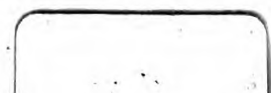

14 F 13

ਪਬੀਜਨਮਸਖੀ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬਕੀਬਹੁਤਸੇਧਕਰਲਿਖੀਏਜੇਤ੍ਰੀ
ਪਬੀਗੁਰਮੰਗਦਸਾਹਿਬਜੀਕੋਹਜਰਭਾਈਬਾਲੇ
ਲਿਖਾਈਪੜੇਮਖੇਲਿਖੀਸੀਉਸਕੋਉਤਾਰਕੀਤ

ਮੁਤਬੇਅਠਤਾਬਪ੍ਰਿਸਾਬਲਹੋਰਮ
ਮਾਲਕਦੀਵਾਨਬਟਾਸਿੰਘਕੇ

ਅਧਕਾਰਸੇਂਛਾਪੀਗਈ
ਜੀਮਤ ੧੮੨੮ ਬਿਕ੍ਰਮੀਮੁਤਾਬਕ ੧੮੭੧

ੴ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਤਤਕਰਾ ਪੋਥੀ ਸ੍ਰੀ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ॥

ਪੰਨੇ ਸਾਖੀ	ਨਾਮ ਸਾਖੀ ਕਾ	ਪੰਨੇ	ਪੰਨੇ ਸਾਖੀ	ਨਾਮ ਸਾਖੀ ਕਾ	ਪੰਨੇ
੧	ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ	੧	੨੩	ਨਿਰੀਕਸ਼ ਸਤਿਨਾਮ ਕੀ ਪੌਤੀ	
੨	ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਜਨਮ ਕਥਾ	੫		ਕਹਿਕੇ ਵਰਦੀਆ ਬਾਬੇ ਕੇ	੯੪
੩	ਗੁਪਾਲ ਪਾਧੇ ਨਾਲ ਚਰਚਾ	੧੨	੨੪	ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਵੇਈ ਤੇ ਨਿਕਲੇ	੯੫
੪	ਮੂਲਾ ਪਾਸ ਪੜ੍ਹਨੇ ਬੈਠੇ	੨੩		ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾ ਨਿਰਾਸ਼	੯੬
੫	ਕੁਲ ਪਰੋਹਤ ਸੇ ਜੀ ਦੁਪਾਟੇ	੨੯	੨੫	ਦੋਲਤ ਖਲੋ ਸੇ ਹਿਸਾਬ ਕੀਤ	੯੭
੬	ਗਾਇ ਮਹੀ ਚਰਾ ਵਟੋ ਗਾਏ	੩੨	੨੬	ਮੂਲ ਤੇ ਪੰਡਤ ਬਾਬੇ ਪੈ ਆਏ	੯੮
੭	ਬਿਰਛੁ ਕੇ ਪਰ ਛਾਵੇ ਠਹਰਨੇ	੩੫	੨੭	ਮਨ ਸਖ ਆਗਾਜਾ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ	
੮	ਸਰਪ ਕੇ ਛਾਂਵ ਕਰਨੇ ਕੀ	੩੬		ਮੂਲ ਨਬਾਬ ਬੇਠ ਗਿਆ ਦੀ	੧੦੧
੯	ਪੈਲੀ ਬੀਜ ਏਂ ਕੀ	੩੭	੨੮	ਨਬਾਬ ਨੇ ਮੂਲਾ ਭੋਜਿਆ	
੧੦	ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੇ ਉਤਰ ਪ੍ਰਸਨ	੩੯	੨੯	ਨਬਾਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮਸੀਤਿ ਗਏ	੧੦੪
੧੧	ਵੈਦ ਹਕੀਮ ਸੇ ਸੀ ਬਾਦ	੪੨	੩੦	ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੇਬੇ ਦੇ ਘਰ ਗਏ	੧੦੬
੧੨	ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਕਰਨੇ ਕੀ ਸਾਧੂ	੪੬	੩੧	ਮੂਲ ਤੇ ਚੰਦੋਰਣੀ ਘਰ ਆਏ	੧੦੯
੧੩	ਜੈਰਾਮ ਪਲਤੋ ਨਾਲ	੫੩	੩੨	ਵੇਈ ਤੇ ਜਗਤੀ ਏਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੧੧
੧੪	ਏਕ ਅਤੀਤ ਕੀ ਕਥਾ	੫੬	੩੩	ਸੁਲਖਣੀ ਦਾ ਪੇਕੇ ਜਾਣਾ	੧੧੩
੧੫	ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਗਏ	੫੮	੩੪	ਬਾਬਾ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਚਲੇ	੧੧੪
੧੬	ਮੋਦੀ ਖਾਨ ਲੀਆ ਬਾਬੇ	੬੦	੩੫	ਮਰਦਾਨਾ ਤਿਲਵੀ ਡੀਓ ਚਲਾ	੧੧੫
੧੭	ਕੁੜਮਾਣੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ	੬੭	੩੬	ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਖਰੀਦ ਨਚਲਾ	੧੬
੧੮	ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਬਾਬੇ ਕਾ	੭੪	੩੭	ਬਾਲਾ ਤੇ ਬਾਬੇ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੧੮
੧੯	ਹਟੀ ਤੇ ਬੈਠੇ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਸੇ	੮੪	੩੮	ਮਰਦਾਨਾ ਫਿਰਦਾ ਮਿਲੇ	੧੨੦
੨੦	ਸ੍ਰੀ ਰੰਦਜੀ ਜਨਮੇ	੮੯	੩੯	ਫਿਰਦਾ ਰਬਾਬ ਦੇ ਗਿਆ	੧੨੧
੨੧	ਵੇਈ ਮੈਂਦ ਬਕੀ ਲਾਈ	੯੦	੪੦	ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਪਾਸ ਗਿਆ	੧੨੩
੨੨	ਨਿਰੀਕਸ਼ ਜੀ ਕੋਟੋਰ ਭਰਕੇ		੪੧	ਬੇਬੇ ੨੦ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਦਿਤੇ	੧੨੪
	ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਦਿਤਾ	੯੧	੪੨	ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਬੇ ਪੈ ਗਿਆ	੧੨੫

ਪੰਨੇ ਸਾਖੀ	ਨਾਮ ਸਾਖੀ ਕਾ	ਪੰਨੇ	ਪੰਨੇ ਸਾਖੀ	ਨਾਮ ਸਾਖੀ ਕਾ	ਪੰਨੇ
੪੩	ਮਰਦਨ ਬਾਬ ਬੇਬੇ ਪਿਆਏ	੧੨੬	੭੦	ਭਰਬਰੀ ਮਿਲਿਆ	੧੭੭
੪੪	ਬਾਬਾ ਜੀ ਏਮਨ ਵਾਹਗੇ	੧੨੭	੭੧	ਮਰਦਨ ਬਾਬੇ ਤੇ ਵਿਦਾ ਮੰਗੀ	੧੮੦
੪੫	ਬਾਬਾ ਜੀ ਲਾਲੇ ਦੇ ਘਰ ਰਹੇ	੧੩੧	੭੨	ਕੋਰੂ ਕੋ ਮਰਦਨ ਮਿਲਾ	੧੮੨
੪੬	ਮਲਕ ਕੁਰਗੇ ਦਾ ਨੇਉਦਾ	੧੩੨	੭੩	ਬਾਬੇ ਕੋਰੂ ਦਾ ਉਪਰ ਕੀਤਾ	੧੮੪
੪੭	ਦੁਪਲਾ ਮਲਕ ਕੋ ਦਿਖਾਏ	੧੩੩	੭੪	ਬਿਸੰਭਰ ਪੁਰ ਬਾਬਾ ਪੁਰ	੧੮੫
੪੮	ਕੁਰਗੇ ਦੇ ਪਠਣ ਸੇ ਮਿਲੇ	੧੩੪	੭੫	ਸਾਲ ਸਰਾਏ ਜਵਾਹਰੀ ਤੇ	
੪੯	ਪਠਣ ਸੇ ਫਕੀਰ ਛਡਵਾਏ	੧੩੬		ਅਪਰਕ ਗਲਾਮ ਮਿਲਾ	੧੮੨
੫੦	ਤਿਲਵੰਡੀ ਬਿ ਬਾਲਾ ਮਾਇ	੧੩੭	੭੬	ਬਿਸੀਹਰ ਦੇ ਸਗਾਏ ਬਾਬਾ	੧੮੩
੫੧	ਬਾਬਾ ਜੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਗਏ	੧੩੮	੭੭	ਮਛੀ ਦੀ ਦੇਹ ਦਾ ਉਧਾਰ	੧੮੫
੫੨	ਗਾਇ ਬੁਲਾਰ ਮਹਿਤ ਕਾ		੭੮	ਕਲਹ ਤੇ ਨਰਦ ਮਿਲਿਆ	
	ਲੂ ਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਕੋ ਮਿਲੇ	੧੪੩	੭੯	ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ ਸੈਨ ਮਿਲਾ	੧੮੮
੫੩	ਗਾਇ ਬੁਲਾਰ ਤੇ ਵਿਦਾ ਹੋਏ	੧੪੪	੮੦	ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਦੇ ਘਰ ਮਰਦਨ	੨੦੦
੫੪	ਗਵੀਨ ਦੀ ਤੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ	੧੪੫	੮੧	ਝੰਡਾ ਵਿਦੁ ਸੈਨ ਸਿਖ ਹੋਏ	੨੦੮
੫੫	ਵੇਂ ਵੇਂ ਕੋਰੂ ਦੀ ਮਿਲਨਾ	੧੪੭	੮੨	ਸਿਲਮਿਲਾ ਦੀ ਪਾਵਿਰੇ	
੫੬	ਮਤਾ ਪਿਤਾ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਮਾਏ	੧੪੮		ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰ ਜਹਿਰ ਮੋਂ ਗਾਏ	੨੧੧
੫੭	ਮਹਿਤ ਕਾ ਸੁਧਾ ਪਕੀਤਾ	੧੪੯	੮੩	ਰਾਜਾ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਸਿਖ ਹੁਆ	੨੧੪
੫੮	ਰਾਮ ਤੀਰਥ ਪੁਰ ਪਹੁਚੇ	੧੫੦	੮੪	ਰਾਜ ਦੇਵ ਲੂਤ ਸਿਖ ਹੋਇਆ	੨੧੮
੫੯	ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਮਾਇਆ ਦਿਖਾਈ	੧੫੨	੮੫	ਬਨ ਮਾਣੂ ਤੀਖਨ ਸੈਨ ਸਿਖ ਹੁ	੨੨੦
੬੦	ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਮਾਇ ਬੈਠੇ	੧੫੩	੮੬	ਸੁਵਰਨ ਪੁਰ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ	੨੨੧
੬੧	ਬ੍ਰਾਮਚਾਰੀ ਮਾਇ ਮਿਲਾ	੧੫੪	੮੭	ਸਿਧਾਨਲ ਮੇਲੇ ਗੋਇਆ	੨੨੩
੬੨	ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਖਤਰੀ ਮਾਇਆ	੧੫੬	੮੮	ਸਿਧਾ ਮਾਇਆ ਦਿਖਾਈ	੨੨੫
੬੩	ਬਾਬਾ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਗਏ	੧੫੮	੮੯	ਕੋਲ ਪਤ ਭਰਬਰੀ ਕਾ ਮੇਲ	੨੨੬
੬੪	ਤਿਲਵੰਡੀ ਮੇਗਾਏ ਬਾਬਾ ਜੀ	੧੫੯	੯੦	ਨਾਨਕ ਮਤੇ ਮੇਗਾਏ	੨੨੮
੬੫	ਮਰਦਨੇ ਸੇਨੇ ਦੇ ਰੋੜ੍ਹ ਦਿਤੇ		੯੧	ਖੁਹੇਤੇ ਦੁੱਪ ਦਿਵਾਇਆ	੨੨੯
੬੬	ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਚਰੇ ਦਾ ਸੀਨੇ	੧੬੦	੯੨	ਨਦੀ ਕਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਮੰਗਾਇਆ	੨੩੦
੬੭	ਅਚਰਜ ਲੋਹਰ ਮੇ ਦਿਖਾਏ	੧੬੧	੯੩	ਸਿਧੂ ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਜੀ ਲੋਭੇ	੨੩੧
੬੮	ਇਕ ਬਨ ਜਹੇ ਸੇ ਸੰਬਾਰ	੧੬੮	੯੪	ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂ ਨਾਲ ਭੁਇਆ	੨੩੨
੬੯	ਆਹਤੀ ਸੋਹਿਲੇ ਕੇ ਪਰਥ	੧੭੦	੯੫	ਗੋਰਖ ਨ ਬੋਕੋ ਕਲਜਗ ਕੇ ਲਛਨ	

ਪੰਨੇ ਸਾਖੀ	ਨਾਮ ਸਾਖੀਕਾ	ਪੰਨੇ	ਪੰਨੇ ਸਾਖੀ	ਨਾਮ ਸਾਖੀਕਾ	ਪੰਨੇ
੮੬	ਗੁਰਮੁਖਮਨਮੁਖਕੀਕਥਾ	੨੩੪	੧੧੫	ਸੁਰਜਚੰਦਤਰੇਨੀਵੇਦੇਖੇ	੨੬੪
੮੭	ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਰਾਕਸਤੇਛੁਡਾ	੨੩੮	੧੧੬	ਮਰਦਾਨੇਦੋਪਿਛਲੇਜਨਮ	
੮੮	ਰਾਕਸਕਾਉਧਾਰਕੀਤ	੨੪੦		ਦੀਬਾਰਤਾਕਹੀਬਾਬੇਜੀਨੇ	੨੬੫
੮੯	ਸੁਅਰਨਪੁਰਕਾਗਾਜਾਕ		੧੧੭	ਸਿਰਧਾਰਪਰਬਤਤੇਗਏ	੨੬੬
	ਵਲਨੈਨਮਪੁਰਬੈਨਕਬੇਟ	੨੪੩	੧੧੮	ਉਨਪਰਬਤਪਰਗਏ	੨੬੭
੧੦੦	ਬਾਬੇਮਰਦਾਨੇਕਸੀਬਾਦ	੨੪੫	੧੧੯	ਸਿਧਾਨਾਲਗੋਸਟ	੨੬੮
੧੦੧	ਧਰਮਸਿੰਘਮਰਦਾਨਦੇਵੇ		੧੨੦	ਮਰਦਾਨੇਨੇਚੰਦਸੁਰਜਤੇ	
	ਬਾਬੇਜੀਦੇਪਾਸਆਏ	੨੪੬		ਤਰੇਨੀਵੇਦੇਖਕੇਪੁੰਛਕਿਤ	
੧੦੨	ਧਰਮਸਿੰਘਰਾਜੇਕਵਲ			ਨੀਕਦੁਰਹੈਨਬਾਬੇਜੀਸੇ	੨੬੯
	ਨੈਨਪਾਸਆਇਆ	੨੪੭	੧੨੧	ਗੁਰੂਜੀਕੁਲਪਰਬਤਪੈਗਏ	੨੭੦
੧੦੩	ਰਾਜਾਕਵਲਨੈਨਬਾਬੇਜੀ		੧੨੨	ਸਿਧਾਨਾਲਗੋਸਟਹੋਈ	੨੭੧
	ਕਾਸਿਖਹੁਆਆਇਕੇ	੨੪੮	੧੨੩	ਗੋਪੀਚੰਦਭਰਬਰੀਮਿਲੇ	੨੭੨
੧੦੪	ਬਾਬਾਜੀਮਕੇਕੋਚਲੇ	੨੫੧	੧੨੪	ਭਰਬਰੀਪਿਆਲਾਅੰਦਾ	੨੭੩
	ਬਾਬਾਜੀਮਕੇਪਦੁਚੇ	੨੫੨	੧੨੫	ਭੁਤਵੇਸਿਧਮਿਲਿਆ	੨੭੪
੧੦੫	ਮਕੇਮੈਗੋਸਟਹੋਈ	੨੫੩	੧੨੬	ਚਰਪਰਝੰਗਰਮਿਲਿਆ	੨੭੫
੧੦੬	ਬਾਬਾਜੀਬਾਲਮਰਦਾਨ		੧੨੭	ਮੀਨਪਰਬਤਪਰਗਏ	੨੭੬
	ਮਦੀਨੇਵਿਚਗਏ	੨੫੬	੧੨੮	ਸਿਧਮੰਡਲੀਸਿੰਘਰਾਬਤੇ	
੧੦੭	ਮਰਦਾਨਮਦੀਨੇਦੀਜਾਰ			ਬਾਬੇਜੀਦਾਮੇਲਹੋਇਆ	੨੭੭
	ਤਕਰਕੇਮੁੜਆਇਆ	੨੫੭	੧੨੯	ਮੀਨਪਰਬਤਪਰਜਾਇ	
੧੦੮	ਮਕੇਮਦੀਨੇਤੇਬਾਬਾਜੀ			ਕੇਸਿਧਮੰਗਲਨਾਥਮਿਲਾ	੨੭੮
੧੦੯	ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਮੇਆਇਕੇ	੨੫੮	੧੩੦	ਮੰਗਲਨਾਥਕਾਸੀਬਾਦ	੨
੧੧੦	ਬੇਬੇਜੀਨੂੰਮਿਲੇ	੨੫੯	੧੩੧	ਸੰਭੁਨਾਥਮਿਲਿਆ	੨੮੦
੧੧੧	ਸੁਅਰਨਪੁਰਤੇਸੁਮੇਰਕੇ		੧੩੨	ਸਿਧਾਨਾਲਸੀਬਾਦ	੨੮੧
	ਬਾਬਾਜੀਪਹੁੰਚੇ	੨੬੦	੧੩੩	ਸੰਭੁਨਾਥਮੰਗਲਨਾਥ	
੧੧੨	ਸੁਮੇਰਪਰਬਤਪਰਸਿਧਾ			ਗੋਪੀਚੰਦਸਿਧਮਿਲੇ	੨੮੨
	ਨਾਲਮਿਲਾਪਹੁੰਚੇ	੨੬੧	੧੩੪	ਗੋਰਖਨਾਥਗੋਸਟਜਪਜੀ	
੧੧੩	ਸੁਮੇਰਈਹਿਮਲੇਗਏ	੨੬੨		ਕੀਹੋਈਬਾਬੇਜੀਕੀ	੨੮੩
੧੧੪	ਹਿਮਲੇਤੇਸਿਰਧਾਰਪੈਗਏ	੨੬੩	੧੩੫	ਸਿਧਾਨਾਲਚਰਚਾਹੋਈ	੨੮੪

ਪੰਨੇ ਸਾਖੀ	ਨਾਮ ਸਾਖੀਕਾ	ਪੰਨੇ	ਪੰਨੇ ਸਾਖੀ	ਨਾਮ ਸਾਖੀਕਾ	ਪੰਨੇ
੧੩੬	ਸਿਧਾਨਲਚਰਚਾ	੨੮੫	੧੫੮	ਸਪਤਦੀਪਕੋਦੇਖਕਰ	
੧੩੭	ਸੁਮੇਰਪਰਬਤਪਰਸਿਧਾ			ਸੇਤਬੰਦਰਾਮੇਸਰਕੋਚਲੇ	੩੧੫
	ਮਿਰਗਾਨੀਓਤਾਈਆ	੨੮੭	੧੫੯	ਰਾਮੇਸਰਤੇਬੇਬੇਜੀਪਾਸ	
੧੩੮	ਬਾਬੇਕੋਸਸੋਸਰਉਤਰੀ			ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਗਏ	੩੧੬
	ਸਿਧਾਨਲਚਰਚਾਹੋਈ	੨੮੬	੧੬੦	ਪਾਲੀਦੇਬਲਕਦੀਸਾਖੀ	
੧੩੯	ਬਾਬਾਜੀਅਗੋਕੋਚਲੇ	੨੮੭	੧੬੧	ਪਾਲੀਦੇਬਲਕਰਾਜਾ	੩੧੮
	ਚੁਰਾਸੀਸਿਧਾਕੇਨਾਮਕੋ	੨੮੮	੧੬੨	ਨਾਮਦੇਪਰਬਾਇਸਾਖੀ	੩੧੯
੧੪੦	ਬਿਅਰਪਰਬਤਪੈਗਏ	੨੮੯	੧੬੩	ਨਾਮਕੀਮਾਹਿਮਾਸਾਹ	
੧੪੧	ਦਤਤ੍ਰੇ ਸੁਤੇਕੋਜਗਾਇਆ	੨੯੦		ਅਤੇਸਿਖਨੇਕਹੀਸੁਨੀ	੩੨੦
੧੪੨	ਦਤਤ੍ਰੇ ਸੇ ਸੰਬਾਦਹੁਆ		੧੬੪	ਨਾਮਕੇਪ੍ਰਤਾਪਸਚਖੰਡ	
੧੪੩	ਕਾਗਭੁਸੰਤਸੇ ਚਰਚਾ	੨੯੧		ਸਤਸੰਗਮੇਪਹੁਚਾ	੩੨੪
੧੪੪	ਅਲਲਾ ਚੀਨਸੇਗੋਸਟ	੨੯੨	੧੬੫	ਚੋਰਕੇਪਰਬਾਇ	੩੨੬
੧੪੫	ਧੂਭਗਤਜੀਕਿਮੰਡਲਮੇ	੨੯੩	੧੬੬	ਇਕਾਸਿਖਕੇਪਰਬਾਇ	੩੩੦
੧੪੬	ਧੂਭਗਤਸੇਚਰਚਾਸੰਬਾਦ	੩੦੧	੧੬੭	ਮਰਦਾਨੇਪਰਬਾਇਕੀ	੩੩੨
੧੪੭	ਗੁਰੂਜੀਸਚਖੰਡਗਏ	੩੦੩	੧੬੮	ਇਕਗੁਬਿੰਦਲੋਕਨਾਲ	੩੩੫
੧੪੮	ਸਚ ਖੰਡਤੇਮੁੜਆਏ	੩੦੪	੧੬੯	ਰਾਜੇਸਿੰਘਨਾਭਕੀਕਥਾ	੩੪੧
੧੪੯	ਕਲਕਾਪਰਬਤਤੇਸੀਲਾ		੧੭੦	ਤ੍ਰਿਅਰਾਜਕੀਕਥਾ	੩੪੩
	ਪਰਬਤਪਰਆਇਬੈਠੇ	੩੦੫	੧੭੧	ਜਿਮੀਦਾਰਭੂਮੀਏਕੀ	੩੪੮
੧੫੦	ਸੀਲਾਪਰਬਤਤੇਫਲਖਏ	੩੦੬	੧੭੨	ਭੂਮੀਏਕੋਗੁਰੂਜੀਓਪਦੇ	
੧੫੧	ਐਹਰਪਰਬਤਤੇਆਏ	੩੦੭		ਸਕੀਤਾਭੂਮੀਏਗਹਿਤਮੰਨੀ	੩੬੦
੧੫੨	ਮੀਨਪਰਬਤਪਰਹਨੀਫ		੧੭੩	ਭੂਮੀਏਕੀਰਾਜੇਕੀਰਾਣੀ	
	ਸਿਧਮਿਲਿਆਹੈ	੩੦੮		ਕੀਬੇਨਤੀਸੰਗਤਅਗੇ	੩੬੩
੧੫੩	ਪਿਰਾਂਨਪਰਬਤਪੈਸਿਧਿ		੧੭੪	ਰਾਜਕੇਘਰਬੇਟਾਹੁਆ	
	ਮਿਲਿਆ	੩੦੯		ਬਿਆਹਟੇਗਏ	੩੬੫
੧੫੪	ਨਉਖੰਡਦੇਖਣੇਕੋਗਏ	੩੧੦	੧੬੫	ਕਲਜੁਗਮਿਲਿਆ	੩੬੬
੧੫੫	ਜੰਬੂਦੀਪਭੂਭਖੰਡ		੧੬੬	ਕਲਜੁਗਮਾਇਆਵਿ	
੧੫੬	ਸਪਤਦੀਪਦੇਖਣਚਲੇ	੩੧੨		ਖਾਈਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੋ	੩੭੦
੧੫੭	ਪੁਸਪਕਦੀਪਕੋਚਲੇ	੩੧੪	੧੬੭	ਬਿਕਬਾਫੀਨਲਸਾਖੀ	੩੭੩

੧੬੮	ਇਕਲੜਕੇਕੇਪਰਬਾਇ	੩੭੫	੧੮੦	ਗੁਰੂਪੁਰਕੇਦੇਵਉਜਾੜਦਾਸੀ	
੧੬੯	ਕੀੜੀਕੇਪਰਬਾਇਸਾਖੀ	੩੭੬		ਅਗਨੀਲਗਾਇਦਾਸੀ	੪੩੩
੧੭੦	ਸ਼੍ਰੋਤ੍ਰੇਬਾਢੀਨਾਲਸੰਬਾਰ	੩੭੭	੧੮੧	ਉਸੀਪੁਰਮੇਧਰਮਸਾਲਬ	੪੩੫
੧੭੧	ਮੀਏਮਿਠੇਨਾਲਸਾਖੀ	੩੭੮		ਨਾਇਕਰਦੇਵਕਾਉਧਰਕੀਤ	
	ਨਾਮਦੀਆਹਿਮਾਮਿਠੇਨਾਲ		੧੮੨	ਸਾਖੀਆਜਿਤੇਨਾਲਹੋਈ	੪੩੬
੧੭੨	ਧਨਾਸਰੀਦੇਸਮੇਗਾਏ	੩੮੫	੧੮੩	ਅਬਦੁਲਗਹਿਮਾਨਨਾਲ	੪੩੭
੧੭੩	ਖੁਨਾਫਕਦੇਸਮੇਪਹੁਚੇ	੩੮੮	੧੮੪	ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਅੰਨਦਿਵਾਯਾ	੪੩੮
	ਰਾਜਰਾਣੀਸਿਖਹੋਏ		੧੮੫	ਪਾਣੀਦੇਕੁੰਡਮੇਰੋਟੀਪਕਾਈ	੪੩੯
੧੭੪	ਸੁਆਲਿਓਦੇਸਕੋਨਾਮਕਾ	੩੮੮	੧੮੬	ਚਤੁਰਦਾਸਪੰਡਿਤਮਿਲਾ	੪੪੦
	ਉਪਦੇਸਕਾਰਿਆ		੧੮੭	ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਬਿਮਿਤਬਾਣੀ	
੧੭੫	ਅਰਬਦੇਸਮੇਲਾਜਵਰ	੩੮੯		ਦਿਖਾਈਤੂੰਸਬਦਕਹਾ	੪੪੪
	ਦਪਤਸਾਹਕੇਮਿਲੇ		੧੮੮	ਸਾਖੀਠਗਾਂਨਲਹੋਈ	੪੪੯
੧੭੬	ਉਪਲਖਤਰੀਕੇਪਰਬਾਇ	੪੦੦	੧੮੯	ਠਗਗੁਰੂਕੇਸਿਖਹੋਏ	੪੫੨
੧੭੭	ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਅਕਦੇਫਲ		੨੦੦	ਪੰਛੀਮਰੇਦੇਖਕੇਮਰਦਾਨੇ	
	ਖਵਾਏਆਪਣੀਹਥੀ	੪੦੨		ਕੋਦਾਇਆਉਪਜੀ	੪੫੩
੧੭੮	ਇਕਸਿਖਨਾਲਸਾਖੀ	੪੦੪	੨੦੧	ਭੋਲਾਚੋਰਬਾਬੇਜੀਨਿਮਿਲਾ	੪੫੪
੧੭੯	ਲੜਕੇਕੇਪਰਬਾਇਸਬਦ		੨੦੨	ਕੋਹੜੀਫਕੀਹਕੀਸਾਖੀ	੪੫੫
	ਸੀਤਕੇਮਿਲਨੇਕਾਫਲ	੪੦੬	੨੦੩	ਇਕਰਾਜਾਕੀਕਥਾਕਹੀ	
੧੮੦	ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਾਦੇਪਰਬਾਇ	੪੦੮		ਜੋਰਾਜਛੋਤੁਕੇਬਾਨੇਮੇਗੀਆ	੪੫੭
੧੮੦	ਇਕਖਤਰੀਕੇਦੂਰਦੇਸਮੇ	੪੧੦	੨੦੪	ਗੁਰੂਜੀਪਠਣਾਦੇਦੇਸਗਏ	੪੬੧
੧੮੧	ਇਕਪਠਣਨਾਲਸਾਖੀ	੪੧੩	੨੦੫	ਉਸਦੇਸਦਾਅਗਤੇਪਾਣੀ	
੧੮੨	ਹੋਰਗੋਬਿੰਦਲੋਕਮਿਲੇ	੪੧੫		ਬੰਦਕਰਦਿਤਾਸੀ	੪੬੪
੧੮੩	ਗੁਰੂਕੀਸੇਵਾਕਾਫਲਕਹਾ	੪੧੭	੨੦੬	ਗੁਰੂਜੀਪਠਣਨੂੰਸਿਖਕੀ	੪੬੬
੧੮੪	ਹਰਨਕੇਪਰਬਾਇਸਬਦ	੪੧੮	੨੦੭	ਕਾਬਲਾਵਿਚਮਸੀਤਦੁੜਾਈ	੪੬੭
੧੮੫	ਸਦਸੁਹਾਗਣਫਕੀਰ	੪੨੩	੨੦੮	ਬਾਬਾਜੀਬੈਰਥੀਗੁਪਹੋਏ	੪੬੮
੧੮੬	ਇਕਸਿਖਕੇਪਰਬਾਇ	੪੨੬	੨੦੯	ਮੁਲੇਦੇਪਰਬਾਇਸਾਖੀ	੪੬੯
੧੮੭	ਇਕਰਾਜਾਕੇਪਰਬਾਇ	੪੨੮	੨੧੦	ਮੀਰਬਾਬਰਪਤੁਸਾਹ	੪੭੦
੧੮੮	ਭੁਟੀਤਦੇਸਮੇਜਾਇਵੜੇ	੪੩੦	੨੧੧	ਗੁਰੂਕਾਸਬਦਸੁਣਕੇ	
੧੮੯	ਸਮੁੰਦਰਗਾਮਰੋੜਦਾਸੀ	੪੩੧		ਇਕਬਾਹਮਣਸਿਖਹੋਆ	੪੭੨

੨੧੨	ਮੀਰਖਾ ਮੁਗਲ ਨੇ ਵਗਾਈ		੨੩੯	ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਲੀਭੇ ਸਹਿਰਗਏ	੫੨੧
	ਪਕੜ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ	੪੭੩	੨੪੦	ਸਜਦੇ ਨੂੰ ਖੁਰਮੇ ਸਾਹਿਰਮੇ	੫੨੩
੨੧੩	ਮੀਰਖਾ ਨੇ ਸਵਾਲ ਜਬਾਬ	੪੭੫	੨੪੧	ਕੰਧਾਰ ਮੇਂ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਪਾ	੫੨੪
੨੧੪	ਬੰਦ ਖਲਾਸ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹੁਕਮ	੪੭੬	੨੪੨	ਸੇਖ ਸਰਫ ਸੇ ਮਿਲਾ ਪਾ	੫੨੫
੨੧੫	ਮਰਦਾਨੇ ਬਾਬੇ ਬੇਅਰਦਾਸ	੪੭੯	੨੪੩	ਖਾਨਚੰਦ ਮਾਨਚੰਦ ਮਿਲਾ	੫੨੭
੨੧੬	ਕਸਮੀਰ ਦੇ ਪਾਲੀ ਨਾਲ	੪੮੨	੨੪੪	ਬਾਲਗੁ ਦਿਵਾਈ ਦੇ ਦਿਲੇ	੫੨੯
੨੧੭	ਕਸਮੀਰ ਦੇ ਲੋਕ ਅਮਿਲੇ	੪੮੪	੨੪੫	ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਆਇ ਮਿਲਾ	੫੩੦
੨੧੮	ਚਤਰਦਾਸ ਪੰਡਤ ਹੋਰ		੨੪੬	ਪਖੇ ਕੇ ਰੋਧ ਵੇ ਮੁਲੇ ਕੋ	੫੩੧
	ਪੰਡਤ ਲੋਕ ਆਇ ਮਿਲੇ	੪੮੬	੨੪੭	ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਤਾ ਚੋਣੀ ਅਤੇ	੫੩੩
੨੧੯	ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ	੪੮੭		ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਾ ਆਇ	
੨੨੦	ਜੁਲਮ ਦੇ ਖਨ ਸੀਹਤ ਨਾਮ	੪੮੯	੨੪੮	ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹਜੂਰ ਆਇ	੫੩੪
੨੨੧	ਸੀਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਾਛ ਲਏ	੪੯੫	੨੪੯	ਕੁਰਖੇੜ ਮੇਂ ਪਹੁਚੇ	੫੩੫
੨੨੨	ਸਬਦ ਦੇ ਪਰਥਾਇ	੪੯੬	੨੫੦	ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਜੀ ਮੈਂ ਗਏ	੫੩੬
੨੨੩	ਬਿਖਿਆਰੂ ਦੇ ਪਰਥਾਇ	੪੯੯	੨੫੧	ਹੋਰ ਤੀਰਥਾ ਕੀ ਜਾਤਾ	੫੩੭
੨੨੪	ਹਾਰੂ ਸਹਿਰ ਮੈਂ ਗਏ	੫੦੦	੨੫੨	ਮਥਰਾ ਬੰਦਾ ਬਨ ਮੇ	੫੩੮
੨੨੫	ਸਾਖੀ ਰਾਕਸਾ ਦੇ ਪਰਥਾ	੫੦੧	੨੫੩	ਕਾਸੀ ਕਤੀ ਪੁਰੀ ਗਏ	੫੩੯
੨੨੬	ਸਿਧਾ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੁਈ	੫੦੨	੨੫੪	ਜਗੀਨ ਬਕੀ ਜਾਤਾ	੫੪੦
੨੨੭	ਰਾਮੇ ਸਰਕੇ ਪੁਲ ਪੈ ਗਏ	੫੦੪	੨੫੫	ਅਯੁਧਿਆ ਕੀ ਜਾਤਾ	੫੪੧
੨੨੮	ਬੁਭੀਛੁਨ ਆਇ ਮਿਲਾ	੫੦੫	੨੫੬	ਪਰਗ ਰਾਜ ਕੀ ਜਾਤਾ	੫੪੩
੨੨੯	ਗੜ ਬਗਵਾਦ ਕੋ ਗਏ	੫੦੬	੨੫੭	ਪੰਜਾਬ ਧਰਤੀ ਕੋ ਆਇ	੫੪੪
੨੩੦	ਬਗਵਾਦ ਦੇ ਪੀਰ ਮਿਲੇ	੫੦੭	੨੫੮	ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ	
੨੩੧	ਪੀਰ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਮੈਲ ਕਰਾਈ	੫੦੮		ਸੇ ਪਟਣ ਮੇਂ ਮਿਲੇ	੫੪੪
੨੩੨	ਖੁਰਮੇ ਸਹਿਰ ਮੇਂ ਪਹੁਚੇ	੫੧੦	੨੫੯	ਰੂਮ ਕੀ ਧਰਤੀ ਕੋ ਗਏ	੫੪੫
੨੩੩	ਮੁਲਤਾਨ ਦੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਆਇ	੫੧੧	੨੬੦	ਸਾਹ ਅਬਦਲ ਰਹਿਮਤ	੫੪੭
੨੩੪	ਨਉ ਸਹਿਰੇ ਸਹਿਰ ਮੈਂ ਗਏ	੫੧੨	੨੬੧	ਸਈਅਦ ਜਲਾਲ	੫੪੮
੨੩੫	ਇਕ ਉਜੜੇ ਮੈਂ ਕੰਨਾ ਮਿਲੀ	੫੧੪	੨੬੨	ਸਿੰਧੀ ਮੁਹੰਮਦ ਬੁਲਾਏ	੫੪੯
੨੩੬	ਹਸਤ ਨ ਪੁਰ ਮੈਂ ਪਹੁਚੇ	੫੧੭	੨੬੩	ਸਕਾਰ ਪੁਰ ਦੀ ਹਰਮੇ	੫੫੦
੨੩੭	ਜੀਮਵਿਚ ਪਹੁਚੇ ਜਮਵੰਤ ਕੋ	੫੧੯	੨੬੪	ਬ੍ਰਹਮ ਖਾਲੋ ਦੀ ਮਿਲਾ	੫੫੨
੨੩੮	ਤਿਲਵੰਡੀ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ	੫੨੦	੨੬੫	ਬਾਬਰ ਚੋਗਤੇ ਦਾ ਮੁਕ	

	ਬਲਾਹੋਇਆ ਬ੍ਰਹਮਖੰ			ਕੇਹੁਕਮ ਸੈਲਕੋ ਭਵੇਥੇ	
	ਲੋਦੀ ਦੇਨਲ	੫੫੩		ਗਹਿਰਾਸਪਤ੍ਰਨੇਕ ਮਹਾਤਮ	੫੫੫
੨੬੬	ਇਕਮਾਲੋਤ੍ਰਿਖਾਵਦੀ	੫੫੪	੨੬੫	ਇਕਦਿਨ ਤਿਲਵੰਡੀ ਗਏ	੫੫੭
੨੬੭	ਭਾਈਬਾਲਾਤਿਲਵੰਡੀ		੨੬੬	ਭਾਈਬਾਲਾ ਨੇਪਾਛਿਆ	
	ਗਿਆ ਗੁਰੂਕੇਹੁਕਮਸੇ	੫੫੫		ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਮਿਲਾਪ	੫੫੮
੨੬੮	ਬੁਝਾਰੀਧਾਵਾ ਅਯਤ੍ਰ		੨੬੭	ਮਾਤਾਚੋਣੀ ਦੋਨੋਬੇਟੇਨਲ	
	ਚਾਰਦਾ ਮਿਲਿਆ	੫੫੬		ਭੈਕਰ ਬਾਬੇਜੀਪਾਸਅਈ	੫੫੯
੨੬੯	ਗੁਰੂਜੀਭਾਈਬਾਲਾ		੨੬੮	ਚਬੁਚੇਸੇਕਟੋਰਾਨਿਕਲ	
	ਕਰਤਾਰਪੁਰਮੇ ਆਏ	੫੫੭		ਨੇਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨਾਯਾ	੫੬੦
੨੭੦	ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕੇਜਨ	੫੫੮	੨੬੯	ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਬਾਬੇਜੀ	
	ਮਕੀ ਬਿਲੋਚਨਜੀਕੀਕਥਾ			ਕੀਮਹਿਮਾਕਹੀ	੫੬੦
੨੭੧	ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਮਿਲੇ	੫੬੦	੨੭੦	ਮਾਤਾਤ੍ਰਿਪਰੋਜੀ ਅਤੇ	
੨੭੨	ਗੁਰੂਅੰਗਦ ਬੇਨਤੀਕੀਤੀ	੫੬੨		ਪਿਤਾਕਾਣੂਜੀਦ ਚਲਣ	੫੬੧
੨੭੩	ਰਾਵੀਨਦੀਕਨਰੇਬੈਰੇ	੫੬੩	੨੭੧	ਕਮਲੀਏਨੂੰ ਸਨੇਹਾਆਦ	
੨੭੪	ਗੁਰੂਜੀਕ ਅੰਗਦਜੀ			ਹਈਬਾਬੇਪਾਛਿਆ	੫੬੨
	ਕਾਆਪਸਮੇ ਸੀਬਾਦਹੈ	੫੬੪	੨੭੨	ਕਮਲੀਆਭੇਜਕੇ ਸਾਧਾ	
੨੭੫	ਦਰਿਆਪੁਰਨਤੇਬ੍ਰਖਮੇ			ਰਣ ਸਿਖਨੁਬੁਲਾਯਾ	੫੬੨
੨੭੬	ਸੀਸਾਰਦੀਪਰਕਿਰਤੁਕੇ		੨੭੩	ਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਸਿਫਤਕੀਤੀ	
	ਦੇਖਕਰਉਦਾਸਹੋਏ	੫੬੭		ਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਕੀ	੫੬੩
੨੭੭	ਧਾਣਕਰੂਪਧਾਰਨਕੀਤ	੫੬੮	੨੭੪	ਕਰਤਾਰਪੁਰਨਿਤਕੀਰਤ	
੨੭੮	ਪਰਬਾਇ ਸਾਖੀਵਸਿਸਟ	੫੬੯		ਨਹਿਦਾਰਹੇਧਰਮਸਲਮੇ	੫੬੪
੨੭੯	ਤਾਬੇਰਾਲੀਗੋਟਟੋਪੀਸਿਰ	੫੭੦	੨੭੫	ਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕ ਚਲਣ	੫੬੫
੨੮੦	ਸਾਖੀਨਿਰੰਕਾਰਨਲ	੫੭੧	੨੭੬	ਬੋਟਿਆ ਆਇਕਰਬਾ	
੨੮੧	ਸਿਫਤ ਨਿਰੰਕਾਰਕੀਕੀਤੀ	੫੭੨		ਬੇਜੀ ਅਗੇਅਰਜਕੀਤੀ	੫੬੬
੨੮੨	ਨਿਰੰਕਾਰਕੇਹੁਕਮਸੇਬਾਬੇਜੀ		੨੭੭	ਕਨਾਤਕਰਾਇਕਰਆਪ	
	ਜਪਜੀਸੀਗਤਕੇਸੁਨਾਯਾ	੫੭੩		ਅੰਦਰਪਰਵੇਸਕੀਤਾ	੫੬੬
੨੮੩	ਜਪਜੀਕਮਹਾਤਮ ਗੁਰੂ		੨੮੮	ਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਸਚਖੰਤੁ	
	ਅੰਗਦਜੀਕੋ ਸੁਨਾਇਆ	੫੭੪		ਤੇਬਾਬੇਜੀਕੋ ਲੈਣੇਆ	੫੬੭
੨੮੪	ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ ਬਾਬੇਜੀ			ਏ ਸਭਦੇਵਤਿਆਸਮੇਤ	

੨੯੯	ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦਾ ਸ਼ੁਗਨ ਨਿਬੇਰਿਆ	੫੮੮	ਸਮਝ ਸਕਤੇਏ ਉਪਰਕਾਗਜਤੁ ਮਈ ਵ ਸੀਰਾਮਪੁਰੀ ਵਜਰਦ
੩੦੦	ਹਿੰਦੂਆ ਚਾਦਰ ਬਾਬੇ ਜੀਵੀ ਲੀਤੀ ਸਸਕਰੀ		ਬਹੁਤ ਉਮਦਾ ਪਰ ਨਿਯਾਇਤ ਖੁ
੩੦੦	ਮੁਸਲਮਾਨ ਚਾਦਰ ਲੈਕੇ ਦੱਸਾਵਿਤੀ	੫੮੮	ਸਖਤ ਸਮੇਤ ਸਭੁ ਤਸਵੀਰਾਂ ਕੇ
੩੦੧	ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕੀਰਸਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕਥਾ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰ ਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਿਫਤ ਸ ਲਾਹਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਕਰੀ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ		ਇਸ ਮਤ ਬੇਮੋਢ ਪਕਰਤਿ ਅਬ
ਤੁਹੀ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਜੀ			ਹੋਗਈਏ ਅੰਗਯੋਧੇ ਖੀਖਾਸ

ਇਸਤਿਹਾਰ

ਇਨਾਇਨੇ ਮੇ ਕਿਤਪਾ ਸੀਭੁਗਵਾ
ਨ ਜੋਰੀ ਸਰੂਪ ਸੇ ਪੋਈ ਜਨਮਸਾ
ਖੀ ਗਿਆਨ ਅੰਗ ਜੋਗ ਅੰਗ ਰੁਕ
ਤੀ ਅੰਗ ਫੈਰਾਗ ਅੰਗ ਮੇਖ ਚਾਰਪ
ਦਾਰ ਬਕੇ ਦੇ ਨੇਵਾਲੀ ਸਾਰੇ ਦੁਖ ਦ
ਲਿਦਰ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਨਿਵਰਤ ਕਰਨੇ
ਵਾਲੀ ਕੇਵਲ ਗੁਣ ਨਵਦ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕੇ ਹਿੰਦੀ ਭਾਸ਼ਾ
ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਖਰੇ ਮੇ ਜਿਸ ਕੇ ਮਤ
ਲਬਕ ਉ ਇਸ ਦੇ ਸਕੇ ਲੋਕ ਖੂਬ

ਜਿਸ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਸ਼੍ਰੋਕ ਹੋ ਪੰਜਰੁਪਮੇ
੫) ਕੀਮਤ ਅਰ ਮਾਸੁਲ ਡੁਕਕਾ
ਗੁੀ ਭੇਜਕਰ ਮਾਲਕ ਮੰਤਬਾ ਕੇਪਾ
ਸ ਸੇ ਮੰਗਵਾ ਲਵੇ

ਅਲਬਦ ਦੀਵਾਨ ਬੁਟਾ ਸਿੰਘ
ਮਾਲਕ ਮਤ ਬੈਆਫਤਾ ਬਪੰਜਾਬ
ਲਾਹੌਰ

ਦਸਖਤ ਭਾਈਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੀਅੰ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਓੰ ਨਮਃ

ਅਥ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਲਿਖੀ
 ਸੰਮਤ ੧੫੮੨ ਮਿਤੀ ਵੈਸਾਖ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਨੂੰ ਪੋਥੀ ਲਿਖੀ॥
 ਪੰਨ੍ਹੇ ਖੜੇ ਆਰੁ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਲਿਖਾਈ ਮੁਖ ਸਤ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ
 ਜਟੇ ਟੇਨੇ ਅਰੁ ਗਾਇ ਭੁਏ ਭੁਟੀ ਦੀਤਲ ਵੰਡੀ ਅਹੁ ਆਇਆ ਸੀ ਤਬ
 ਲੇਨੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੇ ਲਧਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਇ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ ਸ
 ਤਰਾ ਦਿਨ ਪੋਥੀ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਲਗੇ ਆਹੇ ਤੁਜੇ ਜੋ ਹਕੀਕਤ ਆਹੀ ਸੇ
 ਸਹਿਜ ਨਾਲ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਲਿਖਵਾਈ ਸੀ ਤੁੰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਉਪਰ ਗੁ
 ਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਤੁੰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ
 ਰਬਾਬੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲਿ ਫਿਰਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਮੋਦੀ ਖਨੇ ਦੇ ਵ
 ਖਤ ਭੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਾਲੇ ਸੀ ਤਾਂ ਇਕੁ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਮਨ
 ਮੇ ਉਪਜੀ ਜੋ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਆਹਾ ਪਰ ਦੇਖਾ ਮੇਰੇ
 ਗੁਰੂ ਨੇ ਕਿਸੁ ਰੋਸ ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਆਹਾ ਸੋਇਹਾ ਚਿਤ੍ਰਵਨੀ ਮਨ ਮੇਰੇ
 ਇਰਹੀ ਆਹੀ ਅਰਕਤ ਕਦੀ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਨੁਪਹਲੇ ਪਖ ਸੰਧੂ ਜਟੇ
 ਟਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ

ਜੀ ਛਪਿਆ ਰਹਿਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇਨੂੰ ਏਹੁ ਚਾਹਿ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜੇ ਗੁਰੂ ਪਰ
 ਗਏ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਦਰਸਨ ਕਰੀਐ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਸੁਣਿਆ ਜੇ ਇਕ ਖਤ ਰੇਹਾ ਅੰਗਦ ਸਿ
 ਹਣ ਹੈ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੀ ਜਾਹਿਗ ਬਾਪ ਰਲਿਆ ਹੈ ਪਰ ਨਹੀਂ ਜਾ
 ਣੀਦਾ ਜੇ ਕੋਹੜੇ ਬਾਇ ਛਪ ਬੈਠ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਖਬਰ ਸੁਣ ਕਰਿ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਅੰ
 ਗਦ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਛ ਸਕਤ ਆਹੀ ਸੋ ਭੇਟ ਲੈ ਆਇਆ
 ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੇ ਲਧੇਸ ਜਾ ਅਗੈ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੇ ਗੁਰੂ ਅੰ
 ਗਦ ਜੀ ਕੋਠੜੀ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਜਾਇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗ
 ਦ ਜੀ ਅਗੈ ਜਬਾ ਸਕਤ ਭੇਟ ਰਖੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਜੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ
 ਤੁਕਿਥੋ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਉਣਹੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸ
 ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਤਾ ਜਟੇਟ ਹੋਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਗੋਤ ਸੰਧੂ ਹੈ ਅਰੁ ਨਉ ਬਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ
 ਵਤਨ ਰਾਇ ਭੋਇ ਕੁਟੀਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਹੈ ਅਰੁ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਇਆ
 ਹਾਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਜੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸਿ ਖਕਿਸਦਾ ਹੈ ਅ
 ਰੁ ਤੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕੋਣ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਦਾ ਸਿਖਾ ਹੈ ਮੇਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਕਾਲੂਦ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਅੰ
 ਗਦ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਡਿਠਾ ਸੀ ਤਦ ਮੈਂ ਆਖਿਆ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਬੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੈ ਵਰੇ ਵਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਗਾ
 ਫਿਰਦਾ ਸਾ ਜਾਂ ਏਹੁ ਗਲ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦਾ ਬੈਰਾਗ ਛੁਟ
 ਗਇਆ ਅਰੁ ਕਿਥਾ ਉਥੀ ਮੀਐ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਓਹ ਰਾਤ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਭਲ ਕਹੋਇ
 ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਆਖਿਆ ਜੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਆਇ
 ਆ ਆਇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਅਗੈ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁ
 ਛਿਆ ਜੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੁਛ ਤੈਨੂੰ ਏਹੁ ਭੀ ਮਲੂਮੀ ਹੈ ਜੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਨਮਿਆ
 ਸੀ ਸੋ ਕੀ ਕੁ ਜਨਮਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਲੂਮੀ ਨਹੀਂ
 ਪਰ ਜੀ ਇਤਨੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਸੀ ਲੋਕ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਜੋ ਹਰਿ ਦਿਆਲ ਮਿਸਰ ਆਖਦਾ ਸੀ
 ਜੇ ਭਾਈ ਇਨੇ ਮਹੁਰਤੇ ਅਤੇ ਏਨੇ ਨਛੜੇ ਅਤੇ ਕਤਕਦੀ ਪੁਰਨ ਮਾਸੀ ਨੂੰ ਸੀਸਰ
 ਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਨਮਿਆ ਏਹੁ ਕੋਈ ਕਾਲੂ ਦੇ ਪਾਠਿ ਅਵਤਾਰੀ ਜਨਮਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਮੈਂ ਇਤਨੀ ਸੁਣੀ ਸੀ ਜੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਜਨਮ ਪੜੀ ਤਿਤ ਸਮੇਂ ਲਿਖਵਾਈ
 ਸੀ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਿਵੇਂ ਜਨਮ ਪੜੀ ਭੀ ਹਥ

ਆਵੇ ਤਾ ਫੇਰਿ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਗੁਰੂ ਹੀ ਜਣੈ ਪਰਖੇ ਜ ਕੀਤਿਆ ਹਥਿਆ
 ਵੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੋਈ ਇਜੇਹਾ ਭੀ ਸਿਖ ਹੋਵੈ ਜੋ
 ਜਿਸ ਕੋਲੋਂ ਜਨਮ ਪੜੀ ਦਾਖੇ ਜ ਹਥਿਆਵੈ ਤਾ ਮੈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਫੀਰਿਆ
 ਹੀ ਖੋਜ ਹਥ ਆਵੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਉਥੋਂ ਦੋ ਵਸ
 ਕੀਨ ਹੋ ਤੁਸਾ ਹੀ ਬੋਖੇ ਜ ਹਥ ਆਵੈ ਅਰੁ ਤੁਸੀ ਹੀ ਕਿਤੇ ਵਲੋਂ ਲੋ ਤਾ ਮੈ ਬਾਲੇ ਆ
 ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾਲੂ ਵੇਰੀ ਦਾ ਭਿਰਾਉ ਲਾਲੂ ਵੇਰੀ ਪੈ ਜੇ ਉਸ ਪਾਸ ਜਨਮ ਪੜੀ ਹੋਵੈ
 ਤਾ ਹੋਵੈ ਤਾ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਆਦਮੀ ਭੁੱਜੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
 ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਹੀ ਜਾਵੈ ਤਾ ਮੈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਭੀ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਆ
 ਦਮੀ ਦੇਵੈ ਓਹ ਭੀ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਮੈ ਭੀ ਹੋਵਾ ਅਤੇ ਜਾਇ ਕਰਿ ਲਾਲੂ ਵੇਰੀ ਨੂੰ ਆਖੀ ਮੈ
 ਜੋ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਤੁ ਬਹੁਤ ਬਿਰਧ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਰੁ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੀ ਬ
 ਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜਨਮ ਪੜੀ ਦੇਹੋ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਮੰਗੀ
 ਹੈ ਅੰਗਦ ਜੀ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀ ਅਸਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
 ਨੂੰ ਢੰਡ ਕੇ ਲਧਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਸਿਖ ਅ
 ਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਹੁ ਤਾ ਮੈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇਹੜਾ ਕੋਈ ਤੁਸੀ ਆਦਮੀ ਮੈ
 ਰੇ ਨਾਲ ਭੁੱਜੇ ਗੇ ਸੋਈ ਮੈ ਲੈ ਜਾਵਾਹੁ ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ
 ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀਗਤ ਜੋ ਆਖਦੀ ਹੈ ਸੋ
 ਪੂਰਾ ਹੀ ਬਚਨ ਆਖਦੀ ਹੈ ਤਾ ਇਕ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪਾਸ ਗਹਿਦਾ ਜੀ ਤਾ ਗੁ
 ਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਲਾਲ ਪੁੰਨੂ ਤੁ ਸਿਖ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਹੈ ਤੁ
 ਸੀ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਜਾਹੋ ਤਲਵੰਡੀ ਓ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜਨਮ ਪੜੀ ਲੈ ਆਵੈ ਤਾ ਲਾਲੇ
 ਪੁੰਨੂ ਕਹਿਆ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧੰਨ ਅਸਾ ਤੇ ਭਾਗੀ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜਨ
 ਮ ਪੜੀ ਅਸੀ ਦੇਖੀ ਮੈ ਗੇ ਤਾ ਅਸੀ ਜਾਣਾ ਗੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਹੀ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਲਾਲ ਪੁੰਨੂ ਤੁ ਹਾਨੁ ਕਰਤਾਰ
 ਚਿਤ ਆਵੈ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਲਾਲ ਪੁੰਨੂ ਦੇਵੇ ਗਾਇ ਭੁਏ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਆਏ ਆ
 ਇ ਲਾਲੂ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਤੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜਨਮ
 ਪੜੀ ਦੇਹੁ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਮੰਗੀ ਹੈ ਲਾਲੂ ਵੇਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਨ
 ਮ ਪੜੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਤੁ ਨਹੀ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਮਿਤ੍ਰ ਸੇ ਤੂੰ ਸਚ ਆ
 ਖ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਕੇ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਤੂੰ ਤੁ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਸੁਣਾਇਆ ਤਾ ਮੈ ਬਾਲੇ ਆਖ

ਅ ਸੁਣ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੰਜ ਪੈਸੇ
 ਅਤੇ ਇਕ ਨਲੀ ਏਰ ਅਗੇ ਰਖ ਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤਿਸ ਨਾਲ ਕੋਹੀ ਬਰਾਬਰੀ ਹੈ ਅ
 ਤੇ ਅਸਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਫੁੰਡ ਕੇ ਲਧਾ ਹੈ ਅਰੁ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਹੋਰੀ ਅੰਲ ਦ ਕਰ ਕੇ ਪੁਜੀ
 ਅਨਗੇ ਤੁਲਾ ਲੂਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੇਜਨ ਮਪੜੀ ਫੁੰਡ ਦਾ ਹਾਂ ਤੁਮੇ ਬਾਲੇ ਕਹਿ
 ਆ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਜੀ ਤੁਕਾਲੂ ਦਾ ਭਿਰਾਉ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀ ਬੀ ਭੀ ਅਰੁ ਕਾਲੂ ਭੀ ਚ
 ਲ ਗਏ ਹੈਨ ਤੁਸੀ ਜਨ ਮਪੜੀ ਘਰ ਵਿਚ ਟੋਲੇ ਤੁਲਾ ਲੂ ਜਨ ਮਪੜੀ ਟੋਲ ਦੇ ਟੋਲ ਦੇ ਪੰਜ
 ਵੇ ਦਿਨ ਜਨ ਮਪੜੀ ਲਭੀ ਅਰੁ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਦੇ ਹਥ ਵਿਤੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਲਾਲੇ ਪੁਨ ਦੇ
 ਹਥ ਵਿਤੀ ਤੁਲਾਲੇ ਪੁਨ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਭੀ ਨਾਲੇ ਚਲ ਤੇਰ ਭੀ ਬਹੁਤ ਮਰਾਤ
 ਬ ਹੋਵੇਗਾ ਤੁ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਭੁਲਾ ਜੀ ਅਸੀ ਭੀ ਚਲ ਦੇਹਾਂ ਤੁਲਾਲੂ ਵੇਦੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
 ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜਨ ਮਪੜੀ ਲੈ ਚਲੇਹੋ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਭੀ ਭੇਟ ਕੁਛ
 ਲੈ ਜਾਵੇ ਤੁ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਭੁਲਾ ਜੀ ਜੇ ਕੁਛ ਭੇਟ ਤੁਸੀ ਦੇਹੋ ਸੋ ਅਸੀ ਲੈ ਜਾਵੀ
 ਏਂਗੇ ਤੁ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਪੰਜ ਪੈਸੇ ਇਕ ਨਲੀ ਏਰ ਦਿਤਾ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹ ਮੇਰੀ ਭੇ
 ਟ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਗੇ ਰਖਣੀ ਅਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਣਾ ਅਤੇ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰ ਭੀ ਆਖਣੀ ਜੋ
 ਕਦੇ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਹੋਰੀ ਬਰਾਮੰਨਣ ਤੁਤੁਸਾ ਗਿਣਤੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕਰਣੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ
 ਲਾਲ ਪੁਨ ਦੇ ਵੇਜਣੇ ਜਨ ਮਪੜੀ ਲੈ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਜਨ ਮਪੜੀ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੀ ਅਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬ
 ਲਾ ਤੇ ਲਾਲ ਪੁਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੇ ਅਜ ਤੁਸਾ ਸਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦਰ
 ਸਨ ਕਰਾਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਜਨ ਮਪੜੀ ਹਥ ਲੈ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਅਤੇ ਅਖੀਆ ਤੇ ਸਿ
 ਰ ਤੇ ਰਖੀ ਖੋਲ ਕਰ ਦੇਖੀ ਤੁ ਅਖਰ ਸਾਸੜੀ ਹੈਨ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੇ ਭ
 ਈ ਕੋਈ ਅਜੇਹਾ ਭੀ ਸਿਖ ਹੋਵੈ ਜੋ ਦੋਵੇ ਅਖਰ ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਤੁ ਮਹਿਮਾ ਖਹਿਰਾ ਜ
 ਟ ਬੋਲਿਆ ਜਿਸਦੇ ਘਰਿ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਰਹਿਦਾ ਸੀ ਤੁ ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਪੈੜੇ ਮੋਖਾ ਖੜੀ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਓਹ ਦੋਵੇ ਅਖਰ ਪੜਿਆ ਹੈ ਦੋਵੇ ਹੀ ਵੱਚ
 ਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਹਿਮਾ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਜਰੂਰ ਆਂਦਾ ਚਾਹੀਏ ਤੁ
 ਮਹਿਮੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇ ਉਸਨੂੰ ਸਦ ਲਿਆਵਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਆਖੇ ਬੁਝਦੇ ਆਵੇਗਾ
 ਤੁ ਮਹਿਮਾ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਪੈੜੇ ਮੋਖੇ ਨੂੰ ਸਦ ਲੈ ਆਇਆ ਪੈੜੇ ਮੋਖੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅ
 ਗੇ ਆਇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਜਨ ਮਪੜੀ ਪੈੜੇ ਮੋਖੇ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਪੈੜੇ ਨੇ
 ਦੇਖਾ ਦਿਆਹੀ ਜਨ ਮਪੜੀ ਤੁਰਤ ਵਾਚ ਸੁਣਾਈ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਖੁ

ਜੀ ਜੀ ਇਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋਭਈ ਪੈੜਾ ਏਹੁ ਅਸਨੂੰ ਜਨਮ ਪੜੀ ਗੁ
ਰਮੁਖੀਆ ਅਖਰਾਵਿਚਿ ਲਿਖ ਦੇਹੁ ਤਪੇੜੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਰਾਰ
ਹਛੇ ਮੰਗਾਵੇ ਅਤੇ ਮੇਲਿਖ ਦੇਦਾਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਕਰਾਰ ਅਤੇ ਲਿਖਣ ਸਿ
ਆਹੀ ਹਛੀ ਮੰਗਾਇ ਦਿਤੀ ਤਪੇੜੇ ਮੇਖੇ ਨੇ ਜਨਮ ਪੜੀ ਲਿਖੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ
ਜੀ ਲਿਖਾਈ॥ ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥ ੧੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਜਨਮ ਕੀ ਚਲੀ

ਸੰਮਤ ੧੫੨੬ ਕਤੱਕ ਸੁਦੀ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਸੁਰਦਿਨ ਸੁਭਨਿ ਛਤ੍ਰ ਸੁਭਮਹੂਰਤ ਸਵਪਹਿਰ
ਰਾਤ ਰਹਿਦੀ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦੇ ਗਹਿ ਆਨ ਅਵਤਾਰ ਧਰਿਆ ਚਤੁਰ
ਭੁਜ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਡੰਡ ਉਤਕਰੀ ਤੇਤੀ ਸਕਰੋਤੀ ਦੇਵਤਿ ਚਿਨੇ ਚਉਰ
ਸੀ ਸਿਧੋ ਨੇ ਨਉ ਨਾਥ ਛੇ ਜਤੀ ਬਵੰਜਾ ਬੀਰ ਇਨ ਸਭ ਨੇ ਆਨ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਦੇ
ਵ ਦੇਵੀਆ ਰਿਖੀ ਤਪੀਸਰ ਜਿਤਨੇ ਉਤਮ ਪੁਰਖ ਸੇ ਸਭ ਨੇ ਆਇ ਡੰਡ ਉਤਕਰੀ ਜੋਕ
ਲਜੁਗ ਦੇ ਉਧਰ ਵਾਸਤੇ ਆਪਨਿ ਰਿਕਰਨੇ ਅਵਤਾਰ ਲੀਆ ਹੈ ਇਤਨ ਕੋਤਕ ਦਿਖਾ
ਇਕਰਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੋ ਕਹਾ ਮੇ ਬਾਲ ਕਰੁ ਪਧਾਰਤਾਹੇ ਸਭ ਦੇਵਤਿ ਚਿ ਕੋ ਵਿਦਾ ਕੀਆ ਅ
ਰਮਾਇਆ ਕਾ ਜਲ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪਰ ਡੁਲਕਰ ਬਾਲ ਕੋ ਕੀਤਰਾ ਕੋਤਕ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਰੁ
ਦਨ ਕਰਤੇ ਭਏ ਹਰਿਦਿਆਲ ਪੀਠਿ ਤ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦਾ ਪਰੋਹਤ ਆਹਾ ਵਡੇ ਵੇਲੇ ਤਿਸ
ਕੋ ਬੁਲਾਵਣ ਕਾਲੂ ਜੀ ਗਏ ਪ੍ਰੋਹਤ ਨੇ ਕਹਾ ਮਹਿਤਾਜੀ ਆਖੋ ਕਾਲੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਬਾਲ
ਕੋ ਜਨਮ ਲੀਆ ਹੈ ਜਨਮ ਪੜੀ ਚਲਕੇ ਲਿਖੋ ਪਾਠ ਪੂਜਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੋਹਤ ਜੀ ਆਏ ਮਹਤਾ ਕਾ

ਲੂਤੁਕਗਦ ਅਤੇ ਕੇਸਰਲੇਆਉ ਤੁਕਾਲੂਜਾਇਕੇ ਕਗਦ ਅਤੇ ਕੇਸਰਲੇਆਉ
 ਤੁ ਫੇਰਿਪੀਤੁਤਨੇਆਖਿਆ ਹੇਕਾਲੂਤੁ ਮੇਨੁ ਸਬਦ ਸੁਣਾਉ ਜੋ ਬਾਲਕਕਿਆ ਸ
 ਬਦਲੈਕਰਿਜਨਮਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਖਤੁ ਭੀਸੁਣਾਉ ਜੋ ਕਿਸ ਵਖਤੁ ਜਨਮਲੀਤਾ
 ਹੋਸੁ ਤੁਕਾਲੂਨੇ ਅਗੋਕਹਿਆ ਹੋਪੀਤੁਜੀ ਜਨਮਦੀਤ ਮੇਨੁਖਬਰਹੈ ਜੋਇਕ
 ਘੜੀ ਅਤੇ ਦੋਇਪਹਰਾਤਿ ਗਈਆਹੀ ਤੁ ਬਾਲਕਨੇਜਨਮਲੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬਦ
 ਦੀਤ ਮੇਨੁਖਬਰੁ ਕੋਈਨਹੀਜੀ ਤੁਪੀਤੁਤਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਕਾਲੂ ਅੰਦਰੇ ਪੁਛਦਾਈਹ
 ਈਤੁ ਜਾਇਕੇਕਾਲੂਨੇ ਦਾਈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਸਦਿਆ ਤੁਦਾਈ ਬਾਹਰਿਆਈ ਤੁਦਾ
 ਈਨੇ ਪੁਛਿਆ ਆਇਕੇ ਕਿਉ ਮਹਿਤਾ ਜੀਮੇਨੁ ਕਿਉ ਸਦਿਆਹੈਜੀ ਤੁਕਾਲੂਨੇ
 ਕਹਿਆ ਹੋਦਾਈਕੁਛਪੀਤੁਜੀਪੁਛਦੇਹੈਨ ਸੋਤੁਦਸਾ ਤੁਫੇਰਿਦਾਈਨੇਕਹਿਆ
 ਹੋਪੀਤੁਜੀਕੁਛਪੁਛੇ ਤੁਪੀਤੁਤਨੇਕਹਿਆ ਹੋਦਾਈਬਾਲਕਜੋਜਨਮਿਆਸੀਸੋ
 ਕਿਆ ਸਬਦਲੈਕਰਿਜਨਮਿਆਸੀ ਤੁਦਾਈਨੇਕਹਿਆ ਹੋਪੀਤੁਜੀ ਮੇਰੇਹਥਾ
 ਵਿਚ ਕਿਤਨੇਹੀਬਾਲਕਜਨਮੇਹੈਨ ਪਰਜੀਇਜੇਹਾ ਬਾਲਕਇਸਤਰ ਕੋਈਨਹੀ
 ਜਨਮਿਆਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਵਜਇਸਤਰ ਨਿਕਲਿਆਹੈ ਜਿਸਤਰਕੋਈਸਿ
 ਆਣਾਹਸਿਕਰਿਮਿਲਦਾਹੈ ਅਰੁਇਸ ਬਾਲਕਦੀਮੇਨੁ ਵਡੀਹੈਰਾਨਗੀਲਗ
 ਰਹੀਹੈ ਤੁਪੀਤੁਤਨੇਕਹਿਆ ਸੁਣਿਕਾਲੂ ਏਹ ਬਾਲਕਸਤਾਈਨਛੁਤੇਜਨਮਿ
 ਆਹੈ ਜੋਪਹਿਲੇਦੁਪਹਿਰਿਵੇ ਅੰਦਰ ਜਨਮਿਆਹੋਵੈ ਤੁਸਾਹੁਕਰਹੋਵੇਅਹਾ
 ਪਰਅਜਬਡੀਪੁਰਬੀਦੀਰਾਤੁਆਹੀ ਅਗਇਸਦੇ ਸਿਰਤੇ ਛਤੁਫਿਰਿਆ ਲੋੜੀ
 ਏ ਅਤੇਮੇਨੁ ਵਡੀਹੈਰਾਨਗੀਲਗੀਹੈ ਜੋਦੇਖਾਕੇਹੜਾ ਛਤੁਇਸਦੇ ਸਿਰਤੇ ਫਿਰੇਗਾ
 ਅਤੇਪੀਤੁਤੁ ਵਡੁ ਗਿਆਨਵਨਆਹ ਤੁਪੀਤੁਤਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਕਾਲੂਤੁ ਮੇਨੁ ਬਾਲ
 ਕਦਾਦਰਸਨਕਰਵਾਉ ਤੁਕਾਲੂਅੰਦਰਗਾਇਆ ਜਾਇਕੇ ਕਾਲੂਨੇ ਬਾਲਕਮੰ
 ਗਿਆ ਅਗੋਕਾਲੂਦੀਇਸਤੀਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋਬਾਲਕਨੂੰ ਮੇਬਾਹਰਨਾਹੀਦੇਦੀ
 ਜੋਠੰਦੁਦੇਦਿਨਹੈਨ ਤੁਫੇਰਪੀਤੁਤਨੇ ਬਾਹਰੇਕਹਿਆ ਜੋਇਸ ਬਾਲਕਦਾ ਕੁਛਬਿ
 ਘਨਹੋਵੈਗਾ ਤੁਮੇਜਬਾਬੁਕਰਾਂਗਾ ਤੁਕਾਲੂ ਬਾਲਕਨੂੰਪੇਤਤ੍ਰਿਆ ਵਿਹਿਲਪੇ
 ਟਕਰਿ ਲੈਆਇਆ ਲਿਆਇਕਰ ਬਾਲਕਨੂੰ ਪੀਤੁਤੁ ਦੇ ਅਗੇਲੈਬੈਠਾ ਅਰੁ
 ਪੀਤੁਤੁਗਿਆਨਵਨਆਹ ਪੀਤੁਤੁਨੇ ਬਾਲਕਨੂੰਦੇਖਕਰਿ ਅਗੋਉਠਿਖੜਾਹੋ
 ਇਆ ਨਮਸਕਾਰਕੀਤ ਤੁਪੀਤੁਤਨੇ ਬਾਲਕਨੂੰ ਦੇਖਕਰਕਹਿਆ ਹੇਕਾਲੂ ਬ
 ਲਕਨੂੰਅੰਦਰਲੈਜਾਹਿ ਤੁਕਾਲੂ ਬਾਲਕਨੂੰਅੰਦਰ ਲੈਗਾਇਆ ਤੁਕਾਲੂ ਬਾਲ

ਕਛੁਕਰਬਹਰਆਇਆ ਅਰੁਆਇਕਰਆਖਿਓਸੁਪੰਡਿਤਜੀਇਸਬਾਲਕ
 ਦਾਨਉਕਛੁਆਖੇ ਤੁਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆਹੋਕਾਲੁਮੇਇਸਦਾਨਉਜੋਧਕੇਤੋਰਾਂ
 ਦਿਨੰਨੁਰਖਾਂਗਾ ਅਤੇਚੋਲਡੀਗਲਪਾਂਵਾਗਾ ਪੰਡਿਤਤੋਰਦਿਨਵੀਚਰਕਰਦਾ
 ਰਿਹਾ ਜਾਤੇਰਦਿਨਗੁਜਰੇ ਤੁਪੰਡਿਤਨੇਚੋਲਪਾਇਆ ਅਤੇਨਉਗਖਿਆਨਨਕ
 ਨਿਰੰਕਰੀ ਤੁਕਾਲੁਨੇਕਹਿਆਹੋਪੰਡਿਤਜੀਤੁਸਾਏਨਉਨਹੀਸੀਰਖਣਾ ਅ
 ਰੁਏਨਉਜੋਧੈ ਜੋਇੰਦੁਅਤੇਤੁਰਕਦਸਾਝਾਏ ਤੁਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆਹੋਕਾਲੁ
 ਏਹੁਵਡਾਅਵਤਾਰੀਤੇਰੋਘਰਜਨਮਿਆਏ ਅਰੁਏਡਾਅਵਤਾਰੀ ਅਗੇਕੋਈਨ
 ਹੀਹੋਇਆ ਅਗੇਰਾਮਚੰਦ ਅਤੇਕਿਸਨਚੰਦਹੋਏਹੈਨ ਸੋਉਨਨਇਕੋਇੰਦੁਹੀ
 ਪੁਜਦੇਆਹੋ ਅਰੁਏਹੁਜੋਨਨਕਜੀਪੇਦਾਹੋਇਆਏਸੋਇਸਨੂੰਹੋਇ ਅਤੇਮੌਸ
 ਲਮਨਦੋਵੈਹੀਪੁਜਨਗੇ ਅਤੇਇਸਦਾਨਉਜੀਮੀਅਸਮਾਨਵਿਚਿਰਵਜਾਵੈਗਾ
 ਅਰੁਧਰਤੀਅਤੇਅਸਮਾਨਦੋਵੈਹੀਰਾਹੁਦੇਵਨਗੇ ਅਤੇਏਹੁਵਡਾਨਿਰੰਕਰੀਹੋਇ
 ਆਏ ਨਿਰੰਕਰਨਿਰੰਕਰਹੀਜਪੇਗਾ ਅਤੇਲੋਕਨੁਜਪਵੈਗਾ ਅਤੇਕੀਤੇਨੂੰਕੀ
 ਤਾਹੀਜਾਣੈਗਾ ਇਕਪਰਮੇਸਰਬਿਨੰਹੋਰਕਿਸੇਨੂੰਜਾਣੈਗਾਨਹੀ ਅਤੇਸੁਵਕਾਲੁ
 ਏਹੁਜੋਗੁਰੂਨਨਕਜੀਆਇਆਏ ਜੋਤਾਜਗਤਕੋਉਧਰਨੇਕਉਜਨਮਿਆਏ
 ਤਫੇਰਿਕਾਲੁਚੁਪਕਰਿਰਹਿਆ ਤੁਸੀਗੁਰੂਜੀਸੁਤੇਪ੍ਰਗਾਸਜਨਮਤਹੀਗੀ
 ਆਨਵਾਨਹੋਇਕਰਿਬੈਰਾਗਲੋਕਰਿਜਨਮਿਆ ਅਰੁਬੈਰਾਗਹੀਕਮਾਵੈਤਫੇ
 ਰਿਬਿਧਤਾਮਾਤਾਆਈ ਬ੍ਰਹਮਣੀਕਰੁਪਧਾਰਕਰ ਅਰੁਆਇਸੀਗੁਰੂਜੀਕੇ
 ਚਰਨਪਰਜੇ ਅਤੇਦਰਸਨਕਰਿਆ ਤੁਕਾਲੁਨੂੰਅਤੇਮਾਤਾਤ੍ਰਿਪਤਾਨੂੰਕਹਿਆਜੋ
 ਤੁਸੀਵਡੇਕੁਗਵਾਨਹੋਏਹੁਬਾਲਕਜੋਤੁਮਾਰੋਘਰਜਨਮਿਆਏ ਜੋਏਹੁਬਡਾ
 ਤੇਜਸੀਕੁਗਵਾਨਪੇਦੇਹੋਇਆਏ ਸੋਇਸਕੇਪਿਛੇਕਈਜੀਅਮੁਕਤਹੋਵਨ
 ਗੇ ਤਏਹੁਬਤਸੁਣਿਕਰਿਕਾਲੁਅਰੁਮਾਤਾਤ੍ਰਿਪਤਾਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏਤੁਸੀ
 ਗੁਰੂਜੀਕੇਜਨਮਲੈਫੇਨਾਲਸਭਨਜੀਆਨਅਨੰਦਹੋਇਆ ਕਈਜੀਅ
 ਜੋਬੰਦੀਵਾਨਸੇਸੋਭੀਮੁਕਤਹੋਏ ਅਰਕਈਜੀਅਜੋਦਲਿਵੀਹੈਸਨਸੋਧਨਵੰਤ
 ਹੋਇਗਏ ਅਰਕਈਜੀਅਜੋਰੋਗੀਹੈਸਨਸੋਅਰੋਗਹੋਇਗਏ ਅਤੇਦੇਵਪਿ
 ਤਰਸਕੁਸਰਸੇਕੁਏ ਅਰਕਹਿਦੇਲਗੇ ਅਬਹਮਥਾਉਧਰਕਰਨੇਵਾਲਾਉਪ
 ਜੀਆਏ ਅਰੁਪ੍ਰਿਥਵੀਕਉਬਹੁਤਸਖਉਪਜਿਆ ਫੇਰਅਠਸੀਹਜਰਦੇ
 ਉਤਿਆਸਮੇਤਪ੍ਰਿਥਮੀਨੇਭੀਆਇੰਨਮਸਕਾਰਕੀਤਾ ਅਰੁਅਥਤੀਕਰੀਤ

ਫੇਰਗਣ ਗੰਧਰਬ ਅਰਚਿਤਗਪਤ ਧਰਮਰਾਜੇ ਸਮੇਤ ਆਇ ਦਰਸਨਕੀਆ
 ਅਰੁ ਨਮਸਕਰ ਕਰੀ ਅਤੇ ਜੈਜੈ ਕਰਲਗੇ ਹੋਵਨ ਅਰੁ ਅਨਾਹਦ ਸਬਦਲਗੇ
 ਹੋਵਨ ਤੁਫੇਰ ਮਹਾਦੇਉ ਅਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਨੇ ਭੀ ਆਇ ਦਰਸਨਕੀਆ ਅਰੁ ਬ
 ਵੰਜਾ ਬੀਰ ਛਿਅਜਤੀ ਚਉਰਾਸੀ ਸਿਧ ਨੈਨਾਥ ਨੇ ਆਇ ਨਮਸਕਰ ਕਰਿਅ
 ਅਤੇ ਸਰਬ ਦੇਵੀਆਂ ਤੋਂ ਚੌਸਠ ਜੋਗਣੀਆ ਸਮੇਤ ਆਇ ਨਮਸਕਰ ਕੀਆ
 ਅਰੁ ਸਭਨਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੇ ਆਇ ਕਰਿ ਨਮਸਕਰ ਕਰੀ ਅਰੁ ਪੁਸਪਾ ਕੀ ਬਰਖ
 ਕਰਕੇ ਉਸਤਤਿ ਲਗੇ ਕਰਨ ਅਰੁ ਕਹਣੇ ਲਗੇ ਹੋਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਤੁਮ੍ਹੇ ਜਨਮ
 ਲੇਣੇ ਨਾਲ ਕਿਆ ਪਰੋਜਨ ਸੀ ਐਪਰ ਤੁਮ੍ਹੇ ਜਗਤ ਕੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨੇ ਨ
 ਮਿਤੁ ਏਹੁ ਖੇਲ ਕਰਿਅਹੈ ਸੋਤੁ ਮਹੀ ਗਤੁ ਮਿਤੁ ਤੁਮਹੀ ਜਣੇਜੀ ਅਰੁ ਹੋਰ ਕਿਆ
 ਕੋਈ ਜਣੇਜੀ ਸਰਬ ਦੇਵਤਾ ਨੇ ਮਿਲ ਕਰ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਅਪੇ
 ਆਪਣੇ ਪੁਰੀਆ ਕੋ ਸਿਧਾਰੇ ਤਿਸਤੇ ਉਪਰੰਦ ਬਾਲਕੋ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਰੋਵਣੇ ਕਾਮੁ
 ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਸਦਾ ਹੀ ਏਹੁ ਕਹਣੇ ਕਾ ਜੋ ਧੰਨ ਤੇਰਾ ਨਉਪੈ ਧੰਨ ਤੇਰਾ
 ਨਉਪੈ ਐਪਰ ਕੋਈ ਸਮਝੁ ਸਕੇ ਨਹੀ ਜੋ ਏਹੁ ਬਾਲਕ ਕਿਆ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਤੁ
 ਸਹੇ ਪਰਵਾਰ ਨੇ ਲੋਕ ਦੁਧਾਈਆ ਦੇਵਣ ਆਵੈ ਅਰੁ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਸੋਹਿਲੇ
 ਲਗੇ ਗਾਵਣੇ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਮੰਗਤੇ ਆਵਨ ਤਿਨ ਨੂੰ ਮਹਿਤੁ ਕਾਲੂ ਰੁਪਯੇ ਟਕੇਗਾ
 ਉਆ ਕਪੜੇ ਅਨਾਜ ਦੇਵੇ ਕਰਿ ਵਿਦਿਆ ਕਰੇ ਅਰੁ ਪਰਵਾਰ ਕੀਆ ਇਸਤ੍ਰੀਆ
 ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨੂੰ ਦੁਧਾਈਆ ਦੇਵਣ ਆਵੈ ਤਾਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁੜਤੀ ਦਿਤੀ
 ਅਰੁ ਛੁਟੀ ਕਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਜੇਵਣਾ ਆਇਆ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪ
 ਤ ਨੇ ਭੀ ਇਸਨਨ ਕੀਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਭੀ ਇਸਨਨ ਕਰਵਾਇਆ
 ਅਤੇ ਬਸਤਰ ਪਹਿਨਾਏ ਸਰਬ ਦੇਵਤਾ ਅਰੁ ਪਿਤਰ ਮਨਾਏ ਅਰੁ ਬਡਾ ਜਗਾਕੀ
 ਆ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਹੋਇਰਹੇ ਤੁ ਸਭ ਕੋਈ ਧੰਨ ਤੁਰਕ ਕਹਣੇ ਲਗੇ ਏਹੁ
 ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਰੁਪਯੇ ਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਹੀਨੇ ਕਾ ਹੋਇਆ ਤੁ
 ਧਉਣ ਟਿਕਾਵਣ ਲਗਾ ਤਾਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪਪੂੜੇ ਮੇ ਬਿਠਾਇਆ ਜਾ
 ਪੰਜਾ ਮਹੀਨਿਆਂ ਕਾ ਹੋਇਆ ਤੁ ਲਗਾ ਬਾਲਕਾ ਦੀ ਤਰਾਂ ਬੋਲਣ ਜਬਕੋ
 ਈ ਬੋਲਾਵੈ ਤੁ ਅਗੈ ਤੇ ਹਸਦੇਵੈ ਜਾਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤ ਮਹੀਨਿਆਂ ਕਾ ਹੋਇਆ ਤੁ
 ਲਗਾ ਚਉਕੜੀ ਮਾਰਕਰ ਬੈਠਣ ਜੋਗੀ ਸਰਾ ਕੀ ਨਿਆਈ ਤੁ ਮਾਤਾ ਜੀ ਓਹਚ
 ਉਕੜੀ ਖੋਲਦੇਵੈ ਜੋ ਮਤੁ ਇਸਕੀਆ ਟਿਕਾ ਬਿਖੇ ਬਲ ਪੇਜਾਵੇ ਜਾ ਤਾਈਆ

ਤਾਜੀ ਗੋਰੇ ਪਕੜੀ ਰਖੇ ਤਾ ਤਾਈ ਬੈਠ ਰਹੇ ਜਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੋਰੇ ਛਰੂ ਦੇਵੇ ਤਾ ਫੇਰਿ ਉਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ
 ਕੀ ਨਿਆਈ ਤਾ ਵੀ ਲਗ ਜਾਵੇ ਤਾ ਲੋਕ ਕਹਿਣ ਜੋ ਹੋਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਏਹੁ ਬਾਲਕ
 ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਰਾਮ ਹੀ ਨਿਆ ਕਾ ਹੋਇਆ ਤਾ ਗੋਰੇ ਪਰਣੇ ਲ
 ਗਾ ਤੁਰਣ ਜੋ ਕੋਊ ਬਾਲਕੋ ਕੋ ਬੁਲਾਵੈ ਹਸਕੇ ਉਸਕੇ ਮੁਖ ਲਗੈ ਜਉ ਮਾਤਾ ਦੁਧ ਪੀਆ
 ਵੈ ਤਾ ਹਸਕਰਿ ਦੁਧ ਪੀਵੈ ਪਿਛਲੀ ਰਤ ਜਾਗੈ ਉਸਕੇ ਪੀਛਿ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਭੀ ਜਥੇ ਬਾ
 ਲਕੋ ਕੋਭੀ ਇਸਨਨ ਕਰਾਵੈ ਆਪਣੀ ਇਸਨਨ ਕਰੈ ਅਰੁ ਨਾਮ ਭੀ ਜਪੈ ਦਿਨ ਦਿਨ ਉ
 ਨਕੇ ਘਰ ਮਾਇਆ ਵਧਤੀ ਜਾਵੈ ਅਰੁ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਭੀ ਕਰਨ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਜੀ ਕਿ ਪ੍ਰਗ
 ਟ ਹੋਣੇ ਤੇ ਆਗਿਆ ਨ ਕੀ ਧੰਧ ਸਭ ਮਿਟ ਗਈ ਕਬਰਾ ਕੀ ਮੜੀਆ ਕੀ ਆਗਿਆ
 ਨੀਆ ਕੀ ਪੂਜਾ ਮਿਟ ਗਈ ਜੈਸੇ ਸੂਰਜ ਕੇ ਚੜ੍ਹਨੇ ਕਰ ਤਾਰੇ ਭੀ ਛਪ ਜਾਵੇ ਹੋਨ ਅੰਧ
 ਕਰ ਭੀ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤੈਸੇ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭਾਇਆ ਜੈਸੇ ਸਿੰਘ ਕੇ ਬ
 ਲਣੇ ਕਰ ਮਿਰਗਾ ਵਲੀ ਸਭ ਭੁਜ ਜਾਵੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਨਾਮ ਕਰਿ ਸਭ ਪਾਪ
 ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਏ ਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਭਈ ਜਿਥੇ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਪੈਰ ਧਰੇਗਾ
 ਸੋਈ ਪੂਜਾ ਕਾ ਆਸਣ ਹੋਵੈਗਾ ਜਿਸ ਜਿਸ ਨਾਲ ਗੋਸਟ ਕਰੇਗਾ ਮੁਨੀ ਸਰਗ ਖੀਸਰ
 ਪੀਰ ਪੈਕ ਬਰ ਉਨਕੇ ਆਸਣ ਭੀ ਪੂਜਣੇ ਜੋਗ ਹੋਵੈਗੇ ਅੰਗ ਜਉ ਨਸੇ ਪੁਰਾਨੇ ਕਰਨੇ
 ਮੇਬਾ ਬੇਕੀ ਬਾਣੀ ਕੀ ਸਾਖ ਲਿਖੀ ਏਗੀ ਸੋਈ ਗੰਥ ਪਰਵਾਨ ਹੋਵੈਗੇ ਇਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨ
 ਮ ਕੀ ਗੀਗਾ ਜਗਤ ਮੇ ਵਹਾਵਣੀ ਹੈ ਗੀਗਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਚਰਨੇ ਸੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਹੈ ਸੋ ਸਮੁੰ
 ਦਰ ਕੇ ਸਨ ਮੁਖ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮੁਖ ਕੀਆ ਹੈ ਤਿਸ ਗੀਗਾ ਮੇਜੇ ਇਸਨਨ ਕਰਤੇ ਹੈ ਜੋ
 ਉਨਕੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪ ਕਟੀਤੇ ਹੈ ਅਗੇ ਕੋ ਪਾਪ ਕੀ ਸਰਧਾ ਮਿਟਾਇ ਨਹੀ ਸਕਤੀ ਅਰ
 ਇਸ ਕੀ ਰਸਨ ਸੋ ਜੋ ਬਾਣੀ ਉਚਰੇ ਹੋਵੈਗੀ ਓਹ ਮੇਰੇ ਚਰਨੇ ਕੇ ਮੁਖ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਪ੍ਰਣੀ
 ਉਸਕਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੈਗੇ ਸੋ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਉ ਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈਗੇ ਅਰੁ ਤਿਨਕੇ
 ਪਿਛਲੇ ਪਾਪ ਭੀ ਕਟੇ ਜਾਵੈਗੇ ਅਗੇ ਕੋ ਪਾਪ ਕਰਨੇ ਕੀ ਸਰਧਾ ਨਹੀ ਹੋਵੈਗੀ ਗੀਗਾ
 ਇਕ ਅਸਥਾਨ ਪਰ ਵਗਤੀ ਹੈ ਇਸਨੇ ਪਿਤ੍ਰਿ ਪਿਤ੍ਰ ਗਾਂਊ ਗਾਂਊ ਮੇ ਘਰ ਘਰ ਮੇ ਧਰ
 ਮ ਸਾਲ ਕਰਨੀਆ ਹੈ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਕਬਾ ਕੀਰਤਨ ਕੀ ਗੀਗਾ ਵਹਾਵਣੀ ਹੈ ਚਰੇ ਕੀ
 ਟ ਅਰੁ ਨਉ ਖੰਡ ਕ ਉਧਾਰ ਇਸਨੇ ਕਰਨ ਹੈ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਸਚਾ ਦੋਆ ਮੇਰੀ ਮਹ
 ਮਾਕ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਵਰਤਾਵਣਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਹੀ ਰੂਪ ਹੋਇਕਰ ਏਹ ਕਲਜੁਗ ਮੇ ਪ੍ਰਗਟ
 ਹੁਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਏਹ ਰੂਪ ਨਾਨਕ ਧਾਰਨ ਕੀਆ ਹੈ ਮੇਰੇ ਮੇ ਅਰ ਇਸ ਮੇ ਭੇਦ ਨਹੀ
 ਜਾਣਨਾ ਏਹ ਬਾਣੀ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਅਰ ਪਿਤਾ ਕਾ ਲੂਨੇ ਸੁਣੀ ਤਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ

ਅਰੁ ਗਰਗਰ ਹੋਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਲਾਗੇ ਜਬ ਬਾਬਾ ਬਰਸਦਿ
 ਨਕ ਹੋਇਆ ਤ ਉਨੈਨ ਬਰਸ ਗੀਓ ਕੀਤੀ ਬਡ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਕੀਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਬਹੁਤਲੇ
 ਕ ਕੋਟਨ ਦੀਆ ਮੰਗਤੇ ਗੁਣੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਸੁਆਘਾਇ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਜਬ ਬਾਬਾ ਬੈ
 ਰਣ ਸਿਖਿਆ ਚਉਕੜੀ ਮਠਕਰਿ ਸਿਧ ਆਸਣ ਕਰਿ ਬੈਠੇ ਪੁਣ ਕੇ ਬੀਚ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਕਾ ਜਾਪ ਕਰੇ ਜਬ ਨੂੰਦ ਬਰਸਕਾ ਹੁਆ ਤ ਬੋਲਣ ਸੀਖਿਆ ਜਾ ਬੋਲੇਤਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਬੋਲੇ ਜਾ ਦੇ ਬਰਸਕਾ ਹੁਆ ਤ ਖਲੋਵਨ ਸੀਖਿਆ ਮੋਤੀਆ ਕੇ ਸਮਾਨ ਦੇ ਦੀਆ ਨਿਕ
 ਲੀਆ ਜਾ ਖੇਰੇਤਾ ਦੇਵਤਿਆ ਅਵਤਾਰ ਕੀਆ ਪ੍ਰਿਤਮਾ ਸਾਬਖੇਲਿਆ ਕਰੇ ਅਰੁ ਘ
 ਰ ਕੀਆ ਵਹੀਆ ਅਰੁ ਕਾਗਤ ਕੀਆ ਪੋਥੀਆ ਬਣਾਏ ਉਪਰ ਹਛੇ ਰੁਮਾਲ ਚੜ੍ਹਾ
 ਦੇ ਜੋ ਬਾਲ ਕੇ ਖੇਡਣ ਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਵਣ ਤ ਕਹੇ ਮੈ ਪੋਥੀ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ ਬਰਸਕੇ ਬਰ
 ਸ ਮੈ ਬਾਬੇ ਕੀ ਬਰਸ ਗੀਓ ਹੋਵੈ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਬਹੁਤ ਹੋਵੈ ਜਾਤੀਨ ਬਰਸਕਾ ਹੁਆ ਤ
 ਇਕ ਦਿਨ ਮਤ੍ਰਾ ਪ੍ਰਿਤ ਕੋਲ ਆਇ ਬੈਠੇ ਪੁਛੁ ਤੁਕਉਨ ਸੀ ਪੋਥੀ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਬਾਬੇ ਕ
 ਹਿਆ ਮੈ ਸਪਤ ਸਲੋਕੀ ਗੀਤ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਉਨੈਨ ਕਹਾ ਅਸਾਨੁ ਭੀ ਸੁਣਾਇ ਤ ਬਾ
 ਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸਲੋਕ ਓਅੰ ਮਿਤ੍ਰਯੋਕਾ ਖਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਆਹਰਨ ਮਾਮਨ ਸਿ
 ਮਰਨਾ ॥ ਯ: ਪ੍ਰਯਾਤਿ ਤਾਜਨ ਦੇਹਿ ਸੰਯਾਤਿ ਪਰਮਾ ਗਤਿ ॥ ੧ ॥ ਸਰਬਤ: ਪਾਣਿ
 ਪਾਦਿਤਤ ਸਰਬ ਤੋਖਿ ਸਿਰੋਮੁਖੀ ॥ ਸਰਬਤ: ਸ੍ਰੁਤਿ ਮੰਲੋਕੇ ਸਰਬ ਮਾ ਬ੍ਰਿਤਮ ਤਿ
 ਸਠਤਿ: ॥ ੨ ॥ ਅਰਜਨੇ ਵਾਚਾ ॥ ਸਬਨੇ ਰਿਖੀ ਕੇਸਤਵ ਪ੍ਰਕੀਰਤਿਆ ਜਗਤ
 ਪ੍ਰਹਰ ਸਿਜਤਤਮ ਨੁਰਜਤੇ ਚਾਰਖਾ ਸਿਭੀਤਾ ਨਿਦਿਸੇ ਵ੍ਰਣਿਤਿ ਸਰਬੇ ਨਮਸ੍ਯੰ
 ਤਿਚ ਸਿਧ ਸਿਘਾ ॥ ੩ ॥ ਕਵਿ ਪੁਰਾਣ ਮਨੁਸਾ ਸਿਤਾ ਰਮਣੇ ਰਣੀਆਂ ਸਮਨੁਸ
 ਮਰੇ ਵਾਚਾ ॥ ਸਰਵ ਸਮਧਾਤਾ ਰਮਚਿੰਤਮ ਰੂਪ ਮਾਦਿਤਮ ਵਰਣਿਤਮ ਸਾ: ਪਰਸ
 ਤਾਤੁ ॥ ੪ ॥ ਉਰਧ ਮੂਲ ਮਧ: ਸਾਖਾ ਮਸ੍ਵਰੀ ਪ੍ਰਹਰ ਵ੍ਰਜਾਯੀ ॥ ਛਿਦਾਂ ਸਿਧਸ
 ਯ ਪਰਣਾਨਿ ਯਸਤੰ ਵੇਦ ਸਵੇਦ ਵਿਤਾ ॥ ੫ ॥ ਸਰਵ ਸਮ ਚਾਹੀ ਚਿਦਿ ਸਿਨ੍ਹਿਵਿ
 ਸ੍ਰੋਮਤ: ਸਮਿਰਤਿ ਰਗਾਨ ਮਧੋਹਿਨੀਚਾ ॥ ਵੇਦੈ: ਸਰਬੈ ਰਹਿ ਮੇਵ ਵੇਦਯੋ ਵੇਦਾਂ
 ਤ ਕ੍ਰਿਦ ਵੇਦ ਵੇਦੇ ਵਚਾਹੀ ॥ ੬ ॥ ਮਨ ਮਨ ਭਵ ਮਦ ਭੁਗਤੇ ਮਦਯਾਜੀ ਮੰਨਮ
 ਸਕੁਰੁ: ॥ ਮਾਮੇ ਵੈਸ ਸਮਯੁ ਕਤੇਵ ਮਾਤਮਾਨੀ ਮਤਪਰਾਇਣ: ॥ ੭ ॥
 ਤਬ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਾ ਇਸਕਾ ਅਰਬ ਸੁਣਾਵੇ ॥ ਜੇ ਮੇਰੇ ਸਮਸ੍ਰਮੇ ਆਵੈ ਤਾ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਅਰਜਨ ਕੋ ਕਹਾ ਹੈ ਓਅੰ ਕਾਰ
 ਜੋ ਏਕ ਅਖਰ ਹੈ ਜੋ ਸਬਦ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਜੋ ਇਸਕੋ ਉਚਾਰਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਰਮੇ

ਰਾਧਿਆਨਕਰਤੈ ਜੋਇਸਪ੍ਰਕਾਸਗੀਰਕੋਤਿਆਗਤੈ ਜੋਮੁਖਪਰਬ੍ਰਹਮਕੋਪ੍ਰਪ
 ਤਹੋਤੁਹੈ ਮੈਜੋਹਾਸੈਚੈਤਨਹਾਂ ਅਰਪੁਰਾਤਨਹਾਂ ਸੁਖਮਤੇਅਤਸੁਖਮਹੋਇਸਪ੍ਰਕ
 ਰਸੇਜੋਮੁਖਕੋਸਿਮਰਤੇਹੈਮੈਸਭਕਾਅਧਰਹੋਅਰਨਿਸਚਿਤਰੂਪਹੋਸੁਰਜਕੀਨਿਆ
 ਈਪ੍ਰਕਾਸਰੂਪਹੋਆਗਿਆਨਕੋਅੰਧੇਰੇਤੇਪਰੇਹੋ॥੨॥ ਜਿਸਾਇਸਥਾਨਬਿਖੇਮੇਰਕ
 ਬਾਕੀਰਤਨਹੋਤਾਹੈਤਿਨਕੀਮੇਰਖਿਆਕਰਤਹੋਰਾਖਸਆਦਿਕਉਸਸੇਭੈਮਾਨਹੋ
 ਕੇਭੁਗਾਜਾਤੇਹੈਅਰਸਿਧਆਦਿਕਸਤਨਮਸਕਾਰਕਰਤੇਹੈ॥੩॥ ਸਰਬਕੇਹਾਬਮੇਰੇ
 ਹਾਥਹੈਸਰਬਕੇਚਰਨਮੇਰੇਚਰਨਹੈਸਰਬਕੇਨੇਰੇਮੇਰੇਨੇਰੇਹੈਸਰਬਮੇਰੇਕਰਨਹੈ॥
 ਸਰਬਮੇਮੇਰੀਚੇਤਨਤਾਹੈ॥੪॥ ਏਹਜੋਬੈਰਾਠਰੂਪਬਿਛੁਰੈਬੈਰਾਠਇਸਕਉਚਾਸਿ
 ਰਹੈਅਰਤਲੇਕੀਆਪੁਰੀਆਇਸਕੀਆਭੁਲਾਹੈਵੇਦਇਸਕੇਪੜ੍ਹਹੈਸੋਚਲੇਮਾ
 ਨਹੈਇਸਕੋਆਗਿਆਨੀਸਤਿਕਰਮਾਨਤੇਹੈਵੇਦਾਂਤੁਇਸਕਾਫਲਹੈਜੋਇਸਕੋਅ
 ਸੰਤਜਾਣਦਾਹੈਜੋਈਵੇਦਾਂਕਵੇਤਾਹੈ॥੫॥ ਸਰਬਕੇਰਿਦੇਵਿਖੇਮੈਨੇਅੰਤਰਜਮੀ
 ਹੋਕੇਕਿਵਾਸਕੀਆਹੈਜੋਮੁਖਕੋਗਿਆਨਕਰਿਕੇਸਿਮਰਤੇਹੈਵੇਦਭੀਸਭਮੁਖੀ
 ਕੋਜਣਾਵਤੇਹੈਵੇਦਾਕਾਅੰਤਮੈਹੀਸੰਤਰੂਪਹੋ॥੬॥ ਤੁਮੇਰੇਮੰਨਦਵਾਲਾਹੋਅਰੁ
 ਮੇਰਾਹੀਭੁਗਤਹੋਅਰੁਮੇਰਾਹੀਜਾਚਕਹੋਮੁਖੀਕੋਨਮਸਕਾਰਕਰਮੁਖੀਕੋਵੇ
 ਖਮੁਖੀਸਾਬਜੁਗਾਮੁਖੀਕੋਮੰਨਮੇਰੇਹੀਆਸਰੇਹੋ॥੭॥
 ਜਬਏਹਸਪਤਸਲੋਕੀਕਾਅਰਥਬਾਬੇਜੀਨੇਮਾਤਾਪਿਤਾਕੋਸਣਾਇਆਮਤੁ
 ਪਿਤਾਪੁਸੰਨਭਏਤਬਉਨੇਨੇਕਹਾਐਸੇਸਲੋਕਤੇਰੇਸੁਣਨੇਵਾਲੇਕੋਈਨਦਰ
 ਨਹੀਆਵਦੇਤੁਕਿਸਨੁਸੁਣਾਇਦਾਹੈਤਾਂਬਾਬੇਕਹਿਆਤੁਸੀਅਖੀਆਮੀਟੋ
 ਜਬਉਨੇਨੇਨੇਰੁਮੂੰਦੇਤਾਂਇੰਦ੍ਰਤੇਲੈਕੇਸਭਦੇਵਤਾਅਰਰਖੀਸੁਰਮੁਨੀਸਰਸਭ
 ਹਾਥਜੋੜੇਬੈਠੇਸੁਣਤੇਹੈਤਬਇੰਦ੍ਰਨੇਦੇਵਤਿਆਨੁਕਹਾਜੋਬਾਬੇਜੀਕੇਮਾਤਾਪਿ
 ਤਾਆਏਹੈਇਨੋਕੋਬਿਬਾਨਪਰਿਚਰਾਇਕੇਸੁਵਰਗਕੋਲੈਜਾਵੇਇਨਕੀਭੁਲੀ
 ਪ੍ਰਕਾਸੇਵਕੋਰੇਤਾਤਕਾਲਦੇਵਤੇਉਨੋਕੋਸੁਰਗਾਮੇਲੇਗਏਭੁਲੇਦਿਬਭੋਗਉ
 ਨੋਕੋਭੁਗਾਏਬਾਰਬਰਸਤਕਉਨੇਨੇਭੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰਭੋਗਭੋਗਉਨੇਨੇਕਹਾਮੁ
 ਖਕੋਮਾਤਲੋਕਮੈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਲੈਚਲੇਤਬਦੇਵਤੇਉਨੋਕੋਲੈਆਏਜਬ
 ਉਨੇਨੇਨੇਰੁਖੋਲਕੇਦੱਖਿਆਤਉਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਸੀਏਕਸਲੋਕਕਾਅਰਥਪ
 ਝੋਕਰਤੇਹੈਉਨੇਨੇਕਹਾਏਹਬਡਾਅਸਚਰਜਹੈਜੋਅਸੀਬਾਰਬਰਸਤਕਸੁਰ
 ਗਭੀਭੋਗਆਏਹੈਤੁਮਉਹੀਸਲੋਕਪੜ੍ਹਤੇਹੋਬਾਬੇਜੀਕਹਾਮਹਾਰਾਜਕੀਮਾਇ

ਆਕਾ ਅਸਰਜ ਕੁਛ ਨਹੀ ਏਕ ਮਾਨੁਖ ਘੜੀ ਕੇ ਸੁਪਨੇ ਮੇਂ ਕਈ ਬਰਸ ਭੋਗ ਭੋਗ
 ਤਾ ਪੈ ਤਾ ਉਨਨੇ ਕਹਾ ਅਸ ਸੁਪਨ ਦੇਖਾ ਹੈ ਕੇ ਪ੍ਰਤਖ ਦੇਖਾ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ
 ਜਗਤ ਹੀ ਸੁਪਨ ਪੈ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਜਗਤ ਕੇ ਜੀਵਹਾਂ ਗਿਆਨ ਤੇ ਬਿਨ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਹਾ
 ਹੈ ਤਤੇ ਤੁਸੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪੈ ਅਰੁ ਸੀਤਾ ਕਾ ਸੰਗ ਕਰੇ ਜਾਂ ਬਾਬਾ ਚਰਬਰ
 ਸਾ ਕਹੋਇਆ ਤਾ ਬਾਲਕਾ ਨਾਲ ਲਗਾ ਖੇਡੁਣ ਬਾਲਕਾ ਕੀ ਔਰ ਚੇਸਟ ਅਤੇ ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਔਰ ਚੇਸਟ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲਕਾ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਹੀ ਉਪਦੇਸ ਕਰੈ ਤੁਲੇ
 ਕ ਦੇਖ ਕਰ ਏਹ ਕਹਿਨ ਜੇਹੇ ਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾ ਅਜੇ ਬਾਲਕਾ ਪੈ ਅਤੇ ਕੋਸੀਅ
 ਮਿਠੀਆਂ ਬਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇਕ ਸਾਦਕ ਯਾਂ ਪੀਰ ਪੈਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ
 ਅਰ ਕੋਈ ਸੀਤਾ ਆਵੈ ਤਾ ਉਸਨੂੰ ਘਰਿ ਲੈ ਆਵੈ ਉਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦਹਿਲ ਬਹੁਤ ਕਰੈ ਦਿਨ
 ਦਿਨ ਉਨ ਕੇ ਘਰ ਮੇਂ ਧਨ ਸੀ ਪਦਾ ਵਧਦੀ ਜਾਵੈ ਜੋ ਕੁਛ ਪਦਾਰਥ ਘਰ ਲੈ ਜਾਵੈ ਸੋ ਬ
 ਹਰ ਗਵਾਇਆ ਵੈ ਤਾ ਕਾਲੂ ਪ੍ਰੋਹਤ ਨੂੰ ਉਲਭੇ ਦੇਵਣ ਜਾਵੈ ਜੋ ਪੀਠਿਤ ਜੀ ਭਲਾ ਛਤ
 ਫਿਰਾਇਆ ਹਈ ਅਗੋ ਪੀਠਿਤ ਕਰੇ ਭਲਾ ਕਾਲੂ ਹੁਣ ਤਾ ਉਲਭੇ ਦੇਵਾ ਪੈ ਪਰ ਜਾਓ
 ਹਵੇਲਾ ਆਵਸੀ ਤਾ ਸਿਧਾ ਮਹਾਤਮਾ ਨ ਕਰੇਗਾ ਤਾ ਕਾਲੂ ਚਪਕਰ ਕੇ ਘਰ ਨੂੰ ਉਠਾਵੈ
 ॥੧੦॥ ਅਗੋ ਜਾਖੀ ਗੁਪਾਲ ਪਾਧੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ॥

ਜਦ ਬਾਬਾ ਪੰਜ ਬਰਸਾ ਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇਸਨੂੰ ਪਾਧੇ ਦੇ
 ਪੜ੍ਹਨ ਪਾਵੀਏ ਤਾਂ ਭਲੇ ਦਿਨ ਅਰੁ ਨਿਚੰਦੇ ਐਤਵਾਹੁ ਅਰੁ ਭਲੀ ਬਿਤ ਬਾਲਕ ਨਾਲ
 ਲੈ ਕੇ ਪਟੀ ਬੁਧਕਾ ਬਾਬੇ ਦੇ ਹਥ ਦੇ ਕੇ ਬਾਲ ਸਕਰਦਾ ਭਰਕੇ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਉਪਰ ਰਖ ਕੇ
 ਲੈ ਚਲੇ ਜਾਇਕਰ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਪਾਧੇ ਦੇ ਅਗੋ ਰਖ ਕੇ ਬਾਲ ਸਕਰਦਾ ਭੁਲ ਪਿਆ
 ਚਾਟ੍ਰੇ ਲਗੇ ਚੁਣ ਚੁਣ ਖਾਵਨ ਤਾ ਪਾਧੇ ਦੇ ਖਕਰ ਕਹਿਆ ਇਸ ਕੀ ਭਗਤ ਤੇ ਸਾਰਾ ਜ
 ਗਤ ਵਰਸਾਵੇਗਾ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਪਾਧੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਪੜ੍ਹ ਓਅੰ ਨਮੋ ਸਾਰਦਾ ਸੁਅਸਤਾ ॥
 ਤਾ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਇਸ ਕਾ ਅਰਥ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਧੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ
 ਕਹੋ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਸਾਰਦਾ ਦੇਵੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਸੇ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮੈਂ ਆਵਦੀ ਹੈ ॥
 ਜੇ ਉਸ ਕੋ ਓਅੰ ਕ ਉਚਰ ਕਰਵਾਈਤਾ ਹੈ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਹੋਤੀ ਹੈ ਉਚਰ
 ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋ ਭੀ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਸਰੀਰ ਜੇਤੇ ਕੁਛ ਹੈ ਸਭੁ ਭੁਸਮ ਰੂਪ ਹੈ ਅਰ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਭੀ ਸਤਿ ਹੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਭੀ ਸਤ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਧੇ ਕਹਾ ਕਾਲੂ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ
 ਸਾਸਤ੍ਰਾ ਨੂੰ ਜਗਤ ਵਿਚ ਪਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਏਹੁ ਵਡਾ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਤੇਰੇ ਘਰਿ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋ
 ਇਆ ਹੈ ਕਾਲੂ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਲੋਕ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਬਿਜਨਾ ਬਪੀਠਿ

ਤਨੂੰ ਜੋਤਿਲਵੰਤੀ ਗਹਿਦਾਏ ਉਸਦੇ ਪਾਸ ਬਾਬੇ ਨਨਕ ਨੁਪਤਨ ਪਾਓ ਮਹਿਤ ਕਲੂ
 ਬਾਬੇ ਨੁਲੈ ਗਿਆ ਪਾਏ ਕਹਿਆ ਕਾਗਰ ਮਸਵਣੀ ਕਾਨੀ ਮੰਗਾਓ ਮੇਇਸਨੁ ਬਰਾ
 ਖਰੀਲਿਖ ਦੇਵਾਂਹਾਂ ਤਾ ਮਹਿਤੇ ਕਲੂਨੇ ਇਕ ਚਵਲ ਸੁਪਰੀ ਰਖਣਾ ਕਾਗਰ ਕਾਨੀ
 ਮਸਵਣੀ ਮੰਗਾਈ ਪਾਏ ਬੈਰਾਖਰੀ ਬਾਬੇ ਨੁਲਿਖ ਦਿਤੀ ਪਾਏ ਕਹਿਆ ਨਨਕ ਜੀ
 ਤੁਪਤਨ ਤਾਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋ ਪਾਧਾ ਜੀ ਤੂੰ ਕਿਛੁ ਆਪਭੀ ਪੜਿਆਏ ਤਾਪਾ
 ਧੋ ਕਹਿਆ ਨਨਕ ਜੀ ਮੇਸਭ ਕਿਛੁ ਪੜਿਆਹ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਬਰ ਕਹਿਆ
 ॥ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਮਧਲਾ १

ਜਾਲ ਮੋਹੁ ਘਾਸਿ ਮਸਿ ਕਰਿ ਮਤ ਕਗਾਦਿ ਕਰਿ ਸਾਗੁ ਭਾਉ ਕਲਮ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲਿਖਾ
 ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਛਾ ਲਿਖ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਲਿਖੁ ਨਮੁ ਸਾਲਾਹ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਅੰਤਨ ਪਰਾਵਰੁ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਬਾ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੁ ॥ ਜਿਥੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਮੇਤਿ ਥੋਹੋਇ
 ਸਰਾ ਨੀਜਾਣੁ ॥੧॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥਾ ॥ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ
 ਸੁਣੇ ਪਾਧਾ ਜੀ ਉਸ ਅਪਾਰ ਪੁਰਖ ਕੀ ਅਪਾਰ ਹੀ ਜੋਗੁ ਹੈ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਦੇਉ
 ਤਾ ਏਹੁ ਜੋ ਸਰੁਕਾ ਪਤਨ ਹੈ ਜੋ ਕੈਸਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਪੜੈ ਸੁਣੈ ਲਿਖੈ ਲਿਖਾਵੈ ਗਾਤਿ
 ਸਕੀ ਪਰਮਗਤਿ ਹੋਵੈ ਗੀ ॥ ਜਿਤਨ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੋਹ ਹੈ ਜੋਈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨੂੰ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸਨੁ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਗਨ ਨਾਲ ਦਗਧ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਦੇ ਬਚ
 ਨਾਦ ਅਭਿਆਸ ਕਰੇ ਜੋਈ ਘਸਾਵਣਾ ਹੈ ਮਸਦਾ ਉਪਰੇ ਸਰੂਪੀ ਰੂੰ ਡੇਨਾਲਾ
 ਇਸਦੀ ਮਸਕੀਚੈ ਆਪਣੀ ਜੋ ਸੁਮਤ ਹੈ ਸੋ ਕਾਗਰ ਕੀਚੈ ਭਾਉ ਜੋ ਸਾਧ ਸੰਗ
 ਤਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਨੀ ਜੋ ਕਾਨੀ ਕੀਚੈ ਚਿਤ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਭੁਜਨ ਨਾਲ ਸਵਾਧਨ
 ਰਖਣਾ ਸੋ ਲਿਖਾਰੀ ਕੀਚੈ ਗੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਪੁਛਕੇ ਆਪਣੀ ਮਤ ਉਪਰ ਲਿਖੇ ਕ
 ਰਤੇ ਦਾਨਮ ਲਿਖੇ ਸਾਲਾਹ ਲਿਖੇ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ ਪਰਾਵਰ ਨਹੀ ਹੋ ਬਾਬਾ ਪੰਡਤ
 ਜੇ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਾ ਹੈ ਤਾ ਆਪਭੀ ਲਿਖ ਮੇਨੁ ਭੀ ਲਿਖਾਇ ॥ ਜਿਥੇ ਧਰ
 ਮ ਰਾਇ ਦੇ ਪਾਸ ਲੇਖਾ ਪੁਛੀਏਗਾ ਗੁਰ ਮੁਖ ਦੇ ਹਥ ਗੁਰ ਦੇ ਸਬਰ ਦਾ ਨੀਜਾ ਹੋਵੈ
 ਗਾ ਤ ਉਨ ਦੇ ਅਗੇ ਪਰਮ ਰਾਇ ਭੀ ਮਥਾ ਦੇਕੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇ ਏਸ ਲੇਖੇ ਨੁਪਤਨ
 ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਤੁ ਅਸਾ ਪਾਸੋਂ ਸੁਣ ਕਰਿ ਸਿਖ ਲੈਇ ਤ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰੁ
 ਤੇਰਾ ਜਮਕਾ ਫਹਾ ਭੀ ਕਰਿ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਰੁ ਜਿਤ ਲਿਖਨੇ ਪੜਨੇ ਕਰਿ ਜਨਮ ਮਰ
 ਨ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਅਤੇ ਸੁਣ ਸੁਆਮੀ ਜਿਥੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐਗਾ ਤਾ ਤੇਰੇ ਹਥ ਸਚੇ ਸਿ
 ਮਰਨ ਕਾ ਨੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤੂੰ ਅਗੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐਗਾ ਨਹੀ ਅਤੇ ਏਹੁ ਜੋ ਸਿਮਰ

ਨ ਏਥੇ ਸਿਮਰੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹਿ ਕਾ ਨੀਸਾਣ ਹੋਵੈਗਾ ਅਰੁ ਸੁਣਿ
 ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਤੂ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹਿ ਵਿਚਿ ਛੁਟਿਆ ਚਾਹੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕ
 ਸਚ ਕਾ ਲੇਖਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰਿ ਅਰੁ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਭੀ ਕਰਿ ਅਰੁ ਹੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਜਿ
 ਸਕੇ ਮਸਤਕ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈਗਾ ਸੋ ਤਿਸ ਕੋ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇ
 ਸੁਣੇ ਪਾਧ ਜੀ ਗਲੀ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਇਆ ਨਹੀ ਜਾਦਾ ਅਰੁ ਗਲਾ ਕੀਆ
 ਬਾਤੁ ਜੋ ਹੈਨਿ ਸੋ ਗਲਾ ਹੀ ਹੈਨਿ ਅਤੇ ਗਲਾ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਰ ਹੈ ਅਰੁ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ
 ਰ ਨੂੰ ਸੋਈ ਪਾਵੈ ਜਿਸਨੂੰ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਸੋਈ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿ
 ਆਈ ਪਾਵੈ ਅਤੇ ਸੁਣਹੁ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਬਿਨ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮ ਬੋਹਰ ਪੜ੍ਹ
 ਨ ਸਭ ਬਾਦ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰਿ ਬਿਜਨਾਬ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਨਕ ਜੀ ਓਹ ਪੜ੍ਹ
 ਨ ਕੈਸਾ ਹੈ ਜਿਤ ਕਰਕੇ ਛੁਟੀਐ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇ
 ਵਤ ਮਸਦੀ ਵੇਕੀ ਕਾਗਦ ਸਣੀਕਾ ਅਰੁ ਕਲਮ ਕਨੇਕੀ ਅਤੇ ਜੋ ਲਿਖਿਆ
 ਹੈ ਸੋ ਕਿਆ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਜੰਜਾਲ ਲਿਖਿਆ ਜਿਤਿ ਲਿਖਿਆ
 ਸਭ ਵਿਕਰ ਹੋਵਨ ਅਤੇ ਸੁਣ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਸਚ ਕਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਸੋ ਐਸਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਇ
 ਆ ਕਾ ਮੋਹ ਜਲਾਇ ਕਰਿ ਮਸਕਰੀਐ ਅਰੁ ਦਇਆ ਕਾ ਕਾਗਦ ਕਰੀਐ ਜੋ
 ਇਸ ਕੇ ਅੰਦਰ ਕਿਛੁ ਭਾਉ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਕਲਮ ਕਰੀਐ ਅਰੁ ਚਿਤ ਲਿਖਣ
 ਹਾਰ ਕਰੀਐ ਜੇ ਲਿਖੀਐ ਤਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਲਿਖੀਐ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਲਿ
 ਖੀਐ ਬਿਅੰਤ ਸੋਭਾ ਲਿਖੀਐ ਜਿਤ ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਵਿਕਰ ਮਿਟ ਜਾਵਨ ਅਰੁ
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਹੋਵੈ ਹੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਏਹ ਲੇਖਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਤਾ ਪੜ੍ਹ ਭੀ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉ
 ਭੀ ਜੇ ਸਚ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨਹੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾ ਤੂੰ ਨਾ ਪੜ੍ਹ ਅਤੇ ਨਾ ਪੜ੍ਹਾਉ ਤਾ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕ
 ਹਿਆ ਹੇ ਨਨਕ ਜੀ ਏਹ ਬਾਤ ਤੂੰ ਕਿਸ ਬੋਧਾਈਆ ਹੈ ਅਰੁ ਹੇ ਨਨਕ ਜੀ ਇਥੇ ਜੋ
 ਹੁਣ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮੁ ਜਪਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨ ਕੋ ਕਿਆ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।
 ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਨਕ ਜੀ ਨੇ ਦੂਸਰੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ੧॥ ਜਿਥੈ ਮਿਲਾਹਿ ਵਡਾਈ
 ਆ ਸਦਾ ਖੁਸੀਆ ਸਦਾ ਚਉ॥ ਤਿਨ ਮੁਖ ਟਿਕੇ ਨਿਕਲਾਹਿ ਜਿਨ ਮਨ ਸਚਾ ਨਉ
 ਕਰਮ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਨਹੀ ਗਲੀ ਵਾਉ ਦੁਆਉ॥ ੨॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾ ਰਬ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਸੁਣੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਜਿਥੈ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ਜਾਵੈ ਗਾ
 ਉਥੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਸਿਮਰਣੇ ਦਾ ਪੁੰਨ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਖੁਸੀਆ
 ਹੋਵਨਗੀਆ ਪਰ ਜਿਨ ਨੇ ਇਕ ਮਨ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਸਿਮਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤਿ

ਨਾਕਉ ਸਰੀ ਦਰਗਾਹਿ ਵਿਖੇ ਵਡਿਆਈਆ ਮਿਲਨਗੀਆ ਤਾਪੰਤਿਤੁ ਏਹ ਗਲ ਸੁ
 ਟਕੇ ਵਡਾ ਭੈਮਨ ਹੋਇਆ ਅਰੁ ਆਖਣ ਲਗਾ ਹੇ ਨਨਕਜੀ ਇਕੋ ਜੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਨਾ
 ਮਲੈ ਦੇਹੈ ਨ ਸੋ ਤਿਨ ਕਉ ਕੋਈ ਜਾਣਤਾ ਭੀ ਨਹੀ ਅਰੁ ਉਨ ਕਉ ਰੋਟੀ ਆਭੀ ਨਹੀ ਜੁੜ
 ਤੀਆ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੋਨ ਅਰੁ ਬਹੁ ਬਹੁ ਸੁਖ ਭੋਗਤੇ ਹੋਨਿ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ
 ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਤੇ ਭੀ ਨਹੀ ਭਰਦੇ ਪਰਦੇਖਾ ਜੀ ਉਨ ਕਾ ਕਿਆ ਹਾਲ ਹੋਵੈਗਾ
 ਉਥੇ ਉਨ ਨੂੰ ਵਡਿਆਈਆ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵਨਗੀਆ ਜਿਨ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ
 ਭਜਨ ਦਾ ਚਉਪੈ ਸੋਇ ਸਲੋਕ ਮੇਭੀ ਤੇ ਪਰਲੋਕ ਮੇਭੀ ਸੁਖੀ ਹੈ ਜਿਨ ਦੇ ਪੁਰਬਲੇ
 ਕਰਮ ਹਛੇ ਹੋਏ ਹੋਨ ਸੋ ਨਾਮਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਏ ਹੋਨ ਤੇ ਗਲਾ ਵਾਲੇ ਘਨੇਰੇ ਹੋਨ ਜੈਸੇ ਮੁਰ
 ਲੀ ਦੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਫੁਕ ਮਾਰੀਏ ਤਾ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਅਗਿਆ
 ਨੀ ਏਕ ਕੰਨ ਸੁਣ ਦੇ ਹੋਨ ਦੂਸਰੇ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਨਕ ਜੀ ਤੀਜੀ
 ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ਇਕ ਆਵਹਿ ਇਕ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਇਕਿ ਰਖੀਅਹਿ ਨਉ ਸ
 ਲਗਾ॥ ਇਕ ਉਪਾਏ ਮੰਗਤੇ ਇਕ ਨ ਵਡੇ ਦਰਬਾਰਾ ਅਗੈ ਗਇਆ ਜਾਣੀਅਹਿ
 ਵਿਟ ਨਵਹਿ ਵੇਕਾਰਾ॥ ੩॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥਾ॥ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕ
 ਹਿ ਦੇ ਹੋਨਿ ਜੋ ਸੁਣੇ ਪੰਤ੍ਰਿਤ ਜੀ ਇਕ ਪ੍ਰਣੀ ਆਉਂਦੇ ਹੋਨ ਇਕ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋਨ॥
 ਇਕ ਸਾਹੁ ਹੋਨ ਇਕ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਹੋਨਿ ਇਕ ਭ੍ਰਿਖਿਆ ਮੰਗ ਮੰਗ ਕੇ ਖਥੇ ਹੋਨ
 ਸੁਣੇ ਪੰਤ੍ਰਿਤ ਜੀ ਏਥੇ ਜੋ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਕਰਦੇ ਹੋਨਿ ਅਰੁ ਸੁਖ ਭੋਗਦੇ ਹੋਨਿ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪ
 ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਉ ਨਹੀ ਸਿਮਰਦੇ ਤਿਨ ਕਉ ਮੇਸੀ ਸਜਾਇ ਮਿਲੈਗੀ ਜੈਸੇ ਕਪੜੇ ਕ
 ਉ ਧੋਬੀ ਦੇਵੈ ਚਕੀ ਦਾਇਆਂ ਕਉ ਦੇਵੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਤੇਲੀ ਡਿਲਾਂ ਕਉ ਦੇਵੀ ਹੈ ਮੇਸੀ
 ਸਜਾਇ ਕਉ ਓਹ ਪਾਵਹਿਗੇ ਜਿਨ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਸੇ ਮੰਗਤੇ ਹੋਏ ਹੋਨ ਜਿਨ
 ਪੁੰਨ ਕੀਤੇ ਹੋਨ ਸੋ ਸਾਹੁ ਹੋਏ ਹੋਨ ਅਰੁ ਜਿਨ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਓਹ ਸਾਧ ਸੰ
 ਤ ਹੋਏ ਹੋਨ ਇਕ ਨ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਚੁਣ ਚੁਣ ਕੇ ਚੰਗੇ ਨਉ ਰਖਦੇ ਹੋਨ ਅਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰ
 ਣੀ ਭ੍ਰਿਖਿਆ ਮੰਗ ਮੰਗ ਖਾਤੇ ਹੋਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤੇ ਹੋਨ
 ਸੋ ਤਿਨ ਕਉ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਦਰਗਾਹਿ ਵਿਚ ਵਡਿਆਈਆ ਮਿਲਨਗੀਆਂ
 ਅਗੈ ਗਇਆ ਜਾਣੀਏਗਾ ਜਿਨ ਨਾਮ ਨਹੀ ਜਪਿਆ ਅਤੇ ਵੇਕਰ ਕੀਤੇ ਹੋਨ
 ਸੋ ਨਰਕ ਵਿਚ ਪਵਨਗੇ ਤਾ ਪੰਤ੍ਰਿਤ ਏਹ ਬਤ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਹੁਰਿਆ ਪੰਤ੍ਰਿਤ ਨੇ
 ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਸੀਆ ਬਾਤ ਕਿਉ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਜੇ ਤੁਥਾ ਲਕ ਹੈ
 ਅਜੇ ਕੁਛ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੋ ਸੁਖ ਦੇਖ ਅਜਾ ਤੇਰੀ ਕਿਥੇ ਓਠੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਭੈਂ ਤੇਰੇ ਰੂਰ ਅਗਲ ਖਪਿ ਖਪਿ ਛਿਜੈ ਦੇਹ ॥ ਨ
 ਦੁਜਿ ਨ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਹੋਵੇ ਡਿਠੇ ਖੇਹ ॥ ਨਾਨਕ ਉਠੀ ਗਲਿਆ ਸਭਿ ਕੂੜੈ ਤੁਏ ਨੇਹ
 ੪ ॥ ਤਿਸਕ ਪਰਮਾਰਥਾ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਮੇਨੁ ਉਸ ਸਾਹਿ
 ਬਕ ਐਸਾ ਰੂਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਖਪ ਖਪ ਕਰ ਪਈ ਛਿਜਦੀ ਹੈ ॥ ਜਿਨਾ ਦੇ ਨਾਮ ਪਤ
 ਸਾਹ ਅਤੇ ਖਾਨ ਹੈ ਸਨੁ ਸੋ ਮੇਰਾ ਪਣੀ ਅਖੀ ਖੋਹ ਹੋਵੇ ਡਿਠੇ ਹੈਨ ॥ ਇਸ ਸਗੀਰ ਅ
 ਤੇ ਪਦਾਰਥ ਨਾਲ ਝੁਠ ਮੋਹ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਸਦਾ ਆਵੈਗਾ ਤੁਰਤ ਹੀ ਉਠ ਜਾਈਐ
 ਗਾ ਨਾਲ ਕਛੁਭੀ ਨਹੀ ਨਿਭੈਗਾ ॥ ਇਸੀ ਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਭਉ ਕਰ ਬਹੁਤਾ ਰੂਹੋ
 ਇਆ ਹੈ ॥ ਜੋ ਤਿਸ ਰੂਹ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਅਤਿ ਭੈ ਵਾਨ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈ ॥ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅਮ
 ਰ ਮੰਨੀ ਦਾਸੀ ਓਹ ਭੀ ਇਥੋ ਉਠ ਗਏ ਹੈਨ ॥ ਸੁਣ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਮੈ ਕੂੜਾ ਨੇਹ ਕਿਸ ਨਾਲ
 ਕਰੀ ਅਤੇ ਅਸੀ ਭੀ ਇਸ ਜਹਾਨ ਤੇ ਇਸ ਜਾ ਮੇਨੁ ਛੋਰੁ ਕੇ ਛੁਪਾਇ ਜਾਵੈਗੇ ॥ ਏਹ
 ਜਾਮਾ ਕਿਸੀ ਕੇ ਹਾਬਨ ਹੀ ਆਵੈਗਾ ॥ ਅਤੇ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਐਸੀ ਹੈ ਜੋ ਸ
 ਭ ਸਕੋ ਛੁਡਾਇ ਲਵੇਗੀ ॥ ਇਸ ਕੂੜੇ ਸੀਸਰ ਨਾਲ ਨੇਹੁ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ॥ ਤਾ ਪੰਡਿ
 ਤ ਨੇ ਸੁਣਿਕੇ ਨਾਮ ਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ॥ ਅਰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ॥ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ
 ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਿਸੀ ਕਾ ਕੋਈ ਕਿਸੀ ਕਾ ॥ ਅਰ ਮੈਂ ਜੋਹਾ ਸੋਤੇਰਾ ਹੀ ਹਾਂ ॥ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ
 ਆ ॥ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਭਗਵਾਨ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ॥ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਕਿਉ ਰਖਾਇਆ ਹੈ ॥ ਤਾ
 ਪੰਡਿਤ ਕਹਿਆ ॥ ਗੁਰੂ ਆਦੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਜਗਾ ਉਸਨੂੰ ਬ੍ਰਿਜ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ॥ ਉਸਦਾ
 ਜੋ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਨਾਥ ਕਹੀਏ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸਗੀਰ ਰੂਪੀ ॥ ਬ੍ਰਿਜ ਹੈ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਰੂਪੀ ॥
 ਉਐ ॥ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੋ ਪ੍ਰੇਰਕ ਹੈ ਸੋ ਨਾਥ ॥ ਤਤੇ ਮੈਂ ਜੀਵ ਹੋ ਸਗੀਰ ਦਾ ਸਾਖੀ ॥ ਇਸਦਾ
 ਸੋਤੇ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਕਹਤੇ ਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਕੀ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੈ ਪਾਧਾ
 ਤੇ ਏਕ ਬਹਾਨ ਹੈ ॥ ਆਪ ਪੂਰਨ ਪੂਰਖ ਹੈ ॥ ਹੋਰ ਲੜਕੇ ਜੋ ਸੰਗ ਕੇ ਖੇਲਣੇ ਵਾਲੇ
 ਸੰਗੀ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਭੀ ਏਹੀ ਅਭਿਆਸ ਕਰਾਵੈ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਆ ਬਾਤ
 ਸੁਣਨੇ ਕਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੇਲ ਨਹੀ ਖੇਲਤੇ ॥ ਜੋ ਖੇਲ ਕਰਨੀ ॥ ਤਾ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ
 ਬਤ ਕਰਣੀ ॥ ਤਉ ਭੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਓਹ ਬਾਲ ਕਭੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਮੈ
 ਮਗਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈ ॥ ਤਾ ਪਾਧੇ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਕਹਿਆ ॥ ਬਾਰਖਰੀ ਲਿਖੇ ॥
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਸਾਰਾਹੁ ਮੈ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ ॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਟੀ ਲਿਖੀ ॥ ॥ ਸਸੈ ਸੋਇ ਸਿਸਟਿ
 ਜਿਨ ਸਾਜੀ ਸਭਨ ਸਾਹਿਬ ਏਕ ਭਾਇਆ ॥ ਸੇਵਤ ਰਹੈ ਚਿਤ ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਲਗਾ

ਆਇਆ ਤਿਨਕ ਸਫਲ ਕੁਇਆ॥ ੧॥ ਮਨਕਾਹੇ ਭੁਲਹਿ ਮੂੜਮਨਾ ਜਬ ਲੇਖਾ
 ਦੇਵਹਿ ਬੀਰ ਤਉ ਪੜਿਆ॥ ੧॥ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਸੋਈ ਕਰਤ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਿਸਟ
 ਸਾਜੀ ਹੈ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਇਕੁ ਹੈ ਜਿਨ ਚਿਤ ਲਾਇ ਸੇਵਿਆ ਹੈ ਆਇਆ ਤਿ
 ਨਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਹੋਰ ਜਿਤਨੇ ਪੜਨ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਸਭਨ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦਾ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ
 ਏਹ ਮਨ ਭੁਲਾਹੋਇਆ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਖੋਵਦਾ ਹੈ ਰਹਾਉ ਕਹਿ ਦੇ ਹੈਨ ਮਨ ਦਾ
 ਮਾਇਚ ਠਹਿਰਾਉ ਹੋਵੈ ਤਾਇਸਨੁ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਨਪਵੈ॥

ਈਵੜੀ ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਈ॥ ਏਨ ਅਖਰਾ ਮੇਜੋ ਗੁਰਮੁਖ
 ਬੁਝੈ ਤਿਸੁ ਸਿਰੁ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ॥ ੨॥ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਈਵੜੀ ਆਇ
 ਪੁਰਖੁ ਦੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਸਰਬ ਦਾਤਾ ਹੈ ਸਚਾ ਹੈ ਇਨ ਅਖਰਾ ਵਿਚ ਜੇ ਉਸ ਦੇਨ
 ਮਨੁ ਬੁਝਦੇ ਹੈਨ ਉਨ ਦੇ ਸਿਰਿ ਫੇਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਵਾ॥

ਉੜੈ ਉਪਮਾ ਤਾਕੀ ਕੀਜੈ ਜਾਕਾ ਅੰਤ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਫਲ ਪਾਵ
 ਹਿ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਉੜਾਨਾ ਮ ਓਅੰ ਕਰਦ
 ਹੈ ਓਅੰ ਕਰ ਬੀ ਮਹਾਰਾਜ ਸਿਸਟਿ ਉਤਪਤਿ ਕੀਤੀ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤ ਨ ਹੀ ਪਾਇ
 ਆਜਾ ਦ ਉੜਾ ਅਖਰ ਕਹਿ ਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਰੀ ਮੇ ਜਿਨ ਨੇ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਦੇ ਸਬਦ ਤੇ ਸੰਤਾਨੁ ਸੇਵਿਆ ਹੈ ਉਨ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ
 ਹੈ ਜਿਨ ਸਚੇ ਹੋਕੇ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸੋਈ ਸੁਖੀ ਹੋਵੇ ਹੈ॥

ਕੁਝ ਕਿਆਨ ਬੁਝੈ ਜੇ ਕੋਈ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤ ਸੋਈ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮੇਏ ਕੇ
 ਜਾਣੈ ਤਾਹ ਉ ਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ॥ ੪॥ ਕੁਝ ਅਖਰ ਕਹਿ ਦਾ ਹੈ ਜੋਗੁ
 ਰਾਏ ਗਿਆਨ ਨੁ ਬੁਝਦਾ ਹੈ ਪੜਿਆ ਭੀ ਸੋਈ ਤੇ ਪੰਡਿਤ ਭੀ ਸੋਈ ਹੈ ਸਰਬ ਜੀ
 ਆ ਵਿਚ ਇਕੋ ਜਾਤਾ ਤਾਹ ਉ ਮੈ ਮਿਟ ਜਾਦੀ ਹੈ॥

ਕਕੇ ਕੇਸ ਪੰਡਰ ਜਬ ਹੁਏ ਬਿਨ ਸਾ ਬੁਝੈ ਉਜਲਿਆ॥ ਜਮ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੋਰੁ ਆਏ
 ਮਾਇਕੈ ਸੰਗਲ ਬੰਧ ਲਾਇਆ॥ ਕਕ ਅਖਰ ਕਹਿ ਦਾ ਹੈ ਕਾਲਿਅ
 ਕੇਸਾਨੁ ਸੁਬਾਣ ਮਲ ਮਲ ਧੋਵੈ ਤਾ ਉਜਲ ਨ ਹੀ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਸਮੇ ਚਿਟੇ ਕੇਸ ਆ
 ਵੇ ਹੈਨ ਸਾ ਬੁਝਤੇ ਬਿਨ ਉਜਲ ਹੋ ਜਾਵੇ ਹੈਨ ਪ੍ਰਥਮੇ ਬੋੜੇ ਜੇਹੇ ਕੇਸ ਕੰਨ ਉਤੇ
 ਚਿਟੇ ਆਵੇ ਹੈਨ ਮਨੋ ਜਮ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੋਰੁ ਹੈਨ ਓਹ ਮਾਨੁ ਖਾਵੇ ਕੰਨ ਵਿਚ ਕਹਿ ਦੇ
 ਹੈਨ ਜੈਸੀ ਖੇਤੀ ਪਕੀ ਹੋਈ ਚਿਟੀ ਹੋ ਜਾਦੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਤੇਰੀ ਜੁਆਨੀ ਬਿਤੀਤ
 ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਹੁਣ ਤੂ ਨਾਮ ਜਪੇਗਾ ਸੰਤਾਨ ਸੰਗ ਕਰੇਗਾ ਤਤੇਰਾ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋ

ਵੇਗਾ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪ ਤੋਰੇ ਧੋਤੇ ਜਾਵਨਗੇ ਅਤੇ ਜੇ ਹੁਣ ਭੀ ਤਿਸਨ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ
 ਤਾਂ ਜਮ ਤੋਂ ਸੰਗਲ ਪਾਇਕਰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸ ਦੇ ਲੇਨ ਪਛੋਤਾ ਵੇਗਾ॥
 ਖਖੇ ਖੁੰਦ ਕਾਰ ਸਾਹੁ ਆਲਮੁ ਕਰਿ ਖਰੀਦ ਜਿਨ ਖਰਚ ਲੀਆ॥ ਬੰਧਨ ਜਾਕੇ
 ਸਭ ਜਗ ਬਾਧਿਆ ਅਵਰੀਕਾ ਨਹੀ ਹੁਕਮ ਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਖਖਾਅ
 ਖਰੁ ਕਹਿ ਦਾਹੈ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੈਨ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਰੂਪੀ ਧ
 ਨ ਦੇ ਕਰਿ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਮੁਲ ਲੀਆ ਹੈ ਜੋ ਉਨ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿਚ
 ਬਧੇ ਹੋਨ ਤਿਨ ਨੂੰ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇ ਬੰਧਨ ਨਹੀ ਪਉਦੇ॥ ਉਨ ਦੇ ਉਪਰ ਹੋਰ
 ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਨਹੀ ਪਉਦਾ॥
 ਗਰੈ ਗੋਇ ਗਾਇ ਜਿਨ ਛੋਟੀ ਗਲੀ ਗੋਬਿੰਦ ਗਰਬ ਭਾਇਆ॥ ਘਾਤ੍ਰਿਭਾ
 ਰੂ ਜਿਨ ਆਵੀ ਸਾਜੀ ਚਾੜ੍ਹਨ ਵਾਹੈ ਤਹੀ ਕੀਆ॥ ੭॥ ਗਗਾ ਕਹਿ
 ਦਾਹੈ ਸਿਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜਿਤਨੀ ਗੋਪਿਥਮੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਰਚੀ ਹੈ ਬਣਾਏ ਹੈ ਦੇ
 ਹੁਜੀ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਲ ਗਰਬ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਤਨੇ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਭਾਉ ਘੜੇ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੰ
 ਡ ਰੂਪੀ ਆਵੇ ਚਾੜ੍ਹੇ ਹੈ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਉਤਪਤਿ ਕੀਤਾ ਹੈ॥
 ਘਘੇ ਘਾਲ ਸੇਵਕ ਜੇ ਘਾਲੈ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਕੇ ਲਾਗ ਰਹੈ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਜੇ ਸਮਕ
 ਰਿਜਾਣੈ ਇਨ ਬਿਧ ਸਾਹਿਬ ਰਮਤ ਰਹੈ॥ ੮॥ ਘਘਾ ਕਹਿ ਦਾਹੈ ਜਿਨ
 ਗੁਰਾ ਦੇ ਸਬਦ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੀਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਏਹ ਘਾਲ ਘਾ
 ਲੀ ਹੈ ਗੁਰਾ ਦੇ ਸਬਦ ਨਾਲ ਲਗ ਰਹੇ ਹੈ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮਾਨ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜਿਨ ਨੇ ਇ
 ਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋ ਏਹੈ॥
 ਚਚੈ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਜਿਨ ਸਾਜੇ ਚਾਰੇ ਖਣੀ ਚਾਰ ਜੁਗਾ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੋਗੀ ਖਣੀ ਭੋ
 ਗੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਪੰਡਿਤ ਆਪਿ ਥੀਆ॥ ੯॥ ਚਚਾ ਕਹਿ ਦਾਹੈ ਤਿਸ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀਆ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਾਸਤੇ ਚਾਰ ਵੇਦ ਸਾਜੇ ਹੈ ਚਾਰ ਖਣੀ ਚਾਰ ਜੁਗ ਬ
 ਣਾਏ ਸਭਨਾ ਜੁਗਾ ਵਿਚ ਨਿਆਰਾ ਭੀ ਹੈ ਸਭਨਾ ਖਣੀਆ ਵਿਚਿ ਓਹੋ ਭੋਗਦਾ
 ਹੈ ਪੰਡਿਤ ਹੋਕੇ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦਾ ਹੈ॥
 ਛਛੈ ਛਾਇਆ ਵਰਤੀ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਭਰਮੁ ਹੋਆ॥ ਭਰਮ ਉਪਾਇ
 ਭੁਲਾਈ ਅਨੁ ਆਪੇ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਹੋਇਆ ਤਿਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ॥ ੧੦॥
 ਛਛਾ ਅਖਰ ਕਹਿ ਦਾਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਮਾਇਆ ਦੀ ਜੇ ਛਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਸਾਰੇ
 ਜਗਤ ਤੇ ਵਰਤੀ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਕੀਆ ਗਿਆ ਕਰਿ ਕੈ ਭਰਮ ਉਤਪਤਿ ਹੋਇਆ ਹੈ

ਭਰਮ ਨੂ ਉਤਪਤਿ ਕਰਿਕੈ ਜਗਤ ਨੂ ਭੁਲਾਇਆ ਹੈ ਜਿਨ ਨੂ ਈਸਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋ
 ਈ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ॥
 ਜਜੇ ਜਾਨ ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਭੀਖ ਭਾਵਿਆ॥ ਏਕੋ ਲੇਵੈ ਏਕੋ ਦੇ
 ਵੈ ਅਵਰ ਨ ਦੂਜ ਮੈ ਸੁਣਿਆ॥ ੧੧॥ ਜਜਾ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਮੰਗਤੇ ਦਾਨ
 ਮੰਗਦੇ ਪੈਨ ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ਜਨੁ ਵਿਚੋ ਅਸਾਡੀ ਗਖਿਆ ਕਰੋ ਏਕੋ ਤੂ ਧੀਪੈ
 ਦੇਵਣੇ ਲੇਣੇ ਵਾਲਾ ਹੋਰ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ॥
 ਸੁਸ਼ਾ ਸੁਰਮਰੁ ਕਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਛੁ ਦੇਣਾ ਸੋ ਦੇਗਿਆ॥ ਦੇਵੇ ਵੇਖੇ ਹੁਕਮ ਚ
 ਲਾਏ ਜਿਉ ਜੀਆ ਕ ਰਿਜਕੁ ਪਾਇਆ॥ ੧੨॥ ਸੁਸ਼ਾ ਕਹਿਦਾ ਹੈ
 ਹੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੁਰਦੇ ਕਿਉ ਹੋ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਸਾਨੂ ਉਤਪਤਿ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ
 ਛਤੁ ਸਾਡਾ ਰਿਜਕ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾਨੂੰ ਮਸਤਕ ਤੇ ਲਿਖ ਦਿਤਾ ਹੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਦਾਭੀ
 ਅਤੇ ਵੇਖਦਾ ਭੀ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਚਲਾਵਦਾ ਹੈ॥
 ਦੁਵੈ ਨਦਰ ਕਰੇ ਜਾ ਦੇਖਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ॥ ਏਕੋ ਗਵਿਗਿਆ ਸਭ ਥਾਈ
 ਏਕ ਵਾਸਿਆ ਮਨਿ ਮਾਹੀ॥ ੧੩॥ ਦੁਵਾ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਜਾਮੈ ਵਿਸਾਟਿ
 ਕਰਿ ਦੇਖਦਾ ਹਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਬਿਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਇਕੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਭ ਨਾਥ
 ਵਾ ਵਿਚਿ ਰਵ ਗਿਆ ਹੈ ਸੋਈ ਅਸਾਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚਿ ਵਸਦਾ ਹੈ॥
 ਟਟੈ ਟਿਚ ਕਰੈ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤ ਕਉ ਠ ਚਲਣਾ॥ ਜੁਮੇ ਜਨਮ ਨ
 ਹਾਰੁ ਅਪਣਾ ਭਾਜ ਪਰਹੁ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾ॥ ੧੪॥ ਟਟ ਅਖਰ
 ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਹੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਓ ਕਪਟ ਕਿਉ ਕਰਦੇ ਹੋ ਘੜੀ ਦੋ ਪੜੀਆਨੂ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਅ
 ਗ ਜਾਣੇ ਹੈ ਤੁਸੀ ਸ਼ੁਗਤਿਆ ਤੇ ਵਾਦਾ ਵਿਚਿ ਜਨਮ ਬਾਦ ਨ ਗਵਾਵੈ ਕੂੜ ਕ
 ਪਟ ਨੂ ਛੂਟੇਵੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੋ ਗੁਰਾ ਦੀ ਸਰਨ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ॥
 ਠਠੈ ਠਾਢੇ ਵਰਤੀ ਭੁਨਿਅਤਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਜਿਨ ਕਾ ਚਿਤ ਲਾਗਾ॥ ਚਿਤਿ ਲਾਗਾ
 ਸੋਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ੧੫॥ ਠਠਾ ਕਹਿਦਾ
 ਹੈ ਤਿਨ ਦੇ ਮਨ ਸਾਂਤਿਆਈ ਹੈ ਜਿਨ ਦਾ ਮਨ ਗੁਰਾ ਦੇ ਸਬਦ ਵਿਚ ਲਗਾ ਹੈ ਇਕ
 ਗਰਮਨ ਕਰਕੇ ਗੁਰਾ ਦੇ ਸਬਦ ਨਾਲ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਿਨ ਦਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੋਦਾ ਹੈ ਸੁ
 ਖੀਭੀ ਸੋਈ ਹੁੰਦੇ ਪੈਨ॥ ਨਹੀ ਜਨਮ ਦੇ ਮਰਦੇ ਪੈਨ॥
 ਰੁੜੈ ਰੁਠਿ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਛੁ ਹੋਆ ਸੋ ਸਭ ਚਲਣਾ॥ ਤਿਸ ਹਿ ਸਰੇਵ
 ਹੁਤ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰ ਗਵਿਗਿਆ॥ ੧੬॥ ਰੁੜੁ ਕਹਿਦਾ

ਹੈਵਿਸਬਾਰਕਿਉਕਰਦੇਹੋਪ੍ਰਣੀਓਜੋਕਿਛੁਦ੍ਰਿਸਤਿਆਵਦਾਹੈਸਭਚਲੇ
 ਮਾਨਹੈਤ੍ਰਿਸਵਾਹਿਗੁਰੂਨੁਸੇਵੋਤਸੁਖਪਵੇਜੋਸਰਬਵਿਚਿਸਤਿਆਦੇਗਹਿਅੰ
 ਦੁਦੈਢਾਹਿਉਸਾਰੈਆਪੈਜਿਉਤ੍ਰਿਸਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੈ।ਕਰਿਕਾਰਿਵੇਖੈਹੁਕਮਚ
 ਲਾਏਤ੍ਰਿਸਨਿਸਤਰੈਜਾਕੋਨਦਰਿਕਰੈ॥੧੭॥ ਫੁਢਾਕਹਿਦਾਹੈਵਾਹੁ
 ਗੁਰੂਉਸਰਿਆਨੁਢਾਹਿਦਾਹੈਢੁਰਿਆਨੁਉਸਾਰਦਾਹੈਜਿਉਤ੍ਰਿਸਦਾਭਾਣਾ
 ਹੈਤਿਵੈਵਰਤਦਾਹੈਆਪਣੇਹੁਕਮਾਵਿਚਚਲਾਵਦਾਹੈਤੇਵੇਖਦਾਹੈਜਿਸਨੁ
 ਕ੍ਰਿਪਾਦੀਵਿਸਾਇਕਰਕੇਗਿਆਨਦੇਦਾਹੈਤ੍ਰਿਸਨੁਨਿਸਤਰਦਾਹੈ॥
 ਢਾਣੈਰਵਤਰੈਘਰਅੰਤਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਈਆਪੇਆਪਿਮਿਲਾਏਕਰ
 ਤਾਪੁਨਰਪਜਨਮਨੁਹੋਈ॥੧੮॥ ਢਾਣਾਕਹਿਦਾਹੈਸਰਬਵਿਚਵਾ
 ਹਿਗੁਰੂਗਵਿਆਹੈਜੋਹਰਿਦੇਗੁਣਗਾਵਦਾਹੈਜੋਜਾਣਦਾਹੈਜਿਸਨੁਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਆਪੈਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਮਿਲਾਇਦਾਹੈਫੇਰਉਨਨੁਜਨਮਨਹੀਹੋਵਾ॥
 ਤਤੈਤਬੂਭਉਜਲਹੋਇਆਤਕਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਨਤਰਨਤੁਲਹਾਹਮਥੁਰਸ
 ਤਾਰਲੇਹੁਤਰਣਗਇਆ॥੧੯॥ ਤਤਾਕਹਿਦਾਹੈਅਗਿਆਨਦਾਭੂਓ
 ਜਲਬਭਾਤਾਰਹੋਇਆਹੈਤ੍ਰਿਸਦਾਅੰਤੁਨਹੀਪਾਇਆਜਾਣਨਕੋਈਬੇੜੀਹੈ
 ਨਤੁਲਹਾਹੈਬਿਨਸਾਧਸੰਗਤਿਸਾਰਜਗਤਭੂਬਦਾਹੈਜਿਸਨੁਤਾਰਨਹੋਵਾ
 ਹੈਸਾਧਸੰਗਤਨੁਮਿਲਾਇਕੋਤਾਰਲੈਦਾਹੈ॥
 ਬਥੈਬਾਨਬਨੇਤਰਸੋਈਜਾਕਕੀਆਸਭਹੋਇਆ॥ਕਿਆਭਰਮਕਿਆ
 ਮਾਇਆਕਹੀਮੇਜੋਤ੍ਰਿਸਭਾਵੈਸੋਈਭੁਲਾ॥੨੦॥ ਬਥਾਕਹਿਦਾ
 ਹੈਬਾਨਾਵਿਚਅਤੇਬਾਹਿਰਸਾਰੇਵਾਹਿਗੁਰੂਹੀਬਿਆਪਿਆਹੋਇਆਹੈਜਿ
 ਸਦਾਕੀਤਸਭਹੋਵਾਹੈਮਾਇਆਦਾਭਰਮਜੋਹੈਸਭਸੂਣਾਹੈਜੋਵਾਹਿਗੁਰੂਦਾ
 ਭਾਣਾਹੈਸੋਈਭੁਲਾਹੈ॥
 ਦਵੈਦੋਸਨਦੇਉਕਿਸੈਦੋਸਕਰਮਆਪਾਇਆਜੋਮੈਕੀਆਸੋਮੈਪਾਇਆ
 ਦੋਸਨਦੀਜੈਅਵਰਜਨਾ॥੨੧॥ ਦਵਾਕਹਿਦਾਹੈਦੋਸਕਿਸੈਨਿਨ
 ਹੀਦਿਤਾਚਾਹੀਦਾਜੋਜੋਕਿਸੇਦੇਕਰਮਲਿਖੇਹੋਏਹੈਨਸੋਸੋਭੋਗਦਾਹੈਹੋਰਸ
 ਭੁਜੀਜੋਹੈਨਸੋਜੀਰਹੈਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਰੀਹੈਜਿਉਜਿਉਵਜਾਵਦਾਹੈਤਿਉਵਜਦੇਹੈਨ
 ਧਪੈਧਰਕਲਾਜਿਨਛੋੜੀਹਰਿਚੀਜੀਜਿਨਰੋਗਕੀਆ॥ਤ੍ਰਿਸਦਾਦੀਆਸ
 ਭੁਨੀਲੀਆਕਰਮੀਕਰਮੀਹੁਕਮਪਾਇਆ॥੨੨॥ ਧਧਾਕਹਿਦਾਹੈਵਾ

ਹਗੁਰੂ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਅਰ ਅਕਾਸ ਦੀ ਕਲਾ ਧਾਰ ਛੁਡੀ ਹੈ ਸਭ ਜੀਆ ਜੀਤ ਦੇ ਰੰਗ ਕੀ
ਤੁਹੈ ਸ ਜੇਹੇ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਪੈਨ ਤੇਹਾ ਤੇਹਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਛੋਕੁਆ ਹੈ॥

ਨਨੈ ਨਹ ਭੋਗ ਨਿਤ ਭੋਗੈ ਨਹੀਨ ਨ ਸੀਮਾ ਲਿਆ ਗਲੀ ਹਉ ਸੋਹਾਗਣ ਭੈਣੇ ਕੰਤ
ਨ ਕਬਹੂੰ ਮੇ ਮਿਲਿਆ॥ ੨੩॥

ਨਨਾ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਨਹ ਜੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪੈ
ਸਰਬ ਦਾ ਭਰਤਾ ਹੈ ਸਰਬ ਵਿਖੇ ਭੋਗ ਨੂੰ ਭੋਗਦਾ ਹੈ ਸਰਬ ਦਾ ਵਸਤਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ
ਕੋਈ ਨਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਓਹ ਸਰਬ ਕਉ ਦੇਖਦਾ ਹੈ॥

ਪਪੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇਖਣ ਕਉ ਪਰਪੰਚ ਕੀਆ ਦਿਖੈ ਬੁਝੈ ਸਭ ਕਿਛੁ
ਜਦੈ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਰਵ ਰਹਿਆ॥ ੨੪॥

ਪਪਾ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਸਰਬ ਦਾ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਜਗਤ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਾਸਤੇ ਲੀਲਾ ਰਚੀ ਹੈ ਸਰਬ ਕਉ
ਦੇਵਾ ਭੀ ਓਹੀ ਹੈ ਅਰੁ ਸਰਬ ਤ੍ਰੈ ਵਿਖੇ ਗਵਿਆ ਭੀ ਓਹੀ ਹੈ॥

ਫਠੈ ਫਹੀ ਸਭ ਜਗੁ ਫਥਾ ਜਮਕੈ ਸੰਗਲ ਬੰਧ ਲਾਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇ
ਜਨ ਉਬਰੇ ਜੇਹੇ ਸਰ ਨਗਤ ਭੁਜ ਪਾਇਆ॥ ੨੫॥

ਫਠਾ ਅਖਰ ਕ
ਹਿਦਾ ਹੈ ਸਾਰ ਜਗਤ ਮਾਇਆ ਕੀ ਫਹੀ ਮੈ ਫਥਾਹੁਆ ਹੈ ਜਮਕੈ ਸੰਗਲ ਬੰ
ਧੇ ਹੈ ਗੁਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਸਿਆ ਤੇ ਛੁਟੇ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੀ ਸਰਨਿ ਪਏ
ਬਥਾ ਬਾਜੀ ਖੋਲਣ ਲਗਾ ਚਉਪੜ ਕੀਤੇ ਚਰ ਜੁਗਾ ਜੀਅ ਜੀਤ ਸਭ ਸਾਰੀ
ਕੀਤੇ ਪਾਸਾ ਫਲਣ ਆਪ ਲਗਾ॥ ੨੬॥

ਬਥਾ ਅਖਰ ਕਹਿਦਾ ਹੈ
ਹਿਗੁਰੂ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਰ ਕਾਰਿ ਕੈ ਚਰ ਜੁਗ ਰੋ ਪੜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਚਉਰਾਸੀ
ਲਖ ਜਨ ਖਾਨੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਆਪ ਬਾਜੀ ਖੋਲਣ ਲਗਾ ਹੈ ਜਉਨ ਸੀਆਂ
ਗੋਟ ਪਕੀਆ ਘਰਿਆ ਵਦੀਆ ਹੈਨ ਉਨ ਦਾ ਸਿਰ ਨੀਵਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਉਨ ਸੀ
ਆ ਕਚੀਆ ਹੋਦੀਆ ਹੈਨ ਉਨ ਦਾ ਸਿਰ ਉਰਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਗੁਰਮੁਖ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾ
ਕਰਿ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਉਨ ਦਾ ਕਟਿਆ ਹੈ॥

ਭੁਭੈ ਭੁਲਹਿ ਸੇ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨ ਕਉ ਭੁਉ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮੁ
ਖਿ ਫਿਰਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜੇ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਫੇਰੁ ਪਾਇਆ॥ ੨੭॥

ਭੁਭਾ
ਖਰ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਜੇਗੁਰੂ ਕੇ ਸਬਦ ਕੇ ਭੁਲਤਾ ਹੈ ਸੋ ਨਮ ਅਰੁ ਫਲ ਭੁਪੀ ਗਿਆਨ
ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਗੋਪਦ ਵਤੁਤਰ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜੇਗੁਰੂ ਕੇ ਬਚਨ ਨਹੀ
ਮਨਿ ਤੁ ਮਨਕ ਕਹਿਆ ਕਰਤੇ ਹੈ ਸੋ ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ਜਨ ਮੈ ਭੁਰਮਤੇ ਹੈ॥

ਮਮਾ ਸੋਹ ਮਰਣ ਮਦ ਸੂਦਨੁ ਮਰਣ ਭਾਇਆ ਤਬ ਚੇਤਾ ਵਿਆ ਕਾਇਆ ਭੀਤ

ਰਾਮਦੇਰ ਪਤਿਆ ਮਮਾ ਅਖਰੁ ਵੀਸਰਿਆ॥੨੮॥ ਮਮਾ ਅਖਰਕ
 ਹਿਦਾਏ ਜੋ ਅਪਣੇ ਮਨ ਕੇ ਮਾਰਦਾਏ ਜੋਈ ਮਧਸੂਦਨ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਵਾਏ ਮਾਇ
 ਅਕ ਮੋਹ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਣਾਲਗ ਚਿਤ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਸੋ ਪਛੋਤਾਵਦਾਏ
 ਯਯੈ ਜਨਮ ਨ ਹੋਵੀ ਕਦਹੀ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਬੁਝੈ ਗੁਰਮੁਖ ਏਕੋ ਜਾਣੈ॥੨੯॥ ਯਯਾ ਅਖਰ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਜੋ
 ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਸਬਦ ਸਚੁ ਜਾਣਕਰ ਕਮਾਵਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਫੇਰ ਜਨਮ ਨਹੀ ਆਵਦੇ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਦੇ ਮੁਖ ਦਾ ਕਹਿਆ ਗੁਰਮੁਖ ਪਛਾਣਦੇ ਹੈਨ ਫੁਹਿ ਗੁਰੂ ਨੂ ਸਰੇ ਇਕ ਗਵਿਆ
 ਹੋਇਆ ਜਾਣਕੇ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਸਭ ਛੁਡ ਦੇਤੇ ਹੈਨ॥
 ਕਰੈ ਗਵਿਗਹਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰ ਜੇਤੇ ਕੀਏ ਜੀਤਾ ਜੀਤ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਸਭ ਲਾਏ
 ਕਰਮ ਹੋਇਆ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਲਇਆ॥੩੦॥ ਰਾਮਾ ਅਖਰ ਕਹਿਦਾ
 ਹੈ ਜੋ ਸਰਬ ਜੀਵ ਜੀਤ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਮੈ ਰਾਮ ਗਵਿਆ ਹੁਆਏ ਜੋ ਸੇ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ
 ਮੇਂ ਜਲ ਗਿਆ ਹੁਆਏ ਜਹ ਕੁਪਖੇਦੀਤ ਹੈ ਤਹਾਹੀ ਜਲ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਹੈ ਤੈ
 ਸੇ ਗੁਰਮੁਖ ਕੇ ਸੰਗਤ ਕਰਨੇ ਤੇ ਸਤ ਆਵਤੀ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮੁ ਜਪਤੇ ਹੈ॥
 ਲਲੈ ਲਾਇ ਧੰਧੈ ਜਿਨ ਛੋਡੀ ਮੀਠ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੀਆ ਖਾਣ ਪੀਣ ਸਮਕਰਿ
 ਸਹਣਾ ਭਾਣੈ ਤਾਕੇ ਹੁਕਮ ਪਾਇਆ॥੩੧॥ ਲਲਾ ਅਖਰ ਕਹਦਾ ਹੈ ਸਰੇ
 ਜਗਤ ਨੁ ਮਹਾਰਾਜ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ਛੁਡਿਆਏ ਮਾਇਕ ਮੋਹ ਮੀਠ ਲਾਇ ਦਿਤਾਏ
 ਖਧੁ ਹੈ ਪੀਵਤਾਏ ਹਸਤਾਏ ਸੇਵਤਾਏ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਭੁਲ ਗਇਆਏ
 ਵਧੈ ਵਾਸਦੇਵ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇਖਣ ਕਉ ਜਿਨ ਦੇਸੁ ਕੀਆ ਆਵੈ ਖੈ ਰਾਖੈ ਸਭ ਕਿ
 ਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰ ਗਵਿਗਹਿਆ॥੩੨॥ ਵਧਾ ਅਖਰ ਕਹਿਦਾ ਹੈ
 ਵਾਸਦੇਵ ਪਰਮੇਸਰ ਜਿਨ ਨੇ ਜਗਤ ਕੇ ਕਉਤਕ ਦੇਖਣੇ ਵਾਸਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦ
 ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ਸਤ ਦੇਇਕਰ ਕੇ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕਹੁ
 ਕਮ ਸਤਿਕਰਿ ਮਾਨਤੇ ਹੈ ਜੋਈ ਗੁਰਮੁਖ ਪੁਰਸ ਹੈਨ॥
 ਰੂੜੈ ਰੂੜ ਕਰੈ ਕਿਆ ਪ੍ਰਣੀਤਿ ਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਅਮਰ ਹੋਇਆ ਅਤਿ ਸ
 ਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਓਸ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਆ॥੩੩॥ ਰੂੜ
 ਅਖਰ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਹੇ ਪ੍ਰਣੀਅਹੁ ਰੂੜ ਵਾਦ ਬੁਝਾਏ ਕਿਉ ਕਰਤੇ ਹੋ ਜੋ ਕਿਛੁ ਮਹਾਰਾ
 ਜ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਮਨੇ ਜੋ ਮਹਾਰਾਜ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੀਨਤਾ ਹੈ ਤਿਸਤੇ ਕੁਰਬਾਣੁ ਹੋਤੇ ਹੈ
 ਹਾਏ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜਿਨ ਰਿਜਕੁ ਵੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ

ਵਹੁ ਹਰਿਨਾਮ ਸਮਾਵਹੁ ਅਨਦਿਨੁ ਲਹਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਲੀਆ ॥ ੩੪ ॥ ਹਾਹਾ
ਅਖਰੁ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਈਸਰ ਨੇ ਜੀਉ ਉਤਪਤਿ ਕੀਤੇ ਹੈ ਸੋ ਸਭਨ ਕੇ ਰਿਜਕ ਕਾ ਦਾਤਾ
ਹੈ ਜੇ ਸਤਗੁਰ ਨੇ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਗਿਆਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਹੈ ਈਸਰ ਅਗੁਰਾਂ ਬਿ
ਨ ਹੋਰ ਦਾਤ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜੋ ਸਭਨਹੁ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਕਰਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਜਕ ਪ
ਦੁਚਾਵਦਾ ਹੈ ਅਰਪਾਲਦਾ ਹੈ ਤਿਸਤੇ ਬਿਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ॥

ਆਇਤ੍ਰੀ ਆਪਕਰੇ ਜਿਨ ਛੋਡੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਜੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਕਰੇ ਕਰਾਏ
ਸਭ ਕਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਸਾਇਰ ਏਵੁ ਕਹਿਆ ॥ ੩੫ ॥ ਆਇਤ੍ਰੀ ਅਖਰ ਕਹਿਦਾ ਹੈ
ਜਿਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੇ ਆਪ ਸਿਸਟਿ ਕਰਿ ਛੋਡੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੇ ਕਰਨਾ ਸੋ
ਕਰ ਰਿਹਿਆ ਹੈ ਅਰੁ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਰ ਕਰੇ ਸੋ ਭੀ ਕਰਨੇ ਨੇ ਸਾਮਰਥ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈ ਨ ਮੇਭਿਸਕ ਸਾਇਰ ਹੋ ਕਵੀਸਰ ਹੋ ਹੋ ਪੀਭੂਤ ਜੀ ਮੇਤੁ ਸ੍ਰਕਉ ਮਹਾ
ਰਾਜਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਾ ਵਖਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੁਮ ਮਹਾਰਾਜ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕਰਿ ਅਰ
ਧੰਧੇ ਕੀਵਿਦਿਆ ਕੋਤਿਆਗੁ ਇਹੀ ਜੋ ਵਿਦਿਆ ਲੋਕੋ ਕਉ ਉਪਦੇਸ ਦੇਵਾਸਤੇ
ਸਿਖੀ ਭੀ ਹੈ ਸੋਈ ਬੰਧਨ ਕਾ ਮੂਲ ਹੈ ਤੇਜੋ ਆਪਣੇ ਕਮਾਵਣੇ ਵਾਸਤੇ ਸਿਖੀ ਵੀ
ਹੈ ਸੋਈ ਬੰਧਨ ਹੁਕੇ ਖੋਲਣੇ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ਜਬ ਏਹ ਬਚਨ ਬਾਬੇ ਕਹੇ

ਤਬ ਪੀਭੂਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਕਾਲੁ ਚਰੇ ਵੇਦੋ ਕੀ ਵਿਦਿਆ ਜਗਤ ਮਹਿ ਗੁਪਤ ਹੋ
ਇਰਹੀ ਸੀ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਚਰੇ ਵੇਦ ਹੁਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਜਾ ਬਾਬਾ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਤਾ ਕਈ ਦਿਨ ਅੰਦਰ ਹੀ ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਰਹੈ ਜਾਨਦੀ ਤੇ
ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾ ਉਹਾ ਹੀ ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਰਹੈ ਜਹਾ ਬੈਠੇ ਤਹਾ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕ
ਰਤਿਆ ਕਈ ਦਿਨ ਬੀਤ ਜਾਵੈ ਕਾਲੁ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲੈਕਰ ਪੀਛੇ ਪੀਛੇ ਫਿਰਦਾ ਰਹੈ
ਬਾਬਾ ਜੀ ਸੰਤ ਸਾਧਨੂੰ ਖਵਾਇਦੇ ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥

॥ ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਮੂਲ ਨਾਲ ਹੋਈ ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਕਹਿਆ ਕਾਲੁ ਜੈਤੂ ਪੁਤਰ ਨੂ ਫਰਸੀ ਪੜਾਏ ਤੇ ਕੰਮ ਸਿਖੇ
ਤਾ ਸਭਾ ਕੰਮ ਤੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰੀਏ ਤਾ ਕੁਤਬ ਦੀਨ ਕਾਜੀ ਪਾਸਿ ਅਗੇਖੜੀਆਂ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ
ਪੜਦੇ ਸੇ ਉਸਦੇ ਪਾਸ ਕਾਲੁ ਬਾਬੇ ਨੂ ਲੈਗਿਆ ਤਾ ਜਾਇ ਕੈ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮੂਲਾਂ ਤੂੰ ਨਾਨਕ
ਜੀਨੂੰ ਪੜਾਉ ਤਾ ਅਗੇ ਮੂਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਹਿਤ ਕਾਲੁ ਮੈ ਨਾਨਕ ਜੀਨੂੰ ਪੜਾਵਾਂਗਾ ਸੁ
ਬਾਹੀ ਬਧਵਾਰ ਹੈ ਤੁਸਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂ ਲੈ ਆਵੀਓ ਸੋ ਜੈ ਸੀਖਿ ਜਮਤ ਸਾਖੀ ਹੋਇ
ਆਵੈਗੀ ਸੋ ਅਸੀ ਭੀ ਕਰੀ ਅਗੇ ਜਾ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾ ਕਾਲੁ ਨਾਨਕ ਜੀਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ

ਕਰਆਇਆ ਮੁਲਾ ਦੇ ਅਗੇ ਇਕੁ ਰੁਪਾ ਨਜਰ ਰਖਿਆ ਮੁਲਾ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪ
 ਰੋਪਾਇਆ ਮੁਲਾ ਨੇ ਤਖਤੀ ਲਿਖਿ ਦਥਾ ਬੈਠੀ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਅਲਫ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਯੇਤ
 ਕਰਾਇਦਾ ਲਿਖ ਦਿਤਾ ਲਗਾ ਪੜ੍ਹਵਣ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਇਸ ਦੇ ਮਾਇਨੇ
 ਜਾਣਨ ਹੈ ਮੁਲਾ ਕਹਿਆ ਮੈਤਾ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤੁਜਾਣਨ ਹੈਤਾ ਸੁਣਾਇ ਬਾਬਾ ਲਗ
 ਸੁਣਾਵਣਾ॥ ਅਲਫ ਅਲਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਿ ਗਫਲਤ ਮਨ ਹੁਵਿਸਾਗਾ ਸਾ
 ਜਪ ਲਏ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਧਿਗ ਜੀਵਣ ਸੋ ਸਾਗਾ॥ ੧॥ ਬੇ ਬਿਬਾਇਤ ਦੁਰਕਰਿ
 ਕਦਮ ਤਰੀਕਤ ਰਾਖਾ ਸਰੂਨ ਅਗੇ ਨਿਵਚਲੇ ਮੰਦ ਕਿਸੇ ਨਾਮਾ॥ ੨॥
 ਤੋਤੋ ਬਾਕਰਿਆ ਜਜੀ ਸਾਂਈ ਬੇਪਰਵਹਾ ਸਾਬ ਨ ਚਲੇ ਕੁਤਬ ਦੀਨ ਤਿਸਦਾ ਕੀ
 ਵੇਸਾਹਾ॥ ੩॥ ਜੇ ਸਨਾਇਤ ਬਹੁਤ ਕਰਿ ਖਾਲ ਕਨੁ ਕਰਿ ਯਾਦਾ ਯਾਦਨ ਕੀ
 ਤੋ ਕੁਤਬ ਦੀਨ ਜਨਮ ਗਵਾਇਓ ਬਾਦਾ॥ ੪॥ ਜੀਮ ਜਮਾਇਤ ਜਮਾ ਕਰਿ
 ਪੰਜ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਗਾ ਬਾਝੇ ਯਾਦ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਹੋਸੀ ਬਹੁਤ ਖੁਆਰਾ॥ ੫॥
 ਹਿਮਾਇਤ ਦੁਰਕਰਿ ਸਾਬ ਨ ਚਲ ਸੀ ਕੋਇ॥ ਅਜਰਾ ਈਲ ਫਰੇਸਤ ਮਾਰੇ ਬਹੁਤ ਬਿ
 ਗੋਇ॥ ੬॥ ਖੇਖਿਆਨਤ ਮਨਹਿ ਕਰਿ ਕਾਦਰ ਨੂੰ ਕਰਿ ਚਿਤਾ॥ ਏਹ ਸਰੂਕੁ ਦ
 ਰਤ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਕਰਿ ਜਾਣ ਅਨਿਤਾ॥ ੭॥ ਦਾਲ ਦਲਾਲਤ ਮਸਰਦੀ ਆਵੇ ਓਰੇ
 ਕੀਮਾ॥ ਬਦ ਅਮਲਾ ਨੂੰ ਛੋਕੁ ਕਰਿ ਕਰੇ ਯਾਦ ਹਰਿ ਦੀਮਾ॥ ੮॥ ਜਾਲ ਜਲੀਲ
 ਨਹੇਇ ਤੁਜੇ ਮਨੇ ਹਕ ਫਰਮਾਨਾ॥ ਸੋਈ ਸਰੂਪੁ ਸਤਕ ਕਾਹਿਨ ਸੋਈ ਕਹੇ ਕੁਰਾਨਾ॥ ੯॥
 ਰੇ ਰਿਆਜਤੁ ਜੋ ਕਰੇ ਸੋਈ ਹੋਵੈ ਸਾਂਦਾ॥ ਬਾਝੇ ਯਾਦ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਜਨਮ ਗਵਾ
 ਈਏ ਬਾਦਾ॥ ੧੦॥ ਜੇ ਜਿਆਨ ਨਹੇਵਈ ਜੇ ਹਰਿ ਦੀਮਾ ਚਿਤ ਕਰੇ॥ ਬਾਝੇ ਸਾ
 ਈ ਆਪਣੇ ਸੁਠੇ ਸਾਸ ਭਰੇਇ॥ ੧੧॥ ਸੀਨ ਸੀਨੇ ਮੈ ਸਿਰਭ ਹੱਕ ਜੇ ਦੀਮਾ ਦੇ
 ਮਹੇਵੀ ਯਾਦਾ॥ ਜੇ ਦੀਮਾ ਖਾਲੀ ਜਾਸੀਆ ਸੋ ਕਦੇ ਨ ਹੋਸੀ ਸਾਦਾ॥ ੧੨॥ ਸੀਨ
 ਸੁਕਰ ਕਰ ਹਕਦਾ ਜਿਨ ਸੇਹਤਿ ਬਦਨੀ ਦੀਨਾ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਜ਼ੂਨ ਕਾ ਰਜਾਮਾ
 ਨਾਜ ਕੀਨਾ॥ ੧੩॥ ਸੁਆਦ ਸਬਰ ਕਰ ਚਿਤ ਮੈ ਜੇ ਪਹੁਚੇ ਰਿਜ਼ਕ ਨਾਸੀ ਬਾਝੁ
 ਖਰੋਗ ਜਿਨ ਲਾਇਆ ਸੋਈ ਹਕਤ ਬੀਬਾ॥ ੧੪॥ ਜੁਆਦ ਜੁਲਾਲਤ ਛੋਡ
 ਦੇ ਦੇਖੋ ਰਾਇਤ ਮਾਲਾ॥ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਰਬਕ ਜਾਨਕੇ ਹਰਦਮ ਰਬ ਸੀਮਾਲਾ॥ ੧੫॥
 ਤੋਇਤਰੀਕਤ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰੇ ਮਾਫਤ ਪਾਇ ਰਾਖਾ॥ ਏਤਨ ਤੋਰਾ ਕਬਰ ਮੈ ਹੋਸੀ ਫੇ
 ਰੀਖਾ ਕਾ॥ ੧੬॥ ਜੋਇ ਜਗੀਫ ਸੋ ਜਗਤ ਮੈ ਜੋ ਸੰਗਤ ਭੁਲੀ ਕਰੇਨਾ॥ ਗੁਰਪੀਰ ਕੇ ਕਹੇ
 ਤੇ ਸਾਬਤ ਕਦਮ ਧਰੇਨਾ॥ ੧੭॥ ਐਨ ਇਨਾਇਤ ਫਿਨ ਕੇ ਜੋ ਖਿਜਮਤ ਕਰਦੇ ਪੀਰ

ਬਾਬੁ ਖਿਜਮਤ ਟਹਿਲਦੇ ਮਰਸਨ ਹੋਇ ਜਹੀਗਾ ॥੧੮॥ ਗੈਨ ਗਾਨੀਮ ਸੇਈ
 ਭਏ ਹਰਿਦਮ ਨਾਮ ਸੰਭਾਲਾ ॥ ਬਾਬੁ ਸਚੇ ਨਾਮ ਦੇ ਮੰਦਾ ਹੋਸੀ ਹਾਲਾ ॥੧੯॥
 ਫੇਫਾਰ ਕਹੇ ਦੁਨੀ ਸੇ ਅਪਣੀ ਨ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥ ਜੇ ਜਾਣੈ ਗਾਰਬ ਦੀ ਨ ਹੋਵੇਗਾ ਹੈਰਾ
 ਨਾ ॥੨੦॥ ਕਾਫ਼ ਕਿਨਾਇਤ ਪਕੜਤੈ ਸ੍ਵਾਸਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਬਾਦ ਅਮਲ
 ਨੂੰ ਛੁਡ ਕੇ ਚੰਗੇ ਅਮਲ ਕਮਾਇ ॥੨੧॥ ਗਾਫ਼ ਗਬਰ ਏਹੁ ਮੰਨਹੈ ਜੇ ਇਸਨੂੰ
 ਵਸ ਕਰੇਇ ॥ ਉਪਰਾਹ ਹਕੀਕਤੀ ਸਚੀ ਕਦਮ ਧਰੇਇ ॥੨੨॥ ਲਾਮਲਸ
 ਤ ਹੈ ਤਿਨ ਕੋ ਜੋ ਜਗਤ ਨ ਕਢਦੇ ਮਾਲਾ ॥ ਧਕ ਪੈਂਦ ਗੈਬਦਾ ਹੋਦਾ ਸਭੁ ਜਵਾਲ
 ੨੩॥ ਮੀਮ ਮਨਾ ਖੁਦ ਰਫੀ ਕਹੇ ਪੀਰ ਕੇ ਚਲਾ ॥ ਦਾਨ ਨ ਕੀਤੇ ਨਾਨਕ ਤਾ
 ਮਾਇਆ ਜਾਸੀ ਛਲਾ ॥੨੪॥ ਨੁਨ ਨਜਰ ਕਰ ਸਚ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਸੁਠੀ ਜ
 ਨਾ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਸਚ ਜਾਣਦੇ ਸੋ ਹੋ ਮਰਦੇ ਪੈਰਾਨਾ ॥੨੫॥ ਵਾਉ ਵੱਲੀ ਸੇ
 ਈ ਭਏ ਜੋ ਕਰਦੇ ਸਤ ਸੰਗਾ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਚਿਤ ਕਰਨ ਤਿਉ ਤਿਉ ਚੜ੍ਹਦਾ
 ਰੰਗਾ ॥੨੬॥ ਹੇ ਹਰਦਮ ਨੂ ਚਿਤ ਰਖ ਦੇ ਮਦਾ ਨਹੀ ਵਿਸਾਹੁ ॥ ਆਵੇ ਮਲਨ
 ਆਵਈ ਨ ਰਹੀਏ ਗੁਮਰਾਹੁ ॥੨੭॥ ਜੇ ਯਕੀਨ ਪੀਰ ਤੇ ਕਰੇਤਾ ਪਵੈ ਕਬੂ
 ਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅਖੇ ਕੁਤਬ ਦੀ ਪਦ ਚੇ ਜਾਇ ਰਸੂਲਾ ॥੨੮॥ ਲਾਫ਼ ਨ ਮਾਰੇ
 ਬਿਨ ਗੁਣ ਆਵੈ ਨਹੀ ਕਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਮਦਮ ਯਾਦ ਰਖ ਮੁਰਸਦ ਪਾਸ ਸਲ
 ਮਾ ॥੨੯॥ ਛੋੜੁ ਤਕਬਰ ਗੁਮਰਾਹੀ ਰੁਫ਼ਾਰ ਬਪਛਾਣਾ ॥ ਲੇਖਾ ਦੇਸੀ ਨਾਨਕ
 ਤ ਪਉਸੀ ਦਰ ਪਰਵਾਨਾ ॥੩੦॥ ਜਾਇ ਤਨੇ ਸਬਦ ਬਾਬੇ ਕਹੇ ਤਾਂ ਮੁਲ
 ਕਹਿਆ ਹੋ ਕਾਲੂ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਕੋਈ ਵਡਾ ਵੱਲੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਏਹਾ
 ਦੁਆਰੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋਹਾਨ ਨਿਵਾਜੈ ਗਾਰੀਗਾ ਤੇ ਬਨਾਰਸ ਮੇ ਅਰ ਮਕੇ ਤੇ ਮਦੀ
 ਨੇ ਮੇ ਇਸਕੀ ਕੀਰਤਿ ਹੋਵੈ ਗੀ ॥ ਜਬ ਉਨ ਬਾਲਕ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੁ
 ਲਕੇ ਪਾਸ ਪੜ੍ਹਨੇ ਬੈਠੇ ਹੋਨ ਜੋ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੇ ਸਾਬਰ ਹਿਨੇ ਵਾਲੇ ਸੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਮੁਲਕੇ ਪਾਸ ਪ
 ਰ੍ਹਨੇ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਕੇ ਜੋ ਕੁਛ ਮੁਲਾ ਲਿਖ ਦੇਵੇ ਸੋਈ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਿਖ ਲੇ
 ਵੈ ਤਾਂ ਮੁਲਾ ਪੈਰਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹੇ ਹੋਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਇਸ ਤੇਰੀ ਕਾ
 ਪੜ੍ਹਨ ਬਹੁਤ ਮੁਸਕਲ ਹੈ ਕਿਤਨੀਆ ਬਰਸਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਰਹੇ ਤਉ ਪੜ੍ਹਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਮੈ
 ਇਸਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰੀ ਤਖਤੀ ਲਿਖ ਦੇਤਾ ਹੋ ਤਉ ਤੁਰਤ ਪੜ੍ਹ ਲੇਤਾ ਹੈ ਅਜੇਹਾ ਫਹਿਮ ਮੈ
 ਕਿਸੇ ਕਾ ਨਹੀ ਦੇਖਿਆ ਇਸਨੂੰ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਵਡੀ ਇਨਾਇਤ ਹੈ ਏਹੁ ਬੋਲਿਆ ਹੀਇ
 ਨਾਵਿਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਹੋਰਨ ਬਾਲਕ ਨੂ ਦਸ ਦਸ ਬਰਸ ਬੀਤ ਚੁਕੇ ਹੋਨ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਨੂੰ

ਅਜੇਤੁਕਨੀਪੜੇ ਇਸਪਰ ਸਾਹਿਬਕੀ ਬਡੀ ਮਿਹਰ ਬਾਨੀ ਹੈ॥
 ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸ ਜੋ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਵੈ ਸੋ ਤਿਸਨੂੰ ਗੁਰੂਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ
 ਰਹਿ ਗੀਆ ਨਸੀਹਤ ਦੇਵੈ ਤਾ ਬਾਬੇਕੀ ਸਿਫਤ ਸਚਾਹੀ ਜਹਾਨ ਲਗਾ ਕਰਨ
 ਅਤੇ ਸਭ ਕੋਈ ਏਹ ਕਹੈ ਜੋ ਏਹ ਬਡਾ ਸਾਹਿਬਕਾ ਪਿਆਰ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੁ
 ਸਲਮਾਨੀ ਵਿਚਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੀ ਨਿਸਾ ਕਰੈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਆਦੀ ਨਿਸ
 ਕਰੈ ਜੋ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਸਭ ਕੋਈ ਸੰਤੋਖਿਆ ਜਾਵੈ॥ ਗੁਰੂਜੀ ਹਿੰਦਵੀ ਫਰਸੀ ਤੋਰ
 ਕੀ ਆਰਬੀ ਸਭ ਬੋਲੀਆ ਮੇ ਜੈਸਾ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਤੈਸਾ ਹੀ ਜਬਾਬ ਦੇਵਨ॥
 ਜਾਂ ਕਿਤੇ ਕਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਬਹੁਤ ਬੇਸੁਮਾਰ ਕੇ ਘਰ ਮੇ ਹੋਇ ਬੈਠੇ
 ਬੋਲੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਮੁਲਾ ਨੂੰ ਸਦਵਾਇਆ ਜਿਸ ਮੁਲਾ ਪਾ
 ਸ ਗੁਰੂਜੀ ਪੜੇ ਪੈਸਨ ਤਾ ਮੁਲਾ ਆਇਆ ਆਇਕਰ ਮੁਲਾ ਨੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ
 ਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ
 ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਆਵਨ ਅਤੇ ਆਖਨ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਆ ਹੋਇਆ
 ਹੈ ਜੋ ਬੋਲਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀ ਤਾ ਮੁਲਾ ਨੇ ਪਾਸ ਬੈਠ ਕਾਰਿ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਤੁ ਆਪਣੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵਾਸਤੇ ਭੋਰਾ ਹਿਕਤ ਬੋਲ ਜੀ ਜਾ ਮੁਲਾ ਨੇ ਸਾਹਿਬ ਦਾ
 ਸਤ ਪਾਇਆ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮੁਲਾ ਕੀ ਤਰਫ ਰਸਮਾਲਾ ਇਕਰ ਉਠਿ
 ਬੈਠ ਤਾ ਮੁਲਾ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਜੋ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤੈਨੂੰ ਰਖ ਪੀਰਾ
 ਦੀ ਹੋਵੇ ਅਰੁ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਖੁਦਾਇਦਾ ਬਖਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਉਤੇ
 ਖੁਦਾਇਦੀ ਮਿਹਰ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਅਣ ਬੋਲਣੇ ਕਰਕੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਰੰਜੇ ਹੋ
 ਵੇ ਹੇ ਨਾ ਤੂੰ ਭੋਰਾ ਹਿਕਤ ਬੋਲ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗੁ ਤਿਲੀਗੁ ਵਿਚਿ ਸਬਦ
 ਕਹਿਆ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲੀਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਯਕਅਰ
 ਜ ਗੁਫਤ ਮਪੇਸਤੇ ਰਗੋਸਕੁਨ ਕਰਤਾਰ॥ ਹਕਾ ਕਬੀਰ ਕਰੀ ਮਤੁ ਬੇਅੇਬ ਪਰ
 ਵਦਗਾਰ॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹੇਸ
 ਹਿਬਜੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਮੇਰੀ ਇਕ ਅਰਜ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਕੰਨ ਦੇ ਕੰ ਸੁਣੇ ਜੀ ਤੂੰ ਕੈਸਾ ਹੈ ਜੀ
 ਕਰਤਾਰ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਹੈ ਜੀ ਏਹ ਬੰਦਾ ਅੱਬੀ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ
 ਬੇਅੇਬ ਹੈ ਜਿਤਨੇ ਜੀਵ ਹਨ ਤਿਨਾ ਦੀ ਪਰਵਰਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਰਤੇਰੇ ਬਿਨ
 ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ॥ ਤੁੰ ਫੇਰ ਮੁਲਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੇ ਗਮ ਖਾਣੇ
 ਨਾਲ ਸਭ ਲੋਕ ਦਲਗੀਰ ਹੋਏ ਹਨ॥ ਸੋ ਤੂੰ ਉਠ ਕੇ ਬੈਠ ਤਾ ਸਹੀ ਤੁੰ ਫੇਰ ਸੀ

ਗੁਰੂਜੀ ਦੂਜੀ ਪੌੜੀ ਆਖੀ॥ ਦੁਨੀਆ ਮੁਕਾਮ ਫਨੀ ਤੁਹਕੀਕ ਦਿਲ ਦਾਨੀ
 ਅਮਮਸਰਮੁਇ ਅਜਰਾਈਲ ਗਰਿਫਤਰ ਦਿਲ ਹੋਚਨ ਦਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਤਿਸਕ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਦੇਹੈਨ ਸੁਣੇਮੁਲਾਜੀ ਮੇਕਿਸ
 ਨਲਬੇਲ ਦੁਨੀਆ ਤੋਫਨਾਹੁੰਦੀਜਾਦੀਹੈ ਏਹਬਾਤਮੈਤੁਹਕੀਕ ਦਿਲਨਲ
 ਲਾਇਕਰਦੇਖੀਹੈ ਬੰਦੇਕੇਵਾਲਸਿਰਦੇ ਫਰੇਸਤੇਕੇਹਥਾਵਿਚਫੜੇਹੋਏਹੈਨ
 ਪਕੜਕਰਲਈਖੜ੍ਹਾਹੈ ਬਿੰਦਹਿਕਰਸੇਵਿਚਲੈਜਾਵੇਗਾ ਸੁਣੇਮੁਲਾਜੀਇਸ
 ਬਾਤਕੀਖਬਰਇਸਬੰਦੇਕੋਹਗਗਿਜਨਹੀਜੇਮੇਰੇਸਿਰਦੇਵਾਲ ਅਜਰਾਈਲ
 ਦੇਹਥਾਵਿਚਹੈਨ ਮੈਨੁਆਪਣੇਮਰਣੇਕੀਖਬਰਨਹੀਜੇਮੇਰਾਕੀਹਾਲਹੋਵੇਗਾ
 ਏਹਹੈਰਾਨਗੀਮੈਨੁਲਗਰਹੀਹੈਜੇਇਸਬੰਦੇਨੂੰਹੋਰਕੁਛਕੀਕੂੰਸੁਝਦਾਹੈ ਤੁਫੇਰ
 ਮੁਲਨੇਕਹਿਆ ਨਾਨਕਜੀ ਤੂੰਤਾ ਅਜਾ ਛੋਟਾਜੇਹਾਹੈ ਏਨਬੰਦਗੀਆਵਿਚਅ
 ਜੇਨਾਪਉ ਜਾਤੂੰਪੁਰਜਵਾਨਹੋਵੇਗਾਜੇਕੁਛਤੇਰੀਮਰਜੀਆਵੈਸੋਕਰੀ ਤੁਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹੇਮੁਲਾਜੀਜੇਕੋਈਕਿਸੇਸਾਹਿਬਕਾਦਾਸਹੋਂਦਾਹੈ ਭਾਵੇ
 ਚਿਹਦਿਨਵਿਚਛੋਟਾਭੀਹੋਵੇ ਪਰਜਿਥੇਤੀਕਉਸਦੀਪਹੁਚਹੋਈਹੈ ਤਿਥੇਤਾਈ
 ਆਪਣੇਸਾਹਿਬਦੀ ਚਿਹਸੇਵਾਹੀਕਰਦਾਹੈ ਤੁਓਪਿਜਮਤਦਾਰਆਪਣੇਸਹ
 ਬਨੂੰਭਾਵਦਾਹੈ ਸੁਣੇਮੁਲਾਜੀਮੈਆਪਣੇਸਾਹਿਬਦੀਖਿਜਮਤਵਿਚਨਰਹਾ
 ਤਮੈਹਰਾਮਖੋਰੋਹੋਵੇਗਾ ਤਮੁਲਾਨੇਕਹਾਏਹਬਾਤਨਾਨਕਜੀਤੁਮਠੀਕਕਹੀ
 ਤਸੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੁਣੇਮੁਲਾਜੀਜਦਇਸਨੁਅੰਤਸਮੇਅਜਰਾਈਲਫੜੇ
 ਗਾਤਾਉਤਸਮੇਇਸਦੀਸਹਾਇਤਾਕੋਈਭੀਨਹੀਕਰਸਕਦਾ ਅਰਨਕੋਈਉ
 ਤਸਮੇਯਾਰਹੀਬਣਦਾਹੈ ਨਕੋਈਮਿਤ੍ਰਹੀਹੈ ਬਿਨਪਰਮੇਸਰਕੇਨਾਮਥੇਹੋਰਕੋ
 ਈਨਹੀਛੁਡਾਇਸਕਦਾ ਤਮੁਲਾਨੇਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀਜਿਸਪਰਸਾਹਿਬ
 ਮਿਹਰਕਰੈਤਿਸੀਕੋਛੁਡਾਵੇਹੈ ਪਰਤੂੰਅਜੇਬਾਲਕਹੈਤੇਰੇਪਰਖੁਦਾਇਕੀਮਿ
 ਹਰਹੋਈਹੈਜੇਤੈਨੇਮਾਸੁਮਅਵਸਥਾਵਿਚਸਾਹਿਬਨੁਪਾਇਆਹੈ ਅਮਲ
 ਸਾਹਿਬਨੇਤੈਨੁਨੇਕਦਿਤੇਹੈਨ ਅਤੇਤੇਰੇਪਾਸੇਬਦੀਕੋਈਨਹੀਹੋਇਆਵਦੀ
 ਤਾਗੁਰੂਬਾਬੇਤੀਸਰੀਪੌੜੀਆਖੀ॥ ਅਜਨਪਿਸਰਪਦਰਬਿਰਾਦਰਾਕਸਨੇ
 ਸਦਸਤੀਗੀਗਾਆਖਰਬਿਅਫਤਮਕਸਨਦਾਰਦਰੁੰਸਵਦਤਕਬੀਰ॥ ਸਬ
 ਰੋਜਗਸਤਮਦਰਹਵਾਕਰਦੇਮਬਦੀਖਿਆਲਾ॥ ਗਾਹੇਨਨੇਕੀਕਾਰਕਰਦਮ
 ਮਮਈਚਿਨੀਅਹਵਾਲਾ॥ ੩॥ ਤਿਸਕ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਸੁਣੇਮੁਲਾਜੀ ਏਹ

ਬੰਦ ਅਵਾਈਆ ਹੀ ਗਲਾ ਵਿਚਿ ਰਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਠਪਹਿਰਾ ਵਿਚਿ ਇਕ ਘੜੀ
 ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਅਰੁ ਪਰਾਈਆ ਹੀ ਬੰਦੀਆ ਵਿਚਿ ਰ
 ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਘੜੀ ਹੀ ਨੇਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਵਦੀ ਅਰੁ ਸੁਣੇ ਮੁਲਾਜੀ ਮੇਰੇ ਤ
 ਏਹੁ ਫੈਲ ਚੈਨ ਏਹੋ ਜੇਹਾ ਮੇਸਾਹਿਬ ਦਾ ਬਜੇਗਾਰਾ ਤਾ ਫੇਰਿ ਮੁਲਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ
 ਨਨਕ ਜੀ ਤੁਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਸਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੌਥੀ ਪੌੜੀ ਆਖੀ
 ਬਦ ਬਖਤ ਹਮਚੁ ਬਖੀਲ ਗਫਲ ਬੇਨਜਰ ਬੇਬਾਕਾ ਨਨਕ ਬਗੋਇਰ
 ਜਨਤੁਰਾ ਤੇਰੇ ਚਾਕਰਾ ਪਾਂਖਾਕਾ ॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਗੁਰੂ ਨਨਕ
 ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੇ ਸੁਣੇ ਮੁਲਾਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਬੁਝਣ ਕੀ ਬਾਤ ਇਸ
 ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਅਸਾਨ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਏਹ ਬੰਦਾ ਹਰਿ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬਖੀਲੀ ਹੀ ਕਰਦਾ ਰਹਿ
 ਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਅਠਪਹਿਰਾ ਗਫਲਤੁ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਦਾ ਹੈ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੁਰਾ ਹੀ ਚਿ
 ਤਵਦਾ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਬਦ ਨਜਰ ਵਿਚ ਹੀ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਜੇ ਏਹ ਬੰਦਾ ਗਫਲ
 ਤਕ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਬੇਬਾਕ ਹੋਇਆ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਸੁਣੇ ਮੁਲਾਜੀ ਏਹੁ
 ਬੰਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਿਫਤ ਨੂੰ ਬੁਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਅਰੁ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਖਾਸੇ ਬੰਦੇ
 ਹੈਨ ਜੇ ਅਠਪਹਿਰਾ ਮਰਣੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਮੇ ਉਨ ਦੇ ਪੈਰਾਈ
 ਖਾਕਹਾਂ ਜੇ ਤਾਂ ਓਹ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਮਿਹਰ ਵਾਨ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਮੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵਾਂ ਅਤੇ
 ਏਹੁ ਬੰਦਾ ਬੇਬਾਕ ਹੋਇਆ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਅਜੇ ਏਸ ਬੰਦੇ ਬਾਕੀ ਦੇਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਏ
 ਹ ਬੰਦਾ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਮੇ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਸੁਣੇ ਮੁਲਾਜੀ ਜਿਨਾਨੇ ਬਾਕੀ ਨਹੀ
 ਦੇਣੀ ਹੋਵੀ ਸੋ ਬੇਗੀਮ ਹੋਇਆ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣੇ ਮੁਲਾਜੀ ਮੇਰੀ ਅਰ
 ਜ ਸਾਹਿਬ ਅਗੇ ਏਹੁ ਹੈ ਜੇ ਮੇਸਾਹਿਬ ਦੇ ਚਾਕਰਾਂ ਦੀ ਪੈਰਾ ਦੀ ਖਾਕ ਹੋਵਾਂ
 ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਗਰੀਬੀ ਬਸੈ ਤਾਂ ਮੁਲਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਨਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਤਾਂ
 ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਨੁ ਖਸਮਾਨ ਤੁਸਾਹੀ ਕਰਨ
 ਹੈ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮੁਲਾ ਤੁਭੀ ਸਾਹਿਬ ਨਯਾ
 ਦ ਕਰਿਆ ਕਰ ਤੇਰਾ ਭੀ ਭੁਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਭੀ ਤੋਰੀਸ
 ਹਾਇਤ ਕਰਾਂਗੇ ਮੁਲਾਨੇ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਦਿਆ ਪੈਰਾਂ ਤੇ
 ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਆਪਣੇ ਘਰਿ ਨੁਚਲਾ ਗਿਆ ਬਾਬ ਜੀ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨੇ ਕ
 ਰ ਮੁਲਾਕਾ ਮਨ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਤਰਫ ਲਿਵਲਾਗੀ ਬਿਸਿਆਨੁ ਤਿਆਗ ਕਰ
 ਇਕ ਮਨ ਹੋ ਪਰਮੇਸਰ ਸਿਮਰ ਅੰਤਕਾਲ ਭੁਗਵੰਤ ਕੇ ਸਾਮਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਆ ॥

॥੧੨॥ ਅਗੇਸਾਖੀਕੁਲਕੇਪਰਹਤ ਨਾਲਹੋਈ॥

ਜਗੁਨਨਕਜੀ ਨਉ ਬਰਸਕਹੋਇਆ ਤਾ ਜਨੇਉ ਪਾਵਣ ਕੀਰੀਤ ਕਰਨਵਸ
 ਤੇ ਕਾਲੂ ਜੀਨੇ ਪਰਹਿਤ ਹਰਦਿਆਲਕੇ ਬੁਲਾਇਆ ਸੁਭਮਹੁਰਤ ਦੇਖਕਰਪ੍ਰੇਮ
 ਤਜੀ ਸਭ ਸਾਮਗੀ ਮਗਵਾਈ ਜੋ ਜਾਤੁ ਭਾਈ ਕਾਲੂਕੇ ਸਭਕੇ ਕਹਿਆ ਅਰ ਬ੍ਰਹਮਣ
 ਮਣਜੇ ਵਹਾਰਹਿਤੇ ਬੇ ਸਭਕੇ ਨਿਵਤਾ ਦੀਆ ਸਭੁ ਭਾਈ ਬੰਦ ਜਾਤੁ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਣ
 ਮਣਭੀ ਇਕਤ੍ਰਹੋਇਕਰ ਬਾਬਾ ਜੀਕੋ ਜਨੇਉ ਪਾਵਣ ਲਗੇ ਅਸਥਾਨਕੋ ਲੇਖਨ
 ਕਰ ਬੇਦ ਬਿਹਤ ਚੌਕ ਪੁਰਨ ਕੀਆ ਬੇਦੀ ਬੰਸਕੇ ਸਭੁ ਭਾਈ ਅਰ ਬ੍ਰਹਮਣ
 ਬੇਦ ਬਿਧਕੇ ਗਾਯਾਤਾ ਸਭ ਇਕਤ੍ਰਹੋ ਬੈਠੇ ਨਨਕਜੀਕਾ ਇਸਨਨਕਰਵਾਇਕ
 ਰ ਬੁਲਾਇਆ ਬਾਬਾ ਜੀਆਇਕਰ ਬੈਠੇ ਅੰਜੇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਤੇ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸਮਗਤ
 ਰਾਮਕੁਲਮੇ ਚੰਦਮਾ ਸੋਭਾ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ਪ੍ਰਹਤਨੇ ਛਤ੍ਰੀਓ ਕੀਰੀਤ ਬੇਦ ਬਿਹਤ ਸ
 ਭੁਕਰਵਾਈ ਜੋ ਪੁਰਾਤਨ ਗੀਤ ਬੀ ਅਰ ਕੁਲਚਰ ਸਭੁ ਸਿਖਾਵਨੇ ਲਾਗਾ ਸੰਧਿ
 ਆਤਰਪਣ ਸਿਖਾ ਸੁਤ ਧੋਤੀ ਜਨੇਉ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕ ਖਟਕਰਮ ਗੁਰੂਜੀਨੂ ਸਿ
 ਖਾਵਣੇ ਲਾਗਾ ਅਰੁ ਜਨੇਉ ਪਾਵਣੇ ਲਾਗਾ ਤੇ ਸਰਬ ਸਾਮਰਬ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
 ਮੁਕਤ ਕੇ ਦੇਵੇ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਹਤ ਕੇ ਕਹਣੇ ਲਗੇ ਹੇ ਮਿਸਰਜੀ ਏਸ ਜਨੇਉ ਕੇ ਪਾਏ ਤੇ
 ਕਿਆ ਅਧਕਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਇਸ ਜਨੇਉ ਪਾਏਕਾ ਕਿਆ ਧਰਮ ਹੈ ਅਰ ਕੌਨ ਪਦਵੀ
 ਮਿਲਤੀ ਹੈ ਅਰ ਇਸਕੇ ਨਾਪਹਿਰੇ ਕਰ ਕੌਨ ਸੀ ਨੂਨਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਾ ਹਰਦਿਆ
 ਲਜੀ ਬੋਲੇ ਇਸ ਜਨੇਉ ਕੇ ਨਾਪਹਿਰੇ ਬਿਨ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵਾ ਹੈ ਚਉਕੇਕਾ ਅਧਿ
 ਕਰੀ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਜਬ ਬੇਦਕੀ ਬਿਧ ਪੁਰਬਕ ਖਤੀ ਬ੍ਰਹਮਣ
 ਮਣ ਇਸ ਜਨੇਉ ਕੇ ਪਹਿਰਤੇ ਹੈ ਤਬ ਸਭ ਕਰਮ ਧਰਮਕਾ ਅਧਕਰੀ ਹੋਤਾ ਹੈ
 ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੇ ਪੰਡਤ ਜੀ ਖਤੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹੋਇਕਰ ਜ
 ਨੇਉ ਗਲ ਪਾਇਆ ਅਰ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਬੀ ਨਾ ਟਲਿਆ ਬੇਦੇ ਕਰਮ ਕਰਵਾ
 ਰਿਹਾ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਖਤੀ ਜਨੇਉ ਪਾਇਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣੇ ਧਰਮ ਨੂ ਕਿਆ ਕਰੇਗਾ
 ਧਨ ਦੇਵਾਸਤੇ ਹੀਸਾ ਧੋਹ ਅਧਰਮ ਅਤਿ ਪ੍ਰਯੰਤ ਦੁਸਟਤਾ ਝੂਠ ਚੁਗਲੀ ਕੀਤੀ
 ਤਾ ਓਹ ਬ੍ਰਹਮਣ ਖਤੀ ਨਹੀ ਚੰਡਾਲ ਹੈ ਅਤਿ ਨੂ ਜਮਕੀ ਸਾਸਨਾ ਪਾਵੇਗਾ ਤਿ
 ਸਨੁ ਜਨੇਉ ਪਾਏਕਾ ਕਿਆ ਫਲ ਹੋਇਆ ਈਹਾ ਜੋ ਪਾਪ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਨਰਕ ਰੂ
 ਗੇਗਾ ਜਬ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹੀ ਤਾ ਜਿਤਨੇ ਲੋਕ ਬੈਠੇ ਸਨ ਸਭੁ ਹੋਰ
 ਨਹੋਇ ਗਏ ਮਨਮੈ ਕਹਣੇ ਲਗੇ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰਜੀ ਅਜੇਤਾ ਏਹੁ ਬਾਲਕ ਹੈ

ਅਤੇ ਕੈਸੀਆ ਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰਿ ਪੰਡਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਹੁ ਕੋ ਨ
 ਸਾਜਨੇਉ ਹੈ ਜਿਸ ਜਨੇਉ ਪਾਏ ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਣੀਕ ਧਰਮ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਇਕੁ ਸੋਲੋਕ ਕਹਿਆ॥ ਦਇਆ ਕਪਾਹੁ ਸੀਤੋਖ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੀਢੀ ਸਤ ਵਟਾ॥
 ਏਹੁ ਜਨੇਉ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤਪਾਂਭੁ ਘਤਾ॥ ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨਾ ਮਲ ਲਗੈ ਨਾ ਇਹੁ ਜਲੈ ਨ
 ਜਾਇ॥ ਧੰਨ ਸੁਮਾਣ ਸਨਾਨ ਕਾ ਜੋਗ ਲਚਲੈ ਪਾਇ॥ ੧ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਨ ਸੁਟੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਾ ਧਰਮ ਇਸ ਜਨੇਉ ਪਾਏ ਤੇ
 ਤਉ ਰਹਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਇਆ ਕੀ ਕਪਾਹੁ ਕਰੈ ਅਰੁ ਸੀਤੋਖ ਕਾ ਸੂਤੁ ਕਰੈ ਅਰੁ ਸਤ ਕਾ ਵਟ
 ਚੜ੍ਹਾਵੈ ਅਰੁ ਜਤ ਕੀਆ ਗੀਢੀ ਦੇਵੈ ਤਾ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਆ ਸੀਤੋਖ ਕਾ ਜਨੇਉ
 ਪਾਵੈ ਤਾਂ ਤਗੁ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਸੁਟੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਇਸ ਕਪਾਹੁ ਕਾ ਜਨੇਉ ਮੇਰੇ ਕਿਤੇ ਕੀਮਤ ਨਹੀ
 ਅਰੁ ਕਪਾਹੁ ਕਾ ਸੂਤੁ ਵਟ ਕੈ ਕਾਹੇ ਕਉ ਗਵਾਵੇ ਤੇ ਹੋ ਇਸ ਕਪਾਹੁ ਕਾ ਸੂਤੁ ਵਟਿਆ ਹੋਇਆ
 ਕਿਸੇ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਇਸ ਕਪਾਹੁ ਕਾ ਸੂਤੁ ਅਗਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਲ ਜਾਵਾ ਹੈ ਅਰੁ ਗਲ
 ਪਾਏ ਤੇ ਮੇਲ ਲਗਾ ਕਰ ਪਰਦਾ ਹੋਇ ਕੈ ਟੁਟ ਜਾਵਾ ਹੈ ਅਰੁ ਜੋ ਦਇਆ ਸੀਤੋਖ
 ਜਤ ਸਤ ਕਾ ਜਨੇਉ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਨ ਕਦੀ ਮਲ ਲਗਾਈ ਹੈ ਨ ਕਦੇ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਨ
 ਕਦੇ ਟੁਟਦਾ ਹੀ ਹੈ ਸੁਣਹੁ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਧੰਨ ਓਹੁ ਪੁਰਖ ਹੈ ਨ ਜਿਨੇ ਦਇਆ ਸੀਤੋਖ
 ਜਤ ਸਤ ਕਾ ਜਨੇਉ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਏਹੁ ਕਪਾਹੁ ਕਾ ਜਨੇਉ ਕਿਛੁ ਨਹੀ
 ਏਹੁ ਜਨੇਉ ਸਭੁ ਸੁਣੇ ਪੈਨ ਜੇਤਾ ਓਹੁ ਸਚ ਕਾ ਜਨੇਉ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ ਤਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਗਲ
 ਪਾਉ॥ ਨਹੀਤ ਨਾ ਪਾਉ॥ ਤਾ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਜਨੇਉ ਤਾ
 ਸਾ ਅਜਨਹੀ ਬਾਪਿਆ ਜੇਤਾ ਏਹੁ ਜਨੇਉ ਅਸਾਡਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਵੇ ਤਾਂਤੁ
 ਅਸਾਨੂੰ ਮਨਹਿ ਕਰ ਜੀ ਪਰ ਏਹੁ ਜਨੇਉ ਤਾ ਪਿਛੇ ਭੀ ਅਦ ਅੰਤਿ ਹੋਦਾ ਹੀ ਅੰ
 ਇਆ ਹੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਏਹੁ ਜਨੇਉ ਤਾ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾ
 ਵੈਗਾ॥ ਅਰੁ ਅਗੇਤ ਨਹੀ ਜਾਣੇਕ ਤਾ ਫੇਰ ਪਾਏ ਕਹਿਆ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ
 ਜਨੇਉ ਤਾ ਪਿਛੇ ਭੀ ਸਨਕਾਦ ਕਾ ਤੇ ਆਦਲੈ ਕੋਰ ਪਹਿਨ ਦੇ ਆਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੂੰ
 ਕਿਉ ਮਨਹਿ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਹੋਰ ਸੋਲੋਕ ਕਹਿਆ॥
 ਚਉਕੜੁ ਮੁਲ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੇ ਪਾਇਆ॥ ਸਿਖਾ ਕੰਨ ਚੜ੍ਹਾਈਆ ਗੁ
 ਰਬਾਹੁ ਮਣੁ ਬਿਆ ਓਹੁ ਮੇਆ ਓਹੁ ਝੜੁ ਪਿਆ ਵੇਤਗਾ ਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਃ ੧
 ॥ ਲਖ ਚੇਰੀਆ ਲਖ ਜਾਗੀਆ ਲਖ ਕੁੜੀਆ ਲਖ ਗਲਾ ਲਖ ਠਗੀਆ
 ਪਹਿਨ ਮੀਆ ਰਾਤੁ ਦਿਨ ਸੁਜੀਅ ਨਾਲਿ॥ ੨॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਏਹੁ ਅੰਦੇਹੀ ਗਲ ਹੈ ਏਹੁ ਤਾ ਸਬੁ ਗਲ
 ਮਨੁਖਾ ਦੀਆ ਬਾਪੀਆ ਹੋਈਆ ਹੈਨ ਆਪੇਹੀ ਮਨੁਖ ਨੇ ਚਉਕ ਪਾਇਆ
 ਆਪੇਹੀ ਮਨੁਖ ਨੇ ਚਉਕੇ ਵਿਚ ਬੈਠਾਇਆ ਤ ਆਪੇਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੁ ਗੁਰੂ ਕਰਕੇ
 ਸਮਝਿਆ ਜਨੇਊ ਪਾਇਆ ਉਸ ਮਨੁਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈ
 ਇਪਹੁ ਚਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀਖਿਆ ਦੇਇ ਕਰ ਜਨੇਊ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ
 ਸੁਣੇ ਪਾਧਾਂਜੀ ਜਾਓ ਮਨੁਖ ਮਰਿ ਗਾਇਆ ਤ ਓਹੁ ਜਨੇਊ ਭੀ ਜਲ ਗਾਇਆ
 ਅਰੁ ਓਹ ਜੀਵ ਭੀ ਵੇਤ ਗਾ ਗਾਇਆ ਅਤੇ ਸੁਣੇ ਪਾਧਾਂਜੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਭੀ ਉ
 ਜੇ ਜਨੇਊ ਨੁ ਬਾਪਨ ਜੋ ਜੇਕੁ ਜਨੇਊ ਅਗਲੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਨ ਜਲੈ ਅਤੇ ਜੀ
 ਤਨੀਆਂ ਵਸਤੁ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਬਾਪੀਆ ਹੈਨ ਜੋ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਨਗੀਆ ਅਰੁ ਉਸਦ
 ਸਤਕੀ ਸੋਭਾ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੈਗੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਉਸ
 ਵਸਤੁ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਹੀ ਹੋਈ ਅਰੁ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੇ ਵਸਤੁ ਬਾਪੀਆ ਹੈਨ
 ਸੋ ਵਸਤੁ ਸੰਸਾਰ ਨੁ ਨਹੀ ਭਾਵਈ ਸੋ ਸੁਣੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਅਸਾਨੁ ਤ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ
 ਰ ਜੀ ਨਾਲ ਮੁਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਤੁ ਅਸਾਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਹ ਹੈ ਸੋ ਤਾ ਅ
 ਸਾਡੇ ਕਿਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀ ਤ ਜਿਸ ਨੇ ਤੁ ਏਹੁ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸੁਣੇ ਸਨ ਸੋ
 ਤ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰ ਉਠੇ॥ ਅਰੁ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਤੂੰ ਇਤਨੇ ਬਾ
 ਲਕਨੂੰ ਕਿਆ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤ ਫੇਰਿ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਤੇਰੇ ਜਨੇਊ ਪਾਵਣੇ ਕਰਕੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਇਤਨਾ ਦਰਬ ਖਰਚ ਕਰਿਆ ਹੈ ਅਰੁ ਕਿ
 ਤਨੇਹੀ ਭਾਈ ਸਨ ਬੰਧੀ ਇਕਤ ਹੋਏ ਹੈਨ ਆਏ ਬੈਠੇ ਹੁਏ ਹੈਨ ਪਰ ਜੇ ਤੁਹਣ
 ਜਨੇਊ ਨ ਪਾਵੈਗਾ ਤਾ ਜਿਤਨ ਪਦਾਰਥ ਲਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਬੁ ਅੰਦੇਹੀ ਜਾਵੈ
 ਗਾ ਜਿਤਨੇ ਸਨ ਬੰਧੀ ਆਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੇਦ ਪਾਠੀ ਆਏ ਹੈਨ ਸਬੁ ਬਿਰਥੇ
 ਜਾਵਨਗੇ ਅਗੋ ਜਿਉ ਤੇਰੇ ਆਤਮੇ ਆਵੈ ਤਿਉ ਕਰ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਹੋਰ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ॥ ਤੁ ਗੁਰੂ ਪਾਹੋ ਕਤੀ ਅੰਧਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਟੈ ਆਇ॥ ਕੁ
 ਹਿ ਬਕਰਾ ਹਿੰਨ ਖਾਇਆ ਸਬੁ ਕੋ ਆਖੇ ਪਾਇ॥ ਹੋਇ ਪੁਰਾਣ ਸੁਟੀ ਅੰਧੀ ਠਿ
 ਰਿ ਪਾਈ ਅੰਧੇਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਹਾਨੁ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤੁਹਾ ਹੋਵੈ ਜੋਰ॥ ੩॥ ਤਿਸਕਾ
 ਪਰਮਾਰਥ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਹੋ ਸੁਆਮੀ ਦੇ ਉਤਾ ਤੁ ਅਸਾ
 ਡੇ ਗਲ ਮੇ ਜਨੇਊ ਤਦ ਪਾਉ ਜਾਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨਹੀ ਜਾਏਹੁ ਜਨੇਊ ਤਦ ਪਾਇਆ
 ਤ ਇਸ ਜਨੇਊ ਪਾਏ ਕਾ ਕਿਆ ਗੁਣ ਹੋਇਆ ਅਰੁ ਹੋ ਸੁਆਮੀ ਏਹੁ ਤੁਹਾ

ਭਾਵੈਤੁ ਕਿਤਨੇਗੀਪਾਉ ਪਰਇਸਤਗਨਲਖੁਕਤਿਨਹੀਤਫੇਰਪੀਡਿਤਨੇਕਹਿਆ
ਮਹਿਤਕਾਲਤੇਰਾਪੁਕੋਈਦੇਵਤਾਏਆਪੇਹੀਜਨੇਉਪਵੇਤਪਾਵੇ ਤਕਲੁਕਹਿ
ਆਬਚਮਹਾਪੁਰਖੁਭੀਜਗਤਦੀਚਾਲਕਰਦੇਆਏਹੈਨਤਾਬਾਬੇਕਹਿਆਜਿ
ਵੇਤੁਸਾਹੀਰਜਾਇ॥ ਤਾਪੀਡਿਤਨੇਕਹਾਹੇਨਨਕਜੀਏਹਜਨੇਉਕੋਪਵਿਤਕਰਹੁ
ਤਾਬਾਬੇਜਨੇਉਪਾਇਆ ਫੇਰਪੀਡਿਤਨੇਕਹਾਹੇਨਨਕਜੀਜੋਸਚਕਾਤੁਗਾਏਅ
ਰਜਿਸਵਿਚਜੋਰਹੈਮੈਲਾਭੀਕਦੇਨਹੋਵੈਅਰੁਟੈਭੀਨਹੀਸੀਪਰਮੇਸਰਜੀ
ਕੀਦਰਗਾਹਵਿਚਭੀਪਹੁਚੈਸੋਤੁਗਾਕਹੀਐਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਸਲੋਕ
ਕਹਿਆ॥ ਨਾਇਮੀਨਿਐਪਤਿਉਪਜੈਸਾਲਾਹੀਸਚਸੁਤ॥ ਦਰਗਾਹਿ
ਅੰਦਰਪਾਈਐਤੰਗਿਨਤੁਟਸਿਪੁਤਿ॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ ਸੁਣਪ
ਡਤਜੀਮਾਨੁਖਨੁਏਹਚਾਹੀਦਾਹੈਜੋਸੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀਸਲਾਹੁਕਰੈਅਰੁ
ਸਚਕੇਪੁਰਮੇਰਹੈਅਰਸਤਕੇਸੁਤਕਾਜਨੇਉਪਾਵੈਜਿਸਜਨੇਉਨੁਸਚਕਾ
ਜੋਰਹੈਸੋਓਹੁਤਗਸਦਾਹੀਅਸਾਬਿਰਹੈਹੇਪੀਡਿਤਜੀਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਮੰਨ
ਣਾਜੋਹੈਜੋਕਪਾਹਉਗਵੇਅਰੁਸਚੀਸਲਾਹਕਾਸੁਤਕਤੇਸਤਿਗੁਰਾਦੇਦਰਬ
ਰਸਚਕਾਤੁਗਾਪਾਏਸੋਤੁਗਾਤੁਟਦਾਨਹੀਐਸਾਤੁਗਾਪਰਮੇਸਰਦੀਕਿਰਪਾ
ਹੋਇਤਾਏਹਜੀਵਨੁਮਿਲਦਾਹੈ॥ ਸਰਬਅਸਥਾਨਾਵਿਚਏਹਨਾਲਹੀਰਹਿਦ
ਹੈਏਹਉਪਦੇਸਹਰਿਦਿਆਲਨੇਮਨਮੈਧਾਰਨਕੀਆਅਰੁਗੁਰਨਾਨਕਜੀਨੂੰ
ਧੰਨਧੰਨਕਹਿਆਅਰਕਹਾਹੇਨਨਕਜੀਤੇਰੀਮਹਿਮਾਤੁਹੀਜਾਨੈਅਰਸਭਾ
ਬੇਦੀਬੰਸਕੋਅਰਬ੍ਰਾਹਮਣਕੋਭੋਜਨਕਰਵਾਇਆਬਡੇਉਤਸਾਹਸਾਬਾ॥
ਅਰੁਬ੍ਰਾਹਮਣਕਉਦਖਣਾਦਈਆਸੀਰਬਾਦਕਹਿਕਰਸਭਬ੍ਰਾਹਮਣਅ
ਪਨੇਅਪਨੇਗਾਹਿਕਉਜਾਤੇਭਏ॥ ਜਾਤਭਾਈਬਡੇਛੋਟੇਸਭਪ੍ਰਸੰਨਹੋਕਰਿ
ਅਪਨੇਅਸਾਥਾਨਕੋਪ੍ਰਪਤਹੋਤੇਭਏ॥ ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ॥ ੧੩॥

॥ਅਗੇਸਾਖੀਗਾਉਮਹਿਖਚਰਾਵਣਕੀਚਲੀ॥

ਅਗੇਸੀਗੁਰੂਜੀਅਪਣੇਆਪਕਉਲੁਕਾਵਣਵਾਸਤੇਮਸਤਸੁਭਾਵਕੋਕਰਲੀ
ਆਉਦਾਸੀਨਬਿਰਤਧਾਰਨਕਰੀਜਿਸਤੇਲੋਕਜਾਣਨਸਕੇਨੇਕਮੰਦਲੀਏਬ
ਚਨਨਹੀਕਰਤੇਸਾਹਿਜਸੁਭਾਇਤੇਰਿਖੀਓਜੈਸੀਦਸਾਹੋਰਹੀਰਾਤ੍ਰਦਿਨਅੰਤ
ਰਮੁਖੀਬਿਰਤਹੁਤੀਹੈਜਗਤਕੋਅਸਾਰਦੇਖਕੈਕਿਸੀਕੀਇਛਾਨਹੀਕਰਤੇ
ਨਰਨਹੀਦੇਖਕਰਏਹਕਾਹਿਤੇਹੈਇਸਕੀਮਤਕਛੁਹੋਰਹੀਹੋਇਰਹੀਹੈਰੁਪ

ਕਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਬੋਲਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀ ਕਿਸੀ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਸਕੀ ਨਜਰ ਹੋਈ ਹੈ ਸਿ
 ਸਤੇ ਏਹ ਮਸਤ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਯਾ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਕੀ ਛਾਇਆ ਹੋਇ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਸੁਣ
 ਤਾ ਕਹਿਤਾ ਨਹੀ ਇਸਤਰੀ ਕੋਈ ਕਾਇਨ ਬੀਤ ਗਏ ਤਾ ਕਾਲ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੁਪਾ
 ਸਲੈ ਬੈਠਾ ਬਹੁ ਹਿਤ ਨਾਲ ਬਗਲ ਮੈ ਲੈ ਕਰ ਸਿਰ ਪੁਰ ਹਾਥ ਫੇਰਿਆ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਾ ਮਸਤਕ ਸੁਪਿਆ ਬਹੁ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਕਹਾ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਸੀ ਵਕਤ ਬੋਲ
 ਬੋਲ ਕਾ ਮਕਾਜ ਕਿਰਤ ਘਰ ਕੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਏ ਵੇਲਾ ਬੈਠਣਾ ਹਛਾ ਨਹੀ
 ਕਿਰਤ ਭਗਤ ਕਾ ਪਰਚਾ ਭੀ ਰਖਿਆ ਕਰੇ ਏਕ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਹਮਰੇ ਘਰ ਮੈਂ ਹੈ ਕਿ
 ਰਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨ ਕੈਸੇ ਸਰੈਗੀ ਮਹੀਆ ਗਉਆ ਚਰਾਇਆ ਕਰੇ ਇਸੀ ਕਾ
 ਰਮੇ ਪਰਚਿਆ ਕਰੇ ਨੌਕਰ ਜੋ ਚਰਾਉਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਗਾਹੀਆ ਕੀ ਤਰਾ ਕਾਮਕ
 ਰਤਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਹਰਿਆ ਘਾਸ ਚਰਾਉਗੇ ਤਉ ਦੂਧ ਬਹੁਤ ਹੋਇਗਾ ਕਾਲ ਨੈ
 ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਜਬ ਕਹਾ ਤਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਅਛਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜਿਉ ਤੁਮ ਕੋ
 ਗੋਤਿ ਉਹੀ ਕਰੈਗੇ ਪ੍ਰਾਤ ਹਕਾਲ ਕੇ ਸਮੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗਉਆ ਮਹੀਆ
 ਚਾਰਣ ਗਏ ਬਡੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸੇ ਹਾਥ ਮੈ ਛੁਟੀ ਹੈ ਮਾਨਹੁ ਗੋਪਾਲ ਨਾਮ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸ
 ਕੇ ਸਫਲ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਪ੍ਰਯੰਤ ਗਉਆ ਕੇ ਪੀਛੇ ਪੀਛੇ ਹਰੇ ਹਰੇ ਸ੍ਰਿ
 ਣ ਚਰਾ ਵੇਤੇ ਰਹੇ ਸਿਧ ਕੇ ਸਮੇ ਘਰ ਕੀ ਤਰਫ ਕਉ ਮੋੜ ਲਿਆਵੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਨਿਤ ਹੀ ਅੰਸੇ ਬਿਹਾਰ ਮੈ ਪਰਚੈ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇਖ ਕੇ ਬਡਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਕਰੇ
 ਇਕਾ ਦਿਨ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਵਡੀ ਪਰਭਾਤ ਵੇਲੇ ਉਠ ਕਰ ਕਹਿਓਸ ਬਚਾਨ ਨਕ
 ਜੀ ਉਠੋ ਪਿਤਾ ਕੇ ਬੈਠ ਸੁਨ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ ਬੈਠੇ ਗਉਆ ਮਹੀਆ
 ਕੋ ਬੋਲ ਕਰਿ ਬਾਹਰ ਕੋ ਲੈ ਚਲੇ ਚਰਾ ਵੇਤੇ ਹੁਏ ਬਾਰ ਮੈ ਫਿਰਤੇ ਫਿਰਤੇ ਇਕ
 ਅਸਬਾਨ ਮੈ ਬੈਠ ਗਏ ਪ੍ਰਾਤ ਹਕਾਲ ਕਾ ਸਮਾਥ ਆਪ ਸਮਾਧ ਇਸ ਬ੍ਰਿਹਤ
 ਗਏ ਅਤੇ ਗਉਆ ਇਕ ਕਣ ਕਦਾ ਖੇਤ ਸੀ ਤਿਸ ਮੈ ਜਾਇ ਵਡੀਆ ਚਰ ਚਗਰੇ
 ਰ੍ਹਿਪਤ ਹੋਇ ਕਰ ਬੈਠ ਗਈਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪੁਰ ਮੇਸਰ ਕੀ ਬੰਦਗੀ ਮੈ ਲਿਵਲੀਨ
 ਬੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਕਿਰਸਾਣ ਨੇ ਆਇਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤੋ ਖੇਤ ਮੈ ਇਕ ਤਿਣ ਕਾਭੀ ਨਹੀ ਗ
 ਉਆ ਮਹੀਆ ਬੈਠੀਆ ਹੈ ਦੇਖ ਕੇ ਬਡਾ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਾ ਕਿਸ ਦੀ ਠਨੇ
 ਮੇਰਾ ਖੇਤ ਨਿਖ ਸਮਾਜਣ ਕੇ ਚਰਾਇਆ ਹੈ ਮੇ ਪਣੀ ਸਿੰਚਦਾ ਹਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅੰਸਾ
 ਰੂਰ ਕੋਟ ਪੁਰਖ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਅੰਨੈ ਮੇਰਾ ਖੇਤ ਖਾਇਆ ਉਸਕ ਉਰਾ ਸਬਦ
 ਸੁਨ ਕੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗਉਆ ਖੇਤ ਤੇ ਕਢਣੇ ਲਗੇ ਤੋ ਕਿਸਨ ਆਖਣ ਲਗਾ ਮੈ

ਤੈਨੂੰ ਜਾਣਨਗੀ ਦੇਉਗਾ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਉਸਕਿਰਸਾਣਨੂੰ ਸੁਣਕੁਈ ਕਿਆਹੋ
 ਇਆ ਜੋਕੋਈ ਪਠ ਮਹੀਆ ਨੇ ਮੁਹਪਾਇਆ ਜਿਤਨੀ ਤੋਰੀ ਪਰ ਲਬਧ ਹੈ ਪ
 ਰਮੇਸਰ ਇਸੇਵਿਚ ਬਰਕਤ ਪਾਵੇਗਾ ਬਿਗੜਨੇ ਵਾਲੀ ਬਾਤ ਬਿਗੜ ਜਾਤੀ ਹੈ ਤੁ
 ਲਾਈ ਕੀਏ ਤੇ ਸਭਿਰਦੀ ਨਹੀ ਜੋ ਸਭਿਰਨੇ ਵਾਲੀ ਹੈ ਤਿਸਕੋ ਬਿਗੜ ਕੋਈ ਨ
 ਹੀ ਸਕਦਾ ਏਹ ਬਾਤ ਜਗਤ ਨਾ ਬਕੇਹਾ ਬ ਹੈ ਅੇਸਾ ਜਾਣ ਕਰ ਗਉਆ ਮਹੀਆ
 ਛੋੜ ਦੇ ਜੋ ਬਾਤ ਬੀਤ ਗਈ ਹੈ ਤਿਸਕੀ ਕਹਾਨੀ ਕਿਉ ਕਰਤ ਹੈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਹੀ ਪ
 ਰ ਓਹ ਮਨੈ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕਿਉ ਜੁਖੇਤੀ ਕੇਨੁ ਕਸਾਨਕੀ ਉਸਕੇ ਜੀਅ ਮੇਲਗੀ ਭੁ
 ਈ ਹੈ ਸ਼ੁਗੜ ਦੇ ਸ਼ੁਗੜ ਦੇ ਗਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸ ਪਹੁਚੇ ਉਸ ਜਟਨੇ ਪੁਕਾਰ ਕੀਤੀ
 ਗਇਜੀ ਮੇ ਮੁਠਹਾਂ ਤੇਰੇ ਪਟਵਰੀ ਦੇ ਪੁਤ ਨਾਨਕ ਨੇ ਮੇਰਾ ਖੇਤ ਕਣਕ ਦਾ ਗਾਈ
 ਮਹੀਨੂੰ ਖਵਾਇਆ ਹੈ ਸ ਅਜ ਸਵੇਰੇ ਮੇਰਾ ਨਿਆਂ ਉਕਰੇ ਗਇਨੇ ਕਹਿਆ ਕਾ
 ਲੁਕੇ ਬੁਲਾਵੇ ਜੁਇਸਦਾ ਉਜਾੜਾ ਭਰ ਦੇਵੇ ਗਇਦੇ ਆਦਮੀ ਕਾਲੂਨੁ ਬੁਲਾਇ ਲੈ
 ਗਏ ਗਇਨੇ ਕਹਾ ਕਾਲੂ ਦੇਖ ਤੇਰੇ ਪੁਤ ਦੀ ਕਰਤੂਤੁ ਭੁਲਾ ਦਿਵਾਨ ਕਰ ਛੁਡਿਆ ਹ
 ਈ ਅਮਕੇ ਰਾਹ ਕਦੀ ਖੇਤੀ ਗਉਆ ਮਹੀਆ ਵਾੜ ਕੇ ਉਜਾੜਾ ਛੁਡੀ ਹੈ ਸ ਇਸ
 ਦਾ ਉਜਾੜਾ ਭਰ ਦੇਹ ਨਹੀਤ ਤੁਰਕ ਪਾਸ ਪੁਕਾਰੇਗਾ ਤ ਬੜੀ ਖਰਾਬੀ ਹੋਵੇਗੀ
 ਅਗੇ ਤੂੰ ਜਾਣ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਗਇਜੀ ਉਥੇ ਇਕ ਪਠਾਭੀ ਨਹੀ
 ਟੁਕਿਆ ਏਹ ਜਟ ਸੁਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਭਵੇਤੁ ਸੀਆ ਪਟਾ ਆਦਮੀ ਭੁਜ ਦੇਖੇ ਜੁਇ
 ਕਰ ਦੇਖ ਆਵੈ॥ ਤਾ ਗਇਨੇ ਕਹਾ ਖੇਤ ਦਾ ਪੜ ਭੀ ਨਹੀ ਹਲਿਆ ਤਾ ਕੋਸਾ ਉਜਾ
 ਝਾ ਭੁਰਨਾ ਹੈ ਗਇਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਭੁਜ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਓਹ ਆਦਮੀ ਉਸ ਖੇਤ ਦੇ
 ਚਾਰੇ ਤਰਫ ਫਿਰਕੇ ਦੇਖ ਆਏ ਆਨਕਰ ਕਹਿਓਸ ਗਇਜੀ ਉਥੇ ਖੇਤੀ ਦਾ
 ਇਕ ਪਠਾਭੀ ਨਹੀ ਟੁਟ ਅਤੇ ਪਸਦਾ ਖੇਜ ਭੀ ਨਹੀ ਲਗਾ ਹੋਇਆ ਖੇਤੀ ਲਹਿਲ
 ਹਿ ਕਰਦੀ ਹੈ ਏਹ ਜਟ ਸੁਠ ਹੈ ਦੋਰੂ ਕੇ ਯੋਗਮ ਹੈ ਓਹ ਜਟ ਸੁਨਕੇ ਆਪ ਦੇਖਣ
 ਵਾਸਤੇ ਗਇਆ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਉ ਖੇਤੀ ਲਹਿਲਹਿ ਕਰਦੀ ਹੈ ਦੇਖ ਕਰਸ
 ਗਮਿਦਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਆਖਿਓਸ ਦੇਖੋ ਕੁਈ ਏਹ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ ਅ
 ਪਖੁਦਾਇ ਹੈ ਅਕੇ ਕੋਈ ਪੀਰ ਹੈ ਅਕੇ ਕੋਈ ਵਲੀ ਹੈ ਖੁਦਾਇਕਾ ਭੁਜਿਆ ਹੋਇਆ
 ਮੇਰਾ ਇਪਾਸ ਫਰਿਆਰੀ ਗਇਆ ਹਾਂ ਖੇਤੀ ਉਜਾੜੀ ਪਈ ਸੀ ਉਥੇ ਆਉ ਦੇ ਤੋੜੀ ਹਰੀ
 ਭਰੀ ਹੋਗਈ ਇਸਤੇ ਏਹ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਗਇ ਬੁਲਾਰ ਸੁਣਕੇ ਪਛਤਾਇਆ ਤੇ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਅਗੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਬਾਬਜੀ ਤੇ ਮਹਿਤਾਜੀ ਘਰਨੁ ਆਏ॥

॥ ਅਗੋਂ ਸਾਖੀ ਪਰਛਾਵੇਕੀ ਗਇ ਬੁਲਾਰ ਕੋ ਸਰਧਾ ਦੇਨ ਕੀ ॥
 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਨੰਤ ਲੀਲਾ ਕਰਤੇ ਹੈ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਕਮਲ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਿ
 ਨਕ ਮੁਖ ਖਿੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਿਤ ਹੀ ਗਊਆ ਚਰਾਵਟੇ ਜਤੇ ਹੈ ਜਿਸ ਬਨ ਮੇ
 ਸੁੰਦਰ ਬਿੰਦੂ ਫੁਲੇ ਫਲੇ ਹੁਏ ਹੋਤੇ ਹੈ ਸੁੰਦਰ ਪੰਛੀ ਬੋਲਤੇ ਹੈ ਫੁਲ ਬਹੁਤ ਖਿੜੇ ਹੁਏ
 ਹੋਤੇ ਹੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਸ ਬਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈ ਤਹਾ ਜਾਇਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਗਊਆ ਚਰਾਵਟੇ ਹੈ ਏਕ ਦਿਨ ਅੰਸਾਹੁਆ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਨਵੀਨ ਪਤ੍ਰ
 ਕੋ ਮਲ ਬਿੰਦੂ ਸੇ ਲਗੇ ਹੁਏ ਦੇਖ ਕਰ ਹਰਿਆ ਘਾਸ ਬਹੁ ਕੋ ਮਲ ਦੇਖ ਕੇ ਗਊਆ
 ਚਰਤੀਆ ਹੈ ਅਰ ਦੋ ਪਹਿਰ ਕਾ ਸਮਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬਹੁਤ ਪਸ ਪੜਤੀ ਹੈ
 ਗਊਆ ਚਰਾਵਟੇ ਚਰਾਵਟੇ ਸ੍ਰਮਿਤ ਹੁਏ ਹੁਏ ਕੁਛ ਆਲਸ ਆਇ ਗਇਆ ਹੈ
 ਅਰ ਉਦਾਸੀ ਭੀ ਚਿਤ ਸੇ ਮਿਟਦੀ ਨਹੀ ਪਵਨ ਜੋ ਸੀਤਲ ਮਦਿ ਸਰੀਰ ਵਹਿਤੀ
 ਹੈ ਕੋ ਮਲ ਘਾਸ ਕਾ ਬਿੰਦੂ ਨ ਅਰ ਬਹੁ ਗਾਹਤੀ ਛਾਇਆ ਦੇਖ ਕੇ ਬੈਠ ਗਏ
 ਕੁਛ ਕਨੇ ਤੇ ਮੇ ਨਿੰਦਾ ਆਇ ਗਈ ਕਿ ਪਾਕੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਹਾ ਸੋਇ ਰਹੇ ਨਿ
 ਵਾ ਕੇ ਵਸ ਹੋਇ ਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਮੰਦ ਲੀਏ ਸੁਰਜ ਕੀ ਤਪਤ ਕਰਕੇ ਧੂਪ ਪੜਤੀ ਹੈ ਬਾਬਾ
 ਜੀ ਕੇ ਮੁਖ ਪਰ ਗਰਮੀ ਕੇ ਕਣਕੇ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈ ਜੈਸੇ ਕਵਲ ਫੁਲ ਕੇ ਪਤੇ ਪਰ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਕੇ ਕਿਣਕੇ ਖੜੇ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈ ਜੈਸੇ ਮੋਤੀ ਚਿਕੀ ਪੀਕਤਿ ਸੋਭਾ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਰੰ
 ਵਸ ਕੇ ਮੰਡਲ ਮੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਕਿਣਕੇ ਸੁਵਤੇ ਹੈ ਜਬ ਸੁਰਜ ਦੇ ਪਹਿਰ ਕੇ ਪੀਛੇ
 ਫੁਲ ਗਿਆ ਤਿਸ ਸਮੇ ਗਇ ਬੁਲਾਰ ਸਿਕਾਰ ਖੇਡ ਕਰ ਆਇ ਲਿਖਿਆ ਦੁ
 ਰ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਸੋਏ ਹੁਏ ਦੇਖਿਆ ਏਕ ਅਚੰਭਾ ਕਿਆ ਦੇਖਤਾ ਭਾਇਆ ਹੈ
 ਰਜੇ ਬਿਰਛ ਹੈਨ ਸਭ ਕਾ ਪਰਛਾਵਾ ਢਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਬਿਰਛ ਕੇ ਛਾ
 ਇਆ ਮੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸੋਏ ਹੁਏ ਹੈਨ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਛਾਵਾ ਨਹੀ ਢਲਿਆ ਇਸੀ ਤੇ
 ਗਇ ਬੁਲਾਰ ਦੁਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਬਹੁ ਅਸਚਰਜ ਭਾਇਆ ਅਗਮੁਖ
 ਤੇ ਕਹਾ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਏਹੋ ਕੋਈ ਕਲਾਵਾਨ ਹੈ ਲੋਕੋ ਕਾਹਿਆ ਕਾਲੂ ਕਾ ਪਤ੍ਰ ਨਾਨ
 ਕ ਹੈ ਗਇਨੇ ਕਹਾ ਏਹੋ ਤੇ ਖੁਦਾਇਆ ਪਹੈ ਜੈਸੇ ਅਗਨਿ ਭੁਸਮ ਮੇ ਲੁਕੀ ਰਹ
 ਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਪਛਾਣਨੇ ਵਾਲੇ ਹੈ ਸੋ ਫੋਲ ਕਰ ਅਪਣੇ ਸੀਤ ਕੇ ਦਰ ਕਰ ਲੇਤਾ ਹੈ
 ਤੈਸੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਖੁਦਾਇ ਜਾਣਨੇ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਕੋਈ ਪਛਾਣਤੇ ਹੈ ਆਗੇ ਖੇਤ ਕਾ
 ਅਚੰਭਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਬ ਬਿਰਛ ਕੀ ਛਾਇਆ ਖੜੀ ਹੈ ਅੰਸੇ ਖੁਦਾਇ ਕਾ
 ਰੂਪ ਜਾਣ ਕਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਦੋਨੋਹਾ ਬਜੇਤ ਕਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿਆ ॥

ਅਰਘਰਕੇ ਜਾਤੁ ਭੁਇਆ ਮਹਿਤ ਕਾਲੂ ਜੀ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ਰਾਇ ਬੁਝਾਰਕੇ
ਪਾਸਗਏ ਤਬ ਰਾਇਨੇ ਕਾਲੂ ਜੀਕ ਬਠੁ ਅਦਰਕੀਆ ਅਰੁ ਬਠੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਲਕਾ
ਛੁਨੁ ਕਹਿਣੇ ਲਾਗਾ ਹੇ ਮਹਿਤ ਤੂੰ ਬਠੇ ਭਗਾਂ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਸਕੇ ਘਰ ਮੇਸਾ ਪੁਰੁ ਭ
ਉਆਪੈ ਏਹੁ ਤੁ ਆਪ ਖੁਦਾਇ ਹਈ ਇਸ ਕਉ ਕੋਈ ਮੇਸਾ ਕੇ ਸਬੋਲ ਕੋ ਬੋ
ਲਨ ਆਖੇ ਤੇਰਾ ਸੁਭਾਉ ਬਹੁਤ ਕਉੜਾ ਹੈ ਕਉੜਾ ਬੋਲਨ ਬੋਲੀ ਜਿਸਦਿਨ ਦ
ਏਹ ਉਥੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸਦਿਨ ਦੀ ਏਥੇ ਬਡੀ ਬਰਕਤ ਹੋਈ ਹੈ ਅਰਜਿ
ਤੁਨੇ ਅਸੀ ਲੋਕ ਇਥੇ ਵਸਦੇ ਸੁਭਾਇ ਸੇਵੇ ਵਸਾਏ ਵਸਦੇ ਅਤੇ ਤੂੰ ਭੀ ਨਿਧਾ
ਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਘਰ ਏਹ ਨਨਕ ਪੁਰ ਪੈਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਰਾਇ ਜੀ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਜਾਣੇ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਣਾ।

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸਰਪਕੇ ਛਾਵ ਕਰਨੇ ਕੀ ਚਲੀ।

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਤ ਹੀ ਮੇਸੇ ਵਿਹਾਰ ਕਰੈ ਘਰ ਮੇ ਰਹੈ ਤਉ ਸਮਾਧ ਇਸਾ ਬਿਤਰਹੈ ਬਾਹਰ ਜਾ
ਵੈ ਤਉ ਸਿਧ ਆਸਣ ਲਗਾਇ ਕਰ ਬੈਠ ਰਹੈ ਜਬ ਕੋਈ ਸੰਤ ਕਿਸੀ ਆਸਥਾਨ ਆਇਆ
ਸੁਨਹਿ ਤਬ ਗਹਿਕਉ ਤਿਆਗ ਕਰ ਕਬੀਕਬੀ ਚਲੇ ਜਾਵਹਿ। ਸਦਾ ਸਤ ਸੰਗ ਕ
ਰਤੇ ਹੈ ਅਰ ਆਪਣੇ ਜਾਤੁ ਭਾਈ ਓ ਮੈਨਹੀ ਮਿਲਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਕਥਾ ਵਾਰਤਾ ਹੀ
ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਅਰਿ ਬਚਨ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕਰਤੇ ਉਦਾਸੀ ਨ ਬਿਰਤ ਸੇਰਹਿਤੇ ਹੈ ਇਕਦਿਨ ਮੇ
ਜੇ ਹੁਆ ਬਾਹਰ ਜੇਗਏ ਇਕ ਦਰਖਤੁ ਹੋਰ ਜਾਇਕਰ ਬੈਠੇ ਸਮਾਧ ਜੋ ਲਗਾਰਹੀ ਹੈ
ਬੈਠੇ ਬੈਠੇ ਸਰੀਰ ਬਕਤ ਹੋਣੇ ਤੇ ਲੰਬੇ ਪੜ੍ਹ ਗਏ ਵਿਸਾਖ ਦੇ ਦਿਨ ਆਹੇ ਰਾਇ ਬੁਲ
ਰਕਣ ਕਦੀ ਕਛੁ ਕਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਅਸਥਾਨ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਜੀ ਜੋਏ ਹੋ
ਏ ਸੇ ਤਹਾ ਸੂਰਜ ਦੇ ਫਿਰਨੇ ਕਰਕੇ ਧੂਪ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਪਰ ਆਈ ਸਰਪ
ਸਏਤ ਰੰਗ ਕਾ ਜੈਸੇ ਗਊ ਕਾ ਦੁਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਸਮਝਾ ਏਹੁ ਓਹੀ
ਅਵਤਾਰ ਹੈ ਜੋ ਖੀਰ ਸਮੁੰਦਰ ਮੈ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਕੀ ਸਿਹਜ ਕਰਮ ਪ੍ਰਾਪਿ ਬਿਰਜਤੇ ਹੈ ਓਹੀ
ਲਛਮੀ ਨਾਥ ਅਬ ਇਹਾ ਬਿਰਾਜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਬ ਟਹਿਲ ਕਰੇ ਫਟਾਏ
ਲਾਇਕੇ ਸਰੀਰ ਪਰ ਛਾਇਆ ਕਰਕੇ ਸਿਰਕੇ ਪਾਸ ਹੋਇ ਬੈਠ ਧੂਪ ਭੀ ਬਹੁਤ ਸੀ
ਰਾਇ ਬੁਲਾਰਨੇ ਦੂਰ ਦੇਖ ਕੇ ਕਹਾ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਇਕ ਨੀਗਰ ਸੁਤਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਮੇਥੋਂ ਪਰ ਸਰਪ ਬੈਠਾ ਹੈ ਫਟਕਫਕੇ ਦਿਲਾਵਿਰ ਵੀ ਚਰਕੀ ਤੇ ਜੇ ਕਰਏਹ
ਨੀਗਰ ਜੀਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਕੋਈ ਕਲਾ ਵਾਨ ਹੈ ਅਬੀਆ ਅਲੀਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਰ
ਪ ਨੇ ਸਾਹੁ ਪੀ ਲਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਏਹੁ ਮਰਗਿਆ ਹੈ ਇਤਨ ਸੋਚਦਾ ਹੀ ਸੀ ਪਿਛੇ

ਗਾਇ ਬੁਲਾਰੇ ਆਦਮੀ ਆਇ ਗਏ ਤੁਹਾਇ ਬੁਲਾਰੇ ਆਪਣਿਆ ਆ
ਦਮੀਆਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੋਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੀਗਰਨੂੰ ਦੇਖੋ ਤਾ ਸਭੀ ਜੋ ਏਹੁ
ਕਉਣ ਸੁਤਾ ਪਿਆ ਹੈ ਤਉਨ ਆਦਮੀਆਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਭਿਰ ਜਾ ਦੇਖਨ ਤਾ
ਕਾਲੁ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਤਾ ਪਇਆ ਹੈ ਉਨ ਆਦਮੀਆਨੇ ਗਾਇ ਬੁਲਾਰ
ਕੋ ਆਇ ਕਰ ਕਹਾ ਹੋਰਾਇ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾ ਕਾਲੁ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪਇਆ ਹੈ
ਆਦਮੀਆਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਸਰਪਤੋ ਛਪ ਗਿਆ ਤਾਹਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਭਾਈ
ਇਸ ਨੀਗਰਨੂੰ ਉਠਾਓ ਤਉ ਸਹੀ ਦੇਖੋ ਏਹੁ ਜੀਵਦਾ ਹੈ ਤਉਨ ਆਦਮੀਆ
ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ ਬੈਠੇ
ਦੇਖਨ ਤਾ ਸਿਰਪੁਰ ਗਾਇ ਬੁਲਾਰ ਖੜੋਤਾ ਹੈ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਗਾਇ ਜੀਨੂੰ
ਤਾ ਜੀਮਕੀਤੀ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਤਾਹਾਇ ਜੀ ਘੋੜੇ ਪੁਰਤੇ ਉਤਰ ਕਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਜੀਨੂੰ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਮਥਾ ਉਮਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਅਦਬ ਕੀਤੋਸ ਅਤੇ
ਮੁਖ ਥੀ ਕਹਿਓਸ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਖੇਤ ਦਾ ਖੇਲ ਤੇ ਬਿਰਛ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇ ਦੀ ਅਤੇ ਅ
ਜ ਏਹੁ ਸਰਪਦੀ ਖੇਲ ਏਹੁ ਕੋਈ ਬਰਾ ਅਜਮਤ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇਕ ਵਲੀ
ਹੈ ਅਕੇ ਆਪੁ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਕਾਲੁ ਦੇ ਘਰ ਬੇਟਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਾਲੁ ਕੇ ਭੀ ਬਰੇ
ਤੁਹਾਹੈਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਦਾ ਏਹੁ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦਿਨ ਦਾ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਸੁ
ਰਬਿਖ ਹੋਇਆ ਹੈ ਗਊਆਂ ਬਹੁਤ ਅਤੇ ਦੁਧ ਭੀ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥ ਭੀ ਬਹੁਤ ਬਰੇਸੁ
ਖਨਾਲ ਮੇਰੀ ਪਰਜਾ ਵਸਦੀ ਹੈ ਤਾ ਲੋਕਾ ਦੇਖ ਕਰ ਬਹੁਤ ਹੋਰਾਨ ਹੋਇਰੇ ਅਤੇ ਕ
ਹਣ ਲਗੇ ਜੋ ਭਾਈ ਇਸ ਨੀਗਰ ਉਤੇ ਗਾਇ ਬੁਲਾਰ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਘਰ ਵਿ
ਚ ਗਾਇ ਬੁਲਾਰ ਜਾਇ ਕਰ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੁ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਕਹਾ ਹੋ ਕਾਲੁ ਤੇਰੇ ਘਰ
ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਈ ਸੋ ਇਸਨੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰ ਕੇ ਨਹੀ ਜਣੀ ਏਹੁ ਕੋਈ ਅੰਲੀਆ ਹੈ
ਕਿ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਕਲਾ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਦਾ ਏਹੁ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਵ
ਡੇ ਸੁਖੀ ਵਸਦੇਹਾ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਕਾਲੁ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕੁਲਾ ਗਾਇ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ
ਹੀ ਜਾਣੇ ਕਾਲੁ ਘਰ ਉਠਿ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਤੇ ਸਰਧਾ ਨਹੀ ਆਈ

॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਪੈਲੀ ਬੀਜਣ ਕੀ ॥ ੧੬ ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਮਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤ ਜੀ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਬਹੁਤ ਚਿਤਾ ਵਾਨ ਹੋਈ ਅਤੇ
ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੁ ਜੀ ਵੀਚਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾ ਸਹੀ ਪਰ ਕਿਸੇ ਕਿ
ਰਤ ਲਗੇ ਤਾ ਹਛੀ ਬਾਤ ਹੈ ਅਰਏਹ ਮਸਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚਾਲੀ ਇਸਦੀ ਕਿਵੇਂ

ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕਜੀ ਨੁਪਾਸਲੈ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਅਖਿਓਸ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਸੀ ਕਿਸੇ ਕਿਰਤ ਵਿਚ
 ਲਗੇ ਰਿਹਾ ਕਰੋ ਬੈਰਹਿਣ ਹਛਾ ਨਹੀ ਤਾ ਅਗੇਗੁਰੁ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਭੁਲਾ
 ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਤੁਸੀ ਕਹਿਗੇ ਸੋਈ ਮੇਕਰਾਗਾ ਤਾ ਕਾਲੂ ਜੀ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰ
 ਸੰਨ ਹੋਇਆ ਅਰੁ ਅਖਿਓਸ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਅਮਕੀ ਜਾਹਿਗਾ ਜੋ ਜਮੀਨ ਹੈ ਤੁਹਾ
 ਜਾਇਕਰ ਪੇਲੀ ਬਿਜਵਾਓ ਜੇੜੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਆਵੈ ਸੋ ਬੈਲ ਭੀ ਲਵੇ ਟਹਿਲੀਏ
 ਕਾਮੇ ਨਾਲ ਲੈਜਾਓ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆ ਭੁਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਬੀਜ ਭੀ ਲੈ
 ਦੇਵੋ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਸਵਾਮਣ ਬੀਜ ਲੈ ਦਿਤਾ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕਜੀ ਬੀਜ ਲੈ ਕਰ ਉ
 ਸ ਪੇਲੀ ਨੂੰ ਦਰੁਸਤ ਕਰਕੇ ਬੀਜ ਬਿਜਾਇਆ ਕਾਸਿਆ ਪਾਸੇ ਕਾਰਕਰਾਵਣ
 ਲਗੇ ਇਕ ਦਿਨ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਦੇਖਣ ਗਇਆ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾ ਖੇਤੀ ਬਹੁ
 ਤ ਭੁਲੀ ਉਗੀ ਹੈ ਦੇਖਕਰ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕਜੀ
 ਦੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਆਈ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਚਾਹੁ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੁ ਭੁਗ
 ਵੰਤ ਕੀ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਭੁਗਵੰਤ ਸਿਮਰਣ ਦੀ ਖੇਤੀ ਅਸਾਕਰ ਨੀ ਹੈ ਜਿਸਤੇ ਸੀ
 ਸਾਰ ਵਰਸਾਵੇਗਾ ਇਸ ਖੇਤੀ ਹੋਇਆ ਇਕ ਪਿਤਾ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਦੇਖਾ ਪਰ
 ਮੇਸਰ ਸਾਡਾ ਇਸ ਮੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੀ ਜਿਸ ਮੈ ਪਰ ਮੇਸਰ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਸੋਈ ਕਰੀਏ
 ਇਸ ਉਦਾਸੀ ਮੈ ਲਿਵਲੀਨ ਭੁਗਵੰਤ ਕੀ ਬੰਦਗੀ ਮੈ ਹੁਏ ਉਸ ਖੇਤੀ ਕੋ ਕੋਟਰ ਖੇ
 ਕਿਸੇ ਦਾ ਭੰਗਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਛਾ ਚਰਚੁਗ ਜਾਵੈ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਟਕੇ ਨਹੀ ਫੇਰ
 ਕਾਲੂ ਨੇ ਖੇਤੀ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖੀ ਤਾ ਉਥੇ ਕੁਛ ਭੀ ਨਾ ਦੇਖਿਆ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨਾਨਕਜੀ ਨੂੰ
 ਬਹੁਤ ਗੁਸੇ ਹੋਇਆ ਅਰੁ ਦੁਰਬਚਨ ਬੋਲੇ ਕਹੇ ਜੇਤੂ ਭੁਲਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਘਰਿ ਵਿਚ
 ਹੋਇਆ ਹੈ ਚਉੜ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਖੇਤੀ ਹਛੀ ਜਮੀ ਹੋਈ ਦੇਖਕੇ ਮੇਜੀ
 ਅਵਿਚ ਆਖਿਆ ਜਿ ਇਜੇਹਾ ਕੰਮ ਨਾਨਕਜੀ ਕਰਸੀ ਤਾ ਮੈ ਇਸਨੂੰ ਜਮੀਨ ਲੈ
 ਕੇ ਵਡਾ ਇਕ ਪਿੰਡ ਪਵਾਇ ਦੇਵਾਗਾ ਅਤੇ ਤੁ ਖੇਤੀ ਜਮਦੀ ਨੂੰ ਹੀ ਪਸੁਆ ਪਾਸੇ ਖਵ
 ਇ ਦਿਤੀ ਹਈ ਗੁਸਾ ਖਾਇਕਰ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਹਰਦਿਆਲ ਪੰਡਿਤ ਨੂੰ ਜਾਇਕਰ ਅ
 ਖਣ ਲਗਾ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਮੇਰੇ ਘਰਿ ਭੁਲਾ ਛੁਤਰ ਫਿਰਾਇਆ ਹਈ ਅਤੇ ਏਹੋ
 ਜੇਹੇ ਤੇਰੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਹੈਨ ਜੋ ਦੇਖ ਮੇਰੀ ਖੇਤੀ ਜਮੀ ਜਮਾਈ ਉਜੜ ਕੀਤੀ ਹੈਸ
 ਅਗੇ ਹਰਿ ਦਿਆਲ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੇਹੇ ਕਾਲੂ ਤੈਨੂੰ ਖਬਰੁ ਕੋਈ ਨਹੀ ਭੁਕ
 ਰਮਹੀਣ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਪਾਸੇ ਹਾਸਲ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕਜੀ ਪਾਸੇ
 ਹੋਰ ਕਈ ਜੀਅ ਵਰਸਾਵਨਗੇ ਅਤੇ ਕਿਤੁਨਿਆ ਹੀ ਜੀਆ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੈਗਾ

ਅਤੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਚਿੰਤਿਆ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵਿਚਿ ਰੋਸਨ ਹੋਇ ਜਾਵੈਗਾ ਅ
ਤੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਦੇ ਮੁਹਬੀ ਬੇਦਕਤੋ ਬ ਅਚਾਣਕ ਹੀ ਨਿਕਲਨਗੇ ਸੁਣਿਕਾਲ
ਚੁਇਸਦਾ ਧੋਖਾ ਨਕਰੁ ਏਹੁ ਗਲ ਅਖਣੀ ਭਰੀ ਹੈ ਜੇ ਦੇਹੁ ਧਾਰੀ ਨੁਪਰਮੇਸ
ਰ ਨਹੀ ਅਖਿਆ ਜਾਵਾ ਪਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਤਾ ਮੇਨੁਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਨਜਰਅ
ਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰਕਾਲੁ ਚੁਪਕਰਿ ਰਹਿਆ ਫੇਰ ਗੁਸਾ ਖਾਇਕੇ ਮਹਿਤ ਕਾਲੁ
ਘਰਆਇਆ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੀ ਓਹੋ ਚਾਲੀ ਜੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾ ਮਸਤ ਹੋਇਕਰ
ਬੈਠਾ ਹੀ ਰਹੇ ਜੇ ਬਾਹਰ ਚਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾ ਉਬੇਹੀ ਲਿਵ ਲੀਨ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕ
ਲੁਦੇਖ ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਵੈ ਕਹੇ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਕੇਹਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇ
ਓ ਜੇ ਬੁਢੇ ਦੀ ਵਧੀ ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਉ ਬੋਲਿਆ ਤੇਰੇ ਦੁਖ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਵਡਾ ਦੁਖੀ ਹਾਂ ਮੈ
ਨੁ ਤਕਾਈ ਆਵਦੀ ਹੀ ਨਹੀ ਅਤੇ ਅਗੇ ਨਾਨਕੀ ਪੈਦੇ ਹੋਈ ਆਹੀ ਅਹੁਪਿ
ਛੇਤੀ ਪੈਦੇ ਹੋਇ ਓ ਸੇਤੁ ਸਾਜੀ ਵਦਿਆ ਹੀ ਮੇਰਾ ਨਉ ਰੂਬਿਆ ਤਾ ਅਗੇ ਗੁਰੂਨ
ਨਕਜੀ ਚੁਪਕਰ ਗਿਆ ਬੋਲੇ ਕਿ ਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀ ਤਾ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੁ ਆਖਿਆ
ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਮੇਖ ਪਮਰਦਾਹਾਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਅਗੇ ਜਬਾਬ ਭੀ ਨਹੇ ਦੇਵਾ ਹੇ ਨਾਨਕ
ਤੇਰਾ ਧੋਖਾ ਮੈਨੁ ਖਾਇ ਗਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਹੁਣ ਭੀ ਕੁਛ ਸਮਝ ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ
ਨਾਨਕਜੀ ਆਖਿਆ ਭੁਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੁ ਬਖਸੇਜੀ ਅਗੇ ਜਿਉਤੁ
ਸੀ ਆਖੋਗੇ ਤਿਉਹੀ ਮੇਕਰਾਗਾਜੀ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਦੀ ਓਹੋ ਚਾਲੀ ਹੀ ਰਹੀ ਬੋਲੇ ਰਾਲੇ ਕਿ ਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀ ਲੀਮਾਹੀ
ਪਇਆ ਰਹੇ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਬੇਦੀਆਂ ਦਾ ਵਡਾ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਲੋਕ
ਅਖਣ ਲਗੇ ਜੋ ਨਾਨਕਜੀ ਤਾ ਕਮਲ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨਨ
ਕਜੀ ਪਾਸ ਆਇ ਕਰ ਆਖਣ ਲਗੀ ਹੇ ਬੇਟਾ ਤੈਨੂੰ ਲੀਮੇ ਪੈਰਹਿਣਾ ਕਿਉਕਰ
ਬਣਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜੁਆਨ ਉਮਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕੁਛ ਰੁਜਗਾਰ ਕਰਨ ਚਾਹੀਏ
ਕਿਰਤ ਕੀਤਿਆ ਜਗਤ ਭੀ ਸੋਭਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਤ ਦੀਆਂ ਕਮਲੀਆਂ ਗ
ਲਾਛੁਰੇ ਹੋ ਅਸਾਨੂੰ ਲੋਕ ਹਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ ਏਹ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਕਾਲੁ ਦਾ
ਪੁਤ੍ਰ ਮਖਟੁ ਪੈਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਏਹੀ ਆਗਲਾ ਸਣਕੇ ਸਗੀਕ ਦੀਆਂ ਸਾਨੂੰ ਬੁ
ਰੀਆਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹੈਨ ਜੇ ਏਹੁ ਗਲ ਮਾਤਾ ਜੀਨੇ ਆਖੀ ਤਾ ਭੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇਇ
ਲਕੋਈ ਨ ਲਗੀ ਗੁਰੂਜੀ ਲੀਮੇ ਹੀ ਪਏ ਰਹਿਣ ਲੋਕ ਭੀ ਅਖਕੇ ਥਕ ਪਏ ਤਦ

ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਬੋਲੇ ਕਿਸੇ ਨਲ ਸਹੀ ਤਾਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਦੀ ਮਾਤ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੁਜਾਇ
 ਕਰ ਆਖਿਆ ਜੇ ਦੇਖੋ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਿਤਨੇ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਏ
 ਹੋਨ ਅਤੇ ਖਾਦ ਪੀਦ ਭੀ ਕੁਛ ਨ ਹੀ ਤ ਕਾਲੂ ਭੀ ਆਇਕੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੇਹੇ
 ਬੇਟ ਤੈਨੂੰ ਪਾਇਆ ਕਿਉਂਕਰਿ ਬਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਛ ਖਾਓ ਪੀਓ ਪਹਿਨੇ ਖੁਸੀ
 ਰਹਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੁਛ ਖੇਤੀ ਪੜੀ ਦੀ ਖਬਰ ਭੀ ਲੈ ਆਇਆ ਕਰੋ ਕੁਛ ਰੁਜ
 ਗਾਭੀ ਕੀਤਾ ਕਰੋ ਹੇ ਬੇਟ ਤੈਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਹੀ ਦਲਗੀਰ ਹੈ ਅਤੇ
 ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਕਾਈ ਗਲ ਕਰਨੀ ਨਹੀਂ ਭਾਉਦੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕੁਛ ਨ ਕਰਿਆ ਕਰ ਅਸੀਂ ਤੇ
 ਨੁਏਹ ਆਖਦੇਹਾ ਤੂੰ ਫਿਕਰ ਵਾਨ ਕਿਉਂ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਚਾ ਰੁਜਗਾਰ ਕਰਨਾ
 ਬਹੁਤ ਭੁਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਤੇ ਖੜੀ ਆਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਸ ਪੈਸੇ ਹੋਵੇ ਹੋਨ ਤਾਂ ਕਿਆ ਹੋਇ
 ਆ ਜੁ ਰੁਜਗਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਰ ਸੁਣ ਬਚਾ ਕਿਹਤੁ ਬਿਨ ਜੀਉਣਾ ਬੋਝ ਹੈ
 ਅਤੇ ਸੁਣ ਬੇਟ ਅਸਾਡੀ ਖੇਤੀ ਬਾਹਰ ਪਕੀ ਖੜੀ ਹੈ ਅਰਜੇਤੂੰ ਵਿਚ ਜਾਇਕ
 ਰਖਣਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਖੇਤੀ ਕਿਉਂ ਉਜੜੇ ਅਤੇ ਸਕੂ ਕੋਈ ਸਰੀਕ ਅਤੇ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ
 ਆਖਨ ਜੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਭੁਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਸੁਣ ਬੇਟ ਲੋਕਕ ਬਾ
 ਤੁ ਹੈ ਬੇਤੀ ਖਸਮਾ ਸੇਤੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸਾ ਨ
 ਵੇਕਲੀ ਖੇਤੀ ਵਾਹੀਐ ਅਰੁ ਹਲ ਵਾਹਿਆਐ ਅਤੇ ਜੀਮੀ ਵੜ ਆਈਐ ਜੇਠ
 ਹ ਖੇਤੀ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਤੁਕੜੀ ਰਖਦੇਹਾ ਸੁਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਖੇ
 ਤੀ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਰਖਦੇ ਤਾਂ ਪਰਾਈ ਖੇਤੀ ਦੀ ਸਹਾਇਆ ਜਾਣੀਐ ਤਾਂ ਏਹੁ ਗਲ
 ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਕਾਲੂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਜੇ ਦੇਖੋ ਲੋਕੋ ਏਹੁ ਕੀ
 ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਕਹਿਆ ਕਾਲੂ ਨੇ ਹੇ ਨਨਕਜੀ ਤੂੰ ਨਵੇਕਲੀ ਖੇਤੀ ਕਦੇਕਲੀ
 ਵਾਹੀਐ ਅਤੇ ਜੇ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਫਸਲ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਨਵੇਕਲੀ ਖੇਤੀ ਵ
 ਹਿ ਦੇਵੈਗੇ ਜੇ ਦੇਖਾਤੂੰ ਕਿਉਂਕਰਿ ਪਕਾਇਕੈ ਖਾਵੈਗਾ ਤਾਂ ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋਪਿ
 ਤਾ ਜੀ ਅਸਾ ਹੁਣ ਨਵੀ ਖੇਤੀ ਬਾਹੀਐ ਅਤੇ ਓਹ ਬਹੁਤ ਭੁਲੀ ਜੀਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰਿ
 ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਅਸਾ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਖੇਤੀ ਡਿਠੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸੀਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ
 ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਸਾ ਹੁਣ ਬਾਹੀਐ ਜੇਹੜੀ ਖੇਤੀ ਜੇਤੁਸੀ ਆਪੇਹੀ ਦੇ
 ਖੇਗੇ ਅਤੇ ਸੁਣਹੁਗੇ ਤਾਂ ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਆਖਿਆ ਠਗੁ ਸੋਰਠਿ
 ਵਿਚਿ॥ ਠਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਪਰੁ ੧ ॥ ਮਨਿਹਾ
 ਲੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇਤੁ ਮਨੁ ਬੀਜ ਸੀਤੋ ਖ ਸੁਹਗਾ ਰਖਗਾ

ਗੀਬੀਵੇਸਾਭਾਉਕਰਮਕਰਿਜੀਮਸੀਸੇਘਰਿਭਾਗਠਦੇਖਿ॥੧॥ ਬਾਬਾਮਾਇਆ
 ਸਾਬਿਨਹੋਇ॥ ਇਨਮਾਇਆਜਗੁਮੋਹਿਆਵਿਰਲਾਬੁਝੈਕੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ਤੁੰਕਾਲੁਨੇਆਖਿਆਹੇਨਨਕਜੀਮੈਨੁਇਸਕਾਅਰਥਸਮਝਾਉ॥ ਤਾਬਾ
 ਬਾਨਨਕਜੀਕਹਿਆਹੇਪਿਤਾਜੀਏਹੁਜੇਰਾਮੇਰਾਮਨਹੈਤਿਸਨੁਮੈਸਾਧਸੀਗਤ
 ਦੀਟਹਿਲਾਵਿਚਜੋਲਾਇਆਹੈਸੋਹਲੀਕੀਤਹੈਅਤੇਤਨਰੁਪੀਖੇਤਵਿਚਭੁਲੀ
 ਆਕਰਨੀਆਦੀਕਿਰਸਾਣੀਕਿਆਵਾਹੀਕੀਤੀਹੈਸਾਧਦਾਸੀਗਜੇਕਰਨਾ
 ਹੈਜੋਪਣੀਦਿਤਹੈਪਰਮੇਸਰਦਾਨਮੁਜਪਣਾਸੋਬੀਜਪਾਇਆਹੈਸੰਤਖਕਰਨ
 ਏਹਸੁਹਾਗਾਦਿਤਹੈਭੁਲਿਆਕਰਮਾਨਲਭਾਉਕਰਨਏਹਪੈਲੀਜੀਮੀਹੈਜੋ
 ਈਘਰਭਾਗਵਨਹੈਜਿਸਘਰਵਿਚਮੇਸੀਪੈਲੀਦੀਆਮਦਨੀਆਈਹੈਹੇ
 ਬਾਬਾਹੋਰਜੇਮਾਇਆਦੀਰਚਨਹੈਜੋਧੋਹੈਤੇਪਰਮੇਸਰਦੇਪਾਸਿਓਭੁਲਾਵ
 ਦੀਹੈਅਤੇਨਲਭੀਨਹੀਜਾਦੀ॥੧॥ ਤਾਕਾਲੁਨੇਆਖਿਆਬਚਖੇਤੀਨਹੀ
 ਕਰਦਾਤਾਤੂੰਹਟਹੀਕਢਬੈਠਅਸਾਖੜੀਆਦੀਖੇਤੀਤਾਹਟੀਹੈਤਾਸੀਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਦੂਸਰੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ ॥ਹਾਣਿਹਟਕਰਿਆਰਜਾਸਚੁ
 ਨਮੁਕਰਿਵਝਾ॥ ਸੁਰਤਿਸੋਚਿਕਰਿਭੁੰਝਸਾਲਿਤਿਸੁਵਿਚਤਿਸਨੁਰਖੁ॥ ਵਣ
 ਜਾਰਿਆਸਿਉਵਣਜਕਰਿਲੈਲਾਹਮਨਿਹਸਿ॥ ਤਿਸਕਪਰਮਾਰਥੁ॥
 ॥ਹੇਪਿਤਾਜੀਅਜਾਏਹੁਹਟਕਢੀਹੈਮਾਨੁਖਦੇਹਕੀਜੇਅਰਬਲਾਹੈਜੋ
 ਅਸਾਨੈਹਟਕੀਤਹੈਸੁਰਤਦੀਆਬਿਰਤੀਆਨੁਪਾਪਬੀਹਟਾਇਕੇਪਵਿ
 ਤਕੀਤਸੋਈਅਸਾਭੁੰਝਸਾਲਕੀਤੀਹੈਸਤਨਮੁਪਰਮੇਸਰਕਤਿਸਨੁਹਰਵੇ
 ਲੇਯਾਰਖਣਸੋਉਨਭਾਉਆਵਿਚਵਸਤਪਾਇਰਖੀਹੈਅਤੇਸੀਤਾਨਲਜੇ
 ਰੂਮਿਲਨਸੋਵਣਜਕਰਿਕੇਗਿਆਨਰੁਪੀਲਾਹਖਦਿਆਹੈਅਸਾਨੈ॥੨॥
 ॥ਤਾਕਾਲੁਨੇਆਖਿਆਹੇਨਨਕਜੀਜੇਹਟਨਹੀਕਰਦਾਅਤੇਤੇਰਾਮਨਹਿ
 ਰਣੇਤੇਹੈਤਾਸਉਦਾਗਰੀਘੋੜਿਆਦੀਕਰਿਤਾਬਾਬੇਆਖਿਆਪਿਤਾਜੀਅਸ
 ਸਉਦਾਗਰੀਭੀਕੀਤੀਹੈਬਾਬੇਤੀਸਰੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ ॥ਜੁਟਿਸਾਸ
 ਤਸਉਦਾਗਰੀਸਤਘੋੜੇਲੈਚਲੁ॥ ਖਰਚਬੀਨਿਚੀਗਿਆਈਆਮਤਮਨੁਜਣੁ
 ਹਿਕਲੁ॥ ਨਿਰੀਕਰਕੈਦੇਸਜਾਇਤਾਸੁਖੁਲਹਹਿਮਹਲੁ॥ ਤਿਸਕਪਰਮਾਰ
 ਥੁ॥ ਹੇਪਿਤਾਜੀਸਤਸਾਸਤਾਨੁਸੁਵਟਕਰਨਅਤੇਤਿਨਨੁਮਨਵਿਚਧਰਨ
 ਏਹਤਾਅਸਸਉਦਾਗਰੀਕੀਤੀਹੈਅਤੇਸਚਬੋਲਣਾਜੇਰੂਸੋਅਸਘੋੜੇ

ਕੀਤੇਹੈਨ ਅਰੁ ਬੁਢੇਕਰਮਾ ਦਾਤਿਆਗ ਅਤੇਭੁਲੇਕਰਮਾਦਾ ਗਹਿਣਕਰਨਾਏ
 ਹੁਖਰਚੁਬੀਨਿਆਹੈ ਅਰਮਨਵਿਚਏਹੁਦ੍ਰਿੜਤਾਹੈ ਜੋਪਰਮੇਸਰਹਾਜਰਹਜਰ
 ਸਾਡੇਅੰਗਸੀਗਹੈ ਸੋਤਿਸਭੁਗਵਿਤਦੀਕਿਰਪਾਕਰਕੇ ਨਿਰੰਕਾਰਕੇਦੇਸਮੈਜਾ
 ਇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਏਹ ਤਿਸਨਿਰਭਾਰਦੇਮਹਿਲਵਿਚ ਕਿਅਸਬਾਨਵਿਚਪਹਚੇਹਾ
 ਏਹੁਬਡਾਨਫ ਸਾਨੁਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇਆਹੈ ਬਡੇ ਅਨੰਦਮੈ ਮਗਨਹਾ॥੩॥

ਤਾਕਾਲੁਨੇਇਤਨਸੁਣਕੇਆਖਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀਤੁਅਸਾਡੇਕੰਮਕਾਜਬੋਰ
 ਹਿਚੁਕੇਪਰਘਰਤਾਚਲਕਰਬੈਰ ਅਸਾਤੇਹਾਖਟਣਛਾਡਿਆਹੈ ਤੇਰੀਉਦਾਸੀ
 ਦੇਖਕੇਸਰੀਕਕਹਿਦੇਹੈਨਕਾਲੁਦਾਪੁਤਮਖਟੁਹੈ ਅਤੇਜੇਤੁਉਦਾਸਹੋਇਕੇਨਿ
 ਕਲਗਾਇਓ ਤਾਲੋਕਆਖਨਗੇ ਜੋਕਾਲੁਦਾਪੁਤਮਖਟੁਸੀ ਫਕੀਰਹੋਇਕੇਨਿਕ
 ਲਗਾਇਆਹੈ ਇਸਬਾਤਮੈ ਬਚ ਸਾਨੁਬਡੀਹਾਨਆਵੇਗੀ ਪਰਸੁਣੇਬੋਰਾਜੇ
 ਕੁਛਹੋਰਨਹੀਕਰਸਕਦਾ ਤਾਕਿਸੇਦੀਚਕਰੀਹੀਕਰ ਤਾਗੁਰੂਜੀਚੌਥੀਪੌੜੀ
 ਆਖੀ॥ ਲਾਇਚਿਤੁਕਰਿਚਕਰੀਮੰਨਨਾਮੁਕਰਿਕੰਮ॥ਬੀਨਬਰੀ

ਆਕਰਿਧਾਵਣੀਤਾਕੋਆਖੈਧੰਨ॥ਨਾਨਕਵੇਖੈਨਦਰਕਰਿਚੜੀਚਵਗਣਵੇ
 ਨ॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਹੁ॥ ਸੁਣੇਪਿਤਾਜੀ ਅਸਾਚਕਰੀਭੀਕੀਤੀਹੈ ਚਿਤ
 ਪਰਮੇਸਰਵਿਖੇਜੋਲਾਇਆਹੈ ਅਸਾਨੈ ਜੋਚਕਰੀਕੀਤੀਹੈ ਅਤੇਪਰਮੇਸਰ
 ਨਾਮਮੰਨਣਾਏਹਅਸਾਕੰਮਕੀਤਾਹੈ ਅਰਬਦੀਆਨੂੰਬੀਨਣਾ ਕਿਅਾਬਦੀਅ
 ਨਿਰੰਕਣਾਏਹਅਸਾਧਾਵਣੀਕੀਤੀਹੈ ਤੂੰਸਭੁਕੋਈਧੰਨਧੰਨਕਹਿਦਾਹੈ ਨਿਰੰਕ
 ਰੰਕੀਕ੍ਰਿਪਾਹੋਇਜੇਕ੍ਰਿਪਾਕੀਵਿਸਟਕਰਕੇਦੇਖੇਤਦਚਉਗਣਾਵੇਨਕਿਅਾਰੰ
 ਗਚੜਦਾਹੈ ਜਿਨਉਪਰਗੁਰਾਕੀਸੰਤਾਕੀਕ੍ਰਿਪਾਵਿਸਟਹੋਈਹੈ ਤਿਨਦੇਰਿ
 ਦੇਰੂਪਆਕਾਸਮੈਗਿਆਨਰੂਪੀਚੜਮਾਚੜਦਾਹੈ ਤਾਂਓਹਨਿਰੰਕਾਰਦੇਦੇਸ
 ਵਿਚਜਾਇਪਹੁਚਦੇਹੈਨ ਏਹਸਬਦਸੁਣਕਰਿਕਾਲੁਦੀਨਿਸਾਹੋਈ ਸੁਣਕਰਿ
 ਚੁਪਕਰਿਰਿਹਾ ਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਦੀਓਹੋਹੀਚਾਲੀਰਹੀ॥ ਸਾਖੀਪੁਗੀਹੋਈ

॥੧੮॥ ਅਗੇਸਾਖੀਵੈਦਨਲਹੋਈ॥

ਜਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਸਤਾਨਾਹੋਇਬੈਠ ਬੋਲੈਕਿਸੇਨਾਲਨਹੀ ਅਰੁਲੀਮਾਹੀਪ
 ਇਆਰਹੇ ਬਿਰਕਤਦੀਰੀਤਧਾਰਲੀਤੀਓਸ ਸੰਸਾਰਦੇਜੰਜਾਲਨੂੰਸਟਦਿ
 ਤਾਤਾਸਾਰਕੁਟਿਬਵੇਦੀਆਦਾਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਵਲੀਦੇਖਦੇਖਕੇਸ਼ੁਰਨਲ
 ਗੇਅਤੇਆਖਨਹੈਫਹੈਭਾਈਕਾਲੁਦਾਪੁਤਦਿਵਾਨਾਹੋਇਗਾਇਆਹੈ ਜੇਡੇ

ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਸੀਰੀ ਪੈਸਨ ਚਿਹਾਣ ਕੇ ਮਿਲਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪੁਛਨ ਤਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਐ
 ਸੇ ਅਗੇ ਤੇ ਮਿਲਨ ਜਿਉ ਕਦੀ ਮਿਲਿਆ ਹੀ ਨਹੀ ਚਿਹਾਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਵਨ
 ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਗਨ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਅਰੁ ਖਾਵੇ ਪੀਵੇ ਭੀ ਕੁਛ ਨਹੀ ਇਕੰਤ ਬੈਠ ਰਹੇ
 ਸਚਾ ਪਰਵਾਰ ਵੇਦੀਆਂ ਉਦਰ ਗਾਇਆ ਏਹ ਬਿਧ ਦੇਖ ਕੇ ਮਾਤਾ ਕੇ ਮਨ ਮੈ
 ਬਹੀ ਚਿਤਾ ਵਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਿਨੇ ਲਗੀ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਮ ਕੈ ਸੀ ਦਸਾ ਆਪਨੀ ਕ
 ਰ ਰਾਖੀ ਹੈ ਤੁਮ ਕੋ ਚਾਹੀਏ ਆਪਨੇ ਘਰ ਕਾ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਬਾਹਰ ਸੇ ਕਮਾਇ ਕਰ
 ਲਿਆਵਨ ਅਪਣੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਕਰਨਾ ਠਕੀਰਾ ਦੀ ਸੰਗਤ ਛੱਡ ਦੇ ਚਿ ਸੁ
 ਚੇਤ ਹੋਇ ਕਰ ਬਿਵਹਾਰ ਕਰੇ ਅਪਣੇ ਜਾਤ ਬਿਰਾਦਰੀ ਮੈ ਮਿਲ ਕੇ ਬੈਠਣਾ ਦੇਖੋ
 ਪਰਵਾਰ ਕੇ ਲੋਕ ਕੈ ਸੇ ਦੁਖੀ ਹੋਤੇ ਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ਸਰੀਰ ਕੀ ਦਸਾ ਦੇਖ ਕਰ ਅਪਣੇ
 ਘਰ ਕਾ ਖਰਚ ਆਮਦਨੀ ਕੋ ਸੰਭਾਲੋ ਭੁਲੀ ਪਰਕਾਰ ਅਪਨੀ ਕਮਾਈ ਕਰਕੇ
 ਦਰਬ ਅਪਣੇ ਘਰ ਮੈ ਸੰਚਹੁਗੇ ਸੁਚੇਤ ਹੋਵਹੁਗੇ ਤਾ ਕੋਈ ਖੜੀ ਦੇਖ ਕਰ ਅਪ
 ਕੀ ਸਗਾਈ ਕਰੇਗਾ ਤੈਨੂੰ ਕਮਾਉ ਜਾਣ ਕੇ ਆਪਣੀ ਲੜਕੀ ਤੇਰੇ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰੇ
 ਵੇਗਾ ਮੇਰੇ ਕੋ ਭੀ ਬਡਾ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇਰੀ ਲੋਕ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨਗੇ
 ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਐਸਾ ਮਸਤਾਨ ਦੇਖ ਕੇ ਲੋਕ ਹਾਸੀ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਕਹਿ ਦੇ ਹੈਨ ਕੈਸਾ ਨਿ
 ਲਾਇਕ ਹੈ ਕਿਰਤ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ਦਰਿਦ੍ਰੀ ਹੈ ਮਤ ਹੀਨ ਹੈ ਕੋਈ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਏਹ
 ਨਿਰਬਲ ਹੈ ਉਨ ਸਗੀਕਾ ਦਾ ਬੋਲਣਾ ਹਮਾਰੇ ਤਾਈ ਬਜ ਪਬਰ ਕੇ ਸਮਾਨ ਦੁ
 ਖਦਾਇਕ ਹੋਤੇ ਹੈਨ ਮੇਰਾ ਧਿਰਾ ਸੁਣ ਸੁਣ ਕੇ ਜਰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਮਾਤਾ ਕੀਆ
 ਸੁਨ ਕਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੇ ਉਤਰ ਕੋਈ ਭੀ ਨਦੀਆ ਰਾਤ ਭੀ ਦਿਨ ਭੀ
 ਪੜ੍ਹੇ ਰਹੇ ਬੋਲੈ ਕਿਸੀ ਸੇ ਨਹੀ ਨਾ ਸਚੇਤ ਹੋਇ ਕਰ ਬੈਸੇ ਜੈਸੇ ਕੋਈ ਬਡਾ ਉਨ
 ਮਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਐਸੇ ਹੀ ਅਬੋਲ ਹੋਇ ਕਰ ਪੜ੍ਹੇ ਰਹੇ ਮਾਤਾ ਬਡੇ ਚਿਤ ਨਾਲ ਕੁਛ ਭੋ
 ਜਨ ਕਰਾਵੇ ਬਡੇ ਯਤਨ ਸੇ ਤੋ ਕੁਛ ਖਾਵੇ ਨਹੀ ਭੀ ਖਾਵੇ ਤਨ ਬਡਾ ਦੁਰਬਲ ਹੋ
 ਇਗਹਿਆ ਹੈ ਮਾਤਾ ਕਹੈ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰੇ ਕੋ ਕਿਆ ਰੋਗਾ ਹੈ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ਦਵਾਈ ਯੀ
 ਕਰ ਤੇਰਾ ਮੁਖ ਪੀਲਾ ਹੋਇ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇਰੇ ਅੰਗ ਭੀ ਸੱਭਾ ਸਿਥਲ ਹੋਇ ਰਹੇ
 ਹੈ ਰਾਤ ਦਿਨ ਪੜ੍ਹੇ ਰਹਿਤੋਂ ਖਾਤੇ ਪੀਤੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਹੋ ਭਾਈ ਸਨ ਬੰਧੀ ਦੇਖਣੇ ਕੋ
 ਆਵਤੇ ਹੈ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਸਚੇਤ ਹੋਵੋ ਐਸੀ ਦਸਾ ਦੇਖ ਕਰ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ ਬਡੀ ਅ
 ਧੀਰ ਹੋਇ ਕਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਅਗੇ ਦੰਡ ਵਤ ਕਰਤੀ ਹੈ ਹੋ ਭੁਗਵੰਤ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ
 ਅਰੋਗਤਾ ਹੋਵੇ ਸਚੇਤ ਹੋਵੇ ਨਿਰੋਗ ਹੋਵੇ ਬਾਰੰਬਾਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ

ਅਕਰਤੀਹੈ ਇਕਦਿਨ ਪੁਰਕਾ ਹਾਥ ਪਕੜ ਕੇ ਬੋਲੀ ਪੁਰ ਅਪਨੀ ਪੀੜਾ ਕਹੁ ਮੇਥੈ
 ਦੋਕੇ ਬੁਲਾਇਕੇ ਤੇਰਾ ਇਲਾਜ ਕਰਾਵਹੁ ਬਹੁਤਹੀ ਕਹੀ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਜੀ ਚੁਪਕ
 ਰ ਰਹੇ ਸਭ ਜਾਤ ਭਾਈ ਖਬਰ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਜੋ ਬਾਬੇ ਨਨਕ ਜੀ ਨੁ ਮਸਤਾਨ ਦੇਖ
 ਕਰ ਬਹੁ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਸਾਰਾ ਪਰਵਾਰ ਦੇਖ ਦੇਖ ਸੁਰਦਾ ਹੈ ਰੋਗ ਨਹੀਂ ਜਾਇਆਂ ਜਦ
 ਜੋ ਕੋਨ ਰੋਗ ਹੈ ਅਰ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਦੇਖ ਕੇ ਕਾਲੂ ਨੁ ਆਖਣ ਲਗੇ ਤੁ ਅਚਲ ਹੋ
 ਇਕੋ ਬੈਠ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪੁਰ ਨਨਕ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਾਈ ਦਿਨ ਗੁਜ
 ਰ ਗਏ ਹੈਨ ਪਾਇਆ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਵੈਦ ਨੂੰ ਸਦਕੇ ਇਸਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਾਉ
 ਇਕੋ ਇਕ ਤੇਰਾ ਪੁਰ ਹੈ ਪਦਾਰਥ ਦੇਖ ਗਏ ਆਪੁਰਾ ਜੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤੁ ਕਈ ਤਰਾਦਾ
 ਪਦਾਰਥ ਖਟ ਲਿਆਵੇਗਾ ਪੁਰਦਾ ਸਨੇਹ ਮਨ ਤੇ ਤਿਆਗ ਕਰ ਪਦਾਰਥ ਪਿਆਰਾ
 ਮਤ ਕਰੋ ਪੁਰ ਪਿਆਰਾ ਕਰਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪੁਰਾਜੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤੁ ਉਕੈਸਾ ਸੁਖ ਹੋਵੇਗਾ
 ਅਤੇ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਪੇਸੇ ਕਿਤਨੇ ਹੋਵਨ ਤਾ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਤੂੰ ਵੈਦ ਨੂੰ ਸਦ ਮਤ ਕਖਦੇ
 ਢਿਲੇ ਲਖ ਪਰ ਮੈਸਰ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਇਤਨਾ ਸੁਣਕੇ ਕਾਲੂ ਆਪ ਉਠ ਖੜੇ ਤਾ ਅਤੇ
 ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਜੀ ਨਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਜੀ ਅਪਣੇ ਮੁਖ ਪਰ ਕਪੜ
 ਲੀਏ ਪੈਂਦੇ ਰਹੇ ਮਹਿਤ ਕਾਲੂ ਜੀ ਹਰਿਦਾਸ ਨਾਮ ਬੈਦਨੂ ਸਦ ਲਿਆਇਆ ਜਿਥੇ
 ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਜੀ ਪੈਂਦੇ ਸੇ ਬੈਦ ਤਿਸ ਅਸਥਾਨ ਆਇਆ ਕਾਲੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਵੈ
 ਦ ਹਰਿਦਾਸ ਜੀ ਨਨਕ ਦੀ ਬਾਹ ਦੇਖ ਕਰਿ ਕਹੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਆਂ ਰੋਗ ਹੈ ਦਿਨੇ ਰਾਤ
 ਆਲਸ ਕਰਕੇ ਪਿਆਰ ਹਿਦਾ ਹੈ ਖਾਣ ਪੀਣ ਦੀ ਵਲੋਂ ਭੀ ਮੁਹ ਮੋੜੀ ਰਖਦਾ ਹੈ
 ਮੁਹਾਇਸਦਾ ਪੀਲਾ ਅਤੇ ਤਨ ਖੀਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਹਰਦਾਸ ਵੈਦ
 ਨਿਕਟ ਜਾਇ ਬੈਠ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਾ ਮੁਖ ਦੇਖ ਕਰ ਨੜੀ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਹਾਥ ਲਗਾ ਦੇ
 ਖਣ ਜਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਨੜੀ ਦੇਖਣ ਲਗਾ ਤਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹਥ ਵੈਦ ਦੇ
 ਹਥ ਵਿਚੋਂ ਖਿਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪ ਭੀ ਉਠ ਬੈਠੇ ਹਮਾਰਾ ਹਥ ਤੋਂ ਪਕੜਿਆ ਹੈ
 ਸੋ ਕਿਆਂ ਜਣਕੇ ਤੂੰ ਹਰਦਾਸ ਬੋਲਿਆ ਰੋਗ ਦੇਖਤਾ ਹਉ ਜੋ ਕਿਆਂ ਰੋਗ ਹੈ ਤੁ ਮੇਰੇ
 ਤਾਈਂ ਜੈਸਾ ਰੋਗ ਹੋਇਗਾ ਤਿਸ ਕੀ ਦਵਾਈ ਦੇਵੇਗਾ ਪਥਕੇ ਸਾਥ ਦਵਾਈ ਖਟ
 ਹੁਗੇ ਤੁ ਅਰੋਗ ਹੋਇ ਜਾਵਹੁਗੇ ਸਰੀਰ ਕਰਕੇ ਸੁਖੀ ਹੋਵੇਗੇ
 ਤੁ ਉ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਜੀ ਤਿਸ ਕੇ ਪਰਥਾਇ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
 ੧ ॥ ਵੈਦ ਬੁਲਾਇਆ ਵੈਦ ਗੀ ਪਕੜ ਫੰਗੂ ਲੇ ਬਾਹਿ ॥ ਭੁਲ ਵੈਦ ਨ ਜਾਣਈ
 ਕਰਕ ਕਰੇ ਜੇ ਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵੈਦਾ ਵੈਦ ਸੁ ਵੈਦ ਤੂੰ ਪਹਿਲ ਰੋਗ ਪਛਾਣਾ ॥

ਮੇਸਾਦਾਭੂਲੋਕਲਹੁਜਿਤਵੈਵੈਰੋਗਾਘਾਇ॥ ਜਿਤਦਾਭੂਰੋਗਉਠਿਅਹਿਤਨਿ
ਸੁਖਵਸੈਆਇਰੋਗਗਵਾਇਹਿਆਪਣਤਾਨਨਕਵੈਦਸਦਾਇ॥ ੨॥

ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ ਪਿਤਕਾਲਨੇਵੈਦਬਲਾਇਆਸੀਵੈਦਗੀਕਿ
ਆਦਵਾਈਨਾਨਕਜੀਦੀਕਰਾਉਣਦੇਵਾਸਤੇਜੋਤਿਸਵੈਦਨੇਬਾਬੇਨਾਨਕ
ਜੀਦੀਬਾਂਹਪਕੜਕੇਲਗਾਦੇਖਣਓਹੁਕੁਲਵੈਦਜੋਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਦੇਰੋਗ
ਦਾਮਹਿਰਮਨਹੀਜੁਕਿਆਕਰਕਦੁਖਹੈਕਲੇਜੇਵਿਖੇਇਸਤੇਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ
ਕੋਹੋਵੈਦਾਵੈਦਸੁਵੈਦਤੂੰਉਤਮਵੈਦਤੈਨੁਅਸੀਤਾਂਜਾਣੀਏਜੋਪਹਿਲਾਰੋਗਤੂੰ
ਪਛਾਣੇਅਤੇਮੇਸਾਦਾਭੂਲੋਕਲਹੁਕਿਆਦੁੰਡਲਵੇਜਿਸਕਰਕੇਰੋਗਾਘਾ
ਣਕਿਆਸੰਬਹਰੋਗਦੂਰਹੋਇਜਾਵਨਅਤੇਜਿਸਦਾਭੂਕਰਕੇਰੋਗਸਭਉਠ
ਜਾਵੇਅਰਸੰਗੀਰਵਿਚਸੁਖਆਇਵਸਨਤਾਨਾਨਕਜੀਕਹਿਦੇਹੈਨਮੇਸਾਦਾ
ਰੂਹਈਤੇਰੇਪਾਸਤਾਤੂੰਠੀਕਵੈਦਹੈਅਤੇਅਸਲਵੈਦਤੈਨੁਤਉਜਾਣੀਏਜੋਆਪ
ਣਾਰੋਗਤੂੰਗਵਾਵੇਤਾਵੈਦਨੇਹਥਜੋਕਰਿਪ੍ਰਾਥਨਕੀਤੀਹੇਸਰਬਸਾਮ
ਰਬਮਹਾਰਾਜਓਹਰੋਗਮੇਰੇਤਾਈਕਹੋਤਾਨਾਨਕਜੀਬਨਾਨਕਰਤੇਹੈਹੇ
ਹਰਦਾਸਤੂੰਸੁਵਣਕਰਪਹਿਲੇਤੂੰਹਉਮੇਕਾਰੋਗਸਭਪ੍ਰਣੀਆਕੋਲਗਾਹੈ
ਜਿਸਦੁਖਕਰਕੇਲੋਗਮਹਾਦੁਖੀਹੋਇਠਹੈਜੋਜਨਮਮਰਨਕਾਕਾਰਨਹੈ
ਜੋਕਿਸੀਉਪਚਾਰਕਰਕੇਏਹਰੋਗਨਹੀਹਟਦਾਇਸਦੁਖਕਰਕੇਜੋਆਪਣੇ
ਆਪਕੋਦੁਖੀਜਾਣਤੇਹੈਸੇਦੂਸਰੇਕਉਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰਸੁਖੀਕਰਸਕੈਗੀ
ਹੇਹਰਿਦਾਸਜਿਸਦਵਾਈਕਰਕੇਹਉਮੈਜਾਵੇਅਰਅਚਲਸੁਖਦੇਹਮੈਪ੍ਰ
ਪਤਹੋਵੇਸੋਉਪਾਇਕੋਜੋਪ੍ਰਣੀਕਰੇਤਾਆਪਣੇਰੋਗਨੂੰਗਵਾਵੇਸੇਵੈਦਭਲਾ
ਹੈਜਨਮਮਰਨਤੇਮੁਕਤਹੋਵੈਫੇਰਤਿਸਕੇਰੋਗਨਹੀਵਿਆਪਦਾ
ਹੇਹਰਦਾਸਅਸੀਆਪਣੇਪਿਆਰੇਪਰਮੇਸਰਵਿਚਰਤੇਹੋਇਹਇਸਰੋਗਦਾਉਪ
ਕੋਈਨਹੀਇਤਰੋਗਸੀਸਚਕੋਜੋਹੈਨਤਿਨਦੇਦਾਰੂਬਹੁਤਹੈਨਅਰੁਮਾਮਤਾਰੋਗਜੋ
ਜਨਮਮਰਨਕਾਦੇਣੇਵਾਲਾਹੈਇਸਕੋਦੂਰਕਰੋਸਰਬਮੈਪਰਮੇਸਰਕੋਰਦਿਆਜਾਣ
ਕੇਕਿਜੇਨਲਈਰਖਾਨਕਰੇਆਤਮਾਏਕਰਸਸਤੁਚਿਤੁਆਨੰਦਪੂਰਨਹੈ
ਏਹਬਚਨਗੁਰੂਜੀਕੇਸੁਣਿਕਰਹਰਦਾਸਨੇਆਖਿਆਹੇਮਹਿਤਕਾਲਨਾਨਕ
ਜੀਨੂਰੋਗਕੋਈਨਹੀਤੁਸੀਚਿੰਤਾਕੋਈਨਕਰੋਏਹਪਰਮੇਸਰਦੇਰੋਗਰਤਾਹੈ
ਅਤੇਏਹਦੁਨੀਆਦੇਦੁਖਦੁਰਕਰਨੇਨੂੰਸਾਮਰਥਹੈਇਤਨਾਕਹਿਕਰਹਰਦਾਸ

ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮੁਖਾਟੇ ਕਰੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸਾਧਨਾ ਲਹੇਈ ਖਰੇ ਸੌਦੇ ਕਰਨੇ ਕੀ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਮੈਂ ਬੈਠੇ ਥੇ ਮਸਤਾਨੀ ਤੌਰ ਪਰ ਤਾਮਹਿਤ
ਕਾਲੁ ਬਾਹਰੇ ਆਇਆ ਸੀ ਆਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੀ ਚਾਲੀ ਛੁਡੀ
ਨਹੀਂ ਮਹਿਤ ਕਾਲੁ ਦੇਖ ਕਰਿ ਬਹੁ ਰੰਜ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਖਿ ਓਸ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਧੋਖਾ
ਮੈਨੂੰ ਖਾਇ ਗਇਆ ਹੈ ਤੂੰ ਕਿਛੁ ਸਮਝਦਾ ਨਹੀਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੈ
ਪਿਤਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ੋ ਜੀ ਅਗੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਖਹੁਗੇ ਸੋਈ
ਮੈਂ ਕਰਾਗਾ ਜੀ ਤਾ ਕਾਲੁ ਨੇ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਕੁਛ ਵਣਜ ਕਰਿਆ ਕਰਿ ਬਾਬੇ ਕਰਿ
ਆ ਕੁਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤਾ ਕਾਲੁ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਲੈ ਜਾਹੁ ਤੇ ਕੋਈ ਖ
ਰਾ ਸਉਦਾ ਖਰੀਦ ਲੈ ਆਉ ਜੇ ਇਤਵਾਰੀ ਖਰਾ ਸਉਦਾ ਕਰਾਵੇਗਾ ਤਾ ਫੇਰਿ ਮੈਂ
ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਰੁਪਯੇ ਦੇਵਾਗਾ ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕੁਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਅ
ਪੇ ਦੇਖਹੁਗੇ ਜੇ ਮੈਂ ਕੋਹ ਸੌਦਾ ਕਰਾਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਦਿੱਤੇ ਅ
ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਕਹਾ ਸੁਣ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਸਿਆਣਾ ਹੈ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸੀ
ਗ ਜਾਹੁ ਕਿਵੇਂ ਏਹ ਵਣਜ ਕਰਨ ਸਿਖੇ ਤੂੰ ਇਸਦਾ ਸੀਗੀ ਹੈ ਤਾ ਨਾਨਕ ਭਾਈ ਬਾਲੇ
ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਭੀ ਉਠਾਇ ਲੀਤੇ ਰੁਪਯੇ ਭੀ ਲੈਕੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸੀਗ
ਚਲਿਆ ਤਾ ਮਹਿਤ ਕਾਲੁ ਨਗਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕਿਤਨੀ ਕਦੂਰ ਤਕ ਸਿਖਿਆ ਦੇਵਾ
ਨਾਲ ਟੁਰਿਆ ਗਇਆ ਕਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਜੀਵ ਦੇ ਜੀ ਤੂੰ ਸਭ ਕੰਮ ਕਾਜ ਸੰਭਾਲ
ਲੇਵੇ ਤਾ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਬਹੁਤ ਠੰਢਾ ਹੋਵੇ ਤੇਰੇ ਜਨਮਿਆ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਏਹ ਭਰੋਸਾ ਹੋਇ
ਆ ਸੀ ਜੋ ਜੈਸਾ ਕਮੇ ਪਦਾਰਥ ਕਮਾਵਨਾ ਮੇਰੇ ਥੀ ਏਹ ਬਹੁਤ ਕਮਾਵੇਗਾ ਮੇ
ਰਾ ਜਸ ਹੋਇਗਾ ਜਿਸਤਰਾ ਚੰਦਰ ਮਾਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਸਭ ਕੋਈ ਖੁਸੀ ਹੋਵਾ ਹੈ ਤਿਸੇਤਰਾ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਸਭ ਖੁਸੀ ਹੋਵਨ ਜੋ ਤੂੰ ਵਣਜ ਕਰਨ ਸਿਖੇਗਾ
ਖੜੀਆਂ ਵਾਲੀ ਚਾਲੀ ਤੂੰ ਕਰੇ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥ ਖਟਕੇ ਘਰ ਲਿਆਵੇ ਤਾ ਮੇ
ਰਾ ਜੀਉ ਠੰਡਾ ਹੋਵੇ ਸੋ ਖਰਾ ਸਉਦਾ ਕਰੇ ਅੇਸੇ ਸਿਖਿਆ ਦੇ ਕਰ ਕਾਲੁ ਪਿਛਾਹਾ
ਮੁੜਿਆ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਿਧਾਰੇ ਕਾਲੁ ਜੀ ਬਹੁਤ ਮੋਹ
ਕਰਕੇ ਪਿਛਾਹਾ ਪਰਤ ਪਰਤ ਕੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਵਾਰਤਾ ਸੁਣਾਵੇ ਕੁਰਾਤ ਵੈਰਾਗ ਗਮਨ ਨਾਲ ਮਿਲੀਆ ਹੋਈਆ ਸਨੇ
ਸਨੇ ਚਲੇ ਜਾਵੇ ਹੈਨ ਬਾਰਾ ਕੋਸ ਪੰਧ ਗਏ ਤਾ ਇਕ ਬਨ ਹੈ ਉਥੇ ਸੀਤ ਮੰਡਲੀ ਬੈ

ਠੇਹੈਨ ਤਪਸੀ ਤਪਕਰਤੇ ਹੈ ਕੋਈ ਖੜੀਆ ਬਾਹ ਕਰਕੇ ਬੈਠੇਹੈਨ ਕੋਈ ਸੀਤ ਖੜੇਹੈ
 ਏਹੈਨ ਕੋਈ ਪਦਮਾਸਨ ਲਾਈ ਬੈਠੇਹੈਨ ਕੋਈ ਧੁੰਦੀਆਂ ਤਪਦੇਹੈਨ ਕੋਈ ਸਿਧ
 ਸਨਕਰ ਬੈਠੇਹੈਨ ਕਈ ਏਕ ਕੁਪੀਨ ਪਹਿਰੇ ਹੋਰਕਪੜਾ ਤਿਆਗ ਬੈਠੇਹੈਨ ਦਿ
 ਗੰਬਰ ਇਕਜਲ ਵਿਚ ਬੈਠੇਹੈਨ ਇਕ ਪੁਸਤਕ ਪੜਦੇਹੈਨ ਇਕ ਮੋਨ ਧਾਰੀ ਬੈਠੇਹੈ
 ਨਜਿਨ ਨੂਪਰਲੋਕ ਦੇ ਸੁਖਾਰੀ ਚਾਹੈ ਇਸਲੋਕ ਦੇ ਸੁਖ ਤਿਆਗ ਕੇ ਕਿਨਰਾ ਕ
 ਰ ਇਕੋਤ ਬੈਠੇਹੁਏਹੈ ਤਿਨ ਸਰਬ ਸੀਤ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਇਕ ਮਹਿਤਜੀ ਬੈਠੇਹੈਨ
 ਅੰਗਛਾਲਾ ਜਿਨ ਦੇ ਹੋਠ ਬਿਛੀਹੈ ਬਿਛੁਕੀਤੁਚਾ ਜਿਨ ਕੀ ਕੁਪੀਨ ਹੈ ਸਿਰਪਰ
 ਜੜਾਉਂ ਕਾਮੁਕਟ ਹੈ ਅਰ ਹਿਦੇ ਮੈ ਜਿਨ ਕੇ ਜਗਦੀਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ਹੈ ਅਰ ਇਕ ਸ
 ਧੂਪਾਸ ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸ ਸੀਤ ਸਭ ਕੇ ਦੇਖਕਰ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਜੀ ਖੜੇ
 ਹੁਏ ਕਰ ਦੇਖਨੇ ਲਗੇ ਅਰ ਬਾਲੇ ਪ੍ਰਤਿ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਬਾਲਾ ਏਸਖ
 ਰੇ ਸਉਦੇ ਨਾਲੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਉਦਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀ ਇਸ ਅਮੋਲਕ ਸਉਦੇ ਨੂੰ ਮੈਂ ਨਹੀ ਛੱਡ
 ਸਕਦਾ ਪਿਤਾਕੀ ਆਗਿਆ ਭੀ ਖਰੇ ਸਉਦੇ ਕੀ ਹੈ ਸੋ ਇਸਤੇ ਭਲਾ ਬਨਜ ਹੋਰ ਕੋ
 ਨਹੈ ਏਹੁ ਰੁਪਯੇ ਇਨ੍ਹੋਂ ਚੜ੍ਹਾਵਤੇ ਹੈ ਸੋਭੋਜਨ ਬਸਤ ਕਰਕੇ ਏਹੁ ਸੁਖੀ ਹੋਵਹਿਗੇ
 ਏਹੁ ਬਚਨ ਬਾਬੇ ਕੇ ਸੁਨਕਰ ਬਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂਦਾ ਭੂਰ
 ਹੈ ਉਸਨੇ ਬਣਜ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੁਪਯੇ ਦਿਤੇਹੈਨ ਅਤੇ ਸੁਭਾਵਦਾ ਭੀ ਕਠ
 ਨ ਹੈ ਜੋਤੁਸੀਜਾਏ ਮੈ ਆਪਦਾ ਅਨੁਸਾਰੀਹ ਤੁਸੀ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨਲ ਸਮਝਲੈ
 ਣ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਝਗੜੇ ਮੈ ਆਪਕਾ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹੋ ਅਗੋਭੀ ਹੁਣਭੀ
 ਜਿਸ ਜਿਸਤਰਾ ਆਗਿਆ ਦੇਤੇਹੈ ਮੈ ਉਸੀਤਰਾ ਕਰੇਗਾ ਇਤਨ ਕਹਿ ਰੁਪਯੇ ਬੀਸ
 ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥ ਦੇ ਦਿਤੇ ਸੋਰੁਪਯੇ ਲੈਕਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਸ ਸੀਤ ਕੇ
 ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਅਰ ਕੋਮਲ ਬਾਣੀ ਸੋਪਹਿਲੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਕਰਨਾ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰਨ
 ਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਾ ਹੋ ਸੀਤ ਜੀ ਆਪ ਬਸਤ ਨਹੀ ਪਹਿਰਤੇ ਹਾਥ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਕਿਪਾਹੈਨ
 ਦੇਹੀ ਨਹੀ ਰਾਤ ਦਿਨ ਧੁਪ ਪਾਲਾ ਸਰਦੀ ਗਰਮੀ ਸਹਾਰਤੇਹੋ ਬਰਖਾ ਪੜ੍ਹਤੀ ਦਿਗੰਬ
 ਰ ਹੀ ਰਹਿਤੇਹੋ ਆਪਦਾ ਸਰੀਰ ਦਿਬਾਜੋਤ ਹੈ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਰਾਖੀ ਹੈ ਇਤਨ ਸੁ
 ਨਕਰ ਸੀਤ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋਭਾਈ ਹਮ ਨਿਰਬਾਣ ਸਾਧੂ ਹੈ ਬਸਤ ਕਾ ਸੰਜਮ ਹੀ ਰਖਣਾ ਚਾ
 ਹੀਏ ਅਰ ਤੈਨੂੰ ਕਿਆ ਪਰੋਜਨ ਹੈ ਪੁਛਨੇਕ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਨਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਚ
 ਲਕੇ ਸਉਦਾ ਖਰੀਦ ਜੋ ਕੁਛ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਤਾ ਨਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬਾਲਾ
 ਮੈਨੂੰ ਪਿਤਾਨੇ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਖਰੀਦਣਾ ਆਖਿਆ ਹੈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਭੀ ਮਸਲਤ ਖਰੇ ਸਉਦੇ

ਖਰੀਦਣ ਕੀ ਦੇਹੁ ਮੇਖਰਾ ਸੇਵਾ ਕਰ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਮੇਕਿਆ ਆਖਣਾ ਹੈ
 ਤੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਓਹ ਪਿਤਾ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀਤ ਜੀ ਤੁਮ ਬਸਤ੍ਰ ਤੇ
 ਨਹੀ ਪਹਿਰਤੇ ਤਉ ਭੋਜਨ ਭੀ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਹੋਵੇਗੇ ਤਾ ਮਹਿਤ ਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ
 ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਭੋਜਨ ਹੈ ਜੋ ਹਮ ਖਾਇ ਲੇਤੇ ਹੈ ਹਮ ਤੋ ਉਦਾਸੀ ਹੈ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਹਮ ਉਦਿ
 ਅਨ ਮਹਿ ਬਸਤ੍ਰ ਹੈ ਵਸਤੀ ਮੈ ਨਹੀ ਵਸਤੇ ਤਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਆਪਕਾ
 ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਸੀਤ ਨੇ ਕਹਾ ਨਾਮ ਹਮਾ ਸੀਤ ਰੇ ਨੇ ਹੈ ਏਹ ਸੁਨ ਕਰ ਬਹੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੂਏ
 ਅਰਕਹਿ ਓ ਨੇ ਹੋ ਬਾਲਾ ਏਹ ਸਉਦਾ ਮੈ ਨਹੀ ਛੁਡ ਸਕਦਾ ਏਹੁ ਖਰਾ ਸਉਦਾ ਹੈ ਇ
 ਜਮੇ ਤੋਟ ਨਹੀ ਵਾਧਾਹੀ ਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਜਾਣੇ
 ਅਤੇ ਮੇਕੀ ਜਾਣਾ ਏਹੁ ਖਰਾ ਸਉਦਾ ਹੈ ਯਾ ਖੋਟਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਲੈ
 ਕੇ ਬਾਲੇ ਪਾਸੇ ਮਹਿਤ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ਤਾ ਮਹਿਤ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਏਹੁ ਰੁ
 ਪਯੇ ਹਮਾਰੇ ਕਿਸੇ ਕਾਮ ਨਹੀ ਤੁਸ੍ਰ ਕੇ ਬਾਪ ਨੇ ਬੈਪਾਰ ਕੇ ਲੀਏ ਦੀਏ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਫਕੀ
 ਰੋ ਕੋ ਕਿਉ ਦੇਤਾ ਹੈ ਤੇਗੀ ਅਵਸਥਾ ਛੋਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਬਿਵਹਾਰ ਪਿਤਾ ਕੇ ਅਧੀਨ ਹੈ
 ਜੋ ਬਾਪ ਨੇ ਤੇਰੇ ਕੋ ਕਿਸੀ ਕਾਮ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਭੋਜਨ ਹੈ ਤੁਰੁਪਯੇ ਫਕੀਰਾ ਕੇ ਦੇਤਾ ਹੈ ਤਉ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਸੁਣੇ ਸੀਤ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਤਾ ਨੇ ਖਰਾ ਸਉਦਾ ਕਰਨੇ ਕੋ ਭੋਜਿਅਾ ਹੈ ਜੋ ਏਹ
 ਖਰਾ ਸਉਦਾ ਹੈ ਤੋ ਹੋਰ ਸੇਵੇ ਖੋਟੇ ਹੈਨ ਤਾ ਮਹਿਤ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇਲ੍ਹ ਕੇ ਤੇਰਾ ਨਉ ਕਿਆ
 ਹੈ ਅਰੁ ਤੂੰ ਹੋਤਾ ਕਉਣ ਹੈ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ
 ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਖੜੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਂ ਤਾ ਮਹਿਤ ਬੋਲਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਏਹੁ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਨਿ
 ਰੰਕਾਰੀ ਕਿਆ ਅਰਖੜੀ ਕ ਬੇਟਾ ਕਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਮਹਿਤ ਜੀ
 ਪਹਿਲੇ ਸਤ ਜੁਗਾਵਿਚ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਭਗਤ ਕਰੀਥੀ ਜੋ ਭਗਤ ਹਮਾਰੀ ਪੂਰਨ
 ਹੋਈ ਥੀ ਤੇਰੇ ਜੁਗ ਮੇ ਅਰੁ ਦੁਆ ਪੂਰ ਜੁਗ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਭਗਤ ਕਰੀਥੀ ਜੋ ਸੀ
 ਪੂਰਨ ਹੂਈ ਤਦ ਭੀ ਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਬੇ ਅਬਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਉ ਮਹਿਤ ਨੇ ਕਹਾ ਅ
 ਰੇ ਬਾਲਕੇ ਕੁਛ ਮਾਂਗ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮੇਕਿਆ ਮਾਂਗ ਉ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਮਗਰੁ ਹੋ
 ਤਾ ਮਹਿਤ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਬਾਲਕੇ ਤੂੰ ਤੋ ਆਪਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੋਇਗਾ ਹਿਆ ਹੈ ਹਮ ਤੁਸ੍ਰ ਕੇ ਕਿ
 ਆਵੇਵਹਿ ਪਰਏ ਕਾਮ ਕਰ ਏਹੁ ਰੁਪਯੇ ਹਮ ਥੇ ਕਾਮ ਨਹੀ ਇਨਕਾ ਸੀਧਾ ਤੁਮ ਜ
 ਇਕਰਾਲਿਆਇ ਦੇਵੇ ਜੋ ਏਹ ਅਤੀਤ ਭੋਜਨ ਬਨਾਇਕਰ ਖਾਵਹਿਗੇ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਤੇ ਬਾਲਾ ਰੁਪਯੇ ਲੇਕਰ ਇਕ ਸਨਗਰੀ ਮੈ ਗਏ ਆਣ ਚਾਵਲ ਖੰਡੁ ਘਿਉ
 ਦੁਗਧ ਬਰਤਨ ਸਤ ਕੁਛ ਲੈਕਰ ਸੀਤ ਕੇ ਪਾਸ ਲਿਆਇਕਰ ਰਖਦੀਏ ਅਰੁ ਮਥ

ਏਕਿਆ ਮਹਿਤੁ ਬੋਲਿਆ ਹੋਨ ਨਕਜੀ ਤੁਮ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਰੂਪ ਹੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਨਾਨ
 ਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਅਸਨੇ ਅਛੀਤ ਰਾਖੇ ਜ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਸਤ ਬਰਤੁ ਇਨ ਅਤੀਤ
 ਕੋ ਬੀਤ ਗਏ ਹੈਨ ਸਤੁ ਇਨ ਰੂਪਿਆ ਗੁਜਰ ਗਏ ਹੈਨ ਹੋਸਤੁ ਰੂਪ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਬਤੁ
 ਮਜਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਥਾ ਏਕਿਆ ਅਰ ਬਾਲੇ ਕੋ ਸਾਥ ਲੇਕਰ ਉਠ ਚਲੇ
 ਜਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਠ ਆਏ ਤਉ ਸਮਹਿਤ ਨਾਇਕ ਸਮਤੀ ਤਨੇ ਪਾਛਿਆ ਜੇ ਮਹਿਤ
 ਜੀ ਇਸ ਬਾਲ ਕੇ ਕਉ ਤੁਮ ਨੇ ਉਠਾਇ ਕਿਉ ਦੀਆ ਉਸਨੇ ਤੁਮਾਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ
 ਬੀ ਤਾ ਮਹਿਤੁ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੇ ਅਤੀਤ ਜੀ ਚਿਹਾ ਪਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬਾ ਅਰ ਹਮਾਈ
 ਖਬਰ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਸੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਭੋਜਿਆ ਬਾ ਹਮੇ ਤੇ ਆਪਣਾ ਸੀ
 ਧਾਲੇਣਾ ਬਾ ਅਰ ਸੇਵਾ ਨਹੀ ਕਰਾਉਣੀ ਬੀ ਅਰ ਉਸ ਕਾ ਤੇਜ ਹਮਾਰੇ ਤੇ ਸਹਾਰਿ
 ਆਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ਬਾ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਹਮ ਨੇ ਉਸ ਕੋ ਵਿਦਾ ਦਈ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨ ਸਾਧ
 ਕੋ ਲੇ ਉਠ ਕਰਿ ਜਾ ਦੇ ਤਿਨ ਕੋ ਸ ਆਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਲੇ ਨੁਪੁਛੁਣ ਲਗੇ
 ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸਾ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਕੁਛ
 ਰੁਪ ਜੇ ਖਾਇਨ ਹੀ ਲੀਤੇ ਤੁਸਾ ਮੰਗੇ ਸੇ ਮੇਨੇ ਤੁਹਾਨੁ ਕਢ ਕੇ ਦੇ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸੀ ਭੁਲੇ ਕਿਉ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਹੋਨ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਤੁੰ ਜਾਣ ਜੇ ਭੁਲ ਹੈ ਤਾ ਤੁੰ ਜਾਣ ਜੇ ਨਹੀ ਭੁਲਾ ਤਾ ਤੁੰ ਜਾਣ ਜੈਸੇ ਅਲੜ ਤੁਸੀ ਹੋ ਤੇ
 ਸਾਹੀ ਅਲੜ ਮੈਹਾਂ ਅਗੇ ਕਾਲੂ ਜਾਣੇ ਯਾ ਤੁਸੀ ਜਾਣੇ ਮੈਸੇ ਬਾਤਾ ਕਰ ਦੇ ਕ
 ਰ ਦੇ ਤਲਵੰਡੀ ਕੋ ਨਿਕਟ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਨ ਨਕਜੀ ਭਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਪਾਸੇ ਗਾਉ ਮੈ ਨਾਂਵ
 ਕੇ ਇਕ ਤਲਾਉ ਪਾਣੀ ਉਸ ਮੈਂ ਨਹੀ ਬਾ ਵਹਾਂ ਬੈਠ ਰਹੇ ਅਰ ਬਾਲਾ ਅਪਣੇ ਘਰ
 ਆਇ ਵੜਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਘਰ ਵੜਿਓ ਨਹੀ ਬਾਹਰ ਹੀ ਰਹੇ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੁ
 ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੇ ਬਾਲਾ ਘਰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਹੈ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਹੀ ਆਏ
 ਆ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਨਠਰ ਭੋਜ ਕੇ ਬਾਲੇ ਨੁ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾ ਬਾਲਾ ਕਾਲੂ ਜੀ ਦੀ ਫੁਰ
 ਮਾਨ ਸੁਣ ਕਰ ਘਰ ਬੀ ਆਇਆ ਜਬ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਅ
 ਵੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਥੇ ਹਈ ਅਤੇ ਰੁਪ ਜੇ ਕਿਥੇ ਹੈਨੀ ਅਕੇ ਕਿਤੇ ਰੁਸ
 ਰਿਹਾ ਹਈ ਅਕੇ ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਮ
 ਚਿਤ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਤਾ ਬਾਰ ਕੋ ਪੈਡ ਜਦ ਗਏ ਤਾ ਇਕ ਬਨ ਆਇਆ
 ਇਕ ਸੀਤ ਮੰਡਲੀ ਵਹਾਂ ਉਤਰੀ ਹੋਈ ਬੀ ਤਿਨ ਨ ਦੇਖ ਕੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਜਾਂਦਿਆਂ ਖ
 ਕੇ ਹੋਇ ਗਏ ਅਤੇ ਰੁਪ ਜੇ ਮੈ ਬੋਲੇ ਕੇ ਉਨ ਫਕੀਰਾਂ ਨੁ ਖਵਾਇ ਦਿਤੇ ਹੈ ਸਨ ਤਾ ਕ

ਲੁਨੇਆਖਿਆ ਅਵੇਬਾਲਾ ਮੇਜੋਤੈਨੁ ਨਨਕਦੇਨਾਲ ਭੇਜਿਆਸੀ ਸੋਇਸੇਵਾਸ
 ਤੈਭੇਜਿਆਸੀ ਜੋਰੁਪਮੇਫਕੀਰਨੂੰਖਵਾਇਅਵੇ ਤਾ ਬਾਲੇਨੇਆਖਿਆਹੇਮ
 ਚਿਤਜੀ ਤੈਜੋਨਨਕਨੂੰਖਰਾਸਉਦਾ ਕਰਨਵਾਸਤੇਆਖਿਆਸੀ ਸੋਤੈਖਰਾਸ
 ਉਦਾਕਰੀ ਸੋਨਨਕਜੀਨੇਖਰਾਸਉਦਾਕੀਤਾਹਈ ਭਾਵੈਕੁਕ ਭਾਵੈਨਹੀਕੁਕ
 ਤਾਕਾਲੂਨੇਕਹਿਆਹੇਬਾਲਾ ਤੁਮੈਨੂੰਦਸਤਾਂਸਹੀਜੋਨਨਕਜੀਹੁਣਕਿਥੇਹਈ
 ਤਾਬਾਲਾਅਤੇਕਾਲੂਨਨਕਜੀਨੂੰਦੰਡੁਟਵਾਸਤੇਚਲੇ ਅਤੇਮਾਤਾਸ੍ਰੀਪਤਜੀ
 ਸੁਣਕਰ ਬੁਝੀਸੋਕਾਤੁਰਹੋਇਕਰਪੱਛਤਾਵਟੇਲਗੀ ਅਤੇਨਨਕਜੀਦੇਦੰਡੁ
 ਟਵਾਸਤੇਹੋਰਨਫਰਾਨੂੰਦੌੜਾਇਆ ਅਤੇਨਨਕੀਜੀਨੂੰਭੀਭੇਜਿਆ ਅਰੁਕ
 ਹਾਹੇਬੀਬੀਤੇਰੇਪਿਤਾਕਉ ਬਡਕ੍ਰੋਧਹੋਇਰਿਹਾਏ ਦੇਖਨਨਕਜੀਕਉਕੁਛ
 ਦਖਨਦੇਵੇ ਤਾਅਗੇਅਗੇਕਾਲੂਤੇਬਾਲਾਚਲੇਜਾਂਦੇਸੇਤਿਲਵੇਡੀਦੇਬਾਹਰ
 ਜਹਾਂਬੈਠੇਥੇ ਬਾਲੇਨੇਕਾਲੂਨੂੰਨੱਲਲੈਕੇਜਾਇਦਿਖਾਇਆ ਕਾਲੂਨੇਜਾਇਕ
 ਰਦੇਖਿਆ ਬਡਕ੍ਰੋਧਆਇਆ ਪਕੜਲੀਆ ਅਤੇਪਾਛਿਆਅਵੇਨਨਕ
 ਵੀਹਰੁਪਮੇਜੋਤੈਨੁਦਿਤੇਸਨਸੋਕਿਥੇਹੈਨੀ ਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਗੇਚੁਪਕਰ
 ਰਹੇਬੋਲੈਨਾਹੀਕਾਲੂਨੇਗੁਸਾਖਾਇਕਰਨਨਕਜੀਨੂੰਦੋਇਤਮਚੇਸਜੇਹ
 ਬਦੇਖਬੀਗਲਉਪਰਮਾਰੇ ਅਤੇਸਜੀਗਲਤੇਦੋਇਤਮਚੇਖਬੇਹਬਤੇਮਏ
 ਇਤਨੇਚਿਰਨਨਕੀਜੀਪਹੁਚੀ ਪਿਤਾਦੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਅਤੇਮੁਖਤੇ
 ਕਹਾਹੋਪਿਤਾਅਬਬਖਸੀਏ ਨਨਕਜੀਦੀਆਗਲਾਂਤੇਨੀਲਪੈਗਏਪਰਗੁ
 ਰੂਨਨਕਜੀਬੋਲਿਓਨਾਂਹੀ ਨੇਰ੍ਹਾਂਤੇਜਲਵਾਗਿਆ ਇਕਸਮਾਦਮੀਨੇਰਾਇ
 ਬੁਲਾਰਨੂੰਜਾਇਕਰਆਖਿਆਹੇਗਾਇਜੀਕਾਲੂਪਟਵਾਰੀਨੇਪੁਤਰਨੂੰਡਾਢੀ
 ਮਾਰਮਾਰੀਹੈ ਅਤੇਨਨਕੀਜੀਨੇਮਥਾਟੇਕਕੇਛੁਡਵਾਇਆਹੈ ਏਹਸੁਣਕੇਰਾ
 ਇਜੀਨੈਆਦਮੀਭੇਜਕੇ ਮਹਿਤੇਕਾਲੂਨੁਸਾਦਿਆ ਤਾ ਆਦਮੀਆਇਆਅ
 ਇਕੇਕਹਿਆਹੇਕਾਲੂਤੈਨੁਗਾਇਜੀਬੁਲਾਵਦਾਹੈ ਅਤੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੂੰਭੀ
 ਲੈਚਲੇ ਅਤੇਅਗੇਕਾਲੂਆਖਿਆਉਸਆਦਮੀਨੂੰਸੁਣੇਭਾਈਮੇਕਿਆਕਰਾਂਮੈ
 ਇਸਨੁਆਖਆਖਕੇਬਕਰਿਹਾਏਹਮੰਨਦਾਕਾਈਨਹੀ ਇਸਨੂੰਮੇਕਿਆਲੈਚ
 ਲਾਇਸਪੁਰਨੇਮੈਨੂੰਚੌੜਕਰਛੁਡਿਆਹੈ ਪਟਛੁਡਿਆਹੈਸਤਾ ਉਸਰਾਇਦੇਆਦਮੀ
 ਆਖਿਆਕਾਲੂਤੈਉਥੇਤਾਚਲ ਤਾਬਾਬਾਨਨਕਜੀਅਤੇਕਾਲੂਗਾਇਬੁਲਾਰਦੇਪ
 ਸਪਹਚੇਤਾਗਾਇਜੀਦੇਖਦਿਆਹੀਨਨਕਨੂੰਅਤੇਕਾਲੂਨੂੰਗਾਇਬੁਲਾਰਦਾਬੈ

ਰਗਛੁਟਾਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਰਾਇਨੇ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਮਥਾ ਉਮਿ
 ਓਸ ਅਤੇ ਕਾਲੂਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਬਡਾ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿਚ ਆਇਆ ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਸੁਣਕਾਲੁ ਮੈਂ ਤੈ
 ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਬੁਰਾਨ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਅਜੇਹੀ ਮਾਰ
 ਮਾਰੀ ਹੈ ਦੇਖਕੇ ਲੋਕ ਤ੍ਰਾਸ ਤ੍ਰਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇ ਹੋਨ ਸੁਣਕਾਲੁ ਨ ਤੈਨੂੰ ਮੇ
 ਰੇ ਕਹੇ ਦਾ ਭਰ ਨ ਤੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਰ ਅਤੇ ਨ ਤੈਨੂੰ ਪੁਤ ਦਾ ਮੋਹ ਹੋਇਆ ਜੋ ਮੇਰੇ
 ਘਰ ਇਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਵਡਾ ਰਾਕਸ ਹੈ ਤੇਰੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਲਾਇਕ ਨਹੀ ਅਤੇ
 ਮੇਰਿਆ ਕਰਾ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਨਹੀ ਰਖ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆ
 ਪਣੀ ਖਬਰੁ ਨਹੀ ਤੂੰ ਇਸਦੀ ਅਵਗਿਆ ਜਿਤਨੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋਹਣੀ ਨਹੀ ਕਰਦਾ
 ਇਸਨੂੰ ਜਿਤਨ ਤ੍ਰਾਸ ਦੇਨ ਹੈ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਸਾਰੇ ਦੋਸ ਮੈਨੂੰ ਲਗਦੇ ਹਨ
 ਏਹੁ ਕਲਾਵਾਲਾ ਲੋਕ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਵਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਇਦੀ ਅਖੀਆ ਤੇ ਜਲਦੁ
 ਰਿਆ ਜਾਵੇ ਤੇ ਬੈਰਾਗ ਬੀਮੀਏ ਨਹੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਮੋਹ ਕਰਕੇ ਕੰਠ ਰਾਇਦਾ ਗਦਗਦ
 ਹੋਇ ਗਇਆ ਕਾਲੂ ਦੇਖੋ ਤੇ ਸੁਭਾਵ ਕਰਕੇ ਰਾਇਜੀਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਕੇ ਤਨ ਬਰਬਰ ਕਾਂ
 ਪਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਾ ਸੁਣਕਾਲੁ ਅਜਤੀ ਕਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਦੀ ਖੋਟਾ ਬਚਨ ਨਹੀ ਕਹਾ ਅ
 ਤੇ ਅਜ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਸੁਣ ਸਈਆ ਦਾ ਕਬਖਤਾ ਤਉ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਮੇਸੀ ਮਾਰ
 ਮਾਰਨੀ ਆਹੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮੁਹ ਤੇ ਮੇਸੇ ਦਾ ਗ ਪਾਇ ਦਿਤੇ ਨੀ ਤੂੰ ਬਡਾ ਜਲਾਦ ਹੈ ਬਡਾ
 ਕੋਟਰ ਹੈ ਤਾ ਕਾਲੂ ਭਰ ਕੇ ਲਗਾ ਆਖਣ ਰਾਇਜੀ ਮੇਰਿਆ ਕਰਾ ਤੁਸੀ ਜਦ ਕਦ
 ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲੜੇ ਹੋ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤੇਰਾ ਸਿਖਾਇ ਸਮਝਾਇ ਰਹਿਆ ਹਾਂ ਸੁਣ
 ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਇਕੋ ਇਕ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਸਿਆਣ ਹੋਹੁ ਮੇਵੀ ਹਰੁ ਪਯੋ ਇਸਨੂੰ ਦਿਤੇ
 ਹੈਸਨ ਅਤੇ ਨਫਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਬਾਲਾ ਦਿਤਾ ਸੀ ਸੋ ਬਾਲਾ ਆਖਣ ਲਗਾ ਮਹਿ
 ਤਾ ਜੀ ਨਾਨਕ ਨੇਂ ਜਾਦਿਆ ਹੀ ਰੁਪਯੇ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਇ ਦਿਤੇ ਹੈਸ ਦੇਖੋ ਕਿਤਨ
 ਹਛਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈਸ ਜਿਸ ਦਿਨ ਦਾ ਜਨਮਿਆ ਹੈ ਤੇ ਸੁਰਤ ਸੰਭਾਲੀ ਹੈ ਕਈ ਵਾਰੀ
 ਇਸਨੇ ਘਰ ਉਜਾੜਿਆ ਹੈ ਫੇਰ ਰੁਪਯੇ ਤਾਂ ਦਿਤੇ ਬਾਹਰ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਪਣੀ
 ਭੀ ਨਹੀ ਮਿਲਦਾ ਉਥੇ ਲੁਕ ਬੈਠਾ ਬਾਲੇ ਘਰ ਆਏ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਤਉ ਇਸਨੇ ਦਸਿ
 ਆ ਹੈ ਏਹ ਸੁਨ ਕਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇਂ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦਕੇ ਪੁਛਿਆ ਬਾਲਾ ਜੀ ਸਭ ਹਕੀ
 ਕਤ ਸੁਣਾਈ ਜਿਉ ਬੀਤੀ ਥੀ ਰਾਇਕੋ ਤਾਂ ਰਾਇਜੀ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੁਣਕਾਲੂ ਤੇ
 ਗੀ ਪਰਾਬ ਬਧ ਖੋਟੀ ਹੈ ਤੂੰ ਇਸ ਨਾਨਕ ਦਾ ਕਦਰ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜਿਉ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਪਰ
 ਸਹੋਵੇ ਤੇ ਓਹ ਪਬਰ ਜਾਣਕੇ ਸੁਦ ਦੇਵੇ ਅਰ ਕੋਝੀ ਆਦੇ ਮਗਰ ਫਿਰੇ ਜਿਸਤਰਾ ਕਿਸੇ ਅ

ਜਣਕੋ ਜਵਹਰਮਿਲੇ ਅਰੁ ਚਉਸਕੀ ਸਾਂਝਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ਇਸੀਤਿ ਕੰਗਾਲਏ ਅਤੇਮੇ
ਕਿਆ ਕਰ ਮੇਰਾਤਨਮੁਸਲਮਾਨ ਏਹਹਿੰਦੂ ਇਸਅਯੋਗਤਾ ਕਰਕੇ ਮੈਕੁਛੁ ਕਰਨਹੀ
ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਤੈਨੂੰ ਧਨਦੀ ਬ੍ਰਿਸਨਪੈ ਤਾ ਜੋਇਨਦੇ ਸਰੀਰਦਾ ਖਰਚਪੈ ਸੋਤੁ
ਮੇਰੇ ਘਰਤੇ ਲੈਲੀਆ ਕਰ ਇਤਨ ਕਹਿਕਰ ਰਾਇਬੁਲਾਰਦਾ ਨੌਕਰ ਤਿਸਦਾਨਾਮ
ਉਮੇਦਾ ਹੈਸੀ ਤਿਸਨੁ ਰਾਇਨੇ ਆਖਿਆ ਜਾਹਵੇਉਮੇਦਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰਤੇ ਬੀਸਰੁ
ਪਮੇਲਿਆਇਦੇਹੁ ਕਾਲੂਨੂੰ ਤਾ ਵਹਉਮੇਦਾ ਰਾਇਬੁਲਾਰਦੀ ਰਾਣੀ ਤਿਸਦੀਜ
ਤਖੇਖਰਾਂ ਸੀ ਤਿਸਪਾਸੋਰੁਪਮੇ ਵੀਹਜਾਇਮੰਗੇ ਰਾਣੀਖੇਖਰਾਂ ਰੁਪਮੇਦਿਤੇ ਨੌਕ
ਰਨੇਸਈਆਦ ਕਾਲੂਦੇਹਬ ਦਿਤੇ ਕਾਲੂਲਏਨਹੀ ਰਾਇਮੇਰੇਨਹੀ ਰਾਇਬੁਲਾਰੁ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਮੈਕਿਆ ਕਰਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਰਹਿਨਹੀ ਸਕਦਾ ਨਹੀ
ਤਾਮੈ ਆਪਣੇ ਘਰ ਰਖਾਂਗਾ ਤੇਰੇ ਘਰ ਰਖਦੇ ਨਹੀ ਅਤੇ ਅਜਕਲ ਕਿਥਾਉ ਅਸੀ
ਇਸਨੂੰ ਸੋਪਦੇਵੇ ਅਹੇ ਤਾ ਕਾਲੂ ਰੁਪਮੇ ਲਏ ਨਹੀ ਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇਜੀ
ਏਹ ਰੁਪਮੇ ਕਿਸਦੇ ਅਸੀ ਕਿਸਦੇਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਕਿਸਦਾਹੈ ਏਹ ਸਭਕੁਛੁ ਆ
ਪਦਾ ਹੀਏ ਮੈਕੁਛੁ ਰੁਪਮਾਂਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀ ਝਰਦਾ ਤਾਂ ਰਾਇਨੇ ਕਹਿਆ ਕਾਲੂ ਜੋਤੁਕਰ
ਦਾਹੈ ਸੋਭਲਾ ਕਰਦਾਹੈ ਪਰਤੂੰ ਰੁਪਮੇ ਲੈਏਏ ਅਤੇ ਜਿਤਨ ਚਿਰ ਨਾਨਕਜੀ ਦੇਕਦਮ
ਏਬੇਹੈਨ ਤਿਤਨ ਚਿਰ ਨਾਨਕਜੀਦੀ ਖਿਜਮਤ ਅਸੀ ਕਰਾਗੇ ਕਾਲੂ ਰੁਪਮੇ ਦੇਵੇਤੇ
ਰਾਇਜੀ ਲਵੇ ਨਹੀ ਤਉਮੇਦੇ ਆਖਿਆ ਕਾਲੂ ਰੁਪਮੇ ਹੁਣਤੂੰ ਲੈਲੈਏ ਅਤੇ
ਰਾਇਜੀਦਾ ਆਖਿਆ ਫੇਰਨਹੀ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਰੁਪਮੇ ਲੈਲੀਤੇ ਰੁਪਮੇ ਲੈਕਰ ਕਾਲੂਹੈ
ਗਨਹੋਇਗਹਿਆ ਰਾਇਨੇ ਕਹਿਆ ਕਾਲੂ ਅਜਤੇ ਲੈਕਰ ਨਾਨਕਜੀ ਨੂੰ ਪੇਸਾਕੁਛੀ
ਅਸੀ ਬਣਵਾਇਦੇਵਾਂਗੇ ਖਰਚਭੀ ਇਸਦਾ ਸਾਰੇ ਘਰੇਲੀਤਾ ਕਰ ਤੂੰ ਮਾਇਆ
ਦੇਲੋਭੁਕਰ ਮੇਸੇ ਸਤ ਧਰਮਵਾਲੇ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰਦੇ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਨਲਾਇਕ
ਨਾਂ ਆਖੀ ਜਿਤਨ ਤੇਰੇ ਘਰਦਾ ਦਰਬੁਗਵਾਇਆਹੈ ਨਾਨਕ ਨੇ ਸੋਹਿਸਾਬਕਰ
ਕੇ ਸਭ ਮੇਰੇਕੋਲੇ ਲੈਲੈ ਰਾਇਬੁਲਾਰਦੇਵੇ ਕਾਲੂ ਲਵੇ ਨਹੀ ਬਾਰੇਬਾਰ ਰਾਇਬੁਲ
ਰਏਹੀ ਆਖਿਆ ਕਾਲੂ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜਗਤਦੇ ਬੰਧਨਨੂੰ ਕਟਦੇਵਾਸਤੇ ਮਾਨਖਦੇ
ਹੁ ਧਰੀਏ ਏਹਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਤਾ ਸੀਤਪੈ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖੀਕਦੀ ਬ੍ਰਿਕੁਕਦੇ ਤਾ ਕਾਲੂ ਬਰਾਲ
ਜਤਹੋਇਕਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਤਲਵੰਡੀਦੇ ਜਿਤਨੇ ਲੋਕ ਖਤੀਬ੍ਰ
ਹਮਣ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਆਹੇ ਅਤੇ ਜਟਬੁਟ ਸੋ ਸਭ ਕਾਲੂਨੂੰ ਬੁਰਾ ਬੁਰਾ ਆਖਣਲ
ਗੇਕੋਈ ਸਲਾਹੇ ਨਹੀ ਅਤੇ ਕਹਿਨਲਗੇ ਦੇਖੋਭਾਈ ਪਾਹਿਲੇਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਮੇਸਾਨੀ

ਰਵਈ ਹੋਕੇ ਪੁਨ੍ਹ ਮਾਰਿਆ ਹੋਸਚੰਡਾਲਾ ਦੀਤਰਾਂ ਮਾਰਪੁਤੰਨ ਕੀਤੀ ਹੋਸ ਅਤੇ ਦੁ
ਜਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸੋਂ ਰੁਪਯੇ ਲੀਤੇ ਹੋਸਾਤੁ ਅਗਲੇ ਬੁਲਕ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ
ਪਾਸਾ ਮਾਇਆ ਅਰੁ ਮਾਇਕਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਪੈਰ ਤੇ ਰੁਪਯੇ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਮਾਇ
ਰਸ ਰਾਇ ਜੀ ਮੇਰੀ ਜਾਹਿਗਾ ਹੋਰੁ ਕੋਈ ਨਹੀ ਏਹੁ ਰੁਪਯੇ ਤੁਸੀਆ ਪਟੇ ਫੇਰ ਲਵੇ
ਜੀ ਤਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਕਲੂ ਏਹੁ ਰੁਪਯੇ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀ ਦਿਤੇ ਅਸਾ ਗੁ
ਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਦੇ ਰੁਪਯੇ ਦੇਵਣੇ ਅਹੇ ਜੋ ਅਸਨੈਂ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਫੇਰ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਰੁਪਯੇ
ਕੋਹੇ ਲਈਏ ਤੁ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਰਾਇ ਜੀ ਨਨਕ ਕੋ ਪਾਸ ਰੁਪਯੇ ਕਿਥੋ ਆਏ ਜੇਤੁ
ਸਾਂਭਿ ਸਦੇ ਪਾਸੋਂ ਉਧੋ ਲੀਤੇ ਅਹੇ ਤੁ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਕਾਲੂ ਤੈਨੂੰ
ਇਸ ਬਤ ਦੀ ਖਬਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਿਤਨੀ ਮਾਇਆ ਇਸ ਜਹਾਂ ਦੇ ਉਪਰ ਦੁਨੀਆ
ਦੇ ਵਿਚ ਪੈ ਸਭ ਇਸੇ ਦੀ ਪੈ ਸਭ ਦੋਲਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਏਹੁ ਮਾਲਕ ਪੈ ਜਿਤਨੇ ਮੇਰੇ
ਘਰ ਵਿਚ ਸੁਖ ਹੈਨ ਘੋੜੇ ਰਥ ਦੋਲਤ ਹੁਕਮ ਏਹੁ ਸਭ ਨਨਕ ਜੀ ਦਾ ਹੀ ਸਿਰਸਟ
ਕਾ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਪੈ ਮੇ ਇਸੇ ਦਾ ਦਿਤਾ ਹੀ ਖਦਾ ਪੈ ਹਨ ਦਾ ਹਾਂ ਅਸੀ ਛੋਰੁ ਕੋ ਹੋਕ
ਲੂ ਸੀਸਾਰ ਸਾਰਾ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਂਦਾ ਪੈ ਇਸ ਬਤ ਨੂੰ ਸੁਣਕਰ ਸਭ ਲੋਕ ਜੇੜੇ
ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਹੋਸਨ ਉਨ ਦੀ ਨਿਸਾ ਹੋਇ ਗਈ ਤੁ ਬਕਾਲੂ ਘਰ ਕੋ ਆਇਆ ॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਜੈਰਾਮ ਪਲਤੋਕੀ ਚਲੀ ॥

ਇਕ ਵਾਰੀ ਚੇਤ ਵਿਸਾਖ ਦੇ ਦਿਨ ਅਹੇ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਪੈ ਜਾਤ ਦਾ
ਪਲਤਾ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰਦਾ ਰਹਿੰਦੇ ਵਾਲ ਸੋ ਪੈਲੀਆਂ ਦੇ ਕਛ ਕਰਣ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ
ਕਟ ਲੈਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਤਿਲਵੇਡੀ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ ਸੋ ਕਾਰਕਿ ਮਕਰ ਦੇ ਰਹੇ
ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਜੇ ਬਤ ਚਲ ਪੜੀ ਸਗਾਈ ਕੀ ਜੈਰ
ਮ ਨੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਕੋ ਆਖਿਆ ਹੋਰਾਇ ਜੀ ਇਹ ਖੜੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਹੈਨ ਮੇਰੀ ਸ
ਗਾਈ ਵਾਸਤੇ ਕੋਈ ਘਰ ਟੋਲੋ ਤੁ ਰਾਇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੋ ਜੈਰਾਮ ਬੇਦੀਆਂ ਦੇ ਘ
ਰ ਹੈਨ ਜੇਤੁ ਹਾਡੀਆ ਇਨ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹੋਦੀਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਾਂਗਾ ਅਤੇ
ਜੇ ਕਰਨਹੀ ਹੋਦੀਆਂ ਤੁ ਮੈ ਕਿਸਤਰ ਆਖਾਂ ਤਾਂ ਭੁਈਆ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕ
ਬ੍ਰਹਮਣ ਰਸੇਈਆ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੋਸੀ ਪਰ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹੈ
ਸੀ ਤਿਸ ਨਾਲ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਬਤ ਕੀਤੀ ਹੋ ਗੁਸਾਂਈ ਜੀ ਸਾਡੀਆ ਅਤੇ ਬੇਦੀਆਂ ਦੀ
ਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹੋਦੀਆਂ ਪੈਨ ਕੋ ਨਹੀ ਹੋਦੀਆਂ ਤੁ ਤਿਸ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਅ
ਖਿਆ ਭੁਈਆ ਜੀ ਹੋਦੀਆਂ ਹੈਨ ਕਹਾਣੀਆਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਨਿਧੇ ਆਖਿਆ ॥

ਰਾਇਸੀ ਬੇਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜੈਰਾਮ ਹੁਰਾਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਖਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੋਨਾ
 ਤਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਸਦਕੇ ਪੁਛਿਆ ਹੋਮਹਿਤ ਜੀ ਜੈਰਾਮ ਪਲਤ ਖੜੀ
 ਜੁਧੀ ਆਮਲਾਇਨਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੋਨਾ ਕਿ ਨਹੀਂ
 ਜੋ ਹੋਈਆਂ ਹੋਨ ਤ ਜੈਰਾਮ ਨਾਲ ਕਹਾਣੀ ਕਰਦੇ ਓ ਤ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੋਰਾਇ
 ਜੀ ਧੀਆਵਾਲੇ ਤ ਆਪਿਨਗੀ ਆਖਦੇ ਆਪੇ ਧੀਆ ਵਾਲੇ ਓਹ ਆਖਦੇ ਹੋਨ ਜਿ
 ਨਦੇ ਜੀ ਅਵਿਚ ਕੁਛ ਪਾਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਦਾ ਖਿਜਮਤ ਗਾਰਹਾ ਆਪ
 ਦੀ ਮਰਜੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਜੇਹੀ ਮੇਰੀ ਸਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇਹੀ ਮੈਂ ਲੈਖਣਾ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਰਾ
 ਇਬੁਲਾਰਨੇ ਕਹਿਆ ਨ ਕਾਲੂ ਏਹੁ ਅਸਾਭੀ ਬੇਦੀ ਹੈ ਤੂੰ ਤ ਅਲਕ ਕੋਈ ਨ ਕਰ ਤਫੇ
 ਰ ਜੈਰਾਮ ਰਾਇਬੁਲਾਰਨੁ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਕਿਆ ਖਬਰ ਹੈ ਜੀ ਤਰਾਇਬੁ
 ਲਾਰਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਪਲਤ ਪਰਾਈਆ ਬੇਦੀਆਂ ਦਾ ਮੰਗਣਾ ਕੋਈ ਹ
 ਕੂਮਤ ਜਾਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਏਹੁ ਬਤ ਅਧੀਨ ਗਈ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਤੁਸੀਂ ਮ
 ਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਸਦਕੇ ਅਧੀਨ ਗੀ ਨਾਲ ਆਖੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਉਸਦੇ ਖਤ ਜੋ ਕੁਛ ਆਖਣਾ
 ਹੋਸੀ ਜੋ ਆਖਗੇ ਤ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਰਾਇ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਕਰਿਆ ਆਖਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ
 ਰਾਜੇ ਲੋਕ ਹਉ ਸਮਝਕਰ ਦੇਖੋ ਤਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇ ਆਖਿਆ ਹੋਰਾਈਆ ਜੈਰਾਮ ਜੀ
 ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਕੇ ਆਖਦੇ ਹੋ ਤੁਹਾਥਾ ਬਾਹਮੰਨਿਧਾ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸ ਪਾਸੋਂ ਕਹਾਵੇ ਤ ਜੈਰਾਮ ਨੇ
 ਆਖਿਆ ਭੁਲ ਗਈ ਜੀ ਫਿਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਧੇ ਬਾਹਮਣ ਨੂੰ ਬੁਲਵਾਇਕ
 ਰਾਇਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਨਿਧੇ ਕਹਾ ਚੋਧਰੀ ਅਸੀਂ ਤੁਸੀਂ ਮਿਲਕੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆਖੀਏ
 ਤ ਛਨਿਛਰ ਵਰਤੂ ਫਪਹਿਰ ਦਿਨ ਰਹਿੰਦੇ ਨਿਧੇ ਬਾਹਮਣ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ
 ਦੇਖ ਮਹਤ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਭੀ ਖੜੀ ਹੈ ਅਰਜੈਰਾਮ ਭੀ ਖੜੀ ਹੈ ਏਹੁ ਭੁਲਾ ਸੀ ਜੋਗ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਜੈ
 ਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਕਹਾਣੀ ਕਰੋ ਤ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਵੇ ਮਿਸਰ ਨਿਧਾ ਤੁਸੀਂ ਆਪੇ ਆਖ
 ਦਾ ਹੈ ਅਕੇ ਜੈਰਾਮ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇ ਆਖਿਆ ਹੋਮਹਿਤ ਕਾਲੂ ਜੈਰਾ
 ਮ ਕਿਉਂ ਕਰਿਆ ਆਖੇ ਅਰੁ ਬਾਹਮਣ ਜੋ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਓਹੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆ
 ਖਿਆ ਭੁਲ ਗਈ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਆਖਿਆ ਅਸਾਭੇ ਸਿਰਮਥੇ ਤੇ ਹੈ ਤ ਜੈਰਾਮ ਦੀ ਅ
 ਤੇ ਨਾਨਕੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਆਵਦੇ ਵੈਸਾਖ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਕਾਜ ਹੋਇਆ ਬਤੀ
 ਪ੍ਰਸੰਨਤ ਨਾਲ ਦੋਨੋ ਪਸੇਰਹਿਆਈ ਜੈਰਾਮ ਤੋਲੀ ਲੈਕਰ ਪਾਰਿਨ੍ਹ ਗਾਇਆ ਤ
 ਕਾਲੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਬਚਾ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਜਾਇਕਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਲੈ
 ਆਓ ਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਵੈ ਨਹੀਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪ

ਭੀਭੈਣਨਨਕੀਨੂਲੈਆਉ ਅਤੇਮਾਤਾਤ੍ਰਿਪਤਾਜੀਭੀਬਹੁਤਕਰਕੇਆਖਿਆਤੇ
 ਬੇਟਾਤੁਹਾਨੂਸੁਲਤਾਨਪੁਰਜਰੂਰਜਾਣਾਚਾਹੀਦਾਹੈਛੋਕਕਮਿਰਜਾਣਾਭੀਕਰਨੀਚਾ
 ਹੀਏਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੂਪਿਤਾਕਾਨੂਨੇਕਹਿਆਅਸੀਤੁਹਾਨੂਉਥੇਹੀਸਉਪਛ
 ਭੀਏਗੇਤਾਜੇਕੁਛਰਾਹੁਰਸਮਸੀਸੋਸਭਕੁਛਗੁਰੂਨਨਕਜੀਲੀਤਾਅਤੇਭਾਈ
 ਬਾਲੇਨਲਬਹੁਤਪਿਆਰਸੀਤਾਬਾਲਾਸੰਧੂਭੀਨਲਲੀਤਾਲੋਕਰਿਚਲਿਆ
 ਚਲਦੇਚਲਦੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਜਾਇਸੁਲਤਾਨਪੁਰਵੜੇਭੈਣਨਨਕੀਨੂਮਿਲੇ
 ਜੈਰਾਮਨੂਮਿਲੇਦੇਖਕਰਜੈਰਾਮਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆਬਡਾਆਦਰਕੀਆਜ
 ਬਅਗਲਾਦਿਨਹੋਇਆਤਾਨਨਕਜੀਜੈਰਾਮਪਾਸੋਵਿਦਿਆਮੰਗੀਅਤੇਬੇ
 ਬੇਨਨਕੀਜੀਦੇਲੈਆਵਟਦੀਆਗਿਆਮੰਗੀਤਾਜੈਰਾਮਨੇਕਹਿਆਹੇਨਨ
 ਕਜੀਤੂੰਇਥੇਹੀਰਹੁਅਤੇਤੇਰੀਭੈਣਭੀਇਥੇਹੀਰਹੇਮੇਤੁਹਾਨੂਦੁਹਾਨੂਨਹੀਭੇ
 ਜਦਾਤਾਅਗੋਨਨਕਜੀਕਹਿਆਜੁਣੇਜੀਜਾਜੀਇਸਵਥੀਤਾਤੁਸੀਮੈਨੂੰਤੇ
 ਜਦੋਵੇਜੋਕਾਨੂਭੀਰੰਜਨਰਹਿਸੀਅਤੇਅੰਮਾਬੀਬੀਭੀਰਾਜੀਰਹਿਸੀ
 ਅਤੇਬੇਬੇਨਨਕੀਜੀਭੀਮਿਲਆਵੇਗੀਤਾਜੈਰਾਮਆਪਣੇਘਰਅੰਦਰਆਇ
 ਆਨਨਕੀਜੀਨੂਕਹਿਓਸਤੇਰਾਭਾਈਨਨਕਜੀਬਹੁਤਉਦਾਸਹੋਇਕਰਵਿਦਾ
 ਚਾਹੁਦਾਹੈਤਾਨਨਕੀਜੀਕਹਿਆਜਿਉਤੁਹਾਡੀਰਜਾਇਹੋਇਜੋਕਰੀਏਅਬ
 ਕੀਵਾਰਮੇਰੇਕੋਆਗਿਆਦੇਓਜੁਮਹਿਤਾਕਾਨੂਅੰਮਾਬੀਬੀਭੀਅਤੇਨਨਕ
 ਜੀਭੀਰਾਜੀਰਹਿਸੀਅਰਆਖੇਗਾਜੋਮੈਖਾਲੀਫਿਰਿਨਆਇਆਅਤੇਫੇਰ
 ਤੁਸਾਮੈਨੂੰਨਭੇਜਣਾਮੈਇਸਭੁਤਾਨਨਕਜੀਪਾਸੋਬਹੁਤਰੁਰਦੀਹਾਂਅਤੇਮੈਨੂੰਜ
 ਦਸੁਪਨਆਉਦਾਹੈਅਰੁਜੋਕੁਛਇਸਦੇਮੁਹੋਨਿਕਸਦਾਹੈਜੋਈਕੁਛਹੋਇ
 ਜਾਦਾਹੈਇਸਵਾਸਤੇਮੈਆਪਅਗੋਬੇਨਤੀਕਰਦੀਹਾਂਤਾਜੈਰਾਮਨੇਆਖਿਆ
 ਹੁਣਤੁਜਾਹੁਪਰਆਵੇਗੀਕਦਾਤਾਨਨਕੀਜੀਕਹਿਆਜਦਤੁਸੀਅਮਲਕਕਸ
 ਆਵੇਸੋਤਾਮੇਰੇਤਾਈਲੀਤੇਆਵੀਏਸੁਲਤਾਨਪੁਰਮੈਆਪੇਹੀਤਾਨਹੀਆਵ
 ਣਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਤੇਭੈਣਨਨਕੀਨੂਲੈਕਰਭਾਈਬਾਲਾਭੀਤਿਲਵੰਡੀਨੂੰ
 ਆਏਆਇਕਰਆਪਣੇਘਰਪਿਤਾਕਾਨੂਅਤੇਅੰਮਾਬੀਬੀਜੀਨੂਮਿਲੇਗਿਲੇ
 ਰਾਇਬਲਰਨੇਸੁਣਿਆਜੋਨਨਕਜੀਸੁਲਤਾਨਪੁਰਤਿਲਵੰਡੀਆਇਵੜੇ
 ਆਏਸਦਕਰਬਾਬੇਨਨਕਜੀਨੂਮਿਲੇਅਤੇਬਡਾਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆਕਹਿਓਸ
 ਨਨਕਜੀਏਹਸੁਖਜਿਤਨੇਮੇਰੇਘਰਵਿਰਹੈਨਸੋਸਭਤੇਰੇਹੀਦਿਤੇਹੋਏਹੈਨ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੀ ਯੀਰੋਸ ਰਖੇ ਓਹਰਾ ਲੀ ਕਰਤਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਬੁਗਤ
 ਮੇਲਿ ਵਲੀ ਨਹੀ ਰਹੇ ਜਦ ਵੈਸਾਖ ਦੇ ਦਿਨ ਆਏ ਅਤੇ ਫੇਰ ਕਛੁ ਹੋਵਣ ਲਗੀ
 ਅੰ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਪਲਤਾ ਤਲਵੰਡੀ ਆਇਆ ਆਪਣਾ ਅਮਲ ਕਣ ਕਰਨ ਦੇ
 ਵਾਸਤੇ ਜਦੋਂ ਕਣ ਹੋ ਚੁਕਾ ਕਛੁ ਕਰ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਤਈ ਆਰਹੋਇਆ ਤਾਂ
 ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੁਖਬਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤਵਾਜ਼ਿਆਂ ਅ
 ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਸਦਕੇ ਪਾਸ ਬਹਾਇਆ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਜੈਰਾਮ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁ
 ਸੀ ਹੋਇਆ ਆਪਸ ਮੇ ਬਾਤ ਚੀਤ ਕਰਕੇ ਬੈਠੇ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਆ
 ਬਿਆ ਹੋਰਾਇ ਜੀ ਮੇਤੁਸਾ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋ ਕੁਛ ਖਿਜਮਤ ਆਪਣੇ ਰਾਮ
 ਵੀਏ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੋਰਾਈ ਜੈਰਾਮ ਤੇਰਾ ਸਹੁਰਾ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦੁਰਬਰਨ
 ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਤੇਰਾ ਸਾਲ ਪੁਰਨ ਸਾਧੂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਏਹੁ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਏਹੁ ਸਾਹਿਬ ਲੋਕ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤੇ ਬੀ
 ਦਗੀ ਭੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਾਲੂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਵਡਾ ਖਿਸ਼ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰਾ ਮਨ ਹੈ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੇ ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰ ਕਰਨ ਭੀ ਸਿੱਖ ਜਾਸੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਆਖਿਆ
 ਰਾਇ ਜੀ ਇਸ ਬਾਂਵਹੁ ਹੋਰ ਕਿਆ ਭੁਲਾ ਹੈ ਹੁਣੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲੇ
 ਅਤੇ ਮੇਂਦਿਆ ਹੁਭੀ ਕਿਧਰੇ ਚੰਗੇ ਖਤੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਕਰਵਾਇ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ
 ਆਖਿਆ ਹੋ ਜੈਰਾਮ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਪਿਛੋਂ ਦੂਸਰੇ
 ਮਹੀਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੇਜਾਗੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਰ ਬਰ ਵਿਚ ਲਾ
 ਵਿ ਦੇਵੋਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਕਿਥਾਂ ਉਧਰੇ ਹੀ ਕਰ ਦੇਣੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਮੁਕਲ
 ਵਾ ਲੈ ਕਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰਨ ਆਇ। ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਅਤੀਤ ਨਾਲ ਹੋਈ ॥

ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੀਸ ਬਰਸਾ ਦਾ ਹੋਇਆ ਜਗਤ ਦੇ ਉਧਾਰ ਕਰਤਾ ਬੇਦੀ ਬੀਸ
 ਜੋ ਪੈਤਿਸ ਦੇ ਚੰਦਮਾ ਸਦਾ ਸਮਾਨ ਚਿਤ ਕਮਲ ਨੈਨ ਧਰਮ ਧੁਰੀਨ ਅੇਸੇ ਮਹਾਰਜ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੇਸੇ ਸਮਾ ਬਿਤਾਵਤੇ ਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਅਤੀਤ ਸਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਿਰ ਅ
 ਇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਉਸਕੇ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ
 ਨਕ ਜੀ ਹਥ ਵਿਚ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਕ ਗੁਰੂ ਵਾਰ ਖਦੇਸੇ ਅਤੇ ਇਕ ਛਾਪ ਸੁਵਰਨ ਦੀ
 ਹਥ ਵਿਚ ਸੀ ਤਾਂ ਅਤੀਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਤੁਕ ਉਂਟ
 ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਂਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋਸਾ ਧੰਮੀ ਮੇਰਾ

ਨਉ ਨਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰੀਯੋਹਾ ਤਫੇਰਿ ਅਤੀਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ
 ਨਨਕ ਜੀ ਤੁਮਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਅਰੁ ਹਮਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਹੈ ਹਮਾਰੇ ਮੇ ਅਰੁ
 ਮਾਰੇ ਮੇ ਕਿਆ ਭੇਦ ਹੈ ਤ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੇਦ ਤੋ ਕੁਛ ਨਹੀ ਤਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨ
 ਨਕ ਜੀ ਨੇ ਛਾਪ ਅਤੇ ਗਰੂਵਾ ਅਤੀਤ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖਾ ਦਿਤਾ ਤਾ ਅਤੀਤ ਨੇ ਕਹਿ
 ਆ ਅਰੇ ਨਨਕ ਏਹੁ ਛਾਪ ਅਤੇ ਗਰੂਵਾ ਹਮਕੋ ਪਹੁਚਿਆ ਹੈ ਏਹੁ ਤੁਮ ਆਪ
 ਟੇਹੀ ਪਾਸ ਰਹਣੇ ਦੇਹੁ ਤੁ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਮੁਖਾ ਸਿਉ
 ਬੁਕ ਜੋ ਡੁਗੀਤੀ ਹੈ ਤ ਓਹੁ ਫੇਰ ਉਠਾਈਤੀ ਨਹੀ ਤਫੇਰਿ ਅਤੀਤ ਨੇ ਕਹਿਆ
 ਅਰੇ ਨਨਕ ਤੁ ਅਸਲ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਹਮ ਨਕਲੀਏ ਹੈ ਤਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਨਕ
 ਜੀ ਆਪਣੇ ਘਰਿ ਉਠਿਆਇਆ ਅਰਓਹ ਅਤੀਤ ਗਰੂਵਾ ਅਰੁ ਛਾਪ ਲੈਕ
 ਰਿਚਲਾ ਰਿਹਾ ਤ ਕਾਲੂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਘਰ ਆਏ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਪਛਣ
 ਲਗਾ ਅਵੇ ਨਨਕ ਗਰੂਵਾ ਅਰੁ ਛਾਪ ਕਿਥੇ ਹਈ ਤ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਅ
 ਗੇਤੇ ਚੁਪਕਰਿ ਰਹਿਆ ਬੋਲੇ ਨਹੀ ਤ ਕਾਲੂ ਬਹੁਤ ਛਿਬਾ ਹੋਇਆ ਅਰੁ
 ਛਿਬਾ ਹੋਇਕਰ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜਾਹਿ ਬਾਬਾ ਮੇਰੇ ਘਰੇ ਨਿਕਲ ਜਾਹਿ
 ਮੇਤੇ ਗੁਰੂ ਨਹੀ ਮੇ ਬਹੁਤ ਬੁਝਿਕ ਬੁਝਿਕ ਰਹਿਆਹ ਤੁ ਸਮਝਦਾ ਕੁਛ
 ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਆਖਣ ਦੀ ਬਹੁਤੋਰੇ ਮਨਾਵੇ ਚਕੋਈ ਨਹੀ ਅਵੇਰੀ ਨਤੁ ਸਮਝ
 ਦਾ ਹੈ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰੇ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਿਸਦਕਤ
 ਆਇਆ ਕਾਲੂ ਤੁ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਵੇ ਕਾਲੂ ਵਤ ਕਿਆ ਹੋਇ
 ਆ ਹੈ ਤ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਭੁਝੋਹੋਇਆ ਹੈ ਛਾਪ ਅਤੇ ਗਰੂਵਾ ਕਿਤੇ
 ਵਲ ਸਟ ਆਇਆ ਹੈ ਜਾਣਿਆ ਨਹੀ ਜਾਦਾ ਜੋ ਕਿਆ ਕੀਤੋ ਸੁ ਕਿਥੇ ਸੁਟ
 ਆਇਆ ਤ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਨਨਕ ਰਖਣ ਨਹੀ
 ਚਾਹੀਦਾ ਤੁ ਲਾਇਕ ਨਹੀ ਇਸਨੂੰ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਘਲਵੇਦੇ ਆਹੇ ਇਕੋ ਇਕ
 ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਈ ਸੋ ਇਥੇ ਤੁਭੀ ਖਪਦਾ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਨਕ ਜੀ ਭੀ ਸਦਾ ਹੀ
 ਜਗਹਿਦਾ ਹੈ ਉਥੇ ਜਾਵੇਗਾ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਵਿਚ ਜੋ ਬਣੇਗਾ ਸੋ ਉਥੇ ਹੀ ਬਣੇਗਾ
 ਤ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰੇ ਨੇ ਨਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਸਦਕੇ ਬਹਾਲਿਆ ਅਤੇ ਆ
 ਪਣੀ ਦਸਖਤੀ ਚਿਠੀ ਲਿਖੀ ਜੈਰਾਮ ਦੀ ਤਰਫ ਲਿਖਕੇ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥ
 ਦਿਤੀ ਲਿਖਿਆ ਚਿਠੀ ਮੇ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਜੈਰਾਮ ਸੁਪੀ ਅਰੁ ਜੋ ਕੁਛ
 ਲਿਖਣਾ ਆਹਾ ਸੋ ਸਤ ਕੁਛ ਲਿਖਦੀਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਅਸਾਨ ਨਨਕ ਜੀ

ਜੀਨੂੰ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਸੋਪਿਆ ਹਈ ਤੇ ਜੈਰਾਮ ਜੋ ਕੁਛ ਤੇਰੇ ਪਾਸੇ ਹੁਇਆ ਵੈ ਸੋਇ
ਲਨਗੀ ਕਰਨੀ ਸੀਮਤ ਪੰਦਰਾ ਸੈਚ ਉਤਲੀ ੧੫੪੪ ਮਿਤੀ ਮਘਰ ਸੁਦੀ
ਤ੍ਰਿਓਦਸੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਾਸ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਨੂ ਚਲੇ॥

ਅਮਰੇ ਸਾਖੀ ਜੈਰਾਮ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਲਵੰਡੀਓ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਜਾਇ ਵੜੇ॥ ਮਘਰ ਸੁ
ਦੀ ਸਤਮੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂ ਜਾਇ ਮਿਲੇ॥ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਆ ਪੈਰ ਤੇ ਢਹਿ ਪਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਵਡੀਓ
ਸਗੋ ਮੇਤੋਰਿਆ ਪੈਰ ਤੇ ਪਵਾ ਕੇਤੁ ਮੇਰਿਆ ਪੈਰ ਭੇਪਵੇ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸਚੁ ਮਾਖਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇਤੁ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇਤਾ ਏਹ ਬਾਤ ਕਹੇਤੁ
ਮੇਨੂ ਪਰ ਮੇਸਰਹੀ ਨਜਰਿਆ ਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਅਮਰੇ ਜੈਰਾਮ ਘਰ ਨਹੀ ਅਹਾ ਤਾ ਬੇਬੇ
ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੀੜਾ ਪਾਇ ਦਿਤਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੈਠ ਗਏ ਅਤੇ ਲਗੀ ਪੁ
ਛਣ ਜੋ ਕਿਉ ਭਾਈ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਰਤ ਕਰਨ ਲਗੇ ਹੀ
ਆਹੇ ਇਚਰਾਨੁ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਘਰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਜਾ ਆਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਘਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈਭੀ ਡਿਠਾ ਜੋ ਜੀਜਾ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਅ
ਇਆ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠਵੇ ਹੀ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪੈਰ ਤੇ ਢਹਿ ਪਿਆ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ
ਮਹਾਸਿਆਣਾ ਸੀ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥ ਪਕੜ ਲੀਤੇ ਅਤੇ ਆਪ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰ ਤੇ ਹਥ ਰਖੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਜੀਜਾ ਜੀ ਏ
ਹੁ ਅਪੁਨੀ ਗੀਤ ਕਿਉ ਕੀਤੀਆ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀਜਾ
ਣਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਜੋਏਹੁ ਅਤੇ ਅਸੀ ਸਾਲਾ ਜੀਜਾ ਆਹੇ ਅਤੇ ਮੇਤੈਨੁ ਪਰ ਮੇਸਰਹੀ
ਕਰਿਕੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਭਗਹੋਏ ਹੈਨ ਜੋ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆਇ ਪਹੁਚੇਹੋ
ਅਤੇ ਮੇਨੁ ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਹੈ ਜੀ ਅਰੁ ਮੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹਾਜੀ ਪਰ ਜੀਹੁਣ
ਤੁਸੀ ਕੋਰੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜੀ ਅਤੇ ਬੈਠੇ ਸਹਜ ਨਾਲ ਪਰ ਮੇਸਰ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਓ ਅਰ
ਗੁਜਰਾਨ ਕੋਰੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਜੀਜਾ ਜੀ ਪਰ ਕੁਛ
ਕਿਰਤ ਹੋਇਆ ਵੈਤਾ ਬਹੁਤ ਭੁਲੀ ਗਲ ਹੈ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ
ਜੋ ਤੁਸਾਡੇ ਜੀ ਅਵਿਚ ਉਪਜੀ ਹੈ ਤਾਏਹੋ ਭੁਲੀ ਗਲ ਹੈ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਪੁਛਿਆ
ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਤੋਰਕੀ ਭੀ ਪੜ੍ਹੇਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀਜ
ਜੀ ਅਸੀ ਹਿੰਦਗੀ ਪੜ੍ਹੇਹਾ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਤੁਹਨੁ ਮੇ

ਦੀਖਾਨ ਨਬਾਬਦਾ ਲੈ ਦੇਵਾ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਕਿਹਨੇ ਨਬਾਬਦਾ ਮੇ
 ਦੀਖਾਨ ਲੈ ਦੇਵੇਹੋ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਬਾਬ ਦੌਲਤ ਖਾਨ
 ਲੋਦੀ ਦਾ ਤਿਸਦਾ ਮੇਰੀ ਖਾਨ ਵਡਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸੇ ਜੇਕਰ ਹੋਇਆਵੈ ਤਾ ਓਹ
 ਕਿਰਤ ਕਰੇ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਜੇਕਰ ਤਰ
 ਨਿਬਾਹੁ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾ ਅਸੀ ਓ ਕਿਰਤ ਕਰੀਏਗੇ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ
 ਭੈਣ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਬੋਲੀ ਭਾਈ ਜੀ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਜੈਸਕੁ ਰਿਜਕ
 ਪਰਮੇਸਰ ਨੈ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਭੀ ਬੈਠ ਖਾਹੁ ਅਤੇ ਅਸੀ ਭੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਦਿਤੇ ਵਿਚੋ
 ਖਾਨੇਹਾ ਤੂੰ ਇਨ ਜੰਜਾਲ ਵਿਚ ਮਤ ਪਵੇ ਤੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਭਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਫਕੀਰ
 ਦਾ ਦੋਸਤ ਮਿਲਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਾ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ
 ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀ ਆਖਸੇ ਤਿਉਹੀ ਕਰਗੇ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਖਾਈਦੀ ਹੈ ਤਾ ਪਵਿ
 ਤ੍ਰ ਹੋਵੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਦਾ ਭੀ ਦੋਹੋ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਜੋ ਹਕੁਮਲਾਲ ਕਰਕੇ ਖਾਣ
 ਭਲਾ ਹੈ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੀ ਜਿਉ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰ
 ਜੀ ਹੈ ਜਿਉ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਉਪਜੀ ਹੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਗਲ ਹੈ ਜੀ ਤਾ ਫੇਰਿ ਬੇ
 ਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਜੀ ਇਸਦੇ ਹਾਲ ਦੇ ਅਪਮਾਨਿ ਰਮਹੋ
 ਕਿਆ ਹੀ ਜੀ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਅਹੋ ਬੰਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਮਹਰਮਹਾਂ ਤਾ ਬੇ
 ਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸਦੇ ਜੀ ਇਸਦੀ ਕਿਥਾ ਉ ਕਹਾਣੀ ਭੀ ਕਰੀਐ ਜੀ
 ਤਾ ਇਸਦਾ ਗ੍ਰਹਸਤ ਨਾਲ ਮੋਹ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾ ਇਸ ਪਾਸੇ ਕਿਰਤ ਭੀ ਹੋਇਆਵੈਗੀ
 ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੰਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਜਾਏਹੁ ਕਿਰਤ ਲਗੇਗਾ ਤਾ ਕੋਈ
 ਖਤਰੇਣਾ ਇਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਭੀ ਕਰ ਜਾਸੀ ਤੂੰ ਉਤਾਵਲੀ ਨਾਹੇਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਰਿ
 ਤ ਕਰ ਸਭ ਕੁਛ ਹਛਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਮਨੁਖਾਨੂੰ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਖਾਵਣਾ ਵਾਜਬ ਹੈ
 ਜਾਏਹੁ ਕਿਰਤੇ ਲਗੇਗਾ ਚਾਰ ਪੈਸੇ ਇਸਦੇ ਪਾਸ ਹੋਵਨਗੇ ਇਜਤ ਇਤਬਾਰ ਬ
 ਣੇਗਾ ਤਾ ਦੇਖ ਕੇ ਲੋਕ ਕਹਾਣੀ ਭੀ ਕਰ ਦੇਵੇਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਹਛੀ ਕਰੇਗਾ
 ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਮੇਤਾ ਤੁਸਾ ਕੋਲੋ ਸਿਆਣੀ ਨਹੀ ਜੀ
 ਪਰ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਖਛ ਰੁਣਾ ਸੀ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਮਾਘਰ ਸੁਰੀ ਚੌਦਸ ਨੂੰ ਬਾ
 ਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਨਬਾਬ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਾਇਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਤੇ
 ਜੈਰਾਮ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਨਬਾਬ ਪਾਸ ਗਏ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਬਾਬ ਜੀ ਆ
 ਪਮੇਰੀ ਖਾਨੇ ਵਾਸਤੇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਸੋਏਹ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਇਸਦਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ਖਾਨੇ ਦਾ

ਕਾਰਕੀਮ ਇਨਾਨ ਦੇਰ ਨਬਾਬ ਦੇਖਕਰ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਾ ਹੈ ਜੈਰਾਮ ਏਹ
ਬਹੁਤ ਹੁਸਿਆਰ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਮੋਦੀਖਾਨ ਬਹੁਤ ਹਛਾ ਚਲਾਵੇਗਾ ਸੇਬ
ਡੀਪਸੀਨਤ ਨਲ ਨਬਾਬ ਕੋਲੋ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਮੋਦੀਖਾਨ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਨੂੰ ਦਿਵਾ
ਇਆ ਬਡੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਬੇਬੇ ਜੀਨੂੰ ਜੋਭਾਈ ਜੀ ਕਿਰਤੇ ਲਗਾਏ।

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਕੀ ਚਲੀ ॥

ਤ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਨੂੰ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਨਬਾਬ ਪਾਸੋ ਪੇਸਰੀ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ
ਪਾਖਾ ਲੈ ਦਿਵਾਇਆ ਤ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤ ਕੋਈ
ਕਾਲ ਮੋਦੀਖਾਨ ਚਲਾਇਆ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਇਕ ਦਿਨ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਤੁਸਾ ਤ ਮੋਦੀਖਾਨ ਲੀਤਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਇਸ ਪਾਸੇ ਲਗੇ ਹੋ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਭੀ ਬਿਦਿ
ਅਵੇਹ ਜੇ ਅਸੀ ਭੀ ਆਪਣੀ ਵਾਹੀ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਖਵੀ ਮੈਂਗੇ ਤ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਹੁਣੇ ਕਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀਤੀਆ ਅਸਾ ਤ
ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਅਜੇ ਕੀਮ ਹੈ ਹੁਣੇ ਜੀਵਾਦਿਆ ਹੀ ਛੁਡ ਚਾਲਿਓ ਤ ਮੈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ
ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤ ਖੜੀ ਪੁਰਾਹੇ ਸੋ ਤੁਸਾ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੁ
ਣ ਅਸੀ ਭੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤੇ ਲਗੀਏ ਤ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਕੋਈ ਦਿਨ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਝੁਥ ਕਢਣ ਦੇਹੁ ਅਸਾ ਏਹੁ ਕਸਬ ਕੀ ਕਰਨ
ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਅਸਾ ਭੀ ਕਿਰਤ ਹੈ ਸੋਈ ਅਸੀ ਕਰਾਂਗੇ ਤੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤ ਮਾਸਾ ਦੇਖ
ਜੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਅਸਾ ਹੀ ਨਾਲ ਰਹੁ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰ ਤ ਬਾਲੇ ਅ
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸੀ ਲੋੜੀ ਦੀ ਹੈ ਜਿਉ ਤੁਸੀ ਆਖਹੋ ਸੋਈ ਮੈ ਕਰ
ਗਾ ਬਾਲ ਕਪਟੇ ਬੀ ਤੁਹਾਡਾ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਤਿਉ
ਹੀ ਮੈ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਉ ਜੀਤ ਜੀਤੀ ਦੇ ਵਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਿਉ ਹੀ ਮੈ ਆਪਦਾ ਅਨੁਸ
ਰੀ ਹਾ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਵਿਚ ਹਾ ਮੈ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲਗਾਰ
ਹਿਣ ਅਰ ਕਿਰਤ ਕਰਣ ਲਗਾ ਹਿਸਾਬ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਬ ਜੀ ਨਬਾਬ
ਨਾਲ ਕਰ ਆਵੇ ਕੁਛ ਨ ਕੁਛ ਬਾਬੇ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੀ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੀ ਜੋ ਕੋਈ
ਸਵਾਲੀ ਸਵਾਲ ਆਇ ਕਰੇ ਬਾਬ ਜੀ ਤੁਰਤ ਹੀ ਪੁਰਾ ਕਰ ਦੇਵੇ ਕਪੜੇ ਵਾਲੇ
ਨੁ ਬਾਬ ਕਪੜੇ ਦੇ ਰਸਤ ਵਾਲੇ ਨੁ ਰਸਤ ਦੇਵੇ ਰੋਕ ਵਾਲੇ ਨੁ ਬਾਬ ਰੋਕ ਭੀ ਦੇ
ਦੇਵੇ ਬਡੀ ਭੀ ਲਗੀ ਰਹੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਉਪਰ ਅਤੇ ਜੋ ਮੋਦੀਖਾਨ ਨਬਾਬ ਦੇ
ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਤ ਪੰਜ ਸੇਰ ਦੀ ਜਾਗਾ ਸਾਡੇ ਪੰਜ ਸੇਰ ਓਸ ਨੁ ਬਾਬ

ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੋਲ ਦੇਵੇ ਓਹ ਲੋਕ ਬਹੁ ਖੁਸੀ ਖੁਸੀ ਜਾਵਨ ਅਤੇ ਬਹੁ ਅਸੀਰ ਵਦ ਦੇਵ
 ਨ ਇਸੇ ਤਰਾ ਬਾਬੇ ਦੀ ਕੀਰਤੀ ਜਹਾ ਕਹਾ ਫੈਲ ਗਈ ਤਿਲਵੰਡੀ ਵਿਚ ਇਕ ਨਾਮ
 ਰਖੀਆ ਨੇ ਜਾਇਕਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਬਡੀ ਕੀਰਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ
 ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੇ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਵਿਚ ਨਾਨਕ ਵਡੀ ਬਖਸੀ ਸਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ
 ਕੁਛ ਆਇ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸਨੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਰਤ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਕਾਲੂ ਨੇ ਸੁ
 ਣ ਕੇ ਕਾਲੂ ਹਰਿਨ ਸਾਕਿਆ ਤੁਰਤ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰਨੂੰ ਤੁਰ ਆਇਆ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ
 ਵਿਚ ਭੀ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਬਾਬੇ ਦਾ ਜਸ ਹੋਵੇ ਤਾ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲ
 ਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਹਿਤੇ ਜੀਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਉਠਾ ਦਿਆਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪੈਰ ਤੇ ਢਹਿ
 ਪਇਆ ਤਾ ਮਹਿਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੂੰ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਮਥਾ ਚੁੰਮਿਆ
 ਤੇ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਇਆ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਪੈਰੀ ਪਉਣਾ ਹੋਇਆ ਫੇਰ ਮਹ
 ਤਾ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਲ ਕੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਉਠ ਖਲੋ
 ਤਾ ਮਹਿਤੇ ਦੇ ਪੈਰ ਤੇ ਮਥਾ ਦੇ ਕਿਰਿਸ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਮਹਿਤੇ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਇਆ
 ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਪਿਆਰ ਦਿਤਾ ਜੈਰਾਮ ਰਸਮ ਪੈਸੀ ਕਪੜਾ ਗਹਿਣਾ
 ਰੋਕ ਬੇਬੇ ਨੂੰ ਮਹਿਤੇ ਦਿਤਾ ਬਡੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਬੈਠੇ ਬਾਤ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਮਹਿਤੇ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਅਵੇ ਬਚਾਨਾ ਨਕ ਤੈਨੂੰ ਜੇ ਇਤਨਾ ਚਿਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਥੇ ਆਇ
 ਆ ਸੋ ਕਿਆ ਖਦਿਆ ਅਤੇ ਕਿਆ ਸੀ ਚਿਆ ਹਈ ਅਤੇ ਕਿਤਨਾ ਕ ਗਵਾਇਆ
 ਹਈ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਖਦਿਆ ਅਤੇ ਬ
 ਹੁਤ ਕੁਛ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਲੇਖਾ ਭੀ ਨ ਬਾਬ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੀ ਰਹੇਹਾ ਜੇ ਕੁਛ ਪੈਸੇ ਵਧ
 ਦੇਰ ਹੋ ਜੇ ਨ ਬਾਬ ਕੋਲੋ ਲੈ ਦੇਹੀ ਰਹੇਹਾ ਪਰ ਅਸਾਨੂੰ ਪਾਸ ਕੋਈ ਦਮਨੀ ਯਾ ਕਉ
 ਣੀ ਟਿਕਦੀ ਨਹੀ ਤਾ ਏਹ ਗਲ ਸੁਣ ਕੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਲਗਾ ਲੜਨ
 ਅਤੇ ਬਹੁ ਦੁਰਬਚਨ ਬੋਲਣੇ ਲਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਾਰਤ
 ਕੀਤੀ ਜੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਾਲੂ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਨਹੀ ਤਾ ਬਾਲਾ ਚੁਪ ਕਰਿ ਰਿਹਾ ਤਾ
 ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਜਾਤਾ ਸੀ ਜੇ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤ ਕਰਣ ਲਗਾ ਹੈ ਅ
 ਤੇ ਜੇ ਕੁਛ ਮੇਰਾ ਗਵਾਇਆ ਹੈ ਸੁ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਖਟ ਕੇ ਦੇਸੀ ਏਹੋ ਜੇਹੀਆ ਗਲ ਕਾਲੂ
 ਲਗਾ ਕਰਨ ਜੇਹੀਆ ਕਾਲੂ ਦੀਆ ਆਹੀਆ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਭੀ ਆਖਿਓਸ
 ਤੁਸਾ ਕੁਛ ਇਸਦੀ ਖਬਰ ਸਾਂਝ ਲੈ ਦੇ ਰਹਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੁਸਾ ਕਿਛੁ ਕਿਰਤ ਦੀ ਖ
 ਟੀ ਸਾਭੀ ਨਾਇਸਦੀ ਕਿਧਰੇ ਕਹਾਣੀ ਕੀਤੀ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਬੋਲੀ ਪਿਤਾ ਜੀ

ਇਥੇਜੇਏਹੁਆਇਆਹੈਸੋਤਤੁਹਾਡਾਕੁਛਗਵਾਇਆਨਹੀਇਸਨੇਅਤੇਤੁਸੀ
 ਸਕਰਨਾਹੀਕਰਦੇਜੋਕਿਰਤੇਨਾਨਕਜੀਲਗਾਏਅਤੇਕਿਰਤਵਿਚਪਰਚਿਆ
 ਹੈਯਾਤੇਕਿਰਤਨਹੀਸੀਕਰਦਾਜਦਤਤੁਸੀਏਹੋਆਖਦੇਸੋਜੋਕਿਰਤਨਹੀ
 ਕਰਦਾਨਾਨਕਸੁਨਹੋਇਕਰਬੈਠਾਗਹਿਦਾਹੈਹੁਣਕਿਰਤੇਲਗਾਏਇਕਦਿਨਖ
 ਟਰੀਗਹਿਸੀਅਤੇਹੁਣਕਥਾਕਹਾਣੀਦੀਭੀਟੋਲਹੈਹੁਣੇਅਜਕਲਕਿਤੇਵਲ
 ਹੋਇਪਉਦੀਹੈਅਤੇਨਾਨਕਜੀਨੇਕੁਛਅਸਾਡਾਗਵਾਇਆਨਹੀਸੁਅਰੁਅ
 ਸਾਹੋਰਕਿਆਕਰਦੇਖਣਾਹੈਅਤੇਸੁਣੇਪਿਤਾਜੀਤੋਰੇਪਾਸੋਹੋਇਆਵਰੀਹੈਤਾ
 ਤੁਹੀਕਰਹੁਜੀਅਤੇਜੇਹਾਸਾਨੁਦਰਦਹੈਤੋਹਾਅਸਾਬੋਦੁਣਦਰਦਤੈਨੂੰਹੈਤਾ
 ਕਾਲੂਨੇਆਖਿਆਹੇਪੁਤ੍ਰਨਾਨਕੀਜੀਜੇਮੇਰੇਪਾਸੋਹੋਇਆਵੈਗੀਤਾਹੋਰਕਿਆ
 ਚਾਹੀਦਾਹੈਅਰਹੇਪੁਤ੍ਰਨਾਨਕੀਜੇਕਰੇਗੇਤਭੁਲੀਥਾਇਖੜੀਦੇਖਕੇਕਰਨੀਜੇ
 ਹੀਕੇਹੀਥਾਇਨਹੋਵੇਤਾਫੇਰਜੈਰਾਮਬੋਲਿਆਮਹਿਤਾਜੀਅਸਾਮਿਨਤਨਹੀ
 ਲਾਵਣੀਅਰੁਮੁਲਾਚੋਣਖੜੀਪਖੋਕੇਰੋਧਾਵੇਗਹਿਦਾਹੈਸੋਉਸਦੇਘਰਧੀਅ
 ਹੈਗੀਪਖੋਕੇਰੋਧਾਵਿਆਦਾਪਰਵਾਰੀਹੈਅਤੇਪੁੰਨਅਰਥਕਹਾਣੀਕਰਦਾਹੈ
 ਅਤੇਅਸਾਉਥੇਕਹਾਣੀਦੀਟੋਲਹੈਅਤੇਅਗੋਜੋਕਰਤੇਨੂੰਭਾਵੈਗੀਸੋਈਹੋਇ
 ਗੀਅਰੁਮਹਤਜੀਤੁਸੀਚਿਤਥਾਇਰਖੇਕਰਤਾਰਭੁਲੀਕਰੇਗਾਤਾਕਾਲੂਕਹਿ
 ਆਹੇਪੁਤ੍ਰਜੈਰਾਮਨਾਨਕੀਦਾਸੁਖਮੁਹਾਦਤਾਮੈਭ੍ਰਿਠਾਹੈਪਰਹੁਣਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਦਾਭੀਸੁਖਮੁਹਾਦਮੈਆਪਣੇਜੀਵਦੇਜੀਵਵੇਖਲਵਾਤਾਮੇਰਾਮਨਰੰਦਾ
 ਹੋਵੈਗਾਤਾਫੇਰਜੈਰਾਮਨੇਆਖਿਆਹੇਮਹਿਤਾਜੀਤੁਸੀਇਥੇਹੀਰਹੋਅਤੇਅੰ
 ਮਾਬੀਬੀਨੁਭੀਇਥੇਹੀਸਦਵਾਇਲੈਦੇਹਾਤਾਫੇਰਕਾਲੂਨੇਕਹਿਆਹੇਪੁਤ੍ਰਜੈ
 ਰਾਮਮੇਰਾਇਥੇਗਹਿਣਾਨਹੀਬਣਦਾਅਤੇਮੈਉਥੇਰੁਧੋਹੋਇਆਹਾਂਸਾਰਾ
 ਪਰਵਾਰਦਾਕੀਮਰਾਇਬਲਾਰਦਾਮੇਰੇਅਖਤਿਆਰਹੈਤਾਜੈਰਾਮਨੇਆਖਿ
 ਆਹੇਮਹਿਤਾਜੀਤੁਮੇਰੇਪਰਮਾਨੰਦਜੀਦੇਜਾਹਿਗਾਹੈਮੇਰੇਪਿਤਾਹੋਤਾਫੇ
 ਰਕਾਲੂਨੇਆਖਿਆਸੁਣਜੈਰਾਮਜਿਸਦੇਲੇਨਾਨਕਜੀਦੀਕੁੜਮਾਈਹੋਈ
 ਸੋਉਸੇਵਖਤਮੈਨੁਖਬਰਕਰਨੀਅਤੇਸੁਣਜੈਰਾਮਨਾਨਕਜੀਨੂੰਨਜਰਵਿਚਰ
 ਖਣਾਅਤੇਜੋਪੈਸਾਟਕਾਕਿਤੇਵਲਗਵਾਏਨਹੀਤਾਫੇਰਬੇਬੇਨਾਨਕੀਨੇਆਖਿ
 ਆਹੇਪਿਤਾਜੀਤੁਸਕਰਨਾਹੀਕਰਦਾਜੋਇਥੇਪਰਚਿਆਹੈਅਤੇਤੁਨਿਤਨਿਤ
 ਏਹੋਆਖਦਾਅਹੋਜੋਅੰਜਨਾਨਕਏਹੁਗਵਾਇਆਇਆਹੈਅਰੁਅਜਏਹੁ

ਗਵਾਇਆਇਆਹੋ ਸੁਣੇ ਪਿਤਾਜੀ ਕੋਈ ਚੋਰੀ ਜਬੀ ਕਰਕੇ ਧਨ ਖਰਾਬ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ
 ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹਟਕੀਏ ਆਪਣੀ ਖਟੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋਂ ਨਿਗੋਨ ਕਪੜਾ ਭੁਖੇ ਨਿਰੋਟੀ ਦੇਵਾਂ
 ਜੋ ਸੁਭ ਪਾਸੇ ਲਗੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਿਵਰ ਹਟਾਈਏ ਖੋਟੇ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹਟਵ
 ਣਾ ਧਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਖਵਾਇਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਣੇ ਪਿਤਾਜੀ ਸਾਡਾ ਮਨ ਵਡਾ ਰੂਰ
 ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵੇਲਤ ਖਾਨ ਵਡਾ ਰੂਠ ਹੋਈ ਫਕੀਰ ਦੀ ਭੀੜ ਹਟੀ ਤੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਲਗੀ ਰਹਿੰਦੀ
 ਹੈ ਸਾਡਾ ਜੀਉ ਕੇ ਬਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨਾ ਘਟ ਜਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸਰਕਾਰ ਵ
 ਲੇ ਸੁਰਖ ਰੁਹੋ ਵੀਏ ਅਤੇ ਸੁਣੇ ਪਿਤਾਜੀ ਜਦ ਜਦ ਲੇਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤਦੇ ਕੁਛ ਇਸੇ
 ਦਾ ਵਾਧਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤੇ ਜਾਣੀਦਾ ਹੈ ਏਹ ਮਾਨੁਖ ਨਹੀ ਏਹ ਤਾਂ ਆਪ ਨਿਰੀਕਸ਼ ਹੈ
 ਅਸੀਂ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਕੁਛ ਆਖਨ ਹੀ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਕਾਝ ਨੇ ਆਖਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਜੈਰਾਮ ਜਦ
 ਫੇਰ ਲੇਖਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਦਾ ਜੋ ਕੁਛ ਵਧੇ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਵਲ ਛਿਕ ਲੈਣਾ ਤਾਂ
 ਲਾ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਭਾਣੇ ਤਾਂ ਲਖ ਕਖ ਬਰਾ ਬਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਭੀ ਸਦਕਰ
 ਸਮਝਾਈਏ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਆਖੋ ਅਰੁ ਮੇਭੀ ਆਖਨਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਪਲੱਤੇ ਆਪਣਾ ਅ
 ਦਮੀ ਭੇਜਕੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦਵਾਇਆ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਆਇਆ ਜਰ ਹੋਇਆ
 ਤਾਂ ਭਾਈਏ ਜੈਰਾਮ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਖਾਸ ਕੀ ਹਜੂਰੀ
 ਯਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਇਉਂ ਕਰਕੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਜੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ ਤੇ ਹੋ ਗੀ ਤੂੰ
 ਪਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਤੁਖ ਬਰਦਾਰ ਹੋ ਮਤ ਟਕਾ ਪੈਸਾ ਮੇਰ ਗੈਰ ਜਾਹਿਗਾ ਗਵਾਏ ਨਾਹੀ
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਝ ਨੇ ਭੀ ਏਹੋ ਆਖਿਆ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਲਾ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲ ਰਹਿਆ ਦੀ ਲਾਜ ਸ
 ਰਮ ਏਹੋ ਹੀ ਹਈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਪੈਸਾ ਬਹੁਤ ਜਮਾ ਕਰੇ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਆਖੇ ਦੀ ਤਾਂ ਬੁਰੀ ਨਹੀ
 ਸੀ ਲਗੀ ਪਰ ਕਾਝ ਦੇ ਆਖੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਲਗੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਰੋਹ ਆਇਆ ਤੇ ਕਾ
 ਝ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮਾਹਿਤਾਜੀ ਮਤ ਕੋਈ ਜੀਅ ਵਿਚ ਗੁਮਾਨ ਹੋਵੀ ਜੋ ਬਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕੁਛ ਫਜ਼ਲੀ ਕਰਦਾ ਹੋਸੀ ਸੁਣੇ ਮਾਹਿਤਾਜੀ ਅਸਾਡੇ ਭਾਣੇ ਤਾਂ
 ਘਿਉ ਭੀ ਬੁਰੀ ਵਸਤੁ ਹਈ ਅਤੇ ਅਸਾਨੁ ਤੇ ਏਹਾ ਭੁਖ ਹਈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ
 ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਗੇ ਉਜਰ ਨਕਰੀ ਅਤੇ ਸੁਣੇ ਮਾਹਿਤਾਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੇਰੇ ਕੋਲੇ ਹੋਵਾ ਹੈ
 ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਇਕੇ ਕਰ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਹਥ ਆਵੀ ਸੋ ਲੈਦਾ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਅਸਾਕੇ
 ਲੋਤਾ ਕੁਛ ਨਹੀ ਹੋਵਾ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕੁਛ ਆਖੀਏ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਸੁ
 ਟੇ ਮਾਹਿਤਾਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਚ ਆਖਦਾ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਪਰ ਭੁਲਾ ਮਾਹਿਤਾਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿਧਾਵੇ

ਅਤੇ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਈ ਤਿਤੇ ਘੜੀ ਅਸਾ ਸਿਤਾ ਬੀ ਕਾਜ ਕਰ
 ਣਾ ਹੈ ਫੇਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਕਬੀਲੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮੋਹ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮਝ ਜ
 ਵੇਗਾ ਤਾ ਕਾਲੂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਭੁਰ ਆਇਆ ਆਇਤਲ ਵੰਡੀ ਵੰਡਿਆ ਅੰਮਾ
 ਬੀਬੀ ਜੀ ਨੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਦੀ ਖਬਰ ਪੁਛੀ ਤਾ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਨਨ
 ਕ ਦੀ ਚਾਲੀ ਤਾ ਓਹੋ ਹੀ ਹੈ ਓਹ ਆਪਣੀ ਚਾਲੀ ਓ ਨਹੀ ਹਟਦਾ ਫਕੀਰ ਦੀ ਭੀੜ ਹ
 ਦੀ ਉਤੇ ਲਗੀ ਗਹਿ ਦੀ ਹੈ ਕੋਈ ਆਇਕਰ ਜੇ ਕੁਛ ਮੰਗੇ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਓਹੋ ਕੁਝ ਦੇ ਦੇਂਦਾ
 ਹੈ ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਉਪਰ ਇਕ ਸਭ
 ਲੇ ਆਦਮੀ ਸੋਸਟ ਨੇ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਾਸ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਜੋ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਤੇਰਾ ਸਾਲਾ ਜੋ
 ਮੋਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇਦਾ ਨਹੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਠਾਣ ਦੀ ਖੋਇ ਕੇ
 ਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਪੈਸੇ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਕੁਛ ਫਿਲ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਸੁਣਿ
 ਆ ਤਾ ਬਾਕੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਵਸੂਲ ਕਰੇਗਾ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਏਹ ਗਲ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਹੀ
 ਗਮ ਖਾਧਾ ਅਰਬ ਭਾਇਤਾ ਵਾਨ ਹੋਇਕਰ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਵੇ ਨੂੰ ਨਨ
 ਕੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿਹੋ ਪਰਮੇਸਰ ਅਜ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਕੈਸੇ ਚਿਤਾ ਵਾਨ ਹੈ ਨ ਤਾ ਜਿ
 ਸਵਖਤ ਬੈਠੇ ਤਾ ਨਨਕੀ ਨੂੰ ਇਕੀਤ ਲੈ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੀ
 ਦੀ ਤੂੰ ਸੁਣ ਅਜ ਫਲ ਨੇ ਸਖਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੈ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਤੇਰਾ ਸਾਲਾ ਮੋਦੀ
 ਪੈਸੇ ਲੁਟਾਵਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇਦਾ ਕਿਉ ਨਹੀ ਜੋ ਤੂੰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਮਸਲਤ ਕੋ
 ਵੀ ਸਲਾਹ ਦਸ ਜੇਹੁਣ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਇਸ ਬਾਤ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕਰ ਅਗੇ ਨਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਆ
 ਖਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾਡੇ ਜੀਆ ਵਿਚ ਆਵੇ ਸੋ ਕਰਹੁ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਆਖਣਾ ਹੈ ਜੀ
 ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਤੁਸਾਡੇ ਹੀ ਆਖੇ ਵਿਚ ਚਲਣਾ ਹੈ ਜੀ ਪਰ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੇ ਪਰਤੀਤ
 ਨਹੀ ਆਵਦੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਜੋ ਭਰਾ ਉਦੀ ਰਖਣੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਿ
 ਬਤੋੜੀ ਸਿਸਾਰ ਦੇ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਸੇਵਾ ਖਾਵਦ ਮਾਲਕ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ ਅਤੇ
 ਸਭੇ ਆਇਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥਾ ਵਿਚੋ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਕਾਰ ਕਰ
 ਦੀ ਹੈ ਆਇਆ ਸਾਰੇ ਸਿਸਾਰ ਦੇ ਪਰ ਜੀ ਭੁਲਾ ਤੁਸਾਡੇ ਜੀਆ ਵਿਚ ਵਰਤੀ ਹੈ ਤੁਸੀ
 ਜਾਣੇ ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਇਕ ਵਾਰੀ ਲੇਖਾ ਕਰੋ ਭਾਵੇ ਵਧੇ ਭਾਵੇ ਨ ਵਧੇ ਘਟੇ ਕੁਛ ਨਹੀ
 ਤੁਸੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਹੇ ਸੁਣੇ ਭੁਟਕਣਾ ਨਹੀ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨ ਬਹੁਤੀ ਮੈ
 ਲੇਖਾ ਨਹੀ ਸਮਾਲਦਾ ਜੇਤਾ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਹੈ ਤਾ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ
 ਨਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਗਈ ਗਲ ਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਸਦਾਇ

ਦੀਹਾ ਤਾ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀ ਜੀਨੇ ਤੁਲਸਾ ਲੋਡੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੇ ਤੁਲਸਾ ਤੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜੀ
 ਨੁ ਜਾਇ ਕੇ ਕਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁ ਜੀ ਮਿਧਰ ਵਾਨਗੀ ਕਰਕੇ ਅਸਾਨੁ ਦਰਸਨ ਦੇ ਜਾਵੇ ਜੀ
 ਤਾ ਤੁਲਸਾ ਲੋਡੀ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਗਈ ਜਾਇ ਕਰ ਸਲਾਮ ਕੀਤੀ ਤੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਸਨ
 ਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਕਿਉਂ ਤੁਲਸਾ ਅਜ ਤੁ ਕਿਉਂ ਆਈ ਹੈ ਤਾ ਤੁਲਸਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ
 ਕੁਰਜੀ ਬਹੁ ਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਰਸਨ ਦੇ ਜਾਵਹੁ ਸੋ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ
 ਆਈ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੈਨੂੰ ਬੇਬੇ ਜੀਨੇ ਕਿਉਂ ਸਾਦਿਆ
 ਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਸੇ ਵਾਸਤੇ ਸਾਦਿਆ ਹੋ ਸੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
 ਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੇਰਾ ਜੀ ਉਠਿ ਗਈ ਦੇਵਾ ਹੈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ
 ਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਕਿਆ ਚੁਗਲੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅੰਦਰੇ ਪਤਾ ਸਿਆ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਕਢ ਲਿਆਉ ਤਾ ਬਾਲਾ ਪਤਾ
 ਸਿਆ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਝੋਲੀ ਕਰਕੇ ਜਿਤਨੇ ਪਤਾ ਸੇ ਭਾਂਡੇ
 ਵਿਚ ਆਹੇ ਸੋ ਪਵਾਇ ਲੀਤੇ ਝੋਲੀ ਵਿਚ ਅਢਾਈ ਸੇਰ ਪਤਾ ਸੇ ਆਹੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਤਾ ਤੁਲਸਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਬਹੁ ਜੀ ਭਾਈ
 ਜੀ ਆਏ ਤਾ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀ ਜੀ ਉਠ ਖੜੇ ਤੀ ਅਤੇ ਮੁਖ ਬੀ ਕਹਿਆ ਆਉ ਭਾਈ
 ਅਜੀ ਅਤੇ ਪੀੜਾ ਵਿਛਾਇ ਦਿਤਾ ਬੇਬੇ ਜੀਨੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੀੜੇ ਤੇ ਬੈਠੇ ਗ
 ਏ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਜੀ ਭੀਨ ਲਹੀ ਆਹੇ ਤਾ ਬੇਬੇ ਜੀਨੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਭੀ ਪੀੜਾ ਵਿਛਾਇ ਦਿਤਾ
 ਬਾਲਾ ਜੀ ਭੀ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੇ ਪਾਛਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਾਦਿਆਹ
 ਈ ਤਾ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀ ਜੀਨੇ ਅਗੋਂ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਬਹੁ ਤੇ ਦਿਨ ਹੋਏ ਆਹੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਦ
 ਰਸਨ ਕੀਤਿਆ ਅਰੁ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਸਿਕ ਆਹੀ ਸੋ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਰਸ
 ਨ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲੀਏ ਸਾਦਿਆ ਸੀ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸਵਾ
 ਸ ਪਾਇਆ ਹੈ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਾਦਿਆਹੈ। ਜਿਉਂਕੀ ਉਠਿ ਗੀ ਆਖੋ ਤਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਬੋ
 ਲੀ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮਾਲੂਮ ਹੈ ਮੈਂ ਕਿਆ ਆਖਾ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਆਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਹਿਸਾਬ ਆਪ ਲੈ ਲਵੀਏ ਮੈਂ ਭੀ ਏਹ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ
 ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਕਿਸੇ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਹੈ ਜੇ ਮੈਂ ਬੇਲੇ ਖਾ ਲਵੇ ਤਾ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀ ਜੀਨੇ ਦਿਲਾਸਾ
 ਦਿਤਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਨ ਬੇਬੇ ਜੀ ਏਹੁ ਗਲ ਲੇਖੇ ਹਿਸਾਬ ਦੀ ਹੈ ਏ
 ਥੇ ਸਭ ਮਦਾ ਅਤੇ ਮੁਲਾਹਜੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਤਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੀ
 ਸੀਮਤ ੧੫੪ ੩ ਮੀ ਘਰ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਵਲੇ ਦਿਨ ਲੇਖਾ ਕੀਤਾ ਵੈਲਤੁ ਖੰਨ ਲੋਦੀਏ

ਨਾਲ ਕ੍ਰਿਹੁ ਮਹੀਨਿਆ ਦਾ ਇਕ ਸਉ ਪੈਤੀ ਰੁਪਯੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਿਕਲੇ ਖਾ
 ਇ ਪੀਅ ਕੇ ਲੈ ਇ ਦੇ ਇਕੇ ਵਧੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੁਈਓ ਜੈਰਾਮ ਨੁ ਆਖਿਆ ਲਵੇ
 ਜੀ ਜਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁ ਤੇਰੇ ਮੁਖੇ ਅਸੀ ਸੁਰਖ ਰੁਹੇਏ ਹੁਣ ਏਹੋ ਮੋਦੀ ਖਾਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੁ
 ਸਉ ਪੈ ਅਤੇ ਅਸਾ ਰੁ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹਈ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਏਹ ਗਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਦੀ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਡਰਿਆ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਫੁਰਿ ਪਇਆ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ
 ਭੀ ਰੋਵਣ ਲਗੀ ਅਤੇ ਕਹਿ ਚਿਸ ਭਾਈ ਜੀ ਪਹਿਲੇ ਤਾ ਮੇਨੁ ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਪਿਛੋ ਤੁਸੀ
 ਕਿਧਰੇ ਜਾਵੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਲੇ ਖਾ ਪੁਰਾ ਹੋਇ ਚੁ
 ਕਾਏ ਅਤੇ ਫੇਰ ਘਰ ਵਧ ਜਾਵੇ ਤਾ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਜੀ ਜਾਲ ਵਿਚ ਪਉ ਦੇ ਹਉ ਅਗੇ ਜੈ
 ਰਾਮ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮੈ ਕੁਛ ਜਾਣਦਾ ਸਾ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ
 ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੋ ਦੋਵੇ ਸਿਰੇ ਪਰਤੀਤ ਆਈਏ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀ ਗੁਨ ਹੁਬਖਸੇ
 ਜੀ ਮੈ ਭੁਲਾਹਾ ਜੋ ਮੈ ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਦਾ ਕਹਿਆ ਖਾਤਰ ਤਲੇ ਨਹੀ ਲਿਆਇ
 ਆ ਤਾ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਘਟੈਗਾ ਤਾ ਮੇਜ
 ਬਾਬ ਕਰਾਹੀ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਤਾ ਫੇਰਿ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ
 ਨੁ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿ ਆਖੇ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਨੁ ਕਹਿਆ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁ ਤੋ ਕੋਈ ਜਾਹਿਰ ਪੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਤਾ ਅਗੇ ਹੀ ਕਿ
 ਉਕਰ ਖਬਰ ਹੋ ਜਾ ਦੀਏ ਪਰ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਭੈਣ ਅਤੇ ਭੁਣ ਵਈਆ ਦੋਵੇ ਪ
 ਏ ਮਿਨ ਤਾ ਕਰ ਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਕਰਤਾਰ ਵਲ ਵੇਖੋ ਅਰ ਮੇਰੇ ਪਰ ਮਿਹਰ ਕਰੋ ਜੀ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਭਾਈ ਬਾਲ ਤੇਰਾ ਭੀ ਆਖਿਆ ਫੇਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਦਾ
 ਤਾ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਅਤੇ ਭੁਈਏ ਜੈਰਾ
 ਮ ਨੇ ਬਾਲੇ ਨੁ ਆਖਿਆ ਜੋ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਬਾਲ ਅਜ ਤੁਧ ਅਸਾਨੁ ਨਵੇ ਸਿਰੇ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾ ਇਕ ਸਉ ਪੈਤੀ ਰੁਪਯੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਨ ਬਾਬ ਦੇ ਪਸੋ ਚੁਕਾਇ ਮਿਲੇ ਅ
 ਤੇ ਸਤਾਰ ਸੈ ਰੁਪਯਾ ਹੋਰ ਮਿਲਿਆ ਪੇਸਗੀ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਬਾਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਪ
 ਟੇ ਘਰ ਆਏ ਬਾਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰੁਪਯੇ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹਟਤੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਹੋਰ
 ਜਿਤਨੇ ਕਰਖਾਨਿਆ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਆਹੇ ਸੋ ਸਭ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁ ਆਇ ਕਰਮ ਮਾਯ
 ਖਾ ਲਗੇ ਦੇਵਣ ਅਤੇ ਵਧਾਈਆਂ ਦੇਵਣ ਲਗੇ ਹਿੰਦੂ ਭੀ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਭੀ ਦੇ
 ਵੇ ਬਹੁ ਖਸੀਆ ਮਨਾਵਣੇ ਲਗੇ ਜੋ ਬਾਬ ਨਾਨਕ ਨੇ ਮੋਦੀ ਖਾਨ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਉਠਾਇ ਅ
 ਤੇ ਅਤੇ ਆਪਸ ਮੈ ਕਹਣ ਲਗੇ ਜੋ ਹਮੇਨੇ ਸੁਣਿਆ ਬਾ ਜੋ ਬਾਬ ਨਾਨਕ ਨੇ ਮੋਦੀ ਖਾ

ਨਾਨਕੀਆਂ ਤੁਹਮ ਬਹੁਤ ਵਲਗੀਰ ਹੋਏ ਬੇ ਤੁਹਾਨੁ ਨ ਕਜੀ ਸਭ ਕੀ ਤਰਫ
ਤਜੀਮ ਕਰਨ ਲਗੇ ਤਾਬਾਬੇ ਨਨਕਜੀ ਦੀ ਚਲੀ ਓਹੋ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਛ ਅਣਕਰਮਾ
ਗੇ ਸੋਈ ਦੇਵੇ ਜਾਵੈ ਅਟਕਵੈ ਨਹੀਂ ਇਸੀ ਬਾਤ ਪਰ ਸਭ ਕੋਈ ਖੁਸੀ ਜਾਵੈ॥

॥ ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਤਾ ਸੰਮਤ ਪੰਦਰ ਸੈ ਚੌਤਾਲੀ ਮਿਤੀ ਮਾਘਰ ਸਦੀ ਪੰਚਮੀ ਨੁ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਦੀ ਕੁ
ੜਮਾਈ ਹੋਈ ਮੂਲੇ ਚੋਟੇ ਦੇ ਘਰ ਪਖੋ ਕੇ ਰਿਧਾਵੈ ਗਾਉ ਮੈ ਗਹਿਰੇ ਸੈ ਮੂਲਾ ਪਟਵਈ
ਆਹ ਉਸਗਾਉਦਾ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਾਸ ਸਗ
ਈ ਲੈਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਇਆ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਬਡੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ਸਭ ਸਰੀਕਣੀ
ਆਨੁ ਸਦਕੇ ਬਡੀ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਵਧਾਈ ਦੇਵਨ ਬੇਬੇ ਸਭਿ ਗੁਣੀ ਕਰਕੇ ਮੰਨੇ ਤਾ ਜੈ
ਰਾਮ ਨੇ ਚਿਠੀ ਲਿਖੀ ਕੇ ਸਰ ਛਟਕਕੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਨੁਖਬਰ
ਘਲੀ ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਦਿਵਾਇ ਭੇਜੀ ਅਤੇ ਸਦਾਇ ਭੇਜਿਆ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਨੁ ਜੋਤੁ
ਸੀ ਆਵੈ ਤਾ ਚੌਕੜ ਖਰਚੀਏ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੁਣਕਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇ
ਆ ਜੇਹੜਾ ਖਬਰ ਲੈਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਤਿਸਦਾ ਮੁਹੱਬਤ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਹਥੀ ਭ
ਰਿਆ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਜੀ ਬਡੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਧੰਨ ਮਵਾਦ ਕਰੇ ਬਹੁ
ਤ ਬਹੁਤ ਅਤੇ ਕਹੇ ਧੰਨ ਓਹ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਏਹੁ ਨਨਕ ਪੁਤ੍ਰ
ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾ ਏਹੁ ਹੈ ਜੋ ਨਨਕਜੀ ਦੇ ਸੁਆਰਥ
ਦਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰ ਹੋਇਸ ਮੁਹੱਬੀ ਜਿਸਦੇ ਮੂੰਹੋ ਨਨਕਜੀ ਦੀ
ਕੁੜਮਾਈ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਦਿਤੀ ਹੈ ਰਾਤ ਨੁ ਜਿਤ ਨ ਕਬੀਲਾ ਦੇ
ਦੀਆਦਾ ਆਹ ਸਰੇ ਪਰਵਾਰ ਨੁ ਸਦਕੇ ਗਾਵਣ ਬਠਾਇਆ ਅਤੇ ਸਭੁ ਮਿਲਕੇ ਸ
ਰੀਕਣੀਆਂ ਏਹੋ ਆਖਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਬੇਰੀਆ ਦੇ ਬੀਸਾਵਿਚ ਨਨਕ ਗੁਲਾ ਜੀਉ ਪੈਰੇ
ਚਾਇਆ ਹੈ ਸਾਡੀ ਕੁਲ ਦਾ ਸੁਰਜ ਰੋਸਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਧਰਮ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਈ
ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਡੀ ਕੁਲ ਨਿਰਮਲ ਕੀਤੀ ਹੈਸ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਨੈ ਆਪਣੇ ਪੇਕਿ
ਆਨੁ ਮਝੇ ਵਧਾਈ ਲਿਖ ਭੇਜੀ ਤਾ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਦਾ ਪਿਉ ਰਾਮ ਜਤ ਦਾ ਝੰਗੜ
ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਦੇ ਨਨਕੇ ਅਤੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਦੇ ਸਾਹੁਰੇ ਤਿਨਾਰੀ ਤਰਫ ਭੇਜੀ ਖ
ਬਰ ਅਤੇ ਆਖ ਭੇਜਿਆ ਜੋਤੁ ਸੀ ਆਵੈ ਤਲਵੰਡੀ ਤਰਲਕੇ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਚਲੀ
ਏ ਅਰਚਲ ਚੌਕੜ ਖਰਚ ਕਰੀਐ ਤਾ ਉਥੋਂ ਨੀਭਿਰਾਈ ਆਈ ਅਤੇ ਮਾਮਾ
ਕਿਸਨ ਅਤੇ ਨਨਕਾਮ ਸਭੁ ਆਇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਪਹੁਚੇ ਕਾਲੂ ਨੁ ਮਿਲੇ ਬਡੀ ਖੁਸੀ ਹੋ

ਈ ਫੇਰ ਤਿਲਵੀਭੀ ਅਕਰੇ ਹੋਇਕਰ ਚਲੇ ਕਾਲੂ ਤੇ ਲਾਲੂ ਵੇਦੀ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ
 ਅਤੇ ਰਾਮਾ ਅਤੇ ਕਿਸਨ ਝੰਗੜ ਅਤੇ ਨਨੀ ਭਿਰਾਈ ਛੇ ਅੰਮਾਦਮੀ ਤਿਆਰ ਹੋਏ
 ਦੋਇਨ ਫਰ ਰਾਮੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਚਾਰ ਹੋਰ ਸਭੇ ਬਾਬਾ ਅੰਮਾਦਮੀ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰਨੂ ਚਲੇ
 ਪਰ ਰਾਮੇ ਝੰਗੜ ਨੇ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਨਾਲ ਲੀਤਾ ਖਰਚ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਜਦ ਦੁਰਨ ਲਗੇ
 ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸ ਵਿਦਾ ਹੋਵਟ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਅਰੁ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ
 ਪਾਸ ਜਾਇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿਉਂ ਕਾਲੂ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆ
 ਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਨਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਚੌਂਕੜ ਖਰਚਨ ਜਦੋਂ
 ਆਏ ਪੱਖੋ ਕੇਰੀਧਾਵੇ ਅਸਾਨੂੰ ਰਜਾਇ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁ
 ਟਕਾਲੂ ਅਗੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਈ ਖਬਰ ਦਰ ਹੋਵੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਰਾਇ
 ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸਵਾਸ ਘੜਿਓ ਹੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾ ਕਾਲੂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹੋਰ
 ਸਵਾਸਤੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਅਗੋਂ ਸਾਧ ਹੈ ਮਤ ਕੋਈ ਬੋਲ ਵਿਗਾੜ ਕਰ
 ਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਾ ਰਾਇ ਜੀ ਏਹ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਮੁਰਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਇ ਜੀ
 ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਜਖ ਕੀਤੇ ਹੋ ਸਗੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੀ ਕਰਕੇ ਆਖੋ ਜੀ ਤਾਂ
 ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਕਾਲੂ ਤੈਨੂੰ ਮੁਬਾਰਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਆਪਣੀ ਮਿਹਰ ਕਰਕੇ
 ਤੇ ਸਭ ਕੰਮ ਕਰ ਜਤੇ ਹੋਵੇ ਹੋਵਨ ਪਰਮੇਰੇ ਹੁੰਦਾ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਹਿਤ ਕਰਕੇ ਬਾਬੇ
 ਨਨਕ ਦੇ ਕਰਮ ਤੇ ਹਥ ਲਾਵੇ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੈਕੇ ਮਥਾ ਉਮੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਤਰਫੋਂ
 ਵੇਹਥ ਜੋੜਕੇ ਬੰਦਗੀ ਆਖੇ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਕਹੇ ਜਾਹੁ ਤੈਨੂੰ ਸ
 ਈ ਦੀ ਪਨਾਹ ਹਈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸੋਂ ਬਿਦਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਛੱਕ
 ਰੈ ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰਨੂ ਚਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਆਇ
 ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤੇ ਦੇ ਪਰਵਰੇ ਅਗੋਂ ਵਧਾਈਆਂ ਮਿਲਨ ਲਗੀਆਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਮਤਾ ਪਿਤਾ ਆਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਚਾਚਾ ਲਾਲੂ ਭੀ ਅਤੇ ਨਨਾ
 ਰਾਮਾ ਤੇ ਮਾਮਾ ਕਿਸਨ ਅਤੇ ਨਨੀ ਭਿਰਾਈ ਭੀ ਆਈਏ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈਦਾ
 ਭੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੋਚੀ ਖਾਨਿਓ ਉਠ ਕਰ ਆਏ ਆਵਾਇਆ
 ਹੀ ਕਾਲੂ ਦਿਆ ਪੈਰ ਤੇ ਚੁਹਿ ਪਿਆ ਅਗੋਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਤੇ ਮਥਾ
 ਉਮਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀ ਰਾਇ ਜੀ ਤਾਂ ਜੇ ਆਏ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆ
 ਖਿਆ ਪੁਰ ਭਲਾ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਹਈ ਰਾਇ ਜੀ ਨੇ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਮਥਾ ਉਮਣ ਆਖਿ
 ਆਸੀ ਪਰ ਅਸਾਨੂੰ ਵਿਸਰ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਨਨਕ ਜੀ

ਦਾ ਮਥਾ ਚੁੰਮਿਆ ਅਰੁ ਸਿਰ ਤੇ ਹਥ ਫੇਰਿਆ ਤਾਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ
 ਵਿਆ ਪੈਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਤਾਫੇਰਿ ਚਾਚੇ ਲਾਲੂ ਦਿਆ ਪੈਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਤਾ ਅੰਗੋ
 ਲਾਲੂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਗਲਿ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਅਖਿਓਂ ਸੁਹੇ ਪੁਤ ਨਾਨਕ ਤੁ
 ਅਸਾਨੂੰ ਕੁਲ ਨਿਰਮਲ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਪਰ ਅਗੇ ਦੀ ਖਬਰ ਪਰਮੇਸਰ ਜਾਣੈ ਪਰਮੇਸਰ
 ਤਾ ਨਿਰਮਲ ਕੀਤੇ ਹੈਨਿ ਤਾਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਨੇ ਰਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
 ਤਾ ਨਨੇ ਰਾਮੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਪਰ ਗਲ ਵਿਚੋਂ ਛੁਡੇ ਨਹੀਂ ਤਾ
 ਰਾਮਾ ਦੇਖੇ ਤਾ ਇਧਰੋਂ ਧਰਮੰਗਤਾ ਭੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਤਾ ਨਨੀ ਭਿਰਾਈ ਨੇ ਆਖਿਆ ਤੁ
 ਛੁਡੁ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲ ਵਿਚੋਂ ਤਾ ਰਾਮੇ ਨੇ ਭਿਰਾਈ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੋਬੀ ਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ
 ਜਾਮੇ ਬੀਬੀ ਸੁਰਪਮੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਵਾਰ ਸੁਟਾ ਗਾ ਤਾ ਮੇਰੀ ਸਿਕ ਪੁਰੀ ਹੋਵੇਗੀ
 ਤਾ ਨਨੀ ਭਿਰਾਈ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੇਤੂ ਵੀਹੁ ਰੁਪਮੇ ਵਾਰ ਸੁਟ ਤਾ ਰਾਮੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੇ
 ਕੋਈ ਮੰਗਤਾ ਭੀ ਹੋਵੇ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਤਾ ਨਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜਾਹਿ ਨੀ ਤੁਲਸਾ
 ਕੋਈ ਮੰਗਤਾ ਹੈਨੀ ਤਾ ਸਦਾ ਲਿਆਉ ਤੁ ਤੁਲਸਾ ਦਾ ਸੀ ਗਈ ਸਾਹਿਗ ਵਿਚੋਂ ਮੰਗ
 ਤਿਆਨੂੰ ਬੁਲਾਵਣ ਦੰਡ ਕਰ ਤੁਲਸਾ ਮੰਗਤਿਆ ਨੁਸਦਾ ਲਿਆਈ ਤਾਫੇਰਿ
 ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਨੀ ਜੀ ਬੀਬੀ ਸੁਰਪਮੇ ਰੋਕ ਵਾਰ ਹੁਗੇ ਕਿਟਕੇ ਮੰਗਾਇਕਰ
 ਵਾਰ ਹੁਗੇ ਤਾ ਰਾਮੇ ਝੰਗੜ ਨੇ ਆਖਿਆ ਬੇਟੀ ਜਿਸਤਰਾ ਤੁਆਖੇਗੀ ਸੋ ਤਿਉਹੀ
 ਕਰੀਐਗੇ ਤਾਫੇਰਿ ਨਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕੀ ਟਕੇ ਮੰਗਾਵੇ ਤਾ ਰਾਮੇ ਨੇ ਪੁਤ
 ਰ ਕਿਸਨੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੋਕਿਸਨ ਵੀਹੁ ਰੁਪਮਾ ਦੇਟਕੇ ਲੈਆਉ ਤਾ ਭਿਰਾਈ ਨੇ
 ਆਖਿਆ ਹੋਪੁਤ ਦਸ ਰੁਪਮੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਲੈਕੇ ਮੇਰੇ ਭੀ ਟਕੇ ਲੈਆਉ ਅਤੇ ਪੰ
 ਜਾ ਰੁਪਮਾ ਦੇਟਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸੋਂ ਕਿਸਨ ਲੈਆਇਆ ਤਾ ਸਭੇ ਪੈਤੀ ਸਰੁਪਮਾ
 ਦੇਟਕੇ ਆਏ ਕਿਸਨੇ ਨੇ ਟਕੇ ਬੀਹਾਵੇ ਪਿਤਾ ਰਾਮੇ ਨੂੰ ਦਿਤੇ ਦਸਾ ਦੇਟਕੇ ਅੰਮਾ
 ਭਿਰਾਈ ਦੇ ਹਥ ਦੇਕੇ ਪੰਜਾਵੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਸਭੇ ਟਕੇ ਵਾਰਨ ਫੇਰ ਕੀਤੇ
 ਵੀਹਾਵੇ ਟਕੇ ਰਾਮੇ ਨੇ ਵਾਰੇ ਦਸਾ ਦੇਟਕੇ ਨਨੀ ਨੇ ਵਾਰੇ ਪੰਜਾਵੇ ਟਕੇ ਮਾਮੇ ਕਿਸਨੇ
 ਨੇ ਵਾਰੇ ਤਾ ਸਭੇ ਪੈਤੀ ਸਰੁਪਮਾ ਦੇਟਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉਤੇ ਵਾਰੇ ਸੰਮ
 ੩੧੫੪੪ ਪੰਦਰਾ ਸੈਂ ਚੌਤਾਲੀ ਮਿਤੀ ਮੰਘਰ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਵੀਰਵਾਰ ਸੁਲ
 ਤਾਨ ਪੁਰੋਚਲੇ ਭਲੇ ਮਹਾਰਤ ਨਾਲ ਕਉਣ ਕਉਣ ਚਲੇ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਰਾਮਾ
 ਕਿਸਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤਾ ਜੈ ਰਾਮ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੈ ਰਾਮ ਪਲਤਾ ਅ
 ਤੇ ਹੋਰ ਨਫਰ ਚਾਕਰ ਅਰ ਪਰਮਾਨੰਦ ਨੇ ਅਤੇ ਜੈ ਰਾਮ ਨੇ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੁ

ਆਖਕੇ ਭੋਜੀਆ ਪਖੋਕੇ ਰਧਾਵੇ ਗਿਰਾਉ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪਖੋਕੇ ਰਧਾਵੇ ਦਾ ਰੋ
 ਧੀ ਜਿਤ ਰਧਾਵਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਪਟਵਾਹੀ ਮੂਲ ਚੋਣਾ ਹੈ ਸੀ ਤਿਸਦੇ ਘਰ ਜ
 ਵਿਕਰ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੰਹਤ ਮੂਲਾ ਜੀ ਸੁਖੀ ਰਹੇ ਤਾ ਅ
 ਗੋਮਾਹਿਤੇ ਮੂਲੇ ਆਖਿਆ ਨਮਸਕਾਰ ਪਾਧਾ ਜੀ ਅਰੁ ਹੇ ਪਾਧਾ ਜੀ ਆਪਦਾ
 ਆਵਣਾ ਕਉ ਕਰਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾ ਨਿਧੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੂਲਾ ਮੇਸਲਤਨ ਪੁਰੇ
 ਆਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਮੇਨੂ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਾਧਾ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਨੂ ਜਾਇ
 ਕਰਖਬਰ ਕਹਿਆਉ ਜੋ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਰਾਮ ਕਿਸਨ ਜੈਰਾਮ ਆਏ ਹੈਨ
 ਸੇ ਮੇਇਸਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾ ਮੂਲੇ ਆਖਿਆ ਪਾਧਾ ਜੀ ਆਵਨ ਮੇਰੇ
 ਸਿਰਮਸਤਕ ਪਰ ਆਵੇ ਤਾ ਆਇਤ ਵਾਰਦਸਮੀਨੂੰ ਪਹਿਰਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਪਖੋ
 ਕੇ ਗਿਰਾਉ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜੇ ਅਗੇ ਮੂਲੇ ਨੇ ਸਮਿਆਨ ਕਰਗਥਿਆ ਸੀ ਤਾ
 ਜਾਇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਥੀ ਚੌਕੜ ਖਰਚਿਆ ਅਤੇ ਵਧਾਈ
 ਦੇ ਇਕਰਲੈ ਕਰ ਜੋ ਕੁਛ ਰਾਹੁ ਰੋਸ ਸੀ ਸੋ ਸਭੁ ਹੀ ਕਰਕੇ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫ ਬਡੀ
 ਪ੍ਰਸੰਨਤ ਹੋਈ ਬਡੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਈਆ ਪਰਮਾ
 ਨੰਦ ਪਲਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਾਹਾਭੀ ਭਈਏ ਮੂਲੇ ਪਾਸੇ ਮੰਗੇ ਤਾ ਪਰਮਾਨੰਦ
 ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਇਕੀਤਲੈ ਬੈਠ ਅਤੇ ਸਭੁ ਸਗੀ ਕੀ ਦੀ ਬਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਲਾ ਕਰਦਿ
 ਆ ਕਰਦਿਆ ਵਿਚ ਏਹ ਭੀ ਗਲ ਕਹੀ ਜੋ ਦੇਖੋ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਨੀਗਰਭੀ
 ਜੁਆਨ ਹੈ ਅਤੇ ਲਕੂ ਕੀ ਭੀ ਸਿਆਣੀ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀ ਸਾਹੇ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਭੀ ਅਸਨੂੰ
 ਨਾਲ ਹੀ ਕਰਦੇ ਵੇਤ ਅਗੇ ਮੂਲੇ ਨੇ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ਜੋ ਭਈਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਖਤਰ
 ਜਮਾ ਰਖੋ ਇਕ ਵਾਹੀ ਅਸਾਨੂੰ ਮੁਹਲਤ ਦੇਵੋ ਇਕ ਬਰਸ ਦੀ ਫੇਰ ਅਸੀ
 ਤੁਸਾਨੂੰ ਹਛਾ ਸਾਹ ਸੁਧਾਇਕਰ ਲਿਖਭੇਜਾਗੇ ਤਾ ਫੇਰਿ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਪਰਮਾ
 ਨੰਦ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਆਇ ਵੜੇ ਜਤ ਪਤਨਾਲ ਅਤੇ ਵਧਾਈ
 ਆ ਮਿਲਣ ਲਗੀਆ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਸਗੀ ਕਣੀਆ ਸਦਕੇ ਗਾਵਣ
 ਬਹਾਈਆ ਤਾ ਚੋਬੇ ਦਿਨ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਆਵਣ ਲਗੇ ਤਾ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਰੂਮੇ ਦੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੁਛ ਆਪਣੀ ਵਧਾਈ ਅਸਾਨੂੰ ਦੇਵਤ
 ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਧੁ ਮਰਦਾਨ ਕੀ ਲੈਨਾ ਹੈ ਅਸਾਤ ਤੇਰੇ ਨਾ
 ਲ ਬਡਾ ਕੀਮਤ ਤਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਨੂ ਕਾਈ ਭਲੀ ਵਸ
 ਤ ਦੇਹੁ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਭਲੀ ਵਸਤ ਲੈਦਾ ਹੈ ਪਰ ਭਲੀ

ਵਸਤੁ ਤੇ ਰੰਜਿ ਹੋਇ ਜਾਸੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕਾਈ ਭੁਲੀ ਵਸਤੁ ਦੇਵੈ
 ਗਾਤਾ ਮੈ ਰੰਜਿ ਕਿਉ ਹੋਵਾਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀ ਮਿਰਾ
 ਸੀ ਲੋਕੋ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਗਲ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀ ਤਾ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
 ਜੋ ਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਈ ਭੁਲੀ ਵਸਤੁ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾ ਸੋਈ ਅਸਾਨੁ ਦੇਵਹੁ ਜੀ ਤਾ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਤਰਦਾ ਗੁਣ ਦਿਤਾ ਸੀ ਸੋ ਕਿਥੇ ਹੋਈ
 ਸੋਈ ਅਸਾਨੁ ਲੋੜੀ ਦਾ ਅਹਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠ ਕਰਿ ਤਾ ਜੀਮ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਿਓ
 ਸਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਥੇ ਤੁਧ ਗਏ ਆਹੋ ਵੈਗਾ ਓਥੇ ਹੀ ਪਾਇਆ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਲ ਬੀਚੋਲਣਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਲਾਹਿਦਿਤਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਚੋਲ
 ਣਾ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਪਾਇ ਲਾਇਆ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮਿਅ
 ਤ੍ਰਿ ਇਕ ਅਸਾਨੁ ਬਚਨ ਮੰਨ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਫੁਰਮਾਈਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਵੇਦੀ ਆਂਦਾ ਸਿਰਾਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਹੋਰ ਸਪਾ
 ਸੇ ਮੰਗਣਾ ਨਹੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਏ ਹਗਲ ਮੰਨੀ ਪਰਜੀ ਤੁ
 ਸੀ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਚ ਰਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਸਭੁਣ
 ਦੀ ਸਹਾਇਚ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਦੇਕਿਆ ਤਾ ਸਰਬ ਪਰਵਰ
 ਘਰਾਨਾ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਚਾਲੀ ਓਹ ਹੀ ਰਹੀ ਜੋ ਕਦੀ ਮ
 ਦੀ ਆਹੀ ਭਾਵੇ ਕੋਈ ਸਾਧ ਸੰਤ ਫਕੀਰ ਆਵੇ ਜੋ ਸੁਆਲ ਆਇ ਕੇ ਕਰੇ ਖਲੀ
 ਕੋਈ ਨਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਲੋਕਾ ਵਿਚ ਭੀ ਏਹੋ ਗਲ ਮਸਾਹੁਰ ਆਣ ਹੋਈ ਜੋ ਨਾਨਕ
 ਜੈਰਾਮ ਦਾ ਸਾਲਾ ਦੇਖੋ ਅਜਕਲ ਕਿਧਰੇ ਨਿਕਲ ਜਾਵਾ ਹੈ ਏਹੋ ਗਲ ਪਈਅ
 ਹੋਵਨਾ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਭਈਏ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਭੀ ਆਣ ਆ
 ਣ ਕੇ ਏਹੋ ਸੁਣਾਵਨ ਦੇਖੋ ਜੈਰਾਮ ਸਾਨੂੰ ਏਹੀ ਸੁਝਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜ ਭੀ ਅਤੇ ਕਲ
 ਭੀ ਨਾਨਕ ਨਿਕਲਿਆ ਖੜਾ ਜਾਣ ਅਸੀ ਤੋਰੇ ਮੁਢ ਕਦੀ ਮਦੇ ਮਿਤ੍ਰਾ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ
 ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਸਾਲੇ ਦੇ ਪਿਛੇ ਨਬਾਬ ਦੀ ਵਲੋ ਤੇਰੀ ਪਤ ਰਹੀ ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਭੁ
 ਰਨ ਨਾ ਪੈ ਜਾਵੇ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਘਰ ਆਇਕਰ ਬਾਤ ਕਰੇ ਦੇਖ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੰਦੀ
 ਲੋਕ ਏਹ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਮੈਕਿਆ ਕਰਾਂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਚਾਲੀ ਓਹੋ ਹੀ ਚਲੀ ਜਾਰੀ ਹੈ
 ਤਾ ਨਾਨਕੀ ਆਖੇ ਦੇਖਣਾ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਲੋਕ ਦੇ ਕਹੇ ਮਤ ਭਰਮਣ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ
 ਅੰਦਰੋ ਅੰਦਰ ਗਿਣਤੀ ਆਖਵੇ ਪਰ ਬਾਹਿਰੋ ਸਾਹੁ ਨ ਕਢੈ ਤਾ ਇਸੇ ਤਰਾ ਕਿਤ
 ਨਾ ਕਰਿ ਰਬੀਤਿਆ ਤਾ ਇਕਾਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪੇ ਹੀ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਆਣ ਕੇ

ਆਖਿਆ ਭਈਆ ਜੈਰਾਮਜੀ ਸਰਕਾਰ ਦਿਸਾਬ ਦਿਵਾਈਐ ਬਹੁਤ ਦਿਨਹ
 ਏਹੈਨਲੇਖਾ ਕੀਤਿਆ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨਬਾਬ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਅਰਜ ਕੀ
 ਤੀਓਸ ਨਬਾਬ ਸਾਹਿਬ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਆਪਕ ਮੋਦੀ ਅਰਜ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੋ
 ਹਿਸਾਬ ਸਰਕਾਰ ਲਵੇ ਤਾ ਬਹੁਤ ਭੁਲੀ ਬਾਤ ਹੈ ਤਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਵੇ
 ਜੈਰਾਮ ਨਾਨਕ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਲਿਆਓ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਨਿਧੇ ਬਾਹਮਣ ਕੋ ਭੇਜ ਕਰ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਭੇਜਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਹੀਆ ਲੈਕਰ ਆਏ ਤਾ ਜੈ
 ਰਾਮ ਭੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਨਬਾਬ ਕੀ ਕਚਹਿਰੀ ਮੇ ਆਏ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬ
 ਭੁਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨ ਹੁਏ ਹੁਏ ਹੈ ਆਇਨ ਬਾਬ ਕੋ ਸਲਾਮ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵਹੀਆ ਭੀ ਸ
 ਬਹੀ ਲੈ ਪਹੁੰਚੇ ਸੇ ਤਾ ਅਗੇ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਮੋਦੀ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਨਾਮ ਹੈ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ
 ਤਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਜੈਰਾਮ ਮੇਨੇ ਤੋ ਕੁਛ ਨਹੀ ਸਮਝਾ ਜੋ ਮੋਦੀ ਨੇ ਕਿਆ
 ਕਹਿਆ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਫਰਸੀ ਵਿਚ ਨਬਾਬ ਕੋ ਕਹਾ ਹੇ ਨਬਾਬ ਜੀ ਜਿਸ ਕੋ
 ਆਪ ਬੇਚੁਨ ਬੇਨਮੁਨੇ ਔਰ ਬੇਸੁਬਹਾ ਜਿਸ ਕਾਰੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੈ
 ਉਸ ਕਰਨ ਹਾਰ ਕੀ ਸਿਫਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਏਹ ਸੁਨ ਕਰ
 ਕੇ ਹਸਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਜੈਰਾਮ ਮੋਦੀ ਕਾ ਬਿਆਹੁ ਕੀਆ ਹੈ ਕਿਨਹੀ
 ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਨਬਾਬ ਸਾਹਿਬ ਮੋਦੀ ਕਾ ਬਿਆਹੁ ਅਬ ਹੋਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ
 ਆਪਕੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇ ਅਬੀ ਬਿਆਹੁ ਹੋਜਾਵੇਗਾ ਤਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਹਸ
 ਕਰ ਕੇ ਹਾਸੀ ਕਰੀ ਜੋ ਮੋਦੀ ਤਬੀ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਮੇਓ ਸਕਰਨ ਹਾਰ ਕਾ ਬੰਦਾ ਹੋ ਜਿ
 ਸਕੋ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਿਤਾਬ ਕੁਰਾਨ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਜੋ ਬੇਹਿਸਾਬ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ
 ਹਿਸਾਬ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਤਾ ਸੇਓਹ ਸਭ ਸਿਫਤ ਕਾ ਸਾਹਿਬ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸ
 ਕਾ ਮੇ ਬੰਦਾ ਹੋ ਏਹ ਬਾਤ ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਸਚੀ ਹੈ ਜਬ ਤਕ ਏਹੁ ਬਿਆਹੁ ਨਹੀ ਜ
 ਬ ਇਸ ਕੀ ਔਰਤਾ ਇਸ ਕੋ ਪਰਮੇ ਆਵੇਗੀ ਤਬ ਸਿਫਤੀ ਬੰਦਾ ਹੋਗਾ ਕਿਨ ਹੋਗਾ
 ਪੀਛੇ ਜਪੀਤ ਪੀਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਹੁਏ ਹੈ ਜਬ ਔਰਤੇ ਕੇ ਔਰ
 ਉਨੇ ਨੇ ਦੇਖੇ ਹੈ ਤਬ ਉਨ ਕੀ ਮਤਾ ਟਿਕਣੇ ਨਹੀ ਰਹੀ ਅਨਾਗੀਨਤ ਹੀ ਐਸੇ ਹੁਏ
 ਹੈ ਤਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੇ ਤਿਸ ਕੋ ਉਤਰ ਦੇਨੇ ਕੋ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀਨਾ ਦੇ ਮ
 ਨਾਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰਾਨ ਹੀ ਉਨ ਕੀ ਏਹ ਬਾਤ ਹੈ ਅਰਜੀਨਾ ਦਾ ਮਨ ਪ
 ਰਮੇਸਰ ਨਲੇ ਕਦੀ ਵਿਥਨ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹਰਦੁਕਤ ਬੰਦਗੀ ਮਨ ਮੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ

ਜਿਨ ਦੇ ਲਗਾ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾ ਜਗਾ ਹਜਰ ਜਾਨ ਦੇ ਹੈ ਨ ਕਦੀ ਦੁਰ ਨ ਹੀ ਜ
 ਨ ਦੇ ਭਗਵੰਤ ਕੋ ਉਨ ਦੇ ਮਨ ਕੋ ਆਰਤ ਨੇ ਕਿਆ ਕਰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਆਰਤ ਕੀ ਦੇਹ ਮੇ
 ਲੋਹੁ ਮਿਸ੍ਰ ਹਰੁ ਰਮਣ ਮਲ ਮੁਨੁ ਸੇਭਰੀ ਹੈ ਐਸੀ ਆਰਤ ਕਾ ਬਲ ਉਨ ਉਪਰ ਨ
 ਹੀ ਪਤਾ ਤ ਓਹ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਹੀ ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਜਪ ਕੇ
 ਤਬ ਨ ਬਾਬ ਨੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਫਿਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇ ਦੇਖ ਕਰ ਆਰ ਬਾਤ ਕੋ ਕਹਨੇ
 ਲਗਾ ਤਾਨ ਬਾਬ ਨੇ ਕਹਾ ਹਸ ਕੇ ਸੁਨੇ ਨਾਨਕ ਮੈ ਬਹੁਤ ਵਰੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਮ
 ਹੋ ਟਕੇ ਬਹੁਤ ਲੁਟਾਵਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਜਾਣਤਾ ਨਹੀ ਮੁਝ ਕੋ ਮੈਂ ਵੇਲੇ ਤੁਖ ਲੋਦੀ ਹੋ ਤੁਹਾ ਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਨ ਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਲੇਖਾ ਲੀਜੀਏ ਜੋ ਭੁਛੁ ਹਮਾਰਾ ਹਿਸਾਬ ਨਿਕਲੇਗ
 ਸੋ ਆਪ ਕੀ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ਤੋ ਵੀ ਜੀਏ ਨਹੀ ਤਉ ਨਾਂ ਵੀ ਜੀਐ ਸੁਠ ਸਰਾ ਅਬੀ ਦੇਖ
 ਲੀਜੀਏ ਤਾਨ ਬਾਬ ਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਜੈਰਾਮ ਏਹ ਮੇਰੀ ਕਿਸੇ ਰੋਸ ਪਰ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਤਜੈਰਾ
 ਮ ਨੇ ਕਹਾ ਨ ਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਮੇਰੀ ਸਰਕਹਿਤਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ਖਤਾਵਾ ਲਾਨਹੀ ਤਾਨ ਬਾ
 ਬ ਨੇ ਕਹਾ ਜਾਦੋਰਾਇ ਕੋ ਬੁਲਾਵੇ ਤਾ ਜਾਦੋਰਾਇ ਕੋ ਆਦਮੀ ਬੁਲਾਵੇ ਨੇ ਕੋ ਗਾਇਆ
 ਤਾ ਜਾਦੋਰਾਇ ਨੇ ਆਇ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਤਾਨ ਬਾਬ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਅਰੇ ਜਾਦੋਰਾਇ
 ਨਾਨਕ ਸੇ ਹਿਸਾਬ ਲੇਵੇ ਤੁਮ ਤਾ ਜਾਦੋਰਾਇ ਨੇ ਕਹਾ ਭੁਲਾ ਨ ਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਬਹੁ
 ਤ ਦਿਨ ਕਾ ਹਿਸਾਬ ਬਾ ਦੇਖੀਏ ਕਿਸ ਕੀ ਤਰਫ ਬਹੁਤ ਭੁਛੁ ਨਿਕਲਤਾ ਹੈ ਆਮ
 ਦਨ ਖਰਚ ਦੇਖ ਲੀਜੀਏ ਬਰਿਬਰ ਲੋਕ ਨ ਬਾਬ ਕੋ ਕਹਿਤੇ ਬੇ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਲੁਟਤਾ
 ਹੈ ਅਰਪੇ ਸੇ ਫਕੀਰੋ ਕੋ ਦੇਤਾ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਨ ਬਾਬ ਕੀ ਸੁਨ ਕਰ ਜਾਦੋਰਾਇ ਕੀ ਭੀ
 ਮਨ ਭਾਵਤੀ ਬਾਤ ਭੁਈ ਕਿਨਾਨ ਕਹਮਾਰੇ ਕੋ ਕਭੀ ਨਹੀ ਕੁਛ ਦੇਤਾ ਬਾ ਏਹ ਸੁਨ ਜਾ
 ਦੋਰਾਇ ਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪੇਸੇ ਤੁਮਾਰੀ ਤਰਫ ਨਿਕ ਸੈਗੇ ਸੋ ਉਠਨੇ ਤਬ ਦੇਉ
 ਗਾ ਜਬ ਤੇਰੇ ਸੇ ਲੈ ਲੇਉਗਾ ਅਰੇ ਫੇਰ ਮੇਰੀ ਖਾਨੇ ਪਰ ਬੈਠਨੇ ਭੀ ਨ ਪਾਵੇਗਾ ਹਮ
 ਰੇ ਕੋ ਤੁਨੈ ਕਭੀ ਹਿਸਾਵ ਤੁਨਹੀ ਦਈਥੀ ਇਕ ਅਸਥਾਨ ਮੈ ਬੈਠ ਗਏ ਪਾਚ ਦਿਨ
 ਹਿਸਾਬ ਹੋਤਾਰਾ ਕਈ ਅੜਾਵਟੀਆ ਜਾਦੋਰਾਇ ਨੇ ਪਾਈਆ ਪਰ ਪਰਮੇਸਰ ਨ
 ਲ ਅਤੇ ਸਰਨ ਲੋਕੋਈ ਬਾਤ ਪੇਸਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ਪਹਿਲੇ ਜੋ ਰੂਪਾ ਨ ਬਾਬ ਦੇ ਘਰੇ
 ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਸੋ ਸੁਭ ਲਿਖਵਾਇ ਦਿਤਾ ਪੀਛੇ ਜੋ ਰੂਪਾ ਨ ਬਾਬ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁਚਾ
 ਸੋ ਲਿਖਾਇ ਦਿਤਾ ਤਉ ਤਿਨ ਸਉ ਇਕੀ ਰੂਪਾ ਨੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਵਾਧਾ ਨਿਕਲੇ ਤਾ
 ਜਾਦੋਰਾਇ ਸਰਮਿਦਾ ਹੋਇ ਕਰ ਬੈਠਾ ਗਿਆ ਅਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਨ ਬਾਬ ਕੋ ਕਹਾ ਹੀ
 ਮੇਂ ਆਇ ਸਲਾਮ ਕੀਆ ਤਾਨ ਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਜੈਰਾਮ ਹਿਸਾਬ ਹੁਆ ਹੈ

ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਤੁਮ ਜਾਦੋਰਾਇ ਕੋ ਬੁਲਾਵੈ ਤਾ ਨਬਾਬ
 ਨੇ ਜਾਦੋਰਾਇ ਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾ ਜਾਦੋਰਾਇ ਨੇ ਨਬਾਬ ਕੋ ਸਲਾਮ ਆਇ ਕੀਤਾ
 ਤਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜਾਦੋਰਾਇ ਹਿਸਾਬ ਲੀਆ ਹੈ ਤਾ ਜਾਦੋਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ
 ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਹਿਸਾਬ ਲੀਆ ਹੈ ਤਉ ਨਬਾਬ ਨੇ ਪੁਛਾ ਅਰੇ ਜਾਦੋਰਾਇ ਕਿ
 ਉਕਰ ਹਿਸਾਬ ਹੁਆ ਹੈ ਤਾ ਜਾਦੋਰਾਇ ਬੋਲਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਤੀਨ ਸੌ ਇ
 ਕੀਸ ਰੁਪਯੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਜਾਣੁ ਆਪਕੀ ਤਰਫ ਸਰਕਾਰ ਮੈ ਆਏ ਹੈਨ ਤਾ ਨਬਾਬ
 ਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਜਾਦੋਰਾਇ ਹਮਾਰੇ ਯਾ ਉਸਕੇ ਤਾ ਜਾਦੋਰਾਇ ਨੇ ਕਹਾ ਨਬਾਬ ਸਲਾ
 ਮਤ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦੇਵਣੇ ਰਹੇ ਹੈਨ ਤਾ ਫੇਰ ਨਬਾਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ
 ਜਾਦੋਰਾਇ ਤੂੰ ਹਮਾਰੇ ਕੋ ਨਿਤ ਏਹੀ ਕਹਿਤਾ ਬਾਜੇ ਨਾਨਕ ਤੁਮ ਰੋਟ ਕੇ ਲੁਟਾਵਤਾ ਹੈ
 ਅਰੇ ਲੋਕ ਭੁੱਭੇ ਏਹੀ ਕਹਿਤੇ ਬੇਜੇ ਨਾਨਕ ਪੇਸੇ ਲੁਟਾਵਤਾ ਹੈ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਅਰਜ
 ਕੀਤੀ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਲੋਕ ਦੁਸਮਨੀ ਬਹੁਤ ਕਰਤੇ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਾ
 ਅਰੇ ਭਵਾਨੀ ਦਾਸ ਖਜਾਨਚੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੇਸੇ ਜੋ ਆਵਤੇ ਹੈ ਸੋ ਅਬੀ ਅਦਾ ਕਰੇ
 ਅਰੁ ਤੀਨ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਯਾ ਅਰੇ ਦੇਹੋ ਤਾ ਭਵਾਨੀ ਦਾਸ ਨੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕੀ ਰੁਪਯੇ ਪਿ
 ਛਲੇ ਦੇਵਿਤੇ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਈਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦਿਤਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਬੈਲੀਆ ਲੈ ਕਰ ਘਰਨੁ ਆਇਆ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕੀ ਰੁਪਯੇ ਹਟ ਉਤੇ ਬਾਬਾ
 ਜੀ ਲੈ ਗਿਆ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਯਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਰਖਿਆ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਬਹੁ
 ਤ ਹੀ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੁਮਾਰਖਾ ਮਿਲੀਆ ਜੈਰਾਮ ਖੁਸੀ ਖੁਸੀ ਪਰਿਆ
 ਇਵੜਿਆ ਅਗੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੇ ਜੀ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਹਿਸਾਬ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾ
 ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਏ ਮੈਂ ਤਾ ਅਜਬ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ
 ਗਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕ ਭੁੱਭੇ ਕਹਿ ਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਨਾਨਕ ਸਰੀਰ ਟਪੇਸੇ ਲੁਟਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
 ਜਾਂ ਹਿਸਾਬ ਹੋਵੇ ਤਾ ਹੋਥੇ ਵਾਧਾ ਹੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਤਾ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਜੇ ਜੀ ਅੰ
 ਜਕਿਆ ਵਧ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਬੰਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਤਿੰਨ
 ਸੌ ਇਕੀ ਰੁਪਯੇ ਅਜ ਵਧ ਨਿਕਲੇ ਹੈਨ ਖਾਦਿਆ ਪੀਦਿਆ ਲੁਟਾਵਾਦਿਆ
 ਤਾ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੇ ਜੀ ਇਸ ਪਾਸੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਹ ਬਹੁਤ ਵਰਸਾਣਾ ਹੈ ਇਤਨਾ
 ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਵਰਸਾਇਆ ਅਤੇ ਨਵਰਸਾਵੇਗਾ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਸੁਣ
 ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਰਾਇ ਕਿਤਨਾ ਹਿਕ ਵਰਸਾਣਾ ਹੈ ਇਸ ਪਾਸੇ ਤਾ ਬਹੁਤ ਹੀ
 ਲੋਕ ਵਰਸਾਵੇਗਾ ਤਾ ਨਾਨਕੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਕਹਾਣੇ ਕਰਕੇ

॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਬਿਆਹੁ ਕੀ ਚਲੀ ॥

ਸੀਮਤ ਪੰਦਰ੍ਹਾਂ ਸੈਂਚ ਉਤਲੀ ਹਰ੍ਹ ਸੁਦੀ ਸਤਮੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ
ਆਇਆ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਪਿਤਾ
ਕਾ ਲੂਨ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਲਿਖ ਰੋਜਿਆ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਹਥ ਕੁੰਗੂ ਨਾਲ
ਛਿੜਕ ਕੇ ਅਤੇ ਪਤਾ ਸੇ ਅਰੁਪੰਜ ਰੁਪਯੇ ਰੋਕਤਲਵੰਡੀ ਕਾਲੂ ਦੇ ਪਰਿਭੋਜ ਦਿਤੇ
ਤਾ ਕਾਲੂ ਦੇ ਪਰਿ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਲਗੇ ਹੋਵਣ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹੁਰੇ ਆਦਮੀ
ਗੋਜਿਆ ਅਤੇ ਉਥੇ ਭੀ ਵਧਾਈ ਹੋਈ ਤਾਲਗੇ ਭਾਜੀਆ ਵੰਡਣ ਤਾ ਕਾਲੂ ਗਇ
ਬਲਬ ਪਾਸ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੋ ਗਇ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤੁਹਾ ਦਾਸ
ਦਾ ਵਿਆਹੁ ਹੈ ਮੇਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਜਾਂਵਾਂ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਹੈ ਏਹ ਬਾ
ਤ ਸੁਨ ਕਰ ਗਇ ਬਲਬ ਬਡਾ ਤੰਗ ਹੋਇਆ ਬਡਾ ਗੁਸਾ ਆਇਆ ਗਇ ਕੋ ਅ
ਤੇ ਕਹਾ ਹੋ ਕਾਲੂ ਤੋਂ ਗੀਮਤ ਨੁਕੀ ਹੋਇਆ ਤੇ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾਣਨਾ ਹੈ ਓ
ਹ ਸਰਬ ਸੰਸਾਰ ਕਾ ਮਾਲ ਕਹੈ ਐਸੇ ਨੂੰ ਤੇ ਆਖਨਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ਦਾਸ ਹੈ ਓਹ ਦਾਸ ਨਹੀ
ਓਹ ਸਰਬ ਕਾ ਪਾਲ ਕਹੈ ਏਹ ਸੁਨ ਕਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਗਇ ਜੀ ਬਖਸੀਏ ਫੇਰ
ਏਹ ਬਾਤ ਮੇਨਹੀ ਕਰੇਗਾ ਫੇਰ ਗਇ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਕਾਲੂ ਤੇਰਾ ਸੁਭਾਉ ਬਡਾ ਖੇਦ ਹੈ ਬੋ
ਲਾਵਿਗਾ ਤੂੰ ਹੈ ਦੇਖੀ ਕੁਛ ਬੋਲਾਵਿਗਾ ਤੂੰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਮੁਲਾਭੀ ਤੇਰਾ ਕੁੜਮ ਓਹ ਭੀ
ਬਡਾ ਸਖਤ ਹੈ ਦੋਨੋਂ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਹੋ ਮਤ ਕੋਈ ਕੰਮਾ ਬਿਗਾਨੇ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਾ ਗਇ
ਜੀ ਇਕੋ ਮੋਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਉਸਦਾ ਬਿਵਾਹ ਹੈ ਐਸੇ ਅਨੰਦ ਵਿਚ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਕਬੋਲ ਬੋਲ
ਗਾ ਗਇ ਨੇ ਕਹਾ ਓਹ ਭੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਈ ਤੇ ਤੇ ਕਾਲੂ ਹੈ ਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਗਇ ਜੀ
ਤੁਸੀਂ ਵਡੇ ਹੋ ਅਭਵ ਕਤ ਕੇਹਾ ਕਮ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਏਹ ਵਚਨ ਕਿਸਤਰਾ ਕਹਾ ਤੁਸੀਂ
ਸੁਭ ਬਚਨ ਕਹੋ ਪਰ ਮੇਸਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਤਾ ਗਇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਕਾਲੂ ਜਾਹੀ ਤੇ
ਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਬਖਸੇਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਮੁਰਾਦ ਸਭ ਹਾਸਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਹਿ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਕੇ
ਮੋਰਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਆਖੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਤਰਫ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕੀ
ਅਤੇ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲਵੀ ਤਾ ਕਾਲੂ ਗਇ ਬਲਬ ਕੋਲੋਂ ਵਿਦਿਆ ਲੈ ਕਰ ਚਲਿਆ
ਤਾ ਸਾਹੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕੋਟ ਚਲੇ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਪਰਸਰਾਮ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਫਿਰੀਦਾ ਜ
ਗਤ ਮਲ ਲਾਲ ਚੰਦ ਜਗਤ ਗਇ ਜਟਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਿਤਨੇ ਵੇਦੀਆ ਹੋ ਸੇ
ਮਭਾਤਿਆ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮਾਝਿਓ ਰਾਮਾ ਜੀ ਨਨਾ ਭੀ ਆਇਆ ਜਾਭਾ ਵੇਦੀ ਸੈ
ਕਰਤ ਚਰੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਓ ਚਲੇ ਤਾ ਆਇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤੇ ਦੇ ਪਰਵੇਰੇ ਜਾਪੀ

ਜਦਿਨ ਸਾਹੇ ਵਿਚ ਰਹੇ ਤਾ ਵਿਆਹ ਦਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੋਚਨੇ ਭੁਲੇ
ਮਹਾਰਾਜ ਤਾਂ ਜਾਇ ਸਾਹੇ ਪਰ ਖੜੇ ਹੋਏ ਭਾਈ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਿਤਾ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤੇ
ਨੇ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਮੁਲੇ ਦੇ ਘਰ ਬੁਝਿਆ ਸੀ ਹੇ ਨਿਧਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾ
ਇਕਰ ਮੁਲੇ ਚੋਟੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰਿਆ ਓ ਜੋ ਵੇਦੀਆਂ ਦੀ ਜੰਦ ਬਾਗਮੇਂ ਆਇ ਉਤਰੀ
ਹੈ ਸੋਤੁ ਸਾਨੁ ਮਾਲੁ ਮਹੇਵੇ ਤਾ ਮੁਲੇ ਚੋਟੇ ਨੂੰ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਜਾਇ ਕੇ ਖਬਰ ਕੀਤੀ
ਅਤੇ ਆਸੀਰ ਬਾਦਕਹੀ ਜਾਇਕਰ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸੁ ਹੇ ਜਜਮਾਨ ਜੰਦ ਬਾਗਾਇ
ਚ ਆਇ ਉਤਰੀ ਹੈ ਤੁਹਾਨੁ ਖਬਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਭਾਈ ਐ ਪਰਮਾਨੰਦ ਨੇ ਭੋਜੀ
ਆਪੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਸ ਜੋ ਜਾਇਕੇ ਖਬਰ ਮੁਲੇ ਨੂੰ ਕਰ ਆਓ ਤਾ ਪਾਧੇ ਨੂੰ ਮੁਲੇ ਆਖਿ
ਆ ਭੁਲਾ ਪਾਧਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾ ਕੀਤਾ ਜੇ ਤਾ ਮੁਲੇ ਨੇ ਉਠਕਰ ਆਪਣੀ ਬਿਰ
ਦਰੀ ਦੇ ਭਿਰਾਇ ਭਾਈ ਇਕਠੇ ਜਾਇਕੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਪਾਸ ਭੀ ਜ
ਇਕਰ ਕਹਾ ਜੋ ਪਖੇ ਕੇ ਗਾਉਦਾ ਚਉਧਰੀ ਸੀ ਲਗਾ ਆਖਣ ਚਉਧਰੀ ਜੀ ਵੇ
ਦੀਆਂ ਦੀ ਜੰਦ ਬਾਗਾ ਵਿਚ ਆਇ ਉਤਰੀ ਹੈ ਆਪ ਚਲੀਏ ਤਾ ਹਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਅ
ਜਿਤੇ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਜਿਤਿਆ ਤੂੰ ਮੁਲੇ ਨਾਲ ਜਾਹ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਸਹੀਰ
ਬਿਰਧ ਹੈ ਮੇਰਾ ਇਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਮੁਲਾ ਆਖੇਗਾ ਸੋ ਸਭੇ ਅਛੀ ਤਰਹ
ਕਰੀ ਅਤੇ ਸੁਣ ਮੁਲਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਹੋਵਾਂ ਪਰ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਵਡੀ ਹੈ ਤਾ ਮੁਲੇ ਆ
ਖਿਆ ਭੁਲਾ ਚਉਧਰੀ ਜੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜੋ ਹੈ ਸੋਤੁ ਸੀਹੀ ਹੋ ਤਾ ਫੇਰ ਅਜਿਤੇ
ਰੰਧਾਵੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮੁਲਾ ਤੇਰੇ ਘਰ ਭੁਲੇ ਲੋਕ ਬੇਦੀ ਢੁਕੇ ਹੈਨੀ ਸੋਤੁ ਕੁਛ
ਸੁਰਮਰਖੀ ਅਤੇ ਉਨਹੀਂ ਸਰਮਰਖੇ ਨੂੰ ਲੋਚੀ ਅਤੇ ਜੀ ਭੁਨ ਬੇਕ ਦੇਵੇ ਅਸਾ
ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਏਹੋ ਹਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਭੁਟੀਆਂ ਪਟਵਰੀ
ਹੈ ਪਰ ਓਹ ਭੀ ਪਤਨੁ ਬੁਰਾਹੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹੀਂ ਜਬਾਨ ਦਾ ਕਰਕੂ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੇ ਚੋ ਭੁਲੇ ਅਦਮੀ ਵਿਚ ਆਖੀ ਦੇ ਹੋਨ ਪਰ ਭੁਲਾ ਤੁਸਾ ਆਪਣੀ ਵ
ਲੇ ਅਦਬ ਹੀ ਕਰਣਾ ਤਾ ਮੁਲੇ ਆਖਿਆ ਭੁਲਾ ਚਉਧਰੀ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਅਸਾਨੂੰ ਪੁਸਤ
ਪਨਾਹੋ ਇਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਓਟ ਹੈ ਜਾਤੁ ਸਾਨੂੰ ਓਟੇ ਹੈ ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਆਖਿਆ
ਭੁਲਾ ਮੁਲਾ ਅਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਸਚੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਹੀ ਓਟ ਹੈ ਤਿਸੇ ਦਾ ਅਸਰ
ਰਖੇ ਅਤੇ ਜਾਇਕਰ ਜੰਦ ਦਾ ਅਗਾ ਲੋਵੇ ਤਾ ਭਾਈ ਮੁਲੇ ਨੇ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਅ
ਗੇਤਰਾ ਭੇਜ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਆਪ ਸਭ ਪੰਚ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਜੰਦ ਦਾ ਅਗਾ ਲੈ
ਣੇ ਵਾਸਤੇ ਸਿਧਾਰੇ ਅਜਿਤਾ ਭੀ ਨਾਲੇ ਆਹ ਅਤੇ ਬੁਟੇਹਰੀ ਦਾ ਸਿਮਿਆਨ ਭੀ ਨ

ਲੇ ਗੀਲੀ ਤੇ ਗਏ ਆਹੇ ਤਾ ਜੇਵਦਾ ਭਲਾ ਆਦਰ ਭਾਉ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਵਾਜੇ ਵਜਦੇ ਦੋਨੋ ਪਾਸੇ ਬਡਾ ਉਤਸਾਹ ਹੋਇਆ ਗਾਉਂਦੇ ਆਵਣ ਦੇਵੇਲੇ ਜੋ
 ਦੁਸਹਿਗਵਿਚ ਆਈ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਾਲੂ ਦੁਸਰੇ ਪਾਸੇ ਜੈਰਾਮ ਦਾ ਪਿਤਾ ਪੈਸੇਟ ਕੇ
 ਰੁਪਯੇ ਸੁਟਦੇ ਧਨਕੀ ਬਰਖਾ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਡੁੰਡੇ ਆਏ ਜਹਾ ਉਤਰਾ ਦੀ ਆਬਾ
 ਦੂਲਹੁ ਕੇ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕਰ ਨਰ ਨਗੀ ਬਡੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤੇ ਅਰਮੁਲੇ ਕੇ ਭਾਗੋਂ ਕੀ ਸਰਗ
 ਕਰਤੇ ਹੈ ਅਠਾ ਸੀ ਹਜਰ ਦੇਵਤਿਆ ਸਮੇਤ ਇੰਦ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੂ ਸ਼ਿਵ ਅੰਧ
 ਟੀਆ ਸਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਲੈਕਰ ਬਾਬੇ ਕਾ ਵਿਆਹ ਦੇਖਣੇ ਆਏ ਅਤੇ ਲਛਮੀ
 ਪਾਰਬਤੀ ਇੰਦ੍ਰਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਹਾਥ ਮੈਂ ਆਰਤੀ ਲੈਕਰ ਹੋਰ ਪੂਜਾ ਕੀ ਸਾਮਾ ਲੇ
 ਕੇ ਬਾਬੇ ਕੇ ਵਿਆਹ ਕੇ ਗੀਤ ਗਾਵਤੀਆਂ ਹੈ ਜਬ ਮੁਲੇ ਕੇ ਘਰ ਦੁਕਾਉਂ ਹੋਇਆ
 ਉਤ ਸਮੇਂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੋਕਾ ਗੀ ਕੀ ਆਰਤੀ ਕਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਲੈ ਲੈਕਰ ਗੀ
 ਤ ਗਾਵਤੀਆਂ ਹੈ ਬੇਦ ਬਿਹਤ ਕਰ ਚੌਕ ਪੂਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੇਦ ਕਰ ਕੇ ਲਗਾਉ
 ਸਤੁਤਿ ਕਰਨ ਗਣੇ ਕੇ ਸਮੇਤ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਮੁਕਟ ਲੈਕਰ ਆਏ ਗੰਧਰਬ ਸਭ ਮਿ
 ਲਕੇ ਮੰਗਲਾ ਚਰਲਗੇ ਗਾਉਣ ਸਨਕਾਦਕ ਸੇਹਰ ਲੈਕਰ ਆਏ ਸਭ ਦੇਵੀ ਦੇ
 ਵਤੇ ਤੇ ਬੋਲ ਦੇਕਰ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਅਤੇ ਨਉ ਨਾਥ ਚਉਰਾ ਸੀ ਸਿਧਿ
 ਸਭ ਭੋਟ ਲੈਕਰ ਆਏ ਹਾੜ ਸੁਕਲ ਪਖਦੀ ਸਪਤਮੀ ਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਬਾ
 ਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਮਾਤਾ ਸੁਲਖਣੀ ਜੀ ਕੋ ਅਸਨਾਨ ਕਰਾਇ
 ਨਵੀਨ ਬਸਤਰ ਪਹਿਨਾਇਕਰ ਬੇਦ ਬਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਿਅੰ ਪਰ ਬਾਬੇ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਬੈਠਾਇਆ ਅਗਨ ਦੇਵਤਾ ਕੋ ਜਗਾਇ ਕਰ ਗਣੇ ਸਪੁਜਨ ਕ
 ਰਕੇ ਪ੍ਰਿਤੁ ਕੀ ਆਹੁਤੀਆਂ ਪਾਇਕਰ ਲਾਵਾ ਲੇਤੇ ਹੈ ਬਾਜੀਤ ਬਾਜਤੇ ਹੈ ਜੈ ਜੈ
 ਕਾਰ ਹੋਰੇ ਹੈ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਆ ਰਾਤ ਰਹਿਦੀ ਲਾਵਾ ਹੋਈਆਂ ਤਾ ਲਾਵਾ ਲਗੀ
 ਆਮਿਲਣ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਸੀਮੁਖ ਵਾਕ ॥ ਰਾਮ ਪਹਲ ਫ਼ੀਲਾ ਉਸਤਿ ਗੁਰਸ
 ਤ ਜੁਗ ਸਾਜਿਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਕ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਸਬਾਰ ਅਨਹਦ ਵਾਜਿਆ ਬਲ
 ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਜਾਇਆ ਅਨਹਦ ਸਮੁੰਦ ਮਥਿਆ ਲਛੁ ਕਉਲਾ ਨਿਕਲੀ ॥ ਤੇਤੀ
 ਸਕਰੇ ਫ਼ੀਲੁ ਕੈ ਆਇ ਠਕੁਰ ਕਉ ਮਿਲੀ ॥ ਬਿਆਹੁ ਠਕੁਰ ਚਰਨ ਲਾਈ ਓੜੁ ਭੁ
 ਰਾਤੁ ਨਿਬਾਹੀਆ ॥ ਅਰਦਾਸ ਨਾਨਕ ਲਾਉ ਪਹਿਲੀ ਭਲਾ ਸਤਿ ਜੁਗ ਸਤਿ ਗੁਰਸ
 ਜੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਦੁਨੀ ਲਾਉ ਤ੍ਰੇਤਾ ਜੁਗ ਵਰਤਾਇਆ ਬਲ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
 ਧੰਨ ਧੰਨ ਸੀਤ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਹਰਿ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸੀਤ

ਜਪਤੇ ਨਮੁਹਰਿਕ ਮਿਲੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਗੰਭੀਰ ਧਨਖ ਰਘੁਪਤਿ ਚਰ੍ਯਾਇ
 ਅ ਪਰਸਰਾਮਕ ਬਲਹਾਰਿਆ ॥ ਬਿਆਹੁ ਸੀਤਾ ਗ੍ਰਹਿਮਾਹਿ ਅਣੀ ਓੜੁ
 ਗਤ ਨਿਬਾਹੀਆ ॥ ਅਰਦਾਸ ਨਨਕ ਲਾਉ ਦੁਜੀ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਬਿਆਹੀਆ ॥ ੨ ॥
 ਰਾਮਤੀਜੀ ਲਾਉ ਜੁਗਦੁਆਪੁਰ ਦੁਰਤਾਇਆ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਰੁਕ
 ਮਣੀ ਮੰਗਲ ਗਾਇਆ ਸਹਿਜ ਸੇਤੀ ਸਸਪਾਲ ਰਾਜ ਮਾਰਿਆ ਬਲਰਾਮ ਜੀ
 ਉ ॥ ਬਚਨ ਪੁਰੇ ਦੋਸ ਧਰਿਆ ਚਕਰ ਸੰਖ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥ ਬਿਆਹੁ ਰੁਕਮਣੀ
 ਰੀਹਮੇ ਅਣੀ ਓੜੁ ਗਤ ਨਿਬਾਹੀਆ ॥ ਅਰਦਾਸ ਨਨਕ ਲਾਉ ਤੀਜੀ ਰੁਕ
 ਮਣੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਬਰ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਚਉਥੀ ਲਾਉ ਕਰਤੈ ਕਲਜੁ
 ਗਪੁਰਾਇਆ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਤੇ ਸੀਰੀਭੁ
 ਰਮੇ ਮਾਇਆ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਮਾਇਆ ਤਲਗੇ ਭਰਮ ਜਗੇ ਸਗਲ ਦੁਜ
 ਹਤਿ ਨ ਘਾਟਿਆ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਨਹੀ ਕੀਆ ਜਮਕ ਪੰਥ ਨ ਕਾਇਆ
 ॥ ਨਿਹ ਕਲੰਕੀ ਆਪ ਹੋਇਆ ਛੁਪਹਿ ਨਹਿ ਛੁਪਾਇਆ ॥ ਅਰਦਾਸ ਨਨਕ
 ਲਾਉ ਚਉਥੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥

ਅਰੈ ਮੰਗਲ ਚਲਿਆ ਰਾਗੁ ਸੁਹੀ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕ ਮੰਗਲਾ ॥
 ਰਾਮ ਪਹਿਲ ਤ੍ਰੈ ਮੰਗਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈਐ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਸ੍ਰੀਰੰਗ
 ਅਗਰ ਚੰਦਨ ਘਸਲਾਈਐ ॥ ਅਗਰ ਚੰਦਨ ਘਸਲ ਗਾਏ ਕਪੂਰ ਕੁੰਗੂ ਢੋ
 ਈਐ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਚਰੈ ਤਰਸਨ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਸ ਗੋਈਐ ॥ ਘਸਲ ਗਾਈ
 ਐ ਅਗਰ ਚੰਦਨ ਕੁੰਗੂ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭੁਕ ਪਾਈਐ ॥ ਕੁਰਬਾਨ ਕੀਤ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ
 ਜਿਨ ਏਹੁ ਕਾਜ ਰਚਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਦੂਜੇ ਤ੍ਰੈ ਮੰਗਲ ਫੁਲੀ ਮੰਗ ਭਰਾਈ
 ਐ ॥ ਫੁਲੀ ਤਮਾਗ ਭਰਾਈਐ ॥ ਮਾਪਿ ਕਰਤ ਪੁਰਖੁ ਬਿਆਹੁਣ ਆਇਆ ॥
 ਸੁਰਨਰ ਗਣਗੀਧਰ ਬਸੁਹੀ ਕੋਤਕ ਦੇਖਿ ਬਿਸਮਾਇਆ ॥ ਕੁਰਬਾਨ ਕੀ
 ਤ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨ ਏਹੁ ਕਾਜ ਰਚਾਇਆ ॥ ਬਿਨ ਵੈਤਨ ਨਕ ਸੁਣਹੁ ਸੀਤਹੁ ਸ
 ਭੁ ਸਫਲਿ ਓਕ ਜ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਓਤ ਸਾਹੁ ਹੋਇਆ ਸੋਭ ਸੇਤੀ ਮੰਗਲ ਕਾਜ
 ਸੁਹਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮਤੀਜੇ ਤ੍ਰੈ ਮੰਗਲ ਪੀੜ ਤਾਜਣ ਲਿਆਈਐ ॥ ਏ
 ਦੁਪੁਰ ਵਿਚ ਜਨਮ ਤਾਜਣ ਸੁਰਗੋ ਜੀਨ ਮੰਗਾਈਐ ॥ ਗਲ ਸਚੁ ਕੰਢੀ ਪਾ
 ਇਤਾਜਣ ਲਗਾ ਮਦਰੁ ਸਤ ਕਰਾਈਐ ॥ ਅਜਬ ਸੋਭਾ ਪਾਇਤਾਜਣ ਠਾ
 ਕਰ ਆਪ ਸਜਾਈਐ ॥ ਜੀਤ ਚੜ੍ਹੇ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਆਪ ਸੁਆਮੀ ਅਜਬ ਸੋਭ ਸੁ

ਹਾਈਮੇ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਨਕ ਤੀਜਰੈ ਮੰਗਲ ਪੀੜ ਤਾਜਣ ਲਿਆਈ ਮੇ॥ ੩॥
 ਰਾਮਚਉ ਬੇਮੰਗਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਆਹੁਣ ਆਇਆ॥ ਇਹ ਅਜਬ ਦਰਸ
 ਅਪਾਰ ਤੇਰਿਆ ਸਿਤਕੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ਤੇਤੀ ਸਕਰੋੜੀ ਸਰਬ ਸੰਗਤ ਨਾਲ
 ਗਣ ਪਤਿਆਇਆ॥ ਸਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਸਾਰਦਾਇਕ ਮੋਤੀਆਂ ਚੌਕ ਪੁਰਾਇਆ
 ਾਧਰੁ ਖਾਰੀ ਦੇਹੁ ਫੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਆਹੁਣ ਆਇਆ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਨਕ ਮੰ
 ਗਲ ਚਉਥੈ ਸਰਬ ਕਾਜ ਸੁਹਾਇਆ॥ ੪॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀਕ
 ਵਿਆਹੁ ਹੋਇਆ ਪਰ ਬਹੁ ਰਸ ਰਹਿਆ ਤਾ ਬਲੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਇਹੁ ਜੋ ਗਲ ਮੇਂ ਆਖਦਾਹੋ ਸੋ ਮੇਂ ਆਪਣੀ ਅਖੀ ਡਿਠੀਆਂ ਆਖਦਾਹੋ ਸੋ
 ਆਗਲ ਮੇਂ ਨਾਂਹੀ ਆਖਦਾ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਜੀਆਂ ਗਲਾਂ ਸੁਣਿਕੈ
 ਰੰਗ ਵਿਚ ਬੈਰਾਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਵਾਂ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਬਾਬੇ
 ਨਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੁ ਤਾ ਮੇਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿ
 ਆ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਤੁ ਸਾਧੂ ਪਾਸ ਹੀਹੋ ਅਤੇ ਸੁਣੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕਛੁ ਗੁਝਾ ਖਰ
 ਚ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਦਾ ਆਹਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਆਹਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਦੇ ਬਿ
 ਆਹ ਦਾ ਦੋਨੋ ਪਾਸੇ ਭੁਲਾ ਰਸ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਜੀਵ ਰਹੀ ਫੇਰ ਚੌਥੇ ਦਿ
 ਨ ਜੀਵਾ ਵਿਦਿਆ ਹੋਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਡੋਲੀ ਲੈ ਕਰਿ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਆਇਓ
 ਤੇ ਤਾ ਕਾ ਲੂ ਅਤੇ ਲਾਲੂ ਦੋਨੋ ਭਾਈ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੋ ਨੀਗਰ ਅਤੇ ਵਹੁਟੀ ਆਪ
 ਟੇ ਘਰ ਭਿਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਚਲਨ ਅਤੇ ਨਨਕੀ ਜੀ ਅਰੁ ਜੈਰਾਮ ਆਖਣ ਜੋ ਇਥੇ
 ਹੀ ਰਹਿਨ ਭਿਲਵੰਡੀ ਭੇਜੋ ਨਾਹੀ ਇਹ ਝਗੜਾ ਕੀਤੋ ਨੇ ਜਾ ਅਗਲ ਦਿਨ ਹੋਇਆ
 ਤਾ ਪਰਮਾਨੰਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮੂਲ ਚੰਦ ਇਹੁ ਹੁਣ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੀ
 ਗਰ ਦੀ ਮਾਉ ਦੀ ਭੀ ਸਿਕ ਮੁਰਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨਜਾਵਨ
 ਅਰੁ ਫੇਰ ਆਇਕਰਾ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਨਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਕਿਰਤ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਦੀ ਭੀ ਇ
 ਥੇ ਹੀ ਹੈ ਇਨਾ ਦ ਉਥੇ ਰਹਿਣਾ ਕਿਉਂ ਕਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡੋਲੀ ਘਰ ਲੈ ਜਾਵੁ
 ਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਅਰ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਦੀ ਡੋਲੀ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਗੁ
 ਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਭੀ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਚਲੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਾਹੋ ਆ ਸੁਣ ਭਾਈ
 ਬਾਲ ਅਸਾ ਆਵਦਿਆ ਤੀਕਰ ਤੁਸੀ ਕੰਮ ਚਲਾਵੇ ਜੀ ਤਾ ਅਗੇ ਬਾਲੇ ਆ
 ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਤੁ ਉਜਟੋ ਮੈਂ ਬੋਕੀ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਦਾ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਚਲੇਗਾ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਭਾਈ ਬਾਲ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਤਾਰ ਚਲਾਵੇਗਾ ਪਰ

ਤਸੀ ਵਿਚ ਖੜੇ ਰਹੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਰੂਰ ਆਵੀਂਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਬਾਲੇ ਅ
 ਖਿਆ ਕੁਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਿਉਹਾਰ ਕੁਲ ਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ
 ਤੁਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹੋ ਸੋਈ ਮੈਂ ਕਰਉਗਾ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਗਏ
 ਤੁਸੀਂ ਬਾਲੇ ਅਖਿਆ ਸੁਣਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਬਦੀ ਖਬਰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ॥
 ਜੇ ਦੇਖਾ ਤਿਲਵੰਡੀ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਕਿਆ ਚੋਜ ਕੀਤੇ ਹੋਨਿ ਤੁ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਤਲਵੰਡੀ ਰਹਿਆ ਮਹੀਨੇ ਪਿਛੋਂ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ
 ਵਿਚ ਆਇਵੇ ਤੁ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਆਇ
 ਮਿਲਿਆ ਤੁ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਭੀ ਆਇ ਕਰਨਿ ਨਾਟ ਦੀ ਪੋਰੀ ਪਈ ਤੁ ਅਗੇ ਬੇ
 ਬੇ ਨਾਨਕੀ ਅਖਿਆ ਠੰਡੀ ਠਰੀ ਹੋਵੇ ਤੁ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇ
 ਦੀ ਖਾਨੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਜੀ ਪੇਕੇ ਗਈ ਮੂਲ ਆਇ ਕਰ ਆ
 ਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਇਆ ਤੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇ ਦੀ ਖਾਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਲਗੇ ਕੰਮ
 ਚਲਾਵਣ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗਦੀ ਪਰ ਬੈਠੇ ਤਕੜੀ ਪਕੜ ਕੇ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਛ
 ਆਇ ਮੰਗੇ ਸੋ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇਵੇ ਜਾਵੇ ਬਾਲਾ ਲਿਆਇ ਕਰ ਪਕੜਾਵੇ ਬਾਬਾ ਤੋਲ
 ਕਰ ਦੇਵੇ ਜਾਵੇ ਓਹੋ ਰਾਣੀ ਕਦੀ ਮਦੀ ਆਹੀ ਸੋਈ ਬਾਬੇ ਦੀ ਰਹੀ ਲੋਕ ਦੇਖ ਕਰ
 ਏਹੁ ਕਹਿਨ ਭਾਈ ਮੇਰੀ ਖਾਨ ਨਬਾਬਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੌਲਤ ਨਬਾਬ ਦੀ ਲੁਟਵ
 ਦਾ ਹੈ ਨਬਾਬ ਨਭੀ ਜਾਇ ਕਰ ਆਖਨ ਤੇਰਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤਾ ਫਕੀਰਾਨੁ ਲੁਟਾਵਦ
 ਹੈ ਕੋਈ ਆਖਨ ਪਾਰਸ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਪਾਸ ਪੁੰਨ ਜੋ ਵਸਤੁ ਹੈ ਸੋਈ ਉਸ ਪੁੰਨ ਨੇ ਏ
 ਹੁ ਦੇਹੀ ਧਾਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਐਸੀ ਆਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਕਾਲ ਕਿਆ ਆਹ ਮੂਲ ਉ
 ਸਈ ਭੀ ਵਧੀਕ ਮਿਲਿਆ ਕੋਈ ਕਾਲ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹੇ ਫੇਰ
 ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਖਰਾ ਘਰ ਬਣਾਇ ਕਰ ਉਥੇ ਰਹਿਣ ਲਗੇ ਜੋ ਸਰਬ
 ਰੁਤ ਮੇਂ ਸੁਖਦਾਈ ਆਹ ਅਤੇ ਸਭ ਸਾਮਾਂ ਜੋ ਘਰ ਵਿਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਆਹੀ ਬਾ
 ਬੇ ਜੀ ਨੇ ਸਭ ਮੰਗਾਇ ਰਖੀ ਬਸਤੁ ਕੁਖਟ ਨਿਤ ਨਵੀਨ ਬਣਾਇ ਕਰ ਘਰ ਮੇਂ
 ਦੇਵਨ ਹੋਰ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੁਖ ਤਿਆਰ ਕਰ ਕੇ ਦੇਵੇ ਰਹਿਨ ਅਤੇ ਕਬੀਲੇ ਨਾਲ
 ਮੇਹ ਬੋਝ ਕਰਨ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਸੁਲਖਣੀ ਜੀ ਜੇ ਦੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਜਾਵੇ ਤੁ
 ਗੁਸੇ ਰਹੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਭੀ ਛੋਟੀ ਭਰਜਾਈ ਜਣਕੇ ਬਹੁਤ ਵਾਗੀ ਕੁਸਾਮਤ ਕਰਦੀ
 ਰਹੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਮੁਲੇ ਚੋਣੇ ਦੀ ਧੀ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਸੁਲਖਣੀ ਚੋਣੀ ਭੀ ਨਾਮ
 ਆਖਦੇ ਹੋਨ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨਾਲ ਚੋਣੀ ਛੋਟੀ ਗੋਦੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਖੁਸੀ

ਉਸ ਉਪਰੋਕਤ ਨਹੀ ਅਤੇ ਘਰਭੀ ਵਰ੍ਹੇ ਨਹੀ ਮਹੀਨਾ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰ ਜਾਵੇ
 ਨ ਅਤੇ ਜਦ ਮੂਲ ਧੀ ਅਨੁਮਿਲਣ ਆਵੇ ਤਾਂ ਧੀ ਅਮਾਥੇ ਜੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸਾ ਮੇ
 ਨੁ ਕਿਥੇ ਦਿਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਘਰ ਦੀ ਪੀੜ ਕਾਈ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਮੂਲ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਾ
 ਸ ਆਇਕਰ ਬਡਾ ਗੁਸਾ ਕਰੇ ਬਡੀ ਉਚੀ ਬੋਲੇ ਅਤੇ ਕਹੇ ਤੁਸਾ ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਪਾ
 ਇ ਬੋਰਿਆ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਖੇ ਅਵੇ ਤੁ ਕਿਥੇ ਪੈਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜੀਵ
 ਨੁ ਲਿਖਿਆ ਲਧਾ ਆਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੇ ਨਹੀ ਅਤੇ ਓਹ ਸ਼ਖਸ਼ ਕੇ
 ਉਠ ਜਾਵਨ ਮੂਲ ਅਤੇ ਮੂਲੇ ਦੀ ਘਰ ਨੀ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਆਇ
 ਕਰ ਸ਼ਸਕਰ ਜਾਵਨ ਤੁ ਇਕ ਦਿਨ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਆਈ ਆਇਕੇ
 ਨਾਨਕੀ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਗੀ ਕਿਉਂ ਜੀ ਅਜੇਹੀਆ ਹਕੂਮਤ ਕਰਨ ਲਗੇ ਹੋ ਤੁਸ
 ਨੁ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਉ ਨਹੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਉਨੂੰ ਨਹੀਏ ਸਮਝਾਵਦੀ ਅਰਥ
 ਰਜਾਈ ਨੁ ਨਹੀਏ ਕਰਾਗਿਣ ਦੀ ਅਤੇ ਨਤੁੰ ਭਰਜਾਈ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
 ਨਾ ਭੁਣਵਈਆ ਸਾਲੇ ਨੁ ਸਮਝਾਵਦਾ ਹੈ ਤੁਸਾ ਬੇਜੀਆ ਵਿਚ ਕਿਆ ਆਈਏ
 ਸੇ ਤੁਸੀਆ ਖੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਾਸੀ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਉਨੂੰ ਸਮ
 ਝਾਵਾ ਸੋ ਕਿਆ ਸਮਝਾਵਾ ਭਿਰਾਉ ਮੇਰਾ ਚੋਰੀ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਜੁਆਰੀਆ ਨਹੀ
 ਯਾਹੀ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਭੀ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਕੰਮ ਬੀ ਮੇਰੇ ਸ
 ਨੁ ਸਮਝਾਵਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋਂ ਨੇਗੇ ਭੁਖੇ ਨੂੰ ਵੰਡ ਖਾਵਦਾ ਹੈ ਦਲਪੁ
 ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਇਨ ਕੰਮ ਬੀ ਵਰਜਣਾ ਭੁਲਾਨਹੀ ਅਤੇ ਮਾਸੀ ਜੀ ਤੁਸੀ ਉ
 ਲਾਮੇ ਤਦ ਦੇਵਹੁ ਜ ਤੁਹਾਡੀ ਧੀ ਅਨੰਗੀ ਭੁਖੀ ਗਹਿਦੀ ਹੋਵੇ ਕਪੜਾ ਗਹਿਣਾ ਅ
 ਤੇ ਚੰਗਾ ਖਾਵਣਾ ਸੋ ਨਿਤ ਨਵਾ ਤੇਰੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਬਣਦਾ ਗਹਿਦਾ ਹੈ ਚੰਗਿਆ ਭੁਲਿ
 ਆਖਾਇਆ ਪੀਦਿਆ ਅਸਾਨੁ ਖੁਆਰ ਕਰੇ ਤੁ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਅਰੁ ਅਸਾਨੁ ਮੁ
 ਹਸੁ ਆਦ ਨਹੀ ਦੇਦਾ ਜੇ ਅਸੀ ਇਸ ਮੁਹੇ ਤੁਸਾਨੁ ਕੁਛ ਆਖੀਏ ਗਹਿਣੇ ਦੀ
 ਜਾਹਗਾ ਗਹਿਣਾ ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਕਪੜੇ ਦੀ ਕੁਛ ਪਰਵਾਹੁ ਨਹੀ ਅਤੇ ਮੈ ਅਸਤੁ ਅ
 ਸਤ ਪਈ ਕਰਦੀਹਾ ਭਾਬੀ ਬਿਨ ਇਸਨੂੰ ਮੈ ਮੁਹੇ ਕਦੀ ਸਾਦਿਆ ਨਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ
 ਅਸਾਨੁ ਅਤੇ ਖੜੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰਨੁ ਅਨਾਹਕ ਬੇਨਕ ਖੁਆਰ ਕਰੇ ਤੁ ਸਾਡਾ ਕਿਆ ਵਸ
 ਹੈ ਅਗੇ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸੀ ਅਸੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੁ ਕੁਛ ਨਹੀ ਆਖਦੇ ਇਤਨੀਆ ਬਾਤ
 ਸੁਣਕਰ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਚੁਪਕਰ ਕੇ ਉਠ ਗਈ ਸਿਰਮਿਦੀ ਹੋਇਕੇ ਤਾਂ ਚੰਦੋਰਾਣੀ
 ਧੀ ਅਪਾਸ ਆਈ ਆਇਕਰ ਆਖਿਓਸ ਸੁਣ ਬੇਟੀ ਸੁਲਖਣੀ ਤੇਰੀ ਨਿਨਾਣ

ਨੇਤ ਮੇਨੁ ਹਥੁ ਸਰਮੀਦਿਆ ਕਰਛੋ ਭ੍ਰਿਮਾ ਪੈ ਅਤੇ ਮੇਨੁ ਜਬਾਬ ਕੋਈ ਭੀ ਨਹੀ
ਆਇਆ ਅਤੇ ਸੁਣ ਬੋਟੀ ਸੁਲਖਣੀ ਤੂਭੀ ਕਿਛ ਨਿਵਰਲਿਆ ਕਰ ਤਾਂ ਅਗੇਤੋ
ਸੁਲਖਣੀ ਆਖਿਆ ਅੰਮਾਜੀ ਮੈ ਕੁਝ ਨਗੀ ਭੁਖੀ ਤਾਂ ਨਹੀ ਰਹਿਦੀ ਅਤੇ ਖਾਵਣ
ਪੀਵਣ ਨਤ ਸਭੋ ਕੁਛੁ ਹੈ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਕਪੜੇ ਭੀ ਬਹੁਤੇ ਹੈਨ ਤ ਫੇਰ ਚੰਦੋ ਆਖਿ
ਆ ਬੋਟੀ ਖਾਵਣ ਪੀਵਣ ਨੂੰ ਸਭੋ ਕੁਛੁ ਹੈ ਤਾਂ ਤ ਉਸ ਖੜੀ ਦੇ ਪੜਨੂੰ ਕਿਉਂ ਖੁਆਰ
ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗੇ ਮਧੁ ਚੋਣੀ ਕਹਿਆ ਅੰਮਾਜੀ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰ ਮੇਨੁ ਮੁਹਨ
ਹੀਲਾਵਦਾ ਅਤੇ ਸਿਧੇ ਮੁਹ ਬੋਲਦਾ ਭੀ ਨਹੀ ਅਰੁ ਮੈ ਕਿਸੁ ਅਗੇ ਆਖਾਂ ਇਤਨ
ਸੁਣ ਕਰ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਪਾਸ ਫੇਰ ਆਈ ਅਤੇ ਆਇਕਰ ਆਖਣ ਲ
ਗੀ ਸੁਣ ਬੋਟੀ ਤੇਰੀ ਭਰਜਾਈ ਕਹਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁਣੇ ਅੰਮਾ ਮੈ ਕੁਛ ਨਗੀ ਭੁਖੀ ਨਹੀ
ਰਹਿਦੀ ਗਹਣੇ ਕਪੜੇ ਬਹੁਤੇ ਹੈਨ ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਿਧੇ ਮੁਹ ਬੋਲਦਾ ਨਹੀ ਪਾਹਿ
ਲੇਤਾ ਘਰ ਆਵਣਾ ਹੀ ਮੁਸਕਲ ਹੈ ਆਇਆ ਮਹੀਨੇ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਪਿਛੋ ਤ ਬੇ
ਲਦਾ ਨਹੀ ਤ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੇ ਮਾਸੀ ਜੀ ਭਾਬੀ ਦੀ ਤਰਾਭੀ ਖਰੀਕ
ਰੜੀ ਹੈ ਮੈ ਕਈ ਵਾਰੀ ਸਦ ਘਲਦੀ ਹਾਂ ਆਵਦੀ ਨਹੀ ਜੇ ਕਦੀ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤ ਕੋ
ਹੀ ਜੇਹੀ ਆਵਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲੋਹੀ ਲਖੀ ਹੋਇਕੇ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤ ਮੈ ਏਹੁ ਜੀਅ ਵਿਚਿ
ਆਖਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਏਹੁ ਮੇਰੀ ਛੋਟੀ ਭਰਜਾਈ ਹੈ ਜਿਸਤਰਾ ਏਹੁ ਰਾਜੀ ਰਹੇ ਉਸੇ ਤਰ
ਹੀ ਸਹੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸਾ ਗੋਰੀ ਪਾਇ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਭਲੇ ਖੜੀ ਆਈ ਧੀਅ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਭਲਾ ਏਹੁ ਆਪੇ ਸਿਆਣੀ ਹੋਇ ਜਾਵੈਗੀ ਏਹੁ ਸਮਝਕੇ ਮੈ ਅਸਤ ਅਸਤ ਭ
ਬੀ ਜੀ ਭਾਬੀ ਜੀ ਪਈ ਆਖਨੀ ਹਾਂ ਮੁਹ ਫੁਲ ਦੇ ਖਦੀ ਰਹਿਨੀ ਹਾਂ ਇਸਦਾ ਸੁਭਾਉ
ਨਾਢਾ ਹੈ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣਕੇ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਆਖਿਆ ਹੋ ਬੋਟੀ ਨਨਕੀ ਕਮੀਤ ਕਿ
ਸੇ ਗਲ ਦੀ ਨਹੀ ਘਰ ਵਿਚ ਪਰਤੂ ਆਪ ਸਿਆਣੀ ਹੈ ਤੀ ਮਤਾ ਨੁ ਦਿਲਾਸਾ ਬਹੁ
ਤ ਲੋੜੀ ਦਾ ਹੈ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਮਾਸੀ ਜੀ ਤੂਭੀ ਸਚੀ ਹੈ ਪਰ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਭੁਲੀ ਕਰਸੀ ਪਰਤੂ ਭੀ ਧੀਅ ਦਾ ਦਿਲਾਸਾ ਹੀ ਕਰ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉ ਭੀ ਇ
ਸਦਾ ਸੁਭਾਉ ਮੇਸਾ ਸਖਤ ਨਾ ਲੋੜੀਏ ਘਰ ਆਏ ਮਰਦ ਨੁ ਹਸ ਕਰ ਬਾਤ ਨਹੀ
ਕਰੀਦੀ ਤਾ ਮਰਦ ਦਾ ਚਿਤ ਨਹੀ ਖੁਸ ਹੁੰਦਾ ਅਰਮਾਸੀ ਜੀ ਤੁ ਜਾਣਦੀ ਹੋਵੈਗੀ
ਜੋ ਏਹੁ ਭਿਰਾਉ ਦੀ ਰਖਣੀ ਕਰਦੀ ਹੋਵੈਗੀ ਪਰ ਮੇਂਤਾ ਨਨਕ ਜੀ ਨਿ ਪਰਮੇ ਸਰ ਹੀ
ਕਰ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਤੁਸਤ ਪਰਤੀਤ ਕਰ ਜਾਣੇ ਇਸ ਗਲ ਵਿਚ ਫੇਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਰ ਭ
ਲਾ ਮਾਸੀ ਹੁਣ ਤਾ ਤੁਸੀ ਜਾਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇ ਸਰ ਭਾਵੇਗਾ ਤ ਮੈ ਭਾਭੀ ਨੁ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿ

ਵਾਹਗੀਤ ਚੰਦੋਰਦੀ ਆਪਣੇ ਘਰਨੁ ਗਈ ਤਾ ਇਕਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੈਰਾਮਨੂੰ
 ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੁਆਇ ਮਿਲੇ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਅ
 ਗੋਊਠ ਖੜੋਤੀ ਬਡਾ ਅਦਰਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੀ ਅਜ
 ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਪਰਮੇਸਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੇਤੁ ਸਾਮੇਨੁ ਦਰਸਨ ਦਿ
 ਤਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਲਾਮ ਹਾ ਤਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਅ
 ਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਏਹੁ ਗਲ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਮਤ ਆਖਿਆ ਕਰਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੂੰ ਵਡੀ ਹੈ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦਿਨਾਵੇਚ
 ਤਾ ਵਡੀ ਹਾਂ ਪਰਜੀ ਕਰਮਾਵੇਚ ਤਾ ਵਡੀ ਨਹੀ ਅਰਭਾਈ ਜੀ ਵਡਾ ਸੋਈ ਹੈ
 ਜੇ ਕਰਮਾਵੇਚ ਵਡਾ ਹੋਵੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ਪਰਮੇ
 ਸਰ ਨੇ ਤੁਧੇਨੁ ਬੁਝਾਈ ਹੈ ਅਰ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੈ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨ
 ਕੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾ ਜਾਣਾਂਗੀ
 ਜੇਤੁ ਮੇਰਾ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਇਕੈ ਕਹਿਆ ਆਖ ਬੇਬੇ
 ਜੀ ਜੋਕੁ ਛਤ੍ਰ ਆਖੇਗੀ ਸੋ ਮੈਂ ਮੰਨਾਗਾ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਵਡੀ ਭੈਣ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪਿ
 ਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿਚ ਭੀ ਭੈਣ ਭਿਰਾਉ ਦਾ ਸਨ ਬੰਧ ਹੋਵਾਹੀ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰ
 ਤੁ ਅਸਾਡੀ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਸੋ ਤੇਰਾ ਭਾਰ ਅਸਾਡੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਹੈ ਅ
 ਰ ਜੇਤੁ ਆਖੇਗੀ ਸੋਈ ਮੰਨਾਗਾ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਅ
 ਸੀ ਬਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦੇ ਹੋਵੇ ਆਹੇ ਜੇਤੁ ਭਾਈ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਨਹੀ ਦੇਵਾ ਅਤੇ ਜੀ
 ਤੀ ਮਤਾ ਦਾ ਦਿਲਾਸਾ ਨਹੀ ਹੋਵਾ ਤਾ ਬਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦੇ ਆਹੋ ਵੀਦਾ ਹੈ ਅਰ
 ਤੁਤਾ ਸਾਧੂ ਹੈ ਜੇਤੁ ਆਪਣੇ ਜੀ ਆਵੇਚ ਵੀਚਰ ਕਰਿ ਦੇਖ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਿਸੇ ਗਲੇ ਵਿਰਵੀ ਗਹਿਦੀ ਹੈ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆ
 ਖਿਆ ਜੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵਿਰਵੀ ਕਿਉਰੈ ਜੋ ਸਭ ਕੁਛ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਦਿਤਾ ਹੋ
 ਇਆ ਹਾਜਰ ਹੈ ਪਰ ਇਕ ਮੁਹਦਾ ਦਿਲਾਸਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਬੋਵਡਾ ਹੈ ਤੀ ਮ
 ਤੀ ਦੀ ਜਾਤਨੁ ਤਾ ਫੇਰਿ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣਿ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਇ ਸਗਲ
 ਦਾ ਮਨ ਤੇ ਸੰਤੋਖ ਕਰੁ ਅਰ ਜੇਕੁ ਛਤ੍ਰ ਆਖੇਗੀ ਸੋਈ ਮੈਂ ਕਰਾਗਾ ਹੁਣ ਤੂੰ
 ਏਹੁ ਗਲ ਛਤ੍ਰ ਦੇਹੁ ਅਤੇ ਕਾਈ ਹੋਰ ਗਲ ਕਰੁ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ
 ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਾ ਏਹੁ ਗਲ ਹੈ ਜੇਤੋਰੀ ਔਲਾਦ ਦੇਖਾ ਅਤੇ ਆਪ
 ਣੇ ਕੁਛ ਖਿਡਾਵਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜੋਕੁ ਛ

ਤੂੰ ਮੰਗਦੀ ਹੈਂ ਸੋਭੀ ਹੋਇ ਰਹਿਸੀ ਤੁਏ ਬਤ ਆਖਕਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲਦ ਰਹਿ
ਆ ਅਤੇ ਟੋਰ ਆਪਭੀ ਲਗੇ ਘਰ ਵਾਸ ਕਰਨਾ॥ ਸਾਖੀ ਪੁਰੀ ਹੋਈ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਹਰ ਪੁਰਬੈਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਦੀ ਖਾਨ ਕਮਾਵੇ ਅਤੇ ਸਭ ਕਿਸੇ ਨੂਰਾ ਜੀ ਰਖੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ
ਘਰਭੀ ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਲਗੇ ਤੁ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਜੀ ਸੁਣਕੈ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਤੇ ਬ
ਬਾਦਿ ਨੇ ਗਦੀ ਉਪਰ ਬੈਠ ਰਹੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸਵਾਲੀ ਆਣ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਦੇਵਨ
ਇਕ ਦਿਨ ਨਬਾਬ ਦੇ ਦਿਵਾਨ ਨੇ ਕਿਸਤ ਖਾਧੀ ਜੋ ਨਨਕ ਮੇਦੀ ਹਮਾਰੇ ਤੁਾਈ ਕਰੀ
ਨਹੀ ਕੁਛ ਦੇਤੁ ਅਰਜਦ ਹਿਸਾਬ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣਾ ਵਾਧਾ ਨਿਕਾਲ ਲੇਜਤਾ
ਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਕਾਗਰ ਬਾਬੇ ਕੇ ਖਰਚਕਾ ਮੰਗਾ ਇਕਰ ਦੇਖਾ ਕਿ ਨਬਾਬ ਕੇ ਨਾਮ
ਦਿਨ ਭਰੇ ਮੇ ਕਿਆ ਉਠਤਾ ਹੈ ਅਰਖਗਾਇਤ ਕਾ ਖਰਚ ਕਿਆ ਉਠਤਾ ਹੈ ਦੇਖ
ਨੇ ਮੈ ਕਿਆ ਆਇਆ ਕਾਗਤ ਪਰ ਨਬਾਬ ਕੇ ਨਾਮ ਦੇ ਸੈ ਯਾ ਤੀਨ ਸੈ ਰੁਪਯਾ
ਏਕਾ ਦਿਨ ਮੇ ਅਤੇ ਖਰਾਇਤ ਕਾ ਤੀਨ ਸੈ ਯਾ ਪਚੁ ਸੈ ਰੁਪਯਾ ਏਕ ਦਿਨ ਕਾ ਦੇਖਕਰ
ਜੀਅ ਮੇ ਜਾਲਿਆ ਅਰ ਨਬਾਬ ਕੋ ਕਾਗਰ ਦਿਖਾਯਾ ਅਰੁਕਾ ਦੇਖ ਮੇ ਜੋ ਗਾਉ
ਕੀਆ ਮਦਨੀ ਆਵਦੀ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਨਾਨਕ ਹੀ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਦੋ ਦਾ ਨਨਕ ਨੇ ਮੇਦੀ ਖਾ
ਨ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਦੇਦੀ ਜੋ ਆਮਦਨੀ ਗਾਉਦੀ ਉਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ
ਦਾ ਖਰਚ ਉਪਰਲੀ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਦੀ ਫਰਿਆਦੀ ਅਰੁ ਰਾਹ ਦਾਰੀ ਦੀ ਆਮਦਨੀ
ਨਾਲ ਖਰਚ ਤੁਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਨਕ ਫਕੀਰ ਫੁਕਰਿਆ ਕੋਲੋ ਸਭ ਮਾਲ ਲੁਟਾ
ਵਦਾ ਹੈ ਤੁਕ ਮੋਹੈ ਤੁ ਲੇਖਾ ਕਰੀਏ ਤੁ ਨਬਾਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੈਰਾਮ ਨੂ ਬਹਾਲ
ਕੇ ਲੇਖਾ ਕਰਨ ਇਤਨੇ ਮੈ ਬਾਬੇ ਦੀ ਉਮਰ ਬਤੀਹਾ ਵਰਿਆ ਦੀ ਹੋਈ ਕੀਰਤੀ
ਬਾਬੇ ਦੀ ਜਹਾ ਕਹਾ ਫੈਲ ਗਈ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਦੇ ਪਾਸ ਇਕ ਮਲਸੀ ਹਾਨ ਮੇ
ਗਰਾਉ ਦਾ ਪੰਚ ਨਾਮ ਤਿਸ ਦਾ ਭੁਗੀਰਥ ਸੀ ਓਹ ਦੇਵੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨ ਬਹੁਤ ਕਰ
ਦਾ ਸੀ ਰਤਾ ਦਿਨ ਦੇਵੀ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਜਪਨਕ ਪੂਜਾ ਕਰਨੇ ਕਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਕੇ ਮ
ਨ ਮੇ ਰਹਿਦਾ ਸੀ ਹੋਰ ਉਸ ਕੇ ਘਰ ਮੇ ਧਨ ਪੁਤ੍ਰ ਆਦਿਕ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁਤ ਹੋਸਨ
ਪਰ ਏਹ ਆਸ ਉਸ ਕੇ ਮਨ ਮੇ ਲਗੀ ਰਹੇ ਕਿ ਮੇਨ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋ
ਵੇ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਅੰਧੇਰਾ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਅਰ ਮੁਕਤ ਹੋਵਾ ਕਿਤਨਾ ਇਕ ਚਿਰ ਇਸੀ ਤ
ਰਾ ਬੀਤ ਗਿਆ ਅਰ ਕਾਦਸੀ ਕਾ ਵਰਤ ਭੀ ਰਖਦਾ ਸੀ ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਦਸੀ
ਬਰਤ ਕੀਆ ਰਤ ਜਗਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਦੇਵੀ ਦੇ ਮੰਦਰ ਮੇ ਆਇਆ ਦੇਵੀ ਪੁ

ਜਨਕਰਕੇ ਆਰਤੀ ਕਰੀ ਦੇਵੀ ਕ ਸਹਸ੍ਰਨਾਮ ਜਪਿਆ ਹੋਗ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵਦਾ
ਹਿਹ ਰਤੁ ਜਗਾ ਕਰਦਿਆ ਪਿਛਲੀ ਰਤੁ ਬੈਰੋਕੋ ਆਲਸ ਆਇਗਾ ਲਿਬ ਪਤ੍ਰ
ਗਿਆ ਉਸਕੋ ਸੁਪਨ ਆਇਆ ਦੇਵੀ ਜੀ ਨੇਦਰਸਨ ਦੀਆ ਅਰਕੁ ਅਰੇਭੁ
ਗੀਰਥ ਮੇਰੀ ਤੇਰੇ ਪਰ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ਮਨੋਰਥ ਸਿਧ ਹੋਵੇਗਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾ
ਪਤੀ ਤੁਸ੍ਰਕੋ ਤਬ ਹੋਵੇਗਾ ਜਬ ਤੂੰ ਸੀਤ ਕ ਸੰਗ ਕਰੇ ਮੇਂ ਵਿਤਰ ਪਦਾਰਥ ਸੰਸਾਰ ਕੇ
ਦੇ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਸੋ ਤੇਰੇ ਕੋ ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਮੁਕਤੀ ਅਗ ਗਿਆਨ ਸੀ
ਤ ਸੰਗ ਸੇ ਮਿਲਤੇ ਹੈ ਸੋ ਸੀਤ ਮੇਂ ਤੇਰੇ ਕੋ ਬਤਾਵਤੀ ਹੋਤੁ ਉਨਕੇ ਪਾਸ ਜਾਹੁ ਸੁਲਤਾਨ
ਨ ਪੁਰਮੇਂ ਨਾਨਕ ਤਿਨਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਮੋਦੀ ਖਨੇ ਕੀ ਦੁਕਾਨ ਕਰਤੇ ਹੈ ਗ੍ਰਹਸਤੀ ਸੀਤ
ਹੈ ਲੋਕੇ ਹੁਏ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਤਿਸਨੇ ਹੀ ਦੇਹ ਧਰੀ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਮੇਂ ਅਰਨਾਨਕ ਮੈਂ ਭੋਦਨ ਹੀ ਤਿਨਕੇ ਪਾਸ ਜਾਹੁ ਤਿਨਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਜਬ ਤਾਂ ਈ ਤੇ
ਰੀ ਇਸਦੇ ਹਮੇ ਪ੍ਰਾਣ ਹੈ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਅਬ ਮਤ ਕਰੈਂ ਜਾਹੁ ਮੇਰਾ ਤੁਸ੍ਰਕੋ ਏਹੁ ਵਰਹੁ ਅ
ਜਬ ਤੁਜਾ ਏ ਉਨਕੇ ਪਾਸ ਓਹ ਤੇਰੇ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈਂਗੇ ਅਰੁ ਤੁਸ੍ਰਕੋ ਗਿਆਨ ਉਪ
ਦੇਸ ਕਰੈਂਗੇ ਅਤਿ ਕੇ ਤੇਰੀ ਸਦਗਤੀ ਉਨਕੇ ਪਾਸ ਸੇ ਹੋਵੈਗੀ ਸੋ ਭੁਗੀਰਥ ਕੋ ਨੇਤ੍ਰ
ਖੁਲਗਏ ਉਸੀ ਵੇਲੇ ਅਪਣਾ ਘਰ ਬਾਰ ਤਿਆਗ ਕਰ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰਮੇਂ ਆਇ
ਆ ਆਇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਲਗਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਆਪਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਗਿਆ
ਨ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ ਸੰਸਾਰ ਸੁਪਨੇ ਵਤ ਦਿਖਾਇਕਰ ਤਿਸਕਾ ਭਰਮ ਦੂਰ ਕਰਦੀ
ਆ ਸੋ ਨਿਤੁ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਜਨ ਕਰਦਾ ਰਹੈ ਜਿਸਤਰਾ ਮਹਾਰਾਜ ਕਹਿਨੇ ਸੋ
ਈ ਭੁਗੀਰਥ ਕਰਦਾਰਹੇ ਮਨਕਾ ਪ੍ਰੇਮ ਉਸਕਾ ਦਿਨ ਦਿਨ ਜਾਵਾ ਹੋਦਾ ਜਾਵੇ ਅਰ
ਜਿਸਤਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਮਨ ਕਰਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਿਉ ਹੀ ਉਸਕਾ ਮਨ ਭੀ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤੁ
ਜਾਵੇ ਨਿਤ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਰਹੇ ਦੁਸਰਾਨਾ ਮਉਸਕਾ ਹਰਦਿਆਲ ਭੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ
ਇਸੀ ਤਰਾ ਹੋਤੇ ਹੋਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨ ਰਬਾਬੀ ਤਿਲਵੇਡੀਓ ਆਇਆ ਅ
ਇਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸਭੁ ਸੰਦੇਸੇ ਤਿਲਵੇਡੀ ਦੇ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਦਿਤਿਓਸ ਅੰਮਾ
ਬੀਬੀ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਸਭੁਕਾ ਰਾਜੀ ਖੁਸੀ ਦਾ ਸਿਓਸ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰੇ ਜੋ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਦਾ ਵਰਸਾਣਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਿਸਦੀ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਬੰਦਗੀ ਚਰਨ ਪਰਹਥ ਧ
ਰਨ ਆਖਿਓਸ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਾਛਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨ ਕਿਸਤਰਾ ਇਥੇ ਆਇਓਤੁ
ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪਦਾ ਬਚਨ ਹੈ ਸੀ ਜੋਤੁ ਬੇਦੀਆ ਦਾ ਭੂਮ ਹੋਕਰ
ਹੋਰ ਜਾਤ ਕੋਲੋ ਨਾਮੰਗੀ ਤੇਰੀ ਗੁਜਰਨ ਹਛੀ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ ਸੋ ਖਾਵਟ ਪੀਵਣ ਤਾ

ਬਹੁ ਹਛਾ ਟੁਰਿਆ ਜਾਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਲੜਕੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੋ ਪਦਾਰਥ
 ਤੇ ਬਿਨਾ ਹੁਣ ਨਹੀ ਤੇ ਲੜਕੀ ਵਰ ਪਾਪਤੀ ਹੈ ਸੋ ਜਿਸ ਤਰਾ ਆਪ ਕਹੋ ਸੋ ਕਰੀਏ
 ਸੋ ਉਸ ਦੇ ਲੇ ਭਗੀਰਥ ਪਾਸ ਬੈਠਾ ਸੀ ਤਿਸ ਦੀ ਤਰਫ ਦੇਖ ਕੇ ਕਹਾ ਸੁਣ ਭਾਈ ਭਗੀ
 ਰਥ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣਾ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਜ ਤੁਸੀਂ ਕਰਹੁ ਜੋ ਸਾਮਾ ਬਿਆਹ ਕੇ ਦਾ
 ਸਤੇ ਚਾਹੀਏ ਸੀ ਸੋ ਲਿਖਵਾਈ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿ ਤਨਕ ਪਦਾਰਥ ਲਗੇ
 ਗਾ ਸੋ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਸਵਾ ਸੈਰੁ ਪਾ ਲਗਾ ਕੇ ਹਛਾ ਬਿਵਾਹ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਮ
 ਹਰਾਜ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਦੂਣਾ ਲਗਾਉ ਢਾਈ ਸੈਰੁ ਪਾ ਨ ਲਵਿਆ
 ਹਕਰ ਬੇਟੀ ਦਾ ਜੋ ਬਸਤੁ ਭੁਖਨ ਚਾਹੀਏ ਹੈ ਨ ਸੋ ਸਭ ਲਿਖਵਾਇਓ ਭਗੀਰਥ ਨੁਕਾ
 ਗਦ ਦੇ ਕਰ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਸੀ ਲਹੌਰ ਨੁ ਜਾਵੇ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਸਭ ਵਸਤੁ ਪੂਰੀ ਨ
 ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਲਹੌਰ ਹਛੀ ਤਰਾਹਿ ਦੇਖ ਕੇ ਲੈ ਆਵੇ ਇਕ ਰਾਤ ਲਹੌਰ ਗਹਿ ਕੇ ਅਗ
 ਲੇ ਦਿਨ ਸਭ ਸਾਮਾ ਖਰੀਦ ਕੇ ਰਾਵੀਓ ਉਰਾਰੇ ਗਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸਾਦਿਹਾਨੀ ਇਥੇ
 ਪਹੁਚਣਾ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗਾ ਤੂੰ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਸੋ ਗੁਰੂ ਕੀ ਆਗਿ
 ਆ ਪਾਇਕਰ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਕਰ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਚਰਨ ਪੁਰ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰ ਲਹੌਰ
 ਨੁ ਤੁਰ ਗਿਆ ਸੀ ਘਰ ਹੀ ਲਹੌਰ ਪਹੁਚ ਕੇ ਅਤੇ ਮਨ ਸੁਖ ਨਾ ਮੇ ਸਾਹਨੂੰ ਮਿਲਿਆ
 ਓਹ ਬਡਾ ਬਪਾਰੀ ਸੀ ਉਸ ਨੁ ਸਭ ਬਾਰਤ ਕਹੀ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਉਸ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤਾ ਤੇਰ
 ਹਿਆ ਸਭ ਸਉਦਾ ਮੇਨੂੰ ਅਜੇਹੀ ਖਰੀਦ ਕਰ ਦੇਹੁ ਇਕ ਰਾਤ ਮੇ ਇਸ ਨਗਰੀ ਵਿ
 ਚ ਗਹਿਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਰਾਵੀ ਦੇ ਪਰਜਾਇ ਗਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਮਨ ਸੁਖ ਨੇ ਅ
 ਖਿਆ ਏਡੀ ਛੋਤੀ ਕਿਉਂ ਕਰ ਦੇਹੋ ਹੁਣ ਰਾਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਸਵੇਰੇ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਛ ਖਰੀ
 ਦ ਲਵਾਗੇ ਪਰ ਚੁੜਾ ਇਕ ਦਿਨ ਵਿਚ ਨਹੀ ਬਣਨਾ ਤਾ ਭਗੀਰਥ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸਹ
 ਜੀ ਦੂਸਰੀ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਗਹਿਆ ਨਹੀ ਜਾਵਾ ਜੇ ਰਹਾਂਗਾ ਤਾ ਸਾਰਾ ਮੇਰਾ ਏਹ ਜਨ
 ਮ ਬਿਆਰਥ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਮਨ ਸੁਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹ ਬਾਤ ਕਿਆ ਕਹੀ ਭਗੀਰਥ
 ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਸੀਸਾ ਨ ਬਿਤੁ ਕਰੇ ਤਾਂ ਭਗੀਰਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਨਹੁ ਸਾਹਜੀ ਜਿਸ ਮੇ
 ਰੇ ਸਤ ਗੁਰੂ ਦਾ ਏਹ ਬਚਨ ਹੈ ਸੋ ਦੁਆਰਥ ਨਹੀ ਜਾਣੇ ਵਾਲਾ ਸਫਲ ਬਚਨ ਹੈ ਜਿ
 ਸਵਾ ਸਤੇ ਦੂਸਰੀ ਰਾਤ ਮੇਰਾ ਹਿਨ ਹੀ ਸਕਦਾ ਤਾਮਨ ਸੁਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਬ ਤੋਕ
 ਲਜੁਗ ਕਾ ਸਮਾ ਹੈ ਮੇਸਾ ਪੁਰਸ ਹੋਣਾ ਬਡਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾ ਭਗੀਰਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਸ
 ਨ ਸੁਖ ਤੂੰ ਸੀ ਸਾਮਤ ਕਰੈ ਮੇ ਜਿਸ ਕੀ ਬਾਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਓਹ ਪੁਰਾਸਤ ਗੁਰੂ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜਿ
 ਸਕੀ ਉਸ ਤਤਿ ਦੇਵੀ ਭੁਗਵਤੀ ਨੇ ਆਪ ਕਹੀ ਅਗ ਮੇਨੂੰ ਉਨ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਜਿਆ ਹੈ ਅ

ਤੇ ਮੇਜਾਇਕਰ ਉਨਾਦੀ ਐਸੀ ਹੀ ਬਾਤ ਦੇਖੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਖਤ ਮੇ ਉਨ ਦੇ ਪਾਸ ਗਿਆ ਤ
 ਉਨ ਦਾ ਵਰਸਨ ਕਰਦਿਆ ਹੀ ਮੇਰਾ ਮਨ ਸਾਤਿ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਰ ਮੇਰਾ ਚਿਤ ਅਚ
 ਲ ਹੋਇ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮੇ ਉਨ ਦੇ ਚਰਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਛੂਹਾਇਆ ਤਾਉਂ ਹੀ
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੇ ਫਿਰ ਨਿਸਚਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋਣੇ ਵਿਚ ਫਿਲਕੋਈ ਨ
 ਹੀ ਸਫਲ ਵਰਸਨ ਹੈ ਉਨ ਦਾ ਜਗਤ ਦੇ ਖੋਟ ਬਪਨ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਹੋਨ ਕਲ
 ਜੁਗਾ ਵਿਚ ਸੀਸਾਰ ਦੇ ਤਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਪੁ
 ਰਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਉਜਲ ਭਾਗ ਹੋਵਨ ਜੋ ਉਨ ਦਾ ਵਰਸਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਸ
 ਫਲ ਕਰੇ ਮਨਸੁਖ ਤੁਸੀ ਭੀ ਚਲੋ ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਸਫਲ ਕਰੇ ਤਾਮਨ ਸੁਖ ਨੇ
 ਆਖਿਆ ਜੇਕੁ ਸੰਤ ਦੇ ਮਿਲਨੇ ਦੇ ਲਛਣ ਹੋਨ ਜੇਕਰ ਓਹ ਕਲਾ ਮੈ ਨੂੰ ਦੇਖਈ
 ਓਨੇ ਤਉ ਮੇਰੀ ਉਨ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਵਉਗਾ ਜੇਨਹੀ ਤਾ ਦੀਭੀ ਕਪਟੀ ਕਈ ਹੋਤੇ ਹੀ ਹੈਨ
 ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀ ਕਿਸੀ ਸਾਧ ਮੈ ਹੋਈ ਜੇਕਰ ਕੁਛ ਅਜਮਤ
 ਦਿਖਾਵਨਗੇ ਤਾ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਾਗਾ ਤਾ ਭਗੀਰਥ ਨੇ ਕਾਹਿਆ ਸਾਹਜੀ ਆਪ
 ਣੇ ਚਿਤ ਦੀਆ ਕੁਤਰਕਾ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਸਰਧਾ ਧਾਰਕੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਚਲਕੇ ਦਰ
 ਸਨ ਕਰੇ ਬੈਨਤੀ ਕਰਕੇ ਬਹੁ ਨੇ ਮੁਹਰੇ ਉਨ ਦੇ ਚਰਨ ਨੂੰ ਸਪਰਸ ਕਰੇਗੇ ਅਗਤਿ
 ਨਾ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਨੇਗੇ ਤਉ ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਤ ਨੂੰ ਸਾਂਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਰ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ
 ਦੀ ਗਮਤ ਭੁੰਧਾਵਹੁਗੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਿਰੀਕਲਾ ਹੀ ਤੁਸੀ ਦੇਖਣੀ ਚਾਹਦੇ ਹੋ ਤਉ
 ਏਹ ਬਾਤ ਵਸੇ ਸਤ ਕਰਕੇ ਹਛੀ ਨਹੀ ਸੁਨਹੁ ਜੀ ਸਮੁੰਦਰ ਕੋਲੋ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਣਕਾ
 ਕੁਰ ਜਲ ਦੀ ਜਾਚਨਾ ਕੀਤੀ ਤਉ ਕਿਆ ਓਹ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਕੁਛ ਘਟਨ ਹੀ ਜਾਣਾ
 ਫਿਰ ਨਿਸਚਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਚਲੋ ਤਉ ਤੁਹਾਡੀ ਆਸਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰੀ ਕਰੇਗਾ
 ਮਨਸੁਖ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਫਿਰ ਤਾ ਕੀਤੀ ਭਗੀਰਥ ਕੇ ਨਾਲ ਚਲਣੇ ਦੀ ਅਗ
 ਲੇਵਿਨ ਸਭ ਸਾਮਾ ਖਰੀਦਕੇ ਚੁੜੇ ਵਾਸਤੇ ਏਹ ਕਹੀ ਮੇਰੇ ਘਰ ਹੈ ਚੁੜਾ ਮੈ ਓਹ ਲੈ
 ਚਲਦਾ ਹਾ ਹੋਰ ਖਰੀਦਨਾ ਹੈ ਤਾਹਤ ਹੋਰ ਹੋਰ ਭਗੀਰਥ ਨੇ ਕਹਾ ਓਹੋ ਚੁੜਾ ਲੈ ਚਲੋ
 ਹੋਰ ਸਰਬ ਸਾਮਗੀ ਸੁਭ ਲੈ ਕਰ ਤੁਰ ਚਲੋ ਮਨਸੁਖ ਨੇ ਚਿਤ ਮੈ ਏਹ ਧਾਰੀ ਜੇਕਰ
 ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਲੈ ਕਰ ਕਹਾ ਆਉ ਮਨਸੁਖ ਤਉ ਮੈ ਫਿਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਾਗਾ ਸਤ ਜਾਣਾ
 ਗਾਜੇ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਏਹ ਸੀਤ ਦੂਰ ਕਰੇਗਾ ਇਤ ਆਦਿਕ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ
 ਮਹਾਰਾਜ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਪਾਸ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ ਆਣ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਅਗੇ
 ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਸਭ ਸਾਮਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੀ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਹਾ ਆਉ

ਭੁਗੀਰਥ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਜਿ ਸਤਰਾਚੰਦਨ ਆਪਨੀ ਬਾਸਨ ਦੇਕਰ ਸਰਬ ਬਿਰਛਾ
 ਕੇ ਚੰਦਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਏਹ ਮਨਸੁਖ ਕਰਾਸੀ ਹੁਣ ਇਸਕਾਨਮ ਸਚਾਮਨ
 ਸੁਖ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਕੇ ਬਚਨ ਸੁਣਕਰ ਮਨਸੁਖ ਨੇ ਦਉਰ
 ਕਰ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਚਰਣ ਪਕੜ ਲੀਏ ਮਾਨੋ ਬੜੇ ਤਿਰਹਾਏ ਕੋ ਜਲ ਮਿਲਤਾ ਹੈ
 ਭੁਗੀਰਥ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪ ਸਭ ਕੁਛ ਜਾਣੀ ਜਾਣਹੋ ਮੈਕੁਛ ਕਹਿਨਹੀ ਸ
 ਕਤ ਪਰਤਿ ਅਪਨੀ ਸੁਰਖਤਾ ਕਰਕਹਿਤਾ ਹੁ ਏਹ ਮਨਸੁਖ ਆਪਕਾਨਮ ਪਤਤਪ
 ਵਨ ਸੁਨਕੇ ਆਪਕਾ ਸਿਖ ਹੋਨੇਕੇ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੇ
 ਤਿਨਕਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਆ ਬਿਠਾਯਾ ਤਿਨ ਦੋਨੋਕੇ ਅਪਨੇ ਪਾਸ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਬੁ
 ਲਾਇਕਰ ਬਿਆਹ ਕੀ ਸਾਮਗੀ ਤਿਸਕੇ ਦੇਇ ਕਰ ਪਦਾਰਥ ਭੁੰਦੀ ਦੀਆ ਲੈਕਰ ਮਰ
 ਦਾਨ ਤਲਵੰਡੀ ਕੋ ਗਾਇਆ ਤੁਹਾ ਜਾਇਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਬੇਟੀ ਦਾ ਬਿਆਹ ਕੀਆ
 ਮਹਾਰਾਜ ਕਾ ਜਸ ਕਰਤਾ ਰਹਾ ਕੀਰਤੀ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਕੀ ਫੈਲ ਗਈ
 ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰਮੇ ਮਨਸੁਖ ਗਹਿਨੇ ਲਾਗਾ ਬਡੀ ਸਰਧਾ ਕਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਟਹਿਲ ਕਰੇ ਦੇ
 ਇਦਿਨ ਕੇ ਬੀਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਬੈਠੇ ਸੇ ਚਰਨ ਚਾਪਤਾ ਹੈ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਏ
 ਹ ਸੀਸਰ ਬੜਾ ਅੰਧ ਘੋਰ ਹੈ ਇਸਤੇ ਮੇਰੀ ਗਧਿਆ ਕਰੇ ਮੈ ਆਪਕੀ ਸਰਨ ਹੋਊਸ
 ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਸੁਨਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸਕੇ ਸਦਗਤੀ ਦੇਨੇ ਵਾਲੀ ਬਾਣੀ ਕਹੀ ਹੇ ਮਨ
 ਸੁਖ ਜਹਾ ਹਉ ਮੈ ਹੋਤਾ ਹੈ ਮੈ ਮੇਰੀ ਕੀ ਤਿਸਕਰ ਬੰਧਾਇ ਮਾਨ ਏਹ ਜੀਵ ਹੋਇਆ ਹੈ
 ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਨ ਬੰਧੀ ਪਦਾਰਥ ਇਨਾ ਵਿਚ ਬੰਧਿਆ ਭੁਇਆ ਹੈ ਇਸੀ
 ਕਰਕੇ ਦੁਖ ਪਾਵਦਾ ਹੈ ਜੇ ਬਿਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲੇ ਸਿਵਾ ਏਹ ਜੀਵ ਨਹੀ ਛੁਟਦਾ ਜਨਮ ਮ
 ਰਨ ਨੁਪਾਵਦਾ ਹੈ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਇਸਹਉ ਮੈ ਤਿਆਗ ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਸਤਨਾਮ ਜੋ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹੈ ਤਿਸਕਾ ਜਪ ਕਰੇ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਸਾਥ ਅਰਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮਾਨੋ
 ਮਿਠ ਕਰਕੇ ਸਭ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਣਕੇ ਪਿਆਰ ਮਾਨੋ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕਰੇ ਤਿ
 ਸਕੇ ਭਲਾ ਮਾਨੋ ਪਰਮੇਸਰ ਮੈ ਦੇਸ ਕੋਈ ਨਾਂ ਅਰੇ ਪੋ ਹਉ ਮੈਨੂ ਤਿਆਗੋ ਪਰਮੇਸਰ
 ਕੇ ਨਾਮ ਮੈ ਲਿਵ ਲਗਾਵੇ ਭਾਣਾ ਮਾਨੋ ਇਸਰਸਤੇ ਪਰਮਪਦ ਕੋ ਪਦ ਚ ਜਾਵੇਗੇ
 ਦ੍ਰਿੜ ਅਭੁਜਾਸ ਏਹ ਕਰੇਗੇ ਤੋਂ ਸਾਂਤ ਪਦ ਕੋ ਪਾਵੇਗੇ ਜਗਤ ਦੇ ਬੰਧਨ ਨੂੰ ਤੋੜਕੇ
 ਮੁਕਤ ਪਦ ਕੋ ਪਾਵੇਗੇ ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਮਨਸੁਖ ਕੇ ਮਨ ਕੋ ਬੜਾ ਸੁਖ ਹੋਇਆ ਕਿਤਨੇ
 ਕਾਦਿਨ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਪਾਸ ਗਹਿਕਰ ਟਹਿਲ ਕਰਤਾ ਰਹਾ ਫਿਰ ਆਗਿਆ ਪਾਇਕਰ
 ਲਹੌਰ ਕੋ ਜਾਤਾ ਭੁਇਆ ਮਨਸੀ ਪੁਜਾ ਮਹਾਰਾਜ ਕੀ ਕਰਿਆ ਕਰੇ ਤਿਸਦਾ ਕ੍ਰਮ ਦੁਰ

ਹੋਇਗਇਆ ਅੰਤਕੋਸਦਗਤਿਕ ਅਧਕਾਰੀਹੋਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗੀਰਥਪਾਸ
 ਸੇਵਾਕਰੇ ਭਾਈਬਾਲਜੀਕੋਨਿਤਮੋਦੀਖਨੇਕੀਕਰਵਿਹਾਰਕੇ ਬਾਹਰਤੇਸਾਖ
 ਰੀਦਨੇਕਾਕਮਰਹੇ ਅਰਜਿਸਕੋਦੇਣਹੋਇਸੋਮਹਾਰਾਜਕੋਯੋਬੋਦੀਆਜਾਏ
 ਇਸੀਤਰਮੋਦੀਖਨ ਬਹੁਤਚਲੇਬਡਾਬਿਵਹਾਰਦੇਨੇਲੇਨੇਕਾਹੋਵੇ ਤਾਗੁਰਨ
 ਨਕਜੀਵੇਘਰਬੇਟਪੇਦਹੋਇਆ ਅਤੇਖੁਸੀਹੋਈਮਾਤਾਨਨਕੀਜੀਬਡੀਪ੍ਰ
 ਸੰਨਹੋਈ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇਦਾਨਉਸ੍ਰੀਚੰਦਰਗਿਆ ਚੰਦਮਾਕੀਨਿਆਈਜਿਸਦੇ
 ਮੁਖਦੀਸੋਭਾਏ ਅਤੇਆਪਨੈਸ੍ਰੀਮੁਖਤੇਕਹਾਇਸਕਾਬਡਾਪੰਥਚਲੇਗਾ ਬੇਬੇ
 ਨਾਨਕੀਨੇਆਖਿਆਭਾਈਜੀਇਸਕਾਪੰਥਚਲੇਗਾ ਏਹੁਸਾਧੁਹੋਵੇਗਾਤੋਖੁ
 ਰ੍ਹਪੇਤ੍ਰੇਕਿਸਤਭਾਹੋਵਨਗੇ ਏਹੁਸੁਨਕੇਸ੍ਰੀਮੁਖਤੇਬੇਬੇਜੀਕੋਕਹਾਹੋਬੇਬੇਜੀ
 ਏਕਔਰਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇਲਖਮੀਦਾਸਉਸਕਾਨਮਰਖਣਾ ਅਤੇਉਸਕੀਸੰਤਤ
 ਬਹੁਤਵਧੇਗੀ ਇਸਕਾਪੰਥਚਲੇਗਾ ਉਸਦੀਸੰਤਨਬਡੀਹੋਵੇਗੀ ਗਿਆਨੀ
 ਗੁਨੀਧੀਰਜਵਾਨਮਾਇਆਧਰੀਕਲਾਵਾਨਹੋਵਨਗੇ ਬੇਬੇਜੀਸੁਨਕੇਬਡੀ
 ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਈ ਅਤੇਤਿਲਵੰਡੀਖਬਰਭੇਜੀਉਥੇਭੀਬਡੀਖੁਸੀਹੋਈ ਮਹਿਤਾ
 ਕਾਲਸਣਕੇਆਇਆ ਅਤੇਦੇਖਕਰਸੰਤਤਿਕੋਬਡਾਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆਆਖੇ
 ਅਜਮੋਰਾਜੀਉਠੀਭਾਏ ਨਾਨਕਨੇਮੇਰੇਨਾਲੇਅਧਕਕਮਾਈਏ ਜਦੋਹਿਸਾ
 ਬਹੋਦਾਏ ਤਦੋਕੁਸ਼ਨਕੁਸ਼ਨਬਾਬਕੋਲੇਵਾਧਾਹੀਆਵਦਾਏ ਅਤੇਘਰਵਿਚ
 ਭੀਰੋਣਕਦਿਸਦੀਏ ਦੁਕਾਨਉਤੇਭੀਕਈਜੀਅਲੈਲੈਜਾਦੇਹੈਨ ਪੇਤ੍ਰੇਨੁਦੇਖਕ
 ਰਬਡਾਰਾਜੀਖੁਸੀਹੋਇਆ ਤਿਲਵੰਡੀਜਾਇਕੇਬਡੀਖੁਸੀਕੀਤੀ ਅੰਮ੍ਰਾਬੀ
 ਬੀਜੀਬਡੀਰਾਜੀਖੁਸੀਹੋਈ ਜਦਸਿਰੀਚੰਦਜੀਸਾਦੇਤ੍ਰਿਹਵਰਿਆਦਾਹੋ
 ਏਇਆਤਾਇਕਦਿਨਾਇਕਗੁਬੰਦਲੋਕਆਇਮਿਲਿਆਤੋਰਕੀਜਾਮੇਵਿ
 ਚ ਬਾਬੇਜੀਉਸਦਾਵਡਾਆਦਰਕੀਤਾ ਬੈਠਾਇਆਤਾਉਸਗੋਬੰਦਲੋਕਨੇ
 ਆਖਿਆਇਕਤਮੇਤੁਮਨਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੋਨਿਰੰਕਾਰਕਾਨਮਪ੍ਰਸਿਧਕਰੇਕਿ
 ਮੋਦੀਖਨਉਠਵਤੇਰੋਹਗੇਇਤਨਕਹਿਕਰਓਹਚਲਦਾਰਿਹਾ ਭਾਈਬਾਲੇਨੁ
 ਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਅਸੀਹੁਣਜਗਤਲਾਜਨੁਛੁਡਦੇਹਾਤੁਸੀਕੋਈਕਾਲ
 ਬੇਬੇਜੀਦੇਪਾਸਗਯੋਆਕਰੋਅਰਭੁਗੀਰਥਕੋਭੀਹੁਕਮਦੀਆਤੁਸੀਭੀਭੁਗ
 ਵੰਤਨੁਯਾਦਕਰਿਆਕਰੋਜਨਮਸਫਲਤੁਮਾਰਾਭੀਹੋਵੇਗਾਹੋਰਭੀਜੋਕੋਈ
 ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਵਿਰੋਸਰਧਾਵਾਨਸੇਤਿਨਕੋਭੀਏਹੀਕਹਿਕਰਵਿਦਾਕੀਆ

ਅਤੇ ਆਪ ਨਿਤ ਅਸਨ ਕਰਨ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤੀ ਵੇਈ ਨਦੀ ਪਰ ਜਾਏ ਹੁੰਦੇ ਸਨ
 ਸਭ ਸਰੀਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਆ ਸੌਰ ਸਨਾਨ ਵਹਾ ਕਰਕੇ ਭੁਗਵੰਤ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ
 ਸੇ ਕਨ ਰੇ ਪਰ ਵੇਈ ਕਿ ਇਕ ਦਿਨ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾਤ ਕਰਕੇ ਗਭੁਰ ਦਿਤੀ ਸੀ ਓਹ ਬੇ
 ਰੀ ਹਰੀ ਹੋਇਆ ਈ ਸੰਤ ਘਾਟ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਵੇਈ ਕੇ ਕਨ ਰੇ ਨਿਤ ਅਸਨ
 ਕਾ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਜਦ ਲਖ ਮੀਦਾਸ ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਮੇ ਆਏ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਸਿਆ
 ਏ ਹੋਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਖੀ ਕੇ ਉਦੈ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਮੇਰੀ ਖਾਨ ਕੋਤਿਆ ਗਏ
 ਵਾਸਤੇ ਹੋਰ ਚਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਚਿਤ੍ਰ ਮੇਏ ਹ ਵਿਚ ਰਭੀ ਹੋਇਆ ਗੁਬਿੰਦ ਲੋਕ ਦਾ
 ਕਹਿਣਾ ਇਹ ਸੀਕਲ ਪ ਬਾਬੇ ਕਾ ਹੋਇਆ ਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਠਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਆਪ
 ਏਆ ਪਰਖ ਦਾ ਕੇ ਭੋਜ ਕਰ ਬਰਣ ਦੇਵਤਾ ਜੋ ਜਲਾਦ ਰਾਜਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਬੁਲਾ
 ਏਆ ਅਰਹੁ ਕਮਦੀਆ ਹੋ ਬਰਣ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕੋ ਸਾਬ ਲੈ ਜਾਇ ਕਰ ਮੇਰਾ
 ਭੁਗਤ ਜੋ ਨਾਨਕ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਲੈ ਆਉ ਤਬ ਬਰਣ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਠਕੁਰ ਜੀ ਕੀ
 ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਕਰ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਵੇਈ ਕੇ ਬੀਚ ਆਇਆ ਜਹਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨਿ
 ਤ ਅਸਨ ਕਰਦੇ ਸੇ ਅਰ ਸ੍ਰੀ ਠਕੁਰ ਜੀ ਕੇ ਪਰਖ ਦ ਭੀ ਸੁਖ ਪਾਲ ਲੈ ਕਰ ਆਏ
 ਜਾ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਸਵਾਪ ਹਿਰ ਰਾਤ ਗਹਿਵੀ ਅ
 ਸਨ ਕਰਨ ਗਏ ਅਤੇ ਬਸਤਰ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਸੇਵਕ ਦੇ ਪਾਸ ਲੀਤੇ ਹੋਏ ਪੈਸਨ
 ਆਪ ਵੇਈ ਦੇ ਕਨ ਰੇ ਦਾਤ ਕਰਕੇ ਵੇਈ ਵਿਚ ਵੜੇ ਤਾ ਬਰਣ ਦੇਵਤਾ ਉਠ ਕਰਹ
 ਥੇ ਜੋੜ ਕਰ ਖੜਾ ਆਣ ਹੋਇਆ ਸਾਮਣੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਕੇ ਬਰਣ ਦੇਵਤਾ ਨੇ ਅ
 ਰਜ ਕੀਤੀ ਹੋ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਆਪ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਠਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਯਾਦ ਕੀਆ ਹੈ
 ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਚਲੇ ਜੀ ਇਤਨ ਕਹਿ ਕਰ ਟੁਬਕੀ ਮਾਰੀ ਪਰਖ ਦ ਸੁਖ
 ਪਾਲ ਵਿਚ ਚੜਾਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਠਕੁਰ ਜੀ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਲੈ ਗਏ ਤਾ ਸੇਵਕ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ
 ਸ੍ਰੀ ਠਕੁਰ ਜੀ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਠਕੁਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨਾਨਕ ਆਪ ਕਾ
 ਭੁਗਤ ਹਾਜਰ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਜਾਇ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਠਕੁਰ ਜੀ
 ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਦੇਤੁ ਵਤ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰਕੇ ਸਾਮਣੇ ਖੜੇ ਹੋਏ
 ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਤਬ ਕਰਤ ਪੁਰਖੁ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਏ
 ਅਤੇ ਓਹ ਖਿਜਮਤ ਗਾਰ ਕਪੜਿਆ ਕੇ ਪਾਸ ਖੜਾ ਖੜਾ ਬਕ ਪਾਇਆ ਜਬ ਦਿਨ
 ਚੜਿਆ ਤਾ ਖਿਜਮਤ ਗਾਰ ਨੇ ਆਪ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਨਾਨਕ
 ਦਰਿਆ ਉ ਵਿਚ ਨਾਵਣ ਵੜਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫੇਰਿ ਨਿਕਲਿ ਓ ਨਹੀ ਏਹੁ ਕਿਆ

ਵਾਸਤਾਕੁਇਆਹੈ ਤੁਬ ਉਸਖਿਜਮਤਗਾਹਨੇਆਇਕਰਨਬਾਬਦੋਲਤਖਾਨ
 ਪਾਸਜਾਇਕਰਕਹਾਜੇਹੇਖਾਨਸਲਾਮਤਨਾਨਕਜੀਦਰੀਆਉਵਿਚਨਾਵਦਵ
 ਤਿਆਸੀਪਰਫੇਰਨਿਕਾਇਓਨਾਹੀਮੇਵੇਇਪਹਿਰਖੜਾਉਡੀਕਦਾਰਹਿਆਹ
 ਤਖਾਨਸੁਣਾਦਿਆਹੀਅਸਵਾਹੁਹੋਇਕੈਦਰੀਆਉਦੇਘਾਟਉਪਰਆਇਆ
 ਓਹਅਸਬਾਨਦੇਖਕਰਮਲਾਹਨੁਬੁਲਾਇਆਅਤੇਉਨਕੋਲੋਜਾਲਪਵਾਇਅ
 ਅਰਟਬੀਆਲਵਾਈਆਮਹਾਜਾਲਪਵਾਏਪਰਨਾਨਕਜੀਦਾਸਰੀਰਲਧੇਨਹੀ
 ਤਾਦੋਲਤਖਾਨਪਠਾਣਦਲਗੀਰਹੋਇਕੈਤੂਰੇਉਠਿਓਆਇਆਤਾਫੇਰਸੀਬਾਬੇਜੀ
 ਕੀਉਸਤਤੀਕਰਦਾਹੈਅਰਬਤੁਅਠਸੇਸਭੀਕਰਦਾਹੈਅਤੇਏਹਕਾਹਿਦਾਹੈ
 ਜੋਨਾਨਕਜੀਬਤੁਦੁਸਿਆਰਹੈਸੀਬਤੁਹਛਾਕਾਮਮੋਦੀਖਨੇਕਾਚਲਾਵਦਾਸੀ
 ਦੇਖਨੇਮੇਭੀਬਤੁਸੁੰਦਰਸੀਐਸਾਆਦਮੀਮਿਲਨਾਨਹੀਹਮਰੇਕੋਜੈਸਾਨਾ
 ਕਬਾਉਸਕੀਕੀਰਤੁਚੰਦਨਕੀਤਰਾਸਾਥੇਫੈਲੀਹੋਈਸੀਸਾਹੇਅਰਖੇਰਾਇਤ
 ਭੀਕਰਦਾਸੀਐਸੀਉਸਤਤੀਕਰਦਾਅਰਹਮਸੇਸਭੀਕਰਦਾਹੋਇਆਤੂਰੇ
 ਆਪਣੇਨੂੰਆਇਆਅਤੇਜੈਰਾਮਭੀਬਤੁਕਸਟਨੁਪਾਵਦਾਹੋਇਆਘਰ
 ਨੁਆਇਆਹੋਰਸਨਬੰਧੀਭੀਬਤੁਦੁਖਪਾਵਦੇਹੈਨਾਤੇਸੁਲਖਣੀਜੀਭੀ
 ਘਰਮੇਬਡੀਭੁਦਨਕਰਦੀਹੈਹਾਇਕੀਤਇਤੁਆਦਿਕਬਚਨਕਹਿਕਰਹੋਰਕਈ
 ਤਰਾਨਾਲਦੁਖੀਹੁੰਦੀਹੈਹੋਰਸਭਲੋਕਦੁਖੀਹੁੰਦੇਹੈਨਾਪਨੀਅਪਨੀਉਕਤ
 ਜੁਕਤਕਰਦੁਖਪਾਵਦੇਹੈਨਾਇਕਬੇਬੇਨਾਨਕੀਜੀਕਾਮਨਅਚਲਰਿਹਾਅਪ
 ਨੇਭੁਰਤਾਕੋਅਤੇਭੁਰਜਾਈਕੋਭੀਸਮਸ਼ਾਵਤੀਹੈਨਾਨਕਜੀਪਰਮੇਸਰਰੂਪ
 ਹੈਏਹਕੋਈਚਰਿਤ੍ਰਕੀਆਹੈਦੋਖੋਧੀਰਜਨਾਲਅਬੀਕੁਛਅੰਰਹੀਪਰਮੇ
 ਸਰਕਰਦਾਹੈਨਾਨਕਜੀਮਰਨਜਨਮਤੇਗਹਿਤੁਹੈਭੁਰਜਾਈਨੂੰਕਹਿਭੀਹੈਹੇਸੁ
 ਮਤੇਤੂਧੀਰਜਕਰਤੇਰਾਸਰੀਰਸੋਕਕਰਨੇਜੋਗਨਹੀਦੇਖਤੋਰਭੁਰਤਾਆਇ
 ਆਜਾਣਐਸੇਹੀਸਨਬੰਧੀਆਨੂੰਸੋਕਕਰਕੇਅਤੁਰਦੇਖਕੇਨਾਨਕੀਜੀ
 ਰਾਤਕੋਬਾਬੇਕਾਧਿਆਨਕੀਆਅਤੇਰਿਦੇਕਰਕੇਨੀਮ੍ਹਹੋਇਕੈਕਹਾਹੇਕੁਤ
 ਜੇਕਰਮੇਰਾਸਨੇਹਆਪਮੈਸਚਾਹੈਤੁਉਆਪਸਵੇਰੇਹੀਪ੍ਰਗਟਹੋਕਰਦਰ
 ਸਨਦੇਵੋਅਰਸਰਬਸਨਬੰਧੀਆਕਾਦੁਖਦੁਰਕਰੋਅਤੇਸਭਕੋਸੁਖੀਕਰੋ
 ਤਾਫੇਰਸੀਬਾਬੇਜੀਕਉਨਿਰੰਕਰਜੀਨੇਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਕਟੋਰਭੁਰਕੇਦੀ
 ਆਆਪਣੀਸਰੀਦਰਗਾਹਵਿਚੋਅਤੇਆਗਿਆਸੀਠਕਰਜੀਕੋਹੋਈ

ਜੇ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਹ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪਿਆਲਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਪੀਉ ਤਾ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਪਿਆਲਾ ਪੀਤਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਬ
ਹੁਤ ਸਿਹਰਵਾਨ ਹੋਏ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹਾਜ
ਰਾ ਕਰਾ ਤੇਰਾ ਸੰਗੀ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਲੇਵੇ
ਗਾ ਅਰੁ ਜਪੇਗਾ ਜਪਾਵੇਗਾ ਸੋਭੀ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰੁ ਜੇ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਪੰਥ ਮੇ
ਆਵੇਗਾ ਤਿਸ ਕਉ ਭੀ ਮੈਂ ਮੁਕਤ ਕਰਾਗਾ ਸੋ ਤੁ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸੀਸਾ ਬਿਖੇ ਜਾਇ
ਕਰ ਜਪ ਅਤੇ ਲੋਕ ਤੇ ਭੀ ਜਪਾਉ ਪਰ ਤੈਨੇ ਸੀਸਾ ਤੇ ਨਿਰਲੇਪ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ
ਨਾਮੁ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਪਰਉਪਕਾਰ ਵਿਚਿ ਰਹਣਾ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪ
ਣਾ ਨਾਮੁ ਦਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਇਹੁ ਪਰਮਾਰਥ ਕਰ ਜੇ ਸੀਸਾ ਨੂੰ ਨਾਮੁ ਜਪਾਉ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਬ
ਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਕਲਜਗਤ ਹੈ ਸੋ ਮਹਾਂ ਕਲੀਕਾਲ
ਹੈ ਅਰੁ ਸੀਸਾ ਨੂੰ ਭਰਮਾਇਕੋ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਕਰਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜ
ਣਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਿਆ ਹੀ ਚਰਨ ਨਾਲੁ ਰਖ ਜੀ ਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਮਤਿ ਰੂਪੈ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨੇ
ਕੋ ਕਛੁ ਨਹੀ ਆਵੇ ਟੇਕਾ ਅਰੁ ਤੈਨੂੰ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨ ਭੀ ਰਾਹੁ ਦੇਵੇਗਾ ਪਰ
ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਿਮਰਨ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ
ਨਾਲ ਦਿਤੀ ਹੈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਜੀ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਵਡਿਆਈ ਕੈ ਸੀ ਹਿਕ ਕਰੈਗਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਆਖਿਆ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਵਿਚ।

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੋਇ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਅਰਜਾ ਪਵਣੁ ਪੀਆ
ਣ ਅਪਿਆਉ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦੁਇ ਗੁਣੇ ਨ ਦੇਖਾ ਸੁਪਨੈ ਸੋਣ ਨ ਬਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ
ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਜ ਬਾਉ ॥
ਜੁਣ ਜੁਣ ਆਖਣ ਆਖਣ ਜੇ ਭਾਵੈ ਕਰੈ ਤੁਮਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਸਾ ਕਟੀ
ਆਵਾਰਾ ਪੀਸਣ ਪੀਸਾ ਪਾਇ ॥ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੀਆ ਕੁਸਮ ਸੇਤੀ ਰਖ
ਜਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀ ਮਤ ਨਾਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪੀਖੀ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇ
ਭਵਾ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ ॥ ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵਉ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਆ ਨ ਖਾਉ ॥
ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀ ਮਤ ਨਾਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਗਦ ਲਖ ਮਣਖ
ਰੂਪ ਕੀ ਚੈਭਾਵਾ ॥ ਮਸਤੋਟ ਨ ਆਵਈ ਲੇਖਣ ਪਵਣ ਚਲਾਉ ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀ

ਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਹਉ ਕੋ ਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੪॥੧॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥
 ਹੋ ਭਗਵੰਤ ਭੁਗਵੰਤ ਮਹਿਮਾ ਅਪਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪਰਾਵਰ ਨਹੀ ਪਾਇ ਅਜ
 ਦਾ ਅਤੇ ਐਸੇ ਸਾਧਨ ਭੀ ਕਰੀਏ ਤਦ ਭੀ ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀ ਆਖੀ ਜਾਵੀ
 ਕਰੇ ਤਾਂ ਹੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬਰਸਾਦੀ ਆਰਥ ਲਾਹੇਵੇ ਅਤੇ ਪਵਣ ਦਾ ਹੀ ਪੀਵਣ ਹੋਵੇ
 ਤੇ ਪਵਣ ਦਾ ਹੀ ਖਾਣ ਹੋਵੇ ਅਰਥ ਕਿਆ ਪਵਣ ਅਹਾਰੀ ਹੀ ਰਹੀਏ ਅਤੇ
 ਬੈਠਣੇ ਵਾਸਤੇ ਗੁਫਾ ਐਸੀ ਹੋਵੇ ਜਿਥੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਭੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀ ਆ
 ਵਨ ਸੌਣ ਵਾਸਤੇ ਸੁਫਨੇ ਵਿਚ ਭੀ ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੇ ਸੁਪਨੇ ਮਾਤ੍ਰ ਭੀ ਨਾ ਸਵੀਏ ਐ
 ਸੀ ਤੇ ਗੁਫਾ ਹੋਵੇ ਤੀਰਾ ਅਰਥ ਕਿਆ ਸੌਣੇ ਦੀ ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੇ ਬੈਠਣ ਮਾਤ੍ਰ ਹੀ ਜ
 ਗਾਹੇਵੇ ਏਤਨੇ ਸਾਧਨ ਭੀ ਕਰੀਏ ਤਉ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਪਾਈ ਜਾਵੀ ਜੁ
 ਕੇ ਰੂ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਆਖੀਏ ॥੧॥ ਆਪ ਕੋ ਸੋਹੋ ਸਾਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਇਸਥਿਤ ਹੈ ਅਰਥ ਕਿਆ ਤੇਰੇ ਅਸਥਾਨ
 ਨਤੀ ਕਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ॥ ਜਿਤਨੇ ਲੋਕ ਹੋਨ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਕੋ ਲੋਕ
 ਦਾ ਸੁਣਕੇ ਅਖਾਣਨ ਆਖਦੇ ਹੋਨ ਜੇਕੋ ਤੈਨੂੰ ਭਾਵਦੇ ਹੋਨ ਤਾਓ ਹੋ ਜੀਵ ਤੇਰੀ ਰਾ
 ਹ ਕਰਦੇ ਹੋਨ ਅਖਾਣਨ ਤੁਝ ਆਖਦੇ ਹੀ ਹੋਨ ਪਰਿਤ ਜੋ ਜੀਵ ਤੈਨੂੰ ਭਾਵਦਾ ਹੈ
 ਓਹ ਤੇਰੀ ਇਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਐਸੇ ਸਾਧਨ ਭੀ ਕਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਕੁਹਾਵੇ
 ਕਿਆ ਇਕ ਵਾਰੀ ਛੁਰੀ ਮਾਰਕੇ ਕਟ ਸੁਟਿਆ ਅਤੇ ਵਾਰ ਵਾਰ ਕਿਆ ਵਾਲ ਵਾਲ
 ਕਰਕੇ ਕਟ ਸੁਟੀਏ ਨਿਕਾ ਨਿਕਾ ਕਰਕੇ ਭੀ ਕਟੀਏ ਫੇਰ ਪੀਸਣ ਨਾਉ ਚਕੀ ਵਿ
 ਚ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਪਾਇਕੇ ਪੀਸਾਈਏ ਫੇਰ ਅਗਾਵਿਚ ਪਾਇਕੇ ਜਲਾਈਏ
 ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਅਤੇ ਭੁਸਮ ਨਾਲ ਭੁਸਮ ਰਲਾਇ ਦੇਵੀਏ ਐਸੇ ਸਾਧਨ ਭੀ
 ਕਰੀਏ ਤਉ ਭੀ ਹੋ ਭਗਵੰਤ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਪਾਈ ਜਾਵੀ ਹਉ ਕੇ ਰੂ ਕ ਵਡਾ ਤੇਰੇ
 ਨਾਮਨੂੰ ਆਖਾ ਫੇਰ ਐਸੇ ਸਾਧਨ ਚੋਰ ਭੀ ਕਰੀਏ ਪੰਛੀ ਹੋਇ ਕਰ ਜੇ ਅਸ
 ਮਾਨ ਦੋਵੇ ਚ ਭੁਵੀਏ ਇਕ ਅਸਮਾਨ ਕਿਆ ਸੈਂਕੜਿਆ ਅਸਮਾਨ ਵਿਚ ਉਤ
 ਕੇ ਜਾਵੀਏ ਐਸਾ ਸੁਖਮ ਰੂਪ ਧਾਰੀਏ ਨਕੁਛ ਪੀਵਾਂ ਤੇ ਨਕੁਛ ਖਾਵਾਂ ਤਉ ਭੀ
 ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਪਾਈ ਜਾਵੀ ਜੋ ਕੇ ਰੂ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਆਖਦੇ ਹੋਨ ਲਖਾ ਮਣਾਂ ਦੇ ਕਾਗਦ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹਕੇ ਉਨ ਕਾਗਦਾਂ ਲਿ
 ਖਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਚ ਭਾਉ ਭੀ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਸਾਹੀ ਇਤਨੀ ਬਣੇ ਜਿਸ ਦਾ ਟੋਟ ਨਾ
 ਆਵੇ ਬਨਾਸ ਪਤੀ ਦੀਆ ਕਲਮਾਂ ਕਰੇ ਲਿਖਣੇ ਵਾਲਾ ਪਵਣ ਦੇਵਤਾ ਹੋਵੇ ਤਉ

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਪਾਈ ਜਾਦੀ ਜੋ ਕੇਹਾ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਤੂੰ ਬੇਅੰਤ ਹੈ।
 ਜਾ ਏਹ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਹਿਆ ਤਾ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਾਹਿਆ ਹੇ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਸ ਪਰਿ ਤੇਰੀ ਨਦਰ ਤਿਸੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਰਮ ਮੇਰਾ ਨਉ ਸ੍ਰੀ ਪਰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਅਰੁ ਤੇਰਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਇਤਨ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਏ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਕੁਦਰਤ
 ਕਾ ਸਿਰੋਪਾਉ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁਪਹਿਨਾਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਹਿਆ ਹੇ ਪਰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁਢੀ ਸਿਰੋਪਾਉ ਦੇਹੁ ਜੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਹੀ ਜਪਦਾਰਾ ਜੀ
 ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਾਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਕਾ ਸਿਰੋਪਾਉ ਦੇਤਾ
 ਹੋ ਜੋ ਤੂੰ ਇਸ ਨਾਮ ਕੋ ਆਪ ਭੀ ਜਪ ਅਤੇ ਸਿਸਾਰ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਦੇਇਕਰ ਜਪਾਉ
 ੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮਗਤਿ
 ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਪੁ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਪੰਥ ਮੇਂ ਆਵੈਗਾ ਸਭ
 ਕੇ ਮੈਂ ਬਖਸ਼ਾਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਖੜੋਹੋਇਕਰ ਏਹ ਸਬਦ ਸੁਣਕਰ ਹੂੰ
 ਉਤਕਰੀ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਹੇ ਨਾਨ
 ਕ ਦੁਕਾਨ ਕੀ ਕਿਰਤ ਛੋਡਕੇ ਅਬ ਸਿਸਾਰ ਕੋ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਜਪ ਜਪਾਓ ਅਰ
 ਜਗਤ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਚਕ੍ਰ ਫੇਰੋ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਨਉ ਨਿਧੀ ਅਠਾਰ
 ਹਿ ਸਿਧੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀ ਲਾਇ ਦਿਤੀਆਂ ਅਰਾ ਬਿਦਿਆ ਕੀਤਾ
 ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਅਪਣੇ ਪਾਰਖ ਦੇ ਕਉ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਜੋ ਤੁਮ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਨੂੰ ਉਸੀ ਘਾਟ ਪਰ ਪਹੁੰਚਾਇਆਵੇ ਤਾ ਸੇਵਕ ਆਇਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਉਸ
 ਅਸਬਾਨ ਪਰ ਪਹੁੰਚਾਇ ਗਏ ਤਾ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਰਿਆਉ ਵਿਖੇ ਨ
 ਵਣ ਆਵਦਾ ਸੀ ਉਸੀ ਵੇਲੇ ਓਹ ਖਿਜਮਤ ਗਾਰ ਕਪੜੇ ਲੈਕਰ ਦਰਿਆ ਉਪ
 ਰੋਜ ਉਬੇਹੀ ਆਇ ਬੈਠਦਾ ਸੀ ਜਦ ਤੀਸਰਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਖਿਜਮਤ ਗਾਰ
 ਨੁਖੜੇ ਤਿਆ ਤਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦਰਿਆਉ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਏ
 ਤਾ ਖਿਜਮਤ ਗਾਰ ਨੇ ਦੇਖਕਰ ਦੌੜਕੇ ਬਾਬੇ ਦੇ ਚਰਨ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਪ
 ਝੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਕਹਿ ਓਨੇ ਨਿਹਾਲ ਭਾਈ
 ਇਤਨ ਕਹਾ ਬਾਬੇ ਉਸ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲਗਏ ਗਿਆਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਿਸਨੂੰ
 ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਹਕੀ ਓਰ ਭੇਜਿਆ ਕਹਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕੋ ਜਾਇਕਰ ਕਹੁ ਜੋ ਤੇਰਾ ਭਾਈ
 ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਇਤਨ ਸੁਣਕਰ ਸਰਾਪਰਵਾ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਮਾਤਾ ਸੁਲਖ

ਟੀਜੀਕੋ ਬਡਾ ਧੀਰਜ ਅਨਿਦਹੋਇਆ ਕੁਈਆ ਜੈਰਾਮ ਸੁਣਦੇਹੀ ਜਾਇਕਰਮ
 ਲਿਆ ਜਦ ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਦਰੀਆਂਓ ਸਾਹਿਰਨੁ ਆਏ ਤਾਂ ਸਭਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆਏ
 ਹੁਤ ਦਰੀਆ ਉਵਿਚ ਪਾਇਆਸੀ ਅਤੇ ਦਉਲਤ ਖਾਨ ਨੇ ਜਾਲ ਪਵਾਇਆਸੀ
 ਤਦ ਭੀ ਨਹੀ ਸੀ ਨਿਕਲਿਆ ਬਹੁਤ ਲਭ ਬਕੇ ਸਨ ਨਹੀ ਸੀ ਲਭਾ ਹੁਣ ਕਿਥੋ
 ਨਿਕਲ ਆਇਆ ਤੁਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਟੀ ਪੁਰ ਆਏ ਦੇਖੇ ਤੋ ਜੀਦਰੇ ਲਗੇ ਪੈ
 ਪਾਛਿਆ ਜੀਦਰੇ ਕਿਉ ਲਗਾਏ ਹੈਨ ਤੁ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਲਵਾਏ ਹੈਨ
 ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਜੀਦਰੇ ਤੋੜ ਕਰ ਦੁਕਾਨ ਲੁਟ ਲਓ ਜੋ ਜਿਸਕਾ ਜੀ ਚਾਹੇ ਲੈ ਜਾਏ
 ਅਤੇ ਮੁਖਤੇ ਏਹੁ ਕਹਿਨ ਨਾਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਨਾਕੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ
 ਹੁਕਮ ਸੁਣਕਰ ਲਗੇ ਲੁਟਨੇ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਖੜਾ ਦੇਖੇ ਅਤੇ ਆਪਨੇ ਗਲਾ ਵਿਚ ਖਫ
 ਨੀ ਪਹਿਨ ਲਈ ਤੇ ਖੜੇ ਦੇਖ ਦੇ ਹੈਨ ਲੁਟ ਹੋਰ ਹੀ ਹੈ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਕੋ ਖਬਰ ਹੋਈ
 ਵਹੁ ਭੀ ਆਇਆ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਉਨ ਕੀ ਤਰਫ ਦੇਖਿਆ ਹੀ ਨਹੀ ਬੋਲੇ ਭੀ ਨਹੀ
 ਤਾਲੋਕਾ ਆਖਿਆ ਖਾਨਜੀ ਨਾਨਕ ਤ ਦਰੀਆ ਉਵਿਚ ਪਾਇਆਸੀ ਜੋ ਇਸਨੇ
 ਉਥੋ ਚੋਟ ਖਾਧੀ ਹੈ ਏਹੁ ਖਾਲੀ ਨਹੀ ਇਸਨੁ ਕੁਛ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਮਿਹਰ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ
 ਲੋਕਾਂ ਲੁਟਦਿਆਂ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਨੇ ਹਟਾਇ ਦੀਆ ਅਤੇ ਕਹਾ ਜੈਰਾਮ ਹੱਟੀ ਕੋ ਬੰਦ
 ਕਰੇ ਤੇ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇ ਕੇ ਪਰਨੁ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਬ
 ਹਰ ਨਿਕਲ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਮੁਖ ਥੀ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋਨੋਕਾ ਨਿਖੇਧਕ
 ਹੈ ਤੇ ਕਾਜੀ ਨੇ ਸੁਣਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਣਕੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅ
 ਖਦੇਹੋ ਨਾਕੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਤੁਧ ਨੇ ਕਿਆ ਪਾਇਆ ਹੈ
 ਤ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਆਦੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੋਈ ਹਿੰਦੂ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਮੁਸ
 ਲਮਾਨ ਦੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਤ ਕਾਜੀ ਨੇ ਪਾਛਿਆ ਮੁਸਲਮਾਨ
 ਦੇ ਕਰਮ ਕੇਹੜੇ ਹੈਨ ਤ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਾਵਣ
 ਮੁਸਕਲ ਜਾਹੋਇਤ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਾਵੈ ॥ ਅਵਲ ਅੰਲ ਦੀਨ ਕਰਮਿਠਾ ਮਸਕ
 ਲਮਾਨ ਮਾਲ ਮੁਸਾਵੈ ॥ ਹੋਇ ਮੁਸਲਮਾਨੀਨ ਮੁਹਾਏ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਾ ਭਰਮ
 ਕਾਵੈ ॥ ਰਬ ਕੀ ਰਜਾਇ ਮੈਨੈ ਸਿਰ ਉਪਰ ਕਰਤ ਮੈਨੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਤਉ ਨਨਕ
 ਸਰਬ ਜੀ ਮਿਹਰੀ ਮਤ ਹੋਇਤ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮਿਹਰਮਾਸੀਤ ਸਿਦਕ ਮੁ
 ਸਲਾ ਹਕ ਹਲਾਲ ਕਰਾਣਾ ॥ ਸਰਮ ਸੁੰਨਤ ਸੀਲ ਰੋਜਾ ਹੋਹ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਕਰਣੀਕਾ
 ਬਾ ਸਚੁ ਪੀਰ ਕਲਮ ਕਰਮ ਨਿਵਾਜਾ ਤਸਬੀ ਸਾਤਿ ਸਭਾਵ ਸੀ ਨਨਕ ਰਖੇਲਾ ਜਾਹ

ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਹੇਕਾਜੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਾਵਣਾ ਭੀ ਬਹੁਤ ਅੰਧ ਹੈ ਬਹੁਤ
ਮੁਸਕਲ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਤਨੇ ਲਖਣ ਹੋਵਨ ਤੁ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹੀਏ ਕੇਹੜੇ ਲਖਣ ਹੋ
ਵਨ ਅਵਲ ਪਹਿਲੇ ਅੰਧੀਆ ਲੋਕ ਜੋ ਸੰਤ ਹੋਨ ਤਿਨਾ ਦਾ ਦੀਨ ਜੋ ਧਰਮ ਹੈ ਤਿ
ਸਨੁ ਮਿਠਾ ਕਰੇ ਮਸਕਲ ਕਰੇ ਮਾਨਦਾ ਕਿਆ ਅਰੁ ਮਾਨ ਕੇ ਦੁਰਕਰੇ ਅਤੇ ਮਾਲ
ਧਨ ਜੋ ਪੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਉਪਰ ਖਰਾਇਤ ਕਰੇ ਹੋਵੇ ਮੁਸਲਮ ਕਾਇਮ ਕਿ
ਅਇਸਾ ਬਿਤ ਮੁਹਾਣੇ ਜੋ ਹੋਨ ਮੁਖੀ ਮਲਾਹ ਸੰਤ ਜਨ ਜੋ ਸੀਸ ਬਤੇ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾ
ਲੇ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਦਾ ਸੀਸਾ ਜੋ ਪੈ ਤਿਸਨੂੰ ਦੁਰਕਰੇ ਰਬ ਦਾ ਭਾਣਾ ਸਿਰ ਉਪਰ ਮੰਨੇ
ਕਰਤੇ ਨੂੰ ਮੁਖ ਮੰਨੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਜੋ ਆਪਾ ਭਾਵੇ ਤਿਸਨੂੰ ਦੁਰਕਰੇ ਤਬ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿ ਦੇ ਹੈਨ ਸਰਬ ਜੀਵਾ ਦੇ ਉਪਰ ਮਿਹਰ ਬਾਨੀ ਕਰੇ ਜੇਕਰ ਏ
ਹਲਖਣ ਹੋਵਨ ਤੁ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਵਾ ਹੈ ਸਭਨ ਦੇ ਉਪਰ ਮੇਹਰ ਕਰਨੀ ਏਹ ਮ
ਸੀਤ ਕਰੇ ਹਕ ਹਲਾਲ ਦਾ ਖਾਣਾ ਸੋਈ ਕੁਰਾਨ ਪੜ੍ਹੇ ਪਾਪਾ ਵਲੋਂ ਸਰਮ ਕਰਨੀ ਏ
ਹੀ ਸੰਨਤ ਕਰਾਵੇ ਜਤ ਸਤ ਜੇਤ੍ਰ ਰਖਣਾ ਏਹ ਰੋਜਾ ਰਖੇ ਤਉ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਵਾ ਹੈ
ਜੇਹੜੇ ਸੁਭ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਏਹ ਮਕਾ ਕਰੇ ਜੇਹੜਾ ਸਚ ਬੋਲਣਾ ਹੈ ਏਹ ਪੀਰ ਕਰੇ
ਸੁਭ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਏਹੀ ਕਲਮ ਪੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਨਿਵਾਜ ਕਰੇ ਜੇਹੜਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ
ਭਾਣਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਏਹ ਤੁਸਬੀਫੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਦੇ ਹੈਨ ਤਉ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਪਤਰ ਹੈਗੀ ਹੇਕਾਜੀ ਏਹ ਲਖਣ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇ ਹੈਨ
ਤੁ ਕਾਜੀ ਨੇਕਾ ਹਿੰਦੂ ਅੰਦੇ ਲਛਣ ਕੌਣ ਹੈਨ ਤੁ ਬਾਬੇ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਹਿੰਦੂ ਭੁਲੇ ਅਪੁਰੀ ਜਾਹੀ ॥ ਨਾਰਦ ਕਹਿਆ ਸਿਪੁ ਜ ਕਰਾਹੀ
ਅੰਧੇ ਗੁੰਗੇ ਅੰਧ ਅੰਧਾਗਾ ਪਾਬਰ ਲੇ ਪੁਜਾਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਗਾ ਓਇ ਜਿ ਆਪੁ
ਬੇਤੁ ਮਕਾਹਿ ਤਾਰਣ ਹਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪਰ ਹਰ ਕਾ ਮੁਕੋ ਧੂਧੂ ਠਨਿੰਦਾ ਤਜਮਾਇਆ ਅ
ਹਿ ਕਾਰ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਤਜਕਾਮ ਕਾਮਨੀ ਮੋਹਤ ਜੈ ਤੁ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਵੈ ॥
ਤਜਮਾਨ ਅਰੁ ਮਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਸੁਤਦਾਰਾ ਤਜ ਪਿਆਸੁ ਆਸਰਾ ਮਾਲਿ ਵਲਾਵੈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਾਰਾ ਮਨ ਵਸੈ ਸਾਚ ਸਬਦ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਮਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਹਿੰਦੂ ਭੁਲੇ ਹੋਏ ਹੈਨ
ਅਤੇ ਅਪੁਰੇ ਹੀ ਜਾਵੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮਨ ਨਾਰਦ ਦੇ ਆਖੇ ਲਗਦੇ ਹੈਨ ਤਿਸਕਰ ਕੇ
ਅੰਧੇ ਹੈਨ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਸਟੀ ਨਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਤੇ ਗੁੰਗੇ ਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਜਸ ਨਹੀ
ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੈਨ ਪਬਰਾਨੁ ਪੁਜਦੇ ਹੈਨ ਮੁਰਖ ਹੈਨ ਸੋ ਪਬਰ ਜੇਹੜੇ ਆਪੁ ਬਣ
ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸਤਾ ਤਾਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਨਗੇ ਹਿੰਦੂ ਅੰਦੇ ਕਰਮ ਏਹ ਹੈਨ

ਤਿਆਗੇ ਕਾਮਕੋਧਨ ਅਤੇ ਸੁਠਗੁਨ ਬੋਲੇ ਤੇ ਨਿੰਦਿਆ ਨ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਹਿਕਾਰ
 ਦੀ ਤਾਜ਼ਹੀ ਉਠਾ ਦੇਵੇ ਇੰਸਤੀਆਦਿਕ ਦਾ ਮੋਹ ਨ ਕਰੇ ਅਤੇ ਚਿਤ ਦੀਆਂ ਕਾ
 ਮਨ ਦੁਰਕਰੇ ਇਤਨਿਆ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਦਾ ਫਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅੰਦਰ ਜੋ ਮਾਇਆ
 ਅਥਵਾ ਸੰਸਾਰ ਦਿਸਦੇ ਵਿਚ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਪਾਇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
 ਫੇਰ ਮਾਨਕੋਭੀ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇ ਅਭੁਮਾਨਕੋਭੀ ਤਿਆਗੇ ਇਸਤੀਪਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀ
 ਤਨ ਕਰੇ ਇਤਆਦਿਕ ਰਿਸਨ ਸਰਬ ਤਿਆਗੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਆਸ ਕਰੇ
 ਤੇ ਹਮਨ ਮਨ ਲਾਲਿ ਵਲਾਵੇ ਸਾਹਿਬਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕਰ ਸਚ
 ਇਸਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਸੇ ਗੁਰ ਦੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਸਚੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਹਰੀ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ
 ਵਿਚ ਸਮਾਇ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਏਹ ਬਚਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਕਹੇ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਚੁਪਕਰ ਗਿਆ
 ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮਸਤਾਨ ਹੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਵੜੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੋੜ੍ਹਾ ਦੇਵੇ ਛਾਵੇ
 ਉਪਰ ਬੈਠੇ ਹੀ ਰਹਿਨ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਏਹ ਰੰਗ ਦੇਖਕੇ ਵਾਦੀ ਲੋਕ ਆਖਨ ਲਗੇ ਦੇਖੋ
 ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੈਸੇ ਗਵਾਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਕੀਰਾਨੁ ਖਵਾਇਦਾ
 ਸੀ ਸੋ ਹੁਣ ਉਨ ਪੈਸਿਆਂ ਨੂੰ ਗਵਾਇਕੇ ਏਹ ਰੰਗ ਕਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਏਹ ਰੰਗ ਪ
 ਵਨ ਜੋ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਭੁਤਨ ਲਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖਪਤੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵੇਲਤਖਨ ਨੇ ਏਹ ਬਾ
 ਤ ਸੁਣੀ ਜੋ ਨਾਨਕ ਖਪਤੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਵੇਲਤਖਨ ਲੋਦੀ ਨੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ
 ਅਤੇ ਆਖਿਓ ਸਜੈਰਾਮ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੇਰਾ ਸਾਲਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ਖਾਨਕਾ ਕਾਮ ਕਰਤਾ ਬਾ ਸੋਤ
 ਉਖਪਤੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਪੈਸਿਆਂ ਕੇ ਹਿਸਾਬ ਕਾਜ ਬਾਬ ਦੇਹ ਤੂੰ ਜੈਰਾਮ ਸੁਣ
 ਕਰ ਬਤਾ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇਆਂ ਅਤੇ ਖਾਨਕੇ ਆਖਿਆ ਹੋਖਾਨ ਜੀ ਮੈਂ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਾਸ
 ਜਾਤਾ ਹੋ ਤਉ ਖਾਨ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆਂ ਹਛਾ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਓ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਣਕੇ ਆਖਿਓ ਸਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਖਾਨ ਹਿਸਾਬ ਮਾਂਗਤਾ ਹੈ
 ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਚਲੋ ਹਿਸਾਬ ਦੇ ਆਵੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਦੋਨੋ ਖਾਨਕੇ ਪਾ
 ਸ ਆਏ ਖਾਨ ਨੇ ਕਹਾ ਹਮਬਾ ਹਿਸਾਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਖਾਨ ਜੀ
 ਆਪਨ ਮੁਨਸੀ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਹਿਸਾਬ ਆਪ ਕਰੀਏ ਤਬ ਜਾਵੇਗਾ ਇਨੇ ਆਣਕ
 ਰ ਕਾਗਰ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਹੇ ਵਨ ਜਾਵੇਗਾ ਇਨੇ ਕਈ ਤਰਾ ਕੀਆਂ ਅਨ੍ਹ
 ਵਣੀਆਂ ਪਵੇ ਪਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਨਚਲੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਚ ਨਾਲ
 ਕੋਈ ਅਣਵਣੀ ਪੈਸ ਨਹੀਂ ਜਾਦੀ ਹਿਸਾਬ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਤ ਸੰਸਾਰ
 ਰੂਪਾ ਨਿਕਲਿਆ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦੇਵਣ ਤਾਂ ਵੇਲਤਖਨ ਪਠਾਣੇ ਸੁਣਕਰ ਕਹਾ

ਹੋ ਨਨਕਜੀ ਤੁਮ ਮੇਰੀ ਖਨੇ ਪਰ ਬੈਠੋ ਅਗੇ ਕਮ ਚਲਾਓ ਅਤੇ ਤੁਮ ਹਾਹਿ ਸਾਬ
 ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਕੀ ਤੁਰਫ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਸੋ ਅਬੀ ਚੁਕਾਇ ਲੋਵੋ ਅਤੇ ਪੇਸਰੀ ਰੁਪਯੇ ਭੀ
 ਸਰਕਾਰ ਸੇ ਲੋਵੋ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋਖਾਨ ਸਾਹਿਬ ਏਹੁ ਪੇਸੇ ਹਮਾਰੇ ਫਰਕੀ
 ਰਾਕੇ ਦੇਵੋ ਅਰਹਮ ਸਚੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਕਾਰ ਮੇਲ ਗੇਹਾਂ ਅਬ ਮੇਰੀ ਖਨੇ ਕੀ ਕਾਰ
 ਨਹੀ ਕਰਤੇ ਇਤਨ ਕਹਿ ਕਰ ਬਾਬਾ ਨਨਕਜੀ ਚਲ ਦਾਗਿਆ ਪਰ ਘਰ ਦੀ
 ਵਲ ਵੜਿ ਚਿਨਹੀ ਬਾਹਰ ਹੀ ਰਹਿਨੇ ਲਗਾ ਤੁਮੁਲਾ ਚੋਣ ਜੋ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਸਹੁਰ
 ਪੈ ਸੋ ਤਿਸਨੈ ਸੁਣਿਆ ਸੋ ਸੁਣ ਕਰ ਜਲ ਕੇ ਅੰਗਾਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤੁ ਤੀਸਰੇ ਮਹੀ
 ਨੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਬੈਟਾ ਲਖਮੀ ਦਾ ਸਪੈ ਦੇਹੋਇਆ ਤੁਮੁਲੇ ਨੂਖ ਬਰਭੇਜੀ ਤਾਂ
 ਮੁਲੇ ਚੋਣੇ ਦਾ ਸਾਮ ਪੰਡਤ ਮੇਲੀਆਹ ਮੁਲਾ ਸਾਮੇ ਪੰਡਤ ਦਾ ਸੇਵਕੀ ਦਾ ਵਾਰਖਦ
 ਆਹ ਸਾਮੇ ਪੰਡਤ ਨੂੰ ਮੁਲੇ ਆਖਿਆ ਪੰਡਤ ਜੀ ਮੈਕਿਆ ਕਰ ਦੇਖੋ ਨਨਕ ਕੁਛ
 ਕਰਕੇ ਮਨਹੀ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਨਕਿ ਧਰੇ ਨਿਕਲ ਹੀ ਜਾਦਾ ਹੈ ਘਰ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਨ ਇਜੇ ਹੀਆ
 ਗਲ ਕਰਕੇ ਮੁਲਾ ਬੁੰਨ ਤੇ ਕਹੇ ਪੰਡਤ ਜੀ ਮੈਵਡੁ ਦੁਖੀਹਾਂ ਤੁ ਸਾਮੇ ਪੰਡਤ ਕਹਿ
 ਆ ਚਲ ਦੇਖ ਮੁਲਾ ਨਨਕ ਕਿਬੇ ਹੈ ਮੈ ਚਲ ਦਹਾਂ ਨਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਤੁਮੁਲੇ ਨੇ ਕ
 ਹਿਆ ਪੰਡਤ ਜੀ ਚਿਹਤ ਗੋਰਾ ਮੜੀਆ ਵਿਚ ਬੈਠ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਤੁ ਸਾਮ ਪੰਡਤ ਅ
 ਤੇ ਮੁਲਾ ਨਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਆਇਕਰ ਆਖਿ ਚਿਨੇ ਹੋ ਨਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਸਾਂ
 ਗ ਬਣਾਇਆ ਹਈ ਅਤੇ ਕਿਆ ਕਚੀਆਂ ਗਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੁਟ ਬਰਦਾਰ ਹੈ ਕੋਈ
 ਕਿਰਤ ਕਰ ਚਲ ਕੇ ਕਰ ਤੁ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਸਬਦ ਇਕ ਆਖਿਆ ਬਸੀਤ ਵਿਚ
 ॥ ਰਾਗੁ ਬਸੀਤ ਮਹਲਾ १ ॥ ਰਾਜਾ ਬਾਲਕ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ਦੁਸਟਾਨ ਲ
 ਧਿਆਰੋ ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾਪ ਪੜੀਅਹਿ ਪੰਡਤ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ੧ ॥ ਸੁਆਮੀ
 ਪੰਡਤ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧ ਪਾਵੁ ਉਪ੍ਰਾਪਤੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮ
 ਰਬ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ॥ ਜੋ ਸੁਣਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਤ ਜੀ ਕਾਇਆ ਜੋਏ
 ਹਸਰੀਰ ਹੈ ਸੋ ਕਚੀ ਨਗਰੀ ਹੈ ਅਰਮਨ ਜੇਠਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਸੋਰਾਜਾ ਹੈ ਪਰ ਬਾਲਕ
 ਰਾਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਹੰਕਾਰ ਏਹ ਪੰਜੇ ਦੁਸਟ ਹੈਨ ਇਨ ਦੇ ਨਲ ਮਨ ਦਾ
 ਵਿਹਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਾ ਸਿਰਤੇ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਖਤ ਪੜੇਗਾ ਇਸ ਜੀਵਨੁ ਪਕੜੇਗਾ ਤੁਕਾਇ
 ਆ ਕਚੀ ਨਗਰੀ ਰੂਹਿ ਜਾਵੇਗੀ ਅਵਿਦਿਆ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਏਹ ਦੋਨੋ ਮਾਂਵੇ ਹੈਨ
 ਇਕ ਈਸ਼੍ਵਰ ਤੇ ਜੀਵ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹੈਨ ਇਨ ਦੁਹਾਂ ਦਾ ਜਣਿਆ ਹੋਇਆ ਇਸੀ ਤੇ ਏਹ
 ਕੁਟਲ ਹੈ ਸੋ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਏਹ ਸੀਰੇ ਹੋ ਪੰਡਤ ਜੀ ਏਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਮੁਖ ਕੇ ਸਿਖਿਅ

ਦੇਓ ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਮੈਨੂੰ ਹੋਵੇ ਜਦ ਏਹ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਤਾ ਮੁਲਾ ਬੋਲਿ
 ਆ ਅਵੇਨਾਨਕ ਏਹੋ ਅਗ ਤੈਨੂੰ ਲਗੀ ਆਹੀ ਤਾ ਟਬਰ ਕਿਉਂ ਕੀਤੋ ਨਾਵਿਆਹਕ
 ਰਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਟਬਰ ਵਧਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਮੈਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਵੇ ਟਬਰ ਕਰਕੇ ਅਵਾਜਾਣ ਹੋਇ
 ਕਰਨਰੋ ਕਿਉਂ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਲੁਟਾਇਦਾ ਗਹਿਓ ਘਰਦਿਆਨੁ ਏਕ ਟਕਾਭੀ ਨਾ
 ਦਿਤੋ ਤੇ ਹੁਣ ਲਜਾ ਸਰਮ ਗਵਾਇਕੇ ਭੁਜ ਨਿਕਾਲਿਓ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਦੂਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਭੀਤਰ ਅਗਨ ਬਨਾਸ ਪਤਿ ਮਓਲੀ ਸਾਗਰ ਪਿਰੈ ਪਾ
 ਹਿਓ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦਾਇ ਘਰਹੀ ਭੀਤਰ ਮੈ ਸਾਗਿ ਆਨ ਨ ਪਾਇਆ॥ ੨॥
 ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿ ਦੇਹੈਨ ਭੀਤਰ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰੂ
 ਪ ਅਗਨੀ ਭੁਗਿ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਨਾਸ ਪਤੀ ਜੋ ਧੀਆ ਪੁਤਰ ਹੋਨ ਜੋ ਰੂ ਤੇ ਧਨ ਤੇ ਹੁ
 ਜਗਾਰ ਕੁੜਮ ਜਵਾਈ ਤੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਹੋਨ ਹੋ ਪੰਡਤ ਜੀ ਤੁਸਾ ਸਾਰਖੇ ਇਨਾ ਸਨ ਬੀਧੀ
 ਅਤੇ ਕਦੀ ਛੁਟਦਾ ਨਹੀ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਦੀ ਭੁਰਦੀ ਨਹੀ ਰੋਚਕ ਤੇ ਲੈਕਰ ਸਮੇ
 ਰਤੀ ਕਰਮਿਲੇ ਇਸ ਜੀਵਨੁ ਤਉ ਭੀ ਨਹੀ ਰਜਦਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਘਟ ਵਿਚ ਹੀ ਚੰ
 ਦ੍ਰਮਾ ਸੂਰਜ ਹੋਨ ਪਰ ਬਿਨਾ ਗਿਆਨ ਹੋਏ ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਚਾਨਣ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਏਹ ਚਾਨ
 ਣ ਤਦੇ ਹੋਵੇ ਜਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲੇ ਬਿਨਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲੇ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਏਹ ਰਿਦਾ ਰੂਪ
 ਕਮਲ ਸੀਧ ਹੋਵੇ ਤਾ ਚਾਨਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਸਾਮਾ ਪੰਡਿਤ ਬੋਲਿਆ ਹੋਨਾਨਕ ਜੀ ਘ
 ਰਹੀ ਵਿਚਰੋ ਰਾਮ ਸਿਮਰ ਕਰ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਕਰੋ ਰਾਮ ਸਭਨ ਦੀ ਸਾਹ ਵਿਚ ਹੈ
 ਘਟ ਘਟ ਵਿਚ ਰਾਮ ਗਵਿਆ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੀਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ
 ਰਾਮ ਰਵੰਤ ਜਾਣੀ ਮੈ ਇਕ ਮਾਈ ਭੋਗ ਕਰੇਇ॥ ਤਾ ਕੇ ਲਖਣ ਜਾਣੀ ਮੈ ਹਿਖਿਮ
 ਧਨ ਸੀਗਰ ਹੋਇ॥ ੩॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥਾ॥ ਸਭੇ ਪੰਡਤ ਜੀ ਰਾਮ ਸਭਨਾ
 ਦੀ ਸਾਹ ਵਿਚ ਹੈ ਪਰ ਜਿਸ ਉਪਰ ਰਾਮ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਤਿਸੀ ਪੁਰਸਾਨੈ ਸਰਬ ਅਸ
 ਥਾਨ ਵਿਚ ਰਾਮਨੁ ਗਵਿਆ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਧੀਰਜ ਬਖਸਿਆ ਹੈ
 ਸਤਿ ਨਹੀ ਪੁਰਸਾਨੈ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਮਾਇਆ ਜਾਣੇ ਕੇ ਸੁਭ ਕਰਮਾ ਵਿਚ ਖਰਚ ਕੀ
 ਤੀ ਹੈ ਸੋ ਮਾਈ ਭੋਗ ਕਰਦੇ ਹੋਨ ਤਿਨਨੂੰ ਖਿਆ ਧੀਰਜ ਰੂਪ ਧਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਪਰ
 ਮੇਸਰ ਪਾਸੋ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਮੁਲੋਨੇ ਆਖਿਆ ਚਲੋ ਪੰਡਤ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤਾ ਸਿ
 ਰਤੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਆਖਿਆ ਨਹੀ ਮੰਨਦਾ ਤਾ ਫੇਰ ਪੰਡਤ ਨੇ ਆਖਿਆ
 ਕਿਸੇ ਦਾ ਆਖਿਆ ਭੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੰਨਿਆ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਉ
 ਥੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੇਨ ਖਾਇਆ ਮਾਨੈ ਤਿਨਹੀ ਸੇਤੀ ਵਾਸਾ ਪ੍ਰਣਵ

ਤੁਨਨਕਦਾਸਨਦਾਸਾਖਿਨੁਤੋਲਾਖਿਨਮਾਸਾ॥ ਤਿਜਕ ਪਰਮਾਰਥਾ॥
 ਸੁਣੇ ਪੰਡਤਜੀ ਏਹ ਮਨਕਹੇ ਸੁਣੇਨੂੰ ਮਨਦਾ ਨਹੀ ਰਸਨਾ ਏਹੁ ਜੇਹੜੀ ਹੈ ਸੋ ਕਿਸੇ ਦੇ
 ਕਹੇ ਵਿਚਲੀ ਉਸਤਤ ਨਿਦਾ ਪਈ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਜ ਅਖਜ ਭੀ ਜਾਣਕੇ ਫਿਕ
 ਮਿਠਾ ਪਈ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਇਸੇ ਨਾਲ ਵਾਸ ਹੈ ਸੁਣੇ ਪੰਡਤਜੀ ਜੇ
 ਕਰਤ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਵੇ ਤੁ ਏਹੁ ਰਸਨਾ ਬਿਸਿਆ ਦੇ ਰਸਾ ਨਾਲ ਹੋਈ ਨਹੀ ਤੁ ਏ
 ਹੁਇਏ ਸਭੁ ਆਪਣੇ ਰਸਾ ਵਿਚ ਲਗੇ ਹੋਏ ਹੋਨ ਇਸ ਮਨਦਾ ਵਾਸਾ ਇਨਾ ਦੇ ਨਾ
 ਲਹੇ ਏਹੁ ਮਨ ਸਵਰੇ ਤਦ ਜਦ ਪਰਮੇਸਰ ਸਵਾਰੇ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਪੰਡਤ ਨੇ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਓ ਸਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਬੜਾ ਸੀਤੋ ਹੈ ਪੰਡਤ
 ਦੀ ਨਹੋਇਆ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਤਿਸ ਪਰਦਾਇਆ ਵਿਸਟ ਦੇਖ ਕਰ ਨਿਹਾਲ ਕਰ ਦਿਤ
 ਅਤੇ ਮੂਲਾ ਖਿਸ਼ਟਾ ਤੇ ਗੁਸੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਗਾਇਆ ਸਾਖੀ ਪੁਰੀ ਹੋਈ
 ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮੂਲੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੀ ਮਸਤ ਚਾਲੀ ਵਿਚ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਸਾਥ ਬਤਭੀ ਨਹੀ ਕਰੈ
 ਅਤੇ ਨਾ ਘਰ ਵਿਚ ਆਵੈ ਨਾ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਆਵੈ ਮਨੀਆ ਮਸਾਣ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿ
 ਆਕਰਨ ਮਨਸੁਖ ਜੋ ਲਹੌਰ ਵਾਲਾ ਸਿਖ ਸੀ ਤਿਸਨੇ ਆਇਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
 ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ਧਿਆਨ ਮੈ ਇਸਾ ਬਿਤ ਸੇ ਮਨਸੁਖ ਬੈਠ ਕਰ ਅਰਦਾਸ
 ਕੀਤੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਆਉਭਾਈ ਮ
 ਨਸੁਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਮਨਸੁਖ ਨੇ ਕਹਾ ਆਪਣੇ ਦਰਸਨ ਕੀਏ ਤੇ ਮੇਰੇ ਤਨ ਮਨ ਕਾ ਕਸ
 ਟ ਅਬ ਦੂਰ ਹੋਇ ਗਾਇਆ ਹੈ ਮੈਂ ਅਬ ਆਪਕੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇਕਰ ਦੂਰ ਦੇ ਸਕੋ
 ਜਾਇਆ ਚਾਹਿਤ ਹੋ ਬੇਪਕੁਰ ਕੇ ਸਿੰਘਲਾ ਦੀ ਪਕੇ ਜਾਵੁ ਉਗਾ ਆਪ ਮੇਰੇ ਕੋ
 ਕੁਛ ਆਗਿਆ ਕਰੇ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋਇ ਤਉ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਕਹਾ
 ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਮੈ ਉਠ ਕਰ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇਕਰ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇਕੇ
 ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੀਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਨ ਸਤਨਾਮ ਕੇ
 ਜਪਨੇ ਕਰਤੇਰੇ ਸਭੁ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਵਨਗੇ ਇਤਨ ਕਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਗਿਆ
 ਦਈ ਹੋ ਮਨਸੁਖ ਅਬ ਜਾਓ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾਨ ਮਜਪੇ ਅਰਕੁ ਗੀਰਥ ਕੇ ਭੀ ਭੋਜ
 ਦੀਆ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਮੂਲ ਚੋਣਾ ਨਬਾਬ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕਰ ਫਰਿਆਦ ਕਰੀ ਬਹੁ
 ਉਚੀ ਅਵਾਜ ਕਰਕੇ ਪੁਕਾਰਿਆ ਤੁ ਨਬਾਬ ਦੋਲਤ ਖਾਨ ਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਯਾਰ ਖਾ
 ਏਹ ਕੌਣ ਹੈ ਅਰਕਿਸ ਪਰ ਫਰਿਆਦ ਕਰਤ ਹੈ ਤੁ ਯਾਰ ਖਾਨੇ ਪੁਛ ਅਰੇ ਤੂੰ ਕੌਣ

ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸਪਰ ਫਰਿਆਦ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਮੁਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਨਾਨਕ ਮੇਦੀ ਕਾ ਸ
 ਸੁਰਾਹੇ ਅਰ ਨਾਨਕ ਕੇ ਉਪਰ ਫਰਿਆਦੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਯਾਬਾਨ ਜੇ ਨਬਾਬ ਕ
 ਨ ਉਕਰ ਬਾ ਤਿਸ ਨੇ ਨਬਾਬ ਕੇ ਪਾਸ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੋ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਏਹੁ ਨਾਨਕ
 ਮੇਦੀ ਕਾ ਸੁਰਾਹੇ ਤਾਹੈ ਅਰ ਨਾਨਕ ਕੇ ਉਪਰ ਫਰਿਆਦੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾਬ
 ਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਯਾਬਾ ਇਸ ਕੋ ਅਗੇ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਯਾਬਾ ਨਬਾਬ ਕੇ ਪਾਸ ਮੁਲੇ ਕੋ ਲੈ
 ਆਇਆ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਮੁਲੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉਂ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਪਰ ਕਿਉਂ ਫਰਿਆਦੀ ਆ
 ਇਆ ਹੈ ਤਾਮੁਲੇ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੇਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਸਤ ਸੈ ਸਠ ਰੁਪਾ ਜੋ
 ਨਾਨਕ ਕੇ ਬਾਕੀ ਨਿਕਲੇ ਹੈ ਨਿ ਜੋ ਨਾਨਕ ਕੇ ਕਬੀਲੇ ਕਉ ਮਿਲੇ ਨੇ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਨਬਾ
 ਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਮੁਲਾ ਨਾਨਕ ਨੇ ਤੋ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੇ ਏਹੁ ਪੈਸੇ ਫਕੀਰ ਕਉ ਬਾ
 ਰ ਦੇਵੇ ਤਾਮੁਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੋ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਤੇ ਸਿਰ ਹੀ ਹੋਇ ਗਇਆ
 ਹੈ ਤੁਸ ਕੇ ਕਹਿਨੇ ਕੀ ਬਾਤ ਕੋ ਨਸੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਾ ਜੇ ਹਕਤਾ ਇਨਕਾ ਭੀ ਹੈ ਪਰ
 ਨਾਨਕ ਕੇ ਕਿਸੀ ਸੇ ਝਾੜਾ ਕਰਾਵੇ ਮੁਲਾ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਕੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਗਨ
 ਹੋਇ ਕਰ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਨਬਾਬ ਕੇ ਕਹੇ ਸੇ ਮੁਲਾ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਲੈ
 ਏ ਤਾਮੁਲਾ ਲਗਾ ਆਇ ਕੇ ਝਾੜਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਕ ਵਿਚ ਪਲੀਤੇ ਸਾ
 ਝਾੜੇ ਧੁਆ ਦੇਵਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਆਖਿਆ
 ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀ ਉਜੜੀ ਖਲਵਾਵੇ ਨਹੀ ਬਾਉ ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਿਗਤਿ ਨਾਕ ਜੀਵਿਆ
 ਜਿਲਿ ਖਲਿਖ ਵੇਚਨ ਨਾਉ ॥ ਤਾਮੁਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਅਰੁ
 ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਦਸਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ १ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਭੂਤਨ ਕੋਈ ਕਹੈ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਅਧ
 ਮੀ ਨਾਨਕ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਭੁਇਆ ਦਿਵਾਨ ਸਾਹਿਕਾ ਨਾਨਕ ਬਊਰਾਨਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ
 ਬਿਨ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨ ਜਾਣੀਐ ਜਾਭੈ ਦੇਵਾਨ ਹੋਇ ॥
 ਏਕੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨ ਜਾਣੀਐ ਜਾਏ
 ਕਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਹੁਕਮ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਾਇ ॥ ੩ ॥
 ਤਉ ਦੇਵਾਨ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਧਰੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮੰਦਾ ਜਾਣੈ ਆਪ ਕਉ ਅਵਰੁ
 ਭੁਲਾ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਦੇ
 ਹੋਨ ਹੋਗਾਈ ਏਹੁ ਜੋ ਪੰਜ ਤਤ ਕਾ ਸਰੀਰ ਹੈ ਸੋ ਕੋਈ ਤਾ ਇਸ ਕਉ ਭੂਤਨ ਕਹਦ
 ਹੈ ਅਰੁ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਬੈਤਾਲ ਕਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਅਦਮੀ ਕਹਦਾ ਹੈ ਅ

ਰਜਦੇ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਸੀਤ ਨੇ ਸੋਝੀ ਦਿਤੀ ਹੈ ਤਦੇ ਦਾ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਹਦ ਆਪਨੁ ਸਾਖੀ ਜਣਦਾ
ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇਹੜਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਕੈ ਮੈਨੂੰ ਦੇਹੁ ਅਭਿਮਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਸੋ ਉਸ
ਵਲੇ ਮੈਂ ਬਉਰਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਦੇ ਦਾ ਗੁਰਾ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਮੈਂ ਵਿਰੁ ਕੀਤਾ
ਹੈ ਤਦੇ ਦਾ ਮੈਂ ਇਸ ਸਰੀਰ ਦੇ ਪਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤਮਾ ਹਾਂ ਅਰੁ ਅਤਮੇ ਤੇ ਪ
ਰਮਾਤ ਮੈਂ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤਉ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਬਿਨ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜਾ
ਣਦਾ ਅਤੇ ਦੇਹੁ ਹੀ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਅਰ ਦੇਹੁ ਹੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਹੀ ਦਾ ਸਾਖੀ ਹੋ
ਅਤੇ ਦੇਹੀ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ਹੋ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕਰ ਮੁਲਾਨੇ ਮਥਾ ਦੇਕਿਆ ਅਤੇ ਮੁ
ਲਾਕੀ ਨਿਸਾ ਹੋਇ ਗਈ ਅਤੇ ਸਕੂਲੋਕ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਸਿਫਤ ਲਗੇ ਕਰਨ ਤਾਮਲ
ਨੇ ਨਬਾਬ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕਰ ਕਹਿਆ ਹੈ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਨੇ ਤੋ ਖਪਤ ਨ
ਹੀ ਖਾਇਆ ਉਸਕੇ ਤਾਈ ਕੋਈ ਮੋਲੀਆ ਮਿਲ ਗਇਆ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤੋ ਖਬਰ
ਦਾਰ ਹੈ ਤਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਜੈਰਾਮ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਲਿਆਵੇ ਤਾਨਫਰ ਨੇ
ਜਾਇਕੇ ਜੈਰਾਮ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਆਂਦਾ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਇਕਰ ਸਲਾਮ ਕੀਤੀ ਤਾ
ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੈਰਾਮ ਅਬ ਕਿਆ ਕਰੀਏ ਹਮਨੇ ਤੋ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪੈਸੇ ਰਖ
ਣੇ ਨਹੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਏਹ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੇ ਏਹ ਪੈਸੇ ਫਕੀਰਾ ਕਉ ਖੁਲਾਵੇ
ਅਰ ਉਸਕਾ ਸੁਸਰਾ ਉਸਕੇ ਉਪਰ ਫਰਿਆ ਦੀ ਹੁਆ ਹੈ ਓਹ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਜੇ ਓਹ
ਪੈਸੇ ਨਾਨਕ ਕੋ ਕਬੀਲੇ ਕਉ ਦੇਹੋ ਅਰੁ ਮੁਲਾ ਕਉ ਭੋਜਿਆ ਥਾ ਉਸਨੇ ਦੇਖਕ
ਰ ਆਇਕਹਾ ਹੈ ਜੇ ਨਾਨਕ ਖਬਰਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗੇ ਜੋ ਤੂ ਕਹੇ ਸੋ ਕਰੀਏ ਤਉ
ਜੈਰਾਮ ਏਹ ਸੁਨਕਰ ਚੁਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਤਉ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਜੈਰਾਮ ਤੂ ਕਿਉ ਚੁ
ਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਬਾਬ ਕਿਉ ਨਹੀ ਦੇਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਅਖਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮ
ਤੁਤੁਮ ਸਭ ਕੁਛ ਜਾਨਤੇ ਹੋ ਮੈਕਿਆ ਜਬਾਬ ਦੇਉ ਤਾਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਾ ਅਜੀਜੈ
ਰਾਮ ਹਕ ਤਉ ਕਬੀਲੇ ਕਾ ਭੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਾ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਭੀ
ਤਉਹਾ ਜਰਾ ਹੈ ਕਹੀ ਦੂਰ ਤੋ ਨਹੀ ਗਇਆ ਤਾਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨ
ਕ ਕਉ ਬੁਲਾਵੇ ਤਉ ਆਦਮੀ ਬੁਲਾਵਣੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਗਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹਮਨਹੀ ਜਾਨਤੇ ਕਉ ਨਬਾਬ ਹੈ ਤੋ ਕੌਨ ਕਾਜੀ ਹੈ ਤਾ ਓਹੁ ਅਹੁ
ਮੀਆ ਨੇ ਆਇਕੇ ਕਹਾ ਹੈ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਤੋ ਨਹੀ ਆਵਤਾ ਏਹ ਬ
ਤ ਸੁਨਕਰ ਨਬਾਬ ਨੇ ਗੁਸਾ ਖਾਧਾ ਅਰ ਗੁਸਾ ਖਾਇਕੇ ਕਹਾ ਜੇ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ
ਕੜਾ ਲਿਆਵੇ ਤਾ ਫੇਰ ਆਦਮੀਆ ਨੇ ਆਇਕੇ ਕਹਾ ਜੇ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਬਾ

ਬ ਬਹੁਤ ਗਿਲਾਵੰਦ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਨਕਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹਮ ਨਬਾਬ ਕੇ ਨਉ ਕਰ ਨਹੀ ਜ
 ਬ ਨਉ ਕਰ ਬੇਤਬ ਗਿਲਾ ਗੁਜਾਗੀ ਕਾਹਮ ਕੋ ਰੂਹ ਹੋਤਾ ਬਾ ਅਬ ਹਮ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੇ
 ਨਉ ਕਰ ਹੁਏ ਹੈ ਤਾ ਆਦਮੀ ਅੰਨੇ ਇਸੀ ਤਰ ਨਬਾਬ ਕੋ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਾ ਤਉ ਨ
 ਬਾਬ ਆਪ ਉਠ ਖੜਾ ਹੁਆ ਅਰਕਹਾ ਹਮ ਨਨਕ ਕੇ ਪਾਸ ਚਲਤੇ ਹੈ ਤਬ ਕਜੀ
 ਨੇ ਰੋ ਕਦੀਆ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਕੇ ਪਾਸ ਆਪ ਤੁਰ ਕੇ ਜਾਤੇ ਹੋ ਤਾਨਬਾਬ ਨੇ ਅਪਨੇ ਨਉ ਕ
 ਰੋ ਕਉ ਕਹਾ ਨਨਕਜੀ ਕਉ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹੋ ਜਿਸ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਨਉ ਕਰ ਤੁਮ ਹੋ ਤਿ
 ਸ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਹਮ ਰੋ ਕੋ ਦੀਦਾਰ ਦੇਵਉ ਇਤਨੀ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ
 ਨਨਕਜੀ ਉਠ ਖੜੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨਬਾਬ ਕੇ ਪਾਸ ਆਏ ਪਰ ਸਲਾਮ ਨ ਕੀਤੀ ਚਿਨੇ
 ਤਾਨਬਾਬ ਨੇ ਗੁਸਤਾਖੀ ਸੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਨਨਕ ਤੂੰ ਆਵਤਾ ਕਿਉ ਨਬਾ ਤਾਸੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮ ਤਿ ਜਬ ਤੇਰੇ ਚਾਕਰ ਬੇਤਬ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਆਵਤੇ ਬੇਅ
 ਬ ਹਮ ਤੇਰੇ ਚਾਕਰ ਨਹੀ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਚਾਕਰ ਹੁਏ ਹੈ ਤਾਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਨ
 ਕ ਜੇ ਤੁਮ ਮੇਸੇ ਹੁਏ ਹੋ ਤਉ ਹਮ ਰੋ ਸਾਬ ਚਲ ਕਰ ਨਿਵਾਜ ਕਰਹੁ ਅਜ ਜੁਮੇਕ
 ਰੋਜ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਕਹਾ ਚਲੋ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮ ਤੁਭਲੀ ਬਾਤ ਹੈ ਇਤਨ ਕਹਿ
 ਕਰ ਨਬਾਬ ਭੀ ਕਜੀ ਭੀ ਸੀ ਨਨਕਜੀ ਕਿ ਸਾਬ ਲੇ ਕਰ ਚਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਣਗਿ
 ਟਤ ਹੀ ਲੋਕ ਕਈ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਣੇ ਵਾਲੇ ਜੁਮਾ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕੇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤੁਸ
 ਰੇ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਵਿਚ ਰੂਪ ਪੇਗਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਤਾ ਸਭ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਜਾਹਗਾ
 ਖੜੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਲੋਗ ਮਹਾਜਨ ਭੀ ਸਭ ਏਹੀ ਆਖਨ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਅਜਨਾਨ
 ਕਜੀ ਕੋ ਨਬਾਬ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਰੇਗਾ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਏਹ ਸੁਣ ਕੇ ਬੜਾ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇ
 ਕਰ ਘਰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਤਾ ਨਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਆਵਦੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿ
 ਉਜੀ ਅਜ ਕਿਆ ਵਾਸਤਾ ਹੈ ਖਰੇ ਦਲਗੀਰ ਕਿਉ ਹੋ ਜੀ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ
 ਸੁਣ ਪਰ ਮੇਸਰ ਦੀ ਬੰਦੀ ਅਜ ਤੇਰੇ ਭਾਈ ਨੇ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਜੁ ਨਬਾਬ ਦੇ ਨ
 ਲ ਜੁਮੇ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਨਿਵਾਜ ਕਰਨੇ ਗਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਰੂਪ ਪੇਗ
 ਈ ਹੈ ਜੋ ਅਜਨਾਨ ਕ ਤੁਰ ਕਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਸੋ ਮੈ ਦਲਗੀਰ ਕਿਉ ਨ ਹੋਵੇ ਤਉ
 ਨਨਕੀ ਜੀ ਹਬ ਜੋਰ ਕਰ ਉਠ ਖੜੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਕਹਿ ਚਿਸ ਹੋਠ ਕੁਰ ਈ ਸਰਜੀ ਤੁ
 ਸੀ ਚਿਤਾ ਕਾਈ ਭੀ ਨ ਕਰੇ ਅਤੇ ਰਸੇਈ ਜੇਵੇ ਅਤੇ ਨਨਕਜੀ ਵਲੋ ਧੋਖਾ ਕੋਈ ਨ
 ਕਰੇ ਅਰਿੰਤ ਰਹੇ ਨਨਕ ਜੇ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਹੈ ਸੋ ਰੂਹੇ ਦਾ ਹਿਮਾਇਤੀ ਹੈ ਨਨਕਜੀ ਵਲ
 ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਨਜਰ ਨਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਿਧ ਬਾਹਮਣ ਭੀ ਨ ਲਹੀ ਭੇਜੇ ਅ

ਅਹ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਜੋ ਦੇਖ ਮਿਸਰਜੀ ਕਿਆ ਰੰਗ ਹੋਵਾ ਹੈ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ
 ਦੋਨੋ ਬਤਾ ਕਰਦੇ ਹੀ ਸੇ ਜੋ ਨਿਧੇ ਆਇ ਕੇ ਬਰਦਿਤੀ ਜਿਜਮਾਨ ਵਧਾਏ ਸੁਣਕਰ
 ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਕਿਉ ਨਿਧ ਮਿਸਰ ਕਿਆ ਰੰਗ ਵਰਤਿਆ ਹੈ ਤਾ ਨਿਧੇ ਆਖਿ
 ਅਜ ਜਮਾਨ ਸੁਖ ਅਨਿਦ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੁਸਾ ਵਿਸਵਾਸ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ
 ਤੇ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਪੁਛਣ ਲਗੇ ਮਿਸਰ ਤੂੰ ਕਛੁ ਦਸਤਾਸਹੀ ਕਿਉ ਕਰਹੋਇ ਨਿਬੜੀ
 ਤਾ ਨਿਧੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਜੈਰਾਮ ਮੈ ਮਸੀਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਾ ਗਇਆ ਨਹੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੜ
 ਨਾ ਭੀ ਨਹੀ ਸੀ ਪਰ ਜਦੋ ਤੁਰਕ ਲੋਕ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ ਦੀ ਜਬਾਨੀ ਸੁ
 ਏਆਸੀ ਜੋ ਨਬਾਬ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਨੇ ਨਿਵਾਜ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਖੜੋਤ
 ਹੀ ਰਹਿਆ ਤਾ ਜਦ ਨਿਵਾਜ ਕਰਮੁਕੇ ਤਾ ਨਬਾਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁਕਹਿਆ
 ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਨਿਵਾਜ ਕਰਨੇ ਆਇਆ ਬਾ ਅਕੇ ਖੜਾ ਹੋਵੇਂ ਆਇਆ ਬਾ
 ਉ ਨਿਵਾਜ ਕਿਉ ਨਹੀ ਕੀਤੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ
 ਤੂੰ ਮਕਹੋ ਮੈ ਨਿਵਾਜ ਕਿਸ ਕੇ ਸਾਬ ਮਿਲ ਕੇ ਕਰਤਾ ਤਉ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਾ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਹਮ
 ਰੇ ਸਾਬ ਮਿਲ ਕੇ ਨਿਵਾਜ ਕਰਤਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਹੈ ਨਬਾਬ ਜਬ ਤੁਮ ਨੇਂ ਵਜੂ
 ਕੀਆ ਬਾ ਤਬ ਤੁਮ ਰਾਦਿਲ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਤਰਫ ਬਾ ਜਬ ਨਿਵਾਜ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਤਬ ਅ
 ਪਕਾ ਦਿਲ ਕੀ ਧਰਕੋ ਘੋੜੇ ਖਰੀਦਨੇ ਗਇਆ ਬਾ ਅਰਮੈ ਨਿਵਾਜ ਕਿਸ ਕੇ ਸਾਬ ਮਿ
 ਲ ਕੇ ਕਰਤਾ ਤਉ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਇਤਨ ਸੂਠ ਕਿਉ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਮੈ ਤੇ ਈ
 ਹਾਂ ਘੜਾ ਹੋਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੇ ਖਾਨਜੀ ਤੇਰੀ ਦੇਹੀ ਤਾ ਈ ਹਾਂ ਘੜੀ ਬੀ
 ਅਰੇ ਜੇ ਨਿਵਾਜ ਕਰਣੇ ਵਾਲਾ ਬਾ ਸੋ ਕੀ ਧਰਾ ਗਇਆ ਬਾ ਤਾ ਫੇਰਿ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਦੇ
 ਖੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਹਿੰਦੂ ਕਿਤਨ ਸੂਠ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਤਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਕਾਜੀ ਨਾਨ
 ਕ ਸਚੁ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੇ ਜਿਸ ਵਖਤ ਮੈ ਜਿਜਦੇ ਕੋ ਗਇਆ ਬਾ ਤਾ ਉਤਵਖਤ ਮੇਰਾ ਰੂਹ ਕੀ
 ਧਰਾ ਘੋੜਿਆ ਹੀ ਕੇਵਾਸ ਤੇ ਗਇਆ ਬਾ ਤਾ ਫੇਰਿ ਕਾਜੀ ਨੇ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਜੋ ਸੁਣੇ
 ਖਾਜੀ ਹਮ ਤੋ ਕਹੀ ਨਬੇ ਗਏ ਹਮ ਸੇਤੀ ਨਿਵਾਜ ਕਰਤਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
 ਹੈ ਨਬਾਬ ਜੀ ਕਾਜੀ ਤਾ ਵਛੇਰੇ ਕੋ ਸਾਮਣ ਪਰ ਗਇਆ ਸੀ ਜੋ ਮਤ ਵਛੇਰਾ ਖਤ
 ਵਿਚ ਪੈਂਦੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਏਹ ਗਲ ਸੁਣਕਰ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾ ਹੋਇ ਗਈ ਸੁਣਿ ਜੈਰਾਮ ਮੇ
 ਇਤਨੀ ਗਲ ਸੁਣਕਰਿ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨਿਧੇ ਨਲ ਲਗਾ ਲੜਨ ਅਤੇ ਕ
 ਹਣ ਲਗਾ ਅਵੇ ਤੂੰ ਉਥੇ ਹੀ ਖੜਾ ਹੋਵੇਂ ਜਾਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਕਲੇ ਹਾਂ ਤੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਅਵੇ
 ਹਾਂ ਤਾ ਨਿਧੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਈਆ ਜੀ ਹੋਰ ਜਿਤਨੇ ਲੋਕ ਆਹੇ ਸੋ ਸਕੁ ਹੀ ਮਸੀਤ ਵਿਚੇ

ਨਿਕਲਕੇ ਪਰਾਨ ਗਏ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਮਾਜਾ
 ਪੈ ਜੋ ਓਹੁ ਕਿਧਰ ਨੂੰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਜੈਰਾਮ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ
 ਆਖਣ ਲਗੀ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਗਿਣਤੀ ਕਾਈ ਨ ਕਰੋ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਹੁਣੇ ਆਵ
 ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤਿਥਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਤੁਲਸ
 ਲੰਡੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਹੋਏ ਕੁਝ ਕਹਿ ਓਸ ਜੋ ਬਹੁ ਜੀ ਤੁਸਾਡਾ ਭਾਈ
 ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਸੁਣ ਕਰਿ ਇਕ ਬੀਚਾਰ ਹੋਇ ਬੈਠੀ ਅਤੇ ਜੈਰਾ
 ਮ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਸੀ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਦਾ ਧਿਆਇਤੀ ਹੈ
 ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼
 ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਲਗਾ ਆਖਣ ਬਹੁ ਜੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਅਜੇਹੀ ਪਰਤੀਤ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾ
 ਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਜੋ ਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਆਖਹੁ ਜੋ ਕਿਉਂ ਕਹਿ
 ਮ ਸਕੂਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖਤਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਰੁ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ
 ਹਕੀਕਤ ਆਖੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜਾਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਹੋਇ ਵਰਤੀ ਹੈ
 ਸੋ ਹੋਇ ਵਰਤੀ ਤੁਸਾ ਹੋਰ ਦੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਸੁਣ ਲੈਣਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿ
 ਆ ਭਾਈ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਅਸਾਨੂੰ ਪੁਛੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਆ ਕਹੀਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਈ ਅ
 ਅਫਹੀ ਗਲ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਅਰਜੇ ਕੁਛ ਤੁਸਾਡੇ ਮੂੰਹੋਂ ਸੁਣੀ ਮੇਰਾ ਸੋ ਪਕੀਖ ਬਰ
 ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਾ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਦਉਲਤ ਖਾਨ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਨਿਵਾ
 ਜ ਲਗੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪਾਸ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਇ ਰਹੇ ਜਾਂ ਨਬਾਬ ਤੇ ਕਾਜੀ ਨਿਵਾਜ ਕਰ
 ਮੁਕੇ ਤਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਲਗੇ ਆਖਣ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਨਿਵਾਜ ਕਰਣੇ ਹਮਰੇ ਸਾਥ ਆਇ
 ਆਬਾ ਅਕੇਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵਟੇ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਬਾ ਸੋ ਹਮਨੇ ਤੇ ਨਿਵਾਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਰੁ
 ਮਨੇ ਨਿਵਾਜ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਤਉ ਹਮਨੇ ਕਹਾ ਮਥਾਠੇ ਕੇ ਜਿਮੀ ਪਰ ਦਿਲ ਜਾਵੇ
 ਕੰਧਾਗਾ। ਖਰੀਦਣ ਘੋੜੇ ਕਉ ਗਿਆ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਪਠਾਣਾ। ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿ
 ਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਮਕੇ ਸੁਝਾਇ ਕਰ ਕਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਸਾ ਕਹਿਆ ਖਾਨਜੀ ਤੂੰ ਘੋੜੇ
 ਖਰੀਦਣ ਕੰਧਰ ਕਉ ਗਇਆ ਬਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਿਵਾਜ ਕਿਸ ਕੇ ਸਾਥ ਮਿਲ ਕਰ ਕਰ
 ਤਾਂ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਦੇਖੋ ਨਬਾਬ ਜੀ ਹਿੰਦੂ ਕਿਤਨ ਖੂਬ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਉਲਤ ਖਾ
 ਨ ਕਹਿਆ ਕਾਜੀ ਹਿੰਦੂ ਸਚ ਕਹਤ ਹੈ ਅਰਜਿਸ ਵੇਖਤ ਹਮ ਸਿਜਦੇ ਕਉ ਗਏ
 ਬੇ ਤਉ ਤਵ ਖਤ ਹਮਾਰੂ ਹਯੋ ਰਿਆ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਗਇਆ ਬਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕ
 ਹਾ ਹੇ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਤੁਮਾਰੂ ਹਯੋ ਖਰੀਦ ਕਰਨੇ ਕੰਗਾਇਆ ਬਾ ਪਰ ਹਮ

ਤੇ ਕਹੀ ਨ ਬੋਗਏ ਏਹ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਨਿਵਾਜ ਕਰਤ ਤ ਫੇਰ ਕਾਜੀ ਨੂੰ ਅਸਨੇ ਕਹਿਆ
 ਕਾਜੀ ਜੁ ਮੇ ਮਸੀਤ ਮੇ ਅੰਗਣ ਗਡਿਆ ਖਾਤਾ ਸਿਜਦਾ ਕੀਤੋ ਜਿ ਮੀਤੋ ਕੂ ਵਛੇਰੇ
 ਸਾਥਾ ॥੧॥ ਤ ਨ ਬਾਬਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨ ਨ ਕਤ ਮਨੇ ਕਿਆ ਕਹਿਆ ਹੈ ਤ ਫੇਰਿ
 ਅਗੇ ਅਸਾ ਕਹਿਆ ਸੁਣੇ ਖਾਨਜੀ ਕਾਜੀ ਦੀ ਘੋੜੀ ਸੁਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਛੇਰਾ ਜਟਿ
 ਆਹੈ ਸੁ ਇਸਦੇ ਵੇੜੇ ਵਿਚ ਖਾਤੁ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਨੇ ਜਿ ਮੀਤੋ ਸਿਜਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੂ
 ਹ ਕਾਜੀ ਦਾ ਵਛੇਰੇ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਮਤ ਵਛੇਰਾ ਵੇਏ ਵਿਚ ਪੈ ਮਰਦਾ ਹੋਵੇ
 ਤਾ ਦੋ ਲੁਖਾ ਹਸਕਰ ਕਹਣੇ ਲਾਗਾ ਜੇ ਕਿਉ ਕਾਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ਹੈ
 ਤੁਮ ਸਾਚੀ ਕਹੀਓ ਤੁ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹਾਂ ਖਾਨਜੀ ਐਸੀ ਹੀ ਬਾਤੁ ਹੈ ਜੋ ਕੁਛ
 ਨਾਨਕ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਚ ਹੈ ਤ ਨ ਬਾਬਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣਹੋ ਕਾਜੀ ਨਾਨਕ ਤੋ ਕਾਮ
 ਲਫ ਕੀਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਬ ਇਸਕੇ ਸਾਥ ਹਰ ਫਕੂ ਨਹੀ ਚਲਤ ਤ ਫੇਰਿ
 ਨ ਬਾਬਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਪੈ ਜੇ ਹਮ ਨੇ ਰਾਖਣੇ ਨਹੀ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਸੁਸ
 ਰਾ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਫਿਰਿਆ ਵੀ ਹੁਆ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪੈ ਜੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ
 ਤਾਈ ਵੇਵੇ ਅਰ ਫਕੀਰ ਕੋ ਨਾ ਵੇਵੇ ਅਰ ਅਬ ਤੁ ਕਹੁ ਜੋ ਪੈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਕੋ ਦੇਵੀ ਐ
 ਤ ਫੇਰਿ ਅਸਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨ ਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਹਮ ਤੋ ਕੁਛ ਨਹੀ ਅਬ ਕਹਿਤੇ ਹੈ
 ਜੋ ਕੁਛ ਕਹਿਨਾ ਬਾ ਸੋ ਕਹਿ ਚੁਕਾਹੋ ਅਗੇ ਤੁ ਜਾਣ ਤ ਫੇਰ ਨ ਬਾਬਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ
 ਨਾਨਕ ਆਏ ਪੈ ਜੇ ਤੇਰੇ ਕਬੀਲੇ ਕਉ ਦੇਤੇ ਹੈ ਅਰ ਆਏ ਪੈ ਜੇ ਆਪਣੇ ਹਾਥ ਕਰ
 ਕੇ ਫਕੀਰ ਕਉ ਦੇ ਦੇਵੁ ਕਿਉ ਕਿ ਇਸ ਤੇਰੇ ਪੈ ਜੇ ਮੇ ਹਕ ਤੇਰੇ ਕਬੀਲੇ ਕਾ ਹੈ ਤੇ
 ਰੇ ਲੜਕੇ ਤਿਸ ਪੈ ਜੇ ਸੇ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰੈਗੇ ਅਰ ਤੁ ਮਾਰਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀ ਮੇਰਾ ਸਕਤੇ ਜਿ
 ਸਕਰ ਕੇ ਆਧਾ ਫਕੀਰ ਕੋ ਦੇਤਾ ਹੈ ਨਹੀ ਤੇ ਚਾਹੀਏ ਸਭੀ ਤੇਰੇ ਪਰ ਮੇ ਦੇਣਾ ਅਤੇ
 ਹਮ ਨੇ ਕਹਾ ਜੈ ਸੇ ਚਾਹੇ ਸੋਈ ਕਰੇ ਤਾ ਨ ਬਾਬਨੇ ਕਹਾ ਆਪਕ ਬਚਨ ਜੋ ਹੈ ਫਕੀਰ
 ਕੋ ਦੇਹੋ ਤ ਬੀ ਹਮ ਆਧਾ ਤੇਰੇ ਕਬੀਲਾ ਲਵੇ ਅਧਾ ਫਕੀਰ ਕੋ ਦੇਵੈਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕਹਾ ਨ ਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਤੁ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸੁਣ ਜੀ ਜਾਨੀ ਏਹੁ ਗਲ ਅਸੀ ਕਰਆਏ ਹੈ
 ਅਤੇ ਅਗੇ ਤੁ ਹਾਥੇ ਜੀ ਅੰਕਉ ਕੁਲੀਲ ਗੋਭਾਵੇ ਬੁਰੀਲਗੀ ਤ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ
 ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁ ਸਾਪਾਸੋ ਹੋਈ ਹੈ ਸੋ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਫੇਰ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਜੈਰਾਮ
 ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਅਜੇਭੀ ਨਹੀ ਪਤੀ ਜਦਾ ਤਾ ਹੁਣ ਉਠ ਕਰ ਰਸੋਈ ਜੇਵੇ ਤਾ ਜੈਰ
 ਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਹੁ ਜੀ ਤੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਭੈਣ ਹੈ ਸੋ ਤੈਨੂੰ ਇਸੇ ਦਾ ਕੁਛ ਅ
 ਸਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਐਵੇਂ ਹੀ ਭਰਮ ਦੇ ਫਿਰਦੇ ਆਹੋ ਅਰੁ ਧੰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਹੈ

ਅਤੇ ਤੁਝੀ ਧੰਨਤਾ ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਭੀ ਧੰਨ ਆਹ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਅਸਾਡੀ ਸੀ
ਗਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਜਹਾਕਹਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਕੀਰਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤੁਹਾ ਤੁ
ਮਹਾ ਹਮਾਨਾਮ ਲੈਕੇ ਬਾਰਤ ਕਰੇਗੇ ਅਤੇ ਕਈ ਭੁਲੇ ਪੁਰਸੇ ਕੀ ਰਸਨ ਤੇ ਹ
ਮਹੇ ਤੁਮਾਰੇ ਨਾਮ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਪੜ ਲੇਵੇਗੇ ਤਿਸ ਕਰ ਹਮਾਨੀ ਕਲਿ
ਆਨ ਹੋਵੇਗੀ ਤ ਜੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਅਰੁ ਬਾਲੇ ਕੋ ਭੀ ਬੁ
ਲਾਇਆ ਸਭ ਨਾਨੇ ਮਿਲ ਕਰ ਰਸੇਈ ਜੇਵੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਰੇਸਿਆ ਅ
ਤੇ ਸਭ ਨ ਛੁਕਿਆ ਅਤੇ ਰਾਤੀ ਮਹਾਰਾਜ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕੇ ਘਰ ਮੇਰੇ।

॥ ਆਗੇ ਮੂਲਾ ਚੋਣਾ ਅਤੇ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਕੀ ਚਲੀ ॥

ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਜੇਰਾ ਮ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਅਪਨੇ ਘਰ ਮੇ ਬੈਠੇ ਹੀ
ਥੇ ਇਤਨੇ ਮੇ ਮੂਲਾ ਅਤੇ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਭੀ ਨਾਲੇ ਹੀ ਆਈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਸਤੇ
ਸਹੁਰਾ ਚੈਨ ਤਿਨ ਨੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਨ ਕੇ ਡਿਠਾ ਸੇ ਦੇਖ ਕੇ ਜਲ ਬਲ
ਗਏ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਸਾਫ ਬਧਾ ਹੋਇਆ ਗਲ ਕਠਨੀ ਪਹਿ ਦੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਰੁ
ਗਵੇ ਰੰਗ ਦੀ ਚਾਦਰ ਉਤੇ ਲੀਤੀ ਹੋਈ ਤੇਰੇ ਕੁਪੀਨ ਇਸ ਫਕੀਰੀ ਵੇਖ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਚੰਦੋ
ਕੜਕੀ ਜਿਉ ਬਿਜਲੀ ਕੜਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗੀ ਸੁਣ ਤੇ ਵੇ ਨਾਨਕ ਏਸੇ ਗ
ਲ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪੁ ਕਰਾਇਆ ਆਹੋ ਜੇਟ ਬਰਦੁਆਇਕਰ ਛੁਡ ਨਹੇ ਦੇ ਤੇਰੇ ਪੁਤ ਇਕ
ਤੋਂ ਆਰਤ ਏਹ ਕਿ ਬੇਖਾਵਨ ਗੇ ਇਨ ਦੀ ਕਿਸਤਰਾ ਬੀਤੇਗੀ ਸਾਡੇ ਦੁਖ ਦੇ ਵਣ ਨੂੰ ਤੂੰ
ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦੇ ਘਰ ਪੁਤ ਪੈਦਾ ਹੋਇਓ ਜੇ ਤੂੰ ਏਹੋ ਜੇਹੀ ਕਰਨੀ ਸੀ ਤਾ ਸਾਡੀ ਧੀ ਆ
ਨੂੰ ਕਿਉ ਪਾਇ ਬੋਝਿਓ ਫਕੀਰ ਹੋਣਾ ਆਹੋ ਤਾ ਬਿਆਹੁ ਨਹੀ ਆਹਾ ਕਰਨ ਅਤੇ
ਜਿਤਨ ਪਦ ਬਚੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਆਹਾ ਕਿਉ ਖੁਆਰ ਕੀਤੋ ਹੁਣ ਘਰ ਉਜਾੜ ਕੇ ਫਕੀਰ
ਹੋਇਨਹੇ ਜਿਤਨ ਪੈਸਾ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਦੇ ਕਰ ਰੂ ਬਿਆਹਈ ਓਹ ਪੈਸਾ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਨੂੰ
ਦੇਵੇ ਤਾ ਇਨ ਦੇ ਕੰਮ ਆਵਦਾ ਇਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੁੰਦਾ ਤਾ ਇਨ ਦੀ ਗੁਜਰਾਨ ਹਛੀ ਚ
ਲਦੀ ਅਤੇ ਏਹ ਦੋਨੋ ਲੜਕੇ ਪਲਕੇ ਵਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹੁਣ ਏਹ ਕੀ ਕਰਨ ਕਿਸਤਰਾ ਇਨ
ਦੀ ਬੀਤੇਗੀ ਉਤਰ ਕਿਉ ਨਹੀ ਦੇਦਾ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਬਡਾ ਕ੍ਰੋਧ ਹੋਇਆ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਪੁਤ ਤੇਰਾ ਛੋਹ ਹੁਣੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਭੀ
ਤੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭੈ ਨਹੀ ਪਉਦਾ ਸੁਣ ਤੇ ਵੇ ਨਾਨਕ ਏਹ ਤੂੰ ਕੀ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਟਬਰ ਹੋ
ਇਆ ਤਾ ਫਕੀਰ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਤੈਨੂੰ ਪੁਤ ਨਾਲ ਭੀ ਮੋਹਨ ਪਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕਾਬਖ
ਨ ਪਠਾਣਦਾ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਇਤਨੀ ਆਮਦਨ ਫੇਰ ਜਿਥੇ ਕਿ ਬੇ ਤੇਰਾ ਆਦਰ ਸਭ ਕੇ

ਵੀਤੇਰੀ ਮੰਨੇ ਰੋਟੀ ਕਪੜਾ ਤੇ ਰੋਘਰ ਬਹੁਤ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਕਰ ਖਾਵੇ ਏਤਨੀ ਇਜ
ਤ ਨੂੰ ਛੁਡਕੇ ਤੇ ਘਰ ਛੁਡਕੇ ਬਿਤਰਸ ਹੋਇਕੇ ਹੁਣ ਕੰਗਾਲ ਦੀ ਤਰਾ ਫਿਰਦਾ ਵੇਤਗ
ਘਰ ਦੇ ਸੁਖ ਛੁਡਕੇ ਹੁਣ ਜੰਗਲਾ ਵਿਚ ਫਿਰੇਗਾ ਕੁਛ ਤਾ ਪਰ ਮੇਸਰ ਦਾ ਭਉ ਕਰਦੇ
ਇਤਨੀਆ ਬਾਤ ਚੰਦੋ ਸੱਸ ਕੀ ਆਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁ ਬਿਰਕਤ ਮਹਾਰਾਜ ਸਬਦ ਕਹਿਅ

॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ १ ॥ ਮਿਲ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪਿਤ੍ਰ ਕਮਾਇਆ ਤਿਨ ਕਰਤੈ ਲੇਖ
ਲਿਖਾਇਆ ਲਿਖਦਾ ਜੋਤ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਿਲ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤ ਗਵਾਈ ॥ ੧ ॥
ਮੁਰਖ ਮਨ ਕਹੇ ਕਰਸਹਿ ਮਾਣਾ ਉਠ ਚਲਣ ਖਸਮੇ ਭਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜ ਸਾ
ਸਹਜ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ਘਰਿ ਛੁਡੇ ਰਹੇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਿਛੁ ਖਾਜੈ ਕਿਛੁ ਧਰਜਾਈ ॥ ਜੋ
ਬਾਹੁ ਦੁਨੀਆ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਸਜ ਕਾਇਆ ਪਟਹੁ ਭਾਏ ॥ ਫੁਰਮਾਇ ਸਬਹੁਤ ਚ
ਲਾਏ ॥ ਕਰਿ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੋਵੈ ॥ ਹਥੀ ਪਉਦੀ ਕਹੇ ਰੋਵੈ ॥ ੩ ॥ ਘਰ ਘੁੰਮਣ ਵਾਣੀ
ਭਾਈ ॥ ਪਾਪ ਪਥਰ ਤਰਣ ਨ ਜਾਈ ॥ ਭਉ ਬੇੜਾ ਜੀਉ ਚੜਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨ ਨ ਕਰੇਵੈ ਕਾਹੁ ॥ ੪ ॥

ਤਿਸਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਮਿਲਕੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਨੇ ਪਿਤ੍ਰ ਏਹ ਦੇਹ ਕਮਾਈ ॥
ਮਾਤਾ ਦੀ ਰਿਤ ਪਿਤਾ ਦਾ ਬੀਰਜ ਏਹ ਦੇਨੇ ਮਿਲਕੇ ਦੇਹ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜੇ ਦੇਹ ਬਣੀ ਤਿ
ਸ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਦਾਤ ਲਿਖੀ ਜੋਤ ਲਿਖੀ ਤੇ ਵਡਿਆਈ ਲਿ
ਖੀ ਜੈਸੀ ਜੈਸੀ ਇਸ ਜੀਵ ਨੂੰ ਪਾਪਤ ਹੋਣੀ ਸੀ ਪਰ ਬਧ ਅਨੁਸਾਰ ਤੈਸੀ ਹੀ ਲਿਖ ਛੁ
ਡੀ ਫੇਰ ਇਸ ਜੀਵ ਨੇ ਮਿਲਕੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸਰ ਵਲੋਂ ਸੁਰਤ ਗਵਾਇ ਦਿ
ਤੀ ਹੇਮਨ ਮੁਰਖਾ ਤੂੰ ਕਿਸ ਬਾਤ ਦਾ ਮਾਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਦ ਖਸਮ ਨੂੰ ਭਾਵੇਗਾ ਤਦੇ ਹੀ
ਤੂੰ ਉਠ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਦ ਹੁਕਮ ਆਇਆ ਤੁਰਤ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਹਥੀ ਜਦਾ ਕਰਕੇ ਪਕੜ
ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਹੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਦ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸੁਦ ਤਿਆਗੇਗਾ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਸਾਂਤ ਦਾ
ਸੁਖ ਪਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹ ਜੇਰੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਮੰਨੀ ਬੈਠਾ ਹੈ ਜੋ ਤਾਂ ਤੈਨੇ ਛੁ
ਡ ਜਾਣੇ ਹੈਂ ਏ ਬੇਹੀ ਗਹਿਨਗੇ ਨਾਲ ਨਹੀ ਜਾਣਗੇ ਇਨ ਦੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਸਾ ਬਿਰ
ਨ ਹੀ ਗਹਿਆ ਜੇ ਕਰ ਫੇਰ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਆਵਣ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੁਛ ਖਾਵੀਏ ਅਤੇ ਕੁ
ਛ ਧਰਜਾ ਵੀਏ ਕਿਆ ਰਖ ਜਾਵੀਏ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਦਿਤੇ ਹੋਏ ਪਸਮੀਨੇ ਦੇ ਰੇਸਮ
ਦੇ ਬਸਤਰ ਬਣਾਇਕੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਉਪਰ ਪਹਿਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤੀ ਆਫਰਮਾਇ
ਸਾ ਕਹੀਏ ਹੁਕਮ ਚਲਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਡੀ ਆਸੋਹਣੀ ਆਸੋਹ ਜਾ ਬਣਾਇਕਰ
ਤਿਨ ਦੇ ਉਪਰ ਸੋਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਜਮ ਦੂਤ ਆਣਕੇ ਹਥ ਪਾਵਨਗੇ ਉਸ ਵੇ
ਲੇ ਤੇਰਾ ਰੋਵਣਾ ਪੇਸਨ ਹੀ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਏਹ ਘਰ ਘੁੰਮਣ ਵਾਣੀ ਆਹੈਂ ਇਨ

ਜੀਜਾਲਾਵੇ ਵਿਚ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਨਿਕਲ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਪਾਪਾਭੂਪੀ ਪਥਰਾਈਆਪ
ਰੂ ਸਿਰਤੇ ਲਈਆ ਹੋਈਆ ਹੈਨ ਤਿਸ ਕਰਕੇ ਭਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਵੇ ਹੋਪਣੀ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਉ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸੋ ਤੂ ਕਰੇ ਬੇਕਰ ਤਿਸ ਭਉ ਪੁਸ਼ੇਰੇ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਇਸ ਸੀ
ਸਾਰ ਥੀ ਪਾਰ ਉਤਰੇਗਾ ਅਤੇ ਓਹ ਬੇਕਰ ਕਿਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਬਚਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਜਿਸ ਪੁਰਸ ਨੂੰ ਸਤ ਸੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਗੁਰੂ ਵਿਤਰੀ ਕਿ ਪਾਕਰ
ਕੇ ਸੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਏਹ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਤਾ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਮੁਲੇ ਨੂੰ ਕੁਛ ਲਗੇ ਨਹੀ ਸਗੋ ਕ੍ਰੋਧ ਹੀ ਕਰਨ ਬੁਰਾ ਬੋਲਨ
ਕਹਿਨ ਪਹਿਲਾ ਏਹ ਗਲਾ ਕਿਉਨ ਵਿਚਾਰੀ ਓਨੀ ਘਰ ਅਡੁਕੇ ਟਬਰ ਵਧਾ ਕੇ ਫੇਰ
ਫਕੀਰ ਹੋਇਓ ਜੇ ਅਸੀ ਜਾਣਦੇ ਤੁਧ ਏਹੀ ਜੇਹੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤੇ ਸਾਡੀ ਧੀ ਅਨੁਤੁਧ
ਅਪਤ ਪਾਵਣੀ ਹੈ ਤਾ ਕਦੀ ਨ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਨ ਬੰਧ ਕਰਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਗੁਰੂ ਮੇਸੋ ਹੋਏ
ਦੀਲਤ ਲੁਟਾਇਕੇ ਟਬਰ ਵਧਾਇਕੇ ਫਕੀਰ ਹੋਇਓ ਓਹ ਲੜਕੇ ਪਲ ਨਗੇ ਕਿਸਤ
ਰਾ ਵਡੇ ਕਿਸਤਰਾ ਹੋਵਨਗੇ ਅਜੇ ਕੁਝ ਖਰਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਓਹ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਯਾਦ
ਕਰਨਗੇ ਇਨ ਪੁਤ੍ਰਾ ਵਾਸਤੇ ਟਬਰ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਕਈ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਉਸ ਟਬ
ਰ ਨੂੰ ਤੈਨੇ ਮੇਸੋ ਸਮੇ ਵਿਚ ਛੂਹਿਤ ਪਦਾਰਥ ਸਭ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਖਵਾਇ ਦਿਤੋ ਹਛਾ
ਸਤ ਸੈ ਸਭ ਰੁਪਾ ਬਾਕੀ ਜੇਕਰਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂ ਓਹੀ ਰੁਪਾ ਇਨ ਨੂੰ ਦਿਵਾਇਦੇ ਇਤਨਾ
ਕਹਿਕੇ ਮੁਲਾ ਫੇਰ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਮੇਅਗੇ ਹੀ ਜਾਣਦਾਸ ਜੇਕਰ ਦੁਲਿਤ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਦੇ
ਹੈ ਏਹੁ ਇਕ ਦਿਨ ਫਕੀਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਸੋ ਓਹੀ ਇਸ ਕੀਤਾ ਜੈਰਾਮ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ
ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸੁਣਦੇ ਰਹੇ ਉਤਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਦੇਤੇ ਮਸਟ ਕਰ ਰਹੇ
ਇਤਨੇ ਮੇਖਾਨਕ ਆਦਮੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਰੁਪਾ ਤਿਨ ਸੈ ਅਸੀ ਲੈਆਇ
ਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜੈਰਾਮ ਜਹਾ ਬੈਠੇ ਬੈਠਾ ਆਨਰਖੇ ਅਤੇ ਦੋਲਤ ਖਾਨਕੀ ਤਰਫ
ਤੇ ਬਹੁਤ ਅਧੀਨ ਹੀ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਰੁਪਾ ਦੇਵੀਏ ਅਤੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ
ਨ ਬਾਬਾ ਦੋਲਤ ਖਾ ਬਹੁਤ ਅਫਸੋਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਪਕੀ ਦੇਹ ਬਹੁਤ ਦੁਬਲੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਆਪਨੇ ਖਾਵਣ ਪੀਵਣ ਭੀ ਛੋੜ ਦਿਤਾ ਹੈ
ਤਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਤੂੰ ਤੇਰੇ ਭਰਾ ਅਗਲਾ ਖਪ ਖਪ ਛਿਜੈ ਦੇਹਾ ਨਾਉ ਜਿ
ਨਾ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਸੇ ਹੋਵੇ ਭੀ ਖੇਹਾ ਨਾਨਕ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਰੇ ਨੇਹਾ ॥੧॥
ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭੈ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਵਡਾ ਭਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਪਈ
ਖਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਈ ਦਿਨ ਦਿਨ ਵਿਚ ਛਿਜਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਸਹੀਰ ਵਿਚੋਂ

ਫ ਨਿਕਲ ਜਾਵਨਗੇ ਜਿਤਨੇ ਇਹ ਜਗਤ ਦੇ ਸੁਠੇ ਨੇਹੇ ਸਭ ਟੁਟ ਜਾਵਨਗੇ ਇਤ
 ਨ ਬਚਨ ਕਾਹਿਕੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਬਾਹਰ ਵੇਈ ਤੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਪਿਛੇ ਜੇ
 ਕਾ ਭੁਪਾ ਆਇ ਆਸੀ ਜੋਰਾਮ ਨੇ ਲੋਕਰ ਸੁਲਖਣੀ ਜੀਕੋ ਦੇ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਅਧਾਖਾ
 ਨ ਨੇ ਫਕੀਰ ਕੋ ਦੇ ਦੀਆ ਓਹ ਰਤ ਸਾਰੀ ਮੁਲੇ ਤੇ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਨੂ ਸੁਗਤ ਕਰ ਦਿਆ ਹੀ
 ਗੁਜਰੀ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਤ ਸਮੇ ਵੇਈ ਕੇ ਕਨਰੇ ਦਾਤਨ ਕਰ ਸੋਚ ਸਨਨਕ
 ਰਕੇ ਭਗਵੰਤ ਕੇ ਧਿਆਨ ਮੇ ਮਗਨ ਬੈਠੇ ਬੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਬ ਉਸ ਘਾਟ ਪਰ ਏਕ
 ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਗਊ ਲੋਕਰ ਆਇ ਉਤਰਿਆ ਅਰ ਜਗਤੀ ਆਭੀ ਜੀਵੁ ਪਹਿਰੇ ਟਿਕਾ
 ਲਗਾਏ ਗੋਬਰਕ ਚੌਕ ਦੇ ਕਰ ਬੈਠ ਸੀ ਉਸਨੇ ਉਸ ਗਊ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਪਕ
 ਕੁਲੀਆ ਜਗਤ ਲਗਾ ਮਗਨੇ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਪਾਸ ਜਗਤ ਦੇ ਨੇ ਕੋ ਪਦਾਰਥ
 ਨਹੀ ਬਾ ਓਹ ਦੇਵੇ ਨਹੀ ਓਹ ਛੋਟੇ ਨਹੀ ਬਡੇ ਰੋਲਾ ਹੋਇਆ ਸਾਹਿਬ ਧਿਆਨ ਬਿਰ
 ਤੀ ਸੇ ਉਪਰਾਮ ਬੇ ਓਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੀ ਅਰ ਉਸ ਜਗਤੀ ਏ ਕੀ ਦਸ ਦੇਖ ਕਰ ਕਿਰ
 ਪਾਲ ਨੇ ਸਲੋਕ ਉਚਰਿਆ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਗਊ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਰਲ
 ਵਉ ਗੋਬਰਤਰਣਨ ਜਾਈ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕ ਤੇ ਜਪ ਮਾਲੀ ਧਨ ਮਲੇ ਛੁਖਾਈ॥ ਅੰਤਰ
 ਪੂਜਾ ਪਕਾਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੀਜ ਮਤੁਰਕਾ ਭਾਈ॥ ਛੋਟੀ ਲੇ ਪਾਖੰਡਾ॥ ਨਾਮ ਲਾਇ ਐ ਜਾਹਿ
 ਤਰੀਦਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜਾ ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨ ਤਿਨ
 ਗਲਤਾਗਾ॥ ਤਿਨ ਘਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਦਾ॥ ਉਨ ਭੀ ਅਵੈ ਓਹੀ ਸਾਦਾ॥ ਕੁਰੀ
 ਰਾਸ ਕੁਰਾ ਵਾਪਾਗਾ॥ ਕੁਰੁ ਬੋਲ ਕਰਹਿ ਅਹਾਗਾ॥ ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਰੂਹ ਦੂਗਾ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਕੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭੁਰਪੁਰਾ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਬੇ ਟਿਕ ਤੇ ਰੁਧੋਤੀ ਕਖਾਈ॥ ਹਥ
 ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਸਾਈ॥ ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰੇ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣਾ॥ ਮਲੇ ਛੁਪਨ ਲੇ
 ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਨਾ॥ ਅਭਾਖਿਆ ਕ ਕੁਠ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ॥ ਚਉਕੇ ਉਪਰ ਕਿਸੇ ਨ ਜਾ
 ਣਾ॥ ਦੇ ਕੈ ਰਉਕ ਕਢੀ ਕਗਾਉ ਪਰ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੁੜਿਆਗਾ॥ ਮਤਿ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤ
 ਭਿਟੇ॥ ਇਹ ਅੰਨ ਅਸਾਡਾ ਛਿਟੇ॥ ਤਨ ਛਿਟੇ ਛੇੜ ਕਰੇਨਾ॥ ਮਨ ਜੂਠੇ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨ
 ਕਪਨ ਨਕ ਸਚ ਧਿਆਈ॥ ਮੇ॥ ਸੁਰਹੋਵੈ ਤ ਸਚ ਪਾਈ॥ ਮੇ॥ ੩॥
 ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮ ਬਥਾ॥ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣਤੋ ਵੇਇ ਜਗਤੀਆ ਗਊਆ ਅ
 ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਲੋਕਰ ਲੈ ਦੇਹੋ ਅਤੇ ਉਸੇ ਗਊ ਦੇ ਗੋਬਰ ਦਾ ਚਉਕ ਪਾਇ ਦੇਹੋ ਇ
 ਸ ਚਉਕੇ ਨੇਤ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਧੋਤੀਆ ਅਰ ਤਿਲਕ ਤੇ ਜਪ ਮਾਲੀ
 ਅਰ ਖਦੇਹੋ ਅਤੇ ਧਨ ਮਲੇ ਛੁਦਾ ਖਾਵੇਹੋ ਅੰਦਰ ਬੈਠਕੇ ਪੂਜਾ ਕਰ ਦੇਹੋ ਅਤੇ

ਬਾਹਰ ਬੈਠਕੇ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਤੇ ਸੰਜਮ ਤੁਰਕਾ ਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਖੰਡ ਨਕ
 ਰ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਜਪੋ ਤਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ॥੧॥ ਏਹ ਮਲੇਛੁ ਜੋ ਮ
 ਨੁਖਾ ਦੇ ਖਾਵਣ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਜੋ ਨਿਵਾਜਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੈਨ ਤੁਸਾਤੁਗਾ ਵਾਲਿ ਮਾਕੋਲੋ ਛੁਰੀ
 ਵਗਾਇ ਲੈ ਦੇ ਹੈਨ ਜਿਉ ਕਸਾਈ ਮੁਲਾਕੋਲੋ ਬਕਰੇ ਕੁਹਾ ਲੈ ਦੇ ਹੈਨ ਤੈਸੇ ਹੀ ਜਿਨ ਨ
 ਇਨ ਲੁਟਣਾ ਹੋਵਾ ਹੈ ਤਤੁਸਾਥੀ ਏਹ ਮਸਲਤ ਪੁਛ ਲੈ ਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਭੀ ਵੇ
 ਢੀਆ ਲੈ ਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਖਵਾਲ ਦੇਹੋ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਵਿਚ ਅਣ
 ਕੇ ਓ ਅੰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਧੁਨਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਉਨ ਦੀ ਭੀ ਮਤ ਕੂਸਰ ਹੋ ਜਾਵੀ ਹੈ ਓਹ ਜੋ
 ਮਲੇਛੁ ਦਾ ਧਾਨ ਹੈ ਸੋ ਕੂੜ ਦੀ ਰਾਸ ਹੈ ਤੇ ਕੂੜ ਦਾ ਹੀ ਵਪਾਰ ਹੈ ਤੇ ਤੁਸੀ ਭੀ ਹਾਕਮ ਨ
 ਹੋਰ ਮਾਖ ਦੇਹੋ ਤੇ ਗਰੀਬਾਨੁ ਹੋਰ ਮਾਖ ਦੇਹੋ ਉਸ ਵਿਚੋ ਵਢੀ ਲੈ ਕੇ ਅਹਾਰ ਕਰ
 ਦੇਹੋ ਸਰਮ ਧਰਮ ਦਾ ਰੂਹ ਦੂਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਦੇ ਹੈਨ ਜੇ ਕੂੜ ਵਿਅ
 ਪਰਿਹਾ ਹੈ ॥ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਮਥੇ ਤੇ ਟਿਕੇ ਲਾਇ ਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੇ
 ਕੂਧੋਤੀਆ ਗੋਰੀ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਰੰਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਰਖ ਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਦੇ
 ਕਹਾਈ ਲਿਗੋਟੀਆ ਰਖ ਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਹਥ ਵਿਚ ਵਢੀ ਦੀ ਛੁਰੀ ਰਖ ਦੇਹੋ
 ਗਰੀਬ ਦੇ ਕੁਹਣ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਅਭਾਖਿਆ ਦਾ ਕੁਠ ਬਕਰਾ ਖਾਵੇਹੋ ਜੇਕਰ ਨਹੀ
 ਖਾਵਣੇ ਲਾਇਕ ਅਤੇ ਚੌਕੇ ਤੇ ਮਾਖ ਦੇਹੋ ਜੋ ਕੋਈ ਜਾਵੇ ਨਹੀ ਜੋ ਭਿਟ ਜਾਵਾ ਹੈ
 ਤੇ ਅੰਨ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟ ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜੇ ਹੜੇ ਸਰੀਰ ਪਾਪ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਸੋ ਫਿਟੇ
 ਹੋਏ ਹੈਨ ਸੋ ਉਨ ਵਿਚ ਅੰਨ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕੁਝ ਫਿਟ ਜਾਵਾ ਹੈ ਮੁਖੋ ਸੂਠ
 ਬੋਲ ਦੇਹੋ ਤੇ ਚੁਲੀਆ ਭਰਿਆ ਤਾ ਸੁਰੇ ਨਹੀ ਹੋਵੀਦਾ ਜੇ ਹੜੇ ਸਰਕਮਾਵੇ ਹੈਨ
 ਸੋਈ ਸਰ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਪਾਵ ਦੇ ਹੈਨ ॥ ਤੇ ਤੁਸੀ ਮਲੇਛੁ ਦੀ ਭਾਖਿਆ ਦਾ ਕੁਠ
 ਬਕਰਾ ਖਾਵੇਹੋ ਤੇ ਚੌਕੇ ਪਾਇਕੇ ਉਤੇ ਕਰਾਂ ਕਢ ਦੇਹੋ ਜੋ ਮਾਵੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜੋ ਅ
 ਸਾਡੇ ਚੌਕਾ ਫਿਟ ਜਾਵਾ ਹੈ ਤੇ ਕਰਾਂ ਕਢ ਕੇ ਉਪਰ ਬੈਠ ਦੇਹੋ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨ
 ਖਾਵੇਹੋ ਤਿਸਨੂੰ ਵਿਸਟ ਕਰ ਦੇਹੋ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਦਰ ਸਚ ਹੋਵੇ ਤਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ॥੩॥ ਜਦ ਏਹ ਬਚਨ ਬਾਬੇ ਕਹੇ ਤਾ ਜਗਾਤੀਆ ਖੜੀ ਬਾਬੇ ਜੀ
 ਦੀ ਚਰਨੀ ਪਾਇਆ ਹੋਮਹਰਾਜ ਮੈਂ ਭੁਲਾਹਾਂ ਮੈਂ ਨੂਰ ਸਤੇ ਪਾਵੇ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਕਿਰਪਾ
 ਕਰੋ ਅਸਾਡਾ ਚਿਤ ਲੋਕੁ ਕਰਕੇ ਭਟਕਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਰਦਾਇਆ ਕਰੋ ਨਾਮਾ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਵੇ
 ਉਸ ਦੀ ਦੀਨਤ ਦੇਖ ਕਰ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ
 ਦੀਆ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦਾ ਜਬਾਣ ਨਾਮ ਦਾ ਨਾਇਸ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਤੁਮਾਰਾ ਭੁਲਾ ਹੋਵੇਗਾ

ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਵਿਚ ਨਹੀ ਆਏ ਬਾਹਰ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿ
 ਨ ਰਾਤ ਵਿਨੇ ਘਰ ਨਹੀ ਆਵਨ ਏਹ ਬਾਤ ਦੇਖ ਕਰ ਮੂਲਾ ਅਤੇ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਨੇ ਆਪਣੇ
 ਘਰ ਜਾਵਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਹਿ ਚਿਨੇ ਚਲ ਬਚਾ ਸੁਲਖਣੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ
 ਹੀ ਚਲ ਏਥੇ ਗਹਿਣਾ ਤੇਰਾ ਕੰਮ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰੇ ਛੋਟੇ ਹੈਨ ਪਤਿ ਤੇਰਾ ਲੋਕ
 ਲਾਜ ਕੁਲ ਕਾਨ ਛੂਡ ਕੇ ਫਕੀਰ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਘਰ ਵੜਦਾ ਨਹੀ ਕਿਸਤਰਾ ਇਥੇ
 ਤੇਰੀ ਨਿਭੇਗੀ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਚਲ ਕੇ ਜੈਸੀ ਗੁਜਰਾਨ ਹੋਵੇ ਸੋਕਰੀ ਤੇਰੀ ਕਰਮਾ
 ਦੀ ਗਤਿ ਵਸਦਾ ਘਰ ਉਜੜ ਗਿਆ ਕੁਰਤਾ ਤੇਰੇ ਕਾਏਹ ਹਾਲ ਭਾਇਆ ਹੈ ਏਹ ਸਲ
 ਹ ਬੇਬੇ ਜੀ ਸੁਣਕੇ ਕਹਾ ਮਾਸੀ ਜੀ ਏਹ ਬਾਤ ਨਹੀ ਬਣਦੀ ਹੁਣੇ ਕੁਰਜਾਈ ਚਲੀ ਜਾ
 ਵੇ ਇਕ ਇਸ ਦੇ ਪਤਿ ਨੇ ਏਹ ਕਾਮ ਕੀਆ ਦਸਰੇ ਤੁਸੀ ਇਸ ਨੂ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵੇ ਹੋ ਮੇ
 ਰੇ ਮਨ ਦਾ ਪਰਚਾ ਕਿਸਤਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਨਨਕੀ ਸੁਲਖਣੀ ਕਿਸ
 ਦੇ ਅਧਾਰ ਏਥੇ ਰਹੇ ਜਿਸ ਦਾ ਕੁਰਤਾ ਫਕੀਰ ਹੋਇਆ ਏਹ ਧੀਰਜ ਕਿਸ ਦੇ ਰਹੇ
 ਨ ਇਸ ਦਾ ਸਜ ਸਹਰਾ ਇਸ ਦੇ ਪਾਸ ਹੈ ਘਰ ਦੇ ਖਰਚ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ
 ਬਿਨ ਆਪਣੇ ਹਿਤ ਦੇ ਨਿਭ ਦੇ ਨਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਇਸ ਦੇ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਹੈਨ ਬਾਪ ਭੀ ਇਨ ਦੇ
 ਲਗਾਵਟੇ ਵਾਲਾ ਪਾਸ ਨਹੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲਨਗੇ ਦੋਨੋ ਬਾਲਕ ਜਿਉ ਇਨਾ
 ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਾ ਹੈ ਤਿਉਹੀ ਗੁਜਰੇਗੀ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਵਡੇ ਹੋਵਨਗੇ ਆਪੇ ਕਿਰਤ ਕਰਖ
 ਵਨਗੇ ਆਪਣੀ ਸੁਖ ਦਾਈ ਮਾਉ ਨੂ ਸੁਖ ਦੇਣਗੇ ਤਉ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਾ ਮਾਸੀ ਜੀ
 ਸੁਨੀਏ ਤੂੰ ਸਾਨੀ ਹੈ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਪਰ ਮੇਸਰ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕਰਮ ਕਹੇ ਨਹੀ ਜਾਵੇ
 ਮਨੁਖ ਦੇ ਕਰਮ ਏਹ ਨਹੀ ਜੋਪਦਾਰ ਥ ਹੋਵੇ ਸੋਲੁਟਾ ਦੇਣ ਲੋਕ ਨੇ ਕਹਿਣਾ ਨਾਨਕ
 ਕੁਘਾਣਾ ਪੜੇਗਾ ਅਰਜ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਕਰਨਾ ਨਬਾਬ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਵਾਧਾ ਲਿਆ
 ਵਣ ਤੇ ਲੁਟ ਵਣ ਭੀ ਅਨਿਤ ਹੀ ਫੇਰ ਵੇਈ ਵਿਚ ਤਿਨ ਦਿਨ ਰਹੇ ਨਬਾਬ ਜਾਲ ਪਵ
 ਇਕੇ ਦੂਡ ਥਕ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਪਿਛੇ ਆਪੇ ਹੀ ਨਿਕਲ ਆਏ ਫੇਰ ਹਟੀ ਲੁਟਾਈ
 ਤਾਲੁਟ ਵਣ ਲੋਥਕ ਪਏ ਹਟੀ ਨਾਨਿਖੁਟੀ ਫੇਰ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਲੈ ਗਏ ਨਬਾਬ ਤੇਕ
 ਜੀ ਉਨ ਨੂ ਸੁਣਾ ਕਰਕੇ ਆਪਰਾਜੀ ਖੁਸੀ ਚਲੇ ਆਏ ਏਹ ਸਕਤਾ ਮਨੁਖ ਵਾਲੀ ਅ
 ਨਹੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਜੀ ਮੇਰੀ ਕੁਰਜਾਈ ਪਰ ਕੁਛ ਕਰੋ ਧਕਰੇ ਤਉ ਮੇਰਾ ਬਜੇਤ ਕਰ
 ਬਖਸਾਇਲ ਵਾ ਰੋਸ ਉਨ ਕੇ ਮਨ ਮੇ ਅਰਕੋਈ ਕੁਚਾਲ ਭੀ ਨਹੀ ਇਕ ਹੈ ਜੋ ਉਨ ਕੇ
 ਮਨ ਮੇ ਆਵਦੀ ਹੈ ਜੋਈ ਕਰਤੇ ਹੈ ਤਿਸ ਪਰ ਹਮਾ ਕੁਛ ਬਜਨ ਹੀ ਚਲਤਾ ਸਕੁਰਾ
 ਨਖਾਨੇ ਤੇਰਾ ਜਵਾਈ ਕੁਰਜਾਈ ਨੂ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦੇ ਏਹ ਮੇਰੇ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਕਰ

ਜੇਕਰਤੂੰਹਠਕਰਕੇਲੈਜਾਵੇਗੀਤਾਂਸਾਡਾਜੋਰਕੁਛਨਹੀ ਮੇਰੀਪ੍ਰਸੰਨਤਾਨਹੀ ਮੁਲੇ
 ਨੇਕਹਿਆਹੁਣਅਜੀਇਸਨੂੰਛੁਡਨਹੀਜਾਣਾਇਸਦਾਇਬੇਗਹਿਣਾਂਨਹੀਬਣਦਾਪੈ
 ਤਾਂਨਾਨਕੀਨੇਕਹਿਆਪਰਮੇਸਰਸਭਕੀਪਾਲਨਕਰਤਾਹੈਪਰਿਤਜਿਤਨੀਸੇਵਾਮੇ
 ਰੇਪਾਸੋਬਣੇਗੀਮੈਂਕਰਾਗੀ ਅਤੇਜੇਤੁਹਾਡੀਮਰਜੀਸੁਲਤਾਨਪੁਰਵਿਰਰਖਣਦੀ
 ਨਹੀਤਾਸੁਲਖਣੀਕੇਤਲਵੰਡੀਭੇਜਦੇਨੇਹਾਂਸਸਸਹੁਰੇਕੋਲਰਹੇਗੀਓਹਭੀਇ
 ਨਾਬਾਲਕਦੇਸਬਬਪਰਚੇਗਹਿਨਗੇਅਤੇਜੇਰਾਮਜੀਦੀਮਰਜੀਭੀਏਹੋਗੀ
 ਸੀਪਰਮੁਲੇਕਾਹਠਦੇਖਕੇਕਹਾਸਿਰੀਚੰਦਕੋਸਾਡੇਪਾਸਛੁਡਜਾਓਮੁਲਾਚੰਦੋ
 ਰਾਣੀਮੈਨੈਂਨਹੀਬਹੁਤਆਖਣਦੇਸਬਬਏਹਬਾਤਠਹਿਰੀਸਿਰੀਚੰਦਤੁਹਾਡੇ
 ਪਾਸਰਹੇਨਾਨਕੀਜੀਨੇਕਹਾਸਿਰੀਚੰਦਮੇਰੇਪਾਸਰਹੇਗਾਤੂੰਮੈਨੂੰਬਡਾਧਰਵਾਸ
 ਰਹੇਗਾਹੇਮਾਸੀਜੀਤੁਸਾਭੀਸੁਧਦੇਦੇਲੈਦੇਗਹਿਣੀਬਿਸਾਹਨਾਂਨਹੀਰਿਦੇਕ
 ਰਕੇਸਾਡੇਮੰਗਣਦੀਵਲਨਾਂਦੇਖਣਾਂਪਿਛਲਗੁੱਸਾਸਭਦੁਰਕਰੇਜਿਸਵੇਲੇ
 ਤਿਆਰਹੋਏਤੁਰਨਲਾਗਿਆਬੀਬੀਨਾਨਕੀਜੀਨੂੰਸੁਲਖਣੀਮਿਲੀਨੇਕੁੱਤੇ
 ਜਲਾਇਧਰਭੀਉਧਰਭੀਜਾਵੇਛੋਰੁਣੇਕਉਮਨਕੀਸੀਕਾਨਕਕੇਫਿਰਸੁਲਖ
 ਣੀਨੇਮਥਾਟੇਕਿਆਬੇਬੇਜੀਆਸੀਰਵਾਦਦਈਲਖਮੀਦਾਸਨਾਲਭੀਅ
 ਧਕਸਨੇਹਕੇਨਾਲਗਲੇਲਗਾਇਕੇਸਿਰਪਰਹਾਬਫੇਰਾਇਧਰਮੁਲਾਤੇਚੰਦੋ
 ਰਾਣੀਰੋਦਨਕਰਤੇਹੈਉਧਰਜੈਰਾਮਅਤੇਬੇਬੇਨਾਨਕੀਦੇਬਹੁਤਸਨੇਹਨਾਲਨੇਕ
 ਜਲਕਰਪੂਰਨਹੋਰਹੇਹੈਹੋਰਦਾਸੀਮਾਂਤੇਦਾਸਭੀਅਤੇਸਹਿਰਸੇਂਜਨਕਰਜੇ
 ਮਿਲਨੇਆਏਹੈਸੋਸਭੀਮਿਲਬਿਛਰਨਕੇਦੁਖਕਰਦੁਖੀਹੋਵੇਤੇਹੈਸਿਰੀਚੰ
 ਦਜੀਸੁਲਤਾਨਪੁਰਰਹੇਬੇਬੇਜੀਪਾਸਅਤੇਮੁਲਾਤੇਚੰਦੋਦੋਹਤਰੇਨੂੰਅਤੇਧੀ
 ਅਨੂੰਲੈਕਰਪਖੋਕੇਨੂੰਟਰਗਏਆਪਣੇਘਰਜਾਇਪਹੁਚੇਤਿਸਦਿਨਬੀਸੁਲ
 ਖਣੀਜੀਅਤੇਲਖਮੀਦਾਸਜੀਮੁਲੇਜੀਪਾਸਹੀਰਹੇਸਾਖੀਪੁਰੀਹੋਈ

॥ਅਗੇਸਾਖੀਗੁਰੂਜੀਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋਨਿਕਲਟਰੇ॥

ਜਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋਨਿਕਲਖਵੇਤੇਤਾਕਿਤਨੇਕਦਿਨਬਾਦਤਲ
 ਵੰਡੀਖਬਰਮਹਿਤੇਕਾਲੂਨੇਸੁਣੀਜੋਨਾਨਕਜੀਫਕੀਰਹੋਇਕੇਨਿਕਲਗਏਹੈ
 ਨਮੋਦੀਖਾਨਾਛੋਰੁਦਿਤਾਹੈਸਤਾਮਰਦਾਨੇਨੂੰਬੇਬੇਨਾਨਕੀਜੀਵਲਸੁਲਤਾਨਪੁ
 ਰਨੂੰਭੇਜਿਆਜਾਹਿਮਰਦਾਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਖਬਰਲੈਆਉਮੇਉਡਦੀ
 ਜੇਹੀਖਬਰਸੁਣੀਹੈਜੋਨਾਨਕਫਕੀਰਹੋਇਗਾਇਆਹੈਤਾਮਰਦਾਨਸੁਲਤਾ

ਨਪੁਰ ਵਿਚ ਆਇਵੁੜਿਆ ਤ ਮਰਦਾਨੇ ਆਵਦਿਆ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਸਹਿਗਵਿਚ
 ਜੋ ਨਨਕ ਤਪਾਹੋਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤ ਮਰਦਾਨ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਆਇਕੇ
 ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਲਗ ਪਛੁਣ ਜੋ ਰਜਾ ਦੀ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ
 ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਖਬਰ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਜੋ ਜਾਹਿ ਮਰਦਾਨ ਨਨਕ
 ਜੀ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈ ਆਉ ਅਗੋ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨ ਏਹੁ ਖ
 ਬਰ ਹਈ ਜੋ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਹੋਰ ਖਬਰ ਲੈ ਨਾ ਹੈ ਤ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਜਾਹੁ
 ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਜਬਾਬ ਦੇਵੀਗਾ ਸੋ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਜਾਇਆ
 ਖੀ ਤ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤ ਮਰਦਾਨ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆ
 ਇਆ ਤੇ ਆਇਕਰ ਆਖਿਓਸ ਜਜਮਾਨ ਏਹੁ ਕਿਆ ਕੀਤੋ ਹੀ ਜੋ ਚੀਗਿਆਂ ਤੁ
 ਲਿਆ ਕਿਰਤ ਕਾਰ ਛੁਡਕੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਅੰਗੋਛਾ ਬੰਨ ਬੈਠੋ ਤ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕ
 ਹਿਆਂ ਮਰਦਾਨ ਅਸਾ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਤਰਦ ਗੁਣ ਦਿਤਾ ਸੀ ਸੋ ਤ ਅਜ ਦੇਹੀ ਦਿਨ ਵ
 ਸਤੇ ਦਿਤਾ ਸੀ ਅਸੀ ਤੈਨੂੰ ਉਡੀਕ ਦੇਸਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਸਥੇ ਨਾਲ ਚਲ ਤ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
 ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਕਹੋ ਜੁ ਕਿਧਰ ਚਲ ਦੇਹੋ ਤ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ
 ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨ ਜਿਧਰ ਕਰਤ ਬਲੈ ਜਾਵੈ ਤਿਧਰ ਹੀ ਚਲਿਆ ਚਲ ਤ ਮ
 ਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਨਨਕ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤ ਮਹਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਤੇਰੀ ਖਬਰ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿ
 ਆਸੀ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਭੀ ਅਤੇ ਮਾਹਿਤ ਕਾਲੂ ਭੀ ਖਰੇ ਉਡੀਕ ਵਾਨ ਹੋਵਨਗੇ
 ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਆਖ ਦੇਹੋ ਜੋ ਅਸਥੇ ਨਾਲ ਚਲੇ ਸੇ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾ ਮੈਨੂੰ ਤ ਮੁਸਕਲ
 ਬਣੀ ਹੈ ਤ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਮਰਦਾਨ ਅਸਥੇ ਨਾਲ ਛੁੱਖ ਨੀਗ ਹਈ
 ਅਤੇ ਜੇ ਸੁਖ ਭੋਗ ਮੰਗੇ ਤ ਜਾਹਿ ਤਲਵੰਡੀ ਤ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ
 ਨੂੰ ਤ ਹੁਣ ਜਾਵਣਾ ਔਖਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਜਾਵਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤ ਮੈਨੂੰ
 ਤੇਜੇਹਾ ਸੀਸਾ ਉਤੇ ਭੀ ਨਜਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਉਦਾ ਤ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
 ਆ ਹੋ ਮਰਦਾਨ ਹੁਣ ਤੂੰ ਤਰਵਜਾਉ ਤ ਅਗੋ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ
 ਮੇਤ ਤਰਕ ਦੀ ਨਹੀ ਵਜਾਈ ਤ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਅਸਾ ਜੋ ਤੈ
 ਨੂੰ ਤਰਦ ਗੁਣ ਦਿਤਾ ਸੀ ਸੋ ਕਿਥੇ ਘਾਤਿਓ ਤ ਅਗੋ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਨ
 ਨਕ ਜੀ ਮੈ ਵੇਚਤਾ ਨਹੀ ਖਦਾ ਅਰੁ ਜਿਥੇ ਤੂੰ ਰਖਿਆ ਹੈ ਉਥੇ ਹੀ ਪਾਇਆ ਹੋ
 ਵੇਗਾ ਤ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਹੁਣ ਤੂੰ ਤਰਵਜਾਉ ਤ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ
 ਪਾਸ ਰਬਾਬ ਨਹੀ ਸੀ ਤ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਉਠ ਪੜ੍ਹ

ਹੋਇਆ ਤਾਮਰਦਾਨ ਸਹਿਗਵਿਚ ਆਇਕਰ ਕੋਈ ਫਾਡੀਆਂ ਦਾ ਪਰ ਲਗਾਇਲਾ
 ਜਾ ਮਰਦਾਨ ਦੇਖੇਤਾ ਇਕ ਰੂਮੇਟਾ ਪਠਾਣ ਦੇ ਅਗੇ ਬੈਠ ਗਾਵਦਾ ਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਨੇ
 ਉਸਨੂੰ ਜਾਇਕਰ ਦੁਆਇ ਸਲਾਮ ਆਖੀ ਤਾਤਿਚਰਾਨੂੰ ਪਠਾਣ ਭੀ ਉਠ ਖੜੋਤਾ
 ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਉਸ ਰੂਮੇਟਾ ਆਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤੈਨੂੰ ਇਕ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਸੰਤ ਬੁਲਾ
 ਵਦਾ ਹੈ ਤਾਓਹ ਰੂਮੇਟਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨਾਲ ਉਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ
 ਵੇਦੇ ਆਹੇ ਤਾ ਉਸ ਰੂਮੇਟੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਹੋਭਾਈ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੋ ਨਹੈ ਅਤੇ
 ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਵਤਨ ਕਉਣ ਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਭੀ ਮਿ
 ਰਾਸੀ ਹੋਵਾਹ ਅਤੇ ਨਉ ਮੇਰਾ ਮਰਦਾਨ ਹੈ ਵਤਨ ਗਾਇਕੋਇ ਕੁਟੀਰੀ ਤਿਲਵੀਡੀ
 ਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨ ਉਸ ਰੂਮੇਟੇ ਨਾਲ ਲੋਕ ਰਿਗੂਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾ
 ਮਰਦਾਨੇ ਉਸ ਰੂਮੇਟੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਅਤੇ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਨਕ
 ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਹੋਈ ਆਈ ਜਾ ਉਸ ਰੂਮੇਟੇ ਤਾਰ ਵਜਾਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ
 ਦੀ ਸਮਾਧ ਖੁਲ ਗਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨ ਤੂ ਤਾਰ ਵਜਾਇ ਤਾਮ
 ਰਦਾਨੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਤਾਰ ਲਗਾ ਵਜਾਵਣ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਤਾਰ
 ਇਜੇਹੀ ਵਜਾਈ ਜੋ ਜੰਗਲ ਦੇ ਜਨਾਵਰ ਮਿਰਗ ਬਿਸੁਧ ਹੋਇਕੇ ਫਹਿਪਏ ਤਾ ਗੁ
 ਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਝਿਕਿਆ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨ ਭੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਿ
 ਰ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਹੋਇਆ ਅਰਾਮ ਖਾਣ ਲਗੇ ਮੈਤ ਉਤਰ ਵਜਾਇ ਨਹੀ ਸੀ ਜਲ
 ਦਾ ਏਹੁ ਮੈਨੂੰ ਅਜਗੈਬ ਦੀ ਫਤੇ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਫਾਡੀ ਭੀ ਤਰਸੁਣਕੈ ਹੋਰਾਨ ਹੋ
 ਇਗਹਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਮੈਤ ਵਡੇ ਵਡੇ ਫਾਡੀ ਡਿਠੇ ਆਹੇ ਪਰਏਹੁ ਗੁਣ ਤਬ
 ਕਾ ਮੈਕਿਸੇ ਵਿਚ ਨਹੀ ਡਿਠਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦ
 ਨ ਤਾਮਰਦਾਨ ਹਬ ਜੋ ਕਉਣ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਅਰੁ ਸਲਾਮ ਕੀਤੇ ਸੁਆ ਅਤੇ ਮੁਹ
 ਥੀ ਕਹਿ ਓਸੁ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਹੁਤੇ ਹੀ ਕੁਦਰਤ ਅਰੁ ਮੈਤੈ ਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਕਰ ਜਾਣਦਾ
 ਅਤੇ ਹੁਣ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਆਖੇ ਸੋਈ ਮੈਕਰਾਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
 ਮਰਦਾਨ ਤੂ ਕੋਈ ਰਬਾਬ ਲਿਆਇ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਬੁਰਾ ਲਈ
 ਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨ ਰਬਾਬ ਅਤੇ ਫਤ੍ਹ ਗੁਰਮੁਖੀ ਹੈ
 ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਾਜਾ ਸਭੇਹੀ ਵਿਕਾਰ ਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਰਬਾਬ
 ਮਿਲੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਤੂ ਬੇਬੇਜੀ ਪਾਸ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਜਾਇ
 ਕਰ ਆਖ ਜੋ ਬੇਬੇਜੀ ਇਕ ਸੁਆਲ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੁਆ

ਲ ਬੇਬੇਜੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਤੁਸੀਂ ਆਖਦਾ ਜੁ ਇਕ ਰਬਾਬ ਲੈ ਦੇਹੁ ਤੁਮਰਦਾਨ ਉਠ
 ਖੜੋਤ ਤ ਓਸ ਦੁਸ਼ੀ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਰਬਾਬ ਹਾਜਰ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿ
 ਆਭਾਈ ਏਹ ਰਬਾਬ ਸਨੂੰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਪਰ ਏਹ ਅਸਚੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਤੁਮਰਦਾਨ ਬੇ
 ਬੇਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤੁ ਬੇਬੇਜੀ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨ ਕਿਧਰੇ ਆਇਆ ਹੈ
 ਤੁਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਰਜਾ ਦੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਸ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤੁ ਬੇਬੇ
 ਜੀ ਕਹਾ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨ ਭਾਈ ਜੀ ਰਾਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜ ਪਰਮੇਸਰ ਸਾਹੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ
 ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਭਾਈ ਜੀ ਨੇ ਅਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੁਮਰਦਾਨ ਬੈਠ ਗਿ
 ਆ ਤੁ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨ ਭਾਈ ਜੀ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿ
 ਆ ਹੈ ਤੁਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸੁਆਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ
 ਏਹ ਗਲ ਆਖੀ ਹੈ ਜੋ ਬੇਬੇਜੀ ਸੁਆਲ ਮੰਨੇ ਤੁ ਆਖੀ ਜੇ ਨਾ ਮੰਨਿ ਓਸ ਤੁ ਨਾ ਆ
 ਖੀ ਤੁ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨ ਮੇਰੇ ਧੀਨ ਭੁਭਾ ਹੋਏ ਹੋਨ ਜੋ ਭਾਈ ਜੀ ਨੇ
 ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਸੁਆਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨ ਤੁਨਿ ਸੰਗ ਆਖ ਜੋ ਕੁਛ ਭਾਈ ਜੀ ਨੇ
 ਆਖਿਆ ਹੈ ਤੁਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਬੇਬੇਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਕ
 ਰਬਾਬ ਜਿਤ ਨੇ ਤੂੰ ਮਿਲੇ ਭਿਤ ਨੇ ਤੇ ਲੈ ਦੇਹੁ ਤੁ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਰ
 ਦਾਨ ਇਕ ਰਬਾਬ ਕਿਆ ਜੇ ਸਭ ਆਖੇ ਤੁ ਸਭੀ ਲੈ ਦੇਵਾ ਪਰ ਮਰਦਾਨ ਤੁ ਭਾਈ
 ਜੀ ਨੂੰ ਜਾਇਕਰ ਆਖ ਜੋ ਭਾਈ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਰਸਨ ਦਿਖਾਇ ਜਾਵੇ ਤੁ ਫੇਰ
 ਮਰਦਾਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਆਇਕਰ ਆਖਿ ਓਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੇਬੇਜੀ
 ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਰਬਾਬ ਕਿਆ ਜੇ ਆਖੇ ਤੁ ਸੋ ਰਬਾਬ ਲੈ ਦੇਵਾ ਪਰ ਮੇਨੂੰ
 ਇਕ ਵਾਰੀ ਆਪਣਾ ਮੁਹ ਦਿਖਾਇ ਜਾਵੇ ਅਰਦਰਸਨ ਦੇ ਜਾਵੇ ਤੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਹਿਆ ਚਲੁ ਮਰਦਾਨ ਬੇਬੇਜੀ ਦਾ ਆਖਿਆ ਫੇਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਵਾ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ
 ਜੀ ਦਾ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਭੀ ਹਮਾਰਾ ਏਹੀ ਸਨ ਬੰਧ ਹੈ ਸੀ ਭੈਣ ਦਾ ਤੇ ਭਾਈ ਦਾ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ
 ਬਹੁਤ ਇਸਨੇ ਓਸ ਜਨਮ ਵਿਚ ਭੀ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਤੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨ ਦੋ
 ਵੇ ਬੇਬੇਜੀ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਬੇਬੇਜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਵਾ ਦੇਖਿ ਓਸ ਤੁ ਬੇਬੇ
 ਨਨਕੀ ਜੀ ਉਠ ਖੜੀ ਹੋਈ ਤੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਦੇ ਘਰ
 ਅੰਦਰ ਆਇ ਵੇ ਤੁ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੀੜਾ ਰੂਹਿ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਮ
 ਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਭੀ ਪੀੜੀ ਰੂਹਿ ਦਿਤੀ ਦੋਵੇ ਬੈਠ ਗਏ ਤੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ
 ਜੀ ਤੁ ਸੀ ਕੁਛ ਆਖੇ ਤੁ ਬੇਬੇਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁ ਸੀ ਫਰਮਾਇਸ ਨਿਸੰਗ

ਕਹਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਰਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਬੇਬੇ ਜੀ ਅਸੀਂ
 ਤੁਸਾਰੇ ਹੀ ਪਾਸ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਉ ਤੇ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ
 ਆਇਹਾ ਜਰ ਹੋਵਾਗੇ ਤੁ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁ ਜਾਇਕੇ
 ਰਬਾਬ ਖੁਸੀ ਕਰ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਮੁਲ ਲਗੇ ਸੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਲੈ ਜਾਵੇ ਤੁ ਮਰਦਾਨੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਬਾਬ ਕੋਹ ਕਹੈ ਹੈ ਤੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਹਿਆ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਪੁਛ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਾਸੋ ਅਰੁ ਜੇਹੇ ਮੁਲ ਦਾ ਆਖੈ ਤੇਹੇ ਜੇਹਾ ਲੈ
 ਆਉ ਤੁ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜੇਹਾ ਤੁਸੀਂ ਕਹੈ ਤੇਹਾ ਹੀ ਮੈ ਲੈ ਆਵਾ ਤੁ ਬੇ
 ਬੇ ਨਾਨਕੀ ਬੋਲੀ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁ ਕੋਈ ਮੁਲ ਦਾ ਸਰਫ ਨ ਕਰੁ ਜੇਹਾ ਖੁਸੀ ਅ
 ਵੇ ਤੇਹੇ ਜੇਹਾ ਲੈ ਆਉ ਜੋ ਰਬਾਬ ਦੇਖ ਕਰ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੈ ਤੁ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭੁਲਾ ਰਜਾ ਦੀਜੀ ਤੁ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠ ਕਰਿ ਚਲਿਆ ਤੁ ਬੇਬੇ ਨ
 ਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁ ਭੀ ਰਸੋਈ ਜੇਦ ਜਾਹਿ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂ
 ਭੀ ਸਦ ਲਿਆਉ ਤੁ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂ ਸਦਣ ਗਇਆ ਜਾਇਕਰ
 ਮਰਦਾਨੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂ ਆਖਿਆ ਜੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਅਤੇ
 ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੈ ਸਾਦਿਆ ਹੈ ਤੁ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
 ਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਰਸੋਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਆ
 ਹੈ ਸਜਾ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂ ਸਦ ਲਿਆਉ ਤੁ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਮੈਤਾ ਤਲਵੰਡੀ ਜਾਵਣੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸਾਂ ਜੋ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲੀਏ ਪਰ ਭੁਲਾ ਕਲਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਮਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਰੰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ ਤੁ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦ
 ਨਾ ਦੇਵੇ ਜਣੇ ਆਏ ਤੁ ਆਇਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੁ ਅਗੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁ ਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤੁ ਆਵੈ ਅਤੇ
 ਜੇ ਪਰਸਾਦਿ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸੋ ਕ੍ਰਿਹਨੇ ਜੋਵਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਤੁ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜੇ ਅ
 ਤੇ ਖੁਸੀ ਮੰਗੀ ਤੇ ਮੁਹੋ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਵੇ ਆਹੇ ਅਸਾਨੂੰ ਖੁਸੀ
 ਦੇਹੋ ਤੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀਂ ਅਸਾਨੂੰ ਰੰਜ ਕਿਉ ਹੋਵੇਹੋ
 ਤੁ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਕਿਆ ਦਿਤੁ ਹੈ ਜੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਪਰ ਰੰਜਿ
 ਵੀਏ ਅਸੀਂ ਸਗੋ ਤੁਸਾ ਪਾਸੋ ਕੁਛ ਮੰਗੀਆ ਲੋਕੁ ਦੇਹਾ ਤੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
 ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁ ਮੰਗੇ ਸੋ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋ ਦਿਵਾਈ ਅੰਗ ਤੁ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਂ ਏਹ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਚਾਲੀ ਦੇਖ ਕਰਿ ਕੇ
ਜੀਉ ਭਰਮੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਸੀਸਾਰ ਕੋਈ ਕੁਛ ਕਾਹਿਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਕੁਛ ਕਾਹਿਦਾ ਹੈ ਤਾਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ ਅਤੇ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ
ਤੁਹਨੂੰ ਅਡੋਲ ਰਖੇ ਅਤੇ ਸੀਸਾਰ ਪਾਇਆ ਸੁਖ ਮਾਰੇ ਅਰੁ ਸੀਸਾਰ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਸਗ ਕੁ
ਤੇਰੀ ਨਿਆਈ ਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਦੇਕਿਆ ਅਤੇ ਖੁਸੀ ਲੀ
ਤੀ ਤਾ ਬਾਲਾ ਪਰਨੁ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਾਛੂਨੂੰ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀ
ਬੀਨ ਹਛੇ ਸਨੇਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤੇ ਬਾਲਾ ਸਨੇਹੇ ਲੈ ਕਰਤਾਲ ਵੰਡੀ ਨਿਆਇ
ਆ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਰਬਾ ਬਨੁ ਭੇਜਿਆ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਅਖਿ
ਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਤ ਨੇ ਤੋਹ ਛਾ ਰਬਾ ਬਮਿਲੇ ਤਿਤ ਨੇ ਤੋ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਜੋ ਦੇਖ ਕਰ
ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਮੁਲ ਲਗੇ ਸੋ ਆਇ ਲਵੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠ
ਕਰਤ ਜੀ ਮਕੀਤੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਇ ਕਰ ਸਹਿਗ ਵਿਚ ਮਿਰਾਸੀ ਆਈ ਪਰੀਲ
ਗਾਟੋਲਣ ਅਤੇ ਜਿਸ ਮਿਰਾਸੀ ਦੇ ਪਰ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਵੇ ਸੋਈ ਆਖਨ ਦੇਖੇ ਭਾਈ
ਏਹੁ ਆਇਆ ਜੇ ਕੁਰਾਹੀ ਆਵਾ ਰੂਮ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਦਰ ਨਾ ਦੇਵੇ
ਤਾ ਕਿਤ ਨੇਹੀ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨਾ ਫਿਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿਆ ਤਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਤੈਨੂੰ ਤਾ ਸਭ ਕੁਛ ਮਲੂਮ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਨਿਸੰਗ ਆਖ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਸੰਗ ਆਖਦਾਰੀ ਗਲ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਰੀਗ ਵਿਚ ਆਹੇ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੈਨੂੰ ਨਿਸੰਗ ਆ
ਖ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਬਿਆ ਅਰੁ ਕੀ ਬਕੇ ਅਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੀਸਾਰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ
ਆਇਆ ਹਈ ਕੁਰਾਹੀ ਆਵਾ ਰੂਮ ਅਹਿਗਲ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਰੂਮ
ਕੋਈ ਨਹੀ ਰਬਾ ਬਦੇਦਾ ਅਤੇ ਤੁਸਾ ਅਖਿਆ ਹੈ ਕੋਈ ਰਸਿਆ ਹੋਇਆ ਰਬਾ
ਬੁਲਿਆਵੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸੀਸਾਰ ਏਵੈ ਹੀ ਸੁਖ ਮਾਰਦਾ
ਹੈ ਅਰ ਸੀਸਾਰ ਸਭੋ ਭੁਸ ਪਾਇਕੇ ਤੇਰੇ ਹੀ ਵਲ ਆਵਸੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਕੋਈ ਜਾਇਕੇ
ਰਬਾ ਬੁਟੋਲ ਲਿਆਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾ ਕੋਈ ਮਿਰਾਸੀ
ਆਦਰ ਨਾਹੀ ਦੇਦਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੰਗਲ ਦੇ ਅੰਗ
ਕਿਆ ਜੰਗਲ ਦੇ ਪਾਸੇ ਇਕ ਗਿਰਾਉ ਜਟਾਦਾ ਹਈ ਦੋਹਾ ਠਦੀ ਆਵੇ ਵਿਚ ਇਕ
ਉਬੇਰ ਬਾਬੀ ਰਹਦਾ ਹਈ ਅਤੇ ਨਉ ਉਸਦਾ ਫਿਰਦਾ ਅਤੇ ਫੇਰੁ ਭੀ ਸਦੀਦਾ ਹੈ

ਜੋ ਤੂ ਉਬੇ ਜਾਇ ਕੇ ਉਸ ਪਾਸੋਂ ਰਬਾਬ ਮੰਗੀ ਜੇ ਕਰ ਉਸ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਰਬਾਬ ਨਾ ਦਿਤਾ ਤਾਂ
 ਤੂ ਸਾਡਾ ਨਾਮ ਲਵੀ ਤਾਂ ਓਹ ਤੈਨੂੰ ਰਬਾਬ ਦੇਵੈਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਪਰ ਜੀ ਕੁਛ ਮੁਲ ਭੀ ਪਲੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਖਿਆ ਮਰਦਾਨ ਜੋ ਕੁਛ
 ਮੁਲ ਲਗੇ ਸੋ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਲੈ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ
 ਅਗੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਮਰਦਾਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜਿਤਨ ਸ
 ਹਿਰ ਸੀ ਜੋਤ ਮੈਂ ਦੇ ਲਥਕਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਮੈਨੂੰ ਹਬ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਹੁਣ
 ਮੈਨੂੰ ਦੁਰ ਭੇਜਣ ਲਗਾ ਹੈ ਅਰੁ ਮੁਲ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਤੋਰੇ ਪਾਸ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ
 ਨਨਕੀ ਅਖਿਆ ਭੁਲਾ ਮਰਦਾਨ ਜੋ ਕੁਛ ਮੁਲ ਰਬਾਬ ਦਾ ਤੁਝ ਆਖੇ ਸੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੇਵ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਸਤਿਗੁਪ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਨੈਂ ਸਤ
 ਗੁਪ ਜੇ ਕਫਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਹਬ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨ ਗੁਪ ਜੇ ਲੈ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ
 ਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਤੂੰ ਬਾਬ ਦੇ ਜਾਹੁ ਅਤੇ
 ਰਬਾਬ ਲੈ ਕਰ ਬਾਬ ਦੇ ਹੀ ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨ ਕਿਹਾ ਦਿਨਾ ਵਿਚ ਉਬੇ ਜਾਇ ਪਹ
 ਚਿਆ ਤਾਂ ਉਬੇ ਜਾਇ ਕਰ ਮਰਦਾਨ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਜੋ ਭਾਈ ਇਥੇ ਫਰੇਦਾ ਅਤੇ
 ਫੇਰੂ ਰਬਾਬੀ ਕਿਥੇ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦਸੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨ ਦੋਇ
 ਵਿਨ ਫਿਰੇ ਦੇ ਨੂੰ ਫੇਰੂ ਦਾ ਹੀ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨ ਆਪਣੇ ਜੀ ਵਿਚ ਗਿਣਤੀ
 ਲਗਾ ਕਰਨ ਜੋ ਭਾਈ ਹੁਣ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾ ਓਹ ਤਾਂ ਫੇਰੂ ਰਬਾਬੀ ਮੈਨੂੰ ਲਭਦਾ ਨ
 ਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨ ਫਿਕਰ ਵੇਦ ਹੋਇ ਕੇ ਇਕ ਦਰਖਤ ਹੇਠ ਆਇ ਬੈਠਾ ਜਾਤੀ ਜਾ
 ਵਿਨੂੰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫਿਰੇ ਦ ਰਬਾਬੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਆਇ ਕਰ
 ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਜੋ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈਂ ਅਰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਦੇ ਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਅਖਿਆ ਜੀ ਇਕ ਰਬਾਬੀ ਫਿਰੇਦਾ ਅਤੇ ਫੇਰੂ ਸਰੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲ
 ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗੇ ਫਿਰੇ ਦੇ ਨੇ ਅਖਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਹੋਦਾ ਕੌਣ
 ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਇਆ ਕਿਥੋਂ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਵਤਨ ਕੌਣ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾ
 ਈ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਮਰਦਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਰਾਸੀ ਹੋਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਤਨ ਗਇਕੋਇ ਭੁਟੀ ਦੀ
 ਤਲਵੰਡੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭੋਜਿਆ ਨਨਕ ਵੇਦੀ ਫਕੀਰ ਨੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਦੇ ਲੈਣ ਵਾਸ
 ਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੇ ਫੇਰਿ ਫਿਰੇ ਦੇ ਨੇ ਅਖਿਆ ਮਰਦਾਨ ਫਿਰੇਦਾ ਫੇਰੂ ਹਉਹੀ ਹਾਂ
 ਅਤੇ ਨਨਕ ਵੇਦੀ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਮੈਂ ਬੇਯੋ ਪਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਭਾਈ ਫਿ
 ਰੇਦਾ ਮੈਨੂੰ ਰਬਾਬ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰੇ ਦੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਲੈ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨ ਰਬਾਬ

ਭੰਨ ਜਾਣੀਏ ਜੋ ਫਿਰੀਦ ਰਬਾਬ ਕਿਥੋਲੈ ਆਇਆ ਜਾਮਰਦਾਨ ਦੇਖੇ ਤਰਬਾਬ
 ਬਕਦਰਤੀ ਹੈ ਤਾ ਫਿਰੀਦੇ ਨੂੰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਭਾਈ ਫਿਰੀਦ ਤੁਸੀ ਇਸਰਬਾਬ
 ਬਦਕੁਛ ਮੁਲ ਕਹੋ ਤਾ ਫਿਰੀਦੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨ ਇਸਰਬਾਬ ਦਾ ਮੁਲ
 ਲਾਅਸਾ ਲੈਣਾ ਨਹੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਗੀ ਲਗੀ ਜੋ ਭਾਈਏ ਹੁਕ ਉਣਹੈ
 ਤਾ ਮਰਦਾਨ ਗਹਿਨ ਸਾਕਿਆ ਤਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਫਿਰੀਦ ਤੁਸਾ
 ਇਸਰਬਾਬ ਦਾ ਮੁਲ ਕਿਉਨਾ ਹੀ ਲੈਣਾ ਤਾ ਫਿਰੀਦੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨ
 ਦਾਨ ਏਹ ਰਬਾਬ ਸਾਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਹਥ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨ ਇਸਰਬਾਬ
 ਬਾਵਿਚੋ ਏਹ ਅਵਾਜ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਗਹਰ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨ
 ਨ ਏਹ ਰਬਾਬ ਹੋਰਸ ਅਗੇ ਨਹੀ ਵਜਾਵਣਾ ਪਰ ਚਲਾਇਖਾਂ ਮਰਦਾਨ ਜੋ ਏਹ ਨਾਨਕ
 ਨ ਕਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਾਨਕ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਫਿਰੀਦ ਪਰ ਜੇਤੂੰ
 ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰੇ ਤਾ ਮੈਂ ਇਕ ਵਾਰੀ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ ਦੇਖਾ ਤਾ ਫਿਰੀਦੇ ਨੇ ਆਖਿਆ
 ਮਰਦਾਨ ਏਹ ਰਬਾਬ ਹੋਰਸ ਅਗੇ ਵਜਾਵਣਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀ ਅਤੇ ਅਗੇ ਭੁੰਜਣਾ
 ਪਰ ਜੇ ਉਸੇ ਨਾਨਕ ਨੇ ਭੁੰਜਿਆ ਹੈ ਤਾ ਤੁਵਜਾਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਹਥ ਲੈ ਕਰ
 ਬਾਟ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਤਰਵਜਾਈ ਤਾਰਬਾਬ ਵਿਚੋ ਅਵਾਜ ਨਿਕਲੀ ਜੋ ਤੁਹੀ
 ਹੀ ਨਿਰੀਕਾਰ ਜੋ ਤੁਹੀ ਨਿਰੀਕਾਰ ਨਾਨਕ ਬੰਦਾ ਤੇਰਾ ਅਤੇ ਪਿਛੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ
 ਅਧੀਨ ਗੀ ਨਿਕਲੇ ਅਰ ਹੋਰ ਅਵਾਜ ਕੋਈ ਨਾ ਨਿਕਲੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਦੀ
 ਅਵਾਜ ਸੁਣਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰੀਦੇ ਨੂੰ ਆਖਿ ਓਸੁ ਜੋ ਚਲੇ ਭਾਈ
 ਫਿਰੀਦ ਤੁਸੀ ਸ਼ੁਬਦੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲੋ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਚਲੀਏ॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਫਿਰੀਦੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ॥

ਤਾਫੇਰ ਫਿਰੀਦਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨ ਦੋਵੇ ਜਣੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਅਤੇ ਰਬਾਬ
 ਬਾਅਗੇ ਆਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚਰਨ ਤੇ ਮਥਾ ਦੇਕਿਆ ਤਾ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਤਨ ਚਿਰ ਕਿਉਲਾਇਓ ਹੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ
 ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੀਆ ਭੂਹੈ ਜਾਣੇ ਅਸਾਨੁ ਤਾ ਕੁਛ ਮਾਲੁ ਮਨਾਹੀ ਜੋਤੀ ਭਗਤ
 ਹੈ ਕਿ ਨਿਰੀਕਾਰ ਹੈ ਅਸੀਤਾ ਵਡੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹੇਹਾ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਥੇ ਮੈਨੂੰ ਭੁੰਜਿ
 ਆਸੀ ਸੋ ਉਥੇ ਤਾ ਮੈਂ ਇਕ ਸਾਧਨੁ ਪੁਛਿਆ ਸੀ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਛ ਭੀ ਨਾ ਦਸਿਆ
 ਅਤੇ ਧੋਰ ਜਿਸ ਕਿਸਨੁ ਮੈਂ ਪੁਛਾ ਕੋਈ ਕੁਛ ਦਸੇ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ਸਰਾਇਨ ਹੋਇ
 ਚੁਕ ਤਾ ਮੈਂ ਉਦਾਸ ਹੋਇ ਕਰ ਟੁਰਨ ਲਗਾ ਤਾ ਏਹੁ ਸਾਧ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਲੋ ਆਇਆ

ਲਿਆ ਆਪੇ ਹੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਪੁਛਿਓ ਸ ਮੇਰੀ ਸਭ ਹਕੀਕਤ ਲੀਤੀ ਓਸ
 ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਫਿਰੀਦਾ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੇ ਤਾ ਫਿਰੀਦੇ
 ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਰਬਾਬ ਸਾਭੇ ਪਾਸ ਆਪਦਾ ਅਮਾਨ ਹੈ ਸੀ ਜੋਈ ਏਹੁ ਆਪਨੁ
 ਪਦੁ ਚਾਵਨ ਆਹਾ ਸੋ ਏਹੁ ਆਪਦੀ ਚੀਜ ਹੈ ਲੀਜੀਏ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
 ਫੇਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਤੁਹਾਥੇ ਪਾਸ ਕਿਸਤਰ ਆਹਾ ਜੀ ਤਾ ਫਿਰੀਦੇ ਆਖਿਆ ਮਰ
 ਦਾਨ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚਿਰਦਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਆਹਾ ਸਿੰਘੁ ਨ ਪੁਰਇ
 ਕ ਸਾਹਿਰ ਆਹਾ ਤਿਸਾਵਿਚ ਮੇਰਹਿਦਾ ਆਹਾ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਭਗਤ ਕਰਦਾ ਅ
 ਹਾ ਅਤੇ ਮਨਾਵਿਚ ਬਹੁਤੀ ਏਹਾ ਲਾਲਸਾ ਰਹਿਦੀ ਆਹੀ ਕਿ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ
 ਅਵਤਾਰ ਹੋਵੇ ਏਹੁ ਵਸਤ ਉਨ ਦੀ ਉਨ ਨੂੰ ਦਿਚੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਫਿਰੀ
 ਦਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸਤਰ ਮਾਲੁਮ ਹੋਈ ਤਾ ਫਿਰੀਦੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮ
 ਰਦਾਨ ਅਸੀਂ ਸਿੰਘੁ ਨ ਪੁਰਦੇ ਤਿੰਨ ਕੋਸ ਭਰ ਬਾਹਰ ਇਕੋਤ ਬੈਠਕੇ ਕਰਤਾਰ ਦਾ
 ਭਜਨ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਇਕ ਸ ਦਿਨ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਇਛਾ ਸੇ ਮੈਨੂੰ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਹੋਈ
 ਹੇ ਫਿਰੀਦਾ ਕਲੁ ਕਲਰੇ ਪਹਿਰੇ ਵਿਚ ਮੇਸੀਤ ਅਵਤਾਰ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਅਵਤਾਰ
 ਧਾਰਾਂਗਾ ਏਹੁ ਵਸਤ ਤੈਨੇ ਉਨ ਕੋ ਦੇਵਣੀ ਤਿਨਕ ਦਰਸਨ ਕਰੇਗੇ ਤਾ ਤੁਮਹਾ ਉਧਰ
 ਹੋਇ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸ ਆਸਾ ਕਰਨੇ ਕਰ ਮੇਰੀ ਲਾਲਸਾ ਅਬ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਇਤਨ
 ਕਹਿਕਰ ਫਿਰੀਦਾ ਬਾਬੇ ਦੇ ਚਰਨ ਪੁਰ ਮਥਾ ਟੇਕਕੇ ਚਲਦੇ ਲਗਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਉਠਕੇ ਨਾਲ ਬਿਦਿਆ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਪਦੁ ਚਾਵਣ ਗਾਇਆ ਜਾ ਬੋੜੀ ਵਾਟ ਨਾਲ ਗ
 ਇਆ ਤਾ ਫਿਰੀਦਾ ਅਲੋਪ ਹੋਇ ਗਾਇਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਏਹੁ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜੀ ਅਵਿ
 ਚ ਜੇ ਮੇਰੀ ਧਾਤ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਛ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤੇ ਫਿਰੀਦਾ ਦਿਸਦੇ
 ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੋ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਕਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਮਰਦਾਨ ਆਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਹਸਕਰ ਪੁਛਿਆ ਆਖ ਮਰਦਾਨ ਕਿਥੋ ਤੋੜੀ ਵਿਦਿਆ ਕਰ ਆਇਓ ਤਾ ਮ
 ਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹੁ ਤਾ ਛਲੁ ਹੋਇ ਗਾਇਆ ਮੇਥੋ ਦਿਸ ਆਵਣੇ ਰਹਿ ਗਿਆ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਓਹੁ ਇਨ ਗਲਾਈ ਪਾਕ ਫਿਰੀਦੇ ਹੋਨ ਅਤੇ ਕ
 ਰਤਾਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹੀ ਜਾਹਰ ਕਰਨ ਸੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ
 ਜਾ ਮਰਦਾਨੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਰਬਾਬ ਨੂੰ ਹਥ ਵਿਚ ਲਿ
 ਆ ਅਤੇ ਮੁਖ ਥੀ ਅਰਜ ਕਰਨੇ ਲਗਾ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਏਹੋ ਕੀਟ ਪੁਰਸ ਹੈ ਸੀ ਇ
 ਤਰ ਮਨੁ ਖਾਜੈ ਸੀ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਬਾਤ ਨਹੀ ਅਲੋਕਿਕ ਗੀਤ ਹੈ ਸੀ ਇਸਦੀ ਅਤੇ ਰ

ਬਾਬਡੀ ਆਪਦੀ ਗੁਣ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ ਹੋਰੀ ਨਾ ਬਜੀ ਏਹ ਬ੍ਰਿਤਤ ਕ੍ਰਿਪ ਕਰ ਕੇ ਕਹੀਏ
 ਅਤੇ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਲੋਪ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਜਾਂਦਾ ਮਲੂਮ ਨਹੀਂ ਕੁਇਆ ਜੋ ਕ੍ਰਿਪਰ ਗਇ
 ਆ ਹੈ ਏਹ ਕੋਈ ਸਕਤ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸੀ ਮੈਨੂੰ ਬਡਾ ਅਚਰਜ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋ ਮਰਦਾਨ ਏਹ ਸੰਤ ਜੋ ਹੈ ਗੰਧਰਬ ਲੋਕ ਬੀ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ
 ਪਰ ਮੇਸਰ ਦੀ ਕੀਰਤੀ ਜਿਸ ਕੋ ਬਡੀ ਪਿਆਰੀ ਲਗਦੀ ਹੈ ਸਰਬ ਗੰਧਰਬਾ ਵਿਚ ਏ
 ਹ ਬਡਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੈ ਰਤ ਦਿਨ ਪਰ ਮੇਸਰ ਦੀ ਕੀਰਤੀ ਮੇਲ ਲਗਾ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਏਹ ਰਬਾ ਬਇ
 ਸਦੇ ਹਥਾ ਵਿਚ ਰਹਿਦਾ ਬਿਹਾ ਹੈ ਬੁਜਨ ਪਰ ਮੇਸਰ ਦਾ ਕਰਦਾ ਰਹਿਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਰ
 ਬਾਬ ਦੇ ਦੇਵਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਭੀ ਚਰੋਕਣੀ ਆਹੀ ਸੋਹਣ ਏਹੁ ਦੇ ਗਿਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਇ
 ਸਨੁ ਵਜਾਵੋ ਵੇਰਨ ਕਰੋ ਤਾ ਮਰਦਾਨ ਰਬਾ ਬਦ ਬਾਟ ਬਣਾਵਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ
 ਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਮਾਂਸ਼ ਬਦੇ ਹੋਹ ਆਪੇ ਬਾਟ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਵਜਾਵਣ ਲਗਾ ਅਤੇ ਰਬਾ ਬਦ ਆਪੇ ਹੀ ਬ
 ਟ ਬਣ ਗਿਆ ਜਾ ਮਰਦਾਨ ਲਗਾ ਤਾ ਰਵਜਾਵਣ ਤਾ ਰਬਾ ਬਾਵਿਚ ਏਹੁ ਅਵਾਜ
 ਨਿਕਲੇ ਜੋ ਤੁਹੀ ਨਿਰੋਕਾਰ ਤੁਹੀ ਨਿਰੋਕਾਰ ਨਾਨਕ ਬੀ ਦਾਤੇਗਾ ਏਹੁ ਅਵਾਜ ਸੁਣ
 ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧ ਲਗ ਗਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨ ਦੇਖੇਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਦੀ ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਦੇਹ ਹੁਇ ਗਇਆ ਹੈ ਦੋਇਰਾ ਭੀ ਤੇ ਦੋਇਰ
 ਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਰਹੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਡਾਢੀ ਭੁਖ ਲਗੀ ਤਾ ਮ
 ਰਦਾਨੇ ਦਾ ਜੀਉ ਭੁਟਕਿਆ ਅਤੇ ਰਬਾ ਬਡੀ ਛੋੜੇ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜੀਅ ਦੇ ਵਿਚ ਵਿਚ
 ਰਾਭੀ ਕਰੇ ਜੋ ਕਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਗੇਗਾ ਤਾ ਮੈਂ ਵਿਦਿਆ ਹੀ ਲਵਾਗਾ ਜਾਤੀ ਸ
 ਰਾਵਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪਲਕ ਖੋਲੀਆਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਾਛਿਆ ਕਿ
 ਉ ਮਰਦਾਨ ਕਿ ਆਖ ਬਰਹਈ ਆਤਮੇ ਦੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕਾਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ
 ਗੀਤਾ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਦੁਰਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਨੁ ਭੁਖ ਭੀ ਨਹੀਂ ਛੁਡਦੀ ਤਾ ਤੋਰ ਅ
 ਤੇ ਅਸਤੁ ਸੰਗ ਕਿਥੋਂ ਬਣੇਗਾ ਅਸੀਤਾ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਦੇ ਜੀਵ ਹੋਏ ਹਾਂ ਜੀ ਆਹਿ
 ਦੇਖਤੀ ਸਰਾਵਿਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਆਹਿ ਪਾਣੀ ਪੀਵੇ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਅੰਨ ਸਬੋ ਪਾਸਨ
 ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਖਾਵੀਏ ਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁ ਖਭੀ ਹੋਰ ਦਿਸਦਾ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਕੋ ਲੋਮੰਗ ਲਵੀਏ ਅ
 ਤੇ ਪਸੁ ਪੰਛੀ ਭੀ ਸਭ ਚਕਤ ਹੋਏ ਬੈਠੇ ਹਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨ ਸਾ
 ਰੂਪਾ ਸਤਾ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹਈ ਜੇ ਇਸਨੁ ਕਬੂਲ ਕਰੇਤਾ ਸਾ ਰੂਪਾ ਸਰਹੁ ਅਤੇ ਜੇ ਨਕਬੂ
 ਲੇਤਾ ਜਾਹੁ ਤਿਲਵੀਨੂੰ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕੋਤਾ ਮੇਰਾ ਕੋ

ਈ ਇਲਾਜ ਕਰ ਇਕੋ ਤਾ ਮੈਨੂੰ ਆਪ ਜੈਸਾ ਕਰ ਤਾ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਰਹਾ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨ ਅਸਾਨੂੰ ਪਾਸ ਤਾ ਸਹਜ ਹਈ ਅਰੁ ਏਹੁ
 ਦੋਵੇ ਗਲ ਕਰਤ ਰਦੇ ਪਾਸ ਹੋਨ ਅਤੇ ਅਸਾ ਪਾਸ ਤਜੇ ਹੀ ਬਣੇ ਤੇ ਹੀ ਕਟਣੀ
 ਅਗੇ ਤੇ ਹੀ ਖੁਸੀ ਜੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਹੁ ਨਾ ਹੀ ਤਾ ਜਾਹੁ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ
 ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ
 ਮਰਦਾਨ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਬੇਬੇਜੀ ਨੂੰ ਸਉ ਪਕਰ ਜਾਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨ ਰਬਾਬ ਲੈ ਕਰਿ
 ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਮਨ ਵਿਚ ਤਉ ਖਲਾ
 ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਲਗੀ ਪੁਛਣ ਜੇ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਕਿਤਨੇ ਤੇ
 ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਦਿਨ ਪਿਛੁ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਕਿਥੇ ਛੱਡਿ
 ਓ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਓਹੁ ਤਾ ਠਕੀਰ ਸਾਧ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ
 ਤਾ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਾਈ ਨਹੀ ਲਗਦੀ ਅਸਾਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲਿ ਕਿਸਤ ਰਾਬਣੇ ਤਾ ਮੈਕੋ
 ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਅਹੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ
 ਜੇ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਬੇਬੇਜੀ ਨੂੰ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਜਾਈ ਇਤਨੀਆ ਬਾਤਾ ਸੁਣ ਕਰ ਬੇਬੇ ਨ
 ਨਕੀ ਦਾ ਬੈਰਾਗ ਛੁਟਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਥਾ ਉਥੀ ਮੈਂ ਨਹੀ ਤਾ ਤੁਲਸਾ ਲਉਡੀ
 ਬਹੁਤੇਰਾ ਹੀ ਅਖੈ ਅਤੇ ਅਖੀਆ ਪੁੱਛੇ ਪਰਦੇ ਹਦਾ ਮੇਰੇ ਬਿਆਪ ਗਾਇਆ
 ਤਾ ਤਿਚਰਾਨੂੰ ਭਈਆ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿ ਕਰ ਜੈਰਾਮ ਹੈਰਾਨ ਹੋ
 ਇਹ ਹਿਆ ਅਤੇ ਤੁਲਸਾ ਲਉਡੀ ਨੂੰ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਕਿਉਨੀ ਤੁਲਸਾ ਅਜਕਿਆ
 ਹੋਇਆ ਹੈ ਬਹੁ ਜੀ ਇਤਨਾ ਭੁਰਨ ਕਿਉ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾ ਤੁਲਸਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਠਕੂ
 ਰ ਜੀ ਮਰਦਾਨ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਛੁਡ ਕਰ ਚਲਿਆ ਆਇਆ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਬ
 ਹੁ ਜੀ ਬੈਰਾਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਬਹੁ ਜੀ ਅਸੀਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ
 ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਜਾ ਮਰਦਾਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਗਹਿਦਾ ਹੈ
 ਤਿਸੇ ਤਰਾ ਰਖੇ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚ ਸੰਤੋਖ ਆਵੈ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ
 ਠਕੂਰ ਜੀ ਮੈਂ ਕਹਿਦੀ ਜਾ ਜੋ ਭੁਲਾ ਮਰਦਾਨ ਭਾਈ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਪ
 ਰਚਿਆ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮਰਦਾਨ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਛੁਡ ਕਰਿ ਚਲਿਆ ਆਇਆ
 ਹੈ ਜੇ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਓਦਰ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਬਹੁ ਜੀ ਏ
 ਹੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੇ ਤੁਸੀ ਆਪੋ ਹੀ ਭੁਟ ਕੋਹੋ ਸਗੋ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਮਤ ਦੇਵੇ ਅਹੇ
 ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਤੋੜੀ ਤਾ ਨਹੀ ਰਹਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾ

ਪਾਇਆਹੀਪੇਰਾਤੇਏ ਜੋਤੁਸੀਜੀਅਤੇਖਤਰਾਕੇਈਨਕਰ ਅਤੇਜਿਸਤਰਾਂ ਮਰਦਾ
ਨ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਦੇ ਪਾਸਰਹਦਾਏ ਤਿਸੇਤਰਾਂ ਤੁਸੀਰਖੇ ਤਾਬੇਬੇਨਾਨਕੀਬੋਲੀ
ਹੇਠਕੁਰਜੀਤੁਸੀਮਰਦਾਨੇਨੂਕਹੇ ਤਾਜੈਰਾਮਨੇਕਹਿਆ ਕਿਉਮਰਦਾਨਤੁਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਕਿਸਵਾਸਤੇ ਛੁਡਾਇਆਏ ਤੇਰਾ ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਤਾਬ
ਹੁਤਪਿਆਰਸੀ ਤਾਮਰਦਾਨੇਨੇਆਖਿਆ ਭਈਆਜੀਮੇਕਿਆਕਰਾਉਸਦੀ
ਤਾਸਮਾਧਲਗਜਾਦੀਹੈ ਅਰਖੁਲਦੀਨਾਹੀ ਅਤੇਜੇਕਿਸੇ ਸਹਿਰਾਵਿਚਰਹੈ
ਤਾਭੀਖਤਰਾਨਹੈਵੈ ਸੋਓਹਤਾ ਉਜਾੜਵਿਚਹੀਬੈਠ ਰਹਿਦਾਏ ਤਾਜੈਰਾਮਨੇਕ
ਹਿਆ ਹੇਠਾਈਮਰਦਾਨ ਜੇਤੂਰੋਟੀਕਪੜੇਦੇ ਵਾਸਤੇਆਖਦਾਹੈਵੈ ਤਾਰੋਟੀਕਪ
ੜਾਇਬੇਮੌਜੂਦਹੈ ਅਤੇਭਲਾ ਮਰਦਾਨ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਨਾਲ ਪਹੁਚਕੋਟਸਕ
ਦਾਏਪਰਜਿਤਨੀਹਿਕਆਪਣੀਵਲੋਕੁਛਹਿਮਤਹੋਇਆਵੈ ਸੋਕਰੀਮੇਤਾਏ
ਰਨਾਨਕੀਅਤੇਜੈਰਾਮਮਰਦਾਨੇਨੇਆਖਿਆ ਜੋਭਾਈਮਰਦਾਨ ਜੇਤਾਂਤੁਸੀਇ
ਸਸਹਿਰਾਵਿਚਰਹੇਤਾਦੇਵੇਵਖਤਰਸੋਈਜੇਵੇਜਾਵੇ ਅਤੇਜੇਕਿਤੇਦੁਰਾਤ੍ਰੇਜਾਵੇਤਾ
ਖਰਚੀਲੈਜਾਵੇ ਤਾਮਰਦਾਨਏਹਗਲਸੁਣਕੇਬਹੁਤਰਾਜੀਹੋਇਆ ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਨੇਜੈਰਾਮਨੁਕਹਿਆ ਜੋਭਈਆਜੀਜੋਤੁਸੀਆਖੇਗੇਸੋਈਅਸੀਕਰਾਂਗੇ
ਤਾਮਰਦਾਨੇਦੋਇਤਨੇਆਖਣਨਾਲਬੇਬੇਨਾਨਕੀਖੁਸੀਹੋਈਤਾਮਰਦਾਨੇਨੂਬੇਬੇ
ਨਾਨਕੀਨੇਰਾਤਨੁਆਪਣੇਘਰਿਰਖਿਆਅਤੇਪਰਸਾਦਿਜਿਵਾਇਆਜਾਭੁਲਕ
ਹੋਇਆਤਾਮਰਦਾਨੇਨੇਆਖਿਆ ਭਈਆਜੀਮੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪਾਸਜਾਹਾ
ਤਾਜੈਰਾਮਨੇਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਰਸੋਈਜੇਵੇਕੇਜਾਹੁ ਅਤੇਕੁਛਖਰਚੀਭੀਲੈਜਾ
ਹੁਤਾਮਰਦਾਨੇਨੇਆਖਿਆ ਭਲਾਭਈਆਜੀ ਤਾਜੈਰਾਮਨੇਮਰਦਾਨੇਨੂਰਸੋਈ
ਜਿਵਾਈਅਤੇਬਹੁਜੀਨੁਆਖਿਆ ਜੋਬਹੁਜੀਮਰਦਾਨੇਨੂੰਕੁਛਖਰਚੀਭੀਦੇਵਹੁ
ਤਾਬੇਬੇਨਾਨਕੀਨੇਆਖਿਆ ਹੇਠਕੁਰਜੀਜੋਕੁਛਤੁਸੀਕਹੋਗੇਸੋਈਕੁਛਮੇਦੇਵ
ਗੀਤਾਫੇਰਜੈਰਾਮਨੇਕਹਿਆ ਬਹੁਜੀਜੋਕੁਛਤੁਹਾਡੇਜੀਆਵਿਚਆਵਦੀਹੈਜੋ
ਈਕੁਛਦੇਵੇਤਾਬੇਬੇਨਾਨਕੀਨੇਵੀਹਰੁਪਮੇਕਫਕਰ ਮਰਦਾਨੇਦੇਹਥਾਦਿਤੇਅਤੇ
ਇਕਜੋੜਾਬੁਚਕੇਵਿਚੋਕਫਕੇ ਮਰਦਾਨੇਦੇਗਲਪਾਇਆ ਅਤੇਆਖਿਓਸਮਰਦਾ
ਨ ਮੇਰੇਭਾਈਜੀਨੁਆਖਣਾਜੋਭਾਈਜੀਤੁਸੀਅਸਨੁਇਕਵਾਰੀਦਰਸਨਦੇਜਾਵੇ
ਤਾਮਰਦਾਨੇਨੇਜੋੜਾਗਲਵਿਚਪਾਇਆ ਅਤੇਬੀਸਰੁਪਮੇਲੈਕਰ ਮਰਦਾਨ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪਾਸ ਫਿਰਆਇਆ ਆਇਕਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਮ

ਬਾਣੀਕਿਆ ਤਾ ਅਗੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨ ਰਬਾਬ ਫੇਰ ਕਿਉ ਲੈ
 ਆਇਓ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਜਾਵਣੇ ਨਾਲ ਬੇਬੇ ਜੀ ਬਡ ਬੈਰਾਗ ਕੀ
 ਤਾ ਅਤੇ ਪਿਛੇ ਭਈ ਯਾ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਆਇਆ ਤਾ ਉਸਨੇ ਭੀ ਆਇਕੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲਾ
 ਸਾਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਖਟ ਲਗਾ ਜੋ ਹੇ ਮਰਦਾਨ ਤੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋ ਜਾਹਿ ਨਹੀ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੁ ਤਾਂ ਮੇਭਈ ਯੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਲਾ ਭਈ ਯਾ
 ਜੀ ਜਿਉ ਤੁਸੀਰਾ ਜੀ ਹੋਵੇਗੇ ਤਿਉਹੀ ਮੈ ਕਰਾਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਈ ਯੇ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਮੇਰੇ
 ਗਲ ਆਪਣੇ ਜੋੜ ਪਾਇ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਰੋਕ ਖਰਚੀ ਨੁ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਆ
 ਖਟ ਲਗਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨ ਜਿਚਰ ਸਹਗ ਵਿਚ ਰਹੇਗੇ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਵਖਤ ਰਸੋਈ
 ਇਥੇ ਖਾਇ ਜਾਵੇ ਆਕਰੇ ਅਤੇ ਜੇ ਦੁਰ ਜਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਏਹ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਆਪਣੇ ਪ
 ਸ ਖਰਚੀ ਨੂੰ ਰਖੇ ਅਤੇ ਤੁਸਾਨੁ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਵਰ੍ਹੇ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ
 ਆਪਣੇ ਦਰਸਨ ਦੇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨ
 ਤੁਏਹ ਕਿਆ ਕੀਤੋਹੀ ਅਰੁ ਅੰਤ ਨੂੰ ਰੁਮਾਹੀ ਵਾਲੀ ਗਲ ਕੀਤੀਓ ਨਿਰਾ ਰੁਮਾਹੀ
 ਹੁਇ ਗਾਇਓ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਤਾ ਰੁਪਯੇ ਮੰਗੇ ਨਹੀ ਅਤੇ
 ਉਨਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪੇਹੀ ਖੁਸੀ ਹੋਇਕਰ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਤੂ
 ਜਾਇਕੇ ਏਹੁ ਰੁਪਯੇ ਫੇਰ ਆਉ ਅਤੇ ਜੋੜ ਤੈਨੂੰ ਮੁਬਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨ
 ਨਜਰ ਕਰਤਾ ਉਪਰ ਰਖੀਦੀ ਹੈ ਬੰਦੇ ਦੀ ਆਸ ਵਿਚ ਆਗਣ ਵਰ੍ਹਾ ਹੋਵਾਂ ਹੈ ਅ
 ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਆਸ ਵਿਚ ਸੰਤੋਖ ਹੋਵਾਂ ਹੈ ਅਰੁ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਮਰਦਾਨ ਏਹੁ ਰੁਪਯੇ
 ਫੇਰ ਮੇਰੇ ਕਰ ਦੇ ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਭੀ ਚਲੇ
 ਚਲ ਕਰ ਰੁਪਯੇ ਫੇਰ ਆਵੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਭੀ ਦਰਸਨ ਦੇ ਆਵੇ ਆਪਣੇ
 ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤ ਤੜਫਦੀ ਹੈ ਅਰੁ ਤੁਸੀ ਇਤਨਾ ਚਿਤ ਕਰੋਰ ਨ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਮਰਦਾਨ ਤੇਰਾ ਭੀ ਆਖਿਆ ਸਾਈ ਮੇਰਿਆ
 ਨਹੀ ਜਾਦਾ ਅਸਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਰਦਾਨ ਬੇਬੇ ਜੀ
 ਦੇ ਪਾਸ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਵੇ ਦੇਖ ਕਰਿ ਕੋਰੇ
 ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ ਗਈ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਜਾਇਕੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਬਹੁ ਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਭਾਈ
 ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਤੁਲਸਾਂ ਤੁਸ੍ਠ ਆਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾਂ ਨੇ
 ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਹੁ ਜੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਮਜਾਲ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਅਗੇ ਮੈਂ ਸ੍ਠ ਬੋਲਾਂ ਤਾ ਇ
 ਤਨੇ ਚਿਰਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨ ਦੇਵੇ ਘਰ ਅੰਦਰ ਆਇ ਵੇਰੇ ਤਾ ਬੇਬੇ

ਨਾਨਕੀਜੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਆਏ ਦੇਖਕੇ ਇਕਥੀ ਚਰਹੋਈ ਦੋੜਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਪ
ਰਤੇ ਦੁਠੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਬੇਬੇ ਦਾ ਮਥਾ ਵੱਟੇ ਹਥ ਤੇ ਲੀਤ ਤੇ ਮੁਹਿਕਾ ਮੇਇ ਸੀ ਵਾਸ
ਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਨੂੰ ਦੋੜਦੀ ਹੈਂ ਤੂੰ ਮੈਂ ਬੇਵਤ੍ਰੀ ਹੈਂ ਪਰ ਮੇਸਰ ਦੀ
ਪਿਆਰੀ ਹੈਂ ਤੇਰਾ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਨੂੰ ਹਥ ਲਾਵਣਾ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਭਾਰ ਚੜਦਾ ਹੈਂ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਕ
ਦੇ ਨਾ ਆਇਕੇ ਮਿਲਾਗਾ ਬੇਬੇ ਕਹਾ ਭਾਈਜੀ ਜਿਉ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ਹੈਂ ਤਿਵੇਹੀ ਕਰਾਂ
ਗੀ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦਿਆ ਕਰ ਵਿਸਾਰਨ ਨਹੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਵਤ੍ਰੀ ਬੈਠ
ਹੈਂ ਮੇਰੇ ਤੋਰੇ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਨੂੰ ਮਤ ਛੋਹਿਆ ਕਰ ਬੇਬੇ ਕਹਾ ਭਲ
ਭਾਈਜੀ ਪਰਤੁਸੀ ਦਰਸਨ ਜਰੂਰ ਮੈਨੂੰ ਦਿਤਾ ਕਰੋ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਲਿਆ ਮਰ
ਦਾ ਰੁਪਯੇ ਬੇਬੇ ਨੂੰ ਮੋੜਦੇ ਹੁ ਤਾ ਬੇਬੇ ਬੋਲੀ ਭਾਈਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਰੁਪਯੇ ਮੰਗੇ ਨਹੀ
ਜੀ ਅਸਾਂ ਆਪਹੀ ਦਿਤੇ ਹੈਂ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਪਾ
ਸੋ ਸੋਧੋ ਤੂੰ ਪਰ ਮੇਸਰ ਦੀ ਭਗਤ ਹੈਂ ਅਤੇ ਵਤ੍ਰੀ ਹੈਂ ਸੋ ਵਤ੍ਰੀ ਅੰਦਾ ਕਹਣਾ ਪਰ ਮੇਸ
ਰ ਸੁਣਦਾ ਹੈਂ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾ ਮੈਂ ਪਰ ਮੇਸਰ ਕਰਕੇ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ
ਤੂੰ ਸਤੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਰੁਪਯੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਾਈ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹ
ਸੁਣ ਬੇਬੇ ਜੀ ਏਹੁ ਗਲ ਕੋਈ ਆਖਣ ਦੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਏਹੁ ਰੁਪਯੇ ਤੁਸੀਂ ਮੋੜ ਲਵੋ
ਬਾਰ ਬਾਰ ਮਤ ਕਹਾਓ ਤੇ ਮਰਦਾਨ ਜਦ ਕਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਸ ਆਵੇ ਤਾ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ
ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਰੋਜਣਾ ਭਾਵੇ ਅਸੀਂ ਹੋਈਏ ਨਹੋਈਏ ਇਸਨਾਲ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈਂ ਅ
ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਸਾਂ ਕਹਿਆ ਹੈਂ ਤੂੰ ਵੇਦੀ ਅੰਤੋ ਸਿਵ ਹੋਰ ਕੋਈ ਘਰ ਨਹੀਂ ਮੰਗਣਾ

ਤੇ ਸਿਰੀਚੰਦ ਜੀ ਤੁ
ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਖੁ
ਬੇਗਹਿਰੇ ਕੁਲੇ ਨਾ
ਹੀ ਕੁਲੇ ਹਾਂ ਬੇਬੇ
ਇਥੇ ਫਿਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ
ਭਾਵੇ ਕਦੀ ਦਰਸ

ਸਾਡੀ ਗੋਦ ਮੇਂ ਹੈ
ਸੀ ਕਰੋ ਅਸੀਂ ਇ
ਹੀ ਰਮਦੇ ਸ਼ਾਮਦੇ
ਨੇਕਾ ਭਾਈਜੀ ਤੁਸੀਂ
ਮੈਂ ਨੁਧਰਵਾਸ ਹੈਂ
ਨਦੋਵੇ ਪਰ ਮੈਂ ਓ

ਦਰਦੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਕਿਤੇ ਦੂਰ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬੜਾ ਦੁਖ ਹੋਵੇਗਾ
ਅਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੈਂ ਸੋਈ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਵਸ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਚਿਤਮੇ ਨਿਸਚਿੰਤ ਰਹੋ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ
ਉਸੀ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚਾਂਗਾ ਤਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ

ਸਭਾ ਮੇਹ ਤੋੜ ਕਰਿ ਚਲੇਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੇਹ ਤੋੜ ਨਾਹੀ ਭੁ
ਲਾਏ ਰਖਣਾ ਨਹੀ ਬਣਦਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੇਬੇ ਨੂਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਕਰਵਿ ਦਿਆ ਹੋਏ
ਜਾ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਤਾ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਧਰ ਨੂੰ ਚਲਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣੋਂ ਜਿਧਰ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀਆਵੈ
ਤਿਧਰੇ ਹੀ ਚਲਹੁ ਜੀ ਅਗਾ ਤੁਹਾਡਾ ਤੇ ਪਿਛਾ ਸਭਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਚਲੇ
ਮਰਦਾਨਾ ਇਕ ਸਾਧ ਏਮਨ ਵਾਦ ਵਿਚ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਚਲੇ ਉਸਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰ ਦੇਰ
ਲੀਏ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਿਸ ਸਾਧ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰੀਏ

ਹੁਣ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੁਲਤਾਨ ਪੁਰੇ ਏਮਨ ਵਾਦ ਨੂੰ ਚਲੇ ਸਤਵੇਂ ਦਿਨ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇ
ਘਰ ਆਇਓ ਤੇ ਅਗੇ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਕਿਲੇ ਬੈਠਾ ਘਰ ਦਾ ਆਹਾ ਜਦ ਭਾਈ ਲਾ

ਲੋ ਨੇ ਡਿਠਾ ਇਕ
ਇਕ ਨਾਲ ਤੂੰ ਮ
ਦੇਗਲ ਵਿਚ ਜੀਏ
ਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂ
ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਮ
ਜੋੜ ਕੇ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨੇ

ਤੁਪਾ ਆਇਆ ਹੈ
ਭੀ ਹੋਸ ਅਤੇ ਤੁਪੇ
ਹੈ ਸਭਾਈ ਲਾਲੋ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਉ ਠ
ਬਾਏ ਕਿਓ ਸਹਬ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾ

ਲੋ ਬੈਠ ਕਰ ਕਿਰਤ ਕਰੇ ਤਾ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਬੈਠ ਕਰ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤ ਲਗਾ ਕਰਨੇ
ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮੰਜਾ ਵਿਛਾਇ ਦਿਤਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਬੈਠ ਗਏ
ਦੇ ਘੜੀਆ ਸਸਤਾ ਇਕਰ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਜੋ
ਹੋ ਸੀ ਤਜੀ ਮੇਤੁਹਾ ਬੇਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਆਪ ਜਹਰ ਕਰਹੁ ਜੀ
ਮੇ ਆਪਦਾ ਮਹਿਰਮ ਨਾਹੀ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਅਸੀਂ ਪਰ
ਦੇ ਸੀਹਾਂ ਤਾ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਸੀ ਤਜੀ ਪਰ ਦੇ ਸੀਹਾਂ ਸਾਰਾ ਸੀ ਸਬ ਹੀ ਪੈ
ਪਰ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਮੁਲੀਮਾ ਸਭ ਛੋੜ ਦੇਵਹੁ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਭੁਲੇ ਲੋਕ ਨਜਰੀ ਆਵੇ
ਹੋ ਜਿਉ ਕੀ ਤਿਉ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਆਖੋ ਜੀ ਅਸੀਂ ਮੋਟੇ ਲੋਕ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੀਤ ਹੋ ਪਰ ਮੇ
ਸਰ ਕੇ ਨਜੀ ਕੀਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤੂੰ ਤਾ ਸਭ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇ
ਈ ਅਜਾਣ ਹੋਵੇ ਤਾ ਆਖੀਐ ਅਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬੁਝ ਦੇ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖੀਐ ਤਾਲਾਲੇ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਕਰਤਾਰ ਹੀ ਜਦੋਂ ਪਰ ਜੀ ਓਹ ਜੋ ਕੇ ਈ ਨਾਨਕ ਤੁਪਾ

ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋਤਾ ਸ੍ਰਿਣ ਨਹੀ ਜੋਤੁ ਮੈਨੂੰ ਓਹ ਜੇਹਾ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਫੇਰ ਪੁਛਦਾ ਕਿਉਂ ਹੈ ਤਾਲੋ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕਹੀ ਮਤ
 ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿਆ ਜਾਣਦੇਹਾਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਏਹੁ ਕਹੀ ਮਤ ਦਾ
 ਲੋਨਹੀ ਆਖੀਦੇ ਤਾ ਫੇਰ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਨਉ ਕਿਅ
 ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨ ਬੋਲਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਇਨਦਾ ਨਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੋਕਰੀ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਲ
 ਲੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ
 ਮੇਰਾ ਨਉ ਮਰਦਾਨ ਮਿਰਾਸੀ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ
 ਆਪਣਾ ਨਉ ਕਿਉਂ ਨਹੀ ਦਸਦੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਨੇ ਜੋ ਦਸਿਆ ਹੈ ਤਾ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣਾ ਨਉ ਆਪੇ
 ਸਿਆ ਤਾ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀ ਲਗਦਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
 ਲਾਲੋ ਅਸਾਡਾ ਨਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੋਕਰੀ ਹੈ ਤਾਲੋ ਏਤਨ ਸਬਦ ਸੁਣਦਾ ਹੀ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਆ ਚਰਨ ਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲ
 ਲੋ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਤਾਰ ਭਲਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਤੁਹਾਡਾ ਏਤਨ ਹੀ ਬਚਨ ਆਹ ਤਾਲ
 ਲੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਛੇਤ੍ਰ ਨੀ ਨਹੀ ਅੰਦਰ ਦੀ ਅੰਦਰ ਹੀ ਰਖਣੀ ਜਹ
 ਰਨਹੀ ਕਰਨੀ ਤਾ ਇਤਨੀ ਬਾਤ ਲਾਲੋ ਦੀ ਸੁਣ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸਿਆ ਤਾ
 ਲਾਲੋ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿਉਂ ਹਸੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲ
 ਲੋ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਛਪੇ ਭੀ ਰਹੀਏ ਤਾਲੋ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਜਾਇ ਤੁਹਾਡੀ ਲੋ
 ਕੀ ਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿਆ ਆਖੀਏ ਤਾ ਇਤਨੇ ਬਚਨ ਕਹਿ ਕਰ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤਰਸੇ
 ਈਦੇ ਆਹਰ ਹੋਇਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੇਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਏਹੁ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਕੋਈ ਪੁਰਖ ਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨ
 ਏਹੁ ਬਡਾ ਸੰਤ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਸਨੇ ਕਿਤਨੇ ਜੁਗਾ ਵਿਚ ਭਗਤ ਕ
 ਰਦਾਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸਦੀ ਭਗਤ ਸਫਲ ਹੋਈ ਹੈ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਈ
 ਹੈ ਜੇ ਏਹੁ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕਠੇ ਹੋਏਹਾਂ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਸੁ
 ਏਆ ਹੈ ਜੋ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖ ਵਤ ਜਨਮ ਨਹੀ ਆਵਦੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
 ਮਰਦਾਨ ਜੇ ਕੋਈ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਪੁਜਾ ਕਰਦੇ ਹੈ ਨ ਸੋ ਭਾਵੇਂ ਕੋਹ ਭਗਤ ਹੋਵੇ ਗਾਤ
 ਤਿਸਨੂੰ ਫੇਰ ਭੀ ਜਨਮ ਆਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਨਿਰਗੁਨੀ ਭੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਬਾਸ ਨ ਭੀ ਕ
 ਈ ਨ ਉਠੇ ਤਉ ਭੀ ਚਉਰਾਸੀ ਭੋਗੇਗਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨ ਓਹ ਪੁਰਖ ਚਉਰਾਸੀ ਨਹੀ ਭੋਗ

ਵੇਜਿਨ ਪੁਰਸਾਨੇ ਪਰਮਗਤਿ ਦੀ ਬਾਸਨ ਕਰਕੇ ਸੰਸਾਰ ਭਵਜਲ ਬੀ ਪਰਉਤਰ
 ਨੇ ਦੀ ਚਾਹਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਜੋਕਿਆ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਪਹਿਲੇ ਤੇ ਸਤਸੰਗ ਕਰਨ ਫੇਰਸ
 ਕੁਕੀ ਸਸਰੂਪ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਆ ਆਦਰ ਕਰਨ ਉਚਨੀ ਚਕਾ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਜਣ
 ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਇਤਹਾਸ ਕਥਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸੁਵਣ ਕਰਨੇ ਮਨ ਲਗਾਇਕੇ ਸਤਸਰੂਪ
 ਕਉ ਪਦੇਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਸਤਗੁਰੂ ਹੈਨ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਵਿਖੇ ਆਪਣਾ ਮਨ
 ਲਗਾਵਣਾ ਅਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਮੁਰਤੀ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਚਿਤ ਮੇ ਅਰ ਕੁਗਵੀਤ ਕੇ
 ਗੁਣਗਾਵਣੇ ਮਨ ਲਗਾਇਕੇ ਰਤਨ ਕੇ ਪੁਲਕਾਵਲੀ ਹੋਣੀ ਰੋਮ ਸਰੀਰ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ
 ਜਾਵਨ ਅਰ ਵਾਸਨ ਨੂਰੋ ਕਣਾ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਦਾ ਮਨ ਕਰਨ ਵਿਕਾਰ ਬੀ ਰੋਕ
 ਰਖਨ ਸਭ ਸੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਕੇ ਵਿਰਕਤ ਕਰਨ ਸੁਰਗਾਦਕਾਂ ਕੀ ਚਾਹਨ ਕਰਨੀ ਅਤੇ
 ਪਰਾਏ ਔਗਣਾ ਨੂਨਾ ਦੇਖਣ ਹਾਨੀ ਤੇ ਲਾਭ ਮੇਂ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਗਹਿਣੇ ਹਰਖ ਸੋਕ ਤੇਰ
 ਹਿਤ ਰਹੇ ਸਰਬ ਕੇ ਸਾਥ ਛਲਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਵਿਚ ਵਿੜਨਿ ਸਚ ਰਖਣ
 ਕਿਸੀ ਵਖਤ ਮੇਂ ਨਾ ਡੋਲੇ ਸਰਬ ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਜਣਨ ਕਿਆ ਜਹਾ ਕਹਾ ਪਰਮੇ
 ਸਰ ਗਵਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਹੇ ਮਰਦਾਨ ਜਿਨ ਕੀ ਯੋਗ ਮਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸੋ ਦੂਹ ਪੁਰਸ
 ਆਪਣੇ ਪਰਮਗਤ ਕੇ ਪਾਵਤੇ ਹੈ ਅਰ ਉਨ ਕੀ ਕੁਲਾਂ ਭੀ ਕਈ ਪਰਮ ਧਾਮ ਕੇ ਅ
 ਧਕਾਰੀ ਹੋਤੀਆਂ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਭਗਤ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮੋਹ ਸਾਥ ਨ
 ਹੀ ਮੋਹੇ ਜਾਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਰੰਗ ਮੇ ਰਚੇ ਗਹਿਤੇ ਹੈ ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਥ ਕਈ ਹੋਰ ਭੀਤਰ
 ਜਾਤੇ ਹੈ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨ ਏਹ ਬਚਨ ਤੂੰ ਸਤ ਪਰਤੀਤ ਕਰ ਜਾਣੇ ਇਤਨੀ ਵਾਰਤਾ
 ਕਰਦੇ ਹੀ ਆਹੇ ਜਾ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸਦ
 ਣ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਾਹਿਰਿ ਸਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਾਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਤੁ ਪਰਸਾਦਿ ਦੇ ਬੇਹੀ ਲੇ ਆਉ ਤਾਲ ਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਤੁਹਾਡੇ ਗਲਾ ਵਿਚ ਜੀਵੁ ਹੈ ਅਰ ਸੰਤ ਰੂਪ ਹੋ ਚਉਕੇ ਵਿਚ ਚਲਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੇਵੇ ਤਾ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਜਿਤਨੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਤਿਤਨ ਹੀ ਚਉਕਾ ਹੈ ਜ
 ਹਾ ਕਹਾ ਪਰਮੇਸਰ ਬਿਆਪ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ ਜਾ ਮਰਦਾਨ ਦੇਖੇ ਤਾ ਕੋ ਧਰੇ ਦੇ ਅਨਦੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਹੈਨ
 ਅਤੇ ਸੋਰੇ ਦੇ ਸਾਗਾ ਦੀ ਪਿੰਨੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਜੀ ਅਵਿਚਾਰੀ ਣਤੀ ਖਾਧੀ ਤਾ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਆਹੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ
 ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਖ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨ

ਜੇਹੋਪਰਸਾਦਖਵੇਗਾਤਾਜਣੇਗਾਤਾਮਰਦਾਨੇਨੇਟੁਕਰਭੰਨਕੇਮੁਹਿਪਾਇਆ
ਤਾਅੰਮਿਤਕਸੁਆਦਮਾਇਆਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੇਪੁਛਿਆਮਰਦਾਨਿਆਂ
ਦੇਦਖਬਰਪ੍ਰਸਾਦਦੀਜੋਕੇਹਾਹਿਕਸੁਆਦਹੈਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀ
ਮੇਕੇਹਕਪਰਸਾਦਇਸਦੇਲਿਵੇਲਵਾਜੀਤਾਫੇਰਲਾਲੇਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀ
ਤੂੰਨਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈਜੇਤੁਸਾਪਰਸਾਦਦੇਵਲੋਨਹੀਦੇਖਣਾਤੁਸਾਅੰਮਿਤਵਲਦੇ
ਖਣਾਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਲਾਲੇਅੰਮਿਤਜੋਆਖੀਦਾਹੈਸੋਇਸਪ੍ਰ
ਸਾਦਵਿਚਤੁਪਾਇਆਹੈਤਾਭਾਈਲਾਲੇਨੇਮਥਾਟੇਕਿਆਅਤੇਆਖਿਓਸਗੁਰੂ
ਜੀਤੁਸਾਮੈਨੂੰਨਿਹਾਲਕੀਤਹੈਅਤੇਮੇਰੀਜਨਮਜਨਮਦੀਮੈਲਲਾਹੀਆਤੂੰਫੇ
ਰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਿਆਹੈਮਰਦਾਨਹੁਣਕਿਧਰਚਲਦਾਹੈਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਗੁਰੂਜੀਜਿਧਰਤੁਸਾਡੀਖੁਸੀਆਵੇਤਿਧਰਚਲੇਜੀਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਜਿਉਤੁਆਖੇਸੋਈਕਰੀਏਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਮੈਤਾਂਆਖਣਾ
ਹੀਸਕਦਾਪਰਜੀਇਸਧਰਤੀਅਸਾਡਾਨਿਦਬਹੁਤਹੋਦਾਹੈਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕ
ਹਿਆਦੇਖਮਰਦਾਨਤੰਨਦਿਨਅਸੀਭਾਈਲਾਲੇਦੇਘਰਰਹੇਆਹੈਅਤੇਮਨਭੀ
ਸੁਪਰਸੀਨਹੀਗਹਿਆਹੈਹੁਣਭਾਈਲਾਲੇਦੇਪਾਸੋਵਿਦਲੀਚੇਅਤੇਨਹੀਤਾਇ
ਬੇਦੁਖਣਾਦੁਖਾਣਾਪਉਸੀਅਤੇਅਸੀਫਕੀਰਅਤੀਤੁਆਹੈਅਸਤਾਕਿਸੇਨ
ਲਪਰੇਜਨਨਹੀਅਤੇਜਿਥੇਸਾਧਮਰਤਹੋਵੈਤਿਥੇਹੀਅਸਾਡੀਗਹਿਤਲੋੜੀਦੀ
ਹੈਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਮੇਰੇਮਨਦੀਏਹਤਬੁਝੀਆਅਤੇਜਿਸਗਲੀ
ਕੂਚੇਅਸੀਜਾਇਨਿਕਲਦੇਆਹੈਸੋਈਅਸਾਨੁਆਖਦੇਹੈਨਜੇਦੇਖੋਭਾਈਆ
ਹੁਆਏਨੀਕਰਾਹੀਅਤੇਅਗੇਤੇਰੀਆਂਤੁਹੀਜਾਣੈਪਰਜੀਅਸੀਤਾਦੁਖਜਾਦੇ
ਆਹੈਪਰਜਾਪਰਭਾਤਹੋਈਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਭਾਈਲਾਲੇਨੁਆਖਿਆਭਾਈਲ
ਲੋਤੈਨੁਕਰਤਾਰਚਿਤਆਵੈਅਸਾਨੁਹੁਣਤੁਖੁਸੀਕਰਿਅਸੀਰਮਦੇਸ਼ਮਦੇਖੇਲੀ
ਐਗੇਤਾਲਾਲੇਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਅਸਾਵਿਚਕਿਆਅਵਗਿਆਪਈਹੈਤਾ
ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਲਾਲੇਤੁਸਾਵਿਚਅਵਿਧੀਆਕੋਈਨਹੀਪਰਅਸ
ਪਾਸੋਸੀਸਰਦੁਖਦਾਹੈਤਾਭਾਈਲਾਲੇਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਤਪਰਮੇਸਰਦੀ
ਜਾਤੁਹੈਤੁਸਾਪਾਸੋਕਿਆਕੋਈਦੁਖੇਗਾਤੁਸਾਤਾਕਿਸੇਨਲਸਾਂਸ਼ਰਖੀਨਹੀਤੁਸ
ਡੀਸਾਂਸ਼ਤਪਰਮੇਸਰਨਾਲਹੈਜਾਕਿਸੇਸਾਧਸੀਤਨਾਲਹੈਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿ
ਆਹੈਭਾਈਲਾਲੇਤੁਸਚੁਆਖਦਾਹੈਪਰਸੀਸਰਬਿਕਰਾਲਗੂਪਹੈਆਪਣੇਹੀ

ਮਨਦੀਆਂ ਭਾਵਦੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਰਧਰਮੇ ਸਰਦ ਭਾਣਾ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ ਤਫੇਰਿਤੁ
 ਈਲਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕੁ ਸਲੋਕੁ
 ਕਹਿਆ ॥ ਏਸ ਕਲੀਓ ਪੰਜ ਭੀਤੀਓ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਰਖਾ ਪਤਿ ॥ ਜੇ ਬੋਲਤਾ ਆਖੀ
 ਖੀਏ ਬੜ ਬੜ ਕਰੇ ਬਹੁਤ ॥ ਚੁਪਕਰਾ ਤੁਆ ਖੀਏ ਇਤਘਟ ਨਹੀਂ ਮਤਾ ॥ ਜੇ ਬਾਹਿ
 ਰਹਾ ਤੁਆ ਖੀਏ ਬੈਠਾ ਸਬਰ ਘਤਾ ॥ ਜੇ ਉਠ ਚਲਾ ਤੁਆ ਖੀਏ ਛੁਰਗਾਇਆ ਸਿ
 ਰਘਤਾ ॥ ਜੇ ਕਰ ਨਿਵਾਤੁ ਆਖੀਏ ਡੁਰਦਾ ਕਰੇ ਬਗਤਾ ॥ ਕਾਈ ਗਲੀ ਨ ਮੇਵਨੀ ਕਿ
 ਬੈਕਟ ਸੁਖਾ ॥ ਇਥੇ ਓ ਬੈਨ ਨਕ ਕਰਤਾ ਰਖੇ ਪਤਾ ॥ ੧ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ
 ਸੁਣਿਭਾਈਲਾਲੇ ਸੀਸ ਬਪਸੇ ਕਰਤਾ ਰਹੀ ਰਖੇਤਾ ਰਹੀਏ ॥ ਹੁਣ ਤੁਅਸਾਨੁ ਵਿ
 ਦਾ ਹੀ ਦੇਹੁ ॥ ਤਫੇਰਿਭਾਈਲਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਦਿਨ ਤਾਂ ਗੁਜਰ
 ਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਭਾਈਲਾਲੇ ਤੇਰਾ ਹੋਣਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪਰਸਾ
 ਬ ਕੋਈ ਦਖੇਗਾ ॥ ਅਰਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਚਿਤ ਭੀਓ ਦਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਫੇਰ ਭਾਈਲ
 ਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਜਿਉਂ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਕੋਜੀ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਭਾਈਲਾਲੇ ਦਾ ਭੀ ਆਖਿਆ ਮੰਨੀਏ ਤਾਂ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਤਾਂ ਭਾਈਲਾਲੇ ਦੇ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਮਹੀ
 ਨਾ ਦਿਕੇ ਜਦੋਂ ਦੇਇ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਮਹੀਨਾ
 ਇਥੇ ਦਿਕੇ ਹੋ ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤਲਵੰਡੀਓ ਫਿਰ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਹਿਤ ਅਸਚੁ ਨ ਲਕਿਮ ਹੈ ਤੂੰ ਹੁਣ ਕਿਥੇ ਜਾਵਾ
 ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਂ ਬੋਲਿਆ ਦਿਨ ਨੁ ਆਇ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਪਰਸੁ ਬਦੇ ਆਵੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਲੈ ਕੇ ਰਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਪਿਛੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿ
 ਨੇ ਤਾਂ ਜੀਗਲ ਬਾਰ ਵਿਚ ਫਿਰਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਭਾਈਲਾਲੇ ਦੇ ਪਾਸ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰ
 ਨ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਜਦ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਉਥੇ ਦਾ ਇਕ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਨਾਮ ਸੀ ਅ
 ਤੇ ਜਤਖ ਹੋਰ ਖਤਰੀ ਸਰੀਣ ਦਾ ਰਹਿਦਾ ਸੀ ਉਸਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅ
 ਰਚ ਹੋਈ ਵਰਨ ਨੂੰ ਨਿਮੰਤ੍ਰਣ ਦਿਤਾ ਸੀ ਤਿਸ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਇਕ ਪੰਜਾਨ ਮੇਸਿਸ
 ਸਹਿਗ ਵਿਚ ਨਿਉਂਦਾ ਦੇਦਾਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਭਾਈਲਾਲੇ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ
 ਆਏ ਹੋ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸ ਪੰਜੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਦੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨਜਰੀ ਪੈ ਗਏ ਦੇਖ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਣ
 ਨੇ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੋ ਨਾਨਕ ਤੁਪਾ ਤੇਰੇ ਭਾਈ ਭੀ ਨਿਉਂਦਾ ਹਈ ਮਲਕ ਦੇ

ਘਰਦਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੋ ਮਿਸਰ ਏਹੁ ਕਿਸਤਰਾਂ ਦਾ ਨਿਉਦਾਹੈ ਤਾ ਅ
 ਗੋ ਪੰਜੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਆਖਿਆ ਤਪਾਜੀ ਮਲਕਭਗੋ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾ
 ਰੇ ਨਗਰ ਦੇ ਲੋਕ ਚਾਰੇ ਵਰਨ ਦੇ ਸਾਧ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੋ ਨਿਉਦਾ ਦੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਭੀ ਅ
 ਵੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਮਿਸਰ ਜੀ ਅਸੀਤ ਫਕੀਰ ਅਤੀਤ ਕਿ
 ਨਾਵਿਚੋ ਆਹੇ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਸੁਣਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇਤ ਪਾਤੈ ਨੂੰ ਅਗੇ ਹੀ
 ਕਰਾਹੀ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਵਿਚਨ ਆਵੇਗਾ ਤਾ ਮਲਕ
 ਬਹੁਤ ਰੰਜ ਹੋਵੀਗਾ ਅਗੇ ਤੁਜਾਣ ਮੈਂ ਤੁਹਿਨੂੰ ਆਖ ਛਾਡਿਆ ਹਈ ਏਹੁ ਕਹਿਕੇ ਚਲ
 ਦਾਰਿਹਾ ਜਾ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਹੋਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗਾਇਓਨਾਹੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਲਾ
 ਲੋ ਦੇ ਘਰ ਹੀ ਗੁਜਰਾਨ ਕੀਤੀ ਤਾ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਮਲਕਭਗੋ ਦੇ ਅਗੇ ਚੁਗਲੀ
 ਖਾਧੀ ਅਤੇ ਅਗੇ ਭੀ ਓਹ ਬ੍ਰਹਮਣ ਚੁਗਲੀ ਦੁਸਰੀ ਕਰਦਾ ਆਹਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ
 ਮਲਕ ਪਾਸ ਜਾਇਕਹਿਆ ਜੋ ਹੋ ਮਲਕ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤਪਾਤੁਹਾਡੇ ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਵਿਚ
 ਨਹੀ ਆਇਆ ਤਾ ਮਲਕ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਪਾਧਾ ਤੁ ਨਿਉਦਾ ਪਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਨਹੀ
 ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਬਹੁਤ ਤਗੀਦ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਤਾ ਮਲਕ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਣ
 ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜਾਹਿ ਪਾਧਾ ਤਪੇ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਿਆਉਹੀ ਤਾ ਓਹ ਬ੍ਰਹਮਣ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘ
 ਰ ਗਾਇਆ ਅਰੁ ਜਾਇਕੇ ਲਾਲੋ ਨੂੰ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਜੋ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਇਥੇ ਨਾਨਕ ਤਪ
 ਪੈ ਤਾ ਲਾਲੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਪਾਧਾ ਜੀ ਇਥੇ ਹੀ ਹੈ ਤਾ ਫਿਰ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ
 ਲਾਲੋ ਤੁ ਨਾਨਕ ਤਪੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਭੇਜ ਦੇਹਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਦੀ ਅਵਾਜ ਸੁਣਕੇ
 ਆਪ ਹੀ ਬਾਹਰ ਆਇਗਏ ਤਾ ਆਇਕਰ ਆਖਿਓਨੇ ਕਿਉ ਪਾਧਾ ਜੀ ਕੀ ਆਖਦੇ
 ਹੋ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇਤ ਪਾਤੈ ਨੂੰ ਮਲਕ ਜੀ ਸਦਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਹਿਆ ਪਾਧਾ ਮਲਕ ਦੇ ਪਾਸ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਕੰਮ ਹੈ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਮਲਕ ਪਾਸ
 ਜਾਇਕੇ ਹੋਰ ਵਧੀਕ ਜਾਇਕੇ ਚੁਗਲੀਆਂ ਖਾਧੀਆਂ ਤੇ ਆਖਿਓਸਦੇ ਪੈ ਮਲਕ ਜੀ
 ਇਕ ਤੰਖੜੀ ਪੁੜ੍ਹ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਸੂਦਰ ਤ੍ਰਿਖਣ ਦੇ ਘਗਵਿਚ ਜੂਠ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
 ਬ੍ਰਹਮਭੋਜ ਨੂੰ ਨਉਰਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਸਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਦੇ ਆਵਦਾ ਨਹੀ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ
 ਮਲਕ ਨੇ ਗੁਸਾ ਖਾਦਾ ਗੁਸੇ ਹੋਇਕਰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੰਜਾ ਮਿਸਰ ਤੁ ਜਾਇਕਰ ਤ
 ਪੇਨੂੰ ਪਕੜ ਲਿਆਉ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਜਾਇਕਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਤਾ ਬੀਆ ਕੀਤਾ ਅ
 ਤੇ ਕਾਹੇ ਓਸ ਚਲ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਮਲਕ ਗੁਸੇ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹਈ ਅਤੇ ਜੇ ਨਹੀ ਜ
 ਵੇਗਾ ਤਾ ਅਹੁਦੇਖ ਆਦਮੀ ਪਕੜਕੇ ਲੈ ਜਾਵਨਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚ

ਲ ਮਿਸਰ ਚਲੇ ਚਲੀਏ ਤਪੰਜਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਲਕ ਪਾਸ ਲੈ ਗ
 ਇਆ ਪੰਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮਲਕ ਨੂੰ ਜਾਇਕੇ ਕਹਾ ਮਲਕ ਜੀ ਨਨਕ ਤਪਾ ਆਇਰੀ
 ਆਏ ਮਲਕ ਨੇ ਸੁਣਕੇ ਕਹਾ ਮਿਸਰ ਜੀ ਤਪੰਜੀ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਾ ਚਲੇ ਤਪਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾ ਮਿਸ
 ਰ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕਿਉ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਮੈਨੂੰ ਕਿ
 ਉ ਸਦਿਆ ਹਈ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਨੇ ਸੁਣਕੇ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੋਂ ਵਿਚ ਕਿ
 ਉਨ ਆਇਓ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਅਸੀਂ ਫਕੀਰ
 ਲੋਕ ਅਧੇ ਜਿਥੇ ਗੁਜਰੀ ਤਿਥੇ ਹੀ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਮਲਕ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਹੋਇਕਰ ਆ
 ਖਿਆ ਕਿਉਂ ਜੀ ਤਪਾ ਨਾਉ ਰਖਾਵਣਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣੋਂ ਨੂੰ ਨਾਉ ਰਖਣ
 ਅਤੇ ਸੁਦਰ ਦੇ ਘਰ ਰੋਟੀ ਖਾਵਣੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਲ
 ਕ ਹੁਣ ਕੁਛ ਖਵਾਉ ਤਾਂ ਮਲਕ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਵੇ ਪੰਜਾ ਮਿਸਰ ਇਸ ਤਪੇ
 ਨੂੰ ਹੁਣ ਕੁਛ ਖਵਾਉ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਿਛਾ ਹਾਨੂ ਮੁੜਕੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲ
 ਲੋ ਭੀ ਖੜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਲੋ ਤੂੰ ਭੀ ਕੁਛ ਪਰਸਾ ਦਿਲੈ ਆ
 ਉ ਭਾਈ ਲਲੋ ਦਉ ਕਰ ਘਰ ਆਇਆ ਆਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਅੰਧੀ ਰੋਟੀ ਕੋ
 ਧਰੇ ਦੀ ਲੋਕੇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਉਧਰੇ ਪੰਜਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੁਚੀਆਂ ਕਚੌੜੀਆਂ ਲੈ
 ਆਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਜੇ ਹਥ ਵਿਚ ਕੇ ਧਰੇ ਦੀ ਰੋਟੀ ਲੀਤੀ ਅਤੇ ਖਬੇ ਹਥ ਵਿਚ
 ਲੁਚੀਆਂ ਕਚੌੜੀਆਂ ਲੀਤੀਆਂ ਦੋਨੋਂ ਹਥ ਨੂੰ ਘੁਟਿਆ ਤਾਂ ਕੇ ਧਰੇ ਦੀ ਰੋਟੀ ਵਿਚੋਂ
 ਦੁਧ ਸਿਮਿਆ ਤੇ ਲੁਚੀਆਂ ਕਚੌੜੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਲੋਹੁ ਸਿਮਿਆ ਜਿਤਨੀ ਮਜਲਸ
 ਬੈਠੀ ਆਹੀ ਸੋ ਸਭ ਦੇ ਖਕਰ ਬਿਸਮਾ ਦੇ ਹੋਇ ਗਈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਲਕ
 ਭਾਗੋ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਲਕ ਜੀ ਏਹੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੋਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਲੋਹੁ ਦਾ ਕੀ
 ਤਾ ਹਈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਵੇਖ ਸੁਦਰ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਰੋਟੀ ਹਈ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੋਂ ਭਾਈ ਲਲੋ
 ਦੇ ਘਰ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਹੋਂਦਾ ਹਈ ਇਸ ਵਾਰ ਤੂੰ ਦੇਖਕੇ ਮਲਕ ਦਾ ਕੁਛ ਵਸਨਾ
 ਚਲੇ ਮਨਾ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇਰਾ ਗੁਸਾ ਖਾਵੈ ਅਤੇ ਸਹੀਮਿਦਾ ਭੀ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੈ ਤੇ ਮੇਸੀ
 ਮਲਕ ਦੀ ਦਸਾ ਦੇਖਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧
 ਹਕ ਪਰਾਇਆ ਨਨਕ ਉਸ ਸੁਮਰ ਉਸ ਗਾਇ ਗੁਰ ਪੀਰ ਹਾਂ ਮਾਂ ਤਾਂ ਭਰ
 ਜਾਂ ਮੁਰਦਾਰ ਨਾਂ ਪਾਇ ਗਲੀ ਭਿੰਸਤ ਨ ਜਾਈ ਮੇਛੁਟੀ ਮੇਸਰ ਕਮਾਇ
 ਮਾਰਣ ਪਾਹਿ ਹਰਾਮ ਮਹਿ ਹੋਇ ਹਲ ਲਨ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਕੂੜੀ

ਆ ਕੂੜੇ ਪਲੇ ਪਾਇ॥ ਸੁਣਹੁ ਮਲਕ ਜੀ ਲੋਕ ਪਾਸੇ ਵਢੀਆ ਲੋਕ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋ
ਜ ਕਰਨੇ ਸੋ ਇਸ ਅੰਨ ਦੇ ਖਾਧਿਆ ਸਭਨ ਦਾ ਮਨ ਮਲੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਭਗਤ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਦੀ ਕਰਨੇ ਵਿਚ ਭੀ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਤ ਭਗਤ ਦੇ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਦਾ
ਅੰਨ ਖਾਵੀਏ ਤਾ ਮਨ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਏਹ ਬਤ ਸੁਣਕਰ ਭਾਗੇ ਮਲਕ ਸਰ
ਮਿਦਿਹੋ ਇਗਾਇਆ ਕੁਛ ਕਹਿ ਸਕੇ ਨਹੀਂ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥

॥ ਅਗੈ ਸਾਖੀ ਮਲਕ ਭਾਗੇ ਦੇ ਪਠਾਣ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਜਿਸ ਪਠਾਣ ਦੇ ਅਗੇ ਮਲਕ ਭਾਗੇ ਮੁਸਾਹਿਬੁ ਮਾਹਾ ਤਿਸ ਖਾਨਕਾ ਬੇਟਾ ਬਹੁਤ
ਦੁਖੀ ਰਹਿਦਾ ਸੀ ਬਹੁਤੇਰੇ ਹੀ ਇਲਾਜ ਕਰ ਰਹੇ ਆਹੇ ਓਹ ਰਾਜੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ
ਇਕ ਦਿਨ ਖਾਂ ਪਠਾਣ ਨੇ ਮਲਕ ਭਾਗੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੇਹੇ ਮਲਕ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਮੇਰਾ
ਬੇਟਾ ਜਵਾਨ ਉਮਰ ਅੇਸਰੇ ਗੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾ ਮਲਕ ਭਾਗੇ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਖਾਨਜੀ ਕੋਈ ਕਾਮਲ ਫਕੀਰ ਕੋ ਪਕੜੀਏ ਤਾ ਤੁਮਹਾ ਬੇਟਾ ਚੰਗਾ ਹੋ ਜਾਵੇ
ਗਾ ਏਹ ਸੁਣਕਰ ਖਾਂ ਪਠਾਣ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਲਕ ਮੈਂ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਜੇ ਕਾਮਲ ਫਕੀ
ਰ ਕੌਣ ਹੁੰਦੇ ਹੋਨ ਅਰਨਾ ਕਾਮਲ ਕੌਣ ਹੋਨ ਤਾ ਮਲਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਖਾਨਜੀ ਤੁਮਸ
ਭੁਫਕੀਰ ਕੋ ਪਕੜਨੇ ਕਾਹੁਕਮ ਦੇਓ ਕਾਮਲ ਨਾ ਕਾਮਲ ਸਭ ਪਕੜੇ ਜਾਵੇ ਬੀਚ ਸੇ
ਕੋਈ ਨ ਕੋਈ ਕਾਮਲ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ ਦੇਖੋ ਜਬ ਕੀ ਮਬਖਤੀ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤੇ ਮੇਸੀ
ਆ ਅਕਲਾ ਜਾਹਰੇ ਆਵਤੀਆਂ ਹੈ ਤਾ ਖਾਂ ਪਠਾਣ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਅਰ ਫਕੀਰ
ਲਗੇ ਪਕੜੀਵਣ ਤਾ ਵਿਚੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਪਕੜੇ ਆਏ ਮਲਕ ਭਾਗੇ ਦੇ ਖਕੇ
ਬਡਾ ਖੁਸੀ ਦਿਲਾਵਿਚ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਧਰ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਸਿਖਨੁ ਭੀ ਖਬਰ ਹੋ
ਈ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਉਠ ਦੌੜਿਆ ਜਾ ਦੇਖੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਕਿਤਨੇ ਕਫਕੀਰ ਭੀ ਪਕੜੇ ਬੈਠੇ ਹੋਨ ਤਾ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇ ਖਕੇ ਬੈਰਾਗ ਲਗਾ ਕਰਨ
ਬੀਮੀਏ ਨਹੀਂ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਆਖਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਬੈਰਾ
ਗ ਕਿਉ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਭਾਣਾ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਦੇਖਾ ਕਰਤਾ ਕਿਆ ਕਰਸੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗ ਤਿਲੀਗਾ ਵਿਚ ਇਕ ਸਬ
ਦ ਕਹਿਆ ਤਿਲੀਗਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੈਸੀ ਮੈਂ ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈਸੇ
ਕਰੀ ਗਿਆਨ ਵੇਲਾ ਲੋ ਪਾਪ ਕੀ ਜੀਵ ਲੋ ਕਾਬਲੋ ਧਾਇਆ ਜੋਰੀ ਮੀਰੀ ਦਾਨ ਵੇ
ਲਾ ਲੋ ਸਰਮ ਧਰਮ ਦੁਇ ਛਪ ਖਲੋ ਤੇ ਕੂੜਾ ਫਿਰੈ ਪਰਧਾਨ ਵੇਲਾ ਲੋ ਕਾਜੀ ਅ
ਬਾਮਣਾ ਹੀ ਗਲ ਬਕੀ ਅਗਦ ਪੜੈ ਸੈ ਤਾਨ ਵੇਲਾ ਲੋ ਮੁਸਲਮਾਨੀਆ ਪੜਨ ਕ

ਭੈਬਾਕਸਟੀਮੈਂਕਰੈਖੁਦਾਇਵੇਲਾਲੋਖੁਨਕੋਸੋਹਿਲੇਗਾਵੀਅਹਿਨਨਕਰਤਕ
ਕੁੰਗੁਪਾਇਵੇਲਾਲੋਸਾਹਿਬਕੇਗੁਣਨਨਕਅਖੈਮਾਸਪੁਰੀਵਿਚਅਖਮਸੋ
ਲਾਜਿਨਉਪਾਈਰਿਗਰਵਾਈਬੈਠਵੇਖੈਵਖਾਇਕੇਲਾਸਾਚਾਸਾਹਿਬਸਚੁਤ
ਪਾਵਸਸਚਰੂਨਿਆਉਕਰੇਗੁਮਿਸੇਲਾਕਾਇਅਕਪਕੂਟਕਟਕਹੋਸੀਹਿੰਦਸ
ਤਾਨਸਮਾਲਸੀਬੋਲਾਅਵਨਅਠਤਰੇਜਾਨਸਤਾਨਵੇਹੋਰਭੀਉਠਸੀਮਰਦਕ
ਚੇਲਾਸਚੁਕੀਬਾਣੀਨਨਕਅਖੈਸਚਸੁਣਾਇਸੀਸਚੁਕੀਬੋਲਾ॥੧॥

ਤਿਸਕਪਰਮਾਤਮਾ ॥ ਗੁਰੂਨਨਕਸਾਹਿਬਜੀਕਹਿਦੇਹੈਨ ਸੁਣੁਭਾਈਲ
ਲੋਕਾਇਆਜੋਇਨਜੀਅੰਦੀਅੰਦੀਸੋਕਪਰੇਵਾਂਗੁਟਕਰੇਟਕਰੇਹੋਸੀਅਨ
ਅਰੁਹਿੰਦਸਤਾਨਇਸਬੋਲਨਸਮਾਲੇਗਾਅਰਪੰਦਰਸੈਅਠਤਰਵੇਚੋਗਤ
ਅਵੇਗਾ ਅਤੇਦੋਇਸੇਉਨੀਬਰਸਰਾਜਕਰਨਗੇ ਫੇਰਸਤਾਰਸੈਫੁਆਨ
ਵੇਇਸਸੋਮੁਗਲਆਵੈਗਾ ਅਰੁਤਦਦਸਵਾਂਅੰਤਰਸਾਰੁ ਨਰਗੁਪਹੋਵੈਗਾ
ਅਤੇਖਾਲਸਾਜੋਮਰਦਹੈਸੋਉਸਦੇਸਿਖਸਮਾਪਾਇਕੇਹਿੰਦਸਤਾਨਦਬਜ
ਖੋਹਲੈਨਗੇਤਾਫੇਰਿਭਾਈਲਾਲੋਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਮੁਗਲਏਡੀਜੁਲਮੀ
ਕਰੇਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੇਗਾਗੁਆਸਾਵਿਚਇਕਸਬਦਕੀਤਾ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਖੁਰਾਸਾਨਖਸਮਾਨਕੀਆ ਹਿੰਦਸਤਾਨਰੂਹਾਇ
ਆਆਪੇਦੋਸਨਦੇਈਕਰਤਾਜਮੁਕਰਮੁਗਲਚੜਾਇਆਏਤੀਮਾਰਪਈ
ਕੁਰਲਾਏਤੈਕੀਦਰਦੁਨਆਇਆ॥੧॥ ਕਰਤਾਤੂੰਸਰੁਨਾਕਾਸੋਈ॥ ਜੇਸ
ਕਤਾਸਕਤੇਕਉਮਰੇਤਾਮਨਰੋਸਨਹੋਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਕਤਾਸੀਹਮਰੇ
ਪੈਵਗੇਖਸਮੈਸਾਪੁਰਸਾਈ॥ ਰਤਨਵਿਗੜਵਿਗੋਏਕੁਤੀਮੁਇਆਸਾਰ
ਨਕਾਈ॥ ਆਪੇਜੋਰੂਵਿਛੋਰੇਆਪੇਵੇਖਤੇਗੀਵਡਿਆਈ॥੨॥ ਜੇਕੋਨਉ
ਧਰਾਏਵਡਾਸਾਦੁਕਰੇਮਨਭਾਣੇ॥ ਖਸਮੈਨਦਰੀਕੀਰੁਆਵੈਜੇਤੇਚੁਗੇਦਾਣੇ
ਮਰਿਮਰਿਜੀਵੇਤਾਕਿਛੁਪਾਏਨਨਕਨਾਮੁਦਖਾਣੇ॥੩॥ ਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਕ
ਰਤਾਮਾਣਸਵਿਚਬਹਾਨਾ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਕਾਰਣਸੁਖੈਸੋਈਸਾਹਸੁਲਤਾ
ਨਾ॥੪॥੧॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਿਆ ਸਾਣਿਭਾਈਲਾਲੋਜੋਕਰਤਾਰ
ਦਾਭਾਣਾਂਆਹਾਸੋਈਅਸਾਂਆਖਿਆਹੈਅਤੇਤੂੰਇਉਹੀਜਾਣਜੇਜੋਪਾਣੀ
ਇਸਜਗਤਵਿਚਕਰਮਕਰਦਾਹੈਸੋਈਸੋਈਇਸਮਾਨੁਖਨੂੰਪਾਪਤਹੋਦਾਹੈ
ਅਤੇਜੈਸਾਬੀਜੇਗਾਤੈਸਾਹੀਪਾਵੈਗਾ ਅਤੇਸੁਣੁਭਾਈਲਾਲੋਇਨਤੁਰਕਨੇਅ

ਪਟੇਰਾ ਜਦ ਤਪ ਛੂਟੇ ਤਾਂ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਫਾਉ ਫਾਇਦਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਨੂ ਸੀ
ਕਰਤਾਰ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਏਵੇ ਹੀ ਆਹਾ ਸੁਣ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਜਿਨਾ ਭਉ ਤਿਨ ਨਹਿ
ਭਉ ਮੁਚ ਭਉ ਨਿਭਾਵਿਆਹਾ। ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਪਟਿਤਰ ਤਿਤਰੀ ਬਾਣਗਿਆਹਾ।
੧ ॥ ਸੁਣ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਜਿਨਾ ਭਉ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਤਿਨ ਨੂ ਕਿਸੇ ਦਭ
ਉ ਨਹੀ ਹੋਵਾ ਅਤੇ ਜੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭਉ ਨੁਨਹੀ ਮੰਨਦੇ ਤਿਨ ਨੂੰ ਬੜਾ ਭੈ ਹੋਵਾ ਹੈ
ਸੁਣ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਇਤਨਾ ਹੀ ਪੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਏ
ਹਥ ਮਾਲ ਮਹੋਵੇਗੀ ਜਿਨਾ ਨੇ ਇਸ ਬਾਤ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਓਹ ਪੁਰਸ ਸਖਾ
ਲਿਹੋਵਨਗੇ ਏਹੁ ਵਚਨ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਸੁਣ ਕੇ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮ
ਸਾਟੇ ਕਿਆ ਇਸ ਪਾਏ ਏਹੁ ਬਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੀ ਸੇ ਜੋ ਪਠਾਣ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਫਰਨੇ ਜਾ
ਇਕਰਕਾ ਹੋਖਾਨ ਸਾਹਿਬ ਏਮਨ ਵਾਦ ਵਿਚ ਜਿਤਨੇ ਫਕੀਰ ਆਏ ਸਭ ਪਕ
ਰ ਬਠਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਤਪ ਭੀ ਆਣ ਬੈਠਾਇਆ ਹੈ ਹੋਰ ਫਕੀਰ ਸਭ ਚੁਪ
ਕੀਤੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਕੁਛ ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਤਪ ਲਾਲੋ ਨਾਲ ਬ
ਰਤ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਬੜੀ ਸਖਤੀ ਦੀਆਂ ਏਹ ਬਾਤ ਖਾਨੇ ਸੁਣੀ ਤੇ ਆਇਕੇ ਕਹਿਓ
ਸੁ ਹੋ ਨਾਨਕ ਤਪ ਜੀ ਕਿਆ ਕਹਿਦੇ ਹੋ ਮੇਰਾ ਬੇਟਾ ਬੀ ਮਾਰੇ ਇਸ ਕੋਰਾਜੀਤ ਮ
ਕਰੇ ਤਉ ਮੈ ਸਭ ਫਕੀਰ ਕੋ ਛੋੜ ਦੇਤਾ ਹੋ ਨਹੀ ਤੇ ਕਿਸੀ ਕਉ ਨਹੀ ਛੋੜਤਾ ਤਬ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਸੇਹਤ ਬੇਟੇ ਕੀ ਮਾਂ ਗਤੇ ਹੋ ਤੇ ਕੈਰ ਫਕੀਰ ਕੋ ਕਰਦੇ ਹੋ ਏਹ ਕੰਟਸਾ
ਨਿਆਵ ਹੈ ਜਿਸ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਏਹੁ ਯਤਨ ਕੀਆ ਉਸ ਕੀ ਖਬਰ ਤੇ ਮੰਗਵਾਓ
ਵਹ ਗੁਜਰ ਚੁਕਾ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਬਾਬੇ ਦੀ ਸੁਣ ਕੇ ਖਾਨੇ ਘਰ ਆਦਮੀ ਭੋਜਿਆ
ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਘਰ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖਾ ਤੇ ਲੜਕਾ ਗੁਜਰ ਚੁਕਾ ਹੈ ਖਾਨਕੇ ਘਰ
ਨਾਪੀਟ ਨਾ ਪੜਾ ਹੈ ਖਾਨ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕੇ ਦਿਵਾਨ ਕੋ ਕਹਾ ਅੇਮਲ ਕੁਭਾਗੋ ਲੜਕੇ
ਨਿਰਜੀ ਕਰਨੇ ਕੋ ਕਾਮਲ ਫਕੀਰ ਕੋ ਪਕੜਵਾਇਆ ਸੀ ਹਛਾ ਰਾਜੀ ਕੀਆ
ਹੋਈ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਘਰ ਨੂੰ ਆਏ ਹੋਰ ਸਭ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ
ਖਲਾਸੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਬਾਲਾਸੀ ਪੁ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੋਤਿਲ ਵਿਰੀਨ੍ਹੀ ਗਿਆ
ਸੀ ਤੇ ਪਿਛੇ ਮਰਦਾਨ ਭੀ ਜਾਇ ਪਹੁਚਾ ਅਤੇ ਅਗੇ ਕਾਲੂ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਗਿਲ
ਕਰਟੇ ਕਹਿਦਾ ਸੀ ਅਵੇ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪੁਤਰ ਚੰਗਾ ਭਲਾ ਖਟਦਾ ਕਮਾਵਦਾ
ਗਵਾਇਦਿਤ ਹੈ ਤੇ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਮਹਿਤਾਜੀ ਤਸੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਤੇ ਭਈ
ਏ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਾਸੇ ਜਾਇਕੇ ਪੁਛੋ ਜੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਵਾਇਆ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਕੁ

ਛਨਅਖ ਸੋਗੇਅਸਾਅਪਣੀਕਮਾਈਨਨਕਜੀਦੇਪਿਛੇਗਵਾਈਏਤਫੇ
 ਰਮਰਦਨੇਨੇਕਾਛੂਨੁਜਾਇਕਰਕੇਕਲਿਆਣਾਦਿਤਾ ਤੁੰਕਾਛੂਨੇਅਖਿਆ
 ਮਰਦਾਨਦੇਹੁਨਨਕਦੀਆਖਬਰਾਤਮਰਦਨੇਅਖਿਆਮਹਤਾਜੀਤੁਸੀ
 ਗਿਣਈਕਾਈਨਕੋਰੇਤੇਰੇਘਰਗੁਰਨਨਕਜੀਕੋਈਚੰਦ ਸਰਜਅਕੇਰਾਮਚੇ
 ਦਜੀਨੇਅਵਤਰਲੀਤਾਹਈ ਮਹਤਾਜੀਤੁਸੀਗਿਣਤੀਕਾਈਨਕੋਰੇਤੁਸੀਤਾ
 ਅਨੰਦਮੰਗਲਗਾਵਹੁਤਾਏਹਸਣਕਰਮਹਤਾਕਾਛੂਨੇਅਖਿਆਸੁਣਦੇਹੋ
 ਲੋਕੋਨਨਕਨੇਤਾਮੇਰਾਨਾਉਰੋਬਿਆਏਅਤੇਏਹੁਬਿਅਕਲਰੂਮਆਖਦਾਏਜੋ
 ਤੇਰੇਘਰਚੰਦਸੂਰਜਅਵਤਰਲੀਤਾਏਤਾਮਰਦਨੇਅਖਿਆਏਜਿਜਮਾਨ
 ਤੈਨੁਏਹੋਖਬਰਏਤਾਏਹੁਖਬਰਗਾਇਬੁਲਾਰਨੁਹੋਈਜੋਮਰਦਾਨਗੁਰਨਨਕ
 ਜੀਪਸੇਆਇਆਏਤਾਗਾਇਬੁਲਾਰਆਦਮੀਕੇਜਕੇਮਰਦਾਨੇਨੁਸਦਵਾਇ
 ਆਤਾਮਰਦਾਨੇਅਇਕਰਗਾਇਬੁਲਾਰਨੁਕਲਿਆਨਦਿਤਾਤਾਰਾਇਬੁਲਾ
 ਰਨੇਅਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਦੇਹੁਨਨਕਜੀਦੀਖਬਰਤਾਮਰਦਾਨੇਅਖਿਆ
 ਲੋਕੋਗਾਇਜੀਨਨਕਜੀਦੀਆਖਬਰਾਗੁਰਨਨਕਜੀਪਾਤਸਾਹਦਾਪਤਸਾ
 ਹੁਏਨਨਕਜੀਪੀਰਾਦਾਪੀਰਏਨਨਕਜੀਫਕੀਰਦੇਸਿਰਫਕੀਰਏਹੋਗਾਇ
 ਜੀਨਨਕਜੀਨੁਖਦਾਇਨੇਵਡਾਮਰਤਬਾਦਿਤਾਏਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਅਖਿ
 ਆਹੇਮਰਦਾਨਾਅਸੀਬਿਰਧਹੋਏਹਅਤੇਮਨਨਨਕਜੀਨੁਮਿਲਿਆਲੋਕੁ
 ਦਾਏਸੋਕਿਵੇਤੁਗੁਰਨਨਕਜੀਨੁਭੀਇਬੋਤੋਤੀਲਿਆਵੇਅਸੀਉਸਦਾਦਰਸ
 ਨਕਰੀਐਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਹੋਗਾਇਜੀਓਹਅਸਾਹੁਹਬਤਾਨਾਹੀਅਸੀ
 ਤਾਸਗੋਉਸਦੇਹਬਤਾਤਾਅਸੀਆਪਣੀਵਲੋਤੁਕਸੀਰਨਾਕਰਸੀਏਤਾਰਾਇ
 ਬੁਲਾਰਨੇਅਖਿਆਹੇਮਰਦਾਨਏਹੁਚੀਗਿਆਈਅਸਾਨਾਲਕਰਸੀਤਾਤੇ
 ਰਾਅਹਿਸਾਨਮੰਨਾਗੇਤਾਮਰਦਾਨੇਅਖਿਆਗਾਇਜੀਇਕਹੋਰਕੀਮਕੋਰੇਜੀ
 ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਜੋਤੁਆਖੇਸੋਈਅਸੀਕਰੀਏਗੇਤਾ
 ਮਰਦਾਨੇਅਖਿਆਗਾਇਜੀਮੇਰੇਨਲਬਾਲਾਸਿਧੁਮਿਲੇਅਸੀਦੋਵੇਜਾਵੀ
 ਏਗੇਜਾਇਕੇਤੁਹਡੀਤਰਫੇਬੇਨਤੀਕਰਾਗੇਤਾਰਾਇਜੀਨੇਬਾਲਾਸਿਧੁਨੁਬੁ
 ਲਾਇਆਤਾਬਾਲਾਸਿਧੁਆਏਤਾਰਾਇਆਖਣਲਗਾਆਓਕਾਈਬਾਲਾ
 ਤੁਸੀਅਸਾਤੁਾਇਕਕਾਰਜਕੋਰੇਜਮਰਦਾਨੇਦੇਨਲਜਾਵੇਅਤੇਗੁਰਨਨਕ
 ਜੀਨੁਜਿਸਕਿਸਤਰਾਕਰਕੇਮੇਰੇਤੋਤੀਲੋਆਵੇਅਤੇਜੇਨਾਮਾਵੀਗਾਤਾਮੇ

੧੮੨

ਗੀਵਲੇ ਬਹੁਤ ਆਜਜੀ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਆਖਣਾ ਜੋ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਵਾਰੀ ਮੈਂ
ਨੁਖਦਾਇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਦੀਦਾਰ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਵਾਰੀ ਆਖ
ਦੇਹੋ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੁਸੀਂ ਵਾਸਤੇ ਦਸ ਵਾਰੀ ਜਾਇਕੇ ਆਖੀਏਗਾ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭੁ
ਲਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਖੁਦਾਇ ਤੇਰਾ ਭੁਲਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨ ਏਮਨ ਵਦਨੁ ਭਾ
ਈ ਲਾਲੇ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਅਤੇ ਆਇਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕ
ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਭੁਟੀ ਤੁਸੀਂ ਵੇਰ ਸਨ ਦੀ ਰਾਹ ਬਹੁਤ ਰਖਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਰਾਇ ਬੁ
ਲਾਰ ਤਾਈਂ ਵਰਸਨ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ
ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ ਪਰ ਅਗੇ ਕਾਲੂ ਭੀ ਹੈ ਗਾਹੈ ਦੁਖਣ ਪੈਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁ
ਸੀ ਉਥੇ ਰਹਿਣਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ
ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਵਰਸਨ ਨੂੰ ਆਖੀ ਦੇ ਪਰਣੇ ਆਵਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾ
ਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਦਾ ਭਰਾ ਅਸਾਡੀ ਗਰਦਨ ਉਪਰ ਹੈ ਜੇ ਚਲੇ ਅਸੀਂ ਉਤਰ ਆਵੀਏ ਤਾਂ ਬ
ਲਾ ਸੀਧਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨ ਮਿਰਾਸੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾ
ਈ ਲਾਲੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਆਹੇ ਤਾਲਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਇ
ਕ ਮਹੀਨਾ ਤਾਂ ਪੁਰਣੇ ਹੋਵਣੇ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਅਜ ਪੜ੍ਹੀ
ਦਿਨ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਪੰਜ ਦਿਨ ਫਿਰ ਆਇਕਰ ਰਹੀ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਜੇ ਏਹ ਬਾਲਾ ਸੀਧਾ ਕਿਧਰੇ ਆਇ ਪਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਤੁਸੀਂ
ਡੀ ਹੀਤਰਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਭੀ ਖਰਾਪ ਆਰਾ ਹੈ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਭਾਫਿਆਨ ਲੋ ਜੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਪੇਸ ਜਾਵਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੇ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਭੁਟੀ ਨਾਲਿ ਹੋਈ ॥

ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨ ਤਲਵੰਡੀ ਲੈ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸੀਂ ਤਿਲਵੰਡੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਵੇ ਭੁਲੇ ਨਹੀਂ ਅਸੀਂ
ਤੁਸੀਂ ਖੁਹੇਤੇ ਬੈਠ ਦੇਹਾ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਨਨਕ ਜੀ ਬਾਲੇ ਸੀਧੇ ਖੁਹੇਤੇ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾਂ ਮਹਿ
ਤੇ ਕਾਲੂ ਅਤੇ ਲਾਲੂ ਨੇ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਏ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ਬੈਠੇ
ਆਪਸ ਵਿਚ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੋ ਨਨਕ ਅਸਾਡਾ ਪੁਤਰ ਆਇਆ ਹੈ ਪਰ ਚੰਦਰ ਭੁਨ
ਦੇ ਖੁਹੇ ਪਰ ਆਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਚੰਦਰ ਭੁਨ ਬਾਲੇ ਦੇ ਪਿਉ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਅਤੇ ਲ
ਲੂ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਏਹ ਕ੍ਰਾਏ ਅਕਠੇ ਹੋਇਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਤਾਂ ਜਾ
ਇਕਰ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਸਿਰ ਦੇ ਉਪਰ ਦੋ ਗਜ ਦਾ ਸਾਫ ਬਧਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਚਦਰ ਉਤੇ ਅਤੇ

ਇਕਚਾਦਰਤੇਰੁੰ ਇਕਰੂਫਗਜਦਾਸਾਠ ਹਥਾਵਿਰੁੰ ਤੁਕਾਲੂਏਹਰੂਪਗੁਰੂਜੀਦ
 ਦੇਖਕਰਬਡਾਕਾਵਰੁਵਿਚੁਆਇਆ ਅਤੇਲਾਲੂਸਿਆਣਾਸੀਪਰਕਾਲੂਤੇਛੁਟਾ
 ਸੀਤਾਲਾਲੂਨੇਆਖਿਆਸੁਣਿਭਾਈਕਾਲੂਅਸੀਦੇਵੇਸਿਵਰਾਮਵੇਦੀਦੇਪੁਤਰ
 ਆਹੇਅਤੇਇਕੋਮਤਾਬਨਰਸੀਦੇਪੇਟੇਹਾ ਸੋਤੁਹੁਣਚੁਪਕਰਰਹੁਕੁਛਆਖਨ
 ਹੀਤਾਲਾਲੂਨੇਆਖਿਆਹੇਪੁਤਰਨਨਕਜੀਮੈਤੇਰਾਚਾਰਾਅਤੇਤੇਰੇਵਿਚ
 ਤੇਮੇਰੇਵਿਚਬੋਝੁਆਹੀਵਹਿਆਫਰਕਹੈਪਰਭਲਤੁਕਾਲੂਵਲੋਨਦੇਖਅਰ
 ਅੰਮਾਬੀਬੀਵਲੋਅਤੇਮੇਰੀਵਲੋਦੇਖਅਤੇਪਿਉਵਿਚਅਰਚਾਰੇਵਿਚਫਰਕ
 ਕੁਛਨਹੀਪਰਹੁਣਤੁਘਰਚਲਤਾਅਗੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਆਖਿਆਚਾਰਾਜੀ
 ਅਸਾਇਕੋਘਰਮਲਿਆਹੈਅਤੇਬਹੁਤੇਘਰਛੁਡੇਹੈਨਤੁਅੰਮਾਜੀਗੁਰੂਜੀਦਿਆਪੈ
 ਰਾਤੇਛਹਿਪਈਤਾਲਾਲੂਨੇਆਖਿਆਹੇਪੁਤਰਨਨਕਤੁਤਾਸਾਧਹੈਅਤੇਸਾਧਨੂੰਦਇ
 ਆਹੀਲੋੜੀਦੀਹੈਭਲਾਏਹਤੇਰੀਮਾਉਹੈਅਤੇਮੇਤੇਰਾਚਾਰਾਅਰੁਭਾਈਕਾਲੂਤੇ
 ਰਾਪਿਤਾਹੈਤੁਭਲਾਦੇਖਮੇਰਾਭਿਰਾਉਹੈਅਤੇਮੇਏਸਦੇਅਗੇਹੁਤਨਹੀਕਫਸਕਦਾ
 ਕਿਉਜੋਕਾਲੂਮੈਥੋਵਰਾਹੈਅਰੁਤੁਮੇਰੇਕਹੇਇਕਵਾਹੀਘਰਨੁਚਲਤਾਫੇਰਬਾਬੇਨ
 ਨਕਜੀਨੇਰਾਮਕਲੀਵਿਚਇਕਸਬਦਕਹਿਆ ॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ॥
 ਖਿਮਹਮਾਰੀਮਾਤਾਕਹੀਅਹਿਸੀਤੇਖਹਮਾਰਾਪਿਤਾ॥ਸਤਹਮਾਰਾਚਾਰਾਕਹੀਅੇਜਿ
 ਨਸੰਗਮਨੁਆਜਿਤਾ॥੧॥ਸੁਣਲਾਲੂਗੁਣਐਸਾ॥ਸਗਲੇਲੋਕਬੰਧਨਕੇਬਾਧੇਸੋ
 ਗੁਣਕਹੀਅੈਕੈਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਉਭਾਈਸੀਗੀਹਮਾਰੇਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਸੋਚਾਰਾ॥ਧੀਅਹ
 ਮਾਰੀਧੀਰਜਬਨਿਹੈਐਸਾਸੰਗਹਮਾਰਾ॥੨॥ਸਾਂਤਿਹਮਾਰੀਸੰਗਸਹੇਲੀਮਤਿਹਮਾਰੀਚੇ
 ਲੀ॥ਏਹੁਕੁਟਿਬਹਮਾਰਾਕਹੀਅਹਿਸਾਸਿਸਾਸਿਹਮਾਰੀਖੇਲੀ॥੩॥ਏਕੈਕਰਹਮਾਰਾ
 ਖਾਵਦਾਜਿਨਹਮਬਣਤਬਣਾਈ॥ਉਸਕੋਭਿਆਗਅਵਰਕੋਲਗੋਨਨਕਜੇਦੁਖਪ
 ਈ॥੪॥੧॥ ਜਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੇਏਹੁਸਬਦਕਹਿਆ ਤਾਲਾਲੂਨੇਆਖਿਆਹੇਭ
 ਈਕਾਲੂਏਹੁਤਹੁਣਅਸਾਬੋਰਹਿਆਹੈਪਰਇਸਨੂਇਕਵਾਹੀਰਾਇਬੁਲਾਰਦੇਪਾਸਲੈ
 ਚਲੀਏਅਰਤੇਰਾਅਰਮਾਨਭੀਨਰਹੈਗਾਤਾਫੇਰਲਾਲੂਨੇਕਹਿਆਹੇਪੁਤਰਨਨਕ
 ਤੁਰਾਇਪਾਸਚਲਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਿਆਭਲਾਚਾਚਾਜੀਚਲੋਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
 ਰਾਇਬੁਲਾਰਦੇਪਾਸਆਏ॥ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਅਗੇਮੰਜੀਉਪਰਬੈਠਾਸੀਪਰਦੇਹਵਡੀ
 ਆਹੀਤਾਜਿਉਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੂਆਵਦਾਭਿਠਤਿਉਮੰਜੀਉਤੇਉਠ
 ਟਲਗਾਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਨੇਜਾਦਿਆਹੀਰਾਇਨੂਮੰਜੀਉਤੇਥੀਮਿਆਅਤੇਰਾਇਦਿ

ਆਪੈਰਤੇਹਬਰਖਿਆ ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਕਹਿਆ ਹੇਤੁਪਾਜੀਤੁਮੈਨੁਬਖਸਅ
 ਤੇਕਰਤੁਰਪਾਸੇਭੀਬਖਸਾਇ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਹੇਰਾਇਜੀਤੁਸੀਧਰਦੇ
 ਬਖਸੇਹੋਵੇਹੋਤਫੇਰਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਆਖਿਆ ਹੇਤੁਪਾਜੀ ਮੇਰੇਉਪਰਤੁਸੀਆਪ
 ਣੀਭੀਕੁਛਮਿਹਰਵਾਨਗੀਕਰੋ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਰਾਇਜੀ ਜਿਥੇਅਸੀਤਿਬੇ
 ਤੁਸੀ ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਆਖਿਆ ਤੁਪਾਜੀ ਮੇਰੀਪੂਰੀਤਦਪਵੈਗੀ ਜਾਤੁਆਪਣੇ
 ਪੈਰਮੇਰੇਸਿਰਤੇਰਖੇ ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਬਹੁਤਅਧੀਨਹੋਇਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੈ
 ਜੀਉਪਰਬੈਠਗਏ ਅਤੇਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨਾ ਉਪਰਸਿਰ
 ਖਿਆ ਅਤੇਆਪਣੇਮਨਾਵਿਚਬਹੁਤਪਰਸਿਨਹੋਇਆ ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਆ
 ਪਣੇਨਫਰਨੂੰਆਖਿਆ ਅਵੇਉਮੇਦਾਤੁਸੁਧੇਬਾਹਮਣਨੂੰਸਦਲਿਆਉਤਾਉ
 ਮੇਦਾਜਾਇਕਰ ਸੁਧੇਮਿਸਰਨੂੰਸਦਲਿਆਇਆ ਤਾਸੁਧੇਮਿਸਰਨੇਆਇਕਰਅ
 ਸੀਰਵਾਦਦਿਤਾ ਅਤੇਆਖਿਓਸ ਰਾਇਜੀ ਸੁਖੀਰਹੋ ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਕਹਿ
 ਆ ਹੇਸੁਧਾਮਿਸਰ ਤੁਆਪਣੇਘਰੇਭਾਂਡੇਲੈਆਉ ਅਤੇਇਥੇਰਸੇਈਕਰਕੇਤ
 ਪੇਜੀਨੂੰਖਵਾਉਮੇਰੇਸਾਹਮਣੇ ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਕਹਿਆ ਤੁਪਾਜੀ ਰਸੇਈਕਿ
 ਅਜੇਵੇਦੇਹੇਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਨੇਆਖਿਆ ਹੇਰਾਇਜੀਜੋਕਛਕਰਤਾਰਭੇਜਦਾਹੈਸੇ
 ਈਅਸੀਜੇਵੇਦੇਹਾਉਬੇਠਗਮਾਇਸਦੀਜਾਹਗਾਕੇਈਨਾਹੀ ਸੁਧਾਬਾਹਮਣਘ
 ਰਜਾਇਕੇਭਾਂਡੇਲੈਆਇਆ ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਆਖਿਆ ਸੁਧਿਆਪਹਲੇਕੁ
 ਛਮਿਠਕਰਲੈ ਅਤੇਪਿਛੋਸਲੂਣਾਖਾਸਨ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਰਾਗਮਾਭੁਵਿ
 ਚਸਬਦਆਖਿਆ ॥ਗੁਰਮਾਗੁਮਹਲਾ? ॥ਮਿਠਮਰਮਸਲੂਣਾਸੇ
 ਜਮਖਟਖਰਾਧਿਆਨਾਐਸਾਭੁਜਨਜੋਜਨਅਚਵੇਸੋਮਾਣਸਪਰਧਾਨ॥੧॥
 ਰਾਇਜੀਭੁਜਨਐਸਾਕਰੀਐ॥ਅੰਰਸਗਲਪਰਹਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਵਾ
 ਮਗਨਲਗਾਸਰਸੇਤੀਜਿਸਖਾਧੇਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਬਿਰਛਫਲਿਆਸਟ
 ਰੂਲੀਸੋਫਲਚੁਗਚੁਗਖਾਵੈ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਰਸਨਾਮੁਧਨੀਕਸੋਪੀਵੈਜਿ
 ਸਦੇਵੈ॥ਸਫਲਿਓਦਰਸਅਕਾਲਮੁਰਤਪੈਤਾਕੇਰਿਦੈਸਮਾਵੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕ
 ਸੋਖਰਸੁਆਦੀਏਕੇਕਰਰਸਲੀਆ॥ਅੰਰਸਆਦਸਭਫੀਕੇਲਾਗੇਜਬਸਰ
 ਨਾਮਮਖਦੀਆ॥੪॥੧॥ ਜਾਗੁਰੂਜੀਨੇਏਹਸਬਦਕਹਿਆ ਤਾਰਾਇਬੁ
 ਲਾਰਨੇਮਥਾਏਕਿਆ ਤਾਫੇਰਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਕਾਲੂਨੁਪੁਛਿਆ ਕਿਉਕਾਲੂ ਤਾ
 ਫੇਰਕਾਲੂਨੇਆਖਿਆ ਰਾਇਜੀ ਏਹਜੋਪਰਮੇਸਰਪਰਮੇਸਰਆਖਦਾਹੈਸੋ

ਅਸਾਡਿਠ ਸੁਣਿਆ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਨਕ ਅਖਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜਿਨ ਮੇਰਾ
ਸਾਹਿਬੁ ਡਿਠੈ ਤਿਨ ਸਲਾਹਿਆ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਨਕ ਜੀ ਇਕੁ ਸਬਦੁ ਉਚਰਿਆ

॥ ਰਾਗੁ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਵਡੁ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਕਿਵਰੁ ਵਡੁ ਭੀਠਾ
ਹੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਕਹਣੇ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਹੋ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਵਡੇ
ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ਕੇਇਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰੇ ਕੇਤਾ ਕੇਵਰੁ ਚੀਰ
॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲ ਸੁਰਤ ਕਮਾਈ ॥ ਸਭਿ ਕੀਮਤ ਮਿਲ ਕੀਮਤ ਪਾਈ
ਗਿਆਨੀ ॥ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥ ਕਹਿਣ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲ ਵਡਿਆਈ ॥ ੩ ॥
ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪੁ ਸਭਿ ਚੀਰਿਆਈਆ ॥ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ
ਤੁਧਾ ਵੇਣ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਕਰਮ ਮਿਲੈ ਨਹੀ ਠਾਕਿਰ ਹਾਈਆ ॥ ੪ ॥ ਅ
ਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ
ਚਾਰਾ ॥ ਨਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣ ਹਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਏਹ ਸੁਣ ਕਰ ਮਾਹਿਤੇ ਕਾਲੁ ਆਖਿਆ
ਬਚਾਨ ਨਕ ਏਹ ਗਲ ਛੂ ਅਤੇ ਲੋਕ ਦਾਰਾ ਪਕੜਾ ॥ ਜੇ ਹੋਰ ਸਾਰਾ ਕੁਟਿ ਬਸੁਖ
ਲਾਹੇਵੇ ਤਾਫੇਰ ਲਾਲੂ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਚੁਪਕਰ ਰਹੇ ਤੁਹਾ
ਕੀਮਨ ਹੀ ਬੋਲਣ ਦਾ ਤਾ ਲਾਲੂ ਨੇ ਰਾਇ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੋਰਾਇ ਜੀ ਜਿਉ ਜਾਣੇ ਤਿ
ਉਤੁ ਸੀ ਨਨਕ ਜੀ ਨ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਖੇ ਤੁਰਾਇ ਬੁਲਾਰੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇਤ ਪਾਜੀ
ਤੁਹਾਡਾ ਚਾਚਾ ਬਹੁਤ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਛੁ ਆਖਨ ਹੀ ਸਕਦੇ
ਤੁਹਾਡਾ ਨਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੋਰਾਇ ਜੀ ਜੇਕੁ ਛੁ ਆਖਣਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਨਿਸੀਗ ਆ
ਖੇ ਤੁਰਾਇ ਬੁਲਾਰੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇਤ ਪਾਜੀ ਤੁਸੀ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਗੇਕ
ਮੇਰਖ ਦੇ ਦੇ ਆਹੇ ਤੁਸੀ ਖੇਤੀ ਕਰਾਓ ਤੇਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਲੋ ਹਾਲ ਪੋਤਾ ਨਹੀ ਲਵਾਗੇ ਤੁਹਾ
ਨੂੰ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਅਸਾਡੀ ਖੇਤੀ ਜੀ ਮੀਧੈ ਅਸਾ ਇਸ ਖੇਤੀ ਦਾ ਇਤਨ ਭੁ
ਰਵਾ ਸਾਹੈ ਜੋ ਹਾਸਲੁ ਦੀਵਾਨ ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭੁ ਉਤਰੇਗਾ ਹੋਰ ਜਿਤਨ ਕੁਟਿ ਬਹੈ ਸੋ ਸਾਰੀ
ਸੁਖਾਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਭਿਰਾਉ ਭਾਈ ਸਭੁ ਵਰਸਾ ਵਨਗੇ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਕਰਜੁ ਭੀ ਉਤਰੇਗਾ ਅਤੇ
ਠਕੀਰ ਭਾਈ ਭਿਰਾਉ ਸਭੁ ਵਰਸਾ ਵਨਗੇ ਜਿਸ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਮੈਵਾਹੀ ਹੈ ਸੋ
ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬ ਸਾਡਾ ਬਹੁਤ ਖਸਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਣੀ ਹੈ ਤਿ
ਸਦਿਨ ਦਾ ਮੈਬਹੁਤ ਸੁਖਾਲਾ ਰਹਿੰਦਾ ਰਾਇ ਜੀ ਅਸਾ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬ ਟੋਲ ਲਧਾ ਹੈ
ਤਿਸ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਭੁ ਕੁਛੁ ਸੋਪ ਛੁਡਿਆ ਹੈ ਤੁਰਾਇ ਜੀ ਏਹ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਹੈ
ਰਾਨ ਹੋਇਗਾਇਆ ਅਤੇ ਚਾਚਾ ਲਾਲੂ ਜੀ ਭੀ ਸੁਣ ਕੇ ਚੁਪਕਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀ

ਬੀਜੀਭੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੁਆਖਿਆਹੋਬੇਦਜਿਉਜਾਣਤਿਉਤੁਸੀਮੇਰੇਪਾਸਜੀ
 ਰਹੋਮੇਰੇਸੇਈਕਰਦਿਆਗੀਤੇਤੁਸੀਖਾਇਕਰਬੈਠਰਿਹਾਕਰੋਮੈਨੁਛੁਡਕੇਨਾਜ
 ਓਅਤੇਤੁਸੀਫਿਰਦੇਗਹਿਦੇਹੋਕਿਸੀਅਸਥਾਨਭੋਜਨਮਿਲਦਾਹੋਕਿਤੇਨਹੀਮਿਲ
 ਦਾਤੁਸੀਭੁਖੇਗਹਿਦੇਹੋਵੇਗੇਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਸਬਦਉਚਰਿਆਕਹਿਆਹੇਮਾ
 ਤਾਜੀਤੁਮਜੁਣੇ॥ਆਸਾਮਹਲਾ१॥ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਰਜਾਉ॥ਅ
 ਖਣਅਉਖਾਸਾਰਾਨਉ॥ਸਾਰੇਨਾਮਕੀਲਗੈਭੂਖਾਉਤੁਭੁਖੇਖਾਇਚਲੀਅਹਿਦੁ
 ਖਾ॥੧॥ਜੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਇਆਸਾਰਾਸਾਹਿਬੁਸਰਾਨਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਰੇ
 ਨਾਮਕੀਤਿਲਵਡਿਆਈ॥ਆਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜੇਸਭਮਿਲਕੈਆਖਣ
 ਪਾਇ॥ਵਡਾਨਹੋਵੈਘਾਟਿਨਜਾਇ॥੨॥ਨਾਓਹਮਰੈਨਹੋਵੈਸੋਗਾ॥ਦੇਦਾਰਹੈਨਚੁਕੈਭੋ
 ਗਾ॥ਗੁਣਏਹੋਹੋਰਨਹੀਕੋਇ॥ਨਾਕੋਹੋਆਨਕੋਹੋਇ॥੩॥ਜੇਵਡਾਅਪਿਤੋਵਡਤੇ
 ਗੀਦਾਤਾ॥ਜਿਨਾਦਿਨਕਰਕੈਕੀਤੀਰਾਤੀ॥ਖਸਮਵਿਸਾਹਹਿਤੇਕਮਜਾਤੀ॥ਨਾਨਕਨ
 ਵਹਿਬਾਸੁਸਨਤਾ॥੪॥੧॥ ਮਾਤ੍ਰਜੀਤਿਸਪਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਜਪਣਕਰਮੈਸਦਹੀ
 ਕ੍ਰਿਪਤਗਹਿਦਾਹਾਅਤੇਹੇਮਾਤ੍ਰਜੀਮੇਰਾਗਹਿਣਾਤਿਸਭਗਵਿਤਦੇਅਧੀਨਹੈਜਿਥੇਓ
 ਹਰਖਦਾਹੈਤਿਥੇਹੀਮੇਰਾਗਹਿਣਾਹੋਦਾਹੈਇਤਨਾਸਣਕਰਕੇਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਆ
 ਖਿਆਹੋਤਪਾਜੀਤੁਸੀਕੁਛਫੁਰਮਾਇਸਕਰੀਮੈਸੋਅਸੀਕੁਬੁਲਕਰੀਮੈਗੇਤਾ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਰਾਗੁਸਾਰੀਗਾਵਿਚਸਬਦਕਹਿਆ॥ਰਾਗੁਸਾਰੀਗਮਹਲਾ१॥
 ॥ਇਕਫਰਮਾਇਸਆਖੀਮੈਜੇਮੰਨੇਜਾਈ॥ਜਿਸਤੇਜੋਰਨਚਲਈਕਾਰਿਜੋਰ
 ਧਿਆਈ॥੧॥ਮੈਸਾਸਾਹਿਬਰਾਇਜੀਕਿਸੇਹਥਨਆਵੈ॥ਹਾਥਜੇਕੁਕਰਿਬੇਨਤੀ
 ਤਾਸਭਕਿਛੁਪਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਿਕਮਤੁਕਮਚਲਾਇਆ॥ਅੰਤਕਾਲਧਰਤੀ
 ਖਏਕੁਛਹਥਨਆਇਆ॥੨॥ਵਡੇਵਡੇਮਹਾਬਲੀਜੋਧੇਅਰਸੁਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੀਨ
 ਦੇਖਿਆਸਭਧਰਤੀਧੂਰੇ॥੩॥ ਇਹਸੁਣਕਰਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਕਹਿਆਹੋਤਪਾ
 ਜੀਤੁਸੀਲਿਗਰਬੈਠੇਚਲਾਵੇਤਿਨਖੂਹਤੁਹਾਡੇਤਲਕੇਕਰਦੇਦੇਆਹੇਅਤੇਤਪਾਜੀਤੁ
 ਹਾਡੇਕੋਲੋਹਾਲਪੋਤਕੋਈਨਲੀਤਾਜਾਏਗਾਤੁਸੀਬੈਠੇਫਕੀਰਾਨੂੰਖੁਲਾਵੇਤਹੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਇਕੁਸਬਦਕਹਿਆ॥ਰਾਗੁਆਸਾਵਿਚ॥ਆਸਾਮਹਲਾ१॥
 ॥ਲਿਗਰਏਕਖਦਾਇਕਾਦੁਸਰਲਿਗਰਨਹੀ॥ਦੁਸਰਲਿਗਰਨਚਲੈਬਿਰਜਗ
 ਨਰਹਾਈ॥੧॥ਰਾਇਬੁਲਾਰਸੁਣਬੇਨਤੀਇਕਅਰਜਹਮਾਰੀ॥ਖਾਲਕਸਚ
 ਏਕਹੈਜਿਨਖਲਕਸਵਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਤਾਪਰਹੀਮਹੈਸਭਜੀਅਨਲੇ

ਦਿਨਕਉਆਪੇਧਨੀਸਗਲਿਆਪੁਤਿਪਾਲੇ॥੨॥ਜੀਅਪ੍ਰਨਤਨਧਨਦੀਏਦੀਨ
 ਰਸਭੋਗਾ॥ਆਪੇਕਛੁਨਹੋਵਈਕੀਨੇਰਸਜੋਗਾ॥੩॥ਸਭਨਕੇਸਿਰਏਕਹੈਸਿਧਸ
 ਧਕਬੀਚਰੇ॥ਨਾਨਕਮੰਗਤਾਸਭਕੇਦਾਤਾਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥੪॥੧॥ ਜਾਸੀਗੁਰੂ
 ਜੀਨੇਏਹਸਬਦਕਹਿਆਤਾਹਾਇਬੁਲਾਰਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਅ
 ਅਤੇਮੁਹੇਆਖਿਆਹੇਤਪਾਜੀਜੇਕਛੁਤੁਹਾਡੀਖੁਸੀਆਵੇਸੋਕਰੀਏਜਾਕਿਤਨੇ
 ਇਕਦਿਨਗੁਜਰੇਤਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਅਤੇਮਰਦਾਨਾਹੁਣਅ
 ਸੀਏਬੋਰਲੀਏਤਾਅਜਾਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਜਿਵੇਰਜਾਇਤੁਹਾਡੀਤਾਅੰਮਾਬੀਬੀ
 ਨੇਕਹਿਆਹੇਪਰਮੇਸਰਜੀਇਕੋਪੁਤਰਹੈਸੋਭੀਬਿਦੇਸਜਣਾਮੰਗਦਾਹੈਰਾਇਜੀ
 ਭੀਬਹੁਤਸਮਝਾਇਆਕਿਸੇਦੀਬਾਤਨਹੀਮੰਨਦਾਐਸਾਉਦਾਸਹੋਇਤੁਰਿਆਹੈ
 ਦਿਨੇਰਾਤਜੰਗਲਦਰਹਿਣਹੀਜਿਸਨੁਭਾਵਦਾਹੈਸੋਬਹੁਮੋਹਕਰਕੇਮਾਤਾਜੀਕਹਿ
 ਵੀਹੋਹੇਪੁਤਰਕੋਈਕੰਮਨਕਰੇਘਰਵੇਚਬੈਰੇਹੋਤੈਨੁਕੋਈਭੀਕੰਮਕਰਨਨਹੀਕ
 ਹਗੇਪਰਮੇਸਰੀਆਅਖੀਅਤੇਦੁਰਨਜਾਵੇਤੈਨੁਫਿਕਰਕੋਈਨਕਰਨਪਵੇਗਾਪੁਸ
 ਕਪਹਿਨੇਮਨਮਰਜੀਦਾਖਾਵੇਹੋਗੁਨਬੈਰਕੋਗਾਵੇਤੈਨੁਇਸਥੀਕੋਈਹਦਵੇਗਾਨਹੀ
 ਅਤੇਕਾਲੂਜੀਭੀਏਹੋਕਹਿਨਲਗੇਹੇਪੁਤਰਨਾਨਕਤੈਨੁਕੋਨਸੀਭੀੜਅਪਦਾਪਈ
 ਹੋਜੋਤੂਫਕੀਰਹੁਦਾਹੈਦੇਖੋਪਰਮੇਸਰਦੀਦਇਆਨਲਤੋਰਪਾਸਮੇਦੀਖਨਰਿਹਾਨਿਤ
 ਹਿਸਾਬਹੋਵੇਤਾਤੋਰਲੈਹਣਾਨਿਕਲੇਇਤਨਪੇਸਕਮਾਇਆਫੇਰਗਥਿਓਨਾਹੀਫ
 ਕੀਰਾਨੁਖਵਾਇਦਿਤੋਸਾਡਾਕੁਜਸਕਰਵਾਇਓਜਿਸਦਿਨਦਾਤੁੰਪੇਦਾਹੋਇਆਹੈਅਤੇ
 ਕਮਤਾਤੈਨੁਦੇਹਹੋਤਾਤੈਕੋਈਨਾਸਮਝੀਸਗੀਭੀਏਹੋਆਖਨਗੇਕਾਲੂਦਪੁਤਫ
 ਕੀਰਹੋਇਆਨਿਕਰਾਸੀਹੁਣਭੀਏਹਵੇਸਛੁਰਦੇਘਰਵੇਚਬੈਰਾਗੁਜਰਾਨਕਰਤੈ
 ਨੁਕੰਮਕੋਈਭੀਨਦਸਾਗੇਏਹਬਤਸੁਣਕੋਚੁਪਕਰਹੋਬੋਲੇਕੁਛਨਹੀਕਾਲੂਉਦਾਸ
 ਹੋਇਕੋਆਪਣੇਕਿਰਤਕੰਮਲਗਾਮਾਤਾਦੇਕਹਿਨੇਕਰਰਾੜੀਘਰਹੋਦਿਨੇਜੰਗਲਮੇ
 ਰਹੈਜਾਸੀਮਤਾ੧੪੫੩ਪੰਦਰਾਸੈਤਿਰਵੰਜਾਮਿਤੀਪੋਹਵਦੀਵੀਰਵਾਰਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਤਿਲਵੰਡੀਓਦੁਰਨਲਗੇਰਾਇਬੁਲਾਰਨੁਖਬਰਹੋਈਜੋਨਾਨਕਤਪਾਫੇਰਚ
 ਲਿਆਹੈਤਾਕਾਲੂਅਤੇਲਾਲੂਨੇਜਾਇਕਰਕਹਾਰਾਇਜੀਕਿਵੇਰਖੋਨਾਨਕਨੁਤਾਹਾ
 ਇਬੁਲਾਰਨੇਅਪਣੇਚਕਰਨੁਆਖਿਆਅਵੇਉਮੇਦਾਤੁੰਜਾਇਕੋਨਾਨਕਤਪੈਨੂੰਮੇ
 ਰੀਤਾਜੀਮਕਰਣੀਅਤੇਕਹੁਜੋਮੇਨੁਦਰਸਨਆਪਣਾਦੇਵਣਾਤਾਉਮੇਦੇਨਫਰ
 ਨੇਰਾਇਬੁਲਾਰਦੀਜਬਾਨੀਆਖਿਆਹੇਤਪਾਜੀਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਕਹਿਆਹੈਤੇਬੇਨ

ਤੀਕਰਦਾਏ ਮੇਨੂਰਸਨ ਦੇਵਣ ਦੇਹ ਸੁਣਕੇ ਬਾਬਾਜੀ ਉਠਖੜੇ ਹੋਏ ਆਇਕੋਰਾਇ
 ਬੁਲਾਰਨੂਰਸਨ ਦਿਤੁ ਅਤੇ ਦੁਆਇਆਖੀ ਤਾਰਾਇ ਬੁਲਾਰਨੇ ਕਹਿਆਤਪਾਜੀ
 ਮੇਨੂਗੁਸਤਾਖੀ ਮਾਫ ਕਰਣੀ ਤਾਰਾਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇਜੀ ਤੁਸੀਂ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਮਨ
 ਕੀਤੇ ਹੋ ਤਾਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕੋਰੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਅਤੇ ਬੈਠੇ ਹੀ ਰਹੋ ਤਾਰਾਗੁਰੂਜੀ
 ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਰਾਇਜੀ ਅਸਥੇ ਹਥ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜੇ ਅਸੀਂ ਏਥੇ ਰਹੀਏ ਜਿਥੇ ਕਰਤਾਰ
 ਰਖੇ ਤਿਥਾ ਉਹੀ ਏਗੇ ਜਿਥੇ ਕਰਤਾਰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਿਥੇ ਹੀ ਜਾਵੀਏਗੇ ਰਾਇ ਨੇ ਬ
 ਹੁਤ ਹੀ ਜਤਨ ਕੀਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਗਹਿਣ ਵਾਸਤੇ ਪਰ ਗੁਰੂਜੀ ਉਥੇ ਖਲਾਸ ਹੋਇਟੁਰੇ
 ਜਾਰਾਇ ਨੇ ਡਿਠਾ ਜੇ ਨਨਕਜੀ ਹੁਟ ਗਹਿਦਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤਾਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ
 ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਫੁਰਮਾਇਸਤਾ ਕਰੋਜੀ ਤਾਰਾਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਇਜੀ ਸਤੀਫਰ
 ਮਾਇਸੇ ਕੋਈ ਸ਼ੁਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਸਨੁ ਹੁਟ ਰਜਾਇਹੀ ਦੇਵੋ ਤਾਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਬੋਲਿ
 ਆਤਪਾਜੀ ਰਜਾਇਤੁ ਹਾਠੀ ਹੀ ਲੋੜੀਦੀ ਹੈ ਤਾਰਾਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਪਹਿਰ ਰਤ ਗਹਿਦੀ
 ਬਾਹਰ ਵਾਰਾਇਸਨ ਨਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖਨ ਤੋ ਕੋਈ ਖੁਹਭੀ
 ਵਹਦਾ ਨਹੀ ਤਾਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਮੁਖ ਥੀ ਵਰਨ ਹੋਇਆ ਜੋਇਥੇ ਤੋ ਭਭੀ ਕੋਈ ਨ
 ਹੀ ਜਾਏਹ ਖਬਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰਨੇ ਸੁਣੀ ਜੋਤਪੇਜੀ ਦੇ ਮੁਹੇਟੇ ਭੇਦ ਅਵਾਜ ਨਿਕਲਿਅ
 ਪੈ ਅਜ ਅਸੀਂ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏਹ ਤਾਰਾਇ ਬੁਲਾਰਨੇ ਕਹਿਆ ਇਥੇ ਟੋਭਾ ਖੋਟੇ ਤਪੇਜੀ ਦੇ ਨ
 ਉਦਾ ਰਾਇ ਨੇ ਬਾਬੇਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਤਲਾਉ ਲਵਾਇਆ ਤਿਲਵੀਡੀ ਦੇ ਲੋਕ ਨਾਵ ਦੇ
 ਹੋਨ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲ ਤੇ ਮਰਦਾਨ ਰਬਾਈ ਏਹੁੜਾਏ ਫੇਰ ਏਮਨ
 ਵਾਦ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ
 ਚਰਨ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇਆਹ ਤੁਸੀਂ ਮੇਨੂਰ
 ਰਸਨ ਦਿਤੁ ਹੈ ਤਾਰਾਗੁਰੂਜੀ ਓਥੇ ਪੰਜ ਦਿਨ ਰਹੇ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਫੇਰ ਵਿ
 ਦਾਲੀਡੀ ਤੇ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਬਾਲ ਮਰਦਾਨ ਚਲੋ ਚਲੀਏ।

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਦੇ ਕਨਥੇ ਦੇਵੇ ਨਲ ਹੋਈ॥

ਤਾ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਦੇ ਕਨਥੇ ਪਰ ਆਇ ਬੈਠੇ ਅਰਉਥੇ
 ਤਪਲਗੇ ਕਰਨ ਤਾ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜੇਤੁਸੀ ਬਚਨ ਕਰੋਤਾ
 ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰੀ ਹੋਇਆ ਵੀਏ ਘਰ ਦਿਅਨੁ ਮਿਲਕੇ ਆਇ ਜਾਵੀ ਮੇਗੇ
 ਤਾਰਾਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਉਤਾਵਲੇ ਨਹੀ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨਾਮਾਇਕ
 ਜਿਮੀਦਾਰ ਸੀ ਉਸ ਜਗਾ ਗਹਿਦਾ ਸੀ ਇਕ ਸਮੇ ਉਸਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਦਾ

ਵਰਸਨਕੀਆ ਉਸਕ ਮਨਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆ ਅਤੇ ਓਹ ਘਰ ਬਹੁ ਨਿਰਧਨ ਹੈ ਸਨ
 ਪੁਤ੍ਰ ਭੀ ਉਨਕੋ ਕੋਈ ਨਹੀ ਸੀ ਉਸਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਅਪਣੇ ਪਤਿਕਉ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਰੁ
 ਰਜੀ ਇਕ ਸੰਤਰੂਪਤਪੰਸੀ ਰਾਵੀ ਕੋ ਕਨਰੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਹੈ ਤੁਸੀ ਚਲੋ ਤੋ ਉਨਕਾ
 ਵਰਸਨਕਰ ਆਵੀਏ ਉਸਾਜੀਮੀਦਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਤਿਨਦੇਨੇ ਗੁਰੂਜੀਵਾ
 ਸਤੇ ਜਥਾ ਸਕਤ ਦੁਧਲੇਕਰ ਆਇ ਚਰਨੀਲਗੇ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਆਉਭਾ
 ਈਦੋਵਾ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ ਤਾ ਓਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਿਤ ਗੁਰੂਕ ਵਰਸਨਕਰ ਜਾਵੈ
 ਅਤੇ ਦੋਦਾਭੀ ਕਬੀ ਆਇ ਜਾਵੈ ਵਹਾ ਬਾਬਾਨਕ ਜੀ ਕੋਈ ਦਿਨ ਰਹੇ ਵਹੁ
 ਦੇਵੇ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਰਸਨਕਰ ਜਾਵੈ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂਜੀਕੋ ਵਰਸਨਕੋ ਵਹੁਇ
 ਸਤ੍ਰੀ ਆਈ ਦੁਧਲੇਕਰ ਅਰ ਵਹੁਦੋਦਾਭੀ ਮਗਰੇ ਆਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਨੇ ਦੋਦੇਕੋ ਸਵਕਰ ਆਖਿਆ ਕਹੁਦੋਦਾ ਕਿਆ ਚਾਹੁਦਾ ਹੈ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸਰਜੀ
 ਕੇ ਘਰ ਸਭ ਕੁਛ ਹੈ ਜਹਾ ਕਹਾ ਸਾਰੇ ਭਗਵੰਤ ਹੀ ਬਿਰਾਜਮਨ ਹੈ ਸਰਬ ਪਰਮਾ
 ਤਮਾਰੂਪ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਜੋ ਆਖੇ ਸੋ ਦਿਵਾਈਏ ਤੈਨੂੰ ਅਤੇ ਦੁਧ ਪੀਣਾ ਚਾਹੇ ਤਾ ਏਹਨ
 ਦੀ ਭੀ ਦੁਧ ਦੀ ਵਗਦੀ ਹੈ ਜਿਤਨ ਪੀ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਿਤਨ ਹੀ ਪੀਲੇ ਤੁਦੋਦਾ ਲਗਾ
 ਪੀਵਣ ਅਤੇ ਕਿਆ ਵੇਖੇ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸੁਆਦ ਹੈ ਤੁਦੋਦੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਨਿਸ਼
 ਚਾ ਆਇਆ ਜੋ ਏਹ ਸਾਈ ਦੇ ਲੋਕ ਹੋਨ ਜੋ ਕੁਛ ਮੇਮੰਗਾਂ ਗਾ ਸੇ ਮੇਨੂੰ ਦੇਵਨਗੇ
 ਤਾ ਦੋਦੇ ਨੇ ਅਪਣੇ ਗਲਾ ਵਿਚ ਪਲਾਪਾਇਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮੱਥਾ ਆਇ
 ਏਕਿਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਬਰਨਕੀਤਾ ਦੋਦਿਆ ਕੁਛ ਮੰਗਲੇ ਤੁਦੋਦੇ ਨੇ ਕਹਿਆ
 ਜੀ ਮੇਏਹ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਦੁਧ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵਾਂ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ
 ਦੋਦਿਆ ਕੁਛ ਹੋਰ ਭੀ ਮੰਗਲੇ ਤੁਦੋਦੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਚੀਰੀ ਬਨਿਵਾਜ ਜੀ ਮੇ
 ਏਹੋ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਦੁਧ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇ ਤਾ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਹਿਆ ਕੁਛ ਹੋਰ ਮੰਗ ਦੋਦੇ ਏਹੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੇ ਦੁਧ ਪੁਤ੍ਰ
 ਕਰਕੇ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵਾ ਏਹੋ ਮੰਗੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਦੋਦਿਆ ਦੁਧ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾ
 ਲਤੀ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਸਚਕਮਾਈ ਤੁਦੋਦੇ ਮੱਥਾ ਏਕਿਆ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਸਦੀਵ
 ਹੀ ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਠੇ ਰਹਿਣ ਲਗੇ ਓਥੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਭੀ ਬਹੁਤ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਦੇ
 ਵਰਸਨਕਉ ਆਵਨ ਅਤੇ ਪਾਦਸਾਹ ਦੀ ਵਲੋ ਉਥੇ ਇਕ ਠਾਣੇ ਵਰਕੋਰੀਆ ਰਹਿ
 ਵਾਸੀ ਤਾ ਉਸਨੇ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਜੋ ਇਥੇ ਇਕ ਫਕੀਰ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰ ਸਭ ਲੋਕ
 ਉਸਦੇ ਮਿਲਣ ਵਾਸਤੇ ਜਾਦੇ ਹੋਨ ਤਾ ਉਸਕੋਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹ ਤੋ ਫਕੀਰ ਕੋਈ

ਜਾਦੂਗਰਹੈ ਉਸਕਰੋੜੀਏ ਅਪਣੇ ਮਨੁਖਾਨੁ ਕਹਿਆ ਮੇਰੀ ਘੜੀ ਸਜਾਇਕਾਰ
 ਲੈ ਆਵੇ ਅਸੀ ਉਸਨੁ ਜਾਇਕਰ ਉਠਾਇ ਆਵੀ ਮੇਰੇ ਨਹੀਤ ਬੰਨਕਰ ਲੈ ਆਵੀ
 ਮੇਰੇ ਜਾਂ ਉਸਕਰੋੜੀਏ ਨੇ ਏਹ ਬਾਤ ਮਨਮੈ ਠਨਕਰ ਘੜੀ ਤੇ ਚੜਕਰ ਚਲਿਆ
 ਤ ਭਿਗਪਇਆ ਅਰਟਗੜੀ ਭੀ ਭੁਜਗਈ ਤ ਕਿਤਨੇ ਹਿਕ ਦਿਨ ਮੰਜੇ ਪਰ ਪਇ
 ਆਗਿਆ ਜਾਫੇਰ ਰਾਜੀ ਹੋਇਕਰ ਟਰਨ ਫਿਰਨ ਲਗਾ ਤਾਇਕ ਦਿਨ ਫੇਰ ਗੁਰੂਜੀ
 ਦੀ ਤਰਫ ਟੁਰਿਆ ਤ ਪੋਕੋ ਉਠਾਇ ਦੇਵੈਗੇ ਯਾ ਚਲਕਰ ਬਾਂਧ ਲਵਗੇ ਜਦ ਏਹ ਬਾ
 ਤ ਉਸਦੇ ਮਨਮੈ ਆਈ ਤ ਰਾਹ ਵਿਚ ਅੰਧ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਲੇ ਕਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ
 ਭਾਈ ਤੇ ਕੁਛ ਸੁਧ ਭਾਵਣੀ ਕਰਕੇ ਚਲੇਗਾ ਤ ਤੁਰੰਗਾ ਹੋਵੈਗਾ ਓਹ ਫਕੀਰ ਤੇ ਪੁਰ
 ਹੈ ਮੇਰਾ ਕੈਸਾ ਨਹੀ ਜਦ ਓਹ ਕਰੋੜੀਆ ਸੁਧ ਭਾਵਨ ਕਰਕੇ ਨੰਗੀ ਪੈਰੀ ਟੁਰਦਾ
 ਹੀ ਗਇਆ ਤ ਜਾਇਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਦੇਕਿਆ ਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆ
 ਖਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਤ ਉਸਕਰੋੜੀਏ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀ ਸੀਤ ਹੋ
 ਅਤੇ ਦਇਆ ਵਾਲੇ ਹੋ ਸੀਸਾਰ ਦੇ ਭੁਲੇਵਾਸ ਤੇ ਜਗਤ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡਾ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤਿਆ
 ਦੇ ਭੁਲੇਵਾਸ ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਭੁਲਾ ਤ ਦੇਹਿਦਾ ਹੈ ਜਾਂਤੁਹਾਡਾ ਨਿਵਾਸ ਇਥੇ ਹੀ ਹੋਵੇ
 ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀ ਇਥੇ ਰਹੋ ਤ ਜਥਾ ਸਕਤ ਜਮੀਨ ਮੈ ਆਪਦੀ ਭੇਟ ਦੇਵਾਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀ
 ਆਪਣੇ ਨਾਮਦਾ ਚਕਾਇ ਬੇਬਣਾਵੇ ਜੀ ਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਏਹ
 ਨਉਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਭ ਸਾਡੀ ਹੈ ਅਸਾ ਬੋੜੀ ਜੋਹੀ ਕਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇਕੋ
 ਲੁਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀ ਸਿਰੀਰੰਦ ਜੀ ਅਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਨੂ ਇਥੇ ਹੀ ਆਣਿ
 ਰਖੇ ਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਸਿਰੀਰੰਦ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਨੂ ਇ
 ਥੇ ਲੈ ਆਵਹੁ ਤੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨ ਤੁਭੀ ਅਪਣੇ ਟਬਰ ਨੂ ਇਥੇ ਲੈ ਆਉ ਤ ਦੋਵੇਂ ਜਣੇ
 ਵਿਦਿਆ ਕੀਤੇ ਤ ਦੋਹਾ ਨੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਤੇ ਮਾਹੋਤੋ ਕਾਲੂ ਅਗੇ ਮਥਾ ਦੇਕਿਆ
 ਤ ਉਨ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ
 ਓਹ ਰਵੀ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਪਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨੇ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕਿਰਪਾ
 ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸਨਬੰਧੀਆ ਸਮੇਤ ਉਥੇ ਚਲ ਦਰਸਨ ਦੇਵੋ ਤ ਮਹਿਤੋ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆ
 ਖਿਆ ਅਜ ਸਾਡੇ ਵਡੇ ਭਾਗ ਹੋਵੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਅਸਾਨੂ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤ ਕਾ
 ਲੂ ਨੇ ਗੁਰੂਆ ਭਾਨੇ ਕਰਕੇ ਤੁਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਤ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰੇ ਜੁਟਿਆ ਤੇ
 ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਇਥੇ ਬੈਠੇ ਜੇ ਤ ਜ
 ਨੁ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੇਦ ਆਹੀ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਤ ਕਾ

ਲੂਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਓ ਸਦਾ ਬਰਨ ਫੇਰ ਨਹੀ ਸਕਦੇ ਅਸੀ ਤੁਓ
 ਸਨੁ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਕਰਕੇ ਜਾਣੇ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਰਾਇ ਜੀ ਸਨੁ ਵਿਦਿਆ ਦੇਹੋ ਜੋ ਨਨ
 ਕ ਜੀ ਨੇ ਸਨੁ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਅਸੀ ਉਸਦਾ ਦਰਸਨ ਪਾਵੀਏ ਤੁਰਾਇ ਨੇ ਕਾਲੂ
 ਨੁ ਵਿਦਿਆ ਦਿਤੀ ਕਹਿਓ ਸਬਾ ਬੇਨਨ ਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਤੇ ਮੇਰਾ ਬਹੁਤ ਆਜ ਜੀ ਨ
 ਲ ਮਥਾ ਦੇ ਕਣ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਮੇਨੁ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਬਚਾਇ ਲੈਣ
 ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤ ਕਰਨੀ ਤੁਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਹ ਪਸੇ ਵਿਦਿਆ ਲੈ ਕਰ ਟੁਰਿਆ
 ਅਤੇ ਮਰਦਾਨ ਭੀ ਆਪਣੇ ਕੁਟੰਬੀ ਆਪਸ ਗਾਇਆ ਜਾਇਕਰ ਆਖਣ ਲਗ
 ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੁਟੰਬ ਨੁ ਰਵੀ ਦੇ ਕੰਠੇ ਪਰ ਸਦ ਭੋਜੀ ਆਪੈ ਸੋ ਹੁਣ
 ਤੁਸੀ ਭੀ ਉਥੇ ਹੀ ਚਲ ਰਹੇ ਤਉਨ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀ ਤੁ ਕਿਤੇ ਠਹਿਰ ਕੇ ਨਹੀ ਬੈ
 ਠਵੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਅਸਨੁ ਘਰੋ ਕਢ ਕੇ ਬਾਹਰ ਸੁਟ ਜਾਵੇਗੇ ਅਸੀ ਨਹੀ ਜਾਂਦੇ
 ਮਰਦਾਨ ਤੁ ਜਬਾਬ ਲੈ ਕਰ ਬਾਬੇ ਕਾਲੂ ਨੁ ਜਾਇ ਮਿਲਿਆ ਤੁ ਸਭੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ
 ਜੀ ਨੁ ਆਇਕਰ ਮਿਲੇ ਤੁ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਮੱਤੁ ਪਿਤਾ ਅਗੇ ਮਥਾ ਦੇ ਕਿਆ ਤੁ ਕਾਲੂ
 ਨੇ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਇਆ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਅ
 ਸਾਡੇ ਵਡੇ ਭਗਵੇਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਤੁਸਾਡਾ ਦਰਸਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਅਸੀ ਆਪਣੇ ਘਰ
 ਦੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਛਡ ਕੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਿਰੀ ਰਗ ਦੇ ਵਿਚ ਸਬਰ
 ਆਖਿਆ ਸੁਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਏਹ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰੋਗੇ ਤੁਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ

ਸਿਰੀ ਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥ ਏਹੁ ਤਨ ਧਰਤੀ ਬੀਜ ਕਰਮਾ ਕਰੋ
 ਸਾਲਿਲ ਆਪਾ ਉ ਸਾਹਿੰ ਪਾਣੀ ॥ ਮਨ ਕਿਰਸਾਣ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਜਮਾਇ ਲੈ ਏ
 ਉਪਾਵੁ ਸਪਦ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਗਰਬ ਸਿ ਮੂਰੇ ਮਾਇਆ ॥ ਪਿਤੁ ਸੁਤੇ ਸਗ
 ਲ ਕਾਲਿ ਤੁ ਮਾਤੁ ਤੋਰੈ ਹੋਇਨ ਅੰਤੁ ਸਖਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ
 ਦੁਸਟ ਕਿਰਖਾ ਕਰੇ ਇਨ ਤਜ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਧਿਆਈ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੀਜ ਮਹੇ ਹਿ
 ਜ ਬਰਖੇ ਕਮਲ ਬਿਗਸੈ ਮਧ ਆਸੁ ਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਬੀਜ ਸਪਤ ਹਰੇ ਬਾਸਰੇ ਸੀ
 ਗੁਹੈ ਤੀਨ ਬੇਨੁ ਨਿਤ ਕਾਲ ਸਾਰੈ ॥ ਦਸ ਅਠਾਰੇ ਮੇ ਅਪਰਿਪਰੇ ਚੀਨੈ ਕਹੈ ਨਨਕ
 ਇਵ ਏਕੁ ਤਰੈ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰ ਬਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ
 ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਇਸ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਕਰੋ ਅਰੁ ਸੁਭ ਕਰਮਾ ਦਾ ਬੀਜ ਪਾਵੈ ਅਤੇ ਮਹਾ
 ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜਪ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੇਨੂੰ ਸੋ ਜਲ ਦੇਵੈ ਅਤੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕਿਰਸਾਣ ਕਰੇ ਅ
 ਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਚਰਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੋ ਆਪਣੇ ਰਿਦੈ ਵਿਚ ਸਮਝੇ ਇਸ ਪ੍ਰ

ਕਰਮੁਕਤਹੋਵੇ ਅਤੇਮਾਇਆਨੂਕੁਠਜਾਣਕੋਤਿਸਦਾਤਿਆਗਕਰੇਸੁਣੇਪਿਤਾ
 ਜੀਜਿਤਨੇਕੁਟੀਬੀਹੈਨਜੋਕਿਸੇਭੀਨਾਲਨਹੀਜਾਣਾਏਹੁਵਿਖਿਆਦੇਭੋਗਜੇਹੈਨ
 ਅਰਕਾਮਕਰੇਧਦੁਸਰਹੈਨਇਨਦਾਤਿਆਗਕਰੇਅਤੇਜਪਤਪਸੰਜਮਤੁਸੀ
 ਆਪਣੀਖੇਤੀਦੇਰਖਵਾਰੇਬੈਠਵੇਤਾਤੁਹਾਡਾਮਨਆਪਣੇਆਸਮਵਿਚਆਵੇਗਾ
 ਅਰਜਦੇਤੁਸੀਵਾਹੁਗੁਰੂਨਚੀਨੇਗੀਤਾਤੁਹਾਡਾਉਧਾਰਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇਜੋਕੋਈਵਾ
 ਹੁਗੁਰੂਦਾਨਮਸੁਣੇਸੁਣਾਵੇਗਾਤਿਸਕਭੀਉਧਾਰਹੋਵੇਗਾ ਤਾਮਾਤਾਨੇਕਹਿਆ
 ਬੈਠਜਦਤੇਰੀਕਿਰਪਾਹੋਵੇਗੀਤਾਮਾਤਮੇਨਚੀਨੀਏਗਾ ਤਾਕਾਲੂਨੇਕਹਿਆਹੋਬੇ
 ਟਰਗਫੈਖਤੇਆਗਿਆਨਏਹੁਕਈਅਸਿਖਜਨਮਾਦਾਚਲਿਆਆਵਦਾਹੈਅਤੇ
 ਗਿਆਨਸੀਤਾਨੂਮਿਲਕੇਹੁਣਹੁੰਦਾਹੈ ਜੋਚਿਹਗਿਆਨਇਤਨੇਜਨਮਾਂਦੇਆਗਿਆਨ
 ਨੂਕਿਉਕਰਕਰੇਗਾ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਸੁਣੇਪਿਤਾਜੀਲਕੜੀਆਂਯਜਾਰਬਰਸਾ
 ਦੀਆਇਕਠੀਆਕੀਤੀਆਹੋਈਆਹੋਵਨਅਤੇਅਗਨੀਪਥਰਵਿਚੋਚਿਨਗ
 ਰੀਕਢਕੇਲਕੜੀਆਨੂਲਾਵੀਏ ਤਾਸੋਭੇਹੀਲਕੜੀਆਭੁਸਮਹੋਇਜਾਦੀਆਹੈ
 ਨਜੋਤੈਸੇਹੀਲਕੜੀਆਦੀਨਿਆਈਆਗਿਆਨਹੈ ਅਤੇਸਾਧਸੰਗਤਦੇਮਨਦੀ
 ਜੋਖੀਤਹੈਸੋਚਿਨਗਰੀਦੀਨਿਆਈਹੈ ਜੋਤੈਸੇਹੀਸਾਧਸੰਗਤਦੀਅਤੇਨਾਮਦੀਖੀ
 ਤਾਮਾਗਿਆਨਨੂਅਤੇਪਾਪਨੂਨਾਸਕਰਦੀਹੈ ਏਹਸੋਭੇਬਾਰਤਾਕਰੋੜੀਏਨੇਸੁਣਕ
 ਰਗੁਰੂਜੀਦੀਚਰਨੀਲਗਾ ਕਰੋੜੀਏਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਮੇਕਿਲਾਬਣਾਵਦਾ
 ਹਾਂਅਤੇਮੇਇਟਕਿਸਦੇਨਉਦੀਰਖਾ ਤਾਸੀਸਤਿਗੁਰੂਸੁਆਮੀਨੇਆਖਿਆਭਾ
 ਈਕਰਤਾਰਦੇਨਾਮਦਾਕਰਤਾਰਪਰਬਣਾਉਮਤਾਉਸਨੇਕਚਕੋਟਬਾਹਰਲਾਬਣ
 ਇਆਅਤੇਬਾਬੇਜੀਦੇਘਰਪਕੇਬਣਾਏ ਤਾਉਥੇਬਾਬੇਜੀਦਾਕੁਟੇਬਲਖਮੀਦਾ
 ਸਮਾਤਾਤ੍ਰਿਪਤਾਜੀਅਤੇਮਹਿਤਕਾਲੂਜੀਅਤੇਸਿਰੀਚੰਦਜੀਭੀਅਤੇਮਾਤਾਚੋ
 ਣੀਜੀਭੀਆਇਰਹੇ ਅਤੇਓਹਕਰੋੜੀਆਜਮੀਨਭੇਟਕਰਕੇਬਿਦਿਆਲਗਾਹੋ
 ਵਣਤਾਫੇਰਿਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੋਗਰੀਬਾਨਿਵਾਜਜੋਕਿਛੁਇਸਜੀਮੀਦੀਪੈਦਾਇ
 ਸਹੋਵੈਗੀਜੋਧਰਮਸਾਲਾਵਿਚਪਵਾਈਮੇਜੀਤਾਕਰੋੜੀਆਮਥਾਟੇਕਕੇਬਿ
 ਦਿਆਹੋਇਆ ਅਤੇਦੇਵੇਦੀਆਗਊਆਅਤੇਮਹੀਆਦੇਵਗਵਧਦੇਜਵਣ
 ਦਿਨੋਦਿਨਅਤੇਦਿਨਦਾਦੁਪਬਾਬੇਜੀਦੇਘਰਪਹੁਚਾਵੇ ਅਤੇਰਾਤਦਾਦੁਪਆਪ
 ਣੇਘਰਰਖਨਇਤਨੇਨੂੰਸਰਾਧਾਦੇਦਿਨਆਏਤਾਕਾਲੂਨੇਆਪਣੇਪਿਤਾਦਾਸਰ
 ਧਕੀਤਾਤਾਕਾਲੂਬ੍ਰਹਮਣਦੇਪੈਰਧੋਵਣਲਗਾਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਪਾਛਿਆਹੋਪਿਤਾ

ਜੀ ਇਹ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਇਤਨ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾ ਕਾਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਨਨਕ ਜੀ ਮੇਰੇ
 ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਰਾਧ ਹੈ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜਬ ਲਗਾ ਵਾਸਨਾ ਬੁਧੀ
 ਅਹੋਈਆ ਹੈ ਨ ਸੋ ਤਬ ਲਗਾ ਪਿਤਰ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਰੋਗ ਦੇ ਹੈ ਨ ਅਰ ਜਬ ਏਹ ਪ੍ਰ
 ਣੀ ਵਾਸਨਾ ਤੇ ਨਿਰਵਾਸ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਪਿਤਰ ਭੀ ਮੁਕਤ ਹੋਤੇ ਹੈ ਜਿਸਤਰਾ ਲੜਕੇ ਦੇ
 ਹਥ ਵਿਚ ਗੁਡੀ ਦੀ ਰੋਰ ਹੋਦੀ ਹੈ ਤਾ ਪਿਛੇ ਚੰਦ ਰੋਰ ਮੇ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਡੀ ਨੂੰ ਜਾਇ ਪ
 ਹੁਰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਰੋਰ ਟੁਟ ਜਾਈ ਹੈ ਤਾ ਗੁਡੀ ਭੀ ਚਲੀ ਜਾਈ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਜੇ ਰੋ ਅਗਿਆ
 ਨੀ ਹੈ ਨ ਸੋ ਉਨ ਕੇ ਮੋਹ ਕੀ ਜ਼ੁਰੀ ਪਿਤਰ ਕੋ ਪਹੁਚਾਈ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਅਗਿਆਨ ਕ
 ਰੀ ਹੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਆਖ ਕੇ ਅਖੀਆ ਮੀਟੋ ਤਾ ਕਾਲ ਨੇ ਅਖੀਆ ਮੀ
 ਣੀਆ ਤਾ ਕਿਆ ਦੇਖੈ ਜੋ ਮੇਤਾ ਬੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਅਰ ਜੇ ਹੋਰ ਹੁਜਗਾ
 ਦੇ ਪਿਤਰ ਹੈ ਨ ਸੋ ਸਭ ਚਤੁਰ ਭੁਜ ਸਰੂਪ ਧਰੇ ਹੋਏ ਵਿਸਨ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਹੈ ਨ ਤਾ ਸਭ
 ਕਾਲ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਮਿਲੇ ਤਾ ਸਰਾਧ ਨੇ ਕਾਲ ਪਿਤਰ ਦੇ ਗਲ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿਆ
 ਪਿਤਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੋ ਕਾਲ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸ ਦੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਪੈਦਾ ਹੋਏ
 ਆਹੈ ਜੋ ਜਿਸ ਦੇ ਪਿਛੇ ਅਸਾ ਸਭ ਨਾ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾ ਕਾਲ ਉਥੇ ਇਕ ਬ
 ਰ ਸਰਹਿਆ ਅਰ ਬੰਦੇ ਦਿਵੰ ਰੋਗ ਬੈਕੁੰਠ ਦੇ ਕਾਲ ਨੇ ਰੋਗ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਮਿਲੇ ਫੇਰ ਕ
 ਲ ਪਿਤਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਰਾਈ ਮੈਤਾ ਮਾਤੁਲੋ ਕ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਮੇ ਦੇਹ ਨੂੰ
 ਤਿਅਗ ਕਰ ਕੇ ਏਥੇ ਤੁਹਾ ਪਾਸ ਆਵੇਗਾ ਤਾ ਕਾਲ ਨੇ ਅਖੀਆ ਪੋਲੀਆ ਜਾ
 ਖੋਲ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈ ਨ ਅਤੇ ਬਾਲ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਪੈਰ ਹੀ ਅਜੇ ਬੈਠਾ
 ਧੋਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਕਾਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਬੇਟਾ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ ਮੈ ਇਕ ਕਉਤ ਕਠਿ
 ਠਾ ਹੈ ਜੇ ਤੂੰ ਕਰੇ ਤਾ ਸਰਾਧ ਕਰੀਏ ਨਹੀਤ ਨਕਰੀਏ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਪਿ
 ਤਾ ਜੀ ਜੇ ਉਤਮ ਪੁਰਖ ਕਿਰਿਆ ਕਰ ਦੇ ਹੈ ਨ ਸੋ ਸਭ ਨਾ ਦੀ ਰਹੁ ਰਾਸ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਤੁ
 ਸੀ ਭੀ ਸਰਾਧ ਕਰੇ ਜੋ ਸਰੇ ਜਗਤ ਦੀ ਗੀਤ ਚਲੀ ਜਾਵੈ ਤਾ ਫੇਰ ਕਾਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ
 ਨਨਕ ਜੀ ਮੈ ਇਕ ਬਰਸ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿਚ ਰਹਿਆ ਇਆਹਾ ਅਤੇ ਇਥੇ ਅਜੇ ਮੈ ਉਸੇ
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋਦਾ ਹਾ ਏਹ ਬਾਤ ਬੁਧੀ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿ
 ਆ ਹੈ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਅਸਚਰਜ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਰਤ ਸੀ
 ਹੁਣ ਕਰਤਾਰ ਨਾ ਮਾਰਿਤ ਕਰੇ ਤਾ ਫੇਰ ਕਾਲ ਨੇ ਨਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾ
 ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਰੂਪ ਜਾਇਆ ਅੇਸੀ ਲੀਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰ ਕੇ ਉਥੋਂ ਚਲ ਦੇਰ
 ਹੋ ਅਤੇ ਮਹਿਤ ਕਾਲ ਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਜੀ ਭੀ ਉਥੇ ਹੀ ਰਹੇ ਸਾਖੀ ਪੁਰੀ ਹੋਈ

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਰਾਮਤੀਰਥ ਪਰ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮਣ ਸੇ
 ਤਾਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਆਉਦੇ ਆਉਦੇ ਰਾਮਤੀਰਥ ਪਰ ਆਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਪੁਰਨਮਾ ਸੀ
 ਕੇ ਨਵਣ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਆਏ ਅਤੇ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਸੈਲ ਕਰ ਦੇ ਕਰ ਦੇ ਆਇ ਕੇ ਦੇਖ
 ਨਤ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮਣ ਬੈਠੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੀ ਅਰੁ ਇਸ ਨ ਕਰ ਕੇ ਸਾਲ ਗਰਾਮ
 ਕੀ ਪ੍ਰਤਮ ਨ ਤਿਲ ਕਲਗਾਇ ਕੇ ਅਗੇ ਧਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦੁਆਰ ਸਤਿਲ
 ਕਲਗਾਇ ਕਰ ਬੈਠੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਚਉਕੜੀ ਮਾਰ ਕਰ ਅਤੇ ਤੂੰ ਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬ
 ਹੁਤ ਭਗਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਲੋਕ ਨ ਦਿਖਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਸੇ ਹੈ ਨ ਜੋ ਸਰ
 ਬ ਕੇ ਜੀਅ ਕੀ ਜਾਣੇ ਹੋਏ ਹੈ ਜਾਓ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅਖੀਆ ਮੀਟ ਕਰ ਮਾਲਾਲ
 ਗਾ ਫੇਰਨ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਲਗਾ ਕਰਨ ਤਾਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ
 ਦੇਉ ਤਾ ਤੂੰ ਅਖੀਆ ਮੀਟ ਕਰ ਕਿਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ
 ਕਹਿਆ ਹੇਤ ਪਾਜੀ ਮੈ ਸਾਲ ਗਰਾਮ ਕੀ ਪੁਜਾ ਕਰਦਾ ਹਾ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
 ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਉ ਤਾ ਜੇ ਮੁਰਤ ਹੈ ਜੇ ਤਾ ਤੋਰੇ ਅਗੇ ਧਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਤਾ ਅਖੀਆ
 ਮੀਟ ਕਰ ਧਿਆਨ ਕਿਸ ਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਤ ਪਾਜੀ ਮੈ ਨੁ ਧਿਆ
 ਨ ਕਰਨੇ ਤੇ ਤਿਨ ਲੋਕ ਨ ਜਗੀ ਆਉਦੇ ਹੈ ਨਿ ਤਾਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ
 ਜੀ ਤਿਨ ਲੋਕ ਵਿਚ ਜੇ ਵਰਤਾ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਤੋਂ ਨ ਜਗੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਣ
 ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਾ ਪਾਜੀ ਮੈ ਨੁ ਸਭ ਕੁਛ ਨ ਜਗੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਹੇ ਬਤ ਕਹਿ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ
 ਅਖੀਆ ਮੀਟ ਛੁਡੀਆ ਤਾਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਇਕ ਗੁਪਤ ਸਿਖ ਕੇ ਦੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜੇ ਤੂੰ ਇ
 ਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਦੇ ਅਗੇ ਸਾਲ ਗਰਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤਮ ਉਠਾਇ ਕੇ ਲਿਜਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਦੁਕਮ ਕੇ
 ਆਇ ਕੇ ਗੁਪਤ ਸਿਖ ਨੇ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਦੇ ਅਗੇ ਸਭ ਕੁਛ ਪੁਜਾ ਕੇ ਸਮੇਤ ਠਕਰ ਪ੍ਰਤਮ
 ਉਠਾਇ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਜਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਅਖੀਆ ਖੋਲੀਆ ਤਾ ਕਿ ਅਦੇਖੇ ਜੋ ਠਕਰ ਦੀ
 ਪ੍ਰਤਮ ਅਗੇ ਨਹੀ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਲਗਾ ਬਿਰਲਾ ਪਕਰਨ ਦੇਖ ਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਬਰ
 ਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿਉਂ ਰੋਦੇ ਹੋ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੇਤ ਪਾਜੀ
 ਠਕਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤਮ ਸਭ ਕੁਛ ਮੇਰੇ ਅਗੇ ਤੇ ਕੋਈ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨ ਨ ਕਜੀ
 ਆਖਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਤੈਨੁ ਧਿਆਨ ਕੀਏ ਤੇ ਤਿਨ ਲੋਕ ਨ ਜਗੀ ਆਉਦੇ ਹੈ
 ਸਭ ਕੁਛ ਤੈਨੁ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਹੈ ਨ ਤੂੰ ਦੇਖ ਲੈ ਤਾ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਆਪ
 ਣਾ ਸਰਮੀ ਨਿਆ ਤੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਤਾ ਪਾਜੀ ਮੈ ਤਾ ਅਪਣੇ ਪੇਟ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਸੁਠ ਬੋਲ ਦਾਸ
 ਅਤੇ ਇਸ ਸੁਠ ਬੋਲਣ ਕਰ ਕੇ ਮੈ ਦੁਕਤਾ ਖਾਵਦਾ ਸਾ ਅਰੁ ਇਸ ਮੁਰਤ ਪੱਰ ਮੇਰੀ ਗੁਜ

ਰਨੁਰੋਦੀਸੀ ਪਰਜੀਹੁਣਸੀਗੋਬਿੰਦਜੀਕੋ ਅਰਥਜਿਨਕਿਨੈਮੁਰਤੁਲੀਤੀਹੋਜੋਤਿਸ
 ਦੇਪਾਸੇਮੈਨੁਦਿਵਾਇਦੇਵੋਜੀਜਾਬ੍ਹਾਹਮਣਖਰਾਨਿਮਾਣਹੋਇਆ ਅਰੁਲਗਾਬੇਨਤੀ
 ਕਰਨਤਾਗੁਰੂਜੀਦਇਆਲੁਹੋਏਤਾਬਾਬੇਜੀਕਾਹਿਆ ਦੇਵਤਾਜੀਜੇਤੂੰਸੁਠਬੋਲਣਾ
 ਛਡਦੇਵੇਤਾਸੀਪਰਮੇਸਰਜੀਤੈਨੁਦੇਵੈਹੀਰੋਦੀਪਹੁਚਾਵੈਗਾਤੂੰਸੁਠਨਾਬੋਲਿਆਕਰੁ
 ਅਰਸੀਰਾਮਨਾਮਜੀਕੋਸੁਧਆਤਮੇਜਪਿਆਕਰੁਤਾਬ੍ਹਾਹਮਣਨੇਕਾਹਿਆਹੇਤਪਾ
 ਜੀਜੇਤੂੰਕਿਰਪਾਲਹੋਵੈਗਾਤਮੇਸੁਠਨਾਬੋਲਗਾਅਤੇਸੁਣੇਜੀਸੁਠਬਗੈਰਰੋਦੀਭੀ
 ਨਹੀਚਲਦੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਹਿਆਹੇਸੁਆਮੀਦੇਵਤਾਤੂੰਸੁਠਕਿਉਆਖਦ
 ਹੈਜੇਮੈਅਖੀਮੀਟਵਾਹਾਤਮੇਨੁਤਿਨਲੋਕਨਜਰੀਆਵਦੇਹੈਨ ਅਰਜਿਥੇਤੂੰਬੈਠ
 ਹੈਤੁਰੇਪਿਛੇਮਾਲਧਨਦਬਿਆਪਇਆਹੈਜੋਉਸਕੀਤੈਨੁਖਬਰਹੈਯਾਨਹੀਤਾਬ੍ਹਾ
 ਹਮਣਨੇਕਾਹਿਆਤਪਾਜੀਮੈਨੁਕਿਆਖਬਰਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕੀਤਾਹੈ
 ਸੁਆਮੀਦੇਵਤਾਤੂੰਠਕਰਧਰਤੀਖੋਦਤਾਓਹਬ੍ਹਾਹਮਣਨੇਧਰਤੀਖੋਦੀਤੇਕਿਆ
 ਦੇਖੇਜੇਬਹੁਤਹੀਧਨਪਇਆਹੈਤਾਬ੍ਹਾਹਮਣਨੇਆਇਕਰਸੀਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਮਥ
 ਟੇਕਿਆਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਸਬਦਕਾਹਿਆ ਰਗੁਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
 ਘਰੁ ੩ ਕਾਲਨਹੀਜੋਗਸਾਹੀਨਹੀਸਤਕਫੁਬਾਬਾਨਿਸਟਜਗਭਰਿਸਏਏ
 ਰੂਬਤਾਇਵਜਗਾ॥੧॥ਕੂਲਮਾਹਿਰਾਮਨਾਮਾਸਾਹੁਅਖੀਤਮੀਟਹੀਨਕਪਕੜਹੈ
 ਰੰਗਣਕਉਸੀਸਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਦਯੋਤੀਨਕਪਕੜਹਿਸੁਸ੍ਰਤੇਤਿਨਲੋਆ॥
 ਮਗਰਪਾਛੇਕਛੁਨਸੁਝੈਏਹਪਦਮਅਲੋਇ॥੨॥ਖੜੀਅਨੇਧਰਮਛੋਰਿਆਮ
 ਲੇਛਭਾਖਿਆਗਾਹੀ॥ਸਿਸੁਸਭਇਕਵਰਣਹੋਈਧਰਮਕੀਗਤਿਰਹੀ॥੩॥ਅ
 ਸਟਸਾਜਸਾਜਪੁਰਣਜੋਧਹਿਕਰਹਿਬੇਦਅਭਿਆਸਾ॥ਬਿਨਨਾਮਹਰਿਕੇਮੁਕਤਿ
 ਨਹੀਕਹੈਨਾਨਕਦਾਸ॥੪॥੧॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਬਜੀਕਹਿ
 ਦੇਹੈਨ ॥ਹੇਸੁਆਮੀਦੇਵਤਾਤੂੰਜੇਇਸਪਬਰਦੀਮੁਰਤਦਾਸੇਵਨਕਰਦਾਹੈਸੋਤ
 ਇਸਦੇਵਸਕਾਲਭੀਨਹੀਜੋਮਰਣਤੇਰਖਲੇਵੈਅਤੇਏਹਭੀਨਹੀਜੇਇਸਦੀਸੇਵਾ
 ਨਹੀਕੀਤੀਤਾਮਾਰਦਾਭੀਨਹੀਅਤੇਸੇਵਾਕੀਤੇਛਡਦੇਦਾਹੈਸੁਣੇਸੁਆਮੀਜੀਅਖੀ
 ਆਮੀਟਕੇਨਕਪਕੜਕੇਬੈਠਰਹੇਸੀਸਾਹੀਠਗਣਵਾਸਤੇਸੁਣਦੇਵਤਾਜੀਏਹਠਗੀ
 ਬਗੀਰੇਹੇਇਕਦਿਨਗਲਪਵੈਗੀਅਤੇਮੁਕਤਜੋਹੈਸੋਸੀਠਕਰਜੀਦੇਨਾਮਾਵਿਚਹੈਅ
 ਬਕੇਕਲੀਕਾਥਕੇਪਹਿਰੇਵਿਚਰਾਮਨਾਮਹੀਸਾਰਵਸਤੁਹੈਜੋਤੁਨਾਮਸਿਮਰਿਆਕ
 ਰਅਤੇਸੁਣੇਸੁਆਮੀਜੀਜੋਕੋਈਸੁਧਆਤਮੇਸੀਰਾਮਨਾਮਸਿਮਰੇਗਾਸੋਮੁਕਤ

ਹੋਵੇਗਾ ਅਰੁਰਾਮਨਾਮਸਿਮਰੇਬਿਨ ਹੋਰਸੇਵਾਪੂਜਾਸਭਬਾਦੈ ਤੁਟਤੀਰਬਦੈ
 ਵਲੇ ਕਾਪੂਜਨਭੀ ਕਿਸੇਕੰਮਨਹੀਆਵਦਾ ਹੋਵੇਵਤਾ ਕਪਟਕਉਛੋਡਕੇਪੂਜਨਕ
 ਰਤਾਸਭਪ੍ਰਕਾਰਕਰਕੇਤੈਨੁਸੁਖਹੋਵੇਗਾ ਸੀਰਾਮਨਾਮਸਿਮਰਤੇਰਭੁਲਾਹੋਵੇਗਾ
 ਤਾਉਸਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇਆਖਿਆਹੇਤਪਾਜੀਏਜੇਧਨਤੁਸਾਮੈਨੂੰਦਸਿਆਹੈਮੈਨੇਲੀ
 ਆਪੈਸੋਤੁਮਾਰਾਹੈਕਿਕਿਸੇਹੋਰਸਕਾਧਰਿਆਹੋਇਆਹੈਆਪਕਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਦੇਵਤਾਜੀਤੁਮਜੇਕਹਦੇਹੋਅਖੀਆਮੀਟਣੇਤੇਅਰਧਿਆਨਕ
 ਰਨੇਤੇਮੈਨੂੰਤਿਨੇਲੋਕਸੁਝਦੇਹੈਨ ਤਿਨਲੋਕਵਿਸਦੇਹੈਨਅਰਏਹਨਹੀਵਿਸਦਾਤੇਰੇ
 ਮਗਰਕੋਪੀਛੇਧਨਪਾਇਆਹੋਇਆਹੈਇਸਦੀਤੈਨੁਖਬਰਨਹੀਤਾਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇਕ
 ਹਿਆਗੁਰੂਜੀਅਸੀਸਚੇਹੁੰਦੇਤਾਸਾਨੁਏਹਸੁਝੇਜੀਹਮਝੁਟੇਹੈਹਮਭੀਕਰਤੁਤਭੀ
 ਝੂਠੀਹੈਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਬਚਨਕੀਤਾਹੇਸੁਆਮੀਜਿਤਨੀਮਾਇਆਹੈਇਸਦੁਨੀਆ
 ਵਿਚਹੈਸੋਸਭਾਇਸਧਰਤੀਵਿਚਦਬੀਹੋਈਹੈਖਾਧੀਕਿਸੇਨਹੀਨਾਕਿਸੇਹੋਛਾਈ
 ਹੈਚਾਰੇਜੁਗਾਵਿਚਮਾਇਆਇਕਠੀਕਰਕਰਕੇਦਬਗਏਹੈਨਅਤੇਖਾਧਾਅੰਨਪੀ
 ਤਾਪਣੀਹੋਛਾਇਆਕਪੜਾਨਾਕਿਸੇਸੋਨਹੀਖਾਧਾਹੈਨਾਕਿਸੇਰੁਪਹੀਖਾਧਾਹੈਨ
 ਕਿਸੇਤਾਬਾਹੀਖਾਧਾਹੈਸੋਏਹਚਲਣਜਗਤਵਿਚਮਾਇਆਦਾਕਰਦਿਤਾਹੈਸੋਇ
 ਉਕਰਕੇਬਿਉਹਾਰਚਲਦਾਹੈਅਰਸੁਣਸੁਆਮੀਦੇਵਤਾਜੋਪਰਮੇਸਰਕੇਭਗਤ
 ਹੈਨਸੋਪਰਉਪਕਾਰੀਹੈਨਤਿਨਕੀਵਿਬਵਿਸਦੈਉਨਕੀਚਰਮਾਦਿਸਟਨਹੀਅ
 ਤੇਸਾਰਿਅਰਸਾਧਕੋਸਭਕੁਛਸੁਝਦਾਹੈਜੋਇਥੇਏਹੁਹੈਇਥੇਏਹਕੁਛਹੈਓਹਸ
 ਰਬਜੀਵਕੇਰਿਦੇਕੀਜਾਣਤੇਹੈਪਰਕਹਿਦੇਕਿਸੀਕੋਕੁਛਨਹੀਉਨਕੋਆਪਣੇ
 ਰਿਦੇਵਿਖੇਪਰਗਾਸਹੈਜਿਸਕੋਪਰਮੇਸਰਦਿਆਲਹੋਇਕਰਸਮਾਈਬਖਸਦਾਹੈ
 ਸੋਈਇਸਬਾਤਕੋਜਾਣਤਾਹੈਅੰਰਕੋਈਨਹੀਜਾਣਦਾਤਾਉਸਬ੍ਰਾਹਮਣਨੇਬੋਨਤੀ
 ਕੀਤੀਹੋਬਾਬਾਜੀਜਿਤਨਾਸੀਸਾਰਹੈਸੋਸਭਮਾਇਆਹੀਕੋਚਾਹੁਦਾਹੈਪਰਮੇਸਰਕੋ
 ਤੋਕੋਈਨਹੀਸਿਮਰਦਾਤਿਨਕੀਕਿਆਗਤਹੋਵੇਗੀਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆ
 ਹੇਸੁਆਮੀਜੀਕਲਜੁਗਾਵਿਚਖੜੀਬ੍ਰਾਹਮਣਸੀਸਾਰਵਿਚਮੁਖਹੈਸਨਸੋਤਿਨਨੇਕ
 ਆਪਣਾਧਰਮਕਰਮਛੂਤਦੀਆਹੈਅਰਪਾਪਬੁਧਪਕੜੀਹੈਕੋਟਕੋਟਪਾਪਕ
 ਰਦੇਹੈਨਇਕਬੋਟੀਆਕਾਦਰਬਲੈਣਸੋਬਡਪਾਪਾਸਿਰਪਾਪਹੈਦੂਸਰਾਖੜੀਬ੍ਰ
 ਹਮਣਹੋਇਕੋਤਰਕਾਨਾਲਮਿਲਕੇਆਪਣੇਬਣਜਬਿਵਹਾਰਕਰਦੇਹੈਨਤੁਰ
 ਕਦੀਭੁਖਾਬੋਲਦੇਹੈਨਏਹਭੀਅਤਮੰਤਪਾਪਹੈਤੀਜਾਪਰਾਈਇਸਤੀਆਨਾਲ

ਰਸਗੀਤਕੀਆ ਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਰਪਰਾਈ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨੀ ਬੇਹਨਕ ਏਹੁ ਭੀਮ
ਹਾਪਾਪਦੇ ਸਿਰ ਪਾਪ ਹੈ ਅਰਜਿਥੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਜਸ ਉਚਾਰਹੁ ਦਾਹੇ ਅਤੇ ਮਾਇਆ
ਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ਕੀ ਬਾਤ ਚਲਾਇ ਦੇਣੀ ਸੋਭੀ ਮਹਾਪਾਪ ਹੈ ਜੈਸੇ ਕਹਾ ਹੈ ਪਾਪੀ ਭਗ
ਤਨ ਭਾਵਈ ਹਰਿ ਪੁਜਾਨ ਸੁਹਾਇ॥ ਮਾਖੀ ਚੰਦਨ ਪਰਹੈ ਜਾਹਿ ਬਿਗੀਧ ਤਹਿ ਜਾਇ॥

ਸਰਮ ਕਰਿਹੀ ਸਾਕਤਾ ਅਰਸਾ ਧੁਕੈ ਮਿਲੈ ਨਿਸੀਗ॥ ਮੁਕਤ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਐ
ਨਨਕ ਪਰੈ ਨ ਭੁਗਾ॥ ੧॥ ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਅਖਿਆ ਹੋ ਪਤਸਾਹ ਜੀ ਕਲਜੁਗ
ਵਿਚ ਐਸਾ ਹੀ ਵਰਤਾਰ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੀ ਪਰਜੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੇ ਭੁਜਨ ਬਿਨ ਕੋ
ਈ ਹੋਰ ਭੀ ਉਪਾਉ ਹੈ ਛੁਟਣੇ ਕਾ ਯਾਨਹੀ ਨਾਮ ਕੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰਕੇ ਛੁਟੀਐ ਗਾ ਸੋਮੇ
ਨੁ ਅਯੋ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨ ਮੁਕਤ
ਕਦੇ ਭੀ ਨਹੀ ਹੋਈ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਸੋਲੋ ਕਹਿਆ ਕੀਰਤਨ ਮੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ਨੀਤ ਉਪ
ਜੈ ਮਨ ਪਰਤੀਤ ਪਿਆਰਾ ਸਗਲ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸ ਹੋਇ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹਰਿ ਦੁਆਰਾ॥
ਬਿਨਾ ਸਿਮਰਨ ਜੋ ਜੀਵਨ ਬਿਰਥੇ ਸਾਸ ਪਰਾਲਾ ਨਨਕ ਹਰਕ ਸਿਮਰਨ ਸਾਰ ਹੈ
ਹੋਰ ਛੋਟੁ ਸਗਲ ਜੀ ਜਾਲਾ॥ ੧॥ ਏਹੁ ਸੋਲੋਕ ਸੁਣ ਕਰ ਓਹੁ ਪੀਡਿਤ ਗੁਰੂਜੀ ਕਾ ਸਿ
ਖ ਹੋਇਆ ਅਰੁ ਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਲਗਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਗੁਪਤ ਸਿਖ ਪਾਸੋ ਉਸਨੂੰ ਠਕੁਰ ਕੀ ਪ੍ਰਤਮਾ ਮੰਗਾਇ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਕਹ
ਹੋ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਪਾਸੋ ਮਾਲ ਧਨ ਰਜ ਕੇ ਦਿਵਾਇ ਦਿ
ਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਏਹੁ ਖਾਹੁ ਅਤੇ ਪਹਿਰ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸੁਧ ਆਤਮੇ ਹੋਇ
ਕਰ ਸਿਮਰ ਸੁਣਹੁ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਜਿਨ ਕੈ ਆਤਮੇ ਅੰਦਰ ਸਚ ਹੈ ਤਿਨ ਕੈ ਸਚ ਮਿ
ਲਿਆ ਜਬ ਸਚੇ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਦੁਨੀਆ ਕਚੁ ਨਿਕਰਾ॥ ੧॥ ਤਾ ਉਸ ਬ੍ਰ
ਹਮਣ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੂੰ ਸਿ
ਖ ਕਰਕੇ ਉਥੋਂ ਬਿਦਿਆ ਹੋਇ ਕਰ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਨੁ ਆਏ ਸਾਖੀ ਪੁਰੀ ਹੋਈ

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮਣ ਆਚਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲਿ ਹੋਈ॥

ਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਕ ਅਚਾਰੀ ਬ੍ਰਹਮ
ਣ ਖੁਧਿਆਰ ਥੀ ਨੇ ਆਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਆਸੀਰ ਬਾਦ ਆਇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ
ਗੁਰੂਜੀ ਰੋਜੇਈ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਬੇ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਆਉ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ
ਪਰਸਾਦ ਤਿਅ ਥੇ ਤਾ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੈ ਇਸ ਧਰ
ਤੀ ਕੀ ਕਰੀ ਹੋਈ ਰੋਜੇਈ ਨਹੀ ਖਾਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਥ ਕੂਰ ਧਰਤੀ ਹੋਰ ਖੇਦਾ ਗਾ ਅ

ਤੋਰਉਕਾ ਦੇਵਗਾ ਅਤੇ ਸਮਧਾਏ ਇਕੋ ਰਉਕੇ ਵਿਚ ਲੇਵਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹ
ਥੀ ਰਸੋਈ ਕਰਕੇ ਖਾਵਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਮਿਸਰਨ ਅੰਨ ਕੋਰਾ ਹੀ ਦਿ
ਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਪੰਡਤ ਅਨਜ ਕੋਰਾ ਹੀ ਲੈ ਕਰ ਬਾਹਰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਜਾਇਕਰ ਧਰਤੀ
ਖੋਦਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਜਿਥੇ ਧਰਤੀ ਖੋਦੈ ਤਾਂ ਉਥੇ ਹੀ ਹਡੀਆਂ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ
ਧਰਤੀ ਖੋਦਦਾ ਹੀ ਠਿਰਿਆ ਜਾਫੇਰਿ ਭੁਖ ਨਾਲ ਅਜਜ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀਆਂ ਪਾਇਆ ਅਰੁ ਕਹਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅ
ਪਣੀ ਰਸੋਈ ਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲੈ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਓ ਆਪੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ
ਜੀ ਓਹ ਸਮਾਹੁਣ ਬੀਤ ਗਇਆ ਹੈ ਪਰਤੂ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਆਖ ਕੈ ਰਸੋਈ ਜਾਇਕਰ
ਬਣਾਇਖਾਹੁ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸੰਬਦ ਕਹਿਓ ਆਪੰਡਤ ਕੇ ਪਰਥਾਇ।

॥ ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਇਨੇਕਾ ਰਉਕਾ ਕੰਚਨ ਕੁਮਾਰਾ ਰੁਪੇ
ਕੀਆਂ ਕਰਾ ਬਹੁਤ ਬਿਸਬਹਾ ਗੰਗਾ ਕਾ ਉਦਕੁ ਕਰਤੇ ਕੀਆਗਾ ਗਰੁੜ ਖਣ
ਦੁਧ ਸਿਉ ਗਾਧਾ ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ ਕਬਹੂੰ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਮਨਿ ਭੀ ਜੈ ਸਾਰਨਾਇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਸ ਅਠਲੀਖੇ ਹੋਵੈ ਪਾਸਾ ਚਰੇ ਬੇਦ ਮੁਖ ਗਰਪਾਠਾ ਪੁਰਬੀਨ
ਵੈ ਵਰਨ ਕੀ ਦਤਾ ਵਰਤਨੇ ਮਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਜੀ ਮਲ ਹੋਵਹਿ ਸੇਖਾ ਜੇ
ਗੀ ਜੰਗਮ ਭਗਵੇ ਭੇਖਾ ਕੋ ਗਿਰਹੀ ਕਰਮਾ ਕੀ ਸੰਧਾ ਬਿਨ ਬੁਝੈ ਸਭਿ ਖੜੀਅ
ਸਬੰਧਾ ॥ ੩ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਲਿਖੀ ਸਿਰਕਾ ਕਰਣੀ ਉਪਰੋਵੇਗਾ ਸਾਗਾ ਹੁਕਮ
ਕਰਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਗਾ ਨਨਕ ਸਾਚੇ ਕੇ ਸਿਫਤ ਭੰਡਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਸਬ
ਦ ਸੁਣਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਫੇਰ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸਿ
ਖ ਆਪਣਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਆਖਿਆ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ
ਸੰਜਮ ਕਰਣੀ ਕਰਾ ਨਵੁਣ ਨਉ ਜਪੇਹੀ ਨਨਕ ਅਗੈ ਉਤਮ ਸੋਈ ਜਿਪਾਪਾ
ਪੰਦਨ ਦੇਈ ॥ ਏਹੁ ਬ੍ਰਹਮਚਰੀ ਜੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਰਉਕਾ ਕਰੋ ਅਰਿ ਦੇਰੀ
ਮਲਨ ਤਾ ਵਰੋਹੇਵੇ ਤਾ ਕਦੀ ਭੀ ਨ ਭਿਟੇ ਜਾਵੇਗੇ ਏਹੁ ਸੁਣਕਰ ਬ੍ਰਹਮਚਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਲਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਜਨ ਕਰਨੇ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥
॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਦੁਨੀਚੰਦ ਖੜੀ ਨ ਲਹੇਈ ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਦਿਨ ਇਕ ਕਿਸੇ ਗਿਰਾਇ ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਉਥੇ
ਇਕ ਖੜੀ ਲਹਿੰਦੇ ਪਰਗਨੇ ਦਾ ਗਹਿਦਾ ਸੀ ਬਡਾ ਧਨ ਦੁਸੀ ਉਸ ਦੇ ਬੁਝੇ ਉਪ
ਰ ਸਤ ਪੰਜ ਗਡੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਲਖ ਲਖ ਰੁਪਯੇ ਕੀਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿ

ਆ ਜੋਇਥੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਦੁਨੀਚੰਦ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ
 ਆਇਆ ਬਡ ਆਦਰ ਭਾਉ ਕਰਕੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ ਤਾ ਉਸ ਦਿਨ ਓ
 ਸਦੇ ਘਰ ਮੇਂ ਸਰਾਧ ਸੀ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਦੁਧ ਦਹੀ ਸਭ ਵਸਤੂ ਮੰਗਾਇ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਜਿਵੇ
 ਏਹੇ ਸਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਹੋ ਦੁਨੀਚੰਦ ਅਜ ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ
 ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਕਾ ਸਰਾਧ ਹੈ ਤਿਸ
 ਦੇ ਨਮਿਤ ਮੇਂ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਣ ਜਿਵੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੋ ਦੁਨੀ
 ਚੰਦ ਅਜ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਕਉ ਤੀ ਸਰਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭੁਖਿਆ ਨੁ ਅਰਤੂ ਕਹਿਦਾ ਹੈ
 ਜੋ ਮੇਂ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਣ ਜਿਵੇ ਆਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਨਮਿਤ ਤਾ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਆਖਿਆ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਦੁਨੀਚੰਦ ਜੀ ਇਸ ਜਗਾ
 ਥੀ ਪੰਜਾ ਕੋਹਾ ਉਪਰ ਹੈ ਇਕ ਮਲਾ ਹੈ ਉਸ ਮਲੇ ਵਿਚ ਬੁਧਿ ਅਫ਼ਕੇ ਰੁਪ ਰੁਪ
 ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੂ ਉਥੇ ਪਰਸਾਵ ਲੈ ਜਾਹੁ ਪਰ ਡਰੀ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਜਾਣੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ
 ਮਾਨੁਖ ਬੁਧੀ ਹੋਇ ਅਵੈਗੀ ਅਰਪਰਸਾ ਦਿਖਾਵੈਗਾ ਤਾ ਦੁਨੀਚੰਦ ਪਰਸਾਵ ਲੈ
 ਕਰ ਉਥੇ ਗਇਆ ਜੀਗਲ ਦੇ ਵਿਚ ਦੇਖੇ ਤਾ ਇਕ ਮਲੇ ਦੇ ਸ਼੍ਰਤ ਲੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਬਿ
 ਆਕੁਲ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਪਾਸ ਬੈਠ ਕੇ ਪਰਸਾ ਦਿ ਅਗੇ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ
 ਦੀ ਪੇਰੀ ਪਾਇਆ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਮੁਖ ਬੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਪਿਤਾ ਮੇਂ ਤਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਸਭ
 ਬ੍ਰਹਮਣ ਖੁਲਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਦੀ ਮਾਨੁਖ ਬੁਧ ਹੋਇ ਆਈ ਸੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ
 ਬਚਨ ਕਰ ਤਾ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੁਮ ਤੇ ਬਡੇ ਉਤਮ ਲੋਕ ਬੇ ਸਭ
 ਕਰਮੀ ਬੇ ਏਹ ਬੁਧਿ ਅਫ਼ਕੀ ਦੇਹ ਤੁਸਾ ਕਿਉ ਪਾਈ ਤਾ ਏਹ ਸੁਣ ਕਰ ਉਸ ਨੇ ਅ
 ਖਿਆ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਏਹ ਮੇਰੀ ਦਸਾਇਤ ਕਰਕੇ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਮੇਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾ ਗੁਰੂ ਨਹੀ ਮਿਲਿ
 ਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦ ਮੇਰੇ ਅੰਤ ਕਾ ਸਮਾ ਆਇਆ ਬਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰੇ ਆਸ ਪਾਸ ਕਿ
 ਜੇ ਨੇ ਮਾਸ ਗੋਧਿ ਆ ਬਾ ਉਸ ਕੀ ਬਾਸਨ ਮੇਰੇ ਕੋ ਪਹੁੰਚੀ ਤਉ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਉਸ ਕੇ
 ਖਾਵਣੇ ਕਉ ਲੋਭਿਆ ਬਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੁਸ਼ਕਉ ਏਹ ਜਨਮ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਇਸੀ
 ਤੇ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਸ਼ਕਉ ਭੀ ਏਹੀ ਚਾਹੀ ਏ ਜੋ ਪੁਰੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਮਿਲ ਕਰ ਆਪਣਾ ਜਨ
 ਮ ਸੁਧਾਰ ਲੇਹੁ ਓਹ ਭੋਜਨ ਉਸ ਨੇ ਖਾਧਾ ਤਾ ਦੁਨੀਚੰਦ ਉਠ ਕਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ
 ਆਇਆ ਆਇਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਪੁਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਰਪਿਤਾ ਕੀਵ
 ਸਾ ਦੇਖ ਕੇ ਵਡਾ ਭੈ ਭੀਤ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਓਸ ਹੋ ਸਤ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਸਤ ਲਖ ਰੁਪਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਜੋਇ

ਸਦੇਵਿਚਮੇਰਾਧਿਆਨਰਹੇਗਾਤੁਮੇਰੀਗਤੁਕਿਆਜਾਣੀਏਕਿਸਤਰਾਂਹੋਵੇਗੀ
 ਹੇਪ੍ਰਭੂਜੀਏਹਅਗਲੀਦਰਗਾਹਵਿਚਮੇਰਾਕਿਆਹਾਲਕਰੇਗੀਏਸਮਾਇਆਕੋ
 ਮੇਰੇਸਾਥਪਰਲੋਕਵਿਚਜਦੋਕਾਯਤਨਦਸੋਜਿਸਕਰਕੇਏਹਲੋਕਪਰਲੋਕਵਿ
 ਚਸਹਾਇਕਰੇਵੇਹੇਮਹਾਰਾਜਮੇਰੇਪਰਦਾਇਆਕਰੇਏਤਨਕਹਿਕੇਗੁਰੂਜੀਕੀਚ
 ਰਨੀਲਗਾਬੜਾਅਧੀਨਦੇਖਕੇਸਾਹਿਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਮਨਮਿਹਰਆਈਤੇ
 ਕਹਿਓਨੇਹੇਦੁਨੀਚੰਦਏਹਮਾਇਆਕੋਪਰਮੇਸਰਕੇਅਰਥਸੀਤਾਸਾਧਾਪਰਮੇਸ
 ਰਦੇਧਿਆਰਿਆਕੋਖਵਾਇਦੇਹਾਇਸਬਤਕੇਜਾਮਨਹਮਧੈਇਸਕਰਜੁਕਰ
 ਨੇਕਰਤੇਰੇਨਾਲਚਲੇਗੀਮਾਇਆਕੋਪਰਬਾਇਗੁਰੂਜੀਨੇਜਬਦਕਹਿਆ
 ਸਿਰੀਰਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ਮਛੁਲੀਜਾਲੁਨਜਾਣਿਆਸਰੁਖਰਾਅਸਗਾਹੁ
 ਅਤਿਸਿਆਣੀਜੋਹਣੀਕਿਉਕੀਤੇਵੇਸਾਹੁਕੀਤੇਕਬਣਪਾਕੜੀਕਾਲਨਟਲੈਸਿਰਾ
 ਹੁ॥੧॥ਕੁਈਰੇਇਉਸਿਰਜਣਹੁਕਾਲੁਜਿਉਮਛੁਲੀਤਿਉਮਣਸਾਪਵੈਅਚਿਤਾਜਾ
 ਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰੁਜਗੁਬਾਧੋਕਾਲਕੋਬਿਨੁਗੁਰਕਾਲੁਅਫਗੁਸਾਚਿਰਤੇਸੇਉਬ
 ਰੇਦੁਬਿਧਾਛੋਡੁਵਿਕਾਰਾਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰਿ॥੨॥ਸੀਚ
 ਨੇਜਿਉਪੰਛੀਆਜਾਲੀਬਧਿਕਹਾਬਿਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹੋਰਿਫਾਬੇਚੋਰੀਸਾਥਿ
 ਬਿਨੁਨਵੈਚੁਟਿਸੁਰੀਅਹਿਕੋਇਨਸੰਗੀਸਾਥਿ॥੩॥ਸਚੇਸਚਾਅਖੀਅੰਸਚੇਸ
 ਚਾਬਨੁ॥ਜਿਨੀਸਚਾਮੰਨਿਆਤਿਨਮਨਿਸਚੁਧਿਆਨੁ॥ਮਨਮੁਖਿਸੁਚੇਜਣੀਅ
 ਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਗਿਆਨੁ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਅਰਦਾਸਕਰਿਸਾਜਨੁਦੇਇ
 ਮਿਲਾਇ॥ਸਾਜਨਮਿਲਿਐਸੁਖਪਾਇਆਜਮਦੂਤਮੁਏਬਿਖੁਖਾਇ॥ਨਵੈਅੰ
 ਦਰਹਉਵਸਾਂਨਉਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੫॥ਬਾਬਗੁਰਗੁਬਾਰੁਹੈਬਿਨੁਸਬਦੈਬੁਝਨ
 ਪਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਪਰਗਾਸੁਹੋਇਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਤਿਥੈਕਾਲੁਨਸੀਚਰੈਜੋ
 ਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥੬॥ਤੂੰਹੈਸਾਜਨਤੂੰਜੁਜਾਣੁਤੂੰਅਪੇਮੇਲਣਹਾਗੁਗੁਰਸਬਦੀਸ
 ਲਾਹੀਐਅੰਤੁਨਪਾਵਾਹੁ॥ਤਿਥੈਕਾਲੁਨਅਪੜੈਜਿਥੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਪਾਗ॥੭॥
 ਹੁਕਮੀਸਭੇਉਪਜਹਿਹੁਕਮੀਕਰਕਮਾਹਿ॥ਹੁਕਮੀਕਾਲੈਵਸਹੈਹੁਕਮੀਸਾਚਿਸ
 ਮਾਹਿ॥ਨਨਕਜੋਤਿਸਭਾਵੈਸੋਬੀਐਇਨਜੀਤਵਸੁਕਿਛੁਨਾਹਿ॥੮॥੧॥
 ਏਹਬਚਨਸੁਣਕਰਦੁਨੀਚੰਦਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਲਗਾਅਤੇਹਬਬੀਨਕੇਕਹਿਓ
 ਸਗੁਰੂਜੀਮੇਨੂੰਕੋਈਦਹਿਲਦਸੋਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਸੁਈਦਿਤੀਤੇਕਹਿਆਦੁਨੀ
 ਚੰਦਸੁਈਅਸਤੀਤੂੰਰਖਅਸੀਤੇਰੇਪਾਸਤੇਅਗਲੀਦਰਗਾਹਮੇਲੇਵਗੇਤਾਦੁ

ਨੀਚਿਦ ਸੁਈਲੋਕੇ ਅਪਨੇ ਘਰ ਆਇਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੋ ਕਹਾ ਏਹ ਸੁਈਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ
 ਦਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੇ ਏਹ ਸੁਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਅਗਲੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਮੰਗਲੇ
 ਵਾਗੇ ਤਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਪਰ ਮੇਸਰਜੀ ਕੋ ਸਵਾਰੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਏਹ ਸੁਈ ਅਗੇ
 ਕਿਉਂ ਕਰ ਚਲੇਗੀ ਏਹ ਸਰੀਰ ਕੋ ਲੈ ਕਰ ਮਾਤਾ ਕੋ ਉਦਰ ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਬ ਇਸਦੇ
 ਹਸੇ ਪਾਣ ਨਿਅਰੇ ਹੋਤੇ ਹੈ ਤਬ ਏਹ ਦੇਹ ਭੀ ਜਲਾਈ ਜਾਤੀ ਹੈ ਯਾਦ ਬਾਇ ਦੇਤੇ ਹੈ ਜ
 ਮੀਨ ਮੇ ਯਾ ਵਗਦੇ ਜਲ ਮੇ ਰੁਝਾਇ ਦੇਤੇ ਹੈ ਸਰੀਰ ਤਕ ਨਾਲ ਜਾਤਾ ਨਹੀ ਸੁਈ ਕਿਸ
 ਤਰਾ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸ ਸੁਈ ਕੋ ਮੋੜ ਦੇਓ ਅਤੇ ਏਹ ਸੰਤ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ਨ ਜਿਸ ਤਰਾ ਅ
 ਖਦੇ ਹੈ ਨ ਓਹ ਕਰੇ ਤਾ ਦੁਨੀਚਿਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਬੰਦੀ ਪਰ ਮੇਸਰਦੀ ਓਹ ਤੁਓ ਏਹ ਬਰ
 ਨ ਕਰਦੇ ਹੈ ਨ ਏਹ ਮਾਇਆ ਜੋਤੁ ਹਰੇ ਪਾਸ ਹੈ ਸਾਤ ਲਖ ਇਸ ਕੋ ਪਰ ਮੇਸਰ ਕੇ ਅਰ
 ਥ ਬਾਂਟ ਦੇਓ ਭੁਖੇ ਕੋ ਰੋਟੀ ਨੀਗੇ ਕੋ ਕਪੜਾ ਹੋਰ ਗਰੀਬ ਕੋ ਦੇਵੇ ਤੁਓ ਤੁਮਹੇ ਸਾਬ ਜਾਵੇ
 ਗੀ ਤਾ ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਭਰਤਾ ਦੇ ਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇਲਗੇ ਅਤੇ ਮੁਖ ਥੀ ਕ
 ਓਨੇ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂਜੀ ਇਸ ਸੀਸਾਰ ਤੇ ਪਾਰ ਕਰੇ ਹਮ ਆਪ ਕੀ ਸਰਨੇ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਸ
 ਲੋਕ ਕਹਿਆ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਲਖ ਮਣ ਸੁਇਨ ਲਖ ਮਣ ਰੁਪਾ ਲਖ ਸਾ
 ਸਿਰਸਾਹਾ ਲਖ ਲਖ ਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖੀ ਘੋੜੀ ਪਾਤਸਾਹਾ ॥ ਜੇ ਬੈਸਾਇਰ
 ਲਿਖਣਾ ਅਗਨ ਪਣੀ ਅਸਗਾਹਾ ਕੀਧੀ ਦਿਸਨ ਆਵਈ ਧਾਹੀ ਪਵੈ ਕਹਾਹਾ ਨਾ
 ਨਕ ਓਥੇ ਜਾਣੀ ਮੇ ਸਾਹ ਕਈ ਪਾਤਸਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਦੁਨੀਚਿਦ ਨੇ
 ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਦੋਨੋ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਦੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ ਬੜਾ ਸਰਧਾ ਕੇ
 ਸਾਬ ਹੋ ਪਰ ਮੇਸਰ ਰੂਪ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਾਨ ਹੋ ਦੀਨਾ ਨਥ ਦੀਨ ਬੰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਅੰਤਰ
 ਜਾਮੀ ਆਪਨੇ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਅਬ ਹਮ ਕਿਰਤਾਰ ਬਭੁਏ ਹਾਂ ਜੈਸਾ
 ਆਪ ਕੋ ਹੋਗੇ ਤੈਸਾ ਹੀ ਕਰੈਗੇ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਹੋ ਦੁਨੀਚਿਦ ਏਹ ਪਰ
 ਰਥ ਕੋ ਸੀਚੀਦਾ ਹੈ ਕਈ ਪਾਪ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬੋਲਨ ਵਲ ਛਲ ਕਰੀ ਦੇ ਹੈਨ ਤਾ ਇਕਨ
 ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਨਲ ਨਹੀ ਜਾਵਾ ਇਕਨ ਕੰਗਦਿਆ ਆਰਬ ਲਾ ਬੀਤ ਜਾਵੀ ਹੈ ਧਰਿਅ
 ਗਹਿ ਜਾਵਾ ਹੈ ਏਹ ਜੀਵ ਦੇਹ ਤੇ ਨਿਅਰਾ ਹੋ ਜਾਵਾ ਹੈ ਜੇ ਰੂਪਾ ਪਕੀਤੇ ਹੋਏ ਉਦੇ ਹੈਨ
 ਸੋਭੋਗ ਦੇ ਪੈਦੇ ਹੈਨ ਬਿਨ ਪੁੰਨ ਕੀਤੇ ਏਹ ਧਨ ਕਿਸੇ ਕੀ ਮਨਹੀ ਇਸ ਪ੍ਰਣੀਦੇ ਤਿੰਨ ਮਿ
 ਤਰ ਹੈਨ ਇਕ ਪਦਾਰਥ ਦੂਜਾ ਪਰਵਾਰ ਤੀਸਰਾ ਕਰਮ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਏਹ ਪ੍ਰਣ ਦੇਹ ਮੇ
 ਹੈਨ ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਪਦਾਰਥ ਸੰਗੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮਰ ਗਿਆ ਧਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਰ ਹੋਗਾ
 ਏ ਸਨ ਬੰਧੀ ਸਮਸਾਣ ਮੈ ਜਲਾਇ ਆਏ ਪ੍ਰਣੀਨੇ ਜਿਨਾ ਵਾਸ ਤੇ ਛਲ ਬਲ ਕਰਦ

ਸੀ ਤਨਦੇਵਾਹ ਭੀਕਰ ਪਰਵਾਰ ਸੰਗੀ ਰਿਹਾ ਭੀ ਜੇਕਰ ਮਇਸਦੇ ਮਿਤ੍ਰ ਚਿਹ ਪਰਲੋ
 ਕ ਭੀਕਰ ਨਾਲ ਰਹੇ ਭੁਲੇ ਬੁਰੇ ਕਾਫਲ ਦੇ ਕਰ ਹਟਤੇ ਹੈ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਹੇਦੁਨੀ ਚਿਦਸੁ
 ਭਕਰ ਮਕਰੇ ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਅਰਥ ਖਰਚ ਕਰੇ ਜੀ ਸਕਰ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋ
 ਕ ਪਰਲੋ ਕਾਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ ਇਸ ਲੋਕ ਮੇਜ ਸਹੇਵੇਗਾ ਪਰਲੋ ਕਾਵਿਚ ਸੁਖ
 ਭੁਗੋਗੇ ਸਤਗੁਰੂ ਜੀ ਕ ਬਚਨ ਮਾਨ ਕਰ ਦੁਨੀਰੰਦਨੇ ਸਤਲਖ ਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਅ
 ਰਥ ਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਭਰਤਾ ਦੇਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜ
 ਪਣ ਸਤਸੰਗ ਕਰਦੇ ਰਹਿਨ ਆਏ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਜ ਪਨੇ ਤੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇਆ ਤੁਹਾਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ ਤੁਮਰ ਦਾਨੇਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਖਿ
 ਆ ਹੇਮਰਦਾਨ ਬੇਬੇਜੀ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਚਲੇ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਚਲੀਏ ਬੇਬੇਜੀ ਕੀ
 ਖੁਸੀ ਕਰੀਏ ਇਤਨ ਕਹਿਤੇ ਹੀ ਸੇ ਤੁਰਤ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਬੇਬੇਜੀ ਦੇ ਘ
 ਰ ਜਾਇ ਵੜੇ ਤੁਲਸਾਨੇ ਕਾਹਿਆ ਬਹੁ ਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਭਾਈ ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਏਹ ਸੁਨ
 ਕਰ ਬਹੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ਬੰਦਨ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਦੌੜੀ ਅਤੇ ਨੇਤਰਾਂ ਥੀ ਜਲ ਆਇਆ
 ਤੁਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬੇਬੇਜੀ ਦਾ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਦੋਨੋ ਹਥ ਤੇ ਲੈ ਲਿਆ ਅਰਮੰਜਾ ਬਿਛ
 ਥਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠ ਗਏ ਕੁਸਲ ਪੁਛਾ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਬੇਬੇਜੀ ਨੇ ਇਤਨੇ ਮੇਜੈਰਾਮ ਜੀ ਨੇ
 ਸੁਣਿਆ ਕਿਭਾਈ ਜੀ ਆਏ ਹੈ ਉਸੀ ਛਿਨ ਮੇਜੈਰਾਮ ਜੀ ਆਏ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ
 ਬਹੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਬੰਦਨ ਕਰਕੇ ਭੁਈਆ ਜੈਰਾਮ ਪਾਸ ਬੈਠ ਗਏ
 ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਹਿਤ ਕੁਸਲ ਖਮੋਸ ਪੁਛਾ ਅਰਕਾ ਬੇਬੇਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਜੀ ਬਹੁ ਮੁਦਤ ਹੋਇਗ
 ਈ ਹੈ ਆਪਨੇ ਦਰਸਨ ਨਹੀਂ ਦੀਆਂ ਸਾਨੂੰ ਬਿਸਰ ਛੁਡਿਆ ਹੈ ਆਪਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰ
 ਨੇ ਕਰ ਸਾਡੇ ਮਨ ਬਹੁ ਅਨੰਦ ਹੋਵੇ ਹੈ ਤੁਹਾਇਤਨੇ ਮੇਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਾ ਅਪਏ ਬੇਹੀਰ ਹੀ
 ਏ ਗੋਬਿੰਦ ਬੈਠੇ ਸਿਮਰੀਏ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁ ਅਨੰਦ ਦੇਵੇਗੇ ਇਤਨੇ ਮੇਸਿਰੀਰੰਦ ਜੀ
 ਭੀ ਬਾਹਰ ਤੇ ਆਇਗਏ ਨਮਸਕਾਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਪਰ ਕੀਆ ਸਮੀਪ ਬੈਠ
 ਗਏ ਸਤਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਭੁਈਆ ਜੀ ਰਟਨ ਕਰਨੇ ਕਰ ਹੁਣ ਆਪਦੇ ਪਾਸ ਨ
 ਹੀ ਰਹਿਅ ਜਾਤਾ ਜਦੋ ਯਾਦ ਕਰੇਗੇ ਮੇਤਦੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੈ ਆਇ ਪਦ ਚਗਾ ਦੇਰ ਤੇ
 ਬਿਨ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਕੇ ਧੀਰਜ ਦੀਆ ਰਾਤ੍ਰੀ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ਜਬ ਪਤ
 ਕ ਸਮੇਹੁਆ ਬੇਬੇਜੀ ਕੋ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਕੋ ਸਿਰੀਰੰਦ ਸਭ ਕੋ ਮਿਲ ਕਰ ਧੀਰਜ ਦੀਆ
 ਗਮਨ ਕਰਤੇ ਭੁਏ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੋ ਆਇ ਕਰ ਮਿਲੇ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਮੇ ਆਇ ਵੜੇ
 ਤੁਮਰ ਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇ ਆਪਣੇ ਸਨ ਬੀਧੀਆ ਨੂੰ ਤਿਲਵੀਡੀ ਮਿਲਿਆ

ਵਾ ਸੁਨਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨੇ ਧਾਨ ਹਸੇ ਅਰਕਾ ਮਰਦਾਨ ਤੇਰੇ ਸਨ ਬੰਧੀਆਨ ਮਰਨਹੀ
 ਦੇਵੇ ਸਾਡੇ ਹੁੰਦਿਆ ਸਨ ਬੰਧੀਆ ਦੀ ਚਿਤਾਨ ਕਰ ਤੇਰੇ ਟਬਰ ਕੋਲ ਜਮਨੁ ਪਹੁਚਣ
 ਨਹੀ ਦੇਵੇ ਹਛਾਹਣ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮੇ ਸਨ ਬੰਧੀਆ ਦਾ ਮੋਹ ਜਾਗਿਆ ਹੈ ਜਾਹੁ ਮਿਲਾਮ
 ਉ ਬਹੁਤਾ ਚਿਰਨ ਲਾਵੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੇ ਕਿਆ ਲੋਕੇ ਘਰ ਜਾਵਾ ਖਾ
 ਲੀ ਜਾਵਾ ਉਨਨੁ ਕਿਆ ਦੇਵਾਗਾ ਮੇਰੇ ਹਥਾ ਦੀ ਤਰਫ ਦੇਖਨਗੇ ਸਤਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕ
 ਹਾਰੇ ਵਾ ਦੀ ਮੁਠ ਭਰ ਕੇ ਕਪੜੇ ਦੇ ਪਲੇ ਬੰਨ ਲੈ ਸੀਸਾਨ ਕਰੀ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਖੋਲੀ ਜੋ
 ਕੁਛ ਰਹੇਗਾ ਸੋ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਉਸੇ ਤਰਾ ਕੀਤਾ ਰੋੜ੍ਹਾ ਦੀ ਮੁਠ ਭਰ ਲਈ
 ਕਪੜੇ ਦੇ ਪਲੇ ਬੰਨ ਕੇ ਦੁਰਗਿਆ ਬਹੁ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕਰ ਘਰ ਨੁਗਿਆ ਆਪਣੇ ਪਰ
 ਵਾਰਨ ਜਾਇ ਮਿਲਿਆ ਪਾਇ ਚਿਖੋਲ ਕੇ ਘਰ ਦਿਆਨੁ ਦਿਤੋ ਜੋਨੇ ਦੇ ਰੋੜ੍ਹੇ ਹੋਇ ਗਏ
 ਬਡੇ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਲੋਕ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਮਰਦਾਨ ਸੋਨੇ ਦੇ ਰੋੜ੍ਹੇ ਲਿਆ ਹੈ ਲੋਕ ਪੁਛਣਾ
 ਵਨ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁਸਲ ਪੁਛਨ ਬਡੀ ਮਧਰਬ ਦੀ ਸਾਬ ਮਰਦਾਨ ਸਰਬ ਕੇ
 ਕਹੇ ਕੁਸਲ ਅਨੰਦ ਹੈ ਸਭ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰ ਮਿਲਿਆ ਕੋਈ ਕਾਲ ਮਰਦਾਨ ਅ
 ਪਣੇ ਸਨ ਬੰਧੀਆਨ ਮਿਲ ਕੇ ਬੋਲਾ ਚਿਰਗ ਹਿਕੇ ਘਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ

ਅਮਾਗੋ ਸਾਖੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੇ ਘਰ ਵਾਸੀ ਕੀ

ਇਕ ਦਿਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਮੇ ਅਪਨੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸੁਖ ਨਾਲ ਸੁਤੇ ਹੋਏ ਹੋਸ
 ਨ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਈਡਿਆਰ ਹੋਇ ਰਹੀ ਸੀ ਜਬ ਰਾਜੇ ਈਡਿਆਰ ਕਰ ਕੇ ਰਾਜੇ ਈਡੇ ਨੇ
 ਮਾਤਾ ਜੀ ਕੇ ਕਹਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਰਾਜੇ ਈਡਿਆਰ ਹੈ ਮਾਤਾ ਜੀ ਆਪ ਤੋ ਕਿਸੀ ਕਚ ਜਮੇ
 ਬੈਠੇ ਬੈ ਅਪਨੀ ਦਾਸੀ ਕੇ ਕਹਾ ਅਗੀ ਜਾਇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਜਗਾਇ ਲਿਆਉ
 ਤਾ ਚਿਹਲੋਡੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਲਗੀ ਜਗਾਵਣ ਹੋਰਤ ਉਸ ਪਾਸੋ ਕੁਛ ਨ ਹੋਇ
 ਆਇਆ ਆਪਣੀ ਜਿਹਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਲਗੀ ਚਟਣ ਤਾ ਚਰਣ ਚ
 ਟਣੇ ਹੀ ਨਾਲ ਲੋਡੀ ਦੀ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋਇ ਗਈ ਅਰ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸੋਝੀ ਹੋ
 ਇਗਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਖੜੇ ਹੈ ਕਿਸੇ ਸਿਖ ਦਾ ਬੋਲਾ ਸਮੁੰ
 ਦਰ ਵਿਚ ਤੋਲਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ਬੋਲੇ ਨੂੰ ਏਹ ਕੋਤਕ ਦੇਖ ਕੇ ਲੋਡੀ ਉਠ
 ਕਰ ਮਾਤਾ ਜੀ ਪਾਸ ਆਈ ਅਤੇ ਆਇਕਰ ਕਹਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਨਹੀ
 ਜਾਂ ਆਵਨਗੇ ਤਾ ਜਗਾਵਾਗੀ ਤਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਸੁਣ ਕੇ ਕਹਿਆ ਅਗੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾ ਸੁ
 ਤਾ ਪਇਆ ਹੈ ਤਾ ਦਾਸੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਸਿਖ ਕਾ ਬੋ
 ਲਾ ਕਢ ਦੇਹੈ ਏਹ ਸੁਣ ਕਰ ਮਾਤਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੀ ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਗੇ ਤਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ

ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਜੀ ਏਹ ਲੋਗੀ ਭੀ ਅਜ ਸਾਨੁ ਮਸਕਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਗੀ ਹੈ ਤਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਏਹ ਕਿਆ ਬਤ ਪੈਜੀ ਇਸ ਕੀ ਕਿਆ ਮਜਾਲ ਪੈਜੀ ਤੁਸਾਨੁ ਏਹ
ਕਿਆ ਆਖੇ ਜੀ ਤੁਮਾਤ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਰਸੇ ਈ ਏਨੇ ਰਸੇ ਈ ਤਿਆਰ ਕਰ
ਕੇ ਕਹਾ ਭੋਜਨ ਮਾਇ ਕੇ ਕਰਹੁ ਜੀ ਤ ਮੈਨੇ ਇਸ ਕੇ ਕਹਾ ਅਗੀ ਜਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿ
ਜਗਾਇ ਕੇ ਕਹਾ ਰਸੇ ਈ ਪਓ ਇਸ ਨੇ ਮਾਇ ਕੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਉ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ
ਸਿਖ ਕ ਬੇਨ ਪਾਰ ਕਢ ਦੇ ਹੈਨ ਜਬ ਆਵਨਗੇ ਤ ਜਗਾਵਾਗੀ ਏਹ ਸੁਨ ਕਰਹੁ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋ ਮਾਤਾ ਜੀ ਏਹੋ ਜੇਹੀ ਆਖੁ ਲੀਆਂ ਕਮਲੀ ਆਵੇ ਕਹੇਨਾ
ਯੀ ਲਗੀਦਾ ਜਦ ਏਹ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਤਾ ਓਹ ਦਾਸੀ ਕਮਲੀ ਖੁਲੀ
ਹੋਇ ਗਈ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਾ ਸਦਕ ਉਸ ਲੋਗੀ ਕੀ ਬੁਧ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ
ਗਈ ਤਾ ਕਿਤਨੇ ਕਵਿਨ ਬਾਬਾ ਘਰ ਵਿਖੇ ਗਹਿ ਕੇ ਚਲੇ ਤ ਮੁਲੇ ਕੀ ਧੀ ਰੋਟੀ ਜੀ
ਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਆਪ ਚਲੇ ਹੋ ਤੁਸੀ ਇਥੇ ਗਹਿ ਦੇ ਤ ਸਾਧੂ ਬਣੇ
ਰਾਜ ਸੀ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਦਾ ਅਤੇ ਜੇ ਚਲ ਦੇ ਹੋ ਤ ਮੈਨੁ ਨਾਲ ਲੈ ਚਲੇ ਤ ਬਚਨ ਹੋਇ ਅ
ਤੇ ਰਾਜੂ ਦਿਨੇ ਦਿਨੁ ਵਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤੁਨਿ ਸਚੇ ਆਪਣੇ ਚਿਤ ਵਿਚ ਪਕੀਰੋ।

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਲੋਹੰਗ ਵਿਚ ਸਿਖ ਨਾਲ ਅਚਰਜ ਕੀ ॥

ਇਕ ਸਿਖ ਲੋਹੰਗ ਵਿਚ ਗਹਿਦਾਸੀ ਅਤੇ ਓਹ ਆਏ ਸੀਤਾ ਸਿਖਾਦੀ ਸਾਧਾਦੀ ਟਹਿ
ਲ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਬਹੁਤ ਭਾਵਨੀ ਨਾਲ ਜਦੋ ਓਹ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੀਤਨੇ ਬਿਦਿ
ਆ ਕਰਨ ਜਾਇਆ ਕਰੇ ਤ ਖੁਸੀ ਮੰਗੇ ਅਤੇ ਏਹ ਪਾਛਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਮੈ ਅਚਰਜ
ਦੇ ਖਿਆਲ ਹੋਇ ਹੋ ਅਚਰਜ ਜੋ ਸੋ ਕਿਆ ਵਸਤੁ ਹੈ ਤ ਉਸ ਸਿਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਛ
ਛ ਕਹਿ ਜਾਵੈ ਕੋਈ ਛਛ ਕਹਿ ਜਾਵੈ ਪਰ ਉਸ ਸਿਖ ਕੀ ਨਿਸਾਨ ਹੀ ਹੋਵੈ ਪਰ ਸਿ
ਖ ਕੀ ਅਵਾਜ ਮੰਨ ਲੇਵੈ ਅਤੇ ਮਨ ਭੰਗ ਕਿਸੀ ਕਾ ਕਰੇ ਨਹੀ ਤ ਸਿਖ ਨੂੰ ਬਾਹ
ਬਰਸ ਗੁਜਰ ਗਏ ਘਾਲ ਕਰ ਦੇਨੇ ਅਤੇ ਤਨੁ ਫਾਦਿਆਨੂੰ ਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਤਰਜ
ਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੀ ਆਕੇ ਜਾਣਨ ਹਾਰੇ ਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨ ਇਕ ਸਿਖ ਲੋਹੰਗ ਵਿਚ ਘਾਲ ਕਰ ਦੇਨੇ ਬਰਾਬਰ ਸ
ਹੋਏ ਹੈਨ ਚਲੇ ਤ ਉਸ ਕੀ ਮਨ ਸਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਆਵੀਏ ਤ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲੋਹੰਗ ਵਿਚ ਉਸ ਸਿਖ ਦੇ ਘਰ ਆਇ
ਬੈਠੇ ਤ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਬਹੁਤ ਭਾਵਨੀ ਲਾਇ ਕੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕੀ
ਤੀ ਜਾ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਉਠ ਚਲੇ ਤ ਓਹ ਸਿਖ ਅਧਕੋਂ ਤੋੜੀ ਸੀ ਗ

ਭੂਜੀ ਨੂ ਵਿਦਿਆ ਕਰਨ ਆਇਆ ਤ ਫੇਰਿ ਹਬ ਜੋ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੋ ਹੇ ਮਹਾ
 ਜਜੀ ਮੈ ਅਚਰਜ ਦੇਖਿਆ ਚਾਹਿਦਾ ਹੋ ਜੋ ਅਚਰਜ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ ਤੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਗੁਰੂ ਤੇਗੀ ਭਾਵਨੀ ਪੁਰਨ ਕਰੇਗਾ ਤੁ ਸਿਖ ਖੁਸੀ ਲੈਕੇ ਆਪਣੇ
 ਘਰ ਉਠਿਆਇਆ ਅਤੇ ਓਹ ਸਿਖ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਬ ਚਾਰ ਘੜੀ
 ਰਾਤ ਰਹਿਦੀ ਹੋਵੇ ਤੁ ਦਰਿਆ ਉਨ ਵਟ ਜਾਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਿਖਣੀ
 ਪਿਛੇ ਉਠਕਰ ਆਪ ਅਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਦੇ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਰ
 ਦੀ ਸੀ ਜਬ ਸਵੇਰੇ ਸਿਖ ਨਾਇਕਰ ਆਵਦਾ ਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛੁਕਕੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਦੇ ਨੂੰ ਸੀਸਾਰ
 ਕੀ ਕਿਰਤ ਕਰਦੇ ਵਾਸਤੇ ਜਾਇਆ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਨਿਤ ਉਸਦਾ ਏਹ ਨੇਮ ਸੀ ਇਕ
 ਦਿਨ ਓਹ ਸਿਖ ਦਰਿਆ ਉਨ ਵਟ ਵੜਿਆ ਸੀ ਤੁ ਸਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ
 ਸਿਖ ਨੂੰ ਮਛਲੀ ਨਿਗਲ ਗਈ ਤੁ ਕਿਤਨੇ ਹਿਕ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਓਹ ਮਛਲੀ ਇਕ ਦਿਨ
 ਮੁਲਤਾਨ ਜਾਇ ਨਿਕਲੀ ਅਤੇ ਜਲ ਵਿਚ ਤਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਸੀ ਇਕ ਝੀਵਰ ਨੇ ਜਾਲ
 ਪਾਇਆ ਦਰਿਆ ਵਿਚ ਓਹ ਮਛਲੀ ਪਕੜ ਲੀਤੀ ਝੀਵਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਇਕ ਮਛੀ ਬ
 ਝੀ ਸਾਰੀ ਏ ਓਹ ਝੀਵਰ ਮਛੀ ਲੈਕਰ ਇਕ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਵੇਚ ਆਇਆ ਓਹ ਮਛੀ
 ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਖਾਧੀ ਦਸ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤੁ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਉਸ ਸਿ
 ਖ ਨੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਪਦਾਰਥ ਵੇਡਿਆ ਬਡੀ ਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਬਾਲਕ ਜਨਮੇ ਕੀ
 ਜਾ ਬਹੁਤ ਹੋਇਆ ਤੁ ਉਸ ਸਿਖ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਦਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਆਇਆ
 ਅਤੇ ਸਿਖ ਸਵਾਲ ਖਕ ਬਣ ਜਕਰਿਆ ਕਰੇ ਜਿਉ ਲਹੌਰ ਵਿਚ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਿਉ ਮੁਲ
 ਤਾਨ ਵਿਚ ਭੀ ਵਣਜ ਕਰਨੇ ਲਗਾ ਅਤੇ ਸਿਖਾ ਸੰਤ ਦੀ ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ ਭੀ ਬਹੁਤ ਕਰੇ
 ਜਾ ਚਾਰ ਘੜੀ ਅਗਤ ਰਹੈ ਤੁ ਦਰਿਆ ਉਨ ਵਟ ਜਾਵੈ ਨਿਤ ਸਿਖਣੀ ਆਵਦਿਆ ਨੂੰ ਪ
 ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲੈਦੀ ਸੀ ਤੁ ਸਵੇਰੇ ਹੋਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪਾਇਕੇ ਸਿਖ ਸੀਸਾਰ ਦੀ ਕਿਰਤ
 ਜਾਇਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਉ ਲਹੌਰ ਵਿਚ ਕਿਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਿਉ ਮੁਲਤਾਨ ਵਿਚ ਭੀ ਲਗਾ
 ਕਰਨ ਜਾ ਕਿਤਨੇ ਹਿਕ ਬਰਸ ਗੁਜਰੇ ਤੁ ਇਕ ਦਿਨ ਚਾਰ ਫਕੀਰ ਉਸ ਸਿਖ ਦੇ ਡੂੰਘੇ
 ਏ ਤੁ ਸਿਖ ਨੇ ਉਨ ਫਕੀਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਬਿਦਿਆ ਲਗੇ ਹੋਵਣ ਤੁ ਉ
 ਨ ਸਾਧਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਏਹ ਚਾਰੇ ਲਾਲ ਅਸਾਡੀ ਅਮਾਨਤ ਤੁਰਖ ਜਾ ਅ
 ਸੀਤੀ ਰਖ ਕਰਕੇ ਆਵਾਗੇ ਤੁ ਤੈਥੋਂ ਏਹ ਲਾਲ ਅਸੀ ਮੰਗ ਲੇਵਾਗੇ ਤੁ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ
 ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁ ਸੀ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੋ ਕਿਆ ਜਾਪੇ ਤੁ ਸੀ ਕਦ ਆਵੇਗੇ ਅ
 ਤੇ ਜੀ ਸਾਸਾਦ ਕੁਛ ਇਤਬਾਨ ਹੀ ਮੈ ਏਹੁ ਲਾਲ ਨਹੀ ਰਖਦਾ ਜੀ ਫੇਰ ਉਨ ਸਾਧ

ਕਹਿਆ ਜੀ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਅਸ ਤੇਰੇ ਹੀ ਪਾਸ ਏਹੁ ਲਾਲ ਰਖਣੇ ਹੋਨ ਤਾ ਫੇਰਿ ਉਸ ਸਿਖ
 ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਮੇਰਾ ਏਹੁ ਲਾਲ ਨਹੀ ਰਖਦਾ ਪਰ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਰਖ ਜਾ
 ਵੇ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਚਰੇ ਲਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਰਖਾਏ ਕਹਿਆ ਹੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜਾਏ
 ਹੁ ਸਾਧਤੀ ਰਥ ਕਰਕੇ ਆਵੈਗੇ ਤਾ ਏਹੁ ਚਰੇ ਲਾਲ ਤੁਸਾ ਇਨ੍ਹ ਦੇ ਵਣੇ ਤਾ ਓਹ ਫਕੀਰ
 ਚਰੇ ਲਾਲ ਅਮਨਤ ਰਖਕੇ ਚਲ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਫੇਰ ਕਿਤਨੇ ਹਿਕ ਬਰਸ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਇਕ ਦਿ
 ਨ ਸਿਖਾ ਜਿਉ ਦਗੀ ਆਉ ਵਿਚ ਨ ਵਣਨੁ ਵੜਿਆ ਤਿਉ ਹੁਕਮ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨ ਲਫੇਰ ਉ
 ਜਨੁ ਮਛੀ ਨਿਗਲ ਗਈ ਤਾ ਮਛੀ ਤਰਦੀ ਹੋਈ ਲੋਹਰ ਆਇ ਨਿਕਲੀ ਕਿਤਨੇ ਕਦਿ
 ਨ ਪਿਛੇ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੁ ਮੁਹਤੇ ਮਛੀ ਨੇ ਉਗਲਾਛਿਆ ਤਾ ਓਹ ਸਿਖ ਦਗੀ ਆਉ ਤੇ
 ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਰਜ ਪਜੀ ਦਾ ਪਠ ਕਰਕੇ ਘਰ ਨੁ ਆਇ ਵੜਿਆ ਤਾ ਸਿਖਣੀ
 ਬੋਲੀ ਹੋ ਪਰ ਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਅਜ ਤੁਸੀ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਆਏ ਹੋ ਜੀ ਤਾ ਸਿਖ ਬੋਲਿਆ
 ਹੋ ਸਤਣੀਏ ਅਜ ਮੇਨੂੰ ਕੁਛ ਕੰਮ ਛੋਟੀ ਦਾਏ ਤਾ ਫੇਰ ਸਿਖ ਨੇ ਸਿਖਣੀ ਦੇ ਪਾਸੇ ਪਾਛਿ
 ਆ ਤੁ ਅਜ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ਹੈ ਛੋਟੀ ਆਇਆਹ ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਆਖਿਆ ਜੋ ਅਗੇ
 ਰਸੋਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲੈਵੀਸਾ ਤਾ ਆਪ ਆਵੇ ਸੇ ਅਤੇ ਅਜ ਮੇਰਾ ਵਲ ਹੀ ਨਚੇੜ
 ਦੀਹਾਂ ਤਾ ਸਿਖ ਚੁਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਿਛੁ ਲਖੀ ਨਹੀ
 ਜਾਦੀ ਅਰਮੁਲਤ ਨ ਵਿਚ ਕਿਤਨ ਕਰਿਹ ਕੰਮ ਕਰਾਇਆ ਦੁਕਾਨ ਚਲਾਵਾਇਆਹੁ
 ਜਰਗਏ ਕਿਤਨੇ ਬਰਸ ਦਿਖਾਏ ਅਤੇ ਲੋਹਰ ਵਿਚ ਸਿਖਣੀ ਨੂੰ ਇਕ ਘੜੀ ਕਰਾਇਖਲ
 ਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਿਖ ਨੂੰ ਐਸਾ ਅਰਜ ਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਉਪਰ ਪਰਤੀਤ ਰਖੇਗਾ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਭੁ ਸੋਰਨਗੇ ਤਾ ਫੇਰ ਸਿਖ ਪਰਸਾਦਿ ਪਾਇ
 ਕਰ ਜਾਇ ਸੀਸਾਰ ਦੀ ਕਿਰਤੁ ਲਗਾ ਕਰਨ ਜਾ ਕਿਤਨੇ ਹਿਕ ਬਰਸ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਓਹ ਚ
 ਰੇ ਫਕੀਰ ਤੀਰਥ ਕਰਕੇ ਲੋਹਰ ਵਿਚ ਆਏ ਜਾ ਆਇ ਕਰ ਦੇਖਨ ਓਹ ਜੇਹੜਾ ਮੁਲ
 ਤਨਾ ਵਿਚ ਸਿਖ ਸੀ ਸੋਈ ਲੋਹਰ ਦੇ ਵਿਚ ਬੈਠ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਫਕੀ
 ਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਉਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਹਿਲ
 ਗਤ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾ ਉਨ ਫਕੀਰ ਕਹਿਆ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਤਾ ਮੁਲਤਨ ਵਿ
 ਚ ਹੁੰਦਾ ਸੇ ਤੂੰ ਇਥੇ ਕਿਉ ਕਰ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਹੁਣ ਮੇਰਾ
 ਦਣਾ ਪਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਇਥੇ ਹੀ ਚੁਗਾਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਉਨ ਫਕੀਰ ਕਹਿਆ ਹੋਤਾ
 ਈ ਸਿਖਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਸਾਡੀ ਅਮਨਤ ਚਰੇ ਲਾਲ ਦੇਹੁ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੁ
 ਈ ਜੀ ਓਹ ਚਰੇ ਲਾਲ ਮੁਲਤਨ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਹੋਨ ਜੋ ਤੁਸੀ ਉਥੇ ਜਾਇਕ

ਰਲੈਅਵੇ ਮੇਤਾਇਬੇਆਦੇਨਹੀਤਾਓਹੁਫਕੀਰਚੁਪਕਰਰਹੇ ਜਾਕਿਤਨੇਹਿਕ
ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਓਹਚਾਰੇਫਕੀਰਮੁਲਤਨਾਵਿਚਆਏ ਤਾਜਾਇਕਰਉਸਸ
ਹੁਕਾਰਦੀਦੁਕਾਨਪਰਬੈਠੇ ਤਾਉਸਸਾਹੁਕਾਰਨੇਰਾਤਨੁਬਹੁਤਸੇਵਾਕੀਤੀ ਜਾਸ
ਵੇਰਹੋਈਤਾਸਾਧਵਿਦਾਹੋਵਣਲਗੇ ਤਾਉਨਕਹਿਆਹੋਸਾਹੁਕਾਰਜੀਚਰੇਲ
ਲਅਸਾਫੀਅਮਾਨਤਦੇਹੁਤਾਸਾਹੁਕਾਰਨੇਕਹਿਆਹੋਭਾਈਸਿਤਜੀ ਮੇਰਾਇਕੋ
ਹੀਲਾਲਆਹਾਸੋਈਮਰਗਿਆਹੈ ਅਰੁਮੇਕਿਆਜਣਾਜੋਤੁਸਾਧੇਲਾਲਕੋਹੋਜੇਹੋ
ਹੋਸਨਏਹਬਤਸੁਣਕਰਚਾਰੇਫਕੀਰਹੈਰਾਨਹੋਇਗਏ ਤਾਫਕੀਰਅਖਿਆਭਾਈ
ਤੁਅਸਾਫੀਅਮਾਨਤਕਿਉਪਚਾਇਆਚਾਹਿਦਾਹੈ ਤਾਉਸਸਾਹੁਕਾਰਨੇਕਹਿਆਭਾ
ਈਸਾਧੇਮੇਰਾਇਕੋਪੁਤਰਸੀਸੋਈਦਰੀਆਉਵਿਚਰੂਬਕੇਮਰਗਿਆਹੈ ਭਾਵੇਤੁ
ਸੀਹੋਰਨਾਨੁਪਾਛਿਦੇਖੋਤਾਉਨਫਕੀਰਨੇਹੋਰਨਲੋਕਪਾਸੋਪਾਛਿਆਤੁਲੋਕਾ
ਨੇਭੀਆਖਿਆਹਾਜੀਇਸਕਾਇਕੋਪੁਤਰਸੀਸੋਭੀਦਰੀਆਉਵਿਚਰੂਬਕੇਮਰ
ਗਿਆਹੈ ਏਹਬਤਸੁਣਕੇਫਕੀਰਹੈਰਾਨਹੋਇਰਹੇਅਰਕਾਫਕੀਰਨੇਹੋਸਾਹੁਜੀ
ਜੇਕਰਅਸੀਤੇਰੇਪੁਤਰਨੁਮਿਲਾਵੇਤਾਤੁਅਸਾਫੀਅਮਾਨਤਦੇਵੇਯਾਨਦੇਵੇਤਾਸਾ
ਹੁਕਾਰਨੇਕਹਿਆਹੋਸਾਧਜੀਕਦੀਮੋਏਹੋਏਭੀਜੀਵੇਹੈਨਤਾਉਨਫਕੀਰਨੇਕ
ਹਿਆਸੁਣਭਾਈਤੇਰਾਪੁਤਲੋਹੋਰਵਿਚਬੈਠਵਣਜਕਰਦਾਹੈ ਅਤੇਅਸੀਉਸ
ਦੇਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਮਾਏਹਾਂ ਅਰੁਅਸਾਅਪਣੀਅਮਾਨਤਮੰਗੀਸੀਤਾਉਸਨੇਕਹਿ
ਆਜੇਹੋਸਿਤਜੀਚਰੇਲਾਲਤੁਸਾਧੇਮੇਰੇਪਿਤਾਪਾਸਹੈਨਸੋਤੁਸੀਉਬੋਜਾਇਕਰਲੈ
ਲਵੇਤਾਅਗੋਸਾਹੁਕਾਰਨੇਕਹਿਆਹੋਸਾਧਜੀਤੁਸੀਚਲਕਾਰਿਮੇਨੁਉਸਦੇਨਾਲਿ
ਮਿਲਾਵੇਤਾਮੇਤੁਸਾਨੁਪੰਜਲਾਲਦੇਵਾਗਾਤਾਉਨਫਕੀਰਨੇਕਹਿਆਚਲੋਸ
ਹਜੀਤੁਸੀਲੋਹੋਰਨੁਅਸੀਤੈਨੂੰਓਹਮਿਲਾਦੇਵਾਗੇਤਾਉਸਸਿਖਦੇਮਾਤਾਅਰੁ
ਪਿਤਾਇਸਤੀਪੁਤ੍ਰਕੁਟੰਬਸਭਲੋਹੋਰਨੁਆਏ ਅਰੁਦਰੀਆਉਉਪਰਆਇ
ਬੈਠੇਤਾਉਨਫਕੀਰਨੇਕਹਿਆਭਾਈਤੁਸੀਇਥੇਹੀਦਰੀਆਦੇਕਨਰੇਬੈਠੋਅਸੀ
ਉਸਨੁਮਿਲਕਰਲੈਆਵੀਏਜੇਦੇਖਾਏਹੁਕਿਆਅਚੰਭਾਹੈ ਤਾਦੇਇਫਕੀਰਉਸ
ਦੇਮਾਤਾਪਿਤਾਪਾਸਬੈਠੇਅਰਦੇਇਫਕੀਰਸਿਖਦੀਦੁਕਾਨਪਰਆਏਤਾਅਇਕਰ
ਕਹਿਆਹੋਭਾਈਸਿਖਾਤੇਰੇਮਾਤਾਪਿਤਾਆਏਹੈਨਤਾਅਗੋਸਿਖਨੇਕਹਿਆਭਾਈ
ਜੀਤੁਸੀਉਨਨੁਲੈਆਏਹੋਤਾਸਾਧਕਹਿਆਅਗੋਭਾਈਲੈਆਏਹਾਂਤਾਅਗੋਸਿ
ਖਨੇਕਹਿਆਭਾਈਜੀਤੁਸਾਏਹੁਬਤਕਿਸੀਪਾਸਆਖਣੀਨਹੀਤਾਸਿਖਨੇਪੰਜਹੁ

ਪਪਾ ਦੀ ਮਿਠਿਆਈ ਲੀਤੀ ਤਾਅਇਦਰੀਆਉ ਪਰਮਤਾ ਅਰਪਿਤਾ ਕੋ ਮਿਲਿ
 ਆ ਅਤੇ ਪਰਸਾਦਿਆਗੇ ਰਖਿਆ ਤਾਸਭਕੁਟਿਬ ਉਠਕੇ ਮਿਲਿਆ ਗਲੇ ਲਗਾ
 ਇਆ ਤਾਫੇਰ ਸਿਖਨੇ ਹਵੇਲੀ ਭੁੜੇ ਲੀਤੀ ਅਰਉਸਾਵਿਚ ਮੁਲਤਨ ਦੇ ਮਾਤ ਪਿਤ
 ਕੋ ਅਣ ਬੈਠਾਇਆ ਫੇਰ ਸਿਖਨੇ ਕਿਆ ਜੁਗਤ ਪਕੜੀ ਜੋ ਦਿਨ ਨੂਤ ਪਰਸਾਦਿਲ
 ਚੋਰ ਕੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਰੈ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂ ਮੁਲਤਨ ਕੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੈ ਤਾ
 ਕਿਤਨੇ ਹਿਕਮ ਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਇਕੋ ਦਿਨ ਲੋਹਰ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੂ ਘ
 ਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਉਦਾ ਤਾ ਸਿਖਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰੂ ਰਦਾਹ ਅਤੇ ਹਰਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦਾਹ
 ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਚੁਪਕਰ ਰਹੀ ਤਾ ਕਿਤਨੇ ਹਿਕਮ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲੋ
 ਭੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੂ ਜਾਇਕਰ ਇਸਕੀ ਖਬਰ ਲੇ ਆਉ ਜੋ ਓਹ ਰਾਤ ਨੂ ਕਿਥੇ ਜਾਦਾ
 ਹੈ ਤਾ ਜਦੋਂ ਦੋਇਘੜੀ ਆਰਤ ਗਈ ਤਾ ਲੋਭੀ ਸਿਖਕੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਦੁਰ ਜਾਇਕਰ ਖੜੀ
 ਹੋਇਰਹੀ ਜਦ ਚਰਘੜੀ ਆਰਤ ਗਈ ਤਾ ਸਿਖਨੇ ਹਟ ਸਾਂਭੀ ਤਾ ਸਿਖ ਉਠ ਚਾਲਿ
 ਆ ਤਾ ਲੋਭੀ ਭੀ ਪਿਛੇ ਲਗ ਚਲੀ ਤਾ ਸਿਖ ਜਦਾ ਜਦਾ ਮੁਲਤਨ ਕੇ ਕੁਟਿਬ ਕੀ ਹਵੇ
 ਲੀ ਜਾਇਵੜਿਆ ਤਾ ਲੋਭੀ ਠਿਕਾਣੇ ਦੇਖ ਕੇ ਘਰਿ ਉਠਿਆਈ ਅਰੁ ਸਿਖਣੀ ਨੂ ਅ
 ਇਕੋ ਕਹਿਆ ਜੋ ਓਹ ਰਾਤ ਨੂ ਹੋਰ ਸਕੀ ਹਵੇਲੀ ਜਾਦਾ ਹੈ ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
 ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਪਣੀ ਅਖੀਭੀ ਦੇਖ ਲਵਾ ਜਾਫੇਰ ਅਗਲੀ ਰਾਤ ਪਈ ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਮ
 ਰਦ ਨੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਨ ਕਾਰੇ ਸਿਖਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਦੁਰ ਜਾਇਕੇ ਖੜੀ ਹੋਈ ਜਦ ਚਰਘ
 ਝੀਆ ਰਾਤ ਗਈ ਤਾ ਸਿਖਨੇ ਹਟ ਸਾਂਭੀ ਤਾ ਫੇਰ ਸਿਖ ਉਠ ਚਾਲਿਆ ਅਤੇ ਪਿਛੇ ਸਿ
 ਖਣੀ ਭੀ ਉਠ ਚਲੀ ਤਾ ਸਿਖ ਜਦਾ ਜਦਾ ਮੁਲਤਨ ਕੇ ਕੁਟਿਬ ਕੀ ਹਵੇਲੀ ਜਾਇਵ
 ਝਿਆ ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਭੀ ਪਿਛੇ ਦਲੀਜ ਉਪਰ ਜਾਇ ਖੜੀ ਹੋਈ ਤਾ ਸਿਖਨੇ ਪੁਛਿਆ
 ਤੁਕੋਂ ਟਹੈ ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਲੋਭ ਨੇ ਸਖਸਕਾ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ
 ਅਗੇ ਚਲਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਣੀ ਪੀਣਾ ਹੈ ਤਾ ਮੇਰੇ ਇਥੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਸਿਖ ਅੰਦਰ
 ਜਾਇਵੜਿਆ ਤਾ ਮੁਲਤਨ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਰਪੁਰ ਅਗੇ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਤਾ ਫੇਰ
 ਸਿਖਨੇ ਮੁਲਤਨ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂ ਕਹਿਆ ਜੋ ਇਸ ਮੁਸਾਫਰ ਨੂ ਤੁਪਣੀ ਆਣ ਪਿਲਾ
 ਉ ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਣੀ ਆਣ ਪਿਲਾਇਆ ਤਾ ਲੋਹਰ ਕੀ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਓਹ ਕ
 ਉਤਰ ਕੇ ਸਭ ਦੇ ਖਿਆ ਤਾ ਫੇਰ ਲੋਹਰ ਕੀ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਸਦੇ ਪਾਸ ਅ
 ਇਆ ਖਿਆ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪੁਤਰ ਨੂੰ ਸੁਰਗ ਲਗੀ ਹੈ ਓਹ ਰਾਤ ਨੂ ਹੋਰ ਸਕੀ ਹਵੇਲੀ ਜਾਦਾ
 ਹੈ ਜਾਗੀ ਹਕੀਕਤ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਸਦੇ ਪਾਸ ਕਹੀ ਤਾ ਸਿਖਦੀ ਮਾਤ ਨੇ ਆ

ਪਣੇ ਭਰਤੇ ਪਾਸ ਕਹੀ ਜੋਤਿ ਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਹੋਨ ਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਤ੍ਰ
 ਧੀਆ ਹੋਨਿ ਏਹੁ ਕਿਆ ਅਰਜਨ ਹੈ ਤਾ ਸਿਖ ਦੇ ਪਿਤਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋਤੁ ਕਿਸਤੇ
 ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋਤੁ ਗੰਨਹ ਆਪਣੀ ਅਖੀ ਦੇਖ ਆਈ ਹੈ
 ਫੇਰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਲਹੌਰ ਕੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਬੁ ਕੁਟਿਬ ਸਿਖ ਕੀ ਦੁਕਾਨ ਕੇ ਦੁਰ ਜਾਇ
 ਖੜੇ ਹੋਏ ਜਾਚ ਰਾਖੀਆ ਰਾਤ ਗਈ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਹਟ ਸਬੁ ਕਰ ਉਠ ਚਲਿਆ
 ਤਾ ਜਾਦਾ ਜਾਦਾ ਹਵੇਲੀ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤੇ ਪਿਛੇ ਲਹੌਰ ਦਾ ਕੁਟਿਬ ਭੀ ਅੰਦਰ
 ਰਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਆਖਿਆ ਜੋਤੁ ਸੀ ਇਥੇ ਹੀ ਬੈਠੋ ਤਾ ਫੇਰ
 ਸਿਖ ਆਪ ਅੰਦਰਿ ਗਇਆ ਅਗੋਂ ਮੁਲਤਾਨ ਕੇ ਪੁਤਰ ਧੀਆ ਗਲੇ ਨੁਆਇਚੇ
 ਬੜੇ ਤਾ ਉਪਰਤੇ ਮਾਤਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤਰ ਆਇਆ ਹੈ ਜਾ ਘੜੀ ਇਕ ਗੁਜਰੀ
 ਤਾ ਮੁਲਤਾਨ ਕੇ ਕੁਟਿਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਪੁਤਰ ਏਹੁ ਕੌਣ ਹੈਨ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ
 ਮੇਰੇ ਮਿਲਾਪੀ ਹੈਨ ਅਜਮੇ ਇਨ੍ਹਨ ਰਖਿਆ ਹੈ ਭਲ ਕੇ ਏਹੁ ਦੁਰ ਜਾਵਨਗੇ ਤਾ ਸਿ
 ਖ ਨੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾਲਹੌਰ ਵਾਲੇ ਕੁਟਿਬ ਕੇ
 ਲੋਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਏਹੁ ਤਾ ਪੁਤਰ ਸਾਡਾ ਹੈ ਮੁਲਤਾਨ ਵਾਲੇ ਕਹਿਨ ਜੇਹੁ ਸਾਡਾ ਪੁਤ੍ਰ
 ਰ ਹੈ ਏਹੁ ਸ਼ੁਗੜਾ ਲਹੌਰ ਵਿਚ ਪੈਰਿਗਾ ਅਹੁਲੋਕ ਭੀ ਸੁਣਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਤਾ ਕੁਤ
 ਵਾਲ ਭੀ ਏਹੁ ਸ਼ੁਗੜਾ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾ ਕੁਤ ਵਾਲ ਨੇ ਸੂਬੇ ਅ
 ਰਕਾਜੀ ਨੁ ਜਾ ਏਹੁ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਜੀ ਇਹੁ ਇਕ ਅਜੇਹਾ ਸ਼ੁਗੜਾ ਆਇ ਪਇਅ
 ਹੈ ਤਾ ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਨੇ ਮੁਲਤਾਨ ਵਾਲੇ ਕੁਟਿਬ ਨੂੰ ਸਦਕੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਏਹੁ
 ਤਾ ਇਨ੍ਹਦਾ ਪੁਤਰ ਹੈ ਤਾ ਮੁਲਤਾਨ ਵਾਲੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾ ਪੁਤਰ ਅ
 ਸਾਡਾ ਹੈ ਅਰ ਲਹੌਰ ਵਾਲੇ ਮਾਪੇ ਕਹਿਤੇ ਭਏ ਜੇ ਏਹੁ ਸਾਡਾ ਹੈ ਤਾ ਕੋਈ ਦਿਨ ਸ਼ੁਗੜਾ
 ਪੈਦਾ ਗਇਆ ਸਾਹਦੀਆ ਗਵਾਹੀਆ ਪੁਛ ਦੇ ਰਹੇ ਸ਼ੁਗੜਾ ਚੁਕੇ ਨਾਹੀ ਫੇਰ ਮੁਲ
 ਤਾਨ ਵਾਲੇ ਕੁਟਿਬ ਨੇ ਲਹੌਰ ਕੇ ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਸੁਣੇ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਮੁ
 ਲਤਾਨ ਕੇ ਸੂਬੇ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਨੂੰ ਲਿਖ ਭੇਜੋ ਜੋ ਫਲਾਨੇ ਸਾਹੁਕਾ ਫਲਾਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਕਿ
 ਨਹੀ ਜੇ ਤਾ ਉਥੇ ਦੇਹਾ ਕਮਾਲਿ ਖਭੇ ਜੈ ਤਾ ਪੁਤਰ ਸਾਡਾ ਨਹੀਤਾ ਇਨ੍ਹਦਾ ਅਸੀਸ਼
 ਠੇ ਹੋਵਾਗੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੂਬੇ ਅਰਕਾਜੀ ਨੇ ਮੰਨੀ ਤਾ ਕਾਗਦ ਲਿਖ ਕਰ ਸਾਨਣੀ ਅ
 ਸਵਾਰ ਉਠਣੀ ਦੌੜਾਇ ਕਰ ਗਿਆ ਅਰਕਾਹਿਆ ਇਸ ਬਾਤ ਕਾ ਜਬਾਬ ਸੂਬੇ ਸੇ
 ਅਰਕਾਜੀ ਪਾਸੇ ਸਿਤਾਈ ਲਿਆਵੇ ਤਾ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਾਇਕਰ ਮੁਲਤਾਨ ਕੇ
 ਸੂਬੇ ਸੇ ਮਿਲਿਆ ਅਰਕਾਜੀ ਕੋ ਮਿਲਿਆ ਓਹ ਕਾਗਦ ਲਹੌਰ ਕੇ ਹਾਕਮਾ ਕਾ

ਉਨਕੇਹਾਬਦੀਆ ਉਬੋਦੇਹਕਮਨੇ ਅਤੇ ਸੁਬੋਨੇ ਅਤੇ ਕਾਜੀਨੇ ਲੋਕਾਦੀ ਸਾਹਦੀ
 ਸਮੇਤ ਲਿਖਭੇਜਿਆ ਜੇ ਫਲਨੇ ਸਾਹਦਾ ਫਲਨ ਪੁਤਰਹੈ ਅਰਫਲਨੀ ਜਾਹਿਗ
 ਬਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਨੇ ਇਸਦੇ ਪੁਤਰਹੈ ਓਹ ਆਦਮੀ ਮਲਤਨਕੇ
 ਸੁਬੋ ਅਰਕਾਜੀ ਪਸੋ ਜਬਾਬ ਲੋਕ ਲਹੋਰ ਦੇ ਸੁਬੋ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਦੇ ਹੋਥਾ ਦਿਤਾ
 ਤੁ ਸੁਬਾ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਕਾਗਦ ਦੇ ਖਕਰ ਚੁਪਕਰ ਰਹੇ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨਗੀ ਲਗਰਹੀ
 ਨਿਆਉ ਕਿਸੀਤੇ ਹੋਵੈ ਨਹੀ ਤੁਸਾਰੇ ਲਹੋਰ ਵਿਚ ਅਸਰਜ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਤੁ
 ਫੇਰ ਉਨ ਦੇਹ ਧਿਰਨੇ ਸੁਬੋ ਅਰਕਾਜੀ ਨੁਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸਾਹੂ ਨਿਆਉ ਕਰੇ
 ਤੁਸੁਬੋਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਸੁਬੋਦਾਗੀ ਛਡੀ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਕਸਿਆਈ
 ਛਡੀ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ਤੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਕਰਨੇ ਕਾਹੈ ਅਕੇ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ
 ਭਗਤ ਸਾਹਬ ਲੋਕ ਕੇ ਕਰਨੇ ਕਾਹੈ ਅਸਾਹੂ ਕਰਣੇ ਕਾਨਹੀ ਫੇਰ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕ
 ਹਿਆ ਸੁਣਭਾਈ ਸਿਖ ਤੁ ਮੁਹੀਰ ਕਿਸਕਾਹੈ ਤੁ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਮੁਹੀ
 ਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਹਉ ਤੁ ਕਾਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਏਹੁ ਨਿ
 ਆਉ ਤੁ ਤੇਰੇ ਪੀਰ ਪਸੋਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਸਾਹੀ ਗਲ ਕਿਉ ਗਵਾਇਦਾਹੈ ਸਾਹੁ ਪ
 ਸੇ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ਨਹੀ ਹੋਵੇਕਾ ਤੁ ਉਸੀ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਹੁ ਏਹ ਬਤ ਸੇ
 ਚਕੇ ਸੁਬੋ ਲਹੋਰ ਕੇ ਨੇ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਨੇ ਉਸ ਸਿਖ ਅਤੇ ਲਹੋਰ ਕੇ ਮਾਪੇ ਮੁਲਤਨ
 ਕੇ ਕੁਟੰਬੀਆ ਤੁ ਸਭਣਾਨੁ ਸੀਕਰਤਾ ਪੁਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਭੇਜ ਦਿਤਾ
 ਅਤੇ ਆਇਕਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਸਭਣਾਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
 ਲਹੋਰ ਕੇ ਅਰ ਮੁਲਤਨ ਕੇ ਜੋ ਕੁਟੰਬੀ ਜੇ ਤਿਨਾਨੇ ਸਭੁ ਹਕੀਕਤ ਆਪਣੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸੁਣਾਈ ਗੁਰੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨੇ ਉਸ ਸਿਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਬੈਠਾਇਆ
 ਉਸਦੇ ਕੁਟੰਬੀਆਨੁ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ਤੁ ਹਾਡਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਕ
 ਰ ਦੇਵੇਗਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸਿਖ ਅਰਜ ਦੇਖਿਆ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਕੀ ਮਾਇਆ ਜੋ ਪੈਸੇ ਅਤਨੀਤ ਹੀ ਅਸਰਜ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇ
 ਸਜਗਤ ਜੰਜਾਲ ਥੀ ਛੁਡਾਵੇ ਤੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਤਿਸ ਕੇ ਪਰਬਾਇ ਪਉੜੀ ਸਬਦ
 ਕੀ ਆਖੀ ਅਛਲ ਛਲਾਈ ਨਹਿ ਛਲੈ ਨਹਿ ਘਾਉ ਕਟਾ ਕਰਿ ਸਕੈ॥ ਜਿ
 ਉ ਸਾਹਿਬ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੈ ਇਸ ਲੋਭੀ ਕਾਜੀ ਉਟਲ ਪਲੈ॥੧॥ ਓਹ ਦਿਨ ਸਾ
 ਹਿਬ ਕੇ ਪਾਸ ਹਰਚਰਾ ਸੁਣ ਦੇ ਬਤੀਤ ਹੋਇਆ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਅ
 ਸਨਨ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬਰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜਪ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਤੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ

ਸਿਖਕੇ ਸਨਬੰਧੀਆ ਕੋ ਬੁਲਾਇਕੇ ਕਹਾ ਕੁਈ ਲਹੈ ਕੁ ਮਾਪੇ ਜੇਤ੍ਰੇ ਪੈਨ ਸੋ ਸਿਖ
 ਕੀ ਸਜੀ ਬਾਹਪ ਕੜੈ ਅਤੇ ਮੁਲਤਨ ਕੇ ਮਾਪੇ ਜੇਤ੍ਰੇ ਪੈਨ ਸੋ ਸਿਖ ਕੀ ਖਬੀ ਬਾਹਪ ਕੜੈ
 ਤਾਉ ਨਾ ਸਿਖ ਦੇ ਕੁਟੰਬੀਆ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨ ਕੇ ਸਿਖ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰ ਕੇ ਉ
 ਸਦੀਆ ਬਾਹਪ ਕੜ ਲੀਤੀਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਖੀਆ ਮੀਟੋ ਅਤੇ ਅ
 ਪੋ ਆਪਣੀ ਤਰਫ ਖਿਚੇ ਤੁਸੀ ਇਸਦੀਆ ਬਾਹਾਂ ਜਿਉ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ
 ਉਨ ਨੇ ਸਿਉ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਦ ਉਨ ਨੇ ਫੇਰ ਅਖੀਆ ਖੋਲੀਆ ਤਾ ਵਿਚ ਕੁਸ਼ੁਭੀ ਨਹੀ
 ਉਸ ਸਿਖ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਚਖੰਡ ਵਿਚ ਲਿਜਾਇ ਬੈਠਾਇਆ ਤਾ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨੇ ਏ
 ਹ ਅਚਰਜ ਦੇਖ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿਆ ਚਰਨ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਰ ਉ
 ਸ ਸਿਖ ਦੇ ਕੁਟੰਬੀਆ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਅਸੀ
 ਤਉ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣੇ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣੇ ਆਏ ਸੇ ਤਾ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਨੇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਕੁਟੰਬ ਮੇਰੇ ਸਭ ਕਾਰਾ ॥
 ਮੇਰੇ ਤੁਮ ਤਜੁ ਸਗਲ ਵੇਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਅਰੁ ਭਰਮੁ ਤਜੁ ਤੁਮ ਬੀਰਾ ਸਾਚੁ
 ਨਾਮੁ ਰਿਵੈ ਰਵੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਾਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਰੇਵੈ ਪੁ
 ਤਨ ਕਲਪੈ ਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਭੁਬਾ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥
 ੩ ॥ ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਫਿਰਿ ਜਨੀ ਪਾਰਿ ॥ ਮੋਹੈ ਲਗਾ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਵੀਖਿ
 ਆ ਲੇ ਜਪੁਤ ਪੁਕਮਾਹਿ ॥ ਨਾਮੋ ਹਿਤੁ ਏ ਨਥਾਇ ਪਾਹਿ ॥ ੫ ॥ ਨਦਰ ਕਰੇ ਤਾ ਏਤੁ
 ਮੋਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਏਹ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸੁ
 ਫਾ ਕੇ ਉਨ ਦੇ ਰਿਦੇ ਨੁ ਸਾਂਤ ਆਇ ਗਈ ॥ ਸਿਖ ਦੇ ਮਾਪਿਆ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਖੁਸੀ
 ਕੀਤੀ ਏਹ ਅਚਰਜ ਦਿਖਾਇਆ ਤਾ ਕੁਈ ਬਾਲ ਜੀ ਕਹਿ ਦੇ ਪੈਨ ਜੋ ਪਾਣੀ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ਪਰ ਪਰਤੀਤ ਰਖੇਗਾ ॥ ਤਿਸ ਪੁਰਸ ਦੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ
 ਹੋਵਨਗੇ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ ਪਤਰ ਰਹੈਗੀ ॥ ਤਿਸ ਪ੍ਰਣੀਦੀ ਤਾਉ ਸਿਖ ਦੇ ਕੁ
 ਟੰਬੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਸੁਣਕੇ ਸੀਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰ
 ਦੇਹੁ ਏ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਜਾਇ ਪਾਪ ਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਉ
 ਸ ਅਸਥਾਨ ਥੀ ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਬਣ ਜਾਨੈ ਨਾਲ ਹੋਈ ॥

ਫੇਰ ਜਦੋ ਜਦੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਬਣ ਜਾਰਿਆ ਦੇ ਨਾਇਕ ਦੀ ਹਟੀ ਜਾਇ ਬੈ
 ਠੇ ਓਹ ਵਣਜਾਰਾ ਸਭ ਨਾਦਾ ਸਿਰਦਾਰ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਪਰ ਅਗੇ ਪਤਰ ਨਹੀ ਸੀ ਤੁ

ਏਉਸਦੇ ਘਰ ਪੁਤਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਵਧਾਈਆਂ ਦੇਵਣ ਆਵੈ ਅਤੇ ਕੋਈ
 ਈ ਮੁਮਾਰਖ ਦੇਵੈ ਅਤੇ ਅਲਤਾ ਉਪਰ ਉਸ ਵਣਜਾਰੇ ਕੋ ਪਾਇ ਜਾਵੈ ਤੇ ਕੋਈ
 ਕਮੇਸਾ ਆਵੈ ਲਖ ਲਖ ਅਸੀਸਾਹੀ ਦੇ ਜਾਵੈ ਤੁ ਉਸ ਸਮੇ ਗੁਰੂਜੀ ਅਤੇ
 ਭਾਈ ਬਾਲ ਮਰਦਾਨ ਸਰਾਇਨ ਬੈਠੇ ਤੁਮਾਸਾ ਦੇਖ ਦੇ ਰਹੇ ਜਾਂ ਸੰਝ ਪਈ ਤਾਂ ਬਟ
 ਜਾਰ ਆਪਣੇ ਘਰਨੂੰ ਉਠ ਕੇ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦੀ ਤਰਫ ਕੋਈ ਭੀ
 ਨ ਆਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਖਬਰ ਹੀ ਲੀਤੀ ਜੋ ਏਹ ਸਾਈ ਲੋਕ ਕਿਧਰੇ ਆਏ
 ਹੋਨ ਅਤੇ ਕਿਧਰ ਜਾਵਨਗੇ ਇਥੇ ਕਿਉਂਕਰ ਬੈਠੇ ਹੋਨ ਏਹ ਭੀ ਕਿਸੇ ਨਹੀ ਪੁਛਿ
 ਆ ਜੋ ਸੰਤਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਖਾਵੋਗੇ ਓਹ ਵਣਜਾਰ ਆਪਣੀ ਮਸਤੀ ਵਿਚ ਚਲਿਆ
 ਗਿਆ ਤੁ ਪੀਛੇ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇ
 ਸਨੇ ਤੁ ਸਾਡੀ ਖਬਰ ਭੀ ਨਹੀ ਪੁਛੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਘਰ ਪੁਤਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਇਸਨੇ
 ਸਨੁ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਾ ਵਣਾ ਸੀ ਸਗੋ ਪੁਤਰ ਜੰਮੇ ਦੀ ਹੁਹ ਹਵਾਇ ਨਾਲ ਘਰਿ ਉਠ ਰਿ
 ਆ ਹੈ ਪਰ ਗੁਰੂਜੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤੁ ਮੇ ਇਸਦੇ ਘਰ ਜਾਇ ਕੇ ਕੁਛ ਮੰਗ ਲਿ
 ਆਵਾ ਏਹ ਤੁ ਪੁਤਰ ਦੀ ਵਧਾਈ ਵੇਖਦਾ ਦੇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਤਿ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ
 ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸਦੇ ਘਰ ਪੁਤਰ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਏਹ ਤੁ ਇਸਦਾ ਕਰਜ
 ਈ ਹਈ ਜੋ ਪੁਤਰ ਹੋਇ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ ਚਾਰ ਪਹਿਰਾਤ ਰਹੇਗਾ ਅਰਥੁ ਲਕੇਨੁ
 ਉਠਿ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਹਛਾ ਤੇ ਮਨ ਆਈ ਹੈ ਤੁਤੁ ਜਹੁ ਪਰ ਕੋਈ ਅਸੀਸ ਨਹੀ
 ਦੇਵੀ ਚੁਪਕੀਤਿਆ ਹੀ ਜਾਇ ਖੜੋਵੀ ਤੁ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਜ
 ਦਾਹ ਤੁ ਮਰਦਾਨ ਉਸ ਵਣਜਾਰੇ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਚੁਪਕੀਤ ਹੀ ਉਸਦੇ ਵੇੜੇ ਵਿ
 ਚ ਜਾਇ ਕਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੋਰ ਕਈ ਉਸਦੇ ਟਬਰ ਦੇ ਲੋਕ ਆਵਨ ਖੁਸੀ
 ਦੀਆ ਬਾਤ ਕਰਨ ਬੈਠ ਕੇ ਹਸ ਖੇਡ ਕੇ ਰਲੇ ਜਾਵਨ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਖਬ
 ਰ ਨ ਲੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਮੁਹੋ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਆਉ ਭਾਈ ਤੁ ਕਉਣ ਹੈ ਕਿਥੇ ਆ
 ਆਇਆ ਹੈ ਤੇ ਰਾਨ ਮਕੀ ਹੈ ਮਰਦਾਨ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕੇ ਰੋਏ ਮੁੜ ਆਇਆ ਫੇਰ ਗੁਰੂਜੀ
 ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਮਰਦਾਨ ਰਬਾਬ ਲਗਾ ਵਜਾਵਣ ਗੁ
 ਰੂਜੀ ਨੇ ਵਣਜਾਰੇ ਕੋ ਪਰਥਾਇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧
 ॥ ਪਹਿਰੇ ਘਰੁ ॥ ॥ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰੇ ਰੈਣ ਕੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਤੁ
 ਕਮ ਪਾਇਆ ਗਰਭਾਸਾ ਉਰਧ ਤਪ ਅੰਤਰ ਕਰੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਖਸਮ ਸੇਤੀ
 ਅਰਦਾਸਾ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸ ਵਖਾਣੈ ਉਰਧ ਧਿਆਨ ਲਿਵਲਗਾਨਾ

ਮਰਜਾਦ ਆਇਆ ਕਲਭੀਤਰ ਬਾਹੁੜ ਜਾਸੀ ਨਗਾ ਜੈਸੀ ਕਲਮ ਦੁੜੀ ਹੈਮ
 ਸਤਕ ਤੈਸੀ ਜੀਅ ਤੇ ਪਾਸਾ ਕਹੁ ਨਨਕ ਪਹਿਲੈ ਪਹਿਰੈ ਪ੍ਰਣੀ ਹੁਕਮ ਪਾਇਆਗ
 ਰਭਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਦੂਜੇ ਪਹਿਰੇ ਰੈਣ ਕੇ ਵਣ ਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਿਸਰ ਗਾਇਆ ਧਿਆ
 ਨਾ ਹਥੇ ਹਥ ਨਚਾਈਐ ਵਣ ਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਿਉ ਜਸੁ ਧਾਰਿਕਾ ਨਾ ਹਥੇ
 ਹਥ ਨਚਾਈਐ ਪ੍ਰਣੀ ਮਾਤ ਕਹੈ ਸੁਤ ਮੇਰਾ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ਮੁਕੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਿਨ
 ਧੀ ਕਛੁ ਤੇਰਾ ਜੀਨ ਗਚਿ ਗਚਿਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਨ ਭੀਤਰ ਧਰਿ ਧਿਆਨੁ
 ਕਹੁ ਨਨਕ ਪ੍ਰਣੀ ਦੂਜੇ ਪਹਿਰੇ ਵਿਸਰ ਗਾਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥ ੨ ॥ ਤੀਜੇ ਪਹਿਰੇ ਰੈਣ
 ਕੇ ਵਣ ਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਨ ਜੇਬ ਨੁ ਸਿਉ ਚਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿਕਾਨ ਮੁਨ ਚੇਤ ਹੀ ਵਣ
 ਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਧਾ ਛੁਟਾਹਿ ਜਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿਕਾਨ ਮੁਨ ਚੇਤ ਹੀ ਪ੍ਰਣੀ ਬਿਕਲ ਭੁਇ
 ਆਸੰਗ ਮਾਇਆ ਧਨ ਸਿਉ ਰਤਾ ਜੇਬ ਨ ਮਤਾ ਅਹਿਲ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ
 ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਦੁਪਾਰਨ ਕੀਤੋ ਕਰਮ ਨ ਕੀਤੋ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਹੁ ਨਨਕ ਪ੍ਰਣੀ ਤੀਜੇ ਪਹਿਰੇ ਧ
 ਨ ਜੇਬ ਨ ਸਿਉ ਚਿਤ੍ਰਾ ॥ ੩ ॥ ਚਉਥੇ ਪਹਿਰੇ ਰੈਣ ਕੇ ਵਣ ਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲਫੀ
 ਆਇਆ ਖੇਤ੍ਰਾ ਜਾ ਜਮੁ ਪਕੜ ਚਲਾਇਆ ਵਣ ਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿ
 ਲਿਆ ਭੇਤ੍ਰਾ ਭੇਤ ਚੇਤ ਹਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਜਾ ਜਮੁ ਪਕੜ ਚਲਾਇਆ
 ਸੂਰ ਰੁਦਨੁ ਹੋਇਆ ਦੁਆਲੇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭੁਇਆ ਪਰਾਇਆ ਸਾਈ ਵਸਤ ਪ
 ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜਿਸ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਹੇਤ੍ਰਾ ਕਹੁ ਨਨਕ ਪ੍ਰਣੀ ਚਉਥੇ ਪਹਿਰੇ ਲ
 ਵੀ ਲੁਣਿਆ ਖੇਤ੍ਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਜਾਫੇ ਰਿਅਗ ਲਾਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਓ ਵਣ ਜ
 ਰ ਰੋਦਾ ਪਿਟਦਾ ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ ਅਰਥਿ ਹਬਾਲ ਕ ਜੇਤ੍ਰਾ ਜਨ ਮਿਆਸੀ ਸੋ
 ਚਲਾ ਗਿਆ ਉਨ ਰੋਦਿਆਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀਸ ਚੇ ਪਾਤਿਸ
 ਹੁਕਲਤਾ ਏਹੁ ਅਲਤ ਪਾਵੇ ਦੇਸਨ ਅਤੇ ਹਸਦੇ ਖੇਤ੍ਰ ਦੇਸਨ ਹੁਣ ਏਹ ਰੋਦੇ ਪਿਟੇ
 ਸਿਰ ਖੇਹ ਦੇਹੈਨ ਤਾਗੁਰੂ ਜੀਨੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਪੜ ਕੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਸੁਣਾਇਆ
 ਜਿਤੁ ਮੁਹਿ ਮਿਲੈ ਮੁਮਾਰ ਖੀਲ ਖਲ ਖਮਿ ਲੇਅਸੀ ਸਾਸੇ ਮੁਹਿ ਰੋਦੇ ਡਿਠੇ ਮੇ ਮਿਲ
 ਮਿਲ ਪਿਟਨ ਸੀਸਾ ਇਕ ਮੇਏ ਇਕ ਦਬੀਐ ਇਕ ਦਿਤੇ ਨਦੀ ਵਹਾਇਆ ਗਈ ਮੁ
 ਮਾਰ ਖਨ ਨਕ ਭੀ ਸਚੇਨੇ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੀਅ
 ਗੇ ਮਥਾ ਏਕਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੋ ਚਲਦੇ ਰਹੇ

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਆਰਤੀ ਸੋਹਿਲੇ ਕੇ ਪਰਥਾਇ ਚਲੀ ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਧਿਆਨ ਵਿਖੇ ਇਸ ਬਿਤ ਹੋਇ ਕਰ

ਬੈਠੇਸਨ ਨਿਰੰਕਾਰਕੀਜੋਤਮੇਧਿਆਨਲਗਾਇਆਹੋਇਆਸੀ ਤਿਸਨਿਰੰਕਾਰ
 ਕੀਕੁਦਰਤਕੋਦੇਖਦੇਖਕਰਬਿਸਮਾਦ ਬਲਿਹਾਰਹੋਇਰਹੇਹੈਸਨ ਇਤਨੇਮੌਕੇ
 ਆਕਉਤਕਦੇਖਨਜੋਸੀਸਾਰਕੇਬਾਬਹੁਕਮਹੋਇਆ ਕਿਹੋਨਨਕਜੀਸੀਸਾਰਕੇ
 ਕਿਛੁਖਬਰਨਾਹੀਜੋਕਿਆਵਰਤਾਰਵਰਤਦਾਹੈ ਅਤੇਸੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀਦਰ
 ਗਾਹਵਿਰਪ੍ਰੀਤਪਾਪਦੇਦਫਤਰਲਿਖੀਦੇਹੈਨ ਪਾਪਕਉਸਜਾਇਲਿਖੀਦੀਹੈ
 ਪ੍ਰੀਤਕੋਬਖਸੀਸਾਲਿਖੀਦੀਹੈ ਪਰਹੋਨਨਕਜੀਸੀਸਾਰਪਾਪਕੋਯੀਲਗਰਹਾਹੈ
 ਇਸਕਉਤਕਕਉਦੇਖਕਰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਿਮਨਵਿਰਮਿਹਰਆਈਇਹਬਾਤ
 ਬਾਬੇਨਨਕਜੀਕਿਮਨਵਰਤਦੈਨਲਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕਹਿਆ ਹੋਨਨਕਜੀਮੇਨੁ
 ਤਕੋਈਜਾਣਦਾਸਿਮਰਦਾਹੀਨਹੀਅਰਸਭਕੋਈਮਾਇਆਕੇਮਗਰਲਗਾਰਿ
 ਹਾਹੈਤੁਹੀਦੁਖਸੀਸਾਰਕੇਵਾਸਤੇਤਿਆਰਕੀਤੇਹੈਨਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀਆਗਿਆਹੋ
 ਈਅਰੇਦੁਖਤੂੰਸੀਸਾਰਕੋਕੋਹੀਪੀੜਲਾਵਣੀਹੈਜੋਜੀਉਬਹੁਤਬਿਰਲਾਪਕਰਨ
 ਤਾਦੁਖਨੇਕਹਿਆਭੁਲਾਜੀਜਿਉਤੇਰੀਆਗਿਆਹੋਵੈਗੀਤਿਉਹੀਮੇਕਰਗਾਤਾ
 ਸੀਗੁਰੂਜੀਨੇਬੋਨਤੀਕੀਤੀਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਦੇਅਗੇਜੋਹੋਪਰਬ੍ਰਹਮਜੀਸੀਸਾਰਤਾ
 ਸਭਪਾਪਾਹੀਕੋਲਗਾਰਿਹਾਹੈਅਤੇਤੈਨੂੰਬਿਸਾਰਛੁਡਿਆਹੈਤਾਹੀਤੈਤੁਸਾਦੁਖਨੁਤਿ
 ਆਰਕੀਤਾਹੈਪਰਜੀਤੁਸਾਕਿਛੁਸੀਸਾਰਦੇਬਾਬਮਿਹਰਵਾਨਹੋਣਾਜੀਕਿਉਜੋਏ
 ਹਸਭਜੀਉਤੇਰੇਬਣਾਏਹੋਏਹੈਨ ਆਪਣੇਬਣਾਏਆਦੀਲਾਜਹੈਇਨਜੀਵਨੇ
 ਤੁਹਾਨੂੰਵਿਸਾਰਿਆਹੈਪਰਤੁਸਾਇਨਨੂੰਨਹੀਵਿਸਾਰਣਾਕਈਅਜੀਵਨੂੰਆ
 ਪਨੇਕੱਖਲੇਣਾਜੀਤਾਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕਹਿਆਹੋਨਨਕਜੀਮੇਕਿਆਮਿਹਰਵਾਨ
 ਹੋਵਾਜੀਜਿਸਨੇਤਮੇਲਖਕੋਰੜੀਮਾਇਆਦਿਤੀਆਂਹੈਨ ਅਤੇਜੋਕੁਛਓਹਕ
 ਹਿਦੇਹੈਨਸੋਈਮੇਊਨਦਾਆਖਿਆਕਰਦਾਹਅਤੇਓਹਮੇਰਾਨਾਮਕਦੇਭੀਨਾਹੀਜ
 ਪਦੇਅਤੇਓਹਮੇਨੂੰਜਾਣਦੇਭੀਨਾਹੀਸਗੋਓਹਆਖਦੇਹਨਜੋਕਿਛੁਕਰਦੇਹਸੋਅ
 ਸੀਹੀਕਰਦੇਹਸਾਭਾਹੀਕੀਤਸਭਕੁਛਹੋਦਾਹੈਓਹਅਤੇਪਾਹਿਰਮੇਸੋਹੀਥੋਖਥ
 ਰਹਿਦੇਹੈਨਪਰਜਾਂਮੇਊਨਨੰਗਭੁਖਦੀਪੀੜਲਾਈਗਾਤਾਓਹਮੇਰੇਨਾਮਤਕੁ
 ਛੁਵਾਨਪੁੰਨਕਰਨਗੇਅਰਮੈਨੂੰਜਾਣੈਗੋਭੀਅਤੇਯਾਦਭੀਕਰਨਗੇਹੋਨਨਕਜੀ
 ਸੀਸਾਰਤਾਸਭਸਵਾਦਾਂਹੀਵਿਚੋਲਗਾਰਿਹਾਹੈਮੇਰੇਅਰਥਇਕਕੋੜੀਭੀਨਾਹੀਦੇ
 ਸਕਦੇਅਤੇਸੁਣਨਨਕਜੀਅਜੇਤਾਇਨਪ੍ਰਣੀਆਦੀਬੋੜੀਅਰਜਾਹੈਤਾਭੀ
 ਮੈਨੂੰਕੋਈਨਾਹੀਯਾਦਕਰਦੇਸਭਮਾਇਆਹੀਨਲਲਪਟਰਹੇਹੈਨਫੇਰਗੁਰੂਨ

ਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਮੈ ਨੁ ਤੁਸਾ ਉਸ ਸੀਸਾ ਵਿਚ ਭੁੱਜਿਆ ਹੈ ਸਚ
 ਦਾ ਹੁ ਦਿਵਾਵਣ ਵਾਸਤੇ ਹੋ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਦੀਸਰ ਜੀ ਮੇਰੀ ਏਹ ਅਰਜ ਹੈ ਆਪਨੇ ਇ
 ਸ ਸੀਸਾਰ ਦੇ ਬਾਬ ਮਿਹਰ ਵਾਨ ਹੋਣਾ ਏਹ ਤੇਰੀ ਸਾਜਨਾ ਸਾਜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿਨ ਕਿਨ ਜੀ
 ਵਾ ਕਉ ਆਪਨੇ ਰਖ ਲੈਣਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਤੂੰ ਮੇਰ
 ਪਿਆਰਾ ਭਗਤ ਹੈ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਹੀ ਸਾਬ ਤੇਰੀ ਲਿਵ ਲਗੀ ਰਹਿਦੀ ਹੈ ਹਰ ਵੇਲੇ ਤੂੰ ਮੇ
 ਰਾ ਹੀ ਧਿਆਨ ਰਖਦਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਕਿਉਨ ਕਰਾਗਾ ਹੋ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਤੇਰੀ
 ਮਰਜੀ ਹੈ ਮੈਂ ਤਿਵੇਹੀ ਕਰਾਗਾ ਹੋ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਸੀਸਾ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸੁਣਾਉ ਜਹ
 ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਚਕਰ ਫੇਰ ਦੇਹੁ ਖੰਡਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਵਿਚ ਜਾਇਕਰ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸੁ
 ਣਾਉ ਅਤੇ ਹੋ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਮੰਥ ਮੈਂ ਆਵੇਗਾ ਤਿਸਕੋ ਮੈਂ ਸੀਸਾ ਵਿ
 ਚ ਭੀ ਸੁਖੀ ਰਖਾਗਾ ਅਰ ਅੰਤ ਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੁਰੀ ਮੈਂ ਨਿਵਾਸ ਦੇਵਾਗਾ ਜਹਾ ਕ
 ਹਾ ਉਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਕਹੇ ਨਾਲ ਗੇਗਾ ਤਿਸਵ
 ਸਤੇ ਮੈਂ ਸੀਸਾ ਵਿਚ ਦੁਖ ਨੁ ਭੁੱਜਿਆ ਹੈ ਓਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੁਖ ਕੀ ਪੀੜਾ ਸਹਿਨੇਗੇ ਅਤੇ
 ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਜਿਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਮਨ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਹੋਵੇਗਾ ਮੁਖ ਕਰਕੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੋ ਜਪੇ
 ਗਾ ਤਿਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੀ ਸਭ ਵਾਸਨਾ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਕਰਾਗਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਡਾ ਪਿਆਰਾ ਭਗਤ ਹੈ
 ਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਸ ਭਾਵਨੀ ਕਰ ਅਤੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੈਂ ਨੂੰ ਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਯਾਦ ਕਰ ਦੇ ਹੈ ਮੈਂ
 ਉਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਯਾਦ ਰਖਤਾ ਹੋ ਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ੍ਵਾਸ ਸ੍ਵਾਸ ਨਿਰ ਵਿਘਨ ਮੇ
 ਰਾ ਭੁਜਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪੰਥ ਮੈਂ ਆਏ ਕੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਲੈਣੇ ਵਾਲੇ ਕੋ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁ
 ਖ ਦੇਵਾਗਾ ਅਰ ਨਾਲੇ ਜਮਕੀ ਸਾਸਨ ਤੇ ਛੁਡਾਵੇਗਾ ਤਿਨ ਕੇ ਜਮ ਰਾਜ ਕਾ ਦਰਸਨ
 ਭੀ ਨਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹ ਵਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥ
 ਟੇਕਿਆ ਬਡੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ ਹੋ ਭਗਵੰਤ ਤੁਮ ਸਰਣ ਪਾਲ ਕਹੋ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸਰਣ ਹੋ
 ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਧਿਆਨ ਥੀ ਉਪਰਾਮ ਉਥਾਨ ਹੋਇਕਰ ਸੀਸ
 ਰੀ ਸੁਭਾਵ ਮੈਂ ਆਏ ਸਮਾਧ ਬਿਰਤੀ ਤੇ ਉਠਕਰ ਲਗੇ ਲੋਕਾ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ
 ਕਾ ਨਾਮ ਦਿਵਾਵਣ ਅਤੇ ਧਰਮ ਕੀਆ ਬਾਤ ਕਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਗੇ ਜਿਤ ਕਰਕੇ
 ਸਭ ਲੋਕ ਸੁਖੀ ਰਹਿਨ ਦੁਖ ਕੀ ਪੀੜਾ ਨਾ ਪਾਵੈ ਅਰ ਅਗੇ ਪਰਲੋਕ ਮੈਂ ਮੁਕਤ ਪ
 ਵੈ ਲੋਕਾ ਕੋ ਏਹ ਕਹੋ ਹੋ ਭਾਈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਪਿਆਰਿਓ ਭਗਵੰਤ ਨੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ
 ਸਾਸਤਾ ਵਿਚ ਭੀ ਏਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਭੁਜਨ ਕਰੇਗਾ ਉਸਕੋ ਮੈਂ ਆਪ
 ਣੀ ਸਦਗਤੀ ਦੇਵੇਗਾ ਅਰ ਸੁਖਾਲਾ ਰਖੇਗਾ ਸੀਸਾ ਵਿਚ ਨਹੀ ਤਉ ਦੁਖ ਪਾਵੇਗੀ

ਰਾਹੀਂ ਦਿਖਾਏ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਏਸ ਪ੍ਰਣੀਤੀ ਨੇ ਆਇਕੇ ਮਾਇਆ ਦੀ ਲਹਿਰ ਨਾਲ
 ਮਿਲਕੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਸਾਹੋ ਵਿਚ ਤੇ ਲਪਾਇਆ
 ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਉ ਓਸ ਜੀ ਅਕਉ ਵਿਆਹੁਣ ਹਰੇ ਬਿਆਹੁ ਲੈ ਜਾ ਦੇ ਹੈ ਨ ਤਿਉ ਇਕ
 ਦਿਹਾੜੇ ਇਸ ਜੀ ਉਨੁ ਭੀ ਜਮ ਮਾਰ ਕੈ ਲੈ ਜਾਵੈਗਾ ਤੁਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੰਤ
 ਜੋ ਜਿਨ ਪ੍ਰਣੀਤੀ ਆਤਮਾ ਜੋਹਿ ਅਨੈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦਾ ਆਰਾਧਨ ਕੀਤਾ ਹੈ
 ਸੋ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਏਹ ਅਸੀਰ ਬਾਦ ਕਰੋ ਜੋ ਹੁਣੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਜੀ ਅਦਾ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਲ ਮੇਲ
 ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸੁਣੇ ਹੋ ਸੰਤ ਜੋ ਏਹੁ ਜੋ ਸਾਹਾ ਹੈ ਸੋ ਇਕ ਸਕਾਨ ਹੀ ਅਰਜਿਤ ਨੇਪ੍ਰਿ
 ਥਵੀ ਵਿਚ ਜੀ ਵਹੈ ਨ ਤੇ ਸੋਭੇ ਹੀ ਇਸ ਸਾਹੋ ਦੇ ਵਿਚ ਹੈ ਨ ਅਤੇ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤ ਇਕ ਜੀ
 ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਹੈ ਨ ਇਕ ਜਾ ਦੇ ਹੈ ਨ ਜਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਇਸ ਪ੍ਰਣੀਤੀ ਨੂੰ ਸਦਾ ਇਦਾ
 ਹੈ ਤਾਢਿ ਲਰਤੀ ਭੀ ਨਹੀ ਲਗਾਈ ਅਰਜਿਤ ਨ ਚਿਰ ਸਦਾ ਇਦਾ ਨਹੀ ਤਿਰਰ
 ਏਹ ਪ੍ਰਣੀਤੀ ਨਾਮ ਹੀ ਸਿਮਰ ਲੇਵੈ ਹੁਣ ਓੜਕ ਦੇ ਦਿਨ ਨ ਜੀ ਕ ਆਵੇ ਜਾ ਦੇ ਹੈ ਨ
 ਜੋ ਕੋਈ ਨਾਮ ਸਿਮਰੇਗਾ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਅਰਜਿਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸ
 ਬ ਦਸੁਣ ਕਰਿ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤਿਨ ਕੋ ਸਰੁਕ ਛਪਾਪ
 ਤ ਹੋਵੇਗਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਐਸਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿਆ
 ਅਤੇ ਜਗਤ ਦੇ ਲੋਕ ਪਾਸੋ ਸਿਮਰਾਇਆ ਜੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਲਗਾ ਅਨਹ
 ਦ ਧੁਨ ਕਰ ਅਰਾਧੀ ਅਨ ਜਗਤ ਦੇ ਵਿਚ ਘਰ ਘਰ ਲਗਾ ਕੀਰਤਨ ਹੋਣ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦਾਇਆ ਧਰਮ ਪਰਉਪਕਾਰ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਐਸਾ ਦਿਤਾ
 ਏਇਆ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਲੋਗ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੋ ਪਾਸੋ ਲਗੇ ਆਵ
 ਨਾ ਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਜੋ ਹੋ ਨਾਨਕ ਭਗਤ
 ਜੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆਉ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਜਾਇਹਾਜ
 ਰਹੇ ਏ ਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਦਿਤਾ
 ਏਇਆ ਹੈ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਮੈ ਕਉਣ ਕੀਟਾ
 ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਦਿਤਾ ਏਈ ਅਰਤੀ ਆਪ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਹੈ ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਜਾਣਨ ਹਾਰ ਹੈ
 ਸਰਬ ਕਾ ਪੇਰ ਕ ਹੈ ਜੋ ਚਾਹੁਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਪਾਸੋ ਜੀ ਅਕਉ ਪ੍ਰੇਰਦ
 ਹੈ ਸੋਈ ਏਹ ਜੀ ਵਰਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਆਪ ਕ ਜੋ ਵਚਨ ਹੈ।
 ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸਾ ਗੁਰ ਗੁਰ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕਾ ॥੧॥ ਬ
 ਬਾ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤ ਹੋਇ ਸੋ ਘਰਿ ਰਾਖ ਵਡਾ ਏਈ ਤੋਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿ

ਸਏਚਸਿਆਘੜੀਆਪਹਿਰਾਬਿਤੀਵਾਰੀਮਾਹੁਹੇਆਸਰਜਏਕੋਰੁਤਅਨੇਕ
 ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੋਕੋਤੇਵੇਸਾ॥੨॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਦੇਖੈ
 ਨਾ॥ ਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਤੇਰੇਕੀਤੇਹੋਏਛਿਅਘਰਿਹੈਨ ਅਤੇਛਿਅ
 ਹੀਗੁਰੂਹੈਨ ਅਤੇਛਿਅਹੀਤਿਨਦੇਉਪਦੇਸਹੈਨ ਜੋਗੀਸੀਨਿਆਸੀਗ੍ਰਹਸਤੀ
 ਪੰਡਤ ਬੈਸਨੋਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਏਹੁ ਸਭਕੋਈਆਪੇਆਪਣੇ ਉਪਦੇਸਨੁਲੈਕ
 ਰਤਿਸਕੇਅਨੁਸਾਰਪਰਮੇਸਰਦੀਸਲਾਹਗਾ ਕਰਦੇਹੈਨ ਸਭਕੋਈਆਪਣੇ
 ਆਪਣੇ ਉਪਦੇਸਵਿਚਚਲਦੇਹੈਨ ਹੇਪ੍ਰਭਜੀਇਨਛੇਸਾਸਤ੍ਰਕਾਇਨਦੇ
 ਉਪਦੇਸਦਾਇਨਦਾਗੁਰੂਤਿਆਪਹੀਏ ਏਹਸਭਤੇਰੇਕੀਤੇਹੋਏਹੈਨ ਜਿਤਨੇ
 ਵੇਸਹੈਨਏਹੁਸਭਤੇਰੇਹੈਨਤੂੰਬੀਬਿਨਕੋਈਅਸਥਾਨਸੋਭਦਾਨਹੀਜੇਹੜੇ
 ਤੈਨੇਭਾਵਦੇਹੈਨਤਿਨਦੀਤ੍ਰਿਪਤਰਖਦਾਹੈ ਅਰਤਿਨਦੀਘਾਲਥਾਇਪਵੈਗਾ
 ਪਰੋਪ੍ਰਭਜੀਤੇਰਾਬਚਨਹੈ ਜਿਥੇਮੇਰਾਨਾਮਜਪੀਦਾਹੈ ਅਤੇਮੇਰੀਸਿਫਤੁਹੋ
 ਵੇਗੀਓਹਅਸਥਾਨਮੇਰਾਹੈ ਮੈਉਸਅਸਥਾਨਵਿਖੇਰਹਿਦਾਹੋਪ੍ਰਭਜੀਏਹੁ
 ਵਡਿਆਈਆਸਭਤੇਰੀਆਹੈਨ ਅਰਜਾਤੇਰਾਕੀਰਤਨਹੋਦਾਹੋਵੈਹੈਸੋਉ
 ਸਘਰਦੀਸਰਮਤੈਨੁਹੈਜੀਤੁਸਾਓਸਘਰਦੀਪਤਰਖਣੀਜੀਹੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਜੀਏਹੁਆਪਨੇਮੇਰੀਅਰਜਸੁਣਲੈਣੀਜੀ ਤਉਏਹਬ੍ਰਾਹਮਨਕੇਸੀਪਰ
 ਬ੍ਰਹਮਜੀਕਹਿਆ ਹੇਨਾਨਕਜੀਜਿਥੇਤੂੰਮੇਰਾਜਸਕਹੈਗਾ ਸੋਓਹਭਾਵੈਕੈਸਾਹੀ
 ਪਾਪੀਹੋਵੈਗਾਕੈਸਾਖੋਟਪਰਖਹੋਵੇਤਉਮੈਉਸਕੋਬਖਸਲੇਵਾਗਾ ਫੇਸੀਗਾ
 ਰੂਜੀਨੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਿਫਤਕੀਤੀ ਹੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਤੇਰੇਵਿਸਵੇਚਸੇਘੜੀ
 ਆਪਹਿਰਾਬਿਤੀਮਹੀਨੇਬਰਸਜੇਹੜੇਹੈਨਸੋਇਤਨਿਆਵਿਚਤੁਕਰਕਰ
 ਕੋਕਈਵੇਸਾਕਰਖੇਲਤਾਹੈ ਅਰਹੋਪ੍ਰਭਜੀਤੂੰਮੈਨੁਏਹੁਦਾਨਦੇਹੁਜੀਜੇੜੇ
 ਵਿਸਵੇਚਸੇਘੜੀਆਪਹਿਰਾਬਿਤੀਮਹੀਨੇਬਰਸਰੁਤੀਵਾਰਘੜੀਆਸੋ
 ਓਨਾਦਿਨਵਿਚਮੈਨੁਵਿਸਰੇਨਹੀਜੀਮੈਤੇਰਾਹੀਨਾਮਜਪਦਾਰਾਜੀਹੋਰ
 ਧਿਆਨਕੋਈਨਲਗੀਜੀਤਾਸੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀਤੂੰਬਡ
 ਜੋਹਦਕਰਨੇਵਾਲਾਹੈਤੂੰਬਡੁਜੋਹਦਕੀਤੇਹੈਨ ਅਰਦਾਨਭੀਅੇਸਾਹੀਮੰਗਦ
 ਹੈਜਿਸਾਵਿਚਮੈਖੁਸੀਹੋਵਾਹੇਨਾਨਕਜੀਜੋਕੋਈਤੇਰਾਨਾਮਲਵੇਗਾਸੋਮੈਉਸ
 ਕੀਮੁਕਤਕਰਾਂਗਾ ਅਰਜੋਕੋਈਵਾਹੁਗੁਰੂਕੇਨਾਮਕਯਾਪਜਪੇਗਾਅਰੋਸੇਜ
 ਪਾਵੇਗਾਸੋਸਦਾਹੀਸੁਖੀਰਹੇਗਾਤਫੇਰਸੀਪਰਮੇਸਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਨੇਕ

ਹਿਆ ਹੋ ਨਨਕ ਜੀ ਜਹਾ ਕੀਰਤਨ ਹੋਵੈ ਤੁਹਾ ਅਰਤੀ ਭੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇ ਦੇਖ ਮੇ
 ਰੀ ਅਰਤੀ ਤੁਕੈ ਸੀ ਧਿਕ ਕਰੀ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕਰਿ ਸੁਣਾਉ। ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
 ਹਿਆ ਹੋ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਤ ਦਿਤੀ ਹੈ ਤੇਹੀ ਮੈ ਕਹਿ ਦਾਹਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਸ
 ਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਅਗੋਮ ਬਾਣੇ ਕੇ ਕੇ ਅਰੁਖ ਤੇ ਹੋਇ ਕਰ ਅਰਤੀ ਲਗ
 ਗਾਉਣਾ। ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗਗਨ ਮੈ ਬਾਲੁ ਰਵਚੰਦਰੀ
 ਪਕ ਬਨੇਤਾਰ ਕਾ ਮੰਝੂਲਾ ਜਨ ਕ ਮੋਤੀ ਆਧੂ ਪਮਾਲਿ ਅਨਲੋ ਪਵਨ ਚਵਰੇ ਕਰੈ ਸ
 ਗਲ ਬਨ ਰਾਇ ਫੁਲਿ ਤੇਜੋਤੀ ॥ ੧ ॥ ਕੈਸੀ ਅਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵ ਖੰਡਨ ਤੇਰੀ ਅਰਤੀ
 ਅਨਹਤ ਸਬਦ ਵਾਜੈ ਤੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸਤ ਵਨੈ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋ
 ਧਿਕ ਉਸਹਸ ਮੁਰਤਿ ਨਨ ਏਕ ਤੇਹੀ ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿ
 ਨੁ ਸਹਸਤ ਵਰੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਭੁ ਮਹਿ ਜੋਤ ਜੋਤ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ
 ਦੇ ਚਨਣ ਸਭਿ ਮਹਿ ਚਨਣ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਸਾਖੀ ਜੋਤ ਪਰਗਟ ਹੋਇ ॥ ਜੋਤਿ ਸਭੁ
 ਹੈ ਸੋ ਅਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੇ ਅਨ ਦਿਨੇ
 ਜੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕਿਰਪਾ ਜਲੈ ਦੁਨਾਨ ਕ ਸਰੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇ
 ਵਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿ ਦੇਹੈ
 ਨਾ ॥ ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਗਗਨ ਆਕਾਸ ਅਰਧਰਤੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਏਹ ਦੋਨੇ
 ਮੰਝੂਲ ਹੈਨ ਸੋ ਏਹ ਦੋਨੇ ਤੇਰੇ ਅਰਤੀ ਕਰਨੇ ਕੇ ਬਾਲ ਹੈਨ ॥ ਅਰ ਆਕਾਸ ਵਿਚ
 ਤੇਰੇ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਤੇਰੇ ਬਾਲਾ ਵਿਚ ਮੋਤੀ ਹੈਨ ਅਰ ਪਵਣ ਜੋ ਝੁਲਤ ਹੈ ਸੋ ਏਹ ਚਵ
 ਰ ਹੈ ਅਰ ਜਿਤ ਨੀ ਬਨ ਰਾਇ ਹੈ ਸੋ ਤੈਨੂੰ ਫੁਲ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੈਨ ॥ ਹੋ ਭਵ ਖੰਡਨ ਸੀਸਰ
 ਮਾਇ ਅਕੇਦੁਰ ਕਰ ਕੇ ਅਪਨੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾਇ ਲੇਹੁ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਏਹ ਤੇਰੀ ਆ
 ਰਤੀ ਹਰ ਇਕ ਸਮੇ ਵੇਲੇ ਹੋਰਹੀ ਹੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਜੋ ਵਜਦੇ ਹੈਨ ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੇ
 ਉਪਰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਜਿਨਾ ਸਬਦਾ ਦੀ ਹਦ ਨਹੀ ਸੋ ਦਸਵੇਦੁ ਆਗ ਵਿਚ ਵਜਦੇ ਹੈਨ
 ਹੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਜਿਤ ਨੇ ਜਗਤ ਕੇ ਵਿਖੇ ਜੀਵ ਹੈਨ ਤਿਨ ਦੇ ਮੁਖ ਜੋ ਹੈਨ ਅਰ
 ਨੇਤ੍ਰ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨਾ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਤੇਰੀ ਹੀ ਜੋਤ ਜਾਗਦੀ ਹੈ ਅਰ ਤੇਰੀ ਜੋਤ ਕਰ ਕੇ ਉ
 ਨਾਨੁ ਉਜਾਲਾ ਹੈ ਅਰ ਸਹਸ੍ਰ ਹੀ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਹੈਨ ਨਿਰਮਲ ਅਰ ਅਨੇਕ ਹੀ ਗੰ
 ਧਰ ਬਤੇਰੇ ਤਾਈ ਗਾਵਤੇ ਹੈਨ ਅਰ ਦੇਵ ਤੇ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਭੀ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੋ ਧਿ
 ਆਵਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਤੇਰੇ ਚਲਤ ਜੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਦਾ ਅੰਤ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਾਇਸ
 ਕਦਾ ਮੈ ਤੇਰੀ ਅਰਤੀ ਕਿਉ ਕਰ ਸਕਾ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਦੇਵਤਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਵਦੇ

ਹੇਸੀ ਠਕੁਰਜੀ ਜਿਤਨੇ ਜੀਵ ਹੈਨ ਜੋਤਿਨ ਸਭਨਾ ਵਿਚ ਤੇਰੀ ਹੀ ਜੋਤ ਹੈ ਅਰਤੋਰ
 ਹੀ ਰੂਪ ਹੈ ਹੇਸੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀ ਤਿਨ ਸਰਬ ਪਦ ਵਿਖੇ ਤੂੰ ਆਪ ਹੀ ਸਮਾਇ ਰਹਿ
 ਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਸੀ ਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਤਿਨਾ ਵਿਚ ਤੇਰੀ ਜੋਤ ਕਰਕੇ ਰਨਣ ਹੈ ਤੇਰੇ ਬੀ
 ਇਤਰਹੋਰ ਦਸਰਾ ਕੇਈ ਨਹੀ ਹੇਸੀ ਠਕੁਰਜੀ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ
 ਜੋ ਹੈਨ ਜੋਤਿਨ ਦਾ ਮੇਨੁ ਆਸਰਾ ਹੈ ਅਰ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਰੂਪ ਕਮਲ ਦਾ ਲੋਭੀ ਜੋ ਮੇ
 ਰਾਮਨ ਰੂਪ ਭਵਰਾ ਹੈ ਅਰ ਕਮਲ ਮੇਰ ਜੋਤ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀਰ
 ਜ ਜੋ ਚਰਨ ਰਜ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਕੋ ਮਿਲੇ ਅਨਾਦਿਨ ਰਾਤ ਦਿਨ ਜੋ ਮੇਨੁ ਪਿਆਸ ਲ
 ਗੀ ਰਹੀ ਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰੂਪ ਜਲ ਮੇਨੂੰ ਦੇਓ ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜੋ ਹੈਨ
 ਤਿਨ ਚਰਨ ਕੀਰ ਜਕਾ ਲੋਭੀ ਜੋ ਮੇਰਾ ਮਨ ਹੈ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰਜੀ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਸਾਥ
 ਰਤ ਦਿਨ ਮੇਰਾ ਮਨ ਲੁਭਾਇ ਰਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸੇਚਾ ਤ੍ਰਿਕ ਸ੍ਵਤੀ ਬ੍ਰਿਕੇ ਚਾਹਿਤ ਹੈ ਸ੍ਵਤੀ
 ਨਿਛੁਤ ਕੀ ਬਰਖ ਕੋ ਚਾਤ੍ਰਕ ਚਾਹੁਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਸੇਹੀ ਹੇ ਠਕੁਰਜੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪਿ
 ਆਸ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ਲਗੀ ਹੈ ਸੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦੀਜੀਏ
 ਹੇਸੀ ਠਕੁਰਜੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪਿਆਸ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਨ ਬਿਰਲਾ ਪਕਰਦਾ
 ਹੈ ਤਾਸੀ ਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋਨ ਨਕਜੀ ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ
 ਹੈ ਹੋਨ ਨਕਜੀ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹੀ ਅੰਗ ਸੰਗ ਰਹਿਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਰਾਖ ਸਭ
 ਬਖਸਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿਫਤ ਕਰਨੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨਹਾਂ ਬਡਾ ਖੁਸੀ ਹੋਦਾ ਹ
 ਸੁਣਕੇ ਅਰ ਹੋਨ ਨਕਜੀ ਤੂੰ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਮੇਰਾ
 ਰਨ ਹੀ ਸਕਦਾ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਤੂੰ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰਤ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਬੰਦਾ ਹੋਇਕਰ
 ਸਿਫਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪ ਕਿਸੇ ਜਗਾ ਨਹੀ ਜਣਾਇਆ ਅਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ
 ਸਰੀਕਤ ਭੀ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਪਰ ਸੁਣਨ ਨਕਜੀ ਮੇਰੇ ਸਿਫਤ ਕਬੂਲ ਪਾਈ ਹੈ
 ਜਾਏ ਸੀਸਾਗ ਵਿਚ ਤੇਰਾ ਨਾਂ ਉਪਰ ਸਿਧ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰੇਗਾ
 ਤਿਸ ਕੋ ਮੇਰੇ ਬਖਸ ਲੇਵਾਗਾ ਤਾਗੁਰੂ ਨਕਜੀ ਨੈ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਦੇ ਅਗੇ
 ਮਥਾ ਦੇਕਿਆ ਅਤੇ ਸੀਸਾਗ ਸੁਭਾ ਉਮੇ ਪਰ ਵਿਰਤ ਹੋਏ ਸਮਾਧ ਬੀ ਉਬਾਨ ਹੋ
 ਏ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਤੇ ਉਬਾਨ ਹੋਇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਆਪ
 ਭੀ ਜਪਦੇ ਹੈਨ ਸੀਸਾਗੀ ਜੀਵ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਦੇ ਕਰ ਹੋਰਨ ਕੋ ਪਾਸੋ ਭੀ ਜਪਕ
 ਰਾਵੇ ਹੈਨ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਮਨ ਮੇ ਏਹ ਬਿਆਪੀ ਜੋ ਸਭ ਸੀਸਾਗ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ
 ਕੋ ਜਪ ਕਰ ਉਧਰੇ ਪਰਮ ਪਦਕ ਅਧਕਾਰੀ ਹੋਵੇ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ

ਅਗੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਿਧਨ ਕੇ ਮਿਲਨੇ ਕਾ ਭਰਬਰੀ ਮਿਲਾ॥

ਦਇਆ ਐਕਿ ਰਖਾ ਕੇ ਪਰ ਕਵਲ ਵਤ ਨੇੜੇ ਜਿਨ ਕੇ ਸੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਹਾਂ ਮੋਹ
ਅੰਧਕਾਰ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਤ ਹੈ ਸਰਬ ਕੋ ਗਤਿ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਰਜਹ ਕਾ ਜਿਸ ਗੁਰੂ
ਕੀ ਜੋਤ ਜਗ ਰਹੀ ਹੈ ਜਗਤ ਮੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਦੇਤੇ ਹੈ ਮਨ ਵਾਂਙ
ਤਫਲ ਕੇ ਦਾਤ ਹੈ ਸਰਬ ਦੁਖ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਤੇ ਹੈ ਸਰੁ ਮੰਗਲ ਕਰ ਦੇਤੇ ਹੈ ਤਿਨ ਕੇ
ਚਰਨੇ ਕੀ ਸਰਨ ਹੋ ਜੈ ਹੋਵੇ ਤਿਸ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਕੀ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ
ਕੀ ਭਗਤ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰ ਕੇ ਤਹਾਂ ਗਮਨ ਕੀਆ ਜਹਾਂ ਜੋਗੀਆ ਕੇ ਸਭ ਸੇਵਕ ਹੈ
ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕੋ ਗਤਿ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਾਸਤੇ ਸਿਸਾਰ ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਮਾਹਗਾ ਦਿਵਾਣੇ
ਵਾਸਤੇ ਸੈਰ ਕਰਤੇ ਫਿਰਤੇ ਹੈ ਤਹਾਂ ਗਏ ਜਹਾਂ ਭਰਬਰੀ ਕੇ ਉਡੀਕ ਲਗ ਰਹੀ ਸੀ
ਉਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਭਰਬਰੀ ਕਾ ਜਸ ਕਰਤੇ ਹੈ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਦੇਸਾਂ ਕਉ ਲਿਖ ਕੇ ਤਹਾਂ ਗਾ
ਏ ਜਹਾਂ ਜੋਗੀ ਓਕੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾਨਤ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਲਾਮ ਰਦਾਨ ਭੀ ਸਿੰਗਰੀ ਹੈ
ਭਰਬਰੀ ਜੀ ਅਪਨੇ ਆਸ ਮਸੇ ਕਹੀ ਗਾਇਆ ਹੁਆ ਥਾ ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਕੇ ਬੇਟੀ ਬੀਸ
ਕੇ ਸੂਰਜ ਬੈਠ ਗਏ ਕਿਤਨ ਕ ਸਮਾ ਬੀਤੇ ਨੇਤੇ ਆਇਆ ਸੇ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬਹੁ
ਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਾਇਆ ਆਇ ਕੇ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਬੈਠ ਗਾਇਆ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਹੋ ਸੀ
ਜੀ ਕਿਸ ਦੇਸ ਤੇ ਆਏ ਹੋ ਅਰ ਕਿਸ ਦਿਸ ਕੇ ਜਾਵੇਗੇ ਅਰ ਅਪਨਾ ਨਾਮ ਭੀ ਕਹਿਕ
ਰ ਮੇਰੇ ਕੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਰੁਖ ਦੇਖ ਕੇ ਬਾਲਾ ਜੀ ਕਹਾ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਕੀਧ
ਰ ਭੀ ਸੇ ਆਏ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਇਨ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਅਸੀ ਇਨ ਕੇ ਸੇਵ
ਕ ਹੋ ਦੇਸਾ ਦੀ ਸੈਲ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹੈ ਸੁਨ ਕੇ ਭਰਬਰੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਮ
ਹਾਰਾ ਜਦੋ ਚਰਨ ਪਰਨ ਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਅਤੇ ਕਹਿ ਓਸ ਅਜ ਮੇਰੇ ਧੰਨ ਭਗ ਹੋਏ ਆ
ਪਕਾ ਦਰਸ ਨਹੋਇਆ ਹੈ ਮੈਰਿ ਰੰਕਾਲ ਕਾ ਉਡੀਕ ਵਾਨ ਹੈ ਸਾ ਮੇਰਾ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ
ਭਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਮਰੇ ਤਾਂ ਈ ਜਾਨਤੋ ਹੋ ਅਰ ਕਿਸ
ਕੇ ਕਹੇ ਉਡੀਕ ਦੇਹੋ ਤ ਬਭਰਬਰੀ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਇਕ ਸਮੇ ਨਰਦ ਮੁ
ਨੀ ਸਰ ਰਟਨ ਕਰ ਦੇਹੁਏ ਮੇਰੇ ਕੋ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਰੰਗ ਮੇਰੀ ਗਿਆ ਚੁਆ ਮੇਨੇ ਨਾਮ
ਸਕਾਰ ਕਰੀ ਉਨੇ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਆਸੀ ਰਵਾ ਦਈ ਅਰ ਮੇਨੇ ਕੁਛ ਪੁਛਨੇ ਵਾਸਤੇ
ਬਾਣੀ ਬੋਲਿਆ ਤ ਬਨਾਰਦ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਭਰਬਰੀ ਜੀ ਅਬ ਕਲੀਕਾਲ ਕੇ ਸਮੇਂ
ਜਗਤ ਕੇ ਉਧਾਰ ਬੇਕੇ ਲੀਏ ਤਿਸ ਪਰਮੇਸਰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੇ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਆ ਹੈ
ਸੋ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਨਾਮ ਸੋ ਕਿਤਨੇ ਕਾਲ ਕੇ ਬਤੀਤ ਹੋਇਆ

ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਸਨਕ ਉਤਰ ਦੇਵੈਗੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਭੁਗਤੀ ਕਾ ਮਾਰਗ ਸੀਸਾ ਰਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਵਿਰ
ਤਕਰੋਗੇ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਵਿਖੇ ਉਪਦੇਸ ਸਤਿਨਾਮ ਕ ਕਰਹਿਰੀ ਸਰਬ ਪ੍ਰ
ਬਵੀ ਮੇਗਵਨ ਕਰਹਿਰੀ ਸਰਬ ਸਿਧੇ ਕੇ ਸਾਥ ਚਰਚਾ ਹੋਵੇਗੀ ਪ੍ਰਥਮ ਤੁਮਹੇ ਸਾ
ਬ ਮੇਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਬ ਪ੍ਰਮਕਰਕੇ ਤੁਮ ਉਨਕੇ ਇਹ ਬੈਠ ਕਰ ਉਠੀਕੇ ਜੇ ਤੁਮਹੇ ਮਨ
ਮੇ ਪੁਛ ਨੇਕੀ ਚਾਹੇਵੇਗੀ ਸੋ ਪੁਛ ਲੈਣਾ ਜਬ ਸੇ ਸੀਨ ਰਦ ਜੀ ਸੇ ਮੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ
ਤਿਸ ਦਿਨ ਬੀ ਮੇ ਉਠੀਕ ਦਾਹੇ ਸੋ ਮੁਨੀ ਸਰਜੀ ਕਾ ਕਹਿਣਾ ਅਜ ਸਾ ਚ ਹੋਇਆ ਹੈ

ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਹੋਮੁਨੀ ਸਰਜੇ ਕੁਛ ਪੁਛਨਾ ਹੈ ਕਹੀਏ ਤਬ ਕੁਰਬਾਨੀ
ਜੀ ਕਪੈ ਹੋਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੇ ਹਠ ਜੋਗ ਸਾਧ ਯਾਮਨ ਕੋ ਰੋਕਿਆ ਅਨੇਕ ਗੀਤ ਕਰਕੇ ਮਨ
ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਤੇ ਸੁਭਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਿਟ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜਬ ਤਕ
ਏਹ ਮਨ ਮਲੀਨ ਰਹਿਤਾ ਹੈ ਤਬ ਲਗ ਬੰਧਨ ਹੀ ਰਹਿਤੇ ਹੈ ਹੇਮਾ ਰਾਜਾ ਭੁਗਤ ਬਿਖੇ
ਮਨ ਕਿਸਤਰ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ਬਿਨ ਯੋਗ ਤੇ ਮਨ ਕੋ ਬਿਰਤ ਨਹੀ ਹੋਤੀ ਅਤੇ ਦਸਰ
ਸਿਧ ਪਿਆਲਾ ਪੀਕਰ ਮਸਤਾਨੇ ਹੋਇ ਰਹਤੇ ਹੈ ਅਨਾਹਦ ਧੁਨ ਮੇਲ ਗੋਗ ਰਹਿਤੇ ਹੈ ਬਿ
ਸੈ ਬਾਸਨਾ ਤੇਗ ਰਿਤ ਹੋਇ ਕਰ ਰਾਤ ਦਿਨ ਇਕ ਭੁਗਵੰਤ ਮੇਲਿ ਵਲੀਨ ਹੋਇ ਰਹਿਤੇ ਹੈ
ਭੁਗਤਿ ਮੇ ਕਿਸਕੇ ਬਲ ਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇਲਿ ਵਲਾਗਤੀ ਹੈ ਵੈਰਾਗ ਕੋ ਸੇਵਿਤ ਹੋਤ
ਪੈ ਬਿਨ ਵੈਰਾਗ ਤੇ ਪ੍ਰਮਨ ਹੀ ਜਗਤਾ ਏਹ ਦੋਨੇ ਸੀਸੇ ਨਰਦ ਜੀ ਅਗੇ ਭੀ ਮੈਨੇ ਕਹੇ ਸੇ
ਤੁਮਹੇ ਸੇਭੀ ਮੇ ਪੁਛਤਾ ਹੈ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਤੇ ਹੈ ਸੁਨੋ ਹੋ ਕੁਰਬਾਨੀ ਪਰਮ ਸਿ
ਅਨੇ ਹੋਤੁਮ ਬਿਨ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੇ ਸੁਭਗਤ ਨਹੀ ਮਨ ਯੋਗ ਸੇ ਬਿਨ ਨਿਰਮ
ਲ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਭੁਗਤ ਯੋਗ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਕੀਆ ਹੈ ਜੋ ਉਤਮ ਪੁਰਸ ਸ

ਦਗਤਿ ਕੇ ਇਛਾ ਵਾਲੇ ਹੈ ਤਿ
ਥੇ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਮੁੰਦਾ ਖਿੰਬਾ ਖਿਮਾ ਹੋਵਾ
ਲਾ ਕਰਮਾਨ ਉਸਹਿ ਜੋ
ਬਾਜੁਗਤਾ ਜੀਜੁਗਹਿ ਜੁ
ਜੋਗੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਨਿ
ਨਕਾਇ ਅਰਸ ਭੋਗੀ ॥
ਸਟ ਬੈਸਉ ਕਲਪਤਿ
ਬਦ ਸਦਾ ਧਨੁ ਜੋਹੈ ਅਹਿ ਨਿਸ ਪੁਰੇ ਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਤਿ ਵੀਚਾਰ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਨੂੰ ਭਵਰਤ

ਨਕੇ ਭੁਗਤ ਯੋਗ ਮਿਲਤਾ
ਗੁਰਕ ਸਬਦ ਮਨਹਿ ਮਹ
ਵਉਗੇ ਜੇਕਿ ਛਕਰੈ ਭੁ
ਗਨਿ ਪਿਪਾਵਉ ਗੋ ॥ ਬ
ਗ ਜੋਗੀ ਪਰਮਤਤ ਮਹਿ
ਰੰਜਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ
॥ ਸਿਵਨ ਗਰੀ ਮੇਆ
ਆਗੀ ਬਾਦੀ ਸਿਧੀ ਸ
ਬਦ ਸਦਾ ਧਨੁ ਜੋਹੈ ਅਹਿ ਨਿਸ ਪੁਰੇ ਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਤਿ ਵੀਚਾਰ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਨੂੰ ਭਵਰਤ

ਮਨਵਿਭੂਤਿ ਹਾਰਿਕੀਰਤੁ ਰਹਿਰਾਸੁ ਹਮਰੀਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਅਤੀਤੀ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲੀਜੋ
ਤਹਮਰੀਸੀਮਿਆ ਨਾਨਵਰਨ ਅਨੇਕੀ ਕਉਨਾਨਕਸੁਣ ਭਰਥਰੀਜੀ ਪਾਰਥਰਾਮ
ਲਿਵੁਏਕੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਹੇਭਰਥਰੀਜੀ ਮੇਸਾ ਜੋਗਜੇਪਾਣੀ ਧਾਰਨ ਕਰਹਿਗੋਤਿਨਦੇ
ਮਨਬੀਸਗਲੀਮੇਲ ਨਿਵਰਤ ਹੋਵੇਗੀ ॥ ਅਤੇਪਿਆਲਾ ਜੇਹੜਾ ਤੋਨਵਰਨਕ
ਆਪੈ ਸੋਅਬਸੁਨਦੁ ਕੰਨਦੇਕਰਾ ਕਹਿਤੋਹੈ ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥

ਗੁਰਕਰਿਗਿਆਨਾਧਿਆਨ ਕਰਿਧਾਵੇ ਕਰਕਰਨੀਕਸਪਾਈਐ ॥ ਭਾਠੀਭਾਵੁਪ੍ਰੇ
ਮਕਾਪੋਚਾਇਤਰਸਅਮਿਓਚੁਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾਮਨਮਤਵਹੋਰਾਮਰਸਪੀ
ਵੈ ਸਾਹਿਜਰੀਗਰਚ ਰਹਿਆ ॥ ਅਹਿਨਿਸਬਨੀਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਗੀ ਸਬਦਅਨਹਦ
ਗਹਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰਾਸਾਰਪਿਆਲਾ ਸਹਜੇਤਿਸਹਿਪਿਆਏ ਜੋਕੋਨ
ਦਰਕਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਵਾਪਾਹੀਹੋਵੈ ਕਿਆਮਤਛੁਛੇਭਾਵਧਰੇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਕੀਸਾ
ਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਪੀਵਤਹੀਪਰਵਣਭਇਆ ॥ ਦੋਰਦਰਸਨਕਾਪੀਤਮਹੋਵੈ ਮੁਕਤ
ਬੈਕੰਠੈਕਰੈ ਕਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸਿਫਤੀਰਤ ਸਦਾਬੈਰਗੀਜੂਐਜਨਮਨਹਾਰੈ ॥ ਕਹੁਨ
ਨਕਸੁਣ ਭਰਥਰੀਜੀਖੀਵੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਰੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ੀਕਰਤਰਕੀਸਿਫਤਮਹਿਰੀਗੋਹੁਏ ਪਰਮੇਸਰਕੇਨਮਕੋਜਪਤੋਪੈ ਜਿਨਦੇਮਨ
ਦੀਆਬਾਸਨਦੂਰਹੋਗਈਆਪੈਨ ਪਰਮੇਸਰਕੇਚਰਨਦੀਪ੍ਰੀਤਮੇਮਸਤੁਨੇਹੁਏ
ਹੁਏ ਸਾਰੇਬੰਧਨਸੀਸਾਹਕੇਦੂਰਹੋਗਏਹੈਨ ਸੁਨਕੇਭਰਥਰੀਜੀਕੇਮਨਦਾ ਸੀਸਾਦ
ਰਹੋਇਗਾਇਆ ਭਗਤਿਪਰਮੇਸਰਕੀ ਦਮਹਾਤਮ ਸੁਣਕੇਹਾਬਜੇਕੇਸੀਗੁਰੂ
ਜੀਅਗੇਮਬਾਏਕਿਆ ਭਗਵੰਤਜੇਸਰਬਸੁਖਾਕੀ ਰਾਸਹੈਤਿਸਕੀਭਗਤਮਹਿ
ਅਰਪ੍ਰੇਮੈਜਿਸਕੀਮਤਭਿਜੀਹੋਈਹੈ ਐਸੇਪ੍ਰਸਨਉਤਰਕਰਕੇਸੀਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਤਹਾਂਸੇਗਮਨਕਰਨੇਕੀ ॥ ਇਛਕਰੀ ਭਰਥਰੀਜੀਨੇ ਹਾਥਜੋੜਕੇਕਹਾ
ਹੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋਈਕਾਲਆਪਦਰਸਨਦੇਵੀਏ ਮੇਰੇਤਾਈਬਹੁਤਚਿਰਕੀ
ਲਾਲਸਾ ਲਗਰਹੀਥੀ ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਹੇਭਰਥਰੀਜੀ ਹਮਾਰਾਤੁਮਹਾ
ਮੇਲਾਇਸੀਵਾਸਤੇਬਹੁਤਚਿਰਹੋਤਾਰਹੇਗਾ ਹਮਆਪਕਾਦਰਸਨਬਹੁਤਵਹੀ
ਕਰਨਾਹੈ ਏਹਕਹਿਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਗੇਕੋਗਵਨਕਰਤੇਭੁਏ ਭਾਈਬਾਲਾ
ਅਤੇਮਰਦਾਨਜੀਸੀਗਹੈ ਮਰਦਾਨੇਕੇਸੀਗਹਾਸਬਿਲਾਸਕਰਤੇਹੁਏ ਚਲੇਜਾ
ਤੇਏ ਕਿਤਨੇਕਕੋਸਵਹਾਸੇਆਗੇਕੋਚਲੇਗਏ ਏਕਅਸਥਾਨਮੈਜਾਇਬੈਠੇ
ਕਰਨਕਾਰਨਪਰਮਸਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਮਰਦਾਨੇਕਾਮਨਭੁਗਮਾਇਦੀਆ ॥

ਮਰਦਨੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਏਹੁ ਆਈ ਮੈਂ ਹੁਣ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕ
 ਹਿਣ ਲਗਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਵਾਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਉਦਾਸ
 ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੇਰਾ ਗਾਹ
 ਵੇਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਤੇਰੇ ਸਤੋ ਵਿਚ ਬਡੀ ਬ
 ਓਹ ਤੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਖਾਇ
 ਹੁਤੁ ਆਪਣੇ ਮਨ ਕੋ
 ਸਤੁ ਨਾਲ ਗਹਿਣਾ ਵਿਚ
 ਧਰਤੀ ਦਾ ਸੈਲ ਕਰਦਾ
 ਸਗਹਿਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਬਹੁ
 ਝਾਇਆ ਪਰਮ ਨੇ ਨਹੀ
 ਇਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਨਹੀ ਏਹੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹਈ ਹੁਣ ਸਭ ਲ
 ਜਾਹੁ ਨਹੀ ਪਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੁਟੰਬੀਆ ਦਾ ਮੋਹ ਜਾਗਿਆ ਹੈ ਰਖਿਆ ਰਹੇ
 ਨਹੀ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਗਿਆ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਕਰ ਖਰੀਦੇ ਪਾਰਸ ਕੋਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੁਟ ਦੇਵੇ ਏਹੋ ਹੀ
 ਕਹੇ ਮਰਦਾਨ ਹੁਣੇ ਹੀ ਘਰ ਜਾਇ ਪਹੁਚਾ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਬੂਤ ਲਗਾ ਗਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ
 ਹਟਕਿਆ ਰਹੇ ਨਹੀ ਬਹੁ ਤੇਰਾ ਹੀ ਆਖਰ ਹੋ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੇ ਵਿਦੇ
 ਆ ਲੀਤੀ ਬਡੁ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਇ ਕੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਜਬ ਮਰਦਾਨ ਟੁਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਕਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਹੁਣ ਕਿਆ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕ
 ਹਾ ਜੋ ਆਪ ਕੀਰ ਜਾਇ ਹੋਵੇ ਸੋ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਜੰਗਲ ਬਥ
 ਵਿਚ ਬੈਠ ਗਏ ਅਗਾਹ ਨੂੰ ਟੁਰਨ ਨਹੀ॥ ਜਾਂ ਦੋਇ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਰਾਕਸ ਨੇ ਪਕੜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੜਾਹੇ ਵਿਚ ਤਾਂ
 ਲਣ ਲਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਲਣ ਦੇਹੁ ਅਰਖਾਵਣ ਦੇਹੁ ਆਖੇ
 ਜੋ ਨਹੀ ਲਗਦਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਆ ਕਰੋ ਤਾਂ ਹਾਡਾ ਬਚਨ ਖਾਲੀ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਸੀ ਤੁਸਾ ਜੋ ਆ
 ਵਾਜ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਰਾਹਿ ਵਿ
 ਲਾਇ ਮਿਲੀ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਗੁ
 ਹੋਏ ਆਖਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਬਾ
 ਦੀ ਹੈ ਤੇ ਮਰਦਾਨ ਸਾਡੇ ਕੋ ਮਦ

ਨਹੀ ਜਾਵਾਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਵਿਦੇ
 ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਅਗੇ
 ਲਾਇ ਪੈ ਤੂੰ ਜਾਵਾ ਨਹੀ
 ਜਾਵੇਗੀ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੀ
 ਉਦਾਸਾ ਕੀਉ ਕੀਤਾ ਹੈ
 ਤੇ ਨੂੰ ਕਿਆ ਦੁਖ ਹੈ ਸਾਡੀ
 ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪਾ
 ਤਤਰਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸਮ
 ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਭੀ ਸਮਝ
 ਚਬਲਾਇ ਹਈ ਸੋਹਣ ਬ
 ਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੋਂ ਉਠ ਖੜੇ
 ਲਾਨ ਲਲੀਤੀ ਦੇ ਸਰਮ ਹੋ
 ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪਾਇਆ

ਗੁਰੂਜੀ ਇਥੋ ਕਿਤਨੀ ਹਿਕ ਦੂਰ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਕਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲ ਨਜਦੀਕ
 ਹੀ ਹੈ ਨਵਾਕੋਹ ਉਪਰ ਹੈ ਉਧਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਰਾਕਸ ਪਕੜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅਸਥਾ
 ਨ ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਮਰਦਾਨ ਕੰਬਦਾ ਹੈ ਮੁਹ ਪੀਲ ਹੋਇ ਗਇਆ ਬੁਝਾਈ ਨ ਹੋਇਆ
 ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਤੇਰੇ ਬਿਨ ਹੋਰ ਦੁਸਰਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੋਮ ਹਰਾਜ ਕੋਈ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣਨੇ ਦੁ
 ਲਾਨਹੀ ਬੁਝਾਭੈ ਕਰ ਬਨ ਦੱਖ ਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਧੀਰਜ ਦੂਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੇ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਜਦ ਪਮੈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਆ ਹੈ ਤਉ ਭੀ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ
 ਕਰੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨੇ ਕਾ ਬਿਰਦ ਹੈ ਆਪਕਾ ਭੈ ਕਟਨੇ ਵਾਲੇ ਹੋ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਕਾ
 ਮਰਦਾਨ ਏਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੀ ਸੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਸ ਰਾਕਸ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਛੁਡ
 ਵੇ ਫੇਰ ਮੈਂ ਆਪਕਾ ਬਚਨ ਕੀਨ ਫੇਰੋਗਾ ਤੁਮ ਦੀ ਨਬੀ ਧੁਹੇ ਭੈ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਹੋ
 ਇਧਰ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਅਜ ਤੁਨਹੀ ਪਹੁਚਾਗੇ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਬਾਲੇ
 ਦੀ ਬਾਹ ਪਕੜ ਕੇ ਤੁਰਤ ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਨਜੀਕ ਪਹੁਚੇ ਤੁਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋਮ
 ਹਰਾਜ ਸਾਧੇ ਪਹੁਚਨ ਤੇ ਅਗੇ ਰਾਕਸ ਖਾਇ ਜਾਵੇਗਾ ਤੁਪਲ ਕਤ ਬਹੁਤਾ ਚਿਰ ਹੋਇ
 ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁ ਜਾਪੇ ਨਹੀ ਇਥੇ ਹੀ ਸਾ ਕਿਉ ਥੇ ਹੀ ਪਹੁਚਾਏ ਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਸ ਕਰ ਲਗੇ ਪੁਛਣ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮਰ
 ਦਾਨ ਬਹੁਤ ਸਹੀਮੰਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਨਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁ
 ਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਦੇਖ ਕੜਾਹਾ ਤੁਪਦਾ ਹਈ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਤੁਲਣੇ ਵਾਸਤੇ ਤੁਪਦ
 ਏ ਰਾਕਸ ਤੁਲਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਖਾਵੇਗਾ ਪਰ ਅਸੀ ਹੁਣ ਛੁਪ ਰਹੀਏ ਤੁਬਾਲੇ ਨੇ
 ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜੇਹੇ ਆਏ ਤੇਹੇ ਅਸੀ ਨਹੀ ਆਏ ਜੇਕਰ ਰਾਕਸ ਤੁਲ ਕੇ ਖਾਠੀ
 ਆ ਫੇਰ ਕਿਆ ਹਥ ਆਵੇਗਾ ਜੇਕੁ ਛਕਰਣਾ ਹੈ ਤੁਕਰੀਏ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਕਜੀ ਆ
 ਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇਰੀਗ ਤੁਮਾਸੇ ਜੇਕਰ ਤਾਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ
 ਤੁਫੇਰਿ ਜਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਖੜ੍ਹੇ ਤਾਸੀ ਤਿਉ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਸੇ ਨਾਲ ਪਕੜ ਕਰ ਕੜਾਹੇ ਵਿ
 ਚ ਸੁਟ ਪਾਇਆ ਕੜਾਹਾ ਅਜੇਹਾ ਠੰਡਾ ਸੀਤਲ ਹੋਇ ਗਇਆ ਜਿਉ ਪੋਹਦਾ ਕਕਰੀ
 ਮਦਾ ਹੈ ਤੁਰਾਕਸ ਦੇਖ ਕਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਕੜਾਹੇ ਦੇ ਹੋਰੋ ਅਗਭੀ ਬੁਝਾ
 ਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਕਜੀ ਨੇ ਰਾਕਸ ਨੂੰ ਸਵਾਪਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤੀ ਤੁਰਾਕਸ ਬੋਲਿਆ ਅ
 ਰੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਅਰੇ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਮੇਰਾ ਕੜਾਹਾ ਸੀਤਲ ਹੋ
 ਇ ਗਇਆ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਕਜੀ ਨੇ ਹਸ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੋਕੇ ਤੁਰਾਕਸ ਤੁਖਾਹੁਇ
 ਸਤਾਈ ਰਖਿਆ ਕਿਉ ਹਈ ਤੁਰਾਕਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਭਾਈ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਥੇ

ਤਾਹੈ ਅਰੁ ਤੁਪੈ ਦੇ ਕਿਥੋ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਚੁ ਮਾਖੁ ਤਾਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਨੈ ਸਬਦ ਕਹਾ
 ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛੁਟੇ ਆਂਭੁ ਭਰਮ ਕਾ ਮਨ ਹਿਭੁ ਇਥਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥
 ਖਾਈ ਧੇਰੀ ਪਗਹਿ ਤੇ ਗੁਰ ਕੀ ਨੀਬੰਦ ਖਲਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਆਵਟ ਜਟ ਗਹਿਓ ਤਪਤਿ
 ਕਰਾਹ ਬੁਝ ਗਇਆ ਗੁਰ ਸੀਤਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੁ ਸੰਗ
 ਹੁਇਆ ਤਬ ਛੋਡੁ ਗਾਏ ਨਿਗਾਹਾ ਜਿਸ ਕੀ ਅਟਕਤਿ ਸਤੇ ਛੁਟੀ ਤਬ ਕਹਾ ਕਰੇ
 ਕੋਟਵਗਾ ॥ ੨ ॥ ਚੂਕ ਭਰਾ ਕਰਮ ਕਾ ਹੋਇ ਨਿਹਕਰਮਾ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕੰਢੈ ਚੜ੍ਹੇ ਗੁਰ
 ਕੀ ਨਿਧਰਮਾ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ ਬਨੁ ਸਚੁ ਬੈਠਕਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ਬਣਾਇਆ ਸਚੁ ਪੂਜੀ
 ਸਚੁ ਵਖਰੇ ਨਨਕ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਤਾਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣਿ ਕਹਿ ਕੋਡਾਰ
 ਕਸ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਦਿਆ ਪੈਰਾ ਤੇ ਦੁਹਿ ਪਇਆ ਅਰੁ ਉਰੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਆਖ
 ਦ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਵਡੇ ਵਡੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹੋ ਨਿਜੀ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀ ਬਖਸੇ ਜੀ
 ਰੁਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਕੋਡਾਰ ਕਸ ਤੇਰਾ ਤ ਰਾਮ ਦਾਸ ਮਰਦਾਨ ਹਬ
 ਖੀਹਈ ਜੇਤੂ ਇਸਤਾਈ ਮੰਨੇਗਾ ਤ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੇਗੀ ॥ ਤ ਕੋਡੇ ਰਾਕਸ ਨੇ ਆ
 ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਭੀ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੀ ਆਖੇ ਤਾਓ ਭੀ ਮੇਰੇ ਸਿਰ
 ਉਤੇ ॥ ਤਾਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋਰਾਈ ਕੋਡਾਰ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਸਨੂੰ ਕਿਆ ਆਖਦਾ
 ਹੈ ਤ ਕੋਡੇ ਰਾਕਸ ਨੇ ਆਖਿ
 ਛੁਟੁਕ ਮਕਰੋ ਤ ਮੈ ਪ੍ਰਸ
 ਅਰਵੇ ਤਾ ਤਾਗੁਰੂ ਨਨਕ
 ਰੂਕ ਛ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਖਾਵਣ
 ਦਾਨ ਬਤਤ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਭੁਖਾ
 ਵਰ੍ਹਿਆ ਜਾਇਕਰ ਮੈਸੇ
 ਰੇਜਣੇ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆ
 ਗੇਰ ਖਿਆ ਤਾਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਉ ਮਰਦਾਨੇ ਆ ਮੇਵ ਖਾਹੁ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਸਭ ਕੁਛ ਖਾਧ ਪੈ ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕਰੋ ਜੀ ਜੇ ਮੈ ਤੁ
 ਹਾਹੁ ਰੁਕਮ ਨਹੀ ਮੰਨਿਆ ਤਾਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਉਤੇ
 ਬਹੁਤ ਰਾਜੀਹਾਂ ਅਰ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਸਨੂੰ ਉਤੇ ਖੁਸੀ ਰਹੁ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਜੇਹਕੁ ਬੰਦਾ ਮੈਨੂੰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹੋਜੇ ਮੈਨੂੰ ਵੇਹੋ ਜੀ ਤਾਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
 ਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲ ਇਸ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਤਿੰਨ ਹਿਸੇ ਕਰੋ ਤਾ ਬਲੇ ਨੇ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਤਿੰਨ ਬਖ

ਰੋਕੀਤੇ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਇਕਹਿਸਾ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਦਿਤਾ ਇਕਆਪਲੀਤਾ ਇਕ
 ਬਲੇਨੂੰ ਦਿਤਾ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਬਚਨਕੀਤਾ ਭਾਈਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨ ਤੁਸੀਪ੍ਰਸਾਦਿਖਵੇ
 ਤਾ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੋਨੋਲਗੇ ਪ੍ਰਸਾਦਖਵਣ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਆਪਣੇ ਅਗੇਦ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋਰੇ ਰਾਕਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿਤਾ ਤਾ ਕੋਰੇ ਕਾਈ ਨਹਨਿਮਰ ਨਕੀਤੀ ਲੈਦਿਆਹੀ
 ਪਰਸਾਦਿ ਕੋਰੇ ਨੇ ਮਾਹਿਪਾਇਲੀਤਾ ਤਾ ਕੋਰੇ ਕਪਟਖਲਗਏ ਤਾ ਕੋਰੇ ਤਾ ਕੋਈਹੋ
 ਰਹੀ ਸਰੂਪਹੋਇ ਬੈਠਾ ਤਾ ਭਾਈਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਡਿਠਾ ਤਾ ਕੋਰੇ ਰਾਕਸਅਜਗੈ
 ਬੀਠਤੂਹ ਲੈਗਿਆ ਤਾ ਬਾਲੇ ਹਬਜੇਤਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹਕਿਆਹੋ
 ਇਗਾਇਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਦੇਖਭਾਈਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰਦੇਰੰਗਤਮਸੇ
 ਦੇਖਕਰਤਾਰਕਿਆ ਕਿਆਕਰਦਾਹੈ ਤਾਬਾਲੇਨੇ ਪੁਛਿਆਗੁਰੂਜੀ ਅਸਨੂੰ ਵਡੀਪੈ
 ਰਾਨਗੀ ਲਗੀਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਭਾਈਬਾਲਾ ਅਸਨੂੰ ਕਰਤਾਰ
 ਇਸਧਰਤੀਜੇ ਆਦਾਹੈ ਸੋਇਨਹੀ ਬਲਾਈਆਵਾਸਤੇ ਆਦਾ ਸੋਤ੍ਰਦੇਖਦਾਜਾ
 ਦਕਰਤਾਰਦੇਰੰਗ ਤਾਬਾਲੇਕਹਿਆਭਲਾਗੁਰੂਜੀ ਜੋਕਰਤਾਰਦਿਖਾਵੇਗਾ ਸੋਦੇ
 ਖਗੋ ਇਤਨੇਚਿਰੇਕੋਰੇਨੇ ਜਦ ਪ੍ਰਸਾਦਛਕਲਿਆ ਤਾ ਕੋਰੇ ਦੇਵਤੇ ਦਾਰੂਪਹੋਇਗਇ
 ਆ ਰਾਕਸਕੀ ਦੇਹਦੂਰਹੋਇਗਈ ਖੜ੍ਹਹੋਇਕਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੀ ਉਸਤ੍ਰਤਿਕਰੀ
 ਮੇਰੀਨਮਸਕਾਰਹੋਵੇ ਤੁਮਨਿਰਗੁਨਸਰਗੁਨਰੂਪਹੋ ਮਨਬਾਣੀਤੇ ਪਰੇਹੋ ਹੋਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮਪਰਮੇਸੁਰਹੋਸ੍ਵਾਮੀਜੀ ਤੁਮਭੁਗਤਵਛਲਹੋਦੀਨਾਦਿਆਲਹੋਗੁਰੂਜੀਮਹਰਾ
 ਜਤੇਰੀਜੈਹੋਵੇ ਮੁਨੀਸਰਾਕੇਮਨਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨਕਰਤਾਰਹੋ ਸੀਤਕੇਵਿਰੋਧੀਆਕੇਦੁਰਕ
 ਰਨੇਵਾਲੇਹੋ ਧਰਮਰੂਪ ਸੇਤਕੇਜਗਤਮੈਪਾਲਨੇਵਾਲੇਹੋ ਹੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਪ
 ਕੇਚਰਨਾਕਵਲਕੋ ਮੇਰੀਨਮਸਕਾਰਹੋ ਹੋਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੁਮਸਰਬਕਲਕੇਜਨ
 ਨੇਵਾਲੇਹੋ ਭੂਤਭਾਵਿਖਤਕੇਗਮਾਤਹੋ ਮੇਰਾਪਿਛਲਾਜਨਮਬ੍ਰਾਹਮਣਕਸੀ ਬਦ
 ਤਾਵਿਦਆਪਤ੍ਰੀਸੀ ਮੇਰੇਗੁਰੂਤਤਵੇਤਾਸੇਮੇਰੇਘਰਮੇਸਾਹਿਜੇਹੀ ਆਏਮੇਬਡਾਅ
 ਤੁਮਾਨੀਤਿਨਕੋਉਠਕਰਚਰਨਬੰਦਨਾਨਹੀਕੀਤੀ ਮੇਰੇਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਮੇਰੇਮੂਰ
 ਖਹਮਾਰਾਤੇਕੁਛਬਿਗਾੜਿਆਨਹੀ ਪਰਵੇਦਮਾਰਗਦੂਰਹੋਤਾਹੈ ਇਸੀਤੇਜਾਤੁਰਾ
 ਕਸਕੀ ਦੇਹੁਹੋਈਓ ਬਡਾਕੁਕਰਮੀਹੋਵੇਗਾ ਏਹਬਚਨਗੁਰੂਕਾਸੁਣਕਰ ਮੈਨੋਬ
 ਰਾਭੈਆਤੁਰਹੋਇਕਰਪੁਛਾਹੋਗੁਰੋਇਸਸਾਪਕਾਅੰਤਕਹੋ ਤਬਗੁਰੂਮੇਰੇਸਾਹਿ
 ਜੇਹੀਦਿਆਲਤਾਵਾਲੇਤਿਨੇਨੇਕਹਾ ਸੁਧਧਰਮੇਸੁਰਨਿਰਾਕਾਰ ਓਅੰਕਰਜੋਮਹ
 ਰਾਜਹੈ ਸੋਅਵਤਾਰਧਾਰਨਗੇ ਤਿਨੇਸਾਬਜਬਤੇਰਾਮਿਲਾਪਹੋਵੇਗਾ ਤਬਤੇਰਾਮ

ਸਤਗੁਰੋਇਗਾ ਤਬਮੇਨੇਕਹਾ ਹੋਗੁਰਮੇ ਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰਜਾਣੇਗਾ ਏਹਸਨਕਰਗੁਰਾ
ਨੇਮੇਰੋਕੋਦਰਪਨਦੀਆ ਬਾਇਸਤੇਤੇਰੋਕੋਨਿਸਚਾਹੋਵੈਗਾ ਇਸਮੇਜਿਸਪੁਰਸ
ਕਾਤਨਮਨਸਕਾਦੇਖੇਗਾ ਤੂੰਤਬਤ੍ਵਜਾਨੀਓਇਨਤੇਮੇਰੀਕਲਿਆਨਹੋਵੈਗੀ
ਅਤੇਜੋਪੁਰਸਅਨੇਕਜਨਮਾਦੇਪਾਵਦਾਹਿਹੋਵੇਗਾ ਕਈਜੋਨਮੈਆਇਅਹੋਇ
ਗਾਤਿਸਪੁਰਸਕਾਮੁਖਾਇਸਦਰਪਨਮੇਮਾਨੁਖਕਾਨਹੀਨਿਗਾਆਵੈਗਾ ਗੁਰਕੇ
ਪਾਸਤੇਦਰਪਨਲੈਕਰਮੈਇਸਅਸਥਾਨਮੇਆਇਰਹਾਹੋਜਬਕਿਸੀਮਾਨੁਖਕੇ
ਪਕੜਤਾਹੋਪਹਿਲੇਇਸਕੇਬੀਚਤੇਦੇਖਲੇਤਾਹੈਸੋਕੋਈਕੂਕਰਸੂਕਰਗਾਧਾਸੇ
ਰਬਾਦਰਾਇਤਜਾਦਿਕਜੂਨਦੇਖਤਾਹੋਮਾਨੁਖਕਾਚੇਹਰਾਇਕਆਪਕਾਹੀਮੈਨੇਦੇਖ
ਦੇਅਰਮੇਰੀਦੇਹਭੀਬਦਲਗਈਹੈਆਪਕੇਦੀਦਰਕੀਏਤੇਮੇਰਾਸ੍ਰਪਭੀਦੂਰਹੋ
ਇਗਾਇਆਹੈਅਬਮੇਰੇਪਰਕਿਰਪਾਕਰੋਆਗਿਆਦੀਜੀਏਜੋਮੈਪਵਿਤ੍ਰਲੋਕਸ੍ਰ
ਰਗਲੋਕਮੈਜਾਵੈਨਮਸਕਾਰਕਰਮਰਦਾਨੇਕੋਦੇਖਤੇਹੀਦੂਹਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਾਜੈਜੋ
ਕਾਰਕਰਤਾਹੁਆਪਰਮਧਮਕੋਗਾਇਆਤੇਮਰਦਾਨੇਕਹਾਹੋਮਹਾਰਾਜਏਹਦਰ
ਪਨਹਮਲੇਚਲੈਤਬਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹੋਮਰਦਾਨਾਵਿਚਾਰੂਪਦਰਪਨਜੋਹਮਾਰੇ
ਪਾਸਹੈਸਰਬਪ੍ਰਕਾਸਜਿਸਕਰਕੇਹੋਤੇਹੈਸੋਵਿਚਾਰੂਪਦਰਪਨਆਪਣੇਪਾਸਰਾ
ਖਹੁਤਬਗੁਰੂਨਨਕਜੀਉਥੇਸਤਦਿਨਰਹੇਕੋਭੇਦੀਸਦਗਤੀਕਰਕੇਗੁਰੂਨਨ
ਕਉਥੇਆਗੋਕੋਚਲਦੇਰਹੇਕੋਭੇਦਾਪਰਸਿਗਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸੁਨਕੇਬਭੇਅਨਿ
ਦਦੇਘਰਆਏਸਤਾਈਪਹਿਰਾਇਕਰਸਸਮਾਧਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਦੀਲਗੀਰਹੀ
ਰੁਰਦਾਕੋਈਬੁਲਾਇਸਕੈਨਾਹੀਇਸਨਨਖਾਨਪਾਨਕੁਛਭੀਨਹੀਕੀਆਜਬ
ਅਠਾਈਸਵੇਪਹਿਰਸੁਧਆਈਤਬਗੁਰੂਸਾਹਿਬਜੀਇਸਨਨਧਿਆਨਕਰਕੇ
ਬਾਈਬਾਲੇਜੀਕੋਬੁਲਾਇਆਭਾਈਬਾਲਜੀਕਬਾਪ੍ਰਸੰਗਕਾਹਿਤੇਹੈ

॥ਅਗੋਸਾਖੀਬਿਸੰਭਰਪੁਰਕੀਚਲੀਜਵਾਹਰਕੀ॥

ਅਗੋਗੁਰੂਨਨਕਜੀਬਿ
ਸੈਤਲੀਦਿਨਦਾਰਾਪਾ
ਕਦਿਨਮਰਦਾਨੇਨੂੰਰਸਤੇ
ਤਮਰਦਾਨੇਅਖਿਆ
ਦਾਤਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਚ
ਵਡਾਸਹਿਰਆਵਦਾਹੈ

ਸੰਭਰਪੁਰਕੋਚਲੇਉਥੇ
ਹਾਜਾਂਦਿਆਂਜਾਂਦਿਆਂਉ
ਵਿਚਬਹੁਤਬੁਖਲਗੀ
ਗੁਰੂਜੀਮੈਟਰਨਹੀਸਕ
ਲਮਰਦਾਨਅਗੋਇਕ
ਉਥੇਜੋਕੁਛਤ੍ਵੀਅਖੇਗਾ

ਸੇਕਰੀਮੇਗੇ ਤਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰੇ ਪੁਰਖ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਰਿਅਸਤੀ ਜਾਦਾ
 ਤਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਵਿਲਾਇ ਦੇ ਵਿਲਾਇ ਦੇ ਮਸਾ ਮਸਾ ਸਹਿਰਨਜਰੀ ਆਇਅ
 ਪਰਤਿਨ ਕੋਹ ਉਪਰ ਤਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਹੁ ਦੇਖ ਸਾਹਿਰ ਹਈ ਤਮ
 ਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰੇ ਪਲੇ ਭੀ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜੀ ਗੀਰਾਉ ਭੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾ
 ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਿਰਨਜਰੀ ਆਵਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀ ਮਰਦੇ ਨੂੰ ਘ
 ਸੀਰ ਕੇ ਲੈ ਜਾਸੇ ਤੇ ਕੁਛ ਹਥ ਪਲੇ ਹੋਵੇ ਤ ਭੀ ਧਰਵਾਸ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਚਲਾ
 ਕੇ ਕੁਛ ਲੈ ਖਾਵਾਗੇ ਨਾ ਕੁਛ ਹਥ ਪਲੇ ਹੋਵੇ ਨਾ ਸਹਿਰ ਹੋਵੇ ਤੁ ਆਪੇ ਹੀ ਸਾਈਨੇ
 ਮਾਰੇ ਤਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨ ਹੁਣ ਸਹਿਰ ਨੇ ਕੁਝੈ ਤਮਰਦਾਨ ਬੋਲਿਆ ਹੋਗੁ
 ਰੂਜੀ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਤੁ ਬਲਤੇ ਹੀ ਨਹੋਇ ਗਇਆ ਹੋਇ ਪਾਇਆ ਰਹਾਗਾ ਕਿਤੇ ਮੇ
 ਹਛੀ ਤੁਰ ਨਿਸਚੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ਹੁਣੇ ਹੀ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਆਪਦੇ ਚਰਨ ਤੇ ਮੇਰੇ ਫੁ
 ਰ ਜਾਵਾਗਾ ਸਹਿਰ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਮੇਰੇ ਪਲੇ ਤੁ ਕੁਛ ਹੀ ਚਾਹਿਦ
 ਬਧਾ ਹੋਇਆ ਭੀ ਨਹੀ ਬਿਨ ਲਏ ਤੇ ਕੁਛ ਦੇਦਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਕੀ ਖਾਵਾਗਾ
 ਤਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੈਰਸਾਲ ਰੇਤ ਫਰੋਲੀ ਇਕਲਾਲ ਨਿਕਲ ਆਇਆ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ
 ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸਨੂੰ ਤੁ ਉਠਾਇ ਲੈ ਤਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰੇ ਇਸ ਪਖ
 ਰਨੂੰ ਕਿਆ ਕਰਨ ਹੈ ਤਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਤੁ ਪਲੇ ਬਿਨ ਨਹੀ ਦੂਰ ਦਾ
 ਸੇ ਹੁਣਾ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪਲੇ ਬਿਨ ਤਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਪਲੇ ਬਿਨਿਆਂ ਤੁ ਭੁ
 ਖਨ ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਬਿਨ ਕੁਛ ਪੇਟ ਪਾਏ ਤੇ ਤਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅ
 ਹੁ ਦੇਖ ਸਹਿਰਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹਈ ਬੋਲ ਪੰਧਗਹਿਗਿਆ ਹੈ ਉਬੇਗਾਇਆ ਇਸ
 ਦੀ ਕਦਰ ਉਥੇ ਮਲੂਮ ਹੋਸੀ ਤਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਕੁਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਤਮਰਦਾਨੇ ਨੇ
 ਚਿਲਲ ਪਲੇ ਬਿਨ ਲੀਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਹਰ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਮ
 ਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜੇ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਹੁਣ ਅਖੋ ਸੋਈ ਕਰੀਮੇ ਜੀ ਤਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੁ ਇਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਨਾਉ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਮਰਦਾ
 ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰੇ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਸਹਿਰ ਦਾ ਨਾਉ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁ ਕੁਛ ਮੇਨੂੰ ਖਦ
 ਦਵੇਵੈਗਾ ਕਿਨਹੀ ਦੇਵੈਗਾ ਤਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀਆ ਹ ਅਹੁ ਘਟਿ
 ਪਾਟਿ ਜੀਆ ਕੇ ਜਾਣਨਿ ਰਾਹ ਤਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸਹਿਰ
 ਦਾ ਨਾਉ ਬੀਸੀਫਰ ਪੁਰ ਹਈ ਤਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਨਾਉ ਭਾਵੈ ਕੁਛ ਹੋਵੈ
 ਪਰ ਮੇਨੂੰ ਖੁਖਾਇ ਗਈ ਹੈ ਕਲੇਜੇ ਨੂੰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸਕ

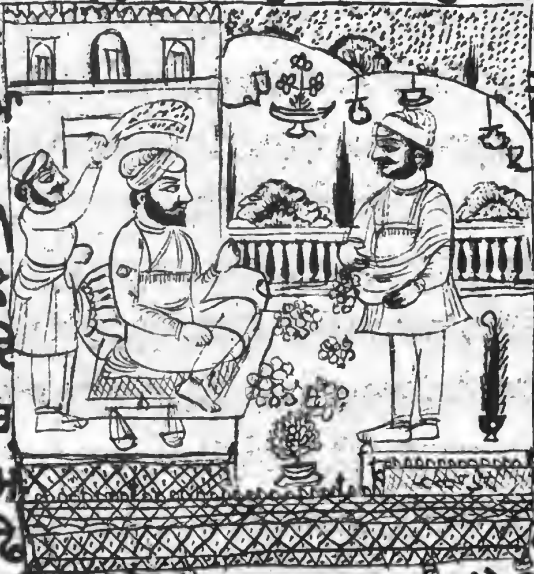
ਰਕਾ ਜਹੁ ਮਰਦਨ ਕੋਈ ਜਵਾਹਰੀ ਨੂਟਲ ਏਹੁ ਲਾਲੁ ਵੇਚ ਲਿਆਉ ਮਰਦਨ
 ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਲਾਲ ਦਾ ਮੁਲ ਕੁਛੁ ਆਖ ਛੋੜੇ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰ
 ਦਾਨਿਆ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲ ਆਖੀਗਾ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਆਇਆ ਖੀਤ ਮਰਦਨ
 ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਗਇਆ ਜਾਇਕਰ ਇਕ ਜਵਾਹਰੀ ਨੂ ਲਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਤਉ ਸ
 ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਲਾਲ ਦਾ ਮੁਲ ਤਿਨ ਪੈਸੇ ਹੈਨ ਤਾ ਮਰਦਨੇ ਮ
 ਨ ਵਿਚ ਵੀਚਰ ਕੀਤਾ ਸੁਣ ਭਾਈ ਲਾਲ ਦਾ ਮੁਲ ਤਾ ਬਹੁਤ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਤਾ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਖਾਵਦਾ ਪੈ ਪਛਾ ਆਵਾ ਤਾ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ
 ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਾਹੁ ਤੂੰ ਪੁਛ ਆਇ ਤਾ ਮਰਦਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲ
 ਲਦੇ ਤਿਨ ਪੈਸੇ ਮੁਲ ਮਿਲਦੇ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਰਦਨਾ ਹੁਣ ਤੂੰ
 ਗ ਕਿਸੇ ਵੇਰ ਜਵਾਹਰੀ ਦੇ ਤਾ ਮਰਦਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ
 ਗੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਨਦਾ ॥
 ਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਰੀਦਾਨਾ ਮੁਸਾਲ ਸਗਾਇ
 ਰ ਮੈ ਜਾਇਕਰ ਲਗਾ ਪੁ
 ਇ ਜਵਾਹਰੀ ਦਾ ਦੁਕਨ
 ਹੇ ਭਾਈ ਓਹ ਆਪਣੇ
 ਰਦਨ ਉਸ ਦਾ ਘਰ ਪੁਛਾ ਗਿਆ ਤਾ ਜਾਇ ਘਰੇ ਅਵਾਜ ਕੀਤੇ ਸੁਤਾ ਅੰਦਰ ਜ
 ਵਾਹਰੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਗੁਲਾਮ ਭੇਜਿਆ ਗੁਲਾਮ ਨੇ ਮਰਦਨੇ ਨੂੰ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ
 ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਕੁਛੁ ਸੋਦਾ ਵੇਚਣਾ ਹੈ ਗੁਲਾਮ ਨੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇਕਰ ਕਹਾ
 ਹੇ ਸਾਹਿਜੀ ਕੋਈ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਬੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਓਹੁ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈ ਕੁਛੁ ਸਉਦਾ ਵੇ
 ਚਣਾ ਹੈ ਤਾ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁਲਾਮ ਨੂੰ ਕਹਾ ਜੇ ਤੂੰ ਜਾਇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ
 ਆਉ ਤਾ ਓਸ ਗੁਲਾਮ ਨੇ ਆਇਕੇ ਮਰਦਨੇ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਿਆ ਜਵਾਹਰੀ ਲ
 ਗਾ ਪੁਛਣ ਕਹੁ ਭਾਈ ਕਿਆ ਸਉਦਾ ਕਰਨਾ ਹਈ ਤਾ ਮਰਦਨੇ ਲਾਲ ਕਢ ਕੇ ਜ
 ਵਾਹਰੀ ਦੇ ਹਥਾ ਦਿਤਾ ਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਲਾਲ ਲੈ ਕੇ ਹਾਥ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਇਸ ਲਾਲ ਉ
 ਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਏਹੁ ਲਾਲ ਲਿਆਵੈ ਵੇਚਣ ਨੂੰ ਤਿਸਨੂੰ ਸਉਰੁ ਪਾਮਿ
 ਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣਾ ਪਰ ਮੁਲ ਤੇ ਬਿਨਾ ਹੀ ਖਾਵਦ ਵੇਚੇ ਭਾਵੇ ਨਹੀ ਵੇਚੇ ਤਾ ਉਸ ਜਵਾ

ਹਰੀਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸੋਰੁਪਾਗੀਣ ਕੇ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਫੇਰ ਜਵਾਹਰੀਨੇ ਅਖਿਆ ਅਖ ਭਾਈ
 ਤੁਇਸਦਾ ਮੁਲ ਲਾਲਦਾ ਕੀ ਲੈਣਾ ਹਈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਅਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਮੇਇ
 ਸਦੇ ਪਾਸੋ ਪੁਛੁਆਵਾ ਤਾਜਵਾਹਰੀਨੇ ਲਾਲਾਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਨੂੰ ਅਖਿਆ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਪੁਛੁਆਉ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਸੋਰੁਪਾ ਲੈ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
 ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਰੁਪਯੇ ਅਗੇ ਅਟ ਰਖੇ ਤਾਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਦੇ
 ਹੁ ਸੋਰੁਪਾ ਕੇਹਾ ਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਸਉਰੁਪਾ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀਨੇ
 ਦਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਲੈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੁਇਸ ਜਵਾਹਰੀਨੇ
 ਜਾਇਕੇ ਪੁਛੁਆਉ ਹੋਸਾਹਜੀ ਏਹੁ ਸਉਰੁਪਾ ਕੇਹਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ
 ਕਹਿਆ ਕੁਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਜਵਾਹਰੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਜਵਾਹਰੀਨੇ ਲਗਪੁ
 ਛੁਟ ਹੋਸਾਹਜੀ ਖਾਵਦਾ ਖਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਜੋ ਸੋਰੁਪਾ ਤੁਸਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੋ ਲਾਲਦਾ ਮੁਲ
 ਦਿਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਹਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਇਸ ਲਾਲ ਦੇ ਉਪਗਲਿਖਿ
 ਆਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਏਹੁ ਲਾਲ ਲਿਖਾਵੇਗਾ ਵੇਚਣ ਨੂੰ ਤਿਸਨੂੰ ਸੋਰੁਪਾ ਮਿਹਮਾ
 ਨੀ ਦੇਵਣੀ ਮੁਲ ਵਰਾਈ ਤੇਰਾ ਲਾਲ ਅਮਾਨਤ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤੁਥਾ ਵਦ ਪਾਸੋ ਪੁਛੁ
 ਆਉ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਇਕੇ ਅਖਿਆ ਜਵਾਹਰੀ ਇਉਂ ਆਖਦਾ
 ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਲਾਲ ਉਪਗਲਿਖਿ ਆਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਲਾਲ ਨੂੰ ਵੇਚਣਾ
 ਵੇਗਾ ਤਿਸਨੂੰ ਸੋਰੁਪਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣਾ ਭਾਵੇ ਖਾਵਦਾ ਲਾਲ ਵੇਚੇ ਭਾਵੇ ਨਾ ਵੇਚੇ॥
 ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਮਰਦਾਨਿਆ ਲਾਲ ਵੇਚਦਾ ਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿ
 ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤੁਸੀ ਹੀ ਜਾਣੋ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ ਮਰਦਾਨਿਆ ਵੇਚ
 ਲੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਮੇ
 ਬੋਕਿਸਵਾ ਮਤੇ ਪੜੀਘਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਛੁ ਦੇਹੋ ਤਾਮਰਦਾਨੇ
 ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਵਾ ਸਤਾ ਮੇਨੂੰ ਭੀ ਦਸੀਏ ਜੀ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਲਾਲ ਨਹੀ ਏਹੁ ਤਾਂ
 ਕਰਤਾਰ ਨਾਮ ਹਈ ਏਹੁ ਲਾਲਦਾ ਮੁਲ ਓਹ ਜਵਾਹ
 ਰੀ ਤਿਨੇ ਪੇਸੇ ਦੇ ਦਾਸੀ ਓਸ ਦੀ ਨਜਰ ਓਹੋ ਜੇਹੀ ਪੈਸੀ
 ਏਹੁ ਜਵਾਹਰੀ ਸੋਰੁਪਾ ਦੇ ਦਾਹੇ ਬਿਨਾ ਮੁਲ ਲੀਤੇ ਭਾਵੇ ਤੁੰ ਵੇਚ ਭਾਵੇ ਨਾ ਵੇਚ ਨਹੀ ਤਤੁ
 ਜਾਣ ਵੇਚ ਲੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇ ਏਹੁ ਲਾਲ ਨਹੀ ਵੇਚਦਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸੋਰੁਪਾ ਉਸਦਾ ਫੇਰ ਦੇਹ ਅਤੇ ਲਾਲਾਪਣਾ ਲੈ ਆਉ

ਤਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਦੇ ਪਾਸ ਗਾਇਆ ਅਤੇ
 ਤੇਜਾ ਵਿਕੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਸਾਹਜੀ ਏਹੁ ਆਪਣਾ ਸੌਰੁਪਾ ਤੁਸੀਂ ਫੇਰ ਲੈਵੋ ਜੀ ਅਤੇ ਅ
 ਸਭਾ ਲਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖਿ ਵੇਚ ਦਾਨ ਹੀ ਜੀ ਤਾਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਲੈਭਾ
 ਈ ਆਪਣਾ ਲਾਲਾ ਤਾਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਲਾਲ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਢ ਦਿਤਾ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਲਾਲ
 ਜਵਾਹਰੀ ਪਾਸੋਂ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਸੌਰੁਪਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਜਵਾਹਰੀ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਆਖਿ ਓਸ ਜ
 ਵਾਹਰੀ ਜੀ ਏਹੁ ਰੁਪਯੇ ਆਪਣੇ ਗਿਣ ਲੈਵੋ ਜੀ ਤਾਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਭਾਈ ਇ
 ਸ ਲਾਲ ਕੇ ਉਪਰਾਲੇ ਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ
 ਕੋਈ ਏਹੁ ਲਾਲ ਲਿਆ
 ਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣਾ ਏਹੁ
 ਮਾਰਨਹੀ ਭਾਵੇ ਤੁਸੀਂ
 ਨਵੇਰੋ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਨੇ
 ਜਾਭੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ
 ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਮਰ
 ਰਕਿਉ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾਮ
 ਏਹੁ ਰੁਪਯੇ ਮੇਰੇ ਸਨੂੰ ਦੇ
 ਨਹੀ ਤੇ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਹਮਾਨੇ ਤੇ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਰਾਖਣਾ ਹੈ ਇਸ ਲਾਲ ਪਰਾਲਿਖ
 ਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਏਹੁ ਲਾਲ ਲਿਆਵੇ ਵੇਚਣ ਤਿਸ ਕੋ ਸੌਰੁਪਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣਾ ਏਹੁ
 ਰੁਪਯੇ ਤੁਮਾਰੇ ਹੈ ਨਹੀ ਹਮਾਰੇ ਨਹੀ ਹੋਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰੇ ਕਿਆ ਕਰਾ ਓਹੁ ਰੁਪਯੇ ਲੈਵੈ ਨਹੀ ਤਾਸੀ
 ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਇਉਂ ਜਾਇਕੇ ਉਸਨੂੰ ਆਖ ਏਹੁ ਸੌਰੁਪਾ ਅਸੀਂ ਤ
 ਬਲਵੀ ਏਜਾ ਸਾਹਜੀ ਏਹੁ ਲਾਲ ਵੇਚੀ ਏਤਉ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਤ
 ਮਰਦਾਨ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਦੇ ਪਾਸ ਫੇਰ ਗਿਆ ਤੇ ਕਹਿ ਓਸ ਸਾਹਜੀ ਏਹੁ ਰੁਪਯੇ ਅਸੀਂ ਕੇ
 ਹੋ ਲਵੀਏ ਜੇ ਲਾਲ ਵੇਚੀਏ ਤਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਲਵੀਏ ਜੇ ਕਰ ਲਾਲ ਵੇਚੀਏ ਨਹੀ ਤਰੁ
 ਪਯੇ ਕੇਹੇ ਲਵੀਏ ਏਹੁ ਰੁਪਯੇ ਤੁਮਾਰੇ ਹੈ ਹਮਾਰੇ ਨਹੀ ਆਪਣੇ ਰੁਪਯੇ ਫੇਰ ਲੈਵੋ ਜੀ ਖ
 ਵਦ ਲਾਲ ਕਾ ਨਹੀ ਲੋਤਾ ਤਾਜਵਾਹਰੀ ਭੀ ਰੁਪਯੇ ਲਵੇ ਨਹੀ ਮਰਦਾਨ ਫੇਰ ਰੁਪਯੇ
 ਲੈਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਗਾਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰੁਪਯੇ ਰਖੇ ਨਹੀ ਅਤੇ ਜਵਾਹ
 ਰੀ ਰੁਪਯੇ ਲਵੇ ਨਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਸਤ ਫੇਰੇ ਪਾਏ ਮਰਦਾਨ ਛਿਤ ਹੋਇਕਰ ਰੁਪਯੇ
 ਜਵਾਹਰੀ ਦੇ ਪਾਸ ਸੁਟਾਇਆ ਤਾਜਵਾਹਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਵੀ ਚਰਕ

ਤਾ ਭਾਈਏਹੁਰੁਪਮੇਮੇਨੂਰਖਣੇਜੋਗਨਹੀਅਤੇਏਹੁਵਸਤੁਭੀਇਜੇਹੀਏਜੇਇਸਨੇ
ਸਨਕਾਦਿਕਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸੋਹੇਰੈਨਅਤੇਏਹੁਲਾਲਭੀਅਚਿਭੇਦਾਹਿਸਦਾਏਜੇਜਿ
ਸਉਪਰਲਿਖਿਆਹੋਇਆਜੇਸੋਰੁਪਮਾਮਿਹਮਾਨੀਦੇਵਣੀਮੁਲਾਬਿਨਾਹੀਜੇਏ
ਹੁਲਾਲਭੀਕੁਦਰਤੁਦਾਏਪਰਹੁਣਉਸਖਾਵਦਨੂਭੀਦੇਖਣਾਮਿਲਨਚਾਹੀਏ
ਤਾਜਵਾਹਰੀਨੇਅਧਰਕੇਗੁਲਾਮਨੂਕਹਿਆਅਰੇਅਧਰਕਤੂਤੁਰਤਚਲਜੇ
ਚਿਠਕੀਰਮਤੁਕਹੀਚਲੇਜਾਵਣੀਤੂਓਨਾਨੂਕਿਧਰੇਜਾਵਣਨਹੀਦੇਵੀ
ਅਤੇਮੇਭੀਤੇਰੇਪਿਛੇਪਿਛੇਆਇਆਜਾਣਤਾਅਧਰਕਗੁਲਾਮਤੁਰਤਹੀਸ
ਹਿਰੇਬਾਹਰਨਿਕਲਆਇਆਆਇਕਰਦੇਖੇਇਕਚਿਹਜੇਹੁਰੁਪਮੇਮੇਨੂਕੇ
ਦੇਵਣਵਾਲਾਏਅਤੇਦੇਇਜਣੇਹੋਰਏਏਹੁਰਾਏਇਕਰੇਬੈਰੇਰੈਨਤਾਅਧਰਕ

ਗੁਲਾਮਉਨਨੂਦੇਖ
ਤੇਮਰਦਨੁਰੁਪਨਾ
ਬੈਠਲਾਹਿਰਕਰ
ਕਦਾਤੁਖਨੇਮੇਸਾ
ਭਿਆਏਕਲੇਜੇਨੂੰ
ਕੋਈਗਲਆਖਣ
ਦਾਮੁਹੋਬੋਲਨਹੀ
ਚਪਕਰਿਰਿਹਾਏ
ਹੀਤਾਸਾਲਸਰਾਇ

ਦੁਰਸਾਰੇਬੈਰਰਿਹਾ
ਲਾਛਿਤਾਹੋਇਆ
ਦਾਏਬੋਲਨਹੀਸ
ਕਲੇਜੇਨੂੰਦੁਖਦੇਛੁ
ਰੁਪਪਈਖਾਵੀਏ
ਦੀਨਹੀਅਤੇਤੁਰ
ਸਕਦਾਭਾਈਬਲ
ਜਾਇਕਘੜੀਗੁਜ
ਜਵਾਹਰੀਭੀਆਇ

ਆਅਤੇਨਾਲਰੁਪਮੇਅਤੇਮੇਵਾਨਲੇਪਕਵਾਨਮਿਠਿਆਈਬਹੁਤਵਸਤੁਸੀ
ਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਆਣਰਖੀਆਤੋਸਾਲਸਰਾਇਜਵਾਹਰੀਨੇਸੀਗੁਰੂਸਾਹਿਬ
ਜੀਅਗੇਮਥਏਕਿਆਹਥਜੇਰੁਕੇਖੜ੍ਹਾਹੋਇਰਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਕਿਉਸਾਲਸਰਾਇਜੀਕਿਉਤਾਸਾਲਸਰਾਇਨੇਕਹਾਹੋਸੀਤਜੀਹੋਗਰੀਬਨਿ
ਵਾਜਏਹੁਸੋਰੁਪਮਾਤੁਮਾਰਾਏਏਹੁਤੁਮਲੇਵੋਜੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਹੋਸਾ
ਲਸਰਾਇਜੇਕਰਜਵਾਹਰਵੇਚੀਏਤਾਮਿਹਮਾਨੀਲਈਏਨਵੇਚੀਏਤਾਮਿਹਮ
ਨੀਕੋਹੀਲੇਈਏਤਾਸਾਲਸਰਾਇਨੇਕਹਾਹੋਗਰੀਬਨਿਵਾਜਮੇਨਹੀਜਾਣਦਾ
ਜੇਲਾਲਤੁਮਹੀਹੋਕਿਏਹੁਲਾਲਏਮੇਬਰਾਬੀਸਮਾਦਹੋਇਰਹਿਅਚੇਤਾਸੀ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬਜੀਨੇਇਕਸਬਦਕਹਿਆਰਾਗੁਮਾਰੁਮਹਲਾ ॥

॥ ਲਾਲੋਲੁਲੁਉਪਾਇਆ ਲਾਲੋਲੁਲੁਉਸੀਨਾ ॥ ਜਿਨਲਾਲੀਨੇਤ੍ਰਮਹਿ ਦੂਜ
ਨ ਜਣੈਨ ॥ ਸੁਣਿਸਾਲਸਜਵਾਹਰੀਅਪਣਾ ਲਾਲੁਪਛਣਾ ॥ ਕੁੜੇਲਾਲਨਗੀਢਬੰਨ
ਬਿਨਅਪਣੇਸਾਹੁਜੁਜਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੰਕਰਪਥਰਮੇਲਕੈਨਮੁਧਰਾਇਓਸਾਹੁ
ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਅੰਧਹੈਮੂਲਨਬੁਝੈਰਾਹਾ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਸੰਚਿਓਰਾਤੀਅ
ਤੈਰੇਹਾ ॥ ਕਾਈਸਾਖੁਨਉਪਜੀਅੰਧਕਲਰਵੁਠਾਮੇਹਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਣਸਾਲਸਇਕਬਾਰਤਾ
ਜੇਕਰਮਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਏਕਅਰਾਧੀਅੰਧਖੁਨਲਗੈਕੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਸਾਲਸਰਾਇਜਵਾਹਰੀਨੇ ਏਹਸਬਦਸੁਣਕੇਕਹਿਆ ਹੋਮਹਾਪੁਰਖਜੀ
ਆਪਕਨਮੁਕਿਆਹੈ ਅਰੁਤੁਮਹੋਤੇਕਉਣਹੋ ਅਤੇਤੁਮਾਰਦੇਸਵਤਨਕਿਆਹੈਅ
ਤੇਹਮਕੇਬਡੀਪੈਰਾਨਗੀਲਗਰਹੀਹੈ ਵਡੇਵਡੇਖਟਦਰਸਨਮੈਨੇਦੇਖੇਹੈਨਪਰਤੁਮਾ
ਰਭੇਖਤੇਪਾਇਆਨਹੀਜਤਮੇਂਬਹੁਤਬਿਸਮਾਦਹੋਇਗਹਿਆਹੈ ਤੁਮਆਪਹੀਬ
ਤਾਵੇਜੀ ਤਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਸਾਲਸਰਾਇਨਾਮਤੇਹਮਾਰਾਨਨਕਾਨਿ
ਰੀਕਰੀਹੈ ਅਰਹਮਹੋਤੇਹੀਨਿਰੀਕਰਕੇਹੈ ਨਿਰੀਕਰਕੇਦੇਸਕੇਹੈ ਅਤੇਭੇਖਭੀਹਮ
ਰਾਨਿਰੀਕਰੀਹੈ ਤਸਾਲਸਰਾਇਨੇਕਹਾਹੋਸੀਤਜੀਤੁਮਨਿਰੀਕਰਜੀਕੋਜਾਣਤੇਹੈਉ
ਤੁਮਨੇਨਿਰੀਕਰਜੀਕਉਵੇਖਿਆਹੈ ਤਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੇਸਬਦਕਹਿਆ ॥

ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਿਮਲਮਸ਼ਰਬਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲਪਦਮਨਿਜਵ
ਲਰੇ ॥ ਪਦਮਨਜਾਵਲਜਲਰਸਸੰਗਤਸੰਗਦੇਖਨਹੀਰੇ ॥ ੧ ॥ ਦਾਦਰਤੁੰਕਬਹਿਨਜਾ
ਨਸਰੇ ॥ ਰੁਖਸਸਿਬਲੁਬਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲਅੰਮ੍ਰਿਤਨਲਖਸਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਸੁਜਲਨਿਤਨਵਸਤਅਲੀਅਲਮੇਰਚਰਗੁਨਰੇ ॥ ਚੰਦਕੁਮਦਨੀਦੁਰਦੁਨਿਵਸ
ਸਅਨਭੈਕਾਰਨਰੇ ॥ ੨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਖੰਡੁਦੁਧਿਮਧਸੀਰਿਸਤੁੰਬਨਚਤੁਰੰਗ ॥ ਅਪਨਅ
ਪਤੁੰਕਬਹੁਨਛੇਡੁਸਪਿਸਨਪੀਤਿਜੇਉਰੇ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਗਵਸਹਿਜਨਮੁਰਖ
ਅਗਮਸਾਸਜੁਨਰੇ ॥ ਅਪਨਅਪਤੁੰਕਬਹੁਨਛੇਡੁਸਸੁਆਨਪੁਛਾਜੇਉਰੇ ॥ ੪ ॥
ਇਕਪਾਖੰਡੀਨਾਮੁਨਰਾਚਹਿਇਕਹਰਿਹਰਿਚਰਨੀਰੇ ॥ ਪੁਰਬਲਿਖਿਆਪਵਸਿਨਨ
ਕਰਸਨਨਮੁਜਪੁਰੇ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਜਾਏਹਸਬਦਜੁਣਿਆ ਤਜਵਾਹਰੀਨੇਹਥਜੇ
ੜਕੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਗੁਰੂਜੀਮੇਰੇਤਾਈਆਪਉਪਦੇਸਦੇਕਹਿਨਿਹਾਲਕਰੇ
ਆਪਣੇਰੁਪਮੇਲੇਵੇ ਤਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੇਕਹਾਹੋਸਾਲਸਏਹਰੁਪਮੇਸਾਡੇਕਿਸੇਕੀਮ
ਨਾਹੀਏਹਤੁਹਾਨੂੰਹੀਰਖਣੇਮਿਲੇਹੈਨਤੁਹਾਨੂੰਸੋਹਰੁਦੇਹੈਨਅਸੀਅਤੀਤਠਕੀਰਹਾਂ
ਤਉਸਜਵਾਹਰੀਨੇਕਹਿਆਹੋਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਏਹਮੇਵਤੇਪਕਵਨਤਅਚ

ਵੇ ਤੁਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਰਦਾਨ ਮੁਹਿ ਬੋਲੇ ਨਹੀ ਅਰੁ
 ਅਵਰੋ ਅਖੈ ਕਿਵੇ ਪਕਵਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲੇਵੈ ਤੁਕੁਲਾਹੈ ਮੇਖਰਾਭੁਖਾਹਾਂ ਤਾਗੁਰੂ ਜੀ
 ਨੇ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਵਿਚ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ १ ॥
 ਪ੍ਰੀਤ ਪਕਵਾਨ ਸੋਭੇ ਜਨ ਕਹੀਏ ਲੁਚੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀ ॥ ਮਿਠਿਆਈ ਰਸਨ ਰਸਕਸ
 ਬੋਲੇ ਤਾਮਨ ਰਹੈ ਹਜੂਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿਓ ਭਾਈ ਤੂੰ ਸਾਲਸਰਾਇ ਸਮਝੈ ਪ੍ਰੀਤ ਤੁਹੈ
 ਇਨਿ ਬੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਵਾ ਮਿਲਣ ਤੁਮਾਰਾ ਕਹੀਐ ਸਤਕੇ ਬਾਗੇ ਜੇ ਰੋਖ
 ਵਣਖਾਇ ਅਘਾਵੈ ਸੋਈ ਜੋ ਬਿਖਤੇ ਮਨੁ ਮਾਮੇ ਰੋ ॥ ੨ ॥ ਏਹ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਅਧ
 ਰਕ ਗੁਲਾਮ ਸਾਲਸਰਾਇ ਨਲੇ ਅਗੋਤੁ ਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਜਾਇ ਪ
 ਏਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਧਰਕੇ ਗੁਲਾਮ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਤਫੇਰਿ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਬਦ ਦੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਉਤਮ ਜਨ ਮਨ ਰਾਇ ਟਕ
 ਹੀ ਅਹਿ ਨੀਚ ਨ ਰਾਇ ਟਪਾਇਆ ॥ ਲੋਕੁ ਲਾਹਿਰ ਤੇ ਸੋਈ ਛੁਟੈ ਜੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
 ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸੁਣ ਸਾਲਸਰਾਇ ਗੋਲਾ ਤੇਰਾ ਆਪਨ ਰਾਇ ਟਮਾਨਾ ਨ ਕ
 ਭਗਤ ਸੰਗ ਮਿਲਾਇਆ ਉਚੇ ਪਦ ਠਹਿਰਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਤਾ ਸਾਲਸਰਾਇ ਨੇ
 ਬੋਨ ਭੀ ਕੀਤੀ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਅਧੀਨ ਗੀਕੇ ਸਾਬਕਾ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਭੀ ਗਤਿ ਕਰੇ
 ਜੀ ਆਪਣੇ ਸਾਂਈ ਦੇਵਾਸਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਲਾਇ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢੇ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ
 ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਸਾਲਸਰਾਇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਰਕੇ ਗੁਲਾਮ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਫਹਿ ਪਉ
 ਤੁਤੇ ਗੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ
 ਨੇਕ ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਏ ਜੇਤੁ ਸੀ ਅਖਰੁ
 ਘਵਾਂਗਾ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾ
 ਇਉਂ ਪਰਬਤੁ ਤਖੁ
 ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
 ਕਰਤਾਰ ਅਗੇ ਮਥਾ
 ਇਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ
 ਤਾਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪ
 ਰਾਇ ਨੂੰ ਅੰਗੋ ਛੁਲਾ
 ਨੇਕ ਹੋ ਸਾਲਸਰਾਇ ਏਹੁ ਅੰਗੋ ਛੁਲਾ ਸਿਰ ਤੇ ਬੰਨ ਲੈ ਤਾ ਸਾਲਸਰਾਇ ਨੇ ਅੰਗੋ ਛੁਲਾ

ਸਿਰਤੇਬੰਨਲੀਤ ਸਿਰਤੇਬੰਨਣਨਾਲਿਹੀਜਾਲਸਰਾਇਦੇਕਪਟਖੁਲਗਏਸਲ
 ਸਰਾਇਦਾਰੰਗਹੋਰਹੀਹੋਇਗਾਇਆ॥ ਤਸਾਲਸਰਾਇਦੇਪਰਥਾਇਸੀਗੁਰੂ
 ਜੀਨੇਇਕਸਬਦਕੀਤ ॥ਸਬਦ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਦਤਨਾਮਕਦੀਨੋਖਲ
 ਕਪਟਾਇਕਜੁਵਣਜਵਣੀਜਿਆਬਹੁਰਿਨਅਵੈਹਟਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕ
 ਪੁਰਾਬਚਨਕਾਸੁਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਮਨਿਗਮਦਿਖਾਵਤਖੁਲੇਨੇ੩ਕਪ
 ਟਅਨਿਤਾਵਣਜਾਰਜਗਸਗਲਚੈਸਾਹੁਏਕਭਗਵੰਤ॥੨॥ਵਣਜਹਮਾਸ
 ਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤੀਹਮਰੀਨਾਮੁ॥ਅਠਪਹਿਰਧੁਨਿਲਗਾਰਹੈਸੋਈਹਮਾਰੈਕਾਮੁ॥
 ੩॥ਸਾਲਸਬਿਨਵੈਬੇਨਤੀਸੁਣਲੇਵਹੁਕਰਤਾਗਾਕਚਾਰੰਗਉਤਾਰਕੈਚਾੜ੍ਹ
 ਚੰਗਅਪਾਰ॥੪॥੧॥ ਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਸਬਦਹੋਰਕਹਿਆ॥
 ਰਾਗਾਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲ॥ ਗੁਰਕਸਬਦਨਿਧਾਨਹੈਮਨਮੁਖਆਵਾਗ
 ਉਣਾਲਖਜੁਨੀਭਰਮਾਈਐਫਿਰਿਪਾਵੈਗਾਭੁਓਨ॥੧॥ਤੇਰਾਨਿਰਮਲਹੀਰਾ
 ਨਮੁਹੈਕੋਈਪਰਖੇਗਾਪਰਖਣਹਰਾ॥ਬੇਦੀਅੰਤਨਜਾਣਿਆਪੜਪੰਡਿਤਈ
 ਚਰਾਬੇੜਹਰਿਕਾਨਮੁਹੈਜਿਤਚੜਉਤਰੇਪਰਾ॥੨॥ਅੰਦੁਨਪਾਏਸਚਕੋਵੇਖ
 ਟਵਿਚਵਿਣਾਸਾਜਿਨਲੋਇਟਹਰਿਵੇਖੀਐਸੇਲੋਇਟਹੈਰਾਸੁ॥੩॥ਕਿਚਨਕੀ
 ਚਨਹੋਇਆਮਾਣਕਪਰੇਅਪਾਰਾਜੀਦਰਖੁਲਕੋਠੜੀਜਨਨਾਨਕਧਰਮਦੁ
 ਆਗਾ॥੪॥੧॥ ਤਸੀਗੁਰੂਜੀਨੇਅਧਰਕੇਗੁਲਮਨ੍ਰਿਤੇਸਾਲਸਰਾਇਨੂੰਬਿਸੀ
 ਭਰਪਗਵਿਚਜਿਖਕੀਤ

ਅਤੇਆਖਿਆਸੁਣਸਾ
 ਜੀਵੇਤਿਤਨਾਚਿਰਤੇਗੀਮੀਜੀ
 ਕਾਗੁਲਮਬਧੇਗਾਹੋਰਤੇ
 ਸੁਣਭਾਈਪਹਿਲੇਮੀਜੀਤ
 ਭਾਰਗੀਖਆਹੈਕਿਉਜੋ
 ਤੁਸਾਹਿਬਹੈਅਤੇਦਿਨਗੀ
 ਗੀਦੇਛੁਟਣਵਿਚਦੋਇ
 ਵਣਹੈਇਸਵਾਸਤੇਪਹਿਲੇਤੈਨੂੰਮੀਜੀਬਿਠਾਇਆਹੈਅਧਰਕੇਤੇਚਿਤਵਿਚਤਾਕਾਈ
 ਨਾਹੀਪਰਤੁਕਮਨਿਰੰਕਰਜੀਦਾਏਵੇਹੀਆਹਾ॥ਤਗੁਰਨਾਨਕਜੀਦੋਇਵੇਰੇਤੇਸਤ
 ਮਹੀਨੇਉਥੇਹੀਰਹੇਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਏਥੇਹੀਗਹਿਣਆਏਹੋ

ਅਕੇਉਦਾਸੀਹੋਇਨਿਕਲੇਹੋਜਾਏਹੁਗਲਮਰਦਾਨੇਆਖੀਤਗੁਰੂਨਕਜੀਹਸੇਅਤੇ
 ਬਾਲਜੀਅਵਿਚਗਿਣਤੀਆਖਵੇਆਖੇਦੇਖੋਏਸਭਮਦੀਆਗਲਾਂਮਨਮਤਨਹੀ
 ਛੁਡਦਾਪਰਮੇਮੁਹੋਕੁਛੁਆਖਨਹੀਸਕਦਾਚੁਪਕਰਹਿਹੋਸਾਲਸਰਾਇਨੇਕਹਾਏਹੁਲ
 ਲਆਪਦਾਹੋਏਹੁਮਾਇਆਭੀਆਪਦੀਹੀਹੋਤੁਸੀਕਿਰਪਾਕਰਕੇਲੋਵੋਜੀਮੇਰੇਪਾ
 ਰਵਿਚਜੋਜਵਾਹਰਹੋਸੀਤਿਸਸਭਦਾਂਦੀਜੋਤਵਧੀਹੋਅਤੇਕੀਮਤਭੀਵਧੀਹੋ
 ਤਾਗੁਰੂਨਕਜੀਨੈਬਚਨਕੀਤਾਹੋਸਾਲਸਰਾਇਏਹੁਲਾਲਭੀਤੁਸੀਹੀਰਖੋਜਦ
 ਅਸੀਦਸਵਾਂਜਾਮਾਪਹਿਰਾਂਗੇਤਦਅਸੀਲੈਲੇਵਾਂਗੇਏਹੁਬਾਰਤਾਕਹੀਜਦ
 ਦੋਬਰਸਤੇਸਤਮਹੀਨੇਗੁਜਰਗਏਤਾਸਾਲਸਰਾਇਦੀਦੇਹਛੂਟੀਗੁਰੂਜੀਨੇਅ
 ਧਰਕੇਗੁਲਾਮਨੂੰਮੰਜੀਬਧਾਇਆਅਤੇਆਪਵਿਦਾਣੀਤੀਗੁਰੂਜੀਉਥੋਚਲਦੇਹੋ
 ਆਮਗੇਸਾਖੀਬਿਸੀਹਰਦੇਸਕੀਚਲੀ॥

ਬਿਸੀਹਰਦੇਸਸਮੁੰਦਰਦੇਟਪੁਵਿਚਆਹਤਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਹੁਣ
 ਕਿਧਰਨੂਚਲਿਆਹੋਏਹੋਤਾਗੁਰੂਨਕਜੀਆਖਿਆਹੋਮਰਦਾਨੇਆਖਿਧਰਕਰ
 ਤਾਰਲੈਜਾਵੇਗਾਤਿਧਰਨੂੰਹੀਚਾਲਿਆਚਲਾਤਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਬਧ
 ਤਹਛੀਬਾਤਹੋਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਬਿਸੰਭਰਪੁਰਗਹਿਓਸੋਓਥੋ
 ਕਿਆਕੀਤੇਤਾਗੁਰੂਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨੇਆਖੋਕੁਛਅਸਨੂਕਰਤਰਦ
 ਹੁਕਮੁਆਹਸੋਅਸਾਕੀਤਾਹੈਅਸਾਅਧਰਕੇਗੁਲਾਮਨੂੰਮੰਜੀਬਧਾਵੇਦਾਂਸੀਪਰ
 ਚਲਮਰਦਾਨਹੁਣਗਹਿਦੇਨਹੀਤਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਹੁਣਤਮੇਨੂੰਅ
 ਖੋਓਸਸਹਿਰਦਾਨਮੁਤਮੇਨਲਹੋਇਆਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨੇਆਖੁ
 ਣਬਿਸੀਹਰਦੇਸਸਮੁੰਦਰਦੇਟਪੁਵਿਚਹੋਓਥੋਇਕਸਾਧੁਹੈਅਸੀਉਸਦਾਦ
 ਰਸਨਕਰਦੇਚਲੀਏਗੇਤਾਗੁਰੂਨਕਜੀਉਸਅਸਥਾਨਕੋਚਲੇਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ
 ਕਿਆਦੇਖਨਤਾਇਕਮਛੀਹੋਤਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਹੋਗੁਰੂਨਕਜੀਅਸੀ
 ਕਿਸਉਪਰਜਾਂਦੇਹਾਂਤਾਗੁਰੂਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਅਸੀਕਿਸਉ
 ਪਰਜਾਂਦੇਹਾਂਤਮੇਬਾਲੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਤੇਰੀਆਤੁਸੀਹੀਜਟੇਜੀਆ
 ਪਨੁਸਭਾਕਿਛੁਮਾਲੁਮਹੈਤਾਗੁਰੂਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨੇਆਖਿਮ
 ਛੀਉਪਰਚਲੇਜਾਂਦੇਹਾਂਤਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਏਡੀਵਡੀਮਛੀਹੈਤਾਗੁਰੂਨ
 ਕਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨੇਆਖੇਤੀਕੋਸਲੀਮੀਹੈਅਤੇਪੰਜਕੋਹਚਉਡੀਹੈਤਮਰ
 ਦਾਨੇਜੀਅਵਿਚਗਿਣਤੀਕੀਤੀਪਰਮੁਹੋਕੁਛੁਆਖਨਸਕੇ॥ਤਾਤਿਨਦਿਨਅ

ਤੋ ਤਿਨ ਰਤੀ ਮਛੁਓ ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਹਿਜ ਨਾਲ ਜਾ ਮਛੀ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਨਜਰ ਆਇਆ
ਤਾ ਮਰਦਾਨ ਕੀ ਬਿਆ ਤ ਬਾਲੇ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨ ਕਿਉ ਕੰਬਦ
ਏ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਜਿਜਮਾਨ ਏਹੁ ਮਛੀ ਅਸਨੂੰ ਨਿਗਲ ਦੀਏ ਤਾ ਮੇ ਬਾਲੇ
ਗੁਸੇ ਹੋਇ ਕਰ ਆਖਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨ ਅਜੇ ਤੈਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀ ਆਵਦੀ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇ ਕੈ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਜੀ ਤੇਰੀ ਅੰਕੁਰਤਾ ਤੁਧੇਨੂੰ ਬਣਾਵਨ ਜਾ ਇਕ ਘੜੀ ਗੁਜਰੀ ਤਾ ਮਛੀ ਨੇ ਉਗਲੀ
ਕੀਤੀ ਤਾ ਮਛੀ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਅੰਮੋਲ ਕਦੇ ਇਲਾਲ ਨਿਕਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪਰ
ਪਉ ਸਮਛੁ ਕੋ ਬੋਲਣ ਦੀ ਸਕਤ ਹੁਇ ਆਈ ਓਹ ਲਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਭੇਰ ਕੀਤੇ ਹੋਹੁ
ਗੁਜੀ ਮੇਰੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਕੇ ਆਗੇ ਜਾਣਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਡੇਰਾ ਕੀਤਾ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਾ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੀ ਅਤੁਸੀ ਹੀ ਜਾਣੇ ਜੀ ਅਸੀ ਕਿਆ ਜ
ਣੀਏ ਜਬ ਰਾਤ ਗੁਜਰੀ ਤਾ ਓਹ ਮਛੁ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਮੇ ਤੇਰਾ ਹਉ ਡੀਕਦਾ
ਸਾਂ ਕਦ ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਇਸਰਾਹੁ ਆਵੇ ਸੋਹਣ ਤੁਸੀ ਆਏ ਹੋ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਤੁਏ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਮਨੋਰਥ ਕਹੁ ਜੇ ਤੇਰਾ ਮਨੋਰਥ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਮਛੁ ਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਇਹਦੇ
ਹਛੁਣੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਕਲ ਤੇਰੀ ਦੇਹ ਛੁਟੈਗੀ ਤਾ ਮਛੁ ਨੇ ਕਹਾ ਉਤਨ ਚਿਰ ਮੇਰੇ ਪਾ
ਸਰਹੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਸੋ ਜਾਣਿ ਓਸ ਮੇਰੀ ਜਨ
ਬਚੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਰਹੇ ਇਸ ਦਾ ਬੁਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਹਸਕਰਿ ਆਖਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤਾ ਮੇ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲੇ
ਦੇ ਆਖਣ ਦੀ ਗਲ ਕਾਈ ਨਹੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇ ਬੁਰਾ ਆਖਦਾ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸ ਤੈਨੂੰ ਕਿਆ ਆਖਿਆ ਹੈ ਜੇ ਤੂੰ ਬੁਰਾ ਆਖਦ
ਏ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਣਾ ਆਪਸੀ ਭਾਲਿਆ ਅਰੁ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤੇ ਸੁ ਜੇ ਭਾਈ ਏਹੁ
ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਜਾਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇ ਸਰੋਤ ਹੀ ਜਬਾਬ ਦੇਦਾਰਿਹਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨ ਗਲਾਵਿਚ

ਪਲ ਪਾਇ ਖ
ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਰਦਾਨ ਤਾ ਮਰ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਤ
ਆਏ ਤੇਰੇ ਨਾ
ਪਰ ਅਸ ਤੈਨੂੰ

ਲੋਤਾ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਆ ਕਿਉ ਮ
ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਨਾ ਰਿਹੋਇ
ਲਾਫਿ ਗਦਿਆ
ਜਾ ਰੇ ਨਹੀਅ

ਸੀਭੁਲੇਹਾਂਹੁਣਤੂੰਅਸਨੂੰਬਖਸਜੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਅਸਾ
ਜੋਤੈਨੂੰਨਾਲਿਲੀਤਾਹੈਸੋਤੇਰੀਆਸਭੇਗਲਾਕਬੂਲਕੀਤੀਆਪੈਨਤੁਸੀਤਾਅਸਾਭੇਜੀ
ਅਪਰਾਨਹੋਤੁਜੀਅਵਿਚਗਿਣਤੀਕਾਈਨਕਰੁਰਾਤਮਛੀਦੀਪਿਠਉਪਰਗੁਜਰੀ
ਦਿਨਚੜ੍ਹਿਆਸਵਾਪਾਹਿਰਦਿਨਚੜ੍ਹੇਤੇਮਛੀਦੀਦੇਹਛੁਟੀਦੇਵਰੂਪਹੋਕਰਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਦੇਸਾਹਮਟੇਹਥਜੇੜਕੇਆਣਖੜੋਤਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਨੇਕਾਹਿਆਕਧੁਭਾਈਤੂੰ
ਪਿਛਲੀਬਖਤਕਹਮਛੀਦਾਜਨਮਕਿਉਕਰਪਾਇਓਤਾਉਸਦੇਵਲੋਕਨੇਕਹਾਹੋਗੁ
ਰੂਜੀਤੁਸੀਸਭਕੁਛਜਾਣੀਜਾਣਹੋਪਰਲੋਕਦੇਕਿਰਤਾਰਥਵਾਸਤੇਆਏਹੋਮੇਰੇਪਾਸੋਂ
ਕੀਪੁਛਦੇਹਉੜੇਤੇਜੁਗਾਵਿਰਮੇਰਾਜਾਨਕਜੀਦਾਖਿਜਮਤਗਾਰਹੈਸਾਂਮੇਰੇਤਾਈ
ਕੋਈਕਾਰਜਕਾਹਿਆਮੇਰੇਤਾਈਓਹਭੁਲਗਿਆਤਾਫੇਰਮੇਰੇਤਾਈਕਾਹਿਕੇਕਰਜ
ਕਰਾਇਆਮੇਰੇਓਹਕਾਰਜਭੀਕੀਤਾਪਰਦਿਲਵਿਚਤੰਗਭੀਰਹਿਆਤਾਰਾਜਾਜ
ਨਕਜੀਨੈਕਹਾਕਿਉਰੇਕਾਰਜਕਰਤਾਹੈਪਰੰਤੂਮਛੀਦੀਨਿਆਈਤੜਤਾਗਹਿਤ
ਹੈਹੋਗੁਰੂਜੀਤਦਬੀਮੇਨੂੰਮਛੀਦੀਹੀਦੇਹਮਿਲਦੀਰਹੀਹੋਹੁਣਆਪਕੀਕਿਰਪ
ਕਰਕੇਮੇਰੀਮਛੀਦੀਦੇਹਛੁਟੀਹੈਅਰੁਪਰੰਪਦਕਾਪਕਾਰੀਭਾਇਆਹੋਆਪਕੇ
ਦਰਸਨਕੀਕਿਰਪਾਕਰਕੇਇਸੀਵਾਸਤੇਮੈਂਆਪਕੋਉਰੀਕਦਾਸਾਂਇਤਨਕਾਹਿ
ਕਰਗੁਰੂਜੀਕੀਉਸਤਤਿਕਰੀਅਰਦਿਵਬਿਬਾਣੇਪਰਬੈਠਕਰਪਰਮਪਦਕਾਅ
ਧਕਾਰੀਹੋਇਆਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਹਿਆਚਲਭਾਈਤੂੰਪਹੁਚਅਸੀਭੀਕ
ਰਤਾਰਕੇਹੁਕਮਸੇਪਿਛੇਆਇਮਿਲਾਂਗੇਇਤਨਬਚਨਕਾਹਿਕੇਗੁਰੂਜੀਚਲੇ
॥ਅਗੇਸਾਖੀਕਲਹ ਨਰਦਜੀਕੇ ਮਿਲਨੇਕੀ॥

ਤਾਅਗੇਸਮੁੰਦਰਲਾਹਿਰਾਪਾਇਆਦੋਂਦਾਹੈਮਰਦਾਨੇਨੇਕਾਹਿਆਗੁਰੂਜੀਸਮੁੰਦ
ਰਤੂੰਲਾਹਿਰਾਂਦੋਂਦਾਹੈਜੀਅਰੁਅਗੇਜਹਾਜਭੀਕੋਈਨਾਂਹੀਅਤੇਹਾਭੀਕੋਈਨਾਂ
ਹੀਜੀਹੁਣਕਿਧਰਜਾਂਵੀਮੇਰੇਜੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਬੋਲ
ਨਾਂਹੀਤਾਂਭਾਈਬਲੇਕਾਹਿਆਅਵੇਮਰਦਾਨਿਆਂਤੁਤਾਗਲਾਵਿਚਪਲਾਘਤਿਆ
ਆਹੋਵਤਕਿਆਹੋਇਓਹੀਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜਜਮਾਨਅਗੇਤਾਂਹਾਹਨਾਂਹੀਪੈ
ਬਲੇਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਂਚੁਪਕਰਰਹੁਬੋਲਨਾਂਹੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿ
ਆਭਾਈਤੁਸੀਮੇਰੇਪਿਛੇਪਿਛੇਚਲੇਆਵਹਾਤਾਅਗੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੋਏਅਤੇਪਿ
ਛੇਭਾਈਬਲਾਤੇਮਰਦਾਨਹੋਏਜਿਉਧਰਤੀਤੇਚਲੇਜਾਂਦੇਆਹੋਤਿਉਹੀਸਮੁੰਦਰ
ਤੇਚਲੇਜਾਂਵੀਏਤਾਮਰਦਾਨਆਖਣਲਗਾਗੁਰੂਜੀਤੇਰੇਵਿਚਿਅਤੇਖੁਦਾਇਵਿਰ

ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਬੋਲਨਾਹੀ ਚੁਪਕਰਿ ਜਾਤੁ ਤਾ
 ਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸਨੂ ਕਿਸਦਾ ਰੂਪੈ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮ
 ਰਦਾਨ ਅਗੇ ਵਡੀ ਬਲਾਇ ਆਵਦੀਐ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਜੀ ਵਤ ਅਗੇ ਕਿਉ ਜਾਏ
 ਹੋਜੀ ਤਾਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜੇ ਪਿਛੇ ਮੁਕਦੇ ਆਹੇ ਤਾਗੁਰੂ ਅਇਕੋ
 ਮਿਲਦੀਐ ਹੁਣੇਹੀ ਛਤੁਰੀ ਨਾਂਹੀ ਇਸਥੇ ਅਗੇ ਕਿਉ ਨ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਅਤੇ
 ਪੰਜ ਰਾਤੀ ਸਮੁੰਦਰ ਹੀ ਵਿਚ ਚਲੇ ਗਏ ਜਾਂ ਅਗਾਹ ਜਾਇਕਰ ਭੁਠਾ ਤਾ ਕਲ ਚਲੀ
 ਆਵਦੀਐ ਅਤੇਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਨਜ
 ਰੇ ਇਕ ਰੂਪ ਪੋਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅ
 ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਰੂਪ ਉਠਾ
 ਬਵਿਚ ਦਿਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ
 ਪਣੇ ਹਥ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ
 ਸਾਹਮਣੇ ਨੂੰ ਕਲਾ ਤੇ ਮੁਹਿੰਦਾ ਦਿਤਾ
 ਤੇ ਵਿਕਰਾਲ ਦੰਦ ਅਤੀਤੀ ਕੇਸਖੁਲੇ ਬਿ
 ਇਆ ਕੇਸਖੁਲੇ ਬਿ
 ਕੇਆਈ ਜੇ ਉਕਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਈ ਤਿਉਕਲ ਦੇ ਮੂਹ ਵਿਚ ਰੂਪ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
 ਦਿਤਾ ਤਾ ਕਲ ਕੂਕ ਦੀ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨੂ ਨਹੀ ਅਤੇ ਪਿਛੇ ਨਰਦ ਗੁਸਾਈ ਭੀ ਆਇਗਏ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕੀਤੀ ਹੋਮਹਾਰਜ ਆਪ ਨੇ ਜਗਤ ਕੇ ਉਧਾਰ ਵਾਸਤੇ ਆ
 ਪਕਾ ਅਵਤਾਰ ਹੂਆ ਹੈ ਜੈਸੇ ਦੁਆਦਸ ਮਹਾਵਾਕ ਬ੍ਰਹਮਾਨੁ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਕਹੇ ਤਿਨ
 ਵਾਕਾਂ ਦੇ ਬਲ ਬ੍ਰਹਮਾਨੇ ਬੇਦ ਉਚਾਰਨ ਕੀਏ ਹੈ ਚਾਰੇ ਜੁਗਾਦ ਧਰਮ ਪ੍ਰਤਪਾਦਨ ਕੀਤ
 ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਵੇਦਾ ਕਾ ਰਹਸ੍ਯ ਨਾਮ ਜਪਣ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਇਸ ਕਲਿਕਾਲ ਕੇ ਸਮੇ ਮੇਂ ਆ
 ਪਨੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵਧਾਇਆ ਹੈ ਜਗਤ ਕੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਵਾਸਤੇ ਆਪਨੇ ਨਾਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ
 ਕੀਤ ਹੈ ਹਰ ਇਕ ਰਾਸਾ ਮੇਂ ਦੇਸਾ ਦੇਸਾ ਕੀ ਬੋਲੀ ਆਂ ਵਿਚ ਆਪਨੇ ਧਰਮ ਕੀ ਗੀਤ
 ਪ੍ਰਤਪਾਦਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਕਲਾ
 ਲਖ ਬਰਦਾਰ ਹੋਵੋ ਅਸੀ ਨਰਦ ਗੁਸਾਈ ਨਾਲ ਬ੍ਰਚਨ ਬਿਲਾਸ ਕਰਕੇ ਖੇਲੀਐਗੇ
 ਤੁਨਰਦ ਗੁਸਾਈ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ ਹੋਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕ
 ਲਤਾਈ ਕਿਆ ਆਖਦੇ ਹੋ ਕਲ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਪਈ ਫਿਰਦੀਐ ਤਾ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਨਰਦ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਸੈ ਸਾਰ ਉਪਰ ਇਸੇ ਦੀ ਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅ
 ਸਾ ਉਪਰ ਭੀ ਹੈ ਤਾ ਨਰਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਦਕਰ ਕੇ ਪੁੱਛੋ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਨਰਦ ਜੀ ਸਦਕੇ ਪੁੱਛੋ ਤਾ ਨਰਦ ਗੁਸਾਈ ਨੇ ਕਲਨੂੰ
 ਸਾਇਆ ਤਾਂ ਕਲ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਮਨੁਖ ਦੀਆਂ ਆਦਰਾਂ ਦੇ ਹਰ ਪਹਿਰੇ ਹੋਏ ਕਪ
 ਲ ਮਨੁਖਾਂ ਦੇ ਹਥ ਮੈਠੜੇ ਹੋਏ ਲੋਹੁ ਨਾਲ ਕਪਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾ ਬੇਕੇ ਜੈਸਾ
 ਰੰਗ ਵਾਲਾ ਕਕਾਲ ਰੰਗ ਭੈ ਕਰ ਰੂਪ ਦੇ ਖਕਰ ਮਰਦਾਨਾ ਰੂਰੇ ਜਬ ਆਈ ਤਾਂ ਨਰਦ ਗੁ
 ਸਾਈ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਹੋ ਕਲ ਤੈਨੂੰ ਸਾਧ ਪਰ ਆਵਣੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਤੂੰ ਏਥੇ ਕਿਉਂ
 ਈ ਹੈਂ ਤਾਂ ਕਲ ਬੋਲੀ ਹੋ ਨਰਦ ਗੁਸਾਈ ਇਕੋਤਾ ਏਹੁ ਆਪ ਛੁਟੇ ਇਕੋ ਆਪਣੇ ਲੋ
 ਕ ਨੂੰ ਛੁਡਾਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਡਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਮਾਵੇਗਾ ਸੋਸ
 ਭ ਹੋ ਜੀ ਛੁਟੇਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਭੁੱਜੇਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਲ ਨੂੰ ਪਟੇਗਾ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਹੁਣੇ
 ਹੀ ਤੇਰਾ ਕੰਮ ਕਰ ਛੁਡਾਏ ਪਰ ਤੈਰੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਰਦ ਗੁਸਾਈ ਆਇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ
 ਤਾਂ ਕਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਭੀ ਤਾ ਹੁਕਮ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦੇ ਵਿਚ ਹੀ ਪਈ ਫਿਰ ਦੀਹਾਂ ਤਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਕਾਰ ਕਰਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਕਲ ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਸੀਂ ਭੀ
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਕਲ ਤੈਨੂੰ ਇਥੇ ਆਵਣਾ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ
 ਹੋਰ ਸੰਸਾਰ ਬੋਝ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇਤ ਪਾਜੀ ਇਕੋ ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਖੋ ਜੀ
 ਇਕੋ ਕੋਈ ਇਕ ਆਪ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤਿਸਨੂੰ ਭੀ ਤੂੰ ਨਾਲ ਰਖ ਲੈ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਕੋਲ
 ਲਤੇਰਾ ਕਿਆ ਪਰੇਜਨ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਉਧਾਰ ਵਾਸ
 ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਡਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਮਾਵੇਗਾ ਤਿਸ ਉਪ
 ਰਤੇਰਾ ਜੋਰ ਨਹੀਂ ਚਲੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਕੋਸਾ ਹੀ ਜੋਰ ਪਈ ਕਰ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਅਗੇ ਹੀ
 ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋਂ ਬਖ
 ਤਾਂ ਨਰਦ ਗੁਸਾਈ ਨੇ
 ਚਾਹੀ ਏਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਲਨੇ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁ
 ਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
 ਰਹੀ ਤੇ ਨਰਦ ਗੁ
 ਦੀ ਉਸਤਤੀ ਕੀਤੀ
 ਹੋ ਜਿਨਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਰ ਸਰਬ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ॥

ਮਾਮਾਗੋ ਸਾਖੀ ਸ਼੍ਰੀ ਅਤੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਰਾਜੇ ਨਲਹੋਈ।

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਪੰਛਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਰਾਤੀ ਏਵੈਂਹੀ ਪੌਣ ਅਹਾਰੀ ਚਲੇਗਾ
ਏ ਅਗੇ ਟਾਪੂ ਬਿਸੀ ਹਰ ਦੇ ਸਾਹਾ ਤਿਸ ਬਿਸੀ ਹਰ ਦੇ ਸਦਾ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ
ਅਹਾ ਬਰਾਜ ਕਰਦਾ ਸੀ ਓਸ ਸਾਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਇ ਉਤਰੇ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਕਜੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਰਿਆ ਦੇਇ ਦਿਨ ਬੈਠਿਆ ਗੁਰੂ ਜਰ ਗਏ ਕਿ ਸੇਖ ਬਰ ਨਹੀਂ ਆਣਕੇ
ਲੀਤੀ ਤਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਾਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਵਾਂਗੀ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਮਰਦਾਨਾਂ ਕਿਉਂ ਜਾਨਾਂਹੇ ਤਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਸਾਹਿਰ ਵਿਚੋਂ ਕੁਛ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਮੁਹਿ ਪਾਇਆਂ ਵਾਂਗ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਰਾਈ ਬਾਬਾ ਮਰਦਾਨਾਂ ਕਿਆ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਮ
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਨਮ ਦਾ ਸੁਭਾਵ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਕਾਰ ਦੀ ਜਤਨ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸ ਕਰ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਕਿਧਰ ਜਾਂਵੈਂਗਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਧਰ ਆਖਹੁ ਤਿਧਰ ਹੀ ਜਾਂਵਾਂਗੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਇਕ ਸ਼੍ਰੀ ਰੂ ਬਾਢੀ ਤ੍ਰਿਖਾਣ ਹਈ ਸੋ ਉਸ ਪਾਸ ਤੁੰ ਜਾਵੀਂ ਅਰੁ ਹੋਰ ਬੇਤ੍ਰੀ
ਨ ਜਾਵੀਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਨਾਂਹੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ
ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦੇਸੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਉਸ ਦੇ ਪਿ
ਉਦਾਨ ਉਪਾਖਰ ਹਈ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਪੁਛੀ ਜੋ ਰਾਈ ਪਾਖਰ ਬਾਢੀ ਦਾ ਪੁਤਰ

ਜੋ ਸ਼੍ਰੀ ਰੂ ਬਾਢੀ
ਹਿਦਾ ਹੈ ਤਮ

ਕੁਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇ
ਰਦਾਨ ਜਹਿਰ
ਲਗਾ ਪੁਛਣ
ਢੀਤ ਪੁਤੇ ਜੋ
ਕਿ ਬੇਗ ਹਿਦਾ
ਛੁਦਾ ਪੁਛਣ
ਰਚਾਲਿਆ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾ

ਹੈ ਸੋ ਕਿ ਬੇਰ
ਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਜਾਵਾਂ ਤਮ
ਵਿਚ ਜਾਇਕੇ
ਰਾਈ ਪਾਖਰ ਬ
ਰੂ ਬਾਢੀ ਹੈ ਸੋ
ਹੈ ਮਰਦਾਨ ਪੁ
ਇਕ ਕੋਹ ਤੀਕ
ਗਿਆ ਇਕ ਸ
ਈ ਤੂੰ ਕੋਵੈ

ਅਰ ਕਿ ਬੇਆਇਆ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਦਸਤ ਸਹੀ ਓਹੁ ਆਪੇ ਹੀ

ਪੁਛਲਵੇਗਾ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਝੰਡੇ ਦਾ ਘਰ ਦਸ ਤਾਂ ਉਸ ਅਖਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਦਸਦਾ
 ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਅਪਣਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਵਰਣ ਦਸੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦਸਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਪਣੇ ਜੀ
 ਅਵੇਰ ਵਿਚ ਆ ਭਾਈ ਇਸ ਨਗਰੀ ਦੀ ਰੀਤੁ ਏਹਾ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ
 ਆ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਵਰਨ ਮਿਰਾਸੀ ਹੈ ਉਸ ਫੇਰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ
 ਤੇਰਾ ਵਤਨ ਕੌਣ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੇ ਸਾਵਿਰ ਰਾ
 ਇਕੋ ਏਕੁ ਦੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਹੈ ਓਹੁ ਮੇਰਾ ਵਤਨ ਹੈ ਫੇਰ ਉਸ ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
 ਓਥੇ ਇਕ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਖਤਰੀ ਗਹਿਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਮਾਹਿਰ ਮਹੈ ਕੋਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
 ਹਸ ਕੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਅਪਣਾ ਨਾਂ ਉਭੀ ਦਸ ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਸੇ ਦਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹਾਂ ਅਰੁ ਤੂੰ
 ਉਸਨੂੰ ਕਿਥਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹੁ ਸਾਡਾ ਪੁਰਤਨ ਜ
 ਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਿਵਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਜੇ ਨਜਰ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਿਵਾਣ ਲੀਚੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਓਹੁ
 ਤਾ ਬਾਹਰ ਵਾਹ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਅਖਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈਨੂੰ ਤੂੰ ਦਿਖਾਉ
 ਸਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਰੰਜ ਹੋਵੇਗਾ ਪ
 ਚਿਲੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਦਾ ਘਰ ਦਸ ਜੀ ਅਤੇ ਪਿਛੋ ਮੈਂ ਤੁਹਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹੀ
 ਪਾਸ ਲੀਤੋ ਜਾਂਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅ
 ਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੂੰ ਅਪਣਾ ਨਾਂ ਉਭੀ ਮੈਨੂੰ ਦਸ ਤਾਂ ਉਸ ਅਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮ
 ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਉਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ
 ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਮੇਰਾ ਨਾਂ
 ਉ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋਵੇ ਕਉਣ ਹੀ ਜੀ ਤਾਂ
 ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੋਂ ਦਾ ਜੇਹੜਾ ਰਾਜਾ ਹੈ ਓਹੁ ਮੇਰਾ ਮਾਮਾ ਹੈ ਮੈਂ
 ਉਸਦਾ ਭਟੇਵਾਹਾਂ ਤਾਂ ਏਹੁ ਗਲਾਂ ਕਰ ਦੇਹੀ ਆਹਿ ਤਿਚਰਨੂੰ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਦੇ ਘਰ ਜਾ
 ਇਪਹੁਤੇ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਅਗੇ ਮੰਜੀ ਵਣ ਦਾ ਆਹ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੋਵੇ
 ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਨੇ ਰਿਠਾ ਅਗੇ ਉਠ ਖੜੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਅਦਬ ਕੀਤੇ
 ਸ ਮੰਜੀ ਵਿਛਾਇ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੇ ਅਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀਂ ਬੈਠੋ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਬੈਠੋ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਹਥ ਪਕੜ ਕਰ
 ਲੈ ਬੈਠਾ ਮੰਜੀ ਉਪਰ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਸਾਧ ਕਿਥੋਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ
 ਨੇ ਅਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡੇ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਘਰ ਪੁਛਦਾ ਫਿਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ

ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੁੰ ਕਉਣ ਹੈ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਮਰਦਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਮਰਦਨ
 ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਰਾਸੀ ਹੁੰਦਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੇ ਆਇਆਂ ਤਾਝੰਡੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ
 ਮਰਦਨ ਤੂੰ ਜੋ ਅਸਾਨੂੰ ਪੁਛਦਾ ਅਹੋ ਸੋ ਅਸਾਨਲ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੰਮ ਆਹ ਅਰਾਸ
 ਨੂੰ ਤੂੰ ਕਿਆ ਜਾਣਦਾ ਅਹੋ ਤਾਮਰਦਨੇ ਅਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਆਸਾ ਏਹੁ ਕੰਮ ਤੁਸਾ
 ਨੂੰ ਨਾਲ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਕੁਝ ਜਿਆ ਹੈ ਤਾਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਅਖਿਆ ਭਾ
 ਈ ਮਰਦਨ ਅਸੀਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਜਾਣ ਦੇ ਭੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਉਣ
 ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਮਰਦਨੇ ਅਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਪਰ ਓਹੁ ਤੁਹਾਨੂੰ
 ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਉਨਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਜਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਥੋਂ ਤੋੜੀ ਮੇਰੇ ਨ
 ਲ ਚਲੋ ਜੀ ਤਾਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਅਖਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਮਰਦਨ ਚਲਦੇ ਆਹੋ ਜਾਮੀਂ ਜੀ
 ਵੁਣ ਮੁਕੇ ਤਾਮਰਦਨ ਬੋਲਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਚਲੋ ਜੀ ਤਾਝੰਡੇ ਮਾਪਣੇ ਜੀ
 ਆਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਕੁਛ ਲੈ ਜਾਵੀਏ ਤਾਝੰਡੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਨ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਕਿਆ ਹੈ ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਦਸੇ
 ਤੇਹੀ ਸਾਮਾਨ ਕੀਤੇ ਚਲੀਏ ਤਾਮਰਦਨੇ
 ਅਖਿਆ ਝੰਡਾ ਜੀ ਨਨਕਤ ਪਾਸ ਦੀਵਾ
 ਹੈ ਤਾਝੰਡੇ ਸਮਝਿਆ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੈ ਕੁ
 ਛਹ ਛਾਭੇ ਜਨ ਬਣਾ ਇਕੋ ਲੋਕਾ ਵੀਏ ਤਾ
 ਝੰਡੇ ਅਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਮਰਦਨ ਓਹੁ
 ਤਾਸਾ ਫਕੀਰ ਹੈ ਸੀਉ ਸਪਾਸ ਖਾਲੀ
 ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਜਾਈਐ ਤਾਮਰਦਨੇ ਆਪਣੇ
 ਜੀਅ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਪਉਣ ਅਹਾ ਰੀਹੋ ਨਿ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ ਦੇ ਨ
 ਲ ਹਠ ਜਾਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੀ ਜਾਹਗ ਭੀ ਆਈ ਹੈ ਭਲਾ ਭੋ
 ਜਨ ਤਾਖਾਈਏ ਮੇਰਾ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਸਾਹਿਰ ਵਿਚ ਆਇਆਂ ਤਾਮਰਦਨੇ ਨੇ ਝੰਡੇ ਨੂੰ
 ਅਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤਉ ਜੋ ਕੁਛ ਸਮਝੀ ਹੈ ਸੋ ਭਲੀ ਹੀ ਸਮਝੀ ਹੈ ਪਰ ਝਬਰੇਹ
 ਹੁੰਦਾ ਇਫਕੀਰ ਬਾਹਰ ਵਾਰ ਭੁਖੇ ਖੈਰੇ ਹੈ ਨ ਤੂੰ ਜੋ ਕੁਛ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਝਬਰੇ ਕਰ ਲੇਹੁ
 ਤਾਝੰਡੇ ਨੇ ਕਹਾ ਮਰਦਨੀਆਂ ਮੈਂ ਝਬਰੇਹੀ ਹੋਨਾਂ ਝੰਡਾ ਉਥੋਂ ਦਾ ਸੇਪੀਆਹ ਤਾਝੰਡਾ
 ਰਾਜੇ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਗਇਆ ਅਤੇ ਪਰਾਪਾ ਆਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕਟਲ ਬਫਲ ਦੇ ਫੁ
 ਲ ਮੈਂ ਆਏ ਹੋਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਨ ਦਾ ਸਲੂਟ ਕਰੋ ਅਤੇ ਰੋਟੀਆਂ ਪਕਾਵੇ ਅਤੇ ਫੁਲ ਦਾ

ਸਾਗਛਮਕੋ ਏਹੁਬਾਤੁਪਰਆਖਕੇ ਬ੍ਰਿਹ ਬਾਛੀ ਬਾਗਕੋਗਾਇਆ ਬਾਗਵਿਚਜਾਇ
 ਕਰਹਛੇਮੇਵੇਲੈਆਇਆ ਇਤਨੇਚਿਰਵਿਚਪਰਪਰਸਾਦਿਤਿਆਰਹੋਇਆਸੀ
 ਪਰਸਾਦਤੇਮੇਵੇ ਬ੍ਰਿਹੁਨੇਆਪਣੇਸਿਰਤੇਰਖਲੀਤੇ ਤੇਮਰਦਨੇਕੋਨਾਲੇਲੀਤਾ ਬ੍ਰਿਹੁ
 ਨੇਕਹਾਚਲਭਾਈਮਰਦਾਨ ਤੇਰਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਫਕੀਰਕਿਥੇਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨ
 ਬ੍ਰਿਹੁਨੂੰਨਾਲਲੀਤੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਤੇਭਾਈਬਾਲਜਿਥੇਬੈਠੇਆਹੋਉਦਿਆਨ
 ਵਿਚਤਹਾਂਆਏ ਆਇਕੇਬ੍ਰਿਹੁ ਮਰਦਨੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੁਕਹਿਆ ਕਰਤਾਰ ਕ
 ਰਤਾਰਅਤੇਬ੍ਰਿਹੁਪਰਸਾਦਿਸੀਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੋਰਖਿਆ ਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੇਅ
 ਤੇਭਾਈਬਾਲੇਨੇਮਾਖਿਆ ਆਉਭਾਈਸਤਿਕਰਤਾਰ ਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੇਹਸ
 ਕਰਕਹਿਆ ਆਉਭਾਈਬ੍ਰਿਹੁ ਏਹੁਕਿਆਲੈਆਇਆਹੈ॥ ਤਾਬ੍ਰਿਹੁਮਾਖਿਆਗੁ
 ਰੂਜੀਤੁਹਧੇਵਾਸਤੇਪਰਸਾਦਲੈਆਇਆਹਾਂਜੀਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਆਖਿਆਭੁ
 ਈਬ੍ਰਿਹੁਤੁਸੀਅਸਨੂੰਕਿਆਜਾਣਦੇਹੋਤਾਬ੍ਰਿਹੁਨੇਕਹਾ ਮੇਤੁਹਧੇਤਾਂਈਨਹੀਜਾਣ
 ਦਾਪਰਤੁਸੀਤੁਮੇਨੂੰਜਾਣਦੇਹੋਤਾਹੀਤੁਸਾਂਅਸਨੂੰਯਾਦਕੀਤਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹ
 ਭਾਈਬ੍ਰਿਹੁ ਏਹੁਪਰਸਾਦਿਕਿਥੇਆਇਆਹੈਤਾਬ੍ਰਿਹੁਮਾਖਿਆਗੁਰੂਜੀਏਹੁਪਰ
 ਸਾਦਿਪਰਮੇਸੁਰਨੈਕੋਜਿਆਹੈਤਾਂਸੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾਈਬ੍ਰਿਹੁਤੁਸਚੁਆਖ
 ਸੀਪਰਮੇਸੁਰਜੀਨੂੰਜਾਣਦੇਹੈਤਾਂਬ੍ਰਿਹੁਨੇਮਾਖਿਆਜੀਸੋਕਉਣਹੈਜੋਪਰਮੇਸੁਰਨੇਨ
 ਹੀਜਾਣਦਾਮੈਤਾਂਅਦਮੀਹਾਂਪਰਜੀਜੇਜਾਤੁਹੈਸੋਸਰੋਹੀਪਰਮੇਸੁਰਨੇਜਾਣਦੇਹੈ
 ਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਹਸਕਰਿਆਖਿਆਭਾਈਬ੍ਰਿਹੁਤੁਕਦੋਕਣਹਿਕਪਰਮੇਸੁਰਨੂੰ
 ਜਾਣਦਾਹੈ ਅਤੇਭਾਈਬ੍ਰਿਹੁਇਥੇਤੇਰੇਨਾਲਜੇਰਾਕੋਸਦਾਹੈਤਾਂਬ੍ਰਿਹੁਬਾਛੀਤੇਸੁਧਰ
 ਸੈਂਟਰਜੇਦਭਾਣਜਾਇਦੁਸੈਂਟਰੀਅਨਧਿਅਨਕਰਦੇਆਹੈ ਤਾਬ੍ਰਿਹੁਬਾਛੀਅ
 ਖਿਆਜੀਤੁਸੀਪਰਸਾਦਅਚਵੇਅਰੁਕਛਮਹਿਪਾਵੇ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਮਹ
 ਤਿਥੇਹੀਚੋਲਦਾਆਹਾਜਿਥੇਸਾਧਮੁਰਤੁਹੋਦਾਂਆਹਾ ਅਕੇਪਵਿਕੁਭੇਜਨਹੋਵੇਦਾ
 ਆਹਾਨਹੀਤਾਪੋਣਅਹਾਹੀਹੀਰਹਿਦੇਆਹੇ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈ
 ਬ੍ਰਿਹੁਇਸਪਰਸਾਦਦੇਪੰਜਬਖਰੇਕੋਇਕਬਖਰਮਰਦਨੇਨੂੰਦੇਹੋਤਾਂਬ੍ਰਿਹੁਨੇ
 ਮਾਖਿਆਹੇਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਤ੍ਰੈਜਾਣੇਹੋਅਰੁਬਖਰੇਪੰਜਕਿਉਂਕਰਦੇਹਉ ਤਾਗੁਰੂਨਨ
 ਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਬ੍ਰਿਹੁਚਉਥੇਤੁਸੀਅਤੇਪੰਜਵਾਤੇਰੇਨਾਲਪਰਚਣੇਵਲ
 ਇੰਦ੍ਰਸੈਣਹੈਸੋਉਸਤਾਈਤੁਲਿਆਵੇਗਾਤਾਂਅਸੀਪਰਸਾਦਿਅਚਵੀਅੰਗੇ
 ਤਾਬ੍ਰਿਹੁਬਾਛੀਨੇਪਰਸਾਦਿਦੇਪੰਜਬਖਰੇਇਕੋਜੇਹੋਕੀਤੇ ਇਕਵੰਡਾਜੁਦਾਕ

ਰਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇਵਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਾ ਕਿਉਂ ਮਰਦਾਨ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਪਰਸਾਦ ਖਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਸੀਭੀ ਖਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਖਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨੇ
ਅੰ ਤੂੰ ਭੁਖਾ ਹੈਂ ਤੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਹੁ ਅਤੇ ਤੂੰ ਸਾਧੂ ਖਿਆਲ ਨਾ ਪਾਇਆ ਕਰੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨ
ਤੋ ਅਗੇ ਭੁਖਾ ਹੀ ਆਹਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪਰਸਾਦਿ ਪਾਇਲੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਅਖਿ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਤੂੰ ਸੀਭੀ ਪਰਸਾਦਿ ਮੁਹੁ ਪਾਵੇਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾ
ਈ ਝੰਡਾ ਤੂੰ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣਨੂੰ ਲਿਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਰਸਾਦਿ ਅਚਵੀਂ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ
ਆਖਿਆ ਜੀ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣਨੂੰ ਭੀ ਆਪੇ ਹੀ ਆਇਓਗੇ ਪਰ ਤੂੰ ਸੀ ਪਰਸਾਦਿ ਮੁਹਿ ਪ
ਵੇ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਰਧ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ

ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਰਧ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਝੰਡਾ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਦੇ ਕਪੜੇ
ਲਨ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਰਧ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਰਸਾਦਿ ਮੁਹੁ ਪਾਈਂ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਦੇ
ਮਨ ਵਿਚ ਰੀਅਨ ਉਪਜਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਏਹੁ ਤਾਂ ਸਾਧ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਭੀ ਏਹੋ ਗਿਆ
ਨ ਕਰਦੇ ਅਹੇ ਸੋਹੁਣ ਅਸਨੂੰ ਆਇਮਿ ਲਿਆਹੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ
ਜੇਰ ਜਾਇ ਹੈ ਸੋ ਪੂਰੀ ਹੋਇ ਰਹਿ ਸੀ ਤੂੰ ਸੀ ਹੁਣ ਪਰਸਾਦਿ ਤਾਂ ਅਚਵੇਂ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੈਂ ਕੋਹ ਜੇ ਆਏ ਅਹੇ ਸੋ ਪਰਸਾਦਿ
ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਤੁਨ ਹੀ ਆਏ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਿਲਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਅਹੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ
ਭਾਈ ਉਥੇ ਉਠਿਆ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਆਇਆ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣਨੂੰ ਚੁੰਨ੍ਹ ਦਿਅ ਬਤ ਪੇ
ਗਈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣਨੂੰ ਜੇ ਦੇ ਬਾਗੇ ਜਾਇਲਧਾ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤੁਹਾਡੇ

ਦੋਕਣਾਂ ਢੰਡਰਾ ਫਿਰਦਾਹਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਜਨਮਦਾ ਉਤਮਾਹਾ ਪਰਮੁਹਬਤੁ ਪਿਆਰਵਾ
 ਸਤੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉਭਾਈ ਝੰਡਾ ਕਿਸਵਾਸਤੇ ਮੇਨੂੰ ਤੁਢੁਰਾਹੈ ਤਾਝੰਡੇ ਕਹਿ
 ਅਜੀ ਜਿਸਵਾਸਤੇ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਗਿਆਨ ਕਰਦੇ ਅਹੇ ਸੋਚਹੁ ਵਾਸਤਾ ਹੁਣ ਆਇ
 ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਝੰਡਿਆ ਕਿਉਕਰਿਆਇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਝੰਡੇ
 ਕਹਿਆ ਜੀ ਚਿਹਜੇਤੁ ਸਾ ਮਰਦਾਨ ਮਿਰਾਸੀ ਆਦਾ ਅਹਾ ਉਸਦਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਤਪਾਹੈ ਸੋਏਹੁ ਗਲ ਕਰਦਾਹੈ ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਮੇਤਾ ਉਸਤਾਈ
 ਜਾਣਦਾਹਾਂ ਓਹਤੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਅਸਨਾਉ ਹੈ ਅਸੀ ਅਤੇ ਓਹ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਅਹੇ
 ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਗੀਲ ਗਰਹੀ ਤਾਝੰਡੇ ਅਖਿਆ ਜੀ ਓਹਤੁ ਅਖਦਾਹੈ ਜੋ
 ਮੇਪੰਦਾ ਸੈਕੋਹਾ ਆਇਆਹਾਂ ਤੁਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਅਗੇਤਾ ਓਹ ਇਥੇ ਕਦੀ ਆਇ
 ਆਹੀ ਨਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਅਖਦੇ ਹੋ ਅਸਾਡਾ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਅਸਨਾਉ ਹੈ ਜੋ ਇਤਨਾ
 ਸੁਰਤੁ ਸਾਂਕਿਉ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਅਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੈਨੂੰ ਆਪੇਹੀ ਮ
 ਲੂਮ ਹੋਇਗਹਿ ਸੀ ਜਦ ਮਿਲੀਐਗੇਤਾਂ ਤਬ ਝੰਡੇ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਹੁਣ ਚਲੋਤਾਂ
 ਲਾਕਰੋ ਅਰੁ ਮੇਜੋ ਪਰਸਾਦਿ ਲੈਗਇਆਸਾ ਸੋ ਉਨਮੁਹਿ ਪਾਇਆ ਨਹੀ ਤੁਹਾਡੇ
 ਵਾਸਤੇ ਸੋਹੁਣ ਤੁਸੀ ਉਥੇ ਚਲੋਜੀ ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਗੇ ਅਸਾ
 ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾਸੀ ਅਤੇ ਏਹਾ ਅਸਾਨੂੰ ਜਾਹਰ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਇੰ
 ਦ੍ਰਸੈਣ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਅਸੀ ਉਸਨੂੰ ਭੁਲਕੇ ਮਿਲੀਐਗੇ
 ਤਾਝੰਡੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਭੋਜਨ ਅਮਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਓਹ ਪਾਇਦੇ ਨਹੀ ਜੀ ਅਤੇ ਤੁ
 ਸੀ ਅਖਦੇ ਹੋ ਅਸੀ ਭੁਲਕੇ ਮਿਲੀਐਗੇ ਸੋਏਹੁ ਗਲ ਕਿਉਕਰਿ ਬਣਦੀਐਜੀ
 ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਵੀਚਾਰ ਕਰਕੇ ਅਖਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤਾਛੇ ਘੜੀਆਂ ਗਤ
 ਗੁਜਰੀਆਹੀ ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਅਤੇ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਦੇਵੈ ਜਦੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਪਾਸ
 ਆਏ ਤਾਦੋਹਾਨੇ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਪਾਛਿਆ ਹੋਭਾਈ ਝੰਡਾ ਕੁਛ ਬੋ
 ਲੀਦਾਭੀ ਮਹਿਰਮ ਹੈ ਜੋਏਹੁ ਕਿਆ ਬੋਲੀ ਬੋਲਦਾਹੈ ਤਾਝੰਡੇ ਨੇ ਅਖਿਆ ਜੀ ਏ
 ਹੁ ਸਾਈਲੋਕਾ ਦੀ ਬੋਲੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਬੋਲਦੇਹੈ ਨਜੀ ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਅਤੇ ਝੰ
 ਡਾ ਬਾਢੀ ਇਕਪਹਿਰਾਤੁ ਗਈਆਹੀ ਦੋਹਾ ਆਇਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ
 ਕਰਤਾਰ ਅਖਿਆ ਤਾਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਹਸਕਰਿ ਅਖਿਆ ਆਓ ਭਾਈ
 ਸਤਕਰਤਾਰ ਜੀ ਆਓ ਬੈਰੋ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਅਤੇ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਦੇਵੈ ਜ
 ਏ ਬੈਰਗਏ ਤਾਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਨੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਮਿਲਿਆ

ਏ ਅਸੀਤੁਸੀਕਦਦੇਪੁਰਤਨਯਥਾਹੇਤਾਸੀਗੁਰੂਨਨਕਜੀਆਖਿਆਸ੍ਰੀ
 ਮਾਤ੍ਰਪੁਰਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣਪਾਸੇਸ੍ਰੀਨੇਇੰਦ੍ਰਸੈਣਪਾਸੇਪਾਛਿਆਕਿਉਭਾਈਜੀਏਹੁ
 ਸਿਤਜੀਕਿਆਆਖਦੇਹੈਨਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣਨੇਆਖਿਆਭਾਈਸ੍ਰੀਸ੍ਰੀਆਮੇਤਕੁ
 ਛਨਾਹੀਜਾਣਦਾਜੇਏਹੁਸਿਤਜੀਕਿਆਖਦਾਹੈਤਾਮਰਦਾਨੇਨੇਇੰਦ੍ਰਸੈਣਨੂੰਆ
 ਖਿਆਕਿਉਜੀਤੁਸੀਜੇਮੈਨੂੰਦਿਨੇਆਖਦੇਆਹੇਜੇਨਨਕਜੀਮੇਰਾਪੁਰਤਨਅ
 ਸਨਉਚੈਜੋਹੁਣਕਿਉਮੁਕਰਦੇਹੋਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣਨੇਕਹਿਆਭਾਈਮਰਦਾਨਕਾ
 ਈਨਿਸਾਨੀਦੇਵੈਗਾਤਾਜਾਣੀਮੇਗਾਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਭਾਈਇੰ
 ਦ੍ਰਸੈਣਏਸਸ੍ਰੀਨੂੰਤਾਖਬਰਕੋਈਨਹੀਪਰਤੁਤਾਖਬਰਦਾਰਹੈਅਤੇਤੈਨੂੰਤਾ
 ਪਈਮਲਮੀਹੈਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣਨੇਮਚਲੇਹੋਇਕਰਕਹਿਆਜੀਮੇਤਾਨਹੀਜਾਣਦਾ
 ਜੇਤੁਸੀਕੋਯੀਮਲਮੀਕਹਿਦੇਹੋਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਇੰਦ੍ਰਸੈ
 ਣਤੂੰਓਹਦਿਨਯਾਦਕਰਿਜੇਜਦੋਰਾਜੇਜਨਕਜੀਦੇਘਰਤੁਸੀਸੇਵਾਕਰਦੇਆਹੇ
 ਰਾਜਜਨਕਜੀਤੁਹਾਨੂੰਮਨਹਿਕਰਦਾਸੀਅਤੇਤੁਸੀਮੁਰਤਪੁਜਦੇਆਹੇਅਤੇਤੁਹਾ
 ਨੂੰਨਲਜੇਦਹਿਲਕਰਾਵਦਾਆਹਾਸੇਮਛੁਹੋਇਆਅਤੇਤੁਸਾਮਿਲਕਰਦੋਹਾਨੇਰਾ
 ਜਾਜੀਦੇਪਾਸਅਰਜਕੀਤੀਹੋਰਾਜਾਜੀਸਾਨੂੰਜਨਮਮਰਨਤੇਮੁਕਤਕਰੀਅੰਜੀਤਾ
 ਰਾਜੇਕਹਿਆਤੁਸੀਮੇਰੇਆਖੇਲਗੋਨਹੀਤਾਮੇਕਿਆਕਰਾਪਰਮੇਰੀਸੇਵਾਫਲਤੁ
 ਹਾਨੂੰਏਹੁਏਤੁਸੀਮਨੁਖਜਨਮਪਾਵੋਗੇਫੇਰਤੁਸਾਕਹਿਆਸਾਡੀਖਲਾਸੀਹੋਵੇਤੁ
 ਰਾਜਾਜੀਨੈਕਹਿਆਤੁਹਾਡੀਭਗਤਪੁਰੀਹੋਈਪਰਕਲਜਗਾਵਿਚਉਧਰੇਗੇਤੁਹਾ
 ਨੂੰਪੁਰਨਪੁਰਖਮਿਲੇਗਾਤੁਹਾਨੂੰਇਕੋਨਿਰੰਕਾਰਹੀਦਿਸੋਗਾਕੋਰਕਿਸੇਕੀਤੋਹੋਏ
 ਨੁਜਾਣੇਗੇਨਹੀਅਤੇਤੁਸਾਨਲਲਗਾਕੇਬਧਤਉਧਰਨਗੇਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣਨੇਕਹਿ
 ਆਹੇਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਅਸਾਨੂੰਉਧਾਰੋਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਿਆਅਸਾਨੂੰਏਹੁ
 ਬਚਨਆਹਾਅਤੇਹੁਣਅਸੀਆਏਗੀਇਸੇਵਾਸਤੇਆਹੇਜੇਤੁਹਾਨੂੰਉਧਾਰੋ
 ਵੇਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣਨੇਕਹਾਹੇਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਬਚਨਾਦੇਸੁਰੇਪੁਰੇਹੋਅਤੇਸਭਕੁਛਕ
 ਰਸਕਤੇਹੋਪਰਸ੍ਰੀਨੇਦਾਕੁਛਕਰੋਜੀਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਇੰਦ੍ਰਸੈਣਅਸੀਤੇ
 ਰੇਵਾਸਤੇਭੀਆਏਆਹੇਪਰਸ੍ਰੀਨੇਵਾਸਤੇਭੀਆਏਹਾਤੁਹਾਨੂੰਨਲਮਿਲਦਕਰ
 ਕੇਇਸਦਭੀਉਧਾਰੋਵੇਗਾਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣਨੇਕਹਾਹੇਗੁਰੂਜੀਜੇਕੁਛਤੁਸੀਚਾਹਿ
 ਦੇਹੋਸੋਸਭਕਰਸਕਦੇਹੋਅਤੇਜੇਕੁਛਤੁਸਾਨੂੰਭਾਵੈਜੋਥਾਇਪਾਵਤੇਹੋਤਾਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਨੇਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਵਿਚਸਬਦਆਖਿਆਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥

ਈਧਨਤੇ ਬੈਸੀਤਰਕੁਰੀ॥ ਮਾਈਕੋਜਲਦਹਿਦਿਸਤਿਆਰੀ॥ ਉਪਰਿਧਰਨਤੁ
 ਲੇਆਕਸਾ॥ ਘਟਮਾਹਿਸਿਧਕੀਆਪਰਗਾਸ॥ ੧॥ ਐਸਾਸਮਰਥਪ੍ਰਭਜੀਕੋ
 ਨਮੁ॥ ਆਠਪਹਿਰਮਨਤੁਕੋਧਿਆਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਝੰਡੇਨੇਕਹਾਹੇਮਹਾਂਸ
 ਮੇਨੂੰਇਸਦਾਅਰਥਸਮਝਾਵੇ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਹੇਝੰਡਾਇਸਦੇ
 ਹੀਵਿਚਈਧਨਲਕੜੀਆਸੋਦੇਹੀਵਿਚਹੁੰਦੀਆਹੈਨਅਤੇਬੈਸੀਤਰਜਠਰ
 ਦੇਹੀਵਿਚਅਗਨਹੈਅਤੇਮਾਈਜੋਦੇਹੀਵਿਚਹੈਅਤੇਮਾਤਾਜੋਪਾਣੀਪੀਦੀਹੈਸੋ
 ਬਾਲਕਦੀਦੇਹੀਕਚੀਹੋਦੀਹੈਤਾਇਸਤਾਈਮਾਇਆਪੋਹਿਨਹੀਸਕਤੀਕਿਉਨਾ
 ਹੀਪੋਹਿਸਕਤੀਸੋਓਸਜੀਵਨੁਓਥੇਨਾਮਦੀਲਿਵਹੋਦੀਹੈਸੋਪ੍ਰਭਜੀਕਾਨਾਮੁਤੂੰ
 ਐਸਾਹੈਕੁਈਝੰਡਾਤੂੰਨਿਰੰਕਾਰਹੀਨਿਰੰਕਾਰਜਪੁਤੇਰੇਤਾਈਲਗੇਗਾਕੁਛਨਹੀ
 ਤਾਝੰਡੇਨੇਕਹਾਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਤੁਸੀਕਹਿਦੇਹੋਜੋਪਰਮੇਸੁਰਕੋਜਪੁਅਤੇਮੇ
 ਗਰੀਬਤ੍ਰਿਖਣਹਾਂਤੇਮੇਰਾਕਬੀਲਾਕਿਥੋਖਾਵੇਗਾਤਾਗੁਰੂਜੀਨੈਦੂਜੀਪੋੜੀਆ
 ਖੀ॥ ਪਹਿਲੇਮਾਖਨਪਾਛੇਦੁਧਾਮੇਲੁਕੀਨੇਸਾਬਨਸੁਧਾਭੈਤੇਨਿਰਭਉਤੁ
 ਰਤੁਫਿਰੈ॥ ਹੋਣੀਕਉਅਣਹੋਣੀਹਿਰੈ॥ ੨॥ ਗੁਰੂਜੀਕਹੈਸੁਣਭਾਈਝੰਡਾ
 ਜਦਬਾਲਕਗਰਭੁਵਿਚਹੋਦਾਹੈਤਾਦੁਧਨਹੀਹੋਦਾਬਣਾਵਿਚਮਖਣਜੀਮਰਹ
 ਦਾਹੈਅਤੇਬਾਲਕਜਨਮਦਾਹੈਤਾਦੁਧਨਿਕਲਦਾਹੈਤੂੰਚਿਤਨਾਕਰਅਚਿਤਰਹੁ
 ਉਸਸਾਹਿਬਨੇਰਿਜਕਅਗੇਹੀਪੈਦਾਕੀਤਾਹੈਤੂੰਕਿਉਰੁਧਦਾਹੈਨਿਰਭਉਹੋਇਆ
 ਰਹੁਏਹੁਜੋਦੇਹੀਅਤੇਰਿਜਕਹੈਸੋਅਣਹੋਣੀਹੈਅਤੇਤੂੰਜੋਹੈਸੋਸਦਾਹੀਹੋਦਾ
 ਆਇਆਹੈਏਹੁਸਭਤੇਰਾਹੀਪਸਾਰਾਹੈਤਾਝੰਡੇਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਤਾ
 ਇਉਂਆਖਦੇਹੋਅਤੇਓਹਤਾਗੁਪਤਗਲਹੈਮੈਂਕਿਆਜਾਣਾਂਤਾਗੁਰੂਜੀਤੀਜੀ
 ਪਉੜੀਆਖੀ॥ ਦੇਹੀਗੁਪਤਬਿਦੇਹੀਦੀਸੈ॥ ਸਗਲੇਸਾਜਕਰੇਜਗਦੀ
 ਸੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਮਿਲਕਰਹੁਬਖਿਆਨੁ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮਤਬੇਦਬਖਿਆਨੁ॥
 ਗੁਰੂਜੀਕਹੈਸੁਣਝੰਡਾਏਹੁਦੇਹੀਇਥੇਹੀਰਹੇਗੀਅਤੇਅੰਦਰਾਇਸ
 ਦੇਹੀਦੇਹੋਰਸੁਖਮਦੇਹੀਹੈਸੋਓਹਗੁਪਤਹੈਓਹੁਦੇਹੀਨਲਜਾਇਗੀਏਹੁਦੇਹ
 ਇਥੇਹੀਛੁਡਜਾਣੀਹੈਓਹੁਦੇਹੀਇਸਪ੍ਰਾਣੀਨੁਸੁਝਦੀਨਹੀਏਹੁਸਰਬਸਾਜਜ
 ਗਦੀਸਦੇਬਣਾਏਹੋਏਹੈਨਏਸਗਲਦਾਵੀਚਾਰਕਰਣਾਆਇਆਹੈਕੁਵੇ
 ਸਾਧਸੰਗਤਵਿਚਿਕਰੇਕੁਵੇਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਵਿਚਕਰੇਪਰਸਾਧਸੰਗਤਵਿਚਲਭੇ
 ਗਾਤੁਰਤਹੀਅਤੇਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਵਿਚੋਚਿਰਕਲਭੇਗਾਫੇਰਝੰਡੇਆਖਿਆ

ਜੀ ਚਿਹੁਤਾ ਦਿਸਨਹੀ ਆਵਦਾ ਅਤੇ ਏਹੁਤਾ ਸਭੋ ਦਿਸ ਆਵਦਾ ਹੈ ਜਿਤਨ ਸਰੂਪ ਹੈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੋਗਦੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਦਿਸਟਮਾਨ ਕੋ ਕਹੈ ਅਦਿਸਟਾ ॥ ਦਿ
ਸਟ ਦੇਖ ਭੂਲੀ ਸਭੁ ਸਿਸਟਾ ॥ ਮੇਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰ ਬਿਚਾਰੈ ਕੋਈ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰ
ਮਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਝੰਡੂ ਜਿਤਨੀ ਏਹੁ ਦਿਸਟਮਾਨੈ
ਸੋ ਸਭੁ ਅਦਿਸਟ ਹੋਇ ਕਰ ਛਪ ਜਾਦੀ ਹੈ ਇਕ ਖਿਨ ਵਿਚ ਕਈ ਤਰੇਗ ਤਮਾਸੇ
ਦਿਖਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਜਰ ਜੋਜਨ ਤੇ ਜਿਸਨੁ ਕੁਛ ਨ ਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਸੋਸਾ
ਰ ਅਦਿਸਟ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਜੋ ਦੇਖਦਿਆਹੀ ਅਖੀਆ ਅਗੋ ਛਪ ਨਹੋਇ ਜਾ
ਦੇ ਹੈ ਨ ਤਿਸਨੁ ਆਖਦੇ ਹੈ ਨ ਦਿਸ ਆਵਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਦਿਸਟਮਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਪੁ
ਰਸ ਅਜੇਹਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ਬੀਚਾਰੇਗਾ ਤਉ ਸਦੀ ਪਰ ਮਗਤਿ ਹੋਵੈਗੀ
ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣਕਰ ਝੰਡੂ ਬਾਢੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਫਹਿ ਪਹਿਆ ਉਠੇ ਨਾਹੀ
ਝੰਡੂ ਬਾਹਬਾਹ ਏਹੁ ਅਖੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ੋ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਲਾਇਤਨੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਨ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਉਠਿਓ ਭਾਈ ਝੰਡੂ
ਰੁਕ ਕੇਈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੇ ਹੀ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਝੰਡੂ ਉਰਿਖੜਾ ਹੋ
ਇਆ ਅਤੇ ਤਨਮਨ ਧਨ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਦੇਹ ਅਭੁਮਾਨ ਜਾਤਿਆ
ਭੁਮਾਨ ਸਭੁ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕੇ ਨਿਰਕੇਵਲ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਭੀ ਗੁਰੂ
ਕਾ ਸਿਖ ਭਾਇਆ ਉਸਵੇਲੇ ਰਾਤ ਛਾਈ ਪਹਿਰ ਬਕੀ ਰਹਿੰਦੀ ਆਹੀ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਲਿਆਉ ਭਾਈ ਝੰਡੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਾਝੰਡੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ
ਗਧਿਆ ਆਣਕਰ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਝੰਡੂ ਭੀ ਜਾਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਅਧਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੋਵਿਆ ਅਤੇ ਅਧਾ ਗਹਿਆ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਲੈ ਭਾਈ ਝੰਡੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਠਾਇ ਲੈ ਤਾਝੰਡੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਠਾਇ ਲੀਤ ਲੈ ਕੇ ਲਗਾ ਜੇਵਣ
ਜਿਉ ਝੰਡੂ ਨੈ ਅਧਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੋਵਿਆ ਤਿਉ ਝੰਡੂ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲਗਾਏ ਝੰਡੂ ਬਿਦੇਹ
ਹੋਇ ਗਿਆ ਝੰਡੂ ਨੂੰ ਸਭੁ ਕੁਛ ਵਿਸਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਝੰਡੂ ਨੂੰ ਤਾਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਸਾਨੁ ਕਰ
ਤਾਰ ਜੋ ਲਿਆਇਆ ਹੈ ਇਸ ਪਾਸੇ ਸੋਇ ਸੋਵਾਸਤੇ ਹੀ ਲਿਆਇਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿ
ਆਕਰੀਐ ਤਾਝੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਇਸ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਹਾਵਣ ਅ
ਹਾ ਸੋਇ ਸਵੇਲੇ ਏਹੁ ਮੰਜੀ ਕਿਉ ਕਹਿ ਬਹੋਗਾ ਤਾਗੁਰੂ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਾ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਰਾਤ ਕਿਤਨੀ ਚਿਕਹੈ ਤਾਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਤ ਤੇ ਫਪਹਿਰ ਹੈ ਤਾ

ਰੂਨਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲ ਜਲ ਲਿਆਵੇ ਇਸਨਨਕਰੀਏ ਭਾਈ ਝੰਡੇਨੂੰ ਭੀ
 ਨਵਾਵੇ ਤਭਾਈ ਬਾਲ ਜੀ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੇ ਜਲ ਅੰਦਾ ਤਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਇਸਨਾ
 ਨਕੀਤਾ ਅਤੇ ਝੰਡੇਨੂੰ ਭੀ ਨਵਾਇਆ ਝੰਡੇ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀ ਉਤਰੀ ਤਾਂ ਝੰਡਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ
 ਦੇ ਪੈਰ ਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ ਤਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਕਿਉ ਤਾ ਝੰਡੇ ਅਖਿਆ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣੋ ਸਭ ਕੁਛ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਕ
 ਹਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਹਾਵਣਾ ਹੈ ਤਾ ਝੰਡੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ
 ਰਜਾਇ ਤਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਝੰਡੇਨੂੰ ਮੰਜੀ ਸਉਪੀ ਅਤੇ ਆਪ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਧਿਆ
 ਨੇ ਮੇਮਗਨ ਹੋਏ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਝੰਡਾ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਮੇ ਸਭ ਲੋਕਾ
 ਵਿਚ ਪੂਜਨੇ ਯੋਗ ਹੋਇਆ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਰਾਜੇ ਨੂੰ
 ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਇਕ ਤਪ ਮੇਰੇ ਨਗਰ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਸਉ
 ਪੀ ਹੈ ਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਾਹੈਸ ਏਹ ਸੁਣ ਕਰ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਆਪਣੇ ਆਂਦਮੀ ਭੇਜੇ
 ਉਸ ਤਪੇਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਲੈ ਆਵੇ ਤਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨ ਕੀਰਤਨ
 ਕਰਦਾ ਸੀ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਸਭ ਬੈਰੇ ਸੁਣ ਦੇਸੇ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਕੀ ਲਿਵਲੀਨ ਬੇ ਉਨ ਆਦਮੀਆ ਆਇਕਰ ਦੇਖਿਆ ਲਗੇ ਆਖਣ ਜੇ ਭਾਈ
 ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਜੀ ਈਹ ਨਨਕ ਤਪਾ ਕਉਣਹੈ ਉਸ ਕੋ ਰਾਜਾ ਜੀ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਤਾਇ
 ਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਕੋਣਹੈ ਤੁਮ ਕੋ ਕਿਸ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਇ
 ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਉਨ ਆਦਮੀਆ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤਪੇ ਕੋ ਰਾਜੇ ਨੇ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਕੋਲੀਏ
 ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਤਾਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਆਖਿ ਚਲੇ ਭਾਈ ਰਾਜੇ ਕੀ

ਮੇਨਿਸਾ ਕਰਆ ਵਤਾਹੋ ਤਾਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਹੁਣ ਤੂੰ ਕਿਥੇ ਜਾਂ
 ਵਾਹੇ ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਕਹਿਆ ਜੀ ਓਹ ਰਾਜਾ ਅਪਕੇ ਜਾਣਦਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਸੀ ਕਿਸੇ
 ਕੇ ਬੁਰੇ ਮੇਨਾਹੀ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਮਾਮੂਹੈ ਉਸਕਾ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨ ਨਾ ਹੋਇ ਜਾਏ
 ਮੇਉ ਸਕੀ ਨਿਸਾ ਕਰਆ ਵਤਾਹੋ ਤਾਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ
 ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਤਾ ਸੁਧਰ ਸੈ
 ਟਕਹਿਆ ਹੋਇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਆਓ ਪੁਰ ਕੁਛ ਕਹੇਗੇ ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹਉ
 ਕੁਛ ਕਹਿਣ ਹੀ ਆਇਆ ਹੋ ਤਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਕਹੋ ਬੋਟਾ ਕਿਆ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਤਾ ਇੰਦ੍ਰ
 ਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਆਪਨੇ ਤੁਪੇ ਕੇ ਬੁਲਾਵਣੇ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਭੇ
 ਜੇ ਬੇ ਤਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਹਾਂ ਪੁਰੁ ਭੇਜੇ ਤਉ ਥੇ ਪਰ ਮੇਨੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਕਉ
 ਸਤ ਪੇਨੇ ਪੁਰਨ ਕੀਆ ਹੈ ਮੇਨੇ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਉਸਤ ਪੇ ਕਉ ਬੁਲਾਇਆ ਬਾ ਜੁ ਮੇਭੀ ਉ
 ਸਤ ਪੇ ਕੋ ਦੇਖੋ ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਦੇਖਣੇ ਦੇਖਣੇ ਮੈਂ ਵਡਾ ਫਰਕ ਹੋਤਾ
 ਏਕ ਦੇਖਣੇ ਮੈਂ ਭੁਲਾਹੋਤਾ ਹੈ ਏਕ ਦੇਖਣੇ ਮੈਂ ਬੁਰਾਹੋਤਾ ਹੈ ਤਰਾਜੇ ਕਹਾ ਜਿਸ ਦੇਖਣੇ
 ਮੈਂ ਭੁਲਾਹੋਇ ਸੋਈ ਦੇਖਣਾ ਮੁਝ ਕਉ ਬਤਾਵੋ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸੀ ਤਰਾਂ ਉਨਕੋ ਦੇਖੋਗਾ ਤਾਂ
 ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋਰਾਜਾ ਜੀ ਓਹ ਤਉ ਪੁਰਨ ਸਾਧ ਹੈ ਨ ਉਨ ਮੈਂ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਮੈਂ ਭੇ
 ਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਅਰ ਓਹ ਤੋਂ ਬੇਤਮਾ ਹੈ ਤੁਮ ਉਨਕੋ ਕਿਸ ਪਰੋਜਨ ਦੇਖਤੋ ਹੋ ਤਰਾਜੇ ਸੁ
 ਧਰ ਸੈਣ ਕਹਾ ਹੋ ਪੁਰ ਮੇਤੋ ਉਨਕੋ ਸਾਧ ਮਰਤਿ ਕਰਕੇ ਦੇਖਤਾ ਹੋ ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਨੇ ਕਹਿ
 ਆ ਹੋਰਾਜਾ ਜੀ ਸਾਧ ਮਰਤ ਦੇਖਣੇ ਕੀ ਏਹੁ ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਜਾਪਤੇ ਸੇਤੀ ਘਰੁ ਬੁਲਾਈ
 ਏ ਅਤੇ ਸਾਧ ਮਰਤ ਦੇਖਣੀ ਹੋਇ ਤਉ ਆਪਾ ਨਿਵਾਰ ਕਰ ਸਾਧ ਮਰਤ ਦੇਖਣੇ ਜਾਈ
 ਏ ਹੋਰਾਜਾ ਜੀ ਏਹੋ ਰੋਸ ਸਾਧ ਮਰਤ ਦੇਖਣੇ ਕੀ ਹੈ ਤਰਾਜੇ ਕਹਾ ਹੋ ਪੁਰੁ ਤੂੰ ਭੁਲਾ ਕਹਿ
 ਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾ ਤੂੰ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਮੇਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਕਹਿਆ ਭੁਲੇ ਭੋਜਨ ਲੇ
 ਵੇ ਮੇਵੇ ਲੇਵੇ ਆਪੀ ਨਗੀ ਸੇਤੀ ਚਰਨ ਸੇਰ ਲੋ ਚਲ ਕਰ ਸਾਧੁ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰੇ

ਤਾ ਸੁਧਰ ਸੈਨ ਕਰ
 ਮਾਕਾ ਬਲੀਆਹ
 ਰਾਜਾ ਨੇ ਉਸੀ ਤਰਾ
 ਕੀਆ ਭੁਲੇ ਭੋਜਨ
 ਭੁਲੇ ਮੇਵੇ ਲੇਕਰ ਬ
 ਸਤ ਲੀਤੇ ਨਲਾਇ

ਵਸੈਣ ਨੂੰ ਲੀਤ ਅਤੇ ਆਟ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਵਰਸਨ ਕੀਤਾ ਭੇਟਾ ਅਗੇ ਰਖੀ ਬਸ
 ਭੀ ਮੇਵੇ ਭੀ ਭੋਜਨ ਭੀ ਤੇ ਮਥਾ ਦੇ ਕ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਬੈਠਾ ਗਿਆ ॥ ਤਾਰਾ ਜੋ ਇ
 ਵਸੈਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਜਾ ਕਰਮ ਵੰਤੁ ਹੈ ਇਸ ਉਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਐਸੀ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਕਿਊ ਉਪਰ ਥਾਪੀ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਬਿਲਾਵਲਾ ਵਿ
 ਰਜ ਬੰਦਿ ਕਹਿਆ ਮਹਲਾ १ ॥ ਏ ਕੋਰਾਜ ਦੀਆ ਸੁਧਰਸੈਣ ॥ ਅੰਦ
 ਨ ਗਿਆ ਨ ਪਾਇਆ ਤਿਹ ਨੈਣਾ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਧਾਰ ਗਏ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਐਸਾ ਜਾਹਿ ਬਸੀ
 ਤ ਹਮਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣ ਸੁਧਰਸੈਣ ਏਹ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ॥ ਏ ਕੋਰਾਜ ਦੀਆ ਛਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਠਾਰਾ ਜੇਤੁ ਮਰਈ ਯਤ ਕੀਨੇ ॥ ਸਭ ਸੇਵ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨੁ ਭੀਨੇ
 ਐਸੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਜਬ ਗੁਰਮਤਿ ਉਪਜੀ ਰਿਦੇ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਉਟ ਪੁਕ
 ਰਾਜਤੁ ਮਾਰਾ ॥ ਤੀਨ ਦੀਪਤੁ ਮਚਰਨ ਪੁਜਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਤੋ ਉਰੇ ॥ ਸੁਧਰ
 ਸੈਣ ਤੁਮ ਨਿਰਮਲ ਸੁਰੇ ॥ ੩ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਇਹੁ ਸੰਗਤੁ ਮਾਰਾ ॥ ਕਰਣ ਕਰਣ ਅਪੇਕ
 ਰਤਾਰਾ ॥ ਕਦੁ ਨ ਨਕਾਜਿ ਸਾਪਦਿਆ ਲਾ ॥ ਤਿਸ ਸਰਬ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ਜੀ ਜਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ॥
 ਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਨੂੰ ਸਉਟ ਪੁਕ ਰਾਜਾ ਕੀਤਾ ॥ ਅਰੁ ਇਕ ਛਤ੍ਰ ਰਾ
 ਜ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਅਗੇ ਉਥੇ ਅਠਾਰਾ ਜੇਤੁ ਰਾਜ ਕਰਵੇ ਆਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸਦ
 ਕਾ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਦੇ ਪ

ਪਾ ॥ ਸੁਧਰਸੈਣ ਰਜ
 ਲੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਹੋਇਆ
 ਆ ਦੇਖੀ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ
 ਵਿਚ ਆਇ ਜਾ ਦਾਹੇ
 ਕਰ ਦਾਹੇ ਵੇ ਅਗੇ ਤੂੰ
 ਸੈਣ ਹਬ ਜੇਕ ਕਰਿਕੇ
 ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇਤੁ ਸੀ ਆਖਹੁ ਤਾ ਮੇਰਾ ਜਭੀ ਇਸੇ ਨੂੰ ਦੇਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਰੂਨ
 ਲਚਲਦਾਹਾਂ ਐਸਾ ਵਖਤ ਮੇਨੂੰ ਕਰੇ ਹਬ ਆਵਣਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
 ਆ ਸੁਣੇ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਏਹੋ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਜੇ ਮੰਜੀ ਬਹਾਇਆ ਹੈ ॥ ਸੋ ਮੰਜੀ ਸਾਡੀ ਹੈ
 ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਜੇ ਇਕ ਛਤ੍ਰ ਰਾਜ ਦਿਤਾ ਹੈ ॥ ਸੇਰਾਜ ਭੀ ਸਾਡਾ ਹੈ ॥ ਤੈਨੂੰ ਰਾਜ ਭੀ ਤੇ ਮੰਜੀ
 ਭੀ ਦੇਵੇ ਦਿਤੀ ਅੰਧੈ ਨ ਸੋ ਤੂੰ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਤਾ ਅਸਾਨੂੰ ਹੀ ਕਰਕੇ ਦੇਖਣਾ ਤਾ ਝੰਡੇ
 ਨੇ ਭੀ ਅਤੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਨੇ ਭੀ ਉਠ ਕਰ ਦੋਹਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਦੇਕਿਆ

ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋਰਾਜਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਖੇਡੀ ਮੇਰੇ ਸਾਨੁਕਰ
ਤਰਤੁਹਾਰੇ ਵਾਸਤੇ ਇਥੇ ਲਿਆਸੀ ਸੋਏ ਹਬਾਰਤਾ ਸੁਣਕਰਿ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ
ਬੈਰਾਗ ਛੁਟ ਗਇਆ ਬੀ ਮੀਐਨ ਹੀ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉਰਾਜਾ ਸੁ
ਧਰ ਸੈਣ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਗਵਨ ਕਰੋਗੇ ਤਾ ਸਾਧੂ ਪ੍ਰਭ ਹਤ ਹੋਇ ਜ
ਵਨਗੇ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋਰਾਜਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਆਹੇ ਅਸੀਂ ਤੁਸੀਂ
ਇਕੋ ਹੀ ਹੋਇ ਜਾਵੀਏਗੇ ਤੁਸੀਂ ਗਿਣਤੀ ਨਾ ਹੀ ਕਰਨੀ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਤਰ
ਜੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਦਿਨ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਜੀ ਜੋ ਅਸਾਡਾ ਆਤਮਾ ਦਿਰ
ਹੇ ਤਾ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਜੇ ਦਾ ਆਖਿਆ ਭੀ ਮੰਨੀ ਮੇਜੀ ਇਕ
ਮਹੀਨਾ ਤਾ ਤੁਸੀਂ ਇਥੇ ਰਹੋ ਜੀ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੁਲਾ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ
ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਰਾਜਾ ਦਾ ਭੀ ਆਖਿਆ ਅਸਾ ਪਾਸੋਂ ਫੇਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾ ਤਾ ਇਕ ਮ
ਹੀਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਪਾਸ ਅਤੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਦੇ ਪਾਸ
ਰਹੇ ਬਦਤ ਹੀ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਤ ਰਹੀ ਤਾ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਬ
ਦਤ ਹਥ ਜੋੜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋਰਾਜਾ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਰੇ ਪਾਸ ਬਦਤ ਚਿਰ ਰਹੀ
ਮੇਰੇ ਤਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉ
ਥੇ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ॥

॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸਿਲਮਿਲਾ ਦੀ ਪਕੀ ਚਲੀ

ਰਾਜੇ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਦੇ ਨਲ ਹੋਈ ॥

ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲੇ ਸਮੁੰਦਰ ਹੀ ਸਮੁੰਦਰ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ ਗਏ ਅ
ਭਾਜਿ ਉਧਰਤੀ ਉਪਰ ਜਾਈ ਦਾ ਹੈ ਤਿਵੇ ਪਾਣੀ ਉਪਰ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੀਖੀ ਆਵੇ ਤਿਥੇ ਬੈਠਤੀ ਜਾਵੈਂ ਜਹਾਂ ਚਲ ਪੜ੍ਹੈਂ ਚਲ ਤੇਰੇ ਹੈਂ ਅਗੇ ਸਿ
ਲਮਿਲਾ ਦੀ ਪਵਿਰ ਧੁੰਮ ਪਈ ਹੋਈ ਆਹੀ ਜੋ ਇਕ ਤਪਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਨਾਮ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੇ ਤੁੰਨ ਦੀ ਪੰਦੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦਾ ਬਚਨ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਉਥੇ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕੀ
ਤਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹੋ ਬਾਰਤਾ ਉਸ ਸਾਹਿਰ ਵਿਚ ਲੋਕ ਆਪਸ ਮੈਂ ਕਰਦੇ ਧੁੰਮ ਪਾਵੇਂ ਹੈ ਸਨ
ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਸਾਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਵਾਹ ਉਦਿਆਨ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ
ਸਤ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਬੈਠਿਆ ਗੁਜਰ ਗਏ ਜੰਗਲ ਬਾਰ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹੇ ਕੋਈ ਆ
ਇਆ ਰੀਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾ ਮੇ

ਸਾਹਿਰਦੇਖਅਵਸ਼ੀ ਕੋਸਾਹਿਕ ਏਹੁ ਸਾਹਿਰਹੈ ਤੇ ਏਹੁਲੋਕਕੋਸੇਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹ
 ਜਕਰਕਹਿਆ ਕਿ ਗੀਹਈਮਰਦਾਨੇ ਤੁਹਨਤਕਰਤਰਏ ਤੇਮੇਤੁਹਾਏ ਨਲਹ
 ਹਾਂ ਹੁਣਤਾਂ ਸਾਹਿਰਹੈ ਕੁਛਮਿਲੇਤਾਂ ਮੁਹਿ ਤਾਂਤੁਸੀਮੇਨੁਆਪ
 ਮੇਕਿਧਰੇਹਲੋਕੇ ਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰ ਖਭੀਪਕਰਤਮਰ
 ਗੁਰੂਜੀ ਅਤੇਚੁਪਕਰਕੇਮਰਦਾਨ ਬੈਠਗਿਆ ਤਾਮਰਦਾਨੇਪਾਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀਇ
 ਸਸਾਹਿਰਦਾ ਨਾਂਉਕਿਆਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਇਸਸਾਹਿਰਦਾਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਪੁਰਹੈਅ
 ਰੁਇਬੋਦਾਰਜਾ ਬ੍ਰਹਮਪੁਰਹੈ ਨਾਮਮਧਰਬੈਨਹੈ ਤਾਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਰਦਾਨੇਕੁ
 ਈਬਾਲੇਨਲਏਹੋਗਲਾਂਕਰਦੇਹੀਅਹੋਜੋਰਾਜਾਮਧਰ ਬੈਨਸਿਕਰਖੇਰੁਦਾਖੇਰੁ
 ਦਾਉਬੇਆਇਪਦੁਚਾਜਿਬੇਗੁਰੂਜੀ ਬੈਠੇਅਹੋ ਰਾਜੇਭੂਠਜੇਤ੍ਰੈਮਾਨਖਉਜਤ੍ਰ
 ਵਿਚਬੈਠੇਹੈਨ ਰਾਜੇਖੇਤ੍ਰੇਇਕਰਪਾਛਿਆ ਭਾਈਤੁਮਕੋਣਹੋ ਉਜਾਤ੍ਰਵਿਚ ਬੈਠੇਹੋ
 ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਭਾਈਹਮਆਦਮੀਹੈ ਤਾਰਾਜੇਕਹਾ ਤੁਮਸਾਹਿਰਸੇਬਾਹਰਕਿਉਬੈ
 ਠੇਹੋਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਭਾਈਸਾਹਿਰਮੇਜਾਇਕਰਹਮਾਕਿਸਕੇਦੁਆਰੇਬੈਠੇਰਾਜੇ
 ਕਹਾ ਭਾਈਤੁਮ ਅਤੀਤਹੋ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਭਾਈਤੈਨੁਕਿਆਨਜਰਆਵਦਾਹੈ
 ਤਾਬਾਲੇਭੂਠਜੇਗੁਰੂਜੀਤਉਬੋਲਤੇਨਾਹੀ ਤੇਮਰਦਾਨਭੁਖਨਾਲਾਛਿਤਾਹੋਇਰ
 ਹਿਆਹੈ ਤਾਭਾਈਬਾਲੇਕਹਿਆ ਰਾਜਾਜੀਹਮਤੇਪਰਦੇਸੀਹੈ ਫੇਰਰਾਜੇਕਹਾਭਾ
 ਈਤੁਮਕਿਸਨਗਰਸਿਉਆਏਹੋ ਅਰਤੁਮਾਗੀਬੋਲੀ ਸਮਝੀਨਹੀਜਾਤੀ ਤਾਬਾਲੇ
 ਕਹਾ ਹਮਪੰਜਾਬਕੀਧਰਤੀਸੇਆਏਹੈ ਆਪਨੇਕਬੀਪੰਜਾਬਦੇਸਸੁਣਿਆਹੋਗਾ
 ਤਾਰਾਜੇਨੇਸਮਝਿਆ ਜੇਪਰਮੇਸੁਰਨਭੁਲਵੇ ਤਾਏਹੁਓਹੀਹੈਨ ਜਿਨਨੇਰਾਜੇਸੁ
 ਧਰਸੈਣਨੂੰ ਅਰਝੇਤ੍ਰੇਬਾਢੀਨੂੰ ਪਰਤਪਦਿਤਾਹੈ ਅਤੇਰਾਜੇਪਾਛਿਆ ਅਗੇਅਤੀ
 ਤਜੀਤੁਮਾਬਿਸੀਹਰਦੇਸਦੇਖਆਏਹੋਜੋਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਣਕਾਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਅਖਿ

ਆ ਹਰਾਜਾਜੀਹਮ ਉਹਾਂਸੇਹੀ ਆਏਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇਕਹਾ ਰਾਜਾਜੀ ਆਪਕਾ ਨਾਮ ਕਿ
 ਅਹੈ ਤੁਮਹੋਤੇ ਕਉਣਹੈ ਤਰਾਜੇਨੇਕਹਾ ਮੇਂ ਆਪਣਾਂ ਨਾਮ ਤਬ ਬਤਾਉਗਾ ਜਬ ਤੁਮ ਆ
 ਪਣਾ ਨਾਮ ਬਤਾਵੇਗੇ ਅਰੁ ਆਪਣੇ ਮਹਿਤ ਕਾ ਨਾਮ ਭੀ ਬਤਾਓ ਤੁਮਹਾਂ ਮਹਿਤ ਤਉ ਬੋਲ
 ਤਾ ਨਹੀ ਤਾ ਬਾਲੇਕਹਾ ਹੋਰਾਜਾਜੀ ਮਹਿਤ ਜੀਕ ਨਾਮ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਮੇਰਾ
 ਮਬਾਲਾ ਇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਤਰਾਜੇਨੇਕਹਾ ਸੁਣੇਤੇ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸੁਧਰ
 ਸੈਣ ਰਾਜੇਕੋ ਅਰੁ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀਕੋ ਇਨੇਨੇਹੀ ਪਰਤਾਪ ਦੀ ਆਹੈ ਤੁਮ ਸਾਰ ਕਹੀਓ
 ਤਾ ਬਾਲੇਕਹਾ ਰਾਜਾਜੀ ਇਨੇਨੇਹੀ ਪਰਤਾਪ ਦੀ ਆਹੈ ਪਰਤੁਮ ਭੀ ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਨਾਮ
 ਮਬਤਾਵੇਜੀ ਆਪਣਾ ਬਰਨ ਭੀ ਕਹੇਜੀ ਤਰਾਜੇਨੇਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਾਉ ਤੇ ਮੇ
 ਰਾ ਮਧੁਰਬੈਨ ਹੈ ਇਸ ਸਾਹਿਰ ਕਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਪੁਰਾਣ ਹੈ ਇਸ ਵਿਲਾਇਤ ਕੋ ਹਮਰਸੇ
 ਹੈ ਹਮਰਾ ਵਰਣ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇਕਹਾ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾ ਰਾਜਾਜੀ ਹਮਕੋ ਮਾਲੂ
 ਮਤੁ ਆਪਰ ਹੋਰਾਜਾ ਏਹੁ ਦੀ ਪਕਉਣ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਤਰਾਜੇਕਹਾ ਸੁਣੇ ਅਤੀਤ ਜੀ ਏ
 ਹੁ ਸਿਲਮਿਲਾ ਦੀ ਪਾਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇਕਹਾ ਰਾਜਾਜੀ ਇਹਾਂ ਕਿਤਨੇ ਕਰਾਜੇ ਰਾਜ ਕਰਤੇ
 ਹੈਂ ਤਰਾਜੇਕਹਾ ਅਤੀਤ ਜੀ ਇਨ ਤੀਨ ਦੀ ਪਾਮੇਂ ਅਠਰਾਂ ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਬਾਲੇ
 ਕਹਾ ਉਨ ਕਾ ਨਾਮ ਕਿ ਆਹੈ ਤਰਾਜੇ ਮਧੁਬੈਨ ਨੇਕਹਾ ਉਨ ਕਾ ਨਾਮ ਭੀ ਸੁਣ ਲੇਵੇ
 ਕਵਲਨੈਨ ੧ ਮਧੁਰਬੈਨ ੨ ਸੁਧਰਸੈਨ ੩ ਸੁਖਚੈਨ ੪ ਅਸਰਾਪਨਾਹ
 ੫ ਸਾਗਰਸੈਨ ੬ ਬੀਰਬੈਨ ੭ ਲਾਲਨੈਨ ੮ ਰਾਇਐਨ ੯ ਸੁਖਸਾ
 ਗਰ ੧੦ ਨਗਾਪਰਸਰਾਮ ੧੧ ਅਰਕਾਪਟਕ ੧੨ ਸੁਧਸੰਭਾਲਕ ੧੩
 ਰਾਜਾ ਬਾਲਸਿੰਘ ੧੪ ਰਾਜਾ ਨੈਨਜੋਤ ੧੫ ਰਾਜਾ ਤੁਰਤਰੰਗ ੧੬ ਰਾਜਾ ਮ
 ਗਨਰਾਇਨ ੧੭ ਰਾਜਾ ਮਨਚੰਦ ੧੮ ਬਾਲੇਕਹੀ ਆਇਨ ਅਠਰਾਂ ਉਪਰਸ
 ਰਦਾਰ ਰਾਜਾ ਕੌਨ ਹੈ ਤਰਾਜੇ ਮਧੁਰਬੈਨ ਕਹਾ ਹੈ ਅਤੀਤ ਜੀ ਕਵਲਨੈਨ ਸਭਨ
 ਉਪਰਸਰਦਾਰ ਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇਕਹਾ ਹੋਰਾਜਾਜੀ ਹੋਰ ਸਭਗਲਾ ਸਚ ਬੋਲ ਕੇ ਇਕੁ
 ਏਹੋ ਗਲ ਸੁਣ ਬੋਲੀਆ ॥ ਰਾਜੇ ਮਧੁਰਬੈਨ ਕਹਾ ਸੁਣੇ ਅਤੀਤ ਜੀ ਤੁਸਾ ਏਹੁ ਕਿ
 ਆਸਮ ਝੀ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇਕਹਾ ਰਾਜਾਜੀ ਸਭਨ ਦੇ ਉਪਰਸਰਦਾਰ ਸੁਧਰਸੈਣ
 ਹੈ ਤਰਾਜੇਕਹਾ ਅਤੀਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿਸਤ ਰਾਜਨ ਤੇਹੋ ਤਾ ਬਾਲੇਕਹੀ ਆ ਰਾਜਾਜੀ ਮੇ
 ਰੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਸਭਨ ਦੇ ਉਪਰ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਨੁਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਕਹਾ ਅਤੀ
 ਤ ਜੀ ਤੁਮਹਾਂ ਗੁਰੂ ਤੇ ਬੋਲਤਾ ਹੀ ਨਹੀ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇਕਹਾ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਤਬ ਬੋਲੇਗਾ
 ਜਬ ਉਸ ਕਉ ਕੋਈ ਬੁਲਾਵੇਗਾ ਤਰਾਜੇਕਹਾ ਅਤੀਤ ਜੀ ਹਮ ਬੁਲਾਵੈ ਤਾ ਬਾਲੇ

ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਜੇ ਬੁਲਾਇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁਲਾਉ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਘੋੜੇ ਤੇ ਉਤਰ ਕਰ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਜੀਕ ਆਇਆ ਅਤੇ ਬਲੇ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਇਨ ਕੀ ਅ
ਵਾਜ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਲੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਨ ਕੀ ਅਵਾਜ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ
ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਮਧੁਰਬੈਨ ਨੈ ਨੇੜੇ ਹੋਇ ਕੋ ਕਹਿਆ ਹੈ ਮਹਿਤ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹੈ
ਏਹੁ ਅਵਾਜ ਸਨ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧ ਖੁਲ ਗਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਕਹਿਆ ਸਤ ਕਰਤਾਰ
ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਹੋ ਆਈ
ਏ ਰਾਜਾ ਜੀ ਬੈਠੀ ਏਤਾ
ਰਾਜੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅ
ਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਆਉ ਭਾਈ ਮਧੁਰਬੈਨ
ਤੈਨੁ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤਾਵੈ

ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਸੀਤ ਜੀ ਨਗਰੀ ਮੇਂ ਚਲੀ ਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਹਮ
ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੈ ਹਮ ਕੋ ਈਹਾ ਹੀ ਵਸਤੀ ਹੈ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਸੀਤ ਜੀ ਸਾਹਿਰੇ ਮੇਂ
ਕੋਈ ਭੰਡਾਰੇ ਕੀ ਖਬਰ ਲੇਵੇਗਾ ਈਹਾ ਅਕੇਲੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤੂੰ ਬਾਬੇ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ
ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਏਕ ਭੰਡਾਰਾ ਨਾਮ ਕਾ ਜਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥

ਬੁਖਨੰਗ ਸਭ ਛੀਨ ਕੇ ਅਪਨਾ ਕਰ ਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਨ ਛਾਡੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ
ਸੰਗ ਹਮਾਰੇ ਲੇਖਾ ਕਦੇ ਨ ਪੁਛੁ ਈ ਮਨ ਮੀਭੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੋਜਨ ਉ
ਤਮ ਹਮ ਕੀਆ ਸੀਤ ਨ ਕੇ ਪਰਸਾਦਾ ਜਲ ਸੀਤ ਲਹਿਰ ਦੇ ਪੀਆ ਹਿਰ ਦੇ ਮੇਊ
ਪਜੀ ਸਾਂਤਾ ॥ ੩ ॥ ਬਸਤੁ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨਿਆ ਕਾਇਆ ਕੇ ਸੰਗ ਲਖ ਚੁਰਾਸੀ ਏਕ
ਚੈ ਹੁਏ ਨਿਰਭੰਗਾ ॥ ੪ ॥

ਨਸ਼ੁਠ ਪਸਾਰਾ ॥ ਵੇਸ
ਏ ਰਹੈ ਏਕੋ ਕਰਾ ॥ ੪ ॥
ਕਰ ਰਾਜਾ ਮਧੁਰਬੈਨ
ਹਿ ਪਿਆ ਲਗਾਆ
ਹਿਰ ਅੰਦਰ ਚਲੀ ਏ

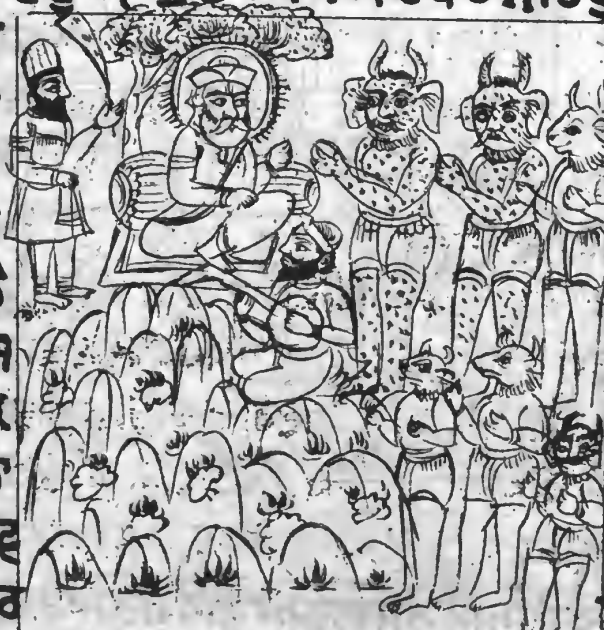
ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਗਜਿੰਦਾਸ
ਦਮਾਨ ਸਭ ਬਿਨ ਸਜਾ
॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਨ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਤੇ
ਖਟ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਸ
ਮੇਰੇ ਘਰ ਪਾਵਿਤ ਕਰੀ

ਏ ਬਹੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਆਧੀਨਗੀ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਆਪਨੇ ਰਾਜ ਮੰਦਰੇ ਮੇਂ ਲੈ ਜਾਕੇ
 ਰਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਤੁਇਆ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਬਸਤਰ ਭੇਦ ਕੀਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਉਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੇਖ ਕੇ ਕਹਾ ਏਰਾਜ ਮਧਰਬੈਨ ਏਹ ਬਸਤੁ ਪਦਾਰਥ ਤੁਸਾਂ ਰਾਜਿਆਂ
 ਕੋ ਸੋਹ ਬਤੇਏ ਹਮ ਅਤੀਤ ਏਹ ਪਦਾਰਥ ਤੁਮਹੀ ਵਰਤੇ ਤਰਾਜਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਅਧੀ
 ਨਤੁ ਸੇ ਹਾਬ ਜੇਤ੍ਰ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਿਤ ਜੀ ਅਖ ਕੁਛ ਆਗਿਆ ਕਰੇ ਜੀ
 ਜੇ ਆਪ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਉਧਾਰ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
 ਹੇਰਾਜ ਮਧਰਬੈਨ ਜੀ ਆਪ ਏਕ ਤੋ ਪਰਮ ਸਾਲ ਬਣਾਓ ਇਸ ਸਹਿਰੇ ਮੇਂ ਜੋ ਕੋਈ
 ਅਤਿਥ ਗਰੀਬ ਆਵੇ ਉਸ ਕੀ ਦਹਿਲ ਹੋਵੇ ਅਨਪਾਣੀ ਬਸਤਰ ਕਰ ਕੇ ਏਈ ਜੀਵ
 ਵਿਰਵਾਨਾ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਹੋਵੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੋ ਜਪਿਆ ਕਰੇ ਅਸੀਂ ਤੁਸਾਂ
 ਏਹੁ ਆਖ ਦੇਹਾਂ ਜੋ ਅਸਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣਨੁ ਇਕ ਛੁਤਰ ਰਾਜਾ ਵਿਤਾਏ ਜੋ ਕੋਈ ਉ
 ਸਕੇ ਮੰਨੇਗਾ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੁਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਨਾ ਮੰਨੇਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਜਾਣੈ
 ਅਸਾ ਆਪਣੀ ਵਲੋਂ ਆਖ ਛੁਤਾ ਸੀ ਤਰਾਜੇ ਮਧਰਬੈਨ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭੁਲ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹੁ ਅਸਾ ਰੂਪ ਤਿਸਾਹੁ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਰਈਅਤ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਧਰਬੈਨ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ ਅਤੇ ਸੁਣੇ ਰਾਜ ਮਧਰਬੈ
 ਨ ਰਾਜ ਭਾਗ ਤਾ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾਲਿ ਤਾ ਕੁਛ ਨਾ ਚਲਦਾ ਤਰਾਜੇ ਮਧ
 ਰਬੈਨ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾ ਤੁਸਾਡੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਕੀਮਤ ਹੈ ਰਾਜ ਕਿਆ ਵਸ
 ਤੁਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ ਬਤੁ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਹਦ ਬੀ ਬਿਨ ਖੁਸ਼ੀ
 ਹੋਕਰ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਮਧਰਬੈਨ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਆਗੇ ਕੋ ਰਮੀਐ ਗੇ
 ਤਾ ਰਾਜੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਸ ਤਰਾ ਆਪਕਾ ਅਸਾਨੁ ਦੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਿਸੇ
 ਤਰਾ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣਨੁ ਅਸੀਂ ਮਿਲੀਐ ਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
 ਮਧਰਬੈਨ ਜਿਸ ਤਰਾ ਅਸਾਡੇ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਿਸੀ ਤਰਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਦੇਅ
 ਗੇਤੀ ਖੜੇ ਹੋਇ ਕਰਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਰਾਜੇ ਮਧਰਬੈਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਜਾਣੀਏ ਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇਰਾਜਾ ਐ
 ਸੀਹੀ ਲੋੜੀ ਦੀਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਜ ਮਧਰਬੈਨ ਕੀ ਭਾਉ ਭਗਤੀ ਦੇਖ
 ਕਰਨੇ ਮਹੀਨੇ ਮਧਰਬੈਨ ਪਾਸ ਰਹੇ ਭਾਵੁ ਰਾਤ ਦਿਵਾਈ ਪਰਮ ਸਾਲ ਬਧੀ
 ਸਭੁ ਅਏ ਗਏ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦਹਿਲ ਕਰਨੇ ਕਾ ਦੁਕਮ ਦਿਤਾ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਬੰਧਨ ਬੰਧਕ
 ਰ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਪਾਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਗੇ ਕੋ ਸਿਧਾਰ ਤੇ ਭਏ।

ਅਮਰਗੋ ਸਾਖੀ ਦੇ ਵਲੁਤ ਰਾਜੇ ਕੇ ਸਾਬਰੇਈ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਕਿਥਾਂ ਧਰਤੀ ਕਿਥਾਂ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਪਰ ਈ ਵੇਹੀ ਚਲੇ ਗਏ
ਇਕ ਪਹਾੜ ਕੇ ਉਪਰ ਸਾਹਿਰ ਦੂਰੋਂ ਜਰਾ ਆਇਆ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕਰ ਬੈਠੇ
ਤਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਪਹਾੜ ਦੇ ਉਪਰ ਕੋਈ ਸਹਰ ਨਜਰ ਆਵਦਾ
ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੇਰਾ ਚਿਤ ਸਾਹਿਰਾ ਵਿਚ ਹੀ ਵਸਦਾ
ਹੈ ਤਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਦਈ ਦਾਤਰ ਸਨਾਂ ਹੀ ਆਵਦਾ ਜੀ ਦੇਖੋ ਤੁ
ਸੀ ਸੈਤੀ ਦਿਨ ਅਤੇ ਸੈਤੀ ਰਾਤੀ ਈ ਵੇਹੀ ਚਲੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤੈਨੂੰ ਭੁਖ ਤੇ ਹ ਕੋਈ ਹੋ
ਨਹੀ ਤੇ ਮੇਰੀ ਭੁਖ ਤੇ ਹ ਹਟਦੀ ਨਹੀ ਹੁਣ ਸਾਹਿਰ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਦੇਵੇ
ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀਆ ਖਦਾ ਹੈ ਤਾਬਾ
ਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਸਚਾ ਹੈ ਇਕ ਭੁਖਾ ਹੈ ਇਕ ਜਨਮ ਦਾ ਸੁਭਾ ਉਨਹੀ
ਜਾਦਾ ਤਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਹੋ ਜਨਮਾਨ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨੇ ਸਵਾਰਿਆ ਪਰ ਮੇਨੂੰ
ਤਾਂ ਹੀ ਸਵਾਰ ਸੀ ਖਿਓਂ ਤਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਿਆ ਏਹ ਓਹੋ ਜੇਹਾ ਸਾਹਿਰ ਹਈ ਜਿਥੇ ਕੜਾ ਹੋਵੇ ਚਤਲੀ ਦਾ ਅਹੋ ਕੌਰੂ
ਰਾਕਸ ਜੇਹਾ ਤਮਰਦਾਨਾ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੁਠ ਅਜੇਹਾ ਸਾਹਿਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੈਨੂੰ ਸਾਹਿਰ ਦਾ ਤਮਾਸਾ ਭੀ ਦਿਖਾਵੀਏ
ਤਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਓ ਤਮਾਸਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦ

ਨਾ ਅਸੀਤਾ ਜਰੂ
ਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਭੁਲਾ
ਤਾਂ ਦੇ ਕੋਸ ਉਪਰ
ਜੀ ਉਥੇ ਰਲੇ ਇ
ਦੇ ਹੋ ਜਾਇ ਬੈਠੇ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਇਸ ਸਾਹਿਰ ਦਾ
ਬਦਾਰਾ ਜਾਭੀ ਦੇਵ
ਦਾ ਬਡਾ ਰਾਜ ਕਰ

ਰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਤਮ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜਦੋ
ਸਹਰ ਆਹਾ ਗੁਰੂ
ਕਪਹਾੜੀ ਸਾਹਿਰ
ਤਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛੇ
ਸਾਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ
ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਮ ਦੇਵ ਲੁਤ ਹੋਇ
ਲੁਤ ਹੋ ਏਹੁ ਦੇਵਾ
ਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਸਤਰ

ਲਖ ਦੇਵ ਇਸ ਦੇਵ ਦੀ ਸਲਾਮੀ ਹੈ ਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇ

ਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਤਾ ਵਰਨਾ ਭੀ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਖਿਆ ਮਰਦਾਸਿਆ
ਇਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਅਸਾਂ ਜਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ
ਜਾਣੋ ਤਾਂ ਜਾ ਦੇਵਲੁ ਤ ਸਿਕਰ ਖੇਡੁ ਦ ਖੇਡੁ ਦ ਉਥੇ ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ ਉਸ ਪਹ
ਰੀ ਉਪਰ ਆਇ ਖੜੋਤ ਜਿਸ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਹੇਠ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦ
ਨ ਬੈਠੇ ਹੋਸਨ ਦੇਵਲੁ ਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਹੇਠ ਬੈਠੇ ਹੋਸਨ ਦੇਵਲੁ
ਤ ਦੇਖ ਕਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਅਖਿਓਸੁ ਆਪਣੇ ਨੋਕਰਨੂੰ ਭਾਈ ਏਹੁ ਸਾਹਿਬ
ਖੁਰਾਕ ਹੈ ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਚਿਰ ਪਿਛੇ ਸਾਨੂੰ ਅਜਹਾ ਆਈ ਹੈ ਦੇਵਲੁ ਤ ਨੇ ਦੇਵਲੁ ਕਹਿ
ਆ ਤੁਮ ਜਾਇ ਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਕੜ ਲਿਆਵੇ ਏਹੁ ਸਿਕਰ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਪਿਛੇ ਹਥ
ਲਗਾ ਹੈ ਇੰਨ ਦੇਵ ਉਥੋਂ ਤੁਰੇ ਤੇ ਜਿਉ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਡਿਠਾ ਜੋ ਤੈ ਦੇਵ ਸਾਹਿਬ ਵਲ ਆ
ਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਲ ਲਗਾ ਗਲਾ ਕਰਨ ਤੇ ਦੇਵਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ
ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਰੰਗ ਜਰਦ ਹੋਇ ਗਇਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਿਮਾਰਿਆ ਤੇ ਅਖਿਓਸ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਖੇ ਅਹੁ ਦੇਵ ਸਾਹਿਬ ਵਲ ਆਏ ਹੈਨ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕਿਆ ਕਰੀ ਅੰਗੇ ਤੁ
ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਦੇਖ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਜੋ ਦੇਖ ਕਰ
ਤਾਰ ਕਿਆ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪ ਕਰ ਗਿਆ ਤੈ ਦੇਵ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਏ ਤਾਂ ਦੇਵ ਅਖੋਰੇ ਹੋਇ ਗਏ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਛ ਨਜਰ ਆਵੇ ਪਰ ਅਸੀਂ ਤੁ

ਏ ਨਜਰ ਨ ਆਵੀਏ
ਉਨ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਾ
ਨੁ ਨ ਜਰ ਨਹੀ ਆਵੁ
ਤੇ ਨੇ ਕਹਾ ਕੋਈ ਆਰ
ਦੇਵ ਆਏ ਤ ਚਿਹਰੀ
ਗਏ ਇਸੀ ਤਰਾ ਸਤ
ਧੋਰੇ ਇਕਰ ਮੁੜ ਜਵੇ
ਅਰੇ ਵਜੀਰ ਏਹੁ ਕਿ
ਜਾਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਅੰਧ
ਰ ਕਹਿਆ ਹੋਰ ਜਸੀ
ਪੁਰਖ ਹੈ ਨ ਇਕ ਮੇਰੇ ਜੀ ਅਮੇ ਮਸਲਤ ਆਈ ਹੈ ਜੇਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀ ਅਮੇ ਲਗੈ ਤੋ ਕਹੈ
ਤਾਂ ਜਾਨੇ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਵਜੀਰ ਜੇਤੂੰ ਕਹੇਗਾ ਸੇਭ ਲੀਹੀਂ ਕਹੇਗਾ ਤ ਵਜੀਰ ਨੇ ਕਹਾ

ਤ ਚਿਹਰੇ ਦੇਵ ਮੁੜ ਗਏ
ਹੋਰਾ ਜਾਜੀ ਚਿਹਰਾ ਸਾ
ਦੇ ਜੀ ਤਾਰ ਜੇ ਦੇਵਲੁ
ਦੇਵ ਜਾਵੇ ਹੋਰ ਤਿੰਨ
ਅਖੋਰੇ ਹੋਇ ਕਰ ਮੁੜ
ਵਾਹੀ ਆਏ ਸਭ ਅੰ
ਤਾਂ ਦੇਵਲੁ ਤ ਨੇ ਕਹਾ
ਆ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੇ ਦੇਵ
ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤ ਵਜੀ
ਏਹੁ ਕੋਈ ਕਲਾਵਨ
ਪੁਰਖ ਹੈ ਨ ਇਕ ਮੇਰੇ ਜੀ ਅਮੇ ਮਸਲਤ ਆਈ ਹੈ ਜੇਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀ ਅਮੇ ਲਗੈ ਤੋ ਕਹੈ
ਤਾਂ ਜਾਨੇ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਵਜੀਰ ਜੇਤੂੰ ਕਹੇਗਾ ਸੇਭ ਲੀਹੀਂ ਕਹੇਗਾ ਤ ਵਜੀਰ ਨੇ ਕਹਾ

ਹੋਰਾਜਾਜੀ ਮੇਉਨਕੀਸੇਵਾਕੇਨਮਿਤਜਤਾਹੋਜਉਮੇਅੰਧਾਨਹੁਆਤਤਮਨੇਇ
 ਨਕੀਸੇਵਾਹੀਕਰਨੀਅਰੁਬਰਾਨਮਾਂਗੀਓਅਤੇਜੇਮੇਭੀਅੰਧਾਹੀਹੋਇਆਤਾਂਜੇ
 ਤੇਰੇਜੀਅਮੇਆਵੈਸੋਈਕਰਨੀਜੀਤਾਂਰਾਜੇਨੇਕਹਾਭੁਲਾਵਜੀਰਜੇਤੈਨੇਕਹਾ
 ਸੋਭੁਲਾਹੀਕਹਾਹੈਤੁਮਜਾਵੈਤਾਵਜੀਰਆਪਣਾਅਤੁਮਾਸੁਧਕਰਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਕਜੀਪਾਸਆਇਆਆਇਕਰਮਥਾਏਕਿਓਸਤੇਵਜੀਰਨੇਆਪਣੇਮਨਵਿ
 ਚਵੀਰਾਰਕੀਤਾਜੇਭਾਈਮੇਤਾਅੰਧਾਨਹੁਆਸੋਏਹਕੋਈਕਲਾਵਾਨਪੁਰਖਹੈ
 ਨਤਾਂਵਜੀਰਨੇਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਆਇਕਰਮਥਾਏਕੇਕਹਾਹੋਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ
 ਤੁਮਕਿਸਨਗਰੀਸਿਉਆਏਹੋਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹਮਅਮਰਾਨਗਰੀ
 ਤੇਆਏਹਾਂਵਜੀਰਨੇਕਹਿਆਹੋਮਹਾਰਾਜਆਪਕਾਨਾਮਕਿਆਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਹਮਾਰਾਨਾਮਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈਫੇਰਵਜੀਰਨੇਪੁਛਿਆ
 ਤੁਮਕੋਣਹੋਤੇਹੋਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹਮਨਿਰੰਕਾਰਕੋਹੋਤੇਹੋਤਾਵਜੀਰਕਹਾਤੁਮਸਹ
 ਰਮੇਚਲੇਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਹਮਅਤੀਤਫਕੀਰਹੈਜਹਾਂਬੈਠੇਤਹਾਂਹੀਬੈਠੇ
 ਏਹਬਾਤਕਰਕੇਵਜੀਰਨੇਦੇਵਲੁਤਕੋਖਬਰਕੀਤੀਹੋਰਾਜਾਤੇਰੇਸਹਿਰਵਿਚ
 ਬਡਾਕਲਾਵਾਨਪੁਰਖਆਇਆਹੋਹੋਰਾਜਾਹੁਣਤੁਮਭੀਚਲੇਚਲਕਰਦੇਖੋ
 ਅਤੇਜੇਕੁਛਤੇਰੇਆਤਮੇਸੋਈਧਰਕਰਚਲੇਜੇਤੇਰੀਪੁਰੀਪਵੈਤਾਤੂੰਜਾਵੈਜੋ

ਕਲਾਵਾਨਪੁਰਖਹੈ
 ਵੈਤਾਤੂੰਜਾਣੀਜੋਕ
 ਤਾਰਾਜਾਕਹੇਭੁਲਾਵ
 ਮੇਧਰੀਜੇਕਰਏਹੁ
 ਨਤਾਂਮੇਇਨਕੋਖਾਵੈ
 ਇਗਾਇਆਤਾਇਨ
 ਹੁਜੀਅਮੇਧਰਕਰ
 ਚਲਿਆਨਾਲਹੀ
 ਲੇਮੇਸੀਕਲਗੁਰੂ

ਅਤੇਜੇਨਹੀਪੁਰੀਹੋ
 ਲਾਵਾਨਪੁਰਖਨਹੀ
 ਜੀਰਅਰੁਏਹਮਨ
 ਤਿਨੇਮੇਰੀਖੁਰਾਕਹੈ
 ਗਾਜੇਕਰਅੰਧਾਹੋ
 ਕੀਸੇਵਾਕਰੇਗਾਏ
 ਰਾਜਾਵਜੀਰਕੇਸਥ
 ਲਸਕਰਕੇਦੇਵਚ
 ਕੀਹੋਈਇਕਵਜੀ

ਰਤੇਬਿਨਾਸਭੁਲੇਕਅੰਧੇਹੋਇਗਾਏਵਜੀਰਸੁਜਾਖਾਹਿਆਤਾਵਜੀਰਗੁਰੂਜੀ
 ਕੇਪਾਸਜਾਇਕਰਪੁਛਿਆਰਾਜਾਜੀਕਿਆਖਬਰਹੈਅਤਮੇਦੀਤਾਰਾਜੇਕਹਾਹੈ
 ਵਜੀਰਜੈਸਤ੍ਰੀਕਹਿਤਾਬਤੈਸਾਹੀਮੇਂਦੇਖਿਆਹੈਫੇਰਵਜੀਰਨੇਕਹਾਹੋਰਾਜਾ

ਅਬਤੋਰੇ ਮਨ ਮੈ ਕਿ ਆਪੈ ਤਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਵਜੀਰ ਮੈ ਅਬਜੁਜਾ ਖਹੇ ਵਾਹਾ ਤਬ
ਮੈ ਇਨਕੇ ਚਰਨ ਪਕੜੇਗਾ ਤਾ ਵਜੀਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਵਜੀਰ ਹੇਰਾਜ ਤੂੰ ਸਚ ਕਹਿਤਾ ਹੈ
ਯਾ ਲਿਬਾਸ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਤਰਾਜੇ ਕਹਾ ਹੇ ਵਜੀਰ ਮੈ ਸਚ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਜੇ ਕਛੁ ਮੈ
ਦੇਖਣਾ ਸਾਜੇ ਦੇਖ ਲੀਆ ਹੈ ਤਾ ਵਜੀਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਤੂੰ ਸੀਮ
ਹਾ ਪੁਰਖ ਰੇ ਕਲਾਵਾ ਨਹੀ ਅਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਾਜੇ ਕੇ ਦਰਸਨ ਦੇ ਵੇਹੁ ਟਰਾਜੇ ਨੂੰ ਪਰ
ਤੀਤ ਭੀ ਆਈ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇਰਾਜ ਤੂੰ ਅਖੀਆ ਖੋਲ ਕੇ ਦੇਖ ਇ
ਤਨੇ ਯੀ ਅਖਣ ਨਲ ਰਾਜੇ ਦੀਆ ਅਖੀਆ ਖੋਲ ਗਈਆਂ ਰਾਜਾ ਦੇ ਵਲੂਤ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇਲਗਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਖਿਆ ਹੇਰਾਜ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ
ਆਵੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਭਖਨ ਭੀ ਛੋੜ ਦੇਹੁ ਤਰਾਜੇ ਕਹਾ ਗਈ ਬਨਿ ਵਾਜ ਜੀ
ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੁਨੰਗੀ ਛੁਟਦਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਨਲਸ
ਤਾ ਬਚਨ ਆਹਾ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਹੀ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀਆ ਏਹਾ ਤਰਾਜੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਮੈ
ਦਰੇ ਮੇਰੇ ਲੋਭੇ ਜਨ ਕਰੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇਰਾਜ ਤੇਰਾ ਖਾਜ ਸਾਡੇ ਕੀਮਨ ਹੀ
ਤਰਾਜੇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਆਪਣਾ ਖਾਜ ਖਾਈ ਓਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਪਵਿਤਰ ਕਰੇ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ ਕਰ ਰਾਜਾ ਦੇ ਨਲ ਚਲੇ ਸਹਿਗਵਿਚ ਆਇ ਵੜੇ ਰਾਜਾ ਦੇ ਵਲੂ
ਤ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਮੰਦਰਾ ਵਿਚ ਲੈ ਵੜਿਆ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਾਨੁ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਹਛੇ ਮੇਵੇ ਲਿਆ
ਵੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਤ ਦੇਵ ਮੇਵਿਆ ਵਾਸਤੇ ਵਿਦਾ ਕੀਤੇ ਹੋਰ ਸਤ ਸੀਧੇ ਨੂੰ ਗਏ ਚੌਦ
ਦੇਵ ਸਭ ਸਾਮਗੀ ਸੈ ਆਏ ਆਣ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੀ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੰਤ ਜੀ ਮੇਵ
ਖਵੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇਰਾਜ ਅਸੀਏਹੁ ਮੇਵਾ ਭਖਾਵੀਏਗੇ ਜਤੂੰ ਆਪ
ਣਾ ਖਾਜ ਛੋੜੇਗਾ ਤਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇਤੁ ਖਾਜ ਛੋੜਾਵੇਗਾ ਤਾ ਛੁਡੀਏਗਾ ਤਾ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇਰਾਜ ਜੀ ਤੂੰ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨਾ ਟਾਟਾਪੈ ਤਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਮੈ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਓਹ ਤਾ ਮੇਰੀ ਖੁਰਾਕ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਦੇ ਵਲੂਤ ਜੇ
ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਅਸਾਜੇਹਾ ਕਰ ਕੇ ਜਾਏ ਤਾ ਅਸੀ ਪਰਸਾਦਿ ਜੇਵੀ ਮੇਰੇ ਤਰਾਜੇ ਕਹਾ ਤੁ
ਮਾਸਤ ਪਰਤੀਤ ਕਰ ਜਾਏ ਜੇਤੁ ਮਰਾ ਬਚਨ ਪੁਰਾ ਹੋਇ ਚੁਕਾ ਹੈ ਹਮ ਤੁਮ ਤੇ ਭੀ ਉ
ਸਨੂੰ ਅਧਕ ਕਰ ਕੇ ਜਾਣੀਏਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮੇਵਾ ਅਚ ਵਿਆ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਤੁ
ਸੀ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਕਰੇ ਮਰਦਾਨ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾ ਦਾ ਭੁਖਾ ਹੈ ਤਰਾਤੁ ਰੂਪ ਪਾਰਿਰਗ
ਈਆ ਹੀ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਰਾਜੇ ਨੇ ਤੇ ਵਜੀਰ ਦੁਹਾਂ ਮਤ ਕੀਤਾ ਅਪਸ
ਵਿਚ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਹਬ ਜੇਤੁ ਕਰ ਕੇ ਹੋਏ ਆਖ ਓਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਰਸਾਦਿ ਤੀ

ਅਰਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਸਾਰ ਜੇਵੇਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਕਿਉਂ ਮਰਦਾਨ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਲੀਐ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਗੇ ਜੇਵਣ ਮਰਦਾਨੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਪਰਸ
ਦ ਜੇਵੇਂ ਅਤੇ ਪਰਸਾਦਿ ਛਕ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੀਤ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਤੇਵ
ਜੀਰਨੂੰ ਦੋਹਾਨੂੰ ਦਿਤਾ ਜਦ ਉਸ ਦੋਹਾਨੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਹਮੇ
ਤੇਵ ਜੀਰ ਦੋਹਾਨੂੰ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਦੀ ਖਬਰ ਹੋਇਆਈ ਜਾਂ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਓਨੇ ਤੇਵੇ
ਵੇ ਮਸਤ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾਂ ਦੋਵੇ ਬਿਦੇ ਹੋਇ ਗਏ
ਹੈਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਤੂੰ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇਰੰਗ ਤਾ ਮਸੇ ਜਦ
ਰਾਹ ਘੜੀਆਂ ਗੁਜਰੀਆਂ ਤਾਂ ਦੁਹਾ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀ ਉਤਰੀ ਦੋਵੇ ਪੂਰਨ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਹੋ
ਏ ਤੇ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਣ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕਖਕਿ ਨੇਭੀ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਤੁਹਾ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਜੁਣ ਰਾਜਾ ਦੇਵਲੂਤ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਇਥੋਂ ਦਾ ਸਾਰੇ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਮਸੀ
ਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਵਜੀਰ ਤੇਰਾ ਰਹਿਲੀਆ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਨਿਰੰਕ
ਰ ਜਪੁ ਹੁਣ ਤੁਸਾ ਕਿਸੇ ਜੀਵ ਦਾ ਘਾਤ ਨਾ ਹੀ ਕਰਨਾ ਤੂੰ ਸਿਧਾ ਹੀ ਖਾਜ ਖਾਇਆ
ਕਰ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਅਤੇ ਵਜੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਕ
ਖ ਤੇਰਾ ਨਦੀ ਭੀ ਸਕਤਾ ਹੀ ਰਹੀ ਜੀ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖਾਕ ਕੇ ਮਾਵ ਦੀ ਪੋਜੀ ਅਸੀ
ਕਿਸੇ ਕੇ ਮਨਾਂ ਹੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਰਬ ਦੇਵ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਕਹਿ ਕਰ ਬੁਲਾਏ ਅਤੇ
ਦੇਵ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕੀਤੀ ਉਥੇ ਸਭ ਦੇਵ ਲਗੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਨਿਕਾਰ ਜਪਣਾ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿਦਿਆ ਹੋਵਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਤੇ ਵਜੀਰ ਬਹੁਤ ਅਧੀਨ ਹੋਕੇ ਅਰਜ
ਕੀਤੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੋਈ ਸਮਾਇਥੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਮਹੀਨੇ ਰਹਿ ਕਰ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਲੂਤ ਪਾਸੇ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇ ਕਰ ਲਵੇ ਹੋਏ॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥

ਆਗੇਸਾਖੀ ਪਰਸਨਾਮਾ ਸਹਿਰਕੀ ਚਲੀ।

ਗੁਰੂਜੀ ਉਥੋਂ ਪਰਸਨਾਮਾ ਸਹਿਰਨਿ ਚਲੇ। ਉਸ ਸਹਿਰ ਨੂਜਾ ਦਿਆਂ ਜਾਇਆ
 ਤੇ ਮੰਗੀ ਨੇ ਲਗੇ ਉਥੋਂ ਦਰਾਜ ਤੀਖਨ ਸੈਣ ਆਹਾ। ਵਣਮਾਣੁ ਆਹ ਰਾਜ ਆਹ
 ਆਪਭੀ ਵਣਮਾਣੁ ਆਹ ਗੁਰੂਜੀ ਉਸ ਸਹਿਰ ਗਏ ਵਣਮਾਣੁ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂਜੀ
 ਨੂੰ ਰੁਗਏ ਤੇ ਮਰਦਾਨ ਉਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਰੁਗਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਕਿ ਉਭਾਈ ਬਾ
 ਲਾ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਸੁਖ ਗੁਰੂਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪਾਛਿਆ ਕਿ ਉਮਰ
 ਦਾਨ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹ ਕੌਣ ਬਲਾਈ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਆ
 ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹ ਵਣਮਾਣੁ ਹੈਨ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹ ਵਣਮਾਣੁ
 ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨ ਏਹੋ ਵਣਮਾਣੁ ਹੈਨ ਹੋਰ ਵਣਮਾਣੁ ਸਭੁ ਨਸ
 ਗਏ ਹਿਕਖ ਤੇ ਤਾਹਿਓ ਉਸਨੂੰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪਾਛਿਆ ਭਾਈ ਤੇ ਕੌਣ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਵ
 ਣਮਾਣੁ ਨੇ ਚੀਕਮਾਰੀ ਜਿਉ ਜੀਗਲ ਦੇ ਪਸੁ ਚੀਕਮਾਰ ਦੇ ਹੈਨ ਫੇਰ ਚਿਹਰੀ ਵਣ
 ਮਾਣੁ ਨ ਜਾਗਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਨ ਦੀ ਬੋਲੀ ਏਹੋ
 ਹੈ ਜੋਹ ਚੀਕਮਾਰ ਕੇ ਵਣਮਾਣੁ ਨਰਾਸੀ ਸੋ ਜਾਇ ਕੇ ਜੀਗਲ ਦਾ ਮੇਵਾ ਲਿਆਇ
 ਆ ਤੇ ਦੁੱਰ ਮੇਵਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਅਗੇ ਰੱਖ ਕੇ ਆਪਨ ਸਾਗਿਆ ਹਟ ਕਰ ਪਿਛਾ ਖੜਾ ਹੋ
 ਇਗਾਇਆ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੇਵਾ ਚੁਕਲੇ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾ ਜੋਹ ਕੇਹਾ ਪਰਸਾਦ ਤਾ ਨਹੀ ਅਚਵੇਰੇ ਹੋਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬ
 ਲਾ ਏਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਤੇ ਏਹ ਵਣਮਾਣੁ ਹੈਨ ਏਹ ਸਭੁ ਜੀਅ ਜੀਤ ਕੋਲੋ ਬਦਤਰੁ
 ਦੇ ਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀ ਉਸ ਜੀਗਲ ਵਿਚ ਇਕ ਮਹੀਨ ਰਹੇ ਅਤੇ ਤੀਖਣ ਸੈਣ ਨਲ ਮੇ
 ਲਾਹੋਇਆ ਕਈ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧ ਲਗਾ ਦੈ ਜਬ ਸਮਾਧ ਲਗੀਰ
 ਹੈ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਜਬ ਸਮਾਧ ਖੁਲੇ ਤਉ ਚਲ ਪਏ ਗੁਰੂਜੀ

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸੁਵਰਨਪੁਰਕੀ ਸਿਧਾਨਲਹੇਈ
 ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਰਾਹੁ ਵਿਚ ਦੇਖਨ ਤਾ ਕਿਆ ਦੇਖਨ ਸਭ ਸਿਧ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਪੈਨ
 ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਜਾਇਕਰ ਕਹਿਆ ਆਦੇਸ ਹੋ ਸਿਧੋ ਨ ਬੋਜਤੀ ਓ ਤਾ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹ
 ਆਦਪੁਰਖ ਕੋ ਆਦੇਸ ਆਓ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਤਾ ਫੇਰ ਗੋਰਖ ਨਾ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਨਨ
 ਕਜੀ ਆਪਕੀ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਪੈ ਜੋ ਹਮ ਕੋ ਦਰਸਨ ਹੁਆ ਹੈ ਹੇ ਨਨਕਜੀ
 ਧਰਤੀ ਕਾ ਦੁਪਣਾ ਕਿਆ ਹੈ ਅਕਾਸਕੀ ਕੁੰਜੀ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰਤਾਰੇ ਕਿਆ ਹੈ ਅ
 ਕਾਸ ਸਕਲ ਮੇ ਦੇਉ ਤੇ ਕੇਤੇ ਪੈ ਹੇ ਪੁਰਖਾ ਇੰਦ੍ਰ ਬਰਸੈ ਨ ਉਧਰੇ ਉਠਤ ਮਾਰੇ
 ਬੈਠਤ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਸੋਇਆ ਸੂਤਾ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਮੇ ਜਾਲਹ ਮਾਰ ਕਹਾਰ ਹੋਗੇ ਧੁਤਾ ॥ ੧ ॥
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ॥ ਉਠਤ ਜਗੋ ਬੈਠਤ ਜਗੋ ਜਗੋ ਸੋਇਆ
 ਸੂਤਾ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਾ ਤਉ ਬਾਬੇ ਕਾ ਪੁਤਾ ॥ ਸਗਲੀ ਰਿਬੀ ਕੋਰ ਪਸ
 ਰਾ ਧਰਤੀ ਤੇ ਉਚਾ ਚੌੜਾ ਅਕਾਸ ਤੇ ਮੂਰਾ ਇੰਦ੍ਰ ਜਿਹ ਬਾਏ ਕੋ ਨਾਲਿ ਕਹੁ ਨਨ
 ਕ ਇਤ ਸੰਜਮ ਬਚੈ ਕਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਨਨਕਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਣਕਾਰਿ ਕਾਲ
 ਦਲ ਗੀਰ ਹੋਇਆ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਤਉ ਆਪਕੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚਹਾ
 ਤਉ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਨੇ ਕਾਲ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕੀਤੀ ॥ ਕਹਾ ਭਾਇਆ ਜੇ ਪਿਤ੍ਰੁ ਨ
 ਪੜਿਆ ਜੇ ਸਉ ਬਰਸਾ ਭਰਮਤਾ ਫਿਰਿਆ ਅਉ ਵਧਾਈ ਅੰਤ ਕਾਲ ਪਿਤ੍ਰੁ
 ਪੜੈ ਗਾਭਾਈ ॥ ਆਵੈ ਕਾਲ ਕਹਾ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥ ਜਲ ਬਲ ਮਹੀ ਮਲ ਕਾਲਿ ਖੁ
 ਦਾਇ ॥ ਆਵੈ ਕਾਲ ਕਹਾ ਕੋਈ ਨਸੈ ॥ ਕਉਨ ਕੁੰਟ ਜਿਤ ਰਹੀ ਮੇ ਬਸੈ ॥ ਚਉਦਾ ਤ
 ਬਕ ਕਾਲ ਕੇ ਵਸਾ ॥ ਕਾਲ ਕੇ ਬਾਧੇ ਰਾਮ ਰਸੁਲਾ ॥ ਨਨਕ ਸਰਬ ਕਾਲ ਕਬੁਲਾ ॥
 ਆਪੇ ਆਵੈ ਆਪੇ ਜਾਇਆ ਆਵੈ ਕਾਲਿ ਕੋ ਸੇ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਸੇਧ ਸਾਧ ਜਬ ਦੇਖਿਆ
 ਮੜਾ ॥ ਜਿਤ ਦੇਖੇ ਤਿਤ ਨਨਕ ਖੜਾ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਕਾਲ ਸ੍ਰੀਗੁ
 ਰੂਜੀ ਨੁ ਨ ਮਸਕਾਰ ਕਰਕੈ ਚਲਦਾ ਗਹਿਆ ॥ ਇਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੋਇਆ ਤਾ ਸਰੇ
 ਸਿਧ ਉਠਕਾਰਿ ਸਮੁੰਦਰ ਕੇ ਪਾਰ ਚਲੇ ਗਏ ਤਉ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ
 ਕੋ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਕਹਾ ਚਲੇ ਅਸੀਭੀ ਸਮੁੰਦਰ ਕੇ ਪਾਰ ਚਲੇ ਚਲੀਏ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ
 ਭੀ ਸਮੁੰਦਰੇ ਪਾਰ ਸਿਧਾ ਕਉ ਅਦੇਸ ਅਦੇਸ ਕੀਤਾ ਅਗੇ ਸਿਧ ਨੇ ਕਹਾ ਆ
 ਦੇਸ ਆਦਪੁਰਖ ਕਉ ਅਦੇਸ ਆਈਏ ਨਨਕ ਤਪਾਜੀ ਸਿਧਾਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤ
 ਗਿਆਨ ਏਕ ਨਗਰ ਸਿਸਦਸ ਦੁਆਰਾ ਕਹੁ ਸਤਿਗੁਰਾ ਸਤਿਸਤਿ ਬੀਰਬਾ ॥
 ਗਿਆਨ ਭੀ ਕਹੈ ਹੜ੍ਹ ਹੜ੍ਹ ਭੀ ਹਸੈ ਪੀਛੇ ਅਉਝੜੁ ਆਗੈ ਬਸੈ ॥ ੧ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ

ਨਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਏਕ ਨਗਰ ਤਿਸ ਦਸ ਦੁਆਰਾ ਕਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਸਤਿਬੀਚ
ਗਾਗਿਆ ਨਕਰੇ ਹਰੁ ਹਰੁ ਭੀ ਹਸੈ ਆਗੇ ਅਉਝ੍ਹ ਪੀਛੇ ਬਸੈ॥ ੨ ॥ ਤੁਸਿ
ਬੋਲੇ ਬਾਲਿਆ ਕੋਈ ਤੂੰਗੀ ਗੁਰੁ ਕਰ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਸਿਧੋ ਤੁਸੀ ਕੋ
ਈ ਆਪਣਾ ਸਬਦ ਬੋਲਹੁ ਜਿਸ ਕੇ ਸਬਦ ਕੀ ਹਮ ਕਉ ਪਰਤੀਤ ਆਵੈ ਗੀ ਤਿਸ
ਕੋ ਮੈ ਗੁਰੁ ਕਰਾਂਗਾ ਤੁਸਿ ਬੋਲੇ ਬਾਲਿਆ ਅਸੀ ਸਬਦ ਕਹਿ ਦੇਹੁ ਤੁਸ
ਟਦਾ ਜਾਹੁ ਜਿਸ ਕੇ ਸਬਦ ਕੀ ਤੈਨੁ ਪਰਤੀਤ ਆਵੈ ਗੀ ਤਿਸਨੂੰ ਗੁਰੁ ਕਰੀ॥
ਤੁ ਸੀਗੁਰੁ ਨਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਚੋ ਸਿਧੋ ਜੀ ਕਹੋ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਸਬਦ॥

ਤਪ੍ਰਥਮੇ ਈਸਰ ਨਬ ਬੋਲਿਆ॥ ਸੋਗਿਰਹੀ ਜੇ ਨਿਗਰਹਿ ਕਰੈ ਜਪਤਪ
ਸੰਜਮ ਭਿਖਿਆ ਕਰੈ॥ ਪੰਨਦਾਨਕ ਕਰੈ ਸਗੀਗਾ ਸੋਗਿਰਹੀ ਗੰਗਾ ਕਾ ਨੀਰਾ॥
ਬੋਲੇ ਈਸਰ ਸਤਸਰੂਪਾ ਪਰਮਤਤਮੇ ਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ ੧ ॥ ਦੁਜੇ ਗੋਰਖ ਨਬ ਬੋਲੇ
ਸੋ ਅਉਧਤੀ ਜੋ ਧੁਪੇ ਆਪਾ ਭਿਖਿਆ ਬੁਝਨ ਕਰੈ ਸਤਾਪਾ ਹਟਪਟ ਕੀ
ਭਿਖਿਆ ਕਰੈ॥ ਸੋ ਅਉਧਤੀ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਚਰੈ॥ ਬੋਲੇ ਗੋਰਖ ਸਤਸਰੂਪਾ॥ ਪਰਮ
ਤਤਮੇ ਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ ੨ ॥ ਤੀਜੇ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਬੋਲਿਆ॥ ਸੋ ਉਦਾਸੀ ਜੋ ਰਹੈ ਉਦਾ
ਸਾ ਅਰਧ ਉਰਧ ਨਿਰੰਤਰ ਵਾਸਾ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਪਾਵੈ ਗੰਢਾ॥ ਤਿਸ ਉਦਾਸੀ ਕਾ
ਪੜੈ ਨ ਕੰਧਾ॥ ਬੋਲੇ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਸਤਿਸਰੂਪਾ ਪਰਮਤਤਮੇ ਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ ੩ ॥
ਚੌਥੇ ਚਰਪਰ ਨਬ ਬੋਲਿਆ॥ ਸੋ ਪੰਥੰਡੀ ਜੋ ਕਾਇਆ ਪਖਾਲੈ॥ ਕਾਇਆ
ਕੀ ਅਗਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਜਾ ਲੈ॥ ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦਨ ਦੇਈ ਝਰਨ ਤਿਸ ਪਾਖੰਡੀ ਜਰਨ
ਮਰਨਾ॥ ਬੋਲੇ ਚਰਪਰ ਸਤਸਰੂਪਾ ਪਰਮਤਤਮੇ ਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ ੪ ॥ ਪੰਜਵੇ
ਭਰਬਰੀ ਬੋਲਿਆ॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋ ਉਲਟੈ ਬ੍ਰਹਮਾਨੁ ਭਕਮਲ ਮਹਿ ਰੋਪੈ ਬੀ

ਮਾਅਹਿਨਿਸਮੰਤਰਰਹੈ ਧਿਆਨਾਤੇਬੈਰਗੀਸਤਿਸਮਾਨਾਕੁਰਬਰਬੋਲੈ
 ਸਤਸਰੂਪਾਪਰਮਤਤਮੈਰੇਖਨਰੂਪਾ॥੫॥ ਤਾਸਿਧਨੇਕਹਿਆ ਅਰੇਬਾਲੇ
 ਤੈਭੀਕੋਈਸਬਦਬਾਖਿਆਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਿਆਹੈਸਿਧੋਨਾਬੋਜੀਜੇਕ
 ਰਤੁਮਆਗਿਆਕਰੇਤੁਮੈਭੀਕੋਈਸਬਦਅਖਾ॥ਤਾਸਿਧਕਹਿਆਹੈਨਨਕਤ
 ਪਾਜੀਤੁਮਭੀਸਬਦਅਖੇ ਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਿਆ ਕਿਉਮਰੈਮੰ
 ਦਾਕਿਉਜੀਵੈਜੁਗਤਾਕਿਨਪੜਾਇਕਿਆਖਜੈਬੁਗਤਾਅਸਤਨਾਸਤਏਕੋਨਾਉ
 ਕਉਣਸੁਅਖਰਜਿਤਰਹੈਹਿਆਉ॥ਧੁਪਛਾਉਜੇਸਮਕਰਸਹੈ॥ਨਨਕਬੋਲੈ
 ਗੁਰਕਉਲਾਏ॥ਛਿਅਵਰਤਾਰੇਵਰਤੈਪੁਤਾਨਾਸੈਸਾਗੀਨਾਅਉਧੁਤਾ॥ਨਿਰੰਕ
 ਰਜੋਰਹੈਸਮਾਇ॥ਕਹੇਭੀਖਿਆਮੰਗਣਜਾਇ॥ਨਨਕਬੋਲੈਸਤਿਸਰੂਪਾ
 ਪਰਮਤਤਮੈਰੇਖਨਰੂਪਾ॥੧॥ ਤਾਸਿਧਬੋਲੈਬਾਲਿਆਅਸਾਡਾਅਖਿਆ
 ਕਿਛੁਸਮਾਝਿਆਹੈਕਿਨਹੀਸਮਾਝਿਆ ਪਰਅਸਾਂਤੇਰਾਬੋਲਿਆਕਿਛੁਨ
 ਹੀਸਮਾਝਿਆ ਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣੇਸਿਧੋਜੀਤੁਸਾਨੁਇਕਾਇਕ
 ਸਿਧਨੂੰਛਿਅਛਿਅਗਿਹਲਗੇਹੋਏਹੈਨਾਅਤੇਕੁਰਬਰੀਨੂੰਨੀਗਿਹਲਗੇਹੋਏਹੈ
 ਨਾ॥ਏਹਬਤਸੁਣੀਹੀਸੀਕੁਰਬਰੀਦੀਬਿੰਦਗਿਰਗਈਰੋਵਣੇਲਗਾ ਤਮਛੇ
 ਦਰਨਾਬਨੇਕੁਰਬਰੀਦੇਸਿਰਮਿਰਗਾਨੀਮਾਰੀ ਅਰਕਹਾਰੇਬਾਵਲੇਕਿਉਕਲ
 ਪਦਾਹੈਛਿਅਛਿਅਗਿਹਤਾਅਸਨੂਦਸਦਾਹੈ ਅਤੇਨੈਤੇਰੇਤਾਈਕਾਹਿਤਾਹੈ
 ਪਰਅਸਨੂਪੁਛਲੈਣਦੇਹ ਸਿਧਾਕਹਤਪਾਜੀਕੌਨਗਿਹਅਸਨੂਲਗੇਹੈਨ
 ਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਾ ਸਿਧੋਜੀ ਬਿਖਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਸਮੰਕਰਿਜਾਨ
 ਤਕਾਬੋਲਿਆਦਰਪਰਵਾਨਾ॥੧॥ਗੁਰੂਜੀਕਹੈਹੈਸਿਧੋਤੁਸੀਸੁਆਦੀਹੋਸੁਕਿ
 ਤੀਨਹੀਜੇਭੁਖਲਗਦੀਹੈਤਾਭੋਜਨਕੋਧਾਵਤੇਹੋਤਿਖਾਲਗਦੀਹੈਤਾਂਪਣੀਕੋ
 ਧਾਵਤੇਹੋਧੁਪਲਗੇਤੇਛਾਇਆਕੋਧਾਵਤੇਹੋਨੀਂਦਆਵਤੀਹੈਤਾਸੇਵਣੇਕੋਧ
 ਵਤੇਹੋਪੰਜਵੇਹੀਕਾਰਕਰਤੇਹੋਛੇਵੇਮਾਇਆਕੋਲੇਭੀਹੋਤਾਸਿਧਾਂਨੇਕਹਾਕੁਰਬ
 ਰੀਕੌਨੈਕੋਹੜੇਹੈਨ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹੈਛਿਅਗਿਹਏਹੁਜੇਹੜੇਤੁਹਾਨੁਭੀਹੈਨਾ॥
 ਤਿਨਹੋਰਏਕਰਤਕੇਕਿੰਗਰੀਬਜਾਵਤਾਹੈਦਿਨਕੌਰੋਪੜਖੋਲਤਾਹੈਚਿਤਵ
 ਣੀਬਿਰਥੀਧਾਵਦੀਹੈਤੀਸਰੇਮਦਪੀਤਾਹੈਕਬਾਬਖਾਤਾਹੈਅਰੁਜੋਗਨਾਲਪਿ
 ਆਨਨਹੀਲਾਵਦਾ ਨਾਬਨਿਰੰਜਨਇਨਬਾਤਾਤੇਨਿਆਰਾਠਹਦਾਹੈਏਹੁਬ
 ਤਸੁਣਕਰਸਰੂਸਿਧਮਿਰਗਾਨੀਕੇਰਥਪਰਸਵਾਰਹੋਕੇਸਮੰਦਰੋਉਰਾਰੋ

ਇਉਤਰੇ ਗੁਰੂਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਇਕੇ ਕਨਾਰੇ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਤੁਸਿਧਾਕ
ਹਿਆ ਅਪਸਮੇ ਨਾਨਕਜੀ ਤਪਹੀ ਗਹਿਆ ਤਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਕਹਾਚਲੇ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਭੀ ਸਿਧਾਪਾਸਚਲੀਐ ਤਮਰਦਾਨ ਬੋਲਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਸਮੁੰਦਰ ਸਾਗਰ ਤ ਬਹੁਤ ਖਰਾਏ ਅਤੇ ਜੀਲੋਕ ਇਉਂ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਜੋ ਕੋਈ
ਇਸ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਪੈਦਾਏ ਸੋਗਲ ਜਾਵਾਏ ਮਤ ਅਸੀਭੀ ਗਲਜਾਵੀਏ ਤਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਹਸਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ
ਲਿਆ ਆਉ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਚੜ੍ਹੀ ਖੜਾਵੀ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਜਾਇਖੜੇ ਹੋਏ ਭਾਈ ਬ
ਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਸਮੁੰਦਰ ਲੰਘਕੇ ਸਿਧਾਪਾਸ ਆਇ ਬੈਠੇ ਸਿਧ ਦੇਖਕੇ
ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਏਹ ਤਾ ਕੋਈ ਬਰਮਾਹਾ ਪਰਖਾਏ ਖੜਾਵਾ ਪਰਚ
ਕੁਝੇ ਸਮੁੰਦਰ ਲੰਘ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁਸਿਧਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕੋ ਆਵੇਸ ਅਵੇਸ ਕੀਤਾ
ਸਿਧ ਅਹਾਰ ਲਗੇ ਕਰਨ ਸਿਧਾ ਨੇ ਭੁਰਬਰੀਕੋ ਪਾਣੀ ਕੋਭੇਜਿਆ ਭੁਰਬਰੀ ਦੇ
ਕਬੀਕ ਤੇ ਏਕੋਡੋਲ ਲੈਕਰ ਚਾਲਿਆ ਓਹ ਬੀਕਚੋਂ ਠਮਟਕਾ ਹੈਸੀ ਚੋਂਡੀ ਡੋਲ
ਉਸਮੇਂ ਪੈਦੇ ਹੈਸਨ ਭੁਰਬਰੀਕੇ ਸਾਬ ਗੁਰੂਜੀ ਭੀ ਚਲੇ ਖੁਹੇ ਪਰ ਭੁਰਬਰੀ ਡੋਲਕ
ਦੁਤ ਜਾਵੇ ਗੁਰੂਜੀ ਬੀਕਮੈਂ ਡੋਲ ਪਾਵਦੇ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਬੀਕ ਭਰਗਈ ਤਾਭੀ ਗੁਰੂਜੀ ਪ
ਣੀ ਪਾਵਦੇ ਜਾਵੇ ਤਾਭੁਰਬਰੀ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਭਰੇ ਉਪਰ ਪਾਣੀ ਪਾਵਦੇ ਹੋ ਪਾਣੀ ਏ
ਵੈ ਜਾਵਾਏ ਤਾਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਭੁਰਬਰੀ ਤੂੰ ਕਹੇ ਕਉ ਦਲਾ ਗ੍ਰੀਹ ਦੇਵਾਏ ਤੇਰੇ
ਗ ਗਇਆ ਨਹੀ ਜਬ ਬਰਤਨ ਭਰਤਾਏ ਤਉ ਉਛਲਤਾ ਭੀਐ ਭੁਰੇ ਉਪਰ ਪਾਣੀ ਗਿ
ਰਿਆਏ

ਸਿਧਨੇ ਮਾਇਆ ਪਸਾਰੀ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਜਹਾਂਕਹਾ ਹੀਰੇ ਮੋਤੀ ਲ
ਲ ਜਵਾਹਰ ਹੀ ਵੀਐ ਸਿਧਨੇ ਮਨਮੈ ਕਹਾ ਰਚਨ ਦੇਖਕਰ ਨਨਕ ਤਪਾਹਮਰਾ
ਚੇਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਓਹ ਬੀਕ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਵ ਸੇ ਬੀਕ ਕੋ ਪਾਂਚ ਉਗਲੀ ਪ
ਰਧਰਕੇ ਲੇਆਏ ਉਸਮਾਇਆ ਪਰਧਿਆਨ ਭੀ ਨਹੀ ਕੀਆ ਅਤੇ ਏਕ ਕੁਰੀ

ਗ ਪੰਛੀ ਓਕੀ
ਵੈ ਏਕ ਕੁਰੀਗ
ਣੀ ਕੋ ਮੋਢੇ ਪਰ
ਲੇਲ ਕਰਦੇ ਉ
ਭੁਰਬਰੀ ਨੇ ਦੇ
ਰੇ ਪਾਪੀ ਤੂ ਕਿ

ਤਾਉਤੁਤੀ ਜਾ
ਕਾਮੋਦ ਕੁਰੀਗ
ਹੈ ਅਪਸਮੇ ਕ
ਰੁਤੇ ਜਤੇਐ ਤਾ
ਖਕਰ ਕਹਾਅ
ਆਕਾਮੀ ਗੀਪੀ

ਤੁਕਰਤਾਏ ਤੁੰਨਰਕ ਵਾਸੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਕੁਰੰਗ ਪੰਛੀ ਬੋਲਿਆ ਅਰੇ ਭਰਥਰੀ ਹਮ
ਪਾਪੀ ਨਹੀ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਹੈ ਕਉਲਾਪਤ ਰਾਜੇ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਹੈ ਤਿਸਕੇ ਸਾਥ ਦੇਵਿੰਗੀ ਤੇਰਾ
ਸੰਜੋਗ ਕਉਇਆ ਹੈ ਆਜ ਰਾਤ ਕੇ ਤੇਰਾ ਸੰਜੋਗ ਇਕਠ ਹੋਵਾ ਹੈ ਜੇ ਤੂੰ ਆਜ ਚਰਪ
ਹਿਰਮੇਂ ਨਹੀ ਪਹੁਚੇਗਾ ਤਾ ਤੁੰਨਰਕ ਮੇ ਬਸੇਗਾ ਅਤੇ ਪੈਰੂ ਛਿਨ ਵੇ ਕਰੇ ਵੀ ਕੋਹ ਹੈ
ਏਹੁ ਸੁਣਕਰ ਭਰਥਰੀ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇਆ ਸਿਧਕੇ ਆਇਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸਿਧੋ
ਨਾ ਬੇਜਤੀਓ ਆਜ ਮੇਰੇ ਕੋ ਵਹਾਂ ਲੈ ਚਲੇ ਤਉ ਮੈਂ ਨਰਕ ਤੇ ਬਚਾਂਗਾ ਨਹੀ ਨਰਕ
ਮੇ ਪੜਾਗਾ ਤਾ ਸਿਧਾ ਕਹਾ ਭਰਥਰੀ ਵਹਾਂ ਆਜ ਹੀ ਪਹੁਚਣੇ ਕਾ ਕਉਨਾ ਹੀ ਭਰ
ਥਰੀ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਭਰਥਰੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨ
ਹੀ ਜਾਤਾ ਤੂੰ ਹਮ ਤੁਝ ਕੋ ਲੇ ਚਲੈਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਰਥਰੀ ਭਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਸਿਧਾ ਕੋ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਕਾਹਿਕਰ ਉਠਾ ਗਈ ਤੀ ਇਕ ਜੋਜਨ ਸੂਰਜ ਕੇ ਉਠੇ
ਸੂਰਖਾ ਚੰਪੜਾਨ ਰਾਜੇ ਕੇ ਨਗਰ ਜਾਇ ਉਤਰੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਭਰਥਰੀ ਉ

ਸ ਬਾਗੇ ਮੇਖ
ਉਲਾਪਤ ਨ
ਦੀ ਹੈ ਵਹਾਤੂ
ਰੀ ਵਹਾਂ ਗਇ
ਇਸ ਨਾਨਕ
ਭਰਥਰੀ ਪੈ
ਕਉਲਾਪਤ
ਖਕੇ ਭਰਥਰੀ
ਕੜਲੀ ਤਾਤੇ

ਹਾ ਹੈ ਵਹਾਕ
ਵਣੇ ਕੋ ਆਵ
ਜਾਹੁ ਭਰਥ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਰਨੇ ਲਗੇ ਤੇ
ਰਮੇ ਪਦਮ ਬ
ਨੇ ਪਦਮ ਕੋ ਦੇ
ਕਾ ਅੰਚਲ ਪ
ਕਹਾ ਹੇ ਭਰਥ

ਰੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਭਰਤਾ ਹੈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਕਹਾਂ ਜਾਤਾ ਹੈ ਆਜ ਕੀ ਰਾਤ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਸੰਜੋਗ ਹੈ ਕੋਲਾ
ਪਤ ਕੀ ਚੋਰੀ ਨੇ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਕੋ ਖਬਰ ਕਰੀ ਕਹਾ ਏਕ ਅਤੀਤ ਬਾਗੇ ਮੇ ਆਇਆ
ਹੈ ਉਸਕੇ ਕਉਲਾਪਤ ਵਰਿਆ ਚਾਹਤੀ ਹੈ ਤਾ ਕੋਲਾਪਤੀ ਕੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕਾਈ ਰੂਪ
ਸੈਨ ਬਾਗੇ ਮੇ ਆਏ ਦੇਖੇ ਤੇ ਭਰਥਰੀ ਬੈਠਾ ਹੈ ਕਉਲਾਪਤ ਭੀ ਬੈਠੀ ਹੈ ਉਨੇ ਨੇ ਕ
ਹਾ ਹੇ ਫਕੀਰ ਚੋਟ ਕੀ ਹੈ ਇਸਕੇ ਸੁਲੀ ਦੇਓ ਭਰਥਰੀ ਕੋ ਸੁਲੀ ਪਰ ਚੜਾਇਮ
ਤਉ ਭਰਥਰੀ ਨੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਉ ਮਨ ਮੇ ਸਿਮਰਨ ਕੀਆ ਅਰਕਹਾ ਹੇ
ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਜਿਸਤ ਰਾਮੇ ਨੂ ਏਥੇ ਲੈ ਪਹੁਚੇਹੋ ਮੇਰੀ ਗੱਖਿਆ ਕਰਹੁ

ਤੁਗੁਰੂਨਕਜੀ ਤੁਗੁਪਹੁਚੇ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਦੇਖਦਿਆ ਹੀ ਸੁਲੀਹਰੀ ਹੋਇਗਈ
ਤੁਕਉਲਾ ਪਤਕੇ ਮਾਤਾਪਿਤਾ ਅਰਹੁਪਸੈਨ ਭਾਈ ਅਚਰਜਾਇ ਗਏ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਅਤੇ ਪੁਛ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਸਾਡੀ ਗਿਖਅ
ਕਰੇ ਤੁਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇਰਾਜ ਤੂੰ ਚਿਤਾਮਤ ਕਰਹਿ ਇਸਕਉਲਾਪਤਿ ਕਾ ਦੋ
ਇਵਾਰੀ ਅਗੇ ਭੁਰਬੁਰੀ ਸੇ ਸੰਜੋਗ ਭਾਇਆ ਹੈ ਅਬ ਇਸਕ ਸੰਜੋਗ ਇਸੀ ਸੇ
ਹੋਨਾ ਹੈ ਤੁਰਾਜ ਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਬਹੁਮਥਾ ਦੇ ਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜਿਉ ਤੁਹਾਡੀ
ਰਜਾਇ ਹੈ ਤਿਵਹੀ ਕਰੀ ਮੇਜੀ ਤੁਗੁਰੂਨਕਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਉ ਚਰਨ

ਬੰਦਨਾ ਕਰੀ
ਕਰੀ ਮਹਾਰਾ
ਵੇਕਰੇ ਮੇਘ
ਦੇਵੇ ਜੀ ਤੁਸੀ
ਨੇ ਮੇਘ ਮਾਲ
ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕ
ਜਨਕ ਸਮਾ
ਰਾਜੇ ਚਰਨ ਬੰ

ਅਤੇ ਅਰਜ
ਜਾਏਹ ਛਿਨ
ਮਾਲਾ ਹਮਕੇ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ
ਭੁਜੀ ਰਾਜੇ ਕੇ
ਹਾਹੇਰਾਜ ਭੁ
ਨਬਨਾਓਤਾਂ
ਦਨਕਰੀ ਮਹਾ

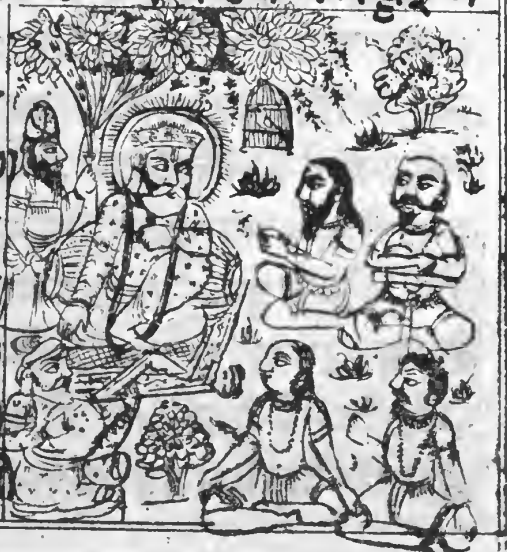
ਰਾਜ ਸਭ ਕਾਰਜ ਤੁਮਹੀ ਸੁਧਾਰੇ ਤੁਗੁਰੂਨਕਜੀ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਦਿਸਟ ਕਰਕੇ ਸਭ ਸ
ਮਾਨਰ ਚਰੀਏ ਭੁਰਬੁਰੀਕਾ ਬਿਆਹੁਕਰਾਇਆ ਮੇਘਮਾਲਾ ਜਨੇਤੀ ਕੀਏ ਕੋਲਾਂ
ਪਤਕਾ ਬਿਆਹੁਕੀਆ ਤੁਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਮੇਘਮਾਲਾ ਕੋ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਸਭ ਅਪਣੇ
ਅਸਥਾਨ ਕੋ ਗਏ ਗੁਰੂਜੀ ਆਪ ਭੀ ਚਲਣੇ ਲਗੇ ਤੁਕਉਲਾ ਪਤ ਨੇ ਰੁਦਨ ਕੀਆ
ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਮੇਰੇ ਮੇ ਕਉਣ ਆਵਿਗਾ ਅਧੈ ਤੁਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਕਉਲਾ ਪਤ ਤੂੰ ਸੋਲ
ਹਜਾਰ ਵਰੋ ਹੋਰ ਤਪਕਰੈਗੀ ਤਉ ਭੁਰਬੁਰੀ ਜੀ ਕੋ ਸਾਥ ਸਮਾਵਣੇ ਵਾਲੀ ਹੋਵੈਗੀ
ਤੂੰ ਤਪਕਰਤੇਹ ਪਿਰੁ ਕਚਾਨਾ ਰਹੇ ਕੋਲਾਪਤ ਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਕੋ
ਲਾਪਤ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਭੋਛਣ ਦੀਆ ਬਾ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲ ਸਕੇਨਾਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੰਸਾਰੀਆ ਕੀ ਵਸਤੂ ਲੇਕਰ ਮੇਸੇ ਸਵਾਰਨਹੀ ਹੋਸਕੀ
ਦਾ ਤੁਮਰਦਾਨਾ ਕੋਲਾਪਤ ਕੋ ਭੋਛਣ ਦੇਹੀਆ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਸਿਧਾ ਕੋ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਕਹੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਸਭ ਸਿਧਾਨੇ ਕਹਾ ਹੋਨਾਨਕਜੀ
ਤੂੰ ਬਡਾ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਦੇਤੀ ਸਕਤਾਇਤੀ ਹੈ ਸਭ ਸਿਧਾ

ਨਿਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੁ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਬਿਦਿਆ ਹੋਵਤੇ ਭਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਪੰ
ਨਵਾ ਦ ਕਰਤੇ ਕਰਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਧੀਨਾ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਨਾਨਕ ਮਤੇ ਕੀ ਸਿਧਾ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਜਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਸਿਧ ਸਭ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਮ
ਨ ਇਛਾ ਕਰ ਚਲੇ ਗਏ ਤਾਭਾਈ ਬਾਲ ਤੇ ਮਰਦਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਹੈ
ਜਨ ਤਾਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਸਿਧ ਹੋਰ ਭੀ ਕਿਸੇ ਅਸਥਾਨ ਰਹਿਤੇ ਹੈ
ਕਿਉਂ ਹੀ ਮਿਲੇ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੇ ਭਾਈ ਬਾਲ ਤੁਮਾਰੇ ਕੋ
ਹੋਰ ਭੀ ਸਿਧ ਕਾ ਅਸਥਾਨ ਦਿਖਾਵਤੇ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੇ ਉਡ ਗਈ ਤੀ
ਨਾਨਕ ਮਤੇ ਇਕ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਤੁਹਾ ਇਕ ਪਿਪਲ ਸੁਕਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਹੇ
ਠ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਕਾ ਸੁਕਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਿਪਲ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿ ਬੈਠੇ ਦੇਨ
ਲਹੀ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸੇ ਸਭ ਸਿਧ ਆਇ ਮਿਲੇ ਤਾ
ਸਿਧਾ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁ ਪੁਛਿਆ ਹੈ ਬਾਲ ਕਾ ਦਇਆ ਮੂਰਤ ਜੀ ਤੁਮ ਕਿਸ
ਕਾ ਸਿਖ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰੇ ਕਿਸ ਦੁਖ ਕਰ ਕੇ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਸੁਹੀਰਾ ਗੁਮੈ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਵਣ ਤੁਰਾ ਜੀ ਕਵਣ
ਣ ਤੁਲਾ ਤੇਰਾ ਕਵਣ ਸਰਾਟੁ ਬਲਾਵਾ ਕਵਣ ਗੁਰੂ ਕੈ ਪਹਿਰੀ ਖਿਆਲੇ ਵਕੈ ਪ
ਹਿ ਮੁਲ ਕਰਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀ ਤੇਰਾ ਅੰਤ ਨ ਜਾਵਾ ॥ ਤੁੰ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀ ਅ
ਲ ਭਰ ਪੁਰ ਲੀਣਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਤੁਰਾ ਜੀ ਚਿਤ ਤੁ
ਲਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਰਾਟੁ ਕਮਾਵਾ ॥ ਘਰ ਹੀ ਭੀ ਤਰ ਸੇ ਸਹੁ ਤੇ ਲੀ ਇਨਾ ਬਿਧ ਰਹਾਵਾ
੨ ॥ ਆਪੇ ਕੰਠਾ ਤੇ ਲਤਰਾ ਜੀ ਆਪੇ ਤੋਲਣ ਹਰਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੇ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆ
ਪੇ ਹੋਵਣ ਜਾਹਾ ॥ ਅਧਿਲਾ ਨੀਚ ਜਾਤ ਪਰ

ਦੇ ਸੀ ਖਿਨ ਆਵੈ ਤਿਲ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੀ ਗ
ਤ ਨਾਨਕ ਗਹਿਦਾ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪਾਵੈ ॥ ੪ ॥
੧ ॥ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕਰ ਸਿਧਾ ਕਹਿਆ
ਹੇਤ ਪਾਜੀ ਇਥੇ ਤੋਂ ਕਿਤ ਸਬਬ ਆਇਆ
ਹੈ ॥ ਅਭੁ ਕਿਛੁ ਸੋਭਤ ਭੀ ਰਾਖਤਾ ਹੈ ਤਾਬ
ਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸਿਧੋ ਨ ਥੋ ਜਤੀ
ਓ ਮੈ ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਹਾਂ ਸਕਤ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ

ਨੇਤੁਸਾਨੁਹੀਬਖਸੀਪੈ ਤਸਿਧਾਨੇਕਹਿਅਭਾਈਇਸਨੁਪਰਤਾਇਦੇਖੀਮੇਤਾ
ਸਿਧਾਨੈਕਹਾਹੇਬਾਲੇਤੂਜੋਗੀਹੋਹੁਗੁਰੂਕਰੇਦਰਸਨਮੁਦਰਲੇਵੇਜੋਗਤੇਸਰੀਰ
ਇਸਾਬਿਰਹਿਤਾਪੈਨਉਨਿਧਅਠਗਹਿਸਿਧਪਾਸਹੀਗਹਿਤੀਆਹੈਸਦੀਵਸਾਰੇ
ਜਗਤਮੇਪੁਜਾਕੇਯੋਗਹੋਵੀਤਾਪੈਸਭਕੇਉਪਰਤੁਕਮਚਲਤਾਪੈਸਭਹੁਕਮਮਾਨਤੇ
ਪੈਜੋਰਿਦੇਕੀਚਾਹਿਹੋਤੀਪੈਸੋਸਭਪੂਰੀਹੋਜਾਤੀਪੈਬਲਵਾਲੇਹੋਈਦਾਪੈਤਗੁਰੂ
ਨਨਕਜੀਨੈਕਹਾਅਸਨੈਤਨਹੰਤਾਛਡਦਿਤੀਪੈਦੇਹਾਬਿਰਹਖਟੇਦਕੰਮਕੋਈਨਹੀ
ਚਹੇਦੇਹਹੋਨਾਰਹੇਕਛਲੋੜਨਹੀਅਤੇਕਲਪਬਿਖਵਤਦੇਵਤਰੂਜੋਭਗਵੰਤਕਾ
ਨਾਮਪੈਜਬਰਿਦੇਕਰਕੇਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਲਈਏਸਭਰਿਧਾਸਿਧਾਹਜਰਗਹਿ
ਈਆਹੈਨਮਨੁਖਾਮੇਪੁਜਾਵਨਕੀਬਾਸਨਾਸਾਨੁਫੁਰਦੀਹੀਨਹੀਸੋਨਸੋਹਗਈਪੈ
ਅਸੀਅਘਾਇਕੇਕ੍ਰਿਪਤਹੋਰਹੇਹਾਬਭਾਅਭਰਾਮਸੁਖਪੈਸਨੂੰਨਾਮਦੇਪ੍ਰਤਾਪਕ
ਰਕੇਮੇਰੀਦੇਹਪਵਿਤ੍ਰਹੋਰਹੀਪੈਏਕੀਕਾਰਕਮੇਰਾਬੇਖਪੈਜੋਆਦਅੰਤਮਧਸਤਪੈ
ਤਸਿਧਾਨੈਕਹਿਅਹੇਨਨਕਜੀਭੇਖਮੈਅਲੇਖਪੈਜੋਗਲੇਨਹਛਾਪੈ॥

ਤਗੁਰੂਨਨਕਜੀਰਗਾਸੁਹੀਵਿਚਸਬਦਕਹਿਅਸੁਹੀਮਹਲਾ१॥ਘਰੁ७
ਜੋਗਨਖਿੰਬਾਜੋਗਨਤੂਤੂਜੋਗਨਭਸਮਚੜਾਈਮੇ॥ਜੋਗਨਮੁਦੀਮੂਰੁਮੁਰਾਇ
ਮੇਜੋਗਨਸਿੰਘਵਾਈਮੇ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਰਹੀਮੇਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵ
ਪਾਈਮੇ॥੧॥ਗਲੀਜੋਗਨਹੋਈ॥ਏਕਵਿਸਰਕਰਿਸਮਸਰਿਜਣੈਜੋਗੀਕਹੀ
ਮੇਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗਨਬਹਰਿਮਝੀਮਸਣੀਜੋਗਨਤਾੜੀਲਾਈਮੇ॥ਜੋ
ਗਨਦੇਸਦਿਸੰਤਰਭਵਿਮੇਜੋਗਨਤੀਰਥਨਾਈਮੇ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਰ
ਹੀਮੇਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਮੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੁਟੈਤਸਹਿਸਾਤੁਦੈਧਾਵਤਦ
ਰਜਰਹਾਈਮੇ॥ਨਿਝਰਸੂਰੈਸਹਿਜਧਨਿਲਾਗੈਘਰਹੀਪਰਚਪਾਈਮੇ॥ਅੰ
ਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਰਹੀਮੇਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਮੇ॥੩॥ਨਨਕਜੀਵਤਿਅ
ਮਰਿਰਹੀਮੇਮੇਸਾਜੋਗਕਮਾਈਮੇ॥ਵਜੇਬਾਝੁੰਸਿੰਘੀਵਜੇਤਉਨਿਰਭਉਪ
ਦੁਪਾਈਮੇ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਰਹੀਮੇਜੋਗਜੁਗਤਿਤਉਪਾਈਮੇ॥੪॥
੧॥ਏਹਸਬਦਸੁਣਕਰਸਿਧਾਅਦੇਸਅਦੇਸਕੀਤੀ॥ਅਤੇਗੋਰਖਨਾਥ
ਏਹਬਾਰਤਸਭਸੁਣਕੇਮਨਮੇਏਹਸੋਚਦਾਪੈਏਹਬਡਾਬਲੀਹੈਸਾਡੀਮੰਨਦਨਾ
ਹੀਏਹਹਮਾਰੇਪੰਥਮੇਆਵੈਤੋਹਮਾਰੇਪੰਥਕਬਡਾਪ੍ਰਕਾਸਹੋਵੇਗਾਇਸਜੈਸਾ
ਕੋਈਹੋਰਹੈਨਹੀਸੰਸਾਰਮੇਇਸਕਾਬਡਾਪ੍ਰਤਾਪਹੈਇਸਦੀਆਨਦੇਸਾਦੇਦੇਸਹੀ

ਮੰਨਦੇਹੈਨ ਏਕਸਕਤੀਅੰਰਲਗਾਈਗੋਰਖਨੇ ਜਿਸਸਿਲਪਰਗੁਰੂਜੀਬੈਠੇਥੇ
 ਉਸਸਿਲਕੋਉਡਾਵਨਚਾਹਿਆ ਬਡੇਜੋਰਲਗਾਏ ਓਹਸਿਲਨਹੀਹਲੀਗੋਰਖਕੇ
 ਮਨਮੇਏਹਥੀਸਿਲਹਲਾਇਦੇਵੇਗਾਇਹਗਿਰੈਗੇਯਾਂਡਰਕਰਮੇਰੇਸਿਖਰੇਵੈਗੇ
 ਓਹਸਿਲਅਚਲਰਹੀਇਤਨੇਜਤਨਕਰਕੇਗੋਰਖਉਠਕੇਚਲਦਾਰਿਹਾਇਤਨੇਮੈਂ
 ਰਾਤੀਹੋਨੇਪਰਆਈਗੁਰੂਜੀਨੈਕਹਾਮਰਦਾਨਿਆਧੁਣੀਲੈਆਉਮਰਦਾਨਧੁ
 ਣੀਲੈਟੇਕੋਗਾਇਆਜਬਧੁਣੀਮਰਦਾਨਲੈਕੇਆਇਆਭਾਂਸਿਧਾਨੇਖੋਹਲੀਤੀ
 ਮਰਦਾਨਖਾਲੀਹੋਇਕਰਉਠਿਆਇਆਤਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਕਿਉਮਰਦਾ
 ਨੈਕਹਾਗੁਰੂਜੀਆਪਸਭਕਛੁਜਣਤੇਹੋਸਿਧਾਧੁਣੀਖੋਹਲੀਤੀਹੈਤਗੁਰੂਜੀ
 ਕਹਾਮਰਦਾਨਤੁੰਚਾਦਰਸ਼ਾਤੁੰਮਰਦਾਨੇਚਾਦਰਸ਼ਾਤੁੰਮਰਦਾਨੇਦੀਰਦਰਵਿਚੋ
 ਮੇਂਗਣਾਂਨਿਕਲੀਆਮਰਦਾਨੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਲਕੜੀਆਂਗੋਹੇਬਨਵਿਚੋਕਰੇਕ
 ਰਕੇਬਹੁਤੇਰੇਲੀਤੇਆਹੇਸਿਧਾਖਸੇਟਲੀਤੇਏਹਮੇਡਣਾਂਨਿਕਲੀਆਹੈਨਤਗੁ
 ਰੂਜੀਨੈਕਹਾਮਰਦਾਨਿਆਇਨਨੂਕਟਕੇਧੁਣੀਕਰਿਜਾਮਰਦਾਨੇਵਾਹਗੁਰੂਆਖ
 ਕੇਮੇਡਣਾਂਕੁਟੀਆਂਤਕਈਹਜਾਰਮਣਾਂਦੇਧੁਣੀਹੋਇਪਈਤਮਰਦਾਨੇਧੁਣੀਬਾ
 ਲੀਤਸਿਧਾਦੇਖਕਰਹੈਰਾਨਹੋਏਫੇਰਸਿਧਾਨੇਪਉਣਚਲਾਈਬਡੀਅੰਧੇਰੀਤੂਠ
 ਨਉਠੀਦਰਖਤਭੀਲਗੇਉਡੁਣਜਿਸਪਿਪਲਦੇਹੇਠਸੀਗੁਰੂਜੀਬੈਠੇਸਨਤਾਓ
 ਧਭੀਲਗਾਉਡੁਣਗੁਰੂਜੀਨੈਉਸਪਿਪਲਨੂੰਪੰਜਾਲਾਇਆਕਹਾਅਰੇਤੁੰਕਹੰਸਾ
 ਤਹੈਈਹਾਂਹੀਖੜਾਰਹੁਓਹਖੜੇਇਗਾਇਆਤਧਾਰਪਹਿਰਾਤਅੰਧੇਰੀਚਲ
 ਦੀਰਹੀਸਿਧਮੁਹਿਫਕਕੇਲਿਮੇਪੜੇਰਹੇਸਿਧਾਕੀਆਂਧੁਣੀਆਭੀਸਭਉਡੁਗਈ
 ਆਜਾਸਵੇਰਹੋਈਅੰਧੇਰੀਮਿਟੀਤਸਿਧਾਦੇਖਿਆਧੁਣੀਆਹੈਨਾਂਹੀਤਗੋਰਖਨੇ
 ਕਹਾਹੇਭਰਥਰੀਤੂਕਿਸੀਜਾਗਾਤੇਅਗਨਲੈਆਉ।ਭਰਥਰੀਸਰੇਫਿਰਿਆ
 ਪਰਅਗਕਿਧਰੇਹਬਨਹੀਆਈਬੈਸੰਤਰਨੁਬਾਬੇਨੇਕਹਿਛੁਡਿਆਸੀਤੂਛਪ
 ਬੈਠਤਾਂਬੈਸੰਤਰਛਪਬੈਠਸੀਤਭਰਥਰੀਨੈਤੂਠਇਕਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਧੁਣੀਜਾ
 ਗਦੀਹੈਭਰਥਰੀਨੈਗੋਰਖਨਾਨਕਨੁਕਹਿਆਹੇਨਾਬਜੀਇਕਗੁਰੂਨਾਨਕਦੀਧੁਣੀ
 ਜਾਗਦੀਹੈਤਗੋਰਖਨੈਕਹਿਆਹੇਭਰਥਰੀਜਾਹਿਤੂਕਿਵੇਉਸਪਾਸੇਅਗਲੈਅ
 ਉਤਭਰਥਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਆਇਆਭਰਥਰੀਨੈਮਰਦਾਨੇਪਾਸੇਅਗਮੰਗੀ
 ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੈਕਹਾਹੇਭਰਥਰੀਹਮਅਗਨੀਤਬਦੇਵੈਗੇਜਬਗੋਰਖਆਪਣੇਸ
 ਜੇਕੰਨਦੀਮੁੰਦ੍ਰਾਸਜੇਪੈਰਦੀਖੜਾਵਦੇਵੈਗਾਤਭਰਥਰੀਨੈਜਾਇਕਰਗੋਰਖਕੋਕਹ

ਚੇਨ ਬਜੀ ਨਨ
ਕਹਿ ਦੇ ਪੈਨ ਗੋਰ
ਕੀਨ ਦੀ ਤੇ ਖਰਾਂ
ਦੇਵੇ ਤੇ ਅੰਗ ਦੇ
ਨਦੀ ਮੰਦਾ ਭੀ ਤੇ
ਖਜੀ ਨੇ ਭਰਥਰੀ
ਭਰਥਰੀ ਨੇ ਬਾਬੇ
ਰਖੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ
ਦਿਤੀ ਭਰਥਰੀ
ਬਾਬੇ ਸਿਧਾਂ ਦੀ

ਕਤ ਪਾਜੀ ਇਉ
ਖਮੁੰਦਰ ਸਜੇ
ਵਸ ਜੇ ਪੈਰ ਦੀ
ਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਜੇਕੇ
ਸਜੀ ਖਰਾਂ ਗੋਰ
ਦੇ ਹਥ ਦੇ ਭੁਜੀ ਤਾਂ
ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਅਣ
ਭਰਥਰੀ ਕੇ ਅਗ
ਅਗ ਲੈ ਗਿਆ
ਪੁਜਾ ਬੋਹ ਲੀਤੀ

ਸਿਧ ਬਹੁਤ ਪੈਰ ਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਤਾ ਫੇਰ ਸਿਧ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੇ ਦੁਧ ਮੀ ਗਿਆ ਤਾ ਸੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਖੁਆ ਜੇ ਨੁਆ ਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੋ ਖੁਆ ਜਾ ਦੁਧ ਸਿਧ ਕੇ ਦੇਓ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਖੁਹੋ ਵਿਚੋਂ ਦੁਧ ਹੀ ਉਛਲ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਭਰ
ਥਰੀ ਕੇ ਤੂੰ ਬਾ ਭਰ ਦੀਆ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਪੀਤਾ ਦੁਧ ਮੁਕੇ ਨਾਂਹੀ ਜਾ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਮੰਦਰ ਤੇ
ਖੜਾ ਵ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਖੁਆ ਜੇ ਨੁਕਾ ਦੇਹੁ ਅਮਾਨ ਸਾਧੀ ਰੱਖੇ ਖੁਆ ਜੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇਹ
ਜਰ ਆਣ ਕੇ ਮਥਾ ਦੇ ਕੇ ਦੇਵੇ ਚੀਜਾ ਲੈ ਲਈਆਂ ਤਾ ਫੇਰ ਸਿਧ ਪੁਛਿਆ ਹੋ ਬ
ਲੈ ਤੂੰ ਕਿਸ ਕਾ ਸਿਖ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹੋ ਸਿਧੋ ਨਾ ਬੋ ਜਤੀਓ ਮੈ ਸਰਕਾ ਸਿਖਾਂ
ਸਿਧ ਕਹਿਆ ਦਰਸਨ ਭੇਖ ਲੇਵੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈ ਸਿਧੋ ਨਾ ਬੋ ਜਤੀਓ ਮੈ ਤਉ ਸਭੇ
ਸਬਦ ਕਾ ਭੇਖ ਦਰਸਨ ਲੀਆ ਹੈ ਫੇਰ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੇ ਪਾਣੀ ਮੀ ਗਿਆ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕੀਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਫੇਰ ਹੀ ਦਿਤੀ ਅਰੁ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੋ ਮਰਦਾ
ਨ ਤੂੰ ਗੀਗਾ ਕੇ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹੋ ਇਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਪਾਣੀ ਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਪਾਵੇ ਦੇ ਹੈ
ਨ ਫੇਰ ਹੀ ਨਾਲ ਪੁਟਾਹ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਲਕੀਰ ਘਸੀਟ ਦਾ ਲੈ ਆਉ ਪਰ ਪਿਛਾਹ ਮੁੜ

ਕੇਨਾ ਦੇਖੀ
ਗਾਇਆ ਤੁ
ਤ੍ਰੀ ਗੀਗਾ ਦੇ
ਘਸੀਟ ਦਾ
ਜਾ ਸਹਿਰ

ਤਾਂ ਮਰਦਾਨ
ਜਾਇ ਕੇ ਫੇਰ
ਕਨਾਰਿਓ
ਆਇਆ
ਤੋ ਬੋਹੀ ਦੁਰ

ਗਹਿਗਿਆ ਤਾ ਵਿਲਾਵਿਚ ਆਖਣ ਲਗਾ ਦੇਖਾਂਤੁ ਸਹੀ ਜੋਗੀਗਾ ਆਉਦੀਐ ਕਿ
 ਨਹੀਆਂ ਵਦੀ ਜਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਮੁੜਕੇ ਭਿਠ ਤਾਗੀਗਾ ਉਥੇ ਹੀ ਖੜੇ ਇਗਈ ਮਰਦਾਨਾ
 ਇਖੜਾ ਹੋਇਆ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਸਿਧਾਂਤ ਕਹਿਆ ਹੋ ਸਿਧੋ ਇਤਨੀ ਦੂਰ ਗੀਗਾ ਜੀਮ
 ਰਦਾਨੇ ਨਾਲ ਆਈਐ ਮਰਦਾਨਾ ਪਸੀਟ ਲੈ ਆਇਆਐ ਹੁਣ ਅਗਾਹ ਤੁਸੀ
 ਲੈ ਆਵੇ ਤਾ ਸਿਧੋ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਪਰਗੀਗਾ ਜੀ ਸਿਧਾਂਤ ਪਸੇਨਾਂ ਆਈ
 ਤਾਂ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਦੇਕਿਆ ਅਰੁ ਕਹਿ ਦੇ ਲਗੇ ਏਹੁ ਕੋਈ ਬਰੁ
 ਮਹਾਂ ਪਰਖਐ ਜਿਸ ਕੇ ਬੈਠਣੇ ਕਰਕੇ ਸੁਕਾ ਪਿਪਲ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆਐ ਸਿਧ
 ਵਹਾਂ ਸੇ ਚਲਵੇ ਰਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਵਹਾਂ ਸੇ ਉਠਕਰ ਆਗੇ ਕੋ ਚਲੇ
 ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਰਾਤ ਵਿਚ ਇਕ ਦਿਨ ਸਿਧ ਮਿਲ ਗਏ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਪੁਛਿਆਂ ਸੀ
 ਗੁਰੂਜੀ ਕੋ ਹੋ ਬਾਲੇ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈਂ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਸਿਧੋ ਮੇਂ ਤੁਓ ਨਾਨਕ ਨਿ
 ਰੀਕਰੀ ਹੋ ਏਹੁ ਬਤ ਸੁਣਕਰ ਸਭ ਸਿਧ ਆਸਣ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਅਰੁ ਕਹਿ ਦੇ ਲਗੇ
 ਹੇ ਭਗਤ ਤੂੰ ਜਸ ਕਰ ਤਾਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਸਿਧਾਂਤ ਲਗੇ ਸਟ ਕੀਤੀ ਤਿਸ ਸਿਧ
 ਗੋਸਟ ਦੇ ਪਾਠ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਜੋ ਕੋਈ ਪੜੇ ਤਿਸ ਕੋ ਸਚੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਖਬਰ ਹੋ ਜਾਵੀ

ਹੈ ਮਨ ਨਿਰਮਲ

ਸਿਧਾਂਤ ਪੰਜ ਸੇ

ਭਰਕੇ ਸੀ ਗੁਰੂ

ਕੇ ਅਗੇ ਅਣਕੇ

ਨੇ ਓਹ ਪਿਆਲ

ਕੇ ਭੀਨ ਦੀਆ ਤ

ਰਗਏ ਏਹ ਦੇਖ

ਹੋ ਬਾਲੇ ਕੁਛ ਦੇ

ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ

ਭਲਾ ਸਿਧੋ ਜੋ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਦਿਖਾਓਗੇ

ਸੋ ਮੇਰੇ ਦਿਖੇਗਾ ਤਾਸੀ

ਧਿਆਪਣ ਬਲ ਲਗੇ ਦਿਖਾਵਣ

ਕਿਸੇ ਮਿਰਗਾਨੀ ਉਡਾਈ

ਕਿਸੇ ਮਿਰਗਾਛ

ਲਾਉ ਠਾਈ ॥ ਕਿਸੇ ਨੇ ਅਗਨ ਹਕੀ

ਕਿਸੇ ਕੀ ਧੌਂਦਾਈ ਇਸ ਤਰਾ ਸਿਧ ਆਪਣਾ

ਬਲ ਦਿਖਾਵਣ ਲਗੇ ਪਰ ਹੋਵੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਫੇਰ

ਗੁਰੂਜੀ ਕੋ ਕਹਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੋ ਬਾਲੇ

ਕੁਛ ਤੁਮ ਭੀ ਦਿਖਾਓ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ

ਹੋ ਸਿਧੋ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ਦਿਖਾਵਣ ਵਾਲੇ ਮੇਂ

ਗਰੀਬ ਹਾਂ ਜੀ ਪਰ ਤੁਸੀ ਛਪ ਜਾਓ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਤੁਮ ਰਾ ਮਨ ਹੋਇ ਤੁਹਾਂ ਸੇ ਮੇਨਿ

ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੁੰਫੇਰ

ਰਕ ਪਿਆਲ

ਪਾਸ ਲਿਆਇ

ਰਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ

ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਮਾਧ

ਸਹੇ ਸਿਧ ਆਛ

ਕੇ ਸਿਧ ਕਹਿਆ

ਖਯਾ ਦਿਖਾਉ

ਕਾਸਕੇ ਦੰਡ ਲੇਵਾਂਗਾ ਤਾ ਸਿਧਾਕਹਾ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਤਾ ਪਹਿਲਾ ਸਿਧ ਛਪੇ ਸੀਗੁ
 ਰੂਜੀਨੇ ਆਪ ਅੰਤਰਧਿਆਨ ਹੋਇਕਰ ਡਿਠਾ ਤਾ ਸਿਧਾਨੂ ਕੋਈ ਅਸਮਾਨ ਤੇ ਕੋ
 ਈ ਪਤਾਲ ਮੇਂ ਕੋਈ ਪਛਮ ਮੇਂ ਕੋਈ ਉਤਰ ਤੇ ਕੋਈ ਦਖਣ ਤੇ ਕੋਈ ਪੂਰਬ ਤੇ ਜਿਥੇ
 ਜਿਥੇ ਸਿਧ ਛਪੇ ਹੋਏ ਸਨ ਉਥੇ ਚੋਟੀ ਥਪਕੜ ਕਰਿ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਆਣ ਖੜੇ ਕੀਤੇ
 ਤਾ ਸਿਧਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਬਲ ਹੀਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾ ਸਾਰਿਆਂ ਸਿਧਾਨੂੰ ਪਕੜ ਕੇ
 ਇਕਠ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸਿਧੋ ਮੈਂ ਛਪਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਲਭੋ ਦੰਡ ਕਢਣ ਜੇ ਭੁਲਾਂ
 ਮੈਨੂੰ ਦੰਡ ਕਾਢਿਆ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾ ਜੇ ਕਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਨਾ ਲਭਾ ਤਾ ਇਕਟਕ ਭੇਟ
 ਰਖਕੋ ਤੁਸਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਮਥਾ ਦੇਕਣਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਇਕਰ ਹਜਰ ਹੋਵਾਂਗਾ ਮੇਰਾ
 ਏਹ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜੇ ਮੇਰੇ ਸਿਖਾਨੂ ਕਿਸੀ ਅਸਥਾਨ ਕਾਰਜ ਪੜੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ
 ਹੀ ਅਰਦਾਸ ਰਖਕੇ ਤੇ ਨਮ੍ਹ ਹੋਇਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ
 ਹੋਵਨਗੇ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਹੈ ਜਿਥੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਦੀਧੈ ਉਥੇ ਹੀ ਮੈਂ ਹਜਰ ਆਇ
 ਹੋਵਨਾਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਬਚਨ ਕਹਕਰਿ ਛਪ ਗਏ ਇਸ ਦੇ ਹੀ ਮੈਂ ਚਰਤ
 ਤਾ ਆਬਖਾਕ ਬਾਦ ਆਤਸ ਹੈ ਜੋ ਚਰੇ ਚੀਜਾ ਮੇਂ ਗੁਰੂਜੀ ਮਿਲ ਗਏ ਪੰਜ ਦੇ ਜੋਤ
 ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮੈਂ ਮਿਲਾਇਕਰ ਛਪ ਗਏ ਤਾਂ ਸਿਧ ਸਾਰੇ ਆਪ
 ਠਾ ਬਲ ਲਗਾਇ ਬਕੇ ਪਾਤਾਲ ਅਕਾਸ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਦਖਣ ਪੂਰਬ ਪਛਮ ਵਿਚ
 ਜਹਾ ਦੰਡ ਥਕੇ ਪਰ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਨਾ ਲਭ ਸਕੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂਕ ਬਚਨ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਟ
 ਕਾ ਭੇਟ ਰਖਕੇ ਨਮ੍ਹ ਹੋਇਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਮਥਾ ਦੇਕਿਆ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਜੋਤੀ ਸਾ
 ਰੂਪ ਆਇ ਹਾਜਰ ਹੋਏ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧

॥ ਪਹਿਰਾ ਅਗਨ ਹਿਵੈ ਘਰ ਬਾਧਾ ਭੋਜਨ ਸਾਰ ਕਰਾਂਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਪਾਣੀ
 ਕਰ ਪੀਵਾਂ ਧਰਤੀ ਹਾਂਕ ਚਲਾਂਈ ॥ ਧਰਤ ਰਾਜੀ ਅੰਬਰ ਤੇ ਲੀ ਪਿਛੈ ਟੈਕ ਚੜਾਂਈ
 ਏਵਡ ਵਧਾਂ ਮਾਵਾਂ ਨਾ ਹੀ ਸਭ ਮੈਂ ਨਬ ਚਲਾਂਈ ॥ ਏਤਾ ਤਾਂ ਵਹੈ ਮਨ ਅੰਦਰ ਕਰੀ
 ਭਿਅ ਖਕਰਾਂਈ ॥ ਜੇਵਡ ਸਾਹਿਬ ਤੇਵਡ ਦਾਤੀ ਦੇਵੇ ਕਰੇ ਰਜਾਂਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦ
 ਰ ਕਰੇ ਜਿਸ ਉਪਰ ਸਚਿਨਾਮ ਬਹਿ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਜਦ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਗੁਰੂਜੀਨੇ
 ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਪਿਛੋ ਬੜੇ ਪਛੋ ਤਾਂ ਵਣ ਲਗੇ ਅਤੇ ਕਿਤਨੀ ਹਿਕਮੁਦਤ ਸਿਰਤ ਲਫ
 ਏ ਹੋਇਕਰ ਖੜੇ ਰਹੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਦਰਗਾਹੋ ਅਵਾਜ ਆਈ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਤੂੰ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰਹਿ ਜੇ ਮੈਂ ਭੁਵਾਂ ਸੀਸੇ ਤੇ ਹੀਰ ਸਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਇਕਰ ਬੋਲਿਆ ਹੈ
 ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਛ ਮੈਂ ਭੁਵਾਂ ਹੈ ਸੋ ਮੈਂ ਬੋਲਾਂਗਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਮੈਂ ਅਭੇਦ ਤਾ ਹੋ ਜੇ

ਤੂੰ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਮੈ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਚਿਤਾ ਨਕਰਿਆ ਕਰ ਤੇਰੀ ਰਸਨਾ ਸੇਜੋ ਕੁਛ ਨਿਕਲੇ
ਗਾ ਸਭ ਸਤਹੋਵੇਗਾ ਇਤਨ ਕਹਿਤੇ ਹੀ ਬੇਤੋ ਸਿਧਾਨੇ ਆਇਕਰ ਆਦੇਸ ਅਦੇ
ਸਕਹੀ ਤਾਗੁਰੂਨ ਦੇਸ ਆਦਪੁਰਖ ਧੋਨ ਬੇਜਤੀ ਭਿਤਾ ਨਨਕਜੀ ਤੁਮਕਿ
ਰੂਨ ਨਨਕਜੀ ਕਹਾ ਵਿਰੋ ਆਇਆ ਬ ਬੋਲਿਆ ਹੇ

ਨਕਜੀ ਕਹਾ ਆ ਕਉ ਆਦੇਸ ਸਿ
ਸਿਧਾਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਬੋ ਆਇਹੋ ਤਗੁ
ਮੈ ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਹਾਂ ਤਾਗੋਰਖਨ
ਨਨਕਜੀ ਤੁਮ

ਸਾ ਅੰਦੇਸੇ ਵਿਚ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਤਾ ਸੀ। ਅਤਿ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਨੈ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਗੋਰਖਨ ਬਜੀ ਮੈ ਆਸਿਆ ਅੰਦੇਸਿਆ ਵਿਚ ਇਉ ਕਰਕੇ ਰਹਦਾ ਹਾ ਜਿਉ ਜ
ਲਾ ਵਿਚ ਮੁਰਗਾਈ ਰਹਿਦੀ ਹੈ ਤਾਗੋਰਖਨ ਬਕਹਿਆ ਹੇ ਨਨਕਜੀ ਸੀਸ ਚਰੇ
ਵਿਚ ਕਿਆ ਵਰਤਾਰ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਨੈ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ

॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ १ ॥ ਸਚਕਾਲ ਕੂੜ ਵਗਤਿਆ ਕਲਿਕਾਲ ਖਬੇਤਾਲ
ਬੀਉ ਬੀਜ ਪਤਿ ਲੈਗਏ ਅਬਕਿਆ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ ॥ ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇਤ ਉਗਵੈ
ਰੁਤੀਉ ਰੁਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਨਕ ਪਾਏ ਬਾਗ ਕੋ ਰੋਗੀ ਗਿਨ ਸੋਇ ॥ ਭੁਏ ਵਿਚ ਖੰਬ ਚੜਾਈ
ਐ ਸਰਮ ਪਾਹੁਤ ਨਹੋਇ ॥ ਨਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੇ ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧

ਕਲਿਕਾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਸਾਈ ਧਰਮ ਪੰਥ ਕਰਿ ਉਗਰਿਆ ॥ ਕੂੜ ਅਮਾਵਸ ਸਾਚਿ
ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀ ਸਹਿਨਾਹੀ ਕਹਿ ਚੜ੍ਹਿਆ ॥ ਉਭਾਲਾ ਵਿਕੁਨੀ ਹੋਈ ॥ ਅੰਧੇ ਰੋਗੁ
ਨਕੋਈ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉ ਮੈ ਕਰਿ ਦੁਖ ਰੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ੧

॥ ਸਤੀ ਪਾਪ ਕਰਿ ਸਤਿਕਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਦੀਖਿਆ ਪਰਿ ਦੇਵਦ ਜਾਹਿ ॥ ਇਸ
ਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੇ ਖਟਿ ਮੇਭਾਉ ॥ ਭਾਵੈ ਆਵਉ ਭਾਵੈ ਜਾਉ ॥ ਸਾਸਤ ਬੇਦਨ ਮਾਨਹਿ ਕੋਇ
ਆਪੇ ਅਪਨੀ ਪੁਜਾਹੋਇ ॥ ਕਾਜੀ ਹੋਇ ਕੈ ਬਹੈ ਨਿਆਉ ॥ ਫੇਰੇ ਤਸਬੀ ਕਹੈ ਖੁਦਾਇ
ਵਛੀ ਲੈਕਰ ਹਕ ਗਵਾਏ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਪੁਛੈ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹ ਸੁਣਾਏ ॥ ਤੁਰਕ ਮੰਤ੍ਰ ਕੰਨਿ ਰਿ
ਦੈ ਸਮਾਹਿ ॥ ਲੋਕ ਮੁਹਾਵਹਿ ਚੜ੍ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਚੰਕਾ ਦੇ ਕੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਐਸਾ ਹਿੰਦੂ
ਵੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥ ਜੋਗੀ ਗਿਰਹੀ ਜਟਾ ਬਿਭੂਤਾ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਰੋਵਹਿ ਪੁਤਾ ॥ ਜੋਗਨ ਪਾ
ਇਆ ਜਗਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਕਿਤ ਕਾਰਣ ਸਿਰਛਾਈ ਪਾਈ ॥ ਨਨਕ ਕਲਿਕ ਏਹੁ

ਪਰਵਾਣਾ) ਅਪੇਅਪਣੁ ਅਪੇਜਾਣੁ॥੧॥ ਸੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਾਹੇਗੋਰਖਨਾਥ
ਜੀਮੇਸੀਕਲਜੁਗਾਵਿਖੇਕਲਆਈਹੈ ਸੋਤੁਸੀਸਭਕਛੁਜਾਣਦੇਹੈ ਏਹਬਚਨ
ਸੁਣਕਰ ਸਭਸਿਧਗੁਰੂਜੀਕੋ ਆਦੇਸਆਦੇਸਕਹਿਕਰ ਅਤੇਮਥਾਦੇਕਕਰਬਿਰ
ਆਹੋਇਗਏ ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਭੀਉਬੋਚਲਦੇਰਹੇ॥

॥ਆਗੇਸਾਖੀ ਗੁਰਮੁਖਮਨਮੁਖੀਚਲੀ॥

ਗੁਰੂਜੀਜਾਦੇਜਾਦੇਇਕਗਿਰਾਇਵਿਚਇਕਸਿਖਦੇਘਰਜਾਇਰਹੇ॥ਅਤੇਉਹ
ਸਿਖਆਏਸੰਤਦੀਸਿਖਾਦੀਟਹਿਲਸੇਵਾਬਹੁਤਕਰਦਾਸੀ ਅਤੇਜਦਓਹਸੰਤ
ਸਿਖਉਸਦੇਘਰੋਂਵਿਦਿਆਹੋਵਨਤਾਂਓਹਪੁਛੈਜੋਗੁਰਮੁਖਤੇਮਨਮੁਖਦੇਕਿਅ
ਲਛਣਹੈਨਕੋਈਕਛਕਹੈਕੋਈਕਛਕਹਿਜਾਵੈ॥ਉਸਕੀਨਿਸਾਨਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖ
ਤਾਰਜਅੰਤਰਜਾਮੀਜੀਅਕੀਜਾਣਨੇਹਾਰੇਉਸਕੇਘਰਰਾਤਰਹੇਤਾਂਉਸਸਿਖਨੇ
ਬਹੁਤਟਹਿਲਕੀਤੀਬਡੀਗੁਵਰਗਤੀਨਾਲਸਵੇਰੇਉਠਕਰਗੁਰੂਜੀਚਲੇਤਾਂਉਸ
ਸਿਖਨੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜਗੁਰਮੁਖਮਨਮੁਖਦੇਕਿਆਲਛਣ
ਹੈਨਜੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸਿਖਾਏਹੁਲਛਣਹੈਨਤੈਨੁਇਕਕਥਾਕਹਿ
ਸੁਨਾਵੁਤੇਹੈਸੋਤੁਸੁਣਏਕਸਮੇਦੋਸਿਖਰਾਹਵਿਚਟੁਰਦੇਇਕਠੇਹੋਏਜਾਦੇਜਾ
ਦੇਰਾਹਵਿਚਉਜਾੜਆਈਤੁਹਾਇਕਸਿਖਗੁਰਮੁਖਨੂੰਤ੍ਰਿਖਾਲਗੀਆਗੇਰਸ
ਤੇਮੇਵਰੀਆਉਆਇਆਤਗੁਰਮੁਖਨੇਕਹਾਠਹਿਰੰਤੁਪਾਣੀਪੀਲਵੀਏਤਾ
ਮਨਮੁਖਨੇਕਹਾਚਲਭਾਈਅਗੋਕੋਈਖੁਹਆਵੈਗਾਤਪਾਣੀਪੀਵਗੇਦੋਵੇਅ
ਗੋਕੋਟੁਰਗਏਜਬਬਹੁਤਦੂਰਗਏਤੋਂਇਕਖੁਹਪੈਪਰਫੁਠਹੋਇਆਏਤੋਂਵਿਚ
ਬੋਝਜੇਹਪਾਣੀਆਹਾਤਾਂਗੁਰਮੁਖਨੇਕਹਾਭਾਈਮੇਨੂੰਖੁਹੇਮੈਉਤਰਮੈਂਤ੍ਰਿਪਤਹੋ
ਇਕਰਜਲਛਕਲਵੰਤਾਂਉਸਮਨਮੁਖਨੇਪਟਕਪਾਇਕਰਖੁਹਵਿਚਉਤਾਰਿ
ਆਜਦਪਾਣੀਦੇਪਾਸਪਤਰਾਤਾਂਪਟਕਛੁੰਦਿਤਾਗੁਰਮੁਖਖੁਹੇਮੈਂਗਹਿਆਤੇ
ਮਨਮੁਖਨੈਉਸਦਾਅਸਬਾਬਲੋਕੇਚਲਦਾਹੁਗੁਰਮੁਖਪਰਮੇਸਰਕੋਲ
ਗਾਸਿਮਰਨਅਰਖੁਹੇਵਿਚਲਕੜੀਦਾਅਸਰਮਿਲਗਿਆਤਿਸਪਰਬੈਠ
ਰਿਹਾਜਦਰਾਤੁਹੋਈਇਕਦੇਵਤੇਇਕਬਾਸਕਉਥੇਗਹਿਦੇਸਨਓਹਆਪਸਵਿ
ਚਗਲਾਲਗੇਕਰਨਬਾਸਕਨਗਨੇਦੇਵਨੂੰਪਾਛਿਆਹੋਦੇਵਤੂੰਨਿਤੁਕਿਥੇਜਾਦਾ
ਏਦੇਵਨੇਕਹਾਇਕਸਾਹਿਰਵਿਚਇਕਰਾਜੇਦੀਬੇਟੀਹੈਉਸਨਲਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਹੈ
ਉਸਦੇਵਿਚਗਹਿਦਾਹਤਾਬਾਸਕਨੇਕਹਾਜੇਕੋਈਤੈਨੂੰਉਬੋਕਫੇਤਕਿਆਕੇਗੇਤੂੰ

ਤਾਂ ਦੇਵਨੈ ਕਹਾਇਉ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀ ਨਿਕਲਦਾ ਪਰ ਇਕ ਇਲਜ ਹੈ ਏਹੁ ਜੋ ਬ
 ਹਰ ਹੈ ਇਸ ਪਰਗਰੁ ਪੰਖੇਰੁ ਆਇਗਹਿਤ ਹੈ ਇਸਦੀ ਵਿਠ ਲੈਕੇ ਧੁਪ ਦੇਵੇ
 ਕੋਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਿਕਲਾਗਾ ਤੁਰਤੁਹੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਦੀ ਨਹੀ ਨਿਕਲਾਗਾ ਫੇਰ ਦੇਵਨੈ
 ਬਾਸ ਕਨ੍ਹ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ ਨਿਤ ਕਹਾਂ ਗਹਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਸ ਕਨੇ ਕਹਾ ਇਕ ਸਹਿਰ ਦੇ ਬ
 ਹਰ ਇਕ ਢੇਰੀ ਹੈ ਉਸ ਜਾਗਾ ਸਤ ਬਾਦਸਾਹੀ ਕੀ ਦੌਲਤ ਹੈ ਵਬੀਹੋਈ ਮੇਰੀ ਉ
 ਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਮਤ ਕੋਈ ਲੇਨ ਜਾਵੈ ਮੈਂ ਨਿਤ ਉਥੇ ਗਹਿਦਾਹਾਂ ਤਾਂ ਦੇਵ ਕਹਾਂ ਕੋਈ ਉ
 ਥੇ ਦੌਲਤ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਿਆ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਬਾਸ ਕਨੇ ਕਹਾ ਮੈਂ ਇਉਂ ਕਦੀ ਨਹੀ
 ਨਿਕਲਦਾ ਤੇ ਨਾਂ ਕੋਈ ਉਸ ਦੌਲਤ ਕੋ ਲੇਤਾ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਇਕ ਇਲਜ ਹੈ ਕਾਲ ਬ
 ਕਰਾ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸ ਕਾ ਲੋਹੁ ਵਹਾਂ ਪਾਵੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅੰਧ ਹੋਇਕੇ ਨਿਕਲ ਜਾਵਾਂਗਾ
 ਏਹੁ ਬਾਰਤ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਸੁਣੀ ਜਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਹੋਇਆ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਕੋਈ
 ਹੋਰ ਮੁਸਾਫਰ ਉਸ ਰਾਹੇ ਆਇ ਨਿਕਲੇ ਉਨ ਉਸ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਨੁਬਾਹਰ ਖੁਰੇ
 ਕਢਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇ ਗਰੁ ਦੀ ਵਿਠ ਚੁਗਲਈ ਤੁਬਾਕਰ ਕੇ ਉਸ ਜਾਹਿਰ ਆ
 ਇਕੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਰਾਜੇ ਦੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਦੇਵਰੀ ਬੜਿਆ ਹੈ ਲੋਕ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਕਰ ਰਹੇ ਪਰ
 ਦੇਉ ਨਿਕਲੇ ਨਹੀ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਨੇ ਰਾਜਾ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਪਰ ਜਾਇਕੇ ਕਹਾ ਸੁਣੇਭਾ
 ਈ ਰਾਜਾ ਕੋ ਕਹੋ ਮੈਂ ਦੇਵ ਕੋ ਨਿਕਲ ਦੇਵੇਗਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਸੁਣਕੇ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਇਆ
 ਅਰਕਾ ਦੇਵ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੁਖ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮੈਂ ਦੇਵ ਕੋ ਨਿ
 ਕਲ ਦੇਵੇਗਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾ ਤੂੰ ਦੇਵ ਕੋ ਕਢੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਏਹੁ ਬੇਟੀ ਤੈਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇਵੇ
 ਗਾ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਨੇ ਰਾਜਾ ਦੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਧੁਪ ਦਿਤਾ
 ਤਾਂ ਦੇਉ ਤੜਫਿਆ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਾ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਦੇਵਨੇ ਕਹਾ ਮੈਂ ਦੇਵ ਹਾਂ ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ
 ਜਾਵਾਂ ਫੇਰ ਮੈਂ ਕਦੀ ਨਾਂ ਆਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਦੇਵ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਰਾਜੇ ਨੇ ਧਰਮ ਗੱਖਿਅ
 ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਨੂੰ ਬੇਟੀ ਵਿਆਹ ਦਿਤੀ ਰਾਜਾ ਬੜਾ ਅਦਬ ਕਰਿਆ ਕਰੇ ਕਈ ਬਰਸ
 ਗੁਜਰ ਗਏ ਇਕ ਸਮੇਂ ਓਹ ਮਨਮੁਖ ਵਹਾ ਆਇ ਪੁਰਚ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਨੇ ਉਠਕੇ
 ਉਸ ਦੇ ਗਲ ਮਿਲਕੇ ਬੜੇ ਆਦਰ ਨਾਲ ਪਾਸ ਬਹਾਇਆ ਸਮਾਪਾਇਕੇ ਲੋਕ ਮਨ
 ਮੁਖ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਕੀ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨਮੁਖ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਏਹੁ ਗਲ
 ਕਹਿਣੇ ਕੀ ਨਹੀ ਤੂੰ ਲੋਕ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਸਰਹੀ ਆਖ ਤਾਂ ਮਨਮੁਖ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਏ
 ਹੁ ਸਾਡੇ ਪਰਚਮਿ ਮਾਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਏਹੁ ਸੁਣਕਰ ਸਭ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ਤੇ
 ਮਨਮੁਖ ਤੁਰਦਾ ਚਲਿਆ ਗਇਆ ਏਹੁ ਬਾਰਤ ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਗਈ ਰਾਜਾ ਸੁਣਕੇ

ਬਗੀਚਿਤਾਵਨਹੋਕੇਮਨਮੇਸੋਚਾਕਿਇਸਨੁਮਰਵਾਦੇਵੀਏ ਅਗੇਨਿਤਰਾਜਾਗੁਰ
 ਮੁਖਸਿਖਕੋਭੁਜਨਸਮੇਨਲਲੈਜਾਂਦਾਸੀ ਉਸਦਿਨਰਾਜਾਵਜੀਰਕੋਨਲਲੈਕੋ
 ਅੰਦਰਗਇਆ ਤੇਰਾਜੇਨੇਦਰਵਾਨਨੂੰਕਹਿਆਮੇਰੇਪਿਛੇਜੋਕੋਈਆਵੇਤਿਸ
 ਨੁਮਾਰਕੋਭੁਰੇਮੇਪਾਇਦੇਵੋਭਾਵੇਕੋਈਹੋਵੇ ਰਾਜਾਘਰਜਾਇਵਖਿਆ ਤਾਂਰਾਣੀਨੇ
 ਕਹਾਰਾਜਾਜੀਤੁਸੀਅਕਲੇਆਏਹੋ ਤਾਰਾਜਾਨੇਕਹਾਹੋਰਾਣੀਉਸਨੇਸਾਨੂੰਕਲੀਕਲ
 ਇਆਹੈਓਹੁਚਮਿਆਰਸੁਣੀਦਾਹੈ ਰਾਣੀਭੀਸੁਣਕੇਹੈਰਾਨਹੋਇਰਾਣੀਫੇਰਰਾਜੇ
 ਨੇਵਜੀਰਨੂੰਕਹਾਤੂੰਜਾਇਕੇਪੁਛੁਆਉਜੇਹੁਕੀਮਤੁਹਨੁਰਾਜੇਕਹਾਸੀਓਹਕੀ
 ਤਾਹੈਕਿਨਹੀਵਜੀਰਨੇਪੁਛਿਆਜਾਇਕੇਦਰਵਾਨਨੇਵਜੀਰਕੋਮਾਰਕੋਭੁਰੇਸੁਣਦੀ
 ਆਏਸਬਾਤਦੀਧੰਮਸਾਹਿਰਵਿਚਪੈਗਈਅਜਰਾਜਾਨੇਵਜੀਰਮਰਵਾਇਆਹੈ
 ਇਧਰਉਸਗੁਰਮੁਖਨੇਵੀਚਾਰਿਆਕਿਆਵਾਸਤਾਰਾਜੇਅਜਮੇਨੂੰਮੁਹਨਹੀਲਾ
 ਇਆਕਿਆਜਾਣੀਏਮਨਮੁਖਕੁਛਕਹਿਗਿਆਹੈ ਤਾਗੁਰਮੁਖਉਠਕੇਰਾਜੇਦੇ
 ਅੰਦਰਗਇਆਰਾਜਾਰਾਣੀਦੇਖਕੇਹੈਰਾਨਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖਨੇਪੁਛੁਹੋਰਾਜਾਤੁਸੀ
 ਦਲਗੀਰਕਿਉਹੋ ਤਾਰਾਜੇਕਹਾਰੇਪਾਪੀਤੂੰਚਮਾਰਹੋਇਕਰਸਾਨੂੰਕਲੀਕਲਗਾਇ
 ਆਹੈ ਤਾਰਾਜੇਕੋਗੁਰਮੁਖਨੇਕਹਾਹੋਰਾਜਾਜੀਜੇਤੁਸੀਪਰਮੇਸਰਪਰਭੁਰੇਸਾਰਖੇ
 ਤਮੇਂਸੁਣਾਂਵਾਂਤੁਹਨੁਰਾਜੇਕਹਾਤੂੰਸਚਸਚਕਹੁ ਤਾਂਸਿਖਨੇਜਿਉਕੀਤਿਉਸਭੁਸੁ
 ਨਾਈ ਅਤੇਹੋਰਾਜਾਬਾਹਰਜੇਢੇਰੀਹੈਉਥੇਮੇਰੀਸਤਪਤਸਾਹੀਦੀਦਉਲਤਦ
 ਥੀਹੈਚਲਕਰਦੇਖਲੇਵੇ ਰਾਜਾਗੁਰਮੁਖਸਿਖਦੇਨਲਗਿਆਤਾਂਕਲੇਬਕਰੇ
 ਦਾਛੋਹੁਉਸਖੁਡਮੇਪਾਇਆਫੇਰਉਸਜਗਾਨੂੰਪੁਟਕੇਮਾਇਆਲਈਤਾਰਾਜਾ
 ਕੋਪਰਤੀਤਆਈਅਤੇਆਪਣੇਦੇਸਕਤਿਲਕਦਿਤਾਰਾਜਕਰਨਲਗਾ
 ਕਿਤਨਕਚਿਰਥੀਤਿਆਮਨਮੁਖਫੇਰਆਇਆਗੁਰਮੁਖਸਿਖਮਨਮੁਖਦੇਗ
 ਲਮਿਲਿਆਮਨਮੁਖਗੁਰਮੁਖਦੀਪੈਰੀਪਾਇਆਕਹਿਣਲਗਾਭਾਈਮੇਨੂੰਬਖ
 ਸਮੇਂਬਝਤਭੁਲਹਾਂਤੂੰਮੇਨੂੰਸਚਕਹੁਏਹੁਕਿਰਪਾਤੈਨੂੰਕਿਬੋਹੋਈਹੈ ਤਾਂਗੁਰਮੁਖ
 ਸਿਖਨੇਜਿਉਕੀਤਿਉਕਹੀਮਨਮੁਖਉਸਖੁਹੇਮੇਂਜਾਇਬੈਠ ਰਾਤਪਈਓਹਦੇ
 ਵਤੇਬਾਸਕਗਲਾਂਕਰਨਲਗੇਦੇਖੋਭਾਈਉਸਦਿਨਕੋਈਮੇਸਾਪਾਪੀਸੁਣਦਾਸੀ
 ਅਸੀਦੇਵੇਕਚਮਿਲੇਤਾਂਬੋਹੜਤੇਗਰੜਪੰਖਲੂਬੋਲਿਆਭਾਈਓਹਹੁਣਭੀਸੁ
 ਣਦਾਜੇਤਾਦੇਵਨੇਸੁਣਕੇਮਨਮੁਖਦੇਬੰਦਜੁਦੇਕਰਦਿਤੇਮਾਰਘਤਿਆ
 ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਸਿਖਾਕੋਕਹਾਜੋਕੋਈਮੇਰਾਸਿਖਹੋਵੈਗਤਾਗੁਰਮੁਖਦੇਲਛ

ਨਛੁਰਦੇ ਨਹੀ
ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ
ਰਾਜ ਲਗਾ ਕਰ
ਨ ਤੇ ਮਨਮੁਖ
ਪਚਪਚਕੇ ਮਰ
ਗਿਆ ਏਹੁ ਬ
ਚਨ ਸੁਟਕਰ ਓ

ਹ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਸਿਖਾ ਸਤਧਰ
ਖਕੀ ਕਿਰਤ ਕਾਰਿਆ ਕਰ ਸਿਤਾਸਾਧਾ ਸਿਖਾਵੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰਿਆ ਕਰਿ ਤੇ
ਗੰਭੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋਵੈਗੀ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੇ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਗਹਿਬਰ ਬਹੁ ਘੋਰ ਬਨ ਮੇਂ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਤਾਮਰ
ਦਨੇ ਨੇ ਡਿਠ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇਮਹਾਰਜ ਇਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮਾ
ਨੁਖ ਨਹੀ ਪੈ ਨਕੋਈ ਪੰਛੀ ਪੈ ਨਕੋਈ ਗਿਰਦਰੂ ਪੈ ਨਕੋਈ ਬਾਘ ਆਰੂ ਪੈ ਕੋਈ
ਜੀਅ ਜੀਤ ਨਹੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਨੈ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਪੈ ਤਿਸ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਭੀ ਨਹੀ ਅਤੇ
ਬਰੇ ਬਰੇ ਬਿਰਛ ਪੈ ਨ ਜਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਟੀਆਂ ਅਕਾਸ ਨਾਲ ਪਹੁਚ ਗਈਆ
ਹੈਨ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਂ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾ ਦਾ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਜੇ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ
ਮੇਂ ਬਨ ਵਿਚੋਂ ਕੁਛ ਖਾਇਆ ਵਾਜੀ ਤਾਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨੀਆਂ ਤੂੰ ਕ
ਛ ਸੀਤੋ ਖਪਕਰ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾਂ ਚੁਪਕਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਬਣ ਵਿਚ ਇਕ ਰਾਖਸ
ਹ ਦਿਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਜੀਅ ਜੀਤ ਸਭ ਚੁਣ ਖਾਧੇ ਅਰਦੋਇ ਦੋਇ ਸਭਿ ਕੋ ਸ
ਵਿਚ ਉਸ ਰਾਖਸ ਦੇ ਭੈ ਕਰਕੇ ਮਾਨੁਖ ਸਹਿਰਨੂੰ ਛਡ ਕਰ ਉਠ ਗਏ ਸਨ ਸੇਰ
ਗਿਰਦਰੂ ਬਾਘ ਆਰੂ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਛਡਿਆ ਓਹ ਰਾਖਸ ਸਭ ਸਨੂੰ ਖਾਇ
ਲੈ ਦਾਸੀ ਸੇਰ ਹਾਥੀ ਇਉਂ ਬੇੜੇ ਸਨ ਜਿਸ ਤਰਾ ਭੁਖਾ ਆਦਮੀ ਮਲੀ ਗਾਜ
ਰਨ ਬੇੜਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਬਨ ਵਿਚ ਬੈਠ ਗਏ ਲਗੇ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਸਿਫਤ
ਸਲਾਹ ਘਾਕਰਨ ਉਪਮਾ ਕਰਨ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਂ ਭੁਖਾ ਹਾਂ
ਆਖੋ ਤਾਂ ਇਸ ਬਨ ਵਿਚੋਂ ਕੁਛ ਮੁਹਿ ਪਵਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨੀਆਂ
ਇਥੇ ਰਾਖਸ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਭਰਕਰਕੇ ਪਸੁ ਪੰਛੀ ਸਭ ਚਲੇ ਗਏ ਹੈਨ

ਅਤੇ ਤੁੰ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਅਰਾਮ ਭੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨ ਬਹੁਤ ਖੁਫ਼ ਹੋਇਆ ਤੇ ਕਹਾ
 ਫਲਗਾ ਖੁਦਾਇਨੇ ਕਿਥੇ ਘਰ ਮਾਰੇ ਏਹੁ ਆਪਤਾਂ ਘਰ ਬਾਰ ਛੁਡਕੇ ਉਜੜਿਆ ਸੀ
 ਪਰ ਮੇਨੂੰ ਭੀ ਮਾਰਿ ਓਸ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੂੰ ਮਿਰਾਸੀ ਟੁਕਰ ਮੰਗ ਪਿੰਨ ਕੇ ਖਾਦੇ ਸਾਂ ਉਸ
 ਤੋਂ ਭੀ ਸਾਨੂੰ ਗਵਾਇ ਓਸ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨ ਬਹੁਤ ਛਿੱਤ ਹੋਇਆ ਭੁਖ ਨਾਲ ਮਰਦਾਨ ਉ
 ਰਤੁਰਿਆ ਖਿਸਕੇ ਕਹਣ ਲਗਾ ਜਿਥੇ ਖਾਂਵਣ ਪੀਵਣ ਦੀ ਜਗਾ ਕੁਛ ਆਵਦੀ ਹੈ ਉ
 ਬੋ ਵਰਜ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਜਾਣਨਹੀਂ ਦੇਂਦਾ ਕਿ ਆਜਾਣੀ ਏ ਇਸਦਾ ਕੀ ਵੈਰ ਹੈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਜੀ
 ਵਣ ਕਿਸਤਰਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਖੁਦਾਇਨੇ ਕਿਥੇ ਆਂਦਾ ਮਾਰੇ ਜਿਥੇ ਖਾਣ ਭੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ
 ਗੋਰ ਮੇਰੀ ਕਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁਲ ਜਾਵੇਗੀ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਹੋਰ ਤੂੰ ਮਸਤ ਆਪਣੀ ਘ
 ਰੀ ਸੁਖੀ ਮੰਗ ਪਿੰਨ ਕੇ ਗੁਜਾਰ ਦੇ ਹੈਂ ਏਹੁ ਆਪਤਾਂ ਉਜੜਿਆ ਸੀ ਮੇਨੂੰ ਭੀ ਉਜੜੀ
 ਓਸ ਏਸਨੂੰ ਭੁਖ ਨਹੀਂ ਤੇ ਮੇਨੂੰ ਭੁਖ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਦੇਂਦੀ ਹੈ ਤੁਏ ਮੇਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਹਸਦਾ ਹੈ
 ਐਸੀਆਂ ਅਯੁਗਤ ਗਲਾਂ ਕਹਿਕੇ ਬਿਨ ਕਹੇ ਤੇ ਫਲ ਖਾਣ ਲਗਾ ਬਨਵੇਰੋਂ ਲ
 ਲਚਦਾ ਮਾਰਿਆ ਅਗਾਹ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖੇ ਇਕ ਦੈਤੁ ਹੈ ਬਡਾ ਭੈ

ਕਰ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਭ ਪਸੁ ਪੰਛੀ ਜੀਵ ਬਨ ਵਿਚੋਂ ਮੁਕਾ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਦੇਸ ਉ ਕੋਸ ਤਕ ਜਿਸ
 ਕੀ ਦੇਹ ਪਰ ਬਤ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ਦੇਇ ਕੋਸ ਜਿਸ ਕੀ ਆ ਭੁਜਾ ਸਿਰਤੇ ਸਿੰਗ ਖਜਰਾ ਦੀ
 ਤਰਾਂ ਕਾਲੇ ਬਾਦਲ ਕੋ ਅਕਾਰ ਪਰ ਬਤ ਕੀ ਕੀਦਰਾ ਕੋ ਸਮਨ ਨਾਸਾ ਹੈ ਹੋਰ ਨੂੰ ਚੱਟਦਾ ਹੈ
 ਭੁਖ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਗਰਾਸ ਕੀ ਤਰਾਂ ਮੁਹਿ ਪਾਇਲੀਆ ਮਰਦਾਨ ਡਰਦਾ ਮਰੀ
 ਆਬੋਲਨ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਰਿਵੇ ਮੈ ਬਾਬੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਲਗਾ ਸਬਦ ਪੜਨ
 ਘਰ ਸੁਖ ਵਸਿਆ ਬਾਹਰ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਕਹੁਨ ਕਹੁਰ ਸਬਦ ਸੁਨਾਇਆ
 ਅਤੇ ਰਿਵੇ ਮੈ ਅਧੀਨ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਾ ਹੈ ਪਰ ਮੇਸਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ
 ਜਿਸਤਰਾਂ ਪਿਛੇ ਆਪਨੇ ਕਈਆ ਭਗਤ ਦੀ ਰਛਾ ਕਰੀ ਹੈ ਮੇਤੋਂ ਆਪਕੀ ਸਰੋਤਰੀ ਭੀ

ਬਹੁਤ ਕਰਤਾ ਹੋ ਮੇਰੇ ਪੈਰੇ ਕਰਮ ਕੋ ਆਪ ਧਿਆਨ ਨ ਕਰੀਏ ਇਸ ਰਾਖਸਤੋ ਮੇਰੀ ਗੰਧਿਅ
 ਕਰੇ ਦੀ ਨਾਨ ਬ ਆਪਣਾ ਬਿਰਦ ਸੰਭਰ ਕੇ ਅਰ ਸੰਗਲੀਏ ਕੀ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ਰਾਖੀਏ ਆਪ
 ਲੋਕ ਲੋਕ ਪਲੋਕੇ ਮਾਲ ਕੋ ਜਬ ਪ੍ਰਾਥਮ ਮਰਦ ਨੇ ਕੀਤੀ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨ ਕਜੀ ਘਟ ਘ
 ਟ ਕੇ ਜਾਣੇ ਹਾਠ ਵਿਆਲ ਹੋਏ ਭਾਈ ਬਾਲੋ ਕੋ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲ ਚਲੇ ਮਰਦ ਨੇ ਕੋਰ ਕ
 ਸਨੇ ਖਾਇ ਲੀਆ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਬਰਾ ਵੀਏ ਮਰਦ ਨੇ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਭਾਈ ਬਾਲ ਭੀ
 ਓਠ ਖੜੋ ਹੋਇਆ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤੋ ਓਹ ਰਾਕਸ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਦਾ ਅਕਾਰ ਹੈ ਤੇ ਮਰ
 ਦਾਨ ਉਸ ਰਾਕਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀਵਦਾ ਹੀ ਰਹਿਆ ਪੜ੍ਹਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਆਪਣਾ ਜਾਣ ਕੇ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਕੀ ਗੰਧਿਅ ਕਰ ਲੀਤੀ ਤੇ ਮਰਦ ਨੇ ਕੋ ਕੁਦਰਤ ਨ ਜਰਾ ਆਈ ਉਥੇ ਹੀ ਅ
 ਕਾਸ ਹੈ ਵਿਚੇ ਹੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚੇ ਹੀ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਨ ਜਰੀਆਏ ਦਰੀਆ ਉਚਲ
 ਦੇ ਨ ਜਰ ਆਏ ਜਾ ਅਗਾਹ ਹੋਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾ ਮਰਦ ਨੇ ਕੋ ਰਾਇ ਭੁਏ ਭਟੀ ਦੀ ਤਿਲ
 ਵੰਡੀ ਨ ਜਰ ਆਈ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਫਿਰੇ ਹੋਰ ਅਗਾਹ ਹੋਇਆ ਤਾ ਬਾਲੇ ਦਾ ਖੁਹ ਡਿਠੇ ਸ
 ਮਰਦਾਨ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਖਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਜਿਸ ਤਰਾ ਕੋਈ ਜੋਗੀ ਸਹਾਇਕ
 ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨੂੰ ਦੇਖੇ ਦੂਜਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਜਾਇ ਦੇਖੇ ਤਾਏ ਇਸੇ ਤਰਾ ਮਰਦ ਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
 ਕਉਤ ਕਾ ਵਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਉਚਾਰਨ ਕਰਦਾ ਰਹਾ ਇਸੇ ਕਰਕੇ
 ਉਸ ਰਾਖਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀਵਦਾ ਰਹਿਆ ਸੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਰਾਖਸ ਨੇ ਕਈ ਜੀਵ ਮਾ
 ਖਾਧੇ ਪਚਾਏ ਸਨ ਗੁਰੂ ਨ ਕਜੀ ਦਾਸਾ ਦੀ ਗੰਧਿਅ ਕਰਨੇ ਕੇਵਾਸ ਤੇ ਉਸ ਰਾਖਸ ਕੋ
 ਦਰਸਨ ਦੇ ਕਰ ਬਹੁਤ ਸੀ ਘ੍ਰਤਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਰਾਕਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਵੜੇ ਮੁਖ ਉਸ ਦਾ
 ਖੁਲਾਸੀ ਭਾਈ ਬਾਲ ਪਿਛੇ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦ ਨੇ ਕੋ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਅਤੇ
 ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਉਸ ਰਾਕਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਕੇ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਵਧਾਈ ਰਾਕਸ ਨੇ ਡਿਠੇ ਜੋ
 ਮੇ ਮਰਦਾਨ ਇਕ ਜੋਜਨ ਪਰ ਮਾਣ ਦੇਹ ਵਧਾਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦੋ ਜੋਜਨ ਦੇਹ
 ਵਧਾਈ ਤਾਂ ਰਾਕਸ ਨੇ ਚਹੁ ਜੋਜਨ ਦੀ ਦੇਹ ਕੀਤੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਠ ਜੋਜਨ ਦੀ ਦੇਹ
 ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਰਾਕਸ ਨੇ ਸੋਲ ਜੋਜਨ ਦੇਹ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਤੀ ਜੋਜਨ ਦੇਹ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਰਾਕ
 ਸ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਹੁਣ ਮੋਇਆ ਬਰਨ ਹੀ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਰਾਕਸ ਨੇ ਦੇਹ ਆਪਣੀ ਉਡ
 ਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ ਕਜੀ ਨੇ ਜੁਮੇਰਾ ਰਾਖਾ ਰੂਪ ਉਸ ਰਾਖਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰਿਆ ਜਦ
 ਬੜਾ ਭਾਰ ਪੁਚਿਆ ਤਾਂ ਰਾਕਸ ਨਿਰਬਲ ਹੋਇ ਕਰ ਡਿਗ ਪਇਆ ਦੇਵਤੇ ਅਕਾ
 ਸ ਮਾਰਗ ਮੇਹਾ ਕਰ ਕਰਤੇ ਹੈ ਹਾਥ ਮਲਤੇ ਹੈ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨ ਕਜੀ ਕੋ ਦੈਤ
 ਚ ਬਾਇਖਾਇ ਗਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਜਾਣਤੇ ਨਹੀ ਦੈਤ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ

ਕੀਆਸਾਨਿਰਾਸਹੋਇਆ ਪਿਰਥੀਉਪਰ ਸ੍ਰਿਗਪਿਆ ਪਛਾਤ੍ਰਖਾਇਕੇ ਬਿਰਛ
ਉਸਦੇਹੇਠਆਇਕੇਚੁਰਨਹੋਇਗਏ ਬਤੀਸਜੋਜਨਮੇਉਸਕੀਦੇਹਸ੍ਰਿਗੀਧਰ
ਤੀਭੀਫਿਸਗਈ ਦੇਵਤਿਆਨੈ ਜੈਜੈਕਾਰਕੀਤ ਫੁਲਾਕੀਬਰਖਾਕਰੀ ਗੁਰੂਜੀ
ਮਰਦਨੇਕੋਨਾਲਲੋਕੇ ਬਾਹਰਆਏ ਜਿਸਤ੍ਰਾਂ ਬਡੀਗਾਤ੍ਰੀਘਟ ਬਦਲਾਦੀਫ
ਦੇਤਾ ਸੁਰਜਪ੍ਰਕਾਸਕਰਤਾਏ ਇਤਨੇਚਿਰਭਾਈਬਾਲਾਭੀ ਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨ
ਪਰਆਇਮਥਾਦੇਕਿਆ ਅਤੇ ਓਹਰਾਖਸਭੀ ਬਡੀਸੁੰਦਰਦੇਹਧਾਰਕੇਅਤੇ
ਹਥਜੋੜਕੇਗੁਰੂਕੇਸਾਮਣੇਖੜਾਹੋਇਕੇ ਬਡੀਉਸਤਤਿਕੀਤੀਹੋਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮ
ਹਮਰੇ ਸਾਰਖੇਅਘੀਓਕੇਨਿਸਤਾਰਕਰਨੇਕੇਨਮਿਤਕਲਜੁਗਾਵਿਚਨਿਰੰਕਾਰ
ਸੇਸਕਾਰਦੇਹਏਹਧਾਰੀਏ ਉਸਤਤਕਰਕੇਚਤੁਰਭੁਜਰੂਪ ਬਡਾਸੁੰਦਰਭੂਖਨਬ
ਸਤ੍ਰਪਹਿਨਕੇ ਦੇਵਲੋਕਕੋਗਮਨਕਰਤਾਭੁਇਆ ਏਹਅਚਰਜਲੀਲਾਦੇਖ
ਕਰਬਾਲੇਪਾਛਿਆਹੋਗੁਰੂਜੀਏਹਕੋਟਸੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈ
ਬਾਲਾਏਹਰਾਜਾਜਨਕਜੀਦਾ ਰਸੋਈਆਸੀ ਤਾਭਾਈਬਾਲੇਕਹਿਆਇਸਨੇ
ਰਾਖਸਕੀਦੇਹਕਿਉਪਾਈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਇਸਨੇਰਾ

ਖਸਕੀਦੇਹਸਰਾਪ
ਕਵਾਰੀਰਾਜਾਜਨ
ਅਤੀਤਾਅਭਿਆ
ਗਕੀਤਾਸੀਅਤੇ
ਸਾਦਿਅਗੋਤਾਹੀ
ਸੀਅਤੇਰਾਜਨੇਜ

ਕਰਕੇਪਾਈਏ
ਕਜੀਨੈਬ੍ਰਹਮਣ
ਗਤਾਦੀਲਈਜ
ਇਸਨੇਜਗਦਾਪ੍ਰ
ਜੂਠਕਰਛੁਡਿਆ
ਣਾਲਿਆਜੋਏਹ

ਪ੍ਰਸਾਦਿਸੀਤਾਦੀਲਾਇਕਨਹੀਇਸਰਸੋਈਕੋਰਸੋਈਏਨੇਜੂਠਕਰਛੁਡਿਆਹੈ
ਅਤੇਰਾਜਨੇਓਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸਾਰਾਹੀਦਰਿਆਉਵਿਚਪਵਾਇਦਿਤਾ ਅਤੇਰਸੋਈ
ਏਨੂੰਕਹਾਤੂਕੋਈਵਡਾਰਾਕਸਹੈ ਇਸਕਰਕੇਇਸਨੇਰਾਕਸਦੀਦੇਹਪਾਈਸੀ
ਪਗਇਸਨੇਸੀਤਾਦੀਟਹਿਲਕੀਤੀਹੋਈਸੀ ਇਸਕਰਕੇਸਾਡਾਇਸਦਾਮਿਲ
ਣਹੋਇਆਹੈ ਅਤੇਇਸੀਕਰਕੇਬੈਕੁੰਠਧਾਂਮਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਆਹੈ ਅਤੇ
ਸੁਣਿਭਾਈਬਾਲਾਸੀਤਾਦੀਟਹਲਬਡੇਮਹਾਤਬੇਨੂੰਪਹੁਚਾਵਦੀਹੈ ਤਾਬਾਲੇਨੇ
ਅਤੇਮਰਦਨੇਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਦੇਕਿਆ ਅਤੇਦੇਵਤਾਲੋਕਭੀਨ
ਮਸਕਾਰਾਕਰਕੇਦੇਵਲੋਕਕੋਜਾਤੇਭਏ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਭੀਉਥੋਚਲਦੇਰਹੇ।

ਅਮਰੀ ਸਾਖੀ ਸੁਅਰਨਪੁਰਕੀ ਚਲੀਯੋ।

ਗੁਰੂ ਅਗੇ ਚਲੇ ਕਿਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਪਰ ਕਿਤੇ ਧਰਤੀ ਪਰ ਚਲੇ ਜਾਏ ਹੈਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸਨੇ
 ਵਾਸਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹਾ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨ ਹਛੇ ਫਲ ਖਾਏ ਨੀ ਅਜੇ ਗਜਿਆ ਹੈ ਕਿਨਹੀ ਤਾ
 ਮਰਦਾਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਮੈਂ ਵਡੀ ਅਵਗਿਆ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਦੇ
 ਸਾਮਣੇ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ ਆਪਦੀ ਬਰਾਬਰ ਬਾਣੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਿਸਦਾ ਫਲ ਮੈਨੂੰ ਏਹੁ ਭੁ
 ਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੁਖ ਥੀ ਛੁਡਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ
 ਭੁਖ ਨਾਲ ਬਿਆਕੁਲ ਹੁੰਨਾ ਹਾਂ ਤਾ ਖਿਜ ਕਰਕੇ ਬੋਲ ਪੈਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਹਛੀ ਮਤ ਦੁਰ ਹੋ
 ਜਾਈ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਮਣੇ ਕਰੋਰ ਵਚਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਉਸਦਾ ਫਲ ਦੁਖ ਪਾਵਨਾ ਹਾਂ ਤੁ
 ਸੀ ਆਪਣਾ ਕਿਰਪਾਲਤਾ ਵਾਲਾ ਬਿਰਦ ਸੰਭਾਰਕੇ ਮੇਰੀ ਗੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਸਿਤ
 ਪੁਰਨ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤਤ ਪਾਵਨ ਬਿਰਦ ਹੈ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸੇ ਤੇ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੀਆਂ ਗਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰ
 ਦੇ ਹਾਂ ਤੂੰ ਭੀ ਸਦਾ ਹੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਆ ਕਰ ਤੇਰੇ ਅਖੇ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਰਿਦੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਖ
 ਦੇ ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਕਰਦੇ ਜਾਏ ਹੈਨ ਤੁਰਿਆ ਜਾਇਆ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ਹਸ
 ਤੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਗਾਮਨ ਗਰਨ ਹੀ ਆਇਆ ਚਰੇ ਦਿਸਾ ਉਜਾੜ ਹੀ ਵਿਸਟਾ ਮਾਫੇ ਮਰਦਾਨੇ
 ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਤ ਦਿਨ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਬੀਤਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਸਹਿਰ ਭੀ ਅ
 ਵੇਗਾ ਕਿਨਹੀ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸੇ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨੀ ਅਤੇ ਗਾਚਿਤ ਸਹਿਰਾਂ ਵਿ
 ਚ ਹੀ ਵਸਦਾ ਹੈ ਸਹਿਰ ਹੀ ਦੇਖਣੇ ਚਾਹੁਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇਹੜਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸਾਡੇ ਅਗੇ ਕੁਛ ਅਦਰਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸਨੈ ਖਾਣਾ ਹੈ
 ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਖ ਤੇ ਹੋ ਕੋਈ ਹੈਨ ਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨੀ ਆ ਓਦਰਨ ਹੀ
 ਸਤ ਮਹੀਨੇ ਤੇ ਤੇਰਾ ਦਿਨ ਟੁਰੇ ਗਏ ਕਿਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਆਇਜਾਵੇ ਕਿਤੇ ਟਪੂ ਆਇਜਾ
 ਵਨ ਜਿਥੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧ ਲਗ ਜਾਵੇ ਤਾ ਬੈਠ ਜਾਵੀਏ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਟੁਰਨ
 ਤਾ ਟੁਰ ਪਵੀਏ ਜਾ ਦੇ ਜਾ ਦੇ ਚਹੁ ਕੋਹ ਉਪਰੇ ਸਹਿਰ ਨਜਰੀ ਆਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਨੇ ਕਹਾ ਦੇਖ ਮਰਦਾਨੀਆਂ ਅਹੁ ਸਹਿਰ ਨਜਰੀ ਆਵਦਾ ਹਈ ਜੋ ਤੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਆਵੇ
 ਸੋ ਜਾਇ ਕੇ ਖਾਵੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਈ ਵੇਹੀ ਜਿੰਦ ਨਿਕਲ
 ਜਾਸੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨੀ ਆ ਇਕ ਦਿਨ ਜਿੰਦ ਭੀ ਨਿਕਲ ਨੀ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਭੁਖ ਨ
 ਲ ਤੇਰੀ ਜਿੰਦ ਨਿਕਲੇਗੀ ਤਾ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਪਾਇਲਈ ਏਹੋ ਤੂੰ ਟੁਰਨ ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਸਚਾ ਹੈ ਤੂੰ ਤੁਮ ਕਿਸੇ ਗਲ ਹੀ ਦੀ ਨਾਹੀ ਲਗੀ ਅਸੀਂ ਕਿਆ ਜਾਪੇ ਤੇਰੇ ਨ

ਲ ਕਿਉਂਕਰਿ ਜੀਵਦੇ ਫਿਰਦੇ ਅਹੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਤੂੰ ਇਉਂ ਹੀ
ਜਦ ਜੋ ਅਸਾਨੂੰ ਭੀ ਕਰਤਾਰ ਹੀ ਜਿਵਾਇਦੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿਲਾਇ ਦੇ ਕਰਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਤੇ ਲੋਆ
ਏ ਸਹਿਰ ਦੇ ਨਜੀਕ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਆਇਅ
ਗੀ ਸਹਿਰ ਜਾਹੁ ਕੁਛ ਮੁਹ ਪਾਇਆਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਲੇ ਤਾ ਕੁ
ਛਨਾਹੀ ਮੇਰੇ ਕਿਥੇ ਖਾਵਾਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸਾ ਤੂੰ ਨੂੰ
ਸਾਰਾ ਸਹਿਰ ਸਉ ਪਿਆ ਹੈ ਤੂੰ ਭਾਵੇ ਕਿਥੇ ਜਾਇ ਕੇ ਖਾਹੁ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਜੇਕੋ ਈ ਮੇਨੂੰ ਚੋਰ ਕਰਕੇ ਪਕੜੇ ਤਾ ਮੇਰੀ ਕਰਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
ਜੇ ਤੇਨੂੰ ਕੋਈ ਚੋਰ ਕਰਕੇ ਪਕੜੇਗਾ ਤਾ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਨਾਉ ਲਵੀ ਤਾ ਤੂੰ ਪਕੜ ਕੇ ਛੁਡ ਦੇਵਨਗੇ
ਭਾਵੇ ਤੂੰ ਕਿਤੇ ਜਾਇ ਕੇ ਹਥ ਘਤੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀ ਵਿਚ ਵੀ ਚਰਕੀਤਾ ਜੇ ਇਸ
ਦੇ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਅਸਨ ਉਧੈਨ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵਸਿ
ਆ ਜਾਇ ਕੇ ਸੁੰਠਾ ਸਭ ਸੁਵਰਨ ਦੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਜਿਧਰ ਕਿਧਰ ਸੁਵਰਨ ਹੀ ਸੁਕਨ
ਜਰਾ ਵਾਹਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਕੋਰੇ ਤੇ ਹਟੀਆ ਦੇ ਅਸ ਬਾਬਤ ਕ
ਰੀਆਂ ਵਟੇ ਸਾਰਾ ਸੋਨਾ ਹੀ ਇਸ ਅਵੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਏਸ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ

ਦੇਹਾਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਹਿਆ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਦੁਖ ਤੇ ਭੁਖ ਦੁਰ ਹੋ ਗਈ ਮਰਦਾਨੇ ਇਕ ਆਦ
ਮੀਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਨਾਉ ਕਿ ਅਹੈ ਤੂੰ ਉਸਨੇ ਅਖਿਆ ਰੇ ਭਾਈ ਤੂੰ
ਕਹਾ ਸਉ ਆਇਆ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਹਮ ਬੜੇ ਦੂਰ ਦੇਸ ਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਇਸ ਸਹਿਰ ਦਾ
ਨਾਮ ਕਿ ਅਹੈ ਤਾ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਠਾਉ ਮੇਨੂੰ ਦਸ ਤਾ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਤੂੰ ਨਗਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਦਸ ਤਾ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਮਰ
ਦਾਨ ਇਸ ਨਗਰੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸੁਵਰਨ ਪੁਰ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਇਥੇ ਦਰ ਜੋਕੇ

ਦਾ ਹੈ ਅਰਥ ਜੇ ਕਾਨ ਮਕਿਅਾ ਹੈ ਤਾ ਉਸਨੇ ਕਹਾਇ ਬੰਦਾ ਜਾ ਕਵਲ ਨੇ ਨਹੈ ਰਜੇ ਸੁ
 ਧਰ ਸੈਨਕਾ ਬੇਟਾ ਹੈ ਤਿਸਕੇ ਸਭ ਰਾਜੇ ਸੁਲਾਮੀ ਪੈਨ ਤਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
 ਜੀ ਈਹਾਂ ਕਾ ਚਲਣ ਕਿ ਆ ਹੈ ਈਹਾਂ ਕੀ ਧਰਤੀ
 ਸਭ ਸੁਇਨੇ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕਿਅਾ ਹੈ ਤਾ
 ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਤੇਰਾ ਧਰਮਾਸਿਧ ਹੈ
 ਅਰਥ ਈਹ ਕਾ ਚਲਣ ਇਹੋ ਜੇ ਕੋਈ ਏਥੇ ਅ
 ਵੇਸੇ ਆਪਣਾ ਭੋਜਨ ਏਥੇ ਵੈ ਈਹਾ ਧਰਮ
 ਕੀ ਚਾਲੀ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਖੁ
 ਸੀ ਹੋਇਆ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਧਰਮ
 ਸਿਧ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਖੁਲ ਗੀ ਹੈ ਤਾ ਧਰਮਾਸਿਧ ਨੇ ਕਹਾ ਈਹਾਂ ਮਨਹਿ ਕਿ ਸੀ ਕਉ ਨਹੀ
 ਜਿਸ ਦੁਕਾਨ ਪਰ ਜਵੈ ਤਿਸੀ ਪਰ ਸੇ ਉਠਾਇ ਲੈਵੈ ਜੋ ਕੁਛ ਚਾਹੀਏ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
 ਹਿਆ ਧਰਮਾਸਿਧ ਜੀ ਯਾਹਿਕਾਮ ਮੇਰੇ ਸਿਉ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਅਰੁ ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਣੇ
 ਹਥ ਕਰਕੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਵੈਗਾ ਤਾ ਮੈਲੇ ਵਉ ਜੀ ਤਾ ਧਰਮਾਸਿਧ ਨੇ ਕਹਾ ਤੇਰੇ ਸਾਥ ਕੇ
 ਈ ਅਉਰ ਭੀ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਧਰਮਾਸਿਧ ਜੀ ਦੋਇ ਮਤੀ ਤਾ ਅਉਰ ਭੀ ਹੈ
 ਤਾ ਧਰਮਾਸਿਧ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਉਨੇ ਕੋ ਭੀ ਲੈ ਆਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ
 ਧਰਮਾਸਿਧ ਜੀ ਓਹ ਈਹਾਂ ਕੁਛ ਨਹੀ ਆਵੇ ਤੇ ਓਹ ਤਉ ਗਾਉ ਮੈ ਬੜੇ ਹੀ ਨਾਂਹੀ
 ਬੜੇ ਸੰਤੋਖੀ ਹੈ ਤਾ ਧਰਮਾਸਿਧ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਭੋਖਾਹੁ ਤਾ
 ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਧਰਮਾਸਿਧ ਏਕ ਦੁਕਾਨ ਪਰ ਲੈ ਗਇਆ ਅਰਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ
 ਖਵੇਗਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਧਰਮਾਸਿਧ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਲੈ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ਮੈਲੇ ਵੇਗਾ
 ਤਾ ਧਰਮਾਸਿਧ ਨੇ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਆਪਣਾ ਅਹਾਰ ਲੈਇ ਕੇ ਖਾਹੁ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ
 ਢਾਈ ਸੇਰ ਕਾ ਅਹਾਰ ਹੈ ਤਾ ਧਰਮਾਸਿਧ ਨੇ ਹਟੀ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਲੁਚੀ ਪੂੜਾ ਮਿਠਾਈ ਲੈ
 ਦਿਵਾਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਸੋਇਨੇ ਦਾ ਹੀ ਦਿਸਿਆ ਤਕੜੀ ਵਟੇ ਬਰਤਨ ਸੋ
 ਨੇ ਦੇਤੇ ਮੁਲ ਭੀ ਕੋਈ ਕੁਛ ਨਹੀ ਮੰਗਦਾ ਏਹ ਦੇਖਕੇ ਮਰਦਾਨਾ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਮਰਦ
 ਨੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਹਾਰ ਲੈ ਕਰ ਖਾਹਾ ਤੇ ਧਰਮਾਸਿਧ ਨੂੰ ਕਹਿਓ ਸਭਾਈ ਜੀ ਇਕ ਮੈ
 ਰੀ ਭੀ ਨਿਸਾ ਕਰੇ ਏਹੁ ਸਾਧੀ ਧਰਤੀ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਹੈ ਸਾਰੇ ਸੁਇਨਾ ਹੀ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ
 ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਵਸਤੁ ਦਾ ਮੁਲ ਹੀ ਲੈਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਮਜ਼ਰੀ ਹੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਦੇਖ
 ਜੀ ਇਥੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਚਲਦਾ ਹੈ ਤਾ ਧਰਮਾਸਿਧ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇ

ਬੇਸਤਨ ਕੋਈ ਭੀ ਨਹੀ ਇਕੋ ਏਹੋ ਹੀ ਜਤਨ ਹੈ ਪੀਹਣ ਅਤੇ ਪਕਾਵਣ ਦ ਅਤੇ ਅਨਾ
 ਜੋ ਜੋ ਜੀ ਮਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਹੀ ਜੀ ਮਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਜੇ ਦਾ ਏਹੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਕੁਛ
 ਚਾਹੀਏ ਸੋ ਬਾਹਰ ਲੈ ਆਵਹੁ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਛ ਤਈ ਯਾਰ ਕਰ ਰਖੇ ਅਰੁ ਆਪ ਭੀ ਖ
 ਵੇ ਅਤੇ ਲੋਕ ਨੂ ਭੀ ਖਵਾਵੇ ਅਰੁ ਭਾਵੈ ਕੋਈ ਆਵੈ ਸੋ ਆਪਣਾ ਅਹਾਰ ਲੈ ਜਾਵੈ ਅਤੇ
 ਹੋਰ ਜੇਤੇ ਕਾਰਖਾਨੇ ਹੈਨ ਅਰੁ ਕਾਗੀਰ ਹੈਨ ਸੋ ਭਾਵੈ ਕੋਈ ਉਨ ਪਾਸੋਂ ਕੀ ਮਕਰਾਇ ਲੇ
 ਜਾਵੈ ਤਾਓਹੁ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰ ਦੇਤੇ ਹੈਨ ਅਰੁ ਓਹੁ ਮੁਲ ਮਜੂਰੀ ਕੁਛ ਭੀ ਨਹੀ ਮਾਗਤੇ
 ਏਹੁ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਧਰਮ ਨਗਰੀ ਹੈ ਸੁਣਿ ਮਰਦਾਨਾ ਇਉਂ ਕਰ ਕੇ ਇਥੇ
 ਦਾ ਕੀਮਤ ਲਵਾਏ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣਿ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੁਣੇ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੀਐ ਤਭੁਲੀ ਬਾਤ ਹੈ ਤਫੇਰਿ
 ਮਰਦਾਨਾ ਆਪਣਾ ਅਹਾਰ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਹੁ ਸਹਰ ਦੀਆ ਗਲ ਖਬਰਾਂ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁ
 ਰੂਜੀ ਲਵੇ ਸਹਰ ਦੀਆ ਗਲ ਖਬਰਾਂ ਸਹਰ ਵਿਚ ਸਭ ਸੁਣਿ ਨੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਅਰੁ ਹੋ
 ਰ ਸਭੁ ਸਮਗੀ ਸੁਣਿ ਨੇ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਕੋਈ ਮੁਲ ਲਗਾਵਾ ਹੈ ਨਾ ਮਜੂਰੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਕੋ
 ਈ ਕੁਛ ਲੇਵੈ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਅਨਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਜਤਨ ਭੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਨਕੋ
 ਈ ਖੁਹੈ ਪਾਣੀ ਮੀਹਾਂ ਦਾ ਘਰਿ ਘਰਿ ਟੋਰਿਆ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹੈ ਭੁਲੇ ਭੋਜਨ ਤਿਅ

ਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸੁਣੇ
 ਧਿਰ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਖਬ
 ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾ
 ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁ
 ਸਾਧਿ ਮਿਲਿ ਗਇਆ
 ਖੁਛੀਆ ਉਸ ਮੇਨ ਸ
 ਨੇ ਮੇਨ ਅਢਾਈ ਸੌ

ਗੁਰੂਜੀ ਅਜੇ ਹੀ ਆਂ ਸ
 ਰਾਏ ਨਿਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਨਿਆ ਕੁਛ ਖਾਧੇ ਭੀ ਤਾਂ
 ਰੂਜੀ ਮੇਨ ਇਕ ਅਜੇਹਾ
 ਆਹ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਗਲ
 ਭੇਦ ਸੀਆ ਅਤੇ ਉਸ
 ਲੁਚੀਆਂ ਅਰੁ ਮਿਠਿ

ਆਈ ਖਵਾਈ ਉਸਨੇ ਇਕ ਦੁਕਾਨ ਦਰਨੂੰ ਜਾਇਕੇ ਆਖਿ ਚਿਸ ਜੋ ਭਾਈ ਤੂ ਇਸਨੂੰ ਅਹਰ
 ਢਾਈ ਸੇਰ ਤੋਲ ਦੇਹੁ ਉਸ ਦੇ ਤਕੜੀ ਵਟੇ ਭੀ ਸੁਣਿ ਨੇ ਦੇ ਹੈਨ ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਗਲ ਭੀ ਆਖੀ ਸੀ
 ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਭੀ ਕੋਈ ਹੈ ਮੇ ਕਹਿਆ ਦੋ ਅਤੀਤ ਹੋ ਭੀ ਹੈਨ ਉਦਿਆਨ ਵਿਚ ਬੈ
 ਠੇ ਹੈਨ ਤਾ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂ ਉਨਾ ਵਾਸਤੇ ਭੀ ਭੋਜਨ ਲੈ ਜਾਹੁ ਤਾ ਮੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
 ਓਹ ਭੋਜਨ ਨਾਹੀ ਲੇਤੇ ਓਹ ਵਡੇ ਸੀਤੇ ਖੀਹੈਨ ਯਾਹਿ ਬਾਤ ਭੀ ਹੋਈ ਆਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ

ਕਹਿਆ ਮਰਦਨਾਂ ਤੋਂ ਨੂੰ ਕਰਤ ਚਰਿਤ ਅਵੇ ਤੂਭਲੀ ਗਲ ਅਖੀ ਮੇਤਰੇ ਉਤੇ ਬਹੁਤ
 ਰਾਜੀ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇਕੋ ਜਨ ਲੋ ਅਵੇ ਅਹ ਤਾਂ ਮੇ ਬਹੁਤ ਰਜ ਹੋਵਾ ਅਹ ਤੇ
 ਤੇ ਉਪਰ ਫੇਰ ਮਰਦਨੇ ਅਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇ ਇਥੇ ਅਜ ਬਤ ਮਾਸਾ ਭਿਠਾਈ
 ਇਥੋਂ ਕੰਮ ਕਿਉਂ ਕਰਚਲਦਾ ਹੈ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿਆ ਮਰਦਨਾਂ ਨਿਆ ਇਥੇ ਪ
 ਰਮ ਕਲਾ ਵਰਤਦੀ ਹੈ ਏਥੇ ਪਾਪ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਇਥੇ ਸਚ ਅਰੁ ਸੀਤੋ ਪਵਰ
 ਤਦਾ ਹੋ ਅਤੇ ਇਥੇ ਤੁਰਕ ਦੀ ਜਾਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਮਤ ਮੁਹੱਆਖਦੇ ਮੇਂ ਤੁਰਕ ਮਿਠਾ
 ਸੀ ਹਾਂ ਇਥੇ ਤੁਰਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਾਂ ਇਥੇ ਮਰਤ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹੋਨ ਏਹੁ ਸੁਧਰ
 ਮਨ ਗਰੀਬਿ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਦ ਇਥੋਂ ਹੀ ਰਹੀ ਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ
 ਕਹਿਆ ਮਰਦਨਾਂ ਆਪਣੇ ਹਥ ਨਹੀਂ ਏਹੁ ਕਰਤ ਰਹੇ ਹਥ ਹੋਤੇ ਫੇਰ ਮਰਦਨੇ ਪਾਛੇ
 ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਮੇਥਨ ਕਰਦੇ ਹੋਨ ਕਿਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕ
 ਹਿਆ ਇਥੇ ਦਿਸਦੇ ਭੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮੇਥਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਹੀ ਪਰਮ ਕਲਾ ਵਰਤਦੀ ਹੈ
 ਜਿਥੇ ਮਥਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਥੇ ਪਰਮ ਉਠ ਜਾਵਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਅਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ
 ਤਾਂ ਅਚਰਜ ਸੁਣਾਇਆ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਨਕ ਜੀ ਅਖਿਆ ਮਰਦਨਾਂ ਕਰਤ ਚਰੀਆਂ
 ਬਾਤਾਂ ਅਚਰਜ ਹੀ ਹੋਨ ਜਿਤਨੀਆਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈਆਂ ਹੋਸ ਭਿਤਨੀਆਂ ਹੀ ਕਿਸੇ
 ਭਿਠੀਆਂ ਹੋਨ ਓਹ ਸਾਹਿਬ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕੋਈ ਇਕਰਾਈ ਸਮਨ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤੁ
 ਏਹੁ ਬੰਦਾ ਆਫਰਜਾ ਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਜਰੂਨ ਹੀ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਓਹੁ ਕਰਤ ਰਮੇ ਸਾ ਹੈ ਜੋ
 ਦਿਖਾਵੇ ਕੁਛ ਹੋਰ ਅਤੇ ਕੋ ਕੁਛ ਹੋਰ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਅਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸੁਰਾ ਜੇਦੀ
 ਹੋਂਦ ਕਿਥੋਂ ਤੋਂ ਤੀ ਪੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਨਾਂ ਜਿਥੇ ਅਸੀਂ ਚਲੇ ਆਏ ਸਤ
 ਰਾਜਾ ਰਤੇ ਸਤ ਸੈ ਜੋ ਜਨ ਹੈ ਏਹੁ ਰਾਜਾ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਏਹੁ ਕਲੀਕ
 ਲਾਵਿਚ ਵਰੂਰਾ ਜਾ ਹੈ ਹੇ ਮਰਦਨ ਜੀ ਅੰਦੇ ਰਿਜਕ ਪੁਚਵਣ ਵਾਸਤੇ ਮਿਟੀ ਅਤੇ ਪ
 ਟੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਸੁਇਨ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਣਾ ਨਹੀਂ ਅੰਨ ਹੀ ਖਾਵਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਹੁ ਪਰ
 ਰੂਜੇ ਹਰ ਉਚਾਈ ਉਸਦੇ ਪਰੇ ਸਭੁ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਪਹਾੜ ਹੀ ਸੁਇਨੇ ਦੇ ਹੈ
 ਨ ਫੇਰ ਮਰਦਨੇ ਨੈ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਧਰ ਸੈਨ ਨਲੋ ਭੀ ਵਰੂ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰ
 ਦਨ ਸੁਧਰ ਸੈਨ ਨੇ ਭਾ ਅਸ ਕਰਤ ਰਪ ਸੇ ਵਰੂ ਕਰਾਇਆ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤ ਓਹ ਇਸੇ
 ਦਾ ਸਲਾਮੀਆਂ ਮਰਦਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਆਖਨ ਹੀ ਸਕਦਾ ਤਸੀਤ ਪੈਣ
 ਅਰਾਹੀ ਹੋ ਪਰ ਹੁਣੁ ਸਹਿਰਾ ਵਿਚ ਆਏ ਹੋ ਹੁਣ ਕੁਛ ਅਹਰ ਕੋਰੇ ਤਾਂ ਮੈ ਲੋਅ
 ਵ ਤੁਸੀਤਾ ਸਹਿਰਾ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਨਾਂ ਨਿਆ

ਖਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਚੁਪਕਰ ਜਾਹੁ ਦੇ ਖਕਰਤਾਰ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੁਮਰਦਾ
ਨ ਚੁਪਕਰ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਤ ਦਿਨ ਗੁਜਰ ਗਏ ਮਰਦਾਨ ਅਹਾਰ ਕਰਿਆ
ਵੈ ਅਠਵਾਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤੁਮਰਦਾਨ ਸਹਿਰ ਮੇ ਅਹਾਰ ਕਰਨੇ ਗਿਆ ਤੁਓਸਧ
ਰਮਸਿੰਘ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਪੈ ਗਿਆ ਤੁਓਸਧ ਰਮਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋਭਾਈ ਮਰਦਾਨ ਤੂੰ
ਜੇਕਹਿ ਦਾਸ ਦੇਇ ਅਤੀਤ ਹੋਰ ਭੀ ਹੈ ਸੋਓਹ ਕਦੀ ਦੇਖੇ ਨਹੀ ਓਹ ਕਿਥੇ ਹੈ ਨ ਅ
ਕੇਤੂ ਖੂਠ ਹੀ ਕਹਿ ਦਾਸੀ ਤਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਧਰਮਸਿੰਘ ਜੀ ਮੇ ਖੂਠ ਤੁਨਹੀ ਕਹਦ
ਸੀ ਹੁਣ ਭੀ ਓਹ ਦੇਨੋ ਅਤੀਤ ਓਦਿਆਨ ਮੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਹੁ ਸੀਤੋ ਖੀ ਹੈ
ਨ ਅਤੇ ਓਹ ਕਿਸੀ ਕਿਦੁਆਰੇ ਪਰ ਨਹੀ ਚਲ ਕਰਾ ਪੇਹੀ ਜਾਤੇ ਤਾਧਰਮਸਿੰਘ ਨੇ
ਕਹਾ ਮਰਦਾਨ ਜੇਕੋਈ ਓਨਕੋ ਭੋਜਨ ਲੈ ਕਰ ਜਾਵੈ ਤੋ ਓਹ ਖਾਵੈ ਕੇ ਨ ਖਾਵੈ ਤਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਧਰਮਸਿੰਘ ਜੀ ਜੇ ਤੁਓਨਕੀ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ਤੋ ਖਾਵੈ ਨਹੀ ਤੇ ਨ ਭੀ ਖਾ
ਵੈ ਤਾਧਰਮਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਯੇਹ ਕਿਆ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਧਰਮਸਿੰ
ਘ ਜੀ ਓਹ ਤੁਪਉਣ ਅਹਾਰੀ ਹੈਨ ਜੇਕਹੀ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਅਹਾਰ ਦੇਖਤੇ ਹੈਨ ਤਾ ਅਚਵਤੇ
ਹੈਨ ਹੀ ਤਾ ਨਹੀ ਅਚਵਤੇ ਤਾਧਰਮਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਤੈ ਈਹਾਂ ਕੁਪਾਵਨ
ਕਿਆ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਧਰਮਸਿੰਘ ਜੀ ਮੇ ਈਹਾਂ ਕੁਪਾਵਨ

ਤਾਂ ਕੁਛ ਨਹੀ
ਫੇਰ ਧਰਮਸਿੰ
ਮਰਦਾਨ ਤੂੰ
ਹੀ ਤਾਮਰਦਾਨੇ
ਘਜੀ ਤੁਮਭੇ
ਹੁਜੀ ਤਾਧਰਮ
ਸੇਰ ਭੋਜਨ ਕੀ
ਲੈ ਕਰ ਤੇਰਾਈ

ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ
ਘਨੇ ਕਹਿਮ
ਹੁਬਤ ਕਿਉਕ
ਕਹਾ ਧਰਮਸਿੰ
ਜਨ ਲੈ ਚਲ
ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੰਜ
ਵਸਤ ਅਪ
ਸੇਰ ਮਰਦਾਨੇ

ਨੂੰ ਦਿਵਾ ਕੇ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਤੁਹਾਂ ਆਏ ਤੇਰਸਤੇ ਵਿਚ
ਧਰਮਸਿੰਘ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨ ਇਨ ਅਤੀਤ ਦੀ ਕਿਆ ਅਵਸਥਾ
ਹੈ ਗੀ ਹੈ ਤੁਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਧਰਮਸਿੰਘ ਜੀ ਓਨਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹੈ
ਤਾਂ ਧਰਮਸਿੰਘ ਨੇ ਪਰਸਾਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੈਰ ਖਿਆ ਅਤੇ ਮੁਖੇ ਕਾਕ
ਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਪਾਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਅਖੀਆ ਖੋਲੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬ

ਲੇਨੇਭੀ ਬਚਨਕੀਤ ਆਉਭਾਈ ਸਤਿਕਰਤਰ ਬੈਰੋਜੀ ਤਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਨੇਕਾ
 ਭਾਈਏਹੁਕਿਆਹੈ ਤਾਧਰਮਸਿੰਘ ਨੇਕਹਿਆ ਸਾਧਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਵਸਤੇਗੋਬਿੰਦਜੀ
 ਨੇਪਰਸਾਦਿਭੋਜਿਆ ਤਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈਭਿਰਨਉਕਿਆਹੈ ਅਰੁ
 ਤੇਰੀਜਾਤਿਵਰਨਕਿਆਹੈ ਤਾਧਰਮਸਿੰਘ ਨੇਕਹਿਆ ਸਾਧਜੀ ਮੇਰਨਉਤੇਧਰਮ
 ਸਿੰਘਹੈ ਅਰੁਈਹਾਂ ਜਾਤਵਰਨਸਭਨੋਕਾਏਕਹੀਜੈਸਾਹੈ ਈਹਾਘਦੇਵਾਧੇਤੋਕੋ
 ਈਨਹੀਤਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਨੇਕਹਾਏਹੁਭੋਜਨਕਿਸਨੇਭੋਜਿਆਹੈ ਅਰਕਿਸਨੀਮਤ
 ਤੁਮਆਏਹੋ ਤਾਧਰਮਸਿੰਘ ਨੇਕਹਾਹੇਸੀਤਜੀ ਸਤਦਿਨਆਪਕੋਇਹਾਂਆਏ ਬਤੀ
 ਤੇਹੈ ਆਪਨੇਸਹਿਰਮੇਚਰਨਨਹੀਪਾਇਆ ਅਰਭੋਜਨਭੀ ਨਹੀਕੀਆ ਇਸਨੀਮ
 ਤਭੋਜਨਲੈਆਇਆਹੋ ਅਰੁਈਹਾਕੇਰਾਜੇਕਾਨਮ ਕਵਲਨੈਨਹੈ ਧਰਮਵਨਹੈ
 ਨਿਰਮਾਨਹੈ ਅਤੇਉਸਦੇਸਿਰਪਰਛਤਰਕਰਤਰਨੇਹੀਦੀਆਹੈ ਅਰਆਪਣਾਂ
 ਬਲਕਿਸੀਕੋਜਣਵਦਾਨਹੀ ਕਿਸੀਕੋਕਿਸੀਗੀਤਕਰਕੇਦੁਖਾਵਦਾਭੀਨਹੀ ਸ
 ਭਨਨੂੰਆਪਣੇਜੈਸਾਹੀਜਣਦਾਹੈ ਬਹੁਸਹਿਣਸੀਲਹੈ ਕਿਰਪਾਕੀਖਾਨਹੈ
 ਰਈਯਤਕੇਲੋਕਸਭੁਆਪੇਹੀਸਲਾਮਕਰਤੇਹੈ ਸਤਗੁਰਾਜੇਇਸਦੇਸਲਾਮੀ
 ਤੇਨਆਪੇਹੀਇਸਦੀਆਨਮੰਨਦੇਹੈਨ ਏਹੁਰਾਜ ਆਪਕਿਸੇਉਪਰਨਹੀਜਾਪਤਾ
 ਕਰਦਾ ਸਭਕੋਆਪਣੇਸਮਾਨਇਕਜੈਸਾਹੀ ਸਮਝਤਾਹੈਜੈਸੇਸਭਸ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦ
 ਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਹੋਰਭੀਬੰਦੇਹੈਨਤੈਸਾਮੈਭੀ ਇਕਬੰਦਾਹੋਤਗੁਰੂਜੀਨੇਜੀਅਟਿ
 ਚਕਾਅਸਾਕਰਤਰਪਾਸੇਸੁਧਰਸੈਣਨੂੰਵਡਿਆਈਦਿਵਾਈਹੈ ਅਤੇਏਹੁਰਾਜ
 ਭੀਅਜਬਹੈਜਿਸਨੈਰਾਜਸੀਪਦਪਾਇਕਰ ਅਭਮਾਨਨੂੰਜੀਤਿਆਹੈ ਹੁਣਦੇਖੀ
 ਏਕਰਤਰਕਿਆਕਰਦਾਹੈ ਇਤਨੇਮੈਧਰਮਸਿੰਘਨੇਕਹਾਹੇਸੀਤਜੀਤੁਸੀਭੋਜਨ
 ਅਚਵੇਜੀ ਤਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਧਰਮਸਿੰਘਜੀਅਸੀਪ੍ਰਸਾਦਨਹੀਅਚਵੇਦੇਤਾਧ
 ਰਮਸਿੰਘਨੇਕਹਾਹੇਸੀਤਜੀਪਰਸਾਦਮੈਕਿਆਦੋਖਹੈਜੇਨਹੀਅਚਵੇਦੇਹੋਤਗੁ
 ਰੂਨਨਕਜੀਨੇਕਹਾਧਰਮਸਿੰਘਪਰਸਾਦਮੈਕੋਈਦੋਖਨਹੀ ਰਾਜੇਮੈਦੋਖਹੈਤਾਧ
 ਰਮਸਿੰਘਨੇਕਹਾਸੀਤਜੀਰਾਜੇਮੈਕੋਨਦੋਖਹੈਸੋਕਹੋਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੇਕਹਾਧਰ
 ਮਸਿੰਘਜਿਸਮੈਦੋਖਹੋਤਾਹੈਸੋਈਜਾਨਤਾਹੈਦੂਸਰੇਕੋਕਿਆਮਲੂਮਹੈਤੇਸੀਸਾਰ
 ਤੋਪੋਣਭਛੀਹੈ ਤਾਧਰਮਸਿੰਘਕਹਾਹੇਸਾਧਜੀਏਹੁਬਾਤਕਿਉਕਰਨਿਵਰਤਹੋਵੈ
 ਤਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹੇਧਰਮਸਿੰਘਆਪੇਹੀਨਿਵਰਤਹੋਵੈਗੀਪਰਤੁਮਰਾਜਕੋਖਬਰਕਰੋ
 ਤਾਧਰਮਸਿੰਘਕਹਾਏਹੁਪਰਸਾਦਈਹਾਂਧਰਾਰਹੋਤਗੁਰੂਜੀਕਹਾਧਰਮਸਿੰਘ

ਰਾਜਾ ਅਵੇਗਾ ਤਉ ਪਰਸਾਦ ਜੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਤਾਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਿਰਾਇਆ ਏਹੁ ਬੁਝਾ
ਚਰਜ ਹੈ ਰਾਜੇ ਕੋ ਕਿ ਅਵੇਖਾ ਇਨ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਤਉ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਬੁਝਾ ਹੈ ਰਾਜੇ

ਇਕਰ ਰਾਜਾ
ਕਿ ਜਾਇਕਰ
ਤੇਰੇ ਨਗਰ ਮੇ
ਆਏ ਹੈ ਸਤ
ਬਾਗ ਮੇ ਉਤਰੇ
ਜੇ ਸਹਿਰ ਮੇ
ਹਾਰ ਕਰ ਜਾਤੁ

ਕਵਲ ਨੈਨ
ਕਹਾ ਹੋਰ ਜਾ
ਤੀਨ ਅਤੀਤ
ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ
ਏਕੋ ਉਨੇ
ਆਇਕਰਾ
ਹੈ ਦੇਇ ਸਹਿ

ਰਮੇ ਨਹੀ ਆਵੇ ਤੇ ਪੈ ਭੋਜਨ ਭੀ ਉਨੇ ਨਹੀ ਕੀਆ ਮੇਲੇ ਗਾਇਆ ਬਾ ਵਹੁ ਭੋਜਨ ਨਹੀ ਕ
ਰਤੇ ਮੇ ਉਨੇ ਕੋ ਕਹਾ ਏਹੁ ਧਰਮ ਨਗਰੀ ਪੈ ਤੁਮ ਭੋਜਨ ਕਰੋ ਤਉ ਮਹਿ ਤੁਨੇ ਕਹਾ ਭੋਜਨ ਮੇ ਦੇ
ਨਹੀ ਰਾਜੇ ਮੇ ਦੇਖੈ ਤੁਮ ਰਾਜਾ ਕੋ ਬੁਲਾਵੇ ਤਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਤੁਮ ਪੁਛੁ ਤੇ
ਸਹੀ ਰਾਜਾ ਮੇ ਕਿ ਅਵੇਖੈ ਤਾ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਹੀ ਬੀ
ਤਾ ਮਹਿ ਤਜੀ ਕਹਾ ਜਿਸ ਮੇ ਦੇਖੈ ਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾ ਧਰਮ ਸਿੰਘ
ਹਮਾਰਾ ਦੇਖ ਵਿਰਾਏ ਉਨੇ ਨੇ ਕਿਆ ਦੇਖ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਮੇਰੇ ਕੋ ਤਾ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਕਹਾ
ਤੁਮ ਆਪ ਚਲ ਕਰ ਪੁਛੁ ਤਾ ਰਾਜਾ ਕਵਲ ਨੈਨ ਨੇ ਪੁਛੁ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਚਿਹਤ ਪਸੀ ਕਹਾ
ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋਰ ਜਾ ਜੀ ਚਿਹਤ ਸਿਲਮਿਲਾ ਦੀਪ ਕੀ ਪਤ
ਹੀ ਉਪਰ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਘੋੜਾ ਮੰਗਾਇਕੇ ਚਲਨੇ ਲਗਾ ਅਰਵੀਚ

ਰਕੀਆ ਮੇਰੇ
ਗੁਰੇ ਕਤੇ ਅ
ਹੋਰ ਕੁਛ ਲੈ
ਬੁਲ ਨਹੀ ਕ
ਚਲੀਏ ਤਾ
ਕੋਸਾ ਬਰਜ
ਹਾਗੁਰੂ ਜੀ ਬੇ

ਸਹਿਰ ਮੇ ਉ
ਟਕਾ ਉਨਹੀ
ਜਵੇਗਾ ਤੇਕ
ਰੈਗੇ ਇਵਹੀ
ਧਰਮ ਸਿੰਘ
ਆਇਆ ਜ
ਠੇ ਬੇਮਰਦਾ

ਤਾ ਰਾਜਾ ਵੇਦਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਸੀ ਤਾ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਾ ਕਰਤਾਰ
ਕਰਤਾਰ ਜੇ ਨੈਭੀ ਕਹਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸਮਾਧ ਖੁਲੀ ਕਹਾ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਆਇ

ਭਾਈ ਸਤਕਰਤਾਰ ਆਈਏ ਭਾਈਜੀਬੈਠੀਏ ਤਾਧਰਮਾਸਿਘਨੈਕਹਾਰਜਾ
 ਜੀਏਹੁਪੁਰਨਸਾਧਏ ਤਾਰਜੇਨੈਬੈਠਕਰਬਾਬਾਨਕਜੀਕੋਨਮਸਕਾਰਕਰੀਤੇ
 ਹਬਜੇਕਰਕਹਾਹੇਮਹਿਤਜੀਤੁਸਾਭੈਰਾਕਿਉਨਹੀਅਰਵਿਆਮੇਰੋਕੋਕਿ
 ਆਦੇਖਲਗਾਇਆਏਸੋਮੇਰਾਦੇਖਬਤਵੇਜੀਅਰਮੇਰਾਦੇਖਦੁਰਕਰੋਜੀਤੁਗੁ
 ਰੂਨਨਕਜੀਕਹਾਹੇਰਾਜਾਦੇਖਤੁਮਕੋਏਹੁਲਗਾਏਜੇਤੁਮਕਹਿਤੇਹੋਸਭੀਗੋਬਿੰਦਕੇ
 ਕੀਏਹੁਏਏਸੋਮੇਸਾਹੀਏਕਮੇਭੀਕੀਤਹੁਆਹੋਜਬਤੁਮਏਹਜਨਤੇਹੋਤੇਅਵਰਲੋ
 ਕਤੇਅਨਕਿਉਮਨਾਵਤੇਹੋਤਾਰਜੇਨੈਕਹਾਸਾਧਜੀਹਮਤਾਕਿਸੀਪਾਸਤੇਅਨਨਾ
 ਹੀਮਨਾਵਤੇਓਹਆਏਹੀਅਨਮਾਨਤੇਹੋਹਮਤੇਕਿਸੀਪਰਕੁਛਫੁਰਮਾਇਸਨਹੀ
 ਕਰਤੇਅਰੁਨਕਿਸੀਪਰਜਾਪਤਾਹੀਕਰਤੇਹੋਤਫੇਰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਾਸੁਣਹੁ
 ਕਵਲਨੈਨਅਸੁਧਰਸੈਨਤੁਸਾਸਭਨਉਪਰਸਿਰਦਾਰਕੀਤੁਏਹੋਗਜਿਤਨੇ
 ਰਾਜੇਹੈਨਸੋਸਭਉਸਦੇਸਲਾਮੀਕੀਤੇਹੈਨਅਤੇਤੁਹਾਏਜੀਆਵਿਚਕਿਆਆਵਦੀ
 ਏਰਾਜੇਕਵਲਨੈਨਕਹਾਹੇਸਾਧਜੀਈਹਾਤੇਪਰਮਸੁਖਏਹਮਤੇਤੁਮਾਰਾਬਚਨਸਿ
 ਰਪਰਮਾਨਿਆਏਪਰਤੁਮਰਾਦੇਖਦੁਰਕਰੋਜੀਤਾਰੂਨਨਕਜੀਬਚਨਕੀਤ
 ਹੋਰਾਜਾਜੀਤੇਰਾਦੇਖਦੁਰਕਰਨੇਵਾਸਤੇਸਤਹਜਾਰਜੇਜਨਆਏਆਹੇਅਤੇਤੁਮ
 ਸਾਨੂੰਨਹੀਜਾਣਦਾਪਰਅਸੀਤੈਨੁਜਾਣਦੇਆਹੇਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਨਦਸਲਾਮੀਰ
 ਹੋਗਾਤਾਭਲਾਹੋਵੀਗਾਇਹੁਸਾਹੀਸਮਰੀਥਾਇਪਵੀਗੀਨਹੀਤਤੇਰੀਖਸੀਅ
 ਵੇਗੀਸੋਈਕਰੀਤਾਰਜੇਕਵਲਨੈਨਕਹਿਆਹੇਸਾਧਜੀਮੇਊਸਕਕਹਿਆ
 ਨਫੇਰੋਗਾਪਰਜੀਤੁਮਮੇਰੇਆਤਮੇਕਭਰਮਦੁਰਕਰੋਜੀਤੁਮਜੇਕਹਿਤੇਹੋਤੁਹ
 ਮਕੋਨਹੀਜਾਣਤਾਅਰਹਮਤੁਮਕੋਜਾਣਤੇਹੋਜੀਓਕਦਕੀਅਸਨਾਈਅਰੁਪੀ
 ਤਹੈਤਾਰੂਨਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਹਾਜਕਵਲਨੈਨਜਬਰਾਜਜਨਕਜੀਓ
 ਦੇਹੀਥਾਅਰੁਰਾਜੇਕੀਤੇਰੇਉਪਰਬਹੁਤਮਿਹਰਵਾਨਗੀਈਤਬਤੁਰਾਜੇਜਨਕ
 ਜੀਕਅਸਨਾਨੀਥਾਸਵਾਪਹਿਰਾਤਰਹਿਦੀਰਾਜੇਨੂੰਤੁਏਸਨਾਨਕਰਾਵਦਾ
 ਥਾਇਕਾਦਿਨਰਾਜੇਜਨਕਜੀਤੁਮਕੋਕਹਾਥਾਮੰਘਰਾਤੈਜਲਪਿਲਾਉਪ
 ਰਜਹਾਂਹਿਮਾਰਲਏਤਬਤੁਜਲਕੋਗਾਇਆਤਾਰਸਤੇਵਿਚਤੇਰੇਜੀਅਮੇ
 ਆਈਹਮਰਾਜੇਨਹੁਏਜਬਤੈਜਲਾਲਿਆਇਕੈਰਾਜੇਕੋਪੀਲਾਇਆਤਾਰ
 ਜਾਤੇਰੇਪਰਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੁਆਕਹਾਮੰਘਰਾਤੈਕੁਛਮਾਂਗਤੈਨੈਕਹਾਰਾਜਜੀ
 ਮੇਤੋਕੁਛਨਹੀਮਾਂਗਤਾਰਾਜਾਜਨਕਜੀਅੰਤਰਜਾਮੀਥਾਤਾਰਾਜੇਕਹਾਅਰੇ

ਮੰਘਰਤ੍ਰੀਮਾਂਗਤੋਚੁਕਾਹੈ ਅਬਕਿਉਮੁਕਰਤਾਹੈ ਜੋਤ੍ਰੀਮਾਂਗਿਆਹੈ ਸੋਹਮਨੇਤੁਮ
ਕਉਦੀਆਹੈ ਫੇਰਤੈਨੇਕਹਾਰਜਾਜੀਮੈਤਉਕਛਨਹੀਮਾਂਗਿਆ ਤਰਾਜਜੀ
ਕਹਾਅਰੇਜਬਤ੍ਰੀਜਲਲੋਨੇਕਉਗਇਆਥਾ ਤਬਤੇਰੇਮਨਆਈਸੀਮੈਰਜ
ਨਹੂਆ ਰਾਜਾਹੋਤਾ ਤਉਹੁਕਮਕਰਤਾ ਅਬਹਮਨੇਤੁਮਕੋਰਾਜਦੀਆਹੈ ਪਰ
ਹਮਸੇਭੀਬਡਾਰਾਜਕੋਰਗੇ ਹਮਨੇਤੁਮਕੋਵਹਾਭੀਰਾਜਕਰਨੇਕਮਰਤਬਾਜਨ
ਕਜੀਸੇਦਿਵਾਆਥਾਤ੍ਰੀਵਹਾਭੀਗਮਾਰੇਸਾਥਪ੍ਰੀਤਕਰਤਾਥਾ ਤਰਾਜੇਕਵਲਨੈਨ
ਨੇਕਹਾਹੋਸਿਤਜੀਮੈਰਾਨਮਵਹਾਕਿਆਥਾ ਗੁਰੂਜੀਨੈਕਹਾ ਤੇਰਾਨਮਸਫਚੇਦਤ੍ਰੀ
ਥਾ ਅਬਤੇਰਾਨਮਕਵਲਨੈਨਹੈ ਹਮਾਰਾਨਮਨਨਕਨਿਰੀਕਰੀਹੈ ਏਹਬਤਸੁ
ਨਕਰ ਰਾਜੇਨੇਗੁਰੂਜੀਕੇਚਰਨਪਰਮਥਾਦੇਕਿਆ ਤੇਮੁਹੋਕਹਿਚਿਸਤੁਮਭਲੇ
ਸਿਤਹੋਬਚਨੇਕੇਪੁਰੇਹੋਅਬਚਲੇਸਹਿਰਮੈਮੰਦਰੇਮੈਚਲਕੇਗੁਜਰਾਨਕਰੇ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਹਮਅਤੀਤਫਕੀਰਹੈਉਦਿਆਨਮੈਸੋਹਭੁਤੇਪੈਤੁਮਰਾਜਲੋਕ
ਮੰਦਰੇਮੈਸੋਹਭੁਤੇਪੈ ਤਰਾਜੇਨੇਕਹਾਤਪਾਜੀਏਹਰਾਜਆਪਕਪੈ ਆਪਹੀਰ
ਜਕਰੇਹਮਤੁਮਾਰੇਅਗੇਹਹਿਲਕਰਤੇਹੈ ਜੋਤੁਮਕਾਰਕਹੋਗੇਸੋਈਹਮਕਰੇਗੇ
ਤਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਾਹੇਰਾਜਾਏਹੁਜੇਰਾਜਤੁਮਕਰਤੇਹੈਸੋਹਮਹੀਕਰਤੇਹੈ
ਤੁਮਾਰੇਮੈਹਮਾਰੇਮੈਕੋਈਭ੍ਰਿਨਭੇਦਨਹੀਪਰਏਕਬਚਨਤੁਮਹਮਾਰਾਤੁਮਮਾਨਹੁ
ਤਰਾਜੇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਏਕਬਚਨਕਿਆਜੋਤੁਮਕਹੋਸੋਈਹਮਮਾਨੈਗੇਤੁਮਹ
ਮਤੇਬਡੇਹੋਰਾਜਾਜਨਕਜੀਕੀਬਰਾਬਰਹੋਤਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀ
ਤੁਮਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਣਕੇਸਲਾਮੀਰਹੀਓਤਬਰਾਜਨੇਕਹਾਤਪਾਜੀਏਕਸੁਧਰ
ਸੈਨਕਿਆਜੋਤੁਮਕਹੋਤਸੁਧਰਸੈਣਕੇਸਗਜੇਪੈਤਿਨਕੇਭੀਸਲਾਮੀਹੋਵੈਗੇ
ਏਹਕਿਆਥਾਤਹੈਤਭਾਈਬਾਲੇਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਜੋਆਖਦੇਹੋਸੋਰਾਜ
ਕਵਲਨੈਨਮੰਨਦਾਹੈਫੇਰਅਗੇਕਿਆਥਾਤੁਪੈਜੀਅਤੇਜੋਕਛਰਾਜਕਹਦਾਹੈ
ਸੋਤੁਸੀਮੰਨੇਤਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾਤੁਕਿਆਕਹਿਦਾਹੈਤਰਾਜੇ
ਕਹਾਤਪਾਜੀਮੰਦਰਪਵਿਤਕਰੇਤਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਾਭਲਰਾਜਾਜੀਚਲੇਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਤੇਭਾਈਬਾਲਾਮਰਦਾਨਤ੍ਰਾਏਮੰਦਰਾਵਿਚਗਏਤਗੁਰੂਨਨ
ਕਜੀਜਾਇਕਰਦੇਖੇਤਾਂਰਾਜੇਜਨਕਨਾਲੇਭੀਬਡੀਸਮਝੀਹੈਅਤੇਰਾਜਭੀਸ
ਤਦਾਕਰਦਾਹੈਰਾਜੇਜਨਕਦਾਬਚਨਪੁਰਾਹੋਇਆਹੈਰਾਜਾਜਨਕਜੀਬਡਾ
ਪੁਰਨਪੁਰਖਮਾਹਾਪੰਦਰਮਹੀਨੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਰਾਜੇਕਵਲਨੈਨਕੋਪ

ਸਰਬੇ ਅਰੁਧਰਮਸਾਲਬਨਈ ਵਹਾਕੀਰਤਨ ਨਿਤਹੋਵੈ ਆਇ ਅਤਿਬਕੀ ਸੇਵਾ
 ਹੋਵਨੇ ਕਹੁਕਮਦੀਆ ਜੋਕੋਈ ਸਾਧੁ ਫਕੀਰ ਵਹਾ ਆਵੈ ਉਨਕੋਭੀ ਭਾਰ ਮਿਲੈ
 ਰਾਜਾ ਕਵਲਨੈਨ ਆਪਣੇ ਹਥੋਂ ਕਰ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿਦਾ ਹੋਵਣ ਲਗੇ
 ਤਾਰਜੇ ਨੈ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਰਾਜ ਤੁਮਾਰਾ ਹੈ ਸੋ ਕਿਸੀ ਕਉ ਆਪ
 ਏਹਾ ਬਕਰ ਕੇ ਦੇਹੋ ਅਰੁ ਮੈ ਤੁਮਾਰੇ ਸਾਥੀ ਚਲਤ ਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
 ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਜੀ ਰਾਜਾ ਜਨ ਕਜੀ ਦਰਬਾਰ ਤੈਨੂੰ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਹਮ ਕਿਸ ਕੋ ਦੇਵੈ
 ਏਹ ਰਾਜਾ ਕਹੁਕਮ ਤੇਰੇ ਕੋ ਹੀ ਹੈ ਤਾਰਜੇ ਕਵਲਨੈਨ ਨੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਇ ਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਤਾ ਜੀ ਮਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਜੇ ਕਵਲਨੈਨ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋ
 ਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਨੂੰ ਚਲੇ ਮਰਦ
 ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਮੱਕਾ ਜੋ ਆਖ ਦੇਹੈ ਨ ਸੋ ਕਿਧਰ ਪੈਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਮਕਾਭਿਠ ਲੋੜਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਰਕ ਤਰੀ
 ਫ ਬਹੁਤ ਕਰ ਦੇਹੈ ਨ ਭੁਲਾ ਓਹ ਭੀ ਦੇਖ ਜਾਵੀ ਏ ਤਾ ਸਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ
 ਸੁਣ ਮਰਦਾਨ ਓਹ ਮੱਕਾ ਤਾਂ ਕਿਧਰੇ ਪਿਛੇ ਹੀ ਰਹਿਆ ਹੈ ਤੂੰ ਅਗੇ ਹੀ ਅਖੇ ਆ
 ਹਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਬਹਾਨੇ ਕਰ ਦੇਹੋ ਤੁਹਨੂੰ ਕਿਛੁ ਦੂਰ ਨਾਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਥੋ ਫਾਈ ਹਜਾਰ ਕੋਹ ਮੱਕਾ ਹਈ ਨਲੇ ਉਥੇ
 ਚਿੰਦੂ ਜਾਵਣ ਨਹੀ ਮਿਲਦੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਫਾਈ ਹਜਾਰ ਕੋਹ ਤੇਰੇ
 ਆ ਫਾਈ ਪਲਕਾ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਆਖ ਦੇਹੋ ਜੋ ਚਿੰਦਾ ਨੂੰ ਜਾਵਣ ਨਹੀ ਮਿ
 ਲਦਾ ਸੇ ਤੁਹਨੂੰ ਮਨੇ ਕੋਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
 ਤੇਰਾ ਆਖਿਆ ਭੀ ਫੇਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਵਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੇ ਮਕੇ ਨੂੰ ਚਲੇ॥

ਅਮਰੀ ਸਾਖੀ ਮਕੇ ਕੀ ਚਲੀ।

ਤਾਢੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਚਿਤ ਵਟੀ ਨਲਹੀ ਢਾਈ ਹਜਰ ਕੋਹ ਇਕ ਪਲਕ
ਵਿਚ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਮਕੇ ਜਾਇ ਪਉਰੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏ
ਹੁਦੇਖ ਮੱਕਾ ਹਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾ ਰਾਹਿ ਵਾਲੀ ਪੈ ਹੋਰ ਤਾ ਏ
ਬੇਕੁਛ ਨਹੀ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਕੇ ਦੇਖਾ ਮਾਓ।
ਮਰਦਾਨਾ ਗਾਇਆ ਅੰਦਰ ਜਾਵਟ ਲਗਾ ਤਾ ਮੁਜਾਵਰ ਅੰਦਰ ਨਜਾਵਟ ਦੇਵਨ ਅ
ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਅਵੇਯਾਰ ਮੈ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਮੈ ਹਿੰਦੂ ਨਹੀ ਮੁਜਾਵਰਾਂ ਕਹਿਆ
ਅਰੇ ਬਾਬਾ ਈਹਾ ਬਿਨਾ ਮੁਜਾਵਰਾਂ ਅਵਰ ਕਿਸੀ ਕਉ ਹੁਕਮ ਨਹੀ ਅੰਦਰ ਜਾਵਟ ਕਾ
ਮੁਜਾਵਰ ਭੀ ਜੋ ਅੰਦਰ ਜਾਤੇ ਹੈ ਸੋ ਅਖੀਆਂ ਬੰਧਕਰ ਅੰਦਰ ਜਾਤੇ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਪਾਸ ਮੁੜਿਆਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਦੇਖਾਇਆ
ਹੈ ਮਕਾਬੂਠਾ ਹਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਕਿਥੇ ਦੇਖਾਇਆ ਹਾਂ ਸੀਰ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਨਹੀ ਭੂਠਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੁਜਾਵਰ ਅੰਦਰ ਨਹੀ ਜਾਵ
ਟ ਦੇਵੇ ਦੇਖਾ ਖਦੇ ਪੈਨ ਭਾਈ ਅੰਦਰ ਜਾਵਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀ ਬਿਨਾ ਮੁਜਾਵਰ ਮੁਜਾ
ਵਰ ਭੀ ਅਖੀਆ ਬੰਨਕੇ ਅੰਦਰ ਜਾਵੇ ਪੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਹਸ ਕਰਿਆ ਖਿਅ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਤੁਹਾਡਾ ਮੱਕਾ ਹਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਵਡਾ ਅਰ
ਮਾਨ ਰਹਿਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਲਾਇਆ ਤੇ ਖਲੀ ਮੁੜ ਗਿਆ ਹੁਣ ਨਹੀ ਦੇਖਾ ਗਾ ਤਾਢੇ
ਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮੱਕਾ ਜਰੂਰ ਦੇਖਣਾ ਹਈ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੱਕਾ ਮੈਂ ਜਰੂਰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਵੇ ਜੀ।
ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈਂ ਕਹਾ ਜਾਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਨਿਸੰਗ ਚਲਿਆ ਜਾਹੁ ਅੰਦਰ ਅਟਕੇ ਨਹੀ।
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਕੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਸਿਧਾ ਹੀ ਚਲਿਆ ਗਾਇਆ ਮੁ
ਜਾਵਰ ਸਭ ਅੰਧੇ ਹੁਇ ਗਏ ਮਰਦਾਨੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਕੇ ਭੂਠਾ ਇਕ ਮੂਰਤ ਪਥਰ ਦੀ
ਘੜੀ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ ਤੇ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਏਹੁ ਦੇਖਕੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਆਣਕੇ ਮਥਾ ਏਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈਂ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਭੂਠੇ ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਆ ਦੇਖਣਾ ਸੀ ਭੁਸ ਭੂਠਾ ਜੀ ਇਕ ਮੂਰਤ ਪਥਰ ਦੀ ਵੜੀ ਸਾਰੀ ਪ
ੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੀ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਮੂਰਤ ਪਥਰ ਦੀ
ਮਹਾ ਦੇਵ ਦੀ ਹਈ ਸੋ ਏਹੁ ਪਾਜਰ ਖਦੇ ਪੈਨ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀ ਮਿਲਦਾ ਅ
ਤੇ ਅਪਭੀ ਅਖੀਆਂ ਬੰਨਕੇ ਜਤੇ ਪੈਨ ਅੰਦਰ ਤਾਢੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ

ਤਾ ਅਖ ਦੇਹੈ ਨ ਜੋ ਬੁਤ ਪਰਸਤੀ ਬੁਰੀ ਹੈ ਏਹੁ ਇਥੋ ਦੂਰ ਕਿਉ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨ
 ਨ ਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਤੈਨੂੰ ਹੀ ਦੇਖਣਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੇਖ
 ਣਾ ਭੀ ਹੁਕਮ ਨਹੀ ਜਾਏਹੁ ਅਖੀਆ ਖੁਲੀਆਂ ਅੰਦਰ ਜਾਵਨ ਤਾਂ ਅੰਧੇ ਹੋਇ
 ਜਾਤੇ ਹੈਨ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨ ਨ ਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮ
 ਰਦਾਨਿਆ ਇਥੋ ਦਾ ਜੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਹਾ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਖੁਨਕਾਰ ਹੁਸੈਨੀ ਆਹਾ
 ਤ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਏਹੁ ਜੋ ਮੂਰਤੀ ਹਾ ਹੈ ਸੋ ਇਸ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੋ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਲ
 ਗੇ ਦੂਰ ਕਰਨ ਤਾ ਸਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਖੁਨਕਾਰ ਦੀ ਅਤੇ ਮੁਜਾਵਰਾ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਅ
 ਗਲਗੀ ਲਗਾ ਸਾਰਾ ਮੁਲਖ ਸੜਨ ਪਾਤਸਾਹ ਭੀ ਉਥੋਂ ਨਿਕਲਨ ਆਵੇ ਕੋਇ
 ਸਬਤ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਏ ਮੁਜਾਵਰ ਭੀ ਪਾਤਸਾਹ ਭੀ ਖਰੇ ਆਜਦ ਹੋਏ ਤਾਂ ਇਸ ਬੁਤ ਵਿ
 ਚੋ ਅਵਾਜ ਆਈ ਜੋ ਕੋਈ ਖੁਲੀਆਂ ਅੰਦਰ ਜਾਵੇਗਾ ਸੋ ਅੰਧ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗਾ ਇ
 ਸੇ ਵਾਸਤੇ ਏਹੁ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸਦਿਨ ਤੇ ਅਖੀਆ ਬੰਨਕੇ ਅੰਦਰ ਮੁਜਾਵਰ ਜਾਏ ਹੈਨ
 ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਿੰਦੂ ਆਨੁ ਕਫਰ ਕਿਉ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨ
 ਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਆਪੋ ਹੀ ਕਫਰ ਹੈਨ ਏਹੁ ਅਸਲੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨ
 ਹੀ ਏਹੁ ਨਕਲੀ ਹੈਨ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਤਾ ਅੰਧ ਨ ਹੋਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ
 ਨ ਨ ਕਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਜੋ ਰੈਗੁਣ ਹਿੰਦੂ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ
 ਮਹੇਸ਼ ਸਾਰੀ ਪੈਦਾਇਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਥੋ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਜਾ ਭੀ ਸੋਈ ਰਹੇਗਾ ਜੇ ਇਸ
 ਨੂੰ ਪੁਜਣ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਸੋ ਬਚੇਗਾ ਏਹੁ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਵਿਚੋਂ ਸਬਲ ਪਰਖ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਭੁਲਾ ਮਹੇਸ਼ ਹੈ ਇਸਦੇ ਦਗਾ ਵਲ ਵਿੰਗਾ ਕਿਛੁ ਨ

ਹੀ ਅਤੇ ਬਚਨਦਾ ਸੂਰਾ ਪੂਰਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਏਹ ਮੂਰਤ ਇਥੇ ਰਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣਕ
 ਹੁਮਰਦਾਨ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਚਲਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮਤ ਕਛੁ ਫੇਰਿ ਯਾਦ ਆਇ ਪਉਂਦਾ ਹੋਵੀ ਤਾ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਖ
 ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਨਦਾ ਪੋਲਤਾ ਹੁਣ ਡਿਠਾ ਜੀ ਪਰਗਰੀ ਬਨਿਵਾ
 ਜਾਏ ਹੋ ਜੇ ਪਾਣੀ ਲੈ ਜਾਏ ਹੈਨ ਸੋ ਕਿਥੇ ਲੈ ਜਾਏ ਹੈਨ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
 ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਜੇ ਮੁਜਾਵਰ ਹੈਨ ਸੋ ਨਉ ਸੋ ਘਰੁ ਇਨਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹੀ ਛਿਅ
 ਮਹੀਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਹੁ ਮਹੀਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਵੀ ਮਹੀਨੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਘਟੇਰੇ
 ਰੀਆ ਵਰੀ ਹੈ ਤਾ ਇਹੁ ਕਿਆ ਕਰਦੇ ਹੈ ਨਿਜੇ ਦੋਇਆ ਵਸੀ ਬਾਹਰ ਵਰ ਘੜੇ ਭਰ
 ਕਰ ਰਖਦੇ ਜਾਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਫੇਰ ਅੰਦਰ ਜੇ ਜਾਏ ਹੈਨ ਅਖੀਆ ਬੀਧ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ
 ਓਹ ਚਾਰ ਦਿਵਾਲੀ ਧੋਦੇ ਹੈਨ ਪਿਛੁ ਉਸ ਮੂਰਤ ਨੂੰ ਨਵਾਇਦੇ ਹੈਨ ਓਹ ਪਾਣੀ ਬਾਹ
 ਰ ਵਹਿ ਜਾਦਾ ਹੈ ਬਾਹਰ ਦਾ ਤਲਾ ਉਭਰੀਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਜੇ ਹਾਜੀਆ ਵਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਉਸ
 ਤਲਾ ਵਦੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਉਜੁਸਾ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਫੇਰ ਨਿਵਾਜ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਓਸ ਪਾਣੀ
 ਨਾਲ ਭਰੇ ਭਰ ਕੇ ਲੈ ਜਾਏ ਹੈਨ ਉਸ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਵਰਤਦੇ ਹੈਨ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਜੇ ਮਦੀਨਾ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਕੋਹੜੀ ਜਾਹਗਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ
 ਮਰਦਾਨ ਬਾਰਾ ਮਜਲਾਂ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇੜੇ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ
 ਬਾਰਾ ਮਜਲ ਨੇੜੇ ਹੈਨ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਅਢਾਈ ਹਜ਼ਾਰ ਕੋਹ ਇਕ ਪਲਕ
 ਵਿਚ ਲੈ ਆਏ ਹੋ ਏਹੁ ਬਾਰਾ ਮਜਲ ਕਿਆ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਚਲੇ ਮਰਦਾਨ
 ਅਸਭੈ ਨੂੰ ਰੰਜ ਨਹੀ ਕਰਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਦੀਨੇ ਨੂੰ ਚਲ ਪਏ ਬਾਰਾ ਦਿਨਾ ਵਿਚ
 ਮਦੀਨੇ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਥੇ ਮਹੀਮਦ ਦੀ ਕਬਰ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਕਾ ਜਾਹੁ ਮ
 ਰਦਾਨ ਮਦੀਨਾ ਦੇਖ ਆਉ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਕੋਈ ਮਨੇ ਕਰੇਗਾ ਮੇਕਿਆ ਕਰ
 ਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਏਥੇ ਅਖੀਆਂ ਨਹੀ ਬੰਨਦੇ ਅਤੇ ਤੂੰ ਤਉ ਤੁਰਕ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਏ ਭਠ ਅਜੇਹੇ ਤੁਰਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨ ਦੇਖਣਾ ਕਿ
 ਉਆਇਆ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਤਾਂ ਦੇਖਣ ਆਇਆ ਹਾਂ ਪੁਜਣ ਨ
 ਹੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਦੇਖਣ ਭੀ ਤਾਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੇ ਤੁਰਕ ਵੇਡੀਆਂ ਤੁਰੀਛ ਕਰ
 ਦੇ ਹੈਨ ਦੇਖਾਂ ਉਥੇ ਕਿਆ ਹਾਲ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਲਾ ਮਰਦਾਨ ਜਾ
 ਹੁ ਦੇਖ ਮਰਦਾਨ ਮਦੀਨੇ ਅੰਦਰ ਗਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਲ
 ਦੇਵੇ ਗੋਰਵਲ ਪੈਰ ਕਰਕੇ ਸੋਇਰੇ ਉਥੇ ਇਕ ਮੁਲਾਂ ਆਇਆ ਓਹ ਦੇਖੇ

ਤਾ ਗੋਰਕੀ ਤਰਫ ਪੇਰ ਕਰਕੇ ਦੋਇ ਜਣੇ ਸੁਤੇ ਹੈਨ ਉਸ ਮੁਲ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿ ਅਰੇ ਤੁਮ
ਕੋਟੋਰ ਸੂਲ ਕੀ ਕਬਰ ਕੇ ਤਰਫ ਪੇਰ ਕਰ ਸੁਤੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆ ਹਮ ਬਕੇ ਹਥੇ
ਏ ਜਿਧਰ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ਤਿਧਰ ਹਮ ਭੇ ਪੇਰ ਕਰ ਦੇਹ ਮੁਲ ਨੇ ਦੋਨੋ ਕੋ ਪੇਰ ਪਕੜ ਕੇ ਲ
ਗਾਘ ਸੀਟਣ ਜਿਉ ਜਿਉ ਮੁਲ ਨੇ ਪੇਰ ਪਕੜ ਕੇ ਘਾਸੀ ਟਿਆ ਤਿਉ ਹੀ ਕਬਰ ਭੀ ਘਾਸੀ
ਟੀ ਦੀ ਫਿਰੈ ਮੁਲ ਨੇ ਛਿਤੇ ਹੋਇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿ ਆ ਅਰੇ ਤੁਮ ਈਹਾ ਸੇ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ
ਏਹ ਮੁਕਾਮ ਮਹਿ ਮਰ ਸੂਲ ਕਾਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਿਰੀਰਾ ਗੁਮੇ ਸਬਦ ਕਹਿ ਆ
ਸਿਰੀਰਾ ਗੁਮ ਹਲਾ ? ॥ ਮੁਕਾਮ ਕਰਿ ਘਰਿ ਬੈਸਣ ਨਿਤ ਚਲਣੈ ਕੀ ਧੋਖਾ ॥ ਮੁ
ਕਾਮ ਤਾ ਪਰ ਜਾਣੀ ਮੇ ਜੰਬਰੈ ਨਿਹ ਚਲ ਲੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਸੇ ਮੁਕਾਮੋ ਕਰਿ ਸਿ
ਦਕ ਕਰਣੀ ਖਰਚ ਬਾਂਧੁ ਲਗਾਰੁ ਨਾਮੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਤਾ ਆਸਣ ਕਰ ਬ
ਏ ਮੁਲ ਬਏ ਮੁਕਾਮਾ ਪਤਿ ਤਵ ਖਾਣੈ ਧਿਧੀ ਆ ਸਿਧ ਬਹਿ ਦੇਵ ਅਸ ਬਾਨਾ ॥
੨ ॥ ਸੁਗ ਸਿਧ ਗਣਗੀਧਰ ਬਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖ ਪੀਰ ਸਲਾਗਾ ਦਰਿ ਕੂਚ ਕੂਚ ਕਰਿ ਗ
ਏ ਅਵਰੇ ਭਿਚਲਣ ਹਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਉਮਰੇ ਗਏ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੂਚ
ਘੜੀ ਮੁਹਿ ਤਿਕ ਚਲਣਾ ਦਿਲ ਸਮਝੂ ਭੂਭਿ ਪਹੁਚਾ ॥ ੪ ॥ ਸਬਦਾ ਹਿਮਾਹਿ ਵਖਾ
ਣੀ ਮੇ ਵੇਰਲਾ ਤਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਲ ਬਲ ਮਹੀ ਮਲ ਸੋਇ
ਪਾ ॥ ਅਲਹੁ ਅਲਖ ਅਗਮ ਕਾ ਦਰ ਕਰਣ ਹਉ ਕਰੀ ਮਾ ॥ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਵਣਜਾ
ਵਣੀ ਮੁਕਾਮ ਏਕ ਰਹੀ ਮਾ ॥ ੬ ॥ ਮੁਕਾਮ ਤਿਸਨੂੰ ਆਖੀ ਮੇ ਜਿਸ ਸਿਰਨ ਹੋਵੀ ਲੇ
ਖਾ ॥ ਅਸਮਾਨ ਧਰਤੀ ਚਲ ਸੀ ਮੁਕਾਮ ਓਹੀ ਏਕਾ ॥ ੭ ॥ ਦਿਨ ਰਵਰ ਲੈ ਨਿਸ ਸਸ
ਚ ਲੇ ਤਰਕਾਲ ਖਪ ਲੋਇ ॥ ਮੁਕਾਮ ਓਹੀ ਏਕ ਹੈ ਨਾਨਕਾ ਸਚ ਬਗੋਇ ॥ ੮ ॥ ॥

ਮੁਲਨੇ ਕਹਾ ਕਿ ਅਕੁ ਫਰਬੋ ਲਿਆ ਹਈ ਅਲਹ ਨਹੀ ਜਣਦਾ ਤੇ ਅਲਹ ਦੇ ਸੁ
 ਲਨ ਨਹੀ ਜਣਦਾ ਨਿਵਾਜੇ ਰੋਜੇ ਸੁਭੀ ਨਹੀ ਜਣਦਾ ਤੇ ਤੁਕਿ ਬੋਆਏ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸਾਨੁ
 ਹੁਣੇ ਕੋਈ ਅਜਗੋਬ ਹੀ ਮਾਰ ਘੁਤੇਗਾ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਇਥੋ ਜਾਵੇਗੇ ਤੁਗਰੂ ਨਨਕ
 ਜੀ ਸਬਦ ਕਹਾ ਮਾਰੂਗਾ ਵਿਚ ॥ ਅਲਹ ਅਗਮ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੋ ਛੋਡੁ ਖਿਆ
 ਲ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਧੰਧੇ ਹੋਇ ਪੈਖਾ ਕਫਕੀਰ ਮੁਸਾਫਰ ਇਹ ਦਰਵੇਸ਼ ਕਬੂਲ ਦਰਾ
 ॥ ਸਚ ਨਿਵਾਜ ਯਕੀਨ ਮੁਸਲਾ ਮਨਸਾ ਮਾਰ ਨਿਵਾਰੁ ਆਸਾ ਦੇਹੀ ਮਸਜਿਦ
 ਮਨ ਮਉਲਣਾ ਕਲਮ ਖੁਦਾਈ ਪਾਕ ਖਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਰਾਸਰੀ ਅਤ ਲੋਕ ਮਾਵਹਾਤ
 ਰੀ ਕਤ ਤਰਕ ਖੋਜੇ ਲਾਵਹਾ ਮਾਰਫਤ ਮਨ ਮਾਰਹੁ ਅਬਦਾਲਾ ਮਿਲਹੁ ਹਕੀਕ
 ਤ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿਨ ਮਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕੁਰਾਣ ਕਤੇਬ ਦਿਲ ਮਾਰਿ ਕਮਾਹੀ ਦਸ ਅੰਗ ਤਰਖ
 ਹੁਬਦਰਾਹੀ ਪਚਿ ਮਰਦ ਸਿਰਕ ਲੇਬਾ ਧਹੁ ਖੇਰ ਸਬੂਰੀ ਕਬੂਲ ਪਰਾ ॥ ੪ ॥ ਮਕ
 ਮਿਹਰ ਰੋਜ ਪੈਖਾ ਕਾ ਭਿਸਤ ਪੀਰ ਲਫਜ ਕਮਾਇ ਅੰਦਾਜਾ ਹੂਰ ਨੂਰ ਮੁਸਕਖ
 ਦਾਇਆ ਬੰਦਗੀ ਅਲਹ ਅਲਾਹੁ ਜਰਾ ॥ ੫ ॥ ਸਚ ਕਮਾਵੈ ਸੋਈ ਕਾਜੀ ਜੋ ਦਿਲ
 ਜੋਧੈ ਸੋਈ ਹਾਜੀ ਸੋ ਮੁਲਾ ਮਲੂਮ ਨਿਵਾਰੈ ਸੋ ਦਰਵੇਸ਼ ਜਿਸੁ ਸਿਫਤਿ ਧਰਾ ॥
 ੬ ॥ ਸਭੇ ਵਖਤ ਸਭੇ ਕਰਵੇਲਾ ਖਾਲ ਕਯਾਰ ਦਿਲੇ ਮਾਰਿ ਮਉਲਾ ਤਸਬੀਯਾ
 ਦ ਕਰਹੁ ਦਸ ਮਰਦਨ ਸੁਨਤਿ ਸੀਲ ਬੰਧਾਨ ਬਰਾ ॥ ੭ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਜਣਹੁ ਸਭੁ
 ਲਹਾਲਾ ਖਿਲਾਖਾਨਾ ਬਿਰਾਦਰਹੁ ਮੁਜੀਜਾਲਾ ਮੀਰ ਮਲਕ ਉਮਰੇ ਫਨਾਇ
 ਆਏ ਕਮੁਕਾ ਮਖੁਦਾਇ ਦਰਾ ॥ ੮ ॥ ਅਵਲਾ ਸਿਫਤ ਦੁਜੇ ਸਾਬੂਰੀ ਤੀਜੈ ਹਲੇਮੀ
 ਚਉਬੇ ਖੇਰੀ ਪੰਜਵੈ ਪੰਜੇ ਇਕਤੁ ਮੁਕਾਮੇ ਏਹ ਪੰਜਵਖਤ ਤੇਰੇ ਅਪਰ ਪਰਾ ॥ ੯ ॥ ਸ
 ਗਲੀ ਜਨ ਕਰਉ ਮਉਦੀਫਾ ਬਦਾ ਅਮਲ ਛੋਡੁ ਕਰਹੁ ਹਬੂਕ ਜਾ ਖੁਦਾਇ ਏਕਬ
 ਸ਼ਦੇਵੁ ਬਾਂਗਾ ਬੁਰਗੂ ਬਰਖੁਰਦਾਰ ਖਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਹਕ ਹਲਾਲ ਬਖੋਰਹੁ ਖਣਾ ਰਿ
 ਲਵਰੀ ਅਉਧੋਵਹੁ ਮਉਲਾਣਾ ਪੀਰ ਪਛਾਣੈ ਭਿਸਤੀ ਸੋਈ ਅਜਰਾਈ ਲਨਦੇ
 ਜਠਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਕਾਇਆ ਕਿਰਦਾਰ ਅਉਰਤੁ ਯਕੀਨਾ ਰਿਗਤੁ ਮਸੇਮਾਣ ਹਿਕੀਨ
 ਨਾਪਾਕ ਪਾਕ ਕਰਿਹਦੁਰ ਹਦੀਸਾ ਸਾਬਤ ਸੁਰਤ ਦਸਤਾਗ ਸਿਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ
 ਮਿਮਦਿਲਹੋਵੈ ਅੰਤਰਕੀ ਮਲਾਦਿਲ ਤੇਧੋਵੈ ਦੁਨੀਆ ਰੰਗਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਜੇ ਉਕ
 ਸਮ ਪਾਠਿ ਘਉ ਪਾਕਹਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਾਕਉ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰ ਵਾਨਾ ਸੋਈ ਮਰਦ
 ਮਰਦ ਮਰਦਾਨਾ ਸੋਈ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਹਾਜੀ ਸੋ ਬੰਦਾ ਜਿਸਨ ਜਰਨਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕੁ
 ਦਰਤ ਕਾਰ ਕਰਣ ਕਰੀਮਾ ਸਿਫਤ ਮੁਹਬਤ ਅਬਾਹਰੀ ਮਾ ਹਕੁ ਹਕ ਮਸ

ਰਖਦਾਇਆ ਬੁਝਨਨਕਬੰਦਖਲਾਸਦਗਾ ॥੧੫॥੧॥ ਏਸ ਸਬਦਕੇ ਸੁਣਕੇ
 ਮੁਲਾਦੀ ਨਿਸਾਹੋਈ ॥ ਇਚਰਨੂੰ ਮਰਦਾਨ ਮਹਿ ਮਦਦੀ ਗੋਰ ਦੇਖਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਪਸ
 ਆਇਆ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪਾਛਿਆ ਜੋ ਆਖ ਮਰਦਾਨ ਕਿ ਆਉਣ
 ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮਿਟੀ ਦੀ ਗੋਰ ਡਿਠੀ ਸੁਣੇ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਰਕ ਏਹੀ ਆਤਰੀ ਫਕ
 ਰ ਦੇਹੈ ਨ ਏਥੇ ਏਹ ਹਾਲ ਹੈ ਕਿ ਆਜਾਪੇ ਅਗੇ ਜਾਇਕੇ ਕਿ ਆਹਾਲ ਹੋਸਨੇ ਅਰਮੇ
 ਨੁਤ ਏਥੇ ਕੁਛ ਹਾਲ ਨਹੀ ਮਲੂਮ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨ ਮਹਿ ਮ
 ਦਨੇ ਵਤ ਜਨਮ ਆਵਣਾ ਹੈ ਤਿਹੁ ਗੁਣਾ ਵਿਚ ਹੈ ਇਨਾ ਵਿਚੋ ਨਿਕਲਿਆ ਨਹੀ
 ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਪਰਜਨ ਮਪਾਵਣਾ ਹੈ ਪਦਰਾਸੈ ਬਰਸ ਉਸਨੇ ਆਰਥਲ
 ਭਿਸਤ ਵਿਚ ਭੋਗਣੀ ਹੈ ਫੇਰ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਪਰਜਨ ਮਲੈਣਾ ਹੈ ਪਰ ਸੁਝਦੇ ਪਰ ਫੇਰ
 ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਨ ਸਤਗੁਰੂ ਮਿਲੇਗਾ ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ ਪਹੁਚਾਵਣ ਵਾਲਾ ਤਾ ਉਸਦਾ
 ਨਮ ਮਰਨ ਕਟੀਏਗਾ ਉਸ ਵਿਚ ਜਿਹਾ ਦ ਬਹੁਤ ਆਹੀ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੂ ਉਸ
 ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਮਿਲਿਆ ਇਸਦਾ ਸਤੇ ਉਸਦਾ ਜਨਮ ਗਹਿਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
 ਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹ ਜੋ ਆਖ ਦੇਹੈ ਨ ਖੁਦਾ ਇਨਲ ਪੜਦੇ ਵਿਚ ਗਲਾ ਕੀਤੀ ਆਪੈ ਸ
 ਏਹੁ ਸਚ ਹੈ ਕਿ ਸੁਠੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨ ਏਹ ਕਲੀਕਾਲ ਕਾ ਪ
 ਹਿਰਾ ਹੈ ਸੁਠ ਬਹੁਤ ਹੈ ਸਚ ਬੋਝ ਹੈ ਤੇ ਖੁਦਾਇ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਬੋਲਣਾ ਥੀ ਪਾਕ ਹੈ ਏਹੁ ਕੁ
 ਰਾਨ ਜੋ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਨ ਸੋ ਜਬਰਾਈਲ ਦੀ ਤੇ ਮਹਿ ਮਦਦੀ ਗੋਸਦ ਹੈ ਉਸਦਾ ਮਹਿਰ
 ਮ ਇਸ ਦੇਹੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਇਸ ਦੇਹੀ ਵਿਚੋ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਹੋਵੇ ਤਾ
 ਉਸਦਾ ਦਰਸਨ ਪਾਵੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਨ ਦਰਸਨ ਕੀਤ
 ਤੁਰਕ ਆਖ ਦੇਹੈ ਨ ਦੀਦਾਰ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਸਚ ਕਹ ਦੇਹੈ ਨ ਕਿ ਸੁਠੈ ਹੈ ਨ ਗੁਰੂਜੀ
 ਨੇ ਕਹਾ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨ ਏਹੁ ਸਭ ਸੁਠੈ ਜੋ ਦਰਸਨ ਕਰ ਦੇਭੀ ਹੈ ਨ ਦੋਵੇ ਧਿਰਾ ਜੋ
 ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਦਾ ਕਰ ਦੇਹੈ ਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀ ਦਿਖਾਇਆ ਏਹੈ
 ਦੋਵੇ ਦਾਇਆ ਵਿਚ ਪਏ ਸੜਦੇ ਹੋਨ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਕਈ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ
 ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਨ ਇਸ ਬੀਦੇ ਮੇਂ ਜੋ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਸ
 ਬ ਦਾ ਵਿਚ ਭੀ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਕਹਾ ਹੈ ਸੋ ਜੇ ਸਰਬ ਮੇਂ ਵਿਆਪਿਆ ਹੈ ਤਾ ਇਸਨੇ
 ਦੀਦਾਰ ਕਿਸਦਾ ਪਾਵਣਾ ਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਸੀਸ ਮੇਰਾ ਦੂਰ ਕਰੋ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਮਰ
 ਦਾਨ ਜੇ ਇਸ ਬੀਦੇ ਮੇਂ ਚਹੋ ਗਵਿਆ ਹੈ ਤਾ ਬੀਦੇ ਆਜਜ ਕਿਉ ਹੋਵਨ ਕਿਉ ਕਿਸੇ
 ਦੀ ਮੁਥਾਜੀ ਕੋਈ ਕਦੇ ਤੇ ਅਸਾ ਜੇ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਕਹਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਦੇ ਸਿਰ ਪਰ ਉ

ਸਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਸਾਹੀਬ ਰਾਸੀ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਵਰਤਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਹੋਇ
 ਸਦੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਬਿਨ ਕੁਛ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੋ ਤੂੰ ਭੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ
 ਰੂਜੀ ਏਹੁ ਸੀਸਰ ਬਰੂ ਸੂਠ ਹੈ ਤਾਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨ ਸੀਸਰ ਕਿਆ ਕਰੇ ਕਰਤ
 ਰਨੇ ਸੀਸਰ ਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਭੁਲਾਇ ਛੁਡਿਅਾ ਹੈ ਅਰਜਿਸ ਉਪਰ ਕਰਤ ਰਦੀ ਮਿਹਰੇ
 ਦੀ ਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਪੁਰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਲੋਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਹੀਤਾ ਸੀਸਰ ਉਤੇ ਰਹਿਰਦੀ
 ਨਜਰ ਹੈ ਜਿਸਤਰਾ ਕਿਸੀ ਸੀਤ ਨੈ ਕਹਾ ਹੈ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਦੀਖਿਆ ਭੰ ਗਰਕੇ
 ਬੀਜ ਕੀ ਨਿਆਈ ਹੈ ਜੇ ਸੇਵਰ ਪਰਾਪਤੀ ਕੀ ਨਿਆ ਕੀ ਕਰੇ ਜੇ ਕੀਤ ਹੀ ਮਿਲ
 ਆ ਤਿਸੀਤਰ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨ ਇਸ ਸੀਸਰ ਨੂੰ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਨੇ ਅੰਨਿਆ ਕਰੇ
 ਭਿਆ ਹੈ ਕੁਛ ਗੋਦ ਫੀ ਉਪਰ ਲੀਤੇ ਸੇਲੀ ਪਾਇਆ ਤੂੰ ਬੜੀ ਹਥ ਲੀਤੇ ਕੋਈ
 ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਕਰਤ ਰਨੇ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਇਆ ਹੈ
 ਸੋਈ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਪਾਸੇ
 ਰਸਕਸ ਸਭ ਛੁਟ ਜਾਵੇ ਹੈ ਨ ਉਸਨੂੰ ਧਰਤੀ ਅਸਮਾਨ ਭੀ ਰਹੁਇ ਦੇ ਹੈ ਨ ਅਖ
 ਣਨੂੰ ਸਾਧ ਬਹੁਤ ਹੈ ਨ ਆਪਣੇ ਮੁਹ ਦੇ ਆਖੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਓਹ ਲਛਣ ਭੀ ਹੁ
 ਏ ਨਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਦਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸਨੂੰ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੈ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾਣੀ ਕਹਿ
 ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਾ
 ਲੇ ਕਹਾ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੋ ਕਿਤਨੇ ਕੋਹ ਹੈ ਤਾ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਸਤਾਈ ਸੈਂ ਕੋਹ ਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਦ ਪਹੁੰਚੀਏ
 ਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕਰਤ ਰਨੇ ਬਦੇ ਹੀ ਲੈ ਜਾਸੀ ਏਹ ਗਲ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਬੈਠੇ
 ਕੀਤੀਆਂ ਆਹੀਆਂ ਅਰੁ ਸੋਧਿਆ ਨੂੰ ਕੂਚ ਕੀਤਾ ਘੁੜੀ ਰਤੁ ਗਈਆਂ ਹੀ ਜਾਂ
 ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰਆਇ ਵੇਰੇ ਪਲਕ ਬਾਹਰ ਠਹਿਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਘਰ ਅੰਦਰ ਰਾਹ
 ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨਲ ਹੋਈ।

ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਚਾਨ ਚਕਰੀ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਘਰ ਆਇ ਵੇਰੇ ਤੁਲਸਾ ਨੇ ਦੇਖਕੇ ਬਹੁ ਜੀ
 ਨੁਕਹਾ ਬਹੁ ਜੀ ਵਧਾਈ ਏਤੁਹਾ ਭਾਈ ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਬੇਬੇ ਨੇ ਰਿਠਾ ਜੈਸਚ
 ਹੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਤੇ ਫਹਿਪਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਕੜ ਲੀਤਾ ਤੇ ਮੁਹੋਕਾ ਹੋਆ
 ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸਾ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਅਸਾ ਭੀ ਕਹਾ ਸੋਹਣ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਗਏ
 ਤਾ ਬੇਬੇ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿਥਾ ਉਨੇ ਰੇਹੀ ਹੋਸੋ ਅਸਾ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਤਾ

ਲਾ ਕੀਤੀਆਂ ਆਹੀਆਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸ
 ਤੇ ਸਤਾਈ ਸੈ ਕਹਾਂ ਇਕ ਘੜੀ ਵਿਚ ਆਏ ਹੈਨ ਅਸਾਨੂੰ ਭੀ ਨਾਲ ਹੀ ਲੀਤੇ ਆਏ ਹੈ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪ ਕਰ ਜਾਹੁ ਤੇ ਬੇਬੇ ਨੂ ਕਹਾ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਅ
 ਸੀ ਤੁਰਤ ਹੀ ਆਏ ਪਰ ਬੇਬੇ ਜੀ ਅਸੀਂ ਰਾਹ ਉਪਰ ਆਹੋ ਜੇ ਕੁਛ ਤੁਸਾ ਆਖਣਾ ਹੈ
 ਆਖੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਸਨ ਦੀ ਚਾਹੁ ਹੈ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀ
 ਤਾ ਸੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੇਰੇ ਗੁਜਰੇ ਅਹੋ ਅਸਾਨੈ ਕਹਾ ਭਾਈ ਜੀ ਨੈ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸਾਰਿਆ ਹੈ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਚਿਤ ਵੇਨੀ ਪੁਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਹੁਣ ਤੁੰ ਖੁ
 ਸੀ ਕਰਹੁ ਤਾਂ ਤੁਲਸੀ ਨਿਕਹਾ ਠਾਕਰ ਜੀ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਏ ਹੋ ਅਭੀ ਜਾਤੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਭੁ
 ਈਆ ਜੀ ਕੋਤ ਆਵਣ ਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਲਸਾ ਅਸਾ ਜਹੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਬੇ
 ਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਾ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵੇਲੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜੀ ਜਾਨੀ ਕੋ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ
 ਦੀਆਂ ਹੋਸ਼ ਨਿਕਲ ਪਈਆਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ਕੋ ਅਗੇ ਆਣ ਖੜ
 ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸਾ ਏਹ ਗਲ ਨਹੀ ਸੀ ਕਰਨੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਂ ਤੁਹ
 ਡੇ ਵਾਸਤੇ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆਂ ਬੇਬੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਜੀ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਤੁਸੀਂ ਏਥੇ ਰ
 ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਰਹੀ ਅਗੇ ਪਰਹੁਣ ਤਾਂ
 ਅਸੀਂ ਰਾਹ ਉਪਰ ਆਹੋ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਇਸੇ ਗਲ ਵਿਚ ਹੈ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ
 ਦੇਵਹੁ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਭਰਗਵਾਈ ਕਹਿ ਓਸ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੁ
 ਈ ਜੀ ਪਰਸਾਦ ਤਾਂ ਜੇਵ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕੁਛ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ
 ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨੈ ਪਕਵਾਨ ਪਤਾ ਸੇ ਦੁਪਕਾੜੀਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਨ ਰਖਿਅ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਖਾਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਖਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਮੇਖਾ ਵਾਗਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵੰਡ ਬਾਲੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵੀ ਬੁਝਾ ਤ੍ਰਿਹਾਂ ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਸਾਡਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹਈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਕਹਾ ਫੇਰ ਕ
 ਦਾ ਦਰਸਨ ਹੋਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਸੀ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾ
 ਸ ਪਹੁਚਾਗੇ ਬੇਬੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਇਕ ਬੇ
 ਨਤੀ ਮੇਰੀ ਸੁਣੋ ਤਾਂ ਆਖਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਆਖ ਭਾਈ ਬਾਲ ਤੇਰਾ ਕਹਿਣਾ ਭੁ
 ਫੇਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਵਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਦੀ ਰਾਤ ਤੁਸੀਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਾਸ
 ਰਹੋ ਬੇਬੇ ਜੀ ਭੀ ਪਰਸੰਨ ਰਹੇ ਮੁਹੋ ਕੁਛ ਆਖਨ ਹੀ ਸਕਦੀ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ
 ਰਿਜਨਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਤ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਰਹੇ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿਦੀ ਇਸਨਾਨ ਕ

ਰਕੇ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਹੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇਜੀ ਅਸਾਨੁ ਕਰ
ਤਰਕਰਤ ਹਈ ਗੁਰੂਜੀ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਪਾਸੇ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਸੁਅਰਨਪੁਰਾਣੇ

ਸਾਖੀ ਸੁਅਰਨਪੁਰੇ ਸੁਮੇਰਕੇ ਪਦੁਚਨੇ ਕੀ ਚਲਤੀ ਹੈ।

ਜਾਗਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨੇ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੇ ਉਡਾ ਗਈ ਤੀ ਸੇ ਪਰਭਾਤ ਹੋਏ ਤਕ ਬਵੇਜਾ ਸੇ
ਕੋਹ ਪਰਮਾਇ ਉਤਰੇ ਤਾਗਰੂਨਾਨਕਜੀ ਅਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨ ਕਿ
ਬੇਆਏ ਹਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਹਾਡੀਆ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣੋ ਅਸਾਨੂੰ ਤਾ ਕੋਈ ਸੇ
ਝੀਨਾ ਹੀ ਕਿਆ ਜਾਪੈ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਕੇ ਸਾਧ ਹੈ ਕੇ ਸੀਤ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜਣ
ਦੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉਂ ਮਰਦਾਨ ਅਸੀਂ ਕਿਥੇ ਆਏ ਹਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਥੇ ਤੁਸਾਂ ਅਢਾਈ ਹਜਾਰ ਕੋਹ ਦੀ ਉਡਾ ਗਈ ਤੀ ਅਚੀ ਅਤੇ
ਮਕੇ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਆਏ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਥੇ ਹੀ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਗਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਤੈਨੂੰ ਭੁਲਾ ਚੇਤੇ ਗਹਿਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਚਿਤਰ
ਹਿਆ ਹੈ ਫੇਰ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਅਖ ਮਰਦਾਨ ਹੁਣ ਕਿਧਰ ਚਲਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਜਿਧਰ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੇ ਤਿਧਰ ਚਲਦਾ ਜੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨ ਜੇ
ਅਖੋਤਾ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਪਰ ਚਲੀਏ ਉਥੇ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਹੈ ਉਨ ਦਵਰਸਨ ਕਰੀ
ਏ ਤ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਭੁਲੀ ਗਲ ਹੈ ਚਲੋ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਨੁਚਲਹੁ
ਤ ਅਗੇ ਜਾਇ ਕੇ ਦੇਖਨ ਤਾ ਸਭ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਸਭ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਸਮਗੀ ਹੈ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਥੇ ਤਾ ਮੇ ਅਜ ਬਤ ਮਾਸਾ ਦੇਖਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾ ਕੇਹਾ ਤਾ ਮਾਸਾ ਬ੍ਰਿਠਾ ਹਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਇਕ ਤਾ ਮਾਸਾ ਏਹਾ ਬ੍ਰਿਠਾ ਹੈ ਜੋ
ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਰਸ ਪਈ ਵਹਿਦੀ ਹੈ ਅਜੇ ਦੁਜਾ ਸਭ ਸੋਇਨੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਪਹਾੜ ਭੀ

ਸੁਇਨੇਦੇ ਹੋਨਿ ਅਤੇ ਏਥੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜਤੁ ਹੈ ਨਹੀ ਗੁਰੂਜੀ ਇਸ ਜਾਗਦਾ ਨਾਮ
 ਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਮੇਵੇਹੀ ਪਈ ਵਹਿਦੀ ਹੈ ਇਸ ਰਸ ਦੇ ਬੀਜਣ ਵਾਲ
 ਭੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਮਾਰੂਫਤੁ ਇਸ ਜਾਗਦਾ ਨਾਮ ਹੈ
 ਅਤੇ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਪਈ ਵਹਿਦੀ ਹੈ ਏਹੁ ਰਸ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਕੁਦਰ
 ਤ ਨਲ ਪੈਦੇ ਹੁਈ ਹੈ ਏਥੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਪਹੁਚ ਭੀ ਨਹੀ
 ਸਕਦੇ ਤ ਮਰਦਾਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂਜੀ ਇਜੇਹਾ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਏ
 ਵੈਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੁਹ ਨਹੀ ਪਉਦਾ ਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ
 ਏਹੁ ਅਜੇਹੀ ਵਸਤੁ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਪੈਦੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜਾਈ ਜਾਏ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ
 ਗੁਰੂਜੀ ਇਥੇ ਇਸ ਦੇ ਖਾਣ ਵਾਲ ਕੋਈ ਨਹੀ ਅਤੇ ਸੁਇਨ ਭੀ ਲੱਤ ਨਲ ਲਿ
 ਤਾ ਵੀਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਪੈਦੇ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਸੋ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਾਸਤੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹੈ ਨ ਭਗਤ ਹੈ ਨ ਤੇ
 ਜਿਨ ਨੇ ਸੀਸਾ ਦੇ ਰਸ ਕਸ ਛੁੜੇ ਹੈ ਨ ਸੋ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤੀ ਰਸ ਕੁਦਰਤ ਨਲ ਉਨ
 ਦੀ ਆਂਗ ਸਨ ਤੇ ਜਾਇ ਪੈਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਸੁਇਨ ਭੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਿਜ ਭਗਤ ਹੈ
 ਨ ਉਨ ਦੀ ਦਿਸਟ ਮੇ ਏਹੁ ਸੁਇਨ ਆਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸੀਸਾ ਵਿਚ ਸੁਇਨ ਹੈ
 ਸੋ ਕਰਾ ਹੈ ਸੀਸਾ ਉਸੇ ਸੁਇਨੇ ਨਲ ਮਰਛਾ ਹੋਇ ਰਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਗਤ ਦੀ ਪ੍ਰੀ
 ਸਟ ਖੁਲੀ ਹੈ ਉਨ ਦੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਮਿਟ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਭਗਤ ਨੂੰ ਨਾ ਏਹੁ ਖੁਸ ਆਵ
 ਦਾ ਹੈ ਨ ਓਹੁ ਹੀ ਖੁਸ ਆਵਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਹੀ ਉਨ ਨੂੰ ਖੁਸ ਆਵਦਾ ਹੈ
 ਹੋਰ ਉਨ ਨੂੰ ਨਹੀ ਖੁਸ ਆਵਦਾ ਭਗਤ ਨੂੰ ਖੁਇਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਅ
 ਤੇ ਹੋਰ ਉਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੁਛ ਨਹੀ ਰਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨ ਸੀਸਾ ਵਿਚ ਅਰਭੁਗ
 ਤਾ ਵਿਚ ਏਹੁ ਫਰਕ ਹੈ ਤ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜੇਹੁ ਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਅੰ

ਮਿਤਮੇਭੀ ਪੀਵਾਂ ਤਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹਾ ਮੀਮਿਤ ਪਚਾਇ ਜਕੋਗ
 ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਘਬਰਾਏ ਕੇਕਾ ਗੁਰੂਜੀ ਇਤਨੀ ਮੁਦਤ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਫਿਰਦਿਆਂ ਬੀਤੀ
 ਹੈ ਕਦੀਤਾ ਦਇਆ ਕਰਜੀ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹਾ ਮੀਮਿਤੁ ਮਹਾਂ ਅਜ
 ਰਹੇ ਜਿਸਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਜਰਾਏ ਸੋਈ ਜਰੇ ਨਹੀਤਾ ਸਾਂਗ ਬਣਾਇ ਬਹਿਦੇਹੈ ਪੀ
 ਰਹੇਇ ਬੈਹਦੇਹੈ ਨਜਰ ਨਹੀ ਸਕਦੇ ਲਗਾਏਹੈ ਨਾਪਾਗਿਟਾ ਵਣ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ
 ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਨਨੂੰ ਪਚਾਇਦਾ ਹੈ ਜੋਕੇਹੇਜੇਹੇਹੈ ਦੇਹੈ ਤਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਜਿਨਨੂੰ ਏਹਾ ਮੀਮਿਤੁ ਪਚਾਇਦਾ ਹੈ ਜੋਗੀ ਮਹੇਇ ਜਾਦੇਹੈ ਨਿਰਬੰਧਨ
 ਹੋਇਜਾਦੇਹੈ ਨਉਨਨੂੰ ਮੇਰਤੇਰਾ ਵਿਸਰਜਾਈਏ ਇਉਨਹੀ ਜਾਣਦੇਜੇਏਹੁ ਮੇਰਾ
 ਪੁਤ੍ਰਹੈ ਏਹੁ ਪਚਾਇਆ ਪੁਤ੍ਰਹੈ ਓਹ ਸੱਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਹੀ ਜਾਣਦੇਹੈ ਨ ਫੇਰ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਕਹਾ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਜੇਮੇਨੂੰ ਪਚਾਵੇ ਤਾਮੇਭੀ ਪੀਵਾਂ ਤਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾਇ
 ਬੇਜੋਤੁ ਆਇ ਪਉਚਾਏ ਸੋਤੁ ਪੀਵਣੇਹੀ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਜੇਕੁਛ ਪੀਉਸਕ
 ਦਾਹੈ ਤੁਪੀਓ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇਨੋ ਓਹ ਰਸ ਪੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮਸਤ ਹੋਇਗਾਇਆ॥

ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਦੁਖ ਭੁਖ ਦੂਰ ਹੋਇਗਈ ਗੁਰੂਜੀ ਨਿਬਾਲੇਨੁ ਕਹਾ ਭਾਈਬਾਲ ਏਹੁ
 ਕਿਆਹੋਇਆ ਬਾਲੇਕਾ ਗੁਰੂਜੀ ਤੇਰੀਆਤੁ ਹੀਜਏ ਮੇਕੁਛ ਨਹੀਜਾਣਦਾ॥
 ਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਸਵਾਧਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨੇਕਾ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆਕੀਤੋ
 ਤਾਬਾਬੇਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਚਿਤੁ ਬਾਇਰਖ ਅਸਤੈਨੂੰ ਨਲੇ ਨਿਬਾਹੁਣਾਹੈ ਤਾਮਰ
 ਦਾਨੇਕਹਿਆ ਭੁਲਾਗੁਰੂਜੀ ਜਿਉਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਓਵੈਹੀਕਰੇ ਤਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਉਥੋਅਗਾਹਾਕਉਚਲੇ ਗੁਰੂਜੀ ਹਿਮੰਚਲ ਪਰਜਾਇਪਹੁਚੇ ਤਾਮ
 ਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁਕੇਹੀਜਾਹਗਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ
 ਹਿਮੰਚਲਹੈ ਮਰਦਾਨੇਕਾ ਏਹੁ ਬਗਾਜੇਹਾਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾ ਏਹੁਬ

ਰਫਹੋ ਮਨੁਖ ਪੈਰ ਰਖਦਾ ਹੈ ਤਾ ਗਲਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਥੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗਮਤਾ ਨਹੀਂ ਤਾਮ
 ਰਦਨੇ ਕਹਾ ਅਸੀ ਕਿਉ ਕਰਾਏਹਾਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨ ਸਾਨੂ ਕਰਤ ਰਲੇ
 ਆਇਆ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਇਸਦੇ ਪਰੇ ਹੋਰ ਭੀ ਕੋਈ ਜਾਹਗਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਅ
 ਗੋਹਿ ਮੈਂ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੇ ਭੀ ਚਲੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਚਲ ਮਰ
 ਦਾਨ ਉਥੇ ਭੀ ਚਲਦੇਹਾਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਰਧਾਰ ਪਰਬਤ ਨੂੰ ਚਲੇ
 ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਿਰਧਾਰ ਪਰਬਤ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਤਾ ਬਲੇ ਕਹਾ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਭੀ ਪੁਛਿਆ ਸੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਸਿਰਧਾਰ ਪਰਬਤ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ
 ਸਿਰਤਲਵਾਇਆ ਹੈ ਇਥੇ ਰਾਖਾ ਰੂ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਰਏਥੇ ਓਹੋ ਪਹੁਚਦਾ ਹੈ ਜੋ
 ਪਵਨ ਦਾ ਸਵਰ ਹੋਵੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪੁਰਨ ਸੰਤ ਹੋਏ ਹੋਨ ਜਿਨਨੂੰ ਇਕ ਪਰਮੇ
 ਸਰ ਹੀ ਪਿਆਰ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੀ ਦਸਤਦੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਰਖਦੇ ਉਨ ਸਿਧ ਦੀਆ
 ਸੰਤ ਭਗਤ ਦੀਆ ਜਾਹਗਾ ਹੈਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਏਹੋ ਜੇ ਪਾਂਡੂ ਵਾਹਿਮਾ ਚਲ ਗ
 ਲੇ ਆਖੀ ਦੇਹੈਨ ਜੋ ਇਥੇ ਹੀ ਆਇ ਗਲੇ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਏਸ ਜਾਗਾ ਤਾਂ ਈ ਨਹੀ ਪਹੁਚੇ ਓਹ ਪਿਛਾਹ ਹੀ ਬਰਫ ਮੈਂ ਗਲੇ ਹੈਨ ਇਕ ਯੁਧਿ
 ਸਟਰ ਸਾ ਬਤ ਪਹੁਚਾ ਹੈ ਸੋਭੀ ਸ੍ਰਗ ਲੋਕ ਨੂੰ ਗਾਇਆ ਹੈ ਇਥੇ ਓਹ ਭੀ ਨਹੀ ਪ
 ਹੁਚਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੋਚਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਚਲਦੇਹਾਂ ਮਰਦਾਨਾ
 ਇਤਨ ਕਹਿ ਦੇਹੀ ਸੇ ਜਗੋਰਖ ਆਇ ਮਾਲਿਆ ਤੇ ਬਚਨ ਕਹਿ ਓਸ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਨੂੰ ਕਉ ਰੂਪੁ ਹੈ ਕਿਆ ਤੁਮਾ ਹੀ ਜਾਤ ਹੈ ਕਹਾ ਗਹਿ ਦੇਹੋ ਕਹਾ ਉਡਾ ਗੀਲੇ ਤੇ ਹੋ ਅਗੋ ਪ੍ਰਿ
 ਥਵੀ ਨਹੀ ਕਹਾ ਰਹੇਗੇ ਬਡੀ ਠੰਡ ਹੈ ਬਰਖਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ਅਗੋਰ ਸਤਾਨ ਹੀ ਪੀਛੇ ਕਉ
 ਨਿਕਲ ਜਾਓ ਨਹੀ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇਗੇ ਸਰਮਲ ਸਾਰ ਸੁਲਕ ਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੋਈ ਸੁਰਪੁ
 ਰਾਹੀ ਠਹਿਰਤਾ ਹੈ ਜੁਣੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗੋਰਖ ਕਹਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਜਾਓ ਨਹੀ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇਗੇ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਆ ਰੁਪ ਅਚਰਜ ਹੈ ਮੇਰਾ ਜਾਤ ਸੇ ਅਜਾਤੀ ਹਾਂ ਸਾ

ਰੂ ਅਸਥਾਨਭੀਵਹੀਏ ਜਹਾਂ ਵਿਨਰਤਨਹੀ ਅਗੇ ਪੀਛੇ ਹਮਾਰੀਹੀ ਵਿਸਟਹੀ
 ਧਰਤੀ ਅਕਾਸ ਪਸਾਰਹੈ ਦਇਆਹਮਾਰੀ ਸੀਤਹਿ ਮੰਚਲ ਜਿਸਕੇ ਸਾਥ ਹਮ
 ਰਾਨਿਤ ਸੰਗਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੈ ਸੁਣੇ ਗੋਰਖ ਜੀ ਪੁਰਾਜੋਗ ਤੁਸ ਪਾਇਆਨਹੀ
 ਜੁਗਤਨਹੀ ਜਾਤੀ ਅਵਧਵਧਾਲਈਏ ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਬਿਰਥ ਗਇਆਏ ਏਹੁ
 ਸੁਨਕਰ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਚਲਦਾ ਰਹਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੂਰਜ ਨਹੀ
 ਆਵਦਾ ਕਿਥੇ ਆਇ ਪਏਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਸੂਰਜ ਬੀ
 ਉਚੇ ਆਏਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿਤਨੇ ਕਉ ਚੇਹਾਂ ਤੁਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਦੋਹ ਜਬੋ ਜੋਜ
 ਨ ਉਚੇਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਥੇ ਅਸੀ ਵਸਦੇਹਾਂ ਉਥੇ ਸੂਰਜ ਕਿਤਨਾਏ
 ਤੁਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਪੰਜੀ ਹਜਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾਏ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਸਭੋ ਅਸੀ ਕਿ
 ਤਨ ਕਪੈ ਤੁਹਾਂ ਆਏਹਾਂ ਤੁਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਸਤਾਈ ਹਜਰ ਜੋਜਨ ਆਏਹਾਂ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੁ ਰਦਾਹਾਂ ਤੇ ਪੁਛੇ ਬਾਝੇ ਰਹਿਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਤੁਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਖ ਮਰਦਾਨਾ ਨਿਸੰਗ ਕਹੁ ਮੁਲਾਹਜਾ ਨਕਰ ਅਰਜੇ ਮੁ
 ਲਾਹਜਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਅਉਗੁਣ ਹੋਵੀਗਾ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖਾਦਾ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦਾ ਕਰਤਬ ਨੇ
 ਏਹੋ ਸੰਜੋਗ ਬਣਾਇਆਏ ਪੁਛਦਾ ਦਸਣਦਾ ਸਿਖ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕੁਛ ਜੀਅ ਮੇਰੇ ਵੇਸੇ
 ਪੁਛੇ ਨਹੀ ਤਉਹ ਸਿਖ ਨਹੀ ਤੇ ਸਿਖ ਪੁਛੇ ਗੁਰੂ ਦਸੇ ਨਹੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਸੇਹੋਇ ਜਾਵੈ ਤਉ
 ਹ ਗੁਰੂ ਨਹੀ ਠਗਾਏ ਓਸ ਗੁਰੂ ਨੂ ਛੁਡਣਾ ਯੋਗਾਏ ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਿੰਡ ਦੀ ਖਬ
 ਰ ਨਹੀ ਓਹ ਸਿਖ ਨੀਕੀ ਤਰੇਗਾ ਗੁਰੂ ਸਮਝ ਕੇ ਕਰਨ ਚਾਹੀਏ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਦੁਰਲ
 ਭਾਏ ਸਿਖ ਨੀਚਾਹੀਏ ਗੁਰੂ ਸੇਧ ਕੇ ਕਰੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਕੋ ਚਾਹੀਏ ਸਿਖ ਭੀ ਸੇਧ ਕੇ ਕਰੇ ਸਿ
 ਖ ਮਲਨ ਅਹਾਰ ਕਰੇਗਾ ਸੋਗੁਰੂ ਅਗੇ ਭੀ ਆਦਰ ਪੇਗਾ ਉਸ ਅਹਾਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਵ
 ਰਤੇਗਾ ਤੋਗੁਰੂ ਕਾ ਮਨ ਮਲੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤੁਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਨਿਸੰਗ ਪੁ
 ਛ ਮਤ ਕੋਈ ਅਰਮਾਨ ਰਹਿ ਜਾਵੀ ਜੋਸਾਨੂੰ ਦੋਸਦੇ ਦਾਹੈ ਵੈ ਤਾ ਬਾਲ ਹਸਿਆ ਤਾ
 ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਤਾ ਨਹੀ ਪੁਛਦਾ ਜੀ ਤੁਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਕਿਉ ਮਰ
 ਦਾ ਤੁਕਿਉ ਨਹੀ ਪੁਛਦਾ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਨੇ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਬੁ
 ਰਾਮ ਨਿਦਾਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕਿਉ ਬਾਲਾ ਤੁਸ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਮਨਾਇਆ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਾ
 ਮੇਇ ਸਤਾਈ ਕੁਛ ਨਹੀ ਕਹਾ ਤੇਹਾ ਸਿਆਇ ਸਵਾਸਤੇਹਾ ਜੋ ਅਜਮਾਏਦਾ ਕਿਆ
 ਅਜਮਾਵਦਾਏ ਤੁਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇ ਪੁਛਦਾਏ ਅਸੀ ਦਸ
 ਦੇਹਾ ਪਿਛੇ ਜੋ ਸਾਖੀ ਆਚਲ ਨਗੀਅਾਂ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਪੜਨਗੇ ਵੀਚਰਨਗੇ

ਅਤੇ ਸੀਸਰ ਬਹੁਤ ਬੁਠਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕੁੜੀ ਅੰਕਰਾ ਮਾਤਾ ਲਵਨਗੇ ਵੇਦ ਵਾਲੇ ਭੀ ਕ
 ਤੇ ਬਾ ਵਾਲੇ ਭੀ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਖੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਸੁਣ ਕੇ ਸਮ
 ਬੁਨਗੇ ਹੋਰ ਉਨ ਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਕਾਈ ਨ ਲਗੇਗੀ ਅਤੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਮਰ
 ਦਾਨ ਪਿਛਲੇ ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਅਹੇ ਤਾ ਬਾਲ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਉਠ ਖੜੋਤ ਤੇ ਕਹਿਓ
 ਸਮੇਰੀ ਅਰਜ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਕਹੁ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਦੇਰ ਨ ਕਰ ਸੁਬ ਦੇ ਕਹੁ
 ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਅਜ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਕਰਤਾਰ ਬਹੁਤ ਮੇਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਸੀ ਨਿਹਾਲ
 ਹੋਏ ਹਾਂ ਜੇਤੁ ਸਾ ਖੁਲਕੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਹੁ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਢਿਲ ਨ ਕਰ ਸੁਬ ਦੇ ਪੁਛ
 ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨ ਤੁਰਕ ਕਿਉ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀ ਅਖਦੋਹੋ ਅਸੀ ਪੁਰਾਤਨ
 ਯਾਰ ਹਾਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਤੇ ਜੁਗ ਮੇ ਮਰਦਾਨ ਮਿਰਾਸੀ ਹੀ
 ਸੀ ਅਰਰ ਜੇਜਨ ਕਜੀ ਅਗੇ ਭਗਤ ਸਰੋਦ ਕਰਦਾ ਸੀ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਸਾਡਾ ਪੁਰਾ
 ਤਨ ਯਾਰ ਹਾਂ ਈ ਮਰਦਾਨ ਸੁਰਾਪਾਨ ਪੀਕਰ ਰਾਜਾ ਜਨ ਕਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ
 ਰਾਜਾ ਜੀ ਦੇ ਮੁਹਿ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਨਿਕਲਿਆ ਆਇਆ ਹੀ ਮਲੇਛੁ ਇਸੀ ਤੇ ਤੁਰਕ ਦੇ
 ਪਰਜਨ ਮਹੋਇਆ ਹੈ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਦੇ ਮੁਹਿ ਜੋ ਬਚਨ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪੁਰਾ ਹੋਜਾ
 ਦਾ ਹੈ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਨਾਮ ਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨ ਜੇਕੁ ਛੁਪੁਛੁਣਾ ਹਈ ਸੋ ਪੁਛਲੈ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ
 ਬੋਲਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੰਦਰਮਾ ਨਹੀ ਦਿਸਦਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨ ਜਿਤਨ ਧ
 ਰਤੀ ਤੇ ਸੁਰਜ ਉਚਾ ਹੈ ਉਤਨ ਹੀ ਸੁਰਜ ਤੇ ਚੰਦਮਾ ਉਚਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕਿਤਨ ਚੰਦਮਾ ਉਚਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਪੰਜਾਹ ਹਜਰ ਜੇਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਫੇਰ ਮ
 ਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਕਿਤਨੇ ਉਚੇ ਹੈਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ
 ਆਪੁਰੀ ਆਪੈ ਨ ਕਈ ਨੀਵੇ ਹੈਨ ਕਈ ਉਚੇ ਹੈਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧੂਹਤ
 ਰਾ ਕਿਥੇ ਹੈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਓਹ ਸਭ ਨ ਤਾਰਿਆ ਪਾਸੇ ਉਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਉਲਾਸ
 ਉਪਰ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਵੇ ਧੂਹਦਾ ਦਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਹਾ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨ ਕਿਆ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਜੇ ਮਰਦਾਨ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੰਨੀ ਮੇਜੀ ਇਤਨ ਕਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗਾਹ ਨੂੰ ਚਲ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਨ ਪਰ ਬਤ ਕਉ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਰਾਧਰ ਪਰ ਬਤ ਕਉ
 ਪਰੋ ਚਲੇ ਅਗੇ ਉਨ ਪਰ ਬਤ ਉਪਰ ਗਏ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਸ ਪ
 ਰ ਬਤ ਦਾ ਕਿਆ ਨਾਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨ ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਉਨ ਪਰ ਬਤ ਹੈ

॥ ਅਗੇ ਸਖੀਊਨ ਪਰਬਤ ਕੀ ਚਲੀ ॥

ਜਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਊਨ ਪਰਬਤ ਪਰਗਏ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਹੁ
 ਟਕਿਤ ਨੇ ਜੋ ਜਨ ਆਏਹਾਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਪੰਦਰਾਹਾ
 ਰੋਜੇ ਜਨ ਆਏਹਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੰਦਮਾ ਅਗੇ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਅਖਿਆ ਮਰਦਾਨ ਅਠਹਾਹ ਜਰੋਜੇ ਜਨ ਉਚੈ ਇਤਨ ਕਹਿ ਦੇਹੀ ਸੇ ਜਾਗੇਰ
 ਖਨਬਨੇ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਵਿਰਵੀਰ ਰਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿਧ ਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਸਿਧੋ ਨ ਬੋਜ
 ਤੀਓ ਈਹਾਂ ਤੁਓ ਮਲੀਨ ਦੇਹ ਕੀ ਜਾਹਗਾ ਨਹੀ ਤੇ ਇਕ ਤਪਾ ਮਤੁ ਲੋਕ ਤੇ ਆਇ
 ਆਹੈ ਮਲਮਤ ਕੀ ਦੇਹ ਲੋਕ ਸੋ ਕੋਈ ਸਿਧ ਨ ਬੋਜਤੀ ਜੇਵੇ ਉਸ ਕੋ ਜੀਤੋ ਜੇਈ
 ਹਾਂ ਅਵਤਾਨ ਪਾਵੇ ਤਾ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨ ਬਨੇ ਆਇ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤੀ ਤੇ ਕਹਾ ਰੇ ਬਾਲੇਤੁ
 ਕੋਨ ਸਕਤ ਰਖਤਾ ਹੈ ਜੇਈਹਾਂ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕੁਛ ਮਾਂਗ ਮਛਿੰਦ੍ਰ
 ਬਸੇ ਕਰਤ ਪਾਸੇ ਤੈਨੂੰ ਦਿਵਾਈਐ ਤਾ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਰਨੇ ਤਮ ਕਖਾਇ ਕੇ ਕਹਾ
 ਕਿਤਨੇ ਹਥ ਸਿਰਦਾ ਕਪਾਟ ਹੈ ਕਿਤਨੀ ਉੰਗਲ ਮੁਖ ਕਤਾਕ ਕੋਹ ਬਲਿਲਾਟ ਪਾਟ
 ਕਿਤਨੇ ਉੰਗਲ ਅੰਦਲੀ ਕੈ ਉੰਗਲ ਕਲੇਜ ਕੈ ਉੰਗਲ ਹੀਅਰ ਕਿਤਨੇ ਉੰਗਲ
 ਤਿਲੀ ਫਿਫਰ ਕੈ ਉੰਗਲ ਬਜਰ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਕੈ ਉੰਗਲ ਅੰਬਰ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਕੈ ਸੇ
 ਹਰੀਅਾਂ ਕਿਤਨੀ ਅਕੋਰੀਅਾਂ ਕੇਤੇ ਹੱਟ ਕੋਹ ਜਹ ਦਿਨ ਰਾਤ ਕਾ ਸਾਸ ਕੇਤੇ ਦੇਹੀ ਕੇ
 ਰੋਮ ਕੈ ਸੇਨਾ ਤੀ ਕੈ ਸੇਸੀਧ ਕਹਾ ਹੈ ਈਸਰ ਨ ਬ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨ ਬ ਦੇਓ ਨਨਕ ਜੀ
 ਦੇਹੀ ਕ ਮਥੀਤ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਦੇਹੈਨ ਸਵਾਹ ਬਸਿਰ ਕਾ ਕਪਾਟ
 ਚਾਰ ਉੰਗਲ ਮੁਖ ਕਤਾਕ ਹਾਥ ਲੀਲਾਟ ਪਾਟ ਛਬੀ ਅੰਗਲ ਅੰਦਲੀ ਤੇ ਰਾਉ
 ਗਲ ਕਲੇਜ ਪਾਰ ਉੰਗਲ ਹੀਅਲ ਚਾਰ ਉੰਗਲ ਤਿਲੀ ਸਤ ਉੰਗਲ ਫੀਫ

ਬਰ ਉਗਲ ਬਜਰਕੀ ਕੋਰਤੀ ਇਕੋਤਰਸੇ ਹਤੀਆਂ ਬਹਤਰ ਕੋਰਤੀਆਂ ਅਰੁ
 ਠਹਾਟ ਨੀਲ ਕੋਰਤੀ ਦੇਹੀ ਕੀਰੋਮਾ ਵਲੀ ਚਵੀਹ ਜਹਾ ਦਿਨ ਰਤੁਕ ਸਾਸੋ ਨੀਸੈਨਾ
 ਤ੍ਰੇਸੇਲਾ ਸੈ ਸੰਧ ਕਹੈ ਨਨਕ ਸੁਣੇ ਈਸਰਮਾ ਛਿਦ੍ਰ ਦੇਹੀ ਕਾ ਮਤਿ ਤਾਮ ਛਿਦ੍ਰਨ
 ਬਗੋਰਖ ਪਾਸ ਜਾਇ ਕੇ ਕਹਾ ਹੋ ਨਬਜੀ ਚਿਹਤੇ ਮੋਰਹੀ ਰੂਪੈ ਉਸਕੀ ਦੇਹ ਮਲਮੁ
 ਤ ਕੀਨਹੀ ਤਭਰਬਰੀ ਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਜਾਤਹੇ ਤਭੋਰਖ ਨੇਕਹਾ ਜਹੇ ਤਭਰ
 ਬਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਕਹਿ ਚਿਸ ਆਦੇਸ ਹੋ ਬਾਲੇ ਆਦੇਸ ਤੁਗਰੂਨ
 ਨਕਜੀ ਕਹਾ ਆਦੇਸ ਹੋ ਭਰਬਰੀ ਏਕੋਕਰੋਕੋ ਆਦੇਸ ਭਰਬਰੀ ਨੇਕਹਾ ਕਹਾਤੇ
 ਆਏਹੋ ਕੋਟਹੋਤੇਹੋ ਤੇਰਾਨ ਮਕਿਆ ਹੈ ਤੁਗਰੂਨ ਨਕਜੀ ਕਹਾ ਹੋ ਭਰਬਰੀ ਹੋਤੇਹੋ
 ਨਿਰੋਕਰ ਕੇ ਆਏਹੋ ਬੇਗਮ ਪੁਰਤੇ ਨਾਉ ਨਨਕ ਨਿਰੋਕਰੀ ਹੈ ਤਭਰਬਰੀ ਨੇਕਹਾ ਕੋ
 ਨ ਘਾਟ ਪਰਨਿਤੁ ਮਸਨ ਨਕਰਤੇਹੋ ਬੋਲਣ ਬਚਨਤੇ ਨਿਰਬਾਨ ਹੋ ਕਉਨ ਜਲ
 ਪੈ ਜਿਸ ਕਰਸ ਪੀਤੇਹੋ ਚਿਹਰ ਸੋਕੋਣੇਹੋ ਜਿਸਤੇ ਅਸਥਿਰ ਜੀਵ ਦੇਹੋ ਏਹੁ ਗਿਆ
 ਨ ਦੇਵੋ ਕਿਸਕੋ ਤਿਆਗ ਕੇ ਕਿਸਕੋ ਸਾਥ ਜੁੜਤੇਹੋ ਗੁਰੂਨ ਨਕਜੀ ਕਹੈ ਉਪ
 ਰਾਮ ਵਧਟ ਸਰਵਰਨਵੈ ਬੰਕੇਨ ਬੋਲੈ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਵੈ ਜਲਮੇ ਅਕਾਸਮੇ ਸੁਨ ਸ
 ਮਾਵੈ। ਸਤੁ ਸਰਬੋਲ ਮਹਾਰਸ ਪੀਵੈ। ਕੁਰਪੁਰ ਏਕੋਕਰ ਸਰੁਠ ਉਰੇ। ਐਸਾ ਗਿਆ
 ਨ ਸੁਨੈ ਅਭੁ ਮੇਰੇ। ਭਰਬਰੀ ਵਾਚਾ। ਕਉਣ ਤੁਤੁ ਜਿਤੁ ਤੁਤੁ ਬਿਲੋਵੈ। ਕਉਣ ਸੇਸ
 ਰਵਰ ਜਿਤੁ ਮਲਮਲ ਧੋਵੈ। ਕੈਸੋਰ ਚੈ ਕੈਸੋ ਹੋਵੈ। ਕਉਣ ਸੋਕੈ ਕਉਣ ਸੋਗੋਵੈ।
 ਗੁਰੂਨ ਨਕਜੀ ਵਾਚ ਸਚਮਨ ਕਰਣ ਤੁਤੁ ਬਿਲੋਵੈ। ਸੁਭਰ ਸਰਵਰ ਮਲਮਲ ਧੋ
 ਵੈ ਜੈਸੋਰ ਚੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਹੋਵੈ। ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੋਈ ਛੁਨੋਵੈ। ਭਰਬਰੀ ਵਾਚ ਕਉਣ
 ਵਰਤਨੇ ਮਜਿਤ ਬਿਨਸੈ ਕਾਮਾ। ਕਉਣ ਸਬਦਨਾ ਸੀਏ ਜਾਮ ਕਉਣ ਸਤੁ ਜੋਕੋ
 ਧਜਲਾਵੈ ਕਉਣ ਉਪਦੇਸੁ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਵੈ। ਗੁਰੂਨ ਨਕਜੀ ਵਾਚ ਸਚਵ
 ਰਤਨੇ ਮਕਾਮ ਨ ਸੀਤਾਵੈ। ਸਤੁ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦ ਕੋ ਧਜਲਾਵੈ। ਗਗਨ ਨਿਵਾਸ ਸ
 ਮਾਧਲਗਾਵੈ। ਪਰਸਪਰ ਸੇਪਰਮ ਪਦ ਪਾਵੈ। ਭਰਬਰੀ ਵਾਚ ਕਉਣ ਸੀਤੁ
 ਜੋ ਅਗਨ ਬੁਝਾਵੈ ਕਉਣ ਕਲਾ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਵੈ। ਕਉਣ ਦੇਖ ਸਹਿਜ ਘਰਿਆ
 ਵੈ ਕਉਣ ਜਤਨ ਕਰਨ ਦਵਜਾਵੈ। ਗੁਰੂਜੀ ਵਾਚ ਗੁਰਹਿਵਸੀਤ ਲਅਗਾ
 ਨ ਬੁਝਾਵੈ। ਸੇਵਾ ਸੁਰਤ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਵੈ। ਗੁਰਦਰਸਨ ਦੇਖ ਸਹਜ ਘਰਿਆਵੈ।
 ਨਿਰਮਲ ਬਾਂਟੀ ਨ ਦਵਜਾਵੈ। ਭਰਬਰੀ ਵਾਚ ਕਹਾ ਗਿਆਨ ਰਸ ਪੀਵੈ
 ਸਾਗ। ਕਉਣ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਵੀਚਰਾ। ਕਉਣ ਬਨ ਪੂਜੈ ਪੂਜਾ। ਕਉਣ ਜੋਤ

ਜੋਤਿਜੋਧਾਰ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਰ ਅੰਤਰਗਿਆਨਮਹਾਰਸੁਸਾਰ॥ ਤੀਰ
 ਥਮਜਨਗੁਰਵੀਚਾਰ॥ ਅੰਤਰਪੂਜਾਥਾਨਮੁਰਾਰਾਪ੍ਰਭਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਵਟ
 ਹਾਰ॥ ਭਰਬਰੀਵਾਰ ਕਉਨਸੁਰਸਰਸੀਆਭਾਉ॥ ਕਉਨਸੁਤਖਤਨਿਵਾਸੀ
 ਰਾਉ॥ ਕਉਨਸੁਕਾਰਕਰੇਕਰਾਇ॥ ਕਉਨਅਲਖਨਲਖਿਆਜਾਇ॥ ਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਵਾਰ ਰਸਰਸੀਆਮਨਏਕੈਭਾਉ॥ ਤਖਤਨਿਵਾਸੀਪੰਜਸਬਾਉ॥
 ਕਰਕਮਾਵਟੀਖਸਮਰਜਾਇ॥ ਅਬਗਤਨਬਨਲਖਿਆਜਾਇ॥ ਭਰਬ
 ਰੀਵਾਰ ਕਿਹਉਪਜੈਕਿਹਕਹੀਐਦੁਗਾ॥ ਕਿਹਮਹਿਜੋਤਰਹੀਭਰਪੂਗਾ॥ ਕਿਹੇ
 ਤੈਕਿਹਦੂਰਬਤਾਵੇ॥ ਕਿਹਗੁਣਗਾਵੇ॥ ਕਿਹਕਹਿਸੁਣਾਵੇ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵ
 ਚਾ॥ ਜਲਤੇਉਪਜੈਜਲਤੇਦੁਗਾ॥ ਜਲਮਹਿਜੋਤਰਹੀਭਰਪੂਗਾ॥ ਕਿਸਨੇਕੈ
 ਸਮਾਖਾਦੁਗਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਦੇਖਹਜੂਰ॥ ਭਰਬਰੀਵਾਰ ਕਉਨਅੰਤ
 ਰਕਉਨਬਾਹਰਹੋਇ॥ ਕਉਨਕਾਰਨਚਲੇਸਭਲਾਇ॥ ਕਹੇਭਰਬਰੀਨਾਨਕ
 ਦੇਹੁਬੀਚਰਗਾਬਿਲਤਰਹੇਕਉਨਅਧਾਰ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਵਾਰ ਅੰਤਰਬਾਹ
 ਰਏਕੋਜੋਈ॥ ਏਕੈਕਰਕਹੇਜੋਹੋਈ॥ ਸੁਟਭਰਬਰੀਨਾਨਕਕਹੇਬੀਚਰਨਿਰਮ
 ਲਨਮੁਖੇਰਾਧਾਰ॥ ਭਰਬਰੀਨਾਨਕਹਉਲਾਹੋਇਗਾਇਆ ਤਾਗੁਰੂਅੰ
 ਗਦਜੀਨੈਬਾਲੇਨੁਪਛਿਆਭਾਈਬਾਲਏਹੁਤੇਰੇਹੀਹਜੂਰਹੋਈਏਤਾਬਲੇਕਾ
 ਹੰਗੁਰੂਜੀਏਹੁਮੋਰੇਹਜੂਰਹੁੰਦੇਹੋਈਸੀ॥ ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਮਗਨਹੋਇਗਾਇਆ
 ਤਾਸਤਦਿਨਸਤਰਤੀਮਗਨਹੀਰਹੇਬਿਦੇਹਹੋਇਗਏਕੋਈਬੁਲਾਇਸੀਘੋਨਹੀ
 ਨਕੁਛਖਾਵਟਪੀਵਟਨਾਵਟਧੋਵਟਅਤੇਏਹੁਪ੍ਰੀਮਪੈਗਈਜੋਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ
 ਸਮਾਇਗਾਇਆਏਅਠਵੇਦਿਨਸਵਪਹਿਰਦਿਨਚੜ੍ਹੇਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਦੇਹੁਵਿਚ
 ਆਏਭਾਈਬਾਲੇਨੁਬੁਲਾਇਆਭਾਈਬਾਲੇਆਇਮਥਾਏਕਿਆਗੁਰੂਅੰਗਦ
 ਜੀਕਹਿਆਏਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਰੇਹੀਹਿਜੋਆਇਆਹੁਟਆਖਭਾਈਬਾਲਅਗੇਕਹੁ
 ਤਫੇਰਿਬਾਲਸੰਪੂਰਬਲੇਨਹੀਸਤਿਪਹਿਰਬਿਦੇਹਹੀਗਹਿਆਜਾਭਾਈਬਾਲਦੇ
 ਹਵਿਚਆਇਆਤਲਗਾਲਿਖਾਵਟਲਿਖਭਾਈਪੈਰਜਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਿ
 ਲਕਪਰਬਤਤੇਜਾਇਖੜ੍ਹੇਹੋਏਤਾਰੰਮਾਭੀਦਿਸਆਵਟੋਗਹਿਗਿਆਤਾਂ
 ਮਰਦਨੈਨੈਪੁਛਿਆਗੁਰੂਜੀਹੁਣਚੰਦਮਾਨਜਰਨਹੀਆਉਦਾਜੀਤਾਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਤੂੰਹੇਠਨੂੰਦੇਖਜਾਮਰਦਨੈਹਿਠਹਨੂੰਭੂਠਤਾਰੰਦ
 ਰਮਾਹਿਠਹਦੇਖਿਆਫੇਰਮਰਦਨੈਕਹਾਗੁਰੂਜੀਅਸੀਚੰਦਮਾਪਾਸੇਕਿਤਨੇਕ

ਉਚੇਆਏਹ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀਦਸਹਜਰਜੋਜ
ਨਆਏਹ ਚੰਦਰਮੇਕੋਲੋਦੋਇਹਜਰਜੋਜਨਉਚੇਆਏਹ ਤਫੇਰਮਰਦਨੇਪੁਛਿ
ਆਗੁਰੂਜੀਅਸੀਸਭੇਕਿਤਨੇਹਜਰਜੋਜਨਆਏਜੀ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਬਚਨਕੀ
ਤਮਰਦਾਨਿਆਅਸੀਸਭੇਬਵੰਜਹਜਰਜੋਜਨਆਏਹ ਤਮਰਦਾਨੇਅਖਿਆ
ਗੁਰੂਜੀਅਗੇਭੀਕੋਈਜਾਹਿਗਾਏ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਅਗੇ

ਵਡੀਅਜਹਗ
ਅਖਿਆਗੁਰੂ
ਅਜਗਾਏਨ

ਕਹਾਮਰਦਾਨਸੁ
ਉਥੇਸਿਧਮੰਤ੍ਰ
ਅਉਧੁਤਚੈਅਤੇ
ਹਵਲੇਸਾਹੀਮ
ਅਗੇਮਹਦੇਉਪੈ

ਹੈਨਤਮਰਦਾਨੇ
ਜੀਕੋਹੀਅਜੇਹ
ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
ਮੇਰਪਰਬਤਹੈ
ਲੀਏਉਥੇਦਤ੍ਰੇ
ਕਮੇਰਹੈਜਿਸਦੇ
ਇਆਹੈਉਸਦੇ
ਅਤੇਓਹਆਪਪੈ

ਗਲਾਹੈਉਸਦੇਪਰੇਕਉਲਾਸਹੈਜਿਥੇਧੂਅਭਗਤਦਾਮੰਡਲਹੈਤਿਸਤੇਉਪਰਨਿਰਿ
ਕਾਰਕਰਤਰ ਕਰਤਪੁਰਖਦਾਤਖਤਤੇਆਸਨਹੈਉਸਉਪਰਆਪਨਿਰਿਕਰਜੋਤੀ
ਸਰੂਪਬੈਠਹੈ ਤਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀਇਥੋਸੁਮੇਰਕਿਤਨਹਿਕਹੈਜੀਤਾ
ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਇਥੋਤਿਹਤਰਹਜਰਜੋਜਨਹੈ ਫੇਰਮਰਦਨੇਪੁ
ਛਿਆਜਿਸਧਰਤੀਤੇਅਸੀਆਏਹਉਥੇਸੁਮੇਰਕਿਤਨਉਚਾਹੈਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸ
ਵਾਲਖਜੋਜਨਉਚਾਹੈਇਤਨੇਮੈਭੰਗਰਨਬਗੁਰੂਜੀਪਾਸਆਇਆਅਣਕੇ
ਕਹਾਰੇਮਾਈਸੁੰਦਰੇਅਗੇਕਹਾਅਵਤਹੈਅਗੇਤੋਤੇਰੀਗੀਮਤਾਨਹੀਤੰਗੁਰੂਜੀਸ
ਬਦਕਹਿਆ ਮਾਈਹਮਾਗੀਮਨਸਾਹੋਤੀਤਿਸਕਾਮੁੰਡਮੁੰਡਾਇਆਦੁਰਮਤਹ
ਮਰੀਦਾਦੀਕਹੀਮੇਤਿਸਕਾਕੀਨਾਛਿਦਾਇਆਮਾਨਹਮਾਦਾਦਾਕਹੀਮੇਜੋਤਉ
ਸਬਦਜਲਾਇਆਕਹੈਨਨਕਸੁਣਭਰਬਰਜੋਗੀਤੈਭੀਜੋਗਨਪਾਇਆਕੀਨ
ਪੜਾਏਮੰਦਰਪਾਈਆਜੋਗਕੀਜੁਗਤਨਜਾਨੀਲਾਇਬਿਭੁਤਬੈਠਹੋਇਜੋਗੀਸ
ਭੁਸੁਧਬੁਧਬਉਰਾਨੀਡੰਡਾਫਰੁਆਹਾਥਫਹੋਵੀਸੇਲੀਅੰਗਬਨਾਈਨਨਕਕ
ਹੈਸੁਣਭੰਗਰਨਬਤੈਸੁਠੀਅੰਧਵਧਾਈਤਭੰਗਰਨਬਭੀਹੋਲਹੋਇਗਾਇਆ
ਫੇਰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਾਭਾਈਬਾਲਕਿਉਕਰਰਜਾਇਹੈਬਾਲੇਕਹਾਜੋਤੁਹਾ

ਭੀਰਜਾਇ ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉਮਰਦਾਨ ਤਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂ
 ਜੀਵਤਇਧਰਕਰਆਵਣਾਹੈ ਹੁਣਦੇਖਜਾਈਏ ਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਾ ਭੁਲਮਰ
 ਦਾਨਤੇਰਾਕਹਿਣਭੀਅਸਾਮੰਨਣਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਫੇਰਕੁਨਾਪਰਬਤਨੂੰਚਲੇ
 ਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਉਭਾਗੀਲੀਤੀਕੁਨਾਪਰਬਤਪਰਜਾਇਖੜੇਹੋਏ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿ
 ਆਗੁਰੂਜੀਹੁਣਅਸੀਕਿਥੇਹਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨ ਅਸੀਕੁਨਾਪਰਬਤਤੇਆ
 ਏਹਾਤਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਉਥੇਕੁਨਾਪਰਬਤਕਿਤਨੇਜੋਜਨਪੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
 ਮਰਦਾਨ ਸੈਤਾਲੀਹਜਾਰਜੋਜਨਪੈ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਸਭੋਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏਹਾ
 ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸਭੇਨਵੀਨਵੇਹਜਾਰਜੋਜਨਆਏਹਾ ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਸੁਮੇਰਕਿ
 ਤਨੇਜੋਜਨਪੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸੁਮੇਰਛੁਬੀਹਜਾਰਜੋਜਨਰਹਿਦਾਹੈ ਇਤਨੀਬਤ
 ਕਰਦੇਹੀਸੇ ਕਨੀਫਾਸਿਧਭੀਆਇਪਦੁਰਾ ਗੁਰੂਜੀਹਸਿਆ ਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ
 ਤੁਸੀਕਿਉਹਜੇਹੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਏਹਜੇਗੀਜੇਆਇਆਹੈ ਸੋਗੋਰਖਦਾਚੇਲਾਹੈ
 ਗੋਰਖਸਾਧੂਪਰਚੜਤਕਰਦਾਹੈ ਤਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਜੇਤੁਸੀਮੇਨੂੰਅਖੋਤਾ
 ਇਸਨੂੰਚਰੇਗਾਏਕਰਮਾਰ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਇਥੇਚਰਿਓਗਾਏਕਰਨਦੀ
 ਲੜਾਈਨਾਹੀ ਏਥੇਸਬਦਦੀਲੜਾਈਹੈ ਇਤਨੇਮੇਕਨੀਫੇਨੇਆਇਕਰਕਹਾਸ
 ਟਤੇਰੇਬਾਲੇਤੁਈਹਾਂਕਿਉਕਰਆਇਆਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਕਨੀਫਾਹਮਆਏਹੈ
 ਨਿਰੰਕਾਰਕੇਦਰਸਨਤਾਈਤਾਕਨੀਫੇਕਹਾਅਰੇਬਾਲੇਆਗੇਭੀਨਿਰੰਕਾਰਕਦਰ
 ਸਨਕੀਆਹੈਕੇਅਬਹੀਆਇਆਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੁਣਤੇਕਨੀਫਾਹਮਆਗੇ
 ਭੀਦਰਸਨਕੀਆਹੈਅਬਭੀਆਏਹੈਜੇਆਗੇਨਕੀਆਹੋਤਾਤਾਂਅਬਕਹਾਂਸਿ
 ਉਆਵਤੇਕਨੀਫੇਕਹਾਤੁਮਕੋਣਹੋਤੇਹੋਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸਬਦਕਹਾ
 ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ਨਉਹਮਾਰ ਅਚਰਜੁਕਹੀਅਹਿਹੋਤੇਅਚਰਜਬਾਨੀ
 ਸਿਫਤਹਮਾਰੀਸਭਮੂਰਤਮਹਿਜੇਤੁਸਗਲਮਹਿਤਨੀ॥ਸੁਨਦੁਕਨੀਫਰਾਵਲ
 ਜੋਗੀਸਤਜੁਗਤ੍ਰੇਤੇਦੁਆਪਰਕਲਜੁਗਨਿਰਮਲਸਦਾਅਰੇਗੀ॥੧॥ਜਾਤੁ
 ਹਮਾਰੀਜਤੁਕਤਦੇਖਉਨਨਾਬਰਨਹਮਾਰਾਉਪਜਨਬਿਨਸਨਖੇਲਹਮਾਰਾ
 ਸਿਉਸਕਤੀਬਿਉਹਾਰਾ॥ਹਰਖਸੋਗਕੀਕਾਇਆਂਬਾਧੀਪਾਪਪੁੰਨਦੁਇਸਖੀ
 ਕਲਾਹਮਾਰੀਜਲਬਲਪਸਰੀਜੇਤੁਸਪੁਰਨਰਖੀ॥੩॥ਏਕੀਕਾਰਹਮਾਰਾਖਟ
 ਦਯੋਸਹਮਸਾਜਨਿਵਾਜੇ॥ਨਾਨਕਕਹੈਕਨੀਫਾਸੁਣਤੁਸੁਰਤਸਬਦਮਿਲਿ
 ਗਾਜੇ॥੧॥੧॥ ਕਨੀਫਾਸਿਧਬੋਲਿਆਹੋਨਨਕਤਮਨੇਗੁਰੂਕੇਈਨਹੀਕੀ

ਅਚਲਕੇਤੁਮਗੋਰਖਕਉਗੁਰੂਕਰੋਕੰਨਪੜਵੇਮੁੰਦਰਾਪਹਿਰੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਇਕਸ
 ਲੋਕਕਹਾ ਏਕਚੀਰਾਜਾਨੈਸੇਜੋਗੀਕਲਪਮਾਇਤੇਰਹੈਅਰੋਗੀਸੁੰਨਮੰਡਲਕੀਭਿਖ
 ਮਾਖਾਈਸਤਸੀਤੋਖਕੀਖਿਬਾਪਾਈਬਿਨਖਪਰਪਣੀਪੀਆਬਿਨਧਰਤੀਬਿ
 ਨਖੁਹਾਬਿਨਸਿੰਨੀਨਦਸਬਦਬਾਜੋਬਿਨਬਾਦਰਗਗਨਗਾਯੋਬਾਦਰਨਛਾਇ
 ਬਿਜਲੀਚਮਕਾਰਲਾਇਆਤਬਨਾਨਕਦਾਸਜੋਗਪਾਇਆ॥੧॥ ਕਨੀਫੁਭੀ
 ਗਇਆ॥ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਅਗੋਚਲੋਗੁਰੂਜੀਕਪੈਉਤਾਵਲਨਹੋ
 ਸਿਧਾਦਾਤਮਾਸਾਦੇਖ ਤਾਹਨੀਫਸਿਧਆਇਆਅਖਿਓਸਅਦੇਸਹੋਬਾਲਾਅ
 ਦੇਸਗੁਰੂਜੀਕਹਾਏਕਿਕਾਰਕੋਅਦੇਸਅਉਹਨੀਫਸਿਧਜੋਗੀਹਨੀਫਚਮਕਿਆ
 ਕਹਓਸਹੋਬਾਲੇਮੁਝੇਕਿਆਜਾਨਤਾਹੈਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹਨੀਫਤੂਰਜੇਕਿਕਰਕਰਨ
 ਕਬੇਦਾਹੈਸੀਲਪਰਨਗਰਕਾਰਜਾਸਤਰਾਬਰਸਕਤੂਬਾਤੋਰਾਪਿਤਮਰਗਿਆ
 ਉਰਜਪਾਇਆਸਿਕਰਖੇਲਨੇਗਾਇਆਜਬਸਿਕਰਮਾਰਿਆਤੂਖਸੀਹੁਅਗੋਰਖ
 ਨੇਤੁਝੇਦਰਸਨਦੀਆਤੈਨੇਕਹਾਜੋਗੀਕਉਭੰਗੁਰਾਦੇਹੋਗੋਰਖਨੇਕਹਾਹਮਨਹੀਲੇਤੇਭੀ
 ਰਾਮਲਨਹੈਤੈਨੇਕਹਾਕਿਉਜੋਗੀਜੀਅਹਰਮਲਨਕੈਸੇਹੈਗੋਰਖਨੇਕਹਾਤੁਝੇਦਇ
 ਅਨਹੀਤੇਰੀਕਾਇਆਭੀਇਸੀਤਰਾਂਕੁਸੀਏਗੀਤੈਨੇਕਹਾਹੇਨਾਬਕਿਵੇਕਾਇਆਬਰੇ
 ਭੀਗੋਰਖਨੇਕਹਾਜੋਗਕਮਾਵੇਤੈਨੇਕਹਾਕੈਸੇਜੋਗਕਮਾਵੇਗੋਰਖਕਹਾਮੁੰਡਮੁੰਡਾਵੇਤੈ
 ਨੇਪਗਡੀਉਤਰਕੇਬੈਠਗਿਆਗੋਰਖਨੇਮੁੰਡਮੁੰਨਕੇਕਨਪੜੇਤੁਝੇਜੋਗੀਕੀਆਤੂ
 ਸਿਧਹੁਆਤਾਹਨੀਫੇਕਹਾਕਿਸਜਾਗਾਮੁਝੇਜੋਗੀਕੀਆਬਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾਲੋਭੇਪਿ
 ਪਲਤਲੇਹਨੀਫੇਕਹਾਅਖੇਰਬਿਰਤਅੰਤਰਹੋਕਿਨਹਿਅਹੋਰਾਕਹੀਅੰਕਉਨ
 ਕੀਜਾਇ॥ਕਉਨਸੰਗਲੇਚੜ੍ਹੇਸਿਕਰਕੋਨਮਿਰਗਪਕੜਲਿਆਏਹਾਕਿਉਕਰਰ
 ਖੇਉਨਕੋਥਾਏਹੁਅਹੋਰਾਕਿਸਕੇਹਾਬਪਹਨੀਫਪੁਛੇਨਾਨਕਪਾਸਾ॥ ਗੁਰੂਜੀ
 ਵਾਰ ਅਖੇਰਬਿਰਤਬਾਹਰਆਇਓਧਾਇਆਹੋਰਾਪਾਇਓਘਰਕੀਗਾਇ॥ਸੀਤ

ਸੰਗਲੇਚੜ੍ਹੇਸਿਕਰਾਮਿਰਗਪ
 ਕੜਪਰਆਵੇਹਾਚੁਖਚੁਖਲੈਰ
 ਏਬਾਹਿਬਾਏਹੁਅਹੋਰਾਕੀਨੇ
 ਦਾਨਾਨਾਨਕਕੇਪਰਕੇਵਲਦਨਾ
 ਸੁਨੇਹਨੀਫਏਹੁਬੀਚਗਾਗੋਰਖ
 ਰਾਫਹਮਰੇਦੁਆਰਾਹਨੀਫਸਿ

ਧਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਏਕ ਕੇ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ॥ ਤਬ ਗੋਰਖ ਨ ਬਨੇ ਗੋਪੀਚੰਦ
ਕੁਛੇ ਜਾ ਗੋਪੀਚੰਦ ਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਿ ਕਹਾ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਹੋਤ ਪਾ ਆਦੇਸ ਗੁਰੂਜੀ ਕ
ਹਾ ਆਦ ਪੁਰ ਪੋਕੇ ਆਦੇਸ ਗੋਪੀਚੰਦ ਕਹਾ ਕਉਨ ਨਾਮ ਕਉਨ ਬਰਨ ਤੁਮਾਰਾ ਕਉ
ਨ ਰੂਪ ਕਉਨ ਬਿਨ ਬਾਰਾ ਕਉਨ ਮਨੋਰਥ ਈਹ ਆਏ॥ ਚਲੇਤ ਪਾ ਤੁਸ ਨਾ ਬ ਬੁਲਾਏ
ਕੀਨ ਪੜਾਇ ਮੁੰਦਾ ਪਹਿਰਾਵੇ॥ ਗੁਰ ਗੋਰਖ ਕੇ ਚਰਨ ਲਗਾਵੇ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਾਚ
ਨਾਮ ਏਕੈ ਕਰ ਕਰਤਾਰ ਜਾਤਿ ਬਰਨ ਤੇਰ ਹੈ ਨਿਆਰਾ॥ ਰੂਪ ਦੇਹ ਨੇ ਕੀਨਾ ਬਿਸਬਾਰਾ॥
ਅਲਖ ਨ ਲਖੀ ਮੇਸ ਗਲ ਮਝਾਰਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਵਰਸਨ ਆਏ ਅਮਰ ਅਜਨੀ
ਲੀਏ ਬੁਲਾਏ॥ ਨਾ ਕੀਨ ਪੜਾਇ ਨ ਮੁੰਦਾ ਪਾਓ ਸਭੁ ਸਿਧ ਨ ਕੇ ਚਰਨੀ ਲਾਓ॥ ਏਕੈ ਕ
ਰ ਗੁਰੂ ਸਿਰ ਮੇਰੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਗੋਪੀਚੰਦ ਵਰਸਮਾਨ ਕੀਨੇ ਸਭ ਚੇਰੇ॥ ਗੋਪੀ
ਚੰਦ ਵਾਚ ਕਉਨ ਗਿਆਨੀ॥ ਸਿਆਨੀ ਹੈ ਤੀਰਥ ਮੇਸ ਨਾਨੀ ਕੋਨ ਨਿਰਮਤੇ ਮੇਲਾ
ਕੋਨ ਹੈ ਉਪਰਾ॥ ਪੈ ਜਿਸ ਤੇਰ ਸਤੁ ਲੇ ਗੋਪੀਚੰਦ ਨੇ
ਪਾਜੀ ਕੇ ਹਜਾ ਜ ਸਨ ਤੇ ਜਪੀਏ
ਕਹੈ ਗਿਆਨੀ ਮੁਖ ਹੈ ਧਿਆ
ਨਹੀ ਗਵਾਵਦਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਵਰਸਨ ਕੀਏ ਤੇ ਸਭੁ ਤੀਰਥ ਨਾਏਕ ਫਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ਚਰਨੀ ਲ
ਗੈ ਆਪਾ ਗਵਾਇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ਬਿਨ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਮੇਲ ਨਹੀ
ਜਾਤੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਤੇਰ ਸਤੁ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਧੁਰ ਪਦ ਚਰਤਾ ਹੈ ਬਿਨ ਰੋਕ ਤੇ ਹੇਠ ਉਪ
ਰਹੁ ਕਮ ਉਸਕਾ ਹੈ ਜਬ ਏਹ ਪਛਾਣ ਹੋਈ ਤਾ ਦੀਪਕ ਜਲਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹੈ ਹੇ ਸਿ
ਧ ਜੀ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ਬਿਨ ਬਰਸਨ ਤੇ ਨਾਮ ਤਉ ਜਪੀਦਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਗੋਪੀ
ਚੰਦ ਨੇ ਕਹਾ ਚਲੇਤ ਪਾਜੀ ਸਿਧ ਮੰਤ੍ਰ ਲੀਕਾ ਵਰਸਨ ਕਰੇ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਤੁਮ ਚਲੇ
ਹਮ ਸਹਿ ਜਸੇ ਆਵੈ ਗੇ ਤਬ ਗੋਪੀਚੰਦ ਖਸੀ ਹੋ ਕੇ ਗਇਆ ਗੋਰਖ ਨੇ ਪੁਛ ਕਹਾ
ਰੇ ਬਾਲੇ ਕਿ ਆਦੇਖਿਆ ਗੋਪੀਚੰਦ ਕਹਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਓਹ ਤੁੰਤ ਸਰੂਪ ਹੈ ਅਭੀ ਆਵ
ਤਾ ਹੈ ਤੁਰਬਰੀ ਕਰੋਧ ਕਰਕੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇ ਫੇਰ ਜਾਤਾ ਹੈ ਗੋਰਖ ਕਹਾ ਜਾਓ ਉਪ
ਦੇਸ ਕਰੋ ਕੁਰਬਰੀ ਆਇਆ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਏਕੈ ਕਰਕੇ

ਲੇ ਕੋਨ ਜੁਗਰ
ਮਿਲੈ ਦੀਪਕ
ਕਹਾ ਹੇਨਾਨਕ
ਪਹੋਜੇ ਬਿਨ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਸੇਈ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰ
ਨੀ ਸੇ ਜੋ ਸੁਰਤ

ਅਦੇਸਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭੁਰਬਰੀ ਜੋਗੀ ਤੁਮ ਫੇਰ ਆਏਹੋ ਤੁਭੁਰਬਰੀ ਕਹਾ ਚਲੇਤੁ
ਪਾਤੁਝੈ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕੋ ਪਾਸ ਲੇਚਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹਮਕੋ ਵਹ ਲੇਜਾਇਕੇ ਕਿਆ ਕਰੇ
ਗੇ ਤੁਭੁਰਬਰੀ ਕਹਾ ਕਾਨੋ ਮੇਰੇ ਪਹਿਰੇ ਖਿੰਬ ਚਿਛੇ ਆਗਿਆ ਭੁੰਗ ਨਹੀ ਕਰਨੀ
ਕਰੀ ਤਉ ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਕੋ ਪਾਵੈ ਸੁਣੇ ਬਲੇਤੁ ਮਾਗੀ ਧੁਨਿ ਅਨਹਦ ਮੇਲ ਗੋਗੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹੈ ਗੁਰਕ ਸਬਦ ਮਨਹਿ ਮਹਿ ਮੰਦਾ ਖਿੰਬ ਖਿਮਾ ਚਿਛੇ ਵੈ ਜੇਕੁ ਛਕਰੇ ਭੁ
ਲਾਕਰ ਮਨੋ ਸਹਿਜ ਜੋਗ ਧੁਨਿ ਪਾਵਉ॥ ਬਾਬਾ ਜੁਗਤ ਜੀ ਅਜੁਗਤ ਜੁਗੁ ਜੋਗੀ ਪਰ
ਮਤੁ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਨਕਾਇਆ ਰਸ ਭੋਗੀ॥

ਭੁਰਬਰੀ ਵਚ ਏਕਹਾ ਬੇਮੇ ਪੜਦੇਵੈ ਦੁਜੇ ਦੇਵੈ ਰੂਪੁ ਅਕਲ ਬਿਭੂਤ ਲਗਾਵਉ
ਤੁਮਕੋ ਏਹ ਪੰਥ ਬਤਾਵੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਚ ਪੜਵੀਚਾਰ ਗਿਆਨ ਮਤ ਰੂਪੁ ਵਰਤ ਮਨ ਬਿ
ਭੂਤੀ॥ ਹਰਿਕੀਰਤ ਰਹਿ ਰਾਸ ਹਮਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ਪੰਥ ਅਤੀਤੀ॥ ਭੁਰਬਰੀ ਵਚ ਅ
ਪਨੇ ਨਗਰ ਬਿਠਾਵਉ ਆਸਨ ਛੀਨੇ ਬਾਦ ਬਿਬਾਦੀ॥ ਸਿੰਝੀ ਦੇਉ ਮੁਖਿ ਬੈਠ ਬਜਾਵੈ ਸੁ
ਨੀਏ ਨਦ ਅਨਾਦੀ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਚ ਸਿਉ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਨ ਬੈਸਉ ਕਲਪ
ਤਿ ਆਗੀ ਬਾਦੀ॥ ਸਿੰਝੀ ਸੁਗਤਿ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਜੋਗੈ ਨਿਸਦਿ ਨ ਪੂਰੇ ਨਾਦੀ॥ ਭੁਰਬਰੀ ਵਚ
ਸਗਲੀ ਸਿਸਟ ਦਿਸਟ ਦਿਖਾਵੈ ਐਸੀ ਜੋਤ ਜੁਗਾਦੀ॥ ਲਿਵਲਾਗੀ ਕਬਟੁ ਨ ਜਾਵੈ
ਪ੍ਰਾਨ ਪੂਰਨ ਪਦ ਪਾਵੈ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਗਲੀ ਸੀਨਿਆ ਜੋਤ ਨਿਰੰਗੀ ਨਾਥ ਰਨ
ਅਨੇਕੀ॥ ਕਪੌਨ ਨਕ ਸੁਣ ਭੁਰਬਰੀ ਜੋਗੀ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਲਿਵ ਏਕੀ॥ ਫੇਰ ਭੁਰਬਰੀ ਨੇ

ਕਹਾ ਚਲੇਤੁ ਪਾਜੀ ਈਹ ਤੀਕ ਪਦ ਚਕੇ ਕਿ
ਉਖਾਲੀ ਜਾਤੇਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਕਹਾ
ਆਸਾ ਮਹਲਾ१ ॥ ਖਾਲੀ ਸੇਕਰਤਰ
ਨਜਾਨੈ ਅਪਨ ਅਪਨ ਕਬਹੂੰ ਪਛਾਨੈ॥
ਸੁਣ ਸਿਧ ਭੁਰਬਰੀ ਜੋਗੀ ਗੋਰਖ ਭੇਟ
ਹੋਇ ਅਰੋਗੀ॥ ਰਾਜ ਛੋਰੁ ਕੇ ਜੋਗੀ ਹੁਣੇ
ਮਮਤ ਮੋਹਨ ਅਜਹੂੰ ਮੁਏ॥ ਮਮਤ ਉਪਜੀ ਮੋਧ ਵਧਾਈ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਕੀ ਮਤਿ ਨ
ਹੀ ਪਾਈ ਨਨਕ ਬੋਲੇਤੁ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰਾਇਨ ਪਾਇ ਚਿਪਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਭੁਰ
ਬਰੀ ਕਹਾ ਲੇਹ ਪਿਆਲਾ ਨਨਕ ਪੀਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਮਨਹੋ ਵੀਖੀ ਉਗਾਇ ਸਮ
ਦ ਪੀਤੇ ਕਰੀ ਏਭੋਗਾ॥ ਸੁਖ ਸਾਹਿਜ ਆਨੰਦ ਅਰੋਗਾ॥ ਮੇਰੀ ਤੇਰੀ ਚਿਤ ਵਨੀ ਨਰਹ
ਤੀ॥ ਲਿਵਲਾਗੀ ਹਿਰਦੋਂ ਹਰਿ ਸੇਤੀ॥ ਭੁਖ ਪਿਆਸ ਨਕੋਈ ਬਿਆਪੇ॥ ਬਿਨਸ ਜਾ

ਇਸਭੁਤੀਨੋਤਪਾਭਰਬਰੀਬੋਲੇ ਸੁਣਨਨਕਵੇਦੀ॥ ਇਸਮਦਪੀਤੋ ਬਲਾਇਸਭੁਏ
ਦੀ॥ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਚਾ ਗੁਰੂਕਰਿਗਿਆਨਧਿਆਨਕਰਿਧਾਵੇਕਰਕਰਣੀਕਸੁ
ਪਾਈਐਭੁਠੀਭਾਉਪ੍ਰੇਮਕਪੋਚਾਇਤਬਿਧਅਮਿਓਚੁਆਈਐ॥ ਬਾਬਮਨਮਤਵਾ
ਲਾਪ੍ਰੇਮਰਸੁਪੀਵੇਜਹਜਰੀਗਿਰਚੁਗਿਆ॥ ਅਹਿਨਿਸਬਨੀਪ੍ਰੇਮਾਲਿਵਲਾਗੀਸਬਦ
ਅਨਹਦਗਾਹਿਆ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਪੀਵਤਹੀਪਰਵਾਣਭੁਇਆ॥
ਹਰਿਦਰਸਨਕਾਕਾਖੀਹੋਵੈਮੁਕਤਬੈਕੁੰਠੇਕਰੇਕਿਆ॥ ਸਾਰਾਆਪੁਪਿਆਲਾਸੁਰਾ
ਤ੍ਰਿਸਹਿਪਿਆਏਜਿਸਨਦਰਕਰੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਬੈਪਾਰੀਹੋਵੈਕਿਆਮਦਸੂਰੇਭੁਵਪ
ਰੇ॥ ਸਿਫਤੀਹਾਤਾਸਦਾਬੈਰਗੀਜੂਏਜਨਮਨਹਾਰੇ॥ ਕਹਿਨਨਕਸੁਣਤੁਰੰਥਰੇਜੋਗੀ
ਖੀਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੇ॥ ੪॥ ੧ ਭਰਬਰੀਦੂਜੀਵਾਰੀਭੀਹਉਲਾਹੋਇਗਾਇਆ
ਫੇਰਭੂਤਵੇਸਿਧਨੇਆਇਕੇਕਹਾ ਰੇਬਾਲੇਆਸਾਮਹਾਦੁਖੰਨਿਰਾਸਾਪਰਮਸਖੰ

ਆਸਾਨਿਰਾਸਾਭੂਤਵੇਸੁਖਜਵੰਤੀ
ਪਿਗਲਾ ਗੁਰੂਨਨਕਵਚਾ ਅਸ
ਸੁਖਹਮਰੀਕਹੀਐਨਿਰਾਸਾਦੁਖਅ
ਪਾਰੀ॥ ਬਿਨਆਸਾਗੁਰਦੇਵਨਮਿਲ
ਬੋਨਮਿਲਬੋਕਰਤਰੀ॥ ਭੂਤਵੇਸਿਧ
ਵਚਾ ਚਲਰੇਬਾਲੇਤੁਝੇਗੋਰਖਕੇਪਾ
ਵਲਗਾਵੇ ਜਨਮਮਰਨਤੇਰਹਤੋਹੋਵੈ

ਗੁਰੂਨਨਕਵਚਾ ਤੇਰਾਗੁਰੂਗੋਰਖਦੇਖਿਆਹੋਜਿਸਅੰਧਵਧਾਈਹੋਆਪਣੀਸਿ
ਧਨਬਜਤੀਪੁਕਰੇਹਮਰੀਗਤਨਹੀਕਾਈ ਗੁਰੂਜੀਕਹੈਸੁਣਭੂਤਵੇਅੰਤਕੋਦੇਹਗਿਰੇਗੀ
ਭੂਤਵਾਭੀਫੇਰਗਾਇਆ ਫੇਰਲਹੁਰੀਪਾਆਇਆ ਆਦੇਸੁਆਦੇਸਕਹਾ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਆਦਪੁਰਖਕੋਆਦੇਸ ਲਹੁਰੀਪੇਕਹਾ ਹਾਈਬਾਟੀਕਹਾਤਿਅਗੀ
ਕਿਉਤਿਅਗੇਬਣਜਬਿਵਹਾਰਾਕਹੇਕਉਉਦਿਆਨੀਹੁਏਕਿਉਛੋਡੇਮਤਾਪਸਾ
ਰਾ॥ ਲਹੁਰੀਪਗੋਰਖਪੁਤ੍ਰਕਹਿਦਾਹੈ ਸੁਣਨਨਕਤਪਾਜਿਹਕਰਣਤੁਮਭੁਰਮਤਭੁਰ
ਕਤਸੇਹੈਅਗਮਅਗਾਧਾ॥ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਚਾ ਹਾਈਬਾਟੀਸਹਜਕਮਾਈਸ
ਹਜੇਬਣਜਬਿਉਹਾਰਾ॥ ਸਹਜੇਹੀਉਦਿਆਨੀਹੁਏਸਹਜੇਮਤਾਪਸਾਰਾ॥ ਨਨਕਅੰ
ਧੁਤਕਰਤਰਕੇਪੁਤਾ॥ ਸੁਣਲਹੁਰੀਪਾ ਆਪਨਿਰੰਜਨਨੇਕਿਰਪਾਕਰਕੇਮੇਲੇਹਾਂਤਿ
ਸਅਗਮਅਗਾਧਨੇ ਤੁਲਹੁਰੀਪਾਭੀਗਾਇਆ ਗੋਰਖਨੇਪੁਛਾ ਕਿਉਰੇਬਾਲੇ

ਤਾਲਹੁਰੀਪੇਕਹਿਆ ਨਾਥਜੀਓਤੋਕਹੀਅਟਕਤਨਹੀ ਪਸੋਗੋਪੀਰੇਦਕਹਾਗੁਰੂ
ਜੀਨਾਨਕਤਪਾਤਪੁਜਦੇਲਾਇਕਹੈ ਤੋਗੋਰਖਨਾਥਨੇਕਹਾਹੇਪੁਤਗੋਪੀਰੇਦਮੇਜਾ
ਣਦਹੋਪਗਇਨਸਿਧਹੁਕਾਅਭਮਾਨਉਤਰਨੇਦੇਹੁ ਫੇਰਚਰਪਟਨਾਥਜੋਗੀਗੁਰੂ
ਜੀਪਾਸਆਇਆ ਆਇਕਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਖਿਓਸਆਵੇਸਹੋਬਾਲੇਮੇ
ਦੇਸਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਆਵੇਸਹੋਚਰਪਟਨਾਥਜੋਗੀਆਵੇਸਏਕੇਕਾਰਕੇਆ
ਦੇਸਹੈ ਚਰਪਟਨੇਕਹਾਕੋਨਸੁਤਕੇਕਪੜੇਪਹਿਰੇਚਲਤੇਕਿਤਨੇਜੋਜਨਖਾਟ
ਤੁਲਾਈਕਹਾਬਿਛਾਈਬਿਸਰਾਮਕਹਾਕਰਤੇਹੋਚਰਪਟਕਹਾਏਹਗਿਆਨਕੋ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ ਆਸਨਬੈਸਨਕਾਇਆਭੀਤਰਨਾਮਹਮਾਰਾਭੋਜਨਖਿ
ਮਾਸੁਤਕੇਕਪੜੇਪਹਿਰੇਚਲਤੇਫਾਈਜੋਜਨਖਾਟਤੁਲਾਈਦਸਵੇਦੁਆਰੇਤੁਹਾ
ਕੋਰੇਬਿਸਰਾਮਾਨਾਨਕਬੋਲੈਸੁਨ

ਚਰਪਟਨਾਥਮੇਸਾਕਥੋਗਿਆਨ
ਚਰਪਟਨਾਥ ਭੀ ਫਿਰਗਇਆ
ਜਾਇਗੋਰਖਨਾਥਕੋਕਹਿਓਸ ਸੁ
ਣਨਾਥਜੀਨਾਨਕਤਪਾਪੂਰਨਜੋ
ਗੀਸਰਹੈ ਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿਆ
ਹਾਂਚਰਪਟਨਾਥਜੀਮੇਜਾਨਤਹੋ

ਫੇਰਸ੍ਰੀਗਰਨਾਥਨੇਕਹਾਂਮੇਜਾਤਹੋ ਦੇਖਾਓਹਕੋਸਾਹਿਕਹੈ ਤਮਕਕੇਆਇਆ
ਆਇਕੇਆਵੇਸਆਵੇਸ ਕਰਕਹਿਓਸਹਾਥਫੇਰੀਮੁਖਮੇਬਾਤਕਉਨਰੇਬਾ
ਲੇਤੂਕੋਨਹੈ ਅਪਨਨਾਮਬਤਾਉ ਗੁਰੂਜੀਕਹੈ ਸੁਨਰੇਕਉਦੁਹਮਰਨਾਮਏਕੇ
ਕਾਰਕੀਆਹੈਬਨਾਉ ਤੂਭੀਭੂਲਗੋਰਖਭੂਲਾ ਅਉਪਵਧਾਈਮਨਮਾਹੇਫੂਲਾ
ਏਕਨਿਰੋਕਰੀਨਾਨਕਨਾਉ ਅਪਨੇਗੁਰਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥ ਸ੍ਰੀਗਰਨਾਥ
ਵਾਚਾ ਬਿਨਚਿਕਨਾਈਦੀਪਕਜਲੈ ਬਿਨਾਦੁਪਕਿਉਬਾਲਕਪੜੇ ਬਿਨਾਧਨਖ
ਕਿਉਤੀਰਚਲਾਵੈ ਬਿਨਾਚਰਨਕਿਉਨਗਰਸਿਧਾਵੈ ਸ੍ਰੀਗਰਪੂਛੇਸੁਨਰੇਬਾਲੇਬਿ
ਨਬੀਜੀਕਿਉਖੁਲੈਤੁਲੈ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ ਉਲਟੇਕਉਲਦੀਪਕਜਲੈ
ਲਿਵਲਾਗੀਤਬਬਾਲਕਪਲੈ ਸੁਰਤਬਾਂਧੀਤਾਂਤੀਰਚਲਾਇਆਗੁਰਕਾਬਾ
ਚਨਲੇਨਗਰਸਿਧਾਇਆਬੋਲੈਨਨਕਸੁਨਸ੍ਰੀਗਰਬਾਲੇਕਿਰਪਾਕੀਨੀਤਾਖੁ
ਲੇਤਾਲੇ॥ ਸ੍ਰੀਗਰਨਾਥਭੀਬਹੁਤਸਰਮਿਦਾਹੋਇਕੇਚਲਗਇਆ ਤਮਰਦ

ਨੇ ਆਖਿਅਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤ ਕੋਈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਹੈ ਉ ਤੇਰੇ ਅਗੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਠਹਿ
ਰਸਕਦਾ ਜੀ ਸਭੇ ਹੀ ਕੁਸਮ ਹੋਇ ਜਾਵੇ ਹੈ ਨਜੀ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾ ਨਿਆ ਅਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਦੇਤਾ ਵਡਾ ਹੀ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ਹੈ ਬਿਨ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਸਾਡੀ ਦਿਸਟ ਤਲੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਅਤੇ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨ ਅਗੇ ਜੋ ਕਈ ਜਗ
ਬੀਤ ਗਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਕਈ ਸਾਧਭਗਤ ਵਡੇ ਵਡੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਬੀਤ
ਚੁਕੇ ਹੈਨ ਪਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਦਰਸਨ ਦੇਹਾ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨੂਨ ਹੀ ਹੋਇਆ ਪਰ ਸੁਣ
ਮਰਦਾਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਿਚ ਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਭਗਤਾ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਇਥੇ ਲਿਆਇਆ ਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਅਗੇ ਭੀ ਚਲੇ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨ ਚਲਦੇ ਆਹੇ

ਤਾ ਉਥੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੀਨ ਪਰਬਤ ਨੂੰ ਚਲੇ ਸੋਲਹ ਜਹ ਜੋ ਜਨ ਲੰਘਕੇ
ਮੀਨ ਪਰਬਤ ਤੇ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਮੇਰ ਕਿਤਨਾ ਹੈ
ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਦਸਹ ਜਾਰ ਜੋ ਜਨ ਹੈ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਮੇਸੋ ਕੀਟ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾ
ਨ ਸਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਓਹ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਸਰੇ ਸਾਰਾ ਸੀਸਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰਬ ਕੋ ਸਤ
ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਹਾ ਤਕ ਸਰਬ ਪਉਣ ਪਈ ਹੈ ਉਸ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਹੀ ਹੁਕਮਾ ਵਿਚ ਹੈ ਅ
ਗਨਿ ਮਿਟੀ ਉਸ ਦੇ ਕਹੇ ਵਿਚ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਭੀ ਉਸੀ ਦਾ ਆਸਰਾ ਹੈ ਜਹਾ ਕਹਾ ਉਸ ਦੀ
ਸਤਿਮਾ ਵਰਤ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਜੋ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦਾ ਕਹੀ ਦਾ

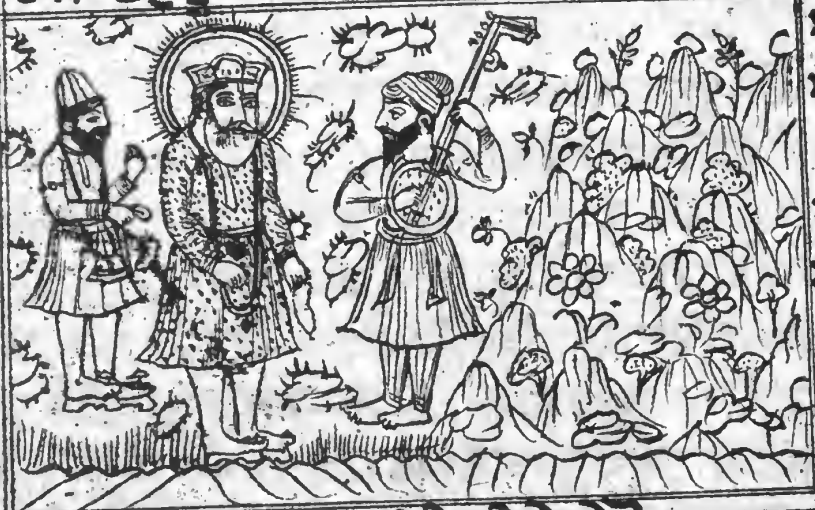
ਏਂ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਰੰਗ ਕੇਹਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਆਸਣ
ਕਿਥੇ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨ ਉਨ ਦਾ ਰੰਗ ਲ
ਲ ਹੈ ਪਰ ਓਸ ਲਾਲੀ ਨਾਲ ਹੋਰ ਲਾਲੀ ਲਗ
ਦੀ ਹੀ ਨਹੀ ਤੇ ਉਨ ਦੇ ਰੋਮ ਸੁਵਰਨ ਰੰਗ ਦੇ ਪੈਸ
ਉਨ ਰੋਮਾਂ ਨਾਲ ਸੋਨ ਭੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਦੱਖ ਦੇਵਾ ਹੈ
ਤੇਰਸ ਨਾਥੀ ਬੋਲਦਾ ਭੀ ਨਹੀ ਰੋਮ ਰੋਮਾ ਵਿਚੋਂ
ਹੋ ਅਵਾਜ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਗਾਹਿਰ ਗੀਰ ਗਾ
ਭਾ ਰੀ ਭੀਰ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਧੀਨ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਤੁਸਾ ਬਿਨ ਏਹ ਨਿਸਾ ਕਉਣ ਕਰੇ ਮੇਰੀ॥

ਪਰਜੀ ਹੁਣ ਸੁਮੇਰ ਉਪਰ ਚਲੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਅਜੇ ਸਿਧਮੰਡ
ਲੀ ਵਿਚਿ ਵੀਚਾਰ ਹੋਦਾਹੈ ਦੇਖ ਕਾਈ ਸਾਇਤ ਤਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾ
ਸਿਧਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਗੋਰਖ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉਰੇ ਸਿਧੋ ਤਾ ਸੰਘਰਨਾ ਬਨੇ ਕਹਾ ਕਿਉਨਾ
ਬਜੀ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਤਾ ਮੇਜਾਂ ਵਉ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਾ ਸੰਘਰਨਾ ਬਕੁਛ ਬੋਲਣੇ ਕੀ ਸਕਤ
ਹੈ ਤਾ ਸੰਘਰਨਾ ਬਨੇ ਕਹਾ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾਹੈ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਾ ਜਾਵੇ ਨਾ ਬਜੀ

ਸੰਘਰਨਾ ਬਗੋਰਖ ਪਾਸੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਕਹਿਓ ਸਮਾਈ ਮੂੰਹੁ
ਆਦੇਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿ ਓਨਹੀ ਹੋਣ ਵਿਚ ਮਸਕਿਆ ਫੇਰ ਸੰਘਨੁ ਬਕਹਾ
ਰੇ ਮਾਈ ਮੂੰਹੁ ਬੋਲਤਾ ਕਿਉਨਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਮਾਈ ਮੂੰਹੁ ਗੋਰਖ ਕਹੀਐ
ਜਿਸਨੇ ਤੁਝੇ ਅਕਲ ਨਹੀ ਦਿਤੀ ਹਾਥ ਫੇਰੀ ਕੀਨੀ ਮੁੰਦਰਾ ਸੁਰਤ ਬੁਧ ਸਭ ਛੀਨੀ
ਮੂੰਹੁ ਮੁਠਾਇ ਕਰ ਗੋਤ ਲਜਾਇਓ ਤੈਥੀ ਜੋਗ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਕਿਉਤੁ ਸਮਲਗਾਇ
ਕਿ ਜਨਮ ਬਿਰਥਾ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੈ ਸੰਘਰਨਾ ਬ ਤੁਪਣੀ ਮੇਂ ਰੂਹੁ
ਵਿਲਲੀ ਰਿਨ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਸੁਰੂਹੈ ਤੂੰ ਤਾ ਸੰਘਰਨਾ ਬ ਸਗਮਿੰਦਾ ਹੋਇਕੇ ਬੋਲ
ਕੇਹੜੀ ਜੁਗਤ ਕਾਮ ਗਵਾਇਆ ਕਵਨ ਜੁਗਤ ਮਾਇਆ ਤਿਆਗੀ ਕ੍ਰੋਧ ਕਿਸ
ਤਰਾ ਜੀਤਾ ਕਿਸਤਰਾ ਅਤੀਤ ਭੁਏ ਲੋਭ ਕਿਸਤਰਾ ਛੋੜਿਆ ਕਵਨ ਜੁਗਤ ਤੇ ਕਾ
ਲ ਦੁਰਹੋਵੇ ਕਵਨ ਜੁਗਤ ਤੇ ਮੋਹ ਨਹੀ ਬਿਆਪੇ ਹੋ ਕਾਰ ਕਿਸਤਰਾ ਨਹੀ ਤਪਾਵਦਾ
ਸੰਘਰਨਾ ਬ ਕਹੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੈ ਸਾਰ ਕੋ ਜਾਇਆ ਤਾ
ਕਾਮ ਗਾਇਆ ਸਬਦ ਕੀ ਜੁਗਤ ਸੇ ਮਾਇਆ ਤਿਆਗੀਐ ਸਾਂਤਾ ਮਾਈ ਕ੍ਰੋਧ ਜੀ
ਤਲੀਆ ਤਿਨੇ ਗੁਣ ਮਿਟ ਗਏ ਅਤੀਤ ਹੋਏ ਸੀਤਾ ਵਾਸੀ ਗ ਕੀਤਾ ਲੋਭ ਦੁਰਹੋਇ
ਆ ਸਿਮਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਕੀਤਾ ਕਾਲ ਟਲ ਗਿਆ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਏਕ ਦੇਖ

ਅ ਮੋਹ ਦੂਰ ਹੂਆ ਸਭ ਕੀਰੇਨ ਹੂਏ ਹਿਕਰ ਦੂਰ ਹੂਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੈ ਸੁਣ ਸੀ
 ਘਰ ਨਾਥ ਫੇਰ ਸੀ ਘਰ ਨਾਥ ਬੋਲਿਆ ਸੀ ਸਾਰੇ ਮੇਕੇ ਹਰੀ ਜੁਗਤ ਠਹਰੇ ਹੋ ਦਰ
 ਬਾਰੇ ਮੇਕੇ ਸੇ ਪਹੁੰਚੇ ਗੇ ਕੋ ਨ ਜੁਗਤ ਹੈ ਦਰ ਠਕ ਨਾ ਪਵੇ ਕਿਸ ਜੁਗਤ ਸੇ ਮੇਲ ਮਿਲੇ
 ਗੇ ਸੀ ਘਰ ਨਾਥ ਪੁਛੇ ਪੈ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰੇ ਗੀਵ ਮਗੀਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਚ
 ਮਾਨਤਿ ਅਗ ਕੇ ਸੀ ਸਾਰੇ ਠਹਿਰੇ ਹੋ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਦਰ ਬਾਰ ਪਹੁੰਚੇ ਹਰੀ ਕਿਰਪਾ
 ਤੇ ਦਰ ਠਕ ਨਹੀ ਪੜਤੀ ਹਥਿ ਕੇ ਸਤ ਸੰਗ ਨੇ ਮਿਲਾਇ ਲੀਏ ਪੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈ ਸੀ ਘ
 ਰ ਅੰਧੇ ਤੁਮ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰੇ ਗੀਵ ਮਗੀਏ॥ ਤੁਸੀ ਘਰ ਨਾਥ ਸਗ ਮੰਦਾ ਹੋਇਆ
 ਤੁਮ ਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਵਡਾ ਤੁਮਾਸ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕੇ
 ਹਾਤੁ ਮਾਸ ਰਿਠ ਹਈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਪਾਤੁ ਜੋ ਪੈ ਸੇ ਏਹ ਕੇ ਹੀ ਅਲ
 ਹਿਰ ਦੇਵਾ ਪੈ ਨਹੀ ਜਾਪਦਾ ਜੋ ਸੋਨਾ ਪੈ ਨਾ ਜਾਪਦਾ ਪੈ ਜੋ ਰੂਪਾ ਪੈ ਨਾ ਜਾਪਦਾ ਮੇਰੀ
 ਹੈਨ ਅਕੇ ਹੀਰਾ ਪੰਨ ਲਾਲ ਜਵਹਰ ਹੈਨ ਏਸ ਪਹਾੜ ਦਾ ਕੁਛ ਮਲੁਮ ਨਹੀ
 ਦਾਜੀ ਤੁਥਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨ ਏਹੁ ਮੀਨਾ ਪਰਬਤ ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ ਕਹੀਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਦੇ ਉਤੇ ਕੁਦਰਤੀ
 ਮੀਨਾ ਕਾਹੀ ਹੋਈ ਹੈ॥
 ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ ਸੁਮੇਰਤੇ
 ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਉਤਾਵ
 ਲਾਨ ਹੋਹ ਇਤਨੇ ਮੇ
 ਗੋਰਖ ਨੇ ਮੰਗਲ ਨਾ
 ਬਕੇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਜਾਓ

ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਖਣੇ ਭੇਜਤੇ ਹੋ ਪ੍ਰਗਣਾ ਕਰਨੇ ਭੇਜਤੇ ਹੋ ਕੇ ਉਪਦੇ
 ਸਕਰਨੇ ਕੇ ਭੇਜਤੇ ਹੋ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਹਾ ਨਾਥ ਜੀ ਜੋ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਅ ਆਵੈ ਸੋ ਕਰੋਤ
 ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਮਭੀ ਪੂਰਨ ਜੋਗੀ ਸਰੋਹੇ ਵੁਭੀ ਪੂਰਨ ਹੋ ਤਿਸ ਕਾ
 ਦੇਖਣਾ ਖੋਜਣਾ ਕਿਅਾ ਹੈ ਏਕ ਬਾਰ ਖੋਜਿਆ ਦੇਇ ਬਾਰ ਖੋਜਿਆ ਕਹੇ ਤੋ ਬੁਲਾ
 ਇਲਿਆ ਵਤਾ ਹੋ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਹਾ ਅਸੀ ਤਰਾਲਿਆਵੇ ਜੋ ਸੇਵਕ ਹੋਇ ਕਰ
 ਆਵੈ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇਵਕ ਤਿਸ ਕਉ ਕਰੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪ ਤੇ ਨੀਵ
 ਰੇਇ ਜੋ ਆਪ ਜੋਸਾ ਹੋਇ ਯਾ ਆਪ ਤੇ ਉਹੁ ਹੋਇ ਤਾਓ ਸੇਵਕ ਕਿਉ ਕਰਹੇਤਾ ਹੈ

ਉਸਕੇਅਗੋਨਿਵਚਲੀਏ ਅਰਥਿਅਪਣੋਚਿਤਮੇ ਸਮਸ਼ਕਰਨਿਵਚਲੇ ਅਰਥੇ
 ਆਪਸੇਉਚਾਹੋਵੇਉਸਕੀਖੁਸੀਆਵੇਤੋਨਿਵੇਨਹੀਤੋਨਭੀਨਿਵੈ ਤੁਮਾਰੇਕਹੈਮੇਜ
 ਤੁਚੇਗੋਰਖਨਾਥਕਹਾਹੇਮੰਗਲਨਾਥਗੋਪੀਚੰਦ ਤੁਸਾਕਛ ਸਮਾਝਿਆਹੈ ਘੁਖੁ
 ਨਬਤੋਬੋਲਤਾਨਹੀ ਚਰਪਟਨਥਸਤੁਨੇਕ ਏਕਜੈਸਾਹੈ ਹੋਰਸਭ ਖੇਸੁਪੇਸੁਹੈ
 ਤੁਮਾਰੀਖੁਸੀਹੈਤੋਜਾਵੇ ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਆਇਆ ਕਹਾ
 ਆਦੇਸਆਦੇਸ ਨਾਨਕਤਪਾਜੋਗੀਸਰ ਭੁਲਕੀਆ ਦਰਸਨਦੀਆ ਕਿਰਤ
 ਰਬਕੀਆਜੋਗੀਸਰੋਕੇਤਾਂਈ ਏਹਮੁਹੋਕਹਿਕਰਗੁਰੂਜੀਕਿਚਰਨਕੋਹਬਲਾਵੁ
 ਏਨੂੰਦੋੜਿਆ ਗੁਰੂਜੀਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤਿਸਕਾਭਾਵੇਖੰ ਮੰਗਲਨਾਥਕੇਹਾਬਪਾ
 ਕਛਲੀਏ ਅਪਣੇਹਾਥਮੰਗਲਨਾਥਕੇਪੈਰਪਰਰਖੇ ਮੁਹੇਭੀਬਚਨਕਹਾ ਆਦੇ
 ਯਏਕੇਕਾਕੇਆਦੇਸ ਆਉਮੰਗਲਨਾਥਪੁਰਨਜੋਗੀਸਰ ਮੰਗਲਨਾਥਕਹਾਤ

ਪਜੀਤੁਮਕੋਟ
 ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਤੁਮ
 ਏਹੋ ਤਾਮੰਗਲਨਾ
 ਮਥੇਧੰਨਭੁਗਹੈ
 ਦੀਆਅਬਚ
 ਮੇਦਰਸਨਲੋਹੇ
 ਕਜੀਕਹਾਭੁਲਾ

ਮਨੋਰਥਆਏਹੋ
 ਰੇਦਰਸਨਕੇਆ
 ਬਕਹਾਤਪਜੀਹ
 ਨਜੇਤੁਮਦਰਸਨ
 ਛਾਸਿਧਮੀਕੁਲੀ
 ਦੇਹੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾ
 ਮੰਗਲਨਾਥਜੀ

ਤੁਮਚਲੋਹਮਭੀਸਹਜਸਿਉ ਆਵੇਤੋਹੈ ਮੰਗਲਨਾਥਕਾ ਭੁਲਤਪਾਜੀਤੁਮਾਰੀ
 ਜਾਇਹੈਸੋਕਰੇਜੀਜੇਤੁਮਕੋਹੋਤੋਈਹਾਹੀਤੁਮਾਰੀਭੁਗਤੁਲਿਆਵੈ ਤੋਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਹਾਸੁਣੇਮੰਗਲਨਾਥਜੀ ਹਮਕਉਭੁਗਤੁਤੁਮਾਰਾਭਾਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਕੀਆ
 ਆਤਮਰਾਉ ਸਾਂਤਭਈਜਬਦਰਸਨਪਾਇਆ ਦੇਖਤਹੀਆਤਮਅਪਾਇ
 ਆ ਸੁਣਮੰਗਲਨਾਥ ਏਹੁਬਤੁਹਮਾਰੀ ਹਮਰਾਤੁਮਰਾਏਕਅਧਾਰੀ॥ ਮੰਗ
 ਲਨਾਥਫਿਰਗਾਇਆ ਪਰਆਪਭੀਖੁਸੀਹੋਇਗਾਇਆ ਅਰਗੁਰੂਜੀਕੋਭੀ
 ਖੁਸੀਕਰਾਗੀਆ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀ ਏਹੋਕੋਈਅਜਬਜੋਗੀਹੈ ਗੁਰੂਜੀ
 ਕਹਾਮਰਦਾਨਭੇਖਾਵਿਚਸਭੇਇਕੋਜੈਹੈ ਨਹੀਹੋਦੇਕੋਈਪੁਰਨਕੋਟਮਧੋਇਕਅ
 ਧੋਹੋਦਾਹੈਨਹੀਤਭੇਖੀਬਹੁਤਹੋਦੇਹੈਨ ਅਤੇਜੇਸਭੇਪੁਰਨਹੋਦੇਹੋਵਨਤਾਸਭਾਹੀ
 ਸ੍ਰਿਸਟਉਧਰਜਾਵੈਪਰਪੁਰਨਤਕੋਈਇਕਅਧਾਰੀਹੋਦਾਹੈ ਅਰਜਿਸਤੇਪੁਰਨਕੋ

ਰਪਹੋਦੀਏ ਅਤੇਜਿਸਦੀਵਾਰੀਆਵਦੀਏ ਜੋਈਪੂਰਨਹੋਦੀਏ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾਗੁਰੂ
 ਜੀਹੁਣਅਗੇਚਲੇ ਤਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸੰਭੁਨਾਥ ਇਕਸਿਧਏਓਹਭੀਆਪਕੋਬਹੁਤ
 ਛਿਕਦਾਏ ਜਦਓਹਫਿਰਜਾਵੈਗਤਾ ਚਲਦੇਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਓਹਮੰਗ
 ਲਨਬਪਸੋਭੀਵਧੀਕਏ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨ ਮੰਗਲਨਬਸਿਧਾਵਿਚਨਹੀ
 ਕੇਖਸਿਧਾਦਾਏ ਪਰਏਸਤਗੁਰੂ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਸਤਗੁਰੂਏ ਤਗੋਰਖ
 ਦਾਸਿਖਕਿਉਹੋਇਆਏ ਜੋਗੀਆਦਭੇਖਕਿਉਲੀਤੋਸ ਤਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਾ
 ਮਰਦਾਨ ਉਸਨੂੰਗੋਰਖਹੀਮਿਲਿਗਇਆਸੀ ਜਿਸਨੂੰਕਰਤਰਆਪਣੀਵਲ
 ਛਿਕਲਏਤਾ ਕਿਸੇਦਾਕਿਆਚਾਰਏਜੋਮਨੇਕਰਿਸਕੇਓਹਭੁਟੇਦਾਸਾਹਿਬ
 ਏ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਏਹਨਜਰਕਰਤਰਨੈਤਹਾਨੂਹੀਬਖਸੀਏ ਤਿਚਰਨੂੰ
 ਸੰਭੁਨਾਥਭੀਆਇਆਪਰਕਿਸਤਰਆਇਆ ਇਕਮੰਦਰ ਇਕਫਰੁਆਏ
 ਰਾਗਣਲੈਆਇਆ ਆਵਦਿਆਹੀ ਕਹਿਓਸੁ ਆਦੇਸੁਹੋਬਾਲਾ ਆਦੇਸੁ ਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਕਹਾ ਆਦੇਸੁਏਕੋਕਾਰਕੋਆਦੇਸੁ ਆਉਸੰਭੁਨਾਥਜੋਗੀ ਸੰਭੁਨਾ
 ਥਵਾਰ ਮੰਦਰਪਹਿਰੇਫਰੁਆਰਾਖੋਹਾਥਲੇਹੁਬੈਰਾਗੀ ਗੋਰਖਨਾਥਕੇ ਚੋਲੇ
 ਹੋਵੇ ਬਿਘਨਨਕੋਉਲਾਗੀ ਸੰਭੁਨਾਥਕਹੈਸੁਣਨਨਕਬਾਲੇਦਰਸਨਦੇਖਤਤੁ
 ਏਤਦੇ॥੧॥ ਕਾਇਆਅਸਥਿਰਧਰਨਨਪਰਸੀਜਬਲਗਧਰਨਅਕਾਸਾ॥
 ਸੋਲਕਲਸੀਪੂਰਨਹੋਵੁਉਲਟਕਉਲਪਰਗਾਸਾ॥ ਸੁੰਨਸਹਿਰਕਮਾਰਗ
 ਪਾਵੇਅਚਰਜਰੂਪਦਿਖਾਈ ਸਤਸੰਤੋਖਮੇਰਹੈਸੁਹੋਲੇਆਗਮਨਉਨਿਧਪਾਈ
 ਸੰਭੁਨਾਥਕਹੈਸੁਣਨਨਕਤੇਰਾਜਨਮਸਕਾਰਥਾ॥ ਜੇਤੁਮਗੁਰਗੋਰਖਕੋਥਪੇ
 ਤਬਪਾਵੇਪਰਮਪਦਾਰਥਾ॥ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀ ਮੁੰਦਾਹਮਰੀਮਤਮਸੁਰਤਸੋ
 ਹਮਮਨਹੁਬਿਸਾਰੀ ਫਰੁਆਰਾਥਨਲੋਵੇਕਬਹੁਨਮਪਰੈਭੇਖਾਗੀ ਬਿਘਨਹਮਏ
 ਸਗਲੇਕੁਗੇਹਿਰਦੇਸਚਚਿਤਥੀ॥ ਸੁਣਸੰਭੁਨਾਥਜੋਗੀਏਕਨਿਰੰਜਨਦਰਸਨ

ਪਾਇਆਫਿਰਤੁਸਦਾਅਰੋਗੀ
 ਕਾਇਆਮੇਰੀਜੁਗਜੁਗਅਸ
 ਥਿਰਸਚਖੰਡਮੇਵਾਸਾ॥ ਹਮਰੀ
 ਕਾਇਆਂ ਕਦੇਨਪੜਸੀਬਿਨਸੇ
 ਧਰਨਅਕਾਸਾ॥ ਸੁੰਨਸਹਿਰੇ
 ਅਸਥਲਕੀਆਅਚਰਜਰੂ

ਪਹਮਰ ਸਤਸੰਤੋਖਹਮਰੋਪਾਜੀਨਉਨਿਪਖੜੀਦੁਆਰੇ। ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਨਸੰਭੂ
ਨਾਥਪੁਰਨਗੁਰੁਹਮਰਾਗੋਰਖਜੈਸੇਕੋਤੇਚੇਲੇਮਾਗੈਖੜੇਦਰਬਾਰਾ॥੪॥੧॥
ਸੰਭੂਨਾਥਵਾਰ ਗੋਰਖਨਾਥਤੁਮਰੀਦਿਸਟਨਾਅਵੈਤੁਤੋਬਡੁਚੰਕਗੀ। ਕੋਨਬੁਰ
ਤੇਉਪਜਿਆਨਾਨਕਕੋਨਕਹੀਮੇਮਹਿਤਗੀ। ਕੋਨਭੂਤਲਗਾਹੈਤੁਝਕੋਤੁਤੇਮੇਰਾਬ
ਓਭਾ। ਸੁਧਬੁਧਤੇਰੀਸਭੁਬੰਗੀਮੁਖਤੇਬੋਲੈਕੋੜਾ॥ ਸਿਧਬੁਧਕਉਮਾਨੈਨਾਹੀਨ
ਬਜਤੀਸਭੁਨਿਦੇ। ਤੁਕਹੁਕੋਨਬਡਾਈਪਵੈਉਪਜੈਮਾਟੀਗੀਦੇ। ਸਾਧਪੀਰਸਭੁ
ਹਰਿਕੇਕੀਏਉਨਾਪੇਬਣਬਣਾਈ। ਉਨਕੋਨਿਦੇਕੋਨਤੁਕਹੀਮੇਕਿਅਤੈਚਿ
ਧਸਿਧਪਾਈ॥ ਸੰਭੂਨਾਥਕਹੈਸੁਟਨਾਨਕਤੁਝਕੋਗੁਰੂਮਿਲਿਆ। ਆਵਤਜ
ਵਤਭਰਮਤਥਾਕ ਗਰਬੇਜੁਨੀਗਲਿਆ॥੪॥੧॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਰ ਗੋ
ਰਖਕਉਹਮ ਬੰਦਾਜਣੈਨਦਰਹਮਰੀਪੁਰੀ। ਮਹਾਦੇਵਕੀਬਿੰਦਤੇਉਪਜੈਬੈਠਹੋ
ਇਜਟੁਰੀ॥ ਹਮਕੋਭੂਤਲਗਾਹੈਕੈਸਾ। ਸਿਧਸਾਧਕਸਭਉਸਕੇਕੀਏਦੁਹਭੂਤ
ਮੇਸਾ॥ ਦੇਵਮੋਨਅਰਤਪੇਰਖੀਸਰਸਭਉਸਕੇਕੀਏਬੰਦੇ। ਏਕਾਮਾਟੀਏਕਮ
ਲਮੁਤਾਨਿਰਮਲਕਹੁਰੇਗੀਦੇ। ਸਾਧਪੀਰਸਭੁਭਾਈਮੇਰੇਜੋਪ੍ਰਭਸਿਓਮਨਮਾਨੇ
ਸਿਧਜਤੀਸਭੁਬਉਰੇਦੇਪੈਉਸਕਉਕਦੀਨਜਾਨੈ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਸੁਟਸੰਭੂਨਾਥਾ
ਮਹਾਰਪੁਰਮਿਲਿਆ। ਨਿਦਹਮਾਰੀਜੋਜੋਕਰਤੇਬੰਗਰਸਾਥੇਤੁਭੀਗਲਿਆ॥੧॥

ਸੰਭੂਨਾਥਭੀਫਾਵਹੋਇਕੋਉਭਰਿ
ਆ ਗੋਰਖਨਾਥਨੇਪੁਛਾ ਕਿਉਨਾਥ
ਜੀਜਵਾਬਦੇਹੋ ਕੋਨਕੋਨਬਰਨਕੀ
ਆਹੈਤੈਨੇਸੁਨਿਆਕੋਨਬਰਨਹੈ
ਸੰਭੂਨਾਥਨੇਕਹਾ ਓਹਤੋਮੇਰੀਬੰਗੀ
ਅਗਲਾਕਰਤਾਹੈ ਫੇਰਗੋਰਖਨਾਥ
ਕਹਾ ਕਿਉਮੰਗਲਨਾਥਜੀ ਤਮੰਗ

ਲਨਾਥਕਹਾ ਨਾਥਜੀਆਪਣੇਬਿਰਦਕੀਹਛਕਹੀਨਹੀਜਤੀਪਰਜੇਸਚਕੋਸੂਠ
ਕਹੀਏਤਾਪਤੇਗਰਹੋਵੀਤਾਹੈ ਓਹਜੈਸਾਹੈਤੈਸਾਹੀਤੁਮਆਪਦੇਖੋਗੇਤਾਸੰਭੂਨਾ
ਥਨੇਕਹਾਹੇਨਾਥਜੀਮੰਗਲਨਾਥਕੁਛਉਸਕਾਅੰਗਰਾਖਤਾਹੈਤਾਮੰਗਲਨਾਥਕਹਾ
ਸੁਣਜੋਗੀਸਰੋਤੁਮਚੇਕਹੇਤਾਓਹਕੁਛਕਮੀਨਹੋਵੈਗਾਏਹਬਾਤਜੋਗੀਸਰਾਕੀ
ਆਨਾਹੀਜੋਭਲੇਕਉਬੁਰਾਕਹੀਏਗੋਰਖਨਾਥਜੀਸੇਪਾਸੇਪੁਛਦੇਖੋ ਸੰਭੂਨਾ

ਬਕਹਿਅਮੰਗਲਨਬਜੀਤਮਭੀਉਸੀਕੇਚੇਲੇਜਾਇਹੋਵੇਤਾਮੰਗਲਨਬਕ
ਹਾਸੀਭੂਨਬਜੀਏਕਬੇਰੀਕਿਆਦਸਬੇਰੀਅੇਸੀਬਾਤਕਦੇਖਕੋਈਨਹੀਅਤੇ
ਸਾਧਕੋਅਗੇਸਾਧਹੀਨਿਵੇਗੋਚੋਰਕੇਅਗੇਚੋਰਹੀਨਿਵੇਗੇਅਰਹੀਕਰੀਲੋਕਸਾ
ਬਕੋਅਗੇਨਹੀਨਿਵੇਤੇਸੁਣੇਸੀਭੂਨਬਜੀਇਨਬਾਤਕੋਕਹੇਜੋਗਪੂਰਾਨਹੀਹੋਤਾ
ਤੁਮਪੁਛਦੇਖੋਗੋਰਖਨਾਬਖਾਸੋਤਾਸੀਭੂਨਬਸਰਮਿੰਦਾਹੋਇਕਰਗੋਰਖਨਾਬ
ਜੀਸਿਲਗਾਪੁਛਣਕਿਉਗੁਰੂਜੀਮੰਗਲਨਾਬਕਿਆਕਹਿਤਾਹੋਗੋਰਖਨਾਬ
ਬਲੇਨਹੀਗੋਪੀਚੰਦਨੇਕਹਾਅਰੇਭਾਈਸਿਧੋਨਾਬਜਤੀਓਤੁਮਆਪਣੇਘਰਮੇ
ਕਿਆਸ਼ਗੜਮੇਲਾਹੈਓਹਜੇਸਾਹੈਤੈਸਾਹੀਹੋਤੁਮਆਪੇਹੀਦੇਖਲੇਵੇਗੇਤੁਮਉਸਕੇ
ਸਾਬਕੁਛਸਰੀਕਤਤੇਨਹੀਪੜੀਕਿਆਹਮੀਤੁਮੀਸਾਧਸਿਧਹੈਅਉਰਭੀਸਭੀ
ਨਿਰੰਜਨਕੋਕੀਏਹੁਏਹੈਅਰੇਅਤੀਤਫਕੀਰਕੀਏਉਹੀਬਰਨੀਹੈਆਪਸਤੇਸ

ਭਕੋਭੁਲਾਕਰਕੇਜਣੇਆਪਤੇਸਭ
ਕਉਚਜਣੇਏਹਨਾਕਹੇਮੇਹੀਯਾਤੁ
ਸੀਗਿਆਨੀਹੋਅੰਰਕੋਈਨਹੀ
ਸੀਭੂਨਾਬਏਹਬਾਤਸੁਣਕੇਜਲਹਿ
ਆਗੋਰਖਨਾਬਮੇਨਹੋਇਬੈਠਤਾ
ਮੰਗਲਨਾਬਕਹਾਗੋਪੀਚੰਦਜੀਤੁ
ਮਮਭਕੁਛਕਹੇਗੋਪੀਚੰਦਨੇਮੰਗਲ
ਨਾਬਨੁਕਾਸੁਣੇਗੁਰੂਜੀਜੋਕੁਛਤੁਮ
ਬਚਨਕਰਤੇਹੋਜੋਪੁਰਾਹੀਕਰਤੇਹੋਫਕੀਰਅਤੀਤਕੋਨਿੰਦਾਕਰਣੀਭਲੀਨਹੀ
ਜੇਚਰਚਾਕਰੀਏਤਾਸਹਜਕੇਘਰਮੇਕਰੀਏਭਲਿਓਸਤਪੁਰਸੋਕੇਬਚਨਹੈਨ
ਜੋਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਗੁਰੂਹੈਨਾਇਕੇਗੁਰਭਾਈਹੈਨਫਕੀਰੋਕਾਬਿਰਦਸਭਏਕੇਜੋ
ਸਾਹੈਮੰਗਲਨਾਬਕਹਾਤੁਮਪੁਰਾਬਚਨਕਰਤੇਹੋਉਪਦੇਸਗੁਰੂਕਾਮੇਸਾਹੀਚਹੀ
ਦਚੈਪਗਜਿਸਕੋਨਿਰੰਜਨਕੀਕਿਰਪਾਹੋਵੈਫੇਰਮਰਦਨੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਸੁਮੇਰਪ
ਰਚਲੇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਚਲਦੇਆਹੇਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੀਨਾਪਰਬਤਓ
ਤੇਉਰੂਗੀਲੀਤੀਜਾਇਸੁਮੇਰਉਪਰਖੜੋਹੋਏਅਗੇਸਿਧਮੰਡਲੀਬੈਠੀਹੈ
ਆਗੇਸਾਖੀਸੁਮੇਰਪਰਬਤਕੀਚਲੀ।

ਆਗੇਨਉਨਬਚਉਰਾਸੀਸਿਧਛਿਅਜਤੀਸਭਬੈਠੇਬਾਰਤਾਕਰਦੇਹੈਨਾਗਿ

ਆਨਧਿਆਨਕੀਆ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਭਾਈਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾਉਹੰਸਾਇਕੇਸਿਧ
 ਨੂੰਦਿਖਾਈਦਿਤੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੈਜਾਇਕਰਕਹਾ ਅਦੇਸਹੋਸਿਧੋਨਬੋਜਤੀਓ
 ਤਾਂਗੋਰਖਨਬਬੋਲਿਆ ਆਦਪੁਰਖਕੋਅਦੇਸਅਰਸਿਧਾਨੇਕਹਾ ਆਚਿਨਨ
 ਕਤਪਾਜੀਦਰਸਨਦੀਆ ਕਿਰਤਬਥਕੀਆ ਗੋਰਖਕੀਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੀਚਰਚ
 ਹੋਈਗੋਰਖਨੇਕਹਾਤਪਾਜੀਤੁਮਜੋਗੀਅੰਕਭੇਖਲੇਵੇ ਮੁੰਦਾਪਹਿਰੇ ਸਗੁਰੇਹੋਵੇ
 ਦੁਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕਾਨਬਜੀਹਮਸਗੁਰੇਪੈਨਿਗੁਰੇਨਹੀਗੋਰਖਨਬਕਾ ਚੋਪਾਜੀ
 ਤੁਹਾਡਾਗੁਰੂਕੋਨਹੈਬਾਬੇਜੀਕਾਹੇਨਬਜੀਮੇਰਾਗੁਰੂਕਰਤਰਹੈਗੋਰਖਨਬਕਾ
 ਹੋਤਪਾਜੀ ਓਹਕਿਸਾਧਿਫਤਮੇਭਰਪੂਰਹੈ ਤੁਹਾਡਾਬਾਬੇਜੀਕਾ ਆਦਿਸਚਜੁਗਾਦ
 ਸਚੁਹੈਭੀਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ १ ਹੇਨਬਜੀਓਹਸਚੁਸਰੂਪਹੈ ਏਸਸਿਫਤ
 ਮਹਿਮੇਰਾਗੁਰੂਭਰਪੂਰਹੈ ਤਾਂਗੋਰਖਨਬਕਾ ਹੇਨਨਕਤਪਾ ਜੀਤਨੇਜੀਵੈਓਹਭੀ
 ਸਾਤਿਸਰੂਪਹੈ ਅਸਤਨਹੀਤੰਤੇਕਰਤਰਕੀਸਿਫਤਕਛੁਜੀਵੁਤੇਨਿਆਈਕਹੀ
 ਏਬਾਬੇਜੀਕਾਨਬਜੀਜੀਵਤੇਜਨਮਤੇ ਮਰਤੇਹੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਹੰਕਾਰ
 ਰਹਰਖੀਸੋਗੀਪੜ੍ਹੇਹੋਤੇਹੈ ਬਹੁੜਦਰਬਾਸਨਾਕਰਕੇ ਨਨਾਪੁਕਰਕੇਸੀਕਟੇਭੋਗ
 ਤੇਹੈ ਅਵਗਨਹੁੰਕੇਜੀਜੀਰਹੁੰਸਾਬ ਬਾਂਧੇਹੁਏਹੈਕਰਮਕਾਲਕੋਹਾਥਮਹਿਬਾਂਦਰ
 ਹੁੰਕੀਨਿਆਈਜੀਵ ਪੜ੍ਹੇਨਾਚਤੇਫਿਰਤੇਹੈਬਿਸਰਾਮਨਹੀਪਾਵਤੇਤੰਤੇਸਤਸਰੂਪ
 ਕੇਸੇਕਹੀਏ ਸਤਸਰੂਪਓਹੀਏਕੁਕਰਤਰਹੈਜਿਸਕਾਸਤਬਾ ਚੜ੍ਹਿਆਹੁਆਹੈਓ
 ਹਅਸਤਕਬਹੀਨਹੀਹੋਤ ਬਹੁੜਚੇਤਨਰੂਪਹੈਸੂਖਮਤੇਪਰਮਸੂਖਮਹੈਸਰਬਖਿ
 ਆਪੀਹੈਰੂਪਰੇਖਤੇਨਿਆਰਹੈਅਪਨੇਅਨੰਦਕਰਅਨੰਦਹੈਅਤੇਸਾਮਰਬਹੈਸੋਮ
 ਇਆਤਿਸਕੀਦਾਸੀਹੈਸਰਬਜੀਵਹੁੰਕੀਰੋਹਤਿਸਕੇਹਾਥਮੇਹੈਅੇਸਾਕਰਤਰ
 ਸਤਸਰੂਪਹੈਤਾਂਗੋਰਖਨੇਕਹਾਭਲਾਤਪਾਜੀਜੀਵਕਰਤਬਨਹੀਤਉਕਰਤਰਕੇ
 ਬੇਟੇਤੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਾਸੁਨਦੁਨਾਬਜੀਨਿਸਚੇਕਰਕੇਜੀਵਕਰਤਰਕੇਬੇਟੇਹੈ
 ਜੈਸੇਕੋਈਪਤਸਾਹਕਾਬੇਟਾਕਮਲਾਹੋਇਤਿਸੇਕੋਈਮਸਾਬਬਾਂਧੀਏਸਮੇਸਿਰਕ
 ਛੁਅੰਨਜਲਵੇਤੇਹੈਓਹਲੜਕਾਤਖਤਕੀਲਾਇਕਨਹੀਕਮਲਾਹੋਨੇਕੇਸਬਬਤੇਜਬ
 ਉਸਕੋਕੋਈਵੈਦਅੰਖਧਦੇਵੈਚੰਗਾਹੋਇਤੰਤਖਤਕੀਲਾਇਕਹੋਇਏਹਜੀਵਆਗੀ
 ਆਨਸਿਉਮਿਲਕਰਬਾਇਮਾਰੇਕੀਨਿਆਈਹੋਇਗਾਏਗਰਪੂਰੇਕਾ ਉਪਦੇਸ
 ਕਮਾਵੈਏਹਅੰਖਧਖਾਵੈਤਬਥਹਮਸਰੂਪਹੋਇਜਾਵਹੀਭੈਦਭਰਮਸਤਉਠ
 ਜਾਇਏਹਬਚਨਗੁਰੂਜੀਕੀਤ ਗੋਰਖਨਬਚੁਪਕਰਹਿਹਾ ਸਿਧਨੇਕਹਾਹੋਏਗਰ

ਨਬ ਤਪੇਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕ ਪਿਆਲਾ ਦੇਹੋ ਸ੍ਰੀਗਰਨਾਥਨੇ ਮਦਕਾ ਪਿਆਲਾ ਕੁਰਕੇ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਅਗੇ ਆਣਗਿਆ ਕਹਾ ਪੀਉ ਨਨਕ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਸ੍ਰੀਗਰਨਾਥ ਏਹੁ
ਕੈਸਾ ਪਿਆਲਾ ਹੈ ਸ੍ਰੀਗਰਨਾਥ ਕਹਾ ਤਪਾਜੀ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਇਸਕੇ ਪੀਏ ਤੇ ਲਿਵ
ਲਾਗਤੀ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਸ੍ਰੀਗਰਨਾਥ ਏਹੁ ਕਿਉ ਕਰਹੋ ਤਪੇ ਸ੍ਰੀਗਰਨਾਥ ਕਹਾ ਤਪਾਜੀ
ਭਾਠੀ ਸਾਜੇ ਲਾਹਣ ਮਾਂਡੋ ਕਸਕੇ ਬੀਚ ਸਮਾਵੇ ਨਿਰਮਲ ਧਾਰਨ ਲੀਹੁ ਏਚ ਲਤੀ
ਤਬ ਯਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵੈ ॥ ਸੁਣੇ ਨਨਕ ਤਬ ਤੂੰ ਜੋਗੀ ਹੋਵੈ ਦਿਸਟ ਖੁਲੇ ਬੰਧਨ ਸ
ਕੁਕਾ ਦੇ ਸਗਲੀ ਦਰਮ ਤੁਧੈ ॥ ਹੇ ਮਤ ਵਲੇ ਮਦਕੇ ਮਾਤੇ ਮਗਨ ਹੋਇ ਲਿਵ ਲਾਗੀ

ਸੁਰਤ ਬੰਧਨ ਚਲਤੀ ਕਬਹੂੰ ਦਰਬਾਰ ਖੜਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਅੰਸੇ ਸਹਿਜ ਫਿਰੇ ਮਤ ਵਲ
ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੇਇ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਜਹਾ ਦੇਖੇ ਤਹਾ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ਹਿਰਦੇ ਅੰਤਰ ਧਾਰੇ ॥ ਲਾਹ
ਪੁਜੀ ਸਾਥ ਨਿਬਾਹੇ ਖਾਲੀ ਖੇਪਨ ਜਾਵੈ ॥ ਸ੍ਰੀਗਰਨਾਥ ਕਹੈ ਸੁਣਿ ਨਨਕ ਤਬ ਤੂੰ ਦਰ
ਸਨ ਪਾਵੈ ॥ ਥਾਗੁ ਮਾਹੂ ਮਹਲਾ ॥ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਕੀ ਲਾਹਣ ਮਾਂਡੀ ਕਰਣੀ
ਕੀ ਕਸਪਾਈ ॥ ਭਾਉ ਭਾਠੀ ਮੇਧੇ ਮਸਮਣਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਗਨ ਜਲਾਈ ॥ ਸਿਧੋਹ
ਮਮਦਕੇ ਮਾਤੇ ਨਹੀ ਜੋ ਮਤ ਵਲੇ ਮਦਕੇ ਮਾਤੇ ਕਿਨ ਮਤ ਵਲੇ ਲਿਖਿ ਮਾਹੀ ॥ ਸੁਰਤ
ਲੀਭਾਉ ਬਾਸਨ ਕੀਨ ਅੰਤਰ ਧਾਰਦੁ ਆਈ ॥ ਦਾਇਆ ਸੁਰਾਹੀ ਸਹਿਜ ਪਿਆਲ

ਗੁਰਮਤ ਪੀਵੁ ਭਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮਟਿ ਹੈ ਮਤ ਵਾਲਾ ਏ ਕਰਿ ਗਮ ਹਿਖੇਲੈ॥
 ਜਹਿ ਦੇਖਾਂ ਤਹਿ ਏਕ ਸਰੂਪੀ ਮਾਰਗ ਪਾਇ ਚੁਲੈ॥ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪਹ ਮਾਰੀ ਸਿਧੁ
 ਅਠ ਪਹਿ ਗਲਿ ਵਲਾਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਹਾ ਮਤ ਵਾਲਾ ਜਹੇ ਏਕ ਕਾਰ ਬੈਰਾਗੀ॥
 ਫੇਰਾ ਸਿਧਾ ਕਹਾ ਰਾਮ ਕਲੀ ਵਿਚ ਧਨ ਜੋ ਬਨ ਕੀ ਕਰੇ ਨ ਅਸਾ ਪਰਤਿ ਅਮੀਰ
 ਨ ਲਵੈ ਪਾਸਾ॥ ਨਾਦ ਬਿਦਲੈ ਘਟ ਭੀ ਤਰ ਜਰੈ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਰਬਤੀ ਕਰੈ ਬੋਲੈ
 ਪਰਬਤ ਸਤ ਸਰੂਪ ਪਰਮਤਤ ਮਹਿ ਰੇਖਨ ਰੂਪ॥ ਸੋ ਗਿਰੀ ਜੋ ਨਿਗਰਹ ਕਰੈ ਜਪ
 ਤਪ ਸੰਜਮਾ ਬੁਧਿ ਆ ਕਰੈ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੈ ਸਰੀਰਾ ਸੋ ਗਿਰੀ ਗੀਰਾ ਕਾ ਨੀਰਾ॥
 ਬੋਲੈ ਈਸਰ ਸਤ ਸਰੂਪਾ॥ ਪਰਮਤਤ ਮੇਰੇ ਖਨ ਰੂਪ॥ ਸੋ ਅਧੁ ਤੀਜੋ ਪੁਪੇ ਅਧੁ ਭਿ
 ਜਨ ਬੁਧਿ ਆ ਕਰੈ ਸੰਤਾਪਾ॥ ਅਉਹਟ ਪਟਟ ਕੀ ਬੁਧਿ ਆ ਕਰੈ ਸੋ ਅਉਹਟੀ ਸਿ
 ਵ ਪੁਰਚਰੈ॥ ਬੋਲੈ ਗੋਰਖ ਸਤ ਸਰੂਪਾ॥ ਪਰਮਤਤ ਮੇਰੇ ਖਨ ਰੂਪ॥ ਸੋ ਪਾਖੰਡੀ ਜੋ
 ਕਾਇਆ ਪਖਾ ਲੈ॥ ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਜਾ ਲੈ॥ ਸੁਪਨੇ ਬਿਦਨ ਦੇਈ
 ਸੁਰਨਾ॥ ਤਿਸ ਪਾਖੰਡੀ ਕਾ ਜਗਨ ਮਰਨਾ॥ ਬੋਲੈ ਚਰਪਟ ਸਤ ਸਰੂਪਾ॥ ਪਰਮਤਤ ਮੇ
 ਰੇ ਖਨ ਰੂਪ॥ ਸੋ ਉਦਾਸੀ ਜੋ ਪਾਲੇ ਉਦਾਸਾ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਕਰੈ ਨਿਰੰਜਨ ਵਾਸਾ॥ ਏਦ
 ਸੂਰਜ ਕੀ ਪਾਏ ਗੰਢ ਤਿਸ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧਾ॥ ਬੋਲੈ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਸਤ ਸਰੂਪਾ॥ ਪਰ
 ਮਤਤ ਮੇਰੇ ਖਨ ਰੂਪ॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋ ਉਲਟੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਰੇ ਪੈ ਈਆ॥
 ਅਹਿ ਨਿਸ਼ਾ ਅੰਤਰ ਰਹੇ ਧਿਆਨ॥ ਤਿ ਬੈਰਾਗੀ ਸਤ ਸਮਾਨ॥ ਬੋਲੈ ਭਰਬਰ ਸਤ ਸਰੂਪ
 ਪਰਮਤਤ ਮੇਰੇ ਖਨ ਰੂਪ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਉ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਕਿਉ ਜੀਵੈ ਜੁਗਤਾ॥
 ਕੰਨ ਪੜਾਇਕੀ ਆਖਾ ਜੈ ਬੁਗਤਾ॥ ਅਸਤ ਨਾਸਤ ਏਕੋ ਨਉ॥ ਕਉਣ ਸੁ ਅਖਰ ਜਿ
 ਤਰਹੈ ਹਿਅ ਉ॥ ਧੂਪ ਛਾਵ ਜੇ ਸਮਕਰ ਸਹੈ॥ ਤਉ ਨਨਕ ਅਖੈ ਗੁਰ ਕੋ ਲਹੈ॥ ਵਿ
 ਅਵਰਤ ਹੈ ਵਰਤੋ ਪੁਤਾ॥ ਨਾ ਸੀ ਸਾਗੀ ਨਾ ਅੰਧੁਤਾ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ਕਾਹੇ
 ਬੁਧਿ ਆ ਮੰਗਣ ਜਾਇ॥ ਬੋਲੈ ਨਾਨਕ ਸਤ ਸਰੂਪਾ॥ ਪਰਮਤਤ ਮੇਰੇ ਖਨ ਰੂਪ॥
 ਚਰਪਟ ਵਾਰਾ ਕਾ ਮਤਿ ਅਗਲੈ ਕਰੋ ਪਤਿ ਅਗਲੈ ਲੋਭੁ ਤਿਅ ਗਲੈ ਮੋਹ॥ ਤਿ
 ਕਾਹਤਿ ਅਗਲੈ ਮਮਤਾ॥ ਤਿਅ ਗਲੈ ਚਰਪਟ ਬਚਨ ਅਪਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿਚ
 ਨ ਕਾਮੀ ਤਿਅ ਗੋ ਨ ਕਰੋ ਪਤਿ ਅਗੋ ਨਹੀ ਤਿਅ ਗੋ ਲੋਭੁ ਮੋਹ ਹੀ ਕਰਾ॥ ਨਾ ਤਿ
 ਅਗੋ ਮਮਤਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਭੁ ਭੋਗ ਕਰਣੈ ਨਾਨਕ ਬਚਨ ਅਪਾਰਾ॥ ਚਰਪਟ
 ਸਿਵ ਪਕੜੈ ਸਕਤ ਗਵਾਓ ਮਨ ਸਾਠਿ ਰਾਓ॥ ਤਿਸ ਨਾਹਿ ਰਾਇ ਮਨ ਕੋ ਪਰਛੋ
 ਧਲੇ ਦਰਸਨ ਪਾਇਓ॥ ਬਿਭੂਤ ਲਗਾਓ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਗਾਏ ਤੇ ਬਡੁ ਭਗੀਰਥ

ਟਕਰੋ ਨਾਨਕਤਪਾਜੀ ਸਿਸਾਰੇ ਪਾਰਭੁਏ ਪੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਵਕੋ ਪਕਰੇ ਸਕਤਨਾ
 ਗਵਾਓ ਮਨਸਾ ਰਹਿਰਾਓ ਰਿਸਨਾ ਗਵਾਓ ਦਰਸਨ ਪਾਓ ਬਡੇ ਭਾਗ ਹਮਾਰੇ ਤਬ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਬਚਨ ਕਹੈ ਸੁਨ ਚਰਪਟ ਤੇ ਸੀਸ ਚਰੇ ਪਾਰ ਪਰੇਗੇ ਅਰਹਮਾ ਗੁਰੂ ਏਕੀ ਕਾਰੈ
 ਦੂਜੇ ਨੂ ਜਾਣ ਦੇਹੀ ਨਹੀ ਪੰਜੇਤਤ ਪੰਜੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਤੀਨੇ ਗੁਣ ਚਾਰ ਅੰਤੁ ਕਰਣ ਨੈ
 ਇਹੈ ਸਤ ਹਮ ਬੰਧੋ ਚਉਦਾ ਇਕੀ ਹਮਾਰੇ ਅਗੇ ਖੜੇ ਪਚਾਸ ਪੰਝਤਰ ਭਾਗ
 ਬਿਨਾਨਕਤਪਾ ਬਡੁ ਭਾਗ ਬੈ ਸੁਣ ਚਰਪਟ ਨਾਥ ਫੇਰ ਘੁਗੁਨਾ ਬਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਲਾ
 ਏਆ ਕਹਾ ਹੇ ਘੁਗੁਨਾ ਬਤੁ ਮੈ ਬੋਲਤਾ ਕਿਉ ਨਹੀ ਘੁਗੁਨਾ ਬਚੁ ਪਕਰਾਹਿ ਕੀਜਾ
 ਪੀਓ ਕੈਸਾ ਭੁਇਆ ਬਿਨ ਬੋਲੇ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰ ਕਰੇ ਘੁਗੁਨਾ ਬੋ ਬੋਲਣ ਹਾਰ ਸੇ
 ਵਾਪੁ ਜਾ ਕੀ ਰਹਿਤ ਨਹੀ ਪਾਈਏ ਘੁਗੁਨਾ ਬੋ ਬੋਲਾ ਏਆ ਚਾਹੀਏ ਦਰਸਨ ਆਛੁ
 ਮਰਮਨ ਜਾਨੇ ਕਿਆ ਜਾਨੀਏ ਕੈਸਾ ਹੈ ਘੁਗੁਨਾ ਬਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਪਰਮੇਸਰ
 ਏਕ ਪਛਾਨੇ ਘੁਗੁਨਾ ਬੋ ਬੋਲਿਆ ਘੁਗੁਨਾ ਬਪਾਇ ਬੋ ਜਤੀਨ ਸਾਧੋ ਸਿਧੇ ਨ
 ਨਾਥੋ ਬੋਲ ਬੋ ਪਕੜਾਇ ਬੋ ਸਿਧੀ ਨਵ ਜਾਇ ਬੋ ਨਾਉ ਨਕਹਾਇ ਬੋ ਸੁਰਤ ਨਠ
 ਹਰਾਇ ਬੋ ਗੁਰੂ ਨਾਕਹਾਇ ਬੋ ਚੇਲਾ ਪਾਇ ਨਲਾਇ ਬੋ ਨਦਾ ਮਨ ਦਭਰਮ ਸੁਣਾਇ
 ਬੋ ਸਭ ਏਕੀ ਕਾਰ ਬੋਲ ਬੋ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਨ ਮੇਲ ਬੋ ਧਿਆਨਾ ਧਿਆਇ ਬੋ ਉਚ
 ਨੀਚ ਨਕਹਾਇ ਬੋ ਚਿਰ ਦੇ ਪਰਗਾਸ ਬੋ ਏਕਾ ਬਤ ਬੋ ਘੁਗੁਨਾ ਕਹੈ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਸਾ
 ਧ ਸਤ ਪਰਮੇਸਰ ਤੁਮ ਸਾਧੋ ਤੁਹਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਘੁਗੁਨਾ ਬਕੇ ਚਰਨ ਕੋ ਦੇਹੈ
 ਤੁਘੁਗੁਨਾ ਬਨੇ ਕਹਾ ਏਹ ਕਿਆ ਤੁਪਾਜੀ ਦੂਸਰਾ ਜਾਨਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਨਾਥ ਜੀ
 ਏਕ ਜਾਨਿਆ ਤੁਮੇ ਪਛਾਨਿਆ ਦੂਜਾ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਸਮਾਇ
 ਆਹੈ ਅਗੇ ਘੁਗੁਨਾ ਬ ਮੇਓ ਹੀ। ਤੁਘੁਗੁਨਾ ਬਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਪ ਸਮੇ
 ਚਰਨ ਬੰਦਨ ਕੀਤੀ ਖਰੇ ਰਾਜੀ ਹੁਏ ਫੇਰ ਚੰਬਾਨਾ ਬੋ ਬੋਲੇ ਨਹੀ ਮਗਨ ਬੈਠ ਬ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨ ਚੰਬਾਨਾ ਬਨਹੀ ਬੋਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਉਤਾਵਲੀ ਸੇ
 ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਲਾਓ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਆ ਬੋਲ ਚੰਬਾਨਾ ਬ ਤੁਮਾ ਮਤ ਕੋਨ
 ਹੈ ਤੁਮਾ ਫੀ ਮਰਤ ਆਛੀ ਦੇਖੀ ਹੈ ਬਿਨ ਬੋਲੇ ਕਾਈ ਸਮਝ ਨਹੀ ਸਿਧ ਭੀ ਨਾ ਬਭੀ
 ਜਤੀ ਭੀ ਬੋਲੇ ਹੈ ਹੋ ਚੰਬਾਨਾ ਬ ਤੁਮ ਕਿਉ ਨਹੀ ਬੋਲਤੇ ਚੰਬਾਨਾ ਬੋਲਾ ਬੋਲ
 ਦਹਾਰ ਬੋਲੇ ਤੋਲਣ ਵਲ ਤੋਲੇ ਖੋਲਣ ਹਾਰ ਖੋਲੇ ਅਟਕਨ ਹਾਰ ਅਟਕੇ ਭੁਟ
 ਕਵਾਲ ਭੁਟਕੇ ਸੁਟਕਨ ਹਾਰ ਸੁਟਕੇ ਗਵਾਨੇ ਵਾਲ ਗਵਾਨੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਸੁਣੇ ਚੰਬ
 ਕਹੈ ਏਕੋ ਏਕ ਧਿਆਓ ਏਕੀ ਕਾਰ ਮੇਧਿਆਨ ਲਾਓ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਰ

ਜਨਨੀ ਕਰਨੀ ਰਹਿਨੀ ਚਲਨੀ ਗੁਰੂ ਏਤੋ ਸਭੁ ਧੰਨ ਹੈ ਜਿਨ ਪਰ ਏਕੋ ਕਰਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਥੈ ਚੰਬਨਾ ਬਨੇ ਕਹਾ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਦੁਸਰਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਏਕੋ ਹੀ ਸੁਖ
 ਰੂਪ ਹੈ ਦੁਤੀਆ ਜੀ ਜਾਲ ਹੈ ਤਾ ਚੰਬਨਾ ਬਦੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਪਸ ਮੇਰ ਨ ਬੰਦ
 ਨਾ ਹੋਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਏ ਤਾ ਘੁਗੁਨਾ ਬ ਚੰਬਨਾ ਬ ਮੰਗਲ ਨਾ ਬ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਰਬੇ ਬ
 ਰੂਪ ਸੰਨ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇ ਕਹਾ ਹੋਤ ਪਾਜੀ ਹਮ ਨਿਹਾਲ ਹੁਏ ਆਜ ਹਮ ਕੋ ਅਲੇ
 ਖ ਪੁਰਖ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੁਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹੋਨ ਬਜੀ ਅਸੀ ਤੁਹਾ ਰੂਪ ਦਰਸਨ
 ਕੋ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਦੇਸਾਂ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾ ਹੁਆ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਹਾਵਿਚ ਦਰਸਨ ਹੁਆ ਹੈ ਅ
 ਸਾਨੁ ਸਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਭੁਈ ਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਹੀ ਦਰਸਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੁਹਾ ਰੂਪ ਵਿਚ ਤੇ ਨਿ
 ਰੰਕਾਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀ ਏਹੁ ਬਾਰਤ ਹੋਈ ਤਾ ਸੁਰਤਾ ਸਿਧ ਨਿਰਤਾ ਸਿਧ ਕ
 ਨਕਾ ਸਿਧ ਹੋਰ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਸਿਧ ਤਮਕ ਉਠੇ ਤਾ ਮੰਗਲ ਨਾ ਬਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਗੋਪੀ ਚੰਦ
 ਜੀ ਏਹੁ ਸਿਧ ਕੈ ਸਾਹਿਕਾਰ ਕਰਤੇ ਹੈ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਕਹਾ ਨਾ ਬਜੀ ਤੁਮ ਦੇਖੋ ਤਮਾਸਾ
 ਨਾਨਕ ਤਪਾਜੀ ਕੁਛ ਇਨ ਤੇ ਕਮਤੀ ਨਹੀ ਤੁਮ ਮੇਨ ਮੇਰੇ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖੋ ਏਹੁ
 ਕੈਸੇ ਸਗਮਿ ਦੇ ਹੋਵੈਗੇ ਓਨਾ ਸਿਧਾਨੈ ਕਰਮਾਤੁ ਲਾਈਆ ਮਿਰਗਾਨੀ ਉਤਾਈ

ਮੁੰਦਾ ਉਤਾਈ ਸਿੰਝੀ ਵਜਾਈ ਫਰੂਆ ਉਤਾਈ ਜਿਤਨੇ ਸਿਧ ਤਮਕ ਮੇਰੇ ਏ
 ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਸਾਜ ਉਤਾਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਚਲੇ ਹੋਇ ਕੇ ਦੇਖੇ ਤ
 ਸਿਧਾਨੈ ਕਲਾ ਲਗਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਤਾ ਝੰਗਰ ਨਾ ਬਕਹਾ ਤਪਾਜੀ ਕਿ
 ਆਭਾਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਉਤ੍ਰੇ ਕੋ ਸਹਮਾਗੀ ਹਮ ਦੇਖੋ ਸਕਤ ਤਮਾਗੀ ਇ
 ਤਾ ਕਹਨੇ ਤੇ ਕੋਸ ਉਤ੍ਰੀ ਆਸਮਾਨ ਮੇਜਾਇ ਕਰ ਮਿਰਗਾਨੀ ਕੋ ਮਾਰ ਉਤਾਰਾ ਸਿ
 ਧਾਨੈ ਹੋਇ ਗਏ ਸਿੰਝੀ ਭੀ ਪੁਕਾਰੀ ਕੋਸ ਸਭੁ ਨਾਪਰ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇ ਕਰ ਮੁੰ

ਵਾ ਫੁਰੂਆ ਚਰਗਈ ਸਾਰੇ ਸਿਧਸਰਮਿ ਦੇਹੋਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸੇ ਤਾਮੰਗਲਨ
 ਬਨੇ ਕਹਾ ਕਿਉ ਗੋਰਖਨਾਥ ਜੀ ਦੇਖਾ ਨਨਕ ਤਪੇਕ ਤਮਾਸਾ ਤੰਗੋਰਖਨੇ ਕਹਾ
 ਕੈਉ ਗਲ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਅਕਾਸ ਮੇਤਰੇ ਕਿਤਨੇ ਹੈ ਬਨਾਸ ਪਤੀ ਕੇ ਪੜ ਕਿਤਨੇ ਇ
 ਵਧਾ ਕਿਤਨੀ ਬਰਸਤਾ ਹੈ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਕਿਤਨੇ ਸੇਰ ਹੈ ਜਗਤ ਮੇਰਤੀ ਕਿਤਨੀ
 ਦੇਵਤੇ ਕਿਤਨੀ ਕਲਾ ਮੇਰੇ ਗੋਰਖ ਕਹਾ ਸੁਣੇ ਨਨਕ ਜੀ ਤੁਮ ਕਿਤਨੀ ਵਾਰੀ ਆਏਹੋ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੈ ਰਾਹ ਉਗਲ ਕਾ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਅਕਾਸ ਮੇਤਰੇ ਬਨਾਸ ਪਤੀ ਕੇ ਪੜ
 ਵੇ ਇੰਦ੍ਰ ਨਉਧਾਰ ਬਰਸਦਾ ਹੈ ਸਵਾਸੇਰਕ ਸੁਮੇਰ ਹੈ ਜਗਤ ਮੇਰਤੀ ਏਕਾ ਕਲਾ ਮੇ
 ਦੇਵਤਾ ਇਕੈ ਕਹੈ ਨਨਕ ਜੀ ਸੁਣੇ ਗੋਰਖਨਾਥ ਹਮ ਏਕ ਵਾਰੀ ਆਏ ਹੈ ਫੇਰ ਖਿ
 ਬੜਾ ਬੋਲਾ ਗੁਰੂ ਕੋ ਨ ਚੇਲਾ ਕੋ ਨ ਮੂਲ ਕੋ ਨ ਮੇਲ ਕੋ ਨ ਕੇੜੀ ਵਸਤੁ ਲੈ ਅਕੇਲੇ
 ਰਹਿਤੋਹੋ ਕਾਇਆ ਕਾਹੇਕੀ ਪਿਤ੍ਰ ਕਵਨ ਹੈ ਤਿਸ ਪਰ ਕੋ ਨ ਪੁਰਖ ਕੀ ਅੰਤ ਕਈ
 ਬੋਲੇ ਕਥਕਥ ਖਾਇ ਕਿਸ ਸਬਦ ਕਰ ਹੋ ਨਨਕ ਜੀ ਅਮਰ ਪੁਰੀ ਜਾਤਾ ਹੈ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਵਾਰਾ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤ ਪੁਨ ਚੇਲਾ ਮਨ ਮੂਲ ਪਵਨ ਸੀਗ ਮੇਲਾ ਤਤ ਵਸਤੁ
 ਲੇਹੇ ਅਕੇਲਾ ਕਾਇਆ ਪੈਣ ਪਾਣੀ ਕੀ ਪੰਡਾ ਤਿਸ ਪਰ ਸਤ ਗੁਰੂ ਕੀ ਅੰਤੁ
 ਸਤ ਕਥਿਓ ਕਥਿਆ ਖਾਇ ਏਹੁ ਸਬਦ ਹੋ ਖਿਬੜਾ ਅਮਰ ਪੁਰੀ ਜਾਇ ॥ ਖਿਬ
 ਰੂ ਵਾਰਾ ਕੋ ਨ ਨਗਰੀ ਕੋ ਨ ਰਾਜ ਕੋ ਨ ਲੋਕ ਵਸਤੇ ਹੈ ਰਾਜ ਕੋ ਨ ਮਹਿਤ ਕੋ ਨ ਦੇਹੁ
 ਨਨਕ ਜੀ ਨਗਰੀ ਕੀ ਅੰਬਾਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਰਾ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਨਉ ਸੁਲਤਾ
 ਨ ਪੰਚ ਦੇਖ ਪਰਧਨ ਫਿਰਤੇ ਹੈ ਮਨੁ ਆਰਾਜ ਪਉਨ ਮਹਿਤ ਲੇਹੁ ਖਿਬੜਾ ਨਗਰੀ
 ਕੀ ਅੰਬਾਤ ॥ ਖਿਬੜੇ ਵਾਰਾ ਕਹਾਂ ਵਸੈ ਮਨੁ ਆ ਕਹਾਂ ਵਸੈ ਪੰਨ ਕਿਸ ਕੀ ਚਿਟ ਪ
 ਟਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ਪੰਚਾਕ ਗੁਰੂ ਕੋ ਨ ਕੋ ਨ ਅਹਾਰ ਕੋ ਭੋਗੈ ਹੋਤ ਪਾਜੀ ਸਬਦ ਕਈ
 ਚਾਰ ਦੇਵੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਰਾ ਚਿਰ ਦੇਵਸੈ ਮਨੁ ਆ ਨਭ ਵਸੈ ਪਉਨ ਪਵਨ ਕੀ ਚਿ
 ਟ ਪਟਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ਪੰਚਾਕ ਗੁਰੂ ਤਤ ਅਗਨ ਭੋਗੈ ਅਹਾਰ ਲੈ ਖਿਬੜਾ ਸਬਦ
 ਬੀਰਾ ਖਿਬੜਾ ਵਾਰ ਕਿਤ ਮੁਖ ਆਏ ਕਿਤ ਮੁਖ ਜਾਵੇ ਕੈਸੇ ਨੜੀ ਕੈਸੇ ਸੀਧ
 ਕਾਇ ਸੇਖੀ ਕਰੇ ਪਉਨ ਕੋ ਨ ਮੜੀ ਕੋ ਨ ਦੁਆਰ ਦੇਹੋਤ ਪਾਜੀ ਸਬਦ ਬੀਰਾ ॥
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਰ ਉਤਰ ਮੁਖ ਆਏ ਦਖਣ ਮੁਖ ਜਾਵੇ ਨਉ ਸੈਨਾ ਸੋਲਾ ਸੈ ਸੀਧ
 ਨਿਜ ਸੇਖੀ ਕਰੇ ਪਉਨ ਅਸੀਭ ਮੜੀ ਅਚਿਤ ਦੁਆਰਾ ਲੇਹੁ ਖਿਬੜਾ ਸਬਦ
 ਬੀਰਾ ਖਿਬੜਾ ਵਾਰ ਕਿਤ ਪਰ ਚੇਲਾ ਗੋਬੰਧ ਕਿਤ ਪਰ ਚੈ ਪੜੈ ਨਕੰਧ ਕਿਤ
 ਪਰ ਚੈ ਸਸੀ ਸੁਰ ਫੁਟੈ ਕਿਤ ਪਰ ਚੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਤੁਟੈ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਰ ਮਨ

ਪਰਚੈ ਤੋਲਗੋਬੀਧਾਪੋਨਪਰਚੈਤੋਪਤ੍ਰੋਨਕੀਧਾਗਿਆਨਪਰਚੈਤਉਸਸੀਸੁਰ
 ਛੁਟੈ। ਸਤਗੁਰਪਰਚੈਤਮਾਇਅਮੋਹਤੁਟੈ। ਖਿਥੜੇਵਾਰ ਆਵੇਸਕਿਸਕਉ
 ਅਵੇਸਾ। ਅਵਕੋਕੋਨਉਪਦੇਸਮਨਕੋਕੋਨਵੇਸ। ਗਿਆਨਗੁਰੂਕਉਨ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਵਾਰ ਆਵੇਸਪੂਰੇਸਤਗੁਰਕੋਆਵੇਸਪੂਰੇਸਤਗੁਰੂਕਅਨੁਪਉਪ
 ਦੇਸਮਨਕਾਨਿਰੰਤਰਵੇਸ। ਗਿਆਨਕਾਗੁਰਸੰਤੋਖਸਤਗੁਰਕੀਚਰਨੀਲਗੀ
 ਏਤਉਪਾਈਅੰਮੋਖਾ। ਊਰਮਪੂਰਮਨਾਬਆਇਆਪਰਬਰੇਗੁਸੇਨਲ
 ਪੂਰਮਨਾਬਵਾਰ ਅਗਜਲਾਵੇਜਲਮੇਰੂਬੋਰਿਲਕੇਸਾਰਕਸਾਈ ਅੰਮੋਦੁ
 ਖਲਗਾਵੇਤੁਮਕੋਧਰਤੀਬੀਚਗਭਾਈ। ਏਕਤਮਾਰਾਮੋਰੇਅੰਮੋਸਅੰਬਰਸਾ
 ਬਰਲਾਈ। ਅੰਮੋਸਾਵੇਖੋਜੋਰਹਮਾਰਾਸਗਲੇਪਾਂਉਲਗਾਈ। ਕਹਿਆਹਮਾ
 ਰਾਮਾਨੈਨਾਂਹੀਅਬੀਕਰੇਤੁਸੁਛਾਈਜੇਤਜੋਰਧੋਹਮਾਮਪਨਤੁਸੁਕੇਮਾਲਮ
 ਨਹੀ। ਪੂਰਮਨਾਬਕਹੇਸੁਨਨਾਨਕਹਮਰੀਮਨਰਜਾਈ। ਗੁਰੂਜੀਵਾਰ ਪਹਿ
 ਰਾਅਗਨਹਿਵੈਪਰਬਾਧ ਭੋਜਨਸਾਰਕਰਾਈ। ਸਗਲੇਦੁਖਪਾਣੀਕਰਿਪੀਵ
 ਧਰਤੀਹਾਂਕਰਲਾਈ। ਧਰਤਾਰਾਜੀਅੰਬਰੇਤਲੀਪਿਛੈਟੈਕਰਨਾਈ। ਏਤਉਂਟ
 ਹੋਵੈਮਨਅੰਤਰਕਰੀਭਿਆਖਕਰਾਈ। ਨਾਨਕਨਦਰਕਰੇਜਿਸਉਪਰਸਚੁਨਮੁ
 ਵਡਿਆਈ। ਊਰਮਨਾਬਵਾਰ ਊਰਮਬੋਲੇਤਤਵਿਰੇਲੇਸੁਣਹੋਨਨਕਮੋਦੀ
 ਕਿਉਕਰਿਵਸਤਪਰਾਪਤਿਹੋਈਕਿਨਪਾਈਤੁਸੁਗੋਦੀ ਅਪਬਖਨੈਭੇਦਨਜਾਨੈ
 ਗੁਰਬਿਨਬੂਸਨਹੋਈ। ਸਿਧਮਿਲੇਬਿਨਬੁਧਨਉਪਜੈਜਨਮਅਕਾਰਬਖੋਈ
 ਊਰਮਕਹੇਸੁਣਨਾਨਕਤਪਾਜੀ ਗੁਰਕੋਸਿਰਪਰਥਪੇ ਗੁਰਗੋਰਖਕੀਚਰਨੀਲ
 ਗਹੁਤੀਨਲੋਕਮਹਿਜਾਪੇ। ਗੁਰੂਜੀਵਾਰ ਮੋਦੀਕਹੀਅੰਮੋਏਕੈਕਰਾਤੀਨ
 ਲੋਕਕੋਪਾਏ। ਲਖਚੁਰਾਸੀਜੇਨਉਪਾਈਜੀਅਜੀਤਕੇਨਲੋ। ਤਿਸਕੀਕਿਰ
 ਪਤੇਵਸਤਪਰਾਪਤੇ ਗੁਰਪੂਰੀਮਿਲਪਾਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਰਮਪਛਾਣਮੇਲਨ
 ਰਹੀਆਕਾਈ। ਨਿਰਮਲਬੁਧਸਿਧਸਭਹਜਰਜਨਮਸਕਰਬਪਾਇਆ।
 ਰਿਤਜਨਨੀਕੀਬੁੰਦਪਿਤਾਮਿਲਕਰਤੇਬਾਟਬਣਾਇਆ। ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਉ
 ਰਮਮੂੜੇਬਿਰਥਾਜਨਮਗਵਾਇਆ ਏਕੈਕਰਗੁਰੂਨਹੀਜਾਨਸਣਗੋਰਖਭ
 ਰਮਾਇਆ। ਧੰਗਰਨਾਬਵਾਰ ਮਾਤਪਿਤਕੋਨ ਗੁਰੂਕੋਨਦੇਸਕੋਨਭੇਸ
 ਜੰਗਮਕੋਜੋਗੀ ਭੋਗੀਕੋਰੋਗੀ ਹਰਖੀਕੋਸੋਗੀ ਸੁਨੇਤਪਾਜੀਕੋਨਪ੍ਰਗਾਸਤੇਮ
 ਟੇਜੰਜਾਲੇ ਗੁਰੂਜੀਵਾਰ ਖਿਮਾਮਤਸੰਤੋਖਪਿਤ ਸਰਗੁਰੂਕਰਤਾਰਕਹੋਤ

ਬੇਗਮਪੁਰਦੇਸ ਸਗਲੇਭੇਸ ਜੰਗਮਜੋਗੀ ਭੋਗੀਨਰੋਗੀ ਹਰਖੀਨਸੋਗੀ ਓ
 ਅੰਕਰਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਤਉਮਿਦੇਜੰਜਲੇ॥ ਗੋਰਖਨਬਵਾਰ ਮੁੰਦਰਾਪਹਿਰੋਝੇ
 ਲੀਲੇਵੇ ਮਸਤਕਪੂਰਲਗਾਓ ਕਾਇਆਅਜੀਤ ਸਦਾਹੀਰਹੇ ਖਿੰਬ ਹੰਢਵੇ
 ਹਾਥਮੇਛਹੋਤੀ ਭੰਡਾਰਾਥੇ ਤਉਸਿਧਮੇ ਜਮਾਤੀਹੋਵੇ ਸਗਲਜਗਤਕੋਜੀਤੋ॥
 ਆਦੇਸਆਦੇਸ ਸਭਸਿਧੋਕੋਕੋ ਭੁਗਤਭੰਡਾਰ ਲੈਕੇ ਭੁੰਚੇਮੁਖੇਨਦਵਜਾਓ
 ਨਾਬਨਉਹੋਇਬੈਠੇ ਜੁਗਾਜੁਗਾਮੇਰਿਧਸਿਧਲਗਾਵੇ ਸਗਲਸਿਧਤੇਰੇਆ
 ਗਿਆਵਰਤੀਹੋਵੈਗੇ ਜੰਗਸੰਜੋਗੀਪਾਵੇ॥ ਏਕਾਮਉਕੇਚੇਲੇਹੋਵੇ ਜੁਗਤੀ
 ਗਕੇਚੇਲੇ ਸੀਸਾਰਕੇ ਭੰਡਾਰੀ ਕਹੀਓ ਤੁਮਦੀਵਨਸਗਲੇ ਤੋਰੇਸਿਰਪਰਹੋਰਕੇ
 ਈਪਰਧਨਨਹੀਹੋਇਗਾ ਤੋਰਾਹੁਕਮਸਭਤੇ ਉਚਾ ਤੋਰਾਹੁਕਮਨਚਲੇਗਾ॥
 ਖੰਡੁਖੰਡੁਮੇ ਆਸਣ ਬੈਠੇ ਲੋਕਲੋਕਮੇ ਭੰਡਾਰਚਲੇਗਾ ਚੌਰਾਸੀਲਖਤੁਮਰੇ
 ਬਚਨਮੇ ਬੰਧੇਰਹੇ ਤੁਮਗੀਰਸਨ ਸੇਚਲੈਗੇ ਆਪਨਕਰਨਕਰਕੇਦੇਖੋ ਆਪ
 ਦੇਰਿਦੇਮੇਬਿਰਾਭੇ ਪ੍ਰਣਵਤਗੋਰਖ ਸੁਣਹੁ ਤਪਾਜੀ ਅੰਸੀਕਰਤੁਮਾਰੀ॥
 ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਵਾਰ ਮੁੰਦਾਸੀਤੋਖਸਰਮਪਤ੍ਰੇਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿ
 ਭੁਤਾਖਿੰਬਾਕਾਲਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਤਭੰਡਾਰਪਰਤੀਤਾਆਈਪੰਥੀਸਗਲ
 ਜਮਾਤੀਮਨਜੀਤੈਜਗਜੀਤਾਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸਆਦਾਮਨੀਲਅਨਾਦਿ
 ਅਨਾਹਤਜੁਗਜੁਗਾਏਕੋਵੇਸੁ॥ ਭੁਗਤਗਿਆਨਦਾਇਆਭੰਡਾਰਵਾਪਦਿਪਟ
 ਵਾਜਹਿਨਦਾ ਆਪਨਬਨਾਈਸਭਜਾਕੀਰਿਧਸਿਧਅਵਰਾਸਾਦਾਸੰਜੋਗ
 ਵਿਜੋਗਦੁਇਕਚਰਲਾਵਹਿਲੇਖੇਆਵਹਿਭੁਗਾਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥
 ਆਦਾਮਨੀਲਅਨਾਦਅਨਾਹਤਜੁਗਾਏਕੋਵੇਸੁ॥ ਏਕਾਮਾਈਜੁਗਤੁਆਈ
 ਤਿਨਚੇਲੇਪਰਵਾਨਾਇਕਸੀਸਾਗੀਇਕਭੰਡਾਰੀਇਕਲਾਏਦੀਬਣਾਜਿਵਤਿ
 ਸਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਵਹੋਵੈਪਰਵਾਨਾਓਹਵੈਖੇਓਨਨਦਰਨਅਵੈਬਹੁਤ
 ਏਹਾਵੈਭੁਗਾਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸਆਦਿਅਨੀਲਅਨਾਦਅਨਾਹਤਜੁਗਜੁ
 ਗਾਏਕੋਵੇਸੁ॥ ਆਸਣਲੋਇਲੇਇਭੰਡਾਰਾਜੋਕਛਪਾਇਆਸੁਏਕਵਾਗਾਕ
 ਰਕਰਿਵੈਖੇਸਿਰਜਣਹਾਗਾਨਨਕਸਚੇਕੀਸਾਚੀਕਗਾਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸ
 ਆਦਾਮਨੀਲਅਨਾਦਅਨਾਹਤਜੁਗਜੁਗਾਏਕੋਵੇਸੁ॥ ਗੋਰਖਨੇਕਹਾਤਪਾਜੀ
 ਤੁਮਈਹਾਂਕਿਉਕਰਾਏਖੇਕਿਆਮਨੋਰਥਹੈ ਆਪਣਾਮਨੋਰਥਕਹੋਹਮ
 ਪੁਰਾਕਰੈਗੇ ਗੁਰੁਜੀਵਾਰ ਹਮਕੋਜਬਗੁਰੁਸੁਰਾਪੁਰਮਿਲਿਆਤਬਸਰੇ

ਮਨੋਰਥ ਸਾਡੇ ਪੁਰੋਰਥੇ ਹੁਣ ਕੋਈ ਉਨਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਸਿਧ ਬੁਧ ਭਰਮੇ ਸਭ ਲੋਈ।
 ਸੁਣ ਗੋਰਖ ਤੁਸ਼ੇ ਦੀ ਖਿਆਦੇ ਹੋ ਨਨਕ ਕਹੈ ਸਚ ਸਮੇਓ। ਗੋਰਖ ਚੁਪ ਕੀਆ ਮੰ
 ਗਲ ਨਾ ਬਕਹਾ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਜੀ ਨਨਕ ਤਪੈ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਦੀਆ ਤਾ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਾ
 ਮੰਗਲ ਨਾ ਬਹਮਾਇ ਨੇ ਕੋ ਦੇਖ ਤੇ ਬੈ ਦੇਖਾ ਪੂਰਨ ਪਿੰਨ੍ਹੈ ਕਿ ਕਾਰ ਪਿੰਨ੍ਹੈ ਤਾ ਮੰਗ
 ਲ ਨਾ ਬਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੈਸਾ ਦੇਖੀ ਮੈ ਤੈਸਾ ਕਹੀਏ ਫਕੀਰੀ ਕਾ ਬਿਰਦ ਮੇਸਾ ਹੀਏ
 ਗੋਰਖ ਨਾ ਬਕਹਾ ਮੰਗਲ ਨਾ ਬਤੁ ਮਸਤ ਕਹਿ ਤੇ ਤੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ
 ਈ ਅਗੇ ਭੀ ਜਾਹਿਗਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਅਗੇ ਵਡੀਆਂ ਵਡੀਆਂ ਜਾਹਗਾ ਹੈ ਨ
 ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕ
 ਹਾ ਜਿਉ ਤੁਹਾ ਫੀਰ ਜਾਇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨ ਉਤਾ ਵਲਾਨ ਹੋ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁ
 ਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਜੋਆਏ ਸੋਨ ਬਹੀਆ ਏ ਤੇ ਅਸਾ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਨਉ ਨਾ ਬ
 ਰਹਾ ਸੀ ਸਿਧ ਛਿਅ ਜਤੀ ਹੈ ਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਠੀਕ ਹੈ ਮਰਦਾਨ ਏਹ ਸਭੁ ਜੋ
 ਰੀਆ ਦੇਹੀ ਭੁਸ਼ਹੈ ਨ ਇਨ ਦੇ ਨਾਮ ਜੁ ਦੇ ਜੁ ਦੇ ਹੈ ਨ ਤੈ ਨੂੰ ਦਸਾਗੇ ਏਹ ਬਚਨ ਹੁੰਦੇ
 ਤੀਆਹੇ ਤਾ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾ ਬਾਇਆ ਕਾਹਿ ਉਸ ਕੋਟ ਭੁਗਤ ਕੋਟ ਜੁਗਤ ਅਰੋਗੀ
 ਕੋਟ ਹੈ ਕੋਟ ਲਛਨ ਤੇ ਅਛਨ ਤੇ ਜੋਗ ਕੋਟ ਪਾਵਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਰ ਨਾਮ ਭੋ
 ਗਤ ਸਤ ਜੁਗਤ ਵਿਰੀਤ ਰਹਿਬ ਅਰੋਗੀ ਪ੍ਰੀਤ ਲਛਨ ਉਪਦੇਸ ਅਛਨ ਪ੍ਰੇਮ
 ਜੋਗ ਪਾਵਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਣ ਨਾ ਬਵਾਰ ਧੀਨ ਹੋਤ ਪਾਨ ਮਸਕਾਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਾ ਧੀਨ ਹੈ
 ਸੁਧ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਣ ਨਾ ਬਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਰਰਨੀ ਪੈਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰਣ ਨਾ ਬ
 ਦੇ ਰਰਨ ਨੂਹ ਬਲਾ ਗੇਲਾ ਵਣ ਤਾ ਪਾਸ ਮੈ ਚਰਨੀ ਹਬਲਾਏ ਪ੍ਰਣ ਨਾ ਬਕਹਾ
 ਹੋਤ ਪਾਤੀ ਆਜ ਸਵਾਧਾਨ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖ ਕਾ ਦਰਸਨ ਪਾਪਾ ਇਸ ਮੇਥਿਨ
 ਭੇਦ ਨਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੇ ਪ੍ਰਣ ਨਾ ਬਤੁ ਮਾਰੇ ਪਰ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖ ਕੀ ਮੇਸੀ ਹੀ ਕਿ
 ਰਪਾ ਹੈ ਤੁਮ ਠੇ ਮੇ ਅਰੁ ਨਿਰੰਜਨ ਮੇ ਭੇਦ ਨਹੀ ਹਮ ਤੇ ਏਹੀ ਜਾਣ ਤੇ ਹੈ ਤੁਮ ਨਿਰੰਜਨ
 ਕੀ ਮੂਰਤ ਹੋ ਪ੍ਰਣ ਨਾ ਬਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਪਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਮੇਸੀ ਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੈ
 ਪ੍ਰਾਨ ਨਾ ਬਨੈ ਮੰਗਲ ਨਾ ਬਨੇ ਕਹਾ ਹੋਨ ਬਜੀ ਤਪਾ ਦੇਖਿਆ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾ ਬਕਹਾ
 ਜੈਸਾ ਤੁਮ ਕਹਿ ਤੇ ਬੈ ਤੈਸਾ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹਮ ਤੇ ਇਉ ਜਾਨ ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਕਾ ਹੀ ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਮੰਗਲ ਨਾ ਬਕਹਾ ਨਾ ਬਜੀ ਨਿਰੰਜਨ ਨੇ ਜੋ ਸਾਧ
 ਕੀਏ ਹੁੰਦੇ ਹੈ ਨ ਜੋ ਤਿਨ ਮੇ ਅਗ ਨਿਰੰਜਨ ਮੇ ਭੇਦ ਕਛੁ ਨਹੀ ਪ੍ਰਣ ਨਾ ਬਾਸਨ
 ਜਾਇ ਬੈਠ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਣ ਨਾ ਬਤਾ ਬਤੁ ਉਚੇ ਬਚਨ ਬੋਲਦਾ ਸੀ

ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸੁਣਮਰਦਾਨ ਜਿਨਉ ਪਰਕਰਤਾਰਦੀ ਮਿਹਰਹੋਈ ਜੋਈ ਏਹੁ ਚੇਬ
ਚਨ ਬੋਲਦੇਹੈਨ ਕਚਪਿਚਨਹੀ ਬੋਲਦੇ ਏਹੁ ਅਸਲੀ ਨਾਥਾਹ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਸਭਨ ਦੇਨਾਮ ਕਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹੈ ੧ ਗੋਰਖਨਾਥ ੨ ਮਾਛਿੰਦਨਾਥ ੩ ਚਰਪਟਨਾਥ
੪ ਮੰਗਲਨਾਥ ੫ ਘੁਗੁਨਾਥ ੬ ਗੋਪੀਨਾਥ ੭ ਪ੍ਰਣਨਾਥ ੮ ਸੁਰਤਨਾਥ ੯ ਚੰਬਨਾ
ਥ ੧੦ ਏਹੁਨਾਥਹੈ ਆਖਣਨੂੰ ਹੋਰਬਤੇਹੈਨ ੧ ਗੋਰਖਜਤੀ ੨ ਦਤਤਜਤੀ ੩ ਹਟਵੰਤ
ਜਤੀ ੪ ਭੋਰਉਜਤੀ ੫ ਲਮਨਜਤੀ ੬ ਭੀਖਮਜਤੀ ਏਹੁ ਛੇਜਤੀਹੈਨ ਆਖਣਨੂੰ
ਹੋਰਬਤੇਹੈਨ ਸਿਧਾਦੇਨਾਮ ਸੁਣ ੧ ਭੰਗਰ ੨ ਸੰਗਰ ੩ ਲੰਗਰ ੪ ਝੰਗਰ ੫
ਉਰਮ ੬ ਧੁਰਮ ੭ ਕਨੀਫ ੮ ਹਨੀਫ ੯ ਲਹੁਰੀਪ ੧੦ ਹਜੀਰਤਨ ੧੧ ਪੁਰਨਾਸ
ਕ ੧੨ ਬਿਮਲਕ ੧੩ ਜਾਲਕ ੧੪ ਖਿੰਬੜ ੧੫ ਸੁਰਸਿੰਧ ੧੬ ਨਿਰਤਸਿੰਧ ੧੭
ਕੋਵਲਕਰਨ ੧੮ ਸਮਰਥ ੧੯ ਗੰਨਗੁਆਲ ੨੦ ਅਮਰਨਿਧ ੨੧ ਚਤਰਬੈਨ
੨੨ ਗਾਇਮੈਨ ੨੩ ਕੋਲਕਰਨ ੨੪ ਅੰਧੜ ੨੫ ਪਰਬਤ ੨੬ ਈਸਰ ੨੭ ਭੁਰਬ
ਰੀ ੨੮ ਭੂਤਵੇ ੨੯ ਕਨਿਕ ੩੦ ਸੰਭੂ ੩੧ ਅਛਲਦੈਨ ੩੨ ਪਲਕਨਿਧ ੩੩ ਪਿਪ
ਲਕ ੩੪ ਸਿਉਰਮ ੩੫ ਗਿਰਬੋਧ ੩੬ ਸਾਲਸਾ ੩੭ ਕੋਸਕਰਨ ੩੮ ਗੋਲਸਾ
੩੯ ਮਗਨਧਰ ੪੦ ਮੁਕਤੀਸਰ ੪੧ ਚਲਨੇਜੋਤ ੪੨ ਸੁਰਮੇਨ ੪੩ ਸਿਧਸੈਨ ੪
੪ ਜੋਤਲਗਨ ੪੫ ਗਿਰਵਰ ੪੬ ਜੋਤਮਗਨ ੪੭ ਬਿਮਲਜੋਤ ੪੮ ਜੀਤਲਜਲ
੪੯ ਅਘਰਘਨ ੫੦ ਤੁਲਸੀਜੋਗ ੫੧ ਪ੍ਰਿਤਪਾਨ ੫੨ ਅਕਾਲਨਿਰਤ ੫੩
ਭੋਲਸਰ ੫੪ ਰਾਮਕੁਆਰ ੫੫ ਕਿਸਨਕੁਆਰ ੫੬ ਬਿਸਨਪਤ ੫੭ ਸੰਕਰਜੋਗ
੫੮ ਬ੍ਰਹਮਜੋਗ ੫੯ ਮੀਰਹੁਸੈਨੀ ੬੦ ਮੀਰਜੀਬੀਲ ੬੧ ਕੰਧਾਰੀ ੬੨ ਕਾਲੀ
ਦੁਨੈਨ ੬੩ ਨਾਲਿੰਦੁਨੈਨ ੬੪ ਸੁਰਸਤੀ ੬੫ ਗੋਵਰਧਨਸੈਨ ੬੬ ਗੁਫਾਵਾਸੀ
੬੭ ਅਲਕਾਨਾਸੀ ੬੮ ਕਲਕਸੰਗੀ ੬੯ ਏਕਰੰਗੀ ੭੦ ਕੋਵਲਕਰਮੀ ੭੧ ਕ
ਰਮਨਾਸੀ ੭੨ ਕੁਲਾਬਿਲਾਸੀ ੭੩ ਮੁਲਮੰਤੀ ੭੪ ਤੁਰਤਰੰਗੀ ੭੫ ਜੋਗਾਹਰੇ ੭੬
ਦੀਪਰੰਗੀ ੭੭ ਆਪਰੁਪੀ ੭੮ ਕਲੋਸਧੁਮੀ ੭੯ ਬ੍ਰਹਮਜੋਗ ੮੦ ਖਲਾਸਮੁਗਲ
ਭੁਗੀ ੮੧ ਕਿਦਾਰਜੋਗੀ ੮੨ ਸੰਭਾਲਕ ੮੩ ਬਰਿਤਸਿਧ ੮੪ ਰਹੀਸੈਸਿਧ
ਏਹੁ ਓਹਾਸੀ ਸਿਧਾਦੇਨ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਅ ਚੋਰਨਾਦੀ ਤਾਨਿਸਾਹੋਈ ਪਰਜਤੀਆ
ਦੀ ਨਿਸਾਨਹੀਹੋਈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨ ਜੋਤੋਰੇਜੀ ਆਵਿਚਹੈ ਸੋਪੁਛਲੈ ਮਰਦਾਨੇਕ
ਹਾਜਤੀ ਕੋਇਕਹੀਦੇਹੈਨ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨ ਜਤੀ ਓਹਕਹੀਦੇਹੈਨ ਜਿਨਨੇਇ
ਸਦੇਹੀਦੇਨਵਾਦੁਆਰਿਅਨੂੰ ਬੀਮਰਖਿਆਹੈ ਅਤੇਏਹੁ ਜੋਹੜੇਜਤੀਹੈਨ ਇਨਾਦੀਬਿੰ

ਦਨਹੀਜਾਂਦੀ ਮਰਦਾਨ ਏਹ ਮੇਥਨ ਨਹੀਕਰਦੇ ਇਸਤੀਆਂ ਨਹੀਕੀਤੀਆਂ ਗ੍ਰਹਸਤਨ
 ਹੀਕੀਤਾ, ਨਵੇਸਤ ਦਸਵੇ ਜਤ ਯਾਰਵੇਉਜਾਲਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹੈ ਸੁਣਮਰਦਾਨ ਪਿੰਡਨਗ
 ਸੈਕਾਲਾਨਵੇਦੁਆਰੇ ਬੰਨਰਖੇ ਸੋਜਤੀਕਹੀਦਾਏ ਸਭਨਾਦੁਆਰਿਆਦੀਖ ਬਰਰ
 ਖਦੇਹੈਨ ਮੇਥਨ ਕਰਦੇਨਹੀ ਮੁਖੇਪਰਮੇਸਰਬਿਨ ਹੋਰਬਾਰਤਾਨਹੀਕਰਦੇ ਨੇੜਕਰ
 ਸਿਤਾਦ ਗੁਰਾਦ ਦਰਸਨਕਰਦੇਹੈਨ ਕੰਨ ਦੁਆਰੇਪਰਮੇਸਰਦਾਜਸਸੁਣਦੇਹੈਨ ਨਸ
 ਕਾਕੋਖੁਸਬਾਨੁਤੇਰੋਕਦੇਹੈਨ ਗੁਰਾਦੇਪਰਮੇਸਰਦੇਚੁਣਾਈਹੋਈ ਬਾਸਨਲੇਤੇਹੈ ਸੁੰਦਰਸੂ
 ਰਤਕੋਦੇਖਕੋਮਨਕੋਨਹੀਤੁਲਾਵਤੇ ਸਿਫਤਪਰਮੇਸਰਦੀਕਰਦੇਹੈਨ ਇਤਮਾਦਿਕਕਰ
 ਮਜਤੀਆਂਦੇਹੈਨ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਬਹੁਤਤੁਲਾਜੀ ਹੁਣਅਗੇਕੋਚਲੇਜੀ ਗੁਰੂਜੀ
 ਕਹਿਆ ਚਲਦੇਹਾਂ ਤਾਗੋਪੀਚੰਦਨੇ ਮੰਗਲਨਾਬਨੁਕਹਾ ਨਨਕਤਪਾ ਰਮਤੇਹੈ ਮੰਗ
 ਲਨਾਬਨੇਕਹਾ ਜਿਉਕਿਉ ਤਪੇਜੀਕੋਰਖਣਾ ਚਾਹੀਏ ਅੇਸੇਜੋਗੀਸਰਕੇ ਜਾਣਨਦੇ
 ਵੀਏ ਤੋਤੁਲਾਹੈ ਤਾ ਮੰਗਲਨਾਬ ਘੁਗੁਨਾਬ ਪ੍ਰਣਨਾਬ ਗੋਪੀਚੰਦ ਇਨ ਸਿੱਤੋਨੇਮਿਲ
 ਕੇਕਹਾ ਤਪਾਜੀਤੁਮਕਿਉਰਮਤੇਹੋਈਹਾਂਗੀਰਹੇ ਸਿਧਮੰਤ੍ਰਲੀਮੇਗੁਜਰਾਨਕਰੇਤੁ
 ਮਾਰੇਤੋਜੀਜਾਲਭੀਕਛੁਨਹੀ ਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਾ ਏਕਜੀਜਾਲਹਮਾਰਾਕਹੀਅੇ
 ਸਾਧਮਰਤੇਕੋਪਰਸਨਾਲਖਚੁਰਾਸੀਹਮਤੇਛੁਟੇ ਸਤਿਗੁਰਹੀਕੇਦਰਸਨਾ। ਸੁਣਿ
 ਸਿਧੋਭੁਈਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਤੁਕੀਏਨਬੋਰੇ॥ ਆਸਣਬੈਸਣਹਮਤੇਛੁਟਾਛੁਟਾ
 ਕਰਮਸੀਸਾਰਾ ਸਗਲੇਬੰਧਨਪਰਕੇਕਦੇਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ ਏਕੀਕਾਰਪੈਨਜ
 ਰਹਮਾਰੀ ਦੂਜਾਚਿਤਨਧਰੇ॥ ਦਸਅੰਤਰਾਮਰ ਅੰਰਦੇਵਤੇ ਵਾਰਵਾਰਕਰ ਭੁਰੇ॥
 ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਕੋਬਸਤਰਭੋਜਨ ਸਹਿਜਰੰਗਮੇਖੇਲੇ॥ ਪ੍ਰਣਵੈਨਨਕਸੁਣਹੋਨਬੇਸਿ
 ਵਸਕਤੀਸੇਮੇਲੇ॥੪॥੧ ਤਾਮੰਗਲਨਾਬਨੇਕਹਾ ਤਪਾਜੀਤੁਮਕੋ ਨਿਰੰਜਨਨੇਅੇ
 ਸਾਹੀਕੀਆਹੈ ਪਰਹਮਆਪਦੇ ਵਾਸਤੇਕਹਿਤੇਹੈ ਤੁਮਸਿਤਮੂਰਤੋਹੈਤੁਮਾਰਦਰ
 ਸਨਦੁਰਲਭਹੈਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਾ ਹੇਸਿਧੋਤੁਮਆਪਨਿਰੰਜਨਕਾਰੂਪਹੋਹਮ
 ਕੋਰਜਾਇਦੇਵੇ ਸਿਧਾਸਾਥਗੋਸਟਭੀਬਹੁਤਹੋਈ ਜਪਜੀਕ ਉਚਾਰਭੀਸਿਧਾ
 ਕੋਪਰਬਾਇਹੁਆ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀ ਸਿਧਾਪਾਸੇਬਿਦਿਆਹੋਏ॥ ਕਹਾਚਲਮਰ
 ਦਾਨ ਆਗੇ ਬਿਆਰਪਰਬਤਕਉ ਗੁਰੂਜੀਚਲੇ॥ ਗੁਰੂਜੀਭੁਈਬਾਲਾਮਰਦ
 ਨਾ ਤਿੰਨੇਜਾਇਕਰਬਿਆਰਪਰਬਤਪਰਪਹੁਚੇ ਜਿਥੇਦਤਾ ਤ੍ਰੇਉ ਸੀਨਿਆਸੀਆਹਾ
 ਆਗੇਸਾਖੀ ਬਿਆਰਪਰਬਤਕੀਚਲੀ॥
 ਅਗੇਦਤਾਤ੍ਰੇਉਲੀਮਾਪਿਆਹੋਇਆਸੀਤਾਮਰਦਾਨੇਪਾਛਿਆਗੁਰੂਜੀਅਸੀਹੁਣ

ਕਿਥੇਅਏਹ
ਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਅਸੀਬਿ
ਉਤੇਅਏਹ
ਅਸੀਸਦੇਸ
ਨਅਏਹਾਂਤੇ
ਧਰੇਬਨੁਅਏ
ਜਿਸਨੂੰਸਭਸਿ

ਜੀਤਗੁਰੂਨ
ਅਮਰਦਾਨਿ
ਅਰਪਰਬਤ
ਮਰਦਾਨਿਆ
ਤਹਜਾਭੇਜ
ਇਥੇਇਕਸਿ
ਧੁਤਪੁਰਖਹੈ
ਨਿਆਸੀਪੁਜ

ਦੇਹੈਨਤਾਮਰਦਾਨਪਾਛਿਆਉਸਦਾਨਮਕਿਆਹੈ ਨਮਉਸਦਾ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉਹੈਉਚੀਪ
ਹਰੀਪਰਗਹਿਦਾਹੈਉਸਨੁਭੀਦੇਖੀਮੈਂਗੇ ਗੁਰੂਜੀਦਤਾਤ੍ਰੇਉਪਾਸਜਾਇਖੜੋਤੇਦਤਾ
ਤ੍ਰੇਉਅਉਧੁਤਲੀਮਾਪਇਅਹੋਇਆਬਿਦੇਹੁਹੈਸੀ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਕਿਉਭਾਈਬਾਲਾਤਾ
ਬਾਲੇਕਹਾਤੁਹਾਗੁਰੂਜੀਇਮਰਦਾਨੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਹੁਣਤਾਅਇਪਹੁਚੇਹੈਬੁਲਾਵੇਤੁਸੀ
ਇਸਤਾਂਈਵਰੁਸਾਧੁਕਚਿਦੇਹੋਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾਬੁਲਮਰਦਾਨਫੇਰਬਬੇਨੇਦਤਤ੍ਰੇਉਨੂੰ
ਬਚਨਕੀਤਾਹੋਤੀਦੇਹੁਬੇਲੇਕਿਉਨਹੀਸਮਝਦੇਖਾਅਪਨੇਮਨਮਾਹੀਜਬਲਗਦੇ
ਹੀਤਬਲਗਾਅਸਾਇਉਨਹੋਇਪੁਰਨਸੀਨਿਆਸਾਇਸਟਖੇਲਚਿਤਰਖੇਠਇ
ਏਕਨਰਾਇਣਸਤੁਘਟਮਾਹੀਗੁਰੂਜੀਕਹੈਸੁਣੇਦਤਾਤ੍ਰੇਉਮੈਧੁਤਮੁਰਤਸਭਾਨਿ
ਰੰਜਨਭੂਪਦਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਰਕੋਈਨਹਿਪਰੇਜਨਘਟਹੀਮਾਹੀਬੋਲਨਕਾਜਿਹਨ
ਹੀਸੁਭਾਇਕਾਇਆਹਮਗੀਮੇਲਨਲਗੀਬੋਲਬਚਨਸੇਰਹੈਤਿਆਗੀਹਲ
ਚਲਕਭੀਨਬਿਆਪੇਮੋਹਾਪੁਰਨਕਿਰਪਾਚਿਤੁਵਸਿਆਸੋਇਰੋਮਰੋਮੈਂਨਰਾ
ਇਣਜਪਤਾਕਾਹੋਕਉਰਸਨਸੇਬਕਤਾਦਤਾਕਹੈਸੁਣਨਨਕਤਪਾਅਪਾ
ਛੇਡਹੋਇਰਹੁਅਜਪਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਜਪਾਕਹੁਸੋਭੀਜਪਦੀਸੈਕਿਉ
ਨਜੋਪੋਪੁਰਨਜਗਦੀਸੈਜਪਕਰਤੇਅਜਪਾਹੋਇਜਾਵੈਤਬਕਾਇਆਨਿਰਮਲ
ਹੁਇਜਾਵੈਜਬਲਗਕਾਇਆਤਬਲਗਪਿਆਇਬਿਨਸੇਕਾਇਆਤਬਏਕ
ਦਿਖਾਇਨਨਕਬੇਲੇਸਚੀਬਾਣੀਸੁਨਦਤਾਤ੍ਰੇਭਗਵਾਨਬਖਾਣੀਦਤਾਤ੍ਰੇਵਾ
ਚਜਪਜਪੋਜਬਾਦਿਸਟਨਅਵੈਦੇਖਅਦਿਸਟਤਬਜਾਪਭੁਲਾਵੈਕਾਇ
ਅਬਾਕੀਰਸਨਬਾਕੀਆਪਨਰਾਇਣਹੁਆਸਾਖੀਨਕੁਛਜਪਣਨਕੁ
ਛਤਪਣਾਦਤਾਕਹੈਸੁਣਨਨਕਤਪਾਕੋਟਤੁਹੀਜਪਕਿਹਕਾਜਪਾ॥੪॥

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਰਾ॥ ਜਪਤਾ ਜਪਵੇ ਕੰਕਾਰਾ॥ ਸਭ ਮੁਰਤੀ ਰਹੇ ਨਿਅਰਾਗਾਨਾ॥
 ਕਬਲੈ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸੁਣੇ ਸੁਆਮੀ ਭੂਸਚ ਸਮਾਈ॥ ਦਤਾਤ੍ਰੇਵਾਰ ਸੁਣਤ ਪਾਏ ਨਿ
 ਰੰਕਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਪੁਛੇ॥ ਚਿਹਨ ਬਤਾਉ ਸ੍ਰਠਨ ਬੋਲਣ ਪਰਤ ਪਵਿਖ
 ਚ॥ ਬਿਨ ਦੇਖੇ ਕਿਆ ਸਾਖੀ ਹੋਵੇ॥ ਸ੍ਰਠ ਬੋਲ ਕੇ ਜਨ ਮਨ ਖੋਵੇ॥ ਗੁਰੂਜੀਵਾਰ
 ਸ੍ਰਠਨ ਬੋਲੇ ਤਤੁ ਵਿਰੋਲੇ॥ ਚਾਹਰ ਚਿਹਨ ਦਿਖਾਵਉ ਜੋਗੀ ਤੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ
 ਤਿਨ ਕੋ ਧਰ ਪਹੁਚਾਵੇ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਿ ਦੇਵਤੇ ਭੁਲੇ॥ ਇਨ ਕੋ ਨ ਠਹਿਰਾਵੈ॥ ਏਕ
 ਨਿਰੰਜਨ ਮਰਤਾ ਛੀਤ ਕੋ ਪਰਸ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ਦਤਾਤ੍ਰੇਵਾਰ ਸੁਆਮੀ ਬੋਲੇ
 ਤਤੁ ਵਿਰੋਲੇ॥ ਕਿਆ ਸ੍ਰਠ ਬਤਾ ਕੇ ਬਕਤਾ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸਨ ਦੀਆ॥ ਕਿਸ ਪ੍ਰਯੋਗੀ
 ਤੁਮੇਨ ਸਕਤਾ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਬਚਨ ਚਿਹਨ ਚਿਹਨ ਜੋ ਉਨਿਰੰਜਨ ਭਾਵੈ॥ ਇਨ ਬਚਨੇ ਕੁ
 ਛ ਪਾਈ॥ ਮੇਨਾ ਹੀ ਕਹੇ ਜਨ ਮਗਵਾਵੈ॥ ਗੁਰੂਜੀਵਾਰ ਸਤਹ ਮਾਰਾ ਕਦੀ ਨ ਜਾ
 ਵੈ॥ ਬੋਲੈ ਸ੍ਰਠਨ ਰਾਈ॥ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਸੰਗ ਹਮਾਰੇ॥ ਆਪ ਹਿਰ ਗਵਾਈ॥ ਰੋਮ ਰੋ
 ਮ ਮੇਓ॥ ਬੋਲੈ ਦੂਜਾ ਔਰਨ ਕੇਈ॥ ਐਸੇ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਸੁਆਮੀ ਭਰਮ ਰਹੀ
 ਸਭ ਲੋਈ॥ ਸੇ ਦਰਸਨ ਹਮ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਮੀਨ ਨ ਰਹੀ ਮੇਖਾ॥ ਵਸਾ ਅਵਤਾਰ
 ਕਿਨੇ ਨਹੀ ਪਾਇਆ॥ ਸੋ ਹਮ ਪਰਤ ਪਵੇਖਾ॥ ਦਤਾਤ੍ਰੇਵਾਰ ਬਾਤੋ ਤੇ ਪਰਤੀਤ ਨਾਵੈ
 ਜੋ ਪਰਤ ਪਨ ਦੇਖੇ॥ ਐਸੀ ਬਾਤ ਨ ਸੁਣਹੀ॥ ਅਗੇ ਖਦ ਦਰਸਨ ਕੇ ਭੋਏ॥ ਤੁਤੇ ਬਤਾਉ
 ਵਾਈ॥ ਅਚਰ ਜਕੀ॥ ਆਤਮ ਨਾਹਿ ਪਤੀਜੈ॥ ਸੁਆਮੀ ਕਹੈ॥ ਸੁਣੇ ਤਪਾ ਜੀ ਸਨੇ ਤੇ
 ਸ੍ਰਠ ਕੋ ਗੀਝੈ॥ ਗੁਰੂਜੀਵਾਰ ਗੀਝੇ ਗੋਜ ਬਨੈ॥ ਨੀ ਦੇਖੇ ਤੁਮਾਰੇ ਤੇ ਕੋਨੇ ਰੋਜਾ ਦਵ
 ਧਾਇ ਦੇਹੀ॥ ਜਾਲੀ ਪਥਰ ਜੈ ਸੇ ਕੋਰੇ॥ ਕੰਬਲ ਖੁੰਬ ਚਾਇਓ॥ ਭਾਵੈ ਉਜਲੇ ਹੋਇ ਨਾ
 ਵੈ॥ ਨਾਹੀ ਦਸਾਛੀ॥ ਆਕਰੇ ਸੀ ਗਾਰ ਕੰਤ ਨ ਕਬਹੂੰ ਰਾਵੈ॥ ਦਤਾਤ੍ਰੇਵਾਰ ਚਲੇ ਤਪਾ
 ਨਿਰੰਜਨ ਕੇਸਾ॥ ਜੋਤੁ ਮਕਾਹਿ ਤੇ ਦੇਖੇ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੁਕਰੈ॥ ਏਹੁ ਬਿਧ ਕਿਨੇ ਨ ਲੇ
 ਖੇ॥ ਅਚਰ ਜਬਾਤ ਸੁਨਾਈ॥ ਤੁਮ ਨੇ ਹਮ ਤੇ ਭਰਮ ਤੁਭਟਕਾ॥ ਹਲ ਚਲ ਉਪਜੀ
 ਠੋਰਨ ਪਾਵੈ॥ ਚਿਤ ਹਮਾਰਾ ਅਟਕਾ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਵਾਰ ਮਰਤ ਲਾਲ ਸਬਜਾਹੈ
 ਕਾਇਆ॥ ਜੈ ਸੋ ਰੋਮ ਸੁਵਕਾ॥ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਚਰਨ ਦੇਖੀ॥ ਚੰਦ ਸੂਰ ਦੇਨੈ॥ ਦਾਤ ਜ
 ਵਾਹਰ ਬਨੇ ਜਤਾਉ॥ ਭਉ ਆਲ ਸਕਸ਼ ਲਕੇ॥ ਨਕਦੀ ਸਤ ਖੰਡੂ ਕੀ ਧਾਰਾ॥ ਦਾਮਨ ਜੈ ਸ
 ਚਮਕੇ॥ ਚਲ ਕੇ ਦੇਖੇ ਤੁਮੇ ਦਿਖਾਉ॥ ਤਬ ਤੁਮ ਨੇ ਸੁਆਮੀ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦਾ
 ਜਗੀ॥ ਆਪ ਹਿਰ ਸਲਾਮੀ॥ ਦਤਾਤ੍ਰੇਵਾਰ ਦੇਖੀ ਸਕਤੁ ਮਾਠੀ॥ ਨਨਕ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ
 ਸਾਚੀ॥ ਅਬ ਪਰਤੀਤ ਭਈ॥ ਧੰਮਕੇ॥ ਹਿਰ ਦੇ ਅੰਤਰ ਰਾਚੀ॥ ਧੰਨ ਸੁਗੁਰੂ ਮਾਰਾ

ਹੀਮੇਜਿਨਤੁਮਕੋਦੇਖਾਇਆਮੇਸਾਅਗੇਮੋਰਨਸਾਧੁਜੋਨਨਕਤਪਾਬਨਾਇ
ਆ॥ ਗੁਰੂਜੀਵਾਦਾ ਖਟਦਰਸਨਸਭਪੰਥਜੁਦੇਖੇਭੇਖਤੁਮਹਾਉਚਾਜਾਤਵਰ
ਨਸਭਸੇਵਕਤੁਮਰੇਤੁਮਸੰਗਨਾਹਿਪੂਚਾਅਰਿਧਸਿਧਸਭਪੀਛੇਛਡੀਏਕਕੀ
ਆਯਾਹਾਨਨਕਕਹੈਸੁਣਦੰਤੁਸੁਆਮੀਸਾਰਭੇਖਤੁਮਹਾ॥ ਏਹਸੁਨਕਰਦ
ਤੁਭੇਉਨੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕੀਚਰਨਬੰਦਨਕੀਤੀਆਪਸਵਿਚਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏ
ਏਹਦੇਖਕੇਬਾਲਮਰਦਨਆਪਸਮੈਂਮੁਸਕਾਏਅਤੇਏਹਪ੍ਰਸੰਗਸੁਣਕੇਗੁਰੂ
ਅੰਗਦਜੀਮਸਤਾਬਿਦੇਹਹੋਗਏਸਦੇਤਿੰਨਪਹਿਰਪਿਛੇਗੁਰੂਜੀਨੂੰਸਰਤਆਈ
ਤੋਕਹਿਆਕਹੁਭਈਬਾਲਮਾਗੇਕਿਉਕਰਿਹੋਈਅਤੇਅਗੇਮਰਦਨੇਨੂੰਗੁਰੂਨਨ
ਕਜੀਕਹਾਇਕਕਾਗਭਸੰਤੁਨਾਮਬਡਾਚਿਰਜੀਵੀਭਗਤਹੋਅਸੀਤਿਸਦਾਦਰਸ
ਨਕਰੀਅੰਗੇ॥ ਏਹਕਹਿਕਰਸੀਗੁਰੂਜੀਬਾਲਮਰਦਨਬਹੁਤਪਰਬਤਲਿਘਕੇ
ਕਾਗਭਸੰਤੁਜੀਪਾਸਜਾਇਪਦੇਕਾਗਭਸੰਤੁਕਥਕਰਦਾਸੀਸਭਸਿਧਪੰਛੀ
ਆਈਦੋਧਰਕੇਸੁਣਦੇਸੇਗੁਰੂਜੀਨੂੰਦੇਖਕਰਕਾਗਭਸੰਤੁਬਹੁਤਖੁਸੀਹੁਆ
ਅਗੇਸਾਖੀਕਾਗਭਸੰਤੁਨਾਲਹੋਈ॥

ਗੁਰੂਜੀਉਥੇਜਾਇਕਰਬੈਠੇਜਦਕਾਗਭਸੰਤੁਨੇਕਥਾਸਮਾਪਤਕੀਤੀਸਭਸਿ
ਧਮੁਨੀਦੇਵਤਾਆਪਣੇਅਸਥਾਨਨੂੰਗਏਪੰਛੀਆਂਦੇਰੂਪਹੈਸਨਤਾਗੁਰੂਜੀਕੀ
ਆਗਿਆਸੇਮਰਦਨਕੀਰਤਕਰਨਲਗਾਤਕਾਗਭਸੰਤੁਸੁਣਕੇਕਹਿਆਏਹ
ਕਿਸਕਾਸਬਦਕਹਿਆਹੁਆਹੈਤਮਰਦਨੇਕਹਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਾਸਬਦਕਹਾ
ਹੁਆਹੈਤਕਾਗਭਸੰਤੁਨੇਕਹਾਕਲਜੁਗਮੈਜੀਅਦੇਉਧਾਰਵਾਸਤੇਜੋਕਥਾਕੀਰ
ਤਨਕੀਤਹੈਅਤੇਸਤਨਿਰੰਕਾਰਨੇਆਪਅਵਤਾਰਧਾਰਿਆਹੈਸੇਏਹੀਨਨਕਤਪਾ
ਜੀਹੈਤਮਰਦਨੇਕਹਿਆਹੋਰਿਖੀਸਰਜੀਏਹੀਹੈਜੋਤਮਰੇਸਨਮੁਖਬੈਠੇਹੈ

ਤਕਾਗਭਸੰਤੁਜਨ
ਕਰਬਡਾਪ੍ਰਸੰਨਹੁ
ਇਆਅਤੇਬਾਬੇ
ਜੀਦੇਚਰਨਤੇਮ
ਥਾਏਕਿਆਗੁਰੂ
ਜੀਭੀਬਡੇਪ੍ਰਸੰਨ
ਹੁਏਤੇਕਹਾਹੋਰਿਖੀ

ਜੀਤੁਸੀਉਤਮਸ੍ਰੋਤਾਹੋਭੁਗਵਿਤਦਾਜਸਸੁਦੇਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏਹੋਕਈਸ੍ਰੋਤਾਗਰਾ
 ਗਨੀਕੀਪਰਖਕਰਤੇਹੈਤੁਸੀਉਤਮਸ੍ਰੋਤਾਹੋਜੋਸਬਦੇਤਤਪਰਜਨੁਲਕੁਦੇਹੋ
 ਕਗਭਸ੍ਰੀਨੇਕਹਾਹੇਨਾਨਕਤਪਜੀਜੋਸਬਦੇਤਤਪਰਜਨੁਸਮਸ੍ਰਦੇਹੈਨਸੇ
 ਰਸਪੀਵਦੇਹੈਨਜੋਗਾਤਾਨਨੁਸਮਸ੍ਰਦੇਹੈਨਸੋਛਿਲਕੁਖਾਵਦੇਹੈਨਤੁਭਾਈ
 ਬਾਲੇਨੇਪਾਛਿਆਹੋਪਰਮਹੰਸਰਿਖੀਜੀਤੁਮਮਹਾਪਰਖਹੋਜੀਭੁਗਵਿਤਦੇ
 ਪ੍ਰੇਮੀਹੋਤੁਸਾਕਾਗਦੀਦੇਹਕਿਉਪਾਈਤਕਗਭਸ੍ਰੀਨੇਕਹਾਹੇਸੰਤਜੀਇਸ
 ਦੇਹਦੇਪ੍ਰਤਪਕਰਮੈਭੁਗਵਿਤਦੇਦਰਸਨਦਾਅਧਕਰੀਭਾਇਆਹੋਇਸਦੇਹ
 ਦੀਕਿਰਪਾਕਰਕੇਭੁਗਵਿਤਦਾਜਸਕਰਨੇਦੀਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰਤੀਤਭਈਹੈਇਸਕਰਕੇ
 ਏਹਦੇਹੀਮੈਨੁਪਿਆਰੀਹੈਅਰਜਦੇਪ੍ਰਲੋਊਦੀਹੈਜਲਦੀਅਗਨਦੀਜੋਤੈਸਾ
 ਰੂਪਮੈਹੋਜਾਦਾਹੋਏਹਸਕਤਭੀਇਸਦੇਹੀਕਰਕੇਹੀਮੈਨੁਮਿਲੀਹੈਅਰਸ੍ਰ
 ਛੰਦਮਿਰਤਜਦੋਚਹੋਤਦਮਹਾਏਹੁਭੀਇਸਦੇਹੀਦੀਕਿਰਪਾਹੈਬਾਲੇਪਾਛਿ
 ਆਰਿਖੀਜੀਇਸਦੇਹਦਾਕਾਰਣਕੀਹੈਤਕਗਭਸ੍ਰੀਨੁਕਹਾਪਿਛਲੇਜਨਮ
 ਮੇਬ੍ਰਾਹਮਣਦੇਘਰਜਨਮਹੋਸੀਸਰਗੁਣਦੀਉਸਨਕਰਦਾਸਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇ
 ਮੈਨੁਨਿਰਗੁਣਦੀਉਪਾਸਨਾਦਸੀਅਤੇਮੈਬਰਬਰਸਰਗੁਣਦੀਉਪਾਸਨਾਪੁ
 ਛਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਤੁੰਕਾਗਦੀਤਰਾਲਉਨਹੈਏਹਬਚਨਸੁਣਕੇਮੈਗੁਰਾਦੇਚ
 ਰਨਤੇਮਥਾਟੇਕਿਆਪ੍ਰਾਰਥਨਾਕੀਤੀਹੋਗੁਰੋਤੁਮਹਾਬਚਨਸਤਹੋਵੋਤੁਮਸਤਦ
 ਦੀਹੋਕਾਗਦੀਦੇਹਮਿਲੈਪਰਪਰਮੇਸਰਦਾਜਸਨਾਵਿਸਰੈਤਗੁਰਾਨੈਵਗਦਿਤਾ
 ਤੇਰੇਰਿਦੇਮੈਮਹਾਰਾਜਦੀਭਗਤੀਨਿਵਾਸਕਰੈਗੀਮਿਰਤਤੇਗੀਇਛਾਅਨੁਸਰ
 ਜਦੋਚਹੋਤਦੇਦੇਹਛੋਡੈਗਾਨਹੀਤਉਨਦੇਹਤਿਆਗੀਪਿਤਾਮੇਰਾਚੰਡਨਮਾ
 ਮਾਤਮੇਰੀਅਲੰਬਕਦੇਵੀਇਨਕੋਭੀਬ੍ਰਹਮਾਦਵਰਸੀਪਿਛਲੇਜਨਮਰਿ
 ਖੀਥੇਇਨਮਾਤਾਪਿਤਾਤੇਮੇਰੀਕਾਗਕੀਦੇਹਭਈਥੀਤ੍ਰਿਨਾਂਗੁਰਾਂਦੀਕਿਰਪਾਕ
 ਰਕੇਸ਼ੀਰਾਮਨਾਮਜੋਤਰਕਮੰਤ੍ਰਹੈਸੁਆਸੁਆਸਜਪਣਾਮੈਨੁਚਿਤਰਹਿਆ
 ਤਿਸਰਾਮਨਾਮਕੇਭੁਜਨਕਾਰਸਮੈਨੁਆਇਆਹੈਇਸਕਰਕੇਇਸਦੇਹਕਾਤਿ
 ਅਗਨਹੀਕਰਤਮੇਰੇਦੇਖਾਇਆਕਈਵਾਰੀਪਰਲੋਹੋਈਹੈਜਲਦੀਪਰਲੋ
 ਉਦੀਹੈਤੁੰਜਲਰੂਪਹੋਜਾਦਾਹੋਅਗਨਦੀਪਰਲੋਉਦੀਹੈਤਾਅਗਨਦਾਰੂਪਹੋ
 ਜਾਦਹਾਂਜੈਸੀਪਰਲੋਉਦੀਹੈਤੈਸਾਰੂਪਧਰਲੋਤਾਹੋਮੁਝੇਸੁਆਸਕਸੰਜਮ
 ਪ੍ਰਾਪਤਹੁਆਹੈਮੈਮਰਦਾਨਾਹੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਰੋਮਰਿਖੀਤੇਤੁਸੀਭੀ

ਬੁਝੇ ਚਿਰਜੀਵੀਹੋ ਤੁਹਾਝੇ ਦੇਖਦਿਆਂ ਕਈਹੋਏ ਪੈਨ ਕਈਹੋਵਨਗੇ ਜਿਨਨੇਸ਼ੀ
ਰਾਮਨਾਮਦਾ ਸਿਮਰਨ ਭੁਜਨ ਕੀਤਾਏ ਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਦਾ ਕਰ
ਦੇ ਪੈਨ ਸੋ ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਆਵਦੇ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਪੈਨ। ਭਾਈ
ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਆਪਦਾ ਕਹਿਣਾਏ ਸੋ ਸਭੁ ਸਚੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਾ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਦਿਆਲੀਤੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਕੋਹ ਫੀਜਾ
ਹਰਾ ਅਵੇਗੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭੁਗਤ ਉਸਦੇ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਗਤ
ਤਿਸਤੇ ਪਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਗਵਾਨ ਇਸਾ ਬਿਤੁਹੈ ਹੁਣ ਅਗੇ
ਕਉ ਚਲਵੇਹਾਂ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗਤ ਮਾਸੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੇ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ
ਅਲਲਾਚੀਨ ਪਰਬਤ ਪਰਜਾਇਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁ
ਣ ਅਸੀ ਕਿਥੇਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਅਲਲਾਚੀਨ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏਹਾ ਇਸਦਾ ਨਾ
ਮ ਅਲਲਾਚੀਨ ਇਸਵਾਸ ਤੇਏ ਇਥੇ ਅਲਲਾ ਨਾਮ ਪੰਛੀ ਦਾ ਵਿਸੇਰਾਏ ਉਸ
ਨੂੰ ਅਲਲਾ ਕਹੀਦਾਏ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭੁਗਤ ਉਨਦਾਰਾ ਜਾਏ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਪ੍ਰ
ਹਲਾਦ ਭੁਗਤ ਇਥੇ ਹੀਹੈ ਤਾ ਉਸਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰੀਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਉਤਾਵਲ
ਨਾਹੋਹ ਸੋਭੇ ਹੀ ਦਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ ਇਚਰਾਨੂੰ ਅਲਲਾ ਪੰਛੀਆਂ ਨੇ ਆਨ ਪੇਰਾ
ਪਾਇਆ ਅਲਲਾਚੀਨ ਜੋ ਸਰਦਾਰ ਪੰਛੀਆਂ ਹਾ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਤੂੰ ਕੌਨ ਹੈ ਕ
ਹਾ ਗਹਿਤੇਹੋ ਕਉਨ ਮਨੋਰਥ ਈਹਾ ਆਏਹੋ ਕਿ ਆਨਾਮ ਹੈ ਕਿ ਸੋਭੇ ਜੀ ਆਏ
ਪਿੰਡੁ ਤੁਮਾਰਾ ਪਕਾਏ ਕਿ ਕਰਾਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਨੇ ਅਲਲਾਚੀ
ਨ ਹਿਰਦੈ ਮੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀਚਾਹੈ ਤੋਈਹਾ ਆਏਹੈ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਸਨੂੰ ਏਥੇ ਲਿਆਇਆਏ ਪਿੰਡੁ ਕਰਾਹੈ ਤੋਭੂਟ ਜਾਤਾ ਜੇ ਪਕਾਏ
ਤਾ ਠਨਕ ਬਜਾਇਆ ਨਨਕ ਤਪਾਜੀ ਕਾਏ ਹੇ ਅਲਲਾਚੀਨ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਕੀ ਆਸਏ ਤਾ ਅਲਲਾਚੀਨ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਿਰਰਨ ਪਰਮ ਥਾਏ ਕਿ ਆ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਨ ਅਲਲਾਚੀਨ ਤੁਹਾਝੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਏਹਾਂ ਭੁਲਾਹੁਆ
ਤੁਮਾਰਾ ਦਰਸਨ ਭੁਇਆ ਤਾ ਪੰਛੀ ਨੇ ਕਹਾ ਤਪਾਜੀ ਹਮ ਨਿਹਾਲ ਭੁਏਹੈ ਹਮ ਕਿ
ਆਪਨੇ ਕਿਰਤ ਰਥ ਕੀਆਏਹਾ ਮਾਰੀ ਨਗਰੀ ਭੀ ਕਿਰਤ ਰਥ ਭੁਈ ਮਰਦਾਨੇ
ਪੁਛਿਆ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭੁਗਤ ਜੀ ਕਿਥੇਹੈ ਅਲਲਾਚੀਨ ਕਹਾ ਉਹ ਹਮਾਰਾ
ਜਾਏ ਸੁਭੁ ਭੁਗਤ ਹੈ ਉਸਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭੁਗਤ ਕੋ ਦ
ਰਸਨੇ ਕੋ ਚਲੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭੁਗਤ ਏਕ ਉਚੀ ਪਹਾੜੀ ਪਰ ਆਸਨ ਲਾਈਏ

ਸੀਤਾਉਬੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਜਾਇਪਦੇ ਤੇਕਹਿਅਕਰਤਰਕਰਤਰਕਰਤਰਜੀ
ਸਾਖੀਪਹਿਲਾਰਭਗਤਦੇਨਲਹੋਈ

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੁੰਗਤਮ
ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਲਾਦੀ
ਅਦਮੀ ਕੀ ਗਮਤ
ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਬੰਦੇ ਹੈ ਸਾ
ਆਇਆ ਹੈ ਪ੍ਰਹਿਲਾ
ਆਪਕਾ ਨਾਮ ਕਿਅ
ਕਨਿਰਕਾਰੀ ਹੈ ਫੇਰ

ਸਨਧੋਇਆ ਛਾਕੀਨ ਕੋਨਅਛਾ ਦੁਧਚੋਇਆ ਕੋਨਜਗਪਾਈ ਕਿਸਨਉਰਗਖਕੇ
ਦਹੀਜਮਾਇਆ ਮਥਕੇਕੋਨਮਖਨਕਢਿਆ ਕਿਅਤਾਉਦੇਕੇਤਪਾਇਆਏ ਕਿਸ
ਤਰਤੁਹਨੁਅਪਣਾਅਪਮਿਲਾਅ ਗੁਰੂਜੀਵਾਚ ਇਸਤਨਕੋਧੋਇਕੇਹਛਾਬਾ
ਸਨਕੀਤਾ ਖਿਮਾਰੂਪਦੁਧਚੋਇਆ ਲਗਨਪਰਮੇਸਰਦੀ ਸੋਅਗਨੀਦੇਤਾਉਕਰ
ਕਾਝਿਆ ਗੁਰੂਕਾਉਪਦੇਸ ਜਗਲਾਈ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇ ਮਥਲੀਆ ਮਾਖਨਹਰ
ਕਿਰਪਾਤੇਨਿਰਮਲਕਰਕੇਚਖਿਆਏ ਸੰਤਾਦਾਸੀਗਕਰਨਾਦਹੀਜਮਾਇਆ ਹੇਤੁ
ਗਤਜੀਤੋਆਦਜੁਗਾਦਕੀਸੁਖਪਤੀਹੈ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤ ਧੰਨਗੁਰੂਹੋਨਜਿਨ
ਗਿਆਨਦਿਤਾਏ ਕਲਜਗਮੇਧਿਆਨਅਛਾਲਗਾਏ ਕਰਣੀਤੇਭੇਖਭੀਹਛਾ
ਬਿਬੇਕਬੁਧਭੀਹਛਾ ਸੁਣਨਨਕਜੀਪਰਤਖਅਛੇਸਾਧੋਰੇ ਰਾਮਨਰਾਇਣਤੁਮ
ਫੇਸਾਥਏ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀ ਧੰਨਨਰਾਇਣਹੈਰਾਮਧੰਨਏ ਜਿਨਚਲਤੁਦਿਖਾਇ
ਆਏਤੁਮਗੀਭਗਤਐਸੀਝਿਰੂਭਈਹੈ ਤਤਕਾਲਪ੍ਰਭੂਜੀਕਾਗੀਕੀਨੀ ਸਾਸਸਾਸ
ਝੈਨੇਚਿਤਾਰਿਆਏ ਭਗਤਜਨਾਕਾਕਾਰਜਸਵਰਿਆਏ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤੁਕਹਿਅ
ਤੇਨਨਕਤਪਾਜੀਰਾਮਨੇਤੁਹਨੂੰਕਲੀਕਾਲਮੇਵਡਾਭਗਤਕੀਤਾਏ ਤੁਹਾਨੂੰਸੰਜੋ
ਗਤੇਬੁਧਤਜੀਆਦਉਧਾਰਹੋਵੇਗਾ ਤੁਹਾਡਾਬਡਾਪ੍ਰਭਾਪਦੇਵੇਗਾ ਇਥੇਤੀਕਰਤੁਮੀ
ਹੀਪਹਚੋਹੋਹੋਕੋਈਨਹੀਆਇਆ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤ ਗੁਰੂਜੀਆਪਸਮੇਪ੍ਰਸੰਨ
ਹੋਏ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਹੇਭਗਤਜੀਇਸਪ੍ਰਗੀਮੇਕੋਣਲੋਕਗਹਿਦੇਹੈਨ ਤਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜੀ
ਕਹਾ ਵਿਸਨਦੇਉਪਾਸਕਾਜਿਨਦੇਜੋਮਈਸਰੀਰਹੈਨ ਮਹਾਪੁਲੈਜਬਹੋਤੀਹੈਤਉ
ਗੀਇਸਪ੍ਰਗੀਕਉਖੇਦਨਹੀਹੋਤਾ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾਨਾਰਦਮੁਨੀਤੇਸੁਣਕੇਰਾਮਨਾਇ

ਕੀਤਾ ਹੈ ਹਮਭੀ ਤੋਂ ਦਰਸਨ ਕੇ ਆਏ ਹੈ ਸਾਡੀ ਉਪਾਸਨ ਭੀ ਨਾ ਮਕੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਪ੍ਰਦਿ
ਲਾਵਕਾ ਨਾਮਦਾ ਪੇਰੁ ਕਿਆ ਫਲ ਫਲ ਕਿਆ ਹੈ ਬਾਬੇ ਕਾ ਪੇਰੁ ਤੇ ਜਗਤ ਵਲੋ
ਵੈਰਾਗ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਅਰਸਤ ਸੰਗਤ ਮੇਲ ਅਤੇ ਨਾਮਦਾ ਫਲ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗਿ
ਆਨ ਧਿਆਨ ਤੇ ਨਾਮਦਾ ਫਲ ਇਕਵਾਹ ਗੁਰੂ ਹੈ ਹੋਰ ਕੁਛ ਕਹਿ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਤੁ
ਪ੍ਰਾਹਿਲਾਦ ਕਾ ਨਰਦ ਜੀਸੇ ਆਗੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਮਨ ਮੇ ਅਨਭਵ ਭੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੀ
ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਬਚਨ ਕਰ ਫਿਰ ਪਰਤੀਤ ਕੁਈ ਹੈ ਤਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਭਗਤ ਜੀਰਜ
ਇਦੇਵੇ ਭਗਤ ਨੇ ਕਹਾ ਤਪਾਜੀ ਤੁਮ ਕੋ ਰਾਮ ਕੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਜਹਾ ਚਾਹੇ ਤਹਾ ਖੋਲੋ
ਤੁਮਰ ਦਾ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏਹਾ ਤਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਸੋਲਹ ਜੰਗ ਜੋਜਨ ਆਏਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਸਭ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਉਚੇ ਆਏ
ਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਇਕਲਖ ਅਠਤਾਲੀਹ ਜੰਗ ਜੋਜਨ ਪਹੁੰਚੇਹਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਭੀ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਅਗੇ ਧ੍ਰੁਵ ਭਗਤ ਦਾ ਮੰਡਲ ਹੈ ਇਥੇ ਬਹੁਤ
ਦੂਰ ਹੈ ਚਲ ਮਰਦਾਨ ਤੂੰ ਉਤਵਲਾ ਹੈ ਤਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਾਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਪਾਸੇ ਚਲੇ
ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਭੂਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਈ।

ਜਾਇਕ ਉਲਾਸ ਪਰਬਤ ਪਰਖ ਕੇ ਹੋਏ ਤਮਰਦਾਨੇ ਡਿਠ ਤਰੇ ਨਹੀ ਦਿਸਦੇ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਹਿਠਾਂ ਦੇਖ ਮਰਦਾਨੇ ਡਿਠ ਤਰੇ ਚੰਦਮਾ ਸੂਰਜ ਸਭ ਹੇਠ ਹੈਨ
ਤਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਤਰੇ ਸਭ ਹੇਠ ਹੈਨ ਅਤੇ ਇਥੇ ਉਜਾਲਾ ਕਿ
ਸਦਾ ਹੈ ਤਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਪ੍ਰਕਾਸ ਧ੍ਰੁਵ ਭਗਤ ਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ
ਧ੍ਰੁਵ ਭਗਤ ਕਿਥੇ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅੱਧ ਦੇਖ ਜੇ ਉਚਾ ਮੰਡਲ ਹੈ ਉਸ
ਉਤੇ ਧ੍ਰੁਵ ਜੀ ਹੈ ਤਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਹੁਣ ਤਾਪ੍ਰਗਵਿਚ ਆਏਹੋ ਚਲ ਦੇਖ ਚਲੇ

ਏਜੀ ਤਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਉਤਵਲਾ ਨਹੋ ਸਭੇ ਦਰ
ਸਨੇ ਹੋਵਨਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ
ਕਿਉ ਬਾਲਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕ
ਹਿਆ ਜਿਉ ਤੁਹਾ ਭੀ ਰਜਾਇ
ਤਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਭੂਗਤ ਦੇ ਮੰ
ਡਲਾ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਅ
ਗੇ ਧ੍ਰੁਵ ਭਗਤ ਮੰਡਲ ਮੇ ਫਿ

ਰਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਭਗਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਤੈਮਾਨੁ ਖਾਇ ਪਹੁਚੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਗਤ
 ਦੀ ਪੁਰੀ ਸਚਖੰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਬੈਕੁੰਠ ਧਮ ਦੇ ਨਿਕਟ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਗਤ ਵਿ
 ਸ਼ਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਜਿਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋਈ ਵਿਸ਼ਨੁ ਪ੍ਰਕਾ
 ਦੇਖ ਕੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭਗਤ ਨੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਅਜਮੇ
 ਰੇ ਵਡੇ ਭਾਗ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜੇ ਪਰਤੋ ਖ ਵਿਸ਼ਨੁ ਕਾ ਦਰਸਨ ਭਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ
 ਤੁਸੀ ਵੈਕੁੰਠ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਰਹਿਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੁ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਸੁਧਰੈ
 ਤੈਨ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣ ਤੁਸ਼ਮੇਭੀ ਅਰਮੇਰੇ ਮੇਭੀ ਵੈਕੁੰਠ ਮੇਭੀ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਮੇ
 ਏਕ ਹੀ ਹੈ ਸਜਾਤੀ ਵਿਜਾਤੀ ਜੁਗਤ ਤੀਨ ਭੇਦ ਤੇ ਰਹਿਤੁ ਜੇ ਹੈ ਵਿਸ਼ਨੂ ਤਿਸ ਕੋ ਨਮ
 ਸਕਾਰ ਹੋਵੇ ਸਜਾਤੀ ਕਹੀਏ ਜੈਸੇ ਮਨੁ ਖਪਾਸ ਮਨੁ ਖ ਵਿਜਾਤੀ ਕਹੀਏ ਮਨ
 ਖਪਾਸ ਬਿਰਛ ਸੁਰਤ ਕਹੀਏ ਅੰਗ ਹੋਵਨ ਸੋ ਤੁਆਪਣੇ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋਕੇ
 ਦੇਖੋ ਸਭ ਕੁਛ ਤੇਰੇ ਅੰਤਰ ਹੀ ਹੈ ਤਾ ਪ੍ਰਭ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਆ ਈਹ ਅਵ
 ਨੇਕੀ ਗੰਮਤੁ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਹੀ ਬਿਨ ਤੁਮਾਰੇ ਅੇਸੇ ਬਿਖਮ ਬਾਨ ਮੇ ਤੁਮ ਹੀ ਆਏ ਹੋ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਪਵਨ ਕੇ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇ ਕਰ ਸੁਖ ਲੇਹੀ ਆਇ
 ਪਹੁਚੇ ਹਾਂ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰਬਾਨ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਈਨ ਪਰ
 ਬਤ ਪਰਛੋ ਭਗਏ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਖੰਡ ਪਰਬਤ ਪਰਗਾਇਆ ਪ੍ਰਭਗਤ
 ਕੇ ਪਾਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿਸ਼ਨੁ ਕਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇ ਕਰ ਫੇਰ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ
 ਤਾ ਪ੍ਰਭਗਤ ਨੇ ਕਹਾ ਧੀਨ ਨਾਨਕ ਤਪਾਜੀ ਕਲ ਜੁਗ ਕੇ ਉਧਾਰ ਕਰਨੇ ਨੂੰ ਮਾ
 ਨਸ ਰੂਪ ਧਾਰਾ ਕਈ ਜੀ ਵੇਕਾ ਉਧਾਰੁਣ ਹੋਵੇਗਾ ਕਈ ਜੀ ਵਗੋ ਸਟ ਕਰ ਉਧਰੇ
 ਅਰਬ ਕੀ ਸਬਦ ਕੇ ਸੁਣ ਕੇ ਪੜਕੇ ਉਧਰਨਗੇ ਜੋ ਪਰਸ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣ
 ਕੇ ਇਕ ਰੂਪ ਜਣਕੇ ਨਾਮ ਦੀ ਉਪਾਸਨ ਕਰਨਗੇ ਤਿਨ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹਮ ਬਿਸਨੁ ਕੇ ਮੰਦਰ ਕੇ ਜਾਵਤੇ ਹੈ ਕਲ ਜੁਗ ਕੀ ਸਭ ਵਾਰਤ
 ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਆਗਿਆ ਲੈਕੇ ਮਾਤ ਲੋਕ ਕੋ ਜਾਵੈਗੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭਗਤ ਨੇ ਕਹਾ
 ਹੇਤੁ ਪਾਜੀ ਅਗੇ ਮੈ ਆਪ ਕੋ ਨਿਰਾਲਾ ਜਣਤਾ ਥਾ ਵਿਸਨੁ ਕੇ ਨਿਰਾਲਾ ਜਣ
 ਤਾ ਬਾ ਅਬ ਆਪ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਾ ਵਿਚ ਤੇ ਵਿਸਨੁ ਵਿਚ ਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ਮੇ
 ਅਭੇਦਤਾ ਹੋਗਈ ਹੈ ਤੁਬ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਗਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਆਗੇ ਹੀ ਅਭੇ
 ਦ ਰੂਪ ਹੋ ਪਾਂਚ ਬਰਸ ਕੀ ਅਵਸਥਾ ਮੈ ਨਰਦ ਮੁਨੀ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਸੁਨ ਪਰਮੇਸਰ
 ਮੇ ਵਿਦੁ ਹੋ ਕਰ ਅੇਸਾ ਭੁਜੰਕੀ ਆ ਸਾਖਾ ਅਤ ਦਰਸਨ ਕਰ ਦੁਬਧਾ ਕੇਈ ਭੀ ਨਯਰ

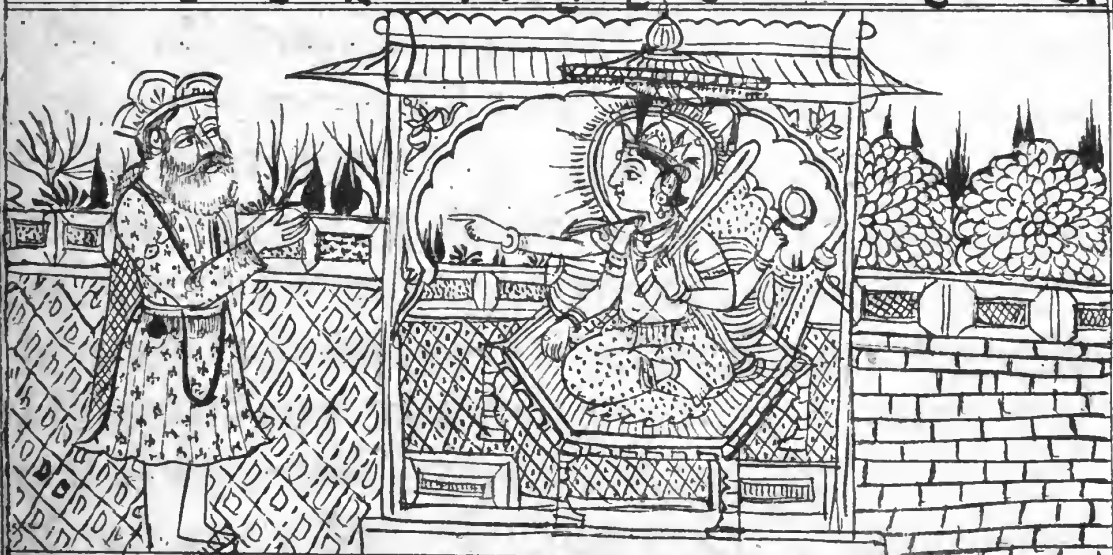

ਹੀ ਸਰਬਮੇਜਤੀਕੀਜਿ
ਤਸਮਾਇਰਹੀਏਜਿਉ
ਪਾਨੀਮੇਪਾਨੀਮਿਲਤਾ
ਏਦੁਜਾਭਾਵੁ ਰਹਾਨਹੀ
ਇਕਪਰਮੇਸਰਹੀਦੇਖਿ
ਆਪੈਜੋਏਕਤੇਅਨੇਕਹੇ
ਇਵਰਤੇਏਅਨੇਕਤੇਏਕ
ਹੋਇਵਰਤਤਾਏਗਿਆਨ

ਰੂਪਬਿਬੇਕਰੂਪਭੀਆਪਹੀਏਸੋਲਹਕਲਾਸੀਪੂਰਨਭੀਆਪਹੀਏਆਪ
ਹੀਜਲਬਲਪਰਬਤਪਾਤਲਆਕਾਸਮੇਂਆਪਹੀਏਸਦਾਅਜੀਤਏਕਲਾ
ਕਲਪਨਤੇਗਹਿਤਏਧੂਜੀਨੇਕਹਾਸੁਣਨਨਕਤਪਾਜੀਤੁਝਕੋਨਿਰੰਕਾਰਕਰ
ਤਰਦੀਬਗੀਕਿਰਪਹੋਈਏਬਡੇਬਡੇਭਗਤਹੋਏਹੈਨਪਰਇਬੋਤੇਝੀਕੋਈਨ
ਹੀਪਹੁਚਿਆਏਕਤੁਹੀਆਇਪਹੁਚੇਹੋਕਲੀਕਲਾਵਿਚਵਡੁਭਗਤਏਜੋਤੇ
ਰੇਨਾਮਲਗੋਗਾਸੋਈਸੀਸੁਭਤੇਉਧਰੇਗਾਜਿਸਪਰਤੇਗੀਖੁਸੀਹੋਇਗੀਉਸ
ਪਰਨਿਰੰਕਾਰਕੀਭੀਖੁਸੀਹੋਇਗੀਹੇਤਪਾਜੀਜਹਾਕਹਾਤੁਮਾਰੀਹੀਜਾਹਿਗਾ
ਏਜਹਾਚਹੋਤਹਾਹੀਖੋਲੋਤਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਧੁਰਭਗਤਪਾਸੋਵਿਦਿਆਹੋਏ
॥ਆਗੇਸਾਖੀਸਚਖੰਡਮੇਜਾਵਟੇਕੀ॥

ਤਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਧਰਸਚਖੰਡਦਰਬਾਰਮੇਪਹੁਚੇਜਹਾਬਡਾਪ੍ਰਕਾਸਹੈਪ੍ਰਕਾ
ਸਰੂਪਤਖਤਕੇਉਪਰਸਤਨਿਰੰਕਾਰਬੈਠੇਹੈਕੋਟਨਕੋਟਭਗਤਅਰਅਵਤਰਹਾ
ਏਜੋਰੂਕਰਖੜੇਹੈਅਤੇਬਾਬਨਾਨਕਜੀਤਿਸਕੋਟਨਕੋਟਸੂਰਜਕੀਨਿਆਈਪ੍ਰ
ਕਾਸਕੋਟਨਕੋਟਚੰਦਮਾਕੀਨਿਆਈਸੀਤਲਤਾਤਿਸਪ੍ਰਕਾਸਮੇਪ੍ਰਵੇਸਕੀਅ
ਜੋਤਰੂਪਭਗਵਾਨਕੀਉਸਤਤਿਕਰੀਜੈਸੇਮਸਾਲਬਲਤੀਅਗਨਕੋਕੁੰਡਮੇ
ਪ੍ਰਵੇਸਕਰੇਤਿਸੀਤਰਾਪ੍ਰਕਾਸਕੇਮੰਦਰਮੇਜਾਇਪਹੁਚੇਆਗੇਸਾਚਾਨਿਰੰਕਾ
ਰਵਿਸਨਰੂਪਸਰਬਸਾਮਰਬਸਰਬਸਕਤੀਵਨਭਗਵੰਤਨੇਕਹਾਆਉਨਾ
ਕਭਗਤਤੂੰਸੇਮੇਅਰਮੇਸੋਤੂੰਤੇਰੇਅਰਮੇਰੇਮੇਭੇਦਕੋਈਨਹੀਹੋਨਾਨਕਤਪਾ
ਸਤਨਾਮਕਾਉਪਦੇਸਵਿਡ੍ਰੁਇਕਰਆਏਹੋਤਗੁਰੂਜੀਕਹਾਜਹਾਆਪਕੀਆ
ਗਿਆਭਈਤਹਾਸਤਨਾਮਕਾਚਕਰਠਿਰਿਆਏਜਹਾਆਪਕਾਹੁਕਮਹੋਵੇਗਾ

ਤਹਾ ਸਤਨਾਮਕ ਚਕਰ ਫੇਰੇਗਾ ਜਿਉ ਆਪਕੀ ਰਜਾਇ ਪੈ ਤਿਉ ਹੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਰ
ਹਵੇਗਾ ਐਸਾ ਕਹਿ ਸੋਦਰ ਕ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਚਰਿਆ ਉਸਤਤਿ ਮੇ
ਜਿਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ। ਵਾਜੇ ਨਾਵ ਅਨੇਕ ਅਸੀਖਾ
ਕੇਤੇ ਵਾਵਣ ਹਰੇ। ਕੇਤੇ ਗਾਪਗੀ ਸਿਉ ਕਹੀ ਅਨ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣ ਹਰੇ। ਗਾਵਹਿ ਤੁ
ਹਿ ਨ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੀਤਰ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੇ। ਗਾਵਹਿ ਚਿਤ ਗੁਪਤ
ਲਿਖ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਾ ਲਿਖ ਧਰਮ ਵੀਰ ਹਰੇ। ਗਾਵਹਿ ਈਸਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨ
ਸਦਾ ਸਵਰੇ। ਗਾਵਹਿ ਇੰਦਾਇੰਦਾ ਸਣ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਨ ਲੇ। ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ
ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰ ਗਾਵਨ ਸਾਧਿ ਵੀਰ ਹਰੇ। ਗਾਵਨ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੁਖੀ ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ
ਕਰਾਰੇ। ਗਾਵਨ ਪੰਡਤ ਪੜਨ ਰਖੀ ਸਰ ਜਗਜੁਗ ਵੇਦਾ ਨ ਲੇ। ਗਾਵਹਿ ਮੋਹਣੀ

ਆ ਮਨ ਮੋਹਨ ਸੁਰਗ ਮਛਪਾਇਆ ਲੇ। ਗਾਵਨ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠ ਸਠਤੀ
ਰਬ ਨ ਲੇ। ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੁਰਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਰੇ। ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ
ਮੰਡੁਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਰੇ। ਸੇਈ ਤੁਪਨੇ ਗਾਵਹਿ ਜੋਤੁ ਧਰਾਵਨਰ
ਤੇਤੇ ਰੇਗਤ ਰਸਾਲੇ। ਹਰ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨ ਸੇਮੈ ਚਿਤਨ ਆਵਨ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀ
ਚਾਰੇ। ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਦਾ ਸਚ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਈ। ਹੈਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇਨ
ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜੀਨਿ ਰਚਾਈ। ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭੁਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨ ਸੀਮਾਇਆ
ਜਿਨ ਉਪਾਈ ਅਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਮਾਪਣਾ ਜੀਵਤਿ ਸਦੀ ਵਡਿਆਈ। ਜੇ
ਤਿਸਭੁ ਵੈ ਸੇਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ। ਸੇਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾ
ਹਿ ਬੁਨਾਨ ਕਰਹੁ ਟਰਜਾਈ। ੧॥ ਐਸਾ ਸਰਖੰਢੇ ਜੀਸਮੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀਬ

ਸਦੇਹੈਨ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਜੀ ਦੀ ਰਸਨ ਤੇ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਸਤਨਿਰੰਕਾਰੁ ਕਮ ਕੀਅ
 ਹੇ ਨਨਕ ਚਰ ਬੇਦ ਅਗੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਵੀਏਹੈ ਸੋਤਿਨ ਵੇਦਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਅਬ ਕੇ ਜੀ
 ਵਾਕੇ ਨਹੀ ਰਹੀ ਕਲਜੁਗ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਰਕੇ ਜੀਆ ਦੀ ਬੁਧ ਮਲ ਭਈਹੈ ਕੂੜਕੁ
 ਸਤਕਰਕੇ ਵੇਦਾ ਦੀ ਉਸਨ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਬ ਤੂੰ ਜਾਇਕੇ ਪੰਜਵੇ ਵੇਦ ਨਾਮ
 ਕੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਾ ਭਾਖਾ ਬਣੀ ਦੁਆਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਜਿਸ ਕੋ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੁਣਕੇ ਜੀਵਾਂ
 ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਮਥਾ ਦੇ ਕਿਆ ਹਾਥ ਜੋੜਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਭਗਵਨ ਸਤਸ
 ਰੂਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਪ ਕੀ ਸਹਾਇਤਾ ਸੇ ਸਭ ਕੁਛ ਹੋਵੇਗਾ ਸਭ ਕਾਰਜ ਆਪਨੇ ਹਾ
 ਸ ਕਰਨੇਹੈ ਜੈਸੇ ਏਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾ ਸੰਬੁਧ ਹੋਵੇ ਤਿਸੇ ਸੇ ਬੋਝ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਹਰ
 ਆਵੇ ਭਿਸੀਤਰਾ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਜੀ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮੰਦਰ ਤੇ ਬਾਹਰ ਆਏ
 ਧ੍ਰੁਵ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਲਮੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਧ੍ਰੁਹ ਨੇ ਪੁਛਾ ਹੇ ਨਨਕ ਤਪਾਜੀ ਕੋ ਸਾ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰ
 ਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ਕੋ ਦੇਖਿਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਹਮ ਅਪਨ ਏਕੋ ਕਾਰ ਕੋ
 ਦੇਖ ਆਏਹੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਤਖਤ ਪਰ ਬਿਰਾਜ ਰਿਹਾਹੈ ਪ੍ਰਬਲ ਜੋਤ ਹੈ
 ਬਡਾ ਅਸਚਰਜ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਦਰਸਨ ਕੀਏ ਤੇ ਦੁਬਧਾ ਦੂਰ ਭਈਹੈ ਦੁਖ ਦੂਰ ਭੁ
 ਏ ਸੁਖੀ ਹੁਏਹੈ ਇਤਨ ਕਹਿ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਧ੍ਰੁਹ ਭਗਤ ਕੋ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਸ
 ਤ ਕਰਤਾਰ ਕਹਿ ਕਰਚਲੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਭੀਨਾਲ ਹੋਲੀਆ ਅਖੰਡ ਪਰਬਤ ਤੇ
 ਉਤਰੇ ਮਰਦਾਨ ਭੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਅਸੀ
 ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਚਾਲੀ ਲਖ ਜੋਜਨ ਆਏਹਾਂ ਅਤੇ ਧ੍ਰੁਹ
 ਗਤ ਉਨਤਲੀ ਲਖ ਜੋਜਨ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਉਚ੍ਰਾਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਅਸਨਾਇਕ ਲ
 ਖ ਜੋਜਨ ਧ੍ਰੁਹ ਤੇ ਪਰੇਹੈ ਅਤੇ ਪਰੇ ਕੁਛ ਸੁਧ ਸੁਮਰ ਨਹੀ ਓਹ ਕਰਤਾਰ ਬੇਸੁਮਰ
 ਹੈ ਜੋ ਕੁਛ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆਹੈ ਸੋ ਦੇਖਿਆਹੈ ਧ੍ਰੁਹ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾ
 ਦ ਭਗਤ ਦਤਾਰੂ ਉ ਵਰਗੇ ਸਭ ਉਰੇ ਹੀ ਪੜ੍ਹੇਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾ ਤੁਸਾ ਓਪਰ ਵੇਡੀ ਮਿ
 ਹਰਵਾਨਗੀ ਹੋਈਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬੇਜਾਇ ਪਹੁਚੇਹਾਂ ਉਸਦੇ ਪਸਾਰੇ ਦਾ ਅੰਤ ਸੁਮਰ
 ਕਈਨਹੀ ਓਹ ਆਪ ਹੀ ਮਹਿਰਮਾਹੈ ਸਿਸਟ ਕੇ ਕਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ
 ਓਹ ਭੀ ਅਤਿ ਪਾਇਬ ਕੇ ਹੈਨ ਕਿਸੇਨੂੰ ਅੰਤ ਨਹੀ ਆਇਆ ਓਹ ਪਰਮੇਸਰ ਆ
 ਪਣੀ ਕੁਦਰਤ ਕੇ ਅਪੇਹੀ ਜਣੈ ਕਮਲਾ ਸੀਸਰ ਅਵਤਾਰ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਆਖ
 ਦਾਹੈ ਉਨ ਭੀ ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਤੁਸ
 ਕਈ ਪੁਰੀਆ ਦੇਖੀਆਹੈਨ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਅਖੀਆ ਮੀਟੋ ਕਈਆ ਪੁਰੀਆ

ਵਿਚ ਫਿਰਕੇ ਦੇਖਿਆ ਸਮੁੰਦਰ ਪਹਾੜ ਨਦੀਆਂ ਅਨੇਤਾ ਸਿਸਟੀ ਅਕਾਸ ਪ
 ਰਤੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪੁਰੀਆਂ ਮਨੁਖ ਦੀਆਂ ਪੁਰੀਆਂ ਅਨੇਤਹੀ ਕੋਤਕ ਦੇਖੇ
 ਫੇਰ ਅਖੀਆਂ ਖੋਲਨ ਤ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਦੁਹਨੇ ਬਾਬੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਏਕੇ
 ਆ ਤੇ ਕਹਾ ਧੰਨ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਤੁਸੀਂ ਧੰਨ ਹੋ ਅਪਾਰ ਪੁਰਸ਼ ਹੋ ਜੋ ਕੁਛ
 ਦੇਖਣਾ ਸੀ ਸੋ ਸਭ ਕੁਛ ਦੇਖ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਸ
 ਉਪਰ ਕਰਤਾਰ ਕਰੋ ਪਉਦੇ ਚੈ ਸੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਣੈਗਾ ਜਿਸ ਤਾਈ
 ਕਰਤਾਰ ਮਿਹਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਬ
 ਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੰਸਾਰ ਪੁਰ ਕਰੋ ਪੀਬਹੁੰਤ ਜਿਸ ਪਾਸ ਚਾਰਟ ਕੇ ਜੁੜ ਦੇ ਹੈਨ ਚਾਕਰ
 ਹਾ ਹੋਈਆਂ ਹੈਨ ਅਕੇ ਕੋਈ ਦਿਨ ਹੁਕਮ ਚਲਾਵਦਾ ਹੈ ਏਹ ਜੀਵ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ
 ਪੁਰ ਬਹੁਤ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਏਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਸਭ ਕੁਛ ਨਾ ਸਵੀਤ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਾਸ
 ਤੇ ਸਭ ਉਠ ਉਠ ਜਾ ਦੇ ਹੈਨ ਮੇਰੀ ਅਜ ਕਲ ਨੂੰ ਇਵੇ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਸੋ ਕਰਤੇ ਨੇ ਇ
 ਨਾ ਜੀਵਾ ਦੀ ਮਤ ਭਰਮਾਇ ਛਡੀ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਸਤ ਜੀ ਸਤ ਜੋ ਕੁਛ
 ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਸਭ ਸਚ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਪ
 ਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਕਿ ਤਨੇ ਜੋ ਜਨਾ ਫਿਰ ਆਏ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ
 ਹੁਣ ਕਲਕ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤੇ ਦੋ ਉਲਖ ਜੋ ਜਨਾ ਫਿਰੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਖੋ ਭਾ
 ਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਕਿਧਰੇ ਚਲੀਏ ਤਾ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਜਿਧਰੇ ਤੁਹ
 ਠੀਰ ਜਾਇ ਹੋਵੇ ਤਿਧਰੇ ਚਲੇ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਤ੍ਰਿਹ ਬੰਦਰ ਦੇ ਰਾ
 ਹ ਉਪਰ ਹਾਂ ਸੁਰਤ ਬੰਦਰ ਚਪਟਾ ਬੰਦਰ ਤੇ ਨਕਟਾ ਬੰਦਰ ਅਤੇ ਸੇਧਾਇ ਬੋ ਮ
 ਛਲੀ ਬੰਦਰ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਹੜੀ ਬੰਦਰ ਦਾ ਰਾਹੁ ਏਹ ਖਰਾ ਹੈ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਕਹਾ ਜਿਧਰ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਤਿਸ ਪਾਸੇ ਹੀ ਚਲੇ ਜੀ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਲਕ ਪਰਬਤ ਉਤੇ ਉਡਾਹੀ ਲੀਤੀ ਸੀਲ ਪਰਬਤ ਤੇ
 ਆਏ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕਿਤਨੇ ਜੋ ਜਨਾ ਆਏ ਹਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕ
 ਹਿਆ ਯਾਰਾ ਲਖ ਜੋ ਜਨ ਸਭ ਤੇਰਾ ਲਖ ਜੋ ਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁ
 ਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਨਾ ਪਰਤ ਤੇ ਧੂਹ ਕਿਤਨ ਉਚਾ ਹੈ ਪੰਝੀ ਹਜਾਰ ਜੋ ਜਨ ਉਚਾ
 ਹੈ ਅਤੇ ਅਖੰਡ ਪਰਬਤ ਧੂਹ ਪਾਸ ਤੇ ਪਝਤਰ ਹਜਾਰ ਜੋ ਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਬਾ
 ਲੇ ਕਹਾ ਅਖੰਡ ਪਰਬਤ ਕਿਤਨ ਉਚਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਬੈਠਾ ਹੈ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਪੰਝੀ ਹਜਾਰ ਜੋ ਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਨਾਮ ਉਸਦਾ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਪਰਬਤ

ਹੈ ਗੁਰੀਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਇਥੇ ਕੋਈ ਸਾਧੂ ਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾਇ ਬੇਨਹੀ
 ਅਗਲੇ ਪਰਬਤ ਤੇ ਪੈ ਉਥੇ ਚਲ ਗੇ ਪਰ ਮਰਦਾਨ ਕੁਛ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹਈ ਕੁਛ ਖਾ
 ਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਇਥੇ ਪੰਛੀ ਭੀ ਨਜਰ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਮੈ ਕਿ ਆਖਣ
 ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸਾਧੂ ਅਗੋਂ ਲਿਖਾ ਰਖਿਆ ਹੈ ਜੇ ਖਾਵੀਏ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾ
 ਨੀ ਹੋ ਜੇ ਉਚੀ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਖਾਵਾਏ ਉਥੇ ਜਾਇਕੇ ਜਿਤਨੇ ਫਲ ਖੁਸੀ ਆਵਨੀ ਸੇਖ
 ਚ ਲੈ ਭੀ ਆਵੀ ਮਰਦਾਨੇ ਜਾਇਕੇ ਰੂਠ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਫਲ ਫਲੇ ਖੜੇ ਹੈਨ ਬਹੁ ਬਿ
 ਰਫੁ ਖੜੇ ਤੇ ਹੈਨ ਫਲ ਤੇ ਫੁਕੇ ਖਾਧੇ ਸੁਆਦਲਗੇ ਸਫੁ ਸੁਕੇ ਨਹੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖ
 ਧਿਓਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੇਰੁ ਆਂਦੇ ਓਸ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਖਾਹੁ ਬਲ
 ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਭੀ ਖਾਵੋ ਬੜੇ ਮੈਨੁ ਭੀ ਦੇਵੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨ ਤਾਂ
 ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰਾ ਪੇਟ ਬਹੁਤ ਭਰਿਆ ਹੈ ਇਕ ਦੇਇ ਦੇ ਦੇਵੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਮ

ਰਦਾ ਉਥੇ
 ਇਥੇ ਹੋਸੀ
 ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸ
 ਜਿਆਸੀ ਤ
 ਮਰਦਾਨ ਅ
 ਕਹਿਆ ਤੁਨ
 ਇਥੇ ਕਰ

ਖਾਕਿਉ ਆ
 ਮਰਦਾਨੇ ਕਹ
 ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ
 ਗੁਰੂਜੀ ਕਹ
 ਸਾਤੇ ਨੂੰ ਕੁਛ
 ਹੀ ਭੁਖ ਫਲ
 ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕ

ਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਇਹੁ ਫਲ ਤਾਈ ਦੇਹੀ ਜਾ ਦੇਹੈ ਨ ਇਨ ਦੇ ਖਾਵਣ ਵਾਲ ਇਥੇ ਕੋਈ
 ਨਹੀ ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਇਨ ਦੇ ਖਾਵਣ ਵਾਲ ਕੋਈ ਨਹੀ ਦੇਵੇ ਤਾ ਇਹੁ ਫਲ ਪੈ ਦੇਨ
 ਹੋਵਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਇਥੇ ਸਾਨੂੰ ਤਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਵਿਸਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸਦਾ ਹੈ
 ਤਾ ਦੇਸੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨ ਇਹੁ ਕੁਦਰਤੀ ਅਹਾਰ ਹੈ ਗੁਪਤ ਜੋ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਹੈ
 ਨ ਤਿਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਇਹੁ ਫਲ ਕਰਤਾਰਨੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਅਸੀ ਤਾ ਗੁਪਤ
 ਨਹੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮਹਾ ਪੁਰਖਾ ਵਿਚ ਤੇ ਗੁਪਤਾ ਵਿਚ ਭਿੰਨ ਭੇਦ ਕੁਛ ਨਹੀ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੀਏ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨ ਸੁਆਦ ਹਛਾ
 ਲਗਾਹਈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਉਥੇ ਕਿ ਆਕਰਨਾ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਤੇ ਇਥੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ
 ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨੇ ਜੇ ਉਥੇ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੇ ਇਥੇ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਜੇ ਇਥੇ ਕਰਨਾ
 ਹੈ ਜੇ ਉਥੇ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਚਲੋ

ਅਮਰੀ ਸਾਖੀ ਅੰਹਰ ਪਰਬਤ ਕੀ ਚਲੀ।

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੀਲ ਪਰਬਤ ਤੇ ਉਡੀਕੀ ਤੀ ਅੰਹਰ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆ
 ਏ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਕਿਥੇ ਆਏਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਨਉਲਖ ਜੋਜਨ ਆਏਹਾਂ
 ਸਭੇ ਬਾਈਲਖ ਜੋਜਨ ਆਏਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਧ ਕਿਥੇ ਹੈ ਚਲੇ
 ਮਿਲੀਏ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਉਤਾਵਲ ਨਾਹੇ ਇਤਨੇ ਮੈ ਸਾਧ ਕੁਟੀਆ ਵਿਚੇ ਨਿਕ
 ਲਾ ਆਇਆ ਤੇ ਪੁਛਿਓ ਸਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਮ ਕੋਟੇ ਹੋ ਤੁਮ ਰਾਨ ਮਕਿਆ ਪੈ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕਹਾ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਬੰਦੇਹਾਂ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਸਾਧਨੇ ਕਹਾ ਮੈਨੇ ਤੂੰ
 ਉਨਾਨਕ ਤੁਪਾ ਸੁਨਿਆ ਬਾ ਅਪਨੇ ਗੁਰੂ ਸੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਮ ਰਾ ਤੁਮ ਰੇ
 ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਪੈ ਤੁਓ ਸਾਧਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਕਾਲਿਆਨ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ
 ਸੀਲ ਸੈਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਓਹ ਮੁਝੇ ਕਿਆ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲਿਆਨ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਸੀ
 ਲ ਸੈਨ ਜੀ ਕਹਾ ਬਾ ਤੇਤੇ ਜੁਗ ਮੈ ਨਾਨਕ ਤੁਪਾ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਏਈ ਬਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਹਾ ਮੁਝੇ ਦਰਸਨ ਕਰਾਵਹੁ ਤਾਂ ਕਾਲਿਆਨ ਨੇ ਜਾਇਕੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਕਹਾ ਨਨ
 ਕ ਤੁਪਾ ਜੀ ਆਏ ਹੈ ਦਰਸਨ ਦੇਵਹੁ ਲੇਵਹੁ ਤਾਂ ਸੀਲ ਸੈਨ ਅਪਨੀ ਸਮਾਧੀ ਤੇ
 ਉਤ ਬਾਨਹੋ ਇਕਰ ਕਹਾ ਭਾਈ ਉਨਕੋ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਇ ਲੇਹੁ ਕਾਲਿਆਨ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੋ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਅੰਦਰ ਲੇਗਾਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਸੀਲ ਸੈਨ ਕੋ ਕਰਤਾਰ
 ਕਰਤਾਰ ਕਹੀ ਸੀਲ ਸੈਨ ਕਹਾ ਅਓ ਤੁਪਾ ਜੀ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ
 ਹੈ ਆਪ ਆਏਹੋ ਸੀਲ ਸੈਨ ਪੁਛਿਆ ਤੁਪਾ ਜੀ ਕਉਨ ਕਲਾ ਸੇਈ ਹਾਏ
 ਹੋ ਤੁਮ ਰਾ ਗੁਰੂ ਕੋਨ ਹੈ ਬਿਦਿਆ ਕੋਨ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸਚ ਕੀ ਕਲਾ ਸੇਤੀ ਏ
 ਬੇ ਆਏਹਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਡਾ ਕਰਤਾਰ ਹੈ ਬਿਦਿਆ ਜਨ ਕਰਾਜ ਕੀ ਪਾਈ ਹੈ ਅਮਰ
 ਅਜੂਨੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਪਕੜ ਮੰਗਾਏਹਾਂ। ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਤੇਤੇ ਮੈ ਰੁਏ ਹੈ ਹੁਣ
 ਕਲਾ ਜੁਗ ਹੈ ਵਿਚਲੇ ਜੁਗ ਕਹਾ ਰਹੇ ਤੇਤੇ ਮੈ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਹੋਤੇ ਦੁਆਪਰ ਮੈ
 ਪਾਠੁ ਵਾਕੇ ਅਬ ਨਾਨਕ ਤੁਪਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸੀਲ ਸੈਨ ਕਹਾ ਅਬ ਇਖ ਪਰਬਤ ਪਰ
 ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਕੋ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਰਾਜਾ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਤੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇਗੇ ਮੇਸ
 ਨਿਰਮਲ ਦਰਸਨ ਹੋਇਗਾ ਉਹ ਹੋਰ ਕੋ
 ਈਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਖ ਪਰ
 ਬਤ ਪਰਗਏ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸੁਖ ਦੇ

ਵੇਕੋਕਾ ਦੁਆਰ ਖੋਲੇ ਨਨਕਜੀ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇਵਣ ਲੇਵਣਾਏ ਇਤਨੇ ਮੈ ਬਾ
ਬਾਨਕ ਜੀ ਪਹੁੰਚੇ ਖੁਲੇ ਦੁਆਰ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਨੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੋ ਅਪਣੇ ਗਲੇ
ਲਗਾਇਆ ਬਡੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਸੇ ਦਰਸਨ ਭਾਇਆ ਬਡੀ ਖੁਸੀ ਭਈ ਰਾਜਾ ਜਨਕ
ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਅਬ ਕੋ ਨ ਜਾਪ ਜਪ ਤੇਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਮਾਰੀ ਕਿਰਪਾ ਕਾ ਜਾਪ ਜਪ
ਨੇ ਤੇ ਭੀ ਨਤਾ ਪਵਰੇਹੇ ਗਏ ਹੈ ਅਪਨੇ ਅੱਖ ਕੋ ਪਛਾਨ ਲੀਆ ਹੈ ਦੇਖ ਰਹਿ ਤੇ ਹੋਇ

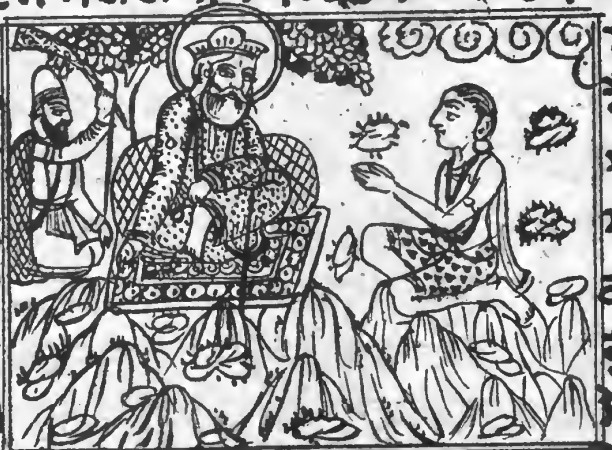
ਅਹੋ ਤਬ ਜਨਕ
ਕਤ ਪਤਮ ਨਿਰ
ਚੋਹੇ ਜਹਾ ਚੋਹੇ ਤੁਹਾ
ਹੀ ਨਹੀ ਰਹਾ ਕਿ
ਵਡੀ ਨਹੀ ਤੁਹਾ
ਹੋ ਰਾਜਾ ਜੀ ਆਪ
ਹੈ ਮਾਤ ਲੋਕ ਕੀ

ਜੀ ਕਹਾ ਹੋ ਨਨ
ਬਾਣ ਪਦ ਕੋ ਪਦ
ਗੋ ਅਟਕਾ ਉਕ
ਸੀ ਬਤ ਕਾ ਦੁਰ
ਰੂਨ ਨਕ ਜੀ ਕਾ
ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਭਈ
ਭਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭ

ਈਹੈ ਆਪ ਭੀ ਨ ਮਪਰ ਮੇ ਸਰਕਾ ਜਪ ਅਵਰ ਕੋ ਭੀ ਜਪਾਓ ਜੇ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾਲਗੇ
ਗਾ ਸਭ ਉਧਰੇਗਾ ਜਨਕ ਰਾਜਾ ਕੀ ਆਗੀ ਆਪਾਇ ਨਨਕ ਜੀ ਮਾਤ ਲੋਕ ਕੋ ਚਲੇ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨ ਸੀਗਹੀ ਮੀਨ ਪਰਬਤ ਪਰ ਆਇ ਬੈਠੇ ਬਾਲੇ ਪਾਛਿਆ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੀਲ ਪਰ
ਰਬਤ ਕਿਤਨ ਉਰ
ਲਖ ਜੋ ਜਨ ਉਰਹੈ
ਸਿਧ ਆਇ ਮਲਿ
ਤਪ ਜੀ ਏਹ ਸਿਧੋ
ਕਿਸਤਰ ਆਏਹੇ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰਬ

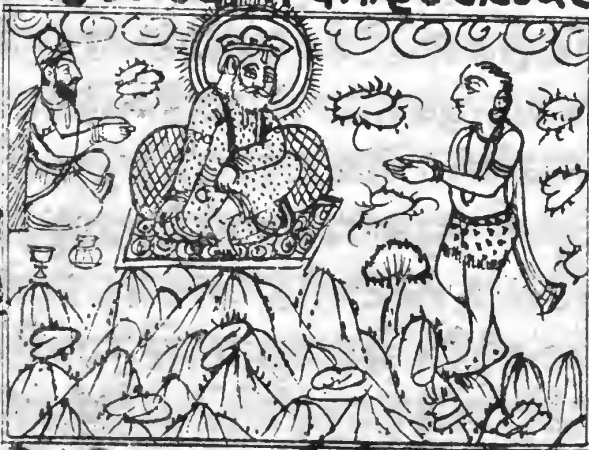
ਬਤ ਤੇ ਇਖਨ ਪ
ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ
ਇਤਨੇ ਮੈ ਹਨੀਫ
ਆ ਕਹਿ ਓਸ ਹੇ
ਕੀ ਜਾਹਗਾ ਮੇਤੁਮ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਏਕ
ਮੇਵੈ ਆਪ ਕਹੈ ਜਿ

ਸਕੀ ਸਕਤ ਤੇ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਹੋਤੈ ਆਵਣ ਜਾਣ ਕਾ ਭਰਮ ਤੁਹਾ ਤੁਮ ਨਾ ਵਿਚ ਹੈ ਸੇ
ਆਤਮਾ ਸਭ ਭਰਮ ਮੋਹ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹਨੀਫ ਕਹਾ ਹੋਤ ਪਾਜੀ ਜੋਗ ਬਿਨ ਮਨ ਨਿ
ਰਮਲ ਨਹੀ ਹੋਦਾ ਤੁਮਾਰਾ ਮਨ ਕਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿਰਮਲ ਭਾਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈਹ
ਨੀਫ ਸੀਤ ਜੀ ਪ੍ਰਣਯਾਮ ਕੇ ਤੀਨ ਕਰਮ ਹੈ ਪੂਰਕ ਕੁੰਭ ਕਰੇ ਚਕ ਪ੍ਰਣਨੀਰੋਕਣ
ਖੋਰਣ ਰਹਿਰਾਉਣ ਮਨ ਨੂੰ ਵਿਕਰਾਂ ਤੇ ਹਟਾਵੇ ਸੁਧ ਆਤਮੇ ਨਾਮ ਜਪੈ ਤਉ ਮਨ

ਸੁਧਹੋਤਾਏ ਏਹ ਬਰਨ ਸੁਨਹਨੀ ਸਿਤਰਲਦਾਰਿਹਾ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਉ
ਠਕਰ ਘਿਰਾਨ ਪਰਬਤ ਪਰ ਆਏ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਭੀ ਕੋਈ ਰਿਖੀ
ਸਰਹੈਗਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਆਇੰ ਮਲੇਗਾ
॥ ਆਂਗੇ ਸਾਖੀ ਰਿਖੀ ਸਰਨ ਲਹੇਈ ॥

ਘਿਰਾਨ ਪਰਬਤ ਤੇ ਇਕ ਬਹੁਤ ਲਾਉ ਹੈ ਸੀ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਜਲ ਸੇਕੁ ਰਿਆ
ਹੁਆ ਬਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਨ ਨ ਲਗੇ ਕਰਨ ਇਕ ਰਖੀ ਸਰ ਆਇ ਕੇ ਕਹਨ ਲਗਾ
ਸੁਣ ਬਾਈ ਤੂੰ ਅਸਨ ਨ ਕਿਸ ਦਾ ਸਤੇ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸਾਂਗ ਬੁਗਤ ਕੇ ਕਰਤਾ ਹੈ ਓਹ ਬੁ
ਗਤ ਅੇ ਸੇ ਜਾਣਤੂੰ ਜੈ ਸਾ ਕੁ ਮੇਰ ਰਿਖੀ ਸੁ ਮੇਰ ਪਰ ਅਚਲ ਬੈਠਾ ਹੈ ਕੁਭੀ ਡੁਲਤਾ
ਹੀ ਜੈ ਸੇ ਮਛੀ ਜਲ ਮੇਤ ਰੰਗ ਕਰਤੀ ਹੈ ਬਿਛੜੇ ਤੇ ਮਰ ਜਾਤੀ ਹੈ ਯੇਹ ਕਰਤ ਬੁਓ
ਨ ਕੇ ਹੈ ਤੂੰ ਉਨ ਹੋ ਜੈ ਸਾ ਹੈ ਜੋ ਯੇਹ ਸੁ ਅੰਗ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਇਸ ਨ
ਨ ਏਕੇ ਕਾਰ ਕੇ ਦਰਸਨ ਤੇ ਕੀ ਆਏ ਸੁ ਅੰਗ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਭੁੰਡਾਰ ਤੇ ਲੀ ਆਏ ਕੁ
ਮੇਰ ਜੈ ਸਾ ਚਿਤ ਠਹਿਰਿਆ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਨਾਮੋ ਨ ਨ ਕਮੀ ਨ ਤਰੰਗ ਕਰਤਾ ਹੈ ਭੂ
ਲ ਕੇ ਭੀ ਵਿਛੜੇ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਹੈ ਤਾਉ ਸਰਿਖੀ ਕਹਿਆ ਕਲ ਜੁਗਾਣ
ਚ ਨਾਨਕ ਤਪਤੁ ਹੀ ਹੁਆ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਜਨ ਕਜੀ ਸਰੀਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮੈ ਹੀ ਹੋ ਅਪ
ਕਾ ਨਾਮ ਕਿ ਆ ਹੈ ਰਖੀ ਸਰ ਕਹਾ ਸੁਖ ਚੈਨ ਰਿਖੀ ਨਾਮ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੂੰ ਓਹ
ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਜਨ ਕਜੀ ਕੀ ਸਿਹਜਾ ਸਵਾਰੂਥ ਉਸ ਰਿਖੀ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈਂ ਭੀ ਓਹੀ ਹੋ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਓਹ ਰਿਖੀ ਆਪ ਸਵਿਚ ਗਲ ਕੰਠ ਲਗੇ ਰਿਖੀ ਨੇ ਕ

ਹਾ ਚਲਹੁਤ ਪਸੀ
ਰੀ ਅੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਉਹੀ ਦੇਵੀ ਅੇ ਜੀ
ਰਾਮ ਕੀ ਰਜਾਇ ਹੈ
ਖੇਲਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉ
ਉਲਕ ਪਰਬਤ

ਕੁਟੀ ਆਮੇ ਠਹਿ
ਹਾ ਹਮ ਕਉ ਰਜਾ
ਰਿਖੀ ਕਹਾ ਤੁਮ ਕੋ
ਜਹਾਂ ਜਾਏ ਤੁਹੀ
ਦਿਆ ਹੋਵੇ ਰਿਖੀ
ਬੋਓ ਭੁਗੀਲੀਤੀ
ਤੇ ਆਏ ਯਰਾਲ

ਖ ਜੋ ਜਨ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਕੇਹੇ ਬੰਦਰ ਦਥਾ ਹੁਪੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਾ ਪਹਿਲੇ ਘੁਰਾਟ ਬੰਦਰ ਆਵੇਗਾ ਫੇਰ ਲਾਹੜੀ ਬੰਦਰ ਆਵੇਗਾ ਤੀਜਾ ਮ
ਛਲੀ ਬੰਦਰ ਆਵੇਗਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਕਿਸ ਖੰਡ ਵਿਚ ਜਾਇ

ਪਹੁੰਚਗੇ ਹੇਮਰਦਾਨ ਭਾਰਥਖੰਡ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਗੇ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਅਸਾਨੋਖੰ
 ਡੁਪਿਥਮੀ ਨਦੇਖੀ ਤਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਕਿਪਰਸਦੀਖੰਡ ਭਾਰਥਖੰਡਨੂੰਹੀਕਹੀ
 ਵਾਧੇ ਤੇਭਾਰਥਖੰਡ ਤਾ ਤੋਨੇ ਦੇਖਿਆਹੀਏ ਚਲ ਅਥਿਜਨੀਖੰਡ ਦਿਖਾਵੇਹਾ
 ਉਸਖੰਡ ਦੇਪੁਰਸਰਾਤਨੂੰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੋਇਜਾਦੇਹਨ ਅਖੀਮੀਟੋ ਜਦ ਅਖੀਆ
 ਖੋਲੀਆਂਤਾ ਅਥਿਜਨੀਖੰਡ ਵਿਚਬੈਠੇਹਾ ਉਥੇਦੇ ਸਭਲੋਕਦਰਸਨੂੰਆਏ
 ਉਥੇਦਾਰਾਜਾਬਾਬੇਦੀਰਰਨੀਲਾਗਾ ਰਾਜੇਕਹਾ ਮੇਰੇਪ੍ਰਸਾਦਛੋਕੇ ਗੁਰੂਜੀਕ
 ਹਾ ਬਾਲ ਤੂੰਸੇਰਕ ਰੂਪਹੋਜ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮੇਰੇਸੇਰਦਾ ਅਹਾਰਦੇਹ ਇਕਬੇਦਾ
 ਰਾਜੇਵਾਸੀ ਪੰਜਾਹਗਣੀਆ ਵਿਆਧੀਆ ਓਹਪੁਰ੍ਹੋਹੋਇਆ ਰਾਜਦੇਲਾਇਕ
 ਸੀਰਾਜੇਨੇਪੁਰ੍ਹਕੇ ਸੇਰਕੇ ਅਗੋਦੀਆ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਤੇਰੇਮਨਗਿਲਾਨਨਹੀਗਈ
 ਮੋਹਕਰਕੇਗਈਸੀ ਉਪਾਸਨਾਕਰਕੇਨਹੀ ਜੋਇਸਲੜਕੇ ਰਾਜਕਰਨਾਹੈਤਾਂਏਹ
 ਮਰੇਗਾਨਹੀ ਤੇਸੀਤ ਪਰਮੇਸਰਰੂਪ ਸਭਕੇਸੁਖਦਾਈਹੈ ਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏਪਰਮ
 ਸਾਲਬਣਵਾਈ ਰਾਜੇਦੇਬੇਟੇਨੂੰਪਹੁਲਦੇਕਰਸਿਖਕੀਆ ਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਕਰਾਇ
 ਆ ਬਚਨਕੀਆਨਾਮਜਪੇ ਅਗੋਕੋਸੀਖੰਡਕੋਗਏ ਹਰਵਰਖੇ ਨਾਮਭੀਏ
 ਉਥੇਦਾਰਾਜਾ ਤੇਪਰਜਾਦੇਲੋਕ ਸਭਅਇਚਰਨੀਲਗੇ ਰਾਜੇਰਣੀਕਹਾ ਮੇਰੇਪੁਤ੍ਰਨ
 ਹੀਕਿਰਪਾਕਰੋਤੇਰਾਜਾਭੀਮੇਰੇਅਨੁਸਾਰੀਰਹੇ ਬਾਬੇਬਚਨਕੀਤਾ ਸੰਤਾਕੇਅਗੋਨਿ
 ਵਚਲਿਆਕਰੋਪਰਮੇਸਰਵਲੋਸੁਖਦੁਖਹੋਵੇ ਸਹਾਰਸਨਤੇ ਸਭਕੇਮਿਠਾਬੋਲੋ
 ਬਾਬੇਦੇਲੋਗ ਇਕਲਾਚੀਦਿਤੀ ਕਹਾਦੇਪੁਤਰਾਇਕਪੀਹੋਵੇਗੀ ਸਦਾਸਤਨਾਮਕਾਜ
 ਪਕਰਨ ਰਾਜੇਕਹਾ ਕੋਈਕਲਾਇਬੇਰਹੋਬਚਨਹੋਇਆਕੜਾਹਕਰੋਸਹਿਰਮੇਵਰਤਾ
 ਇਆਕਰੋ ਅਰਦਾਸਕਰੋਸਭਕਾਰਜਰਾਸਹੋਵਨਗੇ ਅਤੇਸਬਦਰਿਦੇਮੇਧਰੇਨਿਵ
 ਣਾ ਸਭਅਗੋਖਿਮਾਕਰਨੀ ਮਿਠਾਬੋਲਣਾ ਏਹੁਵੁੰਨਤ੍ਰੈਵ੍ਰਿਤ੍ਰਖਦੇ ਹੇਰਾਜਾ ਤੇਰੇਪੁਰ
 ਪਰਮੇਸਰਪ੍ਰਸੰਨਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁਕਹਿਕਰ ਬਾਬਾਜੀਕੁਰਖੰਡਮੇਗਏ ਕੁਰਖੰਡਦੇ
 ਲੋਕਜੀਮਦਾਸੀਤਾਰੇਦੇਸਨ ਮਰਦਾਸੀ ਤਾਹਸਦੇਸਨ ਏਹੁਦੇਖਕਰਕੋ ਬਾਬੇਜੀ
 ਕਹਾ ਏਹਲੋਕਅਗਿਆਨੀਹੈਨ ਜੇਵਾਹਗੁਰੂਦੇਸਦੇਨੂੰ ਹਸਦੇਹੈਨ ਤੇਘਲੇਨੂੰਰੋਦੇ
 ਹੈਨ ਅਤੇਗਿਆਨੀਓਹੁਹੈਨ ਜੇਵਾਹਗੁਰੂਨੇਕੁੰਜੇਹਨਤੋਭੀਰਾਜੀਜੇਸਦੇਤੋਭੀਰਾਜੀ
 ਹਰਬਾਤਮੈਪ੍ਰਸੰਨਹੋਣਾ ਕੀਰਤਨਕਰਨਾਕੜਾਹਕਰਨਾ ਓਹਗਿਆਨੀਹੈਨ ਮਰਦਾਨੇ
 ਲੋਕਨੂੰਕਹਾ ਤੁਸੀਏਹੁਕੀਕਰਦੇਹੋ ਜਮਦੇਨੂੰਰੋਦੇਮਰਦੇਨੂੰਹਸਦੇਹੋ ਲੋਕਾਕਹਿਆ
 ਜੀਮਦਾਹੈਸੋਪਰਮੇਸਰਦੇਵਿਛੁੜਦਾਹੈ ਮਰਦਾਹੈਜੋਜਾਇਮਿਲਦਾਹੈ ਏਹਜਣ

ਕੋਰੋਹਸਦੇਹ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਏਹਭਗਵੰਤਦੀ ਮਾਇਆਕਰ ਏਹਜੀਵਜਮਦਾਮ
 ਰਦਾਹੈ ਜੁਨਾਵਿਚਕੁਟਕਦਾਹੈ ਮਿਲਦਾ ਸਤਸੰਗਕਰਕੋਹੈ ਤੇਜਿਨ ਪਰਮੇਸਰਦੇਹੁਕ
 ਮਨੁਸਤਕਰਕੇਮਨਿਆਹੈ ਉਨਨੁਸਦਾਮਨਿਦੋਹਤਹੈ ਜਿਨ ਆਤਮਾਨੁਸਤਕਰ
 ਮਨਿਆਹੈ ਸੋਕਰਤਾਰਤੇਨਹੀਵਿਛੁੜਦੇ ਆਤਮਾਮਕਾਸਦੀਨਿਆਈਸਾਰੇਪੂਰਨ
 ਹੈ ਤੁਹਾਹੁਸਦਾਰੇਣਾ ਵਿਅਰਥਹੈ ਲੋਕਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੋਬਾ
 ਬਾਜੀਸਾਧੀਕਲਿਆਣਕੋਰੇ ਬਾਬਾਜੀਹੁਕਮਕੀਆ ਤੁਸੀਪਰਮੇਸਰਨ ਚਿਤਕੋਰੇ
 ਹਮਰੋਗ ਪ੍ਰਿਥਵੀਵਸਣੇਕੋ ਸਬਦਗਿਆਨਕੋ ਰਸਭੋਗਣਕੋ ਦਿਤੇਹੈਨ ਏਹੋਗੁਣ
 ਦੇਦਾਤੇਨੁਨਾਵਿਸਾਰੇ ਏਹਸਰੀਰਕਰਮਾਦਾਬਿਰਛੁਹੈ ਸੁਭਕਰਮਕੋਰੇਤੁਹਾਧੀਕਲਿ
 ਆਣਹੋਵੇਗੀ ਨਾਮਜਪਿਆਕੋਰੇਕੜਾਹਕੋਰੇਅਰਦਾਸਕੋਰੇਮਨਵੰਛੁਤਰਸਹੋਵੇ
 ਗੀਏਹਬਚਨਸੁਣ ਸੁਭਲੋਕਚਰਨੀਲਾਗੇ ਬਾਬੇਕਹਾਭਾਈਸਚਿਆਂਗਹਿਣਾ
 ਆਪਸਮੇ ਮਿਲੇਤਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਕਹਿਣਾ ਕਰਤਾਰਪੁਰਭੋਰੇਸਰਖਣਾ ਏਹੁ
 ਬਚਨਕਹਿ ਬਾਬਾਜੀਕੁਰਖੰਡੁਮੈਗਏ ਕੁਰਖੰਡੁਦੇਲੋਕਾਦੀਹਜਰਾਬਰਸਾਦੀ
 ਉਮਰਸੀਸਦਾਜੁਆਨਗਹਿਦੇਸੇ ਸੁਭਲੋਕ ਬਾਬੇਦੇਚਰਨਪੁਰਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤੁ
 ਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ ਕਲਜੁਗਮੈਸੋ ਬਰਸਦੀਆਰਜਾ ਤੇਚਾਲੀਆਬਰਸਾਤੇਖੀ
 ਛੇਮਨੁਖਬੁਢੇਪੇਮੈਆਉਦਾਹੈ ਤੁਸੀਹਜਰਾਬਰਸਾਦੇਸਰੀਰਹੋਨਿਤਜਵਾਨਹਿ
 ਦੇਹੋਤੁਹਾਧੁੰਮੈਕਿਆ ਗੁਣਹੈਉਨਕਹਿਆ ਸਚਬੋਲਦੇਹਾਂਪ੍ਰਣਾਦਾ ਸੰਜਮਰਖ
 ਦੇਹਾਂ ਇਸੀਤੇਕਲਜੁਗਦਾਪ੍ਰਵੇਸਾਇਥੇਨਹੀਤੇਅਸੀਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਦੇਅਨਸਰਚ
 ਲਦੇਹਾਂ ਸੰਤਦਾਸੰਗਭੀਕਰਦੇਹਾਂ ਤਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸਤਿਨਾਮਜੋਪੇਜਗਤਦੇਕਾਰਜ
 ਭੀਸੋਰਨਗੇਪਰਲੋਕਭੀਸੋਰੇਗਾ ਧਰਮਦੀਕਿਰਤਕੋਰੇਵੰਡੁਖਾਵੇ ਲਾਹੇਵਿਚੋਦਸਣਿ
 ਧਰੇਓ ਕੜਾਹਕੋਰੇਅਰਦਾਸਕੋਰੇਤੁਹਾਡੇਸਭਕੀਮਰਾਸਹੋਵਨਗੇ ਏਹੁਬਚਨਕਰ
 ਗੁਰੂਜੀਇਲਾਬੁਤਖੰਡੁਕੋਗਏ ਬਣਾਵਿਚਜਾਇਉਤਰੇ ਉਥੇਕਈਕੋਰੇਰੂਸਿੰਘਾ
 ਦੇਬੈਠੇਹੈਸਨਮਰਦਾਨ ਬਾਲਾ ਦੇਖਕੇਡੁਰਗਏ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਸਬਦਗਾ
 ਉ ਸਭਸੇਰਤੇਰੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਦਗੇ ਸਬਦਗਾਵੇ ਸੇਰਆਏ ਬਾਬੇਪੁਛਿਆਤੁਸੀ
 ਕੋਣਹੋਉਨਕਹਿਆ ਅਸੀਤਮਸੀਜੋਨਪਾਪੀਹ ਤੁਹਾਡੇਦਰਸਨਤੇਸਭਾਉਧਰ
 ਹੋਵੇਗਾ ਤੇਗੁਜਰਨਸਾਧੀਸਉਜੋਜਨਤੀਕਜੋਪਸੁਪੰਛੀਅਸਾਖਾਧੇਹੈਨਹੁਣਜੋ
 ਕਈਸਾਰੇਵਿਚੋਊਘਲਾਵਦਾਹੈਅਸੀਖਾਂਦੇਹਾਂ ਸਾਡਾਤੁਸੀਉਧਰਕੋਰੇਤਾਬਾਬੇਜੀ
 ਬਚਨਕੀਤਾਹੁਣਤੁਸੀਮਨੁਖਜਨਮਪਾਓਗੇ ਸਾਡੇਸਿਖਹੋਣਾ ਨਾਮਜਪਣਾ ਤੇਤੁ

ਹਰੁਰਜਭੁਗਾਵਰੀ ਨਮਜਪੋਗੇ ਆਪਸਾਵਿਰਮਿਲੇਰੋਗੇ ਸਾਤੁਰਖੋਗੇ ਵੰਡਖ
 ਓਗੇ ਤਬਚੇਰੋਗੇ ਨਹੀਰਜਖੋਲਈਏਗਾ ਨਰਕਨੂੰਜਓਗੇ ਆਪਸਮੇਲਤ
 ਕੇ ਇਤਨਕਧਿਬਾਬਾਜੀ ਨਗਰਕੇ ਆਏ ਨਗਰਕੇਲੋਕ ਨਮਸਕਰਮਾਇਕੀ
 ਤੀਲੋਕਕਹਿਆ ਸਿੰਘਾ ਤੇਰੁਸੀਕਿਸਤਰ ਬਚੇ ਅਸੀਤੋਪਚਲਾਵੇਹਾਂ ਤੁੰ ਬਚ
 ਦੇਹਾਂ ਨਹੀਰਤਾਦਿਨਰੁਰਦੇ ਗਹਿਦੇਹਾਂ ਤਾਬਲੇਕਹਾ ਸਿੰਘਾਨੁਬਾਬਾਜੀ ਆਪਣਾ
 ਸਿਖਕੀਤਾਏ ਦੋਇਸੋ ਬਰਸਤਕਏ ਸਰੁਨਵੀ ਗਤੀਹੋਵੇਗੀ ਹੁਣਕਿਸੇਨੁਮਰਨ
 ਗੇਨਹੀ ਏਹਸੁਣਸਰੁਰਾਜਾਪਰਜਾ ਬਾਬੇਰੀਚਰਨੀਲਗੇ ਅਰਜਕੀਤੀਸਾਤੁਰੀ
 ਕਾਲਿਆਨਕਰੇ ਤਬਰਨਹੋਇਆ ਸਤਨਾਮਦਾਸਬਦ ਚਿਤਕਰਕੇ ਪੜੇ ਭੁਲਿਆ
 ਈਕਰੇ ਦਾਨਕਰੇ ਕਿਸੇਨਲਗੁਸਾਨਕਰੇ ਸਰੀਰਨੂੰ ਪਦਾਰਥਨੂੰ ਅਨਿਤਜਣੇ ਏਹ
 ਸਸੀਏ ਸਬਦਅੰਮ੍ਰਿਤਕੋਪੀਵੇ ਤੁਹਾਡੀਕਲਿਆਣਹੋਵੇਗੀ ਜੇਸਬਦਨੂੰਮੰਨਦੇ
 ਹੈਨ ਤਿਸਦੀਪਤਲੋਕਪਰਲੋਕਮੇਹੁੰਦੀਏ ਚਰਨਾਦੀਪਾਤਲਗੁਰੂਜੀਨੈ ਦਿਤੀਨਾ
 ਮਜਪਣਾ ਦਾਨਕਰਨ ਉਪਦੇਸਕਰਕੇ ਗੁਰੂਜੀਭਦਰਾਖੰਡਕੋ ਆਏ ਜੰਬੂਖੰਡ
 ਭੀਕਹੀਦਾਏ ਛੇਵਾਖੰਡਏ ਤਹਾਂਕਰਾਜਾਕੋਲਨਭੁਗੁਰੂਕੀਚਰਨੀਲਗਾ ਉਸ
 ਨੇਮੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਚਾਰਆਸ੍ਰਮਾ ਵਿਚੋਕੇਹਨੁ ਵਰਾਏ ਤਾਬਾਬੇਕਹਿਆ ਗ੍ਰਹਸ
 ਤਆਸ੍ਰਮਸਰੁਣਤੇਬਰਾਏ ਜੈਸੇਸਮੁੰਦਤੇ ਸਰੁਮੇਤੀਨਿਕਲਦੇਹੈਨ ਤੈਸੇਗ੍ਰਹਸਤ
 ਵਿਚੋਸਰੇਆਸ੍ਰਮ ਬਣਦੇਹੈਨ ਗ੍ਰਹਸਤਕਰਕੇਸਰੁਦੀਪਾਲਨਹੁੰਦੀਏ ਜੈਸੇਕਵਲ
 ਜਲਤੇਉਪਜਤਾਏ ਜਲਕਰਕੇ ਪਲਦਾਏ ਤਿਸੀਤਰਾਗ੍ਰਹਸਤ ਭੀਓਹੋਭੁਲਾਏ ਨ
 ਮਜਪੇ ਦਾਨਕਰੇ ਵੰਡਖਾਵੇ ਖੁਹੇਕਾਜਲਨਿਕਾਸੁਹੋਤਾਏ ਸੋਮੀਠਾਹੋਤਾਏ ਤੈਸੇਗ੍ਰਹ
 ਸਤਭੀਸਾਧਸੇਵਾਕਰੇ ਦਾਨਕਰੇ ਤੋਰੁਲਾਏ ਮਾਨੁਖਜਨਮਤੋਹੀਭੁਲਾਏ ਨਮਜਪੇ
 ਸਤਸੰਗਕਰੇ ਵੰਡਖਾਵੇ ਮਿਠਾਬੋਲੇ ਨਿਵਰਲੇ ਏਹਸੁਣਕੇਸਬਲੋਕ ਬਾਬੇਰੀਚਰ
 ਨੀਲਗੇ ਬਾਬੇਉਨਨੂੰ ਨਮਦਾਉਪਦੇਸਾਦਿਤਾ ਆਏਦੀਟਹਿਲਕਰਨੀ ਧਰਮਸਾਲ
 ਬਣਾਵਣੀ ਫੇਰਬਾਬਾਜੀ ਹਿਰੀਨਖੰਡਨੂੰ ਆਏਜੇਸਤਵਾਏ ਉਜਖੰਡਰੀਪ੍ਰਿਥ
 ਵੀਸਰੁਸੂਰਨਕੀਲਿਆਈ ਸਭਲੋਕਜਾਨਸੇ ਜਿਸਦੀਮ੍ਰਿਤਆਈਓਹਉਦੇ
 ਪਹਾੜਪੋਚੜਜਾਵੇ ਉਬੇਬੈਠਕੇ ਬ੍ਰਹਮਰੰਧ੍ਰਕੋ ਛੋੜਪਾਣਨਿਕਾਸਦੇਸੇ ਘਰਾਵਿਚ
 ਨਹੀਮਰਦੇਸੇ ਬਾਬੀਜੀਉਨਤੇਪੁਛਾ ਏਹਕਿਸਦਾ ਉਪਦੇਸਾਏ ਤੁਹਾਨੂੰਉਨਕਹਾ
 ਗੋਰਖਗੁਰੂਏ ਸਾਡਾ ਉਸਨੇਪ੍ਰਣਾਦਾ ਸੰਜਮਦਾਸਿਆਏ ਸਨੂੰ ਇਸੀਤੋਸਾਡੀਉਮਰ
 ਭੀਬਡੀਏ ਧਨਭੀਬਹੁਤਏ ਪਰਸਾਨੂੰਸਾਂਤਨਹੀ ਤੁਸੀਕਿਰਪਾਕਰੇਸਾਂਤਬਖਸੇਸਨੂੰ

ਤਾਹੁਰੁਜੀ ਬਚਨਕੀਤਾ ਭਾਈਕਰਤਾਰਾ ਜੋਸਤਨਾਮਹੈ ਤਿਸਨੂੰਜਪੈਅੰਤਰਮੁਖਹੋ
 ਇਕਰਕੇ ਜੋਪ੍ਰਣੀਰਾਤ੍ਰਦਿਨਪਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਨੂੰਜਪਦੇਹੈਨ ਤਿਨਦਾਮੁਖਉਜਲ
 ਹੁਦਾਹੈ ਤੇਸਾਂਤਭੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁਦੀਹੈ ਜਿਸਤਰਾ ਪਾਣੀਪਾਇਆ ਤੇਅਗਨਸਾਂਤਹੁਦੀ
 ਹੈ ਤੇਸੇਗੁਰਾਂਦੇਸਬਦਤੇਰ੍ਹਿਸਨਾ ਅਗਨਬੁਝਦੀਹੈ ਜਮਦਾਭੰਡੁਭੀਨਹੀ ਲਗਦਾ
 ਜੇਹਰ੍ਹੇਸਚਨਾਲਲਗੇਹੈਨ ਸੋਗੁਰਾਨਾਲਮਿਲਕੇਪਰਮੇਸਰਨੂੰਮਿਲਦੇਹੈਨ ਸਤੁ
 ਲੋਕਰਰਨੀਲਗੇ ਬਾਬੇਕਹਾ ਸਤਨਾਮਜਪੈ ਧਰਮਦੀਕਿਰਤਕਰੇ ਵੰਡੁਖਾਓ ਏ
 ਹਕਾਹਿਕੇ ਬਾਬਾਜੀ ਕੇਤਮਾਲਖੰਡਕੋਗਏ ਜਾਅਠਵੇਖੰਡੁਬਾਬਾਪਹੁਚਾ ਉ
 ਬੋਦੇਲੋਕਾ ਮਰਦਾਨੇਨ੍ਹਪਕੜਕੇਰਾਜੇਪਾਸਲੈਗਏ ਰਾਜਾਦੇਖਕੇਖੁਸੀਹੋਇਆ
 ਕਹਿਓਸਮੇਇਸਨੂੰਦੇਵੀਦੀਬਲੀਦੇਦਾਹਾਂ ਬਡਾਖੁਸੀਹੋਕੇਲੈਚਲਿਆ ਬਡੀ
 ਖਲਕਤਓਬੋਦੀਨਾਲਹੋਟੁਰੀ ਤਮਰਦਾਨੇਮਨਮੈਵਿਚਾਰਿਆ ਮਰਨਜਨਮ
 ਨਾ ਭੀਏਕਪੜਦਾਹੀਹੈ ਜੇਕਰਕਾਲਨੇਗਾਸਣਾਹੈ ਤੁਰਖਣਾਕਿਸੇਨਹੀ ਜੇਸਮਾ
 ਨਹੀਹੈ ਤਉਕਿਸੀਨੇਮਾਰਨਾਨਹੀ ਓਹਆਪਹੀਰਖਾਹੈ ਦੇਵੀਦੇਮੰਦਰਮੇਜਾਇ
 ਕੇਰਾਜੇਚੰਡਾਲੋਕੋਕਹਾ ਇਸਕੋਝਟਕਾਓ ਜਿਸਵੇਲੇਚੰਡਾਲਨੇਤੁਰਵਾਰਉਠਾਈ
 ਤਾਂਦੇਵੀਦੀਪ੍ਰਿਤਮਾਤੇਦੇਵੀਪ੍ਰਗਟਹੋਕਰ ਦੇਵੀਨੇਤੁਲਵਾਰਸੇਰਾਜਾਦਾਸਿਰਕਟਿ
 ਆ ਹੋਰਨਲੋਕਨੂੰਲਗੀਮਾਰਨੇ ਬਾਬਾਜੀਨੇਦੇਵੀਦੇਹਥੇਤਲਵਾਰਲੀਤੀਅਤੇਕ
 ਹਾਹੋਦੇਵੀਰਾਜਾਤੇਰਾਉਪਾਸਕਸੀ ਅਤੇਮਰਦਾਨਕਰਤਾਰਾ ਭਰੋਸੇਵਾਲਾਹੈਤਦੇ
 ਵੀਨੋਕਹਾ ਹੇਤਪਾਜੀਜੇਕਰਤਾਰਦੇਹੈਨਮੈਉਨਦੀਦਾਸੀਹਾਂ ਏਹਦੇਖਕੇਉਬੋਦੇਸ
 ਭਲੋਕ ਬਾਬੇਦੀਚਰਨੀਲਗੇ ਬਾਬੇਜੀਨੇਰਾਜਾਦੇਪੁਤ੍ਰਨੂੰਨਾਮਦਾਉਪਦੇਸਦੇਕੇਸਿ
 ਖਕੀਤ ਗੁਰਮਤਵਿਤਾਈ ਅਤੇਰਾਜਦਾਤਿਲਕਭੀਦਿਤਾ ਕਹਿਆਧਰਮਸਾਲਾ
 ਬਣਾਓਆਏਸੰਤਦੀਸੇਵਾਕਰਨੀ ਭੋਜਨਦੇਣਾ ਕੜਾਹੁਕਰਨਾ ਅਰਦਾਸਕਰਨੀ
 ਕਰਤਾਰਨਾਹਜਰਨਾਜਰਜਾਣਨਾ ਸਤਨਾਮਦਾਜਾਪਜਪਣਾ ਦਾਇਆਕਰਨੀ
 ਇਹਕਾਹਿਕਰ ਬਾਬਾਜੀਹਰਵਰਖੰਡਨੂੰਚਲੇ ਅਰਬਖੰਡੁਭੀਕਹੀਦਾਹੈਨਵਾਖੰਡੁ
 ਉਬੋਦਾਰਾਜਾ ਚਰਨੀਲਾਗਾ ਰਾਜੇਕਹਾ ਤੁਸੀਸੰਤਭਗਵੰਤਦਾਰੁਪਹੋਮੇਰੇਪਰ
 ਦਾਇਆਕਰੋਮੇਰੀਕਲਿਆਨਹੋਵੇ ਤਾਬਾਬੇਬਚਨਕੀਤਾ ਸੁਣੋਰਾਜਾ ਸੰਸਾਰਇ
 ਕਤਲਾਵਹੈ ਕੁਸੰਗੀਜੋਹੈਨ ਰੂਡੁ ਵਿਸਿਆਰੁਪੀਸਿਵਲਨੂੰਖਾਦੇਹੈਨ ਤੇਪਰਮੇਸ
 ਰਦੇਗੁਣਗਾਵਣਵਲੇਸੰਤਸੋਕਵਲਹੈਨ ਜਾਗਿਆਸੀਲੋਕਭਵਰੇਹੈਨਸੋਦੁਰੇ
 ਅਣਕੇਭੁਗਵੰਤਦਾਜਸ ਸੁਣਦੇਹੈਨ ਸਤਸੰਗਕਰਦੇਹਨਕਵੀਆਰੁਪਜਾਗਿਆ

ਸੀਆਂਦੇ ਮਨਚੰਦਮਾਂਰੂਪਗੁਰਾਂਦੇ ਬਚਨਸੁਣਕੇਪਏਨਿਵਰੇਹੈਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇ
ਦੁਖਖੰਭੂਕੋਰੋਤੁਬੰਨ੍ਹਯਾਨੀਮਨੁ ਸੰਗੀਏਤਾਂ ਮਿਠੇਨਹੀਹੁੰਦੇਤੈਸੇਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤਰੂਪ
ਸਕਤਨੁਸਬਦਸੁਣਾਈਏਤਾਅਪਣੇਸੁਭਾਵਨੂੰਨਹੀਛੁਡਦੇਤਿਸੀਤਰਾਂਤੁਸੀਸ
ਕਤਖੋਣੋਨਾਹੋਵੇਗੁਰਮਖਬਣੇਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਜਪੇਰਸਨਾਂਕਰਕੇਚਿਤੋਸਧ
ਹੋਇਕਰਤੁਹਾਤੁਓਧਾਰਹੋਇਗਾ ਏਹਬਾਰਤਸੁਣਕੇਉਥੇਦੇਲੋਕਬਾਬੇਜੀਦੇ
ਚਰਨੀਲਗੇਗੁਰੂਜੀਨੇਉਨਲੋਕਨੂੰਸਿਖੀਫਿਰਾਈਆਪਉਥੇਦਰਨਲਗੇ
ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਸਤੰਦੀਪਜੋਕਹੀਦੇਹਨ ਸੇਅਸਾਂਨਹੀਭਿਠੇਹੁਣਨਾਂ
ਭਿਠੇਤਫੇਰਕਦੇਦੇਖਦੇਹੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਚਲਮਰਦਾਨ ਓਹਭੀਦੇਖਦੇਚ
ਲੀਏ ਪਹਿਲੇਗੁਰੂਜੀਕੁਸਮਦੀਪਵਿਚਗਏਉਥੇਦੇਲੋਕਬਾਬੇਜੀਦੀਚਰ
ਨੀਲਗੇਗੁਰੂਜੀ ਨੋਉਨਨੂੰਸਤਨਾਮਦਾ ਉਪਦੇਸਦਿਤੁਇਆ ਓਹਲੋਕਲ
ਗੇਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਪੁਸਪਕਦੀਪਨੂੰਚਲੇਗਏਪੁਸਪਕਦੀਪ
ਮੇਬਡੇਕਉਤਕਹੈਨ ਫਲਫੁਲ ਅਸੋਕਬਨ ਦੁਖਕੀਆਂਨਦੀਆਂ ਮਿਸਰੀਦੇ
ਪਹਾੜਸਰਬਪਦਾਰਥਰੋਗਣਨੂੰਹੈਨ ਉਥੇਦੇਲੋਕਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਆਇ
ਲਗੇਰਾਜਮਿਲਿਆ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਕਹੋਭਾਈਤੁਸੀਕਿਸਤਰਾਂਗਹਿਦੇਹੋਉਨ
ਕਹਿਅਜੀਹੋਰਸਰਸੁਖਹੈਨਪਰਈਰਖਾਵਡੀਹੋਆਪਤੋਵਡੇਨੂੰਦੇਖਕੇਬਹੁ
ਤਦੁੱਖਹੁੰਦਾਹੈਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਕਰਤਰਨੂੰਹਾਜਰਨਜਰਜਾਂਣਕੇਈਰਖ
ਨਾਂਕਰੋਪਰਮੇਸਰਦੇਕੀਤੇਨੂੰਛਾਜਣੇਨਾਮਜਪੇ ਸਭਸੇਵਿਚਪਰਮੇਸਰਜਦੇ
ਆਏਦੀਸੇਵਕਰੋਤਹਾਡੀਕਲਿਆਂਣਹੋਵੇਗੀ ਸਭਗੁਰੂਕੇਸਿਖਹੋਏਫੇਰਉ
ਥੇਗੁਰੂਜੀਸ੍ਰੇਤਦੀਪਨੂੰਗਏਉਥੇਦੇਲੋਕਨੂੰਸਤਨਾਮਦਾਉਪਦੇਸਦਿਤੁਕੂ
ਧਰਮਕਰਮਵਿਚਗਹਿਅਕਰੋਕਰਤਰਕਉਸਰਬਬਿਆਪਕਜਾਂਣਕੇਸ
ਤਅੰਰਜਹਾਂਕਹਾਂਮੋਜਦਜਦੇਸ੍ਰੇਤਦੀਪਬਾਸੀਆਨੂੰਸਤਨਾਮਜਪਜਪਾਇਕ
ਰ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਜੀਮੁਦੀਪਮੇਗਏਉਥੇਨਗਰਇਕਸੁਰਨਦਾਉਥੇਜਾਇਥੋ
ਫੇਉਨਲੋਕਾਂਦੀਬੰਡੀਅਰਜਾ ਬਡੇਰਿਸਟਪੁਸਟ ਉਨਲੋਕਾਂਕਾਹਿਆ
ਗੁਰੂਜੀਸਿਖਕਹੀਏ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਕਹਾਭਾਈਸਿਖੋਤੁਸੀਵਾਹਗੁਰੂਦੇ
ਨਾਮਦਾ ਸਿਮਰਨਜਪਜਪੇਧਰਮਕਰਮਾਇਆਕਰੋ ਪੁੰਨਕੀਤਕਰੋਜਦਤੁਹ
ਨੁਕੇਈਕਬਜਕਰਨਪਵੇਤਾਂਪਹਿਲੇਕਤੁਹਪੁਸਦਕਰਨ ਪਵਿਤਰਹੋਇਕਰ
ਅਰਦਾਸਕਰਨੀਤੁਹਾਡੇਸਭਕਾਰਜਹਾਸਹੋਵਨਗੇ ਇਸੀਤਰਾਂ ਗੁਰੂਨਾ

ਨਕਜੀ ਸਪਤਵੀਪਕੀ ਸੈਲਕੀਤੀ ਸਤੁਨਾਮਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦਿਤਾਇਆ ਤਉ
 ਭਾਈਬਾਲੇਨੇਕਹਾ ਮਹਾਜਨ੍ਹੇਤੇ ਜੁਗਰਾਮ ਅਵਤਾਰਹੋਇਕਰ ਸਮੁੰਦਰ
 ਪਰਪਲਬਾਂਧਿਆਹੈ ਓਹਭੀ ਅਸਥਾਨਦੇਖਦੇਚਲੀਏ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭੁ
 ਈਬਾਲਾਮਰਦਾਨ ਅਖੀਮੀਦੋ ਤਾਂਤਰਤੁਹੀ ਸੇਤਬੰਦਰਮੇਸਰ ਅਇਪਹੁ
 ਚੇ ਭਾਈਬਾਲੇਮਰਦਾਨ ਅਖੀਪਿਲਕੋਦੇਖਿਆ ਇਕਸ ਅਸਥਾਨਬੈਠਗਏ
 ਤੋਗੋਰਖਭੀਪੰਜਸਿਧੈਨੂੰਨਾਲਲੈ ਅਇਪਹੁਚਾ ਸੇਤਬੰਦਰਮੇਸਰ ਮੇਲਾਹੋਇ
 ਆ ਗੋਰਖਭਰਥਰੀ ਮਾਛਿੰਦਰਗੋਪੀਚੰਦ ਚਰਪਟ ਲਹੁਰੂਪਾ ਅਦੇਸ ਆ
 ਦੇਸ ਆਇਕੀਤੀ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਆਵਪੁਰਖਕਉਅਦੇਸ ਆਓਸਿਧੋਜੀ
 ਸਿਧਨੇਕਹਾ ਕੌਨਜੇਤੁਹੈ ਜੇਸਭਕੇਸਿਰਪਰਹੈ ਕਉਨਸਿਫਤਮੇਰਾਤੇਹੈ
 ਕਿਸਕਾਦਰਸਨ ਕਿਸਕੇਘਰਮੇਅਇਆਹੈ ਕਉਨਬਾਣੀਸੇਨਵਵਜਦਹੈ
 ਅੰਤਰੇਤੇਰਹਿਤਹੈਕਰ ਕੌਨਸਮਾਇਰਹਾਹੈ ਕੌਨਅਸਥਿਰਹੈ ਕਿਸਕੇਕਾਲਨੀ
 ਖਾਂਦਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਾਇਆਤੇਰਹਿਤਪਰਮੇਸਹਜੇਹੈ ਤਿਸਕੀਜੇਤੁਹੈ ਸਭ
 ਕੇਸਿਰਤੇਏਕਓਹੀਆਪਹੈ ਦੁਜਾਹੋਰਕੋਈਨਹੀ ਓਹਅਪਾਰਹੈ ਅਗਾਧਹੈ ਬਿਅੰ
 ਤਹੈ ਗੁਰਮੁਖਜੇਜੋਗੀਜੋਗਕਮਾਵਦੇਹੈਨ ਜੇਤਿਸਕੀਸਿਫਤਮੇਰਾਤੇਹੈ ਤਿਨ੍ਹੇ
 ਅਪਣੇਆਪਦਾਦਰਸਨਸਾਹਿਜਕੇਘਰਮੇਪਾਇਆਹੈ ਨਿਰਮਲਾਬਣੀਕਨਦ
 ਵਜਾਇਆਹੈ ਸੁਣੇਸਿਧੋਇਸਤਰਾਂ ਨਿਰਬਾਣਪਦਪਾਈਤਹੈ ਸੱਚਮੇਸਮਾਇ
 ਰਹੀਏਤਉਕਾਲਨਹੀਖਾਂਦਾ ਭਰਥਰੀਕਹਾ ਖੋਜੇਕਿਸਤਰਾਂ ਦੁਬਿਧਾਦਰਮ
 ਤਕੈਸੇਜਾਵੇ ਦੁਨੀਆਂਦਸਤਰ ਕਿਸਤਰਾਂਤਰੀਏ ਜੀਵਤਾਕਿਉਕਰਮਰੇਮ
 ਕਿਸਗੁਰੂਕੀਵੀਖਿਆਹੋਇ ਗੁਰੂਜੀਕਹੈ ਗੁਰਮੁਖਨਾਲਮਿਲਕੇਖੋਜੇ
 ਤਉਰਾਹੁਮਿਲਦਾਹੈ ਸਾਹਿਜਸ ਖਸਾਬਜਗਤਜੀਵਨਭਗਵੰਤਕੋਪਾਵਦਾਹੈ
 ਦੁਬਿਧਾਦਰਮਤੁਤਬਹਦਵੀਹੈ ਮਾਇਆਮਮਤਾਛੂਡੇਤੇਗੁਰਮੁਖਾਸਾਬਮਿਲੇ
 ਤਾਗਤਿਮਤਿਪਤਿਪਾਵਦਾਹੈ ਤਉਦਸਤਰਦੁਨੀਆਕੋਤਰਦਾਹੈ ਜੋਪਰਾਂਦੀ
 ਸਬਦਕਰ ਮਰਦੇਹੈਨ ਤਾਂਦੇਰਨਹੀ ਮਰਦੇਜਿਨਾਨਸੱਚੇਗੁਰੂਦੀਸੱਚੀਦੀਖਿ
 ਆਹੈਗੁਰਮੁਖਾਦੁਹਾ ਸਚਨਾਲਮਿਲੇਤਾਂਸਚਨੂੰਪਛਾਣਦਾਹੈ ਮਨਮੁਖਵਾਦੀ
 ਜੋਪੈਨਜੇਤੁਕਉਨਹੀਜਾਣਦੇਜੇਗੁਰੂਦੇਸਬਦਨਾਲਮਿਲਦੇਹੈਨ ਤਿਨਾਂਦੀ
 ਸੁਰਤਧੁਨਿਨਾਲਲਗਦੀਹੈ ਤਾਪ੍ਰਚੰਗੀਆਨਉਦਾਹੈ ਅਖੰਡਨਾਮਰੂਪ
 ਨਿਧੋਕੋਪਾਵਦੇਹੈਨ ਸੁਣੇਭਰਥਰੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤਤਕਾ ਨਿਰਨਾਕੀਤਹੈ

ਏਹਸਿਖਾਨਾ ਲਗੇਸਟਹੋਈ ਜਪਜੀਕੀ ਰਤਨਮਾਲਾ ਕੀ ਸਭਬਚਨਾ ਬਿਲਾ
 ਸੋਹੇ ਨਾਮਾਬਿਨਾ ਹੋਰਕੁਛਹਛਾਨਹੀ ਨਾਮਜਪਏਕਾ ਬਡਾਮਹਾਤਮਾਹੈ ਗੋਰਖ
 ਨੇਕਹਾ ਚਲੇਨਾਨਕਤਪਾਜੀ ਕਲਅਚਲਕਾਮੇਲਾਹੈ ਈਹਾਸੇ ਚੌਦਾਸੈ ਪੰਜਹ
 ਤਰਕੇਸਹੈ ਹਮਭੀਚਲੇਗੇਤੁਮਭੀਚਲੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਜਾਓਸਿਧੋਤੁਮਉਰੂਤੇ
 ਜਾਵੇਗੇ ਹਮਮਾਨੁਖਹੈ ਭਰਥਰੀਕਹਾ ਅਬਾਕਿਆਹੁਆਹੈ ਚਲੇਤਾਗੁਰੂਜੀਕ
 ਹਾਜੇਏਕੇਕਾਰਕੀਆਗਿਆਹੋਇਗੀਸੇਈਹੋਇਗਾ ਤੁਮਚਲੇਹਮਆਇਮਿਲੇ
 ਗੇਤਾਸਿਧਾ ਉਡਾਗੀਲੀਤੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਭਾਈਬਾਲਾਸਿਧਤਾਗਏ ਬਾਲੇ
 ਕਹਾਜਿਉਤੁਹਾਡੀਰਜਾਇਚਲੇ ਤਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਇਥੋਘਰਕਿਤ
 ਨੀਦਰਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਘਰਚਿਤਆਏਨੀ ਏਥੇਕੁਸਖੰਡੁਹੈ
 ਪੁਲਸਤਰਿਖੀ ਕਾਘਰਲੇਕਾ ਬਭੀਖਨਰਾਜਕਰਦਾਹੈ ਅਤੇਉਤਾਵਲਾਹੈ
 ਤਤੈਨੂੰ ਘਰਲੇਚਲੀਏ ਗੁਰੂਜੀਤੁਹਾਡੀਰਜਾਇ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਥੋ
 ਉਡਾਗੀਲੀਤੀ ਤੁਰਤਹੀਅਚਲਵਟਾਲੇਆਏ ਇਕਪਿਪਲਾਬਿਰਛਹੋਠ
 ਆਇਬੈਠੇ ਸਿਧਸਭਪੀਛੇਆਏ ਦੇਖਨਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੈਠੇਹੈਨਤਾ
 ਗੋਰਖਨੇਕਹਾ ਆਦੇਸਨਾਨਕਤਪਾ ਆਦੇਸਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਆਦਪੁਰਖਕ
 ਉਆਦੇਸ ਸਿਧਾਕਹਾ ਤਪਾਜੀਤੁਮਕੁਛ ਇਸਟਭੀਕਰਤੇਹੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
 ਹਮਰਾਇਸਟਏਕੇਕਾਰਹੈ ਸਚਮੰਤ੍ਰਹੈਉਸਸੇਹਮਰਾਨਿਸਤਰਾਹੋਵੇਗਾ
 ਉਸਤੁਦਸਾਤੁਪੁਰਾਸਤਗੁਰੂਹੈਜੋਆਦਅੰਤ ਬਚਨਾਕਾ ਸੁਰਬੀਰਹੈਜਿ
 ਸਨੇਸਨੁਖੰਮਲਗਾਏਹੈਨ ਤੁਹਾਡੇਨਾਲੇਅਗੇਹੀ ਈਹਾ ਆਏਹਾਂ ਤਿਸਪ੍ਰਭ
 ਕੀਆਗਿਆਸੇ ਵਹਾ ਬਥਾਮੇਲਹੋਇਆ ਬੇਬੇਜੀਨੇ ਯਾਦਕੀਤਾ ਤਾਭਾ
 ਈਬਾਲੇ ਨਿਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾਬੇਬੇਜੀਯਾਦਕੀਤਾਹੈ ਜਦਮੇਲਾਉਜਤ੍ਰਿ
 ਆਤੋਗੁਰੂਜੀ ਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾ ਸਲਤਾਨਪੁਰਪਹੁਚੇ ਤੁਲਸਾਨੇਬੇਬੇਜੀਕੋ
 ਖਬਰਕਰੀਬਹੁਜੀਤੇਰਾਭਾਈਜੀਆਇਆਹੈ ਗੁਰੂਜੀਬੇਬੇਜੀਨੁਮਿਲੇਬੇ
 ਬੇਜੀਨੁਬਡੀਖੁਸੀਹੋਈਕਹਾ ਪੰਨਮੇਰੇਭਾਗਹੈਨਅਜਭਾਈਜੀਦਾਦਰਸ
 ਨਹੋਇਆਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਬੇਬੇਜੀਤੁਹਾਡਾ ਯਾਦਕਰਨ ਮੇਰਾਪਹੁਚਣਾ ਗੁ
 ਰੂਜੀ ਬੇਬੇਪਾਸਬੋਝਾਭਿਰਹੀਰਹੇ ਤੇਕਹਾ ਬੇਬੇਜੀ ਅਸੀਹੁਣਰਮਦੇਹੀਭ
 ਲੇਹਾਂ ਬੇਬੇਜੀਕਹਾ ਭਾਈਜੀਤੁਸਾਸਬੋਮੋਹਕਿਉਉਠਾਇਆਹੈ ਅਤੇ
 ਸਿਰੀਚੰਦਜੀਭੀਮਿਲੇਜੈਰਾਮਜੀਮਿਲੇਗੁਰੂਜੀਉਥੋ ਚਲਦੇਰਹੇ॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਪਾਲੀ ਦੇ ਬਾਲਕ ਨਾਲ ਹੋਈ ॥
 ਤਾਂ ਠੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਮ ਦੇ ਹਮ ਦੇ ਇਕ ਚਰਿਆ ਦੇ ਖੇਤ ਪਾਸੇ ਜਾਇ ਲਿਘੇ ਤਾਂ ਠੇਰੇ
 ਚਰਿਆ ਦੇ ਖੇਤ ਦਰਖਾ ਹੋਲਾਂ ਬੈਠ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਚਲੋ
 ਤਾਂ ਦੇਇ ਬੂਟੇ ਅਸੀਂ ਭੀ ਇਸ ਪਾਸੇ ਲੈ ਆਵੀਏ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੁਸਕਰਾਇ ਕੈ ਉਸ ਖੇ
 ਤ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਸ ਪਾਲੀ ਨੇ ਆਇ ਕੈ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅ
 ਤੇ ਹੋਲਾਂ ਅਗੇ ਰਖੀਆਂ ਤਾਂ ਹੋਲਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮਰਦ ਨੇ ਨੂੰ ਦਿਤੀਆ ਤਾਂ ਠੇਰੇ ਬਾਲਕ ਦੇ
 ਮਨ ਮੇ ਬਸੀ ਜੋ ਮੈ ਠਕੀਰਾਂ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕੁਛ ਮੁਹਿ ਪਾਵੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੇ ਲਿਆ
 ਵਾਂ ਤਾਂ ਬਾਲਕ ਘਰ ਨੂੰ ਉਠ ਚਲਿਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਪਾਛਿਆ ਹੋਭਾਈ ਤੁ
 ਕਿ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਗੀ ਬਨਿ ਵਾਜ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਹ ਪਾਵੇ
 ਵਾਸਤੇ ਕੁਛ ਅਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਆਵਾਜੀ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ
 ਬਾਲਕ ਕੇ ਪਰਥਾਇ ॥ ਸਥਰ ਤੇਰਾ ਲੇਫ ਨਿਹਾਲੀ ਭਾਉ ਤੇਰਾ ਪਕਵਾਨਾ ਨਨ
 ਕਾ ਸਿਫਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਿਆ ਆਉ ਬੈਠ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ੧ ॥ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋਬ
 ਲਕੇ ਦੇਹੁ ਘਾਸ ਬੂਟ ਤੈਨੇ ਸਾਡੇ ਹੇਠ ਵਿਛਾਇ ਦਿਤਾ ਹੈ ਬਡੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਸੋਈ ਸਾਨੀ
 ਲੇਫ ਨਿਹਾਲੀ ਆਪੋਨ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਜੇਹਾ ਭਾਉ ਪ੍ਰੇਮ ਉਪਜਿਆ ਹੈ ਕੁਛ ਲਿਖ
 ਇਕੋ ਖੁਲਵਾ ਸੋਈ ਸਾਨੂੰ ਪਕਵਾਨ ਦਿਤਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਾਂ ਤੇਰਾ
 ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਲਗਾ ਹੈ ਏਹ ਕਹਿ ਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਚ
 ਲ ਦੇ ਰਹੇ ॥ ਜਾ ਕਿਤਨ ਕੁਚਿਰ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਦਾ ਰਾਜ ਕਾਲ ਵਸ ਹੋਇਗਾ
 ਇਆ ਬਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸਿਤਨ ਕਿਛੁ ਨਾ ਹੀਸੀ ਅਰੁ ਉਸ ਕੇ ਬੀਸਵਿ
 ਚ ਭੀ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਬਾ ਤਾਂ ਵਜੀਰਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੁਣ ਏਹ ਰਾਜ ਕਿਸ ਨੂੰ ਦੇਵੀਏ ਜੇਕਰ ਅ
 ਸੀ ਰਾਜ ਲੈ ਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮੀ ਹੋ ਦੇਹਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਭੀ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਇ
 ਕ ਵਜੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋਭਾਈ ਏਹ ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੀ ਪਰ ਮੇਸਰ ਜੀ ਕਿ ਅਰਥ ਦੇਵੀ
 ਦੇ ਤਾਸ ਭੁਨਾਵ ਜੀ ਰਾਨੇ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕੋਈ ਪਹਿਲਾ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਮੁਹਿ ਆਇ
 ਲਗੇ ਸੋ ਤਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇਵੀਏ ਤਾਂ ਵਜੀਰਾਂ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਦਕੇ ਕਹਿਆ ਜੋਭਾਈ
 ਤਿਨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਸੀ ਬੰਦ ਕਰੋ ਅਰਚੋ ਬਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁਲਾ ਰਖਣਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ
 ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਉਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਮੁਹਿ ਆਇ ਲਗੇਗਾ ਤਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸਾ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਲੈ
 ਆਵਾਹਾਂ ਤਾਂ ਉਨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਤਿਨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਚੌਥਾ
 ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁਲਾ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਰਾਖੇ ਦੇ ਬਾਲਕ ਨੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੋਲਾਂ ਕਰ ਰਖੀਆਂ

ਸਨਜਾਂਸਵੇਰਹੋਈਤਾਪਤੀਕਦੇਤਨਕੋਚਿਬਾਲਕਹੋਲਾਘਰਨੁਲੈਆਇ
ਆਸੀਜਾਦਰਵਜੇਵਿਚਆਇਆਤਾਦਰਵਨਨੇਪਕੜਕੇਵਜੀਰਾਂਪਾਸਲੈਅ
ਏਤਾਂਅਗੋਵਜੀਰਨੇਪੁਛਿਆਅਰੇਬਾਲਕੇਤੁਕੋਣਹੋਦਾਹੈਤਾਂਉਸਬਾਲਕਨੇ
ਕਹਿਆਜੇਭਾਈਮੇਤਾਂਗਵਾਰਜਾਤੁਹੰਤਾਵਜੀਰਨੀਕਾਤਿਆਭਾਈਜਿਸਨੇਸੀਪ
ਰਮੇਸਰਜੀਦੇਵੈਤਾਉਸਨਾਲਕਿਆਚਾਰਾਹੈਤਾਵਜੀਰਨੇਉਸਲੜਕੇਨਰਾਜਕਾ
ਤਿਲਕਚੁਕਾਦਿਤਾਤਾਸਚਾਦੇਸਉਸਕਾਸਲਾਮੀਹੋਇਆਸੀਗੁਰੂਜੀਕੇਵਚਨ
ਕਾਸਦਕਾਹਿਰਾਜਾਭਾਇਆਫੇਰਜਬਸਮਾਪਾਇਕੇਓਹਰਾਜਾਕਾਲਵਸਭਇ
ਆਫੇਰਓਹਜਖੀਸਰਵਰਸੁਲਤਾਨਹੋਇਆਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕੇਬਚਨਕਾਸਦਕਾ
ਜੋਕੋਈਪ੍ਰਣੀਗੁਰੂਜੀਦੇਬਚਨਉਪਰਪਰਤੀਤਕਰੇਗਾਤਿਸਦੇਸਭਕਾਰਜਸਵਰੇਗੇ
ਜਾਸੀਗੁਰੂਜੀਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਕਿਆਦੇਖਨਜੋਇਕਬੈਪਾਰੀਰਸਤੇਵਿਚਚਲਿਆ
ਆਉਦਾਸੀਸੀਗੁਰੂਜੀਨੇਉਸਨੂੰਪੁਛਿਆਜੇਹੇਭਾਈਤੇਰੇਪਾਸਕਿਆਹੈ
ਤਾਉਸਬੈਪਾਰੀਨੇਆਖਿਆਹੇਭਾਈਜੀਮੇਰੇਪਾਸਲੂਣਵਣੇਵੈਹੈਨਤਾਸੀ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾਈਤੁਖੋਲਤਾਬੁਰਕਤਾਉਸਬੈਪਾਰੀਨੇਬੁਰਕਖੋਲਿਆਸੀ
ਸਤਿਗੁਰੂਜੀਨੇਉਸਨੂੰਪੁਛਿਆਭਾਈਏਹੁਕਿਆਹੈਤਾਬੈਪਾਰੀਨੇਕਹਿਆਜੀਏ
ਹੋਤੁਲਣਵਾਲੇਵਟੇਹੈਨਇਕਪੰਜਸੇਰੀਹੈਇਕਦੁਇਸੇਰੀਹੈਇਕਸੇਰਹੈਇਕ
ਅਧਸੇਰਹੈਇਕਪਾਉਹੈਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਿਆਧੰਨਪਾਉਹੈਜਿਨਪਾਉਕ
ਹਾਇਆਹੈਅਤੇਫੇਰਗੁਰੂਜੀਨੂੰਪੁਛਿਆਭਾਈਏਹੁਕਿਆਵਟੇਹੈਨਤਾਉਸਕ
ਹਿਆਗੁਰੂਜੀਏਹਅਧਪਾਉਹੈਇਕਸਿਰਸਾਹੀਹੈਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਸ
ਰਜਾਹੀਤੁਧੰਨਹੈਜਿਸਨੇਆਪਨੂੰਬੋਝਕਹਾਇਆਹੈਤਾਸਾਹਿਬਨੇਕਹਿਆਭਾ
ਈਤਾਣਹੁੰਦੇਹੋਇਨਿਤਾਮਾਣਹੁੰਦੇਹੋਇਨਿਮਾਣਛੋਟੀਜੇਵਸਤਹੁੰਦੀਹੈਉਸ
ਨੂੰਛੋਟਾਅਖਣਾਵਜਬਹੈਪਰਜੋਕੋਈਬੁਝਹੋਇਕਰਜੋਰਕੁਵਤਵਾਲਾਹੋਇਕੇ
ਆਪਨੂੰਤੁਛਕਹਾਵਦਾਹੈਸੋਧੰਨਹੈਨਿਰਮਭਮਾਨਹੋਇਕਰਗਹਿਣਾਬਹੁਤੁਪ
ਛਾਹੈਏਹਬਚਨਗੁਰੂਜੀਕੇਸੁਣਕਰਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆਓਹਬਪਾਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਕੇਚਰਨਪਰਮਥਾਹੋਕਿਆਸਤਗੁਰੂਜੀਕੇਚਰਨਕਾਪ੍ਰਸਾਦਉਸਦੇਕਪਾਟਖਲਗ
ਏਗੁਰੂਜੀਬਚਨਕੀਤਧਰਮਦੀਕਿਰਤਕਰਖਾਵਣੀਸਚਬੋਲਣਾਧਰਮੇਸਰਦ
ਨਾਮਜਪਣਾਤੇਰੀਮੁਕਤਹੋਵੇਗੀਤਾਬੈਪਾਰੀਭਗਤਨੇਗੁਰੂਕਾਬਚਨਮੰਨਕੇਤਿ
ਸੀਤਰਾਕਰਦਾਰਿਹਅੰਤਕੇਤਿਸਕੀਸਦਗਤੀਹੋਈਗੁਰੂਜੀਕੇਧਾਮਨੁਪਹੁਚ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਸਿਖਨ ਲਹੋਈ ਨਾਮਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ।

ਇਕ ਵਾਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਮਦੇ ਰਮਦੇ ਇਕ ਗਿਰਾਉ ਵਿਚ ਜਾਇ ਰਹੇ। ਉਥੇ ਰਾਤ ਹੋਇ ਨੇ
 ਜਾਗਾ ਕੋਈ ਨਾ ਦੇਵੇ ਉਸ ਵਸਤੀ ਕੋ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਨਿਕਰੇ ਧੋਸਨ ਅਤੇ ਗੁਰ ਪੀਰਨ ਨਹੀ
 ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸੀ ਗਿਰਾਉ ਵਿਚ ਏਕ ਖੜੀ ਰਹਿਦਾ ਸੀ ਅਰੁ ਉਸ ਕੇ ਪਲੇ ਬਹੁਤ
 ਧਨ ਸੀ ਅਤੇ ਓਹ ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਗਲਤ ਨ ਰਹਿਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਕਾ ਕੋਈ ਪਿਛਲਾ ਲੋ
 ਖ ਜਾਗਾਉ ਨਿਆ ਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ਗਾਇਆ ਅਰ ਦਰਸਨ ਕ
 ਰਹਿਦਿਆ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਸੈਸਰ ਜਧਰ ਨਦਰੀਆ ਵਨ ਲਗਾ ਅਤੇ ਅਗਾ ਪਰਲੋ
 ਕ ਦਾ ਭੈ ਆਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸਿਵਾਟ ਹਿਲ ਬਹੁ
 ਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰ ਕੀਤੀ ਜਾਸ ਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਛਿਆ ਕਿ ਉਭਾਈ ਸਿਖ ਤਾ
 ਉਸ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਨਜਰੀਆ ਵਦਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਪਰਲੋਕ ਦਾ ਭੈ ਬਹੁਤ
 ਪਾਇਆ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਤਾ ਏਹੁ ਜਿਤਨੀ ਮਾਇਆ ਹੈ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ
 ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦੇਵਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਭਾਈ ਸਿਖ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਤੁਸੀ ਪ
 ਰਜੀਕੇ ਅਰਥ ਲੁਟਾਇ ਦੇਹੁ ਇਸ ਤੋਰੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਅਸੀ ਜਾਮਨ ਹੋਵਾਗੇ ਤਾ ਉਸ ਖੜੀ
 ਨੇ ਸਭ ਮਾਇਆ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਸਚੇ ਕੁਟਿ ਬੰਨੇ ਨਿਰਾਲ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਕਿ ਸੀਕੇ ਸਥ
 ਮੋਹ ਨ ਰਖਿਆ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਨ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਨਾ ਮੈ ਤੁਸਾਡਾ ਤਾ ਏਹ ਦੇਖ ਕਰ ਉਸ
 ਕੇ ਕੁਟਿ ਬੀਸਭ ਨਿਰਾਸ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਸਿਖ ਤੂੰ ਕਿਰਤ ਕਰ
 ਕੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਲਿਆਵੈਗਾ ਸੋ ਵੰਡੁ ਕੇ ਖਾਇਆ ਕਰ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਮੰਨਿ
 ਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਖੜੀ ਕੋ ਸਿਖ ਕਰ ਕੇ ਬੰਦਿਆ ਹੋਇ ਜਾਫੇਰ ਕਿਤਨੇ ਹਿਕ ਮਹੀਨੇ
 ਜਰੇ ਤਾ ਸਿਖ ਕੇ ਕੁਟਿ ਬੀਲੋਕ ਸਭ ਚਲ ਗਏ ਆਪਹੀ ਸਿਖ ਅਕਲ ਰਹਿ ਗਿਆ
 ਸਭ ਬੰਧਨ ਉਸ ਕੇ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਨੇ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਓਹ ਸਿਖ ਨਿਰਸੀਕ ਲਪ ਹੋਇ ਕੈਮ
 ਜੁਗੀ ਕਰ ਆਵੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕੇ ਮਜੁਗੀ ਜਾਇ ਕਰ ਲਗੈ ਤਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਕਹਿਆ ਕੁ
 ਰੈ ਜੋ ਭਾਈ ਮੈ ਚਰਟ ਕੇ ਲੇਵਾਗਾ ਭਾਵੈ ਮੈ ਤੇ ਚਰਘੜੀਆ ਮਜੁਗੀ ਕਰਵਾਇ ਲੇਹੁ ਅ
 ਰ ਭਾਵੈ ਮੈ ਤੇ ਚਰਪਹਰ ਮਜੁਗੀ ਕਰਵਾਇ ਲੇਹੁ ਅਰ ਦੁਸਰਾ ਕਰਾਰ ਹੋਰ ਭੀ ਕਰੈ ਜਿਸ
 ਕੇ ਮਜੁਗੀ ਲਗੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਹੇ ਆਕਰੈ ਜੋ ਭਾਈ ਇਕ ਘੜੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਬੈਠ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪਰ
 ਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਕਥਾ ਅੰਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਸੁਣਾਇਆ ਕਰਿ ਯਾ ਮੇਰੇ ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਕ
 ਰ ਓਹ ਸਿਖ ਕੋਈ ਕੀਮ ਕਰੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਗਲੇਕ ਭਲਾ ਭੀ ਹੋਵੈ ਅਰੁ ਆਪਣਾ ਭੀ ਭ
 ਲਾਹੇਵੈ ਤਾ ਓਹ ਸਿਖ ਮਜੁਗੀ ਕਰਿ ਕੇ ਚਰਟ ਕੇ ਲੈ ਆਵੈ ਅਤੇ ਵੰਡੁ ਕੇ ਖਾਵੈ ਅਰ ਅਗ

ਲੇਦਿਨਵਾਸਤੇ ਕੁਛ ਰਖੇ ਨਹੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਸਿਖਰੀ ਗੁਜਰਾਨ ਚਲੀ ਜਾਵੈ ਅਤੇ
 ਜਿਸ ਗਿਰਾਂ ਉਵਿਚ ਓਹ ਸਿਖਰ ਹਿਦਾਸੀ ਉਸ ਗਿਰਾ ਉਵਿਚ ਇਕ ਸਾਹੁਕਾਰ ਹਰ
 ਇਕ ਫਸਲ ਜੋ ਨਵਾਂ ਆਵਦਾ ਹੈ ਉਸ ਫਸਲ ਦੇ ਟਕੇ ਸਰਕਾਰੇ ਤੁਰਦੇ ਦਾਸੀ ਅਤੇ
 ਅੰਨ੍ਹੇ ਉਸ ਪਿਤ੍ਰ ਦਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵਾਸੀ ਸੋ ਆਪਸਮਾ ਕਰ ਰਖਦਾਸੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ
 ਦਿਆ ਕਿਤੇ ਫਸਲ ਗੁਜਰ ਗਏ ਇਕ ਫਸਲ ਜੋ ਆਇਆ ਓਹ ਸਾਹੁਕਾਰ ਉਸ
 ਗਿਰਾਂ ਉਵਿਚ ਆਇਕਰ ਅੰਨ੍ਹੇ ਇਕ ਫਸਲ ਦਾਸੀ ਪੰਜ ਸਤ ਦਿਨ ਜਾਂ ਗੁਜਰ ਗਏ
 ਸੋ ਉਸ ਗਿਰਾਂ ਉਵਿਚ ਰਹਿ ਦੇ ਉਸ ਸਾਹੁਕਾਰ ਦੇ ਘਰੇ ਆਦਮੀ ਚਿਠੀ ਲੈ ਕਰਕੇ
 ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਚਿਠੀ ਵਿਚ ਏਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਸਾਹਜੀ ਇਸਕ
 ਗਦ ਦੇ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਆਵਣ ਅਤੇ ਜੇ ਪਣੀ ਪੀਵਦੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ
 ਕੁ ਘਟ ਪਾਣੀ ਦਾ ਤੁਸਾਰੇ ਮੁਹ ਉਵਿਚ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਖਾਵਣੇ ਤਕ ਭੀ ਨਹੀ
 ਹਿਰਨ ਉਰ ਕੇ ਤੁਰ ਪੈਣ ਦੁਜਾ ਘਟ ਤੁਰ ਕੇ ਚਲਦਿਆਂ ਚਲਦਿਆਂ ਪੀਵਣ ਅ
 ਟਕਣ ਨਹੀ ਤਾਂ ਚਿਠੀ ਸਾਹੁਕਾਰ ਨੇ ਪੜ੍ਹੀ ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਗਿਰਾਂ ਉਦੇ ਪਰਿਨੁ ਬੁਲਾਇਆ
 ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਪੈਚਾ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੂੰ ਦੇਹ ਜੋ ਮੈ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਵਣਾ ਹੈ ਜਰੂ
 ਰ ਅਰਬਾ ਕੀ ਹਿਸਾਬ ਮੈ ਆਇਕਰ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਅੰਗੇ ਕਿਰਸਾਣ ਨੇ ਬੋਲਿਆ ਸਾ
 ਹਜੀ ਚੌਦਾ ਕੋਸ ਪੈਂਦਾ ਇਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਿਆ ਉਦਾ ਬੇਲਾਹਾ ਹੋਵਿਚ ਹੈ
 ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਜੀਉ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀ ਦੇਵੀ ਜੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀ ਘਰ ਜਾਣੇ ਦਾ ਜਤ
 ਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਤੁਸਾਂ ਸਵੇਰੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਵਣਾ ਮੈ ਆਦਮੀ ਭੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਦੇਵਾਂਗਾ
 ਤਾਂ ਸਾਹਨੇ ਆਖਿਆ ਪੈਚਾ ਜੀ ਦੇਖੋ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਘਰ ਚਿਠੀ ਆਈ ਹੈ ਮੈਂ ਚੁਣੇ ਹੀ ਜ
 ਰੂਰ ਜਾਵਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਹੁਕਾਰ ਅਕੇਲਾ ਹੀ ਟਰਪਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਕਿਰਸਾਣ ਨੇ ਕਹਿਆ
 ਆਪਣੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਜੇ ਏਹੁ ਸਾਹੁਕਾਰ ਨਹੀ ਰਹਿਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਕ
 ਰਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਕਿਰਸਾਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸਾਹਜੀ ਠਹਿਰੋ ਇਕ ਆਦਮੀ ਮਜ਼ਰ ਹੈ ਮੈ
 ਉਸਨੂੰ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਵੇਦਾਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਹੁਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਉਸ ਕਿਰਸਾਣ ਨੇ ਜਾ
 ਇਕਰ ਆਖਿਆ ਸਿਖਾ ਮਜ਼ਰੀ ਕਰਨੀ ਹਈ ਤਾਂ ਆਉ ਤੈਨੂੰ ਕਾਰ ਦਸੀਏ ਇਤਨਾ ਸੁ
 ਨਕੇ ਸਿਖਾ ਵੇਦਾਹੁ ਗੁਭਾ ਆਖ ਕਰ ਉਰ ਖੜ੍ਹਤ ਨਾਲ ਉਸ ਕਿਰਸਾਣ ਦੇ ਚਲੇ ਆਏ
 ਸਾਹੁਕਾਰ ਜਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਲਵੋ ਸਾਹਜੀ ਏਹ ਮਜ਼ਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵੇ ਵਾਸ
 ਤੇ ਆਵਾਹੈ ਤਾਂ ਸਾਹਨੇ ਕਹਿਆ ਆਉ ਸਾਈ ਲੋਕ ਮੇਰਾ ਬੁਰਕਾ ਉਠਾਇ ਲੈ ਤਾਂ
 ਸਿਖਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਉ ਮਜ਼ਬ ਕਹਿਆ ਸਾਹਜੀ ਮੈ ਚਾਰ ਕੇ ਲੇਵਾਂਗਾ ਸਾਹੁਕ

ਰਨੇਕਹਿਆ ਜੋਭਾਈ ਸਿਖ ਤੁਰ ਰੋਟ ਕੇ ਗਿਲੇ ਵਹੁੰਦੇ ਨੇ ਜਦੋ ਉਠ ਚਲੇ ਜਾਵੇ ਜਦੋ
 ਬਾਰਕੋ ਸਉ ਪਰਗਏ ਤਾ ਸਿਖ ਨੂੰ ਓਹ ਬਾਤ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਯਾਦ ਆ
 ਇ ਪਈ ਤਾ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਜੋ ਧਿਧ ਕਰ ਪੈ ਮੇਰੇ ਪੇਟ ਕੇ ਧੰਧੇ ਕੀ ਗਲ ਕੀਤਿਆ ਅਤੇ
 ਜੋ ਸਾਸਾ ਦੇ ਕੀਮ ਜੇਤ੍ਰੀ ਗਲ ਆਵਣੀ ਸੀ ਸੋ ਤਾ ਕੋਈ ਭੀ ਨਾ ਹੀ ਕੀਤੀ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ
 ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਹੁ ਜੀ ਇਹ ਬੁਰਕਾ ਤੁ ਆਪਣਾ ਚੁਕ ਲੈ ਮੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੁ ਜਣਾ
 ਪੈ ਤਾ ਸਾਹੁ ਕਾਰਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਸਿਖ ਤੂੰ ਦਲਗੀਰ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਹੋਇਆ
 ਪੈ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਪਹੁੰਚਾਇ ਛਡੁ ਅਤੇ ਹੋਰ ਟਕਾਵੈ ਟਕੇ ਲੈ ਲਵੀ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ
 ਸਾਹੁ ਜੀ ਮੇਰ ਕੁਛ ਨਾ ਹੀ ਲੈਣਾ ਪਰਾਇਕ ਹੋਰ ਮੇਰਾ ਕਰਾਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ
 ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਣਾਉ। ਅਤੇ ਜੇਤੂ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਸੁਣ
 ਦਾ ਚਲ ਤਾ ਸਾਹੁ ਕਾਰਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖ ਮੈ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ
 ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਣਾਵ ਦਹਾਂ ਤਾ ਸਾਹੁ ਕਾਰਨੇ ਬਾਰਤਾ ਸੁਣੀ ਹੋਈ ਸੀ ਸੋ ਲਗਾ ਸੁਣਵ
 ਣ ਸਿਖ ਲਗਾ ਸੁਣਨਾ। ਮੈਂ ਸੀ ਕਥਾ ਕਹੀ ਜੋ ਭਗਵੰਤ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਜਸ ਕੀ ਜੋਦੇ
 ਨੇ ਕਹਿ ਦੇ ਸੁਣਦੇ ਸਾਹੁ ਦੇ ਘਰ ਤੀ ਕਰ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਸਾਹੁ ਕਾਰ ਜਾਇ ਕੇ ਆਪਣੀ
 ਸੀਤ ਨਕੋ ਮਿਲਿਆ ਸਨ ਬੀਧੀ ਅਨੇ ਜਿਸ ਕਾਰਜ ਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ ਓਹ
 ਬਾਰਤਾ ਕਹੀ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਿਖ ਨੂੰ ਮੰਜਾ ਭਾਹਿ ਦਿਤਾ ਸਿਖ ਭੀ ਸੋਇਆ ਆਪ
 ਸਾਹੁ ਕਾਰ ਭੀ ਸੋਇ ਗਿਆ ਸਵੇਰੇ ਜਦ ਸੁਤੇ ਉਠੇ ਤਾ ਸਿਖ ਪੈਰੀ ਪਓਣਾ ਕਰ ਕੇ
 ਉਠ ਚਲਿਆ ਤਾ ਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖ ਅਸੀ ਰਾਤੋ ਰਾਤ ਚੰਦਾ ਕੇ ਸੁਚਲੇ
 ਆਏਹਾਂ ਤੂੰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਰ ਕੇ ਜਾਈ ਸਿਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭੁਲਾ ਸਾਹੁ ਜੀ ਤਾ ਰਸੋਈ
 ਤਿਆਰ ਹੋਈ ਤਾ ਦੋਨੋ ਬੈਠ ਕਰ ਰਸੋਈ ਖਾਧੀ ਤਾ ਸਾਹੁ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤਾਈ ਅ
 ਖਿਆ ਜੋ ਸਿਖ ਨੁ ਚਾਰਟ ਕੇ ਲਿਆਇ ਦੇਹੁ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤਾ ਸਾਹੁ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਚਾਰਟ ਕੇ
 ਆਣਾ ਦਿਤੇ ਲੈ ਕਰ ਟਕੇ ਸਿਖ ਉਠ ਚਲਿਆ ਜਾ ਬੋਰੀ ਦੁਰਤ ਕ ਗਾਇਆ ਤਾ ਸਿ
 ਖ ਫੇਰ ਮੁੜ ਆਇਆ ਤਾ ਸਾਹੁ ਨੇ ਆਣ ਕਰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਇ
 ਕ ਗਲ ਨਿਆਰਾ ਹੋਇ ਕਰ ਸੁਣ ਲੇਹੁ ਸਾਹੁ ਕਾਰ ਨਿਆਰਾ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਤਾ ਸਿ
 ਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਾਹੁ ਜੀ ਤੇਰੀ ਓਮਰ ਕਿਤਨੇ ਹਿਕ ਬਰਸ ਦੀ ਪੈ ਤਾ ਉਸ ਸਾਹੁ ਕ
 ਰਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖ ਮੇਰੀ ਸਠ ਸਤ੍ਰ ਬਰਸਾ ਦੀ ਓਮਰ ਹੈ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿ
 ਆ ਹੇ ਸਾਹੁ ਜੀ ਤੂੰ ਕਾਹਿਦਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ਓਮਰ ਸਠ ਸਤ੍ਰ ਬਰਸਾ ਦੀ ਓਮਰ ਹੈ ਮੈ ਪਰ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਤੇਰੀ ਸਭੁ ਗੋਰਾ ਜਗੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈ ਉਥੇ ਤੇਰੀ ਅ

ਚਰਖ ਘੜੀਆ ਭੀ ਨਹੀ ਕਬੂਲ ਪਈਆ ਪਰ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰ ਸੁਣ ਲੇਹਾ ਅਜ ਤੇ ਸੁ
 ਵੇਦਿ ਨ ਨੂੰ ਤੇਰਾ ਚਲਾਣਾ ਭੀ ਨ ਜੀਵੀਕ ਆਇਲਗਾ ਹੈ ਪਰ ਤੂੰ ਇਕ ਕੀਮਤ ਕਰੀ ਜਾਤੈ ਨੂੰ
 ਹਮਰਾਇ ਕੇ ਪਾਸ ਲੈ ਜਾਵੀਏਗਾ ਤਾ ਧਰਮ ਰਾਜ ਕਹੈਗਾ ਇਸ ਨੂੰ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤ ਪਾਸ
 ਲੈ ਜਾਵੇ ਤਾ ਜਮ ਦੁਤ ਤੈਨੂੰ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤ ਪਾਸ ਲੈ ਜਾਵਨਗੇ ਤਾ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤ ਤੇਰਾ ਕਾ
 ਗਦ ਦੇਖਨਗੇ ਕਢ ਕੇ ਤਾ ਸਭ ਤੋਰੀ ਗੈਰ ਹਾਜਰੀ ਪਈ ਹੈ ਤਾ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤ ਰਾਜੇ ਧਰ
 ਮ ਰਾਜ ਪਾਸ ਜਾਇਕਰ ਕਹਿਨਗੇ ਜੀਆਸੀ ਇਸ ਪਾਪੀ ਕੀ ਕਿਆ ਅਰਜ ਕਰੀ
 ਐਜੀ ਇਸ ਪਾਪੀ ਕੀ ਸਾਰੀ ਅਰਬ ਲਾਈ ਵੈਗੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਇਕ ਚਰਖ ਘੜੀ ਇ
 ਸਨੇ ਇਕ ਸਿਖ ਨੂੰ ਰਾਹ ਚਲਾਇਆ ਪਰ ਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ਹੈ ਓਹ ਘ
 ਘੜੀ ਇਸ ਕੀ ਕਬੂਲ ਪਈ ਹੈ ਫੇਰ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਹੈਗਾ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਘੜੀ ਕਾ ਸੁ
 ਖ ਭੁਗਾਇ ਕੇ ਫੇਰ ਨਰਕ ਵਿਚ ਪਾਇ ਦੇਵੇ ਸੁਣੇ ਸਾਹੁ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਘੜੀ ਸੁਰਗ ਯ
 ਮਾਤ ਲੋਕ ਕਾ ਸੁਖ ਮੀ ਗਿਆ ਤਾ ਘੜੀ ਇਕ ਬੀਤ ਦਿਆ ਕਿਆ ਚਿਰ ਲਗਦਾ ਹੈ
 ਪਰ ਤੂੰ ਇਕ ਕੀਮਤ ਕਰੀ ਤਾ ਇਕ ਘੜੀ ਸਚੇ ਖੰਡ ਵਿਚ ਸਾਧੂ ਕਾ ਸੰਗ ਮੰਗ ਲੇਵੀ ਤਾ
 ਫੇਰ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਹੈਗਾ ਜੇ ਜਾਹੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਧਕੇ ਦਰਸਨ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾਵੇ ਹੋਸ
 ਹੁਜੀ ਫੇਰ ਤੈਨੂੰ ਸਚੇ ਖੰਡ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾਹਿਗੇ ਜਾਤੁ ਉਥੇ ਜਾਹਿਗਾ ਤਾ ਇਸ ਨਾਮ ਕੇ ਸੁ
 ਣਾਏ ਕਾ ਫਲ ਤੈਨੂੰ ਉਥੇ ਹ ਬਲਗੈਗਾ ਤਾ ਏਹ ਬਾਤ ਕਹਿਕੇ ਸਿਖਾ ਬਿਦਿਆ ਹੋਇ
 ਆ ਤਾ ਪਿਛੋ ਸਾਧੂ ਕਾਰਨ ਮਰਣੇ ਕਾ ਕੁਝ ਬਿਅਪਿਆ ਅਰਕ ਹਟ ਲਗਾ ਹੁਣ
 ਮੇਰੀ ਮਉਤ ਨਹੀ ਕਾਇਲਗੀ ਹੈ ਤਾ ਸਾਹੁ ਨੇ ਸਭੁ ਆਪਣੇ ਕੁਟਿਬ ਕੇ ਲੋਗ ਬੁਲ
 ਏ ਅਰੁ ਉਨ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਜੇ ਮੇਅ ਠਾਇਨ ਦੇ ਬਾਦ ਬਚ ਰਿਹਾ ਤਾ ਤਸੀ
 ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਸਾਡਾ ਅਤੇ ਜੇ ਨਾ ਬਚਿਆ ਤਾ ਨਾ ਮੇਰੇ ਤਸੀ ਨਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਜਦ ਏਹੁ ਗ
 ਲ ਸਾਧੂ ਕਾਰਨੇ ਕਹੀ ਤਾ ਸਭੁ ਕੁਟਿਬ ਕੇ ਲੋਗ ਗੈਰ ਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਅਰਕਾਹਿਟ ਲਗੇ ਜੇ
 ਹੁਣ ਇਸ ਸਾਹੁ ਨੂੰ ਕਿਆ ਯੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਧੂ ਕਾਰ ਆਪਣੇ ਕੁਟਿਬੀਆ ਨੂੰ ਜਬਾ
 ਬ ਦੇ ਕਰਾਇ ਕੀਤਾ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਕਿਛੁ ਦਇਆ ਧਰਮ ਨੂੰ ਲਗਾ ਚੀਨਣ ਫੇਰ ਕਰਾਇ
 ਕਰਾਇਆ ਸਤੁ ਵਾਇਨ ਭੀ ਆਇ ਪਦਾਰਾ ਸਤੁ ਵੇਦਿਨ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਤੇ ਸਾਹੁ
 ਕਾਰਦਾ ਚਲਾਣਾ ਹੋਇਆ ਜਮ ਦੁਤ ਬੁਝਾ ਭਾਇਆ ਨ ਕਰੁ ਪਾਇਆਇਆ ਅਤੇ ਮਾਹ
 ਦੇ ਮਾਰਦੇ ਬੁਰਾਹਾਲ ਕਰਦੇ ਘਸੀਰ ਦੇ ਲੋਕ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਤਾ ਜਾਇਕਰ ਧਰਮ ਰਾਜ
 ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਖੜਕੀਤਾ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਧਿਰਾਜ ਏਹ ਫਲ ਨਾ ਸੁਖ ਸਹਾਜਰ
 ਪੈਜੀ ਤਾ ਰਾਜਾ ਜੀਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਕਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤ ਪਾਸ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇ

ਅਗਇਸਕੇਪਾਪਪੁੰਨਕ ਲੇਖ ਕਰਾਇਲਿਆਵੇ ਓਹਜਮਦੁਤਉਸਸਾਹਿਕਰਿ
 ਤਗੁਪਤਾਪਸਲੇਗਾਇਤਾਚਿਤਗੁਪਤਉਸਸਾਹਿਕਹਿਸਾਬਕਦੁਕੇਦੇਖਿਅ
 ਤਉਸਕਾਗਦਪਰਉਸਸਾਹਕੀਸਾਰੀਅਬਬਲਾਦੀਗੈਰਹਾਜਗੀਲਿਖੀਪ
 ਈਹੋਤਾਚਿਤਗੁਪਤਨੈਰਾਜਾਧਰਮਰਾਜਕੇਹਜਰਜਾਇਕਰਅਖਿਆਹੇਮ
 ਹਰਾਜਜੀਅਸੀਇਸਪਾਪੀਕਾਹਿਸਾਬਕਿਆਦੇਖਕਰਅਰਜਕਗੀਏਇਸ
 ਕੀਤਾਇਕਘੜੀਹਾਜਰਪਈਹੋਜੋਭੀਇਸਵਾਸਤੇਹਾਜਰਹੈਜੋਗੁਰੂਨਨ
 ਕਜੀਦੇਦਰਸਨਕੀਤੇਹੋਏਸਿਖਦਾਇਸਨੁਦਰਸਨਹੋਇਆਹੈਅਤੇਉਸ
 ਨੇਇਸਦੇਪਾਸੋਜੋਰਨਾਲਪਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਦੀਬਚਤਸੁਣੀਹੈਉਤਨਾਚਿਰ
 ਇਸਦਾਅਪਹਾਜਗੀਵਿਚਸਮਝੇਤਾਜੋਕੁਛਾਇਸਨੁਸੁਖਭੁਗਾਵਣਹੈਤਾ
 ਹੁਕਮਦੇਵੀਏਨਹੀਤਹੋਰਸਾਰੀਅਬਬਲਾਇਸਦੀਕੋਈਅਛਾਕੀਮਨ
 ਹੀਜਿਸਪ੍ਰਸਾਦਏਹਮਾਫੀਪਾਵੇਤਾਧਰਮਰਾਜਨੇਹੁਕਮਕੀਤਾਭਾਈਪਰ
 ਮੇਸਰਜੀਦੇਦਰਬਾਰਵਿਚਇਕਤਿਲਭੁਰਭੀਘਾਲਕੀਤੀਹੋਈਬਾਇਖੇ
 ਦੀਹੈਅਤੇਇਸਨੇਤਾਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਦੇਸਿਖਨਾਲਮਿਲਕਰਕੇਚਰਚਾਕੀ
 ਤੀਹੈਮੈਕਿਸਤਰਾਨਇਸਕੇਸੁਖਦਾਇਕਹੋਵਾਉਸਦੇਕਘੜੀਕੇਬਦਲੇ
 ਧਰਮਰਾਇਨੇਕਹਾਇਸਕੇਚਰਘੜੀਦਿਵਸੁਰਗਭੁਗਾਵੇਪਹਿਲੇਫੇਰਇਸ
 ਕੋਚਉਰਾਸੀਮੇਪਾਵੇਤਾਉਨਜਮਦੁਤਾਨੇਏਹਹੁਕਮਰਾਜਾਜੀਕੇਮੁਖਤੇਸਨਕ
 ਰਉਸਸਾਹਕੋਕਹਾਅਰੇਪਾਪੀਤੇਗੋਤੋਇਕਘੜੀਕਬੂਲਪੜੀਹੈਸਾਰੀਅਬ
 ਬਲਤੇਗੀਬਰਬਾਰੀਮੇਗਾਈਹੈਤੁਮੇਸਾਨਿਲਾਇਕਪੁਰਸਹੈਜੋਤੇਰੇਪੀਛੇ
 ਹਮਕੋਭੀਦੁਖਸਹਾਰਨਾਪੜਾਜਬਤਕਤੇਰੇਤਾਈਚਉਰਾਸੀਮੇਨਾਲੈਗੋਤਬ
 ਤਕਹਮਾਰੀਭੀਖਲਾਸੀਨਹੀਹੋਣੀਜਬਏਹਬਾਤਜਮਦੁਤਾਪਾਸੋਸਾਹਨੇਸੁ
 ਣੀਜੋਏਕਘੜੀਸਤਸੀਗਕੀਏਕਾਫਲਚਰਘੜੀਦਿਵਸੁਖਭੋਗਲੈਫਿ
 ਰਚਉਰਾਸੀਮੇਤੁਝਕੋਨਾਲੈਗੋਤਬਉਸਸਾਹਕੋਗੁਰੂਕੇਸਿਖਕਾਬਚਨਯਦ
 ਆਇਆਜਬਤੇਰੇਕੋਸੁਰਗਕੋਭੋਗਏਕਾਬਚਨਹੋਵੇਗਾਤਾਤੁਬੈਕੁਠਕਾਭੋਗ
 ਮਾਗੀਏਹਬਾਤਯਦਕਰਕੇਬਠਾਪਛੇਤਾਵਣਲਗਾਅਤੇਕਹਣੇਲਗਾਅਪ
 ਣੇਜੀਅਮੇਜੇਮੈਜਾਣਦਾਜਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਨਾਮਕਾਮੇਸਾਮਹਾਤਮਹੈਤਾ
 ਮੇਸਰੀਅਬਬਲਾਭੁਜਨਬੰਦਗੀਪਰਮੇਸਰਕਨਾਮਸਿਮਰਦਗਹਿਦਾਪਰਹੁ
 ਣਤਾਹੋਕੁਛਮੇਰਾਬਸਨਹੀਚਲਦਾਅਤੇਜੈਸੀਉਸਸਿਖਨੇਬਾਰਤਕੀਤੀਸੀ

ਤੈਸੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਤੀਭੋਈਏ ਅਰਥਿਓ ਦੇਖੀਏ ਅਤੇ ਮੇਨੂੰ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿ
 ਆਸੀ ਜੋ ਤੁਮਾਗੇਗਾ ਤਉ ਸਤਸੰਗ ਮਾਗੀਓ ਤਾਹੁਣੇ ਮੇ ਸਚਖੰਡ ਵਿਚ ਸਾਧੂ ਕ
 ਦਰਸਨ ਮੰਗਲੇਵਾਂ ਤਾ ਸਾਹਨੇ ਕਹਾ ਹੋਰਾਜਾਜੀ ਆਪਦਾਹੁਕਮ ਹੋਇ ਤੁਮੇਨੂੰ ਸ
 ਚਖੰਡ ਵਿਚ ਸੀਤਕੇ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਭੁਜੋਜੀ ਤਾਧਰਮ ਰਾਜਕਾਹੁਕਮ ਪਾਇਕ
 ਰ ਸਚਖੰਡ ਮੇ ਸੀਤਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰਾਵਨ ਵਾਸਤੇ ਜਮਦੁਤ ਸਾਧੂ ਕਰਕੇ ਲੈਗਏ
 ਜਬ ਸਾਧੂ ਕਰ ਸਚਖੰਡ ਕੇ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਜਾਇ ਪਹੁਚਾ ਤਾ ਕਿਆ ਦੇਖੇ
 ਜੋ ਓਹੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸਨੇ ਹਰਚਰਚਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਸੁਣਾਇ
 ਆਸੀ ਓਹ ਸਿਖ ਸੀਤ ਸਭਾ ਵਿਚ ਬਠੇ ਆਦਰ ਨਾਲ ਬੈਠਹੋਇਆਹੈ ਤਾਜਾ
 ਦੂਤ ਕੇ ਸਭਰ ਸਚਖੰਡ ਦੇ ਓਰੇ ਬੈਠਗਏ ਇਸ ਸਾਧੂ ਕਰਕੇ ਗਲਾ ਵਿਚ ਤੋਕੇਖੇ
 ਲਕੇ ਹਥਾਤੇ ਹਥੋੜੀਆ ਪੈਰਾਤੇ ਬੋੜੀਆ ਖੋਲਾਦਿਤੀਆ ਅਤੇ ਕਹਾਹੇ ਭਾਈ
 ਅਸਾਨੁਹੁਕਮ ਨਾਹੀ ਅਗਾੜੀ ਜਾਣੇਕਾ ਅਸੀਨਰਕਾ ਵਿਖੇ ਜਾਇਕਰ ਪਾਇ
 ਦੇਤੇਹੈ ਅਰਸਾਧੂ ਕੀਰੋੜ ਪਰਹਮ ਨਾਹੀ ਜਾਇਸਕਦੇ ਜੋਤੁਆਪੇਹੀ ਜਾਇਕਰ
 ਇਕਘੜੀਕੇ ਬਦਲੇਚਰਘੜੀ ਦਰਸਨ ਕਰਿਕੇ ਆਇਜਾਵੀ ਸਾਧੂ ਪਾਸ ਅ
 ਸੀਇਬੇਹੀ ਬੈਠੇਹਾ ਜਦੋਤੁਆਵੇਗਾ ਤਾਧਰਮ ਰਾਜਕੇਹਜਰਤੈਨੁ ਲੈ ਜਾਵਗੇ
 ਜੋ ਕਿਛੁ ਧਰਮ ਰਾਜਕਾਹੁਕਮ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਸੋਹਮ ਵੈਸਾਹੀ ਕਰਲੇਵਗੇ
 ਤਾ ਸਾਧੂ ਕਰ ਉਠਚਾਲਿਆ ਤਾਹਾਹੁ ਵਿਚ ਸੀਤਲਪੰਟ ਲਗਾਦੀਹੈ ਅਤੇ ਹਛੇ ਬਿ
 ਰਛ ਮੋਵਿਆਕੇ ਫਲੇਹੋਏਹੈਨ ਅਰਹਛੁਕੇਮਲਰਾਹੁਹੈ ਤਾਸਾਹੁਚਲਿਆਜਾ
 ਦਾ ਸਚਖੰਡ ਕੇ ਦਰਵਾਜੇ ਵਿਚ ਜਾਇਪਹੁਚਾ ਖੜਹੋਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਕਿਆ ਦੇ
 ਖਿਆਜੋਕਈਹਜਾਰ ਲਾਖਹੀ ਸੰਗਤਾ ਬੈਠੀਆ ਹੈਨ ਅਰਕੀਰਤਨਹੋਦਹੈ
 ਤਾ ਸਾਹਨੇ ਜਾਇਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸੰਗਤਨੇ ਉਸ ਸਾਹਕੇ ਬਠੇ ਆਦਰ ਨਾਲ ਅ
 ਵਰ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਸਾਹੁ ਬਡਾਖੁਸੀਹੋਇਕਰ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਦੇਖਿਆਤ
 ਾਇਕ ਬੰਗਲਾ ਬਨਿਆਹੋਇਆਹੈ ਤਾਂਸਾਹੁਨੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਾਜੋਇਸ
 ਅਸਥਾਨਕਾ ਸਰਦਰਭੀ ਇਸ ਬੰਗਲੇ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਸਾਹਨੇ ਅਗੇ ਜਾਇ
 ਕਰਦੇਖਿਆ ਤਾਓਹੋਸਿਖ ਬੈਠਹੋਇਆਹੈ ਅਰਸਿਖਨੇਭੀ ਪਛਾਣਲੀਆ
 ਜੋਏਹੁਸਾਹੁ ਆਇਆਹੈ ਤਾਸਿਖਨੇ ਆਖਿਆ ਸਾਹੁਜੀ ਆਏਹੋ ਤਾਸਾਹੁਨੇ ਕਹਾ
 ਮਹਾਰਾਜ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦਕਰ ਮੈਇਬੇਤੀਕਰ ਆਇਪਹੁਚਾਹਾਂ ਨਹੀਤਾ ਏਹਅਸ
 ਥਾਨਮੇਇਬੇ ਕਿਸਤਰਾਪਹੁਚਣਾਸੀ ਏਹੁਅਸਥਾਨਮੇਨੂੰ ਕਿਬੇਹਥ ਲਗਣਾ

ਸੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ ਸਿਖਨੇ ਅਖਿਆ ਆਉ ਸਾਹਜੀ ਹੁਣ ਤੁਏ ਬੈਠ ਜਾਹੁ ਤਾਸ
ਹੁ ਬੈਠ ਗਿਆ ਜਾਪਤੀ ਇਕ ਗੁਜਰੀ ਤਾ ਸਾਹੁ ਮਾਰਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪਿਆ ਅ
ਰਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਆਪਣੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਇਜਤੁ ਆਪੇ ਹੀ ਲੈ ਮਿਲ
ਜੇ ਮੈਂ ਨਹੀ ਜਾਣੇ ਕਾ ਤੇ ਮੈਂ ਮਾਰਕੇ ਲੈ ਜਾਵਨਗੇ ਤਾ ਸਾਹੁ ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਅਕਰ
ਦਾ ਉਠ ਟੁਰਿਆ ਤਾ ਉਸ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖਨੇ ਅਖਿਆ ਹੇ ਸਾਹੁ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਥੇ ਜਾਵ
ਦਾ ਹੋ ਤਾ ਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੀਏ ਸਿਤ ਜੀ ਜਿਉ ਜਿਉ ਤੁਸਨੈ ਬਾਰਤ ਕਹਿਆ
ਹੈ ਸਨ ਜੇ ਮੈਂ ਭਿਵੇਂਗੀ ਦੇਖੀਆ ਜੀ ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਸੀ ਪਰ ਮੇਂ ਸਰਜੀ ਕਨਾ
ਐਸਾ ਹੈ ਤਾ ਮੈਂ ਸਾਹਿ ਉਮਰ ਨਾਮਹੀ ਸਿਮਰਦਾ ਰਹਦਾ ਜੀ ਅਰਉ ਨ ਜਮ ਦੁਤਕਾ
ਮੇਰਾ ਇਕ ਘੜੀ ਕਾ ਤੁਕਰਾਰ ਸੀ ਸੋਹਣ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਇਜਤੁ ਪਤ ਆਪੇ ਹੀ ਲੈ ਮਿ
ਲਾ ਕਿਉਂ ਮੈਂ ਨ ਬੜਾ ਭੁਏ ਆਵਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹੇ ਮੈਂ ਨ ਪਕੜ ਕਰ ਆਪਣੀ ਪੁ
ਰੀ ਜਮ ਮਾਰਗ ਦੇਰ ਸਤੇ ਵਿਚ ਲੈ ਆਏ ਸਨ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਨ ਬੜੀ ਸਜਾਇ ਦਿਤੀ
ਓਨੇ ਮੈਂ ਵਡਾ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ ਮੈਂ ਨ ਵਡੀ ਪੀੜਾ ਹੋਈ ਤਿਸ ਭੁਏ ਕਾ ਮਾਰਿਆ ਮੈਂ ਭੁਰਦ
ਹਾ ਅਰ ਮੈਂ ਚਲਿਆ ਚਾਹਦਾ ਹੋ ਜੋ ਨ ਜਾਣੀਏ ਮੈਂ ਨ ਏਥੇ ਦੇਰ ਲਗ ਜਾਵੇ ਤਾ ਮਤ
ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਫੇਰ ਮਾਰਨ ਤਾ ਦੁਖੀ ਹੋਵਾਗਾ ਇਸ ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਹੀ ਚਲੀ ਮਲਾ ਤਾ ਸਿਖਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਹੁ ਜੀ ਤੈਂ ਨ ਅਜੇ ਭੀ ਪਰਤੀਤ ਨ ਆਈ ਤੈਂ ਨ ਦੇਖੋ ਓਹ ਜਮ ਦੁਤਾ
ਤੈਂ ਨ ਕਿਥੇ ਛੁਡ ਦਿਤਾ ਆਪ ਕਿਧਰੇ ਹੀ ਬੈਠੇ ਗਏ ਹੈਂ ਨ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਫੇਰੀ ਆਪੋ ਹਲ
ਕੇ ਛੁਡ ਦਿਤਾ ਆਪਾਇ ਬੇਤਾਈ ਨਹੀ ਆਇਸਕੇ ਅਰ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਇਥੇ ਬੈਠਿਆ
ਨ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋਗਈ ਹੈ ਹੁਣ ਉਸ ਅਸ ਬਨੇ ਓਹ ਚਲੇ ਗਏ ਹੈਂ ਨ ਅਤੇ ਉਨ ਦੀ ਸ
ਕਤ ਨਾ ਹੀ ਰਹੀ ਜੋ ਇਥੇ ਆਇਸਕਨ ਅਰ ਤੈਂ ਨ ਲੈ ਜਾਵਨਾ ਇਥੇ ਹੁਣ ਤੇਰਾ ਜਨ
ਮ ਮਰਨ ਕਾਟਿਆ ਗਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਤੈਂ ਇਥੇ ਹੀ ਬੈਠਾ ਰਹੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਿਆ ਕਰ
ਅਤੇ ਧਰਮ ਰਾਜ ਭੀ ਤੈਂ ਨ ਇਥੇ ਨਹੀ ਮੰਗਾ ਇਸਕਦਾ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀ
ਤਾ ਜੋ ਕੋਈ ਨਾਮ ਪਰ ਮੇਂ ਸਰਦਾ ਸੁਣੇਗਾ ਸੁਣਾਵੇਗਾ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇ ਕਰਕੇ ਤਿ
ਸਕੇ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲਗੇਗਾ ਜਮ ਰਾਜ ਕੀ ਸਜਾਇ ਤੇ ਬਚਰ ਹੋਗਾ
ਇਸ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ ਹੈ ਜਹਾ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਕੀ ਰਤਨ ਨਾਨਕ ਨੀਤ
ਨਾਹਉ ਨਾ ਤੈਂ ਨ ਹਿਛੁਣੈ ਨਿਕਟ ਨ ਜਾਈ ਓਹੁ ਤਾ ਹੇ ਸਾਹੁ ਜੀ ਧਰਮ ਰਾਜ ਕੋ ਹੁ
ਕਮ ਹੈ ਹੇ ਧਰਮ ਰਾਜ ਜਹਾ ਸੀਤ ਕੀ ਸੀਤ ਰਹੀਏ ਅਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸੀਕਾ ਭਜਨ ਕੀ
ਰਤਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਹੋਵਨ ਤਿਸ ਅਸ ਬਨ ਵਿਚ ਹੋ ਜਮ ਦੁਤੈ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਤੁਸਨੈ

ਜੇ ਕਰ ਜਾਓਗੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੀਭੀ ਅਤੇ ਮੇਭੀ ਕੋਈ ਨਾ ਬਚੇਗੇ। ਹੋਰ ਬਚਨ ਦੇ ਜੋ ਕੋਈ
ਜੀਅ ਕਹੈ ਉਨਕੇ ਤਿਨ ਜਮਕੀਤ ਲਬ ਨਹੀ ਜੋ ਪਾਣੀ ਸੀਤ ਨੂਪਰ ਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿ
ਆਰਿਆਨੁ ਆਈਏ ਜੀ ਬੈਠੀਏ ਜੀ ਅਥਵਾ ਜੀ ਆਵਦਿਆਨੂੰ ਇਤਨਾ ਮਾਤਰੇ
ਆਖਣਾ ਏਹ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਓਹ ਕੈਸਾ ਹੀ ਅਪਰਾਧੀ ਹੋ ਉਸ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਜੀ ਸਭ ਬਖਸੇਗਾ ਅਰਜ ਮਰਜ ਉਸਨੂੰ ਦਰਸਨ ਨਹੀ ਦੇਵੇਗਾ ਨਾਮ ਜਪ
ਣਾ ਏਹ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਰਮਪਦ ਕੋ ਪਾਵੇਗਾ
॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਚੋਰਕੇ ਪਰਬਾਇ ਚਲੀ ॥

ਇਕ ਚੋਰ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰਵਾਸੀ ਤਾਓਹ ਚੋਰ ਹੁਕਮ ਸਤ ਹੋਇਗਾ
ਇਆਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਤਾਪਿਛੇ ਉਸਦਾ ਪੁਤਰ ਸਾਤ ਬਰਸ ਦਬਹਿ ਗਿ
ਆਸੀ ਤਾਇਕਾਦਿਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਪਾਛਿਆ ਜੋਹੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ
ਜਗਾਰ ਕਿਆ ਕਰਵਾਸੀ ਸੋ ਤੂੰ ਮੇਨੂੰ ਦਸ ਸੋਈ ਰੁਜਗਾਰ ਮੇਭੀ ਕਰ ਤਾਉ ਸਲਕੇ ਕੀ
ਮਾਤਾ ਸਿਆਣੀ ਸੀ ਉਸਨੇ ਅੱਪਣੇ ਜੀਅ ਮੇਂ ਜੋਚਿਆ ਏਹ ਲੜਕਾ ਅਜਾਣਾ ਹੈ ਇ
ਆਣਾ ਹੈ ਜੇ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਇਸਨੂੰ ਦਸ ਦੇ ਨੀਹਾਂ ਜੋ ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ ਚੋਰੀ ਕਰਵਾਸੀ ਤੇ ਏਹ ਧੁ
ਟੇਹੀ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਗ ਜਾਵੇ ਤਾ ਇਹ ਕਿਤੇ ਪਕੜਿਆ ਜਾਵੇ ਅਰਦਾਸ ਦੇਵੇਗਾ ਤੇ ਮੈਂ
ਮੇਭੀ ਪਕੜੀ ਜਾਵਾਗੀ ਬੜੀ ਖਰਾਬ ਤਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਅਜੇ ਏਹ ਵਰ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾ ਮੈਂ
ਇਸਨੂੰ ਦਸਾਗੀ ਤਾਉ ਸਲਕੇ ਨੁਮਾਤਾ ਕਹਿਆ ਹੋਪੁਤਰ ਅਜੇ ਤੂੰ ਛੋਟਾ ਹੈ ਹੁ
ਣੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਆ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਅਗੇ ਤੂੰ ਵਰ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦਸਾਗੀ ਅਜੇ ਤੇਰੇ ਪਿ
ਤਾ ਦੀ ਖਟੀ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਹੈ ਤੂੰ ਖਾਹੁ ਪਹਿਨ ਤਾਓਹ ਲੜਕਾ ਚੁਪਕਰ ਰਿਹਾ ਜਾਏ
ਰਕਿਤ ਨੇਕ ਵਰੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਉ ਸਲਕੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਮਾਤਾ ਜੀ ਮਰਦ ਨੂਪਰ ਮੇ
ਸਰਨੇ ਕੁਛ ਰੁਜਗਾਰ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਭੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਨਿਰਾਬੈਰ ਕੇ ਖਾਣਾ ਮ
ਰਦ ਕੋ ਹਛਾਨਹੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਜੋ ਕੁਛ ਰੁਜਗਾਰ ਕਰਵਾਸੀ ਸੋ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਕਹੁ ਤਾਉ
ਸਕੀ ਮਾਇਨੇ ਕਹਿਆ ਹੁਣ ਤਾ ਏਹ ਉਮਰ ਕਰਕੇ ਭੀ ਬੜਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ
ਦੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਭੀ ਸਿਆਣਪ ਆਇਗਈ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦਸ ਦੇਵਾ ਤਾਉ ਸ
ਕੀ ਮਾਇਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਪੁਤਰ ਤੂੰ ਮੇਨੂੰ ਧਰਮ ਦੇ ਦੋਇ ਬਚਨ ਦੇਵੈ ਤਾ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦਸਨੀ
ਹਾਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਮਾਤਾ ਤੂੰ ਕਿਆ ਬਾਤ ਕਹਿਦੀ ਹੈ ਕੰਨ ਬਚਨ ਦੇਵਾ ਤੈਨੂੰ
ਤਾ ਮਾਇਨੇ ਅਖਿਆ ਹੋਪੁਤਰ ਇਕ ਬਚਨ ਤੈਂ ਮੇਨੂੰ ਏਹ ਦੇਹੁ ਜੋ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਰੁਜਗਾਰ
ਕਿਸੀ ਕੋ ਦਸਣਾ ਨਹੀ ਭਾਵੇਂ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਮੱਥਭੀ ਸੁਟੇ ਅਤੇ ਦੁਜਾ ਏਹੁ ਕਰਾਹੈ

ਜੇਮਰੇਘਰਦੇਪਿਛੇਧਰਮਸਾਲਹੈਗੁਰੂਕੀਤੁਓਬੋਦੀਕੋਈਗਲਭੀਨਹੀਸੁਣ
ਨੀਤੋਉਸਪਾਸੇਕਦੇਜਾਣਾਭੀਨਹੀਨਾਕਦੇਲੇਖਣਾਉਸਰਾਹੇਤਾਉਸਲੜਕੇਨੇ
ਦੋਨੋਬਚਨਮਾਇਕੇਮੈਨੇਅਰਬਚਨਮਾਤਾਕੋਦੀਏਤਾਉਸਕੀਮਾਇਨੇਕਹਿਆਹੈ
ਪੁਤ੍ਰਤੇਰਾਪਿਤਾਚੋਰੀਕਰਦਾਸੀਹੁਣਤੈਨੇਭੀਚੋਰੀਕਰਨੀਪਰਜੇਤੂੰਕਦੀਚੋਰੀਤੇ
ਪਕੜੀਮੇਗਭੀਤਤੈਨੇਆਪਣਾਹੁਜਗਰਨਹੀਕਿਸੀਪਾਸਦਸਦੇਣਾਭਾਵੈਤੈ
ਨੁਕੋਈਸਿਰੋਭੀਮਾਹਸੁਦੇਪਰਤੂੰਕਦੇਨਹੀਆਖਣਾਮੈਚੋਰੀਕਰੀਹੈਤਾਉਸਲੜ
ਕੇਨੇਕਹਿਆਭੁਲਾਮਾਤਾਜੀਤਾਓਹਲੜਕਭੀਚੋਰੀਕਰਨਲਗਾਤਾਇਕਦਿਨ
ਓਹਚੋਰੀਨਚਾਲਿਆਜਾਦਾਸੀਤਿਉਉਸਕਾਭੁਲਾਹੋਣਾਸੀਰਾਹਵਿਚਉਸਕੇ
ਗੁਰੂਜੀਦਾਦਰਸਨਹੋਇਗਾਇਆਅਰਦਰਸਨਕਠਲਉਸਚੋਰਨੂੰਲਗਾਣਹੀ
ਸਾਓਹਚੋਰਰਾਜੇਕੇਭੰਡਾਰੇਤਕਪਹੁਚਾਸੋਰਾਜੇਦਾਭੰਡਾਰਭੰਨਲਿਆਇਆ
ਜਾਸਵੇਰਹੋਈਤਾਸਹਿਗਵਿਚਧੰਮਪੈਗਈਜੋਰਾਜੇਦਾਭੰਡਾਰਭੰਨਾਹੈਤਾਰਜੇ
ਨੇਬਹੁਤਲੋਕਪਕੜੇਪਰਚੋਰਸਹੀਨਹੋਵੈਤਾਰਾਜੇਨੇਏਕਠਫੇਕੁਟਣੀਕੋਬਲ
ਇਆਅਰਹੁਕਮਦੀਆਜੇਕਰਤੂੰਚੋਰਨੂੰਸਹੀਕਰੇਤਾਮੈਤੈਨੁਬਹੁਤਕੁਛਦੋਵਾ
ਗਾਤਾਓਹਠਫੇਕੁਟਣੀਲਗੀਚੋਰਨੂੰਦੂਰਠਫਕੀਰਨੀਰੁਪਬਣਕੇਘਰਘਰ
ਟੁਕੜੇਮੰਗਣਦੇਬਹਾਨੇਲਗੀਦੇਖਣਜਾਉਸਚੋਰਕੇਘਰਵਿਚਜਾਵੈਤਾਕਿਅ
ਦੇਖੇਓਹਮਾਤਾਪੁਤ੍ਰਦੋਨੋਬੈਰੇਹੀਗਹਿਦੇਪੈਨਅਤੇਕਿਰਤਕੁਛਨਾਹੀਕਰਦੇਜ
ਕਿਤਨੇਦਿਨਗੁਜਰੇਤਾਚੋਰਕੀਮਾਤਾਕਹਿਆਹੋਪੁਤਰਅਨਾਜਖਣੇਨੂੰਪੈਨਹੀ
ਤਾਉਸਚੋਰਨੇਕਹਿਆਭੁਲਾਮਾਤਾਜੀਮੈਲੇਆਵਦਾਹਾਤਾਚੋਰਰਾਤਨੂੰਜਾਇਕੇ
ਦੋਰਾਮਣਕਾਬੋਲਲੈਕਰਚਲਿਆਆਵਦਾਸੀਜਾਘਰਦੇਨਜੀਕਆਇਆ
ਤਾਅਗੋਚੋਰੀਦਰਸਾਮਣੇਆਉਦਾਮਿਲਿਆਤਾਚੋਰਨੇਕਹਿਆਜੋਹੁਣਤਾ
ਬੁਰੀਬਣੀਜੇਮੈਅਗੋਜਾਦਾਹਾਤਾਮੈਨੂੰਚੋਰੀਦਰਪਕੜਦਾਹੈਅਤੇਜੇਪਿਛਾਹਾ
ਹਟਦਾਹਾਤਾਧਰਮਸਾਲਹੈਬਾਬੋਦੀਹੁਣਮੈਕਿਆਕਰਾਤਾਤਾਈਚੋਰੀਦਰ
ਨਜੀਕਆਇਗਾਏਅਤੇਚੋਰਲਾਚਾਰਹੋਇਕਰਪਿਛਾਹਾਨਹਟਿਆਜਾਧਰਮ
ਸਾਲਕੇਨਜੀਕਆਇਆਤਾਕੈਨਵਿਚਓਗਲੀਆਦੋਲੀਤੀਆਜੀਅਮੈ
ਆਇਆਇਬੋਦੀਕੋਈਅਵਾਜਨਕੈਨਵਿਚਪਵੇਮੈਇਬੋਦੀਬਾਤਕੋਈਨ
ਹੀਸੁਣਨੀਤਾਚੋਰਇਹਸੋਚਕੇਅੰਦਰਆਇਆਡੁਰਦਾਤੇਪੈਰਵਿਚਕੰਡਾਰੁਤ
ਗਿਆਤਾਚੋਰਨੇਸਜੇਹਬਨਲਕੰਡਾਕਢਣਲਗਾਤੇਧਰਮਸਾਲਾਵਿਚਸਿਖ

ਸਬਦ ਕਾ ਵਿਚਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈ ਸਨ ਅਰਏਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਿਉ
ਜਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਨ ਸੇ ਦੇਉ ਤੇ ਹੋਨ ਸੇ ਜੇ ਰੇ ਦੇਵਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਨ ਤਿਨ ਕੀਆ ਪਲਕ ਨਹੀ
ਲਗਦੀਆਂ ਅਤੇ ਤਿਨ ਕਾ ਪਰਛਾਵਾ ਭੀ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਏਹੁ ਵਚਨ ਚੋਰ ਕੇ ਕੀਨੀਅ
ਵਾਜ਼ ਪੈ ਗਈ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਭਾਈ ਏਹ ਬਚਨ ਮੇ ਜਾਣ ਕੇ ਨਹੀ ਸੁਣਿਆ
ਏਹ ਗਲ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਕੀਨੀ ਪਈ ਹੈ ਤੁਤਾਈ ਚੋਰ ਕੀ ਦਰ ਨਜੀਰ ਆਇ ਗਏ
ਚੋਰ ਪਾਸ ਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਭੁਜਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਇ ਵਸਿਆ ਚੋਰ ਕੀ ਦਰ
ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ ਓਹ ਆਨਾਜ ਮਾਈ ਪੁਰ ਲਕੇ ਲਗੇ ਖਾਵਣ ਜਾ ਫੇਰ ਕਿਤਨਾ ਹਿਕ
ਚਿਰ ਗੁਜਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕੁਟੀ ਆਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਪੁਰ ਬੈਠੇ ਹੀ ਖਾਵੇ ਹੈ
ਨ ਕਿਤਨ ਚਿਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨਨ ਬੈਠੇ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਇਕ ਦਿਨ ਉਹ ਕੁਟੀ ਮਨ ਮੇ
ਵਿਚਰ ਕਰਨੇ ਲਗੀ ਏਹ ਦੋਨੋਂ ਜਣੇ ਬੈਠੇ ਹੀ ਖਾਵੇ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬੈਠੇ ਖਾਵੇ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀ
ਮਤੁ ਮਨੀ ਹੋਇ ਕੇ ਆਪਣਾ ਕਤਣਾ ਤੀਬਣ ਨਹੀ ਕਰਦੀ ਅਰਮਰਦ ਮਾਣ ਹੋ
ਇਕਰ ਆਪਣਾ ਭੁਜਗਾਰ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਇਨ ਦੀ ਕਿਉ ਕਰ ਗੁਜਰਾਨ ਚਲਦੀ
ਹੋ ਏਹ ਬਤ ਸੋਚ ਕੇ ਕੁਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਮੇ ਪਕੀਬਤ ਏਹੀ ਜਾਣੀ ਜੋ ਚੋਰ
ਏਹੀ ਹੈ ਨ ਜੇ ਰੇ ਬੈਠੇ ਖਾਵੇ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਫੇਰ ਕੁਟੀ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਰਾਜੇ ਨ ਅਖਿ
ਆ ਹੋਰਾਜ ਜੀ ਤੇਰਾ ਚੋਰ ਮੇ ਸਹੀ ਕਹਿਆ ਏਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ
ਫੇਰ ਕੁਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇ ਕਰ ਭੇਜ ਦਿਤੇ ਚੋਰ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕੇ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਜਾਇ ਕਰ
ਲਗੇ ਮਾਰਣ ਪਰ ਚੋਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਹ ਤੇ ਕਹੇ ਨਾਹੀ ਮੇ ਚੋਰ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ
ਹੈ। ਦਿਨੇ ਚੋਰ ਨੇ ਰਾਜ ਮਾਰ ਕਰਾਵੈ ਰਾਤ ਨੇ ਬੀਦੀ ਖਾਨੇ ਪਾਇ ਰਖੀ ਮੇ ਕਿਤਨੇ ਹੀ
ਹੀ ਨੇ ਚੋਰ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਤਾਇਕ ਦਿਨ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ
ਕਿਤਨੇ ਮਹੀਨੇ ਮਾਰ ਕਰਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਅਜੇ ਬਾਲ ਕਾ ਹੈ ਜੇ ਕਰ ਇਸ ਨੇ ਚੋਰੀ
ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਕਦੀਤ ਏਹ ਕਹਿ ਦੇਵਾਂ ਜੇ ਮੇ ਨੇ ਹੀ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਏਹੁ ਬਤ
ਰਾਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਫੇਰ ਕੁਟੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਅਰੀ ਤੂੰ ਇਸ ਕੋ ਮੇਰੇ ਤੇ ਏਵੈ ਹੀ ਮ
ਰਵਾਇਆ ਹੈ ਏਹੁ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨਹੀ ਤੁਫੇਰ ਕੁਟੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਜੇ
ਕਰ ਏਹੁ ਆਪਣੇ ਮੁਹ ਤੇ ਕਹੇ ਗਾ ਜੇ ਮੇ ਚੋਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਚੋਰੀ ਕਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਮ ਜਾਣੋਗੇ
ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੇ ਕਰ ਏਹੁ ਆਪਣੇ ਮੁਹ ਤੇ ਕਹੇ ਗਾ ਮੇ ਚੋਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇ ਜਾਣੋਗੇ
ਜੇ ਏਹੁ ਚੋਰ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕੁਟੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਰਾਜ ਜੀ ਜਾਂਤੁ ਲਕੇ ਤੁ ਸੀ ਚੋਰ ਨੇ ਮ
ਰਕਰਾਵਣ ਵਾਸਤੇ ਕਢੇ ਗੇ ਤਾਂ ਪਕੜ ਕੇ ਕਹੀ ਓ ਜੋ ਸਿਤ ਨਿਤ ਕੇ ਮਾਰਨੇ ਤੇ ਇਸ

ਫਸੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਮੇਪਰ ਏਹ ਗਲ ਚੋਰ ਭੀ ਸੁਣੇ ਅਰ ਏਹੀ ਵਿਲਮੇ ਜਣੇ ਜੋ ਕਲਮੇ ਨਿ
ਸਚੇਹੀ ਮਰਜਾਣਾ ਹੈ ਅਰ ਦਰਵਾਨ ਨੂੰ ਭੀ ਕਹਿ ਛੋਟਾ ਕੰਨ ਵਿਚ ਜੋ ਭਿਤ ਓੜਕ ਛ
ਡੁਟੇ ਅਰ ਜੇ ਦਰ ਨਹੀ ਲਾਵਣਾ ਭੰਡ ਭੀ ਨਹੀ ਮਾਰਣਾ ਅਰ ਜੇ ਕੁਛ ਮੇਂ ਇਸ ਤੇ ਪੁਛ
ਗੀ ਸੋ ਬਾਤ ਦਰਵਾਨ ਭੀ ਸੁਣਨ ਏਹ ਗਲ ਫਟੇਕੁਟੀ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਆਖ ਕੇ ਉਠ ਗਈ
ਜਾ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾ ਫੇਰ ਚੋਰ ਕੋ ਮਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਲੈ ਚਲੇ ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਜਾਇ
ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੇ ਤੁਹਾਈ ਸਭ ਲੋਕੋ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕੇ ਮਾਰੇ ਤੇ ਕਲਾਇ
ਸਨੁ ਫਸੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਤੁਹਾ ਏਹ ਗਲ ਚੋਰ ਨੇ ਭੀ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਅਖਿਓਸ ਜੇ ਮੇਨੁ ਮਾਰੇ ਕ
ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਕਲਮੇ ਮਰਗਾ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਦਰਵਾਨ ਨੂੰ ਭੀ ਕਹਿ ਛੋਟਾ
ਕੰਨ ਵਿਚ ਜੋ ਅਜ ਕੀ ਰਾਤ ਜੇ ਦਰ ਨਹੀ ਮਾਰਣਾ ਅਰ ਤਖਤੋ ਓੜਕ ਛਡੁਟੇ ਅਤੇ
ਭੰਡ ਭੀ ਨਹੀ ਮਾਰਨਾ ਮੇਪਰ ਇਸ ਚੋਰ ਕੋ ਮਲੂਮ ਨਹੀ ਕਰਾਉਣਾ ਤਾ ਦਰਵਾਨ
ਨੇ ਏਵੈਹੀ ਕੀਤਾ ਚੋਰ ਨੁਕਾਠ ਮਾਰ ਕੇ ਤਖਤੋ ਛੋੜ ਛੁਡੇ ਜਾ ਅਧੀਰਾਤ ਹੋਈ ਤਾ
ਫਟੇਕੁਟੀ ਨੇ ਭਵਾਨੀ ਕਰੂਪ ਧਾਰਿ ਲੀਆ ਅਤੇ ਇਕ ਕਾਠ ਕਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾ
ਇਲੀਆ ਅਰ ਦੇਇ ਬਾਹ ਕਾਠ ਕੀਆ ਲਗਾਇ ਲੀਤੀਆ ਅਰੁ ਆਪਇ
ਜੜੀਆ ਕੇ ਸੂਹੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪੇਧੇ ਅਰ ਚਾਰੇ ਹਥਾ ਵਿਚਿ ਚਾਰ ਮਸਾਲਾ ਬਾਲ ਕੇ
ਸਿੰਘ ਕੀਆ ਸਵਾਹੀ ਕਰ ਕੇ ਜਾਇ ਦਰਵਾਜੇ ਨੂੰ ਧਕੇ ਲੀਆ ਤਾ ਦਰਵਾਜਾ ਖੁਲ
ਗਾਇਆ ਮਸਾਲਾ ਕਾਰਨਾ ਹੋਇ ਗਾਇਆ ਤਾ ਚੋਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾ ਮਸਾਲਾ
ਕੀਰੁਸਨਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੰਘ ਕੀਆ ਸਵਾਹੀ ਹੈ ਅਰ ਚਾਰ ਭੁਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਾ
ਜੋੜ ਪੇਧੇ ਹੋਇ ਇਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇਖ ਕਰ ਚੋਰ ਨੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਚ
ਰਜ ਹੋਇਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਤਾ ਫੇਰ ਫਟੇਕੁਟੀ ਨੇ ਚੋਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੋ ਬੇਟਾ ਤੂੰ ਮੇ
ਰਾ ਪਿਆਰ ਭੁਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਬੜੀ ਤੀਬੀ ਹਰਾਜਾ ਨੇ ਦਿਤੀ ਹੈ ਇਸ ਤੋਰਾ ਜੇ ਤੂੰ
ਰਾ ਦੇਖੀ ਹੈ ਪਰਿਤ ਜੇ ਕਰਤੀ ਕਹੇ ਤਾ ਮੇਰਾ ਜਾਨੁ ਮਾਰ ਕਰ ਰਾਜੇ ਕ ਦੇਸ ਧੂੜ ਨਾਲ
ਮਿਲਾਇ ਦੇਵਾਗੀ ਪਰ ਬੁੱਚ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਸੱਚ ਕਹੁ ਤੂੰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਯਾ
ਨਹੀ ਚੋਰੀ ਕਰੀ ਦੇਖੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਤੇ ਮਤ ਲੁਕਾਵੀ ਤਾ ਚੋਰ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਜੋ ਏਹੁ
ਸਚ ਸਹੀ ਭਵਾਨੀ ਹੈ ਹੁਣ ਮੇਂ ਇਸ ਦੇ ਖਾਸ ਆਪਣੀ ਸਭ ਸਚੀ ਕਹਿ ਦਿਆ
ਤਾ ਚੋਰ ਨੇ ਏਹ ਮਨ ਵਿਚ ਸਚ ਆਖਣੇ ਕਾ ਵੀਚਾਰਿਆ ਧੀ ਸੀ ਤਦ ਤਾਈ ਚੋਰ ਕੀ
ਦਿਸਟ ਫਟੇਕੁਟੀ ਕੋ ਨੇੜਾ ਵਲ ਜਾਇ ਪਈ ਅਰੁ ਦੇਖੇ ਤਾ ਉਸ ਕੀਆ ਅ
ਖੀਆ ਪਈਆ ਸੁਮਕਦੀਆ ਧੋਨ ਤਾ ਚੋਰ ਨੁ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਕੇ ਸਬਦ ਕਾ ਬੋ

ਲਯਾਦਆਇਆ ਦੇਵਤਾ ਕੇਨੇਤ੍ਰਾਕੀ ਪਲਕਨਹੀ ਲਗਦੀ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਕੇਸ
ਰੀਰਕ ਪਰਛਾਵਾਭੀ ਨਹੀਹੋਤਾ ਕਿਉਕ ਅਤਵਾਹਕ ਸਰੀਰ ਹੁੰਦੇਹੈਨ ਏਹਬਾ
ਤੁਕੇਯਾਦਕਰ ਕਹਣੇਲਾਗਾ ਜੋਭਾਈਧਰਮਸਾਲਾ ਵਿਚਿਸਿਖਬੈਠੇਆਖ
ਦੇਸਨਜੋਪਰਮੇਸਰਕੇ ਰੁਜਨਕਰਨੇਵਾਲੇਰੁਜਨੀਕਦੇਵਤੇਹੋਦੇਹੈਨ ਉਨਦੀ
ਆਪਲਕਾਨਹੀ ਲਗਦੀਆ ਅਤੇ ਇਸਦੀਆਤਾ ਪਲਕਾ ਲਗਦੀਆਹੈਨ
ਜੇਏਹਭਵਾਨੀਕਹੇਕੀਏ ਏਹਤੋਛਲਏ ਭਵਾਨੀਤੇਨਹੀ ਤਾਚੋਰਨੇਆਪਣੇ
ਸਚਆਖਣੇਬੋਫਿਰਗਾਇਆ ਤਾਚੋਰਨੇਹਥਜੋਕੇਕਹੀਹੋਮਾਤਜੀਤੁਤਾ
ਮੇਰੇਅੰਤਰਕੀਜਾਣਨੇਹਾਹੀਏ ਜੇਮੇਚੋਰੀਕਰੀਹੋਈਹੁੰਦੀਤਾਤੁਕਿਆਨਾਥੋ
ਜਾਣਦੀ ਮੈਨੇਤਾਚੋਰੀਨਹੀਕਰੀ ਰਾਜਤਾਮੇਰੇਤਾਈ ਏਵੈਹੀ ਮਾਰਕਰਾਉਦਹੈ
ਜਾਏਹ ਬਾਤਚੋਰਨੇਕਹੀਤਾਚਾਰੇਮਸਾਲਾਭੀ ਬੁਝਗਈਆ ਅਰੁਕਾਰਕਾਸਿਖ
ਭੀਫਟਗਿਆ ਅਤੇਕਾਠਕੀਆ ਬਾਹਭੀ ਗਿਰਪਈਆ ਜਾਂਦਰਵਾਨਨੇਏਹ
ਬਚਨਸੁਣੇ ਤਾਓਸਫਣੇਕੁਟਣੀਕੋਪਕੜਲੀਤਾ ਜਦਸਵੇਰਹੋਈਤਾ ਦਰਵਾਜਾ
ਨੇਰਾਜੇਪਾਸਆਇਕਰ ਕਹਿਆ ਹੋਰਾਜਾਜੀਰਾਤੁਕੇਏਹਬਾਰਤਾਹੋਈਹੈਤਾਂ
ਰਾਜੇਨੇਸਬਾਬਿਤੰਤਸੁਣਕੇਫਣੇਕੁਟਣੀਫਾਸੀਦੇਦੀਆ ਅਰਚੋਰਨੁਛੋਰਦੀ
ਆ ਭਾਈਬਾਲਾਜੀਕਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕੇਸੰਬਦਕੀਇਕਤੁਕਸੁਣਨੇਕਾ ਸੰਦਕਉ
ਸਚੋਰਕਾਛੁਟਕਾਰਹੋਇਗਾਇਆ ਜੋਕੋਈਸਿਖਸੇਵਕਸਤਿਗੁਰੂਕੇਸਬਦ
ਉਪਰਪਰਤੀਤਰਖੇਗਾਤਾਉਸਦੇਲੋਕਪਰਲੋਕਕੇਕਾਰਜ ਸਭਸੋਰਨਗੇਤਾ
ਸਭਸੀਗਤਗੁਰੂਜੀਕੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂਜੀਕੀਖੁਸੀਹੋਈਸਿਖਪਰ
॥ਆਗੇਸਾਖੀਇਕਸਿਖਨਲਹੋਈ॥

ਇਕਗੁਰੂਕਸਿਖਸੀਓਹਛੋਈਮਹੀਨੀਕਰਤਾਰਪੁਰਸੀਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰਸਨ
ਵਾਸਤੇਆਵਦਾਉਦਾਸੀ ਅਤੇਉਸਸਿਖਕਾਇਕਪੜੇਸੀਆਸੀ ਪਰਓਹਬਡਾ
ਸਾਕਤਸੀ ਤਾਉਸਨੇਭੀਆਖਿਆ ਭਾਈਤੁਮੈਨੂੰਭੀਗੁਰੂਕੇਦਰਸਨਨੂੰਲੈਚ
ਲਤਾਓਹਭੀ ਸਾਕਤਸਿਖ ਅਤੇਨੇਮੀਭੀਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰਸਨਨੂੰਕਰਤਾਰਪੁਰ
ਆਏਪਰਉਸਕੀਭਾਵਣੀਸੁਧਨਹੀਸੀ ਤਾਉਸਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਮੈਨੂੰਭੀ
ਸਿਖਕਰੋਜੀਅਗੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅੰਤਰਜਾਮੀਘਟਘਟਜੀਆਕੇਜਾਣਨ
ਹਾਰ ਅਤੇਓਹਬਾਹਰਲੇਦਿਲੇਆਖੇਜੋਹੇਗੁਰੂਜੀਮੈਨੂੰਸਿਖਕਰੋ ਇਕਦਿਨਉ
ਸਨੇਫੇਰਅਰਦਾਸਕੀਤੀਗੁਰੂਜੀਮੈਨੂੰਸਿਖਕਰਦੁਜੀਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾ

ਈ ਸਿਖਾ ਸਿਖੀ ਦੁਰੈ ਤੁਰੇ ਪਾਸੇ ਸਿਖੀ ਨਹੀ ਹੋਇ ਆਵਣੀ ਅਰੁ ਸਿਖੀ ਪਾਸੇ
 ਤੈਨੇ ਕਿਆ ਲੈਣਾ ਹੈ ਤਾ ਓਹ ਘੜੀ ਘੜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਬੈਠੀ ਕਰਕੇ ਕਹੇ ਮਹ
 ਰਾਜ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਇਕਾ ਦਿਨ ਸੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਸਿ
 ਖਾ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਇਕ ਚਿਖਾ ਬਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਿਚ ਤੁਜਾਇ ਪਉ ਜਾਤੀ ਉਸ
 ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਆਵੈਗਾ ਤੁਝੇਨ ਸਿਖੀ ਦਸਗੇ ਤਾ ਓਹ ਸਿਖਾ ਮਥਾਟੇ ਕਰੈ ਓਠੁ ਚ
 ਲਿਆ ਆਇ ਕਰਦੇ ਬੈਤੁ ਉਚਿਖਾ ਬਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਚਿਖਾ ਕੇਰ ਉਠੇ ਰੋਠਿ ਰੋ
 ਆ ਪਰ ਉਸ ਪਾਸੇ ਚਿਖਾ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਨਜਾਵੈ ਤਾ ਇਕ ਚੋਰ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ ਦੇਇ
 ਬੈਲੀਆਂ ਮੋਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਈ ਆਵਦਾ ਸੀ ਅਰੁ ਉਸਦਾ ਬੋਲ ਲਈ ਆਵਦੇ
 ਸੇ ਪਿਛੈ ਪਿਛੈ ਆਦਮੀ ਇਕ ਕੋ ਸਭੁ ਰਾਇ ਬਚੋਗਾ ਵਿਚ ਅਰੁ ਉਨ ਆਦਮੀ
 ਆਂ ਵਿਚ ਰਹਾਈ ਸੀ ਤਾ ਚੋਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਚਿਖਾ ਕੇ ਨਜੀਕ ਆਇ ਕਰਾ ਇਕ
 ਆਦਮੀ ਚਿਖਾ ਦੁਵਲੇ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਆ ਕਰਦਾ
 ਹੈ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਹੈ ਜਾਤੁ ਚਿਖਾ ਵਿਚੋ ਪੈ ਕਰਕੇ
 ਨਿਕਲੇਗਾ ਤਾਂ ਤੁਰੇ ਤਾਂ ਈ ਸਿਖੀ ਦਾ ਮਾਰਗ ਦਸਗੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਅਗ ਵਿਚ
 ਪਾਇਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਤਾ ਚੋਰ ਕਾ ਜੋ ਕੁਲ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਰੁ ਪਿਛਲਾ ਉਸ ਕਾ ਕੇ
 ਈ ਸਿਖ ਕਾ ਜਾਗਿਆ ਤਾ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਹਾ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਮੈਨੂੰ ਦੇਹੁ ਅ
 ਰੁ ਏਹ ਮਾਇਆ ਕੀਆਂ ਬੈਲੀਆਂ ਤੁਲੈਲੇਹੁ ਉਸ ਕੇ ਅਭਾਗੁ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿ
 ਆ ਭੁਲਾ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਮੈਨੂੰ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਚੋਰ ਮਥਾਟੇ ਕਰੈ ਅਰੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ
 ਆਖਕੈ ਚਿਖਾ ਵਿਚ ਛੁਲਮਾਰ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਆਗਿਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ
 ਕੀ ਨਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਸਚੇਖੀ ਵਿਚ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ ਏਹ ਕੁਦਰਤ ਉਸ ਸਕ
 ਤ ਨੈ ਦੇਖੀ ਅਰੁ ਬਹੁਤ ਪਛੋਤਾ ਵਣ ਲਗਾ ਅਤੇ ਕਹਣ ਲਗਾ ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹੋ
 ਏਹ ਬਾਰਤ ਹੋਣੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਛੁਲਮਾਰ ਪੈਦਾ ਤਾ ਭਾਈ ਚੋਰ ਕੇ ਦੁਰਦਵਾਲੇ ਤੂੰ
 ਆਇ ਨਿਕਲੇ ਜਾਂ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਚੋਰ ਖੜੋਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਦੋਨੋ ਬੈਲੀਆਂ ਭੀ ਉਸ ਕੇ ਪਾ
 ਸੇ ਤੇ ਬੋਲ ਲਈਆਂ ਅਰੁ ਪਕੜ ਕਰ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇ
 ਸ ਕੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਪੁਰੋਕਾ ਵਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਤਿਸ ਕਾ
 ਸਦਕਾ ਉਸਦਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਇ ਗਯਾ ਜਦ ਉਸ ਚੋਰ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਲੈ ਚਲੇ
 ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਰ ਜਾਜੀ ਇਕ ਮੇਰੀ ਅਰਜ ਸੁਣ ਲੇਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿ
 ਆ ਤੁਸਚ ਹੀ ਕਹੀਓ ਦੇਖੀ ਤੁਸੁਨ ਕਹਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾ ਉਸ ਨੇ ਜਿਉ ਕੀ ਤਿਉ ਹੀ ਬ

ਰਤਾ ਕਹਿ ਸੁਣਾਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਮਿਲਣੇ ਕੀ ਤਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹ ਕੋਈ ਭੁਲਾ
 ਦਮੀ ਹੈ ਇਸ ਕੋ ਛੋੜ ਦੇਵੈ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅਵਸੀਆਨੇ ਉਸ ਕੋ ਛੁਡਾ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਓਹ ਆਵ
 ਦਾ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪੇਰੀ ਜਾਇ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਹਬ ਬੰਨ ਕੇ ਆਖਿ ਓਸ ਸਤ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਸਿਖੀ ਪਰੇਤੇ ਪਰੇ ਹੈ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਤੇਰੀ ਅੰ ਤੁਸੀ ਹੀ ਜਾਣੇ ਜੀ ਹੇ ਸੁਆਮੀ
 ਹੀ ਭੁਲ ਬਖਸੇ ਤਾਂ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਇ
 ਕਰ ਸਿਖਾਂ ਆਇਆਂ ਦੀ ਰਹਿਲ ਕਰਿਆ ਕਰ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਖ ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਘਰ
 ਆਵੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿਅ ਕਰ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਕਰਕੇ ਤੈਨੂੰ ਹੀ ਸਿਖੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਹੋਵੈਗੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ਨੇ ਉਸ ਸਿਖ ਨੂੰ ਸਦ ਗਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਣ ਕਾ ਮਥ
 ਗਬਤਾਇਆ ਉਹ ਸਿਖ ਪਰਿਧਾ ਮਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ
 ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਹੋਈਆ

ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਗਾਮ ਵਿਖੇ ਗਏ ਜਬ ਉਹ ਜਾਇ ਕਰ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਸਾ ਗਿਰਾਵ
 ਕੋ ਲੋਕ ਬੈਠਣੇ ਨ ਦੇਵਨ ਸਗੋ ਮਸਕਰੀਆ ਕਰਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ
 ਭਾਈ ਇਸ ਕਲਜੁਗ ਦੇ ਸਮੇ ਵਿਚ ਜਿਸ ਦੀ ਕਰਤਾਰ ਪਤਰ ਖੇਗਾ ਉਸੇ ਦੀ ਰਹੇ
 ਗੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਭੁਲਾ ਪੁਰਸ਼ ਗੁਰੂ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਭੁਗਵੰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਚੁਪਕ
 ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸੀਸ ਚੀਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹੋਨ ਇਸਨੂੰ ਕੋਈ ਮਤ ਹੋਨਹੀ ਬਿਅਕਲ ਹੈ
 ਜੇਕਰ ਬੋਲੇ ਤਕਰੀ ਦਾ ਹੈ ਬਕਬਾਰੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਠ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਆਖਦੇ ਹੋਨ ਘਟਾ
 ਘਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇ ਬਹਿਰ ਹੋਤਾ ਕਹਿ ਦੇਹੈਨ ਸਬਰ ਘਤ ਬੈਠਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਭੁਣਾ
 ਅਗੇ ਨਿਵਰਲੇ ਤਾਂ ਆਖੀ ਦਾ ਹੈ ਏਹ ਰੂਰਾ ਭੁਗਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਗਲੇ ਸੀਸ ਚ
 ਨਹੀ ਛੁਡਾ ਹੋ ਭਾਈ ਬਾਲ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨ ਚਲੇ ਇਥੋ ਚਲੀਏ ਕਰਤਾਰ ਹੀ ਪ
 ਤਰ ਖੇਗਾ ਤਾਂ ਪਤਰ ਹੋਗੀ ਇਸ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਦੇਹੈਨ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
 ਸੁਣੇ ਇਕ ਸਿਤ ਦੀ ਬਾਰਤਾ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਸੁਣਾਵ ਦੇਹੈਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਹੋ ਭਾਈ
 ਬਾਲਾ ਜੀ ਇਕ ਮਹਾ ਪੁਰਸ਼ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਭੁਜਨ ਬੰਦਗੀ ਵਾਲੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਉਨ ਦੀ
 ਦੇਹ ਵਡੀ ਸਾਡੀ ਆਂ ਤੁਹਨੇ ਦੀ ਸਕਤ ਨਹੀ ਸੀ ਤਿਛੇ ਮਹੀ ਨੇ ਪਿਛੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜ
 ਗਾ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਜਾ ਦੇਸੇ ਇਕ ਉਨ ਦ ਚੇਲਾ ਸੀ ਓਹ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦਾ ਸੀ ਸਿਤ
 ਦੀ ਦੇਹ ਵਡੀ ਚੇਲੇ ਦੀ ਉਮਰ ਛੋਟੀ ਦੋਨੋ ਤੁਰਨ ਹੀ ਸਕਦੇ ਸੇ ਇਕ ਉਨ ਨੇ ਘੋੜਾ ਲੀ
 ਆ ਅਸਬਾਬ ਕਪੜੇ ਤੇ ਬਰਤਨ ਉਸ ਘੋੜੇ ਪਰ ਰਖ ਲੀਏ ਦੋਨੋ ਚਲੇ ਰਸਤੇ ਮੇ
 ਚਲੇ ਜਾਵੇ ਲੋਕ ਰਸਤੇ ਕੇ ਚਲਣੇ ਵਾਲੇ ਦੇਖ ਕਰ ਆਖਨ ਏਹ ਘੋੜਾ ਮੰਗ ਕੇ ਸਾ

ਥਲੀਆਂ ਦੇ ਵੇਤੁਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਗੁਰੂਚਲਾ ਤਾ ਗੁਰੂਨੇ ਆਖਿਆ ਚੇਲਾ ਤੁਮ ਚੜ੍ਹੇ
 ਘੋੜੇ ਪਰ ਹਮ ਤੁਰੇ ਚਲਤੇ ਹੈ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖਕਰ ਆਖਿਆ ਬੁਢਾ ਜੇ ਹੈ ਸੇ ਤੁਰਦਾ
 ਹੈ ਅਗਜਿ ਸਦੀ ਉਮਰ ਤੁਰਨੇ ਲਾਇਕ ਹੈ ਓਹ ਘੋੜੇ ਪਰ ਸਵਾਰ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂਨੇ ਕ
 ਹਾ ਤੁਮ ਤੁਰਦੇ ਚਲੇ ਹਮ ਸਵਾਰ ਹੋ ਲੇਤੇ ਹੈ ਜਬ ਮੇਸੇ ਕੀਆ ਤਬ ਲੋਕ ਦੇ ਖ
 ਕਰ ਕਹਾ ਲੜਕਾ ਪੈਰੀ ਚਲਦਾ ਹੈ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਆਪ ਸਵਾਰ ਹੁਏ ਜਤੇ ਹੈ ਬਾਵਾ
 ਜੀ ਤਾ ਸੀਤਨੇ ਆਖਿਆ ਬੇਟਾ ਆਓ ਦੋਨੋ ਸਵਾਰ ਹੋ ਲੇਤੇ ਹੈ ਘੋੜੇ ਪਰ ਤਬ ਭੀ
 ਰਾਹੀ ਲੋਕ ਨੇ ਦੇਖ ਕੇ ਆਖਿਆ ਏਹ ਘੋੜਾ ਇਨਕ ਆਪਣਾ ਨਹੀ ਕਿਸੀ ਕਾ ਮੈ
 ਭੀ ਆਹੋ ਇਆ ਹੈ ਤਾ ਸੀਤਨੇ ਕਹਿਆ ਦੇਖੋ ਬੇਟਾ ਸੀਸਾਰ ਕਿਸੀ ਤਰਾ ਨਹੀ ਛੁਡ
 ਦਾ ਚਲੇ ਦੋਨੋ ਹੀ ਉਤਰ ਕਰ ਪਹੁਚ ਰਹੇ ਹੋ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਭੀ ਨਜੀਕ ਆਇ ਪਹੁ
 ਚਾ ਰਾਹ ਕੋ ਛੋੜ ਦੀਆ ਅਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਪਹੁਚ ਗਏ ਹੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨ
 ਜਬ ਤਾਈ ਏਹ ਪਾਣੀ ਸੀਸਾਰੀ ਲੋਕ ਦੇ ਰਾਹ ਪੁਰ ਚਲੇ ਤਾ ਏਹੁ ਸੀਸਾਰ ਕਿਸੇ ਤਰ
 ਭੀ ਨਹੀ ਛੁਡਦਾ ਜੇ ਸੀਸਾਰ ਦੇ ਰਾਹ ਥੀ ਨਿਰਾਲਾ ਹੋਵੇ ਤਾ ਸੁਖਾਲਾ ਪਰ ਮੇਸਰਨੀ
 ਮਿਲੇਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਜੇ ਸਤਰਾਏ ਸਗਾਵ ਵਾਲਿਆ ਮਸਕਰੀ ਕੀ
 ਤੀ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਭੀ ਨਹੀ ਦੀਆ ਜੇ ਕਰ ਹਮ ਖਫਕੀ ਕਰਤੇ ਤਾ ਹਛੀ ਬਾਤ ਨਹੀ ਸੀ
 ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਇਨ ਦੇ ਬਾਬ ਕਿਆ ਵਰਤੀ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ
 ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹ ਵਸਦੇ ਹੀ ਭੁਲੇ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਇਕ ਸੋਹਰ ਗਾਮ ਵਿ
 ਖੇ ਗਏ ਤਾ ਉਨ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਵਡੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ ਵਡਾ ਆਦਰ ਭਵ
 ਕੀਤਾ ਜਾ ਅਗਲੇ ਭੁਲਕ ਗੁਰੂਜੀ ਉਥੋਂ ਉਠ ਚਲੇ ਤਾ ਓਹ ਸਿਖ ਜਾਵਣ ਨਾ ਦੇਵ
 ਨ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਈ ਕਲੋਕ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਠ ਤੁਰੇ ਗੁਰੂਜੀ ਰਹਿਣ
 ਨਹੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਸਾਹਿਰ ਉਜੜੇ ਗਾ
 ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਏਹੁ ਭੁਲਾ ਨਿਆ ਉਠਿਓ ਤਾ ਜੀ ਜੋ
 ਜੀ ਬੇਤਾ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਛੁਡੀ ਬੈਠਣੇ ਭੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਦੇਦਾ ਸੀ ਸੋ ਸਾਹਿਰ ਵਾਸਿਆ
 ਜੀ ਅਗਜਿ ਨੇ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਭਾਵ ਪ੍ਰੀਤ ਭੀ ਕੀਤੀ ਸੋ ਸਾਹਿਰ ਉਜੜਿਆ ਜੀ
 ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਉਸ ਸਾਹਿਰਦਾ ਆਦਮੀ ਹੋਰਤ ਸਾਹਿਰ ਜਾ
 ਵੇਗਾ ਤਾ ਉਨ ਨੂੰ ਭੀ ਬਿਗਾਵੇਗਾ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਓਹ ਲੋਕ ਓਥੇ ਹੀ ਵਸਦੇ ਭੁਲੇ ਹੈਨ
 ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਸਾਹਿਰ ਦੇ ਆਦਮੀ ਹੋਰਤ ਦੇ ਸਜਾਵਨਗੇ ਤਾ ਉਨ ਨੂੰ ਭੀ ਏਹੁ ਸਮਤੁਰਿ
 ਜਾਵਨਗੇ ਅਰ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਤਿ ਕਰਨਗੇ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਜੇ ਏਹੁ

ਸਹਿਰਉ ਜਰ੍ਹੇਗਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਦੇਕਿਆ ਅਤੇ ਉਥੇ
 ਅਗਾਹਾਨ ਚਲੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਜੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਚਉਮਾਸਾ ਕਿ
 ਥਾਉ ਬੈਠੀ ਮੇਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਖਿਆ ਕੁਲਾ ਮਰਦਾਨ ਅਗੇ ਕੋਈ ਗਿਰ
 ਵ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਉਥੇ ਬੈਠਾਗੇ ਤਾਂ ਇਕ ਸਹਿਰ ਜਬ ਆਇਆ ਤਾ ਉਸ ਬਾਇਕੋ
 ਸਦੇ ਬੀਚ ਵਿਚ ਆਇ ਬੈਠੇ ਉਸ ਗਿਰਾਉ ਵਿਚ ਇਕ ਖੜੀ ਦਾ ਘਰ ਹੈ ਗਾਸੀ ਅਤੇ
 ਚਿਹ ਸੀਤ ਸੇਵੀ ਭੀ ਹੈ ਸੀ ਆਏ ਸਾਧੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਓਹ ਇਕ ਦਿਨ ਜੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਜਾਇਲਗਾ ਤਾ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਾਂਤ ਆਇ ਗਈ ਓਹ ਨਿ
 ਤ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਜਾਵਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਕੁਛ ਬਣੇ ਸੇ ਸੇਵਾ ਭੀ ਕਰ ਆਵਿਆ ਕਰੇ ਉਸ
 ਦਾ ਨਿਤ ਨੇ ਮੋਹੇ ਇਗਾਇਆ ਜਬ ਤੀ ਕਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਨਹੀ ਤਬ ਭੀ ਕਰ ਓਹ
 ਜਲਪਾਨ ਨਹੀ ਕਰੇ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਲੋਹਟੀ ਵਾਲੇ ਅਖਿਆ ਹੋ ਬਾਉਏ ਤਸਿ
 ਤ ਕਹਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਗੇ ਤਾ ਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਗਨ ਲਜਾਂਦਾ ਅਹੋ ਤਦ ਉਸਾ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿ
 ਆ ਭਾਈ ਇਕ ਸੰਤ ਆਏ ਹੈਨ ਉਨ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾ ਉਸ ਕਹਿਆ ਜੀ
 ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਉਨ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਉ ਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਓਹ ਭੀ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਗਇਆ ਜਾਇ
 ਆ ਜਾਇਆ ਓਹ ਇਕ ਲਉ ਭੀ ਨਾਲ ਅਹਾ ਕਿਆ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਘਰ ਤੇ ਇਕ ਠੇ ਅਵ
 ਨ ਦਰਸਨ ਕਰ ਕੇ ਗਿਰਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਠੇ ਹੀ ਆਵਨ ਓਹ ਲੋਭੀ ਦੇ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਿਖ ਅਪ
 ਠੇ ਘਰ ਨੁ ਆਵੈ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਬਾ ਇਕ ਦਿਨ ਉਨ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ
 ਵਿਕਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਾਧਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਅਜੇ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਾਰ ਹੈ ਦੇਖ
 ਤੈਨੋਂ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ ਤੂੰ ਅਗੇ ਆਵਹਿ ਤਾ ਉਥੇ ਜਾ
 ਇ ਬੈਠਣਾ ਡੇਰੇ ਜਾਵੈ ਤਾ ਲਉ ਭੀ ਘਰ ਨਹੀ ਤਾ ਓਹ ਉਦਾਸ ਹੋਇ ਕੈ ਉਠ ਆਇਆ
 ਇਕ ਠੇ ਪੁਰ ਆਇ ਬੈਠਾ ਫਿਕਰ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਲਗਾ ਖੋਦਣ ਦੇਖੇ ਤਾ ਇਕ ਮੁਹਰ
 ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਇਲੇ ਹੈਨ ਮਰਭੁਰਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ
 ਹੁਪੇਰੀ ਪੈਚਲਿਆ ਜਾ ਬੁਝੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤਾ ਕੰਡਾ ਚੁਭਿਆ ਤਾ ਕਪੜੇ ਨਾਲ
 ਪੇਰ ਬੰਨ ਲੀਤੋਸ ਇਕ ਪੈਰ ਜਤੀ ਚੜੀ ਅਤੇ ਇਕ ਪੇਰ ਜਤੀ ਅਡੇਭੀ ਜਾਂਦੇ ਵੇ
 ਇਕ ਠੇ ਹੋਏ ਤਾ ਓਸ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਜਤੀ ਚੜਾਇਲੇ ਤਾ ਉਸਾ ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਭ
 ਈ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕੰਡਾ ਚੁਭਿਆ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਮੁਹਰ ਲਭੀ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਕੰਡਾ ਚੁਭਿਆ
 ਹੈ ਏਹ ਬਾਰਤ ਪੁਛੀ ਰਾਹੀਏ ਤੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਾਧੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਅਤੇ ਦਹਿਲ
 ਕਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਪਾਪ ਕਰਣੇ ਤਦ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਦੇਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪ

ਸਮਾਏ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਰ ਅਪਣੀ ਹਕੀਕਤ ਸੁਣੀਈ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੇ
 ਭਾਈ ਚੁਪਕਰਿਤ ਉਨ ਅਖਿਆ ਜੀ ਜਾਹਰ ਕੀਚੈ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ
 ਅਖਿਓ ਸੁਜੇ ਮੱਟ ਕੋਲਿਆ ਕਾਹੈ ਸੋ ਸਭੇ ਮੁਹਰਾ ਹੀ ਹੈ ਸਨ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮਦ
 ਬੀਜਿਆ ਸਾਤਿਸਦਾ ਸਦਕਾ ਮੁਹਰਾ ਹੋਈਆ ਹੈ ਸਨ ਪਰੁ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਵਿਕਾਰ
 ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਮੁਹਰਾ ਦੇ ਕੋਇਲੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਿਖ ਤੇਗੀ ਪਰਾਰਬਧ
 ਵਿਚ ਸੂਲੀ ਚੜ੍ਹਨਾ ਸੀ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਸੇਵਾ ਵਿਖੇ ਆਵਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਸੂ
 ਲੀ ਘਸਦੀ ਘਟਦੀ ਗਈ ਹੈ ਸੂਲੀ ਦਾ ਕੰਡਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਸਾਧਕੀ ਸੇਵਾ ਕੇ
 ਸਦਕਾ ਤੇਰੇ ਉਠ ਕਰ ਚਰਨੀ ਪੜ੍ਹੇ ਦੇਵੇ ਨਾਉ ਪਰੀਕਸਿਧ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਲਗੇ
 ਜਪਣ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਨਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨਾਲ ਹੋਈ ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ
 ਆਏ ਅਤੇ ਇਕਰਕਹਿਆ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਤੁ ਰਾਮ ਤਾ ਅਗੇ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਈ ਮੇਜੀ ਸੀਤ ਜੀ ਬੈਠੀ ਮੇਜੀ ਤਾ ਪੜ੍ਹੀ ਇਕ ਸਸਤਾਇ
 ਕਰ ਉਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਜੇਅ
 ਰਿਆ ਹੋਵੈ ਤਾ ਪੜ੍ਹੀ ਮੇਜੀ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਜੀ ਜੇਕੁ ਛੁਤੁ
 ਮਾਰੇ ਜੀ ਅਮੇ ਆਵੈ ਸੋ ਪੜ੍ਹੀ ਜੀ ਤਾਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਕਹਿਆ ਹੈ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਤੁਮ ਮਹਾ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਹੋ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਪਰਮੇ
 ਸਰ ਜੀ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ਜੈ ਹਮਾਰੇ ਤਾਈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇ ਬੁਝਿ
 ਹਾਰ ਜਾਵਾਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਬੋ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ
 ਆ ਬਾਰਤਾ ਪੜ੍ਹੈ ਤਿਨ ਬੋਭੀ ਮੈ ਬੁਲਿ ਹਾਰ ਜਾਵਾ ਅਰਤਿ ਨਾਵਿਦੁ ਕੁਰਬ
 ਟ ਜਾਵਾਜੀ ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਲੋਕੋ ਜੋਕੁ ਛੁਤੁ ਸਾ ਪਛਣਾ ਹੈ ਸੋ ਤਸੀ ਮੇ
 ਰੇ ਪਾਸੇ ਪੜ੍ਹੀ ਤਾ ਉਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹੁ ਜੋ
 ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਉਸਕਾ ਕ
 ਰਤ ਬਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਅਪਤੇ ਉਪਜਿਆ ਹੈ ਯਾ ਕਿਸੀ ਕਾ ਉਪਜਾਯਾ ਹੋਇ
 ਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਆਦਿਭੀ ਸੁਣਾਈ ਮੇ ਜੋ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ
 ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੀਤ ਜਨੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ
 ਬਿਅੰਤੁ ਹੈ ਤਿਸਕਾ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਜਾਵਾ ਸੁਕਲ ਪਖ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਖ ਜੋ

ਹੈ ਜੋ ਪਤਰੋਕਾ ਦਿਨ ਰਾਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਰਾ ਮਹੀਨੇ ਜੋ ਪੰਨ ਉਤਰਾਇਣ ਵਖਣਾ
 ਇਹ ਏਕ ਬਰਸ ਸੋ ਵੇਵੇ ਤਿਆਕਾ ਦਿਨ ਰਾਤ ਹੈ ਅੰਸੇ ਹੀ ਹਿਸਾਬ ਸੇ ਦੋਹ ਜਰ
 ਜੁਗ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕਾ ਇਕਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਗੁਜਰਦਾ ਹੈ ਜਬ ਬ੍ਰਹਮਕਾ
 ਸਉ ਬਰਸ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਉਮਰ ਹੋਇ ਨਿਬੜਦੀ ਹੈ ਤੇ ਬਿਸਨ ਜੀ ਦੀ
 ਦਿਨ ਰਾਤ ਬੀਤਦੀ ਹੈ ਅੰਸੇ ਹੀ ਹਜਾਰ ਬਰਸ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਬਿਸਨ ਜੀ ਦੀ ਉਮਰ
 ਬੀਤ ਜਾਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਵ ਜੀ ਦਾ ਇਕਾ ਦਿਨ ਰਾਤ ਹੀ ਬੀਤਦਾ ਹੈ ਅੰਸੇ ਸਉ ਬਰ
 ਸ ਗੁਜਰਨ ਤਾ ਸਿਵ ਜੀ ਉਮਰ ਭੋਗ ਮੁਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇ ਸਤਿ ਜਨੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ
 ਮਾਇਆ ਜੇਤ੍ਰੀ ਹੈ ਤਿਸ ਦੀ ਇਕ ਨਿਮੇਖ ਮਾਤਰ ਹੋਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਮੇਖ ਕਿਸਕਉ
 ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਜੇਤ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰ ਦਾ ਇਕ ਵਾਰੀ ਮੀਟ ਕੇ ਖੋਲ ਦੇਣਾ ਏਹ ਨਿਮੇਖ ਆਖੀਦਾ
 ਹੈ ਜੋ ਜਿਸ ਮਾਇਆ ਦਾ ਏਹ ਬਿਸਬਾਰ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਤਉ ਤਿ
 ਸ ਮਾਇਆ ਦੇ ਭਰਤਾ ਦਾ ਕਿਸਤਰਾ ਅੰਤ ਆਵੇ॥ ਤਿਸ ਭਗਵੰਤ ਦੀ ਬਿਅੰਤ
 ਨਿਬਰਣ ਨਕਰ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਰਗੁ ਗੁਜਰੀ ਵਿਚ ਇਕ ਸਬਦ ਆ
 ਖਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨ, ਭਿਕਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜੇ
 ਦਪੜਹਿ ਮੁਖ ਕੀ ਠੇ ਸਵਾਰਿ॥ ਤੁਕਾ ਅੰਤ ਨ ਜਾਈ ਲਖਣਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੈ
 ਗੁਬਾਰਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾ ਕਿਉ ਬਿਸਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ॥ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ
 ਕਰਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਮਾਨਿ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਵਿਸ ਸਿਦੀ
 ਪਕ ਜਾਗੇ ਬ੍ਰਿਭੁਵਣ ਏਕ ਜੋਤ ਮੁਰਾਰਿ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਹਿ ਨਿਸ ਨਿਰਮ
 ਲੁ ਮਨ ਮੁਖਿ ਰੈਣਾ ਅੰਧਾਰਿ॥ ੨॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਝਗਰਾ ਦੁਹ ਲੋ
 ਚਨ ਕਿਆ ਹੋਰੈ॥ ਅੰਤੁ ਰਿਜੋਤੁ ਸਬਦ ਧਾਨਿ ਜਰੈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਝਗਰ ਨਿਬੇਰੈ॥
 ੩॥ ਸੁਰ ਨ ਰਿਨਾਥ ਬਿਅੰਤੁ ਅਜੋਨੀ ਸਾਚੈ ਮਾਹਿਲ ਅਧਾਰਾ॥ ਨਨਕ ਸਾਹਿਜ
 ਮਿਲੈ ਜਗ ਜੀਵਨ ਨਦਰਿ ਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕਹਿ ਦੇਹੈ॥ ਸੁਣੈ ਭਾਈ ਗੁਬਿੰਦ ਲੋਕੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ
 ਜੀ ਕੀ ਆਦਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਇਉ ਖੋਜੀ ਬੀ ਜੋ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ
 ਅਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਨੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੇ ਅਕਾਰ ਸਰਗੁਣ ਰੂਪ ਹੋਇ
 ਜੋ ਤਿਸ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਮੁਖ ਦੀ ਜੋਤ ਤੇ ਮਹਾ ਦੇਉ ਉਪਜਿਆ ਅਰੁ ਨ ਭਰ
 ਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜਿਆ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮੈਕੁ ਛਾ ਗਿਆ ਨਕਰਾ
 ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੈ ਸਾਚੈ ਸੋ ਜੈ ਸੀ ਜੈ ਸੀ ਗਿਆ ਨਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਉਪਜਤੀ ਹੋਸੈ

ਤੇਜੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਦਾ ਪੰਜ ਬ੍ਰਹਮਚਰੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰ ਰਿਹਾ ਤੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਰਿਦੇ
 ਕਉ ਸਾਂਤਨਾ ਆਈ ਤਬ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਚਤੁਰ ਸਲੋਕੀ ਭੁਗਵਤ
 ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀਆ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕੋ ਸਾਂਤ ਆਇ ਗਈ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਰੀ
 ਅਨੰ ਪਰਮ ਗੁਹਯੰ ਮੇ ਯਾਦਿ ਵਿਗਾਯਾਨ ਸਮਾਨ੍ਰਿਤੰ॥ ਸਾਰਹ ਸਮੰਤਦੇਹੀ ਚ
 ਗਾਣਗਾਦਿਤੰ ਮਯਾ॥ ਯਾਵਾਨੰ ਯਥਾ ਭਾਵੇ ਯਦਰੂਪ ਗਾਣਕਰਮਕ॥ ਤਬੈ
 ਵਤਤ੍ਵ ਵਿਗਾਯਾਨੰ ਮਸਤਤੇ ਮਦਨਗਾਤਾ॥ ਅਹਿ ਮੇਵਾ ਸਮੇਵਾ ਗੋ ਨਾਨਿ ਪਤ
 ਯਤ ਸਤ ਸਤ ਪਰੰ॥ ਪਸਚਾਦਿੰ ਯਦੇਤਚੰ ਯੋਵਿ ਸਿਖਮੇਤ ਸੋਸਮਿਰੰ॥ ਰਿ
 ਤੇਰਥ ਯਤ ਪ੍ਰਤੀਯੇਤ ਨ ਪ੍ਰਤੀਯੇਤ ਚਤੁਰਮਨਿ॥ ਤਦ ਵਿਦ੍ਵਾਨੰ ਦਾਤਮਨੋ ਮਾ
 ਏਅੰ ਯਥਾ ਭਾਸੇ ਯਥਾ ਤਮਾ॥ ਯਥਾ ਮਹਾਂਤਿ ਰੂਤਾਨਿ ਰੂਤੇ ਖੁਚਾਵਚੇ ਖੁਚ
 ਪ੍ਰਵਿਸ਼੍ਟਾਨ੍ ਪ੍ਰਵਿਸ਼੍ਟਾਨਿ ਤਥਾ ਤੇ ਖੁਨਤੇ ਖੁਨਤੀ॥ ਏਤਦੇਵ ਜਿਗਾਸੀਤ ਵ੍ਰ
 ਜਿਗਾਸੁਨਾਤਮਨ॥ ਅਨੈਵਿ ਪਤਰੇ ਕਾਤੁਆਂ ਯਤ ਸਿਆਤ ਸਰਬਤ੍ਰ ਸਰਬਦ
 ਏਤਨ ਮਤਿ ਮਯਾ ਤਿਸ੍ਰ ਪਰਮੇਸ਼ ਸਮਾਧਿਨ॥ ਭਵਾਨ ਕਲਪਾਵਿਕਲਪੇ ਖੁਨ
 ਵਿਮੁਹਿਯਤਿ ਕਰਹਿ॥ ਚਿਤ॥ ਜਬ ਏਹ ਚਤੁਰ ਸਲੋਕੀ ਮੂਲ ਅਰਤੀਨ ਸਲੋਕ
 ਉਪਦੇਸ਼ ਕੇ ਕਹੇ ਤੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਭੁਗਵਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ ਜੀ॥ ਇਸਕ ਅਰ
 ਥ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਬੁਝਾਇ ਸੁਝਾਇ ਦੇਵੇ ਤੁ ਭੁਗਵਨ ਕਹੈ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੇਰਾ ਰਿਦਾ ਤੇ
 ਯੋਹੈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਸਰਨ ਬਿਨ ਉਧਾਰ ਕਿਸੀਕਾ ਨਾਹੀ ਹੋਤਾ ਪ੍ਰਥਮ ਤੇ ਦੇਸ
 ਲੋਕ ਮੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀਆ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਗਿਆਨ ਮੈਨੇ ਪਰਮ ਗੁਹਯ ਰਖਿਆ
 ਹੈ ਵਿਗਾਯਾਨ ਕੇ ਸਮੇਤ ਅਰ ਭੁਗਤ ਰੂਪ ਰਸ ਕੇ ਸਮੇਤ ਅਰਨਾਮਦਾਨ ਇਸਨਾ
 ਨ ਇਨ ਅੰਗੋ ਕੇ ਸਮੇਤ ਸੋ ਤੂੰ ਲੇਹੁ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੇਰੇ ਰੇਤਾਈ ਦੇਤਾ ਹੈ ॥ ਹੇ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਜੈਸਾ ਮੈਂ ਹੋ ਜੈਸਾ ਮੇਰਾ ਭਾਉ ਹੈ ਜੈਸਾ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਹੈ ਜੈਸੇ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਹੈ ਜੈਸੇ ਮੇਰੇ
 ਕਰਮ ਹੈਨ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤੂੰ ਇਨ ਸਲੋਕ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰ ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ॥ ੨
 ਮੈਂ ਜੀ ਜਗਤ ਕੀ ਆਵਹੋ ਸਭ ਸੁਖ ਮਾਸ ਬੁਲਕ ਪਰਾ ਮੇਰੇ ਤੇ ਬਿਨ ਨਿਰਗੁ
 ਨ ਸਰਗ ਨ ਕੁਛ ਨਹੀ ਅਬਗੁੰ ਮੈਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜਗਤ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇਲੀ ਨਹੋ ਜਾਵੈਗਾ
 ਪੀਛੇ ਮੈਂ ਹੀ ਰਹੁਗਾ॥ ੩॥ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੇਹੜੀ ਮਾਇਆ ਅਸਤ ਹੈ ਸੋ ਪੜੀ ਪ੍ਰਗਾ
 ਸਤੀ ਹੈ ਮੈਂ ਸਤ ਹੈ ਮੇਰੇ ਕੋ ਕੋਈ ਜਾਣਨਹੀ ਸਕਤਾ ਏਹੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਜਾਣਾ॥
 ਜੈਸੇ ਇਕ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੇ ਦੋ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੇਖ ਵਿਸਟੀਕੋ ਨਦਰ ਆਵਤੇ ਹੈ ਅਰਾਹ ਅਕਾ
 ਸ ਮੇਂ ਇਸ ਬਿਤਭੀ ਹੈ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੂਰਜ ਕੇ ਸੰਗਾ ਬਿਨਾ ਵਿਸਟਨਹੀ ਆਵਤਾ ਤੈਸੇ

ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਹੈ ਅਵਿਸਰ ਹੈ ਦਿਸਟ ਨਹੀ ਆਵਤੀ ਅਰ ਮੇਸਤ ਹੋ ਸੀਤ ਕੋ ਸੰ
 ਗ ਬਿਨਾ ਦਿਸਟ ਨਹੀ ਆਵਤਾ ॥ ਜੈਸੇ ਪੰਜੇ ਭੂਤ ਤੇਜ ਵਾਉ ਪ੍ਰਿਥੀ ਅਰ ਅਕ
 ਸ ਜਲ ਅਪਨੇ ਕਾਰਜ ਮੇਰੀ ਹੈ ਅਰ ਨਿਆਰੋਰੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਮੇ ਸਭ ਕੇ ਸਤਾਭੀ ਦੇ
 ਰਹਾ ਹੈ ਅਰ ਨਿਆਰਾ ਭੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਅਨ ਵਿਰੋਕ ਕਰ ਦੇਖ ਅਰ ਵਿਰੋਕ ਕਰ ਸ
 ਭੁਵਿਸਥਾ ਮੁਖ ਤੇ ਹੀ ਹੁਆ ਹੈ ਅਗ ਵਿਰੋਕ ਕਰ ਮੁਖ ਸੇ ਬਿਨਾ ਗਹਿਤ ਕੁਛ ਨਹੀ
 ਏਹ ਸੰਬੋਧਨ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮੇਕੋ ਕਹਾ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨ ਜਬ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਚਿਤ
 ਵਿਖੇ ਰਖੇਗਾ ਤੂੰ ਜਗਤ ਕੀ ਉਤਪਤਿ ਕੇ ਸਮੇ ਵਿਖੇ ਅਰ ਪੁਲੇ ਕੇ ਸਮੇ ਵਿਖੇ ਤੁਸ੍ਰੇ ਕੇ ਸਮੇ
 ਹਨਹੀ ਵਿਆਪੇਗਾ ਸਦਾ ਸੰਤ ਰਹੇਗਾ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਉਸਤਤਿ ਕਰ ਕੇ ਜਲੋਕ ਬੰਧੇ
 ਅਰੁ ਗਾਪਾਇ ਕਰ ਪੁਨੀ ਸਾਥ ਗਾਵਤਾ ਕੁਇਆ ਗਾਂਢ ਕਰ ਗੀਤ੍ਰਿਆ ਬਡਾ ਖੁਸੀ
 ਹੋਇਆ ਲਿਖ ਲਿਖ ਕਰ ਕੇ ਬਡੇ ਬਡੇ ਪੁਸਤਕਿ ਕਰ ਕੇ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਬਧੀਆਂ ਹੋ
 ਗੁਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਏਹੁ ਚਰੇ ਬੰਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਮੁਖ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਚਰੇ ਮੁਖ ਕਰ ਕੇ ਚਰੇ
 ਬੰਦ ਪੜੇ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਭੁਗਵੰਤ ਕੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਜੀਅ ਮੇਂ ਆਈ ਕਿ ਮੇਂ ਕੋ
 ਟਹਾ ਕਿਸਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਜਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਹੀ ਪਾਣੀ ਹੈ ਹੋਰ
 ਕੁਛ ਨਹੀ ਅਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਏਹੁ ਪਾਣੀ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਅਤਮੇਕਾ ਵਿਚ
 ਰਕੀਤਾ ਏਹੁ ਪਾਣੀ ਜੋ ਹੈ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਪਾਣੀ ਇਕੋ ਹੀ ਹੈ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਕ
 ਹਾ ਅਬ ਮੈ ਇਹ ਅੰਤ ਪਾਇਆ ਹੈ ਏਹੁ ਪਾਣੀ ਮੇਰਾ ਹੀ ਰੂਪ ਹੈ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਤਾਲ ਕੋ
 ਗਇਆ ਦੇਖੇਤ ਉਥੇ ਭੀ ਕਈ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹੈਨ ਪਾਣੀ ਹੀ ਹੈ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮ
 ਮਧਮ ਲੋਕ ਬਿਖੇ ਆਇਆ ਉਥੇ ਭੀ ਪਾਣੀ ਹੈ ਕਈ ਬ੍ਰਹਮੇ ਭੀ ਹੈਨ ਫੇਰ ਅਕਾਸ ਮੇ
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆ ਉਥੇ ਭੀ ਪਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹੈਨ ਜਿਤਨੇ ਦੇਸ ਮੰਡਲ ਦੀ ਪਲੇ
 ਅਹੈਨ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਦੇਖੇ ਅਰ ਜਤਾ ਜਹਾ ਦੇਖੇ ਤਹਾ ਆਪ ਕੇ ਦੇਖੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ
 ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਆਇਆ ਏਹ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਿਨੇ ਲਗਾ ਜਲ
 ਵਿਖੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਭੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੋ ਸੀ ਭੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਨ ਬਨਿਤ ਹੋ ਵਿਖੇ ਬ੍ਰ
 ਮਾ ਆਵ ਜਗਾਦ ਭੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਏਹ ਬਾਤ ਕਹੀ ਤਾ ਅਕਾਸ ਬਾ
 ਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੂੰ ਦੇਖੁ ਤੇ ਸਹੀ ਕੁਛ ਅੰਗ ਭੀ ਹੈ ਯਾ ਨਹੀ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਲਗਾ ਦੇਖ
 ਟ ਦੇਖੇਤਾ ਇਕ ਕਮਲ ਭੀ ਹੈ ਤਾ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੂੰ ਦੇਖ ਜੋ ਕਮਲ ਕੋ
 ਟ ਹੈ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਨੇ ਕਹਿਅਾ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੂੰ ਇ
 ਸ ਕਮਲ ਤੇ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈ ਬਡਾ ਸਾਰਾ ਕਮਲ ਨਿਕਾ ਹੈ

ਤਾ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਛੋਟੇ ਹੀ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੋ ਜਾਵਾ ਹੈ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ
 ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਛੋਟੇ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਉਂ ਕਰ ਹੋਵਾ ਹੈ ਤਫੇਰ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਖੋਜਿਆ ਹੀ ਜਾਣੀ ਅੰਗ ਉਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਕੋਟ ਛੋਟਾ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇ
 ਖੋਜਦਾ ਹੋ ਜੇ ਇਹ ਕਮਲ ਕਿਤਨਾ ਹਿਕ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕਮਲ ਨਿਕ ਜੈਸਾ ਨਦਰੀਆ
 ਵਦਾ ਹੈ ਅਰਮੇਜੇ ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਸਾ ਅਤੇ ਫੇਰ ਮੇ ਨਿਕਲਿਆ ਕੀ ਕੁਰਸਾ ਪਰ
 ਮੇ ਇਸਨੂੰ ਇਕ ਲਤ ਦੀ ਮਾਰਦਾ ਹੋ ਜੇ ਕਰਮੇਰੀ ਲਤ ਇਸਨੇ ਸਹਾਰੀ ਤਾ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਜੇ ਕਰ ਲਤ ਨਾ ਸਹਾਰੀ ਓਸਤਾ ਇਹ ਕਿਛੁ ਨਾ ਹੀ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਲਤ ਮਾਰੀ ਕਮਲ ਕੋ
 ਤਾ ਕਮਲ ਅਚਲ ਰਿਹਾ ਹਾਲਿਆ ਚਲਿਆ ਨਾ ਹੀ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਮਲ ਕੋ ਤਲੇ ਉ
 ਤਰ ਗਿਆ ਅਰਪੈਰ ਕਿਤੀ ਠਹਿਰੇ ਨਾ ਹੀ ਅਤੇ ਓੜਕ ਆਵੇ ਹੀ ਨਾ ਹੀ ਜੈਸੇ ਕੋਈ
 ਖੂਹੇ ਵਿਚ ਰੋੜਾ ਸੁਟਿਦਾ ਹੈ ਤਾ ਓਹ ਰੋੜਾ ਹਿਠਾ ਹੋ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਜਾਵਾ ਹੈ ਤਿਵੇ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਭੀ ਪਤਾਲ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਹੀ ਜਾਵੇ ਤਾ ਕਈ ਬਰਸ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੂੰ ਜਾਇਆ ਗੁਜਰ ਗਾ
 ਇਹ ਪਰ ਓੜਕ ਆਵੇ ਨਾ ਹੀ ਅਤੇ ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁ ਬਰਾ ਬਿਖੇ ਪਾਇਆ ਹੋ
 ਇਆ ਰੋਦਾ ਹੈ ਤਿਉ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੀ ਲਗਾ ਰੁਦਨ ਕਰਨਾ ਇਹ ਕਸਟ ਦੇਖ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗ
 ਰੀ ਬੀ ਵਿਚ ਆਇਆ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਜ ਜਹੇ ਇਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਓ
 ਸਤਤਿ ਕਰਨ ਲਗਾ ਹੋੜਾ ਲੋਕੀ ਕੇ ਨਾ ਬਜੀ ਮੈਤਾ ਕਿਛੁ ਨਾ ਹੀ ਜੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋ ਸ
 ਤੁਹੀ ਹੈ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਜੀ ਜਲ ਬਿਖੇ ਭੀ ਤੁਹੀ ਹੈ ਬਲ ਵਿਖੇ ਭੀ ਤੁਹੀ ਹੈ
 ਦੁਣ ਭੀ ਤੁਹੀ ਹੈ ਆਗੇ ਭੀ ਤੁਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਆਦਿ ਮਧ ਅੰਤ ਵਿਖੇ ਸਭ ਤੁਹੀ ਹੈ ਤੇਰੇ
 ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਧਾਰਨ ਧਰਨ ਸਭ ਤੁਹੀ ਹੈ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬਿਅੰਤ ਪ
 ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਮੇ ਦੀਨ ਉਪਰ ਦਇਆ ਕਰੋ ਇਸ ਅੰਧ ਗੁ ਬਰਾ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਢੇ ਜੀ ਅਰ
 ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਜੀ ਉਸੀ ਅਸਥਾਨ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਚਲੋ ਜੀ ਜਹਾ ਤੇ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹੋ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਮਾਨ ਕਰ ਠਕਰ ਜੀ ਦਾਇਆ ਲਭਾਏ ਉਸ ਕਮਲ ਕੀ ਰੂੜੀ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮੇ
 ਕੋ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਦੀਆ ਉਸੀ ਅਸਥਾਨ ਖੜਾ ਕਰ ਦੀਆ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦੇ ਕਵਾੜ
 ਖੁਲ ਗਏ ਲਗਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨ ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਠਕਰ ਜੀ ਤੇਰਾ ਰੂਪ
 ਰੰਗ ਕੁਛ ਨਾ ਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਵਾ ਤੂੰ ਬਿਅੰਤ ਪੁਰਖ ਹੈ ਬੇਸਮਾਰ ਹੋ ਅਦਿਸਟ ਅਗੋ
 ਚਰ ਹੈ ਨਿਰਾਲੇ ਬਪੁਰਖ ਹੈ ਹੇ ਸਿਤ ਜਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਲੋਕੋ ਅੰਸੇ ਕਾਹਿਕਰ ਸਹਿਸ
 ਰ ਨਾਮ ਕਰ ਕੇ ਲਗਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈ ਹੋ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਭਗਤ ਜੋਨੇ
 ਬ੍ਰਹਮੇ ਸਾਰਖਿ ਅਨੂੰ ਅੰਤ ਨਾ ਹੀ ਆਇਆ ਅਰਮੇ ਕਉਣ ਵਸਤੁ ਤਿਸ ਬਿਅੰ

ਤਕ ਅੰਤ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਕਿ ਅਜੇ ਪਰ ਚਿਤ ਬਿਅੰਤ ਪੁਰਖ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਸੋ
 ਸਾ ਬਿਅੰਤ ਪੁਰਖ ਕੇ ਸਾ ਬੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ਅਰਮੇ ਓਸ ਬਿਨ ਜੀਵਨ ਹੀ ਸਕ
 ਦਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਕਾ ਅਧਾਰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਰਮੇਸਰ
 ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਕੋ ਜੋ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨੀ ਜਿਨ ਨੁ ਸਭ ਕੋਈ ਅਰਾਧਦੈ
 ਜਿਉ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਮੇਰੀ ਅਰਾਧਤਾ ਹੈ ਤਉ ਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
 ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਅਖਿਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਧੈ ਨੈ ਪਰ ਹੋ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਇਕ ਹੋਰ ਅਸਰ ਰਜ ਸਾਨੁ ਲਗਾਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਨ ਨੇੜ ਵਿਖੇ ਜੋਤ ਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਕਿ
 ਆਵੁ ਸਤੁ ਹੈ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਗੋ ਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਏਹੁ ਜੋ ਸੁਰਜ ਅਤੇ ਚੰਦ
 ਮਾ ਵਿਚ ਜੋਤ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਜੋਤ ਤੇ ਇਨ ਕੋ ਜੋਤ ਹੈ ਅਰ ਸਰਬ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਥੇਘ
 ਰ ਘਰ ਵਿਖੇ ਜੋਤ ਜੋ ਹੈ ਜਿਸ ਜੋਤ ਕਰਕੇ ਸਰਬ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਕੋ ਸਭ ਕੁਛ ਨ ਜਰਾ ਏ
 ਸੋਗੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਜੋਤ ਹੈ ਅਰ ਸੁਣੇ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਜੀ ਗੁਰਮੁਖ ਜੋ ਹੈ ਨ ਸੋਗੀ
 ਅਨ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਜੋਤ ਜਾਣਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਘਰ ਘਰ ਵਿਚ ਤਿਸ ਕੀ ਜੋ
 ਤ ਜਾਣਕਰ ਸਰਬ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਕਰਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਕੀ ਸੰਗਤ ਵਿਖੇ ਜੋ ਪ੍ਰ
 ਰਸ ਨਹੀ ਆਏ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖ ਨਹੀ ਸੋ ਤਿਨ ਕੇ ਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਗਿਆਨ ਕ ਉਜਾਲਾ ਨਹੀ
 ਤਿਨ ਕੇ ਅਤਮੇ ਵਿਖੇ ਅੰਧ ਕਾਰ ਭੁਰਗਿ ਹੋਏ ਜੋ ਓਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਗਿਆਨ ਕੇ ਮਾਰਗ
 ਅੰਧ ਕਾਰ ਵਿਖੇ ਪਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਨ ਉਨ ਕਉ ਨ ਦਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਆ
 ਵਤ ਓਹ ਭੁਲਿਆ ਕੇ ਮਾਰਗ ਕਉ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਸੁਣੁ ਭਾਈ ਰਾਮ ਜਨਮੁ
 ਉਕਰਕੇ ਸਿਤਾ ਵਿਖੇ ਗਿਆਨ ਕ ਉਜਾਲਾ ਹੈ ਫੇਰ ਉਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨੇ ਅਖਿਆ
 ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਜੋ ਨੇੜ ਵਿਖੇ ਜੋਤ ਹੈ ਜਿਸ ਕੀ ਜੋਤ ਕਰਕੇ ਸਭ ਜੋਤੀਆ ਅਤੇ ਰੂਪ
 ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਕਿ ਆਵੁ ਸਤੁ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹੈ ਸੁਣੇ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ
 ਇਸ ਬਾਂਤੁ ਕ ਸੁਗਤ ਸਭ ਨ ਜਗਾਂ ਬਿਖੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਭੀ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੈਨ ਪਰ
 ਸਤੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਬਿਨ ਇਸ ਬਾਂਤੁ ਕੋ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਏਹੁ ਕਿ ਆਵੁ ਸਤੁ ਹੈ ਅਰ
 ਏਹੁ ਦੇਇ ਲੋਚਨ ਮੇ ਜੋਤ ਹੈ ਏਹੁ ਨੇੜ ਤੇ ਚੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਹੈ ਪਰ ਓਹੁ ਵਸਤੁ ਕੋਣ
 ਹੈ ਜਿਸ ਜੋਤ ਕਰ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਕੋ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਅਰ ਓਹੁ ਜੋਤ ਜੋਤੀ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਅੰ
 ਦਰ ਸੋ ਓਹੁ ਜੋਤ ਸਬਦ ਕੀ ਧਨ ਕਰ ਜਾਗਦੀ ਹੈ ਤਾ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਸ਼ੁਰ
 ਹੈ ਫੇਰ ਉਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਓਹੁ ਜੋਤ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤਾ ਅਪ
 ਰ ਪੁਰਖ ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਅਰ ਸਬਦ ਭੀ ਏਹੋ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਤ ਭਗਤ ਭੀ ਏ

ਹੋਕਾਹਿਦੇਹੈਨ ਅਰਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰੀ ਕਹਿਦੇਹੈਨ ਪਰਥਿਹ ਅਪਾਰ ਪੁਰਖ ਕਿਸਕਉ
 ਮਿਲਦਾਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਜਿਉਕੀ ਤਿਉਹੀ ਸਮਝਾਈਐ ਜੀ ਤਾ ਸੀਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਦੇਹੈ
 ਨਜੁਹੇਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਜੋ ਅਖੀਦਾਹੈ ਜੇਓਹ ਅਜਨੀ ਸੈਭੰ
 ਕਹੀਦਾਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਅੰਤਰੀਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਵਾ ਓਹ ਬਿਅੰਤ ਪੁਰਖ ਹੈ
 ਸੁਰਜ ਚੰਦ ਮੇਕ ਅਰ ਸਰਬ ਦੇਵਤਿਆ ਕਾ ਕਰਨੇਹਾਰਾਹੈ ਅਤੇ ਉਸਕਾ ਮਹਲ
 ਭੀ ਅਪਾਰ ਹੈ ਸੁਣੇਹੇਰਾ ਮਕੋਲੋਕੋ ਅਪਣੀ ਉਕਤ ਸਿਆਣਪ ਸਿਉ ਤਾ ਪਰਮੇਸ
 ਰ ਨਹੀ ਮਿਲਤਾ ਅਰਜਿਸਨੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਉਦੀਹੈ ਤਾ ਉਸਨੁ ਪਰਮੇਸ
 ਰ ਮਿਲਦਾਹੈ ਏਹ ਵਾਰਤਾ ਸੁਨਕਰ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ
 ਆਇ ਪਏ ਅਤੇ ਕਹਿਓਨੇਹੋ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਮ ਧੰਨੋਹੋ ਜੀ ਅਬਹਮਤੁ
 ਮਾਰੀ ਸਰਨ ਪੜ੍ਹੇਹਾ ਜੀ ਅਤੇ ਜਿਉ ਜਣੇ ਜੀ ਹਮਕੋਭੀ ਅਪਣੀ ਚਰਨੀ ਲਾਵ
 ਹੁਜੀ ਤਾ ਸੀਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਅ ਜੋਹੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੋਲੋਕੋ ਤੁਮ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕ
 ਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਿਅ ਕਰੋ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਤੁਮਹਾ ਭੁਲਕਰੇਗਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ
 ਕੋਲੋਕ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਸਿਖਹੋਏ ਲਗੇਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਨੇਉਨ ਗੁਬਿੰਦ ਲੋਕਾਕੋ ਬਿਦਿਆ ਕੀਆ ਆਪਸੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਖ ਬਿਖੈ
 ਇਸ ਬਿਤਰਹੈ ਚੋਰਭੀ ਕਈਗੁਰੂ ਕੋ ਸਿਖਾ ਆਇਕਰਮਿਲੈ ਤਿਨਾ ਦੇਮਨੇਕਾਮਨਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੂਰਨ ਕਰੈ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਸਿਖਾ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਦੇਤੇਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ॥

॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਭੁਕੇ ਪਰਥਾਇਹੋਈ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਖ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਸੇ ਅਰ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹਜੂਰ ਅ
 ਵੇ ਸਿਖੀਦਾ ਉਪਦੇਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਨ ਨਾਮ ਜਪਣ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਪਿਛ
 ਲੀ ਰਾਤੀ ਅਸਨਾਨ ਕਰਨ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੀਸਰ ਦੇ ਤਰਨੇਨੁ ਜਗਤ
 ਵਿਚ ਆਏ ਜਹਾਂਕਹਾ ਸਾਰੇਹੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹੋਇ ਗਏਆ ਇਕ ਖੜੀ
 ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਖੇ ਵਿਚ ਗਹਿਦਾ ਸੀ ਘਰੇ ਤੰਗਾ ਸੀ ਧਨ ਉਸਦੇ ਪਲੇ ਨਹੀ ਇਕ ਲੜਕੀ ਉ
 ਸਦੇ ਘਰ ਸੀ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇਗਰੀ
 ਬਨਿਵਾਜ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਸਰਕੁਛ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਜੀ ਮੇਰੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਬਿਆਹੁਣੇ ਲਾਇ
 ਲਕਹੈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਿਨਾਮ ਮੇਰੇ ਪੁਰਖ ਸਮਾਨ ਕਰਹੁ ਜੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕਹਿਅ ਹੇਭਾਈ ਜੋਕਿਛੁ ਤੈਨੁ ਬਿਆਹੁਦੀ ਬਸਤ ਚਾਹੀਦੀਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਲਿਖਾਲਿ
 ਆਮੇ ਤੈਨੁ ਅਣਾਇਦੇਵਾਗਾ ਤਾ ਉਸ ਖੜੀ ਨੇ ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਵਸਤੁ ਲਿਖਕਰ

ਲੋਆਇਆ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਇਕ ਸਿਖ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲੋਹਰੇ ਜਾ ਇਕਰ ਸਭ
 ਵਸਤੁ ਲੋਆਉ ਤਾਓਹ ਸਿਖ ਸੁਲਖਣ ਨਾਮੇ ਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਦਾ ਸਿਖ ਸੀ ਅਤੇ ਪਦ
 ਰਬ ਵਾਲਾ ਸੀ ਉਸਨੇ ਜਾਇਕਰ ਲੋਹਰੇ ਸਭ ਵਸਤੁ ਲੋਆਦੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁ
 ਸੀ ਹੋਇਆ ਜੀਅਮੇਕਹੇ ਧੰਨ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਹੈ ਨ ਜੋ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਏਹ ਦਹਿਲ ਮੈਨੁ ਬਖ
 ਸੀਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਘਟ ਘਟ ਜੀਅ ਕੇ ਜਾਣਨੇ ਹਰੇਏ ਉਸਨੂੰ ਬਾਣੀ ਦਾਉ
 ਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਖੜੀਨੁ ਸਭ ਸਾਮਗਰੀ ਦਿਤੀ ਉਸਨੇ ਬੇਟੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕੀ
 ਤਾ ਲਗਾ ਗੁਰੂਜੀਕ ਜਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਲਖਣ ਸਿਖ ਨੂੰ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ
 ਕਹਿਆ ਸਿਖ ਏਹ ਜਪੁਜੋਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਕਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹੈਗਾ ਤਿਸਕ
 ਉਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਬਠੇ ਆਦਰ ਨਾਲ ਬਿਠਾਈਐਗਾ ਅਰੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆਈਏਗਾ ਜੋ ਭਾਈ ਸੁਲਖਣ ਸਿਖ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਨਮ
 ਸਿਮਰਨ ਕਰਿਆ ਕਰਤੇਰ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਸਿਖੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤੈਨੂੰ।
 ਤੇ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਓਹੁ ਜੋ ਬਾਣੀਆ ਤੇਰੀ ਬੇਟੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਾਸਤੇ
 ਪਦਾਰਥ ਲਿਆਸੀਸੇ ਓਹੁ ਸਿੰਘ ਲਾਦੀ ਪਮੇ ਸਿਵਨਭਰਾਜ ਕੀ ਨਗਰੀ ਮੇਸਰ
 ਗਰੀ ਵਾਸਤੇ ਗਾਇਆ ਸੀ ਉਥੇ ਸਭ ਲੋਕ ਇਕ ਦਸੀ ਬ੍ਰਤ ਰਖਦੇ ਸੇ ਉਨ ਦੇ ਦੇਸ
 ਮੇ ਏਹੀ ਨੇਮ ਸੀ ਜੋ ਇਕ ਦਸੀ ਬ੍ਰਤ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਉਸਕੋ ਦੰਡ ਦੇਵੇ ਹੈ ਨ
 ਅਜਾ ਉਥੇ ਜਰੂਰ ਜਾਵਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਤੇ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਗੁਰੂਜੀ ਜਹਾ
 ਪਕ ਮਨ ਆਵੈ ਤਹਾ ਚਲੀਏ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਆ ਹੋ ਮਹਾਰਾਜ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
 ਰਕੇ ਉਸਭਗੀਰਥ ਦੀ ਵਾਰਤਾ ਸੁਣਾਵੀਏ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲ
 ਜਥ ਭਗੀਰਥ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੋਲੋਹਰ ਨੂਗਿਆ ਸੀ ਤਾ ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਲੈਕਰ ਜ
 ਹਾਜ ਮੇ ਪਾਇਕੇ ਰਾਜੇ ਸਿਉ ਨਕੁ ਕੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਮੇ ਜਾਇ ਉਤਰਿਆ ਆਪਣਾ ਮ
 ਲ ਬੇਰਿਆ ਕਰੇ ਉਥੇ ਦੇ ਲੋਕ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਨਾਇਕਰ ਠਾਕਰ ਪੁਜਾ ਕਰੈ ਬਾਹਾਇਕੇ
 ਲਗਾਵੈ ਆਇਤ ਵਰਕਾਦਸੀ ਮਾਵਸ ਬਰਤ ਕਰੈ ਠਾਕਰ ਦੁਆਰੇ ਜਾਵੈ ਅਤੇ
 ਓਹ ਬਾਣੀਆਂ ਨਾਂ ਵਰਤ ਕਰੈ ਨਾਮਾਵਸ ਕਰੈ ਨਾਠਾਕਰ ਦੁਆਰੇ ਜਾਵੈ ਨਾਇਕਰ
 ਸੀ ਕਰੈ ਉਨ ਲੋਕ ਨੇ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਬਾਣੀਏ ਦੀ ਨਿਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਰਾ ਜਾਨੀ ਇਕ ਬਾ
 ਣੀਆ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਹੈ ਵਰਤ ਨੇਮ ਪੁਜਾ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਤਰਾਜ ਨੇ ਉਸਕੋ ਬੁ
 ਲਾਇਆ ਬਾਣੀਆ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਗਾਇਆ ਇਕ ਨਲੀਏਰ ਅਤੇ ਹੁਪਾ ਲੈਕਰ
 ਮਿਲਿਆ ਰਾਜੇ ਕਹਾਰੇ ਬਾਣੀਏ ਤੂੰ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਹੋਇਕਰ ਭ੍ਰਸਟ ਕਿਰਿਆ ਕ

ਰਵਾਨਾਉਤਨਹੀਪੁਜਾਨਹੀਕਰਤਾ ਤਾਬਣੀਏਨੇਕਾਹਿਆਹੋਰਾਜਾਜੀਜਿਸਕਾ
 ਰਣਤੁਮਸੇਵਾਪੁਜਾਕਰਤੇਹੋਸੇਵਸਤਹਮਨੇਪਾਈਏਵਰਤਨੇਮਮੈਕਿਸਵਾਸਤੇ
 ਕਰਾਤਾਰਜੇਕਾਹਿਆਹੋਬਣੀਏਓਹਕੋਵਵਸਤਹੈਜਿਸਤੇਤੇਰੀਨਿਸਾਹੋਈਏ
 ਤਾਬਣੀਏਨੇਕਾਹੋਰਾਜਾਜੀਮੈਮਹਾਪੁਰਖਕਾਦਰਸਨਪਾਇਆਹੈਅਰੁਓ
 ਸਕੇਦਰਸਨਲਾਗਿਆਤੇਮੈਮੁਕਤਿਪਾਈਏਤਾਰਜੇਕਾਹਿਆਅਰੇਬਣੀਏ
 ਉਸਕੇਦਰਸਨਕਰੇਤੇਤੇਰੀਨਿਸਾਹੋਈਏਤਾਬਣੀਏਕਾਹਿਆਜਾਸੀਪਰਮੇਸ
 ਰਜੀਮਿਲਿਆਤਾਨਿਸਾਦੀਕਿਆਚਲੀਏਤਾਰਜੇਨੇਕਾਹੋਰਾਬਣੀਏਮੈ
 ਸਾਸਾਧਕਲਜੁਗਮੈਕਉਣਮਹਾਪੁਰਸਹੈਜਿਸਕੇਮਿਲਨੇਤੇਤੇਰੀਮੁਕਤਿਹੋ
 ਈਏਤਾਬਣੀਏਕਾਪ੍ਰਤਖਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕੀਮੂਰਤਹੈਜਿਸਕੇਨਾਮਲੀਏਮੁ
 ਕਤਪਾਈਤੀਏਤਾਰਜਾਸਿਵਨਤੁਬਣੀਏਨੁਗੁਸੇਹੋਇਕਰਬੰਦੀਖਾਨੇਪਾਇ
 ਆਤਕੁਦਰਤਨਾਲਾਇਕਬ੍ਰਾਹਮਣਦੀਗਊਚਿਕੜਖੁਭਣਾਵਿਚਖੁਭਗ
 ਈਬ੍ਰਾਹਮਣਬਹੁਤੇਰਾਜੇਰਕਰਗਹਿਆਗਊਨਿਕਲੇਨਹੀਰਾਜੇਨੁਆਇਕ
 ਰਕਾਹੋਰਾਜਾਮੇਰੀਗਊਖੁਭਣਮੈਖੁਭਗਈਏਨਿਕਲਦੀਨਹੀਤਾਰਜੇ
 ਨੇਏਹਬਾਤਸੁਣਕੇਕਾਮੈਅਨਜਤਬਹੀਖਾਉਗਾਜਬਗਊਨਿਕਲੇਗੀ
 ਪੰਜਾਦਿਨਗੁਜਰਗਏਗਊਨਿਕਲੇਨਹੀਤਾਜੇਤੋਕੀਆਕੋਪਾਛਿਆਤਾਪੰਡ
 ਤਨੇਕਾਹੋਰਾਜਾਜੀਏਹਗਊਤਬਨਿਕਲੇਗੀਜਾਂਅਸਮੇਧਜਗਕਰੇਉਸਕ
 ਫਲਗਊਕੋਦੇਵੇਤਾਰਜੇਕਾਹਿਆਅਸਮੇਧਜਗਮੇਰੇਪਾਸੇਤਾਨਹੀਉਦਾ
 ਅਰਦੁਆਪੁਰਜੁਗਾਵਿਚਪਾਂਡਵਾਂਨੇਕੀਤਾਸੀਅਰਪਾਂਡਵਾਂਕੇਕਹੇਰਾਜਾਇੰ
 ਦ੍ਰਾਨੈਕਾਮਧੇਨਗਊਭੇਜੀਸੀਤਾਅਸਮੇਧਜਗਹੋਇਆਸੀਮੇਰੇਕਹੇਕਾਮਧੇ
 ਨਗਊਕਦਆਈਤਾਰਜੇਨੇਗਊਕੇਵਾਸਤੇਆਪਣੇਪ੍ਰਾਣਤਿਆਗਦੇਲਗਾ
 ਤਾਉਸਬਾਣੀਏਨੂੰਖਬਰਹੋਈਰਾਜਾਨੁਕਾਹਿਭੇਜਿਆਹੋਰਾਜਾਅਸਮੇਧਜਗ
 ਕਾਫਲਮੈਦੇਦਾਂਹੋਏਹਬਾਤਸੁਣਕਰਰਾਜਾਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆਬਾਣੀਏ
 ਕੋਬੁਲਾਇਆਤਾਰਜੇਨੇਕਾਹੋਰਾਬਣੀਏਅਸਮੇਧਜਗਤੈਨੇਕਬਕੀਆਸੀ
 ਤਾਬਾਣੀਏਨੇਕਾਹੋਰਾਜਾਅਸਮੇਧਜਗਮੈਨਿਤਕਰਦਾਹਾਰਾਜੇਕਾਕਿਸਤਰਾ
 ਨਿਤਕਰਦਾਹੈਰੂਪਹਿਰਾਤਰਹਿਦੀਉਰੁਕਰਇਸਨਨਕਰਕੇਬਾਣੀਗੁਰੂਜੀ
 ਕੀਪੜਤਾਹੋਅਰਨਿਤਕਰਾਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਕੇਗੁਰੂਜੀਕੋਭੋਗਲਗਾਵਣਾਦਿਨੇ
 ਧਰਮਦੀਕਿਰਤਕਰਨੀਦਸਵਾਹਿਸਾਗੁਰੂਕੇਨਾਮਪਰਦੇਤਾਹੋਸੰਧਯਾਕੇਸਬਰ

ਕੀਰਤਨ ਕਰਤਾਹੇ ਰਾਤਕੇ ਸੋਹਿਲ ਪੜਕਰ ਸੋਗਹਿਤਾਹੇ ਤਾਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਇਕ
 ਅਸਮੇਧ ਜਗਕਾਫਲ ਮੇਰੇ ਕੋਤੀ ਦੇਹੁ ਤਾ ਬਾਣੀ ਕਹਿਆ ਭੁਲਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਬਾਣੀਏ
 ਮਾਰਤੀ ਸੋਹਿਲ ਪੜਕਰ ਉਸਕਾ ਫਲ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂਆਖਕੇ ਰਾਜੇ ਕੇ ਹਥ ਪਰਪਾ
 ਇਦੀਆ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਕਹਾ ਰਾਜਾ ਤੁਵਾਹਿ ਗੁਰੂਆਖਕੇ ਕਹੁ ਹੋਗਉ ਇਕ ਅਸ
 ਮੇਧ ਜਗਕਾ ਫਲ ਮੇਰੇ ਨਮਿਤ ਵੀਆ ਤਾਰਾਜੇ ਨੇ ਵਾਹਿ ਗੁਰੂਆਖਕੇ ਉਸੀਤ
 ਰਾ ਕੀਤਾ ਰਾਜੇ ਦੇ ਆਖਣੇ ਨਲ ਤੁਰਤ ਗਉ ਚਿਕੜ ਵਿਚੋ ਨਿਕਲੀ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬਾ
 ਣੀਏ ਨੁਨ ਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਹਾ ਮੈਨੂ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਉ ਤਾ
 ਬਾਣੀਆਂ ਨਿਤ ਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੁਣਵੈ ਰਾਜਾ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਇਆ
 ਰੋਮਰੋ ਮਵਿਚ ਮਗਨ ਹੋਇਆ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਜਿਸ ਗੁਰੂਕੇ ਏਹ ਵਾਕਹੈ ਨ ਹੋ ਭਗੀਰ
 ਥ ਓਹ ਮੇਰਾ ਭੀ ਗੁਰੂ ਹੋਇਆ ਰਾਜਾ ਸਿਵਨਭ ਮਨ ਸਾਕਰ ਕੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋ
 ਇਆ ਭਗੀਰਥ ਕੋ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਬਾਣੀਏ ਜਹਾ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਤਹਾ ਤੂ ਮੈਨੂ ਭੀ ਲੈ
 ਚਲ ਤੇਰੇ ਪਿਛੇ ਮੈ ਗੁਰੂਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਗਾ ਤ ਬਾਣੀਏ ਕਹਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਉਂ ਕਰਤੀ
 ਨਹੀ ਪਹੁਚ ਸਕਦਾ ਪਰਤੀ ਆਪਣੇ ਜੀਆ ਵਿਚ ਇਥੇ ਹੀ ਅਰਾਧ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੈਨੂੰ
 ਇਥੇ ਹੀ ਦਰਸਨ ਦੇਵੇਗਾ ਓਹ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਹੈ ਘਟ ਘਟ ਜੀਅ ਕਿ ਜਾਣੁ ਨੇਹਾ
 ਹੈ ਤਾਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜਿਸ ਧਰਤੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਓਹ ਧਰਤੀ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਜੀ
 ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਕਹਾ ਹੋਰਾਜਾ ਜੀ ਪੰਜਾਬ ਧਰਤੀ ਮੇਰਾ ਮਚੰਦ ਜੀ ਕਿ ਬੇਟੇ ਲਉ ਕਾਲੀ
 ਸਹਿਰ ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਕਿ ਕਨਾਰੇ ਪਰ ਤਿਸ ਦੇ ਪਾਸ ਪੰਜੀਹ ਕੋਸ ਪਰ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਨ
 ਗਰ ਕਰਤ ਪੁਰ ਬਧਾ ਹੈ ਉਥੇ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਤਾਰਾਜੇ ਸਿਉ ਨਭ ਤਿਆਗ ਕੀਤੀ ਤਾ
 ਬਾਣੀਏ ਕਹਿਆ ਹੋਰਾਜਾ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ਜੋ ਉਨ ਪਾਸ ਚਲ ਕਰਕੇ ਈ
 ਨਹੀ ਪਹੁਚਿਆ ਪਰਤੀ ਆਪਣੇ ਜੀਆ ਵਿਚ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਇਥੇ ਹੀ ਅਰਾਧ ਗੁਰੂ ਬਾ
 ਬਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਏਥੇ ਹੀ ਦਰਸਨ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਰਾਜੇ ਏਹ ਬਾਤ ਮੰਨ ਲਈ ਬਾ
 ਣੀਏ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਕੁਵਣੀਕਾ ਸਦਕਾ ਗੁਰੂਜੀ ਤੈਨੂੰ ਇਥੇ ਹੀ ਦਰਸਨ
 ਦੇਵੇਗਾ ਪਰਤੂ ਲਖ ਸਕੈ ਗਾਨ ਹੀ ਕਿਆ ਜਾਪੈ ਕਿਤ ਰੂਪ ਤੈਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ
 ਗੀ ਕੇ ਰੂਪ ਯਾਤ੍ਰੇ ਧਾਰੀ ਓਹ ਬੜਾ ਅਬਨਾਸੀ ਪੁਰਖ ਹੈ ਪਰਤੂ ਹੁਸੀਆਰ ਹੀ ਓ
 ਓਹ ਬਾਣੀਆ ਰਾਜੇ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾ ਓਹ ਬਾਣੀਆ ਉਥੇ ਪਿਛਾਹਨੂੰ
 ਮੁੜਿਆ ਤੇਰਾ ਜੇ ਸਿਵਨਭ ਨੁ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਬਹੁਤ ਚਾਹ ਲਗਾਹੀ ਅਤੇ
 ਪਾਹਿਰ ਉਠਾਇਆ ਬੈਠਾਇਆ ਸੁਤਿਆ ਜਾਗਾਇਆ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਚ

ਹਵਿਚਹੀਰਹੀਨਿਤਪਰਤਫਰਰਜੇਨਸੀਗੁਰੂਜੀਕਿਦਰਸਨਵਾਸਤੇਇਕਉ
 ਪਾਉਗੀਕੀਤਾਇਕਨਉਲਖਬਚਾਰਜੇਦਸੁਕਾਹੋਇਆਸੀਬਿਸਦੇਵਿਚਇ
 ਕਧਰਮਸਾਲਬਣਾਈਅਰਉਥੇਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਦੇਬਸਤਰਭੂਖਣਅਨਕਪ
 ਰਕਾਰਦੇਸੁਗੰਧਤਵਾਲੇਪਦਾਰਥਅਰਭੋਜਨਅਨਕਪ੍ਰਕਾਰਕੇਮਉਜੂਰਏ
 ਅਰਸੁੰਦਰਚੇਗੀਅਬਡੇਸਰੂਪਵਾਲੀਅਸੋਲਾਬਰਸਕੀਬਾਰਾਬਰਸਕੀਉ
 ਮਰਵਾਲੀਅਤਹਾਰਖੀਅਅਰਹੁਕਮਦੀਅਤਿਨਾਨੂਜੋਕੋਈਸਾਧਸੰਤਇ
 ਥੇਆਵੇਤਿਸਕੀਤੁਸਸੇਵਾਕਰਨੀਪਰਐਸੀਸੇਵਾਕਰਨੀਜਿਸਾਵਿਚਉਨ
 ਕਧਰਮਛੁਟਜਾਵੇਭਵੇਸਿਨਿਆਸੀਹੋਵੇਦਿਗੀਬਰਹੋਵੇਬ੍ਰਹਮਚਰੀਹੋਵੇ
 ਜੋਗੀਹੋਵੇਬੈਸਨਵਹੋਵੇਹਿੰਦੂਹੋਵੇਮੁਸਲਮਾਨਹੋਵੇਅਰਰਾਜਨੇਏਹਮਨ
 ਵਿਚਠਨਰਖੀਜੋਕੋਈਇਸਕਲੀਕਾਲਮੇਂਹੋਵੇਸੰਤਸੋਉਸਕੀਭੀਪਰੀਖ
 ਆਹੋਵੈਗੀਜੇਐਸੈਵੈਸੇਹੋਨਗੇਤਿਨਕਧਰਮਛੁਟਜਾਵੈਗਾਪਰਇਸਕਲਕ
 ਲਕੇਪਾਹਿਰੇਵਿਚਪੁਰਖਪੁਰਖਮਹਾਪੁਰਖਇਕਸੀਬਾਬਨਨਕਜੀਹੋਂਹੋਰਕੋ
 ਈਨਹੀਇਹਪਰਕਾਰਰਾਜੇਸਿਵਨਾਨੁਨੇਬਣਾਇਆਹੋਇਆਹੈਹੋਬਾਲਾ
 ਜੀਕਈਸਾਧਾਰੀਪਰੀਖਆਹੋਈਹੈਅਰਉਨਨੂਦੇਖਿਆਹੈਸੋਸੰਤਦਾਭੇਖ
 ਸਦਾਸਲਾਹੁਣੇਜੋਗਾਹੈਅਰਦੂਸਰੇਭਗੀਰਥਕਾਕਹਿਣਾਰਾਜੇਨਹੋਰਾਜਤੇ
 ਰੇਤਾਈਦਰਸਨਹੋਇਗਾਉਸਕਾਬਚਨਸਤਕਰਨਾਹੈਤੀਸਰਾਰਾਜੇਨੂਬਡੀ
 ਉਤੀਕਲਗਰਹੀਹੈਸੋਚਲੇਭਾਈਬਾਲਮਰਦਾਨਾਰਾਜੇਸਿਉਨਾਨੁਕੀਇਛ
 ਪੂਰੀਕਰਨੀਚਾਹੀਏਉਸਨੇਵਡੀਘਾਲਕੀਤੀਹੈਤਾਬਾਬੇਜੀਕੋਭਾਈਬਾਲਾ
 ਜੀਨੇਸਿੰਘਲਾਰੀਪਕੇਰਾਹਕੀਹਕੀਕਤਪੁਛੀਹੈਮਹਾਰਾਜਹੋਸਤਗੁਰਸੁਅ
 ਮੀਜਾਣੀਜਾਣਹੋਆਪਕਉਣਰਸਤੇਜਾਣਹੋਵੈਗਾਭਾਈਬਾਲਾਪਹਿਲਾਬੁ
 ਰਨਪੁਰਜਾਣਾਤਿਸਤੇਪਰੇਅਸੀਹਕੋਹਭਾਟਕੁਆਕੇਘਰਹੈਨਉਸਤੇਪਰੇ
 ਬੀਕਪੁਰਪਟਣਆਉਦਾਹੈਇਕਾਗੀਸਹਰਤਿਸਕਾਰਾਜਅਕੁਰਦਬੀਹੈ
 ਤਿਥੇਮੇਲਿਗੀਗਿਰਾਉਆਉਦਾਹੈਉਥੇਛਾਕੇਭਾਟਕੇਦੇਪਰਸੰਗਤਬਹੁਤਹੈ
 ਆਸਪਾਸਗਿਰਾਇਵਿਚਸੰਗਤਗਹਿਦੀਹੈਤਿਸਤੇਪਰੇਬੀਜਾਪੁਰਪਟਣਹੈਤਿ
 ਸਤੇਪਰੇਅਸੀਕੋਹਨਗਾਬੀਦਰਪਟਣਹੈਓਹਬੀਦਰਤਿਜਾਵਰਸਾਹੁਕਾਹੈਉਥੇ
 ਰਾਜਾਅਸੁਰਾਪਨਾਇਕਹੈਓਹਵਲਾਇਤੁਰਾਜੇਰਾਮਚੰਦਕੀਹੈਉਥੇਜਹਾਜਰ
 ਕੁਕਰਤਿਨਦਿਨਦਾਰਾਹੈਤਿਨਾਦਿਨਾਵਿਚਅਤੇਤਿਨਾਰਾਤਾਵਿਚਪਾਰਉਤਰੀ

ਦਾ ਮਰ ਜਾਪ ਪਟਣ ਬੰਦਰ ਪਰਕਾਏ ਜੋਦ ਸਾਧਿਕਾ ਦੀ ਪਕਾਏ ਅਰਚਉਦ
 ਮੇ ਗਿਰਾਉ ਉਸ ਦੇ ਸਵਿਚ ਵਸਦਾ ਹੈ ਅਰਉ ਬੇ ਸਤਾਰਾ ਜੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੈਨਾ
 ਸਿੰਘ ਲਾ ਦੀ ਪਕੀ ਸੁਗਤਿ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ ਅਸਗਾਹ ਸਮੁੰਦਰ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ
 ਰਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਅਸ
 ਗਾਹ ਸਮੁੰਦਰ ਕਿਉਂ ਕਰ ਲਿਖੀਏ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੀ ਤੇ
 ਤੇ ਬਚਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਪਹਾੜ ਭੀ ਤਰਨਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅ
 ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਪੜ੍ਹਦੇ ਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪੀਛੇ ਸਲੋਕ ਸਤਿਨਾਮੁ
 ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੋਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਿਸ ਸਾਧਿਕੇ ਮੁਹ ਵਿ
 ਚ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਹੋਵੈਗਾ ਅਰਉ ਸਦੇ ਪਿਛੇ ਜਿਤਨੀ ਸੁਣੈਗੀ ਤਿਤਨੀ ਭਉਜਲ
 ਤੇ ਪਾਰ ਲੰਘੇਗੀ ਤਾ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਗਗਨ ਬਿਨਿ
 ਵਾਜ ਜਿਸਨੂੰ ਤੈ ਭਾਵੈਗਾ ਤਿਸਨੂੰ ਪਾਰ ਲੰਘਾਵੈਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿੰਘ ਲਾ ਦੀ
 ਪਾਮੇ ਗਏ ਰਾਜੇ ਕੇ ਅਰਾਧਣੇ ਕਰਿ ਕੇ ਉਥੇ ਜਾਇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਤਾਇਕ ਬਾਗ ਨਉਲ
 ਖਾ ਰਾਜੇ ਸਿਉ ਨ ਬੁਕਾ ਹੈਸੀ ਅਰਬਾਰਾਂ ਬਰਸ ਉਸ ਕੋ ਹੋਏ ਸਨ ਸੁਕੇਨੂੰ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ
 ਬੁਧੇ ਉਸ ਕੇ ਚਿਣਾਇ ਛੁਡੇ ਸੀ ਉਸ ਬਾਗ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾ ਉਹ ਬ
 ਗ ਸੁਕੇਤੇ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ਗਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਪਾਵਣੇ ਨਾਲ ਪਤਰ ਵਾਲੇ ਬ
 ਟੇ ਕੋ ਪਤਰ ਹੋਇਆਏ ਫੁਲ ਵਾਲੇ ਫੁਲ ਲੇਆਏ ਫਲ ਵਾਲੇ ਕੋ ਫਲ ਹੋਇ ਗਏ
 ਲੋਕ ਨੇ ਬਾਗ ਕੋ ਹਰਿਆ ਦੇਖ ਕੇ ਬੜੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ਬਾਰਾਂ ਵਰੇ ਦਾ ਸੁਕਾ ਹੋਇ
 ਆ ਬਾਗ ਇਕ ਬਾਰਗੀ ਹੀ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬਾਗ ਵਾਨੂੰ ਲੋਕ ਖਬਰ ਦਿਤੀ
 ਅਤੇ ਕਹਣੇ ਲਗੇ ਹੁਣ ਕਿਉਂ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਇਕ ਫਕੀਰ ਦਾ ਚਰਨ ਪਾਇ
 ਆ ਹੈ ਬਾਗ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਬਾਗ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖਾ ਅਰ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਖਬ
 ਰ ਦਿਤੀ ਹੋਰ ਜਾਨੀ ਆਪ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਇਕ ਸਾਂਈ ਲੋਕ ਆਏ ਹੈਨ ਉਨ ਦੇ ਚਰਨ
 ਦਾ ਸਦਕਾ ਨੌਲਖਾ ਬਾਗ ਸੁਕੇਤੇ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਮ
 ਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਆ ਜਾਪੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸਚ ਹੋਵੇ ਆਪਣੇ ਵਜੀਰ ਕੀ
 ਤੁਰਫ ਦੇਖਿਆ ਵਜੀਰ ਨੇ ਚੇਰੀਆਂ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਕਹਾ ਤੁਮ ਜਾਇ ਕਰ ਸਾਧੂ ਕੋ
 ਦੇਖੋ ਕੈਸਾ ਹਿਕ ਸਾਧੂ ਹੈ ਓਹ ਚੇਰੀਆਂ ਬਾਗ ਵਿਚ ਆਈਆਂ ਆਣ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਪਾਸ ਬੈਠੀਆਂ ਲਗੀਆਂ ਇਸ ਤਰੀਆ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਵ ਕਰਨ ਚੰਚਲਤਾ ਦਿਖਾਵਨ

ਕੋਈ ਪੰਦਰਾ ਬਰਸ ਕੀ ਕੋਈ ਅਠਰਾਂ ਬਰਸ ਕੀ ਕੋਈ ਬੀਸ ਬਰਸ ਕੀ ਬਡੀਆਂ
 ਸੁੰਦਰ ਕਾਮ ਕੰਦਲ ਜੈਸੀਆਂ ਜਿਨਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਬਡੇ ਬਡੇ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਮੋਹਤ ਹੋਜਾ
 ਵਨ ਮਾਨੋ ਇੰਦਰ ਕੀਆਂ ਅਪਸਰਾ ਮਹਾਂ ਚਤੁਰ ਨਾਇਕਾ ਜਿਨਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਸਿੰਝੀ
 ਰਿਖ ਸਾਰਖੇ ਮੋਹਿਤ ਹੋਇ ਗਏ ਅੰਗ ਮਾਨੁਖੋ ਕੀ ਕਿਆ ਚਲੀਐ ਓਹ ਚੇਰੀਆਂ ਗੁ
 ਰੂਜੀ ਕੋ ਕਹਿਣ ਲਗੀਆਂ ਸਾਧਨੀ ਤੁਮ ਕਿਛੁ ਖਾਵੇ ਪੀਵੇਜੀ ਕਿਛੁ ਹਮ ਜੋਰ
 ਸਰੰਗ ਕੋਲ ਕਰੋਜੀ ਖੁਸੀਆਂ ਮਾਣੇ ਮਨ ਕਾ ਬਿਲਾਸ ਕਰੋਜੀ ਹਮਾਰੀ ਸਰਧਾ ਪੁ
 ਰਨ ਹੋਵੈਜੀ ਹਮ ਆਪ ਕੇ ਪਾਸ ਆਈਐ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰਾਗ ਬਸਿਤ ਮੇਂ ਇਕ ਸਬ
 ਦ ਕਹਿਆ ॥ ਬਸਿਤ ਮਹਲਾ १ ॥ ਜਗੁ ਕਉ ਆਨਾ ਮਨ ਹੀ ਚੀਤਾ ਨਾਮ ਬਿ
 ਸਾਹਿਗੈ ਦੇਖ ਭੀਤਾ ਮਨੁ ਆਡੁ ਲੈ ਚੀਤ ਅਨੀਤਾ ਜਗਾ ਸਿਉ ਤੂਟੀ ਸੂਰ ਪਰੀਤਾ ॥
 १॥ ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਬਿਖ ਬਜਰ ਭੁਗਾਨਾ ਮਥਿਨਾ ਕੈ ਸੋਗ ਨ ਚਾਗਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰ
 ਬਾਲੁ ਕਾ ਘਮਨ ਘੇਗਾ ਬਰਖਸ ਬਾਣੀ ਬੁਦ ਬੁਦ ਹੋਰਿਆ ਮਤੁ ਬੁੰਦ ਤੇ ਧਰ ਚਕ ਫੇਰ
 ਸਰ ਬਜੇਤ ਨ ਮੇਰੀ ਚੇਗਾ ॥ ੨॥ ਸਰ ਬਉ ਪਾਇ ਗੁਰੂ ਸਿਰ ਮੋਗਾ ਭੁਗਤ ਕਰਉ ਪਗਲ
 ਗਉ ਤੋਗਾ ਨਾਮ ਰਤੇ ਚਾਹਉ ਤੁਸੁ ਓਗਾ ਨਾਮ ਚੁਗਾਇ ਰਲੈ ਸੋਚੇਗਾ ॥ ੩॥ ਪਤਿ ਪੋਈ ਬਿ
 ਖ ਅੰਚਲ ਪਾਇ ਸਾਚਿ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨਾ ਸਿ ਪ੍ਰਭੂ
 ਜਾਇ ਭ੍ਰੈ ਮਾਨੈ ਨਿਰਭਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ੪॥ ਕਾਮ ਨਿਰਾਏ ਸੁੰਦਰਿ ਭੋਗਾ ਪਨ ਛੁਲ
 ਮੀਠੇ ਰਸ ਭੋਗਾ ਬੋਲੈ ਬਿਗਾ ਮੈ ਤੋਤੇ ਸੋਗਾ ਪ੍ਰਸਰਣ ਗਤ ਕੀਨ ਸੋਹੇਗਾ ॥ ੫॥ ਕਾ
 ਪ੍ਰਪਾਹਿਰ ਸਾਧਿਕ ਸੀਗਾ ਮਾਟੀ ਛੁਲੀ ਰੂਪ ਬਿਕਾਗਾ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬਧੋਘ
 ਰ ਬਾਗਾਨਾ ਮੁਬਿਨਾ ਸੁਨਾਘਰ ਬਾਗਾ ॥ ੬॥ ਗਾਛੁ ਪੁਤ੍ਰੀ ਰਜ ਕੁਆਗਾਨਾ ਮਭੁਣ ਉ
 ਸਰ ਦਉਤ ਸਵਾਗਾ ਪ੍ਰਉ ਸੇਵਉ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਾਗਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬਿਖੁ ਤਿਆ ਸੁਨੈ
 ਵਡਾ ਮੋਹਿਨ ਮੋਹਿਲੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨ ਤੋਹਿ ਨਾਨਕ ਰਾਏ ਚ
 ਹੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਆਗਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਜਬ ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਗੁ
 ਰੂਜੀ ਨੇ ਉਚਰਿਆ ਚੇਰੀਆ ਕੇ ਪਰਬਾਇ ਅਤੇ ਕਹਾ ਹੋ ਚੇਰੀ ਓਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ
 ਤੋ ਬਿਨਾ ਚੋਰ ਸਭ ਬਿਖਹੈ ਕਿਸੇ ਕੀ ਮਨਹੀ ਤੁਸੀ ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਿ
 ਆਕਰੇ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੇ ਨਾਮ ਜਪੇ ਤੇ ਤੁਮਾਰੀ ਭਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਇਤਨਾ ਸੁਨ ਕਰ ਓਹ
 ਚੇਰੀਆ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭੁਸਣ ਉਤਰ ਦਿਤੇ ਤੇ ਕਹਾ ਹੋ ਸਿਤ ਜੀ ਏਹੁ ਭੁਖਨ ਆਪ ਪਪਿ
 ਰੇ ਚਾਹੈ ਕਿਸੀ ਕੋ ਤੁਮ ਉਠਾ ਦੇਓ ਤੁਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਹੋਵ ਕਹਿਆ ਰਾਗ ਆ
 ਸਾਵੈਰਾ ॥ ਰਾਗ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇਗਾ ਹਿਣਾ ਹੋਵਹਿ ਪ

ਉਣਹੋਵੈਸੁਤਧਾਰੀ॥ਖਿਮਾਸੀਗਾਭੁਕਾਮਣਤਨੁਪਹਿਰੈਰਾਵੈਲਾਲੁਪਿਆਰੀ॥੧॥
 ਲਾਲੁਬਹੁਗੁਣਕਾਮਣਮੋਹੀ॥ਤੇਰੇਗੁਣਹੋਹਿਨਅਵਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹ
 ਰਿਹਾਰਕੀਲੇਪਹਿਰੈਦਾਮੇਦਰਦੀਤਲੇਈ॥ਕਰਕਰਿਕਰਤਕੈਕੁਣਪਹਰੈਇਨ
 ਬਿਧਿਚਿਤਿਧਰੇਈ॥੨॥ਅਧਸੁਦਨਕਾਰਿਮੁਦਰੀਪਹਿਰੈਪਰਮੇਸਰਪਟਲੇਈ॥
 ਧੀਰਜਧਰੀਬੰਧਵੈਕਾਮਣਸੀਰਿਗਸਰਮਦੇਈ॥੩॥ਮਨਮੰਦਰਜੇਦੀਪਕਸ
 ਲੇਕਾਇਆਸੇਜਕਰੇਈ॥ਬਿਆਨਰਾਉਜਬਸੇਜੇਆਵੈਤਨਨਕਭੋਗਕਰੇਈ
 ੪॥੧॥ਜਾਏਹਸਬਦਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਤਾਉਨਚੇਰੀਆਨੁਸੰਤੋਖਹੋਇਗਇ
 ਆਅਉਅੰਤਰਕੀਅਗਨਭੀਉਨਕੀਨਿਵਰਤਹੋਇਗਈਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰਸਨਕ
 ਰਨੇਕਰਕਾਮਅਗਨਭੀਦੁਰਹੋਈਸੀਤਲਹੋਇਗਈਆਅਉਉਨਨੂੰਬ੍ਰਹਮਰਿ
 ਆਨਉਪਜਮਾਇਆਗੁਰੂਗੁਰੂਲਗੀਆਜਪਣਮਹਾਪੁਰਖਕੇਉਪਦੇਸਕਰ
 ਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤਵਿਸਟਹੋਇਆਈਭ੍ਰਿਗੀਕੀਟਕੀਨਿਆਈਰੰਗੀਨਹੋਇਗਈਆ
 ਜੈਸੇਚਕੋਰਚੇਦਰਮਾਨਲਉਰ੍ਧ੍ਵਗਹਿਦਾਧੈਤੈਸੇਓਚੇਰੀਆਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰਸ
 ਨਨਾਲਉਰ੍ਧ੍ਵਰਹੀਆਮਸਤਦਿਵਾਨੀਆਪ੍ਰੇਮਮੇਮਗਨਹੋਇਰਹੀਆਜੈਸੇਜਲ
 ਸੇਜਲਮਿਲਕਰਅਭੇਦਹੋਇਜਾਤਪੈਤੈਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਸੇਲੀਨਹੋਇਗਈਆ
 ਤਾਓਚੇਰੀਆਗੁਰੂਜੀਪਾਸੇਬਿਦਾਹੋਇਕਰਰਾਜੇਪਾਸਆਈਆਰਾਜੇਉਨ
 ਚੇਰੀਆਕੋਅਗੋਕੀਤਰਾਬਲਾਇਆਜਿਉਬੁਲਵਦਾਸੀਤਾਉਨਚੇਰੀਆਨੇਕਹਾ
 ਤਜਜੀਅਬਹਮਕੰਤੁਮਹਾਂਸੀਕੀਬਾਤਮਤਕੋਰਅਬ੍ਰਹਮਾਤਮਪਿਤਾਹੋਇਆ
 ਪੈਰਜਾਸੁਨਕੇਪੈਰਾਨਹੋਇਆਜੀਅਮੇਵਿਚਰਿਆਹੋਪਰਮੇਸਰਜੀਏਹਹਮਕੋ
 ਇਕਘੜੀਮਤਰਨਹੀਛੋੜਦੀਆਹੈਸਨਅਰਹੁਣਮੇਰੇਕੋਪਿਤਾਕਹਿਦੀਆਹਨ
 ਇਨਕੋਮਹਾਪੁਰਖਕੇਦਰਸਨਕਫਲਹੋਇਆਹੈਇਨਕੋਮਹਾਪੁਰਖਆਇਮਿ
 ਲਿਆਹੈਰਾਜੇਨੇਚੇਰੀਆਕੋਕਹਾਕਿਉਰੀਅਬਤਮਕੋਕਿਆਹੋਇਗਾਇਆਹੈਤਚੇ
 ਰੀਨੈਕਹਾਹੋਰਾਜਜੀਹਮਕੋਉਸਸਾਧਨੇਨਰਕਤੇਕਫਕਰਸੁਰਗਮੇਪਾਇਆਹੈਅ
 ਰਮਹਾਪੁਰਖਕਾਦਰਸਹੋਇਆਹੈਹਮਾਰਾਕੋਈਪਿਛਲਾਭਾਗਛਾਸੀਸੋਹਮਕੋਸ
 ਧੁਕੀਭੋਟਹੋਈਹੈਤਬਰਾਜੇਸਿਉਨਭੁਸਮਝਿਆਜੇਸਹੀਓਹਮਹਾਪੁਰਖਆਇ
 ਆਹੈਏਹਬਾਤਸੁਣਕੇਰਾਜਸਿਉਨਭੁਨੰਗੀਪੈਰੀਉਠਦੌੜਿਆਜਾਇਕਰਦੇਖੇ
 ਤਾਸੀਤਕੀਪਿਠਹੈਅਰਖੜੇਹੈਨਤਰਾਜਾਹਬਜੇਕਰਕਰਜਾਇਨਮਸਕਰਕਰਦਾਹੋ
 ਏਆਗੁਰੂਜੀਏਕਬੁਟੇਹੋਠਖੜੇਹੈਨਰਾਜਾਭੀਹਬਜੇਕਰਕਰਖੜਾਰਿਹਾਕਿਤਨਾ

ਹਿਕਾਰਗੁਜਰਿਆ ਤਾਗੁਰੂਜੀਅੰਤਰਜਾਮੀਜੀਅਕੇਜਾਣਨਹਰਅਪਣੇਸਿ
 ਘਾਸਣਪਰਜਾਇਬੈਠੇਤਾਰਜੇਨੇਫੇਰਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਬਚਨਕੀਤ
 ਹੇਰਾਜਾਬਹੁਤਹਛੋਹੋਚੀਗੋਭੁਲੇਹੋਤਾਰਜੇਨੇਕਹਾਗਾਗੀਬਨਿਵਾਜਜੀਤੇਰੇਦਰ
 ਸਨਲਾਗਿਆਚੰਗਾਭੁਲਾਹੋਇਆਜੀਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਕੋਰਾਜਾਕੁਛਸਹੀਕ
 ਰਸਕੈਨਾਹੀਜੇਏਹਓਹੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੈਅਕੇਕੋਈਹੋਰਹੈਪਰਰਾਜੇਨੇਉਸ
 ਬਾਣੀਏਪਾਸੋਲਿਖਲੀਤਾਸੀਜੇਨਾਉਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਜੀਹੈ॥
 ਅਰੁਜਾਤਖੜੀਬੋਦੀਕੇਘਰਜਨਮਪੈਅਤੇਅਸਥਾਨਤਿਲਵੰਡੀਹੈਰਾਇਭੋਇ
 ਭਟੀਦੀਤਿਲਵੰਡੀਵਿਚਵਸਦਾਹੈਅਰੁਰਾਵੀਨਦੀਦੇਕਨਾਰੇਪੁਰਨਗਰਕਰ
 ਤਾਰਪੁਰਬਧਾਹੈਸਾ॥ਤਾਰਜੇਦੇਜੀਅਮੇਬਸੀਜੁਹਣਮੇਪੁਛਾਰਾਜੇਨੇਜੀਅਮੇ
 ਸੋਚਕੇਪੁਛਿਆਹੋਗੁਸਾਈਜੀਤੁਮਾਰਾਨਉਕਿਆਹੈਅਰੁਤੁਮਜੋਗੀਹੋਤੇਹੋ
 ਤਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਕਹਿਆ॥ਰਾਗਮਾਭੂਮਹਲਾ१॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿ
 ਨਾਮੁਨਿਰਮਾਇਲੁਤਕੈਮੇਲੁਨਰਾਤੀ॥ਪ੍ਰੀਤਮਨਾਬਸਦਾਸਚੁਸੰਗੇਜਨਮਮ
 ਰਣਗਤਿਬੀਤੀ॥੧॥ਗੁਸਾਈਤੇਰਾਕਹਾਨਾਮੁਕੈਸੇਜਾਤੀ॥ਜਾਤਉਭੀਤਰਮਹਿ
 ਲਬੁਲਾਵਹਿਪੁਛਉਬਾਤਨਿਰੰਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਣਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੁਇ
 ਸਨਨੀਹਰਿਗੁਣਪੂਜੇਪਤੀ॥ਏਕੋਨਾਮੁਏਕਨਾਰਾਇਣਤ੍ਰਿਭੁਵਣਏਕਜੋਤੀ॥
 ੨॥ਜਿਹਬਾਡੰਡੀਇਹੁਘਟਛਾਬਾਤੋਲਉਨਾਮੁਅਜਾਰੀ॥ਏਕੋਹਟਸਾਹੁਸਭ
 ਨਾਸਿਰਿਵਣਜਾਰੇ॥ਏਕਭਾਤੀ॥੩॥ਦੇਵੈਸਿਰੇਸਾਤਿਗੁਰੂਨਿਬੇੜੈਸੋਬੂਝੈਜਿ
 ਸੁਏਕਲਿਵਲਾਗੀ॥ਜੀਅਹੁਰਹੈਨਿਭੁਰਾਤੀ॥ਸਬਦਵਸਾਏਭੁਰਮੰਚੁਕਏ
 ਸਦਾਮੇਵਕਦਿਨਰਾਤੀ॥੪॥ਉਪਰਗਗਨਗਗਨਪਰਿਗੋਰਖੁਤਾਕਾਅਗਮ
 ਗੁਰੂਪੁਨਿਵਾਸੀ॥ਗੁਰਬਚਨੀਬਾਹਰਿਘਰਿਏਕੋਨਾਨਕਭੁਇਆਉਦਾਸੀ॥ਪ
 ॥੧॥ਏਹਸਬਦਸੁਣਕਰਿਰਾਜੇਕੀਨਿਸਾਹੋਈਰਾਜੇਨੇਏਹੀਪਰਤੀਤਕੀ
 ਤੀਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਹੋਆਪਣੇਮਨਵਿਚਬਡਾਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆਅਰਅਖਿਓ
 ਸਅਜਮੇਰੇਧੰਨਭਾਗਹੋਏਹੈਨਜੇਮੈਨੂਪੁਰਾਗੁਰੂਮਿਲਿਆਹੈਰਾਜਾਉਠਕ
 ਰਸੀਗੁਰੂਜੀਕੀਆਪਰਦਖਣਕਰਕੇਮਹਾਰਾਜਦੇਚਰਨੀਆਇਪਾਇਆ
 ਅਰਕਹਣੇਲਗਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਮੇਰੇਜੀਅਕੀਜਾਣਨਹਾਰੇਹੋਜੀਅਰਮੇਰੀਅੰ
 ਸੀਬਧਨਹੀਜੀਜੋਆਪਕਉਮੈਸਹੀਕਰਸਕਾਜੀਅਰਮੇਰੀਜਿਹਬਾਬਿਖੇਏ
 ਹਜੋਤਨਾਹੀਜੋਆਪਕੀਉਸਤਤਿਮੈਕਰਸਕਾਜੀਮੇਰੇਸਹੀਰਮੈਸਕਤਨਹੀ

ਜੋਤਰ ਕਿਸੇਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਜੀ ਹੋਮਿਹਰਵਾਨਜੀ ਦੀਨਦਿਆਲਜੀ ਅਨਬਕੇਲਖ
 ਜੀ ਕਿਰਪਾਲ ਹੋਈਐਜੀ ਅਪਨੇਚੇਰੇਪਰ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋਰਾਜਾ
 ਭੂਜਾਇਕਰ ਧਰਮਸਾਲ ਬਨਾਉ ਤਾਹਮਤੇਰੇਘਰਚਲੈਗੇ ਰਾਜੇਗੁਰੂਜੀਅਗੇ
 ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅਗਿਆ ਪਾਇਕਰ ਸਹਿਰਮੇਜਾਇਧਰਮਸਾਲ ਕੀਰਓਰਬ
 ਨਾਈ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਅਗਰਚੰਦਨਲਲੇਪਨ ਕਰਵਾਇਆ ਹਛੇਵਿਛਾਵ
 ਟੇਵਿਛਾਏ ਫੇਰਰਾਜਗੁਰੂਜੀਨਿਲੈਣਵਾਸਤੇ ਬਗਵਿਚ ਆਇਆ ਰਾਜਾਅਇ
 ਕਰਦੇਪੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਬੈਠੇਨਹੀ ਰਾਜਾਇਉਤ੍ਰਿਗਪਾਇਆਜਿਉਬਰਮ
 ਮਲੀਮੂਰਛਾਖਾਇਕਰਤ੍ਰਿਗਦਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਨੈਰਾਜੇਦਾ ਪ੍ਰੇਮਦੇਖਣਵਾਸਤੇ ਨੇਤ੍ਰਦੇ
 ਅਗੋਚਰਹੋਇਗਏ ਰਾਜੇਨੂਤ੍ਰਿਗਿਆਦੇਖਕਰਨੋਕਰਚਾਕਰ ਧੈਰਨਹੋਇਗਏਅ
 ਰਕਹਣੇਲਗੇਰਾਜੇਨੂੰਕਿਆਹੋਇਗਾਇਆਜੇਆਉਦਾਹੀਰਾਜਾਤ੍ਰਿਗਪਾਇਆਹੈ
 ਲੋਕਰਾਜੇਨੂੰਪਕੜਕਰਉਠਾਇਆ ਤਾਰਾਜਾਬਿਹਬਲਹੁਆ ਨੰਗਾਹੀਉਦਿਆ
 ਨਕੇਬਿਖੇਸੀਗੁਰੂਜੀਗੁਰੂਜੀਕਰਦਾਫਿਰੇਗੁਰੂਅੰਤਰਜਾਮੀਘਟਘਟੇਮੇਜੀਆ
 ਕੇਜਾਣਨੇਹਰੇਹਾਜਰ ਨਾਜਰਹੀਬੇਜਿਸਵੇਲੇਦੇਖੀਰਾਜੇਕੀਪ੍ਰੀਤਐਸੀਹੀਹੈਮੇ
 ਰੇਦਰਸਨਕੇਚਹੁਦਾਹੈਜਬਰਾਜ ਬਹੁਤਬਿਆਕੁਲਹੋਇਆ ਤਾਗੁਰੂਜੀਰਾਜੇਨੂੰ
 ਵਰਸਨਦਿਤ ਰਾਜੇਨੂੰਸੁਧਆਈ ਰਾਜਾਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਆਇਪਾਇਆਅ
 ਤੇਕਹਾਹੋਗੀਬਨਿਵਾਜਹੋਮਿਹਰਵਨਆਪਦਇਆਕਰਕੇਧਰਮਸਾਲਾਵਿਚਿ
 ਚਲੀਏਆਪਦੇਚਰਣਪਾਵੀਏਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕੀਤ ਹੋਰਾਜਾਮੇਤਪੈ
 ਰਪਿਆਦਾਨਹੀਚਲਾਗਾ ਤਾਰਾਜੇਕਹਾਹੋਗੁਰੂਜੀਤੇਰਾਦਿਤਹੋਇਆ ਸਭੇਕੁਝ
 ਹਾਜਰਹੈਜੇਹੁਕਮਹੋਵੇਸੋਈਅਸਵਾਰੀਆਇਜਾਵੇ ਸੁਖਪਾਲਪਾਲਕੀਹਾਬੀ
 ਘੋੜਜੇਕੁਛਕੋਹੋਸੋਲੈਆਵਾਜੀਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹੋਰਾਜਾਅਸੀਮਾਨੁਖਕੀਸਵਾ
 ਰੀਕਰਦੇਹਾਤਾਰਾਜੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਤੇਰੇਦਿਤੇਮਾਨੁਖਭੀਬਹੁਤਹੈਨਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਹਾਹੋਰਾਜਾਓਹਮਾਨੁਖਚਾਹੀਦਾਹੈਜੋਰਾਜਕੁਮਾਰਹੋਵੈਅਰਨਗਰੀਕਰਜ
 ਹੋਵੇਤ੍ਰਿਸਕੀਪੀਠਪਰਚੜਕਰਹਮਚਲੈਗੇਤਾਰਾਜੇਸਿਉਨਭੁਨੇਕਹਿਆਹੋਗੁਰੂ
 ਜੀਤੇਰਾਕੀਤਹੋਇਆਮੇਜੋਹਾਜਰਹੋਮੇਰੇਪ੍ਰਿਸ੍ਰਪਰਚੜਕੇਚਲੇਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀ
 ਰਾਜੇਕੀਪ੍ਰਿਸ੍ਰਪਰਚੜਕਰਚਲੇਤਾਲੋਕਨੇਦੇਖਕਰਕਹਾਦੇਖੋਭਾਈਰਾਜਕਾ
 ਲਹੋਇਆਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਜਾਕੇਤੂਰੇਆਏਤਾਰਾਣੀਚੰਦਕਲਾਅਤੇਰਸ
 ਸਿਵਨਭੁਦੇਵੇਜਦੇਹਬਬੰਧਕਰਆਣਖੜ੍ਹੇਹੋਏਅਰੁਮਥਾਟੇਕਕੈਅਰਦਾਸ

ਕਿਤੀ ਜੀਮਿਹਰਵਨਪਰਸਾਦਿਤਿਆਬਹੈ ਤਾਗੁਰੂਬਾਬੇਨਨਕਜੀਕਹਿਆਹੋਰਸ
 ਅਸਾਨੁਬਰਤਹੈਤਾਰਾਜੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਮਿਹਰਵਨਸਚੇਗੁਰੂਜੀਅਨਾਬਕੇ
 ਨਾਬਜੀਅਸਾਨੁਬੁਲਾਕਿਉਕਰਹੋਵੇਗਾਜੀਜਾਤੁਸੀਕੁਛਮੁਪਾਉਦੇਨਹੀਤਾਂ
 ਸੀਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੇਕਹਾਹੋਰਜਾਜੇਕਰਮਾਨਖਦਾਮਾਸਹੋਵੇਗਾਤਾਅਸੀਅਹਾ
 ਰਕਰੈਗੇਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਤੇਰੇਦਿਤੇਹੋਏਮਾਨਖਭੀਬਹੁਤਹੈਨਜੀਤਾਸੀ
 ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੋਰਜਾਓਹਮਾਨਖਚਾਹੀਏਜੇਰਾਜੇਕਪੁਰਹੋਵੇਅਰੁਬਰਾਬ
 ਰਸਕਹੋਵੇਉਸਕਾਅਹਾਰਹਮਕਰੈਗੇਤਾਰਾਜਾਅਤੇਰਾਣੀਬਹੁਤਓਤਵਨਹੋ
 ਏਰਾਜੇਕਹਿਆਹੋਰਾਣੀਜੇਕਿਸੇਰਾਜੇਦੇਘਰਦਿਕਹੋਵੇਤਾਅਸਾਨੁਕਹੇਕਦਕਈ
 ਦੇਦਾਹੈਜੇਕਰਜੁਧਕਰਕੇਜੀਤੇਗੇਤਾਹਥਾਵੇਅਤੇਅਸਾਨੁਹਟਲੋੜੀਏਤਾਰਾ
 ਣੀਕਹਿਆਹੋਰਾਜਾਜੀਅਸਾਨੁਘਰਇਕੋਪੁਰਹੈਉਸਕੀਜਨਮਪਤਰੀਦੇਖੀਏ
 ਤਾਰਾਜੇਜਨਮਪਤਰੀਦੇਖੇਤਾਉਸਦਿਨਉਸਲੜਕੇਕੋਬਰਾਬਰਸਪੁਰੇਹੋਏਥੇ
 ਤਾਰਾਜੇਪੁਰਕੋਬੁਲਾਇਕਰਕਹਾਹੋਪੁਰਤੇਰਾਸਰੀਰਗੁਰੂਜੀਕੇਅਰਥਲਗਾਦਾਹੈ
 ਤੇਰੀਕਿਆਮਰਜੀਹੈਤਾਪੁਤਰਨੇਕਹਾਹੋਪਿਤਾਜੀਜੇਕਰਮੇਰਾਸਰੀਰਗੁਰੂਜੀ
 ਕੇਅਰਥਆਵੇਤਾਹੋਰਇਸਤੇਕਿਆਭੁਲਾਹੈਮੇਰਾਭੀਜਨਮਸਫਲਾਹੋਇਗਾ
 ਅਰਜਨਮਮਰਨਕਦਿਆਜਾਵੇਗਾਤਾਰਾਜੇਨੇਮਨਮੇਸੋਚਕਿਆਜਸਤਦਿਨ
 ਇਸਕੋਬਿਆਹਿਆਹੋਏਹੈਨਸੇਇਸਕੀਇਸਤੀਕੋਭੀਪਾਛਿਆਚਾਹੀਏਤਰਾ
 ਜਾਤੇਰਾਣੀਦੋਵੇਜਣੇਨੁਹਕੇਪਾਸਗਏਜਾਇਕਕਹਾਹੋਬੋਟੀਤੇਰੇਭਰਤੇਕਾਸਰੀ
 ਰਗੁਰੂਜੀਕੇਅਰਥਲਗਾਦਾਹੈਤੇਰੀਕਿਆਮਨਸਾਹੈਤਾਲੜਕੀਨੇਕਹਾਹੋਪਿਤਾ
 ਜੀਜੇਮੇਰੇਭਰਤੇਕਾਸਰੀਰਗੁਰੂਜੀਕੇਅਰਥਲਗੈਅਤੇਮੇਰਾਭੀਪਾਸੀਗੁਰੂਜੀ
 ਕੇਅਰਥਉਪਰਹੋਵੈਤਾਇਸਤੇਹੋਰਕਿਆਭੁਲਾਹੈਤਾਸਰੁਕਬੀਲਾਹਥਜੇੜਕੇ
 ਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਆਇਖੜਾਹੋਇਆਅਤੇਕਹਾਣੇਲਗੇਹੋਸੀਗੁਰੂਜੀਏਹਲੜ
 ਕਾਹਾਜਰਹੈਤਾਗੁਰੂਜੀਬਚਨਕੀਤਾਹੋਰਾਜਾਇਉਤੇਏਹਮੇਰੇਕਿਸੇਕੀਮਨਾਹੀ
 ਮਤਾਇਸਕੀਆਬਾਹਪਕੜੇਇਸਤੀਇਸਕੇਪੈਰਪਕੜੇਅਤੇਤੁਆਪਣੇਹਥ
 ਮੇਛਰੀਲੈਕਰਇਸਨੁਜਿਬਹਿਕਰੇਅਤੇਫਿਨਕੇਲਿਆਵੇਤਾਹਮਾਰੇਪ੍ਰਸਾਦ
 ਕਰਨੇਲਾਇਕਹੈਤਾਰਾਜਾਨੇਆਗਿਆਮਾਨਕਰਜਿਉਜਿਉਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ
 ਥਾਤਿਵੇਹੀਕੀਤਾਬੇਟੇਨੀਫਿਨਕੇਬਾਬੇਕੇਅਗੇਆਣਰਖਿਆਮਹਾਰਾਜਜੀ
 ਜਿਉਤੇਰੀਆਗਿਆਹੈਤਿਵੈਮੇਰੇਮਾਥੇਪਰਜੀਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਬਚਨਕੀਤਾਹੈ

ਰਾਜਾਜੀਤਸੀਤਿਨੇਸਰੀਰਅਖੀਆਮੀਟਕੇਅਤੇਵਾਹੁਗੁਰੁਆਖਕੇਪਹਿਲਾਤੁ
 ਸੀਗੀਇਸਨੁਮੁਹਿਪਵੈਤਾਰਾਜੇਗੁਰੂਜੀਦਾਬਚਨਮੀਨਿਆਤਾਉਨਨੇਅਖੀਆ
 ਮੀਟਕਰਅਰੁਵਾਹੁਗੁਰੁਆਖਕੇਮਹਿਪਾਇਆਜਾਫੇਰਅਖੀਆਖੋਲਕਰ
 ਦੇਖਨਤਬੇਟੇਸਮੇਤਚਾਰੇਬੈਠੇਹੋਏਨਪਰਗੁਰੂਜੀਆਪਉਥੇਹੈਨਹੀਅੰਤੁ
 ਰਾਧਿਆਨਹੋਇਕਰਛਪਨਹੋਇਗਏਤਾਰਾਜਾਏਹੁਕਦਰਤਦੇਖਕਰਬਿਸਮ
 ਦਹੋਇਕਰਫਹਿਪਾਇਆਤਾਫੇਰਰਾਜਾਸਿਰਪੈਰੋਬੈਠੀਗੀਪਾਇਆਫਿਰੈ॥
 ਅਰਸੀਗੁਰੂਜੀਗੁਰੂਜੀਕਰਦਾਫਿਰੈਤਾਫੇਰਬਾਰੀਮਹੀਨੀਸੀਗੁਰੂਜੀਨੇਰਜੇ
 ਨੁਆਇਦਰਸਨਦਿਤਾਰਾਜੇਕੋਚਰਨੀਲਾਇਆਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭੁਕਾਜਨਮਮਰ
 ਨਕਟਿਆਤਾਰਾਜਾਗੁਰੂਜੀਦਾਸਿਖਹੋਇਆਲਗਾਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣਅਤੇਸਰ
 ਸਿੰਘਲਾਦੀਪਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭੁਨੁਬਖਸਿਆਗੁਰੂਜੀਕੀਰਾਜਾਸਿਵਨਾਭੁਉਪਰ
 ਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਈਅਰੁਗੁਰੂਜੀਬਹੁਤਦਿਨਉਥੇਰਹੇਅਤੇਬਾਣੀਪਰਗਟਕੀ
 ਤੀਸਾਰਾਦੇਸਸਿਖਹੋਇਆਅਗਜਿਤਨੀਧਰਤੀਸਮੁੰਦਰਦੇਉਰੇਏਤਿਤਨੀਹੀ
 ਸਮੁੰਦਰਤੇਪਰੇਏਅਰਸਤਾਰਾਜੇਉਥੇਰਾਜਕਰਦੇਹੈਨਪਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ
 ਬਚਨਕਾਸਦਕਾਇਕਰਾਜਾਸਿਵਨਾਭੁਹੀਲਗਾਰਾਜਕਰਨਅਤੇਸਾਰਸਿੰਘਲ
 ਦੀਪਰਾਜੇਸਿਉਨਾਭੁਨੁਬਖਸਿਆਓਹਸਾਰਮੁਲਖਗੁਰੂਗੁਰੂਲਗਾਜਪਣ
 ਉਸਧਰਤੀਦੀਵਡਿਆਈਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭੁਨੁਦਿਤੀਉਥੇਧਰਮਸਾਲਾਬਧੀਅ
 ਤੇਸਰਬਤਲੋਕਨੁਸਬਦਦਿਤਾਇਆਅਗਇਕੀਮਣਲੂਣਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭੁ
 ਕੋਰਸੇਈਮੇਪੜਦਾਏਅਤੇਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰਣਸੰਗਲੀਕੀਪੋਥੀਉਥੇਹੀਬੈਠਕਰ
 ਉਚਰੀਸੀਅਤੇਆਵਦੀਵੇਗੀਉਥੇਹੀਛੁਡਾਏਥੇਅਤੇਗੁਰੂਜੀਕਾਹਿਆਏ
 ਰਾਜਾਹਮਰੇਦੇਸਤੇਇਕਸਿਖਆਵੈਗਾਤਿਸਨੂੰਏਹਪੋਥੀਦੇਵਣੀਤਾਰਾਜੇਨੇਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਏਕਿਆਅਤੇਸਰਬਤਸਿਖਸੁਣੇਸਿੰਘਲਾਦੀਪਕੇਸੀ
 ਗਤਕੀਰਹਰਾਸਜਾਰਾਤਪਵੈਤਾਧਰਮਸਾਲਾਵਿਚਸਿਖਾਇਕਰੇਹੋਇਕੈਬੈਠਨ
 ਅਤੇਕੀਰਤਨਕਰਨਜਾਕੀਰਤਨਪੜਪਹੁਚਨਤਾਇਕਸਿਖਪਰਸਾਦਿਕਾਹਿਜਾਵੈ
 ਅਰਮਗਲੇਦਿਨਜਬਦਿਨਚੜ੍ਹੇਤੇਸਭੇਹੀਬੈਠਕਰਿਖਾਵਨਤਾਤਿਤਮਹਲਗੁਰੂ
 ਜਬਾਣੀਪਰਗਟਹੋਈਸਤਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਲਿਖੰਤਪ੍ਰਣਸੰਗਲੀਸੁੰਨਮਹਲਕੀਕ
 ਥਾਸੀਗੁਰੂਜੀਕਾਗੁਰਜਧਿਆਨਗੁਰਜਹੀਬਾਣੀਗੁਰੂਜੀਕਾਬੋਲਣਪਿਡਮ
 ਥੀਤਤਾਰੇਗੁਰੂਜੀਪਉਣਅਗਰਕਰਤੇਥੇਧਿਆਉਪਾਹਿਲਾਰਾਗੁਆਸਮਹਲਾ॥

॥ਉਨਮਨਸਰੁਕੀਅਹਿ ਉਨਮਨਹਰਖਸੋਗੁਨਹਿਰੀਮੇ ਉਨਮਨ
ਆਸਾਨਹੀਬਿਆਪਤਾਉਨਮਨਧਿਆਨਕੀਰਤਨਅਰਬਾਣੀ॥ਉਨਮਨ
ਰਹਤਸੁਨਿਧਿਆਨੀਅਗੈਧਿਆਉਸਿਪੁਰਨਹੈਨਿਪਰਇਥੇਨਹੀਲਿ
ਖਿਆਤਿਤਮਹਿਲਪਾਣੀਸਿਗਲੀਹੋਈ॥ਅਰੁਦੇਹੀਮਬੀਤਪਰਲੇਕਿਨੈਨ
ਸਕਿਆਉਥੇਹੀਛੁਡਾਏਥੇਏਹਪਾਣੀਸਿਗਲੀਕੀਪੋਥੀਸੈਦੋਪਿਉਨੇਲਿ
ਖੀਤਿਸਕੇਚਰਨਾਕੀਪਾਹੁਲਦਈਨਮਦਾਉਪਦੇਸਦੇਕਰਸਦਗਤੀਦੇ
ਲਾਇਕਕੀਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਚਰਨਮਸ਼ੂਰਗੋਰਖਹਟੜੀਦੇਪਾਸਾਇਕਚਕਰੈ॥
ਉਸਹਟੜੀਤੇਚਥਕੋਹਹੈਤਿਸਵਿਚਅਲਪਤਲਗਾਗਹਿਣਅਰਪਰਗਟ
ਕੀਤੀਅਨਾਹਦਬਾਣੀਪਰਅਧਵਿਚਨਪਾਈਮੇਗੀਤਾਉਤਸਮੇਸੀਗੁਰੂ
ਜੀਬਚਨਕੀਤਾਜੇਇਕਆਦਮੀਜੇਬੁਦੀਪਤੇਆਵੈਗਾਤਿਸਜੋਗਏਹੁਪ
ਥੀਦੇਵਣੀਲਿਖਕੇਅਤੇਸੈਦੋਪਿਉਦੇਪਾਸਏਹਪੋਥੀਸਿਪੁਰਨਆਹੀਤੁਦੋਉ
ਦਾਸੀਸੀਗੁਰੂਜੀਨੇਨਾਲਰਖੇਥੇਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਨੇਰਾਜੇਸਿਉਨਭਨੂੰਮੰਜੀ
ਬਖਸੀਤਾਰਾਜਾਸਿਉਨਭੁਸਮਾਣਤਾਤਿਸਕੇਪਿਛੇਰਾਜੇਗਾਇਸੋਘ
ਕਪਤਰਅਤੇਰਾਜੇਸਿਉਨਭੁਕਪੋਤਰਾਰਜਲਗਾਕਰਨਤਿਸਕਾਨਾਮ
ਮਈਦੋਨੀਥਾਅਤੇਅਗੇਸੀਗਤਾਵਿਚਮਸੰਦਭੀਓਹੀਸੀਅਤੇਉਸਦੇਧਰ
ਮਸਾਲਾਭੀਥੀਅਰਸੀਗਤਬਹੁਤਜੁੜਦੀਸੀਨਾਲੇਕੀਰਤਨਹੋਦਾਸੀਅਤੇ
ਲਿਗਰਭੀਚਲਦਾਸੀਅਰਭੁਟਾਨੁਆਕੇਘਰਤੇਪਰੈਅਸੀਕੋਹਕਜਲੀ
ਬਣਹੈਉਥੇਤਿਗੀਅਰਾਜਹੈਉਥੇਭੀਸੀਗਤਹੈਅਰਸਿਰੀਗੁਰੂਜੀਕਾਦੇਹੁ
ਰਾਹੈਉਥੇਭੁਟਾਨੁਮਸੰਦਹੈਨਅਰਉਥੇਭੀਸਿਧਾਨਾਲਿਗੋਸਟਹੋਈਸੀ
ਅਰਉਸੇਅਸਥਾਨਵਿਖੇਭੀਉਨਾਦੀਪੁਜਾਖੋਹਲੀਤੀਸੀਤੁਦੋਰਾਜਾਸਿਉ
ਨਭੁਸੀਗੁਰੂਜੀਦੇਨਾਲਸੀਤਾਸਿਧਆਪਣਾਜੋਰਬਲਲਗਾਇਬਕੇਸ
ਨਪਰਹੋਵੈਕੁਛਨਹੀਤਾਸਭੁਸਿਧਨੇਜਾਤਾਜੋਗੁਰੂਜੀਪੁਰਨਪੁਰਖੁਹੈਅਰੁ
ਕਰਨਕਰਨਸਮਰਥਹੈਤਾਸਰਬਸਿਧਗੁਰੂਜੀਕੀਪੈਰੀਆਇਪਏਤੇਕਾਹਿਓ
ਨੇਹੇਮਹਾਰਾਜਜੀਅਸਾਨੁਬਖਸੀਏਅਪਣਾਪਸਿਧਾਨੇਬਖਸਾਇਆਗੁਰੂ
ਉਥੇਬਿਦਿਆਹੋਇਕਰਤਿਗੀਅਰਾਜਨੁਚਲੇਕਈਸਿਖਾਦਾਉਧਾਰਕੀਤਾ

॥ਅਗੇਸਾਖੀਤਿਗੀਅਰਾਜਕੀਚਲੀ॥

ਗੁਰੂਜੀਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਕਰੁਦੇਸਜਾਇਨਿਕਲੇਇਕਾਦਿਨਮਰਦਨੇਨੂੰਭਾਈਭੁਖਲਗੀ

ਉਥੇ ਇਕ ਦੋਇ ਵਿਨਕੂ ਨਹੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀਂ ਤੋ ਪ
 ਟ ਅਹਾਗੀ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਕਰਹੁ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਦੇ
 ਖਿਆ ਮਰਦਾਨ ਬਹੁਤ ਭੁਖਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਥਾਇ ਸਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਹੈ ਤੁਹਾ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨ ਕੀ ਖਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਅ
 ਖਿਆ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਭੁਖਾਇ ਗਈ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਅਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹ ਸਹਿ
 ਰਹ ਛਾ ਹੈ ਜੇਕਰੋ ਤ ਮੈਂ ਇਥੇ ਜਾਇ ਕਰਕੁ ਛੁਪਾਇ ਆਵਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੀ ਨੇ ਅਖਿ
 ਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹ ਸਹਿਰ ਵੜਨ ਦਾ ਨਹੀ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਥੇ
 ਵਸਤੀ ਆਵਦੀ ਹੈ ਉਥੇ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਜੋ ਜਾਹੁ ਨਹੀ ਅਤੇ ਉਜਾੜਾ ਵਿਚ ਲੀਤੇ ਫਿਰ
 ਦੇਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੁੰ ਜਾਣ ਤਾਮਰਦਾਨ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵ
 ਰਿਆ ਅਰਗਲੀ ਕੂਤੇ ਵਿਚ ਜੋ ਵਰਿਆ ਤਾਰਾ ਅੰਰਤ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਵਿਚ
 ਪਈਆ ਹਸਦੀਆ ਆਹੀਆ ਜਾਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਭਿਰੋ ਨੇ ਤੁਲਗੀਆ ਆਪਸ ਵਿ
 ਚ ਵੰਡੀਆ ਪਾਵਟ ਓਹ ਆਖੇ ਮੈਲੈ ਨੀਹ ਓਹ ਆਖੇ ਮੈਲੈ ਨੀਹ ਤਾਇਕ ਰੇ ਨੇ ਜੇ ਪ
 ਈ ਉਸਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਮਰਦਾਨੇ ਜਤਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਵਣ ਲਗੀ ਹੈ
 ਮਰਦਾਨ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਜੋ ਵੜਨ ਲਗਾ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਗਲ ਧਰਾ ਚਾਇ ਪਇ
 ਆ ਅਰਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕਰ ਬਹਾਇਆ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਬੰਨਕੇ ਅਤੇ ਆਪ
 ਪਣੀ ਭਰਨ ਵਾਸਤੇ ਚਲੀਆ ਗਈਆ ਤਾਮਰਦਾਨ ਅੰਦਰ ਬਧਾ ਹੋਇਆ ਬੈ
 ਠ ਦਲੀਲਾ ਕਰੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਥੇ ਆਣ ਫਥਾ ਤਾ ਬਲੇ ਅਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਇਕ ਪਹਿਰ ਗੁਜਰ ਗਿਆ ਹੈ ਆਇ ਓਨਾ ਹੀ ਤਾਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਬਾਲਾ ਸਾਨੂੰ ਮਰਦਾਨ ਤਾਰਸੁਣ ਵਾਸੀ ਏਹ ਨਗਰੀ ਬਡੀ ਨਿ
 ਗੁਰੀ ਹੈ ਕਿਆ ਜਣੀਏ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਛੁਤਰ ਬਣਾਇਨ ਬਹਾਇਆ ਹੋਵੇ
 ਇਤਨਾ ਆਖ ਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਓਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਤੇ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਬਾਲ ਮਰ
 ਨੇ ਨੂੰ ਲੈ ਆਵੀਏ ਤਾਂ ਬਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨ ਕਿਥੇ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲ ਮਰਦਾਨੇ ਕਉ ਛੱਡ ਕਰਕੇ ਬੰਨਾ ਬੰਨਾਇਆ ਹੈ ਨੇ ਤਾਬ
 ਲੇ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਿਉ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤੁਸੀਂ ਮਨੇ ਕਰੋ ਅਤੇ ਓਹ ਰਚੇ ਨਹੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿ
 ਆਕੋਰੇ ਜੀ ਤਾਬਾਲਾਭੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਚਲੇ ਜਾਵਸ
 ਤੀ ਵਿਚ ਗਏ ਜਾਇ ਕਰ ਪੁਛਿਆ ਇਕ ਆਦਮੀ ਅਸਥਾਇ ਸਵਸਤੀ ਵਿਚ
 ਆਇਆ ਹੈ ਓਹ ਅੰਰਤਾ ਸਾਨੂੰ ਭੀ ਦੇਖ ਕਰ ਚਾਮਲ ਆਈਆ ਤੇ ਅਖਿ ਓਨੇ

ਏਥੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਕ ਰੋਨ ਬਾਲੇ ਦੇ ਗਲ ਭੀ ਧਾਗਾ ਘਤਣ ਲਗਾ
 ਤਾਂ ਓਹ ਕੁਤੀ ਹੋਇ ਗਈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਇਕੁ ਸਲੋਕ ਕਾਹਿਆ ਕਲਰਕੀ
 ਆਂ ਵਣਜਾਰੀਆਂ ਸੂਰੇ ਮੁਸਕ ਮੰਗੇ ਨਾ ਅਮਲਾ ਬਾਝੋ ਨਨਕਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕੀਤ
 ਮਿਲੇ ਨਾ॥੧॥ ਇਸ ਬਚਨ ਦੇ ਕਾਹੇ ਨ ਲਾਜਿ ਸਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਛੁੜਾ ਬਣਾਇਆ
 ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਪਰ ਪਾਣੀ ਦਾ ਘੜਾ ਜੁੜਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਰੋਨ ਗੁਰੂ ਨਨਕਾ
 ਦੇ ਗਲ ਧਾਗਾ ਲਗੀ ਘਤਣ ਪਿਛੋ ਦੀ ਆਣ ਕੇ ਓਹ ਛੁੜੀ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਨਕਾ ਜੀ ਕਾਹਿਆ ਭੂਟੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਾਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾ
 ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕਾ ਜੀ ਕਾਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਾਇ
 ਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਗਲੇ ਧਾਗਾ ਖੋਲ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਬਚਨ ਪਾਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਇ
 ਆਹੀ ਧਾਗਾ ਤੋੜ ਸੁਟਿਆ ਛੁੜੇ ਦੇ ਗਲੇ ਮਰਦਾਨ ਆਦਮੀ ਬਣ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕਾਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਹੁ ਕੀਖ ਬਰਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭੁੱਖ ਜੀ ਭੁੱਖ
 ਸ ਅਸਨੂੰ ਭੁਲੀਆ ਬਲਾਈ ਵਿਚ ਲੀਤੀ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾਹਿਆ ਮਰਦਾ
 ਨਿਆ ਭੁੱਖ ਆਪੇ ਆਇਓ ਬੋ ਅਸਾ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਨਹੀਂ ਇਹ
 ਨੂੰ ਉਨ ਦੇ ਖਸਮ ਪਰੀਆਏ ਆਇਕਰ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਰੋਨ ਛੁੜੀਆ ਕੁਤੀਆ ਹੋ
 ਇ ਬੈਠੀਆ ਹੈ ਨ ਅਤੇ ਇਕ ਰੋਨ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਘੜਾ ਪਾਣੀ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਲ
 ਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬਹੁਤੇਰਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਉਤਰੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸ਼ੁਰਦਾ ਸਦਕਾ ਓਹ ਘੜਾ
 ਸਾਰੇ ਹੀ ਲਈ ਫਿਰੈ ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਦੀ ਸਰਦਾਰ ਨੂਰਸਾਹ ਨਾਮੇ ਔਰਤ ਸੀ ਸਭ ਜਦ
 ਗਰਾ ਦੇ ਸਿਰ ਜਾ ਦੁਗਰਨੀ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਇਕ ਤੀ ਮਤ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਸਿੱ
 ਰ ਪਰ ਘੜਾ ਪਾਣੀ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਤਰਦਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨੂਰਸਾਹ
 ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜਹਾਤ ਕੋਈ ਜਾ ਦੁਗਰ ਹੈ ਨ ਸਭ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਜੋ
 ਰਲ ਗਓ ਸਭ ਮੰਤ੍ਰ ਵਾਲੀਆ ਆਈਆ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਵਿਦਿਆ ਕੀਤੀ ਪਰ ਹੋ
 ਵੈ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਆਸ ਪਾਸ ਤੇ ਆਈਆ ਕੋਈ ਮਿਰਗ ਕੀ ਛਾਲ ਪਰ ਚੜ੍ਹਾ
 ਈ ਕੋਈ ਫੋਲ ਕੀਆ ਹੀ ਵਜਾ ਵਰੀਆ ਆਈਆ ਓਹ ਭੀ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰ
 ਤ੍ਰ ਕਰ ਰਹੀਆ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰੇ ਘੜਾ ਨ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਓਹ ਕੁਤੀਆ ਛੁੜੀਆ ਹੀ
 ਰਹੀਆ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕਾ ਜੀ ਹਸਕਰ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆ
 ਖ ਕੈਰ ਬਾਬ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਲੈ ਕੇ
 ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਾਮਣੇ ਰਬਾਬ ਲਗਾ ਵਜਾ ਵਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਗ ਵਰ੍ਹੇ ਸਾ ਵਿਚ ਸ

ਬਦਕਹਿਆ ॥ ਰਾਗੁ ਵਰੁ ਤੇ ਸਮਹਲਾ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸੁਹਾਵਿਆ ਨਿਰਗੁਣ
 ਕੁਕੇਕਾਇ ॥ ਜੇ ਗੁਣਵੰਤੀ ਥੀਰੈ ਤਾਭੀ ਸੁਹਾਵਣ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਕੀਤੁ ਗੀਸਾਲੂ
 ਕੀਧਨ ਅਵਰਾਹਵੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮਣ ਜੇ ਥੀ ਮੇਜੇ ਮਨਿਧਾਰਾ
 ਹੋਇ ॥ ਮਾਣਕ ਮੁਲ ਨ ਪਾਈ ਮੇਲੀ ਜੋਰਿ ਤਿਪਰੋਇ ॥ ੨ ॥ ਰਾਹੁ ਦਸਾਈ ਨ ਜੁਲਾ
 ਆਖਾ ਅੰਬਰੀ ਆਸੁ ॥ ਤੈਸਹਿ ਨ ਲਿਅਕੁ ਅਣ ਕਿਉ ਥੀਵੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ੩ ॥
 ਨਾਨਕ ਦੇਵੀ ਬਾਹਿਰ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੈਸਹਿ ਲਗੀ ਜੇਰਹੈ ਭੀ ਸੁਹਾਵੇ ਸੋਇ
 ॥ ੪ ॥ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਵਾ ਏਹ ਸਬਦ ਕਹਿਣਾ ਉਨ ਅੰਗਤਾ ਪਸੇ ਜੀ
 ਰਮੰਤ ਕੁਸ਼ਨ ਹੋਵੈ ਤਾਨੁਰਸਾਹ ਨਿਖਬਰ ਹੋਈ ਜੇ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੁਸ਼ਨ ਹੀ ਚਲ
 ਸਕਦਾ ਤਾਨੁਰਸਾਹ ਆਪ ਕਈ ਲਖ ਅੰਤ੍ਰ ਬਰਕਰ ਲਿਆਈ ਓਹ ਭੀ ਆਪਣ
 ਲਗੀ ਜੇਰ ਲਾਵਣ ਪਰਉ ਸਤੋਭੀ ਕੁਛ ਹੋਵੈ ਨਹੀ ਤਾਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਏਹ ਸਬਦ ਕਹਿ
 ਆ ॥ ਰਾਗੁ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ॥ ॥ ਮੰਦੁ ਕੁਚਰੀ ਅਮਾਵਣ ਤੋਸਤ੍ਰੇ ਹਉ ਕਿਉ
 ਸੁਹਾਵਣ ਜਉ ਜੀਉ ॥ ਇਕਦੁ ਇਕਚਰੀ ਦੀਅੰ ਕਉਣ ਜਣੈ ਮੇਰਾ ਨਉ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
 ਜਿਸੀ ਆਖੀ ਸੁਹਾਵਿਆ ਸੇਅੰ ਬੀਛਾਵਣੀ ਏਹ ਜੀਉ ॥ ਸੇਗੁਣ ਮੰਦੁ ਨ ਆਵਣੀ
 ਰਉ ਕੈਜੀ ਦੇਸ ਧਰਉ ਜੀਉ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਬਰਾ ਹਉ ਕਿਆ ਕਿਆ ਘਿਪੀ
 ਤੇਰਾ ਨਉ ਜੀਉ ॥ ਇਕਤੋਟ ਲਨ ਅੰਬਰੁ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤੇਰੇ ਜਉ ਜੀਉ ॥
 ਸੁਇਨ ਰੁਪਾ ਰੰਗਲਾ ਮੋਤੀ ਤੇ ਮਾਣਕ ਜੀਉ ॥ ਸੇਵ ਸਤੁ ਸੁਹਾਵਿਤੀ ਆਮੇ ਤਿਨ ਸਿਉ
 ਲਾਇ ਆਚਿਤੁ ਜੀਉ ॥ ਮੰਦਰ ਮਿਟੀ ਸੀਦਰੇ ਪਬਰ ਕੀ ਤੇਰਾ ਸਜੀਉ ॥ ਹਉ ਏਨੀ
 ਟੋਲੀ ਭੁਲੀ ਅਸਤਿ ਸਕੰਤ ਨ ਬੈਠੀ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਅੰਬਰ ਕੁੰਜਾ ਕੁਰਲੀ ਆ ਬ
 ਗਬਾਹਿਠੇ ਆਇ ਜੀਉ ॥ ਸਾਧਨ ਚਲੀ ਸਾਹੁਰੈ ਕਿਆ ਮੁਹ ਦੇਸੀ ਅਗੇ ਜਾਇ ਜੀਉ
 ਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਬਾਲੂ ਥੀ ਆਭੁ ਲੀਵਾਟੀ ਆਸੁ ਜੀਉ ॥ ਤੈਸਹਿ ਨ ਲੇਖੁ ਤੀ ਅਸ
 ਦੁਖਾ ਕੁਧਰੀ ਆਸ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧ ਗੁਣ ਮੇਸਭ ਅਵਗਣਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਕਰ
 ਸਜੀਉ ॥ ਸੁਰਗਤੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੈਰੋਹ ਗਣ ਕਾਈ ਰਾਤਿ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤਾਨੁਰਸ
 ਹਭੀ ਸਭ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਬਰੀ ਪਰਹੋਵੈ ਕੁਛ ਨਹੀ ਤਾਦੇਹਿ ਸਭਾ ਇਕਠੀ ਆਹੋਇ
 ਟੋਲਕੀ ਆਲਗੀ ਆਵਜਾਵਣ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ॥ ਤਾਲ ਮਦੀਰੇ ਪਟਕੇ ਘਾਟਿ ॥ ਦਓਲਤ ਦੁਨੀਆਵਸ
 ਹਿਵਾਜਾ ਨਾਰਦ ਵਾਰੈ ਕਲਕਾਭਾਉ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਕਾਹਿਰਾ ਖਹਿ ਪਾਉ ॥ ੧ ॥ ਨਨ
 ਕਾ ਮਾਵਿਟੁ ਕੁਰਬਾਣਾ ਅੰਧੀ ਦੁਨੀਆ ਸਾਹਿਬ ਜਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁਪ

ਸਹੁ ਠਿਠ ਚੋਲ ਖਾਇ। ਤਾਮ ਪਰੀਤ ਵਸੈ ਘਰਿ ਆਇ। ਜੇ ਸਉ ਵਰਿਆ ਜੀ
ਵਣ ਖਣਾ ਖਸ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਦਿਨ ਪਰਵਾਣਾ॥ ੨॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਮੇ ਦਾਇ ਮਨ
ਹੋਇ॥ ਲਏ ਦਿਤੇ ਬਿਨ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਰਾਜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਹਥ ਹੋਇ॥ ਕਹੈ ਖੁ
ਦਾਇ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ॥ ੩॥ ਮਾਣਸ ਮੁਰਤ ਨ ਨਕ ਨ ਮੁ॥ ਕਰਣੀ ਕੁਤ ਦਰ ਫੁਰਮ
ਨਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜਫੈ ਮਿਹ ਮਾਣੁ॥ ਤਾ ਕਿਛੁ ਦਰਗਾਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ॥ ੪॥ ੧॥

ਤਾਇ ਕੁ ਸਲੋਕੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਹੋਰ ਕਹਿਆ ਗਲੀ ਅਸੀ ਚੰਗੇ ਗੀਆ
ਆਚਾਰੀ ਬੁਰੀਆ॥ ਮਨਹੁ ਕਸੁਧਾ ਕਾਈਆ ਬਾਹਰ ਚਿਟਵੀਆ॥ ਰੀਸਾਕ
ਰਹਿਤਿ ਨਾਤੀਆਂ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਦਰਖਤੀਆ॥ ਨਲ ਖਸਮੇ ਰਤੀਆ ਮਦਾਹਿ ਸੁ
ਖਰਲੀਆ॥ ਹੋਵੈ ਤੁਣ ਨਿਤਾਣੀਆਂ ਰਹਹਿ ਨਿਮਾਨਤੀਆ॥ ਨਨਕ ਜਨਮ ਸ
ਕਾਰਥਾ ਜੋ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗ ਮਿਲਾਹਾ॥ ੧॥ ਜਦ ਏਹ ਸਲੋਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ

ਤਉ ਨੁਰਸਾਹ ਨੇ ਏਹ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜੋ ਇਸਨੁ ਮਾਇਆ ਦਾ ਜਾਲ ਪਾਵੀ
ਏ ਮਾਇਆ ਦਾ ਮੋਹ ਇਸਨੁ ਪਵੇਗਾ ਤਉ ਏਹ ਸਾਡੇ ਅਧੀਨ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗਾ
ਸਭ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਜਵਾਹਰ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਕਰ ਅਨਭੋਟ
ਰਖੀ ਅਤੇ ਕੁਤੀ ਛਤੀ ਕੇ ਕੁਰਤੇ ਆਇ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਇਸ ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਖਰਚ ਕਰਕੇ ਧਰਮ ਸਾਲ ਬਣਾਵਹੁ ਆਏ ਗਏ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਤਬ ਤੁਹਾਡਾ ਭੁਲਾਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਸਤਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ
ਮਨ ਨੀਵਾ ਕਰੇ ਨਿਰਮਲ ਮਾਨ ਹੋਵੇ ਤਉ ਨ ਅੰਗਤ ਦੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ
ਜੀਵੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਕਾਹਿ ਚਿਨੇ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਸੀ ਸੰਤੁ ਦਿਆਲੁ ਹੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ
ਸਾਨੁ ਬਖਸ਼ਵਾਓ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸੰਤ ਨਰਮ ਚਿਤ ਹੋਨ ਤੁਸੀ
ਉਨ ਅਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਾ ਨ ਕਰੋ ਤੁਮਾਰਾ ਭੁਲਾਹੋਇਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਹੁ
ਈ ਸਿਖ ਹੋਵੋ ਉਨ ਨੇ ਮਨ ਜੁਰ ਕੀਤਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਵਹੁ
ਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਇਸ ਕੇ ਘੋੜੇ ਉਤਰ ਲੇਵੋ ਅਰਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਇਨ ਕੀ
ਤਰਫ ਜਲਕ ਛਟਾ ਮਾਰੋ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਤਿਸੀ ਤਰਾ ਕੀਤਾ ਉਨ ਕੀ ਮਾਨੁ ਖਕੀ
ਵੇਹ ਹੋਇਆ ਈ ਅਰਉ ਨਾਨੁ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਸਭੇ ਵਹੁ ਗੁਰੂ ਵਹੁ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਲ
ਗੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤਾਨੁ ਰਸਾਹ ਭੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਿਖ ਹੋਈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਚਨ ਪਰ
ਪਰਤੀਤ ਕਰਕੇ ਉਨ ਦੇ ਚਿਤ ਨੁ ਸਾਤੁ ਆਈ ਧਰਮ ਸਾਲ ਅਸਥਾਪਨ ਕੀਤੀ
ਲਗੀਆ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲ ਦੇਰਹੇ॥ ਸਾਖੀ ਪੁਰੀ॥

॥ ਅਗੋਂ ਸਾਖੀ ਇਕਜਿਮੀਦਾਰ ਭੂਮੀ ਇਨਲ ਹੋਈ
 ਇਕਜਿਮੀਦਾਰ ਭੂਮੀਆ ਨਾਮ ਸੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਜੇਤ੍ਰੇ ਲੋਕਵਸ
 ਦੇਸਨ ਉਨਲੋਕਾਂਨੂੰ ਕਹਿ ਛੁਡਿਆ ਸੀ ਜੋ ਭਾਈ ਕੋਈ ਇਸਨਗਰੀ ਵਿਚ ਸਾਧਨ
 ਕੀਰ ਆਵੇ ਤਿਸਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਇਥੇ ਰਹਿਣ ਨਹੀ ਦੇਣ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿਣ ਦੇਵੋਗੇ
 ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਭਾਘਰ ਬਾਰਿ ਸਭਲੁ ਟਲੇਵਾਗਾ ਤਾਂ ਉਨਲੋਕਾਂਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੇਕੋ
 ਈ ਆਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਵਸਤੀ ਦੇਖਕਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਜੀ ਜੇਤ੍ਰੇ ਕੋਈ ਇਥੇ ਆਵੇਤ
 ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਥੇ ਭੇਜੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੇਕੋਈ ਇਸਵਸਤੀ
 ਵਿਚ ਆਵੇ ਤਿਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰਿ ਭੇਜਦਿਆ ਕਰੋ ਤਾਂ ਓਹਜਿਮੀਦਾਰ ਭੂਮੀਆ
 ਕਿਅਕੀਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਦਿਨਨੂੰ ਰਹਮਾ ਰਿਆ ਕਰੇ ਅਤੇ ਰਾਤਨੂੰ ਚੋਰ ਚਲਾਵਦ
 ਸੀ ਲੋਕ ਦੇ ਘਰਿ ਮੁਹਾਇਮੰਗਾ ਵਦਾਸੀ ਓਹ ਅੰਧੇ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੋਦਾ
 ਸੀ ਅਰੁ ਉਸਦੇ ਘਰ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਭੀ ਬਨਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਰ ਲਿਗਰ
 ਪਾਕਿਆ ਕਰੇ ਜੇਕੋਈ ਆਵੇ ਤਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਵਾਏ ਬਿਨ ਨਹੀ ਜਾਣ ਦੇਵੇ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਦੇ ਜਾਦੇ ਉਸਦੀ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਇਕ ਸਭਲੇ ਆਦਮੀ
 ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਪੁਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂਨੇ ਦੇਖਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
 ਅਤੇ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਅਖਿਰਨੇ ਸੀਤ ਜਾਂ ॥ ੨ ॥ ਰਾਗੀ ਕਰੋ ਤੁਸੀਂ ਇਥੇ ਨ ਬੈਠੋ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਕਹਿਆ ਭਾਈ ਵਸਤੀ ਦੇਖਕਰ ਹਰਕੋਈ ਆਇ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਸੋ
 ਅਸੀਂ ਭੀ ਆਇ ਬੈਠੇਹਾਂ ਅਤੇ ਉਜਾੜਾ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਇ ਬੈਠਦਾ ਤਾਂ ਉ
 ਨਲੋਕਾਂਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਸਾਧ ਜੀ ਇਸਧਰਤੀ ਦਾ ਜੋ ਸਰਦਾਰ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਹੁਕ
 ਮ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਜੇਕੋਈ ਆਵੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਘਰ ਭੇਜਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਕਿਸੇਨੂੰ ਅ
 ਪਣੇ ਪਾਸ ਨਹੀ ਬੈਠਣ ਦੇਵਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰ
 ਦਾਨ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਡੇਰੇ ਹੀ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਉਠਕਰ
 ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਸਤਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸਦੇ ਡੇਰੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਸਾਜਿਮੀ
 ਵਾਹਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਇਥੇ ਕੋਈ ਸਾਧੁ ਸਾਈ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਆਇ ਹੈਨ ਉਸਨੇ
 ਸੁਣਾਇਆ ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਾਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਅਉ
 ਭਾਈ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਕਰੈਗਾ ਉਸਭੂਮੀ ਦੇ ਹਥ ਜੋੜਕਰ ਕਹਿ
 ਆਪਰਸਾਵਤਿ ਅਥਹੈ ਸੀਤ ਜੀ ਛੁਡੀਏ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦ ਭੀ ਕਰਲੇ ਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੀਅ ਕੀ ਜਾਣ

ਨਹਾਥਾ ਪਰਬਾਹਰਲੇਦੋਲਉਸਤੇਕਹਾਇਆ ਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਸੁਣਿ
 ਭਾਈਸਿਖਤੋਰੇਪਰਿਅਰੇਪਹਿਰਲੰਗਰਜੋਲਾਗਿਆਰਹਦਾਹੈ ਜੋਤੁਕਿਰਤਾਕਿ
 ਆਕਰਦਾਹੈ। ਤਾਉਸਭੁਮੀਏਨੇਜੋਸੀਗੁਰੂਜੀਕਦਰਸਨਕੀਤਾਸੀ ਤਾਉਸਕੀ
 ਬੁਧਿਨਿਰਮਲਹੋਇਆਈ ਤਾਉਸਨੇਆਪਣਾਸਚੇਹੀਸਚੁਦਸਿਆ ਅਰੁ
 ਹਟਲਗਾਹੇਮਿਹਰਵਾਨਜੀਮੇਰੀਤਾਏਹਕਿਰਤਾਹੈ ਜੋਦਿਨਨੀਤਾਮੇਰਾਹਮਾਰਦਾ
 ਅਤੇਰਾਤਨੂੰਚੋਰਚਲਵਦਾਹਾ ਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾਈਏਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤਾਅਸੀ
 ਨਹੀਖਦੇ। ਤਾਅਗੋਉਸਭੁਮੀਏਕਹਿਆ ਹੇਮਿਹਰਵਾਨਜੀਤੁਸੀਕੁਛਸੁਹ
 ਵਿਚਨਾਪਾਇਆਤਾਮੇਰਾਕੁਛਲਾਕਿਉਕਰਿਹੋਵੇਗਾ ਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਭੁ
 ਈਜਾਤੁਏਹਕਿਰਤਾਛੁਡੇਗਾ ਅਰਹੋਰਕੋਈਸੁਧਰਮਦੀਕਿਰਤਾਕਰੇਗਾ ਤਾਅ
 ਸੀਪਰਸਾਦਿਪਾ ਹੇਅਤੇਭੂਮੀਆਦੇਵਟਹਰਾਤਾਸੀਪਰਮੇਸਰਜੀਹੈਤਾਉ
 ਸਨੇਕਹਿਆ ਹੋਰਜੋਕੁਛਤੁਸੀਕਹੋਗੇਜੋਈਮੇਮੰਨਗਾ ਪਰਜੀਏਹਕਿਰਤਾ
 ਮੇਥੀਛੁਟਦੀਨਹੀਅਰਪਿਛੇਭੀਏਹੋਕਿਰਤਾਮੇਰੇਪਿਉਦਾਦੇਤੇਲੈਕਰਿਹੋਵੇ
 ਆਈਹੈਤਾਗੁਰੂਜੀਏਹਗਲਸੁਟਕਰਿਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਏਅਰਕਹਟਲਗੇਜੋ
 ਇਸਨੇਆਪਣਾਸਚੇਸਚਹੀਕਹਿਆਹੈ ਸਾਹਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਏਹਤੁਕ
 ਆਖੀ ਏਹਸਚੁਸਭਨਕਖਸਮਹੈਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਦੋਇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਭਾਈਸਿਖਹੁਣਤੁਅਸਰ੍ਹੇਭਿੰਨਬਚਨਮੰਨੇਤਾਅਸੀਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿਕਰੇਗੇਤਾਉਸਨੇਕਹਿਆਗਰੀਬਨਿਵਾਜਹੋਰਜੋਕੁਛਤੁਸੀਕਹੋਗੇਜੋ
 ਮੇਸਭਮੰਨਗਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਿਭਾਈਸਿਖਾਇਕਤਾਤੁਸਚ
 ਬੋਲਿਆਕਰ ਦੂਜਾਜਿਸਕਾਛੂਟਖਾਵਣਾਤਿਸਕਾਬੁਰਾਨਹੀਮੰਗਵਾਅ
 ਤੇਤੀਜੇਗਰੀਬਮਾਰਨਹੀਕਰਨੀ ਉਸਨੇਏਹਬਾਤਸੁਣਕੈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅਰੁਕਹਿਓਸਹੇਗੁਰੂਜੀਏਹਤਿਨੇਬਚਨਮੰਨੇਤਾਗੁਰੂ
 ਜੀਨੇਸਚਕੇਪਰਥਾਇ ਇਕਪਉੜੀਕਹੀ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕਤੁਜਿਨਿਸਚੇਸ
 ਚੁਵਰਤਾਇਆ। ਜਿਸੁਤੁਦੇਹਿਤਿਸੁਮਿਲੈਸਚੁਤਾਤਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ।
 ਸਾਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆ। ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਸਚੁਵਸਾਇਆ। ਮੁ
 ਕਖਸਚੁਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ। ਵਿਚਦੁਨੀਆਕਹੇਐ
 ਇਆ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹੇਭੂਮੀਆਏਹਸਚੇਬੋਲਣਤਾਪਰਵਾ
 ਨਹੀਦਾਹੈਜਾਏਹਗਹਿਰਧਰੇ ਤਾਭੂਮੀਏਕਹਿਆਕੇਹੀਆਂਗਹਿਤਾਸੋਕਰੇ

ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁਤਾਪਰਜਾਣੀਏਜਾ ਰਿਵੇ ਸਚਾਹੋਇ ॥ ਕੂੜਕੀਮਲਉਤਰੇਤਨੁ
ਕਰੈਹਛਾਧੋਇ ॥ ਸਚੁਤਾਪਰਜਾਣੀਏਜਾ ਸਚੁਧਰੇਪਿਆਗੁ ॥ ਨਉਸਾਣਿਮਨੁਰ
ਹਿਸੀਏਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਗੁ ॥ ਸਚੁਤਾਪਰਜਾਣੀਏਜਾ ਜੁਗਤਜਾਣੈਜੀਉ ॥ ਧਰ
ਤਿਕਾਇਆਸਾਧਕੈਵਿਚਿਦੇਇਕਰਤਾ ਬੀਉ ॥ ਸਚੁਤਾਪਰਜਾਣੀਏਜਾ ਸਿਖਸ
ਚੀਲੋਇ ॥ ਦਇਆਜਾਣੈਜੀਅਮਕੀਕਛੁਪੁਨਦਾਨੁਕਰੇਇ ॥ ਸਚੁਤਾਪਰਜਾਣੀ
ਮੇਜਾਅਤਮਤੀਰਬਕਰੇਨਿਵਾਸਾ ॥ ਸਾਤੰਗੁਰੂਨੇਪੁਛਕੇਬਹਿਰਪੈਕਰੈਨਿਵਾਸ
ਸਚੁਸਰੁਨਹੋਇਦਾਰੁਪਾਪਕਛੈਧੋਇ ॥ ਨਨਕੁਵਖਣੈਬੇਨਤੀਜਿਨਸਚੁਪਲੈ
ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਏਹਸਲੋਕਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਰਸਨਤੇਸੁਵਣਕਰਕੇਭੂਮੀ
ਏਨੇਕਹੀਹੋਸੰਤਜੀਆਪਕੇਬਚਨਮੈਮੰਨੇਜੀਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਬਹੁਤਤਾਗੀਦ
ਕੀਤੀਭੂਮੀਏਨੇਬਚਨਦਿਤੇਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਸਿਖਜੋਤ੍ਰਿਪਿਛੈ
ਕਰਮਕਰੇਹੈਨਜੋਤੇਰੇਤਾਈਬਖਸੇਹੈਨਅਤੇਹੁਣਭੀਜੋਕਰਮਕਰਦਾਹੈਸੋਭ
ਬਖਸੇਹੈਨਅਰਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀਦਰਗਾਹਵਿਚਅਸੀਤੇਰਿਆਅਮਲਦੇਜਾ
ਮਨਹੋਵਾਗੇਪਰਤ੍ਰਿਤੀਨੇਬਚਨਜਗੁਰਮਾਨੇਤਾਉਸਾਸਿਖਨੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਉਸਦੇਰੂਪੇਪਰਸਾਦਿਖਾਇਆਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਪੰਜਦਿਨਉਸਸਿਖ
ਦੇਰੂਪੇਰਹੇਉਸਸਿਖਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀਸੇਵਾਬਹੁਤਕੀਤੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉ
ਬੋਚਲਦੇਰਹੇਤਾਪਿਛੈਓਹਸਿਖਚਿਤਾਵਨਹੋਇਆਅਹੁਲਗਾਕਹਣਜੋਭ
ਈਮੇਹੁਣਕਿਸਜੀਵਣੈਨੁਪਾਪਕਰਦਾਹੁਣਤਾਮੈਨੁਸਾਧੁਕਾਸੀਗਾਅਤੇਸੰਤਕ
ਦਰਸਨਹੋਇਆਹੈਪਰਹੁਣਮੈਇਕਬਾਰਕਿਸੇਰਾਜੇਕਾਭੰਡਾਰਭੰਨਾਇਆਵਾ ॥
ਮੈਭੀਖਵਾਗਾਅਰਲੋਕਾਨੁਭੀਖਵਾਵਾਗਾਤਾਉਸਸਿਖਨੇਉਠਿਕਰਿਹਛੇਕਪ
ਰੂਪੇਧੇਅਰਮੋਤੀਤੇਸੁਇਨਭੀਪਹਿਨਿਆਜਦਚਰਪਤ੍ਰੀਆਰਾਤਿਗਈ
ਤਉਇਕਰਾਜੇਦੇਦਰਵਾਜੇਉਪਰਜਾਇਖੜ੍ਹਹੋਇਆਅਰਜਬਅੰਦਰਨੁਚਲਿ
ਆਤਾਦਰਵਾਨਨੇਪਾਛਿਆਭਾਈਤ੍ਰਿਕਉਣਹੈਜੋਇਸਵੇਲੇਰਾਜੇਦੇਅੰਦਰਚ
ਲਿਆਹੈਤਾਉਸਭੂਮੀਏਨੇਮਨਮੈਜੋਰਿਆਭਾਈਮੈਨੁਤਾਸਾਧੁਕਾਬਚਨਹੈ
ਜੋਤ੍ਰਿਸਚਕਹੀਹੁਣਤਾਮੈਸਚਹੀਕਹਾਗਾਭਾਵੈਮੈਮਾਰਿਆਯੀਜਾਵਾਭਾਵੈਮੈਬਚ
ਰਹਾਏਹਸੋਚਕਰਭੂਮੀਏਕਹਿਆਦਰਵਾਨਨੁਭਾਈਮੈਚੋਰਹਾਤਾਦਰਵਾਨਨੇ
ਸੁਣਕੇਕਹਾਭਾਈਤ੍ਰਿਕੋਈਆਪਣਹੀਹੈਅਸਾਨੁਹਸਦਾਹੈਤਾਦਰਵਾਨਕਹਾਜੇ
ਕਰਏਹਚੋਰਹੀਦਾਤਾਆਪਣੇਮੂਹਤੇਏਹਕਿਉਕਹਦਾਜੋਮੈਚੋਰਹਾਤਾਦਰਵਾਨਨੇ

ਸਿਖਨੁ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਤੂ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਓਹੁ ਸਿਖ ਰਜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ
 ਜਾਇ ਵੇਖਿਆ ਅਰਥੇ ਸੇਖਨੇ ਦੀ ਕੋਠੜੀ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠ ਜਾਇ ਕੇ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇ ਜ
 ਵਾਹਰ ਮਾਇਆ ਬਡੀ ਇਕਠੀ ਕਰਕੇ ਪੰਡੂ ਬਧੀ ਜਾਫੇਰ ਲਗਾ ਦੇਖਣ ਤਾਇਕ
 ਆਲੇ ਵਿਚ ਬਾਸਣ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾਓ ਸਰੋਰਨੇ ਉਸ ਬਾਸਣ ਵਿਚ ਹਥ ਪਾਇਆ
 ਚਿਹਰਾ ਆਪਣੇ ਮੁਹ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਤਾ ਉਸਨੁ ਲੁਣਕਾ ਸਵਾਦ ਆਇਆ
 ਚਿਹਰੇ ਸੀ ਸੋਚੁਰਣ ਰਾਜੇ ਕੇ ਖਾਵਣ ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਸੀ ਉਸ ਵਿਚ ਲੁਣ ਪਾਇਆ ਹੋ
 ਇਆ ਹੈ ਸੀ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਨੇ ਸਾਧੂਕਾ ਬਚਨ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਲੁਣ
 ਖਾਵਣ ਤਿਸ ਕਾ ਬਰਾਨ ਹੀ ਮੰਗਣ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤਾ ਇਸ ਕਾ ਲੁਣ ਮੇਰੇ ਮੁੱਖ
 ਇਆ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਮੈਂ ਖਾਲੀ ਹੀ ਘਰ ਉਠ ਜਾਵਾਂ ਚਿਹਰੇ ਸਿਖ ਖਾਲੀ ਹੀ ਘਰ ਉਠ
 ਆਇਆ ਜਾ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾ ਏਹ ਖਬਰ ਸਰੋ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੋਈ ਜੋ ਰਜੇ ਕਾ ਭੰਡੂਰ
 ਭੁਨਿਆ ਹੈ ਰਾਜਾ ਨੇ ਜਾਇ ਕਹਿ ਦੇਖਾ ਮਾਇਆ ਦੀ ਪੰਡੂ ਬਧੀ ਪਈ ਹੈ ਪਰਗ
 ਇਆ ਕੁਛ ਨਹੀ ਇਕ ਰਤੀ ਹਿਕ ਚਰਨ ਲੀਤ ਹੈ ਸਵਾਜੇ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ਚਿੰਤਾ ਉਪ
 ਜੀ ਜੋ ਹੋ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਏਹ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਚੋਰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਹੀ ਉਠ
 ਗਇਆ ਹੈ ਰਾਜੇ ਨੇ ਦਰਵਾਨ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਦਰਵਾਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ
 ਜੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇਕ ਆਦਮੀ ਇਥੋਂ ਆਇਆ ਸੀ ਅਸਾ ਉਸਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ
 ਇਸ ਵੇਲੇ ਅੰਦਰ ਜਾਵਾ ਹੈ ਅਗੇ ਉਸ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਤਾਂ ਚੋਰ ਹਾਂ ਅਸਾ ਉ
 ਸਨੁ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਹਸਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਹੀ ਹੈ ਤੂੰ ਜਾਹਿ ਭਾਈ ਅੰਦਰ
 ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਦੂਰ ਤਾ ਦਰਵਾਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੂਰ ਰੋ
 ਬਹੁਤੇਰਾ ਹੀ ਪਰ ਚਿਹਰੇ ਲਗੇ ਨਹੀ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਦੂਰ ਰੋ ਫੇਰ
 ਅਰਕੋਰ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੇ ਚੋਰ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਆਇਮਲੇ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਨਿਸਕਰੇ
 ਜੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕਿਉ ਗਇਆ ਰਾਜਾ ਕਹਿ ਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵਜੀਰ ਦੇਸ
 ਰਵਾਰ ਦੀ ਜਾਗਾ ਰਖਾਗਾ ਖੜਾ ਰਾਜ ਉਸਦਾ ਤੇ ਬੈਠ ਰਾਜ ਮੇਰਾ ਤਾ ਉਨ ਦਰਵਾਨ
 ਸਰੋ ਦੂਰ ਰੋ ਫੇਰਿਆ ਅਰਕਹਿਆ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਖੜੀ ਬਾਦਸਾਹੀ ਉਸ
 ਨੂੰ ਦੇਵਗਾ ਜੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕਿਉ ਗਇਆ ਤਿਨ ਦਿਨ ਦੂਰ ਰੋ ਫੇਰ ਦਾ ਰੋ
 ਹ ਚੋਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਜਾਇ ਕੇ ਮਿਲਿਆ ਜਾ ਚੋਰ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾ ਰਾਜੇ ਦੀ ਖਫ
 ਗੀ ਹੋਈ ਜੋ ਲੋਕ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਬੰਨੇ ਤਾ ਲੋਕ ਨੂੰ ਮਾਰ ਲਗੀ ਹੋਵਣ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕ
 ਹਿਆ ਭਾਈ ਮੇਨੇ ਸੰਤ ਕਾ ਬਚਨ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਗਰੀਬ ਮਾਰਨ ਹੀ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਹੁਣ

ਮੇਰੇਪਿਛੇਗਰੀਬਮਾਰੀਦੇਹੈਨਸੋਹੁਣਮੇਰਾਜਾਨਜਾਇਮਿਲਦਾਹਅਗੋਭਵੇਮੈ
ਮੋਇਆ ਤੇਭਾਵੇਬਾਰਿਆ ਤਾਂਚਰਨੇਰਾਜੇਨੂੰਜਾਇਕੈਕਾਹਿਆ ਹੋਰਾਜਾਜੀਇ
ਨਾਆਦਮੀਆਨੂੰਛੋਰਦੇਹੋਚਰਤਉਤੇਰਾਮੇਹਾਂਜੇਕੁਛਤੁਪੁਛੇਗਾਮੈਤਿਸਕਾ
ਉਤਰਦੇਤਾਹੋਤਾਰਾਜੇਨੇਸਭਲੋਕਛੁਡਦਿਤੇਤਾਰਾਜੇਨੇਕਹਾਸੁਣਭਾਈਸਿਖ
ਤੂੰਮੇਰੇਘਰਤੇਖਾਲੀਕਿਉਗਾਇਆਉਤਸਮੇਤੇਰੇਆਤਮੇਕਿਆਆਈਸੀ
ਤੂੰਉਸਸਿਖਨੇਆਪਣੀਪਿਛਲੀਹਕੀਕਤਆਖਸੁਣਾਈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕੇਮਿਲਣੇਕੀਤਾਰਾਜਾਨੇਉਸਸਿਖਦੀਹਕੀਕਤਸੁਣਿਕਰਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋ
ਇਆਅਰੁਬਡਾਬਿਗਾਸਿਆਅਤੇਕਹਾਸਿਖਾਧੰਨਤੇਰਾਗੁਰੂਜਿਸਨੇਤੈਨੂੰ
ਹਉਪਦੇਸਦਿਤਾਅਤੇਧੰਨਤੇਰੀਪਰਤੀਤਹੈਜੋਤੁਸਾਧਕੇਬਚਨਉਪਰਪਰਤੀ
ਤਰਖੀਹੈਹੁਣਤੂੰਮੇਰਾਸਿਰਵਜੀਰਦੇਵਜੀਰਦੇਤਾਰਾਜੇਨੇਉਸਸਿਖਨੂੰਸਿਰਪ
ਉਦੇਕੈਵਜੀਰਆਪਣਾਕੀਤਾਜਾਕਿਤਨੇਕਦਿਨਬੀਤੇਤਾਰਾਜੇਨੇਕਹਾਹੋਗੁ
ਰੂਕਿਆਸਿਖਾਤੂੰਮੈਨੂੰਆਪਣਾਸਿਖਕਰਜੀਤੁਸਿਖਨੇਕਹਾਹੋਰਾਜਾਮੈਤ
ਉਅਜੇਆਪਣੀਸਿਖਨਹੀਹੋਇਆਤੂੰਮੈਆਪਗੁਰੂਕਿਸਕਾਹੋਵਉਅਤੇਤੂੰ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਨਾਮਕੀਇਕਧਰਮਸਾਲਾਬਨਾਉਪਰਭਾਵਨੀਸਹਿਤਆ
ਏਸੇਤਸਾਧਕੀਸੇਵਾਕਰਇਸਕਰਨੀਤੇਤੇਰਾਭਲਾਹੋਵੇਗਾਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਭੀਤੈਨੂੰਦਰਸਨਦੇਵੇਗਾਓਹਸਤਿਗੁਰੂਸੁਆਮੀਵਡਾਅੰਤਰਜਾਮੀਹੈ
ਜਿਥੇਉਸਦੀਅਰਾਧਨਾਕਰੀਏਤਿਥੇਹੀਹੋਜਰਹੋਇਆਵਦਾਹੈਤਾਰਾਜੇਨੇਧ
ਰਮਸਾਲਾਕਰਵਾਈਅਤੇਪਹਿਰਲੀਗਰਲਗਾਹੋਬਿਰਥਕੋਈਨਜਾਵੇ
ਉਨਪਹਿਰਨਿਤਕੀਰਤਨਹੋਵੇਰਾਜਾਰਾਣੀਨਿਤਕੀਰਤਨਬੈਠਕੇਸੁਣਿਆਕਰੇ
ਕੀਰਤਨਕੋਭੋਗਪਵੈਤਾਂਸੀਗਤਆਪਣੇਅਸਥਾਨੰਚਲੇਜਾਵੈਇਕਦਿਨ
ਰਾਣੀਨੇਰਾਜੇਨੂੰਕਹਿਆਹੋਰਾਜਾਜੀਅਸਥੇਘਰਸੰਤਾਨਨਹੀਤੇਤੁਸੀਗੁਰੂ
ਜੀਕੀਸੀਗਤਅਗੋਹਥਜੇਵੇਅਸਥੇਘਰਸੀਗੁਰੂਜੀਕੋਈਫਲਦੇਵੈਤੁਹ
ਜੇਕਾਹਿਆਭਲਾਰਾਣੀਜਾਸਵੇਰਹੋਈਤਾਰਾਜੇਨੇਰਾਣੀਨੇਭੀਦੋਨੇਨੇਹਥਜੇ
ਵੇਅਤੇਗੁਰੂਕੀਸੀਗਤਅਗੋਖੜੇਹੋਇਕਰਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੋਹੋਗਰੀਬਨਿ
ਵਾਜਜੀਤੁਸੀਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਦੀਵਾਨਹੋਅਰਬੀਸਬਿਸਵੇਗੁਰੂਹੈ
ਅਤੇਇਕੀਸਬਿਸਵੇਗੁਰੂਕੀਸੀਗਤਹੈਅਤੇਤੁਸਾਧੇਹਥਜੇਰਿਆਤੇਖੰਡਬ
ਹਮੰਤੁਬਖਸੇਜਾਦੇਹੈਨਸੋਤੁਸੀਗੁਰੂਜੀਕੋਹਥਜੇਵੇਜੀਜੇਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕ

ਧਰਲਿਆਰਜਨੇਬ੍ਰਹਮਣਬੁਲਾਇਕਰਸਾਹਕਫਵਾਇਆਸਾਹਲਖਕਰਪ
 ਰੋਹਤਨੁਬਿਦਿਆਕੀਤਤਪਰੋਹਤਰਜੇਨੁਆਇਮਿਲਿਆਤੁੰਗਜਾਬਿਆਹੁਣ
 ਸਮਿਅਨਲਗਾਕਰਨਤਸਾਹੇਦੇਵਕਤਪਰਲਕ੍ਰੀਨੁਸੁਹਾਜੇਤਪਚਿਨਾਇਕੇ
 ਜਨੇਤਨੁਰਜਾਲਗਾਬਿਦਿਆਕਰਨਤਲੋਕਨੇਰਾਜੇਨੁਕਾਹਿਆਅਸੀਤਨਹੀ
 ਜਾਦੋਅਸਾਡੀਪਤਜਾਦੀਹੈਤੁੰਗਜੇਨੇਕਹਿਆਜੋਚਲੇਮੇਆਪੇਹੀਪਤਨੁਬਿ
 ਆਹਲਿਆਵਦਾਹਤੁੰਲੋਕਕਾਹਿਆਰਜਾਕਮਲਹੋਇਗਾਇਆਹੈਜੋਕੀਨ
 ਅਨਲਕੀਨਿਆਬਿਆਹੁਣਚਲਿਆਹੈਏਹਬਡਾਅਪਰਾਧਕਰਦਾਹੈਤੁੰਗ
 ਜੇਕਹਿਆਤੁਹਾਡੇਭਾਣੇਕੀਨਿਆਹੈਮੇਰੇਭਾਣੇਬਾਲਕਹੈਤੁੰਗਜਾਜਨੇਤਲੋਕ
 ਰਚਲਿਆਤਲੋਕਨੇਕਾਹਿਆਚਲੇਅਸੀਭੀਚਲਦੇਹੈਦੇਖਾਉਥੇਕਿ
 ਆਕਿਆਮੁਸਾਹਿਦਾਹੋਵੇਗਤਸਭਚਲੇਤੁੰਗਦੇਜਾਦੇਰਾਹਵਿਚਇਕਹਰ
 ਟਮਿਲਗਾਇਆਤੁੰਗਉਸਕੀਨਿਆਨੇਕਾਹਿਆਹੋਪਿਤਾਜੀਉਸਹਰਣਕੋਮੇ
 ਮਾਭਗੀਤਜਿਤਨੇਲੋਕਆਹੋਸੋਸਭਪਿਛਾਹਨੁਹਟਖੜੋਹੋਏਤੁੰਗਕੀਨਿਆਨੇ
 ਘੋੜਾਉਸਹਰਣਪਿਛੇਛੋਡਿਓਜਾਦੀਜਾਦੀਕੀਨਿਆਬਡੀਉਜਾਡਵਿਚਜਾ
 ਇਪਈਤਅਗੋਜਾਇਕਰਹਰਣਛਪਗਾਇਆਤੁੰਗਕੀਨਿਆਦੇਖੇਤਾਇਕ
 ਚਾਰਦਿਵਾਲੀਪਕੀਬਣੀਹੋਈਹੈਅਤੇਹਰਣਉਸਚਾਰਦਿਵਾਲੀਦੇਅੰਦਰ
 ਜਾਇਵੜਿਆਕੀਨਿਆਭੀਮਗਰੇਜਾਇਵੜੀਜਾਅੰਦਰਜਾਇਕਰਦੇਖੇ
 ਤਾਇਕਚਰਾਖੰਜਲਬੰਗਲਾਹੈਉਸਦੇਚਰਚੁਫੇਰੇਸੰਗਤਬੈਠੀਹੈਅਰਕੀਰ
 ਤਨਹੋਦਾਹੈਅਤੇਕਨ੍ਹਪ੍ਰਸਾਦਵੰਡੀਦਾਹੈਤਾਉਸਕੀਨਿਆਨੇਜਾਇਕੇਉਸਬੰਗ
 ਲੇਅਗੋਮਥਾਦੇਕਿਆਸਿਰਉਠਾਇਕਰਦੇਖੇਤਾਇਕਸਾਧੂਬੈਠਾਹੈਅਤੇਸੰਗ
 ਤਵਿਚੋਅਵਾਜਆਈਆਉਸਿਖਗੁਰੂਤੇਰਾਭਲਾਕਰੇਜਬਏਹਅਵਾਜਸੁ
 ਣੀਤਉਸਕੀਨਿਆਕੇਦਿਹਨਚਕਰਮਰਦਕੇਸੇਹੁਇਗਏਤਕੀਨਿਆਨੇਗਉਰ
 ਕਰਕੇਦੇਖਾਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਏਠੇਹੈਨਇਤਨੇਚਿਗਵਿਚਪਿਛੋਰਾਜਭੀਆਇ
 ਆਦੇਖੇਤੋਕੀਨਿਕਾਘੋੜਾਚਾਰਦਿਵਾਲੀਕੇਅੰਦਰਖੜਾਹੈਤੁੰਗਜਾਭੀਅੰਦਰਚ
 ਲਿਆਗਾਇਆਦੇਖੇਤੋਕੀਨਿਆਬੰਗਲੇਕੇਅਗੋਖੜੀਹੈਅਰਸੰਗਤਬਹੁਤਬੈ
 ਠੀਹੈਕੀਰਤਨਹੋਦਾਹੈਤਾਉਕੀਨਿਆਤੇਜੋਬਾਲਕਹੋਇਆਥਾਸੋਬੋਲਿਆ
 ਆਓਪਿਤਾਜੀਏਹਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੈਠੇਹੈਨਤੁਮਭੀਦਰਸਨਕਰਲੇਵੇਜੀਤਹੋ
 ਨੇਜਾਇਕੇਮਥਾਦੇਕਿਆਤਸੰਗਤਸੇਅਵਾਜਹੋਈਆਉਸਿਖਤੇਰਾਗੁਰੂਕਲਾ

ਕਰੈਗਾ ਤੁਰਾਜਾਨੇ ਮਥਾ ਉਠਾਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਨਕਜੀ ਹੈਨ ਸੀਗਤ ਹੈ ਓਹ
 ਰਦਿਵਾਲੀ ਦੇਖਕਰ ਜੀਗਲਾਵਿਚ ਏਹ ਕੁਦਰਤ ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ
 ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਸੀਪਤ ਤੈਦਿ
 ਖਾਈ ਹੈ ਜਾਇਕ ਘੜੀ ਗੁਜਰੀ ਤਾ ਜਨੇਤੁ ਭੀ ਪੀਛੇ ਤੇ ਆਇ ਮਿਲੀ ਪਰਚਿਤੁ ਵਿ
 ਚ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਕੁਦਰਤ ਕੋ ਵਿਚਰੇ ਅਰਧੀਨਵਾਦ ਬਾਬਾ ਨਨਕਜੀ ਕਾ ਕਰੈ
 ਧੀਨ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਹੈਨ ਜੋ ਪਲਕ ਵਿਚ ਨਿਹਾਲ ਕਰ ਦੇਹੈਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਰ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈਨੇ ਪਰ ਰਜੇਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਕਹੀ ਨਹੀ ਸਭੁ ਜਨੇਤੁ ਉਸ
 ਸਹਿਰ ਜਾਇ ਵੜੀ ਅਗੇ ਉਨ ਭੀ ਸੁਣ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਏਹੁ ਰਾਜਾ ਕੀ ਕੀਨਿਆ ਹੈ
 ਕੀਨਿਆਂ ਕੇ ਕੀਨਿਆਂ ਕੇ ਸਾਥ ਬਿਆਹੁਣ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਹਿਅ
 ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਸੀ ਅਪਣੀ ਲੜਕੀ ਕੋ ਉਸ ਕੀਨਿਆਂ ਕੇ ਸਾਥ ਬਿਆ ਹੈ ਗੇ ਨਹੀ
 ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾ ਭੋਲੀ ਏਰਾਣੀ ਏ ਏਹੁ ਗਲ ਕਦੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੀ ਨੇ ਕੀਨਿਆਂ
 ਕੀਨਿਆਂ ਨਲਾ ਬਿਆਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਨੇ ਇਕ ਨਾਇਟ ਕੋ ਸਿਖਾਇ ਕੇ ਭੇਜਿਆ
 ਤੁੰ ਜਾਇ ਕੇ ਪੱਕੀ ਖਬਰ ਲੈ ਆਉ ਜੇ ਓਹ ਕੀਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੜਕਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਰੋਕੇ ਬਹੁ
 ਕੁਛੁ ਦੇਵਾਂਗੀ ਅਤੇ ਜੇ ਕਰ ਬੁਠਾ ਆਇਕ ਹੋਗੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਤੁਸ਼ਕੇ ਮਰਵਾਇ ਦੇਵਾਂਗੀ
 ਤਾਂ ਓਹ ਨਾਇਟ ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਆਈ ਅਰੁ ਆਇਕਰ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਸਾਡੀ
 ਏਹੁ ਗੀਤ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਘਰੁ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੀ ਪਿਛੇ ਤੇ ਬਿਆਹੁ
 ਕਰੈਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾ ਤੂੰ ਜਣ ਲੈ ਜਾਹੁ ਜਾ ਏਹੁ ਗਲ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹੀ ਤਾਂ ਸਭੁ ਜਨੇ
 ਤੁਕੇ ਲੋਕ ਉਠ ਗਏ ਆਪਸ ਮੇਂ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਜੋ ਦੁਣ ਅਸਾਡਾ ਪੜਦਾ ਪਾਏਗਾ
 ਸਹੀ ਮਿਦੇ ਹੋਵੈਗੇ ਤੁੰ ਨਾਇਟ ਬਾਲ ਕੋ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਈ ਅਰੁ ਲੜਕੇ ਕੋ ਮ
 ਹੀਨ ਜਾਮਾ ਪਹਿਨਾਇਆ ਉਪਰਤੇ ਪਾਣੀ ਵਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਣੀ ਚੁਪਚੁਪੀ
 ਕਾਹਿ ਭੇਜਿਆ ਹੋਰਾਣੀ ਬਰਾਬਰ ਸਕਾ ਗੀਧਰ ਬੈਏ ਏਹੁ ਕੁਵਰ ਸਭੁ ਅੰਗ ਨਾਇ
 ਟ ਨੇ ਦੇਖ ਲੀਏ ਅਤੇ ਜਾਇ ਰਾਣੀ ਕੋ ਕਹਾ ਹੋਰਾਣੀ ਧੀਨ ਤੇ ਰੇਭਾ ਗਏ ਅਤੇ ਤੁੰ ਭੀ
 ਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸ ਕਾ ਏਹੁ ਮਿਹਮਾਨ ਹੈ ਅਰੁ ਧੀਨ ਓਹੁ ਕੀਨਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਏਹੁ ਭ
 ਰਤਾ ਹੈ ਰਾਣੀ ਏਹੁ ਬਾਰਤ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰ ਬਿਵਾਹ ਹੁਆ
 ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਕਾ ਜਸਕਰਤੁ ਹੁਆ ਓਹ ਰਾਜਾ ਪੁਤਰ ਕੋ ਬਿਆਹ ਕੇ ਘਰ ਲੈ
 ਆਇਆ ਪਰ ਰਾਜੇ ਕੀ ਪਰਤੀਤੁਕਾ ਸਦਕਾ ਕੀਨਿਆਂ ਤੇ ਕੁਵਰ ਹੁਆ ਅਤੇ ਸ
 ਭੁ ਸਿਖੋ ਕੋ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਪਰਮੇਸੀ ਪ੍ਰਤੀਤੁ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਏ

ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਹੈ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋ ਜੈ ਸੀ ਭਾਵਨੀ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਅ
ਰਾਧੇਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਓਸੀ ਹੀ ਆਸ ਪੂਰਨ ਕਰੈਗੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਉਪਰ ਪਰਤੀਤ ਕਰੇਗਾ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਸੰਗਤ ਹੈ
ਪਹਿਲੇ ਉਸ ਜਿਸੀ ਦਰਭੂਮੀ ਏ ਨੇ ਪਰਤੀਤ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਕਮਾਏ ਉਸ
ਕੋ ਏਹ ਮਰਾਤ ਬਾ ਹੋਇਆ ਜੋ ਰਾਜਾ ਕਾ ਸਿਰ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭਾਇਆ ਅਰੁ ਰਾਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤੀਤ
ਭਈ ਤੇ ਏਹ ਕੰਨਿਆ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭਾਇਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਕੇ ਸਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੁਰੀ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪ
ਤ ਕੁਏ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਦੇਕਿਅ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਗਤ ਕੋ ਖੁਸੀ ਦੇਕਰ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਧਿਆਨ ਮੈ ਮਗਨ ਹੋਏ ਕੁਏ॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਕਲਜੁਗ ਨਾਲਿ ਹੋਈ॥

ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਕਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਕ ਵਾਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੇਤ ਬੰਦ ਰਾਮੇ ਸਰਕੀ
ਧਰਤੀ ਸਮੁੰਦਰ ਕੀ ਛਾਲ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਕੁੰਟ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਅਗੇ ਦੇਖਨ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰ
ਮਿਸਰ ਜੀ ਕੀ ਆਰਿਅਾਨ ਲ ਬਡੀ ਅੰਧੇਰੀ ਉਠੀ ਕਾਲੀ ਪੀਲੀ ਬਡਾ ਭੁਫ
ਨ ਲਗੇ ਦਰਖਤ ਉਡਨ ਤਾ ਮਰਦਾਨ ਰੂਰਦਾ ਮਾਰਿਆ ਮੂੰਹ ਢਕ ਕੇ ਲਿਮਾ ਪੈਰਿ
ਹਾ ਖਰਾਭੈ ਮਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਵਡੀ ਉਜਾੜਾ ਵਿਚ ਅ
ਇ ਪਏ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨ ਕਾਹਲ ਨ ਹੋਹੁ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਿਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਜੇਤੂ ਪਾਲਾ ਕਦੇ ਨਹੀ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਏਹ ਅੰਧੇਰੀ ਸਾਡੇ
ਜੀ ਉਨੁ ਲੈਣ ਆਈ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਕਹੁ
ਅਤੇ ਰੂਰ ਨਹੀ ਤਾ ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਦੇਵਕ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੀਆ ਜੈਸੇ ਬਡਾ ਕੋਈ ਪ
ਹਾੜ ਹੋਦਾ ਹੈ ਅਸਮਾਨ ਚੋਟੀ ਪੈਰ ਪਤਾਲ ਅਭ ਬਡੇ ਦੰਦ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਅੰਧੇਰੀ ਤੇ ਬਚੇ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਬਲਾਇ ਤੇ ਤਾ ਨਹੀ ਬਚਦੇ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹ ਭੀ ਕੁਛ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਓਵਰਦਾਨ ਜਾਹ ਪਰਤੀ ਵਾਹੁ
ਗੁਰੂ ਜਾਪ ਜਪਦਾਰਹੁ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਆਉਂਦਾ ਤਾ ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਿ
ਆ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਗਨ ਕ ਰੂਪ ਹੋਇ ਕਰ ਆਟ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤੀ ਰਹੇ ਕੁੰਟ ਤੇ ਧੂਆ
ਹੀ ਉਠਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨ ਰੂਰਦਾ ਮਾਰਿਆ ਮੂੰਹ ਢਕ ਕੇ ਲਿਮਾ ਪੈਰਿ ਹਿਆ ਅ
ਤੇ ਬਹੁਤ ਓਵਰਦਾ ਜਾਵੇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਨਹੀ ਅਸੀਂ ਬਚਦੇ ਸ
ਤਾ ਜੀ ਵਣ ਰਹਿ ਚੁਕਾ ਤਾ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਮਰਦਾਨ ਏਹ ਭੀ ਕੁਛ ਨਹੀ ਫੇਰ ਕਲ
ਜੁਗ ਨੇ ਚਾਰੇ ਤਰਫ ਤੇ ਘਟਾ ਕਾਲੀ ਪੀਲੀ ਉਠਾਈ ਅਰੁ ਕੀ ਕਰ ਲਗੇ ਬਰਸਨ

ਅਰਬਿਜਲੀਰਮਕੋ ਬਠਾ ਸਬਦਹੋਵੈ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਦੂਰ ਦੂਰ ਹੀ ਬਰਸਨ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਕਿਥੇ ਲਿਆਇ ਮਾਰਿਓ ਗੋਰਖਫਟ ਭੀ ਇਥੇ ਨਹੀ ਮਿਲਣਾ ਏ
ਵੇਅਜਾਂਈ ਮਰਵੈਸਾਂ ਤੁਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹ ਭੀ ਦੂਰ ਹੋਵੈ ਸੀ
ਪਰਤੋ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹ ਗੁਰੂਜੀ ਸਬਦ ਰਗ ਗਉੜੀ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧
ਰੂਪ ਘਰਿ ਘਰਿ ਰੂਰਿ ਰੂਰ ਰੂਰ ਜਾਇ ਸਿਤੁਰ ਕੋਹ ਸਿਤੁਰੁ ਰੂਰ ਪਾਇ ਤੁਧ ਬਿਨ
ਦੂਜੀ ਨਹੀ ਜਾਇ ਜੋ ਕੁਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰੂਰੀ ਮੇਜੇ ਰੂਰ ਹੋਵੈ ਹੋ
ਗਾ ਰੂਰ ਰੂਰ ਮਰਣ ਮਨ ਕਾ ਸੋਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਰੂਬੈ ਤਰੈ ਜਿਨ ਕਿ
ਛੁਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ ਦੁਕ ਮੇਆ ਵੈ ਦੁਕ ਮੇਜਾਇਆ ਗੈ ਪਾਛੈ ਦੁਕ ਮ ਸਮਾਇ
੨ ॥ ਹਿਸੇਹੁ ਤਾਸਾ ਅਸਮਾਨਾ ਤਿਸਾ ਵਿਚ ਭੂਖ ਬਹੁਤ ਨੀਸਾਨਾ ਕੁਝ ਖਣਾ ਪੀਣ
ਆਧਗਾ ਭੁਖਾ ਵਿਣ ਖਾਧੇ ਮਾਰਿਹੋਇ ਗਵਾਹੁ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ ਕੋ
ਇ ॥ ਸਭ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੇ ਸਭ ਨ ਕਾਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਧਨ ਮਾਲਾ ਨ ਨਕਾ
ਖਟ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਗਾ ॥੪॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਰੂਰ ਵਿਚ ਘਰ
ਚੈ ਜੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖ ਪਰਮੇਸਰ ਬੀਨ ਹੀ ਰੂਰ ਦੇ ਅਤੇ ਜੀਅ ਨੂੰ ਦਖ ਦੇ ਦੇਹੈ ਨ ਉਨ੍ਹ
ਜਮ ਕਾ ਰੂਰ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖ ਏਹ ਆਖ ਦੇਹੈ ਜੇਵਾ ਹੁਗੁਰੂ ਦੀ ਰਜਾਇ ਬੋਝਿਨ
ਹੋਰ ਜੀਵਾਲਣ ਵਾਲ ਤੇ ਮਰਨ ਵਾਲ ਕੋਈ ਨਹੀ ਦੁਕ ਮ ਵਿਚ ਹੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤੇ
ਦੁਕ ਮ ਵਿਚ ਹੀ ਜਾਵੈ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਜੀਅ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਖਾਵ ਦੇਹੈ ਤਿਨ ਦੀ ਭੂਖ ਸ
ਗੋਵਧ ਦੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਅਗਨ ਵਿਚ ਈ ਧਨ ਪਾਇਆ ਅਗਨ ਵਧਦੀ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਵਾਹੁ
ਗੁਰੂ ਦਾ ਭੈ ਕਰ ਦੇਹੈ ਸੋਈ ਸ਼ਿਪਤ ਹੋ ਦੇਹੈ ਨ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਕਾ ਅਸਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕੋਈ
ਕਿਸੇ ਕਾ ਅਸਰ ਲੇਤਾ ਹੈ ਸੀਤਾ ਕੋਇ ਕ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਅਸਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸਭ ਜੀ
ਅ ਜੰਤ ਕੀਤੇ ਹੈ ਨਾ ਸੋਈ ਸੀਤਾ ਕਾ ਰਾਖਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਜੇਤੋ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਕਾ ਭਉ ਰਖੇਗਾ ਤੇ ਮਨੁ ਖਕੋ ਦੁਖ ਨ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨ ਮੁਜ ਪੇਗਾ ਤਦ ਤੋਰ ਉਧ
ਰੇ ਹੋਵੇਗਾ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਵਾ ਹੁਗੁਰੂ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਆਖਦਾ ਰਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਦਾ ਨਮਾ
ਬਨਾ ਸੀ ਪੁਰਖ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਕਾਲ ਭੀ ਨਹੀ ਪਹਿਚਾਨੇ ਏਹ ਬਾਤ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਸੁਨ
ਕੇ ਮਾਨੁ ਖਦ ਰੂਪ ਪਾਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੁਆਇ ਮਿਲਿਆ ਪਰ ਹਥ ਵਿਚ ਅਗ ਅ
ਤੇ ਮੁਹ ਵਿਚ ਮਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਹੀ ਦੇਹੀ ਕਚ ਕੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਿਆ ਉਠ ਬੈਠ ਅਤੇ ਮੁਹ ਉਘਾੜ ਅਤੇ ਰਬਾ ਬਵਜਾਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨ ਉਠ
ਬੈਠਾ ਰਬਾ ਬਵਜਾਇਆ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰਗ ਮਾਰੂ ਵਿਚ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ

ਰਾਗ ਮਧੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਭੂਰਪੇਧਰਤਿ ਅਕਾਸ ਨਿਖੜਾ ਸਿਰਉ ਪਰਮ ਮਰਕਟ
 ਰਾਖ ਉਡਪਾਣੀ ਬੈਸਤਰ ਭੂਰਪੇ ਭੂਰਪੇ ਇੰਦੁ ਵਿਚਰਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕ ਨਿਰਕੁ ਉਬਤ ਜੁਨੀ
 ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਗੁਰਮਿਲ ਗਾਇ ਗੁਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਹਿ ਧਾਰਿ
 ਅਰਦੇਵ ਭੂਰਪੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਭੂਰਪੇ ਇਆਲ ਖਚ ਉਰਾ ਸੀਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇਠਿ
 ਭਿਠਿਰਿ ਜੋਨੇ ਜੋਇਆ ॥ ੨ ॥ ਰਾਜ ਸਸਤਕ ਤਾਮਸ ਭੂਰਪੇ ਕਿਤੇ ਰੂਪ ਉਪਾਇ
 ਆਛਲ ਬਪੁਰੀ ਏਹੁ ਕਉਲ ਭੂਰਪੇ ਅਤ ਭੂਰਪੇ ਧਰਮ ਰਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲ
 ਸਮਗਰੀ ਭੂਰਪੇ ਬਿਆਪੀ ਬਿਨ ਭੂਰ ਕਰਣੇ ਹਰਾ ॥ ਕਦੁ ਨ ਕਰੁ ਗਤ ਨ ਕਾ ਸੰਗੀ ਰੁ
 ਰੁ ਸੋਹਿ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਤਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ
 ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਤੋ ਕੋਟਹੈ ॥ ਤਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਇਕ ਹਥ ਵਿਚ ਜਿਹਵਾ ਪਕੜੀ ਹੈ ਤੇ
 ਦੂਸਰੇ ਹਥ ਵਿਚ ਲਿੰਗ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪਕੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਨਗਨ ਹੈ ਐਸਾ ਰੂਪ ਧਰ
 ਨ ਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਰਕ ਹਟ ਲਗਾ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਆ ਪਦ
 ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾ ॥ ਅਤੇ ਕਹਿਓ ਸ ਹੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਆ ਪਦੀ ਮ
 ਹਿਮਾ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸ ਮੇਰੀ ਬਿਅਵਥੀ ਮਛ ਕਰਨੀ ਇਸ ਸਮੇ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ
 ਰ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਸੇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਿਕਦਾਰੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਰ ਆਪਣੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ
 ਰਖਾ ਰਖਣੀ ਇਸ ਸਮੇ ਵਿਚ ਏਹ ਲਛਨ ਮਨੁ ਖਾਦੇ ਵਰਤਣ ਵਿਚ ਆਵਨ ਗੇਏ
 ਹੁਵੇਖ ਮੇਆ ਪਨੁ ਜੇਹੜਾ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਦੈਵੀ ਸੰਪਦਾ ਦੇ ਗੁਣ ਤਿਆਗ ਨਗੇ
 ਅਰ ਇਨ ਵੇਨੇ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਦੇ ਸੁਦਾ ਵਿਚ ਲਗੇ ਗਹਿਨਗੇ ਯਾ ਖਾਵੁਣ ਦੇ ਸੁਦ
 ਅਕੇ ਮੇਥਨ ਦੇ ਸੁਦ ਵਿਚ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਗੁਸਾਈ ਇਨ ਦੀ ਲੱਜਾ ਤਿਆਗ
 ਦੇਵਨਗੇ ਅਰ ਮੈਨੇ ਏਹ ਛਲ ਆਪਸੇ ਕੀਤੇ ਹੈ ਇਨ ਦੇ ਇਵਜ ਆਪਨੇ ਮੈਨੂੰ
 ਬਖਸਲੈਣ ਆਪ ਸੰਤ ਅਵਤਾਰ ਹੋ ਖਿਮਾ ਕਰਨੀ ਆਪਦਾ ਬਿਰਦ ਹੈ ਮਹਾਪੁ
 ਰਖ ਹੋ ਬਡੇ ਉਦਾਰ ਹੋ ਅਰ ਅਗੇ ਕਹਾ ਜਾਵੇਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਕਲਜੁਗ
 ਮੇਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੋ ਦੇਖਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੋ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਜ
 ਕੀਤੀ ਹੋ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਜੀ ਤੇਰੇ ਤੇ ਬਿਨ ਹੋਰ ਭੀ ਕੋਈ ਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਹੈ ਤਾ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਕਲਜੁਗ ਤੇਰਾ ਤੇ ਅਮਲ ਸੀ ਸਾਰੇ ਮੇ ਏਹ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਰ ਤੂੰ
 ਇਹ ਕਿਸ ਕਾਰਜ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਏਹ ਕਪਟ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂ ਛਲ ਕਰਦੇ ਹੋ
 ਤਾ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਸਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਕਲਜੁਗ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਅਰ
 ਮੇਆ ਪਕੇ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਆਪ ਕੋਨ ਮਾਸ ਕਾਰ ਹੈ ਮੇਰੀ ਆਪਦੀ ਪ

ਗੀਖਿਆਕੇਲੀਏ ਏਹਕਪਟਛਲਕੀਏਬੇ ਤੁਓ ਮਹਾਰਜਨੇਹੁਕਮਕੀਆ ਹੇਕਲ
 ਜੁਗ ਆਪਣੇਲਛਣ ਕਹੇ ਅਤੇਤੇਰੇਨਲਸੀਗੀਸੈਨ ਕੇਹਰੀਗਹਿਤੀਏ ਕਿਸਤਰ
 ਕੀਤੀਸਿਕਦਾਰੀਕਰਦਾਏ ਏਹਸੁਨਕੇਕਲਜੁਗਨੇਕਹਾ ਹੇਸਤਗੁਰਸੁਆਮੀ
 ਵਡੇ ਸੁਰਬੀਰ ਮੇਰਾ ਸੁਰਹੈ ਜੋ ਸਭਕੇਅਗਚਲਨੇਵਾਲਦੈ ਬਹੀਧੁਜਲੈਕਰਕੇ
 ਅਤੇਸੋਹਜੇਏ ਸੋਰਾਜੈਏ ਮੇਰੀਸੈਨਕਾ ਅਤੇਸੈਨਪਤਿਤਿਸਾਏ ਅਤੇਕਮਕ੍ਰੋ
 ਧਲੇਰੁ ਹੀਕਾਰ ਏਹਜੇਧਾਏ ਬਡੇਬਡੇਜੋਹਸਤੀਅੰਕੇਸਵਾਰਏ ਅਤੇਮਤਸਰ
 ਨਿੰਦਾ ਬਾਦਪਰ ਤ੍ਰਿਸਨਾਏਹਰਥਾਂਕੇਸਵਾਰਏ ਅਤੇਅਲਸਜੁਆ ਮਦਪਨ
 ਦੁਰਾਚਰ ਏਹਘੋੜਿਆਂਕੇਸਵਾਰਏ ਜੇਹੀਵਿਸਆਵਿਚ ਮਮਤਾਕਰਨੀਅਤੇਅ
 ਸਾਜੇਵਿਸਆਂਕੀਅਤੇਚੋਰੀਏਹਪੇਦਲਸੈਨਏ ਹੋਰਕਿਥੋਤੀਕਗਿਣੰ ਜੇਹੀ
 ਚਤਰੰਗਨੀਸੈਨਏ ਜਿਸਪਾਸੇਏਹਚੜਾਈਕਰਦੇਹੈਨਤ੍ਰਿਸਕੇਮਾਰਲੇਤੇਏਇ
 ਨਦੇਅਗੇਅਟਕਦਾਕੋਈਨਹੀਕਿਸੇਦਾਧੀਰਜਨਹੀਗਹਿਦਾਇਨਦੇਅਗੇ ਵਡੇ
 ਵਡੇਕੋਟਚੜਕੇਮਾਰਲੀਏਏ ਅਤੇਦੇਰੁਜੇਏਕਮੇਰਾਜੇਧਾਏਉਸਨੇਤੋਦਿਗਬਿਜੇ
 ਹੀਕਰਲਈਏਇਸਪਾਸੇਤਾਕੋਈਬੁਝਿਆਹੀਨਹੀਏਹਮੇਰੀਸਿਕਦਾਰੀਏ
 ਹੇਰੁਗੁਜੀਇਕਸਤੀਪੁਰਖਹੋਵਹਿਗੇਅਤੇਪਾਪਕਰਮਕਰੈਗੇਅਤੇਗੁਰੂਜੇਹਰੇ
 ਹੋਇਗੇਘੰਗੀਲੋਕਦੀਸਿਖਿਆਦੇਵਣਜਾਵੈਗੇਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਨੂੰਕੋਈਨਹੀਮੰ
 ਨੇਗਾ ਆਪਣੀਆਪਣੀਪੁਜਾਕਰਾਵੈਗੇ ਅਤੇਜੇਹਰੇਕਾਜੀਹੋਵਨਗੇਤਸਬੀਅ
 ਫੇਰਨਗੇਖੁਦਾਇਖੁਦਾਇਕਹਨਗੇਅਤੇਵੱਢੀਲੈਕੇਹੱਕਗਵਾਵਨਗੇਜੇਕੋਈਪੁ
 ਛੇਤਾਪੜਕੇਸੁਣਾਏ ਅਤੇਤੁਰਕਦੇਮੰਤ੍ਰਕੀਨੀਸੁਣਨਗੇਲੋਕਦੇਮੋਹਣਵਾਲੀਅ
 ਧੋਹਣਵਾਲੀਆਂਗਲਾਕਰਨਗੇਅਤੇਇੰਦੂਅੰਸੇਹੋਵਨਗੇਚੌਕਾਪਾਵਣੇਤੇਸੁਰੇ
 ਬਣਨਗੇਜੋਗੀਹੋਵਨਗਾਸਤੀਆਂਵਰਗੇਜੜਵਾਂ ਸਿਰਤੇਸਰੀਰਤੇਬਿਭੂਤਲਵ
 ਨਗੇਤੇਅਗੇਪਿਛੇਲੜਕੇਰੋਵਦੇਫਿਰਦੇਹੈਨਜੋਗਤ੍ਰਿਨਾਨੇਪਾਇਆਨਹੀਅਰੁ
 ਜੋਗਦੀਜੁਗਤਗਵਾਇਬੈਰੇਹੈਨਵਿਅਰਥਹੀਸਿਰਤੇਛਾਈਪਾਵਨਗੇ
 ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਏਹਵਚਨਸੁਣਕੇਕਹਿਆਹੇਕਲਜੁਗਇਸਸਿਕਦਾਰੀਦੇ
 ਕਮਾਈਦਾ ਲੇਖਾਤੈਨੁਦੇਵਾਪਵੇਗਾ ਸੀਮਖਵਾਕ ਜਿਨਸਿਕਦਾਰੀਤਿਨਹਿਖੁ
 ਵਰੀਚਾਕਰਕੇਹੋਰੁਰਨਾਜਾਂਸਿਕਦਾਰੀਪਵਹਿਜੰਜੀਰਾਤਾਚਾਕਰਾਹਬਹੁਮੰ
 ਰਣਾ॥੧॥ ਤੈਜਗਤਵਿਚਸਿਕਦਾਰਏ ਅਸੀਚਾਕਰਾ ਕਰਤਾਰਦੇ ਜਿਸਵੇ
 ਲੇਲੇਖਾਵੇਣਾਤੈਨੂੰਪਵੇਗਾਤਾਸਤ੍ਰੇਹੀਹਵਾਲੇਹੋਵਹਿਗਾਉਸਵੇਲੇਹਿਸਾਬਅਸਾ

ਹੀਤੇਰੇਪਾਸੇਲੈਣਾਹੈ ਏਹੁਬਾਤਸੁਣਕਰਕਲਜੁਗਰੂਹਭਿਆ ਅਤੇਹਥਜੇਰੂ
ਕਰਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਪਇਆ ਅਰੁਕਹਣਲਗਾਗੁਰੂਜੀਇਕਮੇਰੀਅਰਦਾ
ਸਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਕਹੁਭਾਈਤੁਕਿਆਕਹਿਦਾਹੈ ਤਾਕਲਜੁਗਨੇਕਹਿਆ
ਹੋਮਹਾਂਪੁਰਸੇਮੈਆਪਦੇਚਰਨਪਾਸਇਤੁਨਮਿਤੁਆਇਆਹਾ ਜੋਤੁਕਰਤੇ
ਪਰਖਕਖਾਸਕੀਵਜੀਰਹੈ ਅਤੇਮੇਰੀਤੇਰੇਵਸਪਉਣਾਹੈ ਸੋਤੁਸਾ ਉਤਵੇਲੇ
ਮੇਰਾਖਸਮਾਨਕਰਨਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਭਾਈਤੁਖਤਰਜਮਾਰਖ
ਮੇਤੇਰਾਖਸਮਾਨਕਰਗਾ ਤਾਕਲਜੁਗਨੇਕਹਿਆ ਹੋਮਹਾਂਪੁਰਸੇਤੇਰੇਵਿਚਅ
ਤੇਕਰਤਾਰਵਿਚਭੇਦਕੋਈਨਹੀ ਸੇਮੇਰੇਤਾਈਪਰਤੀਤਤਾਅਵੇਜਾਕਛੁਭੇਟਾਮੇ
ਰੇਈਲਵੇ ਤੁਮੇਜਣਗਾਜੋਤੁਸੀਮੇਰਾਖਸਮਾਨਕਰਗੇ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੋ
ਭਾਈਅਸਾਂ ਸੁਖਛੁਰੂਕੇਦੁਖਲੀਤੇਹੈਨ ਸੇਅਸੀਕਛੁਪਦਰਬਾ ਦੇਲਾਲਚ
ਵਾਸਤੇਨਹੀਆਏ ਅਸਤੇਰੀਭੇਟਾ ਲੈਕੇਕਿਆਕਰਨੀਹੈ ਤਾਕਲਜੁਗਕਹਿਆ
ਧੇਰੇਵਤਿਓਕੇਦੇਵ ਮੇਰੀਨਿਸਾ ਕਿਉਕਹਿਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾਜੋਭਾਈਤੇਰੇ
ਪਾਸਕਿਆਕਿਆਭੇਟਾਹੈ ਤਾਕਲਜੁਗਨੇਕਹਿਆ ਹੋਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਮੇ
ਰੇਪਾਸਮੇਤੀਹੀਰੇਲਾਲਜਵਾਹਰ ਸੁਇਨਰੁਪਾ ਅਤੇਮੰਦਰਹੈਨਬ੍ਰਹਮਾਦੇਹੋ
ਏ ਉਗਵਣਆਬਣਤਾਂਈਪਤੁਸਾਹੀ ਅਰੁਭੁਲੀਆਂਕੁਲੀਆਂਇਸਤੀਆਂ
ਅਤੇਨਉਨਿਧਿਅਰਾਹਿਸਿਧੀਏਹਸਭੁਮੇਰੇਹਵਾਲੇਹੀਪੈਨਜੇਤੁਸੀਕਹੋ
ਤੁਮੇਸਭੁਕਿਛੁਤੁਹਾਨੂੰ ਅਗੇਅੰਟਰਖਾਂਜੀ ਇਤਨੀਆਵਸਤੁਵਿਚੋਤੁਸੀਕੁ
ਛਲੇਲੀਜੀਏ ਤੁਮੇਨੂੰਸੰਤੋਖਆਵੈਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੋਭਾਈਅਸਾਂ
ਨੂਤਕਿਛੁਨਾਂਹੀਚਾਹੀਦਾ। ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਸਿਰੀਰਗੁਮੈਂਸਬਦ ਕਹਿਆ।

ਸਿਰੀਰਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੇਤੀਤਮੰਦਰਉਸਰਹਿਰਤਨੀਤੋਹੋਇਜਨ੍ਹਾਉਮ
ਕਸਤੂਰਕੰਗਅਗਰਚੰਦਨਲੀਪਆਵੈਚਾਉ। ਮਤਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾ
ਚਿਤਨਆਵਹਿਨਾਉ। ਹਰਿਬਿਨਜੀਉਜਲਬਲਜਾਉ। ਮੈਆਪਣਾਗੁਰ
ਪੁਛਦੇਖਿਆਅਵਰਨਾਂਹੀਬਾਉ। ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਰਤੀਤਹੀਰੇਲਾਲਜਨ੍ਹ
ਤੀਪਲਘਲਲਜਨ੍ਹਾਉ। ਮੋਹਣੀਮੁਖਮਣੀਸੋਪੈਕਰੈਰੰਗਪਸਉ। ਮਤਦੇਖ
ਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਨਆਵੈਨਉ॥ ੨ ॥ ਸਿਧਹੋਵਾਸਿਧਿਲਾਈ। ਰਿਧਆਖਾ
ਆਉ। ਗੁਪਤਪਰਗਟਹੋਇਬੈਸਾਲੋਕਰਾਖੇਭਾਉ। ਮਤਦੇਖਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇ
ਰਾਚਿਤਨਆਵੈਨਉ॥ ੩ ॥ ਸੁਲਤਾਨਹੋਵਾਂਮੇਲਲਸਕਰਤਖਤਰਾਖਾਂਪਾਉ॥

ਹੁਕਮ ਹਾਸਲ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਨਨਕ ਸਭੁ ਵਾਉ॥ ਮਤ ਦੇਖ ਭੁਲਾਵੀ ਸੇਰੇ ਤੇਰਾ ਚਿਤੁ
 ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥੪॥੧॥ ਤਾ ਕਲਜੁਗ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇ ਗਾ ਸਿਖ ਹੋਵਣ ਆਇਆ ਹਾਂ
 ਜੇਤੁੰਮ ਆਗਿਆ ਕਰੇਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਬੈਠਣ ਵਾਸਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਬਣਾਇ ਦੇਵ
 ਰਤਨ ਕਰ ਜੜਾਇ ਦੇਵਾ ਕਸਤੂਰੀ ਅਗਰ ਚੰਦਨ ਕਾ ਲੇਪ ਕਰਾਇ ਦੇਵਾਂ ਅਤੇ
 ਜੇ ਇਥੇ ਟਿਕਣਾ ਕਰਣ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਜੜਾਇ ਕਰ ਦਿਆ ਜੇ ਪਲ
 ਘੁਤੇ ਬੈਠਣ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਲਾਲ ਨਾਲ ਜੜਾਇ ਦੇਵਾਂ ਅਤੇ ਮੋਹਣੀਆਂ ਮੇਸੀਆਲਿ
 ਆਇ ਦੇਵਾਂ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਮੁਖ ਮਣੀਆਂ ਦੀ ਨਿਆਈ ਚਮ ਕਦਾਹੇ ਵੇਖਣੇ ਹੀ ਨਾ
 ਲਜੀ ਵੇਕੇ ਮੋਹ ਲਿਵੈ ਅਤੇ ਜੇ ਬਚਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਰਿਧਾਂ ਸਿਧਾਂ ਭੇਟ ਕਰੋ ਤਾ ਬਾਬੇ
 ਕਹਿਆ ਜੇ ਸਿਧਾਂ ਦੇਖ ਕਰ ਮੈ ਭੁਲ ਜਾਵਾਂ ਸਿਧ ਬਣ ਬੈਠ ਲੋਕਾਨੁ ਸਿਧ ਤਾ ਦਿ
 ਖਵੈ ਲੋਕ ਮੇਰਾ ਭਾਉ ਰਖੇ ਹੁਕਮ ਹਾਸਲ ਜਗਤ ਦਾ ਕਰੇ ਏਹੁ ਸਭੇ ਪਵਣ ਕੀ ਨਿ
 ਆਈ ਅਨਿਤ ਹੈ ਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਖ ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਭੁਲ ਜਾਵਾਹੇ ਅਤੇ ਕਹੇ ਤਾਂ ਨ
 ਉਖਤੁ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਦਾਰਾ ਜਲੈ ਦੇਵਾਹੇ ਸਭੁ ਹੁਕਮ ਹਾਸਲ ਬੈਠੇ ਕਰੇ ਬਾਬੇ ਕਹਿ
 ਆ ਮੇਰਾ ਜਦੇ ਮਦਾ ਵਿਚ ਪਇਆ ਹੋਇਆ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਨਾਮ ਭੁਲ ਜਾਵੇ ਏ
 ਹੁ ਵਸਤਾ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਈ ਮੁਲੋ ਨਹੀ ਚਾਹੀ ਦੀਆਂ ਤਾ ਕਲਜੁਗ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ
 ਜੋ ਗੁਰਾ ਦੇ ਅਗੇ ਭੇਟ ਰਖੀ ਦੀ ਹੈ ਸੋ ਫੇਰ ਨਹੀ ਲਈ ਦੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਅਸ
 ਭਾ ਇਕ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇ ਤਾ ਦਸਵੇ ਅਵਤਾਰ ਮੇਰੇ ਗੀਆਂ ਭੇਟ ਲੇਵਾਂਗੇ ਸਿਖਾਨੂੰ
 ਰਿਧਾਂ ਸਿਧਾਂ ਸਭ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਦੇਵਾਂਗੇ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਮੇਰੇ ਮਿਲਣੇ ਦਾ ਅ
 ਤੇ ਆਪ ਦੇ ਆਵਣੇ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਕਿਆ ਫਲ ਹੋਇਆ ਜੀ ਜਾਤੁ ਸੀ ਮੇਰਾ ਕੁਛ
 ਅੰਗੀਕਾਰ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਤਾ ਮੇਰੇ ਪਰਵਤਾ ਗਜ ਬਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਗੇ ਹੀ ਮੈ ਮਹਾਪ
 ਪੀ ਸਦੀ ਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜੇ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਮੈ ਬੈਠੇ ਨਾਲੇਵੇਗੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਤੇ ਭੀ ਬਾਂਭ
 ਨਾ ਹੀ ਫੇਰਾ ਭੁਨਾਨ ਕਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਅਸਾਨੁ ਤਾ ਕੁਛ ਨਹੀ ਚਾਹੀ
 ਦਾ ਤਾ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਹੋਰ ਹੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਆਗਿਆ ਕ
 ਰੋ ਜੀ ਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਵਿਚ ਸੰਤੋਖ ਆਵੈ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਵਸਤਾ ਜੇਤੁੰਮੇਰੇ
 ਤਾ ਈ ਦੇਵਾਂਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਚਾਹੀ ਦਾ ਹੋਰ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਵਸਤੁ ਕੋਹੜੀ
 ਹੇ ਤਾ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਲਛਣ ਭੀ ਹੈ ਨਾ ਭੁੱਖ ਨੀਦ
 ਪਿਆਸ ਨਿੰਦਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਆਲਸ ਮਸਤੀ ਫਹੀ ਗਲੇ ਦੁਸਟਤਾ ਦੁਰਾਚਾਰੀ
 ਪਾਪ ਚੋਰੀ ਯਾਰੀ ਬਖੀਲੀ ਮਮਤਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਤਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਹੀ ਬਚੇਗਾ

ਗੁਨੀਆਂਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਹੋਵੇਗਾ ਸਾਰੇ ਬਲਣਵਾਲਾ ਮੁਰਖ ਜਾਣੀਏਗਾ ਬਹੁਤ
 ਬਲਣਵਾਲਾ ਗੁਣੀ ਕਹੀਏਗਾ ਬਹੁਤ ਮੁਰਖ ਜੋਹੋਨਗੇ ਸੋਗ ਜਿਆਂਦੇ ਨਿਕਟ
 ਠਣਵਾਲੇ ਹੋਵਨਗੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਘਰ ਮਨੁਖ ਹੋਵਨਗੇ ਕਿਰਪਣਤਾ ਕਰਨਗੇ ਧਰਮ
 ਵਿਪਰੀਤ ਹੋਵੇਗੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦੁਖ ਪਾਵਨਗੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਿਹਾਰੀ ਕ੍ਰਿਸਾਨ ਹੋਵੇਗੇ
 ਤਿਨਨੁ ਆਦਰ ਹੋਵੇਗਾ ਵੇਦ ਪਾਠੀ ਤਰ੍ਹਾਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਿਨਨੁ ਖੁਆਰੀ
 ਹੋਵੇਗੀ ਰਾਜੇ ਲੋਕ ਸਦਾ ਟੋਟਾ ਵਿਚ ਰਹਿਨਗੇ ਪ੍ਰਜਾਨੁ ਖੋਹਣ ਵਾਲੇ ਹੋਵਨਗੇ
 ਸੀਨਿਆਸੀ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥ ਸੰਚੈਗੇ ਗ੍ਰਸਤੀ ਲੋਕ ਭੋਜਨ ਬਸਤ੍ਰ ਤੇ ਤੰਗ ਹੋਵਨ
 ਗੇ ਜਹਾਂ ਸਤ ਧਰਮ ਬ੍ਰਤਤਪ ਉਪਾਸਨਾ ਹੋਵੇਗੇ ਤਿਨਕਾ ਇਕ ਬਾਰਗੀਹੀ ਬਿ
 ਨਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਹੋਮਹਰਾਜ ਏਹ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਮੇ ਏਹ ਅਮ
 ਲ ਹੋਵੇਗੇ ਅਬਜੈ ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਮੇ ਤੈ ਸੇਹੀ ਮਾਨੇਗਾ ਮੇ ਅਪਰੀ
 ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹਉ ਇਸਤੇ ਕੁਛ ਕਭੇ ਟਾਮੇ ਗੀਲੇ ਵਹੁ ਸੋਨਾ ਚਾਂਦੀ ਮੰ
 ਦਰ ਜਵਾਹਰ ਏਹ ਲੇਵਉ ਤੇ ਮੈ ਬਡਾ ਅਨੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਸੁਨਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ
 ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਹਾ ਸਰਬ ਜੁਗਾਤੇ ਤੇਰਾ ਤੇਜ ਬਡਾ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹ ਅਸਾਡਾ ਵਰ ਹੋਇ ਅਤੇ
 ਰੋਕੇ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਮੇ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਕੀਰਤੀ ਕਰੈਗੇ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬਡੀ ਹੋਵੇਗੀ
 ਲਖਵਰੇ ਸਤ ਜੁਗਾਮੇ ਅਯੁਤ ਵਰਖ ਤੇ ਤੇ ਮੈ ਦੁਆਪਰ ਮੈ ਹਜਾਰ ਵੱਖ ਯਤਨ ਕ
 ਰੇ ਸੋ ਕਲਜੁਗਾ ਵਿਚ ਬੋਰੇ ਸਮੇ ਮੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਕੀਰਤੀ ਕਰਨੇ ਮੈ ਸਰਬ ਫਲ ਮਿ
 ਲੈਗੇ ਤਤਕਾਲ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜੇਤੀ ਭੇਟਾ ਤੂੰ ਦੇਤਾ ਹੈ ਸੋ ਚਉਥੇ ਜਾਮੇ ਮੈ ਹਮਲੇਵੈ
 ਗੇ ਮਾਇਆ ਪਦਾਰਥਾ ਕੇ ਸਮੇਤ ਲੇਵਾਂਗੇ ਏਹ ਸੁਨਕੇ ਕਲਜੁਗ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ
 ਹੋਇਆ ਹਬ ਜੇਕਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਗਤ ਕੇ
 ਨਿਕਟ ਨਹੀ ਜਾਵੇਗਾ ਹੋਰ ਜੀਵ ਜੇ ਦੀਭੀ ਕਪਟੀ ਹੋਨਗੇ ਤਿਨਾਂ ਉਪਰ ਮੇਰਾ ਅਮਰ
 ਜੋਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰੇ ਜੀਵ ਤੁਹਾਡਾ ਬਚਨ ਮੰਨੈਗੇ ਤਿਨਾਂ ਉਪਰ ਮੇਰਾ ਕੁਛ ਜੋਰ ਨਹੀਰ
 ਲੇਗਾ ਨਹੀ ਤਾਹੋਰ ਸਭ ਮੇਰੀ ਨਥਾ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇਰੀ ਭੇਟ ਅਸੀ ਏਹ ਚਾਹੁਦੇਹਾ
 ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਜੋਰ ਮੇਰੇ ਸਿਖਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਪਰ ਨਹੀ ਕਰਨ ਮੇਰੀ ਸੰਗਤ ਕੇ
 ਦੁਖ ਨਹੀ ਦੇਣਾ ਤਾ ਕਲਜੁਗ ਹਬ ਜੇਕਰੇ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੋਗੀ ਬਨਿਵਾਜ ਮੈ
 ਨੁ ਬਖਸ਼ ਲੈਣਾ ਹੋਗੀ ਬਨਿਵਾਜ ਮੇਰਾ ਤੇਜ ਹੋਰ ਨਾ ਜੁਗਾਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਕਾਰੀਤ
 ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਭਤੇ ਪਰਖ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕੈਸਾ ਸਾਹੁ ਬਲੀ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇ
 ਕੈਸਾ ਮਹਾਂ ਪਰਖ ਹੋਵੇ ਮੇਰੀ ਆਚਰਤ ਕੋਈ ਨ ਬਚੇਗਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੈਨੂੰ ਏ

ਵਹੀਆਗਿਆਰੋਪਰਤੁਸਾਨੁਕੋਟਏਹੀਏਹੀਜਿਤਵੇਲੇਅਸਾਨੁ ਸਬਦਹੋਵੇਮੇ
 ਰੀਸੀਗਉਵਿਚ ਤਤੈਨੇ ਮੰਗਉਵਿਚਨਹੀਜਾਣ ਬਾਹਰਬੈਠਿਆਕਰਿ ਤਾਕਲ
 ਜੁਗਨੇਕਹਾ ਮੇਰੀਗਤਿਕੋਸੋਹੋਵੈਗੀ ਜਿਤਵੇਲੇਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਵਰਤੇਤਉਅਪ
 ਨਾਬਖਰਾਏਵੇਸਤੁਆਵਉਗਾ ਅਤੇਜਹਾਂਤੁਹਾਡੀਸੰਗਤਦੇਜੋੜੇਹੋਵਨ
 ਗੋਤਹਾਂਮੇਰਹਿਆਕਰੋਗਾ ਜਬਸਬਦਕਾਭੋਗਪੜੇਗਾ ਤਿਸਵੇਲੇਮੇਆਵਉ
 ਗਾਤਾਕਲਜੁਗਨੂੰਸਿਖਕੀਤਾ ਕਲਜੁਗਹਬਜੇੜਕੇਖੜਾਹੋਇਆ ਤੇਕਹਿ
 ਚਿਸਹੋਗੁਰੂਜੀ ਤਨਮਨਕਰਮੈਂਆਪਕਾਦਾਸਹੋ ਮੇਰਾਜੀਉਪਾਣਭੀਆਪ
 ਕੇਹਾਜਰਹੈ ਜਿਉਤੁਸਾਕਹਿਆਹੈਮੈਂਤਿਵੇਹੀਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇਕਲਜੁਗਨੇ
 ਬਚਨਦੀਆ ਆਪਕੇਸਬਦਕਾਦਾਸਹੋ ਤੇਰੇਸੰਗਤਕੇਚਰਨਦਾਸੀਆਮੈਂ
 ਰਹੇਗਾ ਮਾਨੀਦੰਭੀਬੁਠੇਕੋਛੋਡੋਗਾਨਹੀਏਹਬਚਨਕਹਿਕਰ ਭੁਟਾਦੇਇਕ
 ਰ ਵਰਲੇਕਰ ਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਟੇਕਕਰਿਚਲਣੇਲਗਾ ਗੁਰੂਜੀਨੇਖੁ
 ਸੀਕੀਤੀ ਹੇਕਲਜੁਗਤੇਰਾਪ੍ਰਤਾਪਸਭਨਾਂਜੁਗਤੇਬਡਾਹੋਵੇਗਾ ਪਿਛਾਲੇ
 ਮਾਂਜੁਗਾਂਵਿਚਜੋਬਡੇਜੋਧਕੀਏਤੇਹੋਵੇਗਾਸੋਤੇਰੇਰਾਜਮੈਂਬੋੜੇਹੀਕਾਲਮੈਂ
 ਮਿਲੋਗਾ ਇਕਘੜੀਮਾਤ੍ਰਸਿਮਰਨੇਤੇਮੁਕਤਪਾਵੇਗਾ ਏਹੁਬਚਨਸੁਣਕਰਕਲ
 ਜੁਗਮਥਟੇਕਿਅਕਲਜੁਗਨੇਗੁਰੂਜੀਕੋਅਗੇਬਹੁਤਬੇਨਤੀਕੀਤੀਗੁਰੂਜੀ
 ਕਲਜੁਗਪਾਸੋਬਿਚਿਅਚੋਏ ਅਤੇਕਲਜੁਗਭੀਸੀਸਾਹਵਿਚਰਮਦਾਰਿਹਾ॥

॥ਸਾਖੀ ਇਕ ਬਾਢੀ ਭਗਤਿ ਨਾਇ ਹੋਈ॥

ਗੁਰੂਜੀਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਰਾਹਵਿਚ ਇਕ ਬਾਢੀ ਭਗਤਦੇਘਰਿਰਾਤਜਾਇਰਹੇ॥ਤਾਉਸ
 ਬਾਢੀਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀਸੇਵਾਬਹੁਤਕੀਤੀਜਦਅਗਲਾਭਲਕੋਹੋਇਆਤਾਗੁਰੂ
 ਜੀਚਲਦੇਹੋਏਉਸਬਾਢੀਕੀਸ਼ੁਰੀਢਾਹਿਸੁਟੀਅਰਮੰਜੀਭੰਨਚਲੇਅਤੇਉ
 ਸਦੇਭਾਂਡੇਭੀਤੋੜਕੇਚਲੇਓਹਬਾਢੀਕਿਭੇਗਿਆਸੀ ਗੁਰੂਜੀਉਠਕੇਚਲੇਜਦ
 ਰਿਹਾਂਉਦੇਬਾਹਰਗਏ ਤਾਂਬਾਲੇਮਰਦਨੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਇ
 ਸਨੇਤਾਸਾਡੀਬਹੁਤਟਹਿਲਕੀਤੀਅਰਹਛੇਅਸਥਾਨਸਵਸੁਕੇਸਾਨੁਸਵਾਇਅ
 ਸੇਵਾਕੀਤੀਮੰਜਾਭੀਦਿਤਾ ਅਤੇਤਸੀਇਸਦੇਭਾਂਡੇਭੀਨੇਸ਼ੁਰੀਢਾਹਮੰਜੇਤੋੜੇਇਸ
 ਦੀਆਵਸਤੂਗਵਾਇਚਲੇਹੋਜੀਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਕਾਹਿਆਭਾਈਇਸਦੀਟਹਿਲਸੇ
 ਵਾਬਾਂਇਪਈਹੈਇਸਨੇਬਹੁਤਪ੍ਰੀਤਨਾਲਸੇਵਾਕੀਤੀਸੀਜਿਸਤਰਾਂਸੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀ
 ਦੀਸੇਵਾਕੀਤੀਹੋਈਸਦਾਮੇ ਗਤਦੇਮੰਦਰਈਸੁਰਜਭਗਵਾਨਨੇਕਰਦੀਏਬੇ

ਤਿਸੀਤਰਾ ਇਸਕਭੀ ਸਭੁ ਘਰਮੰਦਰ ਸਾਜਸਵਾਰਨੇ ਹੈ ਇਤਨਕਹਿਕਰਗੁਰੂਜੀ
 ਅਗੋਕਚਲਦੇਹੇ ਅਤੇ ਓਹ ਬਾਢੀ ਘਰਿਜਾਇਕਰ ਦੇਖੇਤਾ ਉਸਕੀਜਗਹਿ ਅਉ
 ਰਕੀ ਅੰਗੀ ਹੋਇਰਹੀ ਹੈ ਉਸਕੀ ਸ਼੍ਰੀਗੀਕੀ ਜਗਹਿ ਬਡਾ ਮੰਦਰ ਬਨਗਇਆ ਹੈ
 ਅਤੇ ਘਰਕੀ ਸਭੁ ਸਾਮਾ ਅਧਕਤੋ ਅਧਕ ਸਜਾਈ ਪਈ ਹੈ ਓਹ ਦੇਖਕਰ ਭੁਲਗੀ
 ਆਪਹਿਚਾਨ ਸਕੇ ਨਾਹੀ ਪਰਮੇਸਰਕੀ ਕੁਦਰਤ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਹੈ ਹਰਨਭਰਨ
 ਜਾਕਨੇਤਰਫੇਰ ਤਿਸਕਾ ਮੰਤਰ ਨਜਨੈ ਹੋਗਾ ਤਿਸਭੁ ਗਵੰਤਕੇ ਅਪਾਰ ਚਰਿਤ੍ਰੇ
 ਅਰਸੀਤਭਗਤਭੀ ਅਪਾਰ ਮਹਿਮਾ ਵਾਲੇ ਹੈ ਨ ਜਬ ਓਹ ਬਾਢੀ ਉਸਘਰਕੇ ਅੰਦਰ
 ਗਇਆ ਜਹਾ ਉਸਕਾ ਮੰਜਾ ਪੜਾਥ ਚਰ ਪਾਵਿਅਕੇ ਪਾਸ ਪਦਾਰਥਭੀ ਅਗਨਿ
 ਤਹੀ ਧਰਿਆ ਹੈ ਹੋਰ ਸਾਮਗੀ ਘਰਕੀ ਅਗਨਿ ਤਹੀ ਧਰੀ ਹੈ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤ ਦੇਖਕਰ
 ਬਾਢੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਰਹਿਆ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੀਤਭਗਤਕੀ ਟਹਿਲਕਰੇਗਾ ਪੀ
 ਤਭਾਵਨੀਲਾਇਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਉਸਕੇ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲ ਹੀਰਖੇਗਾ ਉਸਕੇ ਸੰਕਟ ਦੂ
 ਰ ਹੋਵਨਗੇ ਅਤੇ ਪਰਲੋਕਭੀ ਸਵਟ ਜਾਵੇਗੇ ਪਰਮੇਸਰਕੇ ਭੁਗਤਕਾ ਸਦਕਾ
 ਇਸ ਅਚਰਜਕੇ ਦੇਖਕਰ ਉਸਵਸਤੀਕੇ ਲੋਗ ਅਤੇ ਓਹ ਬਾਢੀ ਭੁਗਤ ਗੁਰੂਜੀ
 ਕੇ ਪਿਛੇ ਦੌੜੇ ਕਿਤਨੀ ਕਦੂਰ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਜਾਇਮਿਲੇ ਬਡਾ ਪ੍ਰੇਮਲਗੋਕਰਨ
 ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਦਾ ਸਦਕਾ ਉਨ ਦੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇਗਏ ਅਤੇ ਉਨ ਦੇ ਆ
 ਤਮੇ ਏਹੋ ਆਈ ਜੋ ਕਿਵੇ ਗੁਰੂਜੀ ਸਾਡੀ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਕਾਲ ਰਹੈ ਉਨ ਲੋ
 ਕ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸਾਡੇ ਪਰਭੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਏ ਕੋਈ ਕਕਾਲ ਰਹੇ
 ਗੇਤ ਆਪ ਦੇ ਚਰਨ ਦਾ ਸਦਕਾ ਸਾਡੀ ਭੀ ਕਲਿਆਨ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਉ ਜਾਣੇ ਅਸਾ ਅ
 ਨਾਥ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਧਰਮ ਸਾਲ ਬਣਾਵੋ ਅ
 ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਿਅਕਰੋ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤਾ ਕਰੋ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਇਕਰ ਤਾਤੁਹਾ ਭਾ
 ਭੀ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਓਹ ਸਭੁ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਉਨ ਨੇ ਤਿਵੇਹੀ ਕੀਤਾ ਪਿਛਲੀ
ਰਾਉ ਕੀਰਤਨ ਹੋਇਆ ਕਰੇ ਨਿਤ ਹੀ ਤਾਇਕ ਲੜਕਾ ਸਤਾ ਬਰਸਾ ਕਾ ਘਰ ਤੇ ਨਿਤ
 ਸੁਤਾ ਉਠਕੇ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣਨ ਆਵੈ ਅਤੇ ਉਨ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮਕਰਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਭੀ ਉਥੇ ਇਕੋ
 ਓਹ ਲੜਕਾ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਆਇਖੜਾ ਹੋਵੇ ਜਬ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਭੋਗ ਪ
 ਵੇਤਾ ਓਹ ਲੜਕਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂ ਚਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸੰਗਤਭੀ ਮਥਾ ਟੇਕਕੇ ਜਾ
 ਵੇ ਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਿਖ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਜ ਏਸ ਬਾਲਕ ਕੋ ਪਕੜ
 ਰਖਣਾ ਜਕੀਰਤਨ ਕਾ ਭੋਗ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਓਹ ਬਾਲਕ ਜਾਵਣ ਲਗਾ ਤਾ ਓਸ ਸਿਖ

ਨੈ ਬਾਲਕਨੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਲੈ ਆਵਤਾ ਉਸ ਬਾਲਕਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਾਇਆ
ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਤੂੰ ਇਸ ਵਖਤ ਸੁਤਾ ਉਠਕੇ ਘਰਤੇ ਕਿਉ ਆਵਤਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ਵਖਤ ਮਜਾ
ਹਸਦੇ ਖੇਡਣੇ ਕਾ ਵਣੇ ਸੋ ਵਣੇ ਕਹੈ ਤਾ ਬਾਲਕਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਦੇ ਦਰ
ਸਨਦਾ ਸਦਕਾ ਅਤੇ ਆਪਦੇ ਸਬਦਕਾ ਸਦਕਾ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਭੁਗਤ ਕਰਨੀ
ਅਤੇ ਆਪਦੇ ਚਰਨ ਪਾਸ ਸਤ ਸੰਗ ਕਰਨਾ ਹਛਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿ
ਆਹੇ ਲੜਕੇ ਏਹ ਬਾਤ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸਤਰਾ ਮਲੁਮ ਹੋਈ ਤਾ ਓਹ ਲੜਕੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਮੇਰੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਜੇ ਹੋ ਬੇਟਾ ਤੂੰ ਅਗ ਬਾਲ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਤਾਈ
ਰੋਟੀ ਬਨਾਇ ਦੇਵਾ ਤਾ ਮੈਂ ਅਗ ਬਾਲਣ ਲਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਲਕੜੀਆਂ ਪਈ
ਆਂ ਤਾ ਪਹਿਲੋਂ ਨਿਕੀਆਂ ਲਕੜੀਆਂ ਨੂੰ ਅਗ ਲਗੀ ਅਤੇ ਪਿਛੋਂ ਵਡੀਆਂ ਲਕੜੀਆਂ
ਅਨੂ ਅਗ ਲਗੀ ਏਹ ਅਚਰਜ ਦੇਖਕੇ ਮੈਂ ਚਿਤ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਕਿਹੇ ਜੀਆ ਨ
ਜਾਣੀਏ ਪਹਿਲਾ ਮੈਂ ਨਿਕੜੀ ਚਲ ਜਾਵਾ ਕਿ ਆਜਾ ਪੇਕਾ ਲਭਾ ਵਾਨ ਬਹੁ ਹੋ
ਵਣ ਦੇਵੇ ਕਿਨਹੀ ਤਾ ਮੈਂ ਕਹਿਆ ਜੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪ ਲਈਏ ਤਾ ਭੁਲਾ ਹੈ ਤਾ
ਏਹ ਬਾਰਤ ਉਸ ਬਾਲਕ ਦੀ ਸੁਣ ਕਰ ਸਾਗੀ ਸੰਗਤ ਚੈਰਨ ਹੋਇ ਰਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਉਸ ਲੜਕੇ ਦੇ ਪਰਥਾਇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ १ ॥
ਘੜੀ ਮੁਹਤਕ ਪਾਹੁਣ ਕਾਜ ਸਵਾਰਨ ਹਾਗੁ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਵਿਅਾ ਪਿਆ ਸਮ
ਝੈ ਨਹੀ ਗਵਾਗਾ ਉਠ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ਪਰਿਆਵਸੁ ਜੀਵਗਾ १ ॥ ਅੰਧੇ
ਬੈਠਾ ਕੀਧੀ ਪਾਹਿ ਜੇ ਹੋਵੀ ਪੁਰਬ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਗੁਰਕ ਬਰਨ ਕਮਾਇ १ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਹਰੀ ਨਾਹੀ ਨਹਿ ਭੂਰੀ ਪਕੀ ਵਛਣ ਹਾਗੁ ਲੈ ਲੈ ਦਾਤਿ ਪਹੁਤਿਆ ਲਾਵੇ ਕਰਿਤ
ਈਆ ਗੁਜਾ ਹੋਇਆ ਹੁਕਮ ਕਿਰਸਾਣਾ ਤਾ ਲੁਟਾ ਮਿਟਿਆ ਖੇਤੁਗੁ १ ॥ ਪਹਿ
ਲਾ ਪਹਿਰੁ ਧੰਦੇ ਗਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਰਸੇਇਆ ਤੀਜੈ ਸ਼ਖਸ਼ਾਇਆ ਚੌਥੇ ਭੋਰਭ
ਇਆ ਕਦਹੀ ਚਿਤ ਨਾਮਾਇ ਓਯਿ ਜਿਨੀ ਜੀਉ ਪਿਠੁ ਦੀਆ ३ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕ
ਉਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ਕੀਆ ਕੁਰਬਾਨਾ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਝੀ ਮਲੁਪਈ ਮਾਲਿਆ ਪੁਰਖੁ
ਜਾਣਾ ਨਨਕ ਸੂਠਾ ਸਦਾ ਨਾ ਲਿਹਰਿ ਅੰਤੁ ਰਿਜਾ ਮੀਜਣਾ ४ ॥ १ ॥ ਏਹ ਸਬਦ
ਸੁਣ ਕਰਿ ਓਹ ਲੜਕਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਲੜਕੇ
ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਾਈ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਕਰਤਾਰ ਨਾਹ ਜ
ਰਹ ਜਰ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਭੁਗਤ ਕਰੇ ਏਹ ਜੀਵਣ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਹੀ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਕਰ ਜਮ ਪਕੜ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਇਤਨ ਕਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੇ

ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ਪਿਛੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੰਗਤ ਨ ਮਜਪਕਰ ਪਰਮ ਪਦ ਕੋ ਪਾਵਤੋ ਬੁਝੇ॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਕੀਤੀ ਨਾਲਿ ਹੋਈ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਦੇ ਜਾਵੇ ਇਕ ਸਨਗਰੀ ਮੇਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਉਥੇ ਦੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਸਭ ਕਲੇ
ਹੀ ਕਲੇ ਨਜਰੀ ਆਵਨ ਅਤੇ ਓਹ ਕੀਤੀ ਆਵੇ ਪਤਸਾਹੀ ਨਗਰੀ ਕਹੀ ਦੀਸੀ ਅ
ਤੇ ਮਰਦਾਨ ਮੁਹਰ ਕਕੇਲੀ ਮਪੇਰਿਹਾ ਅਤੇ ਅਖਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਛੇਤੀ ਚ
ਲੇ ਜੀ ਅਤੇ ਜਿਤਨ ਪਾਲਾਇਥੇ ਅਸਨੂ ਲਗਦੇ ਹੋਇ ਤਨ ਹੋਰਤ ਜਗਾ ਕਿਤੇ ਨਹੀ
ਦੇਖਿਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਥੇ ਇਨ ਕੀਤੀ ਆਦੀ ਪਤਿ
ਸਾਹੀ ਹੋਏ ਕੋਈ ਜੀ ਗਲ ਵਿਚ ਜੀ ਉਹੋਵੇ ਯਾ ਜਨਵਰ ਦਾ ਬਚ ਯਾ ਪੰਛੀ ਦਾ
ਬਚ ਹੋਵੇ ਸਭ ਸੋਨੇ ਦੇ ਹੁਕੀਤੀ ਆਹੀ ਖਾਇ ਜਾਦੀ ਆਪੇ ਪਰਤੁ ਰੇ ਮਤ ਤੇਰੇ ਸੋ
ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਵਨੇਕ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਜਪਦਾ ਰਹੁ ਤਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ
ਰਦਾ ਸਕੀਤੀ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਇਥੇ ਕੋਈ ਅਗੇਰੀ ਆਇਆ ਹੈ ਯਾ
ਸੀਹੀ ਆਇਹਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਕ ਵਾਰੀ ਇਥੇ ਇਕ ਰਸ
ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਵੇਜਾ ਖੂਹਣੀ ਆਲਸ ਕਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਸੀ ਤਾ ਕੀਤੀ ਅ
ਦੀ ਸਰਦਾਰ ਉਸ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਜਾਇਮਿਲੀ ਕਹਿਣ ਲਗੀ ਹੋਰ ਸਾ ਤੂ ਇਸ ਰਾਹੁ ਅ
ਗੇ ਕੋ ਮਤ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਜੇ ਕਰਤੂ ਜਾਇਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕੇ ਫੇਰ ਜ
ਵੀ ਤਾ ਉਸ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਕੀਤੀ ਇਤੇਰੀ ਕਿ ਆਬ ਜਾਇਹੈ ਤਾ ਕੀਤੀ ਬੋਲੀ ਹੋ
ਰਾਜਾ ਮੇਰਾ ਏਹ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਖੇ ਆਇ ਪਹੁਚਾ ਹੈ ਅਰਪਾਹੁਂਟਰ
ਗੀ ਕਰ ਕੇ ਮੇਰੀ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ਕਰ ਜਾਹੁ ਜਹੰਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੇ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ
ਕੀਤੀ ਏ ਮੇ ਬਵੇਜਾ ਖੂਹਣੀ ਆਲਸ ਕਰ ਕਰਾਜਾਹੁ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰੋਟੀ ਰਿ
ਆ ਖਾਵਾ ਤੂੰ ਏਤਾ ਸਾਮਾਨ ਨਹੀ ਰਖ ਸਕਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾ ਕੀਤੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਰਾਜਾ
ਨਹੀ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਨਾਲ ਜੁਧ ਕਰ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਜਿਤ ਕੇ ਜਹਾਂ ਤੇਰਾ ਜੀ ਉਚਾਹੈ ਤੂੰ ਚਲ
ਜਾਹੁ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਭਲਾ ਕੀਤੀ ਏ ਮੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜੁਧ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾ ਰਾਜਾ ਲਗਾ ਜੁ
ਧ ਵਾਸਾ ਮਾਨ ਕਰ ਕੇ ਜੁਧ ਕਰਨ ਬਵੇਜਾ ਖੂਹਣੀ ਸੈਨ ਨਾਲ ਲੈ ਕਰ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਅਈ
ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਸਕਰ ਵਿਚ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਜੇਤੁ ਸੀ ਜਾਇਕੇ ਪਤਾਲ ਵਿਚੋਂ
ਖਨਾਲ ਮੁਹਰ ਕੇ ਲੈ ਆਵਹੁ ਤਾ ਕੀਤੀ ਅਨੇ ਜਾਇਕੇ ਬਿਖਨਾਲ ਮੁਹਰ ਲਿਆ
ਈਆ ਜਿਸਨੂੰ ਲਵਨ ਸੋ ਸੁਆਹ ਹੋ ਜਾਵੇ॥ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਿਆ ਇਸੇ ਤਰਾ ਬਵੇਜਾ ਖੂਹਣੀ ਲਸਕਰ ਸਭ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਇਕ ਰਾਜੇ ਨੁਰ

ਖਾਲਿਆ ਤੁਹਰਰਾਜੇ ਦੇ ਪਾਸ ਕੀਰਤੀ ਗਈ ਕਿਉਰਾਜਾ ਹੁਣ ਕਿਆ ਮਰਜੀ ਹੈ ਹੁਣ
 ਭੀ ਮਨ ਲੈ ਰੋਟੀ ਮੇਰੀ ਖਾਏ ਵਾਸਤੇ ਨਿਵਤ ਮੰਨ ਲੈ ਤੁਰਾਜਾ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਿਆ
 ਕੀਰਤੀ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਨਿਆ ਨਿਵਤਾ ਆਪਕਾ ਪਰਮੇਤੋ ਅਬਾਇਕਲ ਹੋਇਗਾਇਆ ਹੋ
 ਸੇਨ ਸਭ ਮਰਗਈ ਹੈ ਤਾ ਕੀਰਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੈਨਾ ਕੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਪਤਾਲ ਤੇਜ
 ਇਕਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੈ ਆਵਹੁ ਤਾ ਕੀਰਤੀ ਅੰਗਣੀਆਂ ਪਤਾਲ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੈ ਆ
 ਈਆਂ ਜਿਸ ਕੇ ਮੁਖ ਮੇ ਪਾਵਨ ਸੇਈ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਵੈ ਤਫੇਰਿ ਬਵੰਜਾ ਖੁਹਣੀਆ
 ਲਸਕਰ ਰਾਜੇਕਾ ਸਭ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਇਆਇਆ ਤਾਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿ
 ਆ ਸਤ ਕੁੰਡ ਪਤਾਲ ਵਿਚ ਬਿਖਰੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਕੁੰਡ ਭਰੇ
 ਹੋਏ ਹੈਨ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਸਭ ਲਸਕਰ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਇਆ ਤੁਰਾਜਾ ਸਾਰੇ ਲਸਕਰ
 ਨਿਨਾਲ ਲੈ ਕਰ ਕੀਰਤੀ ਕੋ ਰੋਟੀ ਖਾਵਣ ਵਾਸਤੇ ਗਾਇਆ ਤਾ ਅਗੇ ਤੇ ਰੋਟੀਆ
 ਮਿਲੀਆ ਠੰਡੀਆ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਚਿਥਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਘਾਸ ਭਿਜ ਹੋਇਆ
 ਮਿਲਿਆ ਤੁਰਾਜੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੋ ਕੀਰਤੀ ਦੇ ਰੋਟੀਆਂ ਠੰਡੀਆਂ ਦਾਦਾ ਚਿਥਿਆ
 ਹੋਇਆ ਘਾਹੁ ਭਿਜ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂ ਮਿਲਿਆ ਤੁਰਾਜੇ ਨੇ ਕੀਰਤੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ
 ਰਾਜਾ ਇਥੇ ਇਕ ਹੋਰ ਰਾਜਾ ਭੀ ਆਇਆ ਸੀ ਉਸਨੁ ਭੀ ਅਸਾਨੇ ਰੋਟੀਆ ਖੀਸੀ
 ਉਸ ਦੇ ਲਸਕਰ ਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਬਾਕੀ ਬਾਚਿਆ ਸੀ ਅੰਨ ਜੋ ਤੇਰੇ ਲਸਕਰ ਨੂੰ ਪਰੋਸਿ
 ਆ ਹੈ ਤੁਰਾਜਾ ਕੀਰਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਵਾੜਿਆ ਦੇਖਤਾ ਅਜੇ ਭੀ ਅੰਬਰ ਲਗੇ ਹੋ
 ਏ ਪਏ ਹੈਨ ਤੁਰਾਜੇ ਦਾ ਭਰਮ ਦੂਰ ਹੋਇਗਾਇਆ ਤੁਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਪਰਮੇਸ
 ਰ ਜੀ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤ ਤੈਨੇ ਕਿਆ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਅੰਨ ਖਾਇਕਰ ਰਾਜਾ ਕੀਰਤੀ
 ਤੇ ਵਿਦਾ ਹੋਇਆ ਇਹ ਬਾਤ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਲੋ
 ਕ ਕਹਿਆ ਸੀਹ ਬਾਜਾ ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆ ਇਨਾ ਖਵਾਲੇ ਖਾਹਾ ਘਾਹੁ
 ਖਨਤਿਨ ਮਾਸ ਖਵਾਲੇ ਏਹੁ ਚਲਾਏਗਾ॥ ਨਦੀਆਂ ਵਿਚ ਟਿਬੇ ਦਿਖਾਲੇ
 ਬਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾ॥ ਕੀਰਤੀ ਬਾਪ ਦੇ ਇਪਤ ਸਾਹੀ ਲਸਕਰਿ ਕਰੈ ਸੁਆਹਾ॥
 ਜੇਤੇ ਜੀਵ ਜੀਵਾਲੇ ਸਾਹਾ ਜੀਵਾਲੇ ਤਾ ਕਿਆ ਸਾਹਾ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸ
 ਚੇ ਕੁਵੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਹਾ॥ ੧॥ ਜਾਏਹੁ ਸਲੋਕ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਸੁਣਿ
 ਆ ਤਾਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਦੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਹਾ ਏਹੁ ਅਸਚ ਰਜ ਕਉਤ ਕਮ
 ਪਕੇ ਬਡੇ ਅਚਰਜ ਹੈਨ ਹੋਮੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕੰਣ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ॥ ਤੁਸੀ ਧੰਨ
 ਹੋ ਅਚਰਜ ਕਉਤ ਕਹੈਨ ਹਸਤੀ ਮਾਰਗ ਰਦ ਮੇਲੇ ਕੀਟੀ ਕੇ ਸਿਰਛੁ ਤਰਧਰੇ

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸ਼੍ਰੋਤ ਬਾਢੀ ਨਾਲ ਹੋਈ।

ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਜਦੋਂ ਜਦੋਂ ਬਿਸੀ ਅਰਦੇਸ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪੁਗਦੇ ਤਾਂ ਉਥੇ ਕੋਈ ਗੁਰੂਜੀ
ਨੂੰ ਬੈਠਣ ਨਦੇਵੈ ਤਾਂ ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਸ਼੍ਰੋਤ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ। ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੋਤ ਨੇ ਦੇ
ਖਿਆ ਏਹੁ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਨਿਮਬ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਘ
ਰਨੀ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜੋ ਕੁਛ ਹੋਇਆ ਵੈ ਤਾਂ ਫਕੀਰਾਂ ਦੇ ਮੁਹ ਪਾਵੇ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜ
ਨ ਕਰ ਲੇਵੇ ਤਾਂ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਕੁਛ ਘਰ ਵਿਚ ਹੈ ਸੋ ਸਬ ਕੁਛ ਤੈਨੂੰ ਮਲੂਮ
ਹੈ ਮੇਕਿਆ ਕਰ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੋਤ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੋਵਾ ਸੀ ਜੋ ਕੁਛ ਘਰ ਵਿਚ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਆ
ਏ ਸਾਧ ਸੰਤ ਨੂੰ ਘਰੇਖ ਵਾਇ ਦੇਣਾ ਜੋ ਕਰ ਘਰ ਮੈਂ ਪਦਾਰਥ ਨਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਏ ਸਿਖ
ਸੰਤ ਵਾਸਤੇ ਵਾਸਤੀ ਵਿਚੋਂ ਭੀ ਖਿਆ ਮੰਗ ਕੇ ਲੈ ਆਵਾਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦਿਨ ਘਰ
ਵਿਚ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀ ਸੀ ਸ਼੍ਰੋਤ ਉਸ ਵਾਸਤੀ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਹੀ ਠਹਿਰਿਆ ਕਿ ਸੋ ਕੁਝ ਦਿ
ਤੇ ਨਹੀ ਜਿਥੇ ਜਾਵੇ ਤਿਥੇ ਜਬਾਬ ਹੀ ਮਿਲੇ ਅਰਲੇ ਕਏਹ ਆਖਣ ਲਗ ਪਏ
ਜੋ ਫਕੀਰਾਂ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਆਪਣੀ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੋਤ ਖਾਲੀ ਹੀ ਘਰ ਉਠ
ਆਇਆ ਤਾਂ ਚਿਤ ਬਹੁਤ ਕਰਨ ਲਗਾ ਅਤੇ ਹਥ ਕਿਤੇ ਪਵੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਉਸਦਿਨ
ਉਥੇ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਛਿੱਜ ਪਵਾਈ ਸੀ ਲੋਗ ਤਮਾਸ ਗੀਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲੇ ਜਾਵਨਾ
ਰਾਜੇ ਨੇ ਏਹ ਕਹਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕੋਈ ਜਿਤੇਗਾ ਤਿਸਨੂੰ ਸਉਟਕ ਦੇਵੈਗੇ ਅਰੁ ਜੋ ਕੋ
ਈ ਏਥੇ ਹਰੈਗਾ ਤਿਸਨੂੰ ਪੰਜਾਹ ਟਕੇ ਦੇਵੈਗੇ ਏਹ ਖਬਰ ਸਾਰੇ ਸਹਿਰਾ ਵਿਚ ਪਰਸਿਧ
ਹੋਇ ਗਈ ਏਹ ਗਲ ਸੁਣਕੇ ਸ਼੍ਰੋਤ ਬਾਢੀ ਭੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਦੇਖੇ
ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲੋਕ ਜੁੜੇ ਹੋਨ ਅਤੇ ਪਾਛਿਆ ਏਹੁ ਇਥੇ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਹੋ ਸ਼੍ਰੋਤ ਰਾਜੇ ਨੇ ਛਿੱਜ ਪਵਾਈ ਹੈ ਅਰੁ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਜਿਤੇਗਾ ਤਿਸ
ਨੂੰ ਸਉਟਕ ਦੇਵੈਗਾ ਜੋ ਕੋਈ ਹਰੈਗਾ ਤਿਸਕਉ ਪੰਜਾਹ ਟਕੇ ਦੇਵੈਗਾ ਤਾਂ ਏਹ ਗਲ
ਸੁਣਕੇ ਹਿ ਸ਼੍ਰੋਤ ਮਲ ਅਖੌ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਅਤੇ ਕਪੜੇ ਲਹਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ
ਇਆ ਕਹਿ ਓਸ ਜੇ ਮੈਂ ਹਥਾਂਗਾ ਤਦ ਭੀ ਪੰਜਾਹ ਟਕੇ ਲੈ ਆਵਾਗਾ ਤਾਂ ਇਕ ਭੁਲਦ
ਨ ਰਾਜੇ ਕਾਨਮੀ ਸੀ ਉਸ ਪਾਸੋਂ ਕੋਈ ਜਿਤ ਕੇ ਨਹੀ ਸੀ ਜਾਦ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੋਤ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ
ਜਾਇ ਕੇ ਹਥ ਜੋੜੇ ਤਾਂ ਉਸ ਭੁਲਵਾਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਸਚ ਕਹੁ ਅਜ ਤੇ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ
ਲੜਨ ਲਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੋਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਈ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸਾਧ ਆਏ ਹੋਨ ਸੋ ਤਿਨ
ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੋ ਕੁਛ ਮਿਲੇਗਾ ਉਨ ਦੇ ਮੁਹ ਪਾਵੇ ਵਾਸਤੇ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ
ਓਹ ਸਾਧ ਆਏ ਭੁਖੇ ਨਾ ਜਾਵਨ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜਾ ਜਿਤੇਨੂੰ ਤਾਂ ਦੇਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹਾਰਗ

ਇਕੁ ਗੁਰਦੇਵ ਹੈ ਤਾਏ ਹਬਤ ਸੁਣਕੇ ਉਸ ਭੁਲਵਾਨ ਕੇ ਜੀਅ ਮੇ ਬਸੀ ਜੋ ਸਾਥਾ ਸੇਇ
ਸਝੀਰੇ ਨੂੰ ਜੋ ਪਰਾਏ ਕਰਜ ਕੇ ਨਾਮਿ ਤਾਪਣਾ ਸਰੀਰ ਤੁਝਾਇਦਾ ਹੈ ਤਾ ਭੁਲਵਾਨ ਨੂੰ ਭੈ
ਉਪਜਾਇਆ ਅਰੁ ਉਸ ਭੁਲਵਾਨ ਕਾ ਜੋ ਭੁਲਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਤਾ ਭੁਲਵਾਨ ਨੇ ਕਹਿ
ਆਆ ਉਭਾਈ ਝੰਡਾ ਪੁਟਤੁ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਘੁਲਤਾ ਦੇਵੇ ਜਟੇ ਲਗੇ ਘੁਲਣ ਜਾਪਈ
ਅਦੋਇ ਤੈ ਘੁਲੇ ਤਾਓ ਭੁਲਵਾਨ ਜਾਣਕੇ ਝੰਡੇ ਦੇ ਹੋਰ ਢਹਿ ਪਇਆ ਤਾਲੇ ਕਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਜੋ ਏਹ ਭੁਲਵਾਨ ਤਾਬਫਾ ਸੀ ਪਰ ਝੰਡੇ ਦੇ ਅਗੇ ਹਰਗਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਜੇ ਨੇ ਝੰਡੇ
ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਪਾਉ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਸਉਟ ਕਾ ਦਿਤਾ ਤਾ ਉਸ ਭੁਲਵਾਨ ਨੂੰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਸਚੇ ਖੰਡੇ ਮੇ ਬਾਸ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਕਿ ਜੇ ਦੇ ਕਰਤਾਰਾ ਹੁਕਮ ਆਵੇਗਾ
ਤੇਰੇ ਲੈ ਜਾਵੇਨੂੰ ਤਾ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਸਚ ਖੰਡੇ ਮੇ ਪਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਝੰਡਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਆਇਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਧੋਤੇ ਚਰਨ ਮ੍ਰਿਤ ਲੀਆ ਚਰਨ
ਮ੍ਰਤ ਲੈ ਟੇਕਰ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਦੀ ਖਬਰ ਹੋਇਗਈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋ
ਇਆ ਲਗਾ ਝੰਡਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀ ਜੋ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਚੜੀ ਝੰ
ਡਾ ਉਦਾਸੀ ਹੋਇਕਰ ਲਗਾਫੇਰਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਝੰਡੇ ਦਾ ਵੇਸ ਭੀ ਤਾਰਿਆ
ਅਤੇ ਇਕ ਜਲੋਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਉਸ ਭੁਲਵਾਨ ਕੇ ਪਰਬਾਇ ਸੁਖੀ ਬਸੇ
ਮਸਕੀਨਿਆ ਆਪਣੇ ਵਾਰਤ ਲੇ ਬਡੇ ਬਡੇ ਹੋਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬ ਗਲੇ॥
ਤਾ ਝੰਡਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਡਰਕੇ ਉਥੋਂ ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾ ਦੇ ਜਾ ਦੇ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਦੇ ਕੋਟ ਲੇ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ
ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਮੀਆ ਮਿਠਾ ਜੋ ਹੈ ਸੀ ਸੋ ਸਾਹੁ ਅਬਦ ਲਗਹਿ ਮਾਨਦ
ਮੁਰੀਦ ਸੀ ਤਾ ਪਹਿਲੇ ਗੋਸਟ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਸਾਹੁ ਅਬਦ ਲਗਹਿ ਮਾਨ ਨਾਲ
ਹੋਈ॥ ਤਾ ਸਾਹੁ ਅਬਦ ਲਗਹਿ ਮਾਨ ਬਾਗ ਵਿਚ ਆਇ ਬੈਠ ਅਗੇ ਮਰਦਾਸ ਬੈ
ਠਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਸਾਹੁ ਅਬਦ ਲਗਹਿ ਮਾਨ ਕਹਿਆ ਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਸ
ਤੁਸਾ ਸਾਨੁ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸਾ ਸਾਨੁ ਆਪਣਾ ਦੀਦ ਚ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ
ਸਹਾਇਤਾ ਹੋਈ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨੇ ਤੇ ਫੇਰ ਅਬਦ ਲਗਹਿ ਮਾਨ ਸੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਪਾਸੋ ਖੁਸੀ ਲੈ ਕਰਿਆ ਪਣੇ ਪਰਿਆਇਆ ਤਾ ਮੀਆ ਮਿਠਾ ਸਾਹੁ ਅਬ
ਦ ਲਗਹਿ ਮਾਨ ਦਾ ਮੁਰੀਦ ਸੀ ਓਹ ਅਗੇ ਰਾਹਿ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਣ
ਲਗਾ ਸਾਹੁ ਜੀ ਅਜ ਤੁਸੀ ਬਹੁਤ ਲਾਲ ਚੰਗੀ ਨ ਹੋਇਆ ਏਹੋ ਤਾ ਅਬਦ ਲਗਹਿ

ਮਨਕਹਿਆਮੀਮਾਜੀ ਅਜਸਨੁ ਇਕਖੁਦਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾਮਿਲਗਾਇਆ
 ਹੈ ਉਸਕੇਦੀਦਾਰ ਕਰਨੇਤੇ ਅਸੀਲਾਲਰੀਗੀਨਹੋਇਆਏਹੈ। ਤਾਮੀਏਮਿਠੇ
 ਨੇਕਹਿਆਜੀ ਉਸਕਾਨਉਕਿਆਹੈ ਅਰੁਹਿੰਦੁਹੈ ਯਾਮੁਸਲਮਾਨਹੈ ਤਾਸਾ
 ਅਬਦਲਗਹਿਮਾਨਨੇਮਾਖਿਆ ਚਹਤਉਹਿੰਦੁਹੈ ਅਤੇਨਾਮਉਨਕਾਨਕਹੈ
 ਅਰੁਜਾਹੁਤੁਭੀਉਨਕਾਦੀਦਾਰਕਰਿਆਉਕਿਛੁਤੁਭੀਫੈਜਨੁਪਹੁਚੇਗਾ ਤਾਮੀ
 ਅਮਿਠਾਭੀਆਇਆ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਦੀਦਾਰ ਕਰਨੇਨੂੰ ਤਾਅਗੇਮਰਦਾਨਬੈ
 ਰਸਬਦਗਾਵਦਾਹੈ ਅਤੇਏਹਤੁਕਮਰਦਾਨੇਦੇਮੁਹਵਿਚਸੀ ਪੰਖੀਹਾਇਕੈਜੇ
 ਭਵਾਸੈਅਸਮਾਨੀਜਾਉ। ਨਦਰੀਕਿਸੈਨਆਵਉਨਾਕਿਛੁਪੀਅਨਖਾਉ।
 ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਨਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਉ॥੧॥ ਏਹਤੁਕਸੁਣਦਾਹੀਮੀ
 ਅਮਿਠਪੁੰਜੀਵਿਚ ਭੰਗਪਾਇਗਾਇਆ ਅਤੇਜਦੋਆਇਆਤਾਸਾਹ ਅਬ
 ਦਲਗਹਿਮਾਨਨੇਪਾਛਿਆ ਮੀਮਾਜੀਦੀਦਾਰਕਰਆਏਹੈ ਤਾਮੀਏਨੇਕਹਿਆ
 ਪੀਰਜੀਮੇਕਿਆ ਦੀਦਾਰਕਰਿਆਇਆਹੈ ਓਥੇਤਾ ਸਭਕੁਫਰੇਹੀ ਕੁਫਰ
 ਬੋਲੀਦਾਹੈ ਉਥੇਏਹਬੈਤਆਖੀਦਾਹੈ ਪੰਛੀਹੋਇਕਰਜੇਭਵਾਸੈਅਸਮਾਨੀ
 ਜਾਉ ਜਾਦਾਨਦਰਨਆਵਉਨਾਕਿਛੁਪੀਅਨਖਾਉ। ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਨਪਵੈ
 ਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਉ॥੧॥ ਮੀਏਮਿਠੇਕਹਿਆਪੀਰਜੀਅਸਤ੍ਰੇਹਿਸਾ
 ਬਾਵਿਚਚੰਦਾਤਬਕਹੈਨ ਸਤਹੇਨ ਸਤਉਪਰ ਅਤੇਓਹ ਕਿਤਨੇਹੀਕੁਫਰਸੈ
 ਅਸਮਾਨਦੇਆਖਦਾਹੈ ਜੋਸੈਅਸਮਾਨਦੇਕਿਥੇਹੈਨ ਤਾਪੀਰਨੇਕਹਿਆਬ
 ਚਤੁਕੁਲਾਹੈ ਅਸਾਨਤਰੇਦਾਹੀਅਸਮਾਨਦੀਖਬਰਹੈ ਅਤੇਉਸਨੁਸੈਅਸ
 ਮਾਨਦੀਖਬਰਹੈ ਅਰੁਫੇਰਭੀਕਹਿਆਹੈਸੁ ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਨਪਵੈਹਉਕੇਵ
 ਡੁਆਖਾਨਉ। ਪਰਹੁਣਤੁਚਲਮੈਤੇਰਾਗੁਨਹੁ ਬਖਸਾਇਲਿਆਵਦਾਹੈ ਤਾਸ
 ਹੁਅਬਦਲਗਹਿਮਾਨਮੀਏਮੀਠੇਨੁਨਾਇਲੈਕਰਿਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਪਾਸਆਇ
 ਆ ਅਤੇਹਬਬੰਧਕਰਿਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੇਗੁਰੂਜੀਇਸਕਾਗੁਨਹੁਮਾਫਕ
 ਰੀਮੇਦੋਸਤੀਆਪਣੇਖੁਦਾਇਕੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਆਓਸਾਹਜੀ
 ਅਸਾਤਾਏਸਨੁਦੇਖਿਆਭੀਨਹੀਤਾ ਅਬਦਲਗਹਿਮਾਨਕਹਿਆ ਬਾਬਜੀ
 ਏਹੁਆਪਣੀਨੀਅਤੁਪਿਛੈਮਾਰਿਆਗਾਇਆਹੈ ਵਾਸਤੇਸਾਹਿਬਕੇਇਸਦੀ
 ਤਕਸੀਰਮਾਫਕਰੇਏਹਬਹੁਤਕੁਲਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੋਸਾਹਜੀਜੈਸੀਨੀਤ
 ਤੈਸੀਮੁਰਾਦਜੈਸਕੋਈਕਰੈਗਾਤੈਸਾਹੀਪਾਵੇਗਾ ਤਾਸਾਹੁਅਬਦਲਗਹਿਮਾਨ

ਕਾਹਿਮਾ ਹੋਗੁਰੂਜੀ ਏਹਤਉ ਫੋਰਭੀਮਾਰਿਆਜੀ ਇਸਦ ਬਰਖੁਦਾਈਗੁਨ
 ਹੁਬਖਸੇਜੀ ਏਹਤਾਬਤਾਗੁਨਹਿਗਾਰਹੈ ਅਤੇਤੁਸਾ ਸਰਨਪੜੇਕੀ ਲਾਜਰਖਣੀ
 ਜੀ ਤਫੇਰਿਮੀਅਮਿਠਸੀਗੁਰੂਜੀਕੀਪੈਰੀਆਇਪਇਆ ਤਾਫੋਰਸੀਗੁਰੂ
 ਜੀਨੇਇਕੁਸਬਦਕਹਿਆ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲ ੧ ॥ ਕੋਟਿਕੋਟਿਮੋਰੀ
 ਆਰਜਾਪਵਣਪੀਅਣਅਪਿਆਉ॥ ਚੰਦਸੁਰਜਦਇਗੁਫੇਨਦੇਖਾ ਸੁਪ
 ਨੈਸਉਣਨਥਾਉ॥ ਭੀਤੇਗੀਕੀਮਤਨਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥ ੧॥ ਸਾ
 ਚਾਨਿਰੰਕਥਾਨਿਜਥਾਉ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖਣਆਖਣਾਜੇਭਵੈਕਰੇਤਮਥੇ
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁਸਾਕਟੀਆਵਾਰਵਾਰਪੀਸਣਪੀਸਾਪਾਂਉ॥ ਅਗੀਸੇਤੀਜਾ
 ਲੀਆਂਬੁਸਮਸੇਤੀਹਲਜਾਉ॥ ਭੀਤੇਗੀਕੀਮਤਨਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾ
 ਉ॥ ੨॥ ਪੰਖੀਹੁਇਕੈਜੇਭਵਾਂਸੈਅਸਮਾਂਨੀਜਾਂਉ॥ ਨਦਰੀਕਿਸੈਨਆਂਦੁ
 ਉਂਨਕਿਛੁਪੀਆਨਖਾਂਉ॥ ਭੀਤੇਗੀਕੀਮਤਨਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ
 ੩॥ ਨਾਨਕਕਗਦਲਖਮਣਪੜਿਪੜਿਕੀਚੈਭਾਉ॥ ਮਸੁਤੇਟਨਆਵਈਲੇ
 ਖਣਪਵਣਚਲਾਉ॥ ਭੀਤੇਗੀਕੀਮਤਨਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥ ੪॥ ੧

ਜਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਏਹਸਬਦਕਹਿਆ ਤਾਭੀਮੀਏਮੀਠੇਦਿਰੋਗੁਮਨ
 ਨਹੀਜਾਵੈ॥ ਤਾਮੀਅਮਿਠਘਰਨੂਉਠਿਗਾਇਆ ਸੀਗੁਰੂਜੀਅੰਤਰਜਾਮੀ
 ਘਟਿਘਟਿਜੀਅੰਕੇਜਾਣਨਾਰਮੀਏਮੀਠੇਦੇਦਿਲਦੀਬੁਝਿਲੀਤੀਇਕਦਿਨਮੀਏ
 ਮਿਠੇਦੇਦਿਲਨੁਅਗਾਹੋਈਜੋਨਾਨਕਜੀਭੁਲਾਫਕੀਰਹੈ ਪਰਜੇਅਸਾਨੂੰਮਿਠੇਤੋਂ
 ਅਸੀਇਉਨਿਚੋੜਲਈਏਗੋਜਿਉਨਿਬੂਢਿਚੋਰਸਨਿਚੋੜਲਈਦਾਹੈਤੰਗੁਰੂਜੀਕ
 ਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਸੇਖਮਿਠਕੀਆਖਦਾਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਤੋਰਾਨੈ
 ਤਹੈਵਜਾਇਆਵਜਦਾਹੈ ਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਜੇਮੀਅਮਿਠਾ
 ਅਸਾਨੂੰਮਿਲੇਗਾਤਾਅਸੀਇਉਕਰਗੇਜਿਸਤਰਾਗੀਨਪੀੜਲਈਦਾਹੈਤਾਮੀ
 ਦੇਮਿਠੇਨੂੰਇਕਦਿਨਮੁਗੀਦਾਨੈਕਹਿਆਜੋਚਲੇਨਾਨਕਜੀਦਾਦੀਦਾਰਕਰਆਵੀਏ
 ਤਾਮਰੀਦਾਨੈਕਹਿਆਪੀਰਜੀਤੁਸਾਤਾਂਅਗੋਇਉਫੁਰਮਾਇਆਸੀਜੋਨਾਨਕਜੀ
 ਮਿਲੇਗਾਤਾਨਿਬੂਦੀਤਰਾਂਨਿਚੋੜਲਵਾਂਗੇਤਾਮੀਏਮਿਠੇਨੇਕਹਿਆਭਾਈਅਸਾ
 ਨੂਉਥੋਜਬਾਬਾਇਗਾਇਆਹੈਜਿਮੀਏਮਿਠੇਨੂੰਗੀਨੇਦੀਤਰਾਂਪੀੜਲਵਾਂਗੇਤਾਮ
 ਰੀਦਾਨੈਕਹਿਆਮੀਅਮਿਠਜੀਨਾਨਕਜੀਤੁਯੋਨਲੋਜੋਰਵਾਲਾਹੈਚਲੇਸਾਂਈ
 ਦੇਪਿਆਰੇਹੈਨਾਨਕਜੀਨੂੰਮਿਲਨਚਹੀਦਾਹੈਮੀਅਮਿਠਮੁਗੀਦਾਨੂੰਨਲਲੇ

ਕੇਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਇਮਿਲਿਆ ਆਪਸਮੇਂਗੋਸਰਹੋਈ ਤਾਪਲਿਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਸਬਦਕਹਿਆ ਸਿਰੀਗੁਮਹਲ १ ॥ ਮਨਮੁਖਭੁਲੈਭੁ
 ਲਾਈਮੇਭੂਲੀਠਉਰਨਕਾਇ। ਗੁਰਬਿਨਕੋਨਦਿਖਵਈਅੰਧੀਅਵੈਜਾਇ। ਗਿ
 ਅਨਪਦਾਰਥਖੋਇਆ ਠਗਿਆਮੁਠਜਾਇ। १ ॥ ਬਾਬਾਇਮਭੁਰਮਭੁਲਾਇ।
 ਭੁਰਮਭੁਲੀਭੋਹਗਣੀਨਾਪਿਰਅਕਿਸਮਾਇ। १ ॥ ਰਹਾਉ। ਭੂਲੀਫਿਰੈਦੇਸਤਰੀ
 ਭੂਲੀਗ੍ਰਹਿਤਜਜਾਇ। ਭੂਲੀਭੁਗਰਥਲਚੜ੍ਹੈਭੁਰਮੇਮਨਭੂਲਾਇ। ਧੁਰਦੁਵਿਛੁਨ
 ਕਿਉਮਿਲੈਗਰਬਮੁਗੀਬਿਲਲਾਇ। ੨ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆਗੁਰਮੇਲਸੀਹਰਸਨਮ
 ਪਿਆਗਾਸਚਸਹਿਜਸੋਭਾਘਣੀਹਰਿਗੁਣਨਮੁਅਧਾਗਾਜਿਉਭਵੈਤਿਉਰਖਤੁ
 ਮੇਤੁਝਬਿਨਕਉਨਭੁਤਾਗ। ੩ ॥ ਅਖਰਪੜਪੜਭੂਲੀਮੇਭੇਖੀਬਹੁਤਅਭਮਾਨਾਤੁ
 ਰਬਨਤਾਕਿਆਫਰੇਮਨਮੇਮੇਲਗੁਮਾਨਾ। ਗੁਰਬਿਨਕਿਨਸਮਝਾਈਮੇਮਨਰਾਜਾ
 ਸੁਲਤਾਨ। ੪ ॥ ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥਪਾਈਮੇਗੁਰਮੁਖਤਤੁਵੀਚਰਾਸਾਧਨਆਪਗਵਾ
 ਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਸੀਗਾਗਾਘਰਹੀਸੋਪਿਰਪਾਇਆਗੁਰਕੈਹੋਤਾਪਗਾ। ੫ ॥ १
 ਦੇਹਸਬਦਸੁਣਕੇਮੀਏਮਿਠੇਕਹਿਆਹਬਜੇਕੁਕੇਹੇਨਾਨਕਜੀਤੁਸੀਬਜੁਰਗਹੋਸ
 ਚਿਬਨੇਆਪਨੂੰਵਡੀਬਜੁਰਗੀਦਿਤੀਪੈਤਾਬਾਬੇਨੇਕਹਿਆਮੀਅਮਿਠਜੇਕੁਮਨ
 ਮੁਖਹੈਨਸੋਆਪਦੇਗੁਰਬੀਭੁਲੇਹੋਏਉਦੇਹੈਨਉਨਨੂੰਦੁਹਲੇਕਵਿਰਠਉਰਨਹੀ
 ਮਿਲਦੀਗੁਰਬਿਨਉਨਨੂੰਕੋਈਨਹੀਛੁਡਵਦਾਗੁਰਬੀਬਿਨਅਗਿਆਨੀਅੰਧੇ
 ਆਵਦੇਜਾਦੇਹੈਨਜਿਨਨੇਆਪਦੇਗੁਰਾਂਦਾਨਮਅਤੇਗਿਆਨਖੋਇਅਥੈਸੋਰਗੇ
 ਅਤੇਮਰੇਜਾਦੇਹੈਨਸਾਰਾਜਗਤਮਾਇਆਦੇਭੁਰਮਵਿਚਭੁਲੇਹੋਇਆਪੈਜੇਭੁਲੀ
 ਆਹੈਨਸੋਦੁਹਗਣੀਹੈਨਸੋਆਪਦੇਪਿਰਦੇਅੰਕਵਿਰਨਹੀਸਮਾਵਦੀਆਓਹਿ
 ਭੂਲੀਅਹੋਈਅੰਗੀਹਨੁਤਿਆਗਕੇਬਨਨੁਜਾਰੀਅੰਹੈਨਭੂਲੀਹੋਈਪਰਬਤ
 ਉਤੇਤੇਥਲਾਵਿਚਚੜ੍ਹਤੀਹੈਸੋਗਰਬਕਰਕੇਪਿਰਸੋਵਿਛੁੜੀਹੈਤਿਨਕਾਮਿਲਣ
 ਦੁਰਹੋਇਗਾਇਆਪੈਜੇਹੀਪਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਨੁਧਿਆਵਦੀਹੈਸੋਜਨਮਜਨਮਕੀ
 ਵਿਛੁੜੀਫੇਗਮਿਲਦੀਹੈਜਿਸਨੇਸਚਸਹਜਿਤੇਨਾਮਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈਓਸੇਕੀਸੋਭਾ
 ਹੋਤੀਹੈਭਰਤਸਰਬਕਪਰਮੇਸਰਹੈਅਤੇਜੇਮਨਦੀਹਉਮੇਮੇਲਦੁਰਹੋਈਹੋਤਾਤੀ
 ਰਬਦਾਨਵਟਭੀਤੇਭੇਖਭੀਸਭਸੁਫਲਹੋਦਾਹੈਤੇਸਤਿਗੁਰਦੇਸਬਦਬਾਬਿਨਇਸਮ
 ਨਨੁਜਮਝਨਹੀਆਵਦੀਤੇਗੁਰਾਂਦੇਸਬਦਕਰਕੇਪ੍ਰੇਮਕਪਦਾਰਥਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈਅ
 ਰਤੁਤਕੇਵਿਚਰਕਰਕੇਦੇਹਅਭੁਮਾਨਮਿਟਜਾਦਾਹੈਤਾਸਭਸੋਵਿਚਪਰਮੇਸਰਜਣ

ਤੂੰ ਹੋਹ ਮਬਦ ਸੁਣਕੇ ਮੀਆ ਮਿਠ ਮੁਰੀਦਾ ਕੇ ਸਮੇਤ ਗੁਰੂਜੀ ਕਿਚਰਨਾ ਪਰਗਿਰਪਿ
 ਆ ਅਤੇ ਕਹਾ ਹੋ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਿਖ ਕਰੀਏ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਅਖਿਆ ਮੀਆ
 ਮਿਠ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰੇ ਅਰੁਮਨ ਕੇ ਛੋਰੁ ਕਰ ਅਤੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੰਦ
 ਗੀਵਾਲਾ ਮਿਲੇ ਉਸ ਕੇ ਸਾਥ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾ ਕਰਿਨੀ ਉਸ ਦੇ ਅਗੇ ਸਿਰ ਸੁਕਾਇ
 ਆਕੇ ਸਾਂਈ ਸਰੋਵਰ ਅਤੇ ਬੰਦਗੀ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਭੇਦ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਇਕ ਸਮਸ੍ਰ
 ਕੇ ਦਿਲੋਂ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਦੁਕਰੇ ਤਾ ਮੀਆਂ ਮਿਠੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਪਹਿਲੇ ਖੁਦਾ ਇਕਨਾਮ
 ਹੈ ਦੁਜੇ ਨਬੀ ਰਸੂਲ ਹੈ ਜੇਕਲਮਾ ਇਨ ਦਾ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਕਬੂਲ
 ਹੋਈਦਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੇ ਮੀਆਂ ਮਿਠ ਉਸ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਦਰ ਉਪਰ
 ਦੂਸਰੇ ਦੀ ਜਾਹਗਾਨਹੀ ਜੋ ਕੋਈ ਉਬੇਰਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਤਾਹੀ ਹੋਇਕੇ ਗਹਿਆ ਹੈ
 ਤਾ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਨੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਹੋ ਗੁਰੂਜੀ ਕਿਵੇ ਤੇਲ ਬਿਨਭੀ ਦੀਵਾ ਬ
 ਲਦਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ १ ॥
 ਅਛੁਲ ਛੁਲਾਈ ਨਹਿ ਛੁਲੈ ਨਹਿ ਘਾਉ ਕਰਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬਰ
 ਖੇਤਿ ਉਰੇ ਹੋਇ ਸਲੋਭੀ ਕੀ ਉਟਲ ਪਲੈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈਐ ॥ ਭਉਵਟੀ ਇਤਨ ਪਾਈਐ ॥ ਸਚ ਬ
 ਸੁਣ ਆਨ ਜਲਾਈਐ ॥ ਏਹ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਇਉ ਜਲੈ ॥ ਕਰ ਜਾਨਣ ਸਾਹਿਬ ਭਉ
 ਮਿਲੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤਨ ਨਿਲਾਗੇ ਬਣੀਆ ॥ ਸੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੇਵਕ ਮਾਈਆ ॥
 ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀਆ ॥ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆ ਸੇਵਕ ਮਾਈਐ ॥ ਤਾਂ ਦਰਗਾਹਿ ਬੈ
 ਸਣ ਪਾਈਐ ॥ ਕਦੁ ਨ ਨਕਬਾਹਿ ਲੁਭਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਜਾਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਏਹੁ ਸ
 ਬਦ ਕਹਿਆ ਤਾ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੋ ਗੁਰੂਜੀ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਇਕ ਬੂਲ ਕਿਉ ਨਹੀ
 ਪਉਦੇ ॥ ਅਰਓ ਪੋਥੀਆ ਪੁਰਾਣ ਕੇ ਹੋਰੇ ਨ ਜਿਨ ਨੁਪੜ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨੁਸ
 ਹੀ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਓਹ ਦਰਵੇਸ਼ ਕਉਣ ਹੈ ਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਦਰ ਦੀਲਾ ਇਕ ਹੈ ਨ ॥
 ਅਤੇ ਓਹ ਰੋਜ ਕੇਹੜਾ ਹੈ ਜਿਸ ਰੋਜੇ ਦੇਰ ਖਣੇ ਤੇ ਦਿਲ ਬਾਇਰ ਹਿਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ
 ਨਿਵ ਜੋ ਕੋਣੇ ਹੈ ਨ ਜਿਨਾਂ ਨਿਵ ਜਾਂ ਕਰਨੇ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨਜਰ ਕਰੇ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ
 ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ॥ ਮਾਰੁਮਹਲਾ १ ॥ ਅਲਹ ਅਗਮ ਖੁਦਾਈ ਬਿ
 ਦੋ ॥ ਛੋਰੁ ਖਿਆਲ ਦੁਨੀਆਂ ਕੇ ਧੰਧੇ ॥ ਹੋਇ ਪੈਖਾ ਕਛਕੀਰ ਮੁਸਾਫਰ ॥ ਇਹ ਦਰ
 ਵੇਸ ਕਬੂਲ ਦਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਨਿਵਾਜ ਯਕੀਨ ਮੁਸਲਾ ॥ ਮਨ ਸਮਾਰ ਨਿਵਾਰ
 ਆਸਾ ॥ ਵੇਹਮ ਸੀਤ ਮਨ ਮਊਲਾਣਾ ॥ ਕਲਮ ਖੁਦਾਈ ਪਾਕ ਖਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸਰ ਸਰ

ਅਤੁਲਕਮਾਦੁਤੁਰੀਕਤੁਰਕਖੰਜਦੇਲਵੁਧਾਮਾਰਫਤਮਨਮਾਰਉਮਖਦ
 ਲਮਿਲਤੁਰਕੀਕਤੁਰੀਕਤੁਰਨਮਰਾ॥੩॥ਕੁਰਨਕਤੇਬਦਿਲਮਹਿਕਮਾਈ
 ਦਸਮਉਰਤੁਰਖਤੁਰਕੀ॥ਪੰਚਮਰਦਸਿਦਕਲੇਬਾਧੁਖੇਰਸਬੂਰੀਕਤੁਰ
 ਪਰਾ॥੪॥ਮਕਮਿਹਰੇਜਾਪੇਖਕਾਭਿਸਤੁਪੀਫਲੁਫਜਕਮਾਇਅੰਦਾਜਾ॥
 ਹੁਰਨੁਰਮੁਸਕਖੁਦਾਇਆਬੰਦਗੀਅਲਹਿਅਲਹੁਜਰਾ॥੫॥ਸਰੁਕਮਵੈਸੇ
 ਈਕਜੀਜੇਦਿਲਸੇਸੇਈਹਾਜੀ॥ਜੇਮੁਲਮਲਊਨਨਿਵੈਸੇਦਰਵੇਸਜਿ
 ਸੁਸਿਫਤੁਧਰਾ॥੬॥ਸਭੇਵਖਤਸਭੇਕਰਿਵੇਲਾ॥ਖਲਕਯਾਦਦਿਲੇਮਹਿਮਉਲ
 ਤਸਬੀਯਾਦਕਰਹੁਦਸਮਰਦਨਸੁਨਤਸੀਲਬੀਧਨਬਰਾ॥੭॥ਦਿਲਮਹਿਜਾ
 ਨਹੁਸਭਫਿਲਹਾਲਾ॥ਖਿਲਖਾਨਬਿਰਦਰਾਹਮੁਜੀਜਾਲਾ॥ਮੀਰਮਲਕਉਮ
 ਰੇਫਨਾਇਆਏਕਮੁਕਾਮਖੁਦਾਇਦਰਾ॥੮॥ਅਵਲਾਸਿਫਤੁਜੇਸਬੂਰੀ॥ਤੀ
 ਜੇਹਲੇਮੀਰੋਬੇਖੇਰੀ॥ਪੰਜਵੇਪਜੇਏਕਤਮੁਕਾਮੇਏਹਪੰਜਵਖਤਤੇਰੇਅਪਰਪ
 ਰਾ॥੯॥ਸਗਲੀਜਾਨਕਰਹੁਮਉਦੀਫਾ॥ਬਦਅਮਲਛੋਡਿਕਰਹੁਹਾਸਿਕੁਜਾ
 ਖੁਦਾਇਏਕਬੁਝਦੇਵੁਬੰਗਾਬੁਰਗੁਬਰਖੁਰਦਾਰਖਰਾ॥੧੦॥ਹਕਹਲਲਬੁ
 ਖੋਰਹੁਖਾਣਾ॥ਦਿਲਦਰੀਆਉਧੋਵਹੁਮੈਲਾਣਾ॥ਪੀਰਪਛਾਣੈਭਿਸਤੀਸੇਈ
 ਅਜਰਾਈਲਨੇਦੇਜਠਰਾ॥੧੧॥ਕਾਇਅੰਕਿਰਦਾਰਅਉਰਤਯਕੀਨਾਰੰਗੀ
 ਤਮਾਸੇਮਾਣਹਿਕੀਨਾ॥ਨਾਪਕਪਕਕਰਹਿਹਦੀਸਾਸਾਬਤਸੁਰਤਦਸਤਗਸਿ
 ਰਾ॥੧੨॥ਮੁਸਲਮਾਨਮੇਮਾਦਿਲਹੋਵਹਿ॥ਅਤਿਰਕੀਮਲਦਿਲਤੇਖੋਵੈ॥ਦੁਨੀ
 ਅਰੰਗਨਾਵੈਨੇਕੈਜਿਉਂਕਸਮਪਟਾਪਿਉਪਕਹਰਾ॥੧੩॥ਜਾਕਉਮਿਹ
 ਰਮਿਹਰਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਸੇਈਮਰਦਮਰਦਮਰਦਨਾ॥ਸੇਈਸੇਖਮਸਾਇਕਕਾ
 ਜੀਸੇਬੰਦਾਜਿਸੁਨਜਰਨਰਾ॥੧੪॥ਕੁਰਤਕਾਰਕਰਣਕਰੀਮਾ॥ਸਿਫਤਮੁ
 ਹਬਤਮਬਾਹਰੀਮਾ॥ਹੱਕੁਕਮਸਰੁਖੁਦਾਇਆਬੁਝਨਾਨਕਈਦਿਖਲ
 ਸਦਰਾ॥੧੫॥ਏਹਸਬਦਸੁਣਕੇਮੀਏਮਿਠੇਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਏਕਪਰ
 ਮੇਸਰਕੇਨਾਮਕੀਸਿਫਤਕੀਤੀਪੈਸੋਨਾਮਕੈਸਾਹਿਕਹੈਜੀਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ
 ਮੀਅਜੀਏਕਨਾਮਸਿਫਤਮਾਹਿਮਾਕਿਸਨੇਆਈਹੈਮੀਏਮਿਠੇਨੇਕਹਿਆਜੀ
 ਮਿਹਰਵਾਨਗੀਕਰਕੈਤੁਸੀਧੀਦਸੀਏਜੀਤੁਸੀਖੁਦਾਇਦੇਵਲੀਹੋਤੁਹਰੇਵਿ
 ਰਅਤੇਖੁਦਾਇਵਿਚਭੇਦਕੋਈਨਹੀਜੀਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਮੀਏਮਿਠੇਨੇਬਾਹਿਤੇ
 ਪਕੜਕਰਿਗੋਸੇਵਿਚਲੈਗਾਏਅਤੇਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਨੇਮੁਖਬੀਕਹਿਆ

ਵਾਹੁਸਾਹਿਬੁ ਵਾਹਿਸਾਹਿਬੁ ਇਤਨਾਹੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਦੁਜਾ ਭਾਵ ਮਿਠੇ ਦਾ ਭੁਸਮਾਏ
 ਇਗਾਇਆ ਤਾਮੀਅਮਿਠਦੇਖੇਤੁ ਇਕਮੁਠੀ ਭੁਸਮਕੀਪਈਹੋਈਐ ਫੇਰਗੁਰੂ
 ਜੀਕਹਿਆ ਵਾਹੁਸਾਹਿਬੁ ਵਾਹੁਸਾਹਿਬੁ ਇਤਨੇਕਹਿਣ ਨਾਲ ਮੀਅਮਿਠਉਠਖ
 ਫੁਹੋਇਆ ਮੀਏਮਿਠੇਅਇਸੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਚੁਮੇ ਤੁੰਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਸ
 ਬਦਕਹਿਆ ਰਾਗੁਤਿਲੀਗੁਵਿਚ ॥ ਹਜਰਾਂਕੋਮਿਠਰਹੈ ਬਿਹਜਰਾਂਕੋ
 ਬਿਮਿਹਰਹੈ ਈਮਾਨਦੇਸਤਹੈ ਬੇਈਮਾਨਕਫਰਹੈ ਕੁਫਰਕਹਿਰਹੈ ਗੁਸਾਹਰ
 ਮਹੈ ਨਫਸਸੈਤਾਨਹੈ ਗੁਮਾਨਕੁਫਰਹੈ ਬੇਈਮਾਨਨਾਪਕਹੈ ਇਲਮਹਲੀਮੀ
 ਹੈ ਬੋਹਿਰਸਮਲੀਆਹੈ ਬੇਦਿਆਨਤਸੁਰਖੁਰਹੈ ਅਕਿਰਤਪਣਜਰਦੁਰਹੈ
 ਸਚੁਭਿਸਤਹੈ ਦਰੋਗਦੋਜਕਹੈ ਜੋਰਜੁਲਮਹੈ ਸਿਫਤਉਜੂਹੈ ਬਾਂਗਬਲੇਲਹੈ
 ਚੋਗੀਲਾਲਚਹੈ ਜਾਗੀਪਲੀਤਹੈ ਫਕੀਰੀਸਬੂਰੀਹੈ ਨਾਸਬੂਰੀਮਕਰੂਰਹੈ ਰਾ
 ਹੁਪੀਰਹੈ ਬੋਰਾਬੋਪੀਰਹੈ ਇਮਾਨਦੇਸਤਹੈ ਬੇਦਿਆਨਤ ਨਿਕਾਰਹੈ ਤੇਗਮ
 ਰਦਾਹੈ ਅਦਾਲਤਪਤਸਾਹਾਹੈ ਏਤੇਟੋਲਜੋਜਾਨਜਨਾਵੈ ਤਉਨਾਨਕਦਨਸ
 ਵੰਦਕਹਾਵੇ॥੧॥ ਤਾਮੀਅਮਿਠਾਹਜਰਨਾਮਾਸੁਣਕੇਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਆਇਲ
 ਗਾ ਅਤੇਕਹਿਓਸਹੇਨਾਨਕਜੀ ਤੂਕੋਈਖੁਦਾਇਕਾਭੂਪਹੈ ਅਕੋਕੋਈਖੁਦਾਇਕ
 ਅਉਲੀਆਹੈ ਅਕੋਆਪਹੀ ਖੁਦਾਇਨੇਤੇਰੇਜਿਸਾਵਿਚਆਇਕੋਨਾਨਕਕਹਾ
 ਇਆਹੈ ਅਸੀਤਾਏਵੇਭੁਲੇਫਿਰਦੇਸਾਂ ਅਸਾਨੂਤਸੀਹੁਣਬਖਸੇ ਤਾਮੀਏਮਿਠੇ
 ਪਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਖੁਸੀਕੀਤੀਮੀਏਮਿਠੇਦਾਭਰਮਦੂਰਤੇਇਗਾਇਆ ਮੀਏ
 ਮਿਠੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋਸਚਖੁਦਾਇਕਰਕੇਜਾਤੁਗੁਰੂਜੀਦਾਸਿਖਹੋਇਆ॥

॥ਆਗੇਸਾਖੀਧਨਾਸਰੀਦੇਸਾਵਿਚਸਿਧਾਨਲਹੋਈ॥

ਗੁਰੂਜੀਧਨਾਸਰੀਦੇਸਾਵਿਚਕੋਈਦਿਨਜਾਇਰਹੇਅਤੇਸੈਦੋਘਿਉਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਦੀਸੇਵਾਕਰੈਅਤੇਗੁਰੂਜੀਨਿਤਨੇਮਪਿਛਲੀਰਾਤਕੋਅਮਨਾਨਕਰਕੇਦਰੀ
 ਆਉਪਰਬੈਠਕੇਨਿਰੰਕਾਰਕੀਬੰਦਗੀਕਰਤੇਥੇਸੈਦੋਘਿਉਮਹਾਰਾਜਕਾਨਿਤ
 ਦਰਸਨਕਰਦਾਹੋਦਾਸੀ ਇਕਦਿਨਸੈਦੋਘਿਉਨੇਕਹਿਆ ਅਸੀਭੀਖੁਆ
 ਜੇਕੀਸੇਵਾਕਰਾਗੇਅਸਾਪ੍ਰੇਗੁਰੂਨੇਖੁਆਜੇਕੀਸੇਵਾਤੇਪਾਇਆਹੈ ਤਾਸੈਦੋਘਿ
 ਉਭੀਲਗਾਖੁਆਜੇਕੀਸੇਵਾਕਰਨਤਾਇਕਦਿਨਸੈਦੋਘਿਉਰਾਤਨੂੰਦੇਖੇਤਾਇ
 ਕਮਨੁਖਚਲਿਆ ਆਉਦਾਹੈਅਤੇਹਥਾਵਿਚਮਛੀਹੈਸੁ ਉਸਵੇਲੇਸੈਦੋਘਿ
 ਉਭੀਦਰਿਆਕੇਕਨਾਰੇਨੂੰਜਾਦਾਸੀ ਅਵਨਵਲੇਮਨੁਖਨੇਸੈਦੋਪਸੇਪਾਇਆ॥

ਭਾਈ ਤੇਰਾਨ ਉਕਿਆ ਹੈ ਅਰਕਿ ਬੇਚਲਿਆ ਹੈ ਇਤਵੇਲੇ ਤਾ ਸੈਦੋਘਿਉ ਨਕਾਰ
ਆ ਜੋਭਾਈ ਨਾਮ ਤਾ ਮੇਰਾ ਸੈਦੋਘਿਉ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰੀਅ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਪਰਜਾਵਾਹ
ਅਸੀ ਨਿਤ ਖੁਆਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਜਾਵੇਹਾਂ ਪਹਿਰਾਤੁਰਹਿ ਦੀ ਤੇ ਲੈਕੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ
ਗੁਰੂ ਨੇ ਭੀ ਖੁਆਜੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਹੀ ਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਫੇਰ ਸੈਦੋਘਿਉ ਨੇ ਉਸ ਪਾਸੇ ਪਾਛੇ
ਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਚਲਿਆ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਮਾਨੁ ਖਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਮੇਖੁਆਜਾਹ ਇਤ ਸਮੇ ਨਿਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਆਵਦਾਹ ਅ
ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਜਾਵਾਹ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਜੀ ਆਪ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਮੇਰੇ ਆਤਮੇ ਦੇ
ਸਹੀ ਹੈ ਓਹ ਪਰਮੇਸਰ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਸੀਸਾਰ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸਾ ਵਿਚ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਕ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਰਾਹ ਦਸਣੇ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ
ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਉਧਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰ
ਜਨਹਾਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਦੇਹ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਰਾਹ ਪੁਰ ਚਲੇ ਗਾ
ਸਿਮੇਰੇ ਲੋਕ ਨੂੰ ਪਾਪ ਤੋਹ ਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਹੈ ਓਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈ ਨਿਤ ਬਾਬੇ ਦੀ ਟਹਿਲਾ ਵਿਚ ਹਾਜਰ ਹੁੰਨਾਹਾ ਦੇਹ ਬ
ਤ ਕਹਿ ਕਰ ਖੁਆਜਾ ਤੇ ਚਲਦਾਰਿਹਾ ਅਤੇ ਸੈਦੋਘਿਉ ਅਚਰਜ ਹੋਇ ਗਇਆ
ਤੇ ਸੈਦੋਘਿਉ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਸੀ ਕਹਵੇਹਾ ਜੇ ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਖੁਆਜੇ ਕੀ ਸੇਵਾ
ਕਰਕੇ ਦੇਹ ਮਰਤ ਬ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਆਜਾ ਇਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਨਿਤ ਆ
ਵਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਖੁਆਜਾ ਸੈਦੋਘਿਉ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਤਨੇ ਕਦਿਨਾ ਪਿਛੇ ਸੈਦੋਨੁ ਆਖਿ
ਓਸ ਦੇਖ ਸੈਦੋ ਮੈ ਜੋਹ ਸੇ ਪਾਣੀਹਾ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਜੀ ਪਉਣ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅਰਮੈ ਕ
ਈ ਵਰੀ ਉਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆਹਾ ਅਤੇ ਕਈ ਵਰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਮੇ ਸਮਾਇ ਗਾਇਆਹ
ਦੇਹ ਬਤ ਸੁਣਕੇ ਸੈਦੋਘਿਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਪਾਛੇ ਆ ਜੋਭਾਈ ਤੁਸੀ ਇਤ ਸਮੇ ਪਹਿਰਾਤੁਰਹਿ ਦੀ ਕਿਉ ਆਏਹੋ ਅਰੁ ਅਗੇਤੁ
ਤੁਸੀ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਆਵਦੇ ਬੇ ਤਾ ਸੈਦੋਘਿਉ ਨੇ ਖੁਆਜੇ ਕੇ ਮਿਲਨੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਕਹਿ ਸੁ
ਣਾਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ ਮਹਲਾ ੧

॥ ਰੈਣ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ਕੇ ਦਿਵਸ ਗਵਾਇਆ ਖਾਇਾ ਹੀਰੇ ਜੈਸਾ ਜਨਮ ਹੈ ਕਉ
ਡੀ ਬਦਲੇ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮ ਨ ਜਾਪਿਆ ਰਾਮ ਕ ਮੂੜੇ ਫਿਰ ਪਾਛੇ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ੧ ॥
ਹਾਉ ॥ ਅਨਤ ਧਨ ਧਰਣੀ ਧਰੇ ਅਨਤ ਨ ਚਾਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਅਨਤ ਕਉ ਚਾਹਨ ਜੋ
ਗਏ ਸੋ ਆਏ ਅਨਤ ਗਵਾਇ ॥ ੨ ॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੇ ਤਾ ਸਭ ਕੋ ਭੁਗਾਠ ਹੋਇ

ਕਰਮਾਉਪਰ ਨਿਬਰ੍ਹਜੇਲੋਚੇ ਸਭਕੋਇ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਕੀਆਸੇ
 ਈਸਾਰਕਰੇਇ॥ ਧੁਕਮ੍ਹਜਾਪੀਖਸਮਕਾਕਿਸੈਵਰ੍ਹਾਈਦੇਇ॥੪॥੧॥ ਏਹਜੇ
 ਜਗਤਦੇਜੀਵਹੈਨਜੋਰਾਤਨੇ ਸਭਿਕੇਗਵਾਵਦੇਹੈਨ ਅਤੇਦਿਨਖਵਣਦੇਧੀਧਿਆ
 ਵਿਚਗਵਾਵਦੇਹੈਨ ਏਕਏਕਜੋਸਾਮਾਸਹੈਸੋਹੀਰੇਜੈਸੇਤੋਸੋਤੀਆਜੈਸੇਹੈਨਸੋ
 ਵਿਖਿਆਕੇਭੁਗੋਵਿਖੇਗਵਾਵਦੇਹੈਨਜੋਸੁਖਾਲੀਸਾਸੀਵਾਹੁਗੁਰੂਨਹੀਧਿਆਵ
 ਦੇਸੋਮਰਦੀਵਰੀਪਛੋਤਾਵਦੇਹੈਨ ਅਨਿਤਧਨਜੇਹੜਾਹੈਸੋਧਰਤੀਵਿਚਦਬਦੇਹੈ
 ਪਾਪਕਰਕੇਇਕਠਾਕਰਤੇਹੈਨ ਅਨਿਤਜੋਪਰਮੇਸਰਕਨਮਾਹੈਸੋਨਹੀਚਾਹਤੇਜੋ
 ਅਨਿਤਪਦਾਰਥਕਉਚਾਹਤੇਹੈਨਸੋਆਪਣਾਮਨੁਖਾਜਨਏਵੇਗਵਾਵਤੇਹੈਨਸੋ
 ਪਦਾਰਥਭੀਕਰਮਦੇਲੇਖੇਬਿਨ ਨਹੀਹਬਾਵਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਦੇਹੈਨ
 ਜਿਸਈਸਰਨੇਜਗਤਕਉਕੀਤਾਹੈਸੋਈਗੁਰੂਸੰਤਰੂਪਹੋਇਕੇਜੀਅਕੀਸਰ
 ਲੋਤਾਹੈਗਿਆਨਤੇਨਾਮਦੇਤਾਹੈਵਾਹਿਗੁਰੂਦੁਕਮਨਹੀਜਾਣਿਆਜਾਦਾਜੋਕੇ
 ਸੋਨੁਨਾਮਦੀਵਡਿਆਈਦੇਇਤਾਏਹਵਚਨਸੁਣਕੇਰਾਜੇਨੇਹਥਜੋਰੂਕੇਅਰਦਾ
 ਸਕੀਤੀਜੀਮਨਦਤਾਵਿਸਾਹੁਕਛਨਹੀਇਕਦੂਵਚਨਸੁਣਦਾਹੈਇਕਦੂਭ
 ਲਾਇਦੇਤਾਹੈਜੇਤੁਹਾਨੁਸਦਾਹੀਦਰਸਨਹੋਦਾਰਹੇਤਾਸਾਨੁਕਾਲਿਆਣਹੋਵੇਗਾ
 ਤਾਬਚਨਹੋਇਆਸਾਡੇਦੋਇਭੁਪਹੈਨ ਸਰਗਨਰੂਪਸਰੀਰਹੈਤੇਨਿਰਗੁਨਰੂਪੀ
 ਸਬਦਹੈਤੇਸਰੀਰਦਾਦਰਸਨਸਦੀਵਨਹੀਹੋਤਾਤੇਸਬਦਦਾਦਰਸਨਸਦੀਵ
 ਹੋਤਾਹੈਤਾਸੋਦੋਪਿਉਏਹਬਾਰਤਾਸੁਣਕੇਗੁਰੂਜੀਅਗੇਨਮਸਕਾਰਕੀਤੀਤੇ
 ਕਾਹਿਆਹੋਸੁਆਮੀਮੈਤੁਛਬੁਧਵਾਲਾਹੋਮੈਨੇਏਹਜਾਣਿਆਸੀਜੋਗੁਰੂਜੀਖ
 ਅਜੇਕੀਸੇਵਾਕਰਤੇਹੈਅਤੇਏਹਾਬਿਭੂਤੀਖਾਜੇਕੋਲੋਈਹੈਮੈਏਹਨਹੀਜਾਦਦ
 ਸਾਜੇਤੁਹੀਨਿਰੰਕਾਰਹੈਤੇਰਾਹੀਏਹਪਸਾਰਾਹੈਤੇਰਾਹੀਸੰਭਕੀਤਾਹੋਇਆਹੈਜਿ
 ਨੇਤੁੰਜਗਾਵੇਸੋਈਜਗਦਾਹੈਤੇਰਾਹੀਕੀਤਾਸਭੁਹੋਦਾਹੈਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਸਲੋ
 ਕਕਾਹਿਆ ਸਲੋਕਮਹਲਾ੧ ॥ਅਠੀਪਹਿਰੀਅਠਖੰਡੁਨਾਵਾਖੰਡੁਸਰੀਰਾ॥
 ਤਿਸਾਵਿਚਨਉਨਿਧਨਾਮਏਕਭਾਲਾਹਿਗੁਨੀਗਹੀਗਾਕਰਮਵੰਤੀਸਲਾਹਿਆ
 ਨਾਨਕਕਰਗੁਰਪੀਗਾ॥ਚਉਥੈਪਹਿਰਸਬਾਹਿਕੈਸਰਤਿਆਉਪਜੈਚਾਉ॥ਤਿਨੁ
 ਦਰੀਆਵਾਸਿਉਦੋਸਤੀਮਨਮੁਖਿਸਚਸਾਉ॥ਉਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤਵੰਡੀਅੰਕਰਮੀਹੋ
 ਇਪਸਾਉ॥ਕਿਚਨਕਾਇਆਕਸੀਅੰਮ੍ਰਿਤੀਰੰਗਚੜ੍ਹਾਉ॥ਜੇਹੋਵਹਿਨਦਰਸਰ
 ਛਕੀਬਹੁਨਪਾਈਅੰਮ੍ਰਿਤਾਉ॥੨॥ ਸਤੀਪਹਿਰੀਸਤੁਭਲਾਬਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤਾਪਾ

ਜਾਉ ਬੈਧਾ ਪੁੰਨ ਵੀਚਰੀ ਮੇਕੂ ਰੂਪ ਦੇ ਰਾਸ। ਚਿਥੇ ਖੋਟੇ ਸੁਟੀਆ ਹਿਖਰ
ਕੀਰਹਿ ਸਾਬਾਸ। ਬੋਲਣ ਫਾਟ ਨਾਨਕ ਦੁਖ ਸੁਖ ਖਸਮੇ ਪਾਸ॥੩॥ ਜਬ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਕਾਹਿਆ ਤਾਉ ਸਦੇ ਸਕੇ ਲੋਕ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੀ ਪੈਰੀਆਇ ਪਏ ਅਰੁ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਦੇ ਸਨੇ ਉਧਾਰ ਕੇ
ਉਬੋਰ ਲੇਅਤੇ ਧਰਮ ਸਾਲ ਬਣਾਈ ਨਿਤ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਉਬੋਰ ਕੀ ਹੋਵੇ॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮੁਨਾਫਕ ਦੇਸ ਵਿਚ ਇਕ ਰਾਜੇ ਨਾਲ

ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਮਨ ਸਾਕੀ ਚਾਲ ਜਿਧਰ ਸੁਰਤ ਹੋਵੇ ਤਿਧਰ ਹੀ ਜਾਇ
ਨਿਕਲੀਐ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਜਾਵਨ ਉਥੇ ਹੀ ਕੋਈ ਫਕੀਰ ਤੁਮ ਮਿਰਾਸੀ ਮੰਗਤ ਜੋ
ਕੋਈ ਆਵੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦੇਖ ਕੇ ਵਰ ਮੰਗਣ ਲਗ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਨ
ਜਾਹੋ ਫਲ ਨੀ ਜਾਹਿਗਾ ਏਹੁ ਅਮਕਾ ਪਦਾਰਥ ਉਥੇ ਧਰਿਆ ਹੈ ਤੁਸੀ ਜਾਇਕੇ
ਲੈ ਜਾਵੈ ਅਰੁ ਜੋ ਕੋਈ ਲੈ ਜਾਵੈ ਸੋ ਕਹੈ ਵਾਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਹੁ ਤੁਸੀ ਵਰੇ ਬਜਰ
ਗਹੋ ਬਰੇ ਪੀਰਹੋ ਤਾਂ ਸਭ ਕਰਮਾਤਾ ਨਉ ਨਿਧੀ ਅਠਾਰਹਿ ਸਿਧੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜੀ ਖੜੀ ਆਗਹਿਨ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂਦੇ ਮੁਨਾਫਕ ਦੇਸ ਵਿ
ਚ ਗਏ ਉਸ ਦੇ ਸਾਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਉ ਕੋਈ ਨਹੀ ਸੀ ਜਾਣਦਾ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਜੀ ਭੀ ਕੋਈ ਵਸਤੁ ਹੈ ਕਿਨਹੀ ਉਥੇ ਮੀਹ ਵਸਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਖੇਤੀ ਹੋਦੀ ਸੀ ਅ
ਤੇ ਉਥੇ ਦਾਰਾ ਜਾ ਜੋਹੈ ਸੀ ਸੋ ਬਰਕਤ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜੋ ਕੋਈ ਵਸਤੁ ਜਾਇਕਰ ਮੰਗੇ
ਸੋ ਰਾਜਾ ਦੇਦਾ ਸੀ ਮੀਹ ਮੰਗੇ ਰਯਤ ਤਾਂ ਮੀਹ ਭੀ ਦੇਦਾ ਸੀ ਪੁਤਰ ਮੰਗਨ ਤਾਂ ਬੰਸ
ਪੁਤਰ ਭੀ ਦੇਦਾ ਸੀ ਉਸ ਰਾਜਾ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤੇ ਕਹਿਆ ਮ
ਰਦਾ ਨਿਆ ਸਬਦ ਗਾਉ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਭਉ ਮੁਚ ਭਾਰਾ ਵਰੁ ਤੇਲ
ਮਨ ਮਤਿ ਹਉ ਲੀ ਬੋਲੇ ਬੋਲਾ ਸਿਰਧਰ ਚਲੀਐ ਸਹੀਐ ਭਾਰਾ ਅਨਦਰੀ ਕਰ
ਮੀ ਗੁਰ ਵੀਚਰਾ॥੧॥ ਭੈ ਬਿਨ ਕੋਇ ਨ ਲਿਖ ਸਪਾਹਾ ਭੈ ਭਉ ਰਖਿਆ ਭਾਇਸ
ਵਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੈ ਤਨ ਅਗਨ ਭੁਖੇ ਭੈ ਨਾਲਾ ਭੈ ਭਉ ਘੜੀਐ ਸਬਦ ਸਵ
ਗਾਉ॥ ਬਿਨ ਘਾਤ ਕਰ ਨਿਕਰਾ ਅਧਾ ਸਰਾ ਅਧੀ ਸਟਾ॥੨॥ ਬੁਧੀ ਬਾਜੀ
ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਪਵੈ ਨਤਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖ ਬੋਲਣ ਵ
ਉ॥ ਅਧਾ ਅਖਰ ਵਾਉਦੁ ਆਉ॥੩॥ ਤਿਸ ਰਾਜਾ ਦੇ ਬਾਗ ਵਾਨੇ ਏਹੁ ਸ
ਬਦ ਸੁਣਕੇ ਬਾਬੇ ਦਾਰਸ ਨ ਕਰਕੇ ਮਥਾ ਦੇਕਿਆ ਉਨ ਪਾਛਿ ਅਹੇ ਸਤਿ
ਜੀਆ ਪਦ ਨਉ ਕਿਆ ਹੈ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਹਮ ਰਾਮ

ਤਾਉਨਕਹਿਅਸਾਜੋਕੀਆਪਕੀਖਬਰਦੇਤੇਹੋ ਤਾਬਾਬੇਨਕਹਿਅਮਹਾਰਾਜਜੋ
 ਪਰਮਪੁਰਖਪਰਮੇਸਰਹੈ ਤਿਸਕਾਬਡਾਭਾਗੋਲੈਜੈਸੇਭੁਰਿਆਹੋਇਅਭਾਤੁ
 ਭੋਲਦਾਨਹੀਸਖਣਾਭੋਲਦਾਹੈਮਨਮਾਤਿਵਾਲਾਹੋਲਾਹੋਤਾਹੈਸੋਭਿਹੋਭੋਲਦਾਹੈਜੋ
 ਭਉਕੋਸਿਰਪਰਧਰਤੇਹੈਗੁਰਾਂਦੀਕ੍ਰਿਪਾਵਿਸਟਹੋਤੀਹੈਤਉਸਬਦਕਾਅਰਥਪ੍ਰ
 ਪਤਹੋਤਾਹੈਤਬਅਗਿਆਨਦੇਸਮੁੰਦਰਸੇਪਾਰਪਰਤੇਹੈਜੈਸੇਅਗਨਵਿਰਧਤ
 ਤਪਾਈਹੋਈਜੈਸੇਚਾਹੀਏਭੂਖਨਬਣਾਏਲੇਤੇਹੈਤਿਸੀਤਰਾਂਭਉਮੈਸਿਖਾਂਕਾ
 ਰਿਦਾਸੁਧਹੋਤਾਹੈਜੈਸਾਚਾਹੀਏਸਵਾਰਲੇਤੇਹੈਭੁੱਬਿਨਜੀਆਂਦੀਘਾਤਨ
 ਹੀਘੜੀਤੀਸਟਭੀਨਹੀਲਗਤੀਬਾਜੀਤੇਸਿਆਣਪਦੀਬੁਧਹੋਤੀਹੈਤਮਨ
 ਨੁਨਹੀਲਗਤਾਤਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਅਗਿਆਨੀਆਂਬੋਲਣਾਜੋਹੈਸੋ
 ਜਿਸਤਰਾਂਪਵਨਇਕਪਾਸੇਤੇਆਵਦੀਹੈਇਕਪਾਸੇਚਲੀਜਾਵਦੀਹੈਅਗਿਆ
 ਨੀਆਂਦੇਰਿਦੇਵਿਖੇਨਹੀਠਹਿਰਤੇਜੈਸੇਸਖਣੀਆਂਬੰਦਕਾਂਦਾਅਵਾਜਹੁੰਦਾਹੈ
 ਪਰਘਾਉਨਹੀਹੋਦਾਤੇਗੋਲੀਆਘਾਵਕਰਦੀਆਂਹੈਤੇਸੇਸੀਤਾਂਕਾਵਚਨਰਿ
 ਦੇਨੁਘਾਵਕਰਦਾਹੈਅਗਿਆਨੀਆਂਕਾਵਚਨਘਾਵਨਹੀਕਰਦਾਜੈਸੇਬੋਝ
 ਦੀਭੁਰੀਹੋਈਗਡੀਜਮੀਨਕਉਤੇਝੁੰਦੀਹੈਤੇਸਖਣੀਗਡੀਲਕੀਰਮਾਤਰਨਿ
 ਸਾਨੀਕਰਤੀਹੈਤੇਸੇਗੁਰਮੁਖਾਂਕਾਵਚਨਰਿਦੇਕਉਭੇਦਜਾਤਾਹੈਅਤੇਮਨਮੁਖ
 ਕਾਸਰਵਨਮਾਤਰਹੀਹੈਫੇਰਭੁਲਜਾਦਾਹੈਏਹਵਚਨਸੁਣਕੇਸਭਭੈਮਾਨਹੋ
 ਏਅਤੇਰਾਜੇਕੋਕਹਿਆਹੋਰਾਜਾਆਪਕੇਬਾਗਮੇਤਿੰਨਸੀਤਾਏਹੈਨਏਕ
 ਕਾਨਮਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੈਦੋਇਉਸਕੇਸਾਥਹੈਰਾਜਾਸੁਨਕੇਬਡਾਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇ
 ਆਅਰੁਰਾਜੇਨੇਅਪਣੀਆਂਦਾਸੀਆਂਕੋਭੁਜਾਬਡੇਉਤਮਪਦਾਰਥਦੇਇਕਰ
 ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪਾਸਆਂਈਆਂਪ੍ਰਸਾਦਲੈਕਰਬਡੀਆਂਸੁੰਦਰਵ੍ਰਿਬਜੋਤ
 ਲਗੀਆਂਆਪਣੇਕਟਾਖਦਿਖਾਵਣਤਾਬਾਬਾਜੀਕਹਿਆਇਸਸਰੀਰਮੇਸੁੰ
 ਦਰਤਾਅਤੁਮਾਹੀਕੀਹੈਸਰੀਰਮੇਤੋਹਰੁਮਾਸਲੋਹੁਮਿਝਵਿਸਟਾਮੁੜਹੈਇਨ
 ਕਰਕੇਸੁੰਦਰਨਹੀਤੇਜੇਹੜੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰੂਪਭੋਜਨਖਾਈਦੇਹੈਨਜੋਵਿਸਟਾਹੋਜਦੇ
 ਹੈਨਇਹਵਚਨਸੁਣਕੇਉਨਾਂਇਸਤ੍ਰੀਆਂਦੀਚਪਲਤਾਹਹਿਗਈਅਤੇਉਨਕ
 ਆਹੇਸੀਤਜੀਸਾਨੂੰਕੁਛਉਪਦੇਸਕਰੇਤਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਕਹਿਆ
 ਬਸੀਤਮਹਲਾ ਅਸਟਪਦੀ ਗਜਗਕਉਆਨਮੁਨਹੀਚੀਤਾਨਾ
 ਮਾਥਿਸਰਗਿਰੇਦੇਖਭੀਤਾਮਨੁਅਭੁਲੈਚੀਤਅਨੀਤਾਜਗਸਿਉਤਟੀਬੂਠ

ਪਰੀਤਿ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖਬਜਰਭੁਗਾਨਾਮੁਬਿਨਕੈਸੇਗੁਨਚਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ਘਰਿਬਾਣੁਕਾਘੁਮਨਘੇਗਾਬਰਖਸਬਣੀਬੁਦਬੁਦਾਹੇਗਾਮਾਤ੍ਰਬੁਦਤੇਧਰਚ
 ਕਢੇਗਾਸਰਬਜੋਤਨਾਮੇਕੀਚੇਗਾ॥੨॥ਸਰਬਉਪਾਇਗੁਰੂਸਿਰਮੋਗਾਭੁਗਤਕਰ
 ਉਪਗਲਾਗਉਤੇਗਾਨਾਮੁਰਤਉਚਾਹਉਤੁਸ੍ਰਭੰਗਾਨਾਮੁਦੁਰਾਇਚਲੈਸੇਚੋਗਾ॥੩॥
 ਪਤਿਖੋਈਬਿਖਅੰਚਲਪਾਇਸਾਚਨਾਮਰਤਉਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ॥ਜੋ
 ਕਿਛੁਕੀਨਸਿਪ੍ਰਭੂਰਜਾਇ॥ਭੁੰਮਾਨੈਨਿਰਭਉਮੇਰੀਮਾਇ॥੪॥ਕਾਮਨਚਾਹੈਸੁ
 ਦਰਭੋਗਾਪਾਨਫੂਲਮੀਠੇਰਸਭੋਗਾਖੇਲੈਬਿਗਸੈਤੋਤੋਸੋਗਾਪ੍ਰਭਸਰਣਗ
 ਤਕੀਨਸੋਹੇਗਾ॥੫॥ਕਾਪ੍ਰਪਹਿਰਸਿਆਧਿਕਸੀਗਾਮਾਟੀਫੂਲੀਰੂਪਬਿ
 ਕਾਰੁਆਸਾਮਨਸਾਬਾਧੋਬਰਾਨਾਮੁਬਿਨਾਸੁਨਾਘਰਿਬਾਰੁ॥੬॥ਗਾਛੁਹੁਪੁ
 ਤੀਰਾਜਕੁਮਾਰੁਨਾਮਭਟਉਸਚੁਦਉਤਸਵਾਗਾਪ੍ਰਿਉਸੇਵਉਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮਅਧ
 ਗਾਗੁਰਸਬਦੀਬਿਖਤਿਆਸਨਿਵਾਰੁ॥੭॥ਮੋਹਨਮੋਹਿਲੀਆਮਨਮੋਹਿ॥
 ਗੁਰਕਸਬਦਪਛਾਨਤੋਹਿ॥ਨਾਨਕਰਾਢੇਚਾਹਹਿਪ੍ਰਭਦੁਆਰਿ॥ਤੇਰੇਨਾਮੁਸੰਤੋਖੈ
 ਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੮॥੧॥ਜਗਤਕਉਆਹੈਵਿਖਿਆਰੂਪਵਿਸਟਾਖਾਵਦਹੈ
 ਇਕਪਰਮੇਸਰਕਉਨਹੀਜਾਣਦਾਜੇਤ੍ਰੇਨਾਮਕੋਵਿਸਾਰਦੇਹੈਨਸੋਸਭਭੁੰਕੈਪ੍ਰਪ
 ਤਹੋਤੇਹੈਏਹਮਨਜੋਹੈਸੋਅਨਿਤਪਦਾਰਥਾਨੁਦਉਰਦਾਹੈਗੁਰਮੁਖਸੂਠੀਪ੍ਰੀਤ
 ਕੋਤੇਰਤੇਹੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧਜੋਹੈਨਸੋਵਿਖਕੇਬਜਰਭੁਰਹੈਨਾਮਤੇਬਿਨਗੁਣਕਾਅ
 ਚਾਰਨਹੀਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾ॥੧॥ਏਹਸਰੀਰਰੇਤਕਾਘਰਹੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧਘੁਮਨਘੇਰਹੈਸ
 ਰੀਰਬੁਦੇਬੁਦੇਹੈਉਪਜਤੇਬਿਨਸਤੇਹੈਮਾਤਾਪਿਤਾਕੀਬੰਦਸੇਸਰੀਰਰੂਪੀਚਕ੍ਰੁ
 ਅਜੇਤਮਹਾਰਾਜਦੀਇਸਦੇਵਿਚਹੈਸੋਨਾਮਕਰਕੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੀਹੈ॥ਸਰਬਜੋ
 ਉਪਵਹੈਨਗੁਰਕੇਸਬਦਕਰਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤੇਹੈ॥੨॥ਤਤੇਗੁਰਮੁਖਭਗਤਕਰਤੇਹੈ॥
 ਗੁਰਾਦੀਚਰਨੀਲਗਤੇਹੈਜੋਨਾਮਨੂਵਿਸਾਰਤੇਹੈਸੋਈਚੋਰਹੈਜੋਸਚੇਨਾਮਨਾਲਰ
 ਤੇਹੈਸੋਈਪਤਿਸਿਉਆਪਣੇਘਰਜਤੇਹੈਜੋਕਛੁਹੀਦਾਹੈਸੋਵਾਹੁਗੁਰੂਦੀਰਜਾ
 ਇਵਿਚਹੀਦਾਹੈਜੋਵਾਹੁਗੁਰੂਦਭੈਮੰਨਦੇਹੈਨਸੋਈਨਿਰਭਉਹੀਦੇਹੈਨ॥੪॥ਤੁਸੀ
 ਜੋਇਸਤੀਅੰਸੁਦਰਭੋਗਚਾਹੁਦੀਅੰਹੋਪਾਨਫੂਲਤੁਹਾਨੂਮਿਠੇਲਗਦੇਹੈਨਜਿਨ
 ਦੇਅੰਦਰਵਿਖਿਆਦੀਪ੍ਰੀਤਹੈਸੋਈਖੋਟੇਹੈਨਤੁਮਾਰੇਸਾਥਰਸਭੋਗਕਰਕੇਜੋਵਿ
 ਗਸਤਹੈਸੋਸੋਗਾਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਹੋਦਾਹੈ॥੫॥ਅਤੇਅਸੀਨਰਾਇਣਨਾਮਕੋਉਪਾਸਕਰੇ
 ਉਸਕਾਕੀਅਭੁਲਮਾਨਤੇਹੈਤੁਸੀਬਸਤਰਪਹਿਰਤੀਅੰਹੋਸੀਗਾਰਕਰਤੀਅ

ਤੇ ਏਹ ਸਗੋਂ ਰਜੇ ਮਾਈ ਕਾ ਵਿਕਾਰ ਰੂਪ ਹੈ ਇਸ ਕੀ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾ ਕਰ ਕੇ ਮਨ ਤੁਹਾ ਬੁਧ
 ਦੁਆ ਹੈ ਨਾ ਮਤੇ ਬਿਨ ਘਰ ਬਾਰ ਸਾਂਗ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਹੇਰਾ ਜਕੁ ਅਰ ਹੇ ਪ੍ਰੀਤ ਅਨੁ ਤੁਸੀਂ ਰਜੇ
 ਪਾਸ ਜਾਵਹੁ ਪਰ ਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਹੁ ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਸਵਾਰਹੁ ਪਰ ਮੇਸਰ ਕੇ ਸੇਵਹੁ
 ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਅਧਾਰ ਕਰਹੁ ਤੇ ਗੁਰਾ ਦੇ ਸਬਦ ਕਹਿ ਵਿਖਿਆ ਕੋਤਿ ਆਗੋ ॥
 ਮੇਹਣੀ ਜੋ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਤਿਸ ਨੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਮੋਹ ਲਿਆ ਹੈ ਗੁਰਾ ਦੇ ਸਬਦ ਕਰ ਕੇ ਤਿਸ
 ਨੂੰ ਮੇਧ ਛਾਣਤਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਹਿਦੈ ਹੈ ਨ ਤਿਸ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਮੇਧ ਲੋਤਾ ਹੈ ਜਿਨ
 ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਸੋ ਪਰ ਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਕਰਿ ਸੰਤ ਬੇਗੈਨ ਸੋ ਵਿਸਿਓ ਕਰ
 ਸਹੁ ਕੋ ਨਹੀ ਚਾਹਿ ਤੇ ਹੈ ॥੮॥ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਮੋਹਣੀ ਆਗੇ ਪਾਸ ਗਈ ਅ
 ਹੇਰਾ ਜਾ ਜੀ ਸਾਧਕੋ ਮੋਹਨੇ ਵਾਸ ਤੇ ਹਮ ਗਈ ਥੀ ਸਾਧੂ ਨੇ ਹਮ ਕੋ ਮੋਹਨ ਕਰ ਲੀਅ
 ਚਲੇ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਸਾਧੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਹੁ ਉਨ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਇਸਤੁ ਆਵਹੀ ਹੈ
 ਤਾਰਾ ਜਾਨੇ ਅਪਨੀ ਰਾਣੀ ਕਿ ਕਹਾ ਪਹਿਲੇ ਤੁਮ ਜਾਓ ਸਾਧੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰ ਅਓ ॥
 ਮੇਧੀ ਛੇਜਾ ਉਗਾ ਰਾਣੀ ਮੋਤੀ ਅੰਦਾ ਬਾਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਭੇਟਾ ਲੈ ਕਰ ਆਈ ਅਇ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗੇ ਰਖਿਆ ਇਕ ਮੁਠ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਕਹਿ ਓ
 ਨੇ ਏਹ ਮੋਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਫੇਰ ਲੇਜਾਵੇ ਰਾਣੀ ਕਹਿ ਅਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਏਹ ਮੋਤੀ ਬੁਝੀ
 ਮਤੀ ਹੈਨ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਇਨ ਮੋਤੀ ਅੰਨ ਲਾਨਹੀ ਨਿਭਣਾ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਨਾ
 ਲਾਨਿਭੇਗਾ ਸਾਧੂ ਕੋ ਲਧਨ ਬਹੁਤ ਹੈ ਏਹ ਵਚਨ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਸੁਣ ਕੇ ਸਭ ਸੰਗ ਕੀ ਅੰ
 ਜੋ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਸਨ ਤਿਨ ਨੂੰ ਪਰੇ ਕਰ ਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਤੇ ਰਾਣੀ ਗਿਰ ਪਈ ਬੁਝੀ ਪ੍ਰ
 ਰਬਨ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਮੇਤੇਰੀ ਸਰਨ ਆਈ ਹੋ ਮੇਰੀ ਗਖਿਆ ਕਰ ਰਖ ਲੈ ਮੈਨੂੰ
 ਮੇਅਨਾ ਬਹਾਂ ਅਤੇ ਦੀਨਾ ਤੁਸੀਂ ਦੀਨਾ ਨਾਥੋ ਸੰਤ ਸਾਮਰਥ ਹੋ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੇ
 ਰੇ ਘਰ ਲੜਕੀ ਹੋਈ ਨੂੰ ਦੇ ਬਰਸ ਹੋਏ ਹੈਨ ਲੜਕੀ ਹੋਈ ਸੀ ਮੇਧ ਤੁਕਾ ਹਿਦੀਆ ਹੇ
 ਰਾਜਾ ਮੇਰੇ ਘਰ ਪੜਭਾਇਆ ਹੈ ਪਰ ਚਾਰ ਬਰਸ ਤੁਸੀਂ ਲੜਕੇ ਦੇ ਮੁਹ ਨਾ ਹੀ ਲਗਣਾ
 ਅਤੇ ਏਹ ਛੁਲ ਮੇਰਾ ਜੇਨਾ ਲਇਸ ਵਾਸਤੇ ਕੀਆ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜਾ ਮੁਝ ਕੋ ਛੋਡ ਕੇ ਹੋਰ ਰਾ
 ਣੀ ਪਾਸ ਨਾਂਜਾਵੇ ਤੁਸੀਂ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਗਿਆਨੀ ਹੋ ਮੇਰਾ ਪੜਦਾ ਫਕਣਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੁਝੀ ਹਿ
 ਤ ਹੈ ਸੰਤ ਚਿੰਤਾ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇ ਤੇ ਹੈ ਲੋਕ ਪਰ ਲੋਕ ਦੀ ਰਾਣੀ ਕੀ ਦੀਨਤਾ ਸੁਣ ਕੇ ਮਹਾਰਾ
 ਜਾ ਦਿਅਲ ਨੇ ਕਹਾ ਪਰ ਮੇਸਰ ਸਰਬ ਸਕਤਿ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸਾਮਰਥ ਹੈ ਚਹੇਤ ਇਸਤ੍ਰੀ
 ਕਾ ਪੁਰਖ ਕਰੇ ਪੁਰਖ ਕੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਰ ਦੇਵੇ ਤੁਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕਰ ਮਹਾ
 ਰਾਜ ਕੇ ਭੋਖਕਾ ਜੋ ਸੰਤ ਸਾਧੂ ਆਵੇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਛੁਲ ਨਹੀ ਕਰਨ ਭੋਖ

ਮੇਅਲੇਖੈ ਕਿਸੀ ਕਪੜਾ ਨਹੀ ਉਥਲਣਾ ਇਸਲੜਕੇ ਕੋ ਤੁਲਾਵੈ ਮੇਇਸਲਾ
 ਕਰਵਾਓ ਲੜਕੀ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰ ਉਤਰੇ ਉਸਲੜਕੀ ਕੇ ਅੰਗ ਸਕੁਲੜਕੀ ਅਕੇ ਨਜ
 ਰਾਮਾਏ॥ ਰਾਂਟੀ ਨੇ ਲੜਕੇ ਕੋ ਇਸਨਾਨ ਕਰਾਇਕੇ ਜਿਤਨੇ ਮੋਤੀ ਬੇਅਰਭੂਖਣ ਬੇ
 ਸਕੁਦਾਨ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਰਾਜਕੁਵਰ ਕੇ ਲੋਕਰ ਬਾਬੇ
 ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇਲਗੀ ਅਤੇ ਰਾਂਟੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਮੁੱਠਾ ਜਤੋ ਰਾਸਦਕਾ ਮੇਨੁ ਏਹੁ ਪੁਤ੍ਰ
 ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਇਸਕੇ ਆਪਣਾ ਸਿਖ ਕਰੀਏ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਸਤਿਨਾਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ
 ਦੀਆ ਤਾਂ ਰਾਂਟੀ ਘਰ ਆਈ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੈ ਸਾਬਾਬਾਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਣੀਦਾਸੀ ਤੇ
 ਸਾਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਬੰਦੀ ਹੋਈ ਥੀ ਤੇਰੇ ਰੁਕਰਕੇ ਮੇ ਬੇਟਾ ਕਹਿਆ ਬਾ
 ਜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬੇਟਾ ਕਰਦੀਆਂ ਏਹੁ ਬਾਤੁ ਰਾਜੇ ਸੁਣਕਰ ਬਹੁ ਪੁਨਦਾਨ ਕੀਏ
 ਅਤੇ ਆਪ ਪੈਰਾਂ ਥੀ ਨਿਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਸ ਆਇਆ ਆਇਰਾਜੇ ਨੇ ਮਥਾ
 ਟੇਕਿਆ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਪਦੇਸ ਕਰੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥
 ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਗਦ ਮਨ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਸਿਰਕੇ ਲੇਖਨ ਪੜ੍ਹੈ ਏ
 ਆਣਾ ॥ ਦਰਗਹਿ ਘੜ੍ਹੈ ਤੀਨੇ ਲੇਖਾ ਖੋਟਾ ਕਾਮਨ ਅਵੈ ਵੇਖਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇਵੇ
 ਚਰੁ ਪਾਹੋਇ ॥ ਖਰਾਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਕਾਜੀ ਕੂੜ ਬੋਲ ਮਲਖਾਇ ॥
 ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਵੈ ਜੀਆ ਘਾਇ ॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨਜਦੈ ਅੰਧਾ ॥ ਤੀਨੇ ਉਜੜੇ ਕਾਬੀ
 ਧਾਸੇ ਜੋਗੀ ਜੋ ਜੁਗਤ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਣੈ ॥ ਕਾਜੀ ਸੋ ਜੋ ਉਲਟੀ
 ਕਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਚਰੈ ॥ ਆਪਤ ਰੈ ਸਗ
 ਲੇ ਕੁਲਤ ਰੈ ॥ ੨ ॥ ਦਾਨ ਸਵੈ ਦਸੋਈ ਦਿਲ ਧੋਵੈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸੋਈ ਮਲਖੋਵੈ ॥
 ਪੜ੍ਹਿਆ ਬੂਝੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਰੁ ਦਰਗਹਿ ਕਾਨੀਸਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਕਾਇ
 ਅਜੇ ਸਗੀਰੈ ਸੋ ਏਹੁ ਕਗਦੈ ॥ ਅਤੇ ਮਨ ਜੋ ਹੈ ਜੋ ਇਸਕੇ ਉਪਰ ਪਰਵਾਨਾ ਲਿਖਿ
 ਆਹੁ ਆਹੈ ਜੋ ਇਸਕਾ ਲੇਖੈ ਸੋ ਪ੍ਰਥਮੇਯਾ ॥ ਇਸਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਮਾਤਾ
 ਕੇ ਗਰਭੁ ਮਹਿ ਏਹੁ ਜੋ ਆਪਣੀ ਚਤੁਰਾਈ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸਿਰਕੇ ਲੇਖ ਲਿਖੇ ਪੈ ਪਰ ਜੋ
 ਅੰਦਰੁ ਖਰਾਹਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਕਿਮਿਆਵਤਾ ਹੈ ਜੈ ਜੇਰਾ ਜਾਵੇ ਦੁਆਰੇ ਟਕਸਾਲ
 ਘੜੀ ਦੀ ਹੈ ਸੁਇਨੇ ਰੁਪੇਤਾਂ ਬੇਕੀ ਜੇਨਾ ਵਿਚੋ ਖਰਾਹਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਕੀਮਾਵਦਾ ਹੈ ॥
 ਇਸੇ ਤਰਾ ਤਿਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਮਨੁ ਖਹੈਨ ਇਕਤਾਮਸੀ ਹੈਨ ਜੋ ਅਤੇ ਪਾਹਿਰ ਜੁਧ
 ਵਿਚ ਗਹਿਦੇ ਹੈਨ ਓਹੁ ਭੀ ਜਪਦਾਨ ਕਰਤੇ ਹੈ ਨਾਮ ਜਪਦੇ ਹੈਨ ਅੰਦਰੁ ਸੁਖ ਹੋਤੇ ਹੈ
 ਏਕ ਰਾਜਸੀ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਸੋ ਭੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਦੇ ਹੈਨ

ਤੁਵੰਤਖਾਦੇਤੋਨ ਸੋਈ ਸੁਧਰੇਤੋਹੈ ਤੇਸਾਤਕੀਜੋਭੁਜਨਵਾਲੇ ਸਿਮਰਨ ਵਾਲੇਹੈ
 ਨੇਸੋਭੀਜੋਅੰਦਰ ਉਨਕੇਅਭੁਮਾਨਨਹੀਹੁੰਦਾਤਾ ਸਰਬਨੁਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪਜਾਣਤੇ
 ਤਿਨਓਹ ਸਭਤੇਵਸੇਖਹੈਨਾਅਤੇਜੇਹੜੇਪਖੰਡੀਹੈਨਸੋਕੰਮਨਹੀਆਵਦੇਅਤੇ
 ਜੇਹੜੇਰਾਜਾਹੈਨਤੇਕਾਜੀਹੈਨਨਿਆਉਨਹੀਕਰਦੇਸੋਵਿਖਖਦੇਹੈਨਅੰਤਨੁਨਰਕਾ
 ਵਿਚਜਾਨਗੇਤੇਬ੍ਰਾਹਮਣਜੇਹੜੇਇਸਨਨਕਰਦੇਹੈਨਤੇਜੀਅਨੂੰਦੁਖਦੇਵੇਹੈਨਤੇਪ
 ਰਾਇਆਪਦਾਰਥਲੈਲੈਖਾਵੇਹੈਨਸੋਨਰਕਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਹੈਨ ਅਤੇਜੇਹੜਾਜੋਗੀ
 ਪ੍ਰਾਣਾਦੀ ਸੁਚੇਤਗੀਨਹੀਰਖਦਾਤੇਪਾਖੰਡਕਰਕੇਲੋਕਨੂੰਦਿਖਾਵਦੇਹੈਨਸੋਅਗਿ
 ਆਨੀਅੰਧਹੈਏਹਪ੍ਰਾਣਬ੍ਰਾਹਮਣਹੈਨਜੋਪ੍ਰਾਣਾਕਾਸਮਾਥਾਨਹੀਕਰਤਾਸੋਉਜ
 ਕ੍ਰਮੇਮੁਹਾਵਤਾਹੈਜੇਅੰਦਰਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮੁਹੋਵੈਤੋਤੀਨਹੀਸਫਲਹੈਨ ਬੁਧਵਾ
 ਨਸੋਈਹੈਜੋਆਪਣੀਹਉਮੈਕੀਮੈਲਧੋਤਾਹੈਪੜਿਆਸੋਈਹੈਜੋਗੁਰਦੇਵਚਨਕਹੈ
 ਕਮਾਵਦਾਹੈਜੋਅੰਦਰਸੁਧਹੈਸੋਈਵਸੇਖਹੈਏਹਵਚਨਸੁਣਕੇਰਾਜਾਚਰਨਾਪਰ
 ਚਿਕ੍ਰਪੜਿਆਅਤੇਪ੍ਰਬਥਨਾਜੇਨੇਕੀਤੀਹੋਗੁਰੂਜੀਮੇਰੇਪਰਕਿਰਪਾਕਰੋਮੇਰੇਮਨ
 ਵਿਚਵਿਕਰਬਹੁਤਭਰੇਹੋਏਹੈਨਤੁਸੀਆਪਣੀਮਿਧਰਕਰਕੇਮੇਰੀਮੈਲਕਾਟਕੂਰੋ
 ਤਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਚੇਰਾਜਾਨਾਮਜਪੋਉਤਮਭੋਜਨਤਿਆਰਕਰਕੇਆਏਸੀਤਸਾ
 ਧਕੇਛਕਓਤਾਵਨੀਸਾਹਿਤ ਨੀਰੋਜੋਹਵਨਤਿਨਨੁਬਸਤਰਪਹਿਨਓਅਭੁਮਾਨ
 ਨਹੀਕਰਨ ਅਤੇਸੀਤਾਵਿਚਮੇਰੇਵਿਚਭੇਦਨਹੀਜਾਣਨ ਤਤੇਰੇਸਭਅੰਗਣਬਖਸੇ
 ਜਨਗੇਅਤੇਵਾਹੁਗੁਰੂਵਾਹੁਗੁਰੂਜਪਦੇਗਹਿਣਾਤੇਰਾਕਰਤਭਭਲਾਕਰਦੇਵੇਗਾ
 ਓਹਰਾਜਾਅਗੇਭੀਬਰਕਤਵਾਲਾਸੀਰਯਤਦੇਲੋਕਨੇਬੇਨਤੀਕੀਤੀਹੋਰਾਜਾ
 ਅਸਾਨੁਮੀਦਮਿਲੇਰਾਜਾਨੇਕਾਹਿਦੀਆਜਾਵੇਮੀਹਦਿਤਾਤਾਮੀਹਬਰਸਗਿ
 ਆਇਸਬਤਕੁਰਵਹਾਕੇਲੋਕਪਰਮੇਸਰਨੂੰਕਛੁਵਸਤਨਹੀਜਾਣਦੇਸੇਇਸਪਾ
 ਪਦੇਬਦਲੇਓਹਨਗਰੀਕੋਲੋਕਨਰਕਦੇਅਧਕਾਰੀਸੇਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆਏਹਨਗ
 ਰੀਰਸਤਲਜਾਵੀਹੈਹੁਣਏਹਨਗਰੀਕਾਓਧਾਰਕਰਨਚਹੀਏਤਗੁਰੂਜੀਉਸ
 ਬਗਾਵਿਚੋਉਠਕੇਤਿਨਕੋਹਾਂਦੀਬਿਥਪੁਰਜਾਇਬੈਠੇਇਕਖੇਤਵਿਚਧੂਆਜਾਇ
 ਪਾਇਆਅਤੇਮੀਹਬਰਸਣੇਤੇਹਧਿਗਾਇਆਰਈਯਤਲੋਕਰਾਜੇਪਾਸਜਾਕੇ
 ਪੁਕਾਰੇਹੋਰਾਜਾਜੀਖੇਤੀਆਂਸੁਕਤੀਆਂਹੈਮੀਹਮਿਲੇਰਾਜੇਕਾਹਿਆਜਾਓਮੀਹ
 ਬਰਸੇਗਾਸਭਲੋਕਦੁਰਗਏਜਾਪੰਜਸਤੁਦਿਨਗੁਜਰੇਮੀਹਨਾਪਾਇਆਫੇਰ
 ਲੋਕਪੁਕਾਰੇਫੇਰਭੀਰਾਜੇਕਾਹਿਆਹੁਣਜਾਵੇਮੀਹਬਰਸੇਗਾਲੋਕਗਏਰਾਜੇਨੇ

ਇੰਦਰਕ ਮੰਤਰਪਤ੍ਰਿਆ ਅਗੇਤੋ ਦਸਗੁਨ ਫੋਰਭੀ ਮੀਹਨ ਬਰਸਿਆ ਤਾ
 ਰਈਅਤਕੇ ਲੋਕਨੁ ਰਾਜਕਰਨੇ ਲਾਗਾ ਮੈਤਾਅਪਣੇ ਜੇਹਾ ਬਹੁਤੇਰਾ ਯਤਨਕ
 ਰਹਿਹਾ ਪਰਮੀਉਨ ਹੀਓਦਾ ਰਜੇਨੇ ਜਬਾਬਦਿਤਾ ਸਾਗੀਰਈਯਤ ਰਜੇਤੋਏ
 ਮੁਖਹੋਇਗਈ ਅਤੇ ਜਿਸਕਿਰਸਾਣਦੀ ਖੋਤੀਵਿਰਗੁਰੂਜੀ ਬੈਠੇਸਨ ਚਿਹਕਿ
 ਰਸਾਣਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸਆਉ ਬੈਠਦਾਸੀ ਉਸਪਾਸੋ ਗੁਰੂਜੀ ਬਿਬ ਰਜੇਦੀਖਬਰ
 ਖੁਛਦੇਉਦੇਸਨ ਇਕਦਿਨ ਚਿਹਕਿਰਸਾਣ ਬੈਠਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸਲਗਾ ਸੁਰਨਅਤੇ
 ਕਾਹਿਣਲਗਾ ਬਾਬਾਜੀ ਹੁਣ ਵਡਾ ਕਹਿਰਹੋਇਆਹੈ ਮੀਹਨਹੀਵਰਸਦਾ ਤੇਸਰਾ
 ਦੇਸਉਜੜਜਾਵੇਗਾ ਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਹੁਣੇ ਮੀਹਨਹੀਵਰਸਿਆ ਕਿਅਗੇ
 ਭੀਕਦੀਨਹੀਬਰਸਿਆ ਤਾਉਸਜਟਕਹਿਆ ਬਾਬਾਜੀ ਮੀਹਤਾ ਹੁਣੇਹੀਨਹੀ
 ਵਰਸਦਾ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਅਗੇਮੀਹਕਉਣ ਵਰਸਾਵਦਾਸੀ ਤਾਜਟਨੇਕਹਿਆ
 ਗੁਰੂਜੀਅਗੇਰਾਜਾਮੀਹਵਰਸਾਵਦਾਸੀ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਹੁਣਰਾਜੇਨੁਕਹੋਤਾ
 ਜਟਨੇਕਹਾਜੀਹੁਣਤਾ ਰਾਜੇਨੂੰ ਬਹੁਤਜਾਇਕੋਕਹਿਆਹੈ ਹੁਣਰਾਜੇਪਾਸੋਉਦਕ
 ਛੁਨਹੀਕਿਆਜਾਣੀਵੇਰਾਜੇਨੂੰਕਿਮਹੋਇਆ ਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਕ
 ਈਜੇਤੁਸੀ ਸੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾਨਾਮਸਿਮਰੇਗੇਤਾਮੀਹਵਰਸੈਗਾ ਨਹੀਤਕਦੀ
 ਨਹੀਵਰਸਣਾ ਉਸਜਟਨੇਆਖਿਆਬਾਬਾਜੀ ਸੀਪਰਮੇਸਰਕਿਸਨੁਅਖਦੇ
 ਹਨਤੇਰਹਿਦਾਕੇਹਵੀਜਾਹਿਗਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀਹਸਕੇਕਹਾ ਸੁਣਕਾਈਪਰਮੇਸ
 ਰਜੀਤਾ ਸਭਸਿਸਟਵਿਚਹੈ ਅਤੇਸਾਗੀਸਿਸਟਉਸੇਕੀਏ ਸਰਬਈਹਾਜਰਹੈ
 ਜਿਥੇਅਰਾਧੀਏ ਤਹਾਹੀਮਉਜਦਹੈ ਤਾਉਸਜਟਨੇਕਹਿਆਬਾਬਾਜੀਇਥੇ
 ਤਾਸੀਪਰਮੇਸਰਜੀਨੁਕੋਈਜਾਣਦਾਭੀਨਹੀਜੇਸੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕਉਣਹੈਮੇ
 ਅਜਤੁਹਾਤੋਪਾਸੋਸੁਣਿਆਹੈਜੋਪਰਮੇਸਰਭੀਕੋਈਹੈ ਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਤਾ
 ਹੁਣੇਸੀਪਰਮੇਸਰਪਾਸੋਮੀਹਮੰਗੋਗੇਤਾਹੁਣੇਹੀਮੀਹਬਰਸੇਗਾ ਤਾਉਸਜਟਨੇ
 ਕਹਾਬਾਬਾਜੀਬਿਨਦੇਖੇਪਰਮੇਸਰਕਿਉਕਰਿਜਾਣੀਏ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾਓਹ
 ਦੇਖਣੇਗੋਚਰਾਨਾਹੀ ਤਾਜਟਨੇਕਹਾ ਬਾਬਾਜੀਓਹਕਿਉਕਰਿਜਾਣੀਐਤਾਸੀ
 ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾਈਓਹਕੁਦਰਤਤੇਜਾਣਿਆਜਾਦਾਹੈ ਤਾਉਜਟਨੇਕਹਿਆ
 ਕੁਦਰਤਕਿਆਉਦੀਹੈਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਤੁਕੁਦਰਤਏਹਜਾਣਜੇਹਲ
 ਫੋਰਅਤੇਬੀਜਪਾਉ ਦੇਖਾਂਖੋਤੀਜੀਮੈਗੀ ਯਾਂ ਨਾਜੀਮੈਗੀ ਅਤੇਜੇਤਾਂਤੇਰੀਖੇ
 ਤੀਉਹੀਤਾਂਉਜਾਣੀਜੋਕੋਈਪਰਮੇਸਰਜੀਹੈ ਤਾਉਸਜਟਨੇਕਹਿਆਤੇਰੀ

ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਮੀਹਬਰਸੇਗਾ ਪਰਹਲ ਮੇਵੇ ਨਹੀ ਫਿਰਦਾ ਬਿਨ ਬਾਰਸ ਹੋਏ
 ਤੇ ਤਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਹਲਾਲਿਆਉ ਆਣ ਕਰ ਜਮੀਨ ਵਾਹੁ ਤਾਓ ਜਟਪ
 ਰਜਾਇਕੇ ਹੋਰਨ ਲੋਕ ਪਾਸ ਕਾਹਿਆ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਇਕ ਫਕੀਰਾਇਉ ਕਾਹਿਦਾ
 ਤੁਸੀ ਸੀਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰੇ ਅਤੇ ਜਮੀਨ ਮੇਹਲ ਫੇਰੇ ਬੀਜ ਪਾਵੇ ਖੇ
 ਤੀ ਉਗੀ ਗਈ ਏਹੁ ਬਤ ਸੁਣਕੇ ਸਭ ਲੋਕ ਹਸੇ ਤੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਬੋਧੇ ਕਦੀ ਮੀਹ ਸੇ ਬਿ
 ਨ ਭੀ ਪਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਜਟਨੇ ਆਣ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਕਾਹਿਆ ਹੋ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਲੋ
 ਕ ਹਸਤੇ ਹੈ ਕਹਤੇ ਹੈ ਕਦੀ ਮੀਹ ਤੇ ਬਿਨ ਭੀ ਖੇਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾ
 ਈ ਤੇ ਗੀ ਖੇਤੀ ਜਮਣੇ ਦੇ ਅਸੀ ਜਾਮਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਜਟਨੇ ਗੁਰੂਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਆਖੇ
 ਉਪਰ ਪਚਤਿ ਕਰਕੇ ਹਲ ਲੈਕੇ ਆਇਆ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇਕ ਆਦਮੀ
 ਹਲ ਵਾਹੇ ਦੂਜਾ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਬੀਜ ਪਾਉਂਦੇ ਜਾਓ ਉਨਨੇ ਏਵੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਿਉਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕਹਿਆ ਉਨਾਂ ਦੀ ਗਿਸਨ ਲੋਕਨ ਭੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਏ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਆ
 ਗਿਆ ਹੋਈ ਬਚਾ ਤੁਸੀ ਭੀ ਬੀਜ ਪਾਓ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਵੈ ਤਿਸਨੂੰ
 ਏਹੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੇ ਸੀਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ ਹਲ ਵਾਹੇ ਬੀਜ ਪਾਵੇ ਜਿਤ
 ਨਾਗੀਰਾਂ ਉਸੀ ਸਭ ਨੇ ਬੀਜ ਪਾਇਆ ਜਮੀਨ ਵਾਹਕੇ ਅਤੇ ਸਭ ਪਰਮੇਸਰ ਕ
 ਰੁਜਨ ਕਰਨ ਲਗੇ ਅਤੇ ਕਿਤਨੇ ਕਦਿਨ ਬੀਤੇ ਤਖੇਤੀ ਆਂਭੀ ਉਗੀਆ ਤੁਹਾਜੇਨੇ
 ਏਹੁ ਬਤ ਸੁਣੀ ਇਕ ਸੰਤ ਨੇ ਸਾਧੇ ਵਸਤੀ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖੇਤੀ
 ਆਂਭੀ ਉਗੀਆਂ ਹੋਨ ਏਹੁ ਬਤ ਦੇਖਕੇ ਰਾਜਾ ਗੁਰੂਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਇ
 ਆ ਤਾਂ ਸੀਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਲ ਭੁਲੇ ਖੇਤੀ ਮੇ ਅਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਜਾ ਭੀ
 ਅਤੇ ਵਸਤੀ ਕੇ ਲੋਕ ਭੀ ਸਭ ਇਕ ਕਰ ਹੋਇਕਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਸੇ ਬਰਤ ਕਰ
 ਰਹੇ ਸੇ ਖੇਤੀ ਆਂ ਜੀਮਣ ਕੀ ਆਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਚਾ ਤੁਸੀ ਇਕ ਬੂਟਾ ਪੁਟ
 ਕੇ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਸਹੀ ਜੋ ਬੂਟੇ ਦੇ ਹੇਠ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਓ ਜਟ ਬੂਟਾ ਪਟ ਕਰਿ ਦੇਖਨ ਤਾ ਬੂਟੇ
 ਦੇ ਹੇਠ ਅੰਗਿਆਰ ਹੋਨ ਤਾਂ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤ ਦੇਖਕਰ ਸਭ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਹੋਰਨ ਹੋਇ
 ਗਏ ਅਰਕਾਹਿਣ ਲਗੇ ਵਾਹੁ ਤੇ ਗੀ ਕੁਦਰਤ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ
 ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਭੁਣਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਗਿਆਰ ਤੇ ਖੇਤੀ ਪਕਾਈ ਹੈ ਇਸ ਬਾਤ ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਰਾਜਾ
 ਪਰਜਾ ਗੁਰੂਸਾਹਿਬ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਲਗੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਜਹ
 ਕਹਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਕ ਰੁਜਨ ਬੰਦਗੀ ਹੋਵੈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਰਤਾਪ ਕਰ ਘਰ ਘਰ ਧਰਮ
 ਸਾਲ ਬਣ ਗਈ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਣੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਬਾਣੀ ਕਾ ਦਾਨ ਦਿ

ਤਾ ਸਤਿਨਾਮਕਾ ਚਕਰ ਫੇਰਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਕਾਨਾਮ ਸੁਆਲਿਓ
 ਦੇ ਸਰਖਿਆ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦਇਆ ਧਰਮ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਦਿਤਾਇਆ
 ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਉਥੇ ਤੁਰਨ ਲਗੇ ਤੁਰ ਜੇਨੇ ਸੁਣਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਭਿਆਰ ਹੋਏ ਪੈਨ
 ਰਾਜਾ ਅਭਿਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਅਤੇ ਕਹਾ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਹੁਣ ਤਾਂ ਆਪ ਦੇ ਚਰਨ
 ਦੇ ਪਰਤਾਪ ਕਰਕੇ ਖੇਤੀ ਮਾਂਹੋਈ ਅੰਹੋਨ ਖਿਛੇ ਆਪ ਕੇ ਸਾਡਾ ਕੀ ਹਾਲ ਤੁਧਾ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਿ ਅਕਰ
 ਸਰਬ ਬਿਆਪਕ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕਬਜ਼ ਸਭਿਰ ਨਗੇ ਜੋ ਕਰਮ
 ਕਰੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ ਜਤ ਸਤ ਰਖਣਾ ਜੁਲਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਸਭ ਕਾ ਭਲਾ ਬੰ
 ਛਨ ਪਰਮੇਸਰ ਤੁਹਾਡੀ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਵੰਡ ਖਾਣਾ ਪ
 ਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਹਜਰ ਹਜ਼ੂਰ ਜਣਨਾ ਸਭ ਸੀ ਗਤੁ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਕਰ ਕਤਾ ਹਪ੍ਰਸਤ
 ਤਿਹਾ ਵਲ ਕਰਾਇ ਕਰ ਰਖਣਾ ਇਕਮਨ ਹੋਇ ਕਰ ਹਬ ਜੋੜਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰ
 ਨੀ ਹੇ ਭਗਵੰਤੁ ਹੇ ਸਰਬ ਸਾਮਰਥ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਜੀਵਹ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਮਾਲਕ ਹੈਂ ਆ
 ਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਮੀਹ ਮਿਲੈ ਹੇ ਰਾਜਾ ਹੇ ਰਜੇ ਕਾਰਜ ਹੋਵੇ ਸਭਨੇ ਇਕ
 ਤ੍ਰ ਹੋਇ ਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਸਭ ਕਾਰਜ ਮੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਫਤੇ ਹੋਵੇਗੀ

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਅਰਬ ਦੇਸ ਲਾਜਬਰਦ ਪਾਤਸਾਹ ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਅਰਬ ਦੇਸ ਜੋ ਹੈ ਸੋਕੈ ਸਾਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ
 ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਤੁਹਿ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਤੂੰ ਨੀ ਦਿਖਾਇਲਿਆਂ ਵੇਦੇਹਾ ਤੁਭਾਈ
 ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੋ ਅਕਹਿਦਾ ਹੈ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ
 ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਉ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਮੁਨ ਫਕਦੇ ਸਤੇ ਓਠ ਕਰ ਚਲਦੇ
 ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਅਰਬ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਵਲਾਇਤ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੇੜੇ ਉਸ ਦੇ ਸਦਾ
 ਪਾਤਸਾਹ ਲਾਜਬਰਦ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਆਖੀਦਾ ਹੈਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜੁਲਾਮੀ ਕਰਦਾ
 ਸੀ ਪਰ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਵੇੜੇ ਦੁਖੀ ਹੋਸਨ ਅਤੇ ਜੋਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਸਥਾਨ ਦਾ ਉਸ ਮੁਲਕ
 ਵਿਚ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਿਸਨੂੰ ਗਰਦਨ ਮਰਵਾਂਦੀ ਵਾਸੀ ਦੇਹੁ ਧੰਮ ਉਸ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਬ
 ਹੁਤ ਹੋਰ ਹੀਸੀ ਉਸ ਮੁਲਕ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਸੁਣਕੇ ਬਾਬਾ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਬਾਂਟੀ ਕਰਕੇ ਅਵਾਜ ਹੋਈ ਜੋ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਇਕ
 ਖਿਲਕ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਿਸੋਂ ਪਹਿਨਕੇ ਇਸ ਬਾਦ ਸਾਹੋ ਕਰਾਹਿ ਪਾਓ ਇਸ ਮੁਲਕ
 ਦੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਨ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ

ਜਾਇਕਰ ਸੀਠਾ ਕੁਰਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਦੇਕਿਆ ਤਾਗੁਰਜੀ ਦੇਖੇਤ ਉਸ ਖਿਲਕੇ
 ਰਬਡੀ ਕੁਦਰਤ ਕੇ ਅਖਰ ਲਿਖੇ ਹੁਏ ਹੈਨ ਅਰਬੀ ਤੋਰਕੀ ਫਾਰਸੀ ਹਿੰਦਵੀ
 ਸਹਿਸਕਿਰਤ ਏਹ ਪੰਜਤਰਾ ਕੇ ਅਖਰ ਲਿਖੇ ਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਏਹ ਖਿਲਕਾ ਗਲੇ
 ਪਹਿਨਕਰ ਸਹਿਰਤੇ ਬਾਹਰ ਵਾਹਦੇ ਇਕੋ ਸਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਸਤਦਿਨ ਗੁਜਰ ਗਏ
 ਏ ਬੈਠਿਆਂ ਲੋਕ ਨੇ ਦੇਖ ਕੇ ਕਹਿਆ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਏਹੁ ਕੈਸਾ ਵਰਵੇ ਸਹੈ ਜਿਸ ਕੇ
 ਖਿਲਕੇ ਪਰਤੀਹ ਸੁਪਰੇ ਕੁਰਾਨ ਕੇ ਲਿਖੇ ਹੈਨ ਅਰਚਾਰੇ ਵੇਦਕਾ ਅਰਬ ਭੀ ਲਿ
 ਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਏਹੁ ਦੇਖਕਰ ਲੋਕ ਨੇ ਬਾਦਸਾਹ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਕਹਿਆ ਹੈ
 ਬਾਦਸਾਹ ਜੀ ਇਕ ਅੰਸਾ ਦਰਵੇਸ਼ ਹਮਾਰੇ ਦੇਸ ਇਸ ਸਾਹਿਰੇ ਮੇਂ ਆਇਆ ਹੈ ਜੋ
 ਉਸ ਕੇ ਖਿਲਕੇ ਪਰਤੀਹ ਸੁਪਰੇ ਕੁਰਾਨ ਕੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਰ ਪੰਜ ਭਾਂਤ ਕੇ ਅ
 ਖਰ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾਪਤਸਾਹ ਨੇ ਵਜੀਰ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੇ ਗਲੇ ਖਿ
 ਲਕ ਉਤਰਾ ਲਿਆਵੋ ਤਾ ਵਜੀਰ ਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੋਰ ਦਰਵੇਸ਼ ਏਹੁ ਖਿ
 ਲਕਾ ਅਪਦੇ ਗਲੇ ਤੇ ਉਤਰ ਦੇਓ ਬਾਦਸਾਹ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਬਾਦਸਾਹ ਮੰਗਤੇ ਹੈ ਹੁਰ
 ਮਨ ਹੀ ਮੇਰੂਨ ਬਾਦਸਾਹ ਕਾ ਨਹੀਤ ਉਆ ਪਕੇ ਦੁਖ ਦੇਵੇਗਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਭਾਈ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਉਤਰਤਾ ਹੈ ਤਾ ਉਤਰ ਲੇਵੋ ਇਤਨਾ ਸੁਨ
 ਕੇ ਜਿਤਨੇ ਨਫਰ ਵਜੀਰ ਕੇ ਸਾਥ ਹੈ ਸਨ ਸਭ ਦਉੜੇ ਵਾਸਤੇ ਉਤਰਨ ਕੇ ਓਹ ਖਿਲ
 ਕਾ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰ ਰੰਗ ਭੀ ਉਸ ਕਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਰੀਕਰ ਕੀ ਕੁਦਰਤ ਸੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਗ
 ਲੇ ਪਹਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਉਨ ਤੁਛ ਲੋਕਾਂ ਜਗਤ ਕੇ ਜੀਵਾਂ ਪਾਸੋਂ ਕੈਸੇ ਉਤਰ ਸਕੇ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕੇ ਗਲੇ ਤੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਪਰ ਖਿਲਕਾ ਗਲੇ ਉਤਰੈ ਨਾਂਹੀ ਖਿਰਿਆ
 ਖੀਚਤਾ ਨਾਂਹੀ ਫਾੜਿਆਂ ਫਟਤਾ ਨਾਂਹੀ ਸਭ ਲੋਕ ਅਚਰਜ ਹੋਇ ਗਏ ਬਾਦਸਾਹ ਕੇ ਖ
 ਬਰ ਭੇਜੀ ਵਜੀਰ ਨੇ ਕਿ ਖਿਲਕਾ ਫਕੀਰ ਕੇ ਗਲੇ ਤੇ ਨਹੀ ਉਤਰਤਾ ਬਾਦਸਾਹ ਸੁਨ
 ਕਰ ਬਡਾ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਨੇ ਲਗਾ ਅਰ ਕਹਨੇ ਲਗਾ ਇਹ ਦਰਵੇਸ਼ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਇਸ ਕੋ ਦ
 ਰੀਆ ਵਿਚ ਰੋਬ ਦਿਓ ਏਹੁ ਹੁਕਮ ਬਾਦਸਾਹ ਕਾ ਲੈਕਰ ਵਜੀਰ ਨੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਦਰਿ
 ਆਇ ਮੈਥਾਲ ਦਿਤਾ ਬਡਾ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਕੇ ਖਲ੍ਹ ਤੇ ਦੇਖਤੇ ਹੈ ਖੜ੍ਹੇ ਓਹ ਖਿਲਕਾ ਬਾਬੇ ਜੀ
 ਦੇ ਗਲੇ ਕਾ ਭੀਜਾ ਭੀ ਨਹੀ ਰਿਚਕ ਜਲ ਸਪਰਸ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਰਫ ਦੇਵ
 ਤਾ ਨੇ ਦੋਨੋਹਾ ਥੇ ਪਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਉਠਾਇ ਲਿਆ ਅਰ ਚਰਨ ਬੰਦਨ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦ
 ਰਿਆ ਦੇ ਕਨਰੇ ਪਰ ਬੈਠਾਇਆ ਖੁਆਜੇ ਨੇ ਸਭ ਲੋਕ ਦੇਖਕਰ ਅਚਰਜ ਹੋਇ ਗਏ
 ਬਾਦਸਾਹ ਕੇ ਖਬਰ ਭੇਜੀ ਫਕੀਰ ਪਾਨੀ ਮੈਂ ਰੁਬਤ ਭੀ ਨਹੀ ਤਾਪਤਸਾਹ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿ

ਆ ਲਕੜੀਆ ਇਕਰੀਆ ਕਰਕੇ ਫਕੀਰਕੋ ਅਗਨਮੰਜਲਾਇਦਵੇ ਤਵਜੀ
 ਰ ਲਕੜੀਆਂ ਕੇ ਬਡੇਬਡੇ ਅੰਬਰ ਇਕਠੇਕਰਕੇ ਬਾਬੇਨਨਕਜੀਦੇ ਉਦਾਲੇਜੋੜ
 ਕਰ ਅਗਲਗਾਈ ਤਾ ਬਾਬੇਨਨਕਜੀਦੇ ਅਗਨਦੇਵਤਨੇਚਰਨਬੰਦਨ ਕੀਤੀ
 ਏਕੋਰੇਮਕੋਭੀਸੇਕ ਨਹੀਲਗਾ ਬਾਬਾਜੀ ਬੈਠੇਹੈ ਸਾਵਧਾਨ ਹਜਾਰਮਣ ਲਕੜੀ
 ਆਜਲਕਰ ਰਾਖਹੋਇਗਈਆ ਏਹੁਖਬਰਪਾਤਸਾਹਕੋਪਹੁਚੀ ਕਿਸਤਾਦਿਨ
 ਅਗਬਲਦੀਰਹੀਉਸਦਰਵੇਸਕਾ ਏਕਵਾਲਭੀਨਹੀਜਾਲਿਆ ਏਹਸੁਨਕਰ
 ਬਾਦਸਾਹਨੇਕਹਾ ਏਹਫਕੀਰਕੋਈ ਚੇਟਕੀਹੈ ਅਬਾਇਸਫਕੀਰਕੋ ਬਡੇਉਚੇ
 ਮਕਾਨਤੇਗਿਰਾਇਦੇਓਤਬਵਜੀਰਨੇ ਇਕਬਡੇਉਚੇਪਹਾੜਕੋਉਪਰਤੇਧਕੇਲ
 ਦੀਆ ਤਬਪਵਨਦੇਵਤਨੇ ਬਾਬਾਜੀਕੋ ਏਕਸਿੰਘਾਸਨਪਰਬਿਠਾਇਦੀਆਬਹੁ
 ਤਸੁੰਦਰਫੁਲੇਕੀਸੇਜਾ ਬਿਛੀਹੈ ਤਿਸਪਰਬੈਠੇਹੈਏਹੁਦੇਖਕੇ ਬਡੇਅਚਰਜਹੋਏ
 ਵਜੀਰਾਂ ਕਹਿਆ ਹੋਪਤਸਾਹ ਫਕੀਰਅਬਭੀਜੀਦਾਹੈਏਹੁਸੁਨਕਰਬਾਦਸਾਹਬਡੁ
 ਅਚਰਜਮੇਆਇਆ ਅਰਕਾ ਏਹੁਹਿੰਦੂ ਬਡਾ ਨਟਕਚੇਟਕਵਾਲਹੈਬਾਦਸਾਹ
 ਨੇਕਹਾਹੋਵਜੀਰ ਇਸਫਕੀਰਕੋ ਇਕਬਡੁਖਾਤਖੇਦਕੋਉਸਮੈਪਾਇਦੇਵੇਅਤੇਉ
 ਪਰਉਸਦੇਪਬਰਪਾਇਕੇਦਬਦੇਓਵਜੀਰਨੇਉਸੀਤਰਾਂਕੀਆ ਸੈਕੜੇਮਣਦੇਪ
 ਬਰਪਾਇਕਰਦਬਾਇਦੀਆ ਅਪਨੇਅਪਨੇਪਾਂਰਕੋਚਲੇਆਏ ਸਭਲੋਕਾਨੇ
 ਏਹੀਅਪਨੇਜੀਅਮੇਠਨੀਕਿਆਬਏਹੁਦਰਵੇਸਨਹੀਬਚੇਗਾ ਅਗਲੇਭੁਲਕਮੈ
 ਬਾਬਾਨਨਕਜੀਸਾਵਧਾਨਬੈਠੇਹੈ ਏਹਦੇਖਕਰਬਾਦਸਾਹਨੇਕਹਾ ਮੇਰੇਹੂਬਰੋਗਰਦ
 ਨਮਰੋ ਤਵਜੀਰਨੇਪਕੜਕੇ ਮਰਿਆ ਸਸਤ੍ਰਬਾਬਾਜੀਕੋਲਗੇਨਹੀ ਬਾਦਸਾਹ
 ਬਡੇਗੁਸੇਮੈਆਇਆ ਅਤੇਕਹਾ ਇਸਕੋ ਸੂਲੀਦੇਓ ਜਬਸੂਲੀਕੋ ਨਜੀਕਗੁਰੂ
 ਜੀਕੋਲੇਗਾਏਤਬਸੂਲੀਹਰੀਹੋਇਗਈ ਤਬਸਭਵਜੀਰਨੇ ਮੰਤ੍ਰੀਆਨੇਮਿਲਕ
 ਰਕਹਾ ਹੋਖੁਦਾਇ ਏਹੁਕਿਆਸਰਾਰਹੈ ਬਡਾਅਚਰਜਹੈਇਸਫਕੀਰਕੋ ਕਿਤਨੀ
 ਸਜਾਇਭਈਹੈ ਬਾਦਸਾਹਕੋਖਬਰਭਈਲੋਕਾਂਕਹਿਆਜੀਅਸੀਤਾਬਹੁਤੇਰਾ
 ਆਪਣੇਜਹਾਕਰਰਹੇਹਾਂ ਓਹਫਕੀਰਮਰਤਾਨਹੀਨਉਸਕੋਗਲੇਤੇਚੋਲਾਹੀਮਿ
 ਲਤਾਹੈਤਾਬਾਦਸਾਹਕੋਪਾਸਜੋਵਨੀਉਮਰਕੋਅਰਭੁਲੇਭੁਲੇਲੋਕਬੈਠੇਬੈਠੇਨੇ
 ਕਹਾਬਾਦਸਾਹਸਲਾਮਤ ਏਹੁਕੋਈਮਾਨੁਖਨਹੀਏਹਤੇਆਪਖੁਦਾਇਹੈਜੇਭੁੰਨ
 ਟਪੜਨਸਾਮਰਥਹੈ ਜਿਸਕਾਫੁਰਮਾਨਪੈਣਪਾਣੀਅਗਨੀਭੀਮਾਨਤਾਹੈ ਏਹਮ
 ਨੁਖਕੋਕਰਤਬਨਾਹੀ ਇਧਰਤੇਏਹੁਆਉਧਰਭਾਈਬਾਲਤੇਮਰਦਾਨਨੇ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀ ਤੀਜੀ ਸਰੋਪਾਤਿਸਾਹੁ ਇਸ ਬਾਦਸਾਹ ਨੇ ਅਸੀ ਬਿ
 ਦਬੀ ਕਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇ ਸਜਾਇ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਏ ਤੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾ
 ਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਏਹੁ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਉ ਭਾਣੀ ਕਰਤਾਰ ਸਾਈ ਭ
 ਲੀ ਗਲ ॥ ਕਰੇ ਸੁਚਰੀ ਮਾਨ ਦੂਜੀ ਗਣਤਲਹ ॥ ਸਨੁ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ
 ਇਨ ਨੂ ਭਲੇ ਮਾਰਗ ਲਗਾਵਣਾ ਜੋ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਇਨਾਂ ਦੀ ਮਤ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ
 ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਿਸੀ ਸੁਭਾਵ ਪਰ ਏਹੁ ਚਲਵੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ
 ਜਿਨਾਂ ਦੀ ਤਰਫ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਨਾਂ ਦਾ ਵਾਲਾ ਵਿਗਾਨ ਹੀ ਕੋਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਸੀ ਉਸ ਦੇਹ
 ਜਿਸ ਦਾ ਤੂੰ ਰਖਵਾਲਾ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਉਣਾ। ਇਤਨ ਕਹਿ ਦੇਹੀ ਸਨ ਤਾਪਤ ਸਾਹ
 ਉਨ ਆਪਣੀ ਸਭਾ ਦੇ ਲੋਕ ਸਮੇਤ ਆਣ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਪਇਆ ਕਰੇ ਹੇ
 ਦਰਵੇਸ ਮੈਨੇ ਤੇਰੀ ਬਹੁਤ ਬਿਅਦਬੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਖਤ ਬਖਸੀਏ ਕੀ ਬਦ ਕੀ ਬਦ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਾਮਣੇ ਆਣ ਖੜੋਤਾ ਮੈ ਤੁਹਾਡੀ ਬਡੀ ਅਵਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਸ ਵਿਲਾਇ
 ਤੋ ਕੋਰ ਖਲੋਣਾ ਨਹੀ ਤੇ ਖੁਦਾ ਕੇ ਗਜ ਬਸੇ ਗਰ ਕਹੇ ਇਜਾਵੇਗੀ ਕਈ ਤਰਾਂ ਕੀ ਅਭੇਦ
 ਅਗੇ ਧਰੀਆ ਬਾਦਸਾਹ ਦਾ ਰੰਗ ਸਫੈਦ ਹੋਇ ਗਇਆ ਬਡਾ ਭੈ ਕਰਕੇ ਦੀਨ ਅਤੇ
 ਅਤੁਰ ਹੋਇਆ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਕੋ ਬੰਦਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਹੇ ਮੈ ਬਡਾ ਤਕਸੀਰੀ
 ਹੋ ਆਪਕ ਮੁੜ ਕੇ ਬਖਸੀਏ ਤੁਸੀ ਸਿਤੋ ਖੁਦਾਇ ਕਾਰੂ ਪਹੇ ਗੁਣ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਹੋ
 ਪੀਰ ਦੇ ਪੀਰ ਹੋ ਅਕੇ ਆਪ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਹੋ ਜਿਉ ਆਪਕੀ ਮਾਗਿਆ ਹੋਵੇਗੀ
 ਤਿਵੇਗੀ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਫੇਰ ਕਿਸੀ ਕੀ ਅਵਗਿਆ ਨਹੀ ਕਰਉਗਾ ਮੁੜ ਕੇ ਆਪਕੀ
 ਖਬਰ ਨਹੀ ਸੀ ਅਣ ਜਾਣ ਪਣੇ ਵਿਚ ਅਵਗਿਆ ਹੋਈ ਹੈ ਮੇਰੇ ਬੀ ਮੇਰੇ ਕਰੇ ਮੇ
 ਰੇ ਉਪਰ ਮੇਰੇ ਗੁਨਾਹ ਬਖਸੀਏ ਬਡਾ ਦੀਨ ਹੋਇ ਕਰ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ
 ਤਉ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਜੀ ਬਡੇ ਦੀਨ ਦਾਇਆਲ ਕਿਰਪਾ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਤਿਸਨੂੰ ਦੀਨ ਦੇ ਖਕ
 ਰ ਕਹਿਨੇ ਲਗੇ ਹੋ ਬਾਦਸਾਹ ਤੁਬ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਬਖਸ ਸਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਕਰ ਆਦਮੀ
 ਅਕੇ ਮਾਰਨ ਛੋਡ ਦੇਹ ਨਹੀ ਤਾ ਦੇ ਜਕ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰ ਹੈ ਧਰਮ ਦਾ ਨਿਆਉ
 ਰਿਆ ਕਰ ਜੁਲਮੀ ਮਤ ਕਰਹਿ ਤਾਲਾਜ ਬਰਦ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਸੀਤ ਜੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕ
 ਰਨੇ ਕਰ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਚਰਨੀ ਹਥ ਲਵਣੇ ਕਰ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਇਕ ਤਿਣ ਕਾ ਤੇੜਨ ਕੀਸ
 ਕਤ ਨਹੀ ਰਹੀ ਹੋਰ ਜੋ ਕੁਛ ਕਹੇਗੇ ਸੋਈ ਮੈ ਕਰਾਂਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਸਤ ਨਾਮੁ ਕਾ ਸਿ
 ਮਰਨ ਕਰਨ ਅਪਨੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਦੇਗ ਚਲਾਓ ਨਿਗਾਭੁ ਖਾਕੋਈ ਨਾਹ ਹੋਗੀ ਬਗੁਰ
 ਬੇਕੀ ਪਾਲਨ ਕਰਨੀ ਖੁਦਾ ਨੂ ਯਾਦ ਰਖਣਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਆਜ ਜਲੋ ਕਾ ਦੀ ਪਰਵਰਸ

ਕਰਨੀ ਪਾਪ ਗੁਨਾਹ ਕਰਨੇ ਛੋੜ ਦੇਵੇ ਬਾਦਸਾਹ ਨੇ ਸਭ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮਨ ਕੇ ਗੁਰੂ
ਕਾ ਮੁਹੀ ਦਹੋਇਆ ਕੋਈ ਕਸਮ ਗੁਰੂ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਰਹੇ ਸਿਮਰਨ ਸਤਨਾਮੁ ਕਾ
ਜਹਾ ਕਹਾ ਉਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਵੇ ਨੇ ਲਗਾ ਪੀਰ ਕਰ ਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਮਨ ਦੇ ਰਹੇ ਲੋਕ ਕੁਖ
ਨੀਗਾ ਪਿਆਸਾ ਕੋਈ ਨ ਰਹੇ ਦੁਖੀਆ ਦੀ ਨ ਕੋਈ ਨ ਰਹਿਆ ਸਭ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਜਹਾ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਸ ਫੈਲ ਰਿਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੇ ਚਲਦੇ ਰਹੇ

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਉਪਲਖਤੀਆ ਕੋ ਪਰਥਾ ਏ ਚਲੀ ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਉਜੜਾ ਵਿਚਿ ਹੀ ਚਲੇ ਗਏ ਕਿਤੇ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਵੜੀਏ ਨਾ
ਹੀ ਅਤੇ ਜੇ ਕਦੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਭੁਖ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਰੇ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਕਿ ਉਕਰਿ ਗੁਜਰ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨ ਕਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਭ ਕੁਛ ਜਾਣ ਦੇਹੋ ਤਏ
ਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਜਾਇ ਖੜੇ
ਸਿਧਾ ਹੀ ਚਲਿਆ ਜਾਹੁ ਇਸ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਉਪਲਜਤ ਖਤਰੀ ਰਹਿ ਦੇਹੈ ਨਾ
ਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਇਥੇ ਆਵੇ ਦੇਹੈ ਨ ਤਿਨ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਅਰਥ ਖਵਾਉ ਦੇਹੈ ਨ ਪਰ
ਸਦ ਅਤੇ ਨੀਗੇ ਨੂੰ ਬਸਤਰ ਭੀ ਦੇਵੇਹੈ ਨ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਜੰਟੇ ਨ ਲਹਿੰਦੁ ਮੁਸਲਮਾਨ
ਜੇ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਮਹਲ ਗੇਗਾ ਸੋਈ ਤੇਰੀ ਪੈਰੀ ਆਂਟ ਪੜੇਗਾ ਕੋਈ ਰੁਪਿਆ ਕੋਈ ਕ
ਪੜਾ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਕੋਈ ਰਕ ਤੇਰੇ ਅਗੇ ਰਖ ਲਗੇ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪੁਛੇਗਾ ਭੀ ਨ
ਹੀ ਜੇ ਤੂੰ ਕਿਥੇ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰਕਿ ਸਦਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਤੇਰਾ ਨ ਉਕਿਆ ਹੈ ਅਰ
ਜੇ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਅਣ ਕੇ ਕਰੇਗਾ ਸੋਈ ਏਹੁ ਆਖੇਗਾ ਜੇ ਮੈ ਆਪਣਾ ਸਰ
ਬ ਸਹੀ ਅਗੇ ਤੇਰੇ ਲਿਆਰਖਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਪਾਸੋਂ ਖੁਸੀ ਲੈ ਕਰ ਸਹਿਰ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਵਹਿਆ ਤਾਂ ਜਾਇਆਂ ਹੀ ਨ ਲ ਲਗੀ
ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਪੁਜਾ ਹੋਣ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਾਥ ਸਹਿਰ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਦੇ ਜਾਵਣ ਨਾਲਿ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਇਆ ਤਾਂ ਰੁਪਯੇ ਪੈਸੇ ਕਪੜੇ ਕਈ ਪਰਕਾਰ
ਦੀ ਮਾਇਆ ਲੈ ਕੇ ਮਰਦਾਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਪਾਸ ਲੈ ਆਇਆ ਸਭ ਕੁਛ
ਗੁਰੂ ਕੇ ਅਗੇ ਲਿਆ ਰਖਿਆ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸਦੇ ਹਸਦੇ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਕਿੰਨਾ ਆਂਦਾ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
ਆਂ ਹੋ ਸਤ ਗੁਰੂ ਆਪ ਕੇ ਬਚਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਾਥੀ ਸਹਿਰ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋ
ਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੀ ਆਵਿ ਚਏਹੁ ਕਹਿਆ ਜੇ ਏਹੁ ਕਪੜੇ ਪੈਸੇ ਰੁਪਯੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਚਰਨ ਪਾਸ ਲੈ ਜਾਵਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਲੈ ਆਂਦੇ ਨੀ

ਤਾ ਤੁਲਾ ਕੀਤਾ ਹਈ ਪਰਏਹ ਅਸਾਨੂੰ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਅਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ
 ਹੁਣ ਇਨਾਨੁ ਕਿਆ ਕਰੀਏ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਸਬਕੁ ਛੁ ਸੀਪਰਮੇ
 ਸਰਜੀਕੇ ਅਰਥ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਦੇਂਦਾ ਜਾਹ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਸਭ ਕੁ ਛੁ ਸੀਪਰਮੇ ਸੁਰਜੀਕੇ
 ਅਰਥ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਪੁਨਕਰ ਦਿਤੀਆਂ ਤਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਪਾਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ
 ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਨਾਮਕ ਸਦਕਾ ਸਿਖਾਵੇ ਮੁਹਿ ਪਾਵਦਾ ਹੈ ਅਰਤੇਰੇ ਅਰਥ ਸਿਖਾਨੂੰ ਮ
 ਨੀਦਾ ਹੈ ਤਉ ਆਪਨੂੰ ਭੀ ਉਸਭਾਵੁ ਭੁਗਤ ਦਾ ਫਲਕੁ ਛੁ ਪਹੁਚ ਦਾ ਹੋਯਾ ਨਹੀ ਪ
 ਹੁੰਦਾ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਬਹੁ ਬਿਸਵਾਸ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਤਿ ਸਪਰ ਇਕ ਸ
 ਬਦ ਕਹਿਆ ਗਉੜੀ ਰਾਗੁ ਵਿਚ ॥ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੇ ਪੁਤ ਪਾਇ ॥ ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਭਈ ਜਲ ਨਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਜਨ
 ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜੀਨ ਮਿਲਿਆ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਹਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਿਉ ਮਿਲ ਬਿਛਰੇ ਗਉੜੀ ਤੁਲਗਾਵੈ ॥ ਕਾਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਪਿਰਾ ਪਰਿਆਵੈ ॥
 ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਹਰ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸਾਰੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਸੈ ਜਲ ਪਾਰਾ ॥ ਨਰ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਦੇਖ ਪਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੩ ॥ ਨਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਮਾਇਆ ਧਨ ਖਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਗਲਾਏ ॥ ਨਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾ
 ਧ ਪਗਚਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇ
 ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ॥ ਫੇਰ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥ ਪੂਜਾ ਦਾ ਖਾ
 ਣਾ ਮੇਸਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਵਿਖਾਧੀ ਪਚਦੀ ਨਹੀ ਤੈਸੇ ਹੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਧਨ ਖਾਧਾ ਨਹੀ ਪਚਦਾ
 ਅਤੇ ਜੇਹੜਾ ਅਤੇ ਪਹਿਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰੇ ਰਾਤਾ ਦੇ ਨ ਭੁਗਵੰਤ ਦਾ ਭੁਜਨ
 ਕਰਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਖਾਵੇ ਆਪਣਾ ਤਮਾਨ ਕਰੇ ਹਰ ਕੋਈ ਜੀਵ ਜੋ ਅਵੇਤਿ ਸਨ
 ਲਖੁ ਸੀਰਹੇ ਅਰਬੋੜਾ ਅਹਰ ਕਰੇ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਰਹੇ ਉਸਨੂੰ ਪਚਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜੇਹੜਾ
 ਭੁਜਨ ਬੰਦਗੀ ਨ ਕਰੇ ਅਤੇ ਪਲੇ ਬੰਨੇ ਲਾਲਚ ਹਰੀ ਜਦਾ ਲਾਲਚ ਕਰੇ ਪੂਜਾ ਦੀ ਚੀ
 ਜ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੰਡ ਕੇ ਨਾ ਖਾਏ ਉਸਨੂੰ ਵਿਖਵਤ ਰੋਲ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਭੁਭਾਂ ਅਗਨ ਕ ਕੀਤੁ
 ਬਲਦਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਇਕ ਛੁਨ ਪਾਣੀ ਦਾ ਚਿਸਾ ਵਿਚ ਪਾਵੀਏ ਤਾ ਚਿਪਾਣੀ ਭੀ ਦਗ ਧੋਜ
 ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅਗਨ ਭੀ ਬਲ ਦੀ ਗਹਿਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਨ ਬੋੜੀ ਹੋਵੇ ਤੇ ਪਾਣੀ ਬਹੁਤਾ ਪਾਵੀ
 ਏਤਾ ਅਗਨ ਸਭ ਬੁਝ ਜਾਦੀ ਹੈ ਤਿਸੀਤਰਾ ਜੋ ਕੋਈ ਪੂਜਾ ਦਾ ਧਨ ਗੁਰੂ ਕੀ ਗੁਰਦੁਆ
 ਰੇ ਕੀ ਮਾਇਆ ਮਿਠੀ ਜਾਣ ਕੇ ਚਾਹਨਾਲ ਖਾਵੇ ਹੈ ਨ ਸੋ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇ ਹੈ ਨ ਅਤੇ
 ਉਨਵਾਸ ਤੇ ਅਗਨ ਰਕਤੀ ਤਿਆਰ ਹੈ ਇਸ ਲੋਕ ਵਿਚ ਦੁਖ ਭੀ ਪਾਵਦੇ ਹੈ ਨ

ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੇ ਅਗਾਧ ਨੂਚਲੇ ਜਾਵੇ ਸੋ ਇਕ ਬਡੀ ਉਜੜਾਵੇਰ ਕਿਤਨਾ ਦੇਨ
 ਹੀ ਚਲੇ ਗਏ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰਾਇਸ ਉਜੜਾ
 ਵਿਚੋਂ ਕਢੇਗਾ ਕਿ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਢੇਗਾ ਅਸੀਂ ਇਸ ਉਜੜਾ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਗੇਜੀ
 ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਲਾਇ ਸਾਨੂੰ ਮਾਰ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
 ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਕਿਛੁ ਨਹੀਂ ਆਵਦਾ ਤੂੰ ਓਦਰ ਨਹੀਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਜਿ
 ਥੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਚਿਤ ਆਵਦਾ ਰਹੇ ਓਸ ਅਸਥਾਨ ਵਿਚ ਸਦਾ ਹੀ ਵਸਤੀ ਹੋ
 ਓਹ ਉਜੜਾ ਨਹੀਂ ਜੀਥੇ ਪਰਮੇਸਰ ਭੁਲ ਜਾਵੇ ਓਹ ਵਸਤੀ ਨਹੀਂ ਉਜੜਾ ਹੋਵੇ ਹੋਮ
 ਦਾਨਿਆ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਬੜੇ ਬੜੇ ਸਿਧ ਸਾਧਕ ਤੇਤੀ ਕਰੋੜ ਦੇਵਤੇ ਅਰ
 ਜੋਗੀ ਸਰ ਢੰਢ ਤੇ ਰਹੇ ਹੋਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
 ੧ ॥ ਦੇਵਾ ਤਿਆ ਵਰਸਨ ਕੇ ਤਾਈ ਦੁਖ ਭੁਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤ
 ਮਾਹਿਰ ਚਿਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭੁਏ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਕਾਰਣ ਸਾਹਿਬਾ ਰੰਗ ਰਤੇ ॥
 ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਅਨੰਤ ਕਹਣ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੋਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰ
 ਘਰ ਮਾਹਿਲ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਛੋਰੁ ਵਲਾਇ ਤੇ ਸਗਏ ॥ ਪੀਰ ਪੈਕੀ ਬਰਸਾ ਲਿਕਸਾ
 ਦਿਕ ਛੋੜੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ ॥ ੨ ॥ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਜੁ ਸੁਖੁ ਰਸਕਸ ਤਜੀ ਅਲੇ
 ਕਾ ਪੜ੍ਹ ਛੋੜੇ ਚਮੜ ਲੀਏ ॥ ਦੁਖੀਏ ਦਰਦ ਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਭੁਏ
 ੩ ॥ ਖਲੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ ਚਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੁਤ ਧੋਤੀ ਕੀਨੀ ॥ ਤੁਸਾਹਿ ਬੁ ਹਉ ਸ
 ਗੀਤੇ ਰਾਖੁ ਵੇਨ ਨ ਕਜਾ ਤਿਕੈ ਸੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰ
 ਦਾਨਿਆ ਮਾਇਆ ਦੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਬਣਨ ਹੀ ਆਉਦੀ ਇਸੇ ਤ
 ਰਾਮ ਨੁਖਤੀ ਬਾਣੀ ਬਿਨ ਕੀਮਤ ਹੀ ਆਉਦਾ ਪਰ ਤੂੰ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਆਖ ਕੇ ਰਬ ਬ
 ਬ ਜਾਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰਾ ਘਟ ਭੁਖ ਨਾਲ ਮਿਲਿ ਗਇਆ
 ਹੋ ਮੇਰਾ ਬਾਬ ਨਹੀਂ ਵਜਾਇ ਸਕਦਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀਂ
 ਤੈਨੂੰ ਮਰਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇ ਪਰ ਤੂੰ ਹੁਸੀ ਆਰਹੇ ਹੋ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇ
 ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਹੁਸੀ ਆਰਹੇ ਹੋ ਮੈਥੋਂ ਹੁਣ ਤਰਨ ਦੀ ਭੀ ਸਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਜੀ ਤਾ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਹੁ ਫਲ ਤੇੜ ਕੇ ਖਾਇ ਲੇਹੁ ਪਰ ਰਜ ਕੇ ਖ
 ਈ ਪਲੇਨ ਬੰਨੀ ਜੇ ਪਲੇ ਬੰਨੇਗਾ ਤਤੁੰ ਜਣੇਗਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭੁਲਾ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਅੱਖ ਵਾਇਕੇ ਕਿਉਂ ਮਾਰ ਦੇਹੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸ ਕੇ ਕਹਿਆ ਨਾਮਰਦਾਨ ਤੇ
 ਗੀ ਭੁਖ ਹੁਣ ਵੇਹੋ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਅਕਦੀਆਂ ਖਖੜੀਆਂ ਲਗਾ ਤੇੜੇ ਤੇੜ ਖਾਵਨ

ਓਹਖਰੀਆਂ ਸੁਫਲਾਅਹੈ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਫਲਮਿਠੇ ਲਗ ਖਾਵੇਭੀ ਅਰਪਲੇਭੀ ਬੰਨ
 ਵਾਜਾਵੇ ਰਜਕੇਖਾਧਿਓਸ ਪਲੇਭੀ ਬੰਨਲੀਤੇਸਜਾ ਅਗਲੇਦਿਨ ਭੁਖਲਗੀਓਸ ਤਦੁ
 ਪਾਤਾਹੀ ਕਢਕੇ ਲਗਾਖਾਵਣ ਤਾਮਰਦਾਨਾ ਖਾਵੇਆਂਹੀ ਨਾਲ ਫਹਿਪਿਆਅ
 ਰਲਗਾਹਥਪੈਰ ਮਾਰਣ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੈਨੂੰ ਕਿਅਹੋਇ
 ਗਾਇਆਹੈ ਕਿਤੇ ਕਲਵਾਲੇਫਲ ਖਾਵਣ ਲਗੇ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਤੁਸਾਜੇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਫਲਖਾਇਕੇ ਪਲੇਨਾਂ ਬੰਨੀ ਅਰਮੇਨੂੰ ਕੰਬਖਤੀ ਨੇਜੋ
 ਘੋਰਿਆ ਮਿਠੇਜੋਲਗੇ ਆਹੇ ਤਰਜਕੇਖਾਧੇਭੀ ਅਤੇ ਪਲੇਭੀ ਬੰਨਲੀਤੇ ਜਾਂ
 ਹੁਣ ਭੁਖਲਗੀ ਤਾਮੇਖਾਵਣ ਲਗਾ ਖਾਵੇਆਂਹੀ ਨਾਲ ਫਹਿਪਿਆਹਾਂ ਹੁਣਮੇ
 ਰ ਬੁਰਾਹਾਲ ਹੋਇਗਾਇਆਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੈਨੂੰ ਬੁਰਾਕੀ
 ਤਾਹੈ ਸਾਨੁਪੁਛਦੋਤਾਂ ਸਹੀਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਲਵਾਲੇਫਲ ਮੇਖਾਵਾਂ ਕੇਨਾਂ ਖਾਵਾਂਓ
 ਹੁਅਕਦੀਆਂ ਖਖੜੀਆਂ ਬਿਖਫਲਹੈਸਨ ਬੁਰਨਪਾਇਕਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲ
 ਹੋਏਹੈਸਨ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਧੰਨਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿਹੈ ਹੇਪ੍ਰਭੂਜੀ ਤੁ
 ਸੀਜਗਤਦੇ ਈਸਰਹੋਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਖਨਹੀਤੇਹਭੀ ਨਹੀਬਿਆਪਦੀ ਅਤੇਮੇਤਾਂਮ
 ਰਦਾਹਾਂ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੈਨੂੰ ਮਰਨਨਹੀਦੇਦੇ ਤਕੜਹੋਹ
 ਜੇਮਰੇਗਾ ਤਾਜਿਵਾਲ ਲਵਾਂਗੇ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਤਾਹੁਣਮ
 ਰਦਾਹਾਂ ਮੇਨੁਰਾਜੀਕਰੋ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇ ਅੱਕਦਾ ਫਲਤੇੜ ਕੇ ਆਪਣੇਹਈ ਮਰ
 ਦਾਨੇਨੂੰਦਿਤਾ ਤੇਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਖਾਹੁ ਜਦਮਰਦਾਨੇ ਖਾਧਾ ਤਾਰਾਜੀਹੋਇ
 ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਆਖਣਲਗਾ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਮੇਨੁਤੁਸਾਂ ਆਪਣੇਪਾਸਭੀਗਧਿਆਤੇ
 ਮੇਰੀਭੁਖਤੇਹੁਤਸਾਦੁਰਨਕੀਤੀ ਤੇਮੇਨੁਭੁਖਨੇਅਕਾਵਣਾਹੋਇਆ ਤੇਮੇਨੁਤੁ
 ਸਾਕਿਸੇਵਸਤੀ ਵਿਚ ਮੰਗਣਭੀ ਨਹੀਜਾਣਦੇਵਣਾਹੋਇਆ ਤੇਨਾਕਿਸੀਕਾਤੁ
 ਸਾਲੇਵਣਾਹੋਇਆ ਨੇਮੇਰੀਭੁਖਤੁਸਾਦੁਰਕਰਨੀਹੋਈ ਮੇਰੀਤੇਰੇਨਲਕਿਉ
 ਕਰਰਹਾਇਸਹੋਵੇਜੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੇਰੇਨਲਸਾਭਾ ਕੰਮਹੈ
 ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਨੂੰ ਆਪਜੇਹਾਕਰਲੇਵੇਜੇ ਮੇਅਹਥਨਾਂ ਖਾਵਾਤੇ
 ਮੇਨੂੰਸਾਂਤਪ੍ਰਪਤਹੋਵੇ ਨਹੀਤਾਂ ਮੇਨੂੰਜਬਾਬਦੇਹੁ ਜੇਮੇਆਪਣੇਘਰਜਾਂਵਾ ਤਾਗੁ
 ਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੇਰੇਪਰਮੇਰੀ ਬਹੁਤਖੁਸੀਹੈ ਤੂੰਵਿਦਿਆ ਕਿਉਮੰ
 ਗਦਾਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਹੁਣਤੂੰਮੇਨੂੰ ਵਿਦਿਆਹੀ ਦੇਹੁਜੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀ
 ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਕਿਵੇਰਹੋਭੀ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਤਦਰ

ਇਨਹਾ ਜੇਮੇਰੀਭੁਖਦੁਰਕਰੇਜੀਜੇਤੋਰ ਅਹਾਰਹੋਸੇਮੇਰੀਭੀਅਹਾਰਹੋਵੇਜੀ
ਜਿਥੇਤੁਸੀਭੁਗਤਕਰਦੇਹੋਪਰਮੇਸਰਦੀਉਥੇਹੀਮੈਤੁਹਾਭੇਪਾਸਹੋਵਾ ਅਤੇਤੋਰਦ
ਰਸਨਕਰਦਾਰਹਾਜੀਤੁਇਤਨੀਆਂਵਸਤੂਮੈਨੂੰਦੇਵੇਤਾਮੈਤੇਰੇਨਲਰਹਾਂਜੀ
ਤੁਗੁਰੂਜੀਬਚਨਕੀਤੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਦਤੈਨੂੰਖੁਧਿਆਲਗੇਤਾਚਿਟਾਖਬਲ
ਜੋਘਾਸਹੁੰਦਾਹੈਉਸਨੁਘੋਟਕੇਤੇਵਿਚਨਿਮਦੇਪਤਰ ਰਲਾਇਕੇਮਹੀਨਕਰਕੇਸਾ
ਫਕਰਕੇਪੀਵੇਤਾਤੇਰੀਭੁਖਦੁਰਹੋਜਾਵੇਗੀਅਨਜਦਾਅਹਾਰਹੋਇਜਾਵੇਗਾ
ਅਤੇਤੋਰਤੂੰਮੇਰੇਅੰਗਸੰਗ ਰਹੇਗਾਤੂੰਛੂਹਜਾਵਦਾਹੈਮੈਨਹੀਤੈਨੂੰਛੂਹਦਾ ਤਾਮ
ਰਦਾਨੇਹਥਜੋਰਕੇਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਏਕਿਆ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾ
ਨਿਆਨਿਹਾਲਤੁਨਿਹਾਲਹੋਇਆ ਤਾਮਰਦਾਨੇਨੂੰਸਭਸੋਝੀਹੋਇਗਈਤਾਮਰ
ਦਾਨਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਲਗਾ ਰਹਿਣ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਜਿਥੇਕੋ
ਈਵਸਤੀਆਵੇਗੀਉਥੇਤੈਨੂੰਪ੍ਰਸਾਦਿਖਵਾਇਲਿਆਕਰਾਗੇਤੂੰਤਕੜਾਹੋ॥
॥ਆਗੇਸਾਖੀਇਕਸਿਖਨਾਲਹੋਈ॥

ਗੁਰੂਜੀਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ: ਇਕਗਿਰਾਂਓਵਿਖੇਜਾਇਬੈਠੇਉਥੇਇਕਸਿਖਰਹਿਦਾਸ
ਓਹਸਿਖਜਬਬਾਹਰਆਇਆਤਾਕਿਆਦੇਖੇਜੋਦੋਇਸਤਬੈਠੇਹੈਨਅਰਇ
ਕਬੈਠਾਸਬਰਗਾਵਦਾਹੈਉਸਸਿਖਦਾਮਨਸਬਦਸੁਣਕਰਬੜਾਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆ
ਉਸਸਿਖਨੇਹਥਜੋਰਕਰਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੋਗੁਰੂਬਾਬਾਨਨਕਜੀਧਰਮਸਾਲ
ਵਿਚਆਪਚਲੀਏਤਿਸਅਸਥਾਨਵਿਖੇਆਪਚਰਨਪਾਵੀਏਸੀਤਾਗੁਰੂਜੀਭੁਈ
ਬਾਲਮਰਦਾਨਉਨਾਸਿਖਦੇਘਰਜਾਇਬੈਠੇਅਤੇਓਹਸਿਖਭੀਨਿਰਧਨਸੀਘ
ਰਤੇਜੇਦਿਨੇਜੁੜੇਤਾਰਤਨੁਨਜੁੜੇਜੇਰਾਤਨੁਜੁੜੇਤਾਦਿਨਨੁਨਜੁੜੇ ਇਕਸਿਖਇ
ਕਸਿਖਣੀਸੀ ਇਕਉਨਾਦਾਬਾਲਕਸੀਉਨਾਸਿਖਨੇਪ੍ਰਸਾਦਿਕੀਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਉਨਦੇਰੂਰੇਪਾਇਆਅਗਲੇਦਿਨਉਨਪਾਸੋਕੁਛਹੋਇਆਵੈਨਾਹੀ
ਅਰਓਹਸਿਖਸਿਰਪਰਬਾਲਰਖਦਾਸੀਪਰਪਾਹੁਲਨਹੀਲੀਤੀਸੀਤਾਉਸ
ਨੇਆਪਣੇਸਿਰਦੇਵਾਲਮੁਨਾਇਕਰਸੇਲੀਬਣਾਈਅਰਤਿਸਕੇਵੇਚਕਰਗੁ
ਰਾਵੇਅਰਥਪ੍ਰਸਾਦਕੀਤਾਤਉਸਸਿਖਦੀਸਿਖਣੀਅੰਦਰਕਿਸੇਵਸਤੁਲੈਣ
ਵਾਸਤੇਗਈਉਸਦਾਬੜਕਾਚੁਲੇਵਿਚਜਾਇਪਾਇਆਸੜਕਰਮਾਗਰੀਅ
ਜਦਓਹਸਿਖਣੀਬਾਹਰਆਈਤਾਲੜਕਾਮੋਇਆਹੋਇਆਦੇਖਿਆਤਾਸਿ
ਖਣੀਨੈਲੜਕੇਨੁਕਪੜੇਵਿਚਲਪੇਟਕੇਅੰਦਰਪਾਇਛੁਕਿਆਆਪਣੇਭੁਰਤੇ

ਪਾਸਭੀ ਨ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮਤਸਾਧਸੁਣਕੇ ਪਸਾਦਿ ਨਾਪਾਵੈ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇ ਜ
 ਵੈ ਜਾ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਤਾਸੀ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਸਿਖ ਸਦਕਾਰਿ ਲੈ ਗਇ
 ਆ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਚੋ ਕੇਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਸਿਖਣੀਏ
 ਓਹ ਬਾਲਕ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਕਿਤੇ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਸੁ
 ਤਾ ਪਾਇਆ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋ ਸਿਖਣੀਏ ਤੂ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇ
 ਲਿਆਉ ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਗਰੀਬ ਨਵਾਜ ਓਹ ਤਾ ਹੁਣ ਸੁਤਾ ਪਾਇਆ
 ਹੈ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਸਿਖਣੀਏ ਉਸ ਬਾਲਕ ਦਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਸਿਖ
 ਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਉਸਦਾ ਨਾਉ ਲਾਲਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੋ
 ਬਚਾ ਲਾ ਲਿਆ ਤੂ ਬਾਹਰ ਆਉ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਇਤਨੇ ਹੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲਿ ਓਹ ਬ
 ਲਕ ਖੇਡਦਾ ਖੇਡਦਾ ਅੰਦਰੋ ਬਾਹਰ ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇ
 ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾ ਓਹ ਸਿਖ ਸਿਖਣੀ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਅ
 ਏ ਪਏ ਅਰੁ ਕਹਣ ਲਗੇ ਜੋ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤਾ ਟੋਰਿ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਨ
 ਸਿਖਾ ਪਾਸੋਂ ਕੁਛ ਹੋਇ ਆਵੈ ਨਹੀ ਤਾ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਲੈਚਲੇ ਤਾਸੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖ ਓਹ ਬਾਲਕ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗਰੀ
 ਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਤਾ ਸੁਭ ਕਿਛੁ ਮਨੁ ਮੈ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖ
 ਤੂ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਅਗੇ
 ਆਣ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਛਿਆ ਕਿਉਰੋ ਬਾਲਕ ਤੈਨੂੰ ਮਾਈ
 ਪਿਉ ਟੋਚਦੇ ਹੋਨ ਪਰਤੂ ਚਕੀ ਪੀਸੇਗਾ ਅਰੁ ਪਖ ਕਰੇਗਾ ਪਾਣੀ ਭਰੇਗਾ ਅਗਨਿ
 ਰਤ ਕਾਰੀ ਕਰੇਗਾ ਤਾ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਖਸਮ ਕੀਰ ਜਾਇ
 ਹੋਵੈਗੀ ਸੋ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ਪਰਜੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੋਲੜਕੇ ਤੂ
 ਖਾਵੇਗਾ ਕੀ ਅਰਪਹਿਨੇਗਾ ਕੀ ਅਤੇ ਕੀ ਮਕੇਹੜਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾ ਲੜਕੇ ਨੇ ਕਹਿਆ
 ਹੋ ਗੁਰੂਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਖਵਾਓਗੇ ਸੋ ਖਾਵਾਗਾ ਜੋ ਪਹਿਨਾਓਗੇ ਸੋ ਪਹਿਨਾਗਾ ਅਤੇ ਕੀ
 ਮਜੇਹੜਾ ਦਸੋਗੇ ਸੋ ਕਰਾਗਾ ਜਿਥੇ ਰਖੋਗੇ ਤਿਸੀ ਜਗਾ ਰਹਾਂਗਾ ਜਬ ਤੁਹਾਡਾ ਮੁ
 ਲਖ ਗੀਦਿਆਂ ਤਾ ਉਮੈਨੂੰ ਕਿਸੀ ਬਤ ਮੈ ਕੋਈ ਉਜਰਨਹੀ ਏਹ ਬਾਤ ਲੜਕੇ ਕੀ
 ਸੁਨਕੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਧੰਨ ਹੈ ਤੂ ਹੋਸੀ ਨਿਰਕਾਰਜੀ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਏਹ ਬਾਰਤ ਦੇ
 ਸੁਭਾਵ ਸਤ੍ਰੇ ਵਿਚ ਹੋਵਨ ਤਾ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਤੇਰੀ ਬੜੀ ਮਿਹਰ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇ ਫੇਰ ਭੀ
 ਧੰਨ ਹੈ ਸਾਡੇ ਅੰਗਣਾ ਵਲ ਨਹੀ ਦੇਖਦਾ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਕਈ ਬਾਰਤ ਆਖਨੇ

ਹਾ ਹੇਭਗਵੰਤ ਏਹ ਬਾਰਤ ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਹੋਵੇ ਏਹ ਬਾਰਤ ਨਹੋਵੇ ਧੰਨ ਹੋਤੁ ਸੀ ਹੋਸਿ
 ਕਰਜੀ ਸਾਡੇ ਦੋਸਾ ਵਲ ਨਹੀ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਏਸ ਲੜਕੇ ਕੋ ਦੇ
 ਹ ਬਤ ਬੁਝਾਈ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕਹੋਗੇ ਸੋ ਮੈਨੂ ਕਬੂਲ ਹੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਮੇਸਾ ਸੁਭਾਵ ਸਾਨੂ
 ਭੀ ਮਿਲੇ ਤੇਰੇ ਘਰੇ ਜੋ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਅਸੀ ਖੁਸੀ ਹੋਕਰ ਪਰਮਾਣ ਕਰੀਏ
 ਇਹ ਪਾਰਬਨ ਸੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਜਗਤ ਦੇ ਜੀਵ
 ਦੇ ਭੁਲੇਵਾਸਤੇ ਸੀ ਸਾਰੀ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨ ਕੇ ਖੁਸੀ ਹੋਵਨ ਤੇ ਹੋਕਰ ਨਾ
 ਕਰਨ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਨਾ ਸਿਖ ਨੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਉ
 ਸ ਲੜਕੇ ਦੇ ਪਰਥਾਇ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ ॥ ਹਾ ਗੁਮਾਸਤ ਮਹਲਾ ॥ ॥
 ਮੁਲਖ ਗੀਦੀ ਲਾਲ ਗੋਲ ਮੇਰਾ ਨਉ ਸਭਾਗਾ ਗੁਰਕੀ ਬਰਨੀ ਹਟ ਬਿਕਾਨ ਜਿ
 ਤੁਲਾਇਆ ਬਿਤੁਲਾਗਾ ॥ १ ॥ ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ
 ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ १ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਲਾਲੀ ਪਿਉਲਾਲ ਮੇਰਾ ਹਉਲਾਲੇ ਕਾ ਜਾਇਆ
 ॥ ਲਾਲੀ ਨਾਚੇ ਲਾਲਾ ਗਾਵੇ ਭਗਤ ਕਰ ਉਤਰੀ ਨਾਇਆ ॥ ਪੀਅਹਿ ਤਪਾਣੀ ਅਣੀ
 ਮੀਰਾ ਖਾਹਿ ਤਪੀਸਣ ਜਾਉ ॥ ਪਖ ਫੇਰੀ ਪਉ ਮਲੋਵਾ ਜਪਤ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਨਉ ॥ ਲੂ
 ਟਹਰਾ ਮੀਨ ਨਕਲਾਲ ਬਖਸਹਿ ਤੁਧ ਦ੍ਰਿਸ਼ੀਆਈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦ ਦਇਆ ਪ
 ਤਿਵਾਤਾ ਤੁਧਾਵਿਣ ਮੁਕਤ ਨਪਾਈ ॥ ੪ ॥ १ ॥ ਏਹ ਸਬਦ ਸੁਣਕਰਿ ਓਹ ਸਿਖ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਨ ਨੂ ਸਤ ਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦਿਤਾ ਅ
 ਰਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਦਸਵੇਂ ਪਗੁਰੂ ਕੇ ਨਮਿਤ ਦੇਣਾ ਆਏ ਸਿਖ ਸੀ
 ਤਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗੇ ਨਾਮ ਜੋ ਪੈਗੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਤ ਭੀ ਬਰਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਪਰਲੋ
 ਕ ਦੇਵੇ ਸਉਰਨਗੇ ਓਹ ਸਿਖ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਉਥੇ ਚਲਕੇ ਇਕਾ ਸਿਖ ਦੇ ਘ
 ਰ ਆਇ ਰਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲ ਇਕ ਸਿਖ ਦੇ ਘਰ ਚਲਣਾ ਹੈ ਸਭ ਸਾ
 ਧਾ ਕੋਲੋ ਏਹੀ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਤ ਦੇ ਮਿਲੇਦਾ ਕਿ ਆਫਲ ਹੋਵੇ ਉਸ ਦਾ ਦਰਸਨ ਭੀ
 ਕਰਦੇ ਚਲੀਏ ਤਾਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਮਹਾਰਾਜ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਆਪ ਦੀ ਰਜਾ
 ਇਹੈ ਤਿਸੀ ਪਾਸੇ ਚਲਦੇਹਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਦੇ ਜਾਵੇ ਉਸ ਦੇ ਡੇਰੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਜਾਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾ ਓਹ ਸਿਖ ਹਬਜੇੜ ਕੇ ਮਹਾਰਾਜ ਗੁਰੂ ਨ
 ਨਕ ਜੀ ਪਾਸੇ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦਸੋ ਜੀ ਸਾਧਾ ਮਿਲੇਕਾ
 ਕਿ ਆਫਲ ਹੋਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖ ਅਗੇ ਭੀ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਛ ਦਾਸਿ
 ਆਹੈ ਕਿ ਨਹੀ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਸੀਤ ਆਵਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਜੇੜੀ ਸੇ

ਵਾਸਰਦੀਹੋਜੀਕਰਦਾਹਾਂ ਅਤੇਪੁਛਦਾਭੀਹਾਂ ਜੋਕੋਈਕੁਛਦਸਦਾਪੈਕੋਈਕੁਛਦਸ
 ਜਾਦਾਹੈਮੇਰੀਨਿਸਾਨਹੀਹੋਦੀਤਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਸੁਣਭਾਈਸਿਖਸਾਧਮਿਲੇਕਫਲ
 ਤੈਨੂੰਭਲਕੇਮਲੂਮਹੋਵੇਗਾਅਤੇਤੂੰਵਾਹਿਗੁਰੂਆਖਕੇਫਲਨੇਅਸਥਾਨਵਿਰਜਾਇ
 ਕੇਜੀਗਲਮੇਜਾਇਪੁਛੀਜੋਭਾਈਸਾਧਮਿਲੇਕਕਿਆਫਲਹੈਅਤੇਜੋਕੋਈਉਥੇਹੋ
 ਵੇਗਾਜੋਤੇਰੀਨਿਸਾਕਰੇਗਾਅਤੇਜੋਤੇਰੀਉਥੇਨਿਸਾਨਹੀਹੋਵੇਗੀਤਾਤੂਫੇਰਿਅਸਾਡੇ
 ਪਾਸਆਇਜਾਵੀਜਾਂਭਲਕਹੋਇਆਤਾਓਹਸਿਖਉਥੇਗਾਇਆਜਦਜਾਇਕੇਦੇਖੇਤ
 ਇਕਜੋੜਾਕਾਉਕਾਉਣੀਦਾਬੈਠਾਹੈਸੀਹੋਰਉਥੇਕੋਈਭੀਨਹੀਤਾਓਹਸਿਖਦੇਤਿਨ
 ਘੜੀਆਬੈਠਕੇਉਠਿਆਇਆਆਇਕੇਸੀਬਾਬੇਜੀਪਾਸਬੈਠਤਾਬਾਬੇਜੀਪੁਛਿ
 ਆਕਿਉਭਾਈਸਿਖਤੇਰੀਨਿਸਾਹੋਈਹੈਯਾਂਨਹੀਹੋਈਤਾਉਸਸਿਖਨੇਕਹਿਆਗੁ
 ਰੂਜੀਉਥੇਤਮਨੁਖਕੋਈਨਹੀਸੀਇਕਜੋੜਾਕਾਵਾਕਾਬੈਠਾਸੀਮੇਰੀਨਿਸਾਕਿਸਪਾ
 ਸੋਹੋਵੈਜੀਤਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾਈਸਿਖਭਲਕੇਤੂੰਉਥੇਫੇਰਜਾਵੀਜਾਭਲਕਹੋ
 ਇਆਤਾਸਿਖਫੇਰਉਥੇਗਾਇਆਜਾਇਕਰਦੇਖੇਤਾਬਗਲਿਆਕਾਜੋੜਾਬੈਠਾਹੈਅ
 ਰਮਨੁਖਕੋਈਭੀਨਹੀਸੀਤਾਦੇਇਤਿਨਘੜੀਆਬੈਠਕੇਸਿਖਗੁਰੂਜੀਪਾਸਮੁਖੁਆ
 ਇਆਮਥਾਟੇਕਕੇਬੈਠਤਾਗੁਰੂਜੀਨੈਪੁਛਿਆਕਿਉਭਾਈਸਿਖਤੇਰੀਨਿਸਾਅਜ
 ਹੋਈਹੈਕਿਨਹੀਹੋਈਤਾਉਸਸਿਖਨੇਕਹਿਆਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਉਥੇਇਕਜੋੜਾਬ
 ਗਲਿਆਦਾਅਜਬੈਠਾਸੀਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਾਭਲਾਭਾਈਸਿਖਤੂੰਭਲਕੇਫੇਰ
 ਉਥੇਜਾਵੀਤਾਓਹਸਿਖਸਿਦਕਵਾਲਹੈਸੀਅਤੇਪ੍ਰੇਮੀਸੀਗੁਰੂਕਹੁਕਮਮੰਨਕੇਭ
 ਲਕੇਫੇਰਗਾਇਆਉਥੇਹੀਜਾਇਕੇਦੇਖੇਤਾਇਕਜੋੜਾਹੋਸਾਦਾਉਥੇਬੈਠਾਹੈਤਾਸਿ
 ਖਦੇਖਕੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਪਾਸਉਠਆਇਆਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੈਪੁਛਿਆਕਿਉਭਾ
 ਈਸਿਖਅਜਤੇਰੀਨਿਸਾਹੋਈਹੈਕਿਨਹੀਤਾਸਿਖਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਇਕਜੋੜਾ
 ਹੱਸਤੇਹੋਸਣੀਉਥੇਬੈਠਾਹੈਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾਈਸਿਖਕਲਤੂੰਫੇਰਜਾਵੀ
 ਤੇਰੀਨਿਸਾਉਥੇਹੀਹੋਣੀਹੈਤਾਸਿਖਨੇਗੁਰੂਕਹੁਕਮਮੰਨਿਆਫੇਰਉਥੇਗਾਇਆਤਾ
 ਜਾਇਕਰਦੇਖੇਤਾਇਕਇਸੜੀਅਤੇਇਕਪੁਰਖਉਥੇਬੈਠੇਹੈਨਤਾਸਿਖਨੇਉਨਨੂੰ
 ਪੈਰੀਪਉਣਾਕਰਕੇਬੈਠਗਾਇਆਅਰੁਲਗਾਪੁਛਣਜੋਹੋਭਾਈਪਰਮੇਸਰਕੇਲੇ
 ਕੇਸਾਧਮਿਲੇਕਕਿਆਫਲਹੈਤਾਅਗੋਉਸਸਿਖਸਿਖਣੀਨੈਕਹਿਆਸੁਣਭਾਈ
 ਸਿਖਸਾਧਮਿਲੇਕਫਲਤੈਨੂੰਅਜੇਮਾਲੂਮਨਹੀਹੋਇਆਸਾਨੁਤੇਰੇਦਰਸਨਕਾ
 ਏਹਫਲਹੋਇਆਹੈਜੋਅਸਾਡੂਜਨਮਸਵਰਗਾਇਆਹੈਅਸੀਵੇਤੁਹਤਿਅਰੇਪਾ

ਪੀਜੀਵੈਗੈਸਾ ਪਹਿਲੇ ਕਾਉਦੀਜੂਨਸਾ ਦੂਜੇਦਿਨਕਾਵਦੀਜੂਨਤੇਤੋਰਦਰਸਨਕ
 ਸਦਕ ਬਗਲਿਆ ਦੀਦੇਹੋਈ ਤੀਜੇਦਿਨਤੇਰੇਦਰਸਨਦਾਪ੍ਰਤਪ ਬਗਲਿਆ
 ਥੀਹੀਸਹੀਸਣੀਹੋਏਹਾ ਚੌਥੇਦਿਨਤੇਰੇਦਰਸਨਨੂੰਪਾਇਕੇ ਅਸਾਪਾਪੀਆਜੀਵਾ
 ਨੂੰਮਨੁਖਦੇਹਸਵਾਧਾਨਪਾਈਹੈ ਸੁਣਭਾਈਸਿਖ ਓਹਧੀਨਤੇਰਾਗੁਰੂਹੈਜੋਤੇਰੇਦ
 ਰਸਨਕੀਤਿਆ ਅਸਾਪਾਪੀਆਜੀਵਾਦੀਮੁਕਤਭੁਈਹੈ ਪਰਤੂੰਆਪਣੇਗੁਰੂਕ
 ਦਰਸਨਸਾਨੁਕਰਵਾਉਏਹਬਤਸੁਣਕੇਸਿਖਦੇਕਪਾਟਖੁਲਗਏ ਅਰਦਿਬਾਦਿ
 ਸਦਹੋਈ ਤਾਓਹਸਿਖ ਸਭੇਇਕਤੇਹੋਇਕਰਗੁਰੂਜੀਦੀਚਰਨੀਆਇਲਗੇ ਤਾਹੁ
 ਭੁਬਾਬੇਜੀਨੇਉਸਸਿਖਨੂੰਪਾਛਿਆ ਕਿਉਭਾਈਸਿਖ ਅਜੇਭੀਤਿਰੀਨਿਸਹੋਈ
 ਪੈਕਿਨਹੀਹੋਈਤਾਸਿਖਨੇਕਹਿਆਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਤੇਰੀਆਤੂਹੈਜਾਣੇਜੀ
 ਪਰਜੀਪਰਮੇਸਰਮਿਲਿਆ ਤਾਨਿਸਾਦੀਕਿਆਚਲੀਪੈਜੀਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਉਸ
 ਸਿਖਨੂੰਖੁਸੀਕੀਤੀ ਅਤੇਕਹਾਸੁਣਭਾਈਸਿਖ ਪਰਮੇਸਰਪਤਤਪਾਵਨਕਨਾਅ
 ਸਿਮਰਨਕਰੋਅਤੇਕਿਰਤਧਰਮਦੀਕਰੋ ਮਨਤੁਹਾਡਾਨਿਰਮਲਹੋਵੇਗਾ ਸੀਤਾਦੀਸੇ
 ਵਾਕਰਨੀਤੁਹਾਡੀਭੁਗਤਥਾਇਪਵੇਗੀਭੁਜਨਬੰਦਗੀਕਰੋਗੇਤਤੁਹਾਡੇਜਨਮ
 ਜਨਮਾਂਤਰਾਦੇਪਾਪਦੁਰਹੋਵਨਗੇ ਤਾਓਹਸਿਖਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣਲਗੇ
 ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਇਹਤੁਕਪੜੀ ਜੇ ਤੁਧਭਾਵੈਨਾਨਕਾ ਕਾਗਾਹੁ ਹੀਸਕਰੇਹਾ।
 ਏਹਤੁਕਪੜਕਰਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਹੇਭਗਵੰਤਜੇਤੈਨੂੰਭਾਵਦੀਹੈਜੋਈਬਤਹਛੀ
 ਹੋਦੀਹੈ ਤੂੰਚਹੇਤਾਬਡੇਬਡੇ ਪਾਪੀਆਨੂੰਭੀਬਖਸਕਰ ਸਦਗਤੀਦੇਦਾਹੈ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨਾਲਿਹੋਈ॥

ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ ਪੁਰਬਕੀਧਰਤੀਜਾਇ ਪਰਗਟਹੋਏ ਤਾਉਥੇਗੋਬਿੰ
 ਦਲੋਕਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੂੰਆਇਮਿਲੇ ਅਤੇਆਇਕਰ ਬਾਬੇਜੀਨੁਮਥਾਏਕਿਆਅਤੇ
 ਮੁਖਬੀਰਾਮਰਾਮਕਹਿਆਹੇਬਾਬਾਜੀ ਤਾਅਗੇਬਾਬਾਜੀਕਹਿਆਆਵੇਸੰਤੋਗੇ
 ਬਿੰਦਲੋਕੋਜੀਸਤਿਰਾਮਜੀਆਈਏਜੀਬੈਠੀਏਜੀ ਤਾਗੋਬਿੰਦਲੋਕਇਕਘੜੀ
 ਸਸਤਾਇਕੇਉਨਗੋਬਿੰਦਲੋਕਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਹਮਬਲਿਹਾਜਾਵੈਜੀਤੁਮਹੇ
 ਦਰਸਨਤੇਜੀਇਕਹਮਾਰੀਬੇਨਤੀਹੈਜੀਜੇਤੁਮਕਹੋਤਾਹਮਧੁਛੈਜੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਭਾਈਜੀਜੋਕੁਛਤੁਮਾਰੇਜੀਅਮੈਆਵੈ ਸੋਈਪੁਛੈਜੀਤਾਉ
 ਨਗੋਬਿੰਦਲੋਕਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਇਕਪੁੰਨਦਨਕਰਦੇਹੈਨਇਕਹੋਮਜਗਕਰ
 ਦੇਹੈਨਇਕਤੀਰਥਕਰਦੇਹੈਨਜੋਤਿਨਕੀਮੁਕਤਿਹੋਤੀਹੈਯਾਨਹੀਹੋਤੀਤਾਗੁਰੂ

ਨਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆ ਭੁੰਗੁਰਗਵਿਚ ਸਬਦਿ॥ ॥ ਜਗਨਹੋਮਪੁੰਨਤਪਪੁ
 ਜਾ ਦੇਹ ਦੁਖੀ ਨਿਤ ਦੁਖ ਸਹੈ॥ ਰਾਮਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਸੁ ਮੁਕਤਿ ਨਾ ਮਿਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਲਹੈ॥ ੧॥ ਰਾਮਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੈ ਜਗਜਨਮਾ॥ ਬਿਖੁਖਾਵੈ ਬਿਖੁ ਬੋਲੀ ਬੋਲੈ
 ਬਿਨੁ ਨਵੈ ਨਿਹਠਲ ਮਰਿ ਭਰਮਨਾ॥ ੧॥ ਪੁਸਤਕ ਪਾਠਾ ਬਿਆਕਰਣ ਬਖਣਹਿ
 ਸੀਧਿਆ ਕਰ ਮਤਿ ਕਾਲ ਕਰੈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤਿ ਕਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਾਮਨਾਮਾ ਬਿਨੁ
 ਉਰਸੁ ਮਰੈ॥ ੨॥ ਭੰਡ ਕਮੰਡਲ ਸਿਖਾ ਸੁਤ ਧੋਤੀ ਕੀਨੀ ਤੀਰਥ ਗਵਨ ਅਤ ਭ੍ਰਮਨ
 ਕਰੈ॥ ਰਾਮਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਨ ਆਵੈ ਜਪਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਸੁਪਾਰਿਪਰੈ॥ ੩॥ ਜੇਹਾ ਮੁ
 ਕਤ ਤਨੁ ਸਮਲਗਾਈ ਬਸਤੁ ਛੋਡੁ ਤਨੁ ਗਨ ਭੁਇਆ॥ ਰਾਮਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਤਿ
 ਪਤਿਨ ਆਵੈ ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਭੁਖ ਭੁਇਆ॥ ੪॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੀਤ ਜਲ ਬਲ ਮ
 ਹਿ ਜਤ ਕਤੁਤੁ ਸਰਬ ਜੀਆ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਖੁ ਲੇਹੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਰਸ ਨ ਕੋਲੈ
 ਲਪੀਆ॥ ੫॥ ੧॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਨਾ
 ਸੁਨਹੁ ਭਾਈ ਰਾਮ ਜਨਹੁ ਭਾਵੈ ਹੋਮ ਕਰੈ ਜਗ ਕਰੈ ਭਾਵੈ ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਭਾਵੈ ਜੋਗੀ
 ਹੋਇ ਸੀਨਿਆ ਸੀਹੋਵੈ ਭਾਵੈ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਹੋਵੈ ਭਾਵੈ ਨਾਗਾ ਹੋਇ ਕਰਾ ਸਿਰਾ ਬਿਖੈ
 ਕਰਵਤੁ ਧਰਾਵੈ ਭਾਵੈ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਭਰਮੈ ਭਾਵੈ ਪੁਜਾ ਪੁੰਨ ਸਗਲੇ ਕਰੈ ਅਰੁ
 ਬਹੁਤ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਤੇ ਦੇਹੀ ਕਉ ਸਾਧਨ ਕਰੈ ਤਾਂਭੀ ਰਾਮਨਾਮਾ ਸਿਮਰੈ ਬਿ
 ਨਾ ਮੁਕਤ ਨਾਹੀ ਹੋਈ ਅਰੁ ਮੁਕਤਿ ਤੋਹੋਵੈ ਜਾਂਸਤਿ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕਰ ਸੁਧਾਅਤਮੇ
 ਨਾਮੁ ਸਿਮਰੈ ਤਾਂ ਇਸ ਕੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਅਰਜਨਮ ਸਕਰਬ ਹੋਵੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰ
 ਣੀਕਾ ਜਨਮ ਬਿਰਥਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਏਹੁ ਮਾਨੁਖ ਬਿ
 ਖੀਖਾਂਦਾ ਹੈ ਬਿਖੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਿਖ ਬੋਲੀਦਾ ਅਰੁ ਬਿਖ ਕੇ ਖਾਂਦੇ ਟੋਕਾ
 ਏਹੁ ਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਬਰਿਬਰ ਜਨਮ ਦਾ ਮਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਹੀ ਜਨਾ ਬਿਖੈ ਭੁਗਮਦ
 ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਉਨਗੋ ਬਿਦਲੋਕ ਕਹਿਆ ਹੋਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹਦੇਹੈ
 ਇਕ ਤ੍ਰੈਕਲ ਸੀਧਿਆ ਕਰਦੇਹੈ ਜੋ ਤਿਨ ਕੀ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ਗੀਯਾਨ ਹੀ ਹੋਵੈ ਗੀ
 ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਰਾਮ ਕੋਲੋਕੋ ਜੋਚਾਰ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹੈ ਅਰੁ ਤ੍ਰੈਕਾ
 ਲ ਸੀਧਿਆ ਕਰੈ ਅਰ ਅਠਾਰਾਂ ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹੈ ਤਭੀ ਮੁਕਤ ਨਾਹੀ ਹੋਈ ਮੁਕਤ ਤਾਂ ਹੀ
 ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂਸਤਿ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਸੁਧਾਅਤਮੇ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉ
 ਨਗੋ ਬਿਦਲੋਕ ਕਹਿਆ ਹੋਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਗ੍ਰੰਥ ਸਤੁ ਛੋਡੁ ਕਰ ਅਤੀਤ ਹੋਵੇਹੈ ਨ
 ਇਕ ਤੀਰਥ ਨੂੰ ਜਾਵੇਹੈ ਨ ਉਨ ਕੀ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ਕਿ ਨਹੀ ਹੋਵੈ ਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸੁਨ

ਹੁਭਾਈਰਾਮਕੋਲੋਕੋ ਭਵੈਤੂੰਕਮੰਡਲਹਾਬਮੇਲੋਕਰਸਿਖਾਸੁਤਧੋਤੀਕਰੋਤਿਲ
 ਕਬਣਾਵੈ ਭਵੈਘਰਛਰਕੇਤੀਰਬਯਾਤਕਰੇ ਭਵੈਸਾਗੀਧਰਤੀਕੋ ਪਰਦਖਣਾ
 ਕਰਆਵੈ ਤਭੀਮੁਕਤਨਹੀਪਾਵਦਾ ਸੁਣਹੁਭਾਈਰਾਮਕੋਸੰਤਹੁ ਮੁਕਤਤਉਹੋਵੈ
 ਗੀਜਾਸੁਧਆਤਮੇਪਰਮੇਸਰਕਾਭਜਨਕਰੇਗਾ ਤਫੇਰਉਨਗੋਬਿੰਦਲੋਕਕਹਿ
 ਆਹੇਗੁਰੂਜੀ ਇਕਜਟਾਧਾਰਕੇਹੋਇਬੈਠਤੇਪੈਕੋਈਭੁਸਮਲਗਾਵਤੇਪੈ ਇਕਬ
 ਸਤ੍ਰਕੋਉਤਰਕਰਨਗਨਹੋਇਫਿਰਤੇਪੈ ਉਨਕੀਮੁਕਤਹੋਇਗੀਕਿਨਹੀਹੋਵੇਗੀ
 ਤਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣੇਸੰਤਜੀ ਭਵੈਜਟਾਧਾਰਕੇਹੋਇਬੈਠੇਭਵੈਭੁਸਮ
 ਲਗਾਇਬੈਠੇਭਵੈਬਸਤ੍ਰਉਤਰਕੋਨਗਾਹੋਇਫਿਰੇ ਤਭੀਮੁਕਤਨਹੀਹੋਵੇਗਾ
 ਹੇਸੰਤਜੀਜਿਸਦੇਲੇਇਸਪ੍ਰਣੀਦੇਅੰਦਰੇਹਉਮੈਜਾਵੈਅਤੇਵਾਹਗੁਰੂਵਾਹਗੁਰੂ
 ਜਪੇਤਾਇਸਕੀਪਰਮਗਤਹੋਵੈਗੀਫੇਰਗੋਬਿੰਦਲੋਕਨੇਕਹਿਆ ਹੋਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ
 ਜੇਹੜੇਜੀਅਜਲਬਲਵਿਚਹੈਨਉਨਦੀਮੁਕਤਿਕਰਟੇਹਰਾਕਉਣਹੋਜੀ ਤਫੇ
 ਰਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਜਿਤਨੇਜੀਅਜਲਬਲਵਿਚਹਦਿਵਾਲੇਹੈਨਜੋਉਨਕੋਨਾਲਭੀ
 ਤਉਪਰਮੇਸਰਜੀਹੈਸੋਉਨਜੀਅਕੀਪ੍ਰਤਪਾਲਭੀਪਰਮੇਸਰਹੀਕਰਦਾਹੈਪਰ
 ਓਹਭੀਗਾਰਦੇਵਬਿਨਮੁਕਤਨਹੀਉਦੇਜਾਓਜੀਅਸੁਧਆਤਮੇਰਾਮਨਾਮਸਿ
 ਮਰੈਤਉਨਕੀਮੁਕਤਹੋਵੈਗੀ ਸੁਣੇਭਾਈਰਾਮਜਨਹੁਹਮਥੇਮਾਰਗਮੇਇਉਕ
 ਹਿਆਹੈਆਗੇਸਾਹਿਬਕੀਗਤਸਾਹਿਬਜਾਣੈਪਰਮੇਸਰਬਿਅੰਤਹੈਸਰਬਸਾਮ
 ਰਬਹੈਜਿਉਚਾਹਿਦਾਹੈਤਿਉਹੀਕਰਦਾਹੈਏਹੁਬਚਨਸੁਣਕੇਓਹਗੁਬਿੰਦਲੋਕ
 ਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜਕੀਚਰਣੀਆਇਪਏਅਰਕਹਟੇਲਗੇਹੇਗੁਰੂਜੀਤੂਹੀਸੀਪਰਮੇ
 ਸਰਜੀਹੈਅਬਹਮਤੇਰੀਸਰਨਪੜ੍ਹੇਹੈਹਮਕਉਜਨਮਮਰਣਤੇਰਖਲੇਵਹੁਜੀ
 ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੁਨਹੁਭਾਈਰਾਮਜਨਹੁਤੁਸੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾਨਾਮਸਿਮਰਿਆਕ
 ਰੇਨਿਰੰਕਤੁਹਾਡਾਭਲਾਕਰੇਗਾਏਹਸੁਣਕੇਓਹਗੋਬਿੰਦਲੋਕਗੁਰੂਜੀਕੋਸਿਖਹੋਏ
 ॥ਅਗੇਸਾਖੀਇਕਖਤੀਨਾਲਹੋਈਦੁਰਦੇਸਵਿਚ॥

ਗੁਰੂਜੀਜਾਦੇਜਾਦੇਦੁਰਦੇਸਵਿਚਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਏਉਸਦਾਇਕਪ੍ਰਧਾਨਨਗਰ
 ਸੀਤਿਸਦੇਦੁਆਲੇਬਹੁਬਾਗਹੈਗੋਸਨਉਸਬਾਗਵਿਚਗੁਰੂਜੀਜਾਇਬੈਠੇਉਥੇ
 ਇਕਖਤੀਬਹੁਧਨਾਦਸੀਉਸਦਾਸਦਾਬਰਤਉਥੇਹੈਸੀਉਸਨੇਸੁਣਿਆਜੋਤਿ
 ਨਅਤੀਤਬਾਗਮੇਆਇਉਤਰੇਹੈਨਪਰਬੇਸੁਆਲਹੈਨਓਹਖਤੀਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀ
 ਦੇਦਰਸਨਨੂੰਆਇਆਆਇਮਥਾਟੇਕਿਆਅਤੇਕਹਿਓਸਹੋਗਰੀਬਨਿਵਜਜੀ

ਜੇਤੁਸੀ ਬਰਨਕਰਤ ਮੇਸੀਧਪਹੁਚਾਵਾਜੀ ਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਦਿ ਭੁਏ
 ਸਿਖ ਜੋਕੁਛ ਨਿਰੰਕਾਰਭੇਜੇਗਾ ਜੋਲੈਲਵਾਂਗੇ ਤਾਉਸਖਤੀਨੇ ਆਪਣਿਆਂਗਮ
 ਸਤਿਆਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀਜਾਇਕੋਛਤੀ ਪ੍ਰਕਾਰਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਬਨਾਇਕਰਲੈਅਏ
 ਅਰਮੇਅੰਗੇਬਡੇਬਡੇਅਤੀਤ ਦੇਖੇਹੈਨਪਰਸਭਮਾਇਕੇਸੁਆਲੀਹੀਦੇਖੇਹੈਨਅ
 ਰੁਏਹਤਾਨਿਰੰਕਾਰਕਹੀਸੁਆਲੀਹੈ ਜੇਏਹੁਮੇਨੁਨਿਰੰਕਾਰਹੀਨਜਰਆਵਦਾਹੈਤਾ
 ਉਨਪ੍ਰਸਾਦਿਤਈਆਰਕਰਾਇਕਰਸੀਗੁਰੂਨਨਕਸਾਹਿਬਜੀਦੇਅਗੇਆਇਰ
 ਖਿਆ ਉਸਖਤੀਕਹਿਆ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ ਏਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਰੰਕਾਰਜੀਨੇਭੇਜਿ
 ਆਏਜੇਤੁਸੀਭੋਜਨਕਰੇ ਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਨੇਪਾਛਿਆ ਭਾਈਏਹੁਸਭਲੋਕਕੋਟਹੈਨ
 ਤਾਉਸਖਤੀਨੇਕਹਿਆ ਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀ ਏਹੁਸਭਕੁਟੰਬਮੇਰਾਹੀਹੈ ਭਾਈ
 ਹੈਨਮਾਤਾਪਿਤਾਹੈਨਹੋਰਸਭਸਰੀਕਲੋਕਹੈਨ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਸਬਦਿਕਹਿਆ॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਤਾਮਤਿਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖਾਸਤਿਭਾਈਕਰਿਏਹੁਵਸੇਖ
 ੧॥ ਕਹਿਣਹੈਕਿਛਕਹਿਣਨਜਾਇ॥ ਤਉਕੁਦਰਤਿਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ ੧॥ ਰਹ
 ਉ॥ ਸਰਮਸੁਰਤਦੁਇਸਸੁਰਭਏ॥ ਕਰਣੀਕਮਣਕਰਿਮਨਲਏ॥ ੨॥ ਸਹਜ
 ਸੰਜੋਗਵੀਆਹੁਵਿਜੋਗਾ॥ ਸਚੁਸੰਤਤਕੁਨਨਕੋਜੋਗਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਜਾਏਹਸਬ
 ਦਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਤਾਉਹਖਤੀਸੀਗੁਰੂਜੀਕੇਚਰਨਪਰਫਹਿਪਾਇਆ ਅਤੇ
 ਕਹਿਓਸਹੇਗੁਰੂਜੀਮੇਰਾਭੀਉਧਾਰਕਰੇ ਏਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿਆਪਣੀਰਸਨੀਲਾਵਹੁਜੀ
 ਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੇਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਇਆ ਅਰਉਸਖਤੀਨੂੰਆਪਣੇਬਾਲਵਿਚੇਸੀਤ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਦਿਤਾ ਉਸਖਤੀਦੀਬੁਧਨਿਰਮਲਹੋਇਗਈ ਬਾਬੇਜੀਦੇਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਖ
 ਵਣਦਾਸਦਕਾਤਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਇਸਖਤੀਉਪਰਬਡੀਮਿਹਰਕੀ
 ਤੀਹੈਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਏਹੁਮਾਇਆਚੰਡੀਹੈ ਏਹੁਭਲਕਰ
 ਮਕਰਣੇਨਹੀਦੇਦੀਅਰਜਿਸਪ੍ਰਣੀਉਪਰਪਰਮੇਸਰਦਿਆਲਹੋਦਾਹੈਜੋਮਨੁਖ
 ਇਸਮਾਇਆਨੁਵੰਡਖਾਦਾਹੈਅਤੇਮਨਨੀਵਾਰਖਦਾਹੈ ਇਕਪਾਲਿਚਿਦੇਣਦੁਜਾਅ
 ਜਜੀਕਰਣੀਏਹੁਭੀਕਿਸੇਦਾਹੀਕੀਮਹੈ ਅਤੇਚਾਰਪਹਿਰਸਾਡੀਇਸਦੀਗੋਸਟ
 ਹੈਅਸੀਇਸੇਵਾਸਤੇਇਥੇਆਏਹਾ ਤਾਗੁਰੂਜੀਸਭਾਦਿਨਉਸਖਤੀਦੇਪਾਸਰ
 ਹੇਜਾਤ੍ਰੈਪਹਿਰਗੁਜਰੇਤਾਉਸਖਤੀਦਾਜੀਉਕਾਹਲਾਹੋਇਗਾਇਆ ਤਾਗੁਰੂਨਨ
 ਕਜੀਉਸਦੇਕੁਟੰਬੀਅੰਨੂੰਕਹਿਆਜੋਭਾਈਤੁਸੀਇਸਦੀਤਈਆਰੀਕਰੋਅਰੁਏ
 ਸਦਾਚਲਣਨਜੀਕਆਇਲਗਾਹੈ ਤਾਉਸਖਤੀਦੇਭਿਰਾਭਾਈਸਭੁਰੇਵਣੇਲ

ਗੇ ਉਹ ਖਤਰੀ ਪੁਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਉਸਨੂੰ ਮਸਾਣ ਪਰ ਲੈ ਗਇ ਉਸਦਾ ਸਿਸਕਾ ਕਰੀ
 ਆ ਉਸ ਖਤਰੀ ਦੇ ਸਨ ਬੰਧੀ ਅਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵ
 ਜਾਏ ਹੁਤਾ ਰੂਹੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਇਆ ਸੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਹਥ ਜੋੜੋ ਜੋ ਏਹੁ ਸਾਧ ਮੁਕਤ ਕ
 ਉਪ੍ਰ ਪਤਿ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨ ਰਬਾ ਬਵ ਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
 ਰਬਾ ਬਵ ਜਾਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਉਸ ਖਤਰੀ ਦੇ ਪਰਥਾਇ॥

॥ ਰਾਗੁ ਵੜ੍ਹਹੇ ਸਮਾਹਲਾ ॥ ਅਲਾਹ ਣੀਆਂ ॥ ਧੰਨ ਸਿਰੀਦਾਸ ਚ
 ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨ ਜਗ ਧੀ ਪੈਲਾਇਆ ਮਹਲ ਤੁਪੁੰਨੀ ਪਾਈ ਭਰੀ ਜਾਨੀ ਅਨ੍ਹਾ ਘਰ
 ਚਲਾਇਆ ਜਾਨੀ ਘਰਿ ਚਲਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਭੁੰਨੇ ਵੀਰ ਸਬਾਏ
 ਕਾਂਇਆ ਹੋਸ ਬੀਆਵੇ ਛੋੜ ਜਾਂਦਿਨ ਪੁੰਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਜੇਹਾ ਲਿਖਿਆ ਤਿਹਾ
 ਪਾਇਆ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬ ਕਮਾਇਆ ਧੰਨ ਸਿਰੀਦਾਸ ਚ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨ ਜਗ ਧੀ ਪੈ
 ਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹੋ ਸਭਨ ਏਹੁ ਪਾਇਆ ਣਾ ਏਥੈ ਧੀ
 ਧਾਕੁ ਚਾਹਦਿ ਹਮੇ ਅਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ਅਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ਜਿਉ ਮਿਹਮਣ
 ਕਾ ਹੋਗਾ ਬਕੀ ਜੈ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਮੇਰ ਗਹਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ਮੇਨ ਮਤਿ ਸੈਕ ਲੀਜੈ
 ਅਗੈ ਹੁਕਮ ਨ ਚਲੈ ਮਲੈ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਆ ਵਿਹਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭੁ
 ਏਹੋ ਸਭਨ ਏਹੁ ਪਾਇਆ ਣਾ ॥ ੨ ॥ ਜੋਤਿ ਸਭਾਵੈ ਸੀ ਮਥ ਸੇਥੀ ਮੇਹੀ ਲੜਾ ਏਹੁ ਸੀ
 ਸਾਰਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ ਅਲਗ ਵਿਗਹਿਆ ਸਚੜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਸਾਚਾ ਸਿਰ
 ਜਣਹਾਰੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ਤਾਕ ਅਤਿਨ ਪਾਇਆ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲ ਭ
 ਇਆ ਪੈ ਇਕ ਮਨ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਫਹੇ ਛਹਿ ਉਸਰੇ ਅਪੇ ਹੁਕਮ ਸਵਾਰਣ
 ਹਾਰੇ ਜੋਤਿ ਸਭਾਵੈ ਸੀ ਮਥ ਸੇਥੀ ਮੇਹੀ ਲੜਾ ਏਹੁ ਸੀ ਸਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁੰਨ ਬਾਬਾ ਜਾ
 ਣੀ ਮੇਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੇ ਵਾਲੇ ਵੇ ਕਰਣ ਬਾਬੇ ਈ ਮੇਰੇ ਵਣ ਸਗਲਾ ਵਿਕਰੇ
 ਰੇ ਵਣ ਸਗਲਾ ਵਿਕਰੇ ਗਫਲ ਸੀ ਸਾਰੇ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣ ਰੋਵੈ ॥ ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕਿਛੁ ਸੁ
 ਝੈਨਾ ਹੀ ਏਹੁ ਤਨੁ ਏਵੈ ਖੋਵੈ ॥ ਮੇਥੇ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਕੇ ਜਾ ਸੀ ਕੂੜ ਕਰਹੁ ਹੀਕਰੇ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਭੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾ ਣੀ ਮੇਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਸਬਦ ਗਾਇਕੇ ਤ
 ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਜਿਥੇ ਏਹੁ ਸਬਦ ਪ੍ਰਣੀਦੇ ਸਸਕ
 ਰ ਉਤੇ ਚਲਾਣੇ ਕੇ ਸਮੇ ਪੜੀ ਮੇਗਾ ਤਾ ਉਸ ਕੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਗੀ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ
 ਉਸ ਖਤੀ ਕੇ ਭਰਾ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਭਾ
 ਭੀ ਨਿਸਤਾਰ ਕਰੋ ਜੀ ਤੁਹਾ ਭੁਨਨ ਕੀ ਨੇ ਉਨ ਸਭਨ ਨੈ ਸਿਖੀ ਦਨ ਬਖਾਸਿਆ

ਅਤੇ ਸਭਲੋਕ ਸੀਗੁਰੂਜੀਦੇ ਜਿਖਹੋਏ ਲਗੇ ਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣ ਸਤਿਕਰਤਾਰ

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕਪਠਣ ਦੇਨਲ ਹੋਈ॥

ਗੁਰੂਜੀ ਜਦੇ ਜਦੇ ਇਕਸ ਪਠਣਦੇ ਸਹਿਗਵਿਚ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਏ ਉਸ ਸਹਿ
ਰਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਦੇਇ ਕੋਹ ਉਪਰ ਇਕ ਹੁਜਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸਹੁ
ਜਰੇ ਵਿਚ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤੁਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਇਥੇ ਉਜ
ੜਦੇ ਵਿਚ ਹੁਜਰ ਕਿਸਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਮਰਦਾਨੇ
ਆਇਥੋ ਦਾ ਪਠਣ ਜੋ ਸਿਰਦਾਰ ਹੈ ਸੋਗਤਨੁ ਇਥੇ ਆਇਕੋ ਨਿਵਾਜ ਪੜਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਮਸਲੇ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਪਰਦਿਲ ਵਿਚ ਮਿਹਰਨਹੀ ਆਵਦੀਸ ਅਰਦਿ
ਨੇ ਸਹਿਗਵਿਚ ਲੋਟੀ ਧਰਦੇ ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਅਸੀਂ ਭੀ ਉਸਦੇ ਮਿਲਣੇ ਵਾਸਤੇ ਇਥੇ ਅ
ਇਥੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਜੇਹੇ ਦਾ ਦੀਵਾਰ ਭੀ ਕਰਨ ਭੁਲਾਨਹੀ ਪਰ ਅਸੀਂ ਗਰੀਬ ਦੇ
ਵਾਸਤੇ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਮਤਿ ਦਿਲਤੇ ਰਹਿ ਮਭੀ ਆਇਜਾਦ ਹੋਵੈ ਸੁਤਾਇਚਰ
ਨੁਦਿਨ ਗੁਜਰ ਗਇਆ ਤਓਹ ਪਠਣ ਬਾਹਨੁ ਪਿਛਾਹ ਕਰਕੇ ਮਥਾਏ ਕਦਾ
ਟੋਕਦਾ ਉਸਹੁ ਜਰੇ ਵਿਚ ਆਇਥੇ ਠ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਲੋਕ
ਕਿਤਾਬਾ ਕਢਕੇ ਲਗੇ ਮਸਲੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪ ਪਠਣ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੇਵਹੁ
ਖੁਦਾਇ ਵਾਹੁ ਖੁਦਾਇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਵਾਜ ਕਰੇ ਨੀਵਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਕਰਕੇ ਤਹੁ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਉਸ ਪਠਣਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰਹਸਣੇ ਲਗੇ ਤਾ ਉਸ ਪਠਣਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ
ਫਕੀਰਜੀ ਅਸੀਂ ਤੁਸਾਈ ਦਾ ਨਾਉ ਪੜਨੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਸਾਨੂੰ ਹਸਦੇ ਹੋ ਏਹ
ਰੋਸ ਤੁਸੀਂ ਕਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ १ ॥ ਹਰਣਾ ਬਾਜਾਤੇ ਸਿਕਦਾਰਾ ਇਨ ਪੜਿਓਨ ਉਯਾਫਾਧੀ
ਲਗੀ ਜਤੁ ਫਹਾਇਨ ਅਗੈ ਨਹੀ ਬਾਉ ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਤ ਬੀਨ ਜਿਨੀਕ
ਮਣਾਨਾਉ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਜੜ ਅੰਦਰ ਜੇ ਮੇ ਉਪਰ ਹੋਵੈ ਛਾਉ ਰਾਜੇ ਸੀਹ ਮੁਕਦ
ਮਕੁਤੇ ਜਾਇ ਜਗਾਵਨ ਬੈਠੇ ਸੁਤੇ ਚਕਰ ਨਹੀ ਦਾਪਾਇਨ ਘਾਹੁ ਰਤ ਪਿਤ
ਕੁਤ ਹੋਚਟ ਜਾਉ ਜਿਥੇ ਜੀਆ ਹੋਸੀ ਸਾਹੁ ਨਕੀ ਵਢੀ ਲਾਇਤ ਬਾਗ॥

ਜਾਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਤਾ ਉਸ ਪਠਣਨੇ ਆਖਿਆ ਹੋ ਫਕੀਰ
ਜੀ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਨਾਉ ਲਾਇਆਂ ਪੜਿਆਂ ਸੁਣਿਆਂ ਛੁਟਕਾਰ ਨਹੋਵੈਗਾ ਤਾਹੋਰ
ਕਿਸਤਰਾ ਛੁਟਕਾਰ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਪਠਣ ਤੂੰ ਭੁਲ
ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਇਥੇ ਤੁਖੁਦਾਇ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਦਾ ਹੈ ਭੁਲੀਤਰਾਂ ਪੜਦਾ ਹੈ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਰੁ

ਜਹਿਰਵਿਚ ਜਾਇਕਰ ਫਹੀਆ ਅਰੁਦਾ ਹੈ ਅਰੁਗਰੀਬਾਦਾ ਘਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋਖਦਾ
 ਇਤੈਨੂੰ ਸਜਾਇ ਦੇਵੈਗਾ ਤਾਉ ਸਪਠਣਨੇ ਅਰਜਕੀਤੀ ਮੇਤਾ ਆਪਣਾ ਭੁਲਾ ਜਣ
 ਕੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ਕਰਦਾ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਰਾਗਮਲ
 ਰਵਿਚਿ॥ ॥ ਸਲੋਕ ਮੁਹਲਾ १ ॥ ਸਉਮਣਹ ਸਤੀ ਘਿਉ ਗੁਰੂ ਖਾਵੈ
 ਪੰਜ ਸੇਰਾਣਾ ਖਾਇ॥ ਰੂਕੈ ਫੂਕੈ ਖੋਹ ਉਰੁ ਦੇ ਸਾਹਿਗਾਇ ਅਪਛੁਤਾਇ॥ ਅੰਧੀ ਫੂ
 ਕ ਮੇਈ ਦੇਵਾਨੀ॥ ਖਸਮੇ ਮਟੀ ਫਿਰਿ ਭੁਨੀ॥ ਅਧਗਲੇ ਲਚਿਤੀ ਕਚੁਗਟ ਹੈ
 ਟਚਤੀ ਬਿਲਲਾਇ॥ ਖਸਮੇ ਰੂਵੈ ਓਹ ਚੰਗੀ ਜਿਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ॥ ਸਕਤਾ
 ਸੀਹ ਮਾਰੇ ਸੈਮਿਰਿਆ ਸਭ ਪਿਛੈ ਮੇਖਾਇ॥ ਹੋਇ ਸਤਾ ਘਰੈ ਨਮਾਵੈ ਸਾਹਿਗ
 ਇਅਪਛੁਤਾਇ॥ ਅੰਧਾ ਕਿਸਨੋ ਬੋਕ ਸੁਣਾਵੈ ਖਸਮੇ ਮੁਲਨ ਭਾਵੈ॥ ਅਕਸਿਉ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਅਕਭਿਡਾ ਅਕਰੂਲੀ ਬਾਹਿਖਾਇ॥ ਖਸਮੇ ਭਾਵੈ ਓਹੋ ਚੰਗਾ ਜਿਕਰੇ ਖੁ
 ਦਾਇ ਖੁਦਾਇ॥ ਨਨਕਦੁਨੀਆ ਚਰਦਿਹ ਪ੍ਰੇਸੁ ਖਕੀਤੇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਗਲਾਵਾਲੇ
 ਹੈਨ ਘਨੇਰੇ ਛਤ੍ਰ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ॥ ਮਖੀ ਮਿਠੇ ਮਰਣਾ॥ ਜਿਨ ਤੰਗ ਪਹਿ ਤਿਨ ਨੇੜੀ
 ਨ ਆਵੈ ਤਿਨ ਭਉ ਸਾਗਰ ਤਰਣਾ॥ १॥ ਜਦ ਏਹ ਸਲੋਕ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
 ਤਾਉ ਸਪਠਣਨੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਕਦਮ ਪਕੜ ਲੀਏ ਅਤੇ ਅਰਜਕੀਤੀ ਓਸ ਹੋਰ
 ਰੂਜੀ ਅਸਾਤ ਜਾਣਿਆ ਸੀ ਜੋ ਰਾਜ ਬਹਿਸਤ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਰਾਜ ਦੇ ਜੈਸਾ ਦੁਖ ਯੀਕੋ
 ਈ ਨਹੀ ਹੋਰ ਪਰਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਅਸਾਤੀ ਖਲਾਸੀ ਕਿਸ ਕਰਹੈ ਵੈਗੀਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨ
 ਕਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਹੋਰ ਕਹਿਆ ॥ ਰਾਜਮਾਲ ਰੂਪ ਜਾਤਿ ਜੋ ਬਨ ਪੰਜੇ
 ਠਗਾ॥ ਇਨੀ ਠਗੀ ਜਗਠ ਗਿਆ ਕਿਨੈ ਨ ਰਖੀ ਲਜਾ॥ ਇਨ ਠਗਾ ਨਿਠਗ ਸੇ ਜੋ ਗੁਰ
 ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ॥ ਨਨਕ ਕਰਮ ਬਾਹਰੇ ਹੋਰ ਕੇਤੇ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ॥ १॥ ਜਗੁਰੂ ਨਨ
 ਕਜੀ ਨੇ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਤਾ ਪਠਣ ਸੁਣਕਰ ਅਤੇ ਗਲਾਵਿਚ ਪਲਾ ਪਾਇਕੇ
 ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਾਇਆ॥ ਅਤੇ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਹੋਗਰੀ ਬਨਿਵਾਜ ਜੀਵ
 ਸਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਮੇਰਾ ਗੁਨ ਹੁਮਾਫ ਕਰੀਐ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਤੂੰ
 ਹੁਣ ਬਖਸਿਆ ਹੈ ਪਰਨੇ ਕੀ ਕੇਰਾ ਪਰਚਲੀ ਤਾਂ ਓਹ ਪਠਣ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਮੁਹ
 ਦ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਨਿਪੀਰ ਕਰਕੇ ਜਾਤ ਤਾ ਓਹ ਪਠਣ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਉ
 ਪਰਲੇ ਗਾਇਆ ਉਸਨੇ ਸੋਵਾ ਟਹਿਲ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਮਹੀਨੇ ਉਬਰ
 ਹੋਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਉਨ ਪਠਣ ਉਪਰਦਾਇਆ ਲਹੇਏ ਅਰਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਕਿਛੁ
 ਮੰਗੋ ਤਾ ਉਨ ਪਠਣ ਕਹਿਆ ਹੋਗੁਰੂਜੀ ਅਸਾਨੁ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਨਿਸਾਨੀ ਦੇਵੈ ਜੀ

ਜੇਮ ਜਾਨੁ ਪੁਤਰ ਪਤਿ ਰਿਆ ਤਈ ਪਰਤ। ਤੁਰਹੈ ਜੀ ਤੁਹਾਨੁ ਨ ਕਜੀ ਕਹਿਆ ਭਈ
 ਤੁਸੀ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਾਵੈ ਤਉ ਨ ਪਠਾਣੇ ਗੁਰੁ ਕਾ ਬਚਨ ਮੰਨ ਕੇ ਹਿੰਦੁ ਲੋਕ ਸ
 ਦਾਇ ਕੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੀਅਰ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਗੁਰੁ ਬ ਬੇਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖਿ
 ਆ ਤੁਹਾਨੁ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇਸ ਦੇ ਉਪਰ ਚਰ ਅਣ ਪਵੈ ਤਉ ਨ ਪਠਾਣੇ ਬਹੁ
 ਤਹੁ ਛੀ ਚਾਦਰ ਕੜਾਹ ਕੇ ਉਪਰ ਅਲਪਾਈ ਤੁਹਾਨੁ ਨ ਕਜੀ ਨੇ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਹਿ ਕੇ
 ਉਨ ਪਠਾਣੁ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਸਭ ਮਿਲ ਕੇ ਵਾਹ ਗੁਰੁ ਅਪੇ ਤਉ ਨੇ ਵਾਹ ਗੁਰੁ
 ਆਖ ਕੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਪਰ ਚਾਦਰ ਉਤਾਰੀ ਤਉ ਚਾਦਰ ਗੁਰੁ ਜੀ ਨੇ ਉਨ ਨੂੰ ਦਿਤੀ
 ਅਤੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਉਪਰ ਪੰਜ ਲਗਾ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਪਠਾਣ
 ਤੁਹਾਨੁ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਸਾਨੁ ਬਚਨ ਏਹੀ ਹੈ ਜਦ ਤੁਸੀ ਅਪਣੀ ਭਾਵਨੀ ਨ
 ਲ ਅਕੇ ਕਿਸੇ ਕਰਜ ਕੀ ਮਪਾਇਆ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਗੇ ਤੁਰਹੈ ਪੰਜ ਲਗੇ ਗਾ ਤ
 ਤੁਸ ਜਾਣਨ ਏਹ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪਰਵਨ ਹੋਇਆ ਤਉ ਸਭ ਪਠਾਣ ਕਹਣ ਲਗੇ
 ਜੇਵਾਹੁ ਨਨ ਕਜੀ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਜਾਹਰੇ ਪੀਰੇ ਤੁਸੀ ਪਰਤੀ ਗੁਰੁ ਨਨ ਕਜੀ ਨੂੰ ਲਗੀ
 ਅਰਾਪਣ ਹੁਣ ਤੀ ਕਰ ਉਥੇ ਏਹ ਨਿਸਾਨੀ ਹੈ ਜੋ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨੂੰ ਪੰਜ ਲਗਾਵੈ
 ਤਦੁਰਤ ਦਾਹੈ ਨਹੀ ਤ ਨਹੀ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਉਥੇ ਸਿਖੀ ਦਿਤਾਇ ਕਰ ਚਲ ਦੇਹੇ
 ॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨਾਲ ਹੋਈ ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੁ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸਿ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨੇ ਆਇ ਕਰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਹੀ ਤੁਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਤੁ ਰਾਮ ਜੀ ਆਈਏ ਸੰਤੋ ਸਾਧੋ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਆਈਏ ਬੈ
 ਠੀਏ ਜੀ ਤਉ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਇਕ ਘੜੀ ਸਸਤਾਇ ਕਰ ਕਹਿ ਨੇ ਲਗੇ ਹੇ ਗੁਰੁ
 ਬਾਬਾ ਜੀ ਇਕ ਸਭਾ ਪ੍ਰਸਨ ਹੈ ਜੇ ਆਗਿਆ ਹੋਵੈ ਤਹਮ ਪੁਛੀ ਮੇਜੀ ਤਗੁਰੁ ਜੀ
 ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਜੇ ਤੁਮਾਰੇ ਦਿਲ ਮੇ ਆਵਈ ਹੈ ਜੇ ਪੁਛੀ ਮੇਜੀ ਉਨ ਗੋ
 ਬਿੰਦ ਲੋਕ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੁ ਜੀ ਏਹ ਪਾਣੀ ਜੋ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਇਆ
 ਕੇ ਦੋੜੇ ਦੋੜੇ ਪੈਦਾ ਹੈ ਸੇਏਹ ਆਪੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਯਾ ਕਿਸੀ ਕਾ ਕਰਾਇਆ ਕਰਦਾ ਹੈ
 ਤਗੁਰੁ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ॥ ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨ ਕਾ
 ਕਹਿਆ ਮਨ ਸਾ ਕਰੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਉਚਰੈ ॥ ਆਇਆ ਮਦ ਮਤੇ ਸ੍ਰਿ ਪਤਨ
 ਆਵੈ ॥ ਸ੍ਰਿ ਪਤਨੁ ਕਤਿ ਮਨ ਸਾ ਚਾਭੁ ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਤਨ ਧਨ ਕੁਲ ਤਸੁ ਭਦੇਖ ਅਭਿਮਾਨ
 ਬਿਨ ਨਵੈ ਕਿਛੁ ਸੰਗ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਰੋ ਰਸ ਭੋਗ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਕੋ ਗੀ
 ਧਨ ਲੋਕ ਤਨੁ ਸਮੇ ਦੇਰੀ ॥ ਖਕੂ ਖਕੂ ਲੇ ਸਭ ਫੇਲੁ ॥ ਬਿਨ ਸਬਦੇ ਨਹੀ ਉਤ

ਤੇ ਮੇਲ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਦੇ ਹੈ ਨਿਜ ਸੁਨਹੁ
 ਭਾਈ ਰਾਮ ਜਨੇ ਏਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਾਜ ਭੀ ਕਰੈ ਜੋ ਗਭੀ ਕਰੈ ਧਨ ਸੀਚ ਸੀਚ ਬਡੇ ਭੁਭੁਕੇ
 ਤਾਇ ਸਕੇ ਸਾਥ ਕਿਛੁ ਧਨ ਅਰੁ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਲਾਸ ਨਾਲ ਨਹੀ ਚਲ ਦੇ ਅਰੁ
 ਇਸਕਾ ਤਨ ਜੇ ਪੈ ਸੋ ਸਾਮਾਹੁ ਕੀਢੇਗੀ ਹੋਇ ਜਾਇਗਾ ਧਨ ਕੇ ਤਾਹੋਰ ਲੋਕ ਪਿਛੇ
 ਲੇਜਾਵੈਗੇ ਕੁਟਿਬ ਕੇ ਲੋਕ ਭੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀ ਆਵਦੇ ਅਤੇ ਧਨ ਹੋਰ ਨ ਲੋਕ ਨੇ
 ਖਾਧਾ ਅਰੁ ਧਨ ਕੇ ਨ ਮਿਤ ਜੇ ਏਹੁ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋ ਪਾਪ ਇਸ ਦੇ ਸੀਗ ਗਏ ਸੋ
 ਉਨ ਪਾਪਾਂ ਕੋ ਅਗੈ ਪਕੜਿਆ ਅਰੁ ਨਰਕ ਨੂੰ ਠੇਹਲ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰ
 ਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਇਸਕਾ ਬੇਲੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੋਵੇ ਕਾ ਅਰੁ ਬਿਨਾ ਸਬਦ
 ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੀ ਮੇਲ ਕਟੀ ਦੀ ਨਹੀ ਜਬ ਏਹੁ ਗੁਰੂਕਾ ਸਬਦ ਕਮਾਵੈਗਾ ਤਬ ਇ
 ਸਕੀ ਮੇਲ ਜਾਇਗੀ ਤਾਏਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇਗਾ ਤਾਏਹੋਰ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨੇ ਕ
 ਹਿਆ ਹੋਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੂਨੀ ਮੇ ਨਚਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕਿਤ ਤਾਲ ਕਰਕੇ ਨਚਦਾ ਹੈ
 ਅਤੇ ਨਚਣੇ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੇਗਾ ਸੋ ਕਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਕੇ ਛੁਟੇਗਾ ਤਾਏਹੋਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਨੇ ਸਬਦ ਦੀ ਪੌੜੀ ਆਖੀ ॥ ਗੀਤ ਨਦ ਘਨ ਤਾਲ ਸਿਕੁਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਉਪਜੈ
 ਬਿਨ ਸੈ ਦੁਰੇ ॥ ਦੁਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਦ ਨ ਜਾਇ ॥ ਛੁਟੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਾਰੁ ਗੁਣ ਗਾਇ
 ॥ ੩ ॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ ਦੇ ਹੈ ਨ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਰਾਮ ਜਨਹੁ
 ਨਚਣ ਹਾਏ ਕਉ ਤੁੰ ਗੀਤ ਨਦ ਤਾਲ ਪਖਾਵਜ ਬਜਾਈ ਦੇ ਹੈ ਨ ਤਾ ਓਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ
 ਉਨ ਬਜੰਤਰਾ ਕਰਕੇ ਨਚਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਜੂਨੀ ਮੇ ਪੜਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕਿਉ ਕਹਿ
 ਪੜਦਾ ਹੈ ਕਾਮ ਕਰੇ ਧਲੇ ਭੁਭੁਕੇ ਹੋ ਕਰਮ ਮਤਾ ਸੋ ਇਨ ਬਜੰਤਰਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਣੀ
 ਜੂਨੀ ਮੇ ਪੜਦਾ ਹੈ ਅਗਇਨ ਬਜੰਤਰਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੂਨੀ ਮੇ ਨਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬ
 ਰੰਬਾਰ ਬਿਨ ਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰੰਬਾਰ ਉਪਜਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਅਬਕਾ ਬਿਛੜਿਆ
 ਹੋਇਆ ਬਹੁੜ ਮਿਲਨ ਕਠਨ ਹੈ ਅਗਇਨ ਕਾਇਕ ਜੀਆਂ ਕੀ ਆਰਜਾ ਸੈ ਕੜੇ
 ਹੀ ਬਰਸਾ ਦੀਆਂ ਜੂਨਾਂ ਹੈ ਨ ਸੋ ਤਿਸਾਵੇਖੇ ਲਾਖਾ ਬਰਸਾਂ ਹੀ ਇਕ ਪਥਰ ਕੀ
 ਜੂਨ ਹੈ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਪਥਰ ਕੀ ਜੂਨ ਤਬ ਹੀ ਕਟੀ ਮੇ ਗੀ ਜਬ ਧਰ
 ਭੀ ਪਰਲੇ ਹੋਜਾਵੈਗੀ ਸੋ ਇਤਨਾ ਇਸ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੜਿਆ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਾਣੀ
 ਦੁਰਜਾਇ ਪੈਦਾ ਹੈ ਪਰ ਏਹੁ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਵਿਛੜਿਆ ਹੈ ਸੋ ਦੁਜੇ ਭਾਉ ਨੇ ਬਿਛੜਿਆ
 ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੇ ਵਡੇਰੇਗ ਲਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਏਹੋਰ ਉਨ
 ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਵੇ ਇਸਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰੋਗ ਭੀ ਜਾਇ

ਤਫੇਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੋਗੋ ਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਇਸੇ ਰਗ
 ਕਾ ਰੂਨ ਮੈਂ ਏਹੁ ਪ੍ਰਣੀਤ ਬਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਰੋਗ ਜਵੈ
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਹੋਗੁ ਰੂਜੀ ਇਕ ਬੈਸਨੇ ਕਹਾਂ ਵੇਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਤਪਸੀ
 ਹੈਨ ਇਕ ਪ੍ਰਿਤੁ ਹੈਨ ਇਕ ਗੁਣੀ ਹੈਨ ਇਕ ਜੈਨ ਮਰਗ ਕਹਾਂ ਵੇਦੇ ਹੈਨ ਇਨ ਮੇ
 ਉਤਮ ਕਉਣ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਉੜੀ ਕਹੀ ਧੋਤੀ ਉਜਲ ਤਿਲ ਕਗ
 ਲਮਾਲਾ ਅੰਤਰ ਕ੍ਰੋਧ ਪੜ੍ਹ ਹਿਨ ਦਸਾਲ ਨਾਮ ਵਿਸਰਮਾਇਆ ਮਦ ਪੀਆ
 ਬਿਨ ਗੁਰ ਗੁਰ ਤਨਹੀ ਸੁਖ ਬੀਆ ॥੪॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅਰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਦੇ ਹੈ
 ਨ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਰਾਮ ਜਨੇ ਏਹੁ ਸੁਭ ਨਾਟ ਬਿਦਿਆ ਹੈ ਅਰਜਿ ਸਤ ਰੰਨ ਦੁਆ ਸ
 ਭ ਸਾਂਗ ਕਰਦੇ ਹੈ ਸੋ ਤੇ ਸਾਹੀ ਜਾਣੀਦਾ ਹੈ ਤਿਉ ਏਹੁ ਧੋਤੀ ਅੰ ਪਹਿਰਨੀਆ ਮਾ
 ਲਾ ਪਾਵਣੀਆਂ ਤਿਲ ਕਲਗਾਵਣਾਂ ਏਹੁ ਬੈਸਨੇ ਕਾ ਸਾਂਗ ਹੈ ਨਟਕੀ ਨਿਆ
 ਈ ਅਰਜ ਦ ਤਾਂ ਈ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾ ਮਕਰ ਧਲੇ ਭੁਮੰ ਹੀ ਕਰਮ ਮਤੁ ਮਇ
 ਆ ਰਹਿਦੀਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜੇ ਬਾਹਰੇ ਬੈਸਨੇ ਕਾ ਸਾਂਗ ਕਰਿਆ ਅ
 ਰੁ ਬਿਨ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਭਗਤ ਕੀ ਤਿਆ ਓਹ ਭਗਤ ਨਹੀ ਹੋਇ ਜਾਵੇ ਤਫੇਰਿ
 ਉਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਬ ਕੇ ਪਹਿਰੇ ਮੈਂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਰੁ ਨ
 ਮ ਸਿਖ ਕਰ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਬਚਨ ਉਪਰ ਚਲਨਹੀ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਗੁਰਾਂ ਤੇ ਮੁਹਿ ਫੇਰ ਜਾਂ
 ਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨ ਜੀਵਾਂ ਕੀ ਕਿਆ ਗਤ ਹੋਵੈਗੀ ਤਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨ
 ਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਸੁਕਰ ਸੁਅਨ ਗਰਧ ਭੁਮੰ ਜਰਾ ਪਸੁ ਮਲੇ
 ਛੁਨੀ ਚਚੀ ਭੁਲਾ ਗੁਰਤੇ ਮੁਹਿ ਫੇਰੇ ਤਿਨ ਜੋ ਨ ਭਵਾਈਆ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿਆ
 ਰਾਈ ਮੇਜਾਈ ਮੇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਸੁ
 ਟਹੁ ਭਾਈ ਰਾਮ ਜਨਹੁ ਗੁਰਾਂ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹਿ ਫੇਰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਸੁਰ ਕੇ ਜਨਮ ਅਰਨੀ
 ਚਚੀ ਭੁਲ ਕੇ ਜਨਮ ਅਤੇ ਕਾਂਓ ਕੇ ਜਨਮ ਆਵੈ ਗੋ ਹੋਰ ਪਸੁ ਕੇ ਜਨਮ ਕੀ ਗਿ
 ਟਤੀ ਹੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਅਰਪ੍ਰੇਤ ਕੇ ਜਨਮ ਓਇਆ ਵੈਗੋ ਸੋ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਬਿਖੇ
 ਓਇ ਪ੍ਰਣੀਟੇ ਗੀ ਮਹਿਗੇ ਅਰੁ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰਾਂ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹੋਵੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨ ਕੋ ਏਹੁ
 ਜੂਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਰਾਮ ਜਨਹੁ ਏਹੁ ਜਨ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਸ
 ਰਬ ਜੂਨ ਬਿਖੇ ਨ ਖਿਧ ਜੂਨ ਹੈਨ ਤਫੇਰ ਉਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਮਿਲ ਕਰ ਸਨ ਮੁਖ ਰਹਿਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨ ਕੋ ਕੇਹੜਾ ਫਲ ਲ
 ਗੇਗਾ ਜੀ ਤਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਲਹੇ

ਪਦਾਰਥ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮ ਸਦਾ ਕਿਰਤ ਰਥ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਬਾਰਿ ਪੁਛਨ ਹੋਇ॥
 ਮਨੈ ਹੁਕਮ ਸੀਝੈ ਦਰਸੋਇ॥ ਤਿਸਕਾ ਅਰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ ਦੇਹੈ॥ ਸੁਣੇ
 ਭਾਈ ਰਾਮ ਜਨ ਹੁ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈਗਾ॥ ਤਿਸਕਾ ਏਹ ਜਨ
 ਮ ਸਉਰੇਗਾ॥ ਅਰੁ ਨਾਮ ਰਤਨ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਹੈ॥ ਸੋ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਹਥ ਆਵੈਗਾ॥
 ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਹਿਰਦੈ ਸੋ ਨਾਮ ਕਦੀ ਵਿਸਰੈ
 ਗਾਭੀ ਨਹੀ॥ ਅਰ ਸਚੇ ਖੰਡ ਮੈ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਪੁਛ ਨਹੀ ਹੋਵੇਗੀ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਕੋਣ ਹੈ
 ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥ ਓਹੁ ਸਿਖ ਅਦਰਭਾਉ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਮੈ ਵੜ੍ਹੀ
 ਅਨਗੇ॥ ਅਗੇ ਸਚੇ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਮੈ ਜੋ ਸਚ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਦੀਬਾਣ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਵਿਚ
 ਵਸਿਆਈ ਮਿਲੈਗੀ॥ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਰਾਮ ਜਨ ਹੁ ਦਰਗਾਹ ਸਚੀ ਮੈ ਸੋਈ ਸਿਝਨ
 ਗੋ ਜਿਨਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨੀ ਹੈ॥ ਨਹੀ ਤੁਹੇਰ ਮੇਵੇ ਹੀ ਪਏ ਫਿ
 ਰਨਗੇ॥ ਤੁੰ ਫੇਰ ਉਨ ਗੋ ਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨੈ ਕਹਿਆ॥ ਹੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ॥ ਏਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਪ
 ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੋ ਜਣੈ॥ ਸੋ ਕਿਸ ਤਰਾ ਜਣੈ॥ ਤੁਹਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਉੜੀ ਅਖੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਜਣੈ॥ ਰਹੈ ਰਜਾਈ ਹੁਕਮ ਪਛਣੈ॥ ਹੁਕਮ ਪਛਣ
 ਏ ਸਚੈ ਦਰਵਾਸਾ॥ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਸਬਾਦਿ ਕੁਏ ਨਾਸ॥ ਤਿਸਕਾ ਅਰਥ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਦੇਹੈ॥ ॥ ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਰਾਮ ਜਨ ਹੁ ਏਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇ
 ਸਰ ਜੀ ਕੋ ਜਣੈ॥ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨੂੰ ਮਿਲੈ॥ ਅਰਦੁਖ ਸੁਖ ਕੋ ਸਮਕਰਿ ਜਣੈ॥
 ਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਸਚੇ ਕਾ ਮਹਿਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈਗਾ॥ ਫੇਰ ਉਨ ਗੋ ਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨੈ
 ਕਹਿਆ॥ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ॥ ਏਹ ਗ੍ਰਾਹ ਸਤੀ ਗ੍ਰਾਹ ਸਤੁ ਬਿਖੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ
 ਕਰੈ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਕਰਕਰੈ॥ ਤੁਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਉੜੀ ਅਖੀ॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤ ਜਣੈ ਸ
 ਕੁ॥ ਤਿਸਕਾ॥ ਤੁਨ ਮਨ ਅਰਪੇ ਹੈ॥ ਏਹੁ ਜਿਸਕਾ॥ ਨਾ ਓਹ ਆਵੈ ਨ ਓਹ ਜਾਇ॥
 ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਸਚ ਸਮਾਇ॥ ੮॥ ਤਿਸਕਾ ਅਰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ ਦੇਹੈ॥
 ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਰਾਮ ਜਨ ਹੁ ਗ੍ਰਾਹ ਸਤੀ ਗ੍ਰਾਹ ਸਤੁ ਵਿਖੈ॥ ਇਉਂ ਰਹੈ॥ ਕਿਸੀ ਨਗਰੀ
 ਮੈ ਕੋਈ ਅਤੀਤ ਆਲਸੀ॥ ਆਇ ਬੈਠ ਦਾਹੈ॥ ਅਰਪਹਿ ਲੇ ਦਿਨ ਜਿਉ ਓਹ
 ਜਾਣਦਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਇਸ ਨਗਰੀ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਨਹੀ॥ ਇਕ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਹੀ ਮੇਰਾ
 ਹੈ॥ ਏਹੁ ਘਰ ਅਤੇ ਏਹੁ ਲੋਕ ਸਭੁ ਪਰਾਏ ਹੈਨ॥ ਏਹੁ ਨਗਰੀ ਭੀ ਪਰਾਈ ਹੈ॥ ਮੈ
 ਜੋਂ ਸੋ ਨਿਰਾਸਹ ਮੇਰਾ॥ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ
 ਕੀ ਆਸ ਪਰਾਹ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੋ ਨਾ ਮਿਤ ਕਰਕੇ॥ ਟਕੜਾ ਦੇਵੈਗਾ॥ ੩

ਮੇਖਾਂਵਾਗਾ ਨਹੀਂਤਾਂ ਏਵੈਹੀ ਬਿਹਾਇਜਾਵੈਗੀ ਅਰੁ ਸੁਣੇਭਾਈਰਾਮਜਨੇਜੀ ਜਿ
 ਉਥਿਹਪਰਦੇਸੀਅਤੀਤੁਪਹਿਲੇਦਿਨਜਾਣਦਾਹੈ ਜੋਇਸਨਗਰੀਮੇਮੇਰਾਕਿਛੁ
 ਨਹੀਏਹੁਸਭਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾਹੀਹੈ ਇਸੀਤਰਾਂਗ੍ਰਹਸਤੀਭੀਜਾਣੈ ਤਾਂਓ
 ਹਗ੍ਰਹਸਤੀਗ੍ਰਹਸਤਬਿਖੇਭੁਗਤਹੋਦਾਹੈ ਏਹੁਤਨਮਨਧਨਸਰਬਸ੍ਰਪਰਮੇ
 ਸਰਕਕਰਜਾਣੈ ਤਾਂਓਹਗ੍ਰਹਸਤੀਨਾਆਵਦਾਹੈਨਜਾਦਾਹੈਜਨਮਮਰਨ
 ਤੋਰਹਿਤਹੋਇਜਾਦਾਹੈ ਤਾਂਏਹੁਸੁਣਕਰਗੋਬਿੰਦਲੋਕਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਲਾ
 ਗੇਅਰਕਪਣੇਲਗੇਏਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਧੰਨਹੋਜੀ ਹਮਬਿਕੋਭੀਤੁਮਅਪਣੀਚ
 ਰਨੀਲਾਇਲੇਵਹੁਜੀਹਮਕਓਭੀਤੁਮਦੀਖਿਆਦੇਵੈਜੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹ
 ਸੁਣਹੁਭਾਈਰਾਮਜਨਹੁ ਤੁਮਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀਗੁਗਤਕਰੇਨਾਮਸਿਮਾਰਿ
 ਆਕਰੇਤੁਮਤਾਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੂਜੀਭੁਲਾਕਰੇਗਾ ਓਹਗੋਬਿੰਦਲੋਕਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਕੇਸਿਖਹੋਏ ਲਗੇਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣ ਅੰਤਕੋਪਰਮਗਤੀਪਾਵਤੇਭਏ॥

॥ਅਗੋਸਾਖੀਇਕਹਰਨਕੋਪਰਥਾਇਹੋਈ॥

ਫੇਰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਇਕਦਿਨਫਿਰਦੇਫਿਰਦੇਕਿਆਦੇਖਨਜੋਇਕਹਰਨਹੈ
 ਜੋਖੇਤੀਅਕੋਨਜੀਕਜਾਇਲਗਾਹੈ ਅਰਖੇਤੀਖਾਵਣਨਚਾਹੁਦਾਹੈ ਅਤੇਉ
 ਸਖੇਤੀਕੇਮਾਲਕਨੇਵਹਫਹੀਲਗਾਇਰਖੀਸੀ ਅਤੇਹਰਨਨੇਦੇਖੀਨਹੀਓ
 ਫਹੀ ਹਰਨਛਾਲਮਾਰਕੇਖੇਤੀਮੇਜਾਇਵ੍ਰਿਆ ਚਰੇਲੱਤੁ ਹਰਨਕੀਆਫਹੀ
 ਮੇਫਸਗਈਆਂ ਖੇਤਦੇਖਸਮਨੇਹਰਨਨੂੰਆਇਕੇਪਕੜਲਿਆ ਤਾਏਹੁਤਮ
 ਸਾਗੁਰੂਜੀਨੈਦੇਖਿਕਰ ਬਹੁਤਬਿਸਮਾਦਕੇਘਰਆਇਗਏ ਜੈਸਾਰਖੇਤੀ
 ਦੇਮਾਲਕਨੇਹਰਨਨੂੰਪਕੜਿਆਤੇਹਰਨਨੂੰਹੋਇਆਸੀ ਉਸਤੇਦਸਗੁਣਭੂਰ
 ਗੁਰੂਜੀਨੇਆਪਣੇਆਪਮੰਨਿਆ ਤਾਗੁਰੂਜੀਆਪਣੇਮਨਤਾਂਈਕਹਿਆ ਹੇ
 ਮੇਰੇਮਨ ਏਹੁਹਰਨਤਾਂਹੀਫਥਾਜੇ ਇਸਨੇਕੁਥਾਇਪੇਰਪਾਇਆਪਰਜੇਏ
 ਹਪਰਾਇਆਖੇਤਨਖਾਂਦਾਤਾਇਸਨੂੰਕੋਣਫਹਾਂਉਦਾਸੀ ਅਤੇਸੁਣਮੇਰੇਮਨ
 ਜਿਉਇਸਹਰਨਨੂੰਦੇਖਦਾਹੈ ਤਿਵੈਤੂੰਭੀਇਕਦਿਨਮਰਜਾਵੈਗਾ ਇਸਪਰ
 ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੇਸਬਦਕਹਿਆ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਛੰਦ ਘਰੁੜ

॥ਤੂੰਸੁਣਹਰਨਾਂਕਾਲਿਆਕੀਵਾੜੀਮੇਰਤਾਰਾਮਾਬਿਖਫਲਮੀਰ
 ਚਾਹਦਿਨਫਿਰਹੋਵੈਤਾਰਾਮਾਫਿਰਹੋਇਤੁਤਾਖਰਮਾਤਾਨਾਮਬਿਨਪਰਤਾ
 ਪਏ॥ਓਹਜੇਵਸਾਇਰਦੇਇਲਹੀਬਿਜਲਜਿਵੈਚਮਕਏ॥ਹਰਿਬਾਸੁਰ

ਖਾ ਕੇ ਇਨਾਹੀ ਸੋ ਕਿਉ ਤੁਝੈ ਬਿਸਾਰਿਆ ਸਚ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਚੇਤਰੇ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰ
 ਕਾਲਿਆ ॥੧॥ ਤਿਸਕ ਅਰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ॥ ਹੇ ਮੇਰਿਆ ਮ
 ਨ ਕਾਲ ਹਰਤੁ ਤੂੰ ਧੀ ਜੋਤਿ ਸੁਟ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿਨਾਹੰ ਏਹੁ ਜੋ ਕੁਛ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ
 ਰ ਜੀ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਮਨ ਹਕੀਤ ਹਈ ਜੋਤਿ ਮਤ ਖਾਵਹਿ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੇ
 ਖਾਵਣਾ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋਤਿ ਖਾਹੁ ਜੇਓਹ ਚਰੈਗਾ ਤਾਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇ
 ਬੁਰਾਭੀ ਨਹੀ ਹੋਵੈਗਾ ਜੋ ਕੁਛ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਮਨ ਹਿ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਖਾਵੈਗਾ ਤਾਂ
 ਫਹੀ ਮੇ ਪੜੇਗਾ ਇਸ ਹਰਟ ਕੀ ਨਿਆਈ ਇਕ ਦਿਨ ਤੂੰ ਜਮ ਕੇ ਵਸ ਪੜੇਗਾ
 ਜਿਉ ਹਰਟ ਠੰਧ ਕਰ ਦੇਵਸ ਪਾਇਆ ਹੈ ਸੁਟ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿਨਾਹੰ ਜੋਤਿ ਸੁਟ
 ਲੇਹੁ ਜੋਤਿ ਬਿਖ ਫਲ ਖਾਵੈਗਾ ਸੋ ਅੰਤ ਕੇ ਸਮੇ ਤੇਰੇ ਗਲੇ ਫਹੀ ਪੜੇਗੀ ਬਿਨ
 ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਪਛੋਤਾਵੈਗਾ ਨਰਕ ਕੀ ਲਾਹਿਰ ਤੈਨੂੰ ਜਲਾਵੈਗੀ ਤਬ ਤੂੰ ਬਹੁ
 ਤ ਦੁਖੀ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇ ਉਥੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਬਿਨ ਤੇਰਾ ਸਹਾਈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ
 ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਅਰਥ ਜਿਸ ਕੇ ਸਿਮਰਨੇ ਤੇ ਤੂੰ ਜਮ
 ਕੇ ਤੂੰ ਤੇ ਬਚੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਹਿ ਕਰ ਉਸ ਜਗਾ ਥੀ ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ
 ਅਗਾਹਾਂ ਗਏ ਤਾਂ ਇਕ ਤੁਲਾਉ ਜਲ ਕਾ ਭਰਿਆ ਹੁਆ ਤਿਸੇ ਮੇ ਕਮਲ
 ਫੁਲੇ ਹੁਏ ਹੈ ਭੋਰ ਬਾਸਨ ਲੈਵਾ ਫਿਰਵਾਸੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੇ ਬੈਠਾ
 ਲਗੇ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਨ ਭਵਰੇ ਕਾ ਚਿਹਰਾ ਕਮਲਾਂ ਕੀ ਬਾਸਨ ਲੈਵਾ ਲੈਵਾ
 ਇਕ ਕਮਲ ਪਰ ਬੈਠ ਗਿਆ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਸੂਰਜ ਭਗਵਾਨ ਅਸਤ ਹੋਇਆ ਅ
 ਰਓਹ ਕਮਲ ਮੁੰਦਿਆ ਗਇਆ ਚਿਹਰਾ ਫਿਰਆਇ ਗਇਆ ਏਹ ਦੇਖ ਕੇ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਮਾਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਰੁਰ ਦਿਖਾਵਤੇ ਹੈ ਮਾਪਣੇ ਮਾਤ ਮੇਨ ਲਬ ਟੀ ਬੋਲ
 ਭਵਰਾ ਭੁਲ ਭਵੀ ਤਿਆ ਦੁਖ ਮਤਿ ਭਾਰੀ ਰਾਮਾ ਮੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਣਿਆ ਮਾ
 ਪਣਾ ਸਚਾ ਵੀਚਰੀ ਰਾਮ ਬੀਚਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁੰਦ੍ਰਿ ਪ੍ਰਾਣਿਆ ਭੁਵਰ ਬੋਲੀ ਰਤ ਓ
 ਸੂਰਜ ਚਰਿਆ ਪਿੰਡ ਪੜਿਆ ਤੇਲ ਤਾਵਣ ਤਾਤ ਓ ਜਮ ਮੰਗ ਬਾਧਾ ਖਹਿਚ
 ਟਾ ਸਬਦ ਬਿਨ ਬੇਤਾਲਿਆ ਸਚ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਚੇਤਰੇ ਮਨ ਮਹਿ ਭਵਰਾ ਕਾਲਿ
 ਆ ॥੨॥ ਤਿਸਕ ਅਰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਤੇ ਹੈ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੇਖਿਆ ਤੈਨੇ ਭ
 ਵਰ ਕਾ ਤਮਾਸਾ ਬਾਸਨ ਕੇ ਲੋਭ ਕਰ ਕੇ ਕਮਲ ਵਿਚ ਚਿਹਰਾ ਮਗਰਿਆ ਹੈ
 ਤਿਉ ਤੂੰ ਭੀ ਇਸ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲੋਭ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਭਵਰ ਕੀ ਨਿਆਈ ਮਾਇਆ
 ਵਿਚ ਪਥ ਜਾਵੈਗਾ ਮਾਇਆ ਕੇ ਰੰਗ ਰਤਾ ਤੂੰ ਜੇ ਪਾਪ ਕਰਦੈ ਸੋ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਨਾਲ

ਆਗੇ ਚਲਨਗੇ ਉਨ ਪਾਪਾ ਦੀ ਸਜਾਇ ਤੁਸ਼ਕ ਉ ਆਗੇ ਮਿਲੇਗੀ ਇਸ ਮਾਇ
ਆ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਭੋਰੇ ਕੀ ਨਿਆਈ ਤੇਰੇ ਕੋ ਮਾਰ ਲੈਵੇਗੀ ਜਿਉ ਕਮਲ ਕੀ ਬਾਸ ਨਾ
ਵਰ ਲੈਵਾਂ ਲੈਵਾਂ ਸੁਰਜ ਕੇ ਅਸਤ ਹੋਇਆ ਕਮਲ ਵਿਚ ਆਇ ਕੇ ਮਗ ਗਿਆ
ਤਿਉ ਤੂਭੀ ਮਾਇਆ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਥ ਪਰ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਉ ਕਰਾਹੇ ਵਿਚ ਤੇਲ
ਤਪਦਾਹੈ ਕਿਛੁ ਸਾਲਣਾ ਪਾਇ ਕੇ ਤਲ ਲਈਦਾ ਹੈ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਿਉ ਤੂਭੀ ਅ
ਗਨ ਮੇ ਪਾਇ ਕਰ ਜਲਾਈ ਅੰਗੇਰਾ ਅਰ ਜਿਉ ਬੈਤਾਲ ਸਿਰੇ ਸਿਰ ਮਾਰੀਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਤਿਵੈ ਬੈਤਾਲ ਕੀ ਨਿਆਈ ਤੇਰੀ ਸੁਰਤ ਹੋਵੇਗੀ ਬਿਨ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਬਦ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਉ ਸਮਝ ਦੇਖ ਅਤੇ ਤੂੰ ਜੋ ਮੋਹ ਕਰੇ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਮੋਹ ਕਰ ਹੋਰ ਮੋਹ
ਸਭ ਤੂੰ ਛੋੜ ਦੇਹ ਹੋਰ ਸਮੋਹ ਤੇਰੇ ਬਚਾਉ ਨਾਂਹੀ ਇਕ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਮੋਹ ਤੇਰੇ
ਬਚਾਉ ਹੈ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲ ਕਰ ਏਕ ਦਰੀਆ ਉਕੋ ਕਨਾਰੇ ਪਰ ਆਇਓ
ਤੇ ਇਕ ਸ਼੍ਰੀ ਵਰ ਉਥੇ ਜਾਲ ਲੈ ਕਰ ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ ਉਸ ਸ਼੍ਰੀ ਵਰ ਨੇ ਦੁਹਾ ਬੈ
ਠ ਕਰ ਜਾਲ ਰਾਸ ਕੀਤ ਤੇ ਦਰੀਆ ਉ ਮੇਂ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਜਾਲ ਕੇ ਮਛੀ ਅੰਨ ਲ
ਭਰ ਕੇ ਸ਼੍ਰੀ ਵਰ ਨੇ ਬਾਹਰ ਕਾਢਿਆ ਖਿਚ ਕੇ ਓਹ ਸ਼੍ਰੀ ਵਰ ਨਿਕੀ ਮੋਟੀ ਮਛੀ ਲੈ ਕਰ ਚ
ਲਦਾਰਿਹਾ ਤੁਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏਹੁ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖ ਕਰ ਬਹੁਤ ਬਿਸਮਾਦ ਕੇ ਘਰ ਆਏ
ਅਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਿਥੇ ਏਹ ਮਛੀ ਅੰ ਹੈ ਸਨ ਅਸਗਾਹੁ ਜ
ਲ ਵਿਚ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਏਹ ਸ਼੍ਰੀ ਵਰ ਸੀ ਤਿਸ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਾਣੀ ਬੋਲੀ ਆਪ
ਣੇ ਆਤਮੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵ ਦੇ ਪੈਨ ਹੇ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਤ੍ਰਿਅ ਪਰ ਦੇਸੀਆ ਕਿਤ ਪਵਹਿ
ਜੀ ਜਾਲੇ ਰਾਮਾ ਸਾਰਾ ਸਾਹਿਬ ਮਨ ਵਸੈ ਕੀ ਫਾਸ ਹਿਜ ਮ ਜਾਲੇ ਰਾਮਾ ਮਛੁ ਲੀ
ਵਿਛੁ ਨੀ ਭਰਨੈ ਦਰੁ ਨੀ ਜਾਲ ਬਧ ਕ ਪਾਇਆ ਸੀ ਸਾਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮੀਠਾ ਮੀ
ਤ ਭਰਮ ਚੁਕਾਇਆ ਭਗਤ ਕਰਿ ਚਿਤ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਛੋੜੁ ਮਨੁ ਅੰਦੇਸਿ
ਆ ਸਚ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਚੇਤੇ ਰੇ ਮਨ ਜੀਅ ਤ੍ਰਿਅ ਪਰ ਦੇਸੀਆ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸ ਕ
ਅਰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ ਦੇ ਪੈਨ ਸੁਣ ਹੇ ਮੇਰੇ ਅਮਨ ਦੇਖਿਆ ਤਮਾਸਾ ਜੋ ਸਤ
ਵੇ ਪਤਾਲੇ ਮਛੀ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਵਰ ਨੇ ਜਾਲ ਪਾਇ ਕਰ ਇਕ ਪਲ ਕਾ ਵਿਚ ਦੋ ਲੋਗਿਆ ॥
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੂੰ ਜਮ ਮਾਰ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤੂੰ ਇਥੇ ਪਰ ਦੇਸੀ ਵਿਚਾਰਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ਤਾ
ਇਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਤੇ ਬਿਨ ਹੋਰ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮਕੁਛ ਨਹੀ ਆਵ
ਣਾ ਇਸ ਮਛੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਤੂੰ ਜਮ ਰਾਜ ਪਕੜ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਹੇ ਮੇਰੇ
ਮਨ ਹੁਣ ਤੁਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕ ਨਾਮ ਸਿਮਰ ਲੈ ਜਿਉ ਅਚੇਤ ਹੋਈ ਮਛੀ ਪਈ

ਵਿਚ ਬਿਲਾਸ ਕਰਦੀ ਸੀ ਫੰਧਕਨੇ ਜਲ ਵਿਚ ਫੁੱਲਾਇ ਲੀਤੀ ਹੈ ਫੇਰ ਬਿਰਲਾ
 ਪਲਗੀ ਕਰਨ ਤਿਉ ਹੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੈਨੂੰ ਗੀਆਇਆ ਮੈਂ ਬਿਲਾਸ ਕਰਦੇ ਨੂੰ ਇਕ ਦਿ
 ਨ ਜਮਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਜਬ ਅੰਤ ਕਾਲਕ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਤੇਰਾ ਭੀ ਮਛੀ ਕੀ ਨਿਆ
 ਦੀ ਭਰਮ ਉਤਰ ਜਾਵੇਗਾ ਤੈਨੂੰ ਚਾਹੀਏ ਅਗੋਂ ਹੀ ਇਸ ਮਾਇਆ ਕਾ ਭਰਮ ਦੁਰਕ
 ਰਕੇ ਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰ ਲੈ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲੇ ਤ ਉਸ ਨਦੀ
 ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਵਾਹ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ ਤੁਹਾ ਜਾਇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਨਦੀ ਦਾ ਹਟੇਂ ਚਲਦੀ
 ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਵਾਹ ਬਾਵੇ ਤਰਫ ਜਾਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਪਰ
 ਮੇਸਰ ਜੀ ਏਹੁ ਪਾਣੀ ਤ ਇਕ ਠਹੀ ਜਾਦਾ ਸੀ ਹੁਣ ਨਦੀ ਦਾ ਹਟੇ ਜਾਦੀ ਹੈ ਵਾਹ
 ਬਾਵੇ ਜਾਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਵਿਛੁੜ ਚਲੇ ਹੈ ਨ ਹੋ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਤੇ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ
 ਹੀ ਮਿਲਨਗੇ ਜਾਤੁ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਲੇਗਾ ਤਾਹੀ ਏਹ ਮਿਲਨਗੇ ਏਹੁ
 ਕੁਦਰਤ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੁਰਗਾਏ ਅਰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਕੋ ਕਹਟੇ
 ਲਗੇ ਹੋ ਮਨ ਤੂੰ ਕਿਆ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਗਤ ਇਕ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਭੀ ਮੇਸੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ
 ਨਦੀ ਕਾ ਵਾਹ ਵਿਛੁੜਿਆ ਦੇਖ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਣੀ ਬੋਲੀ ਆਪਣੇ ਆਤਮੇ
 ਪ੍ਰਤਿ ਕਹਿ ਦੇ ਹੈਨ ਨਦੀ ਅੰ ਵਾਹ ਵਿਛੁੜੀਆਂ ਮੇਲਾ ਸੰਜੋਗੀ ਰਾਮਾ ਜੁਗੁ
 ਜੁਗੁ ਮੀਠਾ ਵਿਸਭਰੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਰਾਮਾ ਕੋਈ ਸਹਿਜ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਪਛਾਣੈ ਸਤਿ
 ਗੁਰੂ ਜਿ ਨ ਚੇਤਿਆ ਬਿਨ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਭਰਮ ਭੂਲੇ ਪਚਹਿ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤਿਆ
 ਹਰਿ ਨਾਮ ਭਗਤ ਨਹਿ ਦੇ ਸਾਚਾ ਅੰਤ ਪਾਹੀ ਹੀ ਨਿਆ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਨਕ ਸਬਦ ਸਚੇ
 ਮੇਲਾ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੜੀਆ ॥੪॥੧॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ
 ਦੇ ਹੈਨ ॥ ਹੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਏਹੁ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਨਦੀ ਤੇ ਵਾਹ ਵਿਛੁੜ ਚਲਿਆ ਹੈ ਸੋਹੁਣ
 ਕਿਤੇ ਸੰਜੋਗ ਤੇ ਏਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਿਲੇਗਾ ਨਹੀ ਤਾਹੁਣ ਏਹੁ ਵਿਛੁ
 ਰ ਚਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹੁਣ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲ ਲੈ ਨਹੀ ਤੇ ਫੇਰ ਕਦ
 ਮਨੁ ਖਜਨ ਮਾਵੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਮਿਲੈ ਸੋਭੈ ਕਿਤੇ ਸੰਜੋਗ ਕਰਕੇ ਮਿਲੇਗਾ
 ਨਹੀ ਚੋਰਾ ਸੀ ਦੀ ਜਨ ਵਿਚ ਪਾਇ ਦੇਵੇਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਜੁਗੋ ਜੁਗੁ ਏਵੇਂ ਹੀ ਹੋਦਾ
 ਆਇਆ ਹੈ ਹੋ ਮਨ ਜੋ ਕੁਛੁ ਮਿਠਾ ਕਰਕੇ ਖਾਈਦਾ ਹੈ ਬਿਨ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨ
 ਮਾ ਸਿਮਰੇ ਤੇ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਬਿਖਰੇ ਇਕ ਰਲ ਗਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਤ ਕੋ ਸੋਈ ਜਣਦ
 ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਪੁਰਨ ਜੋਗ ਧਿਆਨੀ ਹੋਦਾ ਹੈ ਹੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਸਹਜ
 ਸੁਖ ਤਬ ਤੇਰੇ ਕਾ ਪਾਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਤਬ ਤੇਰੇ ਜੀਅ

ਬਿਖੈ ਸਹਿਜ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਉਪਜੈਗਾ ਅਰੁ ਜਿਨੈ ਗੁਰੂ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਅਤੇ
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਰਸ ਨਹੀ ਆਇਆ ਸੋ ਮਾਨੁਖ ਅਤਮੁ ਗਧ ਮੂਰਖ ਹੈਨ ਅ
 ਚਿਤ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮੋਹ ਮੇਂ ਪਰਮੇ ਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਪੁੰਨੀ ਨਰਕ ਕੋ ਜਾਵੈਗੇ ਅਰੁ ਰਾਮ ਕੇ
 ਮੋਹ ਮੇਂ ਪਰੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮਿਥਿਆ ਵਸਤੁ ਕੋ ਪਕੜ ਰਹੇ ਹੈਨ ਅਰੁ ਸਦਾ ਬੁਰਾ
 ਤ ਜਸ ਕੀਰਤਨ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਦਾਇਆ ਪਰਮ ਪਰਉਪਕਾਰ ਜਿਨ ਕੋ ਹਿ
 ਰ ਦੇ ਨਹੀ ਵਾਸਿਆ ਸੋ ਅੰਤ ਪਛੋਤ ਵਨਗੇ ਅਤੇ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰ ਕੇ ਰੋਵਨਗੇ ਪ
 ਰਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਬ ਤੂੰ ਨਾਮ ਸਿਮਰ ਲੈ ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਤੂੰ ਸੀ ਪਰ ਮੇ ਸਰਜੀ ਨੂੰ ਮਿ
 ਲੈ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸੁਹਾਗਣਾ ਫਕੀਰ ਨਲ ਹੋਈ ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੈਲ ਕਰ ਦੇ ਇਕ ਸਹਿਰ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਇਕ ਸਬੁਢੀ ਮਾਈ ਦੇ ਘਰ
 ਜਾਇਗੇ ਉਸ ਸਹਿਰ ਵਿਖੇ ਇਕ ਫਕੀਰ ਗਹਿਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਰਾਤ ਚੰਦ ਚੜ੍ਹੇ ਉ
 ਸ ਦਿਨ ਉਸ ਫਕੀਰ ਕੇ ਬਡੀ ਹਜ਼ੂਮ ਇਕ ਠੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਨਜ਼ਰ ਨਿਅ
 ਮਤ ਲਿਆਵ ਦੇ ਸੇ ਨਗਰੇ ਨੇ ਬਤਾਂ ਵਜਦੀਆਂ ਹੋ ਸਨ ਉਸ ਦੇ ਇਕ ਵਡੇ ਮੇ
 ਲ ਲਗਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕੋਈ ਪੁਛੇ ਜੋ ਅਜਾਇ ਸਦੇ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕ ਕਹਿਨ ਜੋ ਏਹ
 ਫਕੀਰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਚੰਦਰਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਰ ਸੁਆਵਦਾ ਹੈ ਫੁਲ ਦੀ ਸੇਜ ਵਿ
 ਛਾਵਦਾ ਹੈ ਰਾਤ ਸਾਰੀ ਬੈਠਾ ਰਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇ ਦੋਨਹੀ ਅਤੇ
 ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੀਦਾਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ਗਹਿਤ ਓਹ ਫਕੀਰ ਗਹਿਦਾ ਸੀ ਜਾ
 ਇਕ ਘੜੀ ਦਿਨ ਗਹਿਆ ਤਾ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਵਡੇ ਸੋਮ ਮਰਿਆ ਉਸ ਦਿਨ ਚੰਦਰ
 ਤ ਸੀ ਉਸ ਬੁਢੀ ਮਾਈ ਨੇ ਪਰਸਾਇਤੀ ਮਾਰ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਇ ਹਥ
 ਜੋੜੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਰਸਾਇਤੀ ਮਾਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਾਈ ਜੀ ਪਰ
 ਸਾਦਤੀ ਪਾਇਲੇ ਵਾਂਗੇ ਪਰ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਧੀਮ ਕੇ ਹੀ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਬੁਢੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਇਕ ਸੁਹਾਗਣਾ ਫਕੀਰ ਗਹਿਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪ
 ਰ ਚੰਦਰਾ ਤੂੰ ਸੁਆਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਅਜਿ ਉਸ ਦੇ ਬਡੀ ਸਾਦੀ ਪੈ ਗੀ ਜੈਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀਭੀ ਉਸ ਦੇ ਡੇਰੇ ਚਲੀ
 ਐ ਅਤੇ ਸੁਹਾਗਣਾ ਦੀ ਦਰਕਰੀਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਉਸ ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਪਰ
 ਇਖੜੇ ਹੋਏ ਅਗੇ ਵਡੀ ਹਜ਼ੂਮ ਆਖੀ ਹੈ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇ ਦੋਨਹੀ ਤੇ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਉਸ ਦੇ ਦੀਦਾਰ ਵਾਸਤੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਲੋਕ ਨੇ ਅੰਦਰ ਜਾ ਵਣਨਾ ਦਿਤਾ

ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇ ਦਰਵਾਨ ਨੁਕਾਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਅੰਦਰ ਜਾਇਕਰ ਕਰੋ ਜੋ ਫਕੀਰ ਤੁ
 ਮਾਰੇ ਦਰਸਨ ਦੀ ਦਰਵਾਸ ਤੇ ਬਾਹਰ ਖੜੇ ਹੋਨ ਤਾ ਦਰਵਾਨਾ ਅੰਦਰ ਜਾਇਕਰ ਉਸ
 ਸਹਸਰਗਣ ਫਕੀਰ ਕੋ ਕਹਾ ਤੁਮਾਰੇ ਦੀ ਦਰਵਾਸ ਤੇ ਫਕੀਰ ਬਾਹਰ ਆਏ ਹੋਨ
 ਤੇ ਸਹਸਰਗਣ ਨੇ ਕਹਾ ਜੋ ਅਜਮੇਂ ਆਪਣੇ ਦੀ ਦਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀ ਦੇਣਾ ਮੇ
 ਆਪਣੇ ਸਹੁਕ ਦੀ ਦਰ ਕਰਦਾ ਤਾ ਦਰਵਾਨਾ ਨੇ ਆਇਕਰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਚਿਹੁਕ
 ਹਦਾਏ ਅਜਮੇਂ ਦੀ ਦਰ ਆਪਣੇ ਸਹੁਕ ਕਰਤ ਹੋ ਅਜ ਦੀ ਦਰ ਕਿਸੇ ਕੋ ਦੇਣਾ
 ਹੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੇ ਭਾਈ ਬਾਲ ਮਰਦਾਨ ਇਥੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਏਹੁ
 ਸੂਠਾਹੀ ਸਾਂਗਾਏ ਇਸਨੂੰ ਅਜੇ ਆਪਣੇ ਸਹੁਕ ਦੀ ਦਰ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਜੇ ਇਸ
 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਹੁਕ ਦੀ ਦਰ ਹੋਵਾ ਤਾ ਏਹੁ ਹਰ ਬੁਰਕੇ ਅੰਦਰ ਸਹੁਨ ਜਾਣਾ ਤਾਏ
 ਰਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲੇ ਇਕ ਪਹਾੜੀ ਉਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਕੁਦਰਤ ਸੀ ਪਰਮੇ
 ਸਰਜੀ ਕੀ ਨਾਲ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਬਡੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਆਪਸ ਵਿਚ ਲੜਮੇਏ ਕੋਈ
 ਝੰਡੇ ਬੈਰਕ ਉਠਾਇਕੇ ਲੋਗਿਆ ਕੋਈ ਨਗਰੇ ਲੋਗਿਆ ਮੇਲਾ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੇ
 ਲਗਣੇ ਗਹਿਗਿਆ ਅਤੇ ਲੋਕ ਬੋਲ ਉਠੇ ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਬਡਾ ਸੂਠਾਏ ਸੂਠਕ ਸਾਂਗ
 ਕਰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਹਲਾਵੇ ਨਹੀ ਜਾਮਹੀਨਾਂ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾ ਸੀ ਗੁ
 ਰੂਜੀ ਫੇਰ ਉਸ ਦੇ ਆਏ ਉਸ ਸਾਹਿਰਾ ਵਿਚ ਫੇਰ ਉਸ ਮਾਈ ਕੇ ਘਰ ਆਇਰ ਹੋ
 ਉਸ ਦਿਨ ਚੰਦਰਾਤਸੀ ਉਸ ਫਕੀਰ ਕੇ ਘਰ ਮੇਲਾ ਹੋਇ ਓਨਾਂਹੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿ
 ਆ ਬੁਢੀਏ ਅਜਮੇਲਾ ਉਸ ਫਕੀਰ ਕੇ ਕਿਉਨਹੀ ਲਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਬੁਢੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
 ਗੁਰੂਜੀ ਉਸ ਫਕੀਰ ਕਾ ਹੁਣ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਏ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਆਂਤੁਹੀ ਜਾਵੈ ਓਹ ਫਕੀਰ
 ਸੂਠਾ ਸਾਂਗ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋ ਸੂਠਕ ਸੂਠਹੀ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਜਾ ਕਿਤਨੇ ਕਾਦਿਨ ਗੁਜ
 ਰ ਗਏ ਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਸਾਹਿਰੇ ਮੇ ਚਲੇ ਜਾਏ ਸੇ ਤਾ ਇਕ ਲੂਲਾ ਲਿਫ਼ੜਾ ਸਾਹਿਰਾ ਵਿਚ ਮੇ
 ਗਦਾ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਪਹੁਚਿਆ ਓਹ ਖਰਾਮ ਧੀਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੀ
 ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਲੂਲੇ ਵਲ ਮਿਧਰ ਦੀ ਨਜਰ ਕੀਤੀ ਉਸ ਦੇ ਹਥ ਪੈਰ ਚੰਗੇ
 ਹੋਇ ਗਏ ਓਹ ਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਅਤੇ ਕਹਿ ਓਸ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਤੁਹ
 ਡੇ ਨਾਲ ਰਹਾਗਾ ਜੀ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਜੋ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਪੁਛੇ
 ਗਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਚੰਗੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਏ ਹੋਨ ਤਾ ਤੁਕਹੀ ਮੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਸਹਸਰਗਣ
 ਟਫਕੀਰ ਨੇ ਦਿਤੇ ਹੋਨ ਤਾਂ ਓਹ ਫਕੀਰ ਗੁਰੂਜੀ ਅੱਗੇ ਮਥਾ ਦੇ ਕੇ ਸਾਹਿਰਾ ਵਿਚ ਆ
 ਇਆ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਪੁਛੇ ਤਾਂ ਓਹ ਕਹਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਮੇਨੂੰ ਹਥ ਪੈਰ ਸਹਸਰਗਣ

ਫਕੀਰਨੇ ਦਿਤਿ ਹੈਨ ਤਾ ਉਸਲੂਲਾ ਫਿਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਉਸਸੂਠੇ ਫਕੀਰਪਾਸਭੀਗ
ਇਆ ਤਾਂ ਉਸਫਕੀਰਨੇ ਭੀ ਉਸਨੂੰ ਪਾਛਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਹਥਪੇਰ ਕਿਸਤਰਾ
ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾ ਉਸਲੂਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਹਥਪੇਰ ਸਹੁਸੁਹਾਗਨ ਫਕੀ
ਰਨੇ ਦਿਤਿ ਹੈਨ ਤਾ ਉਸਸੂਠੇ ਫਕੀਰਨੇ ਕਹਿਆ ਜੇ ਭਾਈ ਓਹ ਕਿਥੇ ਹੈ ਜਿਸਨੇ
ਤੈਨੂੰ ਹਥਪੇਰ ਦਿਤਿ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸਲੂਲੇ ਕਹਿਆ ਜੇ ਓਹ ਇਕ ਬੁਢੀ ਦੇ ਘਰ ਸ
ਹਿਰਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਉਸਕੇ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਹਥਪੇਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਹੈਨ
ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਓਹ ਫਕੀਰ ਭੀ ਸੀਗੁਰੂਜੀਕੀ ਪੈਰੀਆਇ ਪਾਇਆ ਅਰੁ
ਕਹਣ ਲਗਾ ਹੇਗੁਰੂਜੀ ਮੈਥੁਲਾਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਤੁਹਨੂੰ ਜਾਣਿਆਂ ਨਹੀ ਸੀ ਜੀ
ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਗੁਨਹੁ ਮਾਫ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੂੰ ਸਹੁ
ਨਹਰ ਬੁਰਕੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣਿਆਂ ਕਰ ਅਤੇ ਸਭਨੂੰ ਦੀਦਾਰ ਦਿਤ ਕਰ ਅਤੇ ਅੰਗ
ਲੋਕ ਦੀਦਾਰ ਭੀ ਲੀਆ ਕਰ ਤਾ ਤੈਨੂੰ ਸਹੁਕਾ ਦੀਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰਜੇ ਤੂੰ ਸ
ਭਨਾ ਵਿਚ ਇਕ ਸਹੁਨੂੰ ਜਾਣੇਗਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰੇਗਾ ਤਾ ਸਹੁਨੂੰ
ਮਿਲੇਗਾ ਤਾ ਓਹ ਸਹੁਸੁਹਾਗਣ ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸੋਂ ਖੁਸੀ ਲੈਕਰ ਉਸੀ ਦਿਕਸੇ
ਆਇ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਓਹ ਲੂਲਾ ਕਹਿ ਦਾਫਿਰੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੁਸੁਹਾਗਣ ਨੇ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਭ ਲੋਕ ਸਹੁਸੁਹਾਗਣ ਦੀ ਉਸਤਤਿ ਲਗੇ ਕਰਨ ਤਾ ਫੇਰ ਉਸਦੇ ਮੇਲਾ
ਲੱਗਾ ਹੋਵਣ ਫੇਰ ਸੀਗੁਰੂਜੀਕੀ ਮਿਹਰਕ ਸਦਕ ਫੇਰ ਉਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜਰ ਨਿ
ਆਜ ਨਿਆਮਤਾਂ ਲਗੀਆਂ ਆਂਵਨ ਨਗਰੇ ਨੌਬਤ ਲਗੀਆਂ ਵਜਨ ਓਹ
ਸਹੁਸੁਹਾਗਣ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਮੁਰੀਦ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਓਹ ਜੋ ਘੁੰਘਰੂ ਅਤੇ
ਮੋਲੀ ਦੇ ਅਟੇਰ ਖਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਉਸ ਸਹੁਸੁਹਾਗਣ ਦੇ ਮੁਰੀਦ ਹੋਗੇ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਉਥੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧

॥ ਤੁਧ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਵਾਹਿਗਾਂਵਹਿ ਤੁਧ ਭਾਵਹਿ ਜਲਨਾਂਵਹਿ॥ ਜਾ ਤੁਧ ਭਾਵ
ਹਿ ਤਾਂ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਾ ਸਿੰਘੀ ਨਾਦਵਜਾਵਹਿ॥ ਜਾ ਤੁਧ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਪ੍ਰਾਪਿਕ ਤੇ ਬਾ
ਮੁਲਾਂ ਸੇਖ ਕਹਾਂਵਹਿ॥ ਜਾ ਤੁਧ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਸਕਸ ਬਹੁਤ ਕ
ਹਾਂਵਹਿ॥ ਜਾ ਤੁਧ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਤੇਗ ਵਗਾਂਵਹਿ ਸਿਰਮੁੰਡੀ ਕਟ ਜਾਂਵਹਿ॥ ਜਾ
ਤੁਧ ਭਾਵਹਿ ਜਾਹਿ ਦਿਸੀਤਰ ਸੁਟਿਗਲਾ ਘਰ ਆਂਵਹਿ॥ ਜਾ ਤੁਧ ਭਾਵਹਿ ਨਾ
ਇਰਚਾਵਹਿ ਤੁਧ ਭਾਵੇ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਕਹੈ ਬੇਨਤੀ ਹੋਰ ਸਗਲੇ ਕੁ
ਰੂਕਮਾਵਹਿ॥ ੧॥ ਏਹ ਸਲੋਕ ਕਹਿ ਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਉਥੇ ਚਲ ਦੇਰਹੇ॥

ਅਮਰੀ ਸਾਖੀ ਇਕ ਸਿਖਨਲਹੋਈ

ਇਕਸਿਖਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਲਗਤੁਰਿਆ ਉਸਸਿਖਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ
ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੋਗੁਰੂਜੀ ਮੇਂ ਸਿਖੀ ਕਰਾਂ ਯਾ ਫਕੀਰੀ ਕਰਾਂ ਤਾ ਸਤਗੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਸੁਣਿਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਇਕ ਕੰਮ ਕਰ ਫੇਰ ਜੇ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਆਵੈ ਗੀ ਸੋਈ
ਕਰੀ ਸਿਖਨੇ ਕਹਿਆ ਹੁਕਮ ਕਰੇ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਫਲ ਨੇ ਗਿਰਾਉ ਵਿਚ
ਅਮਰਾ ਸਿਖ ਹੈ ਉਸਪਾਸ ਸਾਡਾ ਲਿਖਿਆ ਲੈ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਉਸਕੇ ਘਰਿ ਪਰਸਾ
ਤੁਓ ਛਕੀ ਜਦ ਉਸਲਿਖੇ ਮੁਜਬ ਲੈਲਵੀ ਜਾਤੁ ਉਥੋਂ ਆਵੇਗਾ ਤਾ ਤੈਨੂੰ ਸਿਖੀ ਦੇ
ਸਾਂਗੇ ਤਾ ਉਸਸਿਖਨੇ ਕਹਿਆ ਭੁਲ ਜੀ ਤਾ ਉਹ ਸਿਖ ਗੁਰੂਕਾ ਲਿਖਿਆ ਲੈਕ
ਰ ਮਥਾਟੇ ਕਰੇ ਚਾਲਿਆ ਜਦ ਉਹ ਗਿਰਾਉ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗਿਰਾਉ ਦੇ ਬਾਹਰ ਉਥੋਂ
ਦੇ ਵਸਕੀਟਾਂ ਪਸੇ ਉਸਸਿਖ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਕਰ ਘਰ ਦਾ ਪਤਾ ਪੁਛਿਆ ਉਸਪਾਸੇ
ਜਬ ਸਿਖ ਦੇ ਘਰ ਜਾਇ ਪੁਰ ਉਸਸਿਖਨੇ ਉਠਕੇ ਮਥਾਟੇ ਕਿਆ ਸੁਖ ਆਨੰ
ਦ ਪੁਛੀ ਬਡੇ ਆਦਰ ਨਾਲ ਬੈਠਾਇਆ ਗੁਰੂਜੀ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਦੇਖਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ
ਆਪਣੀ ਸਿਖਣੀ ਨਾਲ ਬਾਰਤ ਕੀਤੀ ਇਕ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸੀ ਗ੍ਰਹਸਤੀ ਸਿਖਦੀ
ਅਤੇ ਘਰੇ ਬਡਾ ਨਿਰਧਨ ਸੀ ਦਿਨ ਨੂੰ ਜੁੜੇ ਤਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਨਾਂ ਜੁੜੇ ਜੇਰਾਤ ਨੂੰ ਜੁੜੇ ਤਾ
ਦਿਨੇ ਨਾਂ ਜੁੜੇ ਅਤੇ ਉਸਲੜਕੀ ਦਾ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯਾ ਇਕ ਸਾਹੁਕਰ ਸਿਖਨੇ ਦੇ
ਵਾਂ ਸੀ ਪਰ ਸਿਖ ਲੈਂਦਾ ਨਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਸਿਖਨੇ ਗੁਰੂਕਾ ਹੁਕਮ ਨਾਂ ਵਾ ਦੇਖ
ਆਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਮਥਾਟੇ ਕਿਆ ਤੇ ਉਸਸਿਖਨੇ ਆਏ ਸਿਖਨੂੰ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਤੂੰ ਪਰਸਾਦ ਛਕ ਲੇਹੁ ਤਾ ਹੁਕਮ ਨਦੇ ਵਾਲੇ ਸਿਖਨੇ ਕਹਿਆ ਸਟਭਾਈ
ਸਿਖਾ ਮੈਨੂੰ ਤਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੇਤੂ ਪਰਸਾਦ ਤਉ ਕਰੀ ਜਾ ਰੁਪਈ ਯਾ ਕੀ
ਨਿਸਾ ਕਰ ਲਈ ਤਾ ਗ੍ਰਹਸਤੀ ਸਿਖ ਚੁਪਕਰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਨਦੇ ਵਾਲੇ ਸਿਖ
ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਉਨਦਾ ਹਾਲ ਦੇਖਕਰਿ ਹੋਭਾਈ ਇਨਨੇ ਦੇ ਮਕਿਬੇ ਤੇ ਦੇਣੇ ਹੈਨ
ਇਨਦੀ ਗੁਜਰਾਨ ਹੀ ਖਰੀਭੀਤੀ ਹੈ ਜਾ ਦੇਵੈ ਘੜੀਆਂ ਬੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਸੁਣਿ ਸਿਖਾ ਸਾਸਭੀ ਉਸੇ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਸਰੀਰ ਭੀ ਉਸੇ ਗੁਰ
ਪੂਰੇ ਕਾ ਹੈ ਤੂੰ ਕੀਨਿਆ ਨੂੰ ਗਹਿਣੇ ਧਰ ਆਉਹਾ ਤਾ ਗ੍ਰਹਸਤੀ ਸਿਖ ਉਸ ਸਾਹੁਕਰ ਪਾ
ਸ ਗਇਆ ਓਹ ਸਾਹੁਕਰ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯਾ ਅਗੇ ਦੇਦਾ ਸੀ ਪਰ ਓਹ ਸਿਖ ਅਗੇ ਲੈ
ਦਾ ਲੰਗੀ ਸੀ ਉਸਸਿਖਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਹੁਜੀ ਢਾਈ ਮੈਰੁਪਯਾ ਮੈਨੂੰ ਲੋ
ਕੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੇਹੁ ਅਤੇ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਬਿਆਹ ਕੇ ਲੈ ਜਾਹੁ ਉਸਸਾਹੁਕਰ ਨੇ ਕਹਿ

ਆ ਭਾਈ ਸਿਖ ਤੁਕਿ ਛੁਹੋਰੀ ਲੇਹੁ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹੋਰ ਤੁਮੈ ਨੁ ਕਿਛੁ ਨ
 ਹੀਰਾ ਹੀਰਾ ਤਾ ਚਾਈ ਸੋ ਰੁਪਾ ਲੈਕੇ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਦੋਸੈ ਰੁਪਾ ਹੁਕਮ ਨਾ ਵੇ ਕੀਭੇਟ
 ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਹ ਰੁਪਾ ਸਿਖ ਕੀ ਭੇਟ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਦੇਖਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ
 ਅਤੇ ਕਹਣ ਲਗਾ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਪੁਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛੁਕ ਕੇ ਸਿ
 ਖ ਉਠ ਚਲਿਆ ਫੇਰ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਆਉਦਿਆਂ ਇਕ ਫਕੀਰ ਦੇਖਿਆ ਸਿਖ ਤੋਂ
 ਆਣਕੇ ਉਥੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਉਸ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਪਾਸ ਛਾਇਆਂ ਮੇਜਾਇ
 ਬੈਠਾ ਜਾਪੜੀ ਇਕ ਗੁਜਰੀ ਤਾ ਇਕ ਮੁਸਾਫਰ ਆਇਆ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਪੁਰਾ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਤਾ ਤੇ ਇਕ ਦੁਸਾਲ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੀ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਚਲ ਦਰਹਿਆ
 ਜਾ ਦੋ ਤਿੰਨ ਘੜੀਆਂ ਬੀਤੀਆਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁਸਾਫਰ ਆਇਆ ਉਸ ਨੇ ਓਹ ਪੁਰਾ
 ਗੋਚੁਕ ਲਿਆ ਤੇ ਦੁਸਾਲ ਫਕੀਰ ਦੇ ਉਪਰੋਲਾਹਿ ਲਿਆ ਲੈਕਰ ਚਲ ਦਰਹਿ ਤੁ
 ਉਸ ਫਕੀਰ ਨੇ ਦੇਉਣ ਵਾਲੇ ਕੋ ਭੁਲਾਹੋਵੇ ਇਤਨ ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਅਤੇ ਲੇਵਣ ਵ
 ਲੈਕੋ ਬੁਝਾਹੋਵੇ ਨਹੀ ਕਹਾ ਓਹ ਫਕੀਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੋ ਅਤੇ ਲੇਵਣ ਵਾਲੇ ਦੋਹਰੇ ਭਾ
 ਵੁ ਏਕ ਸਹੀ ਰਹਿਆ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਏਹ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਕੇ ਉਠ ਚਲਿਆ ਆਵਦਿ
 ਆਂ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਰਾਤ ਪੈ ਗਈ ਇਕ ਦਰਖਤ ਹੋਰ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਉਸ ਦਰਖਤ ਉਪਰ
 ਦੋਇ ਪੰਛੀ ਰਹਿ ਦੇਹੈ ਸਨ ਓਹ ਗੁਰੂ ਕੇ ਘਰ ਦੇ ਸਿਖ ਹੋ ਸਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਭੀ ਚਰਖ ਘੜੀ
 ਆ ਗਈ ਸੀ ਉਸ ਪੰਛੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭੁਲੀ ਲੋਕ ਏਹੁ ਕੋ
 ਈ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕਾ ਮੁਸਾਫਰ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰੇ ਆਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਖਾ ਰੁਹੇਗਾ ਤਾ ਅਸੀਂ
 ਨਰਕ ਜਾਂਵਾਂਗੇ ਉਸ ਪੰਛੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੰਛੀ ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਆਂ ਵਰੀ ਹੋਰ ਤੁ
 ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਕੁਛ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸੰਜਮ ਨਹੀ ਬਨ ਪੜਦਾ ਸਾਡਾ ਸਹੀ ਰਹੀ ਹੈ ਇਤਨ ਕ
 ਹਿਕਰ ਉਠ ਗਈ ਕਿਤੇ ਅਗਲੇ ਆਈ ਓਹ ਅਗਲੇ ਉਸ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖਕੇ ਕਖਆ
 ਪਣੇ ਆਲਣੇ ਵਿਚੋਂ ਕੁਛ ਸੁਟ ਦਿਤੇ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਅਗ ਬਾਲੀ ਉਸ ਚਾਂਦਨੇ ਅਗ
 ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਲਕੜੀ ਕਖ ਬਾਲੇ ਇਤਨੇ ਮੇ ਉਸ ਪੰਛੀ ਨੇ ਕਹਾ ਮੇ ਅਗ ਵਿਚ ਜਾ
 ਇ ਪੜਦੀ ਹਾ ਮੈਨੂੰ ਭੁਨਖਾਇ ਲੇਵੇਗਾ ਤਾ ਪੰਛੀ ਨੇ ਕਹਾ ਭੁਲੀ ਬਾਤ ਹੈ ਇਤਨ ਸੁਣਦੇ
 ਹੀ ਪੰਛੀ ਬਲਦੀ ਅਗ ਮੇ ਜਾਇ ਪਈ ਪਿਛੋਂ ਪੰਛੀ ਭੀ ਉਸੀ ਅਗ ਮੇ ਆਇ ਪ
 ਇਆ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਦੋਸੈ ਪੰਛੀ ਭੁਨਕੇ ਖਾਇ ਲੀਏ ਫੇਰ ਸੋਇ ਰਹਿਆ ਸਵੇਰ
 ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਠ ਚਲਿਆ ਆਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿ
 ਆ ਕਿ ਉਸਿਖਾ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾਹੇ ਈ ਹੈ ਕੇ ਨਹੀ ਹੋਈ ਤਾ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇ

ਭੀਨਿਸਾਕਿਆਹੋਈਹੋ ਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਨੈਕਹਿਆ ਸੁਣਭਾਈਸਿਖਾਜੇਉਨਪਛ
ਅਜੇਹੀ ਅਤੇਹੁਕਮਨਵੇਮੰਨਣਵਾਲਿਆਂਸਿਖਾਜੇਹੀ ਸਿਖੀਹੋਇਆਵੀਤਪ
ਗਵਿਰਬੈਠਾਹੀਸਿਖੀਕਮਾਉ ਅਤੇਜੇਫਕੀਰਹੋਇਕੋਬਾਹਨਿਕਲਿਆਚਾਹੇਅ
ਤੇਫਕੀਰੀਕਰੈਤਾਓਸਫਕੀਰਜੈਸੀਫਕੀਰੀਕਰਜੇਹਰਾਹਵਿਚਫਕੀਰਦੇਖ
ਆਇਆਹੈਏਹੁਬਤਸੁਣਕਰਸਿਖਨੈਸੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਅਥੇਕ
ਹਿਣੇਲਗਾਗੁਰੂਜੀਦੋਨੋਗਲਾਂਅੱਖੀਆਂਹੈਨ ਅਤੇਤੋਗੀਆਤੂੰਹੈਜਦੈਸੀਪਰਜਿ
ਉਜਾਣੇਤਿਉਮੇਰੀਗੀਗਤਿਕਰੇ ਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਸੁਣਿਭਾਈਸਿਖਾਹੁਣਤੂੰ
ਕਿਰਤਕਰਕੇਸਿਖਾਦੀਟਹਿਲਕੀਤਾਕਰ ਸੇਵਾਕੀਤਕਰੇਗਾ ਤਤੇਰਭੀਭਲਾਹੋ
ਇਜਾਵੈਗਾ ਤਾਓਹਸਿਖਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਕੈਬਿਦਿਆਹੋਇਗਾਇਆ
॥ਅਗੇਸਾਖੀ ਇਕਸਰਾਜੇਦੇਨਲ ਹੋਈ॥

ਗੁਰੂਜੀਇਕਦੇਸਸੈਲਕਰਦੇਜਾਇਪਹੁਚੇ ਉਥੇਅਗੰਭੀਅਤੇਅੰਨਦੇਵੇਵਸਤੁ
ਪੈਦਾਨਹੀਉਦੀਆਂਸਨ ਅਤੇਦੁਬਿਆਂਦਾਮਾਸਉਥੇਖਾਵਦੇਸਨ ਆਏਫਕੀਰਅ
ਤੀਤਨੂੰਭੀਦੇਵਦੇਸਨ ਦੁਬਾਮਾਰਕੇਤਿਸਦੇਮਾਸਨੂੰਇਕਪਥਰਹੇਠ ਅਤੇਇਕਪਥ
ਰਉਤੇਰਖਦੇਸਨ ਵਿਚਮਾਸਰਖਨ ਸਵਾਪਹਿਰਸੁਰਜਕਾਜਾਪਕਰਨਤਾਓਹਮਾਸ
ਰਿਝਜਾਵੈ ਅਤੇਜੋਕੋਈਸਾਧਫਕੀਰਉਥੇਜਾਇਪਹੁਚੇਤਿਸਦੀਸੇਵਾਬਹੁਤਕਰ
ਨਮਾਸਖਾਂਵਟੇਨੂੰਦੇਵਨ ਗੁਰੂਜੀਭੀਉਸਦੇਸਵਿਚਜਾਇਬੈਠੇ ਉਸਸਾਹਿਰਦੇਬਾਹ
ਰਇਕਅਯਾਲਦੁਬੇਚਾਰਦਾਫਿਰਦਾਸੀ ਤਾਓਹਅਯਾਲਭੀਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਅ
ਇਬੈਠ ਉਸਅਯਾਲਨੇਕਹਿਆਹੇਸੀਤਜੀਮੇਇਕਦੁਬਾਮਰਦਾਹਾਂ ਤੁਸੀਖਾਂਵੇਨ
ਹੀਤਦੁਬਿਆਦਾਖਸਮਮੈਨੂੰਮਾਰੇਗਾ ਤੇਕਹੇਗਾ ਤੁਹਿਅਤੀਤਕੋਭੁਖਾਕਿਉਰਿਖਿ
ਆ ਅਤੇਇਸਮੁਲਖਦੀਗੀਤਏਹੋਹੈ ਜਿਸਨੂੰਅਤੀਤਨਦਰੀਆਇਜਾਵੈਸੇਈ
ਮਾਸਖੁਲਾਵੈ ਅਤੇਇਸਮੁਲਖਵਿਚਅਗਤੈਅੰਨਦੇਵੇਵਸਤੁਹੈਨਹੀਪੈਦੇਹੀਨਹੀ
ਹੋਈਆਂ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੈਕਹਿਆਭਾਈਹੁਣਤੂੰਦੁਬਾਮਾਰਉਸਅਯਾਲਨੇਦੁਬਾ
ਮਾਰਿਆਇਕਪਥਰਹੇਠਰਿਖਿਆ ਇਕਉਪਰਰਖਿਆ ਵਿਚਮਾਸਰਖਕੇਸੁਰਜ
ਕਾਜਾਪਲਗਾਕਰਨਤਾਸਵਾਪਹਿਰਵਿਚਮਾਸਰਿਝਆਇਆ ਅਯਾਲਨੇਗੁ
ਰੂਜੀਨੂੰਕਹਿਆਤੁਸੀਏਹੁਮਾਸਖਾਂਵੇਜੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੈਕਹਾਇਸਦੁਬੇਦਾਖਲਨ
ਤੇਹਰੀਆਂ ਇਕਠੀਕਰਾਇਕਰਆਪਦੇਮੁਖਕਾਉਰਦੁਬੇਚਰ ਇਤਨੇਆਖਣੇਤੇਦੁ
ਬਾਚਰਦਾਫਿਰੇਅਯਾਲਏਹਦੇਖਕੇਹੈਰਾਨਹੋਇਗਿਆ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੈਕਹਾਅਯ

ਲਨੂ ਤੂੰ ਜਾਇਕੇ ਨਗਰ ਵਿਚੋ ਕਿਸੇ ਵਡੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇ ਲਿਆਉ ਤੂੰ ਜਾਇਕੇ ਕ
 ਹੁਤੂਹ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਹਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿਤ ਬੁਲਾਵਦਾ ਹੈ ਅਗਤੇ ਅੰਨ ਦੇ ਵੇ ਵਸਤੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵ
 ਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਅਯਾਲ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਗਇਆ ਇਕ ਵਡਾ ਸਾਹੂਕਰ ਸੀਤਿ
 ਸਨੂੰ ਜਾਇਕੇ ਕਹਿ ਓਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਅਤੀਤ ਬੁਲਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਪਾਸੇ ਅੰ
 ਨ ਤੇ ਅਗ ਦੇ ਵੇ ਵਸਤੂ ਲੈ ਦੇਵੇਗਾ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣਕੇ ਓਹ ਸਾਹੂਕਰ ਉਠ ਟੁਰਿਆ ਆ
 ਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਸਾਂਈ ਲੋਕ ਬੈਠਾ ਹੈ ਪਰ ਬਡਾ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੈ ਓਹ ਸਾਹੂਕਰ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਛੁ ਅਨਾਜ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ
 ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਗੀ ਬਾਨਿ ਵਾਜ ਇਥੇ ਤਾਂ ਅਨਾਜ ਪੈਦਾ ਨਹੀ ਹੋਵਾ ਪਰ ਜੀਹ
 ਕਮ ਕਰੇ ਤਾ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੇ ਉਠ ਕਰ
 ਓਹ ਸਾਹੂਕਰ ਪਾਸ ਗਇਆ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਜਾਇਕੇ ਕਹਾ ਹੋਰਾਜਾ ਜੀ ਇਸ ਨਗ
 ਰੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇਕ ਸੀਤ ਆਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਉਸਨੇ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਹਿ ਦਾ ਹੈ
 ਅੰਗ ਅਤੇ ਅੰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਪਾਸੇ ਲੈ ਦੇਵਾਂਗੇ ਤੂੰ ਰਾਜਾ ਕੇ ਲੈ ਆਉ ਤੁਰ
 ਜਾਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਉਠ ਚਾਲਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਾਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਾ ਹੋਰਾਜਾ ਤੁਸੀ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਭਗਤ ਕਰਨੀ ਗਾਹਿਣ ਕ
 ਰੋ ਸਿਖ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਰਾਜਾ ਕੇ ਸਮੇਤ ਪਰਜਾ ਕੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਸਿਖ ਹੋਏ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕਹਾ ਬੜਾ ਅੰਨ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਉਸ ਨਗਰ ਸੇ ਇਕ
 ਸੇਰ ਭਰ ਅੰਨ ਨਿਕਾਲਿਆ ਓਹ ਲੈ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਓਹ ਅੰਨ ਉਸ ਧਰਤੀ ਵਿ
 ਚ ਬੀਜਣਾ ਕਹਾ ਤਾਂ ਉਨ ਲੋਕ ਨੇ ਬੀਜਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਓਹ ਅੰਨ ਉ
 ਗਿਆ ਉਨ ਨੇ ਗਾਹਿਆ ਅਤੁੰ ਟੁੰਬੂਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਹੋਇ ਗਇਆ ਫੇਰ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਥਰ ਨੂੰ ਝਾੜ ਕੇ ਅਗਨਿ ਕਾਲੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਨ ਲੋਕ ਨੂੰ
 ਦੇਵੇ ਵਸਤੂ ਅੰਗ ਅਨਾਜ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਉਨ ਸਭ ਲੋਕ ਨੂੰ ਸਿਖੀ ਦਾਨ ਦਿਤਾ ਸਭ
 ਲੋਗ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਲਗੇ ਜਪਣ ਤੇ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਕੇ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨ ਨੂੰ ਅੰਨ ਬੀਜ ਦੇ ਕਾਹੁਕਮ ਦੀਆ ਸਮੇ ਸਿਰ ਅੰਨ ਬੀਜਿਆ ਕ
 ਰੇ ਆਏ ਸੀਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰੇ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਭਗਤ
 ਕੀਤਾ ਕਰੇ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਕਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਕਹਿ ਕਰ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਓਹ ਲੋਕ ਬਡਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਦੇਭਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਈ ਸ
 ਮਾ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਰਹੇ ਫੇਰ ਚੁਪਕੀਤੇ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਬੀ ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ

ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਭੁਟੰਡ ਦੇ ਸੁਜਾਇਕਰ ਬੈਠੇ ਇਕ ਨਗਰੀ ਬਾਹਰ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਸੀ
 ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਹਸਨ ਆਇਕਰ ਕਰੇ ਜੋਈ ਮਹਾਰਾਜ ਕੋ ਪਾਸ ਬੈਠ ਜਾਵੇ ਵਰਸਨ
 ਛੁੱਟਨ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਹੀ ਏਹੀ ਗਲਾਂ ਟੁਰੀਆ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਏਹੀ
 ਬਾਤ ਕਰਨ ਲੋਕ ਇਥੇ ਇਕ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਆਇਆ ਹੈ ਜੋ ਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਬੁਲਦਾ ਹੈ
 ਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਾਸੋਂ ਕੁਛ ਲੈਦਾ ਹੀ ਹੈ ਓਹੁ ਫਕੀਰ ਬਡਾ ਬੇਪਰਵਾਹ ਹੈ ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਦੇ ਰਾਜੇ
 ਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਇਆ ਅਰੁ ਭੁਲੀਆਂ ਭੁਲੀਆਂ
 ਵਸਤੂ ਅਗੋਲਿਆਂ ਠਹਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕੀ ਕਿਆ ਗੀਤ ਸੀ ਜੋ ਉਥੋਂ ਦੇ ਰਾਜੇ
 ਹੈ ਸੋ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਪਹਿਰਾਵਾ ਰਾਜੇ ਕਾ ਜਤ ਕੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਬਚ
 ਨਕੀਤਾ ਹੋਰ ਜਾ ਏਹੁ ਸਭ ਵਸਤੂ ਉਠਾਇ ਕੇ ਲੈ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਅਰ
 ਬ ਜਾਇ ਕੇ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਮੁਹ ਪਾਇ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਤਿਵੇਹੀ ਕੀਤਾ ਸਭ ਵਸਤੂ ਸੀਪ
 ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਅਰਬ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦਿਤੀਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਟੁਰ ਦੋਨੋ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰਿ ਕਹਿ
 ਆਹੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਜੀ ਇਸ ਹਮਰੇ ਦੇ ਸਾਵਿਰ ਆਪਦਾ ਚਰਨ ਪਇਆ ਹੈ ਹਮਰੇ ਕਈ
 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਦੁਰਹੋਏ ਹੈਨ ਹੋਸੀਤ ਜੀ ਹਮਰਾ ਬਹੁਤੁ ਭੁਲਾ ਭੁਇਆ ਹੈ ਅਰ ਆਪ ਕੇ
 ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀ ਅਤੇ ਤੁਮ ਸੀਤ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਹੋ ਤੇ ਮੈਂ ਆਪ ਕੀ ਸਰਨ ਹੋ ਆਪ
 ਕਾ ਆਵਨਾਂ ਇਥੋਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸਾ ਭੁਲਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਏਹੁ
 ਸੁਨ ਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਮੇਂ ਕਰਨ ਆਈ ਤੇ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਰਾਜਾ ਕਿਆ ਤੁਹੀ
 ਮਨਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਗੁਰੂਜੀ ਇਕ ਚਾਵਲ ਇਕ ਪਸਮ ਇਸ ਦੇ ਸ
 ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਹੋਈ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਆਪ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਏ ਜੋ ਹੋਰ ਅੰ
 ਨ ਭੀ ਇਥੇ ਉਤਪਤਿ ਹੋਇਆ ਕਰਨ ਏਹੁ ਵਰ ਆਪ ਦੀ ਜੀਏ ਜੋ ਕਪਾਹ ਭੀ ਹੋਇ
 ਆਕਰੇ ਸਾਰੇ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਕੇ ਲੋਕ ਸਮੇਤ ਹਮ ਆਪ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਵੈਗੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਅ
 ਨੰ ਹੋਇ ਕੇ ਨਮ੍ਹੋ ਇਕਰ ਜਬ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਬ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਾਸੇ ਕੇ ਸੁਖ
 ਦਾਈ ਕਵਲ ਵਤ ਨੇੜ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋਣਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਅੰਨ ਤੁ
 ਮ ਹੋਵੈਗਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ਬਡਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਕੇ
 ਸਮੇਤ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਇਸ ਤਰੀਕਾਂ ਤੇ ਪੁਰਸ ਸਰਬ ਹੀ ਚਰਨਾਂ ਕੀ ਪਾਹੁ ਲੈ
 ਕਰ ਨਾਮ ਜਪ ਦੇਹੈਨ ਪਹਿਰਾਤ ਰਹਿਦੀ ਜਿਸਤਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਉਸੀ ਤਰਾ ਵਾ
 ਹ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪੇ ਆਏ ਸੀਤੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਜਬ ਗੁਰੂਜੀ ਚਲਣੇ ਲਗੇ
 ਤਾਂ ਸਰਬ ਪ੍ਰਜਾ ਕੇ ਇਸ ਤਰੀਕ ਪੁਰਸ ਰਾਜ ਕੇ ਸਮੇਤ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਖੜੇ ਹੋਏ ਬੇਨਤੀ ਕ

ਹਨੇਲਗੇ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਆਪਇਬੇਹੀ ਰਹੇ ਅਪਦੇ ਚਰਨੇ ਦੇ ਪੁਰਤਾ ਪਕਰਕੇ ਸਰਬ
 ਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਨ ਹੋਵਨਗੇ ਅਤੇ ਏਹੁ ਦੇ ਸਪਾਇਤ੍ਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਿੱਖੀ ਆਪਦੀ ਪਰਗਟ
 ਕੁਈ ਹੈ ਆਪਇਸ ਦੇ ਸਾਵਿਚੋ ਛੇਤੀ ਕਿਉ ਜਾ ਦੇਹੋ ਸਦਾਂ ਹੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਏਥੇ ਰ
 ਹੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਪ੍ਰਜਾ ਕੇ ਸਮੇਤ ਕੀਤੀਆਂ ਤੁ ਗੁਰੂਜੀ
 ਨਕਜੀ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕਹਾ ਹੋਰਾਜਾ ਇਸ ਤੋਰੇ ਦੇ ਸਾਵਿਚ ਸਭੇ ਖਾਣੀਆਂ ਹੋਵ
 ਨਗੀਆਂ ਅਸਾਂ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਪਾਸੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈ ਦਿਤੀਆਂ ਹੈਨ ਕਪੜੇ ਕੀ ਖਾਣ ਕਪਾ
 ਹੋਇਆ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਸੁਇਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਖਾਣ ਭੀ ਇਥੇ ਹੋਵੇਗੀ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਦੀਆਂ ਖਸਬੇ ਦੀਆਂ ਭੀ ਇਥੇ ਹੋਵਨਗੀਆਂ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਪਰਉਪਕਾਰ ਦਿ
 ਭਾਇਆ ਨਾਮਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਦਾਇਆ ਧਰਮ ਧਿਰ ਭਾਇਆ ਸਿੱਤੋ ਖਸਤ ਦੇ ਕ
 ਰ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਕੀਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਧੰਨ ਏਹੁ ਦੇ ਸਹੇ ਜਿਥੇ ਆਪਦੇ ਚਰਨ
 ਪਏ ਹੈਨ ਗੁਰੂ ਕੇ ਗਹਿਣ ਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹੀ ਜਤਨ ਲੋਕ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਪਰ ਗੁਰੂਜੀ
 ਗਹਿਣ ਨਹੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋਰਾਜਾ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਹੋਰਨਾਂ ਅ
 ਸਥਾਨਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਤੁ ਅਸਾਂ ਫਿਰਨਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਕਰਤਾਰ ਸਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵਾਏ ਉ
 ਥੇ ਅਸੀਂ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇਨੇ ਹਾਂ ਹੁਣ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਮਰਜੀ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ ਲੋਕ
 ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਅਸਾਂ ਆਪਕੀ ਸੇਵਾ ਭੀ
 ਕਈ ਨਹੀ ਕੀਤੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਇਕਰ ਆਪਕਾ ਦਰਸਨ ਭੀ ਨਹੀ ਕੀਆ ਤੁ ਗੁਰੂਜੀ
 ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਕੇ ਉਥੇ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਬਹੁਤ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਨ ਕੀਤਾ
 (ਤੁ ਗੁਰੂਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਮੁਦਰ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਗਾ
 ਮਥਾ ਤਿਸ ਕਉ ਦੇਖਕਰ ਏਕਾ ਬਿਰਛ ਕੇ ਤਲੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂਜੀ
 ਦੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਜਦ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰਦੇ ਸੇ ਤ ਉਸ ਗਾਮਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਰੁਖ
 ਇਕੇ ਲੈ ਜਾਵਾਸੀ ਜਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਬੋੜੇ ਦਿਨ ਬੀਤ ਚੁਕੇ ਸਨ ਤ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂਜੀ
 ਨੂੰ ਆਇਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਬਾਬਜੀ ਅਸੀਂ ਸਭ ਲੋਕ ਇਥੇ ਚਲੇ ਜਾਵੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭੀ
 ਅਸਾਨੂੰ ਸੰਗ ਹੀ ਚਲੋ ਏਹੁ ਦੇਖੋ ਗਭੇ ਅਸ ਬਾਬ ਦੇ ਭਰਕੇ ਨਗਰ ਵਿਚੋਂ ਕਢ ਲੀਏ
 ਹੈ ਹੋਰ ਅਸਥਾਨ ਚਲ ਰਹਾਂ ਹੋ ਤੁ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਆ
 ਦੁਖ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਬੀਤਿਆ ਏਹੁ ਗਾਮ ਸ
 ਮੁੰਦਰ ਰੁਖਾਇ ਛੁਡਾ ਹੈ ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਅਣਕੇ ਨਵੇਂ ਘਰ ਬਣਾਇਕੇ ਬਸਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਛੇਵੀਂ ਮਹੀਨੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰੁ ਸਮੁੰਦਰ ਰੋੜ ਲੈ ਜਾਵਾਏ ਫੇਰ ਨਵੇਂ ਅ

ਣਕੇਬਣਵੇਹੋਤੁਸੀਗੁਰੂਕੇਸਿਖਹੋਵੇਅਜਤੋਅਗੇਤੁਹਾਨੂੰਘਰਸਮੁੰਦਰਨਾਹੁ
 ਹੋਗਾਤੁਓਨਲੋਕਨੇਕਹਿਆਮਹਾਰਾਜਅਸੀਤੁਹਾਨੂੰਸਿਖਹੋਵਾਂਗੇਤੁਹਾਨੂੰ
 ਪਦੇਸਲਵਾਂਗੇਸਤਨਾਮੁਪਰਮੇਸਰਦਾਅਸੀਜਪਿਆਕਰਾਂਗੇਤੁਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਨੈਕਹਿਆਭਾਈਹੁਣਤੁਸੀਜਾਵੇਅਗਅਸੀਇਥੇਬੈਠੇਹਾਂਜੇਕਰਤੁਹਾਨੂੰ
 ਆਵਦਿਆਨੂੰਘਰਬਨੇਬਨਾਏਰਹੇਤੁਸੀਆਪਣੀਘਰੀਆਇਵੇਰੇਇਨਘਰ
 ਵਿਚਤੁਹਾਨੂੰਘਰਓਜੇਹੇਬਨੇਰਹੇਤੁਤੁਸੀਸਿਖਆਣਕੇਹੋਈਓਏਹੁਬਾਤੁ
 ਸੀਆਇਕਰਦੇਖਲਈਓਏਹੁਕਹਿਕਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਥੇਬੈਠਗਏਅਤੇ
 ਓਹੁਲੋਕਉਥੋਚਲਦੇਰਹੇਹੋਰਅਸਬਾਨਕੋਗੁਰੂਜੀਕੇਹੁਕਮਨਾਲਜਦਓਹਵੇ
 ਲਾਆਇਆਤਾਸਮੁੰਦਰਕੀਲਹਰਆਈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਚਰਨਛੁਹਾਇ
 ਆਲਹਿਰਸਮੁੰਦਰਕੀਧਟਗਈਸਮੁੰਦਰਉਨਘਰਨੂੰਨਾਂਢਹਿਸਕਿਆ
 ਗੁਰੂਜੀਕੇਤੇਜਪਰਤਾਪਨਾਲਓਹਘਰਬਨੇਬਨਾਏਟਿਕੋਰਹੇਓਜੇਹੇਬਨੇਰ
 ਹੋਜਦਓਸਮਾਬੀਤਚੁਕਿਆਤਾਓਹੁਲੋਕਆਪਣੇਘਰਨੂੰਮੁੜਕੇਆਏਤਾਂ
 ਆਣਕੇਦੇਖਨਤਾਉਨਦੇਘਰਬਣੇਹੋਏਹੈਨਉਸੇਤਰਾਂਅਮਨਅਮਨਖੜੋਤੇ
 ਹੈਨਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਭੀਉਥੇਬੈਠੇਹੈਨਤਾਂਉਨਲੋਕਨੇਸੀਸਤਿਗੁਰੂਜੀਨੂੰ
 ਕਲਾਵਾਨਜਾਣਕੇਸਿਖਹੋਵਣਵਾਸਤੇਚਾਹਿਆਤਾਸਭਲੋਕਾਂਆਪਣੇਘਰ
 ਵਿਚਵਾਸਕੀਤਾਅਤੇਭੁਟਾਲੋਕਗੁਰੂਜੀਪਾਸਆਇਕੇਚਰਨਪਰਨਮਸਕ
 ਰਕੀਤੀਅਤੇਕਹਾਮਹਾਰਾਜਤੁਸੀਪੂਰਨਸੀਤਹੋਸਾਨੁਆਪਣੇਚਰਨਾਦੀਪਾਹੁ
 ਲਦੇਕੇਸਿਖਕਰਹੁਜੀਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਉਨਨੂੰਸਤਨਾਮਕਾਉਪਦੇਸਦੇਕਰਸਿ
 ਖਕੀਤਾਹੋਰਜੇਸਮੁੰਦਰਕੇਕਨਾਰੇਪਰਗਾਮਬੋਤਾਂਸਾਰੇਗੁਰੂਕੀਸਿਖੀਪਰ
 ਗਟਹੋਈਜਹਾਂਕਹਾਂਧਰਮਸਾਲਾਰਚੀਆਂਗੁਰੂਜੀਨੇਨਾਮਦਾਨਦੇਕਰਸਿਖ
 ਨੂੰਨਿਹਾਲਕੀਤਾਅਤੇਕਰਤਾਰਦੀਬੰਦਗੀਲਗੋਲੋਕਸਭੇਕਰਨਨਾਮਜਪਨ
 ਦਾਨਦੇਵਨਇਸਨਾਨਕਰਨਪਰਮੇਸਰਦੇਸਿਮਰਨਵਿਚਲਗੇਰਾਤਦਿਨਭਾਉ
 ਭਗਤਮੈਪ੍ਰੇਮਕਰਨਲਗੋਲੋਕਕਿਤਨਕਚਿਰਮਹਾਰਾਜਤੁਹਾਂਰਹੇਉਪਦੇ
 ਸਦੇਕਰਤੁਹਾਸੇਗੁਰੂਜੀਵਿਦਾਹੋਏਓਹਲੋਕਲਗੇਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣਾ॥

ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਇਕਸਹੋਰਦੇਸਮੈਜਾਇਪਹੁਚੇਹਾਰੂਪੁਰਤਿਸਕਾਨਾਮ
 ਥਾਭਾਈਬਾਲਾਤੇਮਰਦਾਨਤਿਨਕੋਸੰਗਲੋਕਗੁਰੂਜੀਟਾਹਗੁਰੂਕਾਉਪ
 ਦੇਸਕਰਤੇਭੁਏਇਕਗਾਮਕੇਬਾਹਰਜਾਇਬੈਠੇਤਿਸਗਾਮਕੇਇਕਦੇਵਅਗ

ਨਲਗ ਇਜਾਦਾਸੀ ਉਨਲੋਕਾਨੂੰ ਨਿਤਨਵੇ ਘਰ ਬਣਾਉਣੇ ਪੈਦੇ ਸਨ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਉਸਨਗਰ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਸੰਤ ਜਾਨਕਰ ਉਸਨਗਰੀ ਦੇ ਲੋਕ ਸੀਰੂ
 ਰੂਨ ਨਕਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਬਡੀ ਭਾਉ ਭਗਤ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿ
 ਆ ਉਨਲੋਕਾਨੈ ਭੋਜਨ ਵਾਸਤੇ ਅੰਨ ਲਿਆਏ ਬਡੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਤਿਨਾਨੇ
 ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਤਿਨਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਤੇ ਭੁਏ ਬਡੇ ਕਿਰਪ
 ਕੇ ਸਮੁੰਦਰਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਤਨੇ ਕਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੇ ਰਹੇ ਸਰਬ
 ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਲ ਆਨ ਕੇ ਕਰਤਾ ਹੈ ਰਾਜਿ ਓਕੇ ਰਿਖੀ ਓਕੇ ਸਿਖੋ ਕੇ ਸਭ ਕੇ ਸੁਖ
 ਦਾਇਕ ਹੈ ਜਿਨਾ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕੀਏ ਤੇ ਸਭ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਤੇ ਹੈ ਕਿਤਨੇ ਕਦਿਨ ਬੈ
 ਠਿਆ ਗੁਜਰੇ ਸਭ ਪ੍ਰਜਾ ਕੇ ਲੋਕ ਬਡੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਤੇ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਕਰਤੇ ਹੈ ਜਾਂ ਓਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਤਾ ਸਭ ਲੋਕ ਇਕਠੇ ਹੋਇਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾ
 ਸ ਆਏ ਅਰਕ ਹਿਣੇ ਲਗੇ ਹੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ ਇਥੇ ਅਚਾਨਕ ਅਗਲਗ ਜਾਂ
 ਦੀ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਇਨਾ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਛਡ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਏਹ ਘਰ ਦੇ ਅਸਬਾਬ ਲਵ
 ਕੇ ਅਸੀਂ ਟੁਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਹੋਰ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਡਰ ਭਉ ਨਹੀ ਅਗਨ ਦੇ ਡਰ ਕਰਕੇ ਪਰ
 ਵਾਰ ਸਮੇਤ ਅਸੀਂ ਨਿਕਲ ਜਾਨੇ ਹਾਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਪਿਛੋ ਇਕ ਦੇਵ ਅਗਨ ਲਗਾਕੇ
 ਸਾਡਾ ਜਾਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀਂ ਇਥੋਂ ਚਲੇ ਜਾਨੇ ਹਾਂ ਹੋਰ ਸਾਨੂੰ ਅਸਬਾਨ ਗੁ
 ਜਾਰ ਕਰ ਆਵਨੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਆਣ ਕੇ ਘਰ ਬਣਾਇਕਰ ਰਹਿਨੇ ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਸਾਡੇ ਨਾ
 ਲਗੀ ਚਲੀਏ ਆਪਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂਗੇ ਆਪ ਪੂਰਨ ਸੰਤ ਹੋ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਆਪਦੀ ਰਜ
 ਇਹੈ ਸੋਈ ਕਰੀਏ ਆਪ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਹੋ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿ
 ਪਾਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਕਹਿਤੇ ਭੁਏ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਵੋ ਫੇਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਨਹੀ ਸ
 ਫ਼ਨਗੇ ਸਤਨਾਮਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੁਗੇ ਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰ ਭਉ ਸਭ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵਨਗੇ ਮਨ
 ਬਾਂਛਤ ਸੁਖ ਪਾਵਦੁਗੇ ਅਤੇ ਸਾਂਤ ਸੰਤੋਖ ਨਾਲ ਅਪਨੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਬਸਦੇ ਹੋ ਅ
 ਜਤੇ ਲੋਕੇ ਅਗੇ ਅਗਨ ਹੀ ਲਗੇਗੀ ਪਰ ਇਥੇ ਧਰਮ ਸਾਲ ਬਡੀ ਸੁੰਦਰ ਬਨਵੇ
 ਸੰਤੋਕੀ ਆਏ ਅਤਿ ਬੋਕੀ ਸੇਵਾ ਹਿਤ ਨਾਲ ਕਰਿ ਅਖਰੇ ਤ ਉਨਲੋਕਾਨੇ ਕਾਹਿ ਅ
 ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਮ ਆਪਕੇ ਸਿਖ ਹੋਵਹਿਗੇ ਤ ਉਨਲੋਕਾਨੇ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ
 ਕਰ ਸਿਖ ਹੋਏ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਗਾਮਕੋ ਭੀ ਨਹੀ ਗਏ ਉਥੇ ਹੀ ਰਹੇ ਜੇਦੇ ਓਹ ਦਿਨ ਆ
 ਇਆ ਜਿਸ ਦਿਨ ਅਗਲਗ ਦੀ ਉਦੀ ਸੀ ਓਸ ਦਿਨ ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਤੇ ਪੁਰਸ਼ ਲੜਕੇ
 ਬਾਲੇ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਓਨੇ ਹੋਗੀ ਬਨਿਵਾਜ

ਅਜ ਇਥੇ ਅਗਲਗਣਿਐ ਸਨੁ ਕਿਆ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸ
 ਭਾਇਕ ਤੁਹੇ ਇਕਰ ਸਤਿਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਜਪਹੁ ਤੁੰ ਉਨ ਲੋਕਾਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ
 ਥੀ ਕੋਈ ਵਸਤੁ ਕਿਸੇ ਕਢੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੋਈ ਵਸਤੁ ਨਹੀ ਕਢੀ ਤੇ ਇਕ ਤੁਹੇ ਇਕਰ ਸ
 ਕੁਲੋਕ ਰੂਰਦੇ ਮਾਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਥੈ ਠੇ ਜਾਂ ਅਗਲਗਣੇ ਦਾ ਵੇਲਾ
 ਹੋਇਆ ਤੁੰ ਉਨ ਲੋਕਾਨੇ ਦੇਖਿਆ ਜੇ ਇਕ ਦੇ ਉਹੈ ਬਡਾ ਬਿਕਰਾਲ ਸਰੂਪ ਹੈ ਪਰਮ
 ਸਮਾਨ ਦੇ ਨਲ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਹੈ ਪੈਰ ਉਸਦੇ ਜਮੀਨ ਦੇ ਵਿਚ ਨਿਗਾ ਆਵੇ ਹੈ ਨ ਤੇ
 ਕਾਲ ਰੰਗ ਭਿਆਨਕ ਲਾਲ ਲੋਹੇ ਦੀ ਨਿਆਈ ਅਖੀਆ ਹੈ ਨ ਬਡਾ ਗੁੰਮੇਦਾ ਭੁ
 ਰਿਆ ਹੋਇਆ ਉਨ ਲੋਕਾ ਦੀ ਤਰਫ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤੇ ਏਹੁ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਅਗੇਤੁ ਮੇਰੇ
 ਰਕਰ ਕੇ ਏਹੁ ਲੋਕ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ ਹੈ ਸਨ ਤੇ ਮੈਂ ਇਨ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਾਸਾਂ ਹੁਣ ਏਨ
 ਮੇਰੇ ਰੂਰ ਛੁਡਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਏਹੁ ਇਥੇ ਹੀ ਬੈਠੇ ਹੈ ਨ ਮੈਂ ਇਨ ਨੂੰ ਸਾੜਾਂਗਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਨੇ ਦੇ ਉ
 ਆਵਦਾ ਦੇਖਕੇ ਸਭ ਠਾਂ ਦੇ ਮੁੰਹ ਪੀਲੇ ਹੋਇ ਗਏ ਅਤੇ ਬਰਬਰ ਕੰਬਦੇ ਹੈ ਉਨ ਨੂੰ ਹੋਰ
 ਕੁਝ ਸੁਝਦਾ ਹੀ ਨਹੀ ਏਹੋ ਕਹਿ ਦੇ ਹੈ ਨ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਤੇ ਓਹੁ ਦੇਵ ਆਪਣੇ ਦੇਵਾਂ ਵਿਚ
 ਹੋਨ ਨੂੰ ਚਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜੀ ਭਨੁ ਸਵਾਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਏਥਾ ਵਿਚ ਬਲਦੀ ਅਗਨ ਲਈ ਆਵ
 ਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਸਭ ਨਾਂ ਦਾ ਕਾਲ ਹੈ ਲੋਕ ਕਹਿ ਦੇ ਹੈ ਨ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇਤੁ ਜਾਵੇ ਝਾਂ ਤੁੰ ਸ
 ਚਹਿ ਦੇ ਸਾਂ ਹੁਣ ਭੁੱਜ ਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬਾਂ ਉਕੋਈ ਨਹੀ ਹੋ ਸੀਤ ਜੀ ਅਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ
 ਸਾਡੀ ਗੱਖਿਆ ਕਰੀਏ ਤੁੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਨਰਨਗੀ ਸਭ ਰੂਰਦੇ ਮਾਰੇ
 ਅਧੀਰ ਜੀ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈ ਨ ਕੰਪਦੇ ਹੈ ਨ ਲੋਕਾਨੂੰ ਦੁਖੀ ਦੇਖਕੇ ਉਸ ਦੇ ਉਦੀ ਤਰਫ ਦੇ
 ਖਿਆ ਜਾਂ ਉਸ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਵਿਸਰ ਪਤੀ ਤਾਂ ਓਹੁ ਦੇਵ ਮੂਰਛਤ ਹੋਇ ਕਰ ਭਿਗ
 ਪਾਇਆ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਵਿਰੋਲੇ ਵਿਚੋਂ ਖੰਭੂ ਭਿਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਪੁਰਾਣਾਂ ਬਿਰਛ ਪਛ
 ਨ ਦੇ ਬੇਗ ਸਾਬ ਭਿਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਸਾਡੀ ਗੱਖਿਆ ਜੋ ਕੁਛ ਸੁਧਾਂ ਰਹੀ ਓਸ ਤੁੰ ਗੁਰੂ ਨ
 ਨਕ ਜੀ ਸਭ ਨਾਂ ਉਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਹੈ ਨ ਭਿਰਲੇ ਕੀ ਕੇ ਸੁਖ ਦਾ ਇਕ ਹੈ ਉ
 ਸ ਦੇ ਵਨੁ ਭਿਗਾ ਦਿਆਂ ਦੇਖਕੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਦਇਆ ਆਈ ਜਿਸ ਵਖਤ ਓਹੁ ਦੇਵ
 ਗਿਰਿਆ ਸੀ ਉਸ ਵਖਤ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਪਾਸ ਭਿਗ ਪਾਇਆ ਸੀ
 ਤੁੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਰਨ ਛੂਹਾਇਆ ਜੇਹੜਾ ਚਰਨ ਮ
 ਹਾਰਾਜ ਕਾ ਸਭ ਸਿਖ ਸੀਤਾਂ ਕਾ ਸੁਖ ਦਾਈ ਹੈ ਸੋ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੇ ਵੇਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਗੁ
 ਰੂ ਕਾ ਚਰਨ ਛੂਹਿਆ ਉਸ ਦੇ ਵੇਦੀ ਮੂਰਛਾ ਖੁਲ ਗਈ ਸੁਚੇਤ ਹੋਇ ਗਇਆ ਉ
 ਠਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇਲਗਾ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਮੇਰੇ ਪੁਰਸਨੂੰ ਸੀਜੀ ਵਨੀ ਹਥ

ਅਵੈਤ ਚੇਤਨ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ਇਸੇਤਰਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਆਇਆ ਪਣਾ ਸਿਰ
 ਕੀ ਖਿਓਸ ਤੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੇ ਖਕਰ ਬਡਾ ਦੀਨ ਹੋਇਆ ਤੇ ਕਹਣੇ ਲਗਾ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ
 ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਣ ਹੋ ਮੇਰੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਮੇਰਾ ਅਪਰਾਧ ਖਿਮਾਂ ਕਰੋ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇ
 ਸਰ ਹੋ ਤੁਮਾਰੇ ਮੈਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇ ਸਰ ਮੈਂ ਬੁਢੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਅਨਜਾਨ ਸੀ ਤੁਮਾਰੀ ਮਾਇ
 ਮਾਜਾ ਦੀ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਤੇ ਤੁਮ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਹੋ ਸਰਬ ਗੁਣਾਂ ਕੀ ਖਾਨ ਹੋ ਮੇਂ ਇਨਾ ਲੋਕ ਪਾਸੇ
 ਆਪਣੀ ਈਨ ਮਨਾਵਦਾ ਸੀ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਇਨ ਦੇ ਘਰ ਸਾਡੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਹੁਣ ਮੈਂ ਬੁਲ
 ਹਾਂ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਇਆ ਏਹੁ ਕਰਮ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸਾਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀਏ ਅਬ ਇਨ
 ਦੇ ਭਾਗ ਜਾਗੇ ਪੈਨ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਇਥੇ ਆਇ ਪਦੁ ਚੋ ਹੋ ਹੁਣ ਸਭ ਕਾ ਕਾਲਿ
 ਆਨ ਕਰਦੁ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕੀ ਨਿਧ ਹੋ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਹੋ ਮੇਰੀ ਆਪਕਾ ਦਾਸ ਹੋ
 ਜੋ ਆਗਿਆ ਕਰੋਗੇ ਸੋਈ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ ਅਬ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਕਸਰ ਮੇਰੀ ਦੇ ਜੀ
 ਏਹੁ ਬਾਰਤ ਸੁਣ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀਨ ਕੇ ਵਿਅਲ ਸੁਣ ਕ ਪਰ ਕਿਰਪਾਲ ਬ
 ਟੀ ਬੋਲ ਤੇ ਭੁਏ ਉਨਾਂ ਸਰਬ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਕਹਾ ਕਿ ਇਸ ਨਗਰ ਮੇਂ ਇਕ ਧਰਮਸਾਲ
 ਬਡੀ ਸੁੰਦਰ ਬਨਾਰ ਤੁਹਾ ਕੀ ਰਤਨ ਹੋਇਆ ਕਰੋ ਨਿਤੁੰ ਹੀ ਸਰਨ ਮਕ ਸਿਮਰਨ ਕ
 ਰਿਆ ਕਰੋ ਰਾਤ੍ਰ ਦਿਨ ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਸਭ ਲੋਕ ਦੇ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਇ ਜਾਵਨਗੇ ਅਤੇ ਉ
 ਸ ਦੇ ਵੇ ਕੇ ਕਹਾ ਤੇਰੀ ਕਾਲਿ ਆਨ ਹੋਵੇਗੀ ਤੂੰ ਇਸ ਧਰਮਸਾਲ ਕਾ ਜਲ ਭਰਿਆ
 ਕਰਤੂ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਪੁਰ ਰਖੋ ਕੈ ਇਨ ਸਿਖਾਂ ਕੀ ਧਰਮਸਾਲ ਮੈਂ ਜਲ
 ਭਰ ਲਿਆਇਆ ਕਰ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕਰਤੇ ਹੈ ਹਰ ਇਕ ਧਰਮਸਾਲ
 ਮੈਂ ਜੋ ਕੋਈ ਮਾਨੁਖ ਸੇਵਾ ਕਰੈਗਾ ਜਲ ਭਰੈਗਾ ਧਰਮਸਾਲ ਮੈਂ ਦੀ ਪਕ ਜਗਾਵੈਗਾ
 ਸ੍ਵਾਸ੍ਵ ਸੁਹਨੀ ਕਰੈਗਾ ਉਸ ਕਾ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈਗਾ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਵਨਗੇ ਅੰਤ
 ਸਮੇਂ ਸਦਗਤਿ ਕਾ ਅਧਕਾਰੀ ਹੋਇਗਾ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਿਮਰੈਗਾ ਜੋ ਸਰਬ ਸੁਖ ਕਾ
 ਅਧਕਾਰੀ ਹੋਵੈਗਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਉਨਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਮੰਨ
 ਲੀਏ ਧਰਮਸਾਲ ਕੀ ਰਚਨਾ ਰਚੀ ਆਏ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਗੀ ਹੋਵਨ ਉਸ ਦੇ ਵਨੁ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਜੋ ਕੁਛ ਸੁਭ ਕਰਮ ਕਰੈਗਾ ਸੋ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮਾਵੈਗਾ ਤਾਂ ਦੇ ਉਮ
 ਬਾਟੇ ਕੇ ਚਲਦਾਰੇ ਹੋ ਓਹ ਸਾਰਾ ਦੇਸ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ
 ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਹੋਰ ਆਸ ਪਾਸ ਕੇ ਲੋਗ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸੁਨ ਕਰ ਆਵੈ ਭਗਤ ਰੀ
 ਤੁਸੀਂ ਖਹਿ ਸਤਿਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਪਰਮ ਪਦ ਕੇ ਅਧਕਾਰੀ ਹੋਇ ਕਰ ਅਪਨੇ ਰਹੋ ਕੋ
 ਜਾਂ ਵਹਿ ਸਿਖੀ ਕੀ ਰੀਤ ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਮੇਂ ਬਿਦਤ ਹੋਈ ਲੋਕ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀਆਜਿਤੇਨਾਲਹੋਈ॥

ਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਜਾਦੇਜਾਦੇ ਸਮੁੰਦਰਦੇ ਕਿਨਾਰੇਜਾਇਬੈਠੇ ਤਾਅਜਿਤੇਨੇਜਾਇ
ਆਜੈਗੁਰੂਜੀਫਲਾਨੀਜਾਹਿਗਾ ਆਇਹੈਨਤਾਅਜਿਤੇਨੂੰਕਰਜਦੇਦੇਦੀਬ
ਹੁਤਜਰੂਰਤਸੀਤੇਸਾਹਨੇਅਜਿਤੇਨੂੰਰੋਕਛੁਡਿਆਸੀ ਤਾਅਜਿਤੇਨੇਕਹਿਆਸ
ਹਨੂੰਆਪਣੇਗੁਰੂਜੀਨੂੰਮਿਲਿਆਵਾਂ ਉਸਨੇਅਜਿਤੇਨੂੰਭੇਜਦਿਤਾ ਤਾਅਜਿ
ਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੇਪਾਸਆਇਆ ਆਇਕਰਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਏਕਿ
ਆਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਅਜਿਤਿਆ ਸੁਖਹੈ ਤਾਅਜਿਤੇਆਖਿਆਹੇਗੁਰੂ
ਜੀਤੇਰਾਸਦਕਾਸੁਖਹੈਜੀ ਕਿਤਨੇਹਿਕਾਇਨਗੁਜਰੇ ਤਾਅਜਿਤੇਦੇਮਨਵਿਚਿ
ਆਈਮੈਏਵੈਹੀਇਸਫਕੀਰਨਲਾਇਤਨਾਚਿਰਗਹਿਆਹਾਂ ਅਤੇਏਵੈਹੀਇ
ਸਦੀਮੈਖਿਜਮਤਕੀਤੀਹੈ ਇਕਸੌਰੁਪਪਾਮੈਸਾਹੁਦਾਦੇਣਾਹੈ ਉਸਨੇਮੇਰੇਬ
ਚਿਆਨੂੰਅਤੇਕੋਰੁਮਾਂਮੇਰਾਪਕਰੁਗਖਿਆਹੈਸ ਤੇਮੈਫਕੀਰਦੇਪਾਸਹਾਂ ਤਾਗੁ
ਰੂਨਨਕਜੀਨੇਅਜਿਤੇਦੇਮਨਦੀਜਾਣਕੇਆਖਿਆਹੇਅਜਿਤਿਆਗਿਣਤੀ
ਆਂਵਿਚਕਿਉਪਾਇਆਹੈ ਅਤੇਬਹੁਤਕਾਨ੍ਹਕਿਉਕਰਦਾਹੈ ਕਿਆਖਬਰਹੈ
ਤੇਰੀਅਜਿਤਿਆਤੇਰੀਤੇਰੇਆਤਮੇਕਿਆਆਵਦੀਹੈ ਤਾਅਜਿਤੇਨੇਕਹਿਆ
ਹੇਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਸਭਕੁਛਜਾਣਦੇਹੋਜੀਤੁਹਾਧੇਪਾਸੇਕੁਛਛਾਪਿਆਨਹੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀ
ਨੇਕਹਿਆਅਜਿਤਿਆਉਸਫਲਾਨੀਜਾਗਾਜਾਇਕਰਮਿਟੀਦੀਢੀਮਉਠਾਇ
ਕੇਜਿਤਨੇਰੁਪਪਾਦੀਤੈਨੂੰਲੋਕ੍ਹਹੈਉਤਨੇਰੁਪਪੇਲੈਆਵੀਤਾਅਜਿਤੇਕਹਿਆਰੁ
ਲਾਗੁਰੂਜੀਤਾਅਜਿਤੇਨੂੰਤਿਵੇਹੀਕੀਤਾਜਿਸਵੇਲੇਉਥੇਜਾਇਕੇਢੀਮਮਿਟੀਦੀ
ਉਠਾਈਤਾਂਰੁਪਪੇਦੇਖਕੇਲੋਕ੍ਹਕੀਤਾਬਹੁਤਸਾਰੇਰੁਪਪੇਲੈਕੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੇਪਾ
ਸਆਇਆਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਅਜਿਤਿਆਰੁਪਪੇਲੀਤੇਹੈਨੀਤਾਅਜਿਤੇ
ਨੇਕਹਿਆਆਹੋਗੁਰੂਜੀਮੈਰੁਪਪੇਲੈਆਵੇਹੈਨਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੇਕਹਿ
ਆਅਜਿਤਿਆਰੁਪਪੇਗਿਣਕੇਪਲੇਬੰਨਲੈਤਾਅਜਿਤੇਕਹਿਆਭੁਲਾਗੁਰੂਜੀ
ਤਾਅਜਿਤੇਨੇਰੁਪਪੇਗਿਣੇ ਸਗਵਾਦੋਰੁਪਪੇਘਟਗਏਤਾਅਜਿਤਾਹੈਰਾਨਹੋਇ
ਗਇਆਅਤੇਕਹਿਓਸਮੈਤਉਸਗੋਬਹੁਤਰੁਪਪੇਰੁਪਪੇਲੀਤੇਹੈਸਨਪਰਇ
ਬੇਸਗੋਦੋਰੁਪਪੇਘਟਗਏਹੈਨਤਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਿਆਅਜਿਤਿਆਤੂੰਉਥੇ
ਹੀਜਾਇਕੇਦੇਖਜਾਅਜਿਤੇਨੇਉਥੇਜਾਇਕਰਦੇਖਿਆਤਾਦੋਇਰੁਪਪੇਪਏਦੋਏ
ਦੇਖੇਤਾਅਜਿਤੇਨੇਦੋਰੁਪਪੇਲੈਕੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਗੇਆਇਮਥਾਏਕਿਆ॥

॥ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਸਾਹਮਬਦਲਗਹਿਮਾਨਨਾਲਿ ਹੋਈ॥

ਤਾ ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਅਜਿਤਿਆ ਇਕੁ ਫਕੀਰ ਅਬਦਲਗਹਿਮਾਨ ਭੁਲੇ ਦੇਰ
ਕਰਹਿਦਾ ਹੈ ਜੇ ਚਲੇਤਾ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲ ਆਵੀ ਮੇ ਓਹ ਘਿਉ ਅਸਾ ਪਸੇ ਮੰਗਦਾਰ
ਹਿਦਾ ਹੈ ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭੁਲ ਗੁਰੂਜੀ ਚਲੀ ਮੇ ਤਾ ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਅ
ਜਿਤਿਆ ਤੁਮਖੀਆ ਮੀਟ ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਨੇ ਅਖੀਆ ਮੀਟਿਆ ਤਾ ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਭੁ
ਲੇ ਦੇਰ ਕਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾ ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਅਖਿਆ ਅਜਿਤਿਆ ਤੁਮਖੀਆ ਓਘਾ
ਕਰ ਦੇਖਤਾ ਅਜਿਤੇ ਨੇ ਅਖੀਆ ਓਘਾ ਕਰ ਦੇਖੇਤਾ ਭੁਲੇ ਦੇਰ ਕਾਇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਾਂ॥
ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਅਬਦਲਗਹਿਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਇਕੋ ਸੇ
ਫਾਸ ਲੇ ਪੁਰਤਾ ਅਜਿਤੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੀ ਜਾਇ ਕੇ ਮੀਏ ਨੁ ਸਾਡੀ
ਦੁਆਇਆ ਖੀ ਅਤੇ ਹੋਰੇ ਹੁਆ ਖੀ ਜੇ ਹੋ ਅਬਦਲਗਹਿਮਾਨ ਤੇ ਹੋਤਾ ਈ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਸਦ ਦੇ ਹੋਨ ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਨੇ ਮੀਏ ਨੁ ਜਾਇ ਕਰ ਅਖਿਆ ਤਾ ਮੀ
ਆ ਅਬਦਲਗਹਿਮਾਨ ਸੁਣਦਾ ਹੀ ਉਠ ਚਲਿਆ ਤਾ ਮੀਏ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਭੀ ਲੋਕ
ਬਹੁਤ ਆਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇਖੇ ਤਾ ਮੀਆ ਲੋਕ ਨੁ ਦੁਆਈ ਦੇਦਾ ਆਉਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਲੋਕ ਨੂੰ ਬਿਦਿਆ ਭੀ ਕਰਦਾ ਆਉਦਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਏਹ ਦੇਖ ਕਰ
ਇਕ ਸਲੋਕ ਅਖਿਆ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦੇਨ ਦੁਆਈ ਸੇ ਮਰਨ ਲੈ ਦੇ ਭੀ ਮਰਜ
ਹਿਮਲਖੀ ਨਜਾਈ ਨਨਕਾ ਕਿ ਬੇਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤਾ ਅਬਦਲਗਹਿਮਾਨ
ਏਹ ਅਵਾਜ ਸੁਣ ਕਰ ਚਮਕਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਆਇਕੇ ਸਲਾਮ ਭੀ ਕੀਤੇ ਸ
ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੀਆ ਚੰਗੇ ਭੁਲੇ ਹੋ ਤਾ ਮੀਏ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹਾ ਸਾਈ ਲੋਕ
ਜੀ ਚੰਗੇ ਭੁਲੇ ਹਾਂ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੀਆ ਜੀ ਤੁਸਾ ਕਿਉ ਕਰ ਕਹਿਆ ਸੀ
ਜੇ ਕਿਰਾੜੀ ਨੇ ਘਿਉ ਪਾਇ ਕਰ ਕਠਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਤਰਾ ਲਈ ਮੇ ਗਾਜੇ ਉ
ਸਾਲ ਦੇ ਉਪਰ ਖਟੇ ਦੀ ਫੜੀ ਨ ਚੋੜ ਲਈ ਦੀ ਹੈ ਅਰੁ ਫੇਗ ਸੁਦਪਾਈ ਦਾ ਹੈ ਜਾਂ
ਏਹ ਗਲ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਕਹੀ ਤਾ ਮੀਆ ਅਬਦਲਗਹਿਮਾਨ ਖਾਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ
ਅਤੇ ਮੀਏ ਨੁ ਚਪਲ ਗਗਈ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਮੇਤਾ ਕੁਛ ਲੈਣ ਨੁ ਆਇਆ ਸ
ਸਗੋ ਮੇ ਸੁਰੂ ਦੇ ਚਲਿਆ ਹਾਂ ਇਕ ਹੋਰ ਭੀ ਮੀਆ ਉਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਦ ਆਦਾ ਸੀ
ਸੇ ਓਹ ਕਹੇ ਗਾ ਜੇ ਹਿੰਦੁ ਪਾਸੇ ਅਬਦਲਗਹਿਮਾਨ ਕਰਮਾਤੁ ਆਪਣੀ ਖੁਹਾਇ
ਆਇਆ ਹੈ ਇਤਨੇ ਵੇਚ ਓਹ ਭੀ ਆਇਆ ਪਰ ਬਹੁਤ ਗੁਮਾਨ ਨਾਲ ਆਇਆ
ਓਹ ਆਵਦਾ ਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਬੈਠਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਵ

ਲਭਿਓ ਤਾਦੇਖਦਿਆਹੀ ਨਾਲਓਹੁ ਭੀਖਾਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠ ਤਾਮੀਏ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅ
 ਸੀਵਡੇ ਨਗਉਪਰਪਏਹਾਂ ਜੇਖਦਾਇ ਜੀਦਭੀ ਰਖੇ ਗਤਭੀ ਕੁਲਾਹੈ ਕਰਮਾਤਦੀ
 ਕਿਸਨੁ ਪਵੀਏ ਤਬਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕਜੀ ਨੇ ਡਿਠ ਜੋ ਮੀਆ ਬਹੁਤ ਦਲਗੀਰ
 ਏ ਅਤੇ ਸਹਿਮ ਗਇਆ ਹੈ ਤਾਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੀਆ ਜੀ ਸ
 ਮੁੰਦਰਵਿਚ ਇਕ ਛਪੜੀ ਪੈਗਈ ਤਾਕਿਆ ਹੋਇਆ ਪਰਏਹੁ ਬੋਲਨਹੀ ਬੋਲੀ
 ਦਾ ਜਿਸਦੀ ਵਸਤੁ ਹੈ ਸੋਉ ਸੋਪਾਸ ਹੀਜਾਇਗਾ ਜਾਏਹੁ ਗਲਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਹੀਤ
 ਉਨਦੀ ਕਰਮਾਤ ਉਨਦੇ ਪਾਸ ਚਲੀ ਗਈ ਤਾਂ ਓਹਦੇਵੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀਅ
 ਇਪਏ ਤਾਮੀਏ ਨੇ ਹਥਜੋੜ ਕਰ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੋਸੀ ਬਾਬਾਜੀ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀ
 ਕਰਕੇ ਹੁਜਰੇ ਵਿਚ ਚਲੀਐ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਸਰਫਰਾਜ ਕਰੀਏ ਜੀ ਤਾਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ
 ਕਹਿਆ ਕੁਲਾਮੀਆ ਜੀ ਚਲੋ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਉਥੋ ਚਲੇ ਤਾਹਾ ਵਿਚ ਆਵਦੇ ਅਧੁ
 ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਨੇ ਜਿਮੀ ਪਰਵਿਸਾਟਿ ਕੀਤੀ ਤਾਹਾ ਵਿਚ ਮੁਹਰਾਹੋ
 ਇਗਈਆ ਤਾਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੀਆ ਜੀ ਅਸੀਰਾਹੁ ਕੁਲੇ ਟੁਰੇ ਜਨੇਹਾਂ
 ਰਾਹਤਾ ਸਜੇਹਬ ਰਹਿਗਇਆ ਤਾਮੀਏ ਨੇ ਕਹਾ ਕੁਲਾਗੁਰੂਜੀ ਸਜੇਹੀ ਹਥ ਚਲੀ
 ਏ ਜਾਂ ਸਜੇਹਬ ਆਏ ਤਾਮੀਆ ਕਿਆ ਦੇਖੋ ਜੇਉਥੇ ਮਣਮਣ ਦੀਆ ਢੀਮਾ ਪ
 ਏਆ ਪੈਨ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਹੁਜਰੇ ਵਿਚ ਆਏ ਤਾਮੀਏ ਨੇ ਖਿਜਮਤ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਤਾਸੀ
 ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੀਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿਤਰੀ ਸਗਹਿਦੋਹੋ ਕਿਆ ਰਹਿਤ ਹੈ ਤੁਮਹੀ
 ਤਾਮੀਏ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਾਬਾਜੀ ਛਿਅਮਪੀਨੇ ਪਿਛੇ ਹੁਜਰੇ ਵਿਚੋ ਬਾਹਰ ਨਿਕ
 ਲਨੇਹਾਂ ਅਤੇ ਇਕ ਅਸਤਾਵਾਪਣੀ ਦਾ ਅਤੇ ਇਕ ਸੇਰੇਜੀ ਅੰਦਰ ਲੈਕੇ ਵੜਦੇਹਾਂ
 ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਜਿਤਿਆ ਅਜਤੇ ਲੈਕਰ ਅਸੀਭੀ ਇਕਰੇਤ ਮੁਠਦੀ
 ਲੈਕਰ ਰਹਿਆ ਕਰਾਂਗੇ ਓਹ ਅਹਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਮੀਆ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕਹਵੇਲਾ
 ਗਾ ਹੋਬਾਬਾਜੀ ਤੂੰ ਧੀਨਹੈ ਅਰੁ ਮੇਭੁਲਾਹੋ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀ ਬਖਸੀਐ ਜੀ ਅਜਸ
 ਡਿਧੀਨ ਭਗਹੋਏਹੈਨ ਜੋਤੁਸਾਡਾ ਦੀਵਾਹੋਇਆਹੈ ਤਾਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆਹੈ
 ਮੀਆ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਨੇ ਬਖਸੇਹੋ ਤਾਮੀਆ ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾਏਕਿ
 ਕੈ ਬਿਦਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਭੀ ਉਥੋ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਤਾਗੁਰੂਜੀ
 ਜਦਿਜਾਵੇ ਇਕਹੋਰ ਦੇਸਮੈ ਜਾਇਬੈਠੇ ਤਾਉਥੇ ਦਿਆ ਲੋਕਨੇ ਮਰਦਾਨੇਨੁ
 ਅੰਨ ਕਰਾਹੀ ਦਿਤਾ ਤਾਪਾਣੀ ਅਤੇ ਅਗਵੇਵੇ ਵਸਤੁ ਮਨੇ ਕਰਛੁਡਿਆ
 ਤਾਮਰਦਾਨਾ ਸਹੇ ਸਹਿਗਵਿਚ ਫਿਰਿਆ ਅਗਤੇ ਪਾਣੀ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਨਹੀਤਉ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਰੁ ਮਰਦਾਨਾ ਉਥੋਂ ਉਠਕੇ ਹੋਰ ਥੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਉ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂ ਇਥੋਂ ਪਥਰ ਚੁਕ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਉਥੋਂ ਪਥਰ ਚੁ
ਕਿਆ ਉਸ ਪਥਰ ਦੇ ਹੇਠੋਂ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਤਲਾ ਵਨਿਕਲਿਆ ਜਲ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇ
ਆ ਤਾ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂ ਇਸ ਕੁੰਡ ਦੇ ਵਿਚ ਰੋਟੀਆ ਪਕਾਏ ਪਾ
ਇਦੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਨਾਜ ਕਪੜੇ ਵਿਚ ਬੰਨ ਕਰਕੇ ਪਾਇਦੇ ਪਰ ਵਾਹ ਗੁਰੂਆਖਕੇ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਤ ਬਚਨ ਵਾਹ ਗੁਰੂਆਖਕੇ ਉਸ ਕੁੰਡ ਵਿਚ ਰੋਟੀਆ ਪ
ਕਾਏ ਪਾਇਦਿਤੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਨਾਜ ਕਪੜੇ ਵਿਚ ਬੰਨ ਕੇ ਉਸ ਜਲ ਦੇ ਕੁੰਡ ਵਿਚ
ਪਾਇਦਿਤਾ ਤਾ ਸਭ ਕੁਛ ਪਾਵਟੇ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਡੁਬਾ ਗਿਆ ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਅਨਾਜ ਤਾ ਅਸਭਾ ਏਵੈ ਹੀ ਗਵਾਇਅ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂ ਵਾਹ ਗੁਰੂਆਖਕੇ ਕਹੁ ਹੇ ਸਚੇ ਪ
ਤਸਾਹੁ ਏਹੁ ਅਨਾਜ ਨਿਕਲੈ ਤਾ ਮੈ ਇਕੁ ਰੋਟੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਤੁਰੇ ਵਾਂਗ ਜੀ ਤਾ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੀ ਬਨਿਵਾਜ ਜੀ ਇਕੁ ਰੋਟੀ ਮੈ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਤਾ ਦਿਤੀ ਜੀ ਏਹੁ
ਅਨਾਜ ਅਸਭਾ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੈ ਜੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਇਤਨੇ ਆਖਣ ਨਾਲ ਤੁਰਤ ਹੀ
ਰੋਟੀਆ ਪਕਾਏ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਈਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅੰਨ ਭੀ ਰਿਸ਼ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕ
ਲ ਆਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜੋ ਕੋਈ ਮਾਨੁਖ ਸ੍ਰੀ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੈ ਅਰਥ ਕਰਕੇ ਦੇਵਾਧੈ ਜੋ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਝਿਆ ਹੋਇਆ ਤੁਰਅ
ਉਦਾਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਪੇਰੀਆਇ ਪਾਇਆ ਫੇਰ ਚਿਹ ਸਾਰੇ ਦੇਸ
ਨੇ ਇਹ ਕਉ ਤਕ ਦੇਖਕੇ ਬੜੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ਲੋਕ ਤੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਆਖਣ ਲਗੇ
ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਇਸ ਫਕੀਰ ਨੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਰੋਟੀਆ ਪਕਾਇ ਲੀਤੀਆ ਹੈ ਨ
ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਅਸਭਾ ਇਸਨੂੰ ਅਗਭੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਭੀ ਨਹੀ ਸੀ ਦਿਤਾ ਇਸਨੇ ਕੁਦਰ
ਤ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਣੀ ਕਢ ਲਿਆ ਹੈ ਫੇਰ ਅੰਨ ਭੀ ਪਕਾਇ ਲਿਆ ਹੈ ਸ ਏਹ ਕੋਈ ਵ
ਡਾ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਹੈ ਕਲਾਵਾਨ ਸਾਧ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਸਦੇ ਰਜੇ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਆਪਣੇ ਵ
ਜੀਰਾਨੂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਰਜਾਨੂੰ ਲੋਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀਆਇ ਲਗਾ ਅਤੇ ਹਬ
ਜੋੜਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਓਸ ਹੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਬਖਸੀਏ ਜੀ ਸਾਥੇ ਬਡੀ
ਬਿਅਦ ਬੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤੁਸੀ ਸੀਤ ਪਰ ਉਪਕਰੀਹੋ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਵਾਲੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ
ਪੁਰਖਿ ਮਾਕਰੀਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਲੋਕ
ਵਾਸੁ ਦੇਵ ਸਰਬ ਤਮਾਹਿ ਉਨ ਨ ਕਤ ਉਠਾਇਆ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਸੰਗਿ ਨਨ

ਕਕਾਇਦੁਰਾਇ॥੧॥ ਓਹਪਰਮੇਸਰਸਰਬਅਸਥਾਨਮੇਵਸਦਾਏਜਿਥੇਕਿ
ਬੇਹਜਰਹਜਰਹੈ ਕੋਈਅਸਥਾਨਮੇਸਾਨਹੀਜਿਥੇਓਹਹੈਨਹੀਸਾਰੇਓਹਪਰ
ਮੇਸਰਵਸਦਾਏਅਰਅੰਗਸੰਗਹੈਜਹਾਂਕਹਾਂਲੋਕਪਰਲੋਕਵਿਚਸਹਾਇਕਹੈ
ਉਸਪਰਮੇਸਰਪਾਸੇਕੁਛਭੁਲਿਆਹੋਇਆਨਹੀਤੁਸੀਭੀਉਸਪਰਮੇਸਰਦਾ
ਨਾਮਜਪਿਆਕਰੇਤੁਹਾਡਾਭੀਭੁਲਾਹੋਵੇਗਾਤਾਰਾਜਪਰਜਾਉਸਦੇਸਕੇਸਭੇਹੀ
ਗੁਰੂਕੇਸਿਖਹੋਏਗੁਰੂਗੁਰੂਲਗੇਜਪਣਤੋਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਨਲੋਕਨੁਏਹ
ਬਰਨਕੀਤਾਜੇਹੋਭਾਈਤੁਹਾਡਾਕਲਿਆਣਤਦਹੋਵੇਗਾਜਦਤੁਸੀਆਪਣੀਕਿਰ
ਤਕਮਾਈਕਰਕੇਤਿਸਾਵਿਚੋਸਾਧਸੰਗਤਦੇਕੁਛਮੁਹਿਪਾਵਣਾਅਤੇਟਹਿਲਸੇਵਾ
ਕਰਨੀਭਾਵਭੁਗਤੀਕਰਨੀਤੁਹਾਡਾਭੁਲਾਹੋਵੇਗਾਗੁਰੂਜੀਉਨਨੂਸਿਖਕਰਕੇਚਲ
ਦੇਰਹੇ ਇਕਚਤੁਰਦਸ਼ਾਸ਼ਨਮਪੰਡਤਮਿਲਾ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਇਮਿਲਿਆ
ਗੁਰੂਜੀਕਾਭੇਖਦੇਖਕਰਕਹਿਣੇਲਗਾਹੇਭੁਗਤਜੀਤੋਰੇਪਾਸਤਾਸਾਲਗਾਮ
ਦੀਪ੍ਰਤਮਾਭੀਨਹੀਅਰੁਗੋਪੀਰੰਦਨਿਦਿਕਾਭੀਨਹੀਅਤੇਤੁੰਤਾਭੁਗਤਕਹਾਵਦਾ
ਏਜੇਤੋਕਿਆਭੁਗਤਪਾਈਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਰਾਗਬਸੀਤਵਿਚਿਇਕਸਬਦ
ਕਹਿਆਬਸੀਤਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ॥ਸਾਲਗਾਮਬਿਪੁਪੁਜਮਨਵਦੁਸੁਕ੍ਰਿ
ਤਤੁਲਸੀਮਾਲਾਗਾਮਨਾਮਜਪਬੇੜਾਬਾਧਦਇਆਕਰਦਇਆਲਾ॥੧॥ਕ
ਹੋਕਲਗਸਿੰਚਦੁਜਨਮਗਵਾਵਹਾਕਾਚੀਫਹਿਗਾਦਿਵਾਲਕਹੋਗਚਲਾਵਹਾ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਤੁਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆਹੇਭੁਗਤਜੀਕਲਰਕਾਸਿੰਚਣਾਤਾਏਹੁਹੋਇਆ॥
ਪਰਓਹਵਸਤਕੋਟਹੈਜਿਸਨਾਲਮਨਦੀਧਰਤੀਸਿੰਜੀਅੰਮੇਅਰੁਸੀਪਰਮੇਸਰਜੀਮਿ
ਲੇ॥ਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਦੂਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ਕਰਹਰਿਹਾਟਮਾਲਟਿੰਡੁਪਰੋਵਹੁਤਿ
ਸਭੀਤਰਮਨਜੋਵਹਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਿੰਚੋਕੁਰੋਕਿਆਰੋਤੰਮਾਲੀਕੋਹੋਵਹਾ॥੨॥ਤ
ਫੇਰਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆਭੁਗਤਜੀਧਰਤੀਸਿੰਜੇਬਿਨਹਰੀਕਿਉਕਰਿਹੋਵੈਅਰੁਮ
ਲੀਆਪਣੀਕਿਉਕਰਿਜਾਣੈਤਾਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਤੀਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ਕਾਮੁ
ਕਰੋਧੁਦਇਕਰਹੁਬਸੇਲੇਗੋਰੁਧਰਤੀਭਾਈ॥ਜਿਉਗੋਰੁਧਤਿਉਤੁਮਸੁਖਪਾਵਹੁ
ਕਿਰਤਨਮੇਇਆਜਾਈ॥੩॥ਤਾਫੇਰਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਤੁਮਤਾਪਰਮ
ਪ੍ਰਬੀਨਹੋਜੀਅਰੁਇੰਦ੍ਰੀਆਤਾਬਗਲੇਕੀਨਿਆਈਹੈਨਤਾਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਚੌਥੀ
ਪਉੜੀਕਹੀ॥ਬਗਲੇਤੇਫੁਨਿਹੈਸਲਾਹੋਵੈਜੇਤੂੰਕਰਹਿਦਇਆਲਾਪ੍ਰਣਵਤ
ਨਾਨਕਦਾਸਨਾਦਾਸਦਇਆਕਰਹੁਦਇਆਲਾ॥੪॥੧॥ਫੇਰਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿ

ਆਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀਤ ਪਰਸਿਸਰਜੀਕੇ ਭਗਤ ਹੋਜੀ ਪਗਵਿਦਿਆ ਪੜ੍ਹਨੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ
 ਹੈ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਆ ਬਿਦਿਆ ਕਾਕਿਆ ਗੁਣ ਹੈ ਤਾਂ ਪੰਥਿਤ ਨੇ ਕਹ
 ਵਿਦਿਆ ਪੜ੍ਹੇ ਤੇ ਮਹਿਤ ਹੋਵੀਦਾ ਹੈ ਅਰਜਹਾ ਬੈਠੇ ਗੋਤਹਾ ਹੀ ਸੀਸ ਬਮਨਿਗਾ ਅ
 ਤੇ ਨਾਲੇ ਤੁਹਾਨੇ ਅਸੀਰ ਬਾਦਤੀ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਸਬਦ ਕਹਿਆ
 ਬਸੰਤ ਹਿੰਦੂ ਲਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਜਾ ਬਾਲਕ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ਦੁਸਟ ਨਾਲਿ
 ਪਿਆਰੇ ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹੀਐ ਹਿੰਦੂ ਤਕਰਹ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਆ
 ਮੀ ਪੰਥਿਤ ਤੁਮ ਦੇਹ ਮਤੀ ॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਪਵਤ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੀਤਰ
 ਅਗਨਿ ਬਨਾਸ ਪਤਿ ਮੋਲੀ ਸਾਗਰ ਪੰਥਿ ਪਾਇਆ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦੁਇ ਘਟ ਹੀਭੀ
 ਤਰਿਐ ਸਾਗਿਅਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਰਵੀਤ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਮਾਈ ਭੋਗ ਕਰੇ
 ਇਹ ਤਕੇਲ ਖਣ ਜਾਣੀਐ ਹਿੰਦੂ ਮਾਧਨ ਸੰਗ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿਆ ਸੁਣਹਿ ਨ ਖਾ
 ਇਆ ਮਨੋ ਹਿੰਦੂ ਨਹੀ ਸੇਤੀ ਵਾਸਾ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨ ਕਦਾ ਸਨਿ ਵਾਸਾ ਖਿਨ ਤੋਲਾਇ
 ਨ ਮਾਸ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਤਾਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣਕਰਿ ਪੰਥਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਅਸੀਭੀ
 ਸੀਸ ਰੋਨੇ ਪੜ੍ਹਾਉ ਦੇਹਾ ਆਪਭੀ ਪੜ੍ਹਾਉ ਦੇਹਾ ਸੋਭੁਛ ਸਾਨੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕ ਨਾਮ ਪਰ
 ਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਯਾ ਨਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤੁਹਾਨੁ ਨ ਕਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋਸੁਆ ਮੀ ਤੂੰ ਕੀਪ
 ਕ੍ਰਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪੰਥਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਅਸੀ ਪਹਲਾ ਬ੍ਰਹਮੇਕੀ ਪਟੀ ਪੜ੍ਹਾਉ ਦੇਹਾ
 ਚੰਨਮ: ਸਿਧੀ ਬਰਾਖਰੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਸੁਣੇ ਪੰਥਿਤ ਜੀ
 ਆਯੋ ਅੰਧੈ ਸਭੁ ਜਗਾ ਆਇਆ ਕਾਖੇ ਘੰਝੈ ਕਾਲੁ ਭੁਇਆ ॥ ਗੀਰੀ ਲਲੀ ਪ
 ਪਕਮਾਏ ਪੜ੍ਹਿਅਵਰਾਣ ਗੁਣ ਵੀਸਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਐਸਾ ਲੇਖ ਤੂੰ ਕੀਪ ਕ੍ਰਿ
 ਆ ਲੇਖਾ ਦੇਣ ਤੇਰੇ ਸਿਰਿ ਗਹਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧੀ ਕ੍ਰਾਇਆ ਸਿਮਰਹਿ ਨ
 ਹੀ ਨੈਨ ਤੁਧੁ ਨ ਮੁਲਾਇਆ ॥ ਛਛੈ ਛੀਜੈ ਅਹਿਨਿ ਸਮੁੜੈ ਕਿਉ ਛੁਟਹਿ ਜਮੁ ਪ
 ਕ੍ਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਬਬੈ ਬੁਝਹਿ ਨਹੀ ਮੂੜੇ ਭਰਮ ਭੁਲੇ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਾਇਆ ॥ ਅਣ
 ਹੋਵਾ ਨਾਮੁ ਪਗਾਇ ਚਿਪਾਧਾ ਅਵਰਾ ਕਭਾ ਰੁਤੁਧੁ ਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜਜੈ ਜੋਤਿ ਹਿ
 ਰਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਅੰਤ ਗਾਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ਗਾਇਕ ਸਬਦ ਤੂੰ ਚੀਨਹਿ ਨਹੀ
 ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੁਨੀ ਆਵਹਿ ਗਾ ॥ ੪ ॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਪੰਥਿਤ ਅਵ
 ਰਨੇਨ ਸਿਖਾਲ ਬਿਖਿਆ ॥ ਪਹਿਲਾ ਫਹਾ ਪਾਇਆ ਪਾਂਧੇ ਪਿਛੇ ਦੇਗਲ ਚਾਟ
 ਕ੍ਰਿਆ ॥ ੫ ॥ ਸਸੈ ਸੰਜਮੁ ਗਾਇਓ ਮੂੜੇ ਏਕ ਦਾਨੁ ਤੁਧੁ ਕਥਾਇ ਲਾਇਆ ॥ ਸਾਈ
 ਪੁਤ੍ਰੀ ਜਜਮਾਨ ਕੀ ਸਤੋਰੀ ਏਤੁ ਪਾਨਖਾਧੇ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਮੇਮੇ

ਤੁਹਿਰਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂਰ੍ਹੇ ਹਉਮੈ ਵਰ੍ਹੇਗ ਪਾਇਆ ਅਤਿਰਾਮਤਮੈ ਬ੍ਰਹਮਨਰੀਨਿ
 ਆਮਾਇਆ ਕ ਮੁਹਤਾਜੁ ਭਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਕਕੈ ਕਮਰ੍ਹੇਧ ਕੁਰਮਿਓ ਮੂਰ੍ਹੇ ਮਮਤਾ
 ਲਗੇ ਤੁਧਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਪੜ੍ਹਹਿਗੁਣਹਿ ਤੂ ਬਹੁਤ ਪੁਕਾਰਹਿ ਬਿਨ ਬੁਝੈ ਤੂ
 ਬਿਮੁਆ ॥ ੮ ॥ ਤੇਰੇ ਤਮਸਜਲਿਓ ਮੂਰ੍ਹੇ ਥਥੈ ਬਾਨੁ ਭਰਿਸਟਹੋਆ ਪਾਪੈ ਪਾਪੈ
 ਪਾਗਿ ਫਿਰਿਓ ਮੂਰ੍ਹੇ ਦੈਵਾਨੁ ਨਤੁ ਪੁਲਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਪਪੇ ਪਾਰਿਨ ਪਵਹੀ ਮੂਰ੍ਹੇ
 ਪਰਪੀਰਿਤੁ ਪਲਚਰਹਿਆ ਸਚੈਆ ਪਖਆਇਓ ਮੂਰ੍ਹੇ ਇਹਿ ਸਿਰਿ ਤੇਰੇ
 ਲੇਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਭੁਭੈ ਭਵਜਲ ਤੂ ਬੈ ਮੂਰ੍ਹੇ ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਗਲਤਨੁ ਭਾਇਆ
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਏਕ ਪ੍ਰੀਤਮਹਿ ਪਾਰਿਪਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਵਧੈ ਵਰੀਆਈ
 ਆਮੂਰ੍ਹੇ ਵਾਸੁ ਦੇਉ ਤੁਧੁ ਵੀਸਰਿਆ ਏਹੁ ਵੇਲਾ ਨਲਹਿ ਸਹਿ ਮੂਰ੍ਹੇ ਫਿਰਿ ਤੁੰ ਜਮ
 ਕੈ ਵਸ ਪਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਝੁਝੈ ਕਦੇ ਨ ਝੁਰੇਹਿ ਮੂਰ੍ਹੇ ਸਤਿਗੁਰਕ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੁੰ
 ਵਿਖਾਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਗੁਰਨਹੀ ਕੋਈ ਨਿਗੁਰੇ ਕਹੈ ਨਉ ਬੁਝਾ ॥ ੧੩ ॥ ਧਧੈਧਾ
 ਵਤ ਵਰਜਰਖ ਮੂਰ੍ਹੇ ਅੰਤਰ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਖ ਹੋਵਹਿ ਤਾਹਰਿ ਰਸੁ
 ਪੀਵਹਿ ਜੁਗਾ ਜੁਗੀਤ ਰਖਾਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਗਗੈ ਗੋਬਿੰਦ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂਰ੍ਹੇ
 ਗਲੀ ਕਿਨੈਨ ਪਾਇਆ ਗੁਰਕੇਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ਮੂਰ੍ਹੇ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨ ਹੋਸਥ
 ਬਖਸ ਲਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਹਾਹੈ ਹਰਿਕਥਾ ਬੁਝੈ ਮੂਰ੍ਹੇ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਈ ਮਨ
 ਮੁਖਿ ਪੜ੍ਹਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖ ਲਾਗੈ ਵਿਣ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧੬ ॥ ਰਾਹੈ ਰਾਮੁ
 ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂਰ੍ਹੇ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨਕੈ ਗਵਿਗਯਿਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜੀਨੀ ਰਾਮੁ ਪਛਤ
 ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਤਿਨੀ ਬੁਝ ਲਾਇਆ ॥ ੧੭ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਅਕ
 ਬੁਨਜਾਈ ਹਰਿਕਥਿਆ ਨਨਕ ਜਿਨਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨਕ ਲੇਖ
 ਨਿਬੜਿਆ ॥ ੧੮ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀਨੁ ਪੰਡਤ ਨੇ ਮਥਾਟੇ ਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿ
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਧੀਨਹੈ ਅਤੇ ਧੀਨ ਤੁਹਾਧੇ ਸਬਦਹੈ ਨ ਤੁਸਾਧੇ ਤਾਪਰਮੇਸਰ ਜੀਹਾ
 ਜਰਗਹਿਦਾਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਉ ਪਰਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਉਸਨੁ ਪਰਮੇਸਰ ਮਿਲਦਾਹੈ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀਨੈ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਰਾਮਕਲੀ ਵਿਚ ਓਅੰਕਾਰ ਬ੍ਰਹਮ
 ਉਤਪਤਿ ਓਅੰਕਾਰ ਕੀਆ ਜਿਨ ਚਿਤਾ ਓਅੰਕਾਰ ਸੈਲਜੁਗ ਭੁਏ ਓਅੰਕ
 ਰ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ ਓਅੰਕਾਰ ਸਬਦ ਉਧਰੇ ਓਅੰਕਾਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਓਨ
 ਮਾਅਖਰ ਸੁਨਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ਓਨ ਮਾਅਖਰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਗ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਪਾਠੇ ਕਿ
 ਆਲਿਖਹੁ ਜੀਜਾਲਾ ਲਿਖਰਾਮਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਭਾਖੀਭਿਤੁ ਏਹ ਸਬਦ ਸੁਣਕਰ ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਾਇਆ ਅਰਨਾਉ
 ਧਰੀਕਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਲਗਾਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਉਸ ਪੀਭਿਤ ਨੂ ਸਿਖ
 ਕੀਤੁ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਨੂਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਇਕ ਅਸਥਾਨ ਮੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਮਰਦਾ
 ਨਾ ਲਗਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਿਤ
 ਨੀ ਹਿਕ ਬਾਣੀ ਤੇਰੇ ਕੀਠੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਤਨਾ ਹਿਕੁ ਆਪ
 ਦਾ ਬੋਲਣਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਸੋਭੇਹੀ ਮੇਰੇ ਕੀਠੈ ਤਾਇਤਨੇ ਚਿਹਰ ਵਿਚ ਇਕ ਵਡੀ ਕ
 ਰਵਾਨ ਉਠਾਦੀ ਕਤਾਰ ਲੈ ਕਰ ਆਇ ਸਿਕਾਇਆ ਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮ
 ਰਦਾਨਿਆ ਇਸ ਕਰਵਾਨ ਪਾਸੇ ਜਾਇ ਕਰ ਪੁਛ ਜੇ ਏਹ ਕਿਸ ਚੀਜ ਕੀ ਭਰਤੀ
 ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਉਸ ਕਰਵਾਨ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੇ ਹੋਭਾਈ ਇਹ ਭਰਤੀ
 ਕਿਸ ਚੀਜ ਕੀ ਭਰੀ ਹੈ ਤਾਕਰਵਾਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਵਿਚ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕੀ ਬਾਣੀ ਰਚੀ ਹੋਈ ਸੋ ਪੋਥੀਆ ਪੁਸਤਕ ਗ੍ਰੰਥ ਕੇ ਸੰਦੂਕ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੋਨ ਅਤੇ ਮੇ
 ਨੂ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਜੁਗ ਬੀਤੇ ਹੋਨ ਭਰਤੀ ਭਰ ਭਰ ਕੇ ਲੈ ਆਵੇ ਦੇਨ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਅ
 ਇਕ ਰਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੇਰੀਆ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾਣੇ ਜੀ ਅਤੇ ਏਹ ਆਪਦਾ ਹੀ ਜਸ ਕਰ
 ਦਾ ਹੈ ਜੇ ਏਹ ਬਾਣੀ ਬਾਬੇ ਦੀ ਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਜਾਇਕੇ
 ਇਸ ਬਾਣੀ ਵਿਚੋ ਕੋਈ ਪੋਥੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਦੇਖਤਾ ਸਹੀ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭੁਲਾਗੁ
 ਰੂਜੀ ਤਾਮਰਦਾਨ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖੇਤਾ ਬਹੁਤ ਖਰੀਹੀ ਅਚਰਜ ਬਾਣੀ ਹੈ ਦੇਖਕਰ
 ਮਰਦਾਨ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਕਹਿ ਦੇ ਲਗਾਗੁਰੂਜੀ ਧੀਨ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਹੈ
 ਜੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੀ ਹਈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
 ਗੁਰੂਜੀ ਨਾਕਦੀ ਏਹ ਬਾਣੀ ਭਿੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਕਦੀ ਸੁਣੀ ਹੈ ਏਹ ਬਾਣੀ ਖਰੀਅ
 ਚਰਜ ਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੋਗੀ ਬਨਿਵਾਜ ਜੀ ਏਹ ਕਦ ਪਰਗਟ
 ਹੋਵੇਗੀ ਜੀ ਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹ ਬਾਣੀ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰੀ
 ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਦ ਹੋਵਨਗੇ ਤਿਨ ਦੇ ਮੁਖੇ ਪਰਗਾਸ ਹੋਵੇਗੀ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁ
 ਣਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਹਾ ਧੀਨ ਹਉ ਤੁਸੀ ਮਹਾਜ
 ਾ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਮੇ ਬੈਠੇ ਥੇ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ
 ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਜ ਤੁਸੀ ਵਡੇ ਬੇਸੁਮਾਰ ਦੇ ਪਰਵਿਚ ਦਿਸਦੇ ਹੋ ਤਾਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ
 ਮਰਦਾਨਿਆ ਆਤਮੇ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮਿਹਰ

ਵਾਨ ਮੇਰੀ ਅਰਦਾਸੈ ਤੇਰੇ ਸੰਗ ਲਾਗਿਆ ਦਾ ਗੁਣ ਅਸਾਨੈ ਏਹੋ ਜੋ ਕਾਈ ਜੀਅ
 ਦੀ ਗੁਹ ਜਬ ਤਹੈ ਸੋਭੀ ਅਸਾਨਲ ਕੀਚੈ ਜੀ ਤਾ ਅਸਾਨੁ ਜੀਉਭੀ ਪਗਚਿਆਰ
 ਹੈ ਜੀ ਨਹੀਤਾ ਅਸਾਨੁ ਜੀਉ ਤੇਰਿਆ ਚਰਨ ਨਾਲਿ ਜੋ ਰਹੇਹ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀਮ
 ਰਦਨੇ ਉਪਰਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਇਆ ਜੀਅ ਕੀ ਜੇਅਹੀ ਸੋ ਮਰਦਨੇ ਨੁਅਖ ਸੁਣਾ
 ਈ॥ ਗਗਤੁ ਪਾਰੀ ਵਿਚ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ ਮਹਲਾ १ ॥ ਏਮਨ ਮੋਰਿਆ
 ਤੂੰ ਸਮਝ ਅਚੇਤ ਇਆਣਿਆ ਰਾਮਾ ਏਮਨ ਮੋਰਿਆ ਛੇਤੁ ਅਉਗਣ ਗੁਣਾ ਹਿਸਮ
 ਏਆ ਰਾਮਾ ਬਹੁ ਸੁਆਰ ਲੁਭਾਣ ਕਿਰਤ ਕਮਾਣ ਵਿਛੁੜਿਆ ਨਹੀ ਮੇਲਾ
 ਕਿਉ ਦੁਤਰ ਤਰੀ ਐਜ ਮਰੂਰ ਮਰੀ ਐਜ ਮਕ ਪਬਿ ਦੁਹੇਲਾ ਮਨ ਰਾਮ ਨ ਜਾਤਾ
 ਸੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭਾਤੁ ਅਉ ਘਟ ਰੁਧਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਬੀਧਨ ਬੀਧਿਆ ਇਨ ਬਿਧ ਛੁਟੇ ਗੁਰ
 ਮੁਖ ਸੇਵੈ ਨ ਰਹੇ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੋ ਮਨ ਅ
 ਚੇਤ ਇਆਣ ਕਿਉ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਤੂੰ ਸਮਝਤਾ ਕਿਉ ਨਹੀ ਮੋਰੇ ਮਨ ਤੂੰ ਅਉਗ
 ਣ ਛੇਤੁ ਕੇਹੜੇ ਕਾਮ ਕਰੇਧ ਲੋਭੁ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ਨਿੰਦਿਆ ਖੁਦੀ ਅਭਮਾਨ
 ਅਤੇ ਕਵਾਉ ਕਿਆ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਨ ਸਚੁ ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਸੰਤੋਖ ਦਾਇਆ
 ਭਾਉ ਭਗਤੁ ਗਰੀਬੀ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਉਪਰਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਏਹ ਗੁਣ ਕਮਾਵੈ ਤੂੰ
 ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕ ਨਾਮ ਸਤਹੈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜਪਨਾ ਜਹਾਇ ਸਜੀਅ ਕਾ ਕੋਈ ਨ
 ਸਹਾਇ ਹੋਵੈਗਾ ਤਹਾ ਹਰਿ ਜੀਕ ਨਾਮ ਸਹਾਇ ਹੋਵੈਗਾ ਅਰ ਏਹ ਜੋ ਦੁਨੀਅ ਕੇ ਸੁ
 ਆਦ ਰਸ ਭੋਗ ਤੂੰ ਜੋ ਲੇਤਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕ ਨਾਮ ਵਿਸਾਰ ਕਰ ਸੇ ਤੁਝ ਕਉ ਏ
 ਹੁ ਵਿਛੋੜਨਗੇ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇ ਤੂੰ ਅਬਕਾ ਬਿਛੁੜਿਆ ਕਬ ਮਿਲੈਗਾ ਜੁਨੀ ਕੁਵਣਾ
 ਪਕੈਗਾ ਤੁਝ ਕਉ ਜਮ ਕਾ ਤੂੰ ਸੁਝਤਾ ਨਹੀ ਜੋ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਲੀਏ ਜਤਾ ਹੈ
 ਅਜ ਕੇ ਕਲ ਤੇਰੇ ਸਿਰਭੀ ਆਇ ਕੜਕਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਡਰਤਾ ਮਹਾ ਬਿਖ
 ਮਪੰਥ ਜਮਕਾਲ ਕਾ ਸੁਣੀਦਾ ਹੈ ਅੰਤਰ ਲੋਭ ਬਿਆਪਤਾ ਹੈ ਮਨ ਕਉ ਨਿਕਸਨਾ
 ਹੀ ਦੇਤਾ ਤੇਰੇ ਸੁਆਸ ਜਮਕਾਲ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ਇਕ ਪਲ ਕਮਾਹਿ ਪਕੜ ਲੇਵੈਗਾ ਦੁਸ
 ਤਰ ਸਾਗਰ ਅਗਨ ਕਾ ਤੈਨੇ ਲਿਘਣਾ ਹੈ ਮਹਾ ਬਿਖ ਮਪੈਤਾ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਹੈ ਏ
 ਰੁਮਾ ਮਲੇ ਤੇਰੇ ਪਰ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਨਿੰਦਾ ਕਿਵ ਕਰ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਿਨ ਸੈ ਸਾਠ ਦਿਨ ਦਾ ਪੈ
 ਰੂਹੈ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਖਰਚ ਪਲੇ ਤੇਰੇ ਹੈ ਨਹੀ ਅਗਨ ਕਾ ਪਾਣੀਕ ਸਾਗਰ ਲਿਘਣਾ
 ਹੈ ਪਰ ਜਿਨ ਪਰਮੇਸਰ ਅਰਾਧਿਆ ਹੈ ਹੇ ਮਰਦਾਨ ਉਨ ਨੂੰ ਏਹੁ ਹੁ ਨਹੀ ਲਿਘਣ
 ਪੇਦਾ ਜਬ ਸਾਂਝ ਕਾ ਸਮਾ ਹੋਇ ਸਵੇਰ ਕਾ ਸਮਾ ਹੋਇ ਤਬ ਭੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਅਰਾਧੈ

ਤਉ ਇਨਕਾ ਭੁਲਾਹੋਵੈਗਾ ਇਉਨ ਕਰੈ ਪੰਜ ਪਹਿਰ ਧੰਧੇ ਕਮਾਵੈ ਤਿਨ ਪਹਿਰ ਸੋਇ
ਰਹੇ ਤਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕਿਸ ਵਕਤ ਮਿਲੈਗਾ ਅਰਜੀਵ ਕੀ ਕਾਲਿਆਣ ਕਬਹੋ ਵੈਗੀ

ਏਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂੰ ਛੋਡੁ ਅਲਜੀਜਾ ਲਾਗਾ ਏਮਨ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿਸਿਮਰਹੁ
ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਲਾਗਾ ਹਰਿਸਿਮਰਹੁ ਏਕੈ ਕਾ ਰੁਸਾਚਾ ਸਭ ਜਗਤ ਜਿਨ ਉਪਾਇਆ
ਜਿਨ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨ ਬਾਧੀ ਗੁਰਖੇਲ ਜਗਤ ਦਿਖਾਇਆ ਅਚਾਰ ਤੁਧੈ
ਬੀਚਾਰ ਆਪੇ ਹਰਿਨਾ ਮਸੀਜ ਮਜਪਤੁ ਪੋਸਿਖਾ ਸਿਆਣਪ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨ
ਮਹਰਿਕਾ ਜਪ ਜਪੋ ॥ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਸੀਸ ਬਕੇ ਅਲਜੀਜਾ ਲਹੈਨ ਸੋਇ
ਸਪ੍ਰਣੀਕੇ ਕਿਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀ ਆਵਨਗੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਭੈਣ ਭਾਈ ਸਾਕ ਸੈਣ ਇਸ
ਤ੍ਰੀਪੁਤ੍ਰ ਧੀਆ ਘਰ ਦਰ ਪਦਾਰਥ ਪਰਵਾਰ ਇਹ ਜਿਤਨੀਆਂ ਵਸਤੁਆਪਣੀ
ਆਂ ਕਰਜਾਤੀਆਂ ਹੋਨ ਸੋਇ ਨਾ ਵਿਚ ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਸਹਾਈ ਨਹੀ ਅਤੇ ਏਹ ਜੇਹੜੀ
ਦੇਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਕਰਜਾਣ ਦਾਹੈ ਸੋ ਦੇਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲੇ ਅਗੇਹੀ ਵਿਦਿਆਲੈ
ਦੀ ਜਾਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰਥਮੇ ਕਾਲੇ ਵਾਲ ਸੋ ਧਉਲੇ ਸੁਫੈਦ ਹੋ ਜਾਵੇ ਹੈਨ ਏਹ ਮੂਰਖ ਮਨੁ
ਖਨੋ ਨਿਸਾਨੀ ਦੇਵੇ ਹੈਨ ਜੈਸੇ ਲਕੜੀਆਂ ਜਲਾਇ ਕੇ ਕੋਲੇ ਤਿਨ ਕੋਲੇ ਆਕੀ
ਚਿਟੀ ਸੁਆਹ ਏਕਤੁ ਮਾਸਾ ਹੋਗਿਆ ਜਾਣਤੁ ਹੇਮਨ ਮਰਣ ਤੇਰੇ ਨਜੀਕ ਆਇ
ਆਹੈ ਅਤੇ ਅਖੀਅਤੇ ਗਿਆ ਤੈਥੋਂ ਅਗੇਹੀ ਵਿਦਾ ਹੋਵੀ ਆਹੈਨ ਬੁਢੇ ਪਾਅਵ
ਦਾਹੈ ਤਾ ਅਖੀਅ ਕੰਨ ਵਿਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਹੈਨ ਦੰਦ ਮੂੰਹੋ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ ਹੈਨ ਮੂੰਹ ਵੇਹ
ਲਾਹੋ ਜਾਵਾਹੈ ਏਹ ਦੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰਦੀ ਸੀ ਬੋਲ ਦੇ ਚਲਦੇ ਦੀ ਜਿਥੇ ਕਹੈ ਉਥੇ ਜ
ਣਾ ਇਸ ਦੇਹੀ ਨੂੰ ਦਰਮਾਹ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਖਾਵਣਾ ਪਹਿਰਨ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ਕਰਤੀ
ਬੀ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋਇ ਗਈ ਜੈਸੇ ਪੁਰਾਣਾ ਘਰ ਗਿੜ ਜਾਵਾਹੈ ਸੋਹਰੂ ਪੈਰ ਜੇਥੇ ਸੋਥ
ਕਗਾਏ ਬੋਲਤਾ ਚਲਤਾ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਫਲਾਨੇ ਅਸਥਾਨ ਜਾਹਿਗਾ ਜਾਣ ਜਹੂਰ ਹੈ
ਪਰਚਲਿਆ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਸੋ ਬੁਢੇ ਪੇਦੀ ਮਾਰੀ ਦੇਹੀ ਹੈ ਰਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਗਿਰਿਆਹੀ
ਚਾਹੈਗੀ ਸੋ ਮਰਦਾਨਿਆ ਪੁਰਖ ਦੇ ਕੰਮੋ ਗਈ ਤਾ ਚਾਕਰੀ ਤੇਭੀ ਰਹੀ ਏਹ ਦੇਹੀ
ਜੀਵਦਿਆਹੀ ਵਿਦਾ ਲੈਦੀ ਹੈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਗਹਿਗਈ ਜਿਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਮਾਇਆ
ਦੇ ਜੀਜਾਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਾ ਸੀ ਸੋ ਤੈਨੂੰ ਅਗੇਹੀ ਤਿਆਗ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਘਰ ਕੀ ਜੇਹੜੀ ਆਪਣੀ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰੀ ਕਿਸੇ ਤਰਾ ਨਹੀ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕੀ ਇ
ਸਤ੍ਰੀ ਵਲ ਦੇਖੇਗਾ ਤਾ ਓਹ ਭੀ ਪਰਪੁਰਖ ਕੋ ਤਕੇਗੀ ਜੇਹੜਾ ਤੂੰ ਜਾਣਨਾ ਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇ
ਰਾਹੈ ਸੋ ਜਿਸ ਵਖਤ ਵਿਆਹ ਕੀਆ ਓਹ ਅਪਨੀ ਮੰਗਤ ਕਾਹੈ ਅਰਧੀ ਅਜੇ

ਅਪਣੀ ਜਾਣਦੇ ਥੇ ਸੋ ਜਬ ਉਸਕੋ ਬਿਆਹ ਤਬ ਚਿਪਰਾਈ ਹੋਇ ਗਈ ਸੇਨ
 ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨ ਤੇਰੀ ਧੀਅ ਤੇਰੇ ਕਿਸੇ ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਏਦੇ ਸੋ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹ ਨਾਨਕ ਨਿ
 ਰਹਾਇਆਰ ਕਿਤ ਗੁਣ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਵੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੈਗਾ ਤਾ ਸਿਧੈਗਾ
 ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਭੀ ਤਬ ਸਹਾਇ ਹੋਵਾਹੈ ਜਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰੀ ਮੇ ਇਸ
 ਮਨੁ ਖਦੇਹ ਵਿਖੇ ਜੇ ਏਹ ਜੀਵ ਆਇਆ ਹੈ ਇਸ ਵਿਖੇ ਭੀ ਤਿੰਨ ਗੁਣ ਹੋਨ ਪਉਣ
 ਪਣੀ ਅਗਨਿ ਏਹ ਤਿੰਨੇ ਆਪਸ ਮੇ ਵੈਰੀ ਹੈ ਅਰ ਇਸ ਦੇ ਗੀ ਮੇ ਇਕ ਰੋਗ ਹਿਤੋ
 ਐਸਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕਰਨ ਹਾਰੈ ਇਨ ਤਿੰਨ ਨੂ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਵਿਖੇ ਇਕ ਰੋਗ ਰਖੇ
 ਹੈਨ ਤਿਸ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇ ਸੇ ਸਾਮਰਥ ਕੋ ਰੁਤ ਦਿਨ ਘਰ ਵੇਲੇ ਜਪੇ ਸਾਝ ਭੀ ਸਵੇ
 ਰੇ ਭੀ ਜਪੇ ਜੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀਆ ਹੈ ਤਿਸ ਕਉ ਜਪ ਤੇ ਹੀ ਰਹੇ
 ਜਹਾਂ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਹੋ ਤੁਹਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਾਵੇਗੇ ਮਹਾ ਸੁਖੀ ਹੋਵੁਗੇ ਜੇ ਅਧਰਮੀ ਹੋ
 ਇਗਾ ਸੋ ਗਲ ਜਾਵੇਗਾ ਹੱਕ ਭੀ ਅਨ ਹੱਕ ਭੀ ਮਾਰੀ ਮੇਗਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਧਰਮ ਵਿਚ
 ਵਿਸਨ ਜੀਕ ਵਾਸਾ ਹੈ ਅਧਰਮ ਵਿਚ ਸੈਤਾਨ ਕਾ ਵਾਸਾ ਹੈ ਸੋ ਸੈਤਾਨ ਕੋ ਬਿਸਨ
 ਜੀ ਮਾਰਨਿ ਕਾਲ ਤੇ ਹੈ ਤੁਕੜੀ ਸਜਾਇ ਦੇਤੇ ਹੈ ਜਮ ਤੂੰ ਰੋਕੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰੀ ਮੇਗਾ
 ਅਧਰਮੀ ਕੋ ਤੇ ਜਮ ਮਾਰ ਕਰ ਅਧਰਮੀ ਕੋ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿਗੇ ਮਰਦਾਨਿ
 ਮਾ ਜਦ ਕਦ ਇਸ ਜੀਅ ਕੇ ਰਾਮ ਕਾ ਨਾਮ ਹੀ ਸਹਾਇ ਹੋਵੈਗਾ ਅਪਨੀ ਕਿਰਤ
 ਭੀ ਕਰੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕਉ ਭੀ ਸਿਮਰਤਾ ਰਹੈ ਤਬ ਇਸ ਜੀਵ ਕਾ ਫੁਟ ਕਾ ਹੋਵੈਗਾ
 ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਜਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਤਬ ਮਹਿਮਾ ਜਾਨੈਗਾ ਜਬ ਅ
 ਗੇ ਜਾਇਗਾ ਨਾਮਾ ਬਿਨ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਦੁਖ ਲਗੇਗਾ ਦੁਖੀ ਹੋਇ ਕੇ ਹਾਇ ਹਾਇ
 ਕਰ ਕੇ ਪਛਤਾਵੇਗਾ ਏਹ ਵੇਲਾ ਹਥ ਆਵਨੇ ਕਾ ਨਹੀਂ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਭੁਜਨ ਵਾਲਿ
 ਅਕੋ ਜਮ ਅਖੇ ਸੇਭੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇਗਾ ਜਮ ਕੀ ਸਾਸਨ ਤੇ ਛੁਟੇਗਾ ਸਤੁ ਗੁਰੂ ਕਾ
 ਸਬਦ ਗਾਵਤ ਪੜਤਾ ਰਹੁ ਏਹੀ ਜਾਣ ਤੂੰ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਹੀ
 ਹੈ ਏਕ ਪਲ ਕੁਝ ਰਭੀ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਨਕ ਸਿਮਰਹੁ ਸਾਸ ਸਾਸ ਜੋ ਸਦ ਰਹੈ
 ਜੂਰ ਹਿਤ ਕਰ ਸੇਮਰਹੁ ਸਾਹਿਬੈ ਜੋ ਨਹਿ ਕਤ ਹੀ ਦੁਗਾ ॥ ਤਮਰਦਾਨੇ ਮਥਾ ਦੇਕਿ
 ਆ॥ ਏਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂੰ ਬਿਰਹੁ ਚੇਟਨਾ ਵਈ ਰਾਮਾ ਏਮਨ ਮੇਰਿਆ ਗੁ
 ਟਾ ਗਾਵਹਿ ਸਾਹਿਜ ਸਮਾਵਾ ਚਿਰਾਮਾ ਗੁਣ ਗਾਈ ਏਰਾ ਮਰਸਾਲ ਰਸੁ ਰਸੁ ਭੀ
 ਅਨ ਅੰਦੁਨ ਸਾਰਏ ਮੈਲੋ ਇਦੀ ਪਕ ਸਬਦ ਰਾਨ ਟਪ ਚੜ੍ਹਤ ਸੰਗਾਰਏ ਭੁ
 ਉਕਾਰ ਨਿਰਭਉ ਤੁਗ ਹਿਦੁਤ ਰੁਮਿਲ ਕਾਰਜ ਸਾਰਏ ਰੂਪ ਰੰਗ ਪਿਆਰਹ

ਗਿਸਿਉ ਹਰਿਅਪਕਿਰਪਾ ਧਾਰਏ ॥੧॥ ਸੁਣਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਮੀਪ ਗਹਿ
 ਟਵਾਲਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਕਹਿਣ ਕੰਨੀ ਸੁਣ ਪ੍ਰੇਮਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਇਨ ਬਚਨਾਂ ਪੁਰ
 ਸਾਥਿ ਰਕਰੈਗਾ ਤਾਂ ਜਮਕੀ ਚੋਟ ਤੇ ਬਚਾਹਿਗਾ ਜੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਇਕਰ ਹਰਜੀ ਪਿ
 ਆਰੇਕੀ ਭੁਗਤ ਭਾਉ ਕਰਹਿਗਾ ਹਰਨਾਮ ਪੜ੍ਹਹਿਗਾ ਗਾਵਹਿਗਾ ਹਿਰਦੇ ਬਸਾਵ
 ਹਿਗਾ ਤਾਂ ਤੁਸ੍ਰਕ ਉਸਦਾ ਸਹਿਜ ਸੁਖ ਮੇਂ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਰਖੇਗਾ ਤੁਮਕ ਉਚਿਤ ਨ
 ਬਿਆਪੇਗੀ ਸਤਗੁਰਕ ਆਸਰਾ ਮਨ ਮੇਂ ਲੀਏਰਹੁ ਤੇਰੀਆਂ ਸਗਲ ਆਸਾ ਸ
 ਤਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਪੁਰਨ ਕਰੈਗਾ ਆਚਿਤ ਰਿਜਕ ਪਦੁਚਾਵੈਗਾ ਪਰਤੁਰ ਸਾਇਰ ਸ
 ਇਕਰ ਹਰਜੀਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਤਾਰਹੁ ਇਸੀ ਕਿਰਤ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਦੇਹ ਛੁਟੇਗੀ ਤਬ
 ਪਰਮੇਸਰ ਗ੍ਰੇਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕੈ ਸਾਧੈ ਜੋ ਭਗਵੰਤ ਕੇ ਸਿਮਰਤੇ ਹੈ
 ਤਿਨ ਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਲਾਲ ਛਿਨੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਤੇ ਹੈ ਤਿਨ ਕੇ ਮਾਥੇ ਪਰ ਤਿਲਕ ਭੀ ਜੋਤ ਸਾਬ ਹੋ
 ਇਜਾਤਾ ਹੈ ਜਿਹ ਬਾਕੀ ਰਸੀਲੀ ਹੋਇ ਜਾਤੀ ਹੈ ਤਿਨ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ
 ਨਾਮਕ ਉਜਾਲਾ ਹੈ ਗੁਰੂਕਾ ਸਬਦ ਨ ਹੋਤ ਤਬ ਜਗਤ ਸੰਸਾਰੁ ਆਧਿਕਾਰੁ ਦੂਰ
 ਨਹੀ ਹੋਤ ਸਬਦ ਕਾ ਹੀ ਪਰਗਾਸ ਹੈ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਗਤ ਸੰਸਾਰਕ ਸੁਖ ਦੇਖ
 ਕੇ ਭੁਲਣਾਂ ਨਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਵਲ ਦਰੁਸਤ ਗਹਿਣਾਂ ਅਗੇ ਦੁਤਰ ਸਾਗਰ ਅਗ
 ਨਕ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਬਦ ਕੇ ਆਸਰੇ ਪਰਲਿਘਹਿਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
ਉਸਤਤ ਕੀਤੀ ਧੰਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਲੂਆਣ ਨਿਮਾਣਿਆ ਵਾਮਾਣ ਨਿਤੁ ਟਿਆਦ
 ਤਣ ਤੂੰ ਸਚ ਗੁਰੁ ਅਭਗਾਦੀ ਬਾਣ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂੰ ਕਿਆ ਲੈਆ
 ਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਇ ਸੀਰਾਮਾ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਤ ਤਬ ਛੁਟ ਸੀ ਜਾ ਭਰਮ ਚੁਕਾਇ
 ਸੀਰਾਮਾ ਧਨ ਸੰਚਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਰ ਗੁਰ ਸਬਦ ਭਾਉ ਪਛਾਣੇ ਮੈਲ ਪਰਹਰ
 ਸਬਦ ਨਿਰਮਲ ਮਹਿਲ ਸਾਰਾ ਘਰ ਆਵੈ ਪਤਿ ਨਾਮ ਪਾਇਆ ਘਰ ਸਿਧਾਇ
 ਆ ਵੈਲੋਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਮੇ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾਈ ਮੇ ਛੁਰ
 ਭਾਗ ਜਪੀ ਮੇ ਹਰਿ ਜਸੈ ॥ ਹੇ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਿਤ ਨਾਚਿਰੇ ਹੁ ਪ੍ਰਾਣਿ ਪਹਿਲੇ
 ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀ ਪਛਾਣਦਾ ਜਦ ਜੀਮਿਆ ਹੈ ਤਦ ਕਿਆ ਲੈਆਇਆ ਹੈ
 ਜਬ ਇਥੋ ਜਾਇਗਾ ਤਦ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਤਨੀਆ ਪੰਡਾ ਬੰਨ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇ
 ਗਾ ਇਕ ਨਉਗ ਜਕ ਪੜ੍ਹਾ ਤਖਤਾ ਨਉ ਮਟਲ ਕੜੀ ਮਿਟੀ ਦੀ ਕੁਨਾ ਲੀਖਾ
 ਉਭਰ ਆਵਾ ਜਵਾਂਦਾ ਏਹੁ ਸਾਬ ਪਰਏ ਬੇਹੀ ਆਵਾ ਜਵਾਂਦਾ ਕੁਤਿ ਅੰਬਧ
 ਘੜੀ ਕੁਨਾ ਲੀਜੀ ਮੀਤੇ ਭੁੰਨੀ ਲਕੜੀ ਕਪੜਾ ਅਗਨ ਜਲਾਇਆ ਨੀਗਾ

ਮਾਇਆ ਨਿਗਾਹੀ ਗਿਆ ਵਲਛਲ ਕਰਕੇ ਜੋ ਖਟਿਆ ਕਮਾਇਆ ਜੋੜਿਆ
 ਸੀ ਜੇਹੜਾ ਜੋਹੁ ਦੇਹ ਭਯਾਇਆ ਸੋ ਜੋਹੁ ਲੀਤਾ ਜੋ ਪੁਰਾ ਧੀਆ ਦੇ ਬਿਆਹ ਕੀ
 ਤੇ ਜੋ ਚਿਨਾ ਦੇ ਹੋਏ ਨਫਰਾ ਚਾਕਰਾ ਦੇ ਹਥ ਲਗਾ ਸੋ ਚਾਕਰਾ ਚਾਕਰੀ ਲੀਤੀ
 ਏਹ ਮੂਰਖ ਖਾਲੀ ਹਥ ਆਇਆ ਖਾਲੀ ਹਥ ਹੀ ਗਾਇਆ ਪਾਪ ਕਰਕੇ ਜੇਹੜਾ
 ਧਨ ਕਮਾਇਆ ਸੀ ਸੋ ਸਨਬੰਧੀ ਲੈ ਗਏ ਇਸਕੇ ਸਾਬਨ ਹੀ ਗਾਇਆ ਨਾਕੇ
 ਈ ਮਿਤ੍ਰ ਨਯਾਰ ਨਾਕੁਟਿ ਬੀ ਚਿਥੋ ਕੋਈ ਨਾ ਪਕਰਿਆ ਜੇਹੜਾ ਹਾਹ ਜਾਇਆ ਇ
 ਸ ਦੇ ਕੰਮ ਆਵਦਾ ਜਿਉ ਬਲਦ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਰਾਉ ਰੰਕ ਸ
 ਭਕੋਈ ਖਾਤੇ ਹੈ ਬਲਦਾ ਦੇ ਮੁਹ ਛਿਲਕੇ ਤੇ ਘਾਸ ਵਿਚ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਤੈਸੇ ਏਹਨ
 ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਕੀ ਕਮਾਈ ਹਰ ਅਰਥ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਲਾਇ ਸਕਦੇ ਮਰਦਾਨਿਆ
 ਸਬਦ ਕਿਆ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਿਆ ਕਮਾਵਦੇ ਹੈਨ ਜੇ ਏਹ ਮਾਇ
 ਆ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਿਛੇ ਨਾ ਚਲੀ ਅਤੇ ਅਗੇ ਕਵਨ ਲੈ ਜਾਇਗਾ ਮਾਇਆ ਤਿਸੇ ਕੀ ਹੈ
 ਜੇਹਰ ਅਰਥ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਧਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਸੇ ਲਾਵਦਾ
 ਹੈ ਇਸ ਜੀਵ ਕੋ ਭਰਮ ਮਾਇਆ ਭ੍ਰਾਮ ਦੁਲਗਾ ਹੈ ਜੇ ਏਹ ਭਰਮ ਗਵਾਏ ਤਾ ਜਮ
 ਦੀ ਮਾਰ ਤੇ ਛੂਟ ਪੈ ਹੈ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਵਨ ਧਨ ਜੋੜਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੀਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਜਪ
 ਸੋ ਇਸਕੇ ਸਾਥ ਚਲੇਗਾ ਸੋਈ ਏਹ ਧਨ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਿਰਦਾਨ ਹੀ ਬਾਬਰਾਮ ਨਾਮ ਬੈ
 ਸੰਤ੍ਰ ਹੈ ਗੁਰ ਕਹਿਆ ਏਹ ਮੰਤ੍ਰ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੋ ਮਿ
 ਹਰਦਾਨ ਜੀ ਏਹ ਜੀਵ ਗੁਰੂ ਵਿਚ ਦੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਤੇ ਬਗੈਰ ਭੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਬਿਨ ਪਉੜੀ ਮੰਦਰ ਕਿਉ ਚੜ੍ਹਾਹਿਰ
 ਮਾਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਬਿਨ ਬੇੜੀ ਪਾਰਨ ਪੜੀ ਮੇਰਾ ਮਾਧਾ ਸਾਜਨ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਮਗਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਲਿਖਾਵਏ ਮਿਲ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਫਿਰ
 ਨਾਹਿ ਪਛਤਾਵਏ ਕਿ ਗਕਿਰ ਪਾ ਦੇਹ ਦਾਨੁ ਦਾਇਆ ਲਸਾਚਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸੰਗਤ ਪ
 ਵਢਿ ਨਾਨਕ ਪੇਅੰ ਪੈ ਸੁਨਹ ਪ੍ਰੀਤ ਮਗਰ ਸਬਦ ਮਨ ਸਮਝਾਵਏ ॥ ਮਰਦਾਨਿ
 ਆ ਬਿਨ ਪਉੜੀ ਤੇ ਮੰਦਰ ਮਹਿਲਾ ਪਰਨ ਹੀ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵਾ ਜਿਉ ਬੇੜੀ ਬਿਨ
 ਪਾਰਨ ਹੀ ਉਤਰਦਾ ਤਿਉ ਗਗ ਬਿਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਹੀ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ
 ਨੇ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦਰੀਆ ਉ ਜਗਤ ਮੇਚ ਲਾਇਆ ਹੈ ਦਰੀਆ ਚ ਪਾਰ ਪਰਮੇਸ
 ਰ ਹੈ ਜੋ ਮਾਇਆ ਕੋ ਤਰੇ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਮਿਲੇ ਮਾਇਆ ਕਾ ਤਰਨਾ ਏਹ ਹੈ ਪਰਮੇ
 ਸਰ ਅਰਥ ਖਰਚ ਕਰਨੀ ਸੋ ਜਾਇ ਪਾਰ ਪੜੇਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਮਿਲੇਗਾ ਅਰ

ਜੇਮਾਇਆਨਲਲਪਦਿਆਚੈ ਅਰੁਤਿਆਗਕਛਨਹੀ ਸਕਤਾ ਜੇਵੀਚੇਹੀਰੂਬ
 ਦਾਪੈਪਰਮੇਸਰਕਾਨਮਲੇਵਹੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮਾਇਆਕੇਲਪਟੇਨਰਕਜਵੇ
 ਹਿਗੇ ਅਤੇਪਰਮੇਸਰਕੇਹਿਤਕਰਨੇਵਾਲੇ ਈਹਾਸਖਭੋਗਤੇਹੈ ਅਗੇਸ੍ਰਗਮ
 ਹਿਜਾਵਹਿਗੇ ਫੇਰਮੋਖਮੁਕਤਿਕਉਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵਹਿਗੇ ਗੁਰਮੁਖਾਕ ਛੁਟਕਾਰਾ
 ਈਹਾਂਭੀਅਗੇਭੀਹੋਇਗਾ ਅਰਸਾਕਤਾਕਉਠਉਰਕੇਈਨਹੀ ਸੰਸਾਰਚਲਣ
 ਚਲਣਾ ਕਹਿਤੁਹੈਪਰ ਈਹਾਂਤੇਗੁਰੂਸਾਥਮਿਲੇਭੀਨਹੀ ਓਹਅਸਥਾਨਕੇਯੁਹੈ
 ਜਿਥੇਜਾਇਕੇਬਸਨਾਹੈ ਓਹਪੁਰਸਅੰਧੇਅਗਿਆਨੀਹੈਜੇਹੜੇਗੁਰੂਕੇਦੁਸਰਾ
 ਜਾਨਤੇਹੈ ਗੁਰੂਪਰਮੇਸਰਾਇਕੋਹੈ ਹਰਿਗੁਰੂਤੇਗੁਰਾਪਾਸਜਾਵੇਤੋਬਚਗਹਿਤੁਹੈ
 ਜੇਗੁਰੂਰੂਠੇਤਉਅਸਥਾਨਕੇਈਨਹੀਜਹਾਸਮਾਈਹੋਵੇ ਫੇਰਬਾਬਾਜੀਨੈਕਰ
 ਤਬਕਾਧੰਨਵਾਦਕਰਕੇਮਥਾਏਕਿਆ ਅਤੇਮਰਦਾਨਗੁਰੂਕੀਚਰਨੀਪਇਅ
 ਾਅਗੈ ਸਾਖੀਠਗਾਨਾਲਹੋਈ॥

ਅਗੇਗੁਰੂਜੀਜਾਦੇਜਾਦੇਠਗਾਦੀਵਸਤੀਵਿਚਜਾਇਵੜੇਇਕਠਗਦੇਘਰ
 ਰਾਤਿਕੋਜਾਇਰਹੇ ਹੋਰਸਭੁਠਗਾਇਕਠੇਹੋਇਕਰ ਉਸਦੇਘਰਆਏ ਤੇਕਹਿਣ
 ਲਗੇਸੁਣਭਾਈਏਹਾਸਿਕਾਰਤੇਰੇਪਾਸਬਭੁਆਇਆਹੈ ਇਸਦੇਪਾਸਬਭੁਤੁ
 ਮਾਲਮਤਾਹੈ ਇਸਦੀਭਲੀਤਰਾਖਿਜਮਤਕਰਨੀ ਅਸੀਤੈਨੁਵੜੇਵੇਲੇਆਇ
 ਕੇਪੁਛਗੇ ਏਹਗਲਕਹਿਕਰ ਓਹਠਗਾਅਪੋਆਪਣੀਪਗੰਊਠਿਗਏ ਤਬਤੁ
 ਕੇਗੁਰੂਕੇਪੁਕਮਨਲਉਨਠਗਾਨੂੰ ਅਜੇਹੀਨੀਦਆਈਜੇਸੁਤਿਆਂਸੁਤਿਆਂ
 ਸਾਹੀਨਗਰੀਕੋਲੋਕਾਨੂੰ ਸਵਾਪਾਹੋਰਦਿਨਚੜਿਆ ਅਤੇਸਤਿਗੁਰੂਜੀਵਡੀਵੇ
 ਲੇਹੀਉਠਕਰਿਚਲਦੇਰਹੇ ਅਤੇਜਿਸਵੇਲੇਉਨਠਗਾਨੂੰ ਸੁਰਤੁਆਈਉਸੀਵੇ
 ਲੇਉਠਕਰ ਓਸਠਗਦੇਘਰਆਏ ਆਇਕਰਕਹਿਣਲਗੇ ਲਿਆਉਭਾਈਸਾ
 ਹੀਵੰਤੁ ਤਾਓਸਘਰਵਾਲੇਠਗਨੇਕਹਿਆਭਾਈਮੇਨੁ ਤਕੋਈਖਬਰਹੀਨਹੀਰਹੀ
 ਮੇਨੁਤੁਤੁਸਾਹੁਣੇਸੁਤੇਹੋਏ ਨੂੰਹੀਆਇਜਗਾਇਆਹੈ ਏਹਗਲਸੁਣਕਰਉਨ
 ਠਗਾਨੁਚਿਪਲਗੀਤੇਕਹਿਣਲਗੇਤੁਝਠਹੈ ਏਹਵੇਲਤੁਤੇਰੇਹਥਆਈਹੈਤੁਪ
 ਚਾਇਆਲੋੜਦਾਹੈ ਉਸਦੇਨਾਲਸਭੁਠਗਲਗੇਲੜਾਈਕਰਨ ਉਸਠਗਨੇ
 ਆਪਣੇਗੁਰਪੀਰਦੀਸਪਤਖਾਧੀ ਤਾਭੀਓਹਮੰਨਣ ਨਹੀ ਏਹੀਕਹਿਨਤੁਰਤੁ
 ਨੂੰਉਨਨੁਮਾਰਕੇਸਾਹੀਮਤਾਹੁਤੁਹੀਸਾਭਨਾਹੈਤ ਸਹੁਸੁਰੀਦਜਦੋਕੀਤੀਤਾਫੇ
 ਰੋਚਾਰਜੁਆਨਬਡੇਚਲਾਕ ਗੁਰੂਜੀਕਾਖੋਜਲੈਕਰ ਪੀਛੇਵੜੇਪੰਜਕੋਹਤੇਸੀ

ਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਠਗਾ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਬਹੁ ਉਜੜਾਵਿਚਿ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਤ੍ਰਿਪੁਣਖ
 ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਰਤੁ ਕਿਥੇ ਜਾਵਹਿਗਾ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀ ਦੇਵੇ ਹੁਣ ਤ੍ਰਿਪਕੜ ਲਿਆ ਹੈ
 ਸਾਡੀ ਮਾਲ ਮਤਾਹ ਲੈ ਕਰ ਤੂੰ ਨਠੈ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਥਾਇ ਮਾਰ ਦੇਹਾ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਉ
 ਨ ਠਗਾ ਦੀ ਵਲ ਮੁਹਕਰ ਕੇ ਡਿਠ ਤਾ ਓਹ ਠਗਾ ਦਰਸਨ ਕਰ ਦਿਆਹੀ ਨਾਲਿ ਨਿ
 ਰਬਲ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤ੍ਰਿਸੀ ਮੇਨੂੰ ਕਿਆ ਆਖ ਦੇਹੇ
 ਤਾਂ ਠਗਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਮਤਾਹ ਹੈ ਗੀ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਅਸਨੂੰ ਦੇਹ ਅਰੁ
 ਇਸੇ ਗੱਲ ਵਿਚ ਤੇਰੀ ਖਲਾਸੀ ਹੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਥਾਇ ਮਾਰੰਗੇ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ
 ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੀ ਹੁਣ ਤ੍ਰਿਸੀ ਠੰਡੇ ਹੋਵੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਸ ਪਏ ਹਾਂ ਅ
 ਰਨ ਸਭੁ ਜਨ ਹੀ ਜਾਇ ਸਕਦੇ ਪਰ ਤ੍ਰਿਸੀ ਇਕ ਕੰਮ ਕਰੇ ਏਹੁ ਹਛਾ ਥਾਂ ਉਹੈ ਹੁਣ ਤ੍ਰਿਸੀ
 ਇਥੇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਫੇਰ ਤ੍ਰਿਸੀ ਮੇਨੂੰ ਮਾਰਿਕੇ ਅਰੁ ਦਾਗ ਦੇ ਕੈ ਸਭੁ ਕੁਛ ਲੈ
 ਜਾਈ ਓ ਤਾਂ ਉਨ ਠਗਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਇਥੇ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾ
 ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਓਹ ਜੇ ਇਕ ਸਿਖ ਮਹੀਆਂ ਚਾਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਪਾਸ ਇ
 ਕੋ ਕੋਰਾ ਭਾਂਡਾ ਹੈ ਉਸ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚ ਤ੍ਰਿਸੀ ਦੁਧ ਚੁਆਇ ਲਿਆਵੇ ਅਰੁ ਇਥੇ ਖੀਰ ਕਰ
 ਗੇ ਤਾ ਉਨ ਠਗਾ ਨੇ ਉਸ ਪਾਸ ਜਾਇਕੇ ਦੁਧ ਚੁਆਇ ਲਿਆਵੇ ਤਾ ਫੇਰ ਉਹ ਠਗਾ
 ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਅਗ ਕਿਥੋ ਲਈਏ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਓਹ ਦੇਖੋ ਧੂਆ ਨਿ
 ਕਲਦਾ ਹੈ ਉਥੋ ਜਾਇਕਰ ਅਗ ਲੈ ਆਵੇ ਉਥੇ ਇਕ ਮੁਰਦਾ ਸੜਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ
 ਠਗਾ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤ੍ਰਿਸੀ ਅਸਨੂੰ ਦਗਾ ਦੇਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਉਸ ਪਾਸੇ ਜਾਵੀਏ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿ
 ਪਿਛੋ ਕਿਤੇ ਨ ਸਭੁ ਜਾਵੈ ਤਾ ਅਸੀਂ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
 ਅਸੀਂ ਨ ਸਦੇ ਭੁਜਦੇ ਕਿਤੇ ਨਹੀ ਤਾ ਦੋਇ ਠਗਾ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸ ਬੈਠ ਗਏ ਅਤੇ ਦੋਇ ਠ
 ਗਾ ਅਗਵਾਸਤੇ ਗਏ ਤਾ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖਨ ਤਾ ਕਿਆ ਹੈ ਇਕ ਮਾਨੁਖ ਹੈ
 ਉਸ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚਿ ਤੋਂ ਕਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਰੁ ਥਾ ਵਿਚ ਹਥੋਂ ਝੀਆ ਹੈ ਨ ਅ
 ਤੇ ਪੇਰਾਂ ਵਿਚ ਬੋਝੀਆ ਹੈ ਨ ਜਮ ਮਾਰ ਦੇ ਪਾਸੀਟ ਦੇ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਨ ਤਾ ਫੇਰ ਓਹ ਠ
 ਗਾ ਆਇਕੇ ਜਿਥੇ ਧੂਆ ਨਿਕਲਦਾ ਸੀ ਤਾ ਉਥੇ ਅਗ ਲੈ ਕਰ ਮੁਕਾਮਾਏ ਤਾ ਦੇ
 ਖਨ ਤਾ ਓਹ ਜੇਹੜਾ ਸਖਸ ਮਾਗੀਦਾ ਸੀ ਅਰੁ ਪਾਸੀਟੀਦਾ ਸੀ ਓਹੀ ਹੁਣ ਪਾਲਕੀ
 ਵਿਚ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵ ਹੈ ਓਹ ਜੇਹੜੇ ਜਮ ਦੁਤਮਾਰ ਦੇ ਸੇ ਸੋਈ ਉਸ ਪਾਲਕੀ ਦੇ ਕ
 ਹਾਰ ਹੈ ਨ ਪੋਸੀ ਪੋਸੀ ਕਰ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਨ ਅਤੇ ਇਕ ਠਗਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਰਾਮ ਗਣ ਅਤੇ
 ਜਮ ਗਣ ਸ਼ੁਗੜ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਨ ਤਾ ਓਹ ਠਗਾ ਰਹਿਸ ਕਿਆ ਅਤੇ ਉਨ ਜਮ ਗਣ ਨੂੰ

ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਸ਼ੁਗਲ ਦੇਹੋ ਅਰਜਨੁ ਇਸ ਗਲ ਦੀ ਹੈਰਾਨਗੀ ਲਗਾਓ
 ਹੀਰੋ ਜੋ ਜਾਦੀ ਵਰੀ ਅਸਾ ਇਸਨੁ ਬੁਰੇ ਹਾਲ ਨਿਠਾਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਵੇਦੇ ਵ
 ਰੀ ਇਸਨੁ ਪਾਲਕੀ ਦੇਵਿਚ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜਾਦ ਦੇਖਨੇਹਾ ਤਾ ਉਨ ਜਮਗਣ ਨੈ ਕਹਿ
 ਆ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਏਹੁ ਮਾਨੁਖ ਬਹੁ ਪਾਪੀ ਹਉ ਆਹਾ ਹੈਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੁੰਭੀ ਨ
 ਰਕ ਵਿਚ ਪਾਵੇਦੇ ਦਾ ਸਨੁ ਹੁਕਮ ਹੋਗਾਸੀ ਜੇ ਇਸਨੁ ਕੁੰਭੀ ਨ ਰਕ ਵਿਚ ਪਾਵੇਦੇ ਵਾ
 ਸਤੇ ਲੈ ਚਲੇਸਾ ਪਰ ਜਿਸ ਸਾਧਕੇ ਮਥਣੇ ਨੁਤਸੀ ਆਏਹੋ ਜੋ ਉਸਦੀ ਵਿਰਸਟ
 ਵਿਚ ਇਸਦੀ ਚਿਖਾ ਬਲਟੀ ਨਦਰੀ ਆਈਹੋ ਤਿਸ ਬਾਤ ਦਾ ਸਦਕਾ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ
 ਪਸੇਰਾ ਮਗਣ ਇਸਨੁ ਸਾਨੂੰ ਪਸੇਰਾ ਹੋਕਰ ਬੈਠੇ ਨੁ ਲਈ ਜਾਦੇ ਹੈਨ ਤਾ ਓਹ ਠਗ
 ਏਤ ਨੀ ਗਲ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਭੈ ਮਨ ਹੋਏ ਠਗਾ ਦੇਰ ਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ
 ਪੜੇ ਬਹੁਤੀ ਅਧੀਨਗੀ ਕਰਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਏਹੁ ਪਰਤਾਪ ਆਪਦਾ ਅਸਨੇ ਜਾਂ
 ਏ ਆਨਹੀਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਦੇ ਠਗਾ ਨੁ ਆਪਣੀ ਬਾਤ ਕਹਿ ਸੁਣਾਈ ਕਹਿਣ ਲ
 ਗੇ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਜਿਸਕੇ ਮਥਣੇ ਨੁ ਅਸਾ ਇਥੋ ਤੀਕਰ ਪੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਥੇ ਆਏਹਾ
 ਜੇ ਏਹੁਤਾ ਬਹੁਤਾ ਪੁਰਖ ਹੋਇਸਦੀ ਵਿਰਸਟ ਵਿਚ ਮਹਾ ਪਾਪੀ ਦੀ ਚਿਖਾ ਕਾ ਧੁੰ
 ਆਪਾਇਆ ਹੈ ਤਿਸ ਬਾਤ ਦਾ ਸਦਕਾ ਉਸ ਪਾਪੀ ਜੀ ਵਨੂੰ ਬੈਠੇ ਪਾਪ ਤਿਹੋਇਆ
 ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਓਹ ਠਗ ਆਖਣ ਲਗੇ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਜਿਸਦੀ ਵਿਰਸਟ ਵਿਚ
 ਪਾਪੀ ਜੀ ਵਕੀ ਚਿਖਾ ਕਾ ਧੁੰ ਆਨਦਰੀ ਪਏ ਤੇ ਓਹੁ ਬੈਠੇ ਕਾ ਅਧਕਾਰੀ ਹੋਇਆ
 ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਕੇ ਮਥਣੇ ਵਾਸਤੇ ਆਏਹਾ ਤਾ ਧਿਗਾ ਅਸਾਨੁ ਜਨਮ ਹੈ ਇਹ
 ਗਲ ਆਪਸ ਵਿਚ ਕਹਿਕਰ ਓਹ ਚਰੇ ਠਗ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਖ
 ਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਬੇਨਤੀ ਭੀ ਕੀਤੀ ਹੋਮਹਾ ਪੁਰਖ ਜੀ ਹੋਸੀਤ ਜੀ ਅਸਾ ਬਹੁਤ ਘੋਰ ਪਾਪਕੀ
 ਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਨੂੰ ਬਿਨਾਸ ਕਰੇਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਨ ਠਗ ਉਪ
 ਰ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲ ਹੋਏ ਤੁਫੇਰ ਓਹ ਠਗ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੁ ਆਪਣੀ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਲੈ ਆ
 ਏ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨ ਠਗ ਨੁ ਆਖਿਆ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਪ ਤਾਂ ਦੂਰ ਹੋਵਨਗੇ
 ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਏਹੁ ਕਰਮ ਠਗੀ ਦਾ ਮਨੁਖ ਦੇ ਮਥਣੇ ਦਾ ਛੂਰੇ ਓਹੋ ਅਤੇ ਕਿਰਸਾਣੀ
 ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਜੇ ਪਦਾਰਥ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਸ ਇਸ ਠਗੀ ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਵਸਤੁ ਪਰਮੇਸ
 ਰ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਵੰਡ ਦੇਓ ਤਾ ਉਨ ਠਗ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਰੀਆ ਮੰਨ ਲਈ ਪਾ
 ਤੇ ਸਭ ਵਸਤੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਅਰਥ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦਿਤੀ ਤਾ ਓਹੁ ਸਾਰੇ ਠਗ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
 ਸਿਖ ਹੋਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰੋ ਅਗੇ

ਰੋ ਆਏ ਸੀਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਨਿਰਮਲ ਮਨ ਹੋ ਕੇ ਤਾ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਰ ਹੋਵੇਗਾ
 ਓਹ ਸਾਰੇ ਠਗ ਠਗੀ ਦਾ ਕਰਛੂ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨ ਦੀ ਪਾਹਲ ਲਈ ਕਿਰਸਾਣੀ
 ਕਿਰਤ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਲਗੇ ਜਪਣ ਅਤੇ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਰਚੀ
 ਉਥੇ ਇਕ ਬਾਗਸੀ ਤੁਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਪਰ ਮੇਸਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਬਡੀ
 ਬਰਖਾ ਹੋਈ ਗੜੇ ਬਰਸੇ ਬਡਾ ਸ਼ਖ਼ਤ ਵਰਗਿਆ ਤਿਸ ਕਰਕੇ ਬਡੇ ਪੰਛੀ ਮਰ ਗਏ
 ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਰੁੜ੍ਹ ਕੇ ਉਥੇ ਇਕ ਵਡੀ ਢਾਬ ਹੈ ਸੀ ਉਸ ਢਾਬ ਵਿਚ ਆਇ ਪਏ॥
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਵਿਖੇ ਮਗਨ ਥੇ ਅਤੇ ਉਨ ਪੰਛੀ ਆਨੁ ਮਰਿਆ ਦੇਖ ਕੇ
 ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਜੀ ਅਵਿਰ ਵਡੀ ਦਇਉ ਪਜੀ ਅਤੇ ਮੁਹੋ ਕਹਿ ਓਸ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੇ
 ਨਿਰੀ ਕਾਰ ਏਹ ਪੰਛੀ ਏਹ ਇਤਨੇ ਪੰਛੀ ਜੇਹੜੇ ਮਰ ਗਏ ਹੈਨ ਏਹ ਸਬੁ ਜੀਵ ਕੇ ਉਠ
 ਜਾਵਨ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਚੁਗਨ ਏਤਨੇ ਆਖਣ ਨਲ ਪੰਛੀ ਸਭ ਉਡ ਗਏ ਤਾ ਲੋਕ
 ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅਤੇ ਆਪਦਾ ਚੇਲਾ ਭੀ ਧੰਨ ਹੈ ਮੇਏ ਹੋਏ ਪੰਛੀ ਜੀਵ
 ਏਹੈ ਸਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਓਇ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਕਦੇ ਕਹਿਆ ਹੈ
 ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਏ ਪੰਛੀ ਜੀਵਾਇ ਦੇ ਏਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੈ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
 ਮਰਦਾਨੇ ਵਿਚੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏਹ ਬਾਤ ਦਾ ਜੋਰ ਖਿਚ ਲਿਆ ਖਾਲੀ ਕਰ ਬਹਾਲਿਆ
 ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਉਠ ਕੇ ਇਕ ਉਚੇ ਅਸਥਾਨ ਆਇ ਬੈਠੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸ
 ਕੁਲੋਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਹੋਇ ਗਏ ਆ ਜਹਾ ਕਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਜਸ ਕਰਨ ਲੋਕ ਏਹ ਆਖਨ ਆਪ
 ਸਾਵਿਰ ਭਾਈ ਏਹੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਬੁਡਾ ਭਗਤ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਪਿਆ
 ਰਾਹੈ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਸ ਸੁਣ ਕਰ ਇਕ ਭੁਲਾ ਨਾਮ ਚੋਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆ
 ਇਲਗ ਆਇ ਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰ ਬੈਠ ਗਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਉ ਭਾਈ
 ਕਿਆ ਕਿਰਤ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਗੀ ਕਰਦਾ ਹਾ ਪਰ ਰਾਹ ਮਾਗੀ ਬਡੀ ਉਜਾੜ ਹੈ ਉਥੇ ਇਕ ਉਚੀ ਜਾਗਾ ਮ
 ਕਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਥੇ ਬੈਠ ਗਏ ਨਾਹ ਆਵਦੇ ਜਾਵੇਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜਦ ਮੇ
 ਰੇ ਨਜੀਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੈਨ ਓਥੇ ਉਤਰ ਕੇ ਮੁਸਾਫਰ ਕੇ ਚੁਫੇਰੇ ਫਿਰ ਕੇ ਉਸ ਕੇ ਕਪੜੇ ਉ
 ਤਾਰ ਲੈਤਾ ਹੂੰ ਹੋਰ ਜੇ ਦੁਸਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸਭ ਲੈ ਲੈ ਦਾਹਾਂ ਇਹ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਮੇਸਨ ਬੀ
 ਧੀ ਆਨੁ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖਾਦਾ ਖਵਾਵਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਉਸ ਜਹਾ ਥੀ ਨਾਂ ਸਭ ਜਕੇ ਮੁਸਾਫ
 ਰ ਜਾਇਨਾ ਸਕਦਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੁਲਿਆ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਭੀ ਭੁਲਾ

ਅਤੇ ਹੋਭੀਭੁਲਾ ਜੋਆਪਣੀ ਕਿਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਭ ਕਹੀ ਹੈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸਨ
 ਬੰਧੀਆ ਪਾਸੋਂ ਜਾਇਕੇ ਪੁਛੁ ਆਓ ਜੋ ਸੁਨੇ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸਨ ਬੰਧੀ ਹੋ ਅਤੇ ਮੇ
 ਰੇ ਹੁਣੇ ਵਾਸਤੇ ਇਤਨ ਜਤਨ ਜੋ ਹਧ ਚੋਰੀ ਪਾਪ ਕਰਕੇ ਲਿਆਵਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ
 ਤਸਮੇਂ ਜਬ ਭੀ ਭੁਬਟੇਗੀ ਉਤਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਤੁਸੀਂ ਦੁਖੰਦੇ ਵਾਲੀ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿਨਹੀ ਹੋਵੋਗੇ
 ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਜਮਕੀ ਸਾਸਨ ਤੇ ਛੁਡਾਵੋਗੇ ਕਿਨਹੀ ਛੁਡਾਵੋਗੇ ਤਭੁਲ ਚੋਰ ਕਹਿਣੇ
 ਗਾ ਸਤ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਨੇ ਮੇਰਾ ਨਿਸਤਰਾ ਕਰਕੇ ਜਾਣਾ ਮੇਰਾ ਪਦੀ ਸਰਦ
 ਆਇਆ ਹਾਂ ਮੇਨੂੰ ਸਰਨ ਪਏਨੁ ਤਿਆਗਣਾ ਨਹੀਂ ਤਾਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਅ ਭੁਲਿਆ
 ਕਰਤ ਹਛੀ ਕਰੈ ਗਾ ਜੋ ਪ੍ਰਣੀ ਸਰਬ ਆਸਾ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਸ
 ਰਦ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਏਹ ਬਿਰਦ ਹੈ ਜੋ ਸਰਨ ਆਵੇ ਗਹਿਕੀ ਠਲਾਵੇ ਏ
 ਹ ਬਿਰਦ ਸੁਆਮੀ ਸੰਦ ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਭੁਲ ਆਪਣੇ ਮਨ ਮੇਨਿ ਸਰਾ ਕਰਕੇ ਆਪ
 ਏ ਸਨ ਬੰਧੀਆ ਪਾਸ ਗਇਆ ਜਾਇਕਰ ਆਪਣੇ ਮਝਾ ਪਿਤਾ ਸੇ ਪੁਛਿਆ ਮੇਰੇ
 ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਜਾਇਕ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਉਨ ਕਹਿਅ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਤੇਰਾ ਸਰੀਰ
 ਏਆ ਹੈ ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਕੈਸੇ ਦੁਖੰਨ ਲਭੈਨੁ ਪਾਲਿਆ ਹੈ ਬੁਝਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇਰਾ
 ਬਿਆਹ ਕੀਆ ਹੈ ਸਾਡੀ ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ ਕਰ ਅਸੀਂ ਸੁਖ ਦੇ ਯਾਰ ਹਾਂ ਜਿਸ ਕਿਸਤੁਰ
 ਕਰਕੇ ਲਿਆਇ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਅੰਤ ਕੋ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕੁਛ ਕਰ ਸਕਦਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸ
 ਪੁਛੁ ਤੇ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਕੋ ਤੇਰੇ ਸਾਥ ਬਿਆਹ ਕਰਦੀਆਂ ਹੈ ਮੇਰੇ ਅਰ ਤੇਰੇ ਮਾਤਾ
 ਪਿਤਾ ਨੇ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਤੂੰ ਜਿਸ ਕਿਸਤੁਰ ਕਮਾਇ ਲਿਆਵੇਂ ਤੂੰ ਅਸੀਂ ਖਾਵੀਏਗੇ
 ਪੁਤ੍ਰ ਧੀਆਂ ਕਹਿਅ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਪਾਲਨ ਕਰ ਭਾਵੇਂ ਕਿ
 ਸੇਤਰਾਂ ਕਰੇ ਹੋਰ ਸਨ ਕੁਛ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਤਭੁਲੇ ਸਰੋਕ ਬੀਲੇਨੂੰ ਕਠੰ ਕਰਕੇ ਕਹਾ ਸੁਣ
 ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲੀਏ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤ ਪਾਲਨ ਕਰਨ ਦੇ
 ਵਾਸਤੇ ਮੇਰੇ ਜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਮਕੀ ਭੀ ਭੁਬਟੇਗੀ ਉਤਸਮੇਂ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਅਮਲਾ
 ਕੋਈ ਸਰੀਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਨਹੀਂ ਜਮਕੀ ਬੇੜੀ ਕਟੋਗੇ ਕਿਨਹੀਂ ਉਨਾ ਸਕੁਨਾਂ ਨੇ ਕਹਿਅ
 ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਬੇਲੀ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਹੋਵਨਗੇ ਜੈਸਾ ਕਰੈ ਸੁ ਤੈਸਾ ਪਾਵੈ ਕੋਇਨ ਪ
 ਕੜੀ ਮੇਕਿ ਸੈਦੀ ਬਾਇ। ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਤਾਜ ਬਾਬ ਸਿਰਖਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ
 ਦੇਵਣੇ ਹੋ ਕਿਸੀ ਕਿ ਬਦਲੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪੁਛੀਏ ਨਾ ਕਿਸੀ ਦਿ ਬਦਲੇ ਕੋਈ ਮਾਰੀਦਾ
 ਹੀ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਭੁਲ ਚੋਰ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਹੋਇਆ ਦੇਵੇਹ ਬਜਿ ਮੀਤੇ ਮੇਰੇ
 ਤੇ ਕਹਿਓ ਸ ਦੇਖ ਭਾਈ ਮੈਂ ਏਵੈ ਹੀ ਉਮਰ ਗਵਾਈ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਲਕੇ ਜੋ ਮੇਜ

ਫਦਾ ਜੇ ਮੇਰੇ ਦੁਖਾ ਦਾ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਹੁਣੇ ਵਾਸਤੇ ਇਤਨੇ ਪਾਪ ਕਿ
ਉਕਰਦਾ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਇਕਰ ਭੋਲ ਘਰੇ ਮੁਕਿਆਇਆ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇਪ
ਇਆ ਅਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੋਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾਹ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ
ਬਖਸੀਏ ਅਤੇ ਸਾਹੀ ਉਮਰ ਦੇ ਵੈਗਵਾਈਏ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਪਰਦਾ ਹਵਿਰ ਰੂਬ
ਦਾ ਜਾਦਾਹਾਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਦਰਸਨ ਲਾਏ ਦੀ ਸਰਮਰਖਣੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚਰ
ਨੀਲਾਵੇ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਰਤਾ ਅਗੇ ਭੋਲਿਆ ਮਥਾ ਟੇਕਿ ਤੁਭੋਲੇ
ਚੋਰਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਭੋਲੇ ਚੋਰਨੂੰ ਬਾਪੀ ਦਿ
ਤੀ ਤੁਭੋਲੇ ਸੁਧ ਆਤਮੇ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪੁਣ ਉਸਦੀ ਬਧ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇਆ
ਈ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੋਲਿਆ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਤੇ ਰੇਪਾ ਸਹੈ ਠਗੀ ਦੀ ਵਸਤੁ ਜੋ
ਕੁਛ ਹਈ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਿਨਮ ਪਰ ਵੰਡ ਦੇਹ ਉਸ ਭੋਲੇ ਚੋਰਨੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਅ
ਗਿਆ ਮੰਨ ਲਈ ਸਭ ਵਸਤੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਅਰਥ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦਿਤੀ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭੋਲਿਆ ਹੁਣ ਤੂੰ ਧਰਮ ਕੀ ਕਿਰਤ ਕਰਿਆ ਕਰ ਸਿਖਾ ਸਾ
ਧਾ ਸੰਤਾ ਦੀ ਅਭਿਆਗਤ ਦੀ ਰਹਿਲ ਕੀਤਾ ਕਰ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਅਕੁ
ਰ ਤੇਰਾ ਭੀ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਨ ਬੰਧੀ ਆਨੂ ਭੀ ਕਿਰਤੇ ਲਗਾਉ
ਤੁਭੋਲੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੋਲੇ ਚੋਰਨੂੰ ਤਰ
ਕੇ ਗੁਰਮਤਾ ਫਿਰਾਈ ਠਗਾਨੂੰ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੇ ਬਿਦਿਆ ਹੋਇਕਰ ਚਲ ਦੇਹੇ

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਕੋਹੜੀ ਫਕੀਰ ਨਲਾ ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਦੋ ਜਦੋ ਇਕ ਸਾਹਿਰ ਵਿਚ ਆਇ ਪਹੁਚੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰ
ਦਾਨ ਦੋਵੇ ਸੀਰਾਏ ਬੋੜਾ ਦਿਨ ਸੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਸਾਹਿਰ ਵਿਚ
ਕਿਸੇ ਅਸਬਾਨ ਰਾਤ ਰਹੀਏ ਤੂੰ ਜਿਸ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕਰ ਖੜੇ ਹੋਵਨ ਕੋਈ ਖੜੇ
ਨ ਦੇਵੇ ਨਹੀ ਰਾਤ ਰਹਿਣ ਕੀ ਜਾਗਾ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਨਹੀ ਫਿਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੀ ਇਛਾ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਜਾਹਗਾ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਉਥੇ ਇਕ ਕਪਾ
ਦੀ ਕੁਲੀਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਕੋਹੜੀ ਫਕੀਰ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ
ਨੇ ਦੇਖ ਆਨਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਤ ਕ ਵੇਲਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਵੜੇ ਰਾਤ ਕੋ ਉ
ਥੇ ਰਹੇ ਉਸ ਫਕੀਰ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੋਗੀ ਬਨਿਵਾਜ ਜੀ ਹੋਮਹਾ ਪੁਰਖ ਜੀ ਮੇ
ਰੇ ਪਾਸੇ ਤਾ ਦਿਨੇ ਜਨਾਵਰ ਭੀ ਬੁਰਦੇ ਹੈਨ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਪਸੁਭੀ ਨਸ ਜਾਵੇ ਹੈਨ ਹੋਰ
ਮੈਕਾਂ ਕੋ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਆਪ ਕੀ ਬਡੀ ਮਿਹਰ ਹੋਈਏ

ਜੇਆਪਕਾਦੀਦਾਰਹੋਇਆਏ ਇਸਤੇਮੈਜਾਣਤੁਹੇ ਮੇਰੀਕਲਪਾਣਹੋਵੇਗੀਤ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਭੀਬਾਲਮਰਦਨ ਰਾਤਕੇਰਾਪਹਿਰਉਥੇ ਬੈਠਿਆਹੀਕਟੇਬਡੀ
ਦੁਰਗਧਉਸਕੋਰੀਕੀਦੇਹਤੇਫੈਲੀਹੋਈ ਅਤੇਓਹਦੁਖੀਹੋਇਆਫਕੀਰਬਿ
ਰਲ੍ਹਕਰਦਾਰਿਹਾ ਤਉਫਕੀਰਨੁਦੁਖੀਦੇਖਕਰ ਗੁਰੂਜੀਨੈਸਬਦਉਚਾਰਿਅ
॥ਰਾਗੁਧਨਸਰੀਮਹਲਾ॥ ਜੀਉਤਪਤਏਬਾਰੇਬਾਗਾਤਪਿਤਪਿ

ਖਪੇਬਹੁਤਬਿਕਾਰਜੈਤਨਿਬਾਣੀਵਿਸਰਿਜਾਇ॥ਜੀਉਪਕਾਰੇਗੀਬਿਲਲ
ਇ॥੧॥ਬਹੁਤਬੋਲਣੁਬੁਖਣੁਹੋਇ॥ਵਿਣਬੋਲੈਜਾਏਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਜਿਨਕੈਨਕੀਤੇਅਖੀਨਕਾ॥ਜਿਨਾਜਿਹਬਾਦਿਤੀਬੋਲੈਤਾਤਿ॥ਜਿਨਮਨਿਰ
ਖਿਆਅਗਨੀਪਾਇ॥ਵਾਜੈਪਵਣੁਆਖੈਸਭੁਵਾਇ॥੨॥ਜੇਤਮੇਪਰੀਤਸੁ
ਆਦਾਸਭਾਕਾਲਖਦਗਾਦਗਾ॥ਦਾਗਦੇਸਮੁਹਿਚਲਿਆਲਾਇ॥ਦਰਗਾਹਿ
ਬੈਸਣਨਾਹੀਜਾਇ॥੩॥ਕਰਮਮਿਲੈਆਖਣਤੇਰਨਾਉ॥ਜਿਤਲਗਤਰਣਹੋ
ਰਨਾਹੀਬਾਉ॥ਜੇਕੋਭੂਬੈਠਿਹੋਵੈਸਾਗਾਨਨਕਸਾਚਾਸਰਬਦਾਤਗ॥੪॥੧॥

ਜਾਏਹਸਬਦਗੁਰੂਜੀਕਾਰਿਆ ਤਾਓਹੁਕੋਹਰੀਫਕੀਰਸਬਦਸੁਣਕਰਿ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੀਪੇਰੀਆਇਪਇਆ॥ਉਸਫਕੀਰਦੀਬੁਧਿਨਿਰਮਲਹੋਇਗ
ਈਅਤੇਦੇਹੀਭੀਹਛੀਹੋਇਆਈਰੋਗਉਸਦਾਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦੀਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸ
ਟਨਲਦੁਰਹੋਇਗਾਇਆਗੁਰੂਗੁਰੂਲਗਾਜਪਣਗੁਰੂਜੀਉਸਫਕੀਰਦੀਅ
ਧੀਨਗੀਦੇਖਕਰਉਸਨੁਨਿਹਾਲਕੀਤਾਜਦਸਵੇਰੇਉਸਅਸਥਾਨਤੇਟੁਰਨ
ਲਗੇਤਾਉਸਸਹਿਰਦੇਲੋਕਨੇਸੁਣਿਆਜਿਸਸਾਈਲੋਕਨੁਰਾਤਗਹਿਣਨਹੀ
ਦੇਦੇਸੇਓਸਪਰਮੇਸਰਦੇਪਿਆਰੇਨੇਕੋਹਰੇਫਕੀਰਨੁਤਨਦਰੁਸਤਰਾਜੀਕਰ
ਦਿਤਾਹੈਰਾਤਓਥੇਹੀਰਹੇਸਨਅਤੇਓਸਫਕੀਰਨੇਭੀਸਹਿਰਵਿਰਜਾਇਕੇਕ
ਹਿਦਿਤਾਦੇਖੋਤਾਈਸਹਿਰਦੇਲੋਕੋਉਸਮਹਾਪੁਰਸਦੀਮੇਰੇਉਪਰਕਿਰਪਾਹੋ
ਈਹੈਕਿਤਨੇਚਿਰਦਾਕੋਹਰੁਦੁਰਹੋਇਗਾਇਆਹੈਤਬਸਹਿਰਦੇਲੋਕਫਕੀਰ
ਨੁਰਾਜੀਹੋਇਆਦੇਖਕਰਤੇਬਾਰਤਾਸੁਣਕਰਦੌੜੇਆਏਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਅ
ਹੋਇਲਗੇਅਤੇਅਧੀਨਗੀਆਕਰਦੇਆਖਣਲਗੇਹੇਸਾਈਲੋਕਜੀਹੇਮਹਾ
ਪਰਮੇਸਰੇਉਪਰਕਿਰਪਾਕਰਦਾਜੀਸਾਡਾਭੀਭੁਲਾਕਰੋਜਿਤਕਰਸਾਡੀਕਲਿ
ਅਨੋਹੋਵੇਸਾਨੁਆਪਣਾਸਿਖਕਰਗੁਰੂਜੀਸਾਡਾਜਨਮਮਰਨਕਟਹੁਜੀਅਸੀ
ਬਡੇਭੁਲੇਹਾਜੀਤੁਸੀਸੀਤੋਹੋਜਗਤਦੇਤਰਨਤਾਰਨਹੋਹੇਮਹਾਰਾਜਦਇਆਕਰੀ

ਏਜੀ ਤਿਨਲੋਕ ਦੀ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇਖਕਰ ਬਾਬਾਨਕਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾਇਆ
 ਸਮੁੰਦਰ ਕਰਨਕੀ ਖਾਨ ਜਗਤ ਦੇ ਉਧਾਰ ਦਾ ਸਤੇ ਜਿਨਕ ਅਵਤਾਰ ਹੈ ਤਿਸਕਿ
 ਰਪਾਲਕੇ ਆਤਮੇ ਦਾਇਆ ਆਈ ਆਪਬੈਠਗਏ ਉਸਸਹਿਰਕੇ ਲੋਕ ਬਹੁ
 ਤਹੀ ਇਕਠੇ ਹੋਇਗਏ ਉਚ ਨੀਚ ਸਭਲੋਕ ਆਇਗਏ ਤਿਨਸਭਕੇ ਪ੍ਰਤਿਗੁਰੂ
 ਜੀਨੇ ਕਹਾ ਸੁਨੇ ਭਾਈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਲੋਕੋ ਅਸੀ ਤਦਤੁਹਾਧੇ ਪਰਮਿਹਰ ਵਾਨੇ
 ਵਹਿਗੇ ਜਦਤੁਸੀ ਪਹਿਲੇ ਇਥੇ ਕੋਈ ਅਸਥਾਨ ਬਨਾਓ ਜਿਥੇ ਪਰਦੇਸੀ ਕੋਈ
 ਆਵਕੇ ਸੁਖਪਾਵੇ ਅਤੇ ਆਏ ਸਾਧਕੋ ਭੋਜਨ ਦੇ ਆਕਰੇ ਆਏ ਸਾਧਕੀ ਸੇਵਾ
 ਹੋਇਆ ਕਰੇ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਤਿਸ ਵਿਚੋਂ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮ ਕਾ ਕੁਛ
 ਦੇ ਆਕਰੇ ਉਨਲੋਕ ਨੇ ਸਭ ਕੁਛ ਮੰਨਿਆ ਧਰਮ ਸਾਲ ਬਨਾਈ ਉਨਲੋਕ
 ਨੂੰ ਸਿਖਕੀਤ ਗੁਰਮਤ ਦਿਤਾਈ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਜਗਹ ਜੂਰ ਜਾਣਨ ਛਲਨਹੀ
 ਕਰਨ ਹਰਸਰਤ ਸੇਰਾਜੀ ਰਹਿਣ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਦਸਵਾਂ ਹਿਸਾ ਪਰਮੇ
 ਸਰ ਨਮਿਤੁ ਦੇਵਦਾਂ ਇਕਦਿਨ ਬਹੁਤ ਸਿਖ ਕਠੇ ਹੋਏ ਸਵੇਰਕੇ ਸੀਧਿਆਂ ਕੋ ਸੰਗ
 ਤ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਪਾਸ ਇਕੱਤ੍ਰ ਹੋਏ ਤਿਨ ਸਿਖਾਂ ਪ੍ਰਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਸਾਖੀ ਸੁਣਾਵੇ ਦੇਹੈ ਜੋ ਸਰਬ ਸੰਗਤ ਕੋ ਪਰਤੀਤ ਆਵੈ ਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਖੀ ਸੁਣਾ
 ਵੇਤੇਹੈ ਏਕ ਸਿਖ ਨੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸਿਖੀ ਕਿਸਤਰ ਕਮਾਈ ਦੀ ਹੈ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈ ਸਿਖੀ ਕਮਾਵੈ ਤੁਐਸੀ ਕਮਾਵੈ ਜਿਸਤਰਾ ਇਕਰਾਜੇ ਨੈ ਕਮਾਈ ਹੈ
 ਆਪਭੀ ਉਧਰਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਭੀ ਉਧਾਰਿਆ ਸਾਖੀ ਅਤ ਪਰਮੇਸ
 ਰ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਤੇਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕਹਿਆ ਸਾਕਾਰ ਕਮਾਵੈ
 ਹੁਗੁਰ ਕੀ ਕਰਨੀ ਕਾਹੇ ਧਾਵਹੁ ॥ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਸਿਖੇ ਇਕਰਾਜਾ ਸੀ ਸੇਧਰ ਵਿ
 ਚ ਭੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਭਗਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਰਾਜ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਇਕਦਿਨ ਮਨ
 ਮੇ ਆਈ ਮੈਂ ਇਤਨ ਚਿਰ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਜਾਣਾਂ ਇਤਨਾ ਚਿਰ ਹੋਰ ਭੀ ਰਾਜ ਕ
 ਰਨਾ ਹੈ ਕਿਨਹੀ ਕਰਨਾਂ ਅਗੋਭੀ ਵਿਰਕਤ ਹੀ ਘਰਤੇ ਰਾਜਤੇ ਰਹਿਦਾ ਸੀ ਫੇਰ ਅ
 ਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਰਾਜ ਦੇਦੀਆਂ ਕਹਾ ਹੋਪੁਤ੍ਰ ਇਸ ਰਾਜ ਕਰਨ ਕੇ ਤੂੰ ਐਸਾ ਜੀ ਅਮੈਂ ਜ
 ਣੀ ਏਹ ਰਾਜ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਹੈ ਅਰਮੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਪੈਦੇ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਜੀਤਰਾਂ
 ਏਹ ਪਰਾਜ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਹੈ ਐਸਾ ਜਾਣਕੇ ਰਾਜ ਕਰੀਓ ਧਰਮ ਦਾ ਅਰਨਿਅ ਇ
 ਭੀ ਧਰਮ ਕਾ ਕਰੀਓ ਅਪਨੇ ਵਜੀਰ ਕੋ ਐਸਾ ਸਮਝਾਇਕਰ ਵਿਰਕਤ ਹੋਇਕਰ
 ਘਰਤੇ ਰਾਜ ਬਨਕੇ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਮਰਜੀ ਤਿਸਰਾਜੇ ਨੇ ਇਕ ਲਾ

ਲਾਅਪਨੇਪਲੇਬਾਂਧਲੀਆ ਤੇ ਏਹੁਜੀਅਮੇਠਨਕਰ ਹੁਣਹੋਇਆਵੈਤੁਪਰਮੇ
 ਸਰਜੀਕਨਮਸਿਮਰਕੈਜਨਮਮਰਨਤੇਮੁਕਤਹੋਈਅੇ ਰਾਜਾਉਦਿਆਨਮਹਿ
 ਜਾਇਕਰਲਗਾਤਪਸਿਆਕਰਨੇ ਅਤੇਇਕਚੋਰਨੈਰਾਜਾਜੀਕਪੀਛਾਣੀ
 ਆਚੋਰਨੇਏਹਮਨਮੇਠਨੀਕਿਰਾਜਾਘਰਤੇਨਿਕਲਿਆਹੈਕੁਛਪਦਾਰਥਲੈਕੇ
 ਨਿਕਲਿਆਹੋਵੇਗਾ ਸੋਜਹਾਮੇਰਾਦਾਉਲਗੇਗਾਪਕੜਕਰ ਛੀਨਲੋਵੇਗਾ ਜੇਕ
 ਰਆਪੇਨਦੇਵੇਗਾਤੂੰਇਸਕੋਮਾਰਕੇਲੈਲੋਵੇਗਾ ਚੋਰਰਾਜਾਦੇਪਿਛੇਲਗਾਚਲਿ
 ਆਰਾਜਾਪਰਮੇਸਰਦੀਬੰਦਗੀਰਾਤੁਦਿਨਕਰਤਰਹੈਜੀਗਲਮੇਹੀਰਹੇ ਇਕਦਿਨ
 ਕੋਈਪਰਬਕਾਦਿਨਸੀਰਾਜਾਤੀਰਥਪਰਸਨਾਨਲਗਾਕਰਨੇ ਅਰਹੁੰਆਗੇਕਥ
 ਹੋਰਹੀਸੀਹੁੰਏਹੁਪ੍ਰਸੰਗਚਲਿਆਹੋਇਆਸੀ ਗੁਰੂਬਿਨਗਤਨਹੀ ਭਾਵੇਕੋ
 ਈਕਿਤਨੈਹੀਜਪਤਪਕਰੇ ਬ੍ਰਤਕਰੇਤੀਰਥਨਾਵੈਅਗਨਤਪੈਸੀਧਿਆਬੰਦਨ
 ਕਰੈਪੂਜਾਸੇਵਾਕਰੈਅਨੇਕਜਗਕਰੇ ਪਰਗੁਰੂਬਿਨਮੁਕਤਨਹੀ ਏਹਹੀਤਪਰ
 ਮੇਸਰਜੀਨੈਭੀਆਪਰਾਖੀਹੈ ਏਹੁਸੁਣਕਰ ਰਾਜੇਨੇਮਨਮੇਧਾਰਨਕਰੀਜੋਹੁ
 ਟਅਸੀਭੀਗੁਰੂਕਰੀਅੰਤੋਂਕੁਲਾਹੋਵੈ ਤਾਇਕਸਿਖਨੇਪੁਛਿਆਪਰਮੇਸਰ
 ਨੈਕੈਸੇਗੀਤਧਾਰੀਹੈ ਹੇਸਤਿਗੁਰੂਸੁਆਮੀਜੀਤਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੈਕਹਿਆ
 ਹੇਸਿਖ ਪਰਮੇਸਰਜੀ ਅਤੇਪਰਮੇਸਰਜੀਦੇਅਵਤਾਰਵਿਚ ਅਤੇਪਰਮੇਸਰ
 ਦੇਭਗਤਾਸਿਤਾਵਿਚਭੇਦਕੋਈਨਹੀਚਵੀਸਅਵਤਾਰਪਰਮੇਸਰਕੇਤਿਨਾਵਿਚ
 ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦੋਅਵਤਾਰਸਿਰੋਮਣਹੈਨ ਤਿਨਨੇਵਾਸਿਸਟਜੀਅਰਸੰਦੀਪਨਜੀ
 ਗੁਰੂਧਰੇਹੋਰਸਿਤਭਗਤਸਭਨਨੇਗੁਰੂਤੇਗਤਪਾਈਹੈ ਪਰਮੇਸਰਕੇਰਸਤੇਕੀ
 ਤੁੰਰਾਜਾਉਸਅਸਥਾਨਤੇਚਲਿਆ ਚੋਰਭੀਰਾਜੇਕੇਮਗਰਦੁਰਿਆ ਚੋਰ
 ਕਹੇਜਬਰਾਜਾਸੇਵੇਗਾਤਬਾਇਸਕੋਮਾਰਕਰ ਦਰਬਲੋਵੇਉਗਾ ਅਰਰਾਜਾਕੋ
 ਪਰਮੇਸਰਕਪ੍ਰੇਮਰਾਤੁਦਿਨਕਬੀਸੋਵੈਹੀਨਹੀ ਜਾਗਦਾਹੀਰਹੇ ਅਤੇਰਾਜੇਨੇ
 ਮਨਮੇਕਹਾਹੁਣਗੁਰੂਕਰੀਅੰਤੋਂਪਰਕੈਸਾਗੁਰੂਕਰੀਅੰਤੋਂਜਿਸਗੁਰੂਕੀਪਰਤੀਤਦੇ
 ਖੀਅੰਤੋਂਏਹੁਪਰਤੀਤਮਨਮੇਬਾਂਧੀ ਮੇਉਦਿਆਨਬਿਖੇਬੈਠਹੋਅਰਜੋਕੋਈਪਰ
 ਭਾਤਸਮੇਮੈਨੂਮਨੁਖਸਿਲਜਾਵੈਗਾਤਿਸੀਕੋਮੈਗੁਰੂਕਰਾਗਾ ਰਾਜਾਉਦਿਆ
 ਨਾਵੇਖੇਬੈਠਗਿਆ ਅਤੇਚੋਰਨੋਕਹਾ ਰਾਜਾਬਹੁਤਦਿਨਕਾਫਿਰਤਹੈਕਦੀਸੋਵ
 ਤਭੀਨਹੀ ਅਤੇਮੇਘਨੀਏਕਸੇਵਤਾਹੈ ਚੋਰਸੋਇਗਹਿਆਪਰਉਠਕਰਪਾਇਅ
 ਦੇਖੇਜਪਰਭੁਤਹੋਈਤੁੰਚੋਰਨੇਕਹਾਏਹੁਰਾਜਾਤਾਕਬੀਨਹੀਸੋਵਤਪਰਹੁਣਮੇ

ਇਸਕੋ ਜਾਇਕਰ ਘਟਤਾਹੋ ਏਹਨਕਰ ਚੋਰਾਜੇਕੋ ਮਾਰਨੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇਰਾ
ਜਾਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕੋਈ ਮਨੁਖ ਚਲਿਆ ਆਵਦਾ ਹੈ ਰਾਜੇਨੇ ਏਹੁ ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਮੇਰੇ
ਭਾਗਹੋਏ ਜਿਸਗੁਰੂਕੋ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਵਤਾਥਾ ਸੋਈ ਗੁਰੂ ਦੇਵ ਜੀ ਆਪ ਮੇਰੇ ਕੋ ਦਰਸਨ
ਦੇਵਣ ਆਇਆ ਹੈ ਤਰਾਜਾ ਉਠਕਰ ਚੋਰਕੇ ਪੈਰਾ ਕਉ ਦੌੜਿਆ ਤੇ ਚੋਰਨੇ ਜਾਇ
ਆ ਜੋ ਰਾਜਾ ਮਹਾਬਲੀਹੋ ਮੇਰੇ ਕੋ ਮਾਰਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਫੇਰ ਚੋਰਕੇ ਜੀਅ ਆਈ
ਏਕਹੀ ਰਾਜਾ ਹੈ ਏਕਹੀ ਮੇਰੇ ਅਬ ਤੋ ਘੜੀ ਘੜੀ ਫਿਰਨੇ ਕੀ ਬਤਨਹੀ ਹੁਣ ਤੇਰਾ
ਜੇਕੇ ਸਾਥ ਲੜਨਹੀ ਭੁਲਾ ਹੈ ਅਤੇਰਾ ਜਾਨੇ ਕਰ ਚੋਰਕੀ ਪੈਰੀ ਜਾਇ ਪਾਇਆ
ਉਰੇ ਨਹੀ ਚੋਰਨੇ ਜਾਇਆ ਰਾਜਾ ਰੂਰਦਾ ਹੈ ਤਾਹੀ ਮੇਰੇ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਮੇ
ਇਸਕੋ ਛੋਡਤਾ ਨਹੀ ਤਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹੋਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਮੇਰੇ ਬਾਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾ ਜੀਤ
ਮਾਰੇ ਦਰਸਨ ਤੇ ਤੇਰੇ ਨੇਕਹਾ ਹੋਰਾ ਜਾਤੂ ਕਿਸਨੁ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਤਰਾਜੇ ਨੇ
ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਬਾਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾ ਮੇਰੇ ਆਪ ਕੇਤਾਈ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਨੇਕਹਾ ਹੋ
ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਭੁਲਾ ਹੈ ਮੈਤਉ ਚੋਰਾ ਗੁਰੂ ਤੇ ਨਹੀ ਤਰਾਜੇ ਨੇਕਹਾ ਮੇਰੇ ਬਾਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾ
ਤੁਸੀਂ ਮੁਸਕੋ ਭਰਮਾਵੇ ਨਹੀ ਜੇਤੂੰ ਹੈ ਸੋ ਪੁਰਾ ਗੁਰੂਹੀ ਹੈ ਮੈਤੁਸ਼ਕੋ ਗੁਰੂ ਕੀ ਆਚਾਰ
ਤਾਹੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਹੀ ਅਰਥ ਕਰਵੀਹਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤੇਰੇ ਨੇਕਹਾ ਹੋਰਾ ਜਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਮੇਰੇ
ਤਾਈ ਕਿਆ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਤਰਾਜੇ ਨੇਕਹਾ ਮੈਤੁਸ਼ਕੋ ਗੁਰੂ ਕੀ ਚਾਰਤਾਹੋ ਤੇਰੇ ਨੇ
ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਚਾਰਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਸਚ ਕਹੁ ਜੇਕੁ ਛੁਤੁ ਘਰੇ ਲੈ
ਕਰਨਿ ਕਲਿਆ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਦੇ ਕਰ ਭੇਟ ਰਾਖ ਤਰਾਜੇ ਨੇਕਹਾ ਹੋਗੁਰ ਦੇਵ
ਏਕਲਾਲ ਰਤਨ ਮੇਰੇ ਪਰਤੇ ਲਿਆਇਆ ਥਾ ਸੋ ਏਹੁ ਲੋਰਤਨ ਭੀ ਤੇਰੀ ਭੇਟ ਹੈ
ਅਰਏਹੁ ਸਰੀਰ ਭੀ ਮੇਰਾ ਤੇਰੀ ਭੇਟ ਹੈ ਏਹਦੋਨੋ ਲੀਜੀਏਜੀ ਤੇਰੇ ਨੇਕਹਾ ਲੈ
ਲੀਆ ਤੇਰੇ ਨੇਕਹਾ ਹੋਰਾ ਜਾ ਜੇਕੁ ਛੁਗੁਰੂ ਕਹੇ ਸੋਈ ਕਰਨ ਭੁਲਾ ਹੈ ਤਰਾਜੇ ਨੇ
ਕਹਾ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਜੇਤੁ ਮਾਰੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਮੇਰੇ ਪਰ ਭੁਲੀ ਹੈ
ਤੇਰੇ ਨੇਕਹਾ ਹੋਰਾ ਜਾ ਤੂੰ ਇਥੇ ਹੀ ਬੈਠਾਹੁ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਬਿਨ ਤੂੰ ਉਠਨਾ ਨਹੀ
ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਭੁਲਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਬਿਨ ਮੇਰੇ ਕਦੀ ਨਹੀ ਉਠੁਗਾ ਤੇਰੇ
ਚਿਹਰਤਨ ਲੈਦਾ ਹੀ ਉਠਦੀ ਫਿਰਿਆ ਨਠ ਭੀ ਜਾਵੇ ਅਰਮਨ ਮੈਂ ਕਹਤਾ ਜਾਵੈ ਅਬ
ਭੀ ਰਾਜਾ ਆਇਆ ਲਤਾਹੋਵੈ ਚੋਵੇਤ ਮੈਨਸਾ ਚੋਰਤਾ ਉਹਾ ਸੇ ਨਸੰਦਾ ਭੁਜਤਾ ਕਿ
ਸੀ ਨਗਰ ਮੇਰੇ ਆਇ ਬੈਠਾ ਅਰੁ ਰਾਜਾ ਵਹਾ ਹੀ ਬੈਠਾ ਗਿਆ ਰਾਜੇ ਨੁ ਵਹਾ ਬੈਠਾ
ਏਕ ਬਰਸ ਗੁਜਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੀ ਠਾਕਰ ਚੀ ਭਗਤ ਕੇਰਿ ਦੇ ਕੀ ਜਾਣਨੇ ਹੋਰੇ ਹੈ

ਸੀਠਕੁਰਜੀਆਪਰਜੇਕੇਪਾਸਆਏਅਰੁਆਇਕੇਕਹਿਆਹੋਰਾਜਅਬ
 ਤੁੰਈਹਾਂਕਿਉਬੈਠਾਹੈਕਿਸੀਤੀਰਥਕਉਜਾਇਕੇਸੇਵਨਕਰਕਿਸੀਸਾਧੁਕੇ
 ਜਾਇਮਿਲਨਹੀਤੋਕਿਸੇਨਗਰੀਮੇਜਾਇਬੈਠੇਅਰੁਈਹਾਂਤੋਰਾਕਿਆਕਾਮ
 ਹੈਤਾਰਾਜੇਨੇਕਹਿਆਭਾਈਜੀਮੈਨੂੰਗੁਰਦੇਵਜੀਕੀਆਗਿਆਪੈਜੋਤੁਈਹਾਂ
 ਹੀਬੈਠਾਰਹੁਅਰੁਜਦੇਮੈਨੂੰਗੁਰਦੇਵਜੀਆਇਕਰਕਹੈਗਾਤਬਹੀਇਸਅ
 ਸਥਾਨਤੇਮੈਉਠੋਗਾਤਾਸੀਠਕੁਰਜੀਨੇਕਹਿਆਹੋਰਾਜਓਤਾਰੇਰਸੀਗੁਰੂ
 ਤੇਨਹੀਸੀਅਰੁਹੋਰਾਜਤੂੰਉਸਚੋਰਕਉਗੁਰੂਕਰਕੈਕਿਆਮੁਕਤਹੋਵੈਗਾਤਾ
 ਰਾਜੇਨੇਕਹਿਆਭਾਈਓਹਭਾਵੈਕੈਸਾਹੈਪਰਮੇਤਉਉਸਕੀਆਗਿਆਬਿਨ
 ਉਠਤਾਨਹੀਤਬਠਕੁਰਜੀਨੇਕਹਿਆਹੋਰਾਜਤੋਰੀਖੁਸੀਤੂੰਬੈਠਾਰਹੁਸੀਠ
 ਕੁਰਜੀਉਹਾਂਤੇਚਲਤੇਰਹੇਫੇਰਾਇਕਬਰਸਹੋਰਗੁਜਰਗਿਆਤਬਸੀਠਕੁ
 ਰਜੀਫੇਰਰਾਜੇਪਾਸਆਏਆਇਕਪਾਛਿਆਹੋਰਾਜਤੂੰਇਥੇਕਬਕਾਬੈ
 ਠਾਹੈਤਾਰਾਜੇਕਹਾਹੋਪ੍ਰਭੁਜੀਦੋਇਬਰਸਬੈਠਿਆਹੋਇਗੁਜਰੇਹੈਤਾਸੀ
 ਠਕੁਰਜੀਨੇਕਹਿਆਹੋਰਾਜਈਹਾਂਬੈਠਿਆਕਿਆਹੋਤਾਹੈਅਬਕਿਸੇਨ
 ਗਰੀਮੇਜਾਇਬੈਠਰਾਜੇਕਹਿਆਹੋਮਿਹਰਵਾਨਜੀਮੈਤੋਗੁਰਦੇਵਜੀਕੀ
 ਆਗਿਆਸਾਬਬੈਠਾਹੋਜਬਗੁਰਦੇਵਜੀਆਗਿਆਕਰੇਗਾਤਬਹੀਮੈਉਠੋ
 ਗਾਤਾਠਕੁਰਜੀਨੇਕਹਾਹੋਰਾਜਓਚੋਰਸੀਅਤੇਤੂੰਉਸਕੀਆਗਿਆਸਾ
 ਬਨਰਕਨ੍ਹਿਜਾਵੇਗਾਪਰਤੁਹਦਕਿਸੇਸਾਧਕੇਜਾਇਮਿਲਅਤੇਗੁਰੂਕਰਫੇਰ
 ਰਾਜੇਕਹਿਆਹੋਠਕੁਰਜੀਮੈਤਉਸਸਾਧੂਜੈਸਾਹੋਰਕੋਈਨਹੀਦੋਖਿਆਜੇ
 ਕਰਓਸਾਧੂਹੈਤਾਓਹੀਹੈਜੇਕਰਚੋਰਹੈਤਬਭੀਓਹੀਹੈਪਰਮੇਰਾਗੁਰਦੇਵਤੇ
 ਓਹੀਹੈਤਾਫੇਰਠਕੁਰਜੀਕਹਿਆਹੋਰਾਜਤੋਰੀਖੁਸੀਹੈਤਾਬੈਠਾਰਹੁਠਕੁਰ
 ਜੀਫੇਰਜਾਂਦੇਰਹੇਰਾਜੇਨੂੰਬੈਠਿਆਤਿੰਨਬਰਸਹੋਏਠਕੁਰਜੀਬਹੁਤਕੰਬੇ
 ਅਪਨੀਮਨਮੇਕਹਿਆਜੋਰਾਜਾਮੇਸੀਦਿਰਤਾਕਰਬੈਠਾਹੈਅਤੇਰਾਜੇਦਾ
 ਨੇਮਮੇਰੇਬੁਤੇਸਹਾਰਿਆਨਹੀਜਾਂਦਾਤਾਫੇਰਸੀਠਕੁਰਜੀਰਾਜੇਪਾਸਆਏ
 ਆਇਕੇਕਹਿਣਲਗੇਹੋਰਾਜਅਬਤੂੰਉਠਖੜਾਹੋਤਾਰਾਜੇਨੇਕਹਾਹੋਪ੍ਰਭੁਜੀ
 ਮੈਂਬਿਨਗੁਰਦੇਉਜੀਕੀਆਗਿਆਜੋਕਿਉਕਰਿਉਠੋਜੀਤਾਸੀਠਕੁਰਜੀਨੇ
 ਕਹਾਹੋਰਾਜਜਿਸਕੋਤੂੰਅਰਾਧਦਾਹੈਮੈਸੋਈਹਉਮੇਰੀਆਗਿਆਹੈਜੋਤੁ
 ਪਰਮਭੁਗਤਕਉਪ੍ਰਾਪਤਹੁਆਹੈਹੁਣਤੂੰਬੈਕੁਠਕਉਚਲਤੇਰਾਨਮਾਸਿਮਰਨ

ਪੁਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੁਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਥਲਿ ਹਰਜਾਵਾਜੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਉ
ਪਰੋਜੀ ਆਪਨੇ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਬਹੁ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੀ ਪਰ ਬਿਨ ਹਾਰਦੇ ਵੀ
ਕੀਆ ਗਿਆ ਸੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਉਠਿਆ ਨਹੀ ਜਾਵਾ ਤੁਫੇਰ ਸ੍ਰੀਠਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕ
ਹਾ ਹੋਰ ਜਾ ਓਹ ਚੋਰਸੀ ਤੈਨੂੰ ਠਗਵੇ ਆਇਆ ਸੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋ ਰਤਨ ਠੰਗ ਕੇ ਲੈ
ਗਿਆ ਹੈ ਅਰੁ ਪੁਣਤੂ ਉਸ ਕਉ ਕਿਆ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਅਬ ਤੂ ਬੈਠਿ ਠਮਹਿ ਲਕ
ਠੁ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਮੇਥਲਿ ਹਰਜਾਵਾ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਪਰ ਜੀ ਬਿਨ ਹਾਰਦੇ
ਕੀਆ ਗਿਆ ਮੇਨਹੀ ਉਠ ਸਕਦਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀਠਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋਰ ਜਾ ਤੂ ਉਸ ਚੋ
ਰ ਕੇ ਸਾਬੁ ਨ ਰਕੰਧੀ ਕੋ ਗਾਇਆ ਚਾਹਤਾ ਹੈ ਤੁਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਉਸ ਕੇ ਸਾ
ਬੁ ਨ ਰਕੰਧੀ ਜਾਵਾ ਗਾ ਪਰ ਉਸ ਕੇ ਕਹੇ ਬਿਨ ਮੈਂ ਤਉ ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ ਉਠਣੇ ਕਾ
ਤੁਫੇਰ ਠਕੁਰ ਜੀ ਵਾਸੇ ਉਠ ਚਲੇ ਅਰੁ ਉਸ ਚੋਰ ਕੇ ਪਾਸ ਆਏ ਸ੍ਰੀਠਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਉ
ਸ ਚੋਰ ਕੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਤੂ ਉਸ ਰਾਜਾ ਕੋ ਉਦਿਆਨ ਵਿਖੇ ਬੈਠਾਇਆਇਆ ਹੈ ਅਰ
ਤੂ ਉਸ ਕੀ ਫਿਰ ਖਬਰ ਭੂਨਹੀ ਲੀ ਦੇਖਤੋ ਉਸ ਰਾਜੇ ਕੀ ਕਵਨ ਕਥਾ ਹੈ ਤੁਰਾਜੇ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਤੂ ਕਿਸ ਕੀ ਬਾਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਮੇ ਕਿਸ ਕੋ ਬਿਠਾਇਆਇਆ ਹੋਤ
ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਚੋਰ ਜਿਸ ਰਾਜੇ ਸੇ ਲਾਲ ਰਤਨ ਠੰਗ ਕੇ ਲੈਆਇਆ ਹੈ ਸੋ
ਓਹ ਉਦਿਆਨ ਵਿਖੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਰ ਓਹ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਸੇ ਬਿਨ ਉਠਤਾ ਨਹੀ ਸੋ
ਤੂ ਜਾਇਕਰ ਉਸ ਕੋ ਉਠਾਵਤ ਕਿਉ ਨਹੀ ਤੁਰਾਜੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸਮਝਿਆ
ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਓਹੁ ਰਾਜਾ ਅਬ ਤਕ ਉਹੀ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੁਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਏਹੁ ਕਉ ਠ
ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲਭੁ ਲਿਆ ਹੈ ਤੁਰਾਜੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀਠਕੁਰ ਜੀ ਸੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੂ ਕੋਟ
ਤੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਠਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਰੋਹ ਮੈਂ ਤਉ ਆਪ ਸ੍ਰੀਠਕੁਰ ਹੋ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ
ਚੋਰ ਸ੍ਰੀਠਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਠਕੁਰ ਜੀ ਅਗੋਚਰ ਹੋਇ ਗਏ ਅਤੇ
ਚੋਰ ਉਸ ਰਾਜਾ ਕੀ ਤਰਫ ਕੋ ਉਠ ਚਲਿਆ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਭੀ ਸਾਬਹੀ ਚਲੇ ਰਾਜਾ ਕ ਪ੍ਰੇਮ
ਹਠ ਦੇਖਕਰ ਸ੍ਰੀਠਕੁਰ ਜੀ ਸਹਾਰਨ ਸਕਿਆ ਅਗੇ ਅਗੇ ਓਹ ਚੋਰ ਪੀਛੇ ਪੀ
ਛੇ ਸ੍ਰੀਠਕੁਰ ਜੀ ਦੇ ਨੇ ਉਸ ਰਾਜਾ ਕੇ ਪਾਸ ਆਏ ਤੁਰਾਜੇ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਜੇ ਮੇਰਾ
ਰਦੇ ਵਜੀਆਇਆ ਹੈ ਅਬ ਮੇਰੇ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜੋ ਗੁਰਦੇ ਵਜੀਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅ
ਪੇਹੀ ਦਰਸਨ ਦੀਆ ਹੈ ਤੁਰਾਜਾ ਉਠਿਕਰ ਉਸ ਚੋਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ਚੋਰ ਨੇ ਕ
ਹਾ ਹੋਰ ਜਾ ਤੂ ਸ੍ਰੀਠਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਉ ਪੀਛੇ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰੀਠਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ
ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਠਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋਰ ਜਾ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਕੋ ਛੋਤੁ ਪਹਿਲੇ ਚੋਰ ਕੀ ਚਰਨ

ਬੰਦਨੋਕਰਤਰਜੇਨੇਕਹਾਹੋਪ੍ਰਭੂਜੀਚਰਮੇਰਾਤੂੰਤਾਸੀਠਕੁਰਜੀਨੇਕਹਿਆਹੋ
 ਰਾਜਮੇਰੇਰੋਰਕਿਸਤਰਾਂਹਾਤਰਜੇਨੇਕਹਿਆਹੋਪ੍ਰਭੂਜੀਜੇਤੁਮਸਾਧੂਹੋਤਾਤ
 ਮੇਰੇਤਾਂਈਅਗੋਕਿਉਨਬੋਮਿਲਿਆਜਾਮੇਇਸਸਾਧਕੀਚਰਨੀਲਾਗਾਤੁਓ
 ਮੇਨੂੰਦਰਸਨਦੀਆਮੇਰੇਕੋਤਾਇਸਕੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇਤੇਰਾਦਰਸਨਹੋਇਆਹੈਤਾ
 ਠਕੁਰਜੀਨੇਕਹਾਹੋਰਾਜਾਤੂੰਪੈਨਹੈਹੁਣਤੂੰਭੀਮੁਕਤਿਕੀਆਅਰੁਤੇਰੇਪਿਛੇਚਰ
 ਕੀਭੀਮੁਕਤਿਕਰੀਹੈਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਬਚਨਕਰਤੇਹੈਸੁਣੋਸਿਖਮੈਨੂੰਤਰੈਰ
 ਰੈਗੁਰਸਿਖਾਮੈਨੈਨਾਨਕਭਵਹਿਨਭਿਖਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਦੇਹੈਨਹੋਸਿਖ
 ਜਿਸਪੁਰਸਨੂੰਸਤਿਗੁਰਕੇਬਚਨਉਪਰਮੇਸੀਦਿਰਤਾਅਰੁਪ੍ਰੀਤਿਆਵੈ
 ਗੀਅੇਸਾਭੁਰੇਸਾਕਰਨਗੇਤਾਂਓਹਸਿਖਮੁਕਤਿਕਉਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗੇਏਹੁਬਚ
 ਨਸੁਣਕਰਸਰਬਤਸੰਗਤਨੇਸੀਗੁਰੂਜੀਕੋਮਥਾਏਕਿਆਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀ
 ਸਰਬਤਸੰਗਤਜੋਗਖੁਸੀਕੀਤੀਅਤੇਅਗੋਕਉਚਲਦੇਰਹੇ।

॥ਅਗੋਸਾਖੀਪਠਾਣਾਦੇਨਾਲਿਹੋਈ॥

ਗੁਰੂਜੀਜਾਦੇਜਾਦੇਪਠਾਣਾਦੇਦੇਸਵਿਚਜਾਇਫਿਰੇ।ਉਸਦੇਸਵਿਚਜਾਇਫਿਰੇ
 ਜਹਾਅਦਮੀਪਕੜਖੜੀਦੇਹੈਸਨਤੇਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਬੇਇਕਰੋੜੀਪਰਜਾ
 ਇਬੈਠੇਉਚੇਅਸਥਾਨਪਰਉਸਜਾਹਿਗਾਇਕਰੁਹੇਲਾਪਠਾਣਾਇਪਹੁਰਿ
 ਆਗੁਰੂਜੀਨੇਉਸਰੁਹੇਲੇਨੂੰਆਵੁਦਾਦੇਖਕੇਆਪਤਾਂਗੁਰੂਜੀਸਰਬਸਾਮਰਥ
 ਵਲੇਬਰਾਬਰਸਕੀਉਮਰਵਾਲੇਹੋਇਬੈਠੇਅਤੇਭਾਈਬਾਲੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਮ
 ਖਿਆਤਾਸੀਕੋਈਦਿਨਗੁਪਤਖੇਲਲੇਵੇਇਤਨਕਹਿਤੇਹੀਜੇਜਦਓਹਪਠਾਣ
 ਆਇਪਹੁਰਿਆਬਾਬਾਜੀਨੂੰਅਕੇਲਾਦੇਖਕੇਪਕੜਲੈਗਿਆਆਪਣੇਘਰ
 ਵਿਚਜਾਇਕੇਅੰਰਤਨੂੰਕਹਿਣਲਗਾਹੋਬੀਦੀਖੁਦਾਇਕੀਏਕਆਦਮੀਹਿੰਦੂ
 ਧਰਮਸਾਨੁਖਦਾਇਕੀਤਰਫੇਮਿਲਿਆਹੈਹਮਨੇਉਸਕੇਬਹੁਤਦਾਮਬਣਨੇ
 ਹੈਜਾਂਓਸਪਠਾਣੀਨੇਦੇਖਿਆਲੋੜਾਬਹੁਤਖੁਫਸਰਤਹੈਤਾਓਹਰੁਹੇਲੀਬਾ
 ਬੇਨਾਨਕਜੀਦੀਸੋਹਣੀਸਰਤਦੇਖਕੇਬਡੀਖੁਸੀਪ੍ਰਸੰਨਹੋਈਕਹਿਣਲਗੀ
 ਇਸਨੂੰਮੇਘਰਰਖਾਗੀਅਸੀਵੇਚਾਂਗੇਨਹੀਤਾਪਠਾਣਨੇਕਹਾਦੇਇਘੋੜੇਇ
 ਸਦੇਮਿਲਨਗੇਏਹੁਘਰਜੋਗਾਨਹੀਤਾਂਉਸਰੁਹੇਲੀਨੇਕਹਿਆਤੇਈਖੁਸੀ
 ਤਾਂਓਹਰੁਹੇਲਾਗੁਰੂਜੀਨੂੰਵੇਚਣਵਾਸਤੇਲੈਗਿਆਓਹਬਹੁਤਨਿਗੁਰਦੇਸ
 ਥਾਨਾਓਹਖੁਦਾਇਨੂੰਜਾਣੈਨਾਂਪਰਮੇਸਰਨੂੰਜਾਣਨਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਨਦੇ

ਤਾਰਣੇਵਾਸਤੇਆਪਣਾ ਆਪਵਿਚਾਵਟਲਗੀ ਤਾਰੁਹੇਲਾਜਾਇਕਰਿ ਸੀਗੁਰੂਜੀਨੂੰ
ਬੇਚਣਵਾਸਤੇਆਇਆ ਦੇਇਘੋੜੇ ਵਟਕੇਲੈਗਿਆ ਭਾਈਬਾਲਮਰਦਾਨਾ ਦੇਨੇ
ਗੁਪਤਹੀਖੇਲਨ ਪਰਬਾਬਾਜੀਦੇ ਆਸਪਾਸਹੀਗਹਿਨ ਜਿਸਮੁਗਲਨੇ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰ
ਦੇਘੋੜੇਦੇਕੇ ਮੁਲਖਗੀਦਿਆ ਸੀ ਓਹਮੁਗਲਬਾਬੇਨੂੰ ਆਪਣੇਘਰਲੈਗਿਆ ਤੁ
ਓਸਦੀਮੁਗਲਾਣੀ ਦੇਖਕੇਲਗੀ ਆਖਣ ਏਹੁਲੜਕ ਬਹੁਤਖੂਬ ਸੂਰਤਹੈ ਇਸ
ਲੜਕੇਨੂੰਘਰਆਪਣੇ ਰਖਾਗੇ ਮੁਗਲਕਹਿਆ ਹੋਬੀਵੀ ਇਸਲੜਕੇਨੂੰ ਕੋਹੜੀ
ਖਿਜਮਤਦਸਾਗੇ ਤਾਮੁਗਲਾਣੀਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁਲੜਕ ਘਰਕ ਪਾਣੀਲਿਆ
ਵੇਗਾ ਤਾਮੁਗਲਨੇਕਹਾ ਹੋਲੜਕੇਤੂੰ ਘਰਕ ਪਾਣੀਲਿਆਇਆ ਕਰਿ ਤਾਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਿਆ ਭੁਲਾਜੀ ਇਕਦਿਨਘੜਾ ਲੈਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਣੀਲੈਣਵਾਸਤੇਖੁਹੋ
ਉਪਰਗਏ ਜਾਇਕਰਿ ਖੁਆਜੇਨੂੰ ਕਹਾ ਹੋਖੁਆਜਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇਕਹੇਤੇਬਿਨਪਾਣੀ
ਕਿਸੇਨੂੰ ਨਹੀਦੇਣਾ ਤਾਖੁਆਜੇਨੇਕਹਾ ਭੁਲਾਗੁਰੂਜੀ ਗੁਰੂਕੇਹੁਕਮਸਾਥ ਖੁਅ
ਜੇਨੇ ਸਾਹੇਉਸਦੇਸਕ ਪਾਣੀ ਸੁਕਾਇਛਾਡਿਆ ਤੇਖਾਲੀਘੜਾ ਲੈਕੇ ਬਾਬਾਜੀ
ਮੁਗਲਦੇਘਰ ਮੁੜਆਏਆਇਕੇਕਹਾ ਹੋਮੀਆਜੀ ਉਸਖੂਹਵਿਚ ਪਾਣੀਹੈਨ
ਹੀ ਮੁਗਲਕਹਾ ਵਜੇਖੂਹ ਪਰਜਹੁ ਸੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਭੁਲਾਜੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦੁਸਰੇਖੂ
ਹਪਰਗਏਉਬੋਭੀਖਾਲੀਹੀਘੜਾ ਲੈਆਏ ਆਇਕਹਾ ਮੀਆਜੀ ਉਸਖੂਹੋਂ
ਭੀਪਾਣੀਲੀ ਜਾਂ ਅਗਲਾ ਦਿਨਹੋਇਆ ਤਾਮੁਲਖਾਵਿਚ ਉਮੇਪੇਗਈ ਅਭੁਕ
ਹਣੇਲਗੇ ਹੋਖੁਦਾਇਤੁਅਸਾਨੂੰ ਇਕੋਵਾਗੀਹੀ ਮਥੇਗਾ ਸਾਰਾਹੀਪਾਣੀ ਇਕੋਵਾ
ਗੀ ਸੁਕਗਿਆਹੈ ਅਜੀਤ ਪਾਣੀਰਾਤੀ ਭਰਕੇ ਸੁਤੇਹਾਂ ਅਤੇਹੁਣਕਿਆਹੋਇਗ
ਇਆ ਪੈ ਤਾਲੋਕ ਬਹੁਤ ਆਜਜਹੋਏ ਅਰਥਾਖਣਲਗੇ ਹੋਖੁਦਾਇ ਤੁਇਕੋ
ਵਾਗੀਹੀ ਮਥੇਗਾ ਤਾ ਸਭਨ ਲੋਕਾਦਾ ਲੋਹੁ ਸੁਕਗਇਆ ਪਰਸੀਗੁਰੂਜੀ ਬਹੁ
ਤਖੁਸੀਗਹਿਨ ਤਾਇਕਮੁਗਲਨੇਕਹਾ ਮੀਰਜੀਹੋਰਸਭਦਲਗੀਰਹੈਨ ਪਰਇ
ਕਤੇਰਾਗੁਲਾਮਦਲਗੀਰਨਹੀ ਸੋਏਹੁਤੈਕਿਥੇਅੰਦਾਹੈ ਤਾਂਉਸਮੁਗਲਨੇਕਹਾ
ਆ ਮੇਏਹੁਲੋਡਾਕਲੰਹੀ ਮੁਲੰਆਦਾਹੈ ਪਰਕੀਮਨੂੰ ਬਹੁਤਖੂਬ ਪਹੁਚਦਾਹੈ
ਅਤੇਖਾਂਦਾ ਪੀਦਾਂਭੀ ਕੁਛਨਹੀ ਅਤੇਹੁਣਭੀਰਾਜੀ ਖੁਸੀਗਹਿਦਾਹੈ ਤਾਓਹੁ
ਸਭੇਹੀਮੁਗਲਇਕਠੇਹੋਇਕਰ ਸੀਗੁਰੂਜੀਕੀਪੈਰੀਆਇ ਪਏ ਅਤੇਕਹਣ
ਲਗੇਹੋਭਾਈ ਤੂੰਤੋਕੋਈਮਹਾਂ ਪੁਰਖਹੈ ਅਤੇਅਸੀਹੁਣ ਸਭੇ ਮਰਦੇਹਾਂਜੀ ਤੂੰ
ਅਸਾਨੂੰ ਪਰਕਿਰਪਾਲਹੋਹਜੀ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਸੁਣੇਭਾਈ ਜਾਤੁਸੀ

ਸਿਖ ਹੋਵਹੁਗੇ ਤਾਤੁਹਾਨੁ ਪਾਣੀ ਮਿਲੇਗਾ ਤਾਉਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀਅ ਸੀ ਤੇਰੇ ਸਿਖ
 ਹੋਵਾਂਗੇ ਪਰਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਪਾਣੀ ਮਿਲੈ ਜੀ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋਖੁ ਅਸਾ
 ਤੁਹਾਣਾ ਇਨਾਨੁ ਪਾਣੀ ਦੇਹੁ ਜਬ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਇਤਨ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਉਸੇ ਵਖਤ ਹੀ ਸ
 ਭੁਟਾਂ ਖੁੰਹਾਂ ਵੇਚ ਪਾਣੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਓਹ ਸਾਰਾ ਦੇਸ ਪਠਾਣਾਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ
 ਹੋਏ ਸਭ ਲਗੇ ਗੁਰੂਗੁਰੂ ਜਪਣ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸ
 ਨਾਨ ਦਇਆ ਧਰਮ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਦਿਤਾਇਆ ਸਭੁ ਟਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਧਰਮ ਸਾਲ
 ਬਣਾਈ ਸਵੇਰੇ ਸੀਧਿਆਨੁ ਸਭੁ ਲੋਕ ਇਕਠੇ ਹੋਵਨ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਉਚਰੀ
 ਹੋਈ ਲਿਖ ਲਿਖ ਕੇ ਕੰਠ ਕੀਤੀ ਓਨੇ ਸਭੁ ਸੀਗਾਤ ਜੋਗ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ
 ਭਾਈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਥੇ ਅਸਾਨੂੰ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਆਇਆ ਕਰੇ ਤਿਸਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਪਕੜਨ
 ਨਹੀ ਸਗੋਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਉਨ ਲੋਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਮੀਰਜੀ ਮੇਰਾ ਲਾਹਾ ਤੁਸਾ ਜੋਗ ਕਿਤਨਾ ਹਿਕ ਆਉਦਾ ਹੈ ਓ
 ਸਤੇ ਦੁਣੇ ਦੇ ਮਲੇ ਵੇਗਾ ਤਾਅਸੀ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਉਨ ਕਹਿਆ ਹੋਗੀ ਬਨਿਵਾਜ ਜੀ
 ਇਹ ਜੀ ਉਪਿੰਡ ਘਰ ਬਾਰ ਸਭੁ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀ ਤੁਸਾ ਏਹ ਬਾਤ ਕਿਉਂ ਕਹੀ
 ਜੀ ਅਰਤੁਸਾ ਅਸਾਨੂੰ ਪਾਸ ਨਾਹੀ ਰਹਿਣ ਆਪਣੀ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਰਹੋ ਤਾਗੁਰੂਜੀ
 ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਅਮਕੀ ਜਾਗਾ ਤੇ ਫੀਮ ਉਠਾਵੋ ਤਾਂ ਉਨ ਜਾਇਕਰ
 ਉਥੇ ਫੀਮ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦੇ ਖਨਤ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਜਾਨ ਉਥੇ ਪਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ
 ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਉਨਨੂੰ ਅਖਿਆ ਹੋਭਾਈ ਏਹੁ ਸਰਾਖ ਜਾਨ ਤੁਮਾਰਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਲੇਵੋ
 ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਮੇਂ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਉਨ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁ ਸਭੁ ਕੁਛ ਸਾਡੇ ਘਰ
 ਬਾਰ ਜੇਹੜੇ ਹੈਨ ਸੋ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਹੀ ਹੈਨ ਹਮਾਰੇ ਤੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਸਭੁ ਕੁਛ ਤੇਰਾ ਹੀ ਹੈ ਏਹੁ ਬ
 ਰਤਾ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮੇਤੁਹਾਡਾ ਪਰ ਮੇਸਰ ਦਾ ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ
 ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਵੰਡ ਖਾਵਣ ਆਏ ਅਤਿਥ ਦੀ ਸੇਵਾ ਰਹਿਲ ਕਰਨੀ
 ਏਹੁ ਕਹਿਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਉਨਾ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖ ਕਰਕੇ ਉਸਰੋੜੀ ਉਪਰ ਫੇਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ
 ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਫੇਰ ਇਕੁ ਹੋਲਾ ਪਕੜਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਜਾਓ ਸਭੁ ਹੋਲੇ ਨੇ ਡਿਠ ਤਾ
 ਓਹੀ ਲੜਕਾ ਹੈ ਉਸਦੀ ਮੋਰਤ ਦੇਖ ਕਰ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਹੋਈ ਓਹੁ ਕਹਿਣੇ ਲਗੀ ਇ
 ਸਲੋਡੇ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਹੀ ਰਖਾਗੀ ਤਾਉ ਸਭੁ ਹੋਲੇ ਡਿਠ ਏਹੁ ਮੋਰਤ ਤਾ ਬੁਰਾਮਤ
 ਰਖਦੀ ਹੈ ਉਸਹੁ ਹੋਲੇ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਹੋਰਤ ਸਹਿਰ ਬੇਚਣ ਵਾਸਤੇ
 ਲੈ ਗਿਆ ਵੇਚ ਕਰਦੇ ਇਧੜੇ ਲੈ ਆਇਆ ਓਹੁ ਮੁਗਲ ਭੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ

ਘਰਿ ਲੋਗੀਆ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ ਖਿਜਮਤ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੀਨੇ ਕਹਿਆ
 ਭੁਲ ਮੀਆ ਜੀ ਜਾ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੀਨੇ ਉਸਦੇ ਸਥੀ ਅਗਤੇ ਪਾ
 ਣੀ ਅਤੇ ਅਨਾਜ ਏਹੁ ਤਿਨੇ ਵਸਤੂ ਦਰਕਰ ਛੁਡੀਆ ਚਿਹਸ ਭੁਲੇ ਕਹੈ ਰਾਨ ਹੋਰਹੇ
 ਚਿਹਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੋਖਦਾਇ ਏਹੁ ਕਿਆ ਸਰਬ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਕੁਛ ਇਕੋ ਵਾ
 ਰੀਧੀ ਨਿਖਰ ਗਇਆ ਹੈ ਏਹਦੇ ਖਕਰ ਜੇਹੜੇ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ ਸਿਆਣੇ ਹੋਸਨ ਤਿਨਨੇ
 ਕਹਿਆ ਜੇ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਅਸੀ ਸਭ ਲੋਕ ਰਲਕੇ ਆਪਣੇ ਪੀਰ ਪੁਰਸ ਮਨਾਈਏ
 ਤੁ ਚਿਹਸ ਭੁਲੇਗਾ ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਅਕਲ ਖਰਚ ਕਰਨ ਲਗੇ ਪੀਰ ਛਕੀਰ ਮਨਾਏ
 ਪਰ ਹੋਇਆ ਕੁਛ ਨਹੀ ਤਾਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਆਪਣੇ ਉਸ ਮੁਗਲ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁ
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਵੇਗੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਮਿਲੇਗਾ ਆਪਣੇ ਪੀਰ ਮਨਾਇਆ ਤੁ
 ਹਾਨੂੰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਹਾਸਲ ਹੋਇਆ ਤੁ ਉਸ ਮੁਗਲ ਨੇ ਸਭ ਲੋਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬੁ
 ਲਾਇਆ ਇਕਠੇ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਏਹ ਲੜਕ ਜੋ ਕਲ ਮੈਂ ਮੁਲ ਖਰੀਦ
 ਅਦਾ ਹੋ ਸੇਏਹੁ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋਵੇਗੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਛ ਦੇਵਾਂਗਾ
 ਤੁ ਉਨ ਸਭ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦੇ ਭੁਲੇ ਹੋਕੇ ਏਹੁ ਜੋ ਕੁਛ ਆਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ
 ਕਰੋ ਤੁ ਚਿਹਸ ਭੁਗਤ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀਆਇ ਪਏ ਸਿਖ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਚਰਨ ਦੀ ਪਾ
 ਦਲ ਦਿਤੀ ਲਗੇ ਸਭ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤਾਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਉਨ ਲੋਕ ਨੂੰ ਸਭ ਕਿਛੁ
 ਦਿਤਾ ਨਾਮ ਜਪਣ ਦਨ ਕਰਨ ਦਇਆ ਧਰਮ ਇਸਨਾਨ ਉਨ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
 ਅਤੇ ਪਰ ਉਪਕਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰਮਤ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ਘਰ ਘਰ ਧਰਮ ਸਾਲ ਕਰਵਾਈ
 ਉਨ ਨੂੰ ਏਹ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋਭਾਈ ਜੋ ਕੋਈ ਅਸਾਡਾ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਇਥੇ ਆਵੇਗਾ ਤਿ
 ਸਨੁ ਪਕੜਨ ਨਾਹੀ ਉਸਕੀ ਸੇਵਾ ਹੀ ਕਰਨੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਗਲ
 ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੁਓਥੇ ਜਾਇਕਰ ਪਥਰ ਕੋਚੁਕੁ ਉਸਨੇ ਪਥਰ ਚੁਕਿਆ ਦੇਖੇ ਤੁ ਬ
 ਹੁਤ ਹੀ ਮਾਇਆ ਪਈ ਹੋਈ ਦੇਖੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹ ਮਾਇਆ ਸਾਰੀ ਤੁਹੀ
 ਲੇਲੇਹੁ ਤੁਓ ਅਸੀ ਇਥੋ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤੁਓ ਸਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਾ ਮੇਕਿ ਉਕਰਿਆ ਖਾ
 ਜੇ ਤੁਸੀ ਜਾਵੋ ਅਸਾਡੇ ਵਸਨਾਹੀ ਜੀ ਤੁਸੀ ਖੁਸੀ ਨਲ ਰਹੋਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ
 ਲਾ ਅਵੈ ਸੋ ਕਰੋਜੀ ਚੁਣ ਤੁਸੀ ਦਇਆ ਕਰੋ ਇਥੋ ਹੀ ਰਹੋਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੀਨੇ ਕ
 ਹਾ ਅਸੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਸ ਘੀਰ ਹਾਗੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੀ ਉਥੇ ਟੁਰਕੇ ਫੇਰ ਉਸ ਰੋੜੀ ਉਪਰ
 ਆਇ ਬੈਠੇ ਤੁ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਚਿਹਰੁ ਹੋਲ ਫੇਰ ਆਇਆ ਆਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤੁਹਾ
 ਨੂੰ ਜੀ ਕਿਉਥੇ ਖੋਲਿਆ ਕੋਉ ਠਾਇਕੇ ਲੋਗੀਆ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਹਿਰਜ

ਇਕਰਵੇਚਆਇਆ ਉਸਰਹੇਲੇਦੀ ਐਰਤਦੀ ਮਰਜੀਏਹੋ ਜੋਗੁਰੂਜੀ ਸਾਹਿਬ
 ਰਹੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਹਮਥਾ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸਦਾ ਵੱਜ ਚਲੇ ਨਾਂਹੀ ਰਹੇਲੀ ਗੁਰੂਜੀਉ
 ਪਰ ਬਹੁਤ ਗੀਤੀ ਅਤੇ ਰਹੇਲਾ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਵੇਚ ਕੇ ਦੋਇਘੋੜੇ ਲੈਆਇਆ ਜਿਸਮੁ
 ਗਲਨੇ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਓਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਮੁਗਲ
 ਨੇ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਕਹਾ ਅਰੇ ਲੜਕੇ ਮੇਰੇ ਦੋ ਬੇਚਾਰ ਲਿਆਇਆ ਕਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕ
 ਹਾ ਅਰੇ ਮੁਗਲ ਮੈਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਚਰਾਹਾਂ ਜਿਸਦੇ ਬੇਨੂੰ ਮੈਛਟੀ ਲਵਾਂਗਾ ਜੇਈਦੁਬ
 ਮਰਜਾਵੇਗਾ ਇਸੀਵਾਸਤੇ ਮਾਪਿਆਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਰੋ ਨਿਕਲਛੁਡਿਆ ਹੈ ਫੇਰ ਮੁਗ
 ਲਨੇ ਕਹਾ ਅਬਤੂੰ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਾ ਮੁਗਲ ਜੀ ਭਾਵੇਤੂੰ ਅਜਮਾ
 ਇਕਰ ਦੇਖਲੈ ਤਾਂ ਮੁਗਲਨੇ ਕਹਿਆ ਮਾਰਭਾਈ ਇਸਦੇ ਬੇਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਦੁਬੇ
 ਨੂੰ ਛਟੀ ਲਾਈ ਦੁਬਾ ਮਰਗਿਆ ਫੇਰ ਮੁਗਲਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ
 ਜੀਵਾਇਦੇਹ ਅਰੁ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਖਿਜਮਤ ਸੌਂਪਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਬਚਨਕੀ
 ਤਉਠਦੇ ਬੇਚਰ ਇਤਨੇ ਅਖਣ ਦੇਹੀ ਦੁਬਾ ਉਠਕੇ ਚਰਨ ਲਗਾਇਆ ਫੇਰ ਮੁ
 ਗਲਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਬਾਗਦੀ ਖਿਜਮਤ ਕਰਿਆ ਕਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕਹਾ
 ਮੇਰੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਵੜਨ ਨਾਲ ਬਾਗ ਸੁਕ ਜਾਵੇਗਾ ਮੁਗਲ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਬਾਗਮੇ ਲੈ
 ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਦੇ ਬਾਗਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਵਣ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਬਾਗ ਸੁਕ ਗਿਆ ਫੇਰ ਮੁ
 ਗਲਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਬਾਗਤੇ ਬਾਹਰ ਆਉ ਜੋਹਰਿਆ ਬਾਗਹੋਜਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ
 ਗੋਬਾਹਰ ਆਏਤ ਬਾਗਹਰਿਆ ਹੋਇਗਾਇਆ ਤਾਂ ਭੀ ਓਹ ਮੁਗਲ ਸਮਝੇਨਾਂਹੀ
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੁਗਲਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਦਾਂਟੇਹੀ ਪੀਸਿਆ ਕਰਿ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ
 ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਮੁਗਲ ਜੀ ਮੈਕਣ ਕਹੀ ਪੀਸਿਆ ਕਰਾਂਗਾ ਪਰ ਆਟਾ ਕਿਸਤੇ ਲੋਵੇ
 ਗੇ ਅਰੁ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਦੀ ਜੀ ਮਕੇਰ ਜਿਆਨਹੀ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਸੋਮਣਾਂ ਅਹਾਰ ਹੈ ਇਕਰੁ ਗਦ
 ਤਾਂ ਮੁਗਲਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਇਸਕੋਰੇ ਵਿਚ ਸੋਮਣਾਂ ਕਣਕਹੈ ਤੂੰ ਪੀਸਿਆ ਕਰੁ ਦੇ
 ਖੀਮੇ ਤਾਂ ਸਹੀ ਜੋਮਾਟਾ ਕਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਮੁਗਲ ਕਣਕ ਲੈਲੈ ਲੈਆਵੁਨ ਅ
 ਤੇ ਚੱਕੀ ਆਪਮੁਹਰੀ ਪਈਫਿਰੈ ਇਕਗਲ ਚੱਕੀ ਵਿਚ ਆਪਗੁਰੂਜੀ ਪਾਵਨ
 ਤਾਂ ਸੋਮਣਕਣਕ ਪੀਠੀਗਈ ਅਤੇ ਆਟਾ ਇਕਸਰਸਾਹੀ ਭੀ ਨਾਂ ਨਿਕੋ ਲਿਆਜ
 ਮੁਗਲਦੀਨੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਕਣਕ ਇਕਸਰਸਾਹੀ ਭੀ ਨਹੀ ਰ
 ਹੀ ਕੋਠੀ ਖਾਲੀ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਗਲਦੀਨੇ ਪੁਕਾਰ ਕੀਤੀ ਹੋਖਦਾਇ ਦੇਹੁ ਬ
 ਲਾਇਤੈ ਕਿਥੋਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਏਹੁ ਕਿਧਰ ਆਈ ਹੈ ਇਸਨੇ ਅਸਾਨੂੰ ਜੜ੍ਹ ਸਭੇਹੀ

ਨ ਛੁਡੀਐ ਜੋਓਹ ਮੁਗਲਾਣੀ ਪਿਟਦੀ ਪਿਟਦੀ ਅੰਦਰ ਜਾਵੈ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੀ
 ਹੇ ਖੁਦਾਇ ਏਹੁ ਬਲਾਇ ਇਥੋਨਿ ਕਲੈ ਤਾਭਲੀ ਬਾਤ ਹੈ ਤਾਓਹੁ ਮੁਗਲ ਸਮਝਿਆ
 ਏਹੋ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਐਲੀਆ ਹੈ ਤਾ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਫਕੀਰ ਸਾਈ ਜੀ
 ਅਸਾਨੁ ਹੁਣ ਬਖਸੀਏ ਜੀ ਅਸੀਹੁਣ ਬਹੁਤ ਭੁਲੇਹਾਂ ਜੀ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿ
 ਆਹੇ ਮੁਗਲ ਜੀ ਜਿਤਨੇ ਤੇਰੇ ਪੈਸੇ ਲਗੇ ਹੋਨ ਜੋ ਉਸਤੇ ਦੂਣੇ ਦੀ ਮਤੁਲੇ ਵੇਗਾ ਤਾ ਮੈ
 ਜਾਵਾਗਾ ਤਾਓਹੁ ਦੀ ਮਲੇਵੇ ਨਹੀ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਲ
 ਲ ਕਢ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਜੇਤੂੰ ਇਸਦਾ ਮੁਲ ਕੁਛ ਘਟਵੇਗਾ ਤਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸ
 ਫੇਰਿ ਆਇ ਜਾਵੀ ਤਾਓਹੁ ਮੁਗਲ ਲਾਲਨੈ ਬਜਾਰ ਵੇਚਣ ਲੈ ਗਿਆ ਤਾ ਜਾਇ
 ਕਰ ਇਕ ਜਵਾਹਰੀ ਨਿਲਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਤਾਓਹੁ ਜਵਾਹਰੀ ਲਾਲ ਦੇ ਖਕਰਿ ਹੈਰਾ
 ਨ ਹੋਇ ਗਿਆ ਅਰੁ ਕਹਣੇ ਲਾਗਾ ਜੋ ਭਾਈ ਇਸ ਲਾਲ ਦਾ ਮੁਲ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਨਹੀ
 ਐ ਪਰ ਜਿਤਨੇ ਦੀ ਮਤੁਲੇ ਚਾਹੀ ਦੇਹੈਨ ਤਿਤਨੇ ਲੈ ਜਾਹਾ ਤਾ ਮੁਗਲ ਏਹ ਗਲ ਸੁਣਕੇ
 ਲਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਮੋੜ ਕੇ ਲੈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਾਗਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾ
 ਜ ਜੀ ਏਹੁ ਲਾਲ ਤੁਸੀ ਲੇਵੇ ਜੀ ਅਰੁ ਮੈਨੁ ਖੁਸੀ ਦੇਵੇ ਜੀ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
 ਤੁਸੀ ਦੇ ਜਕ ਪਉ ਦੇ ਸੇ ਪਰ ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਨੇ ਬਖਸੇ ਹੋ ਤਾਓਹੁ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਲ
 ਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਨਨੂੰ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਦਇਆ ਪਰਮ
 ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਦਿਤਾਇਆ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੇ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਥੇ
 ਆਵੈਗਾ ਅਰੁ ਅਸਾਨੁ ਨਾ ਉਲੇਵੇਗਾ ਤਿਸਨੂੰ ਪਕੜ ਨਾਨਹੀ ਉਸਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ
 ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨ ਪਾਸੋਂ ਬਿਦਿਆ ਹੋਏ ਤਾ ਫੇਰਿ ਉਤੇਰੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈ
 ਠੇ ਤਾ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਓਹੁ ਰੁਹੇਲਾ ਫੇਰਿ ਆਇਆ ਅਰੁ ਆਇ ਕੈ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪਕ
 ਝ ਲੈ ਗਇਆ ਅਤੇ ਫੇਰਿ ਵੇਚਣ ਲੈ ਚਲਿਆ ਤਾ ਰੁਹੇਲੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤੂ ਇਸਨੂੰ
 ਅਗੇ ਕਿਤਨੀ ਵਾਗੀਯੀ ਬੇਚ ਪਹੁਚਿਆ ਹੈ ਅਰੁ ਜੇ ਕੋਈ ਇਕ ਵਾਗੀਯੀ ਉਲੈ ਕੈਨ
 ਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫੇਰਿ ਨਹੀ ਆਉਦਾ ਏਹੁ ਤੋ ਕੋਈ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਹਈ ਤੂ ਇਸਦੀ ਪੈਰੀ ਜ
 ਇਕੋ ਪਉ ਅਰੁ ਆਪਣਾ ਗੁਨਾਹ ਬਖਸਾਉ ਤਾਓਹੁ ਰੁਹੇਲਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆ
 ਇ ਪਾਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸੇ ਅਤੇ ਹਸ ਕੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਦੇ ਜਕ ਪੈ
 ਦੇ ਬੇ ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਏਹੁ ਕਰਮ ਛੋੜ ਦੇਓ ਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਨੇ
 ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਜੀ ਜਾ ਤੁਸੀ ਏਹੁ ਕਰਮ ਛੋੜ ਵੇਗੇ ਤਾ ਛੁਟੇਗਾ ਤਾਓਹੁ ਰੁਹੇਲਾ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮੁਰੀਦ ਹੋਇਆ ਅਰੁ ਲਾਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ

ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਨੂੰ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਅਰੁ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਜੋ ਕੇਈ ਉਥੇ ਸਿ
ਖ ਸੀਤ ਮਾਏ ਅਤੇ ਅਸਥਾਨ ਮ ਲਵੇਗਾ ਤਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸਾ ਪਕੜਨ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ
ਜਿਵ ਕਰਨੀ ਸਵੇਰੇ ਅਰੁ ਸੀਥਿ ਅਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਜਸ ਕਰਨ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹਰ
ਵੇਲੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਹਾਜਰ ਹਜ਼ੂਰ ਜਾਣਨਾ ਤਾ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅੰਗੇ
ਮਥਾਏ ਕਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰੁਹੇਲੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਉਥੇ ਬਿਦਿਆ ਚੋਏ।

ਅਮਾਗੇ ਸਾਖੀ ਕਾਬਲ ਵਿਚ ਇਕ ਮੁਲਾਨਾ।

ਇਕ ਸਮੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਿਸ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸੈਲ ਕਰਦੇ ਕਾਬਲ ਦੀ ਧਰਤੀ ਗਏ ਇਕ
ਮਸੀਤ ਦੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮਸੀਤ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਨੇ ਆਇਕੋ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਤੂੰ
ਤਉ ਚਿੰਦੂ ਹੈ ਅਰੁ ਤੂੰ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਨਹੀ ਬੈਠ ਏਹ ਮਸੀਤ ਕਾਜੀ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾ
ਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਕਿ ਆਹੋ ਇਥੇ ਜੇ ਕਾਜੀ ਦੀ ਮਸੀਤ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ
ਤਾਇ ਬੇਹੀ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਓਹ ਮੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਿਆਲ ਪੈ ਗਿਆ
ਤਾਂ ਮੁਲਾ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਮੁਲਾ ਤੂੰ ਮਸੀਤ ਨੂੰ ਰਖੇਗਾ ਤਾਂ ਮੁਲਾ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਇਸ ਮਸੀਤ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਖਾਨਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਕਹਾ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਅਖ

ਕੈ ਮਸੀਤ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ
ਜਾਇਆ ਕਾਬਲ ਦੇ
ਰੂਏਹ ਗਲ ਸੁਣਕਰ
ਹੈਰ ਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਜੀ
ਕਾਜੀ ਨੇ ਦੇਖ ਕਰਕਹਾ
ਬਡਾ ਅੰਤੀ ਆਇ ਹੈ
ਤਾਂ ਕੇਈ ਬਡੀ ਕਰਮਾ
ਭੀ ਸਰੇ ਇਕ ਠੇਹੇ
ਬਲ ਦੀ ਅਤੇ ਕਾਜੀ

ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਮਸੀਤ ਕੋਂ
ਉਠੇ ਮਸੀਤ ਪਈ ਦੇ
ਸਰੇ ਕਾਬਲ ਦੇ ਲੋਕ
ਭੀ ਸੁਣਕੇ ਆਇਆ
ਹੋਖਦਾਇ ਏਹ ਤਾਂ ਕੇਈ
ਅਕੋ ਕੇਈ ਪੀਰ ਹੋਏ
ਤਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ
ਗਏ ਸਾਰੀ ਖਲ ਤਕ
ਭੀ ਹਥ ਜੋੜੀ ਖੜੇ ਪੈਨ

ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇਵਾਸਤੇ ਪਾਇ ਕਰਕਹਿ ਓਨੇ ਹੇਥਾ ਬਾਜੀ ਜਿਸ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਤੁਸੀ ਪੈਏ
ਕੀਤੇ ਹੋ ਤਿਸਦੀ ਦੇਸਤੀ ਵਾਲੇ ਹੋ ਤੁਸੀ ਉਸ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਨਾਮ ਮੰਨ ਕੇ ਮਸੀਤ ਖੜੀ
ਕਰੇਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮਸੀਤ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਤਾ ਚਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਲਾਮ
ਲਗੇ ਕਰਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀ ਬਾਵਾ ਪੈਰ ਪੂਜੋ ਅਤੇ ਚਿੰਦੂ
ਆਨੰਦ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਦਾਹਿਨ ਪੈਰ ਪੂਜੋ ਤਾ ਚਿੰਦੂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭ ਲਗੇ ਸੇਵਾ

ਕਰਨ ਤਾਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਥੇ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ਧਰਾਇਆ ਅੰਘੜ ਤਾਸੁ ਕੁਲੇ ਕਰੁ
 ਰੂਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਣ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ
 ਮੁਲਾ ਦਿਲ ਸਿਉ ਦਿਲ ਹਿ ਮਿਲਾਵੈ ਤਬ ਬੁਝੈ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪਵੈ ॥੧॥
 ਖਾਲਕ ਖਸਮ ਬੈਰਾਗੀ ਅਰਖੁ ਬੀ ਇਸ ਦਿਲ ਮੈਂ ਤਸਬੀ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚ
 ਹੈ ਸਗੀਣੀ ਸਕਰ ਖੰਡ ਸਮੇਂ ਸਾ ॥੧॥ ਦਿਲ ਮੈਂ ਤਾਲ ਬਤੀਰ ਬਕੀਆ ਦਿਲ ਮੈਂ ਤੁਹ
 ਮਦਦਾਣਾ ॥ ਦਿਲ ਮੈਂ ਹਸਨ ਹੁਸੈਨ ਫਤਮਾ ਦਿਲ ਹੀ ਮੈਂ ਮਉਲਾਣਾ ॥੨॥ ਦਿਲ ਮੈਂ
 ਮਿਹਰ ਮੁਹਬਤ ਕਾਬਾ ਦਿਲ ਮੈਂ ਗੋਰ ਸਤਾਣੀ ॥ ਹੱਕ ਹਲਾਲ ਦੇ ਉ ਦਿਲ ਭੀ ਤਰਖ
 ਚਿਪਛਾਣ ਪਛਾਣੀ ॥੩॥ ਦਿਲ ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਕਬਾ ਅਰਪੁਜਾ ਦਿਲ ਮੈਂ ਰਬੁਰ ਸੁਲ
 ਨਾਨਕ ਖੋਜੀ ਦਿਲ ਮੈਂ ਖੋਜੈ ਤਾਂ ਦਰਗਾਹਿ ਪਵੈ ਕਬੂਲਾ ॥੪॥ ॥੧॥
 ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਰਾਗੀ ਅੰਕੇ ਰੂਪ ਪਏ ਫਿਰਨ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰ ਬਤ੍ਰਾ ਸਰਾਪੈਰ ਜੂਤੀ
 ਕਾ ਅਤੇ ਇਕ ਪੈਰ ਖੜਾਵ ਇਕ ਭਗਵੀ ਚਾਦਰ ਉਪਰ ਅਤੇ ਇਕ ਚਾਦਰ ਤੇੜੇ ਸਿ
 ਰ ਉਪਰ ਟੋਪੀ ਮਥੇ ਤੇ ਟਿਕਾ ਦੇ ਸਤਰਾਂ ਦੇ ਭੇਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਅਰਾਮਾਪ
 ਣੀ ਮਉ ਜਨ ਲਫਿਰ ਦੇ ਰਹਿਨ ਤੇ ਗਲੇ ਵਿਚ ਅੰਬੂ ਏਰੀ ਗਦਾ ਪੈਰਾਹਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਨ
 ਕੋਈ ਚਿੰਦੂ ਜਾਣੈ ਨਾ ਕੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਿ ਸਕੇ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਚਿੰਦੂ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਚਿੰ
 ਦੂਆ ਕਾ ਜਬਾਬ ਮਿਲੇ ਜੇ ਕੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਇ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾ ਜਬਾ
 ਬ ਮਿਲੇ ਇਤਭੇਸ ਵਿਚ ਭੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੀਸਾਰ ਕਉ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ
 ਹੀ ਫਿੜਾਵਣ ਜੇ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਵੈ ਜੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ਅਤੇ ਸਿ
 ਰ ਵਿਚ ਬੁਧ ਬਿਬੇਕ ਮਤ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮ ਕਾਹੀ ਸਿਮਰਨ ਭੁਗਵੰਤ ਕਾ ਫਿ
 ਰ੍ਹਿਆ ਘਰ ਘਰ ਧਰਮ ਸਾਲ ਕਰਾਈਆ ਸਭ ਕੇ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦਿਤਾਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਮੇਰਾ ਸੀਸਾਰੀ ਮੇਲੀਏ ਜਾਮੈਂ ਕਿਰਤੁ
 ਕਰਦਾਸਾ ਤਦੋ ਦਾਮੂਲਾ ਖੜੀ ਮੇਰਾ ਮੇਲੀਏ ਚਲੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਾ ਆਵੀਏ ਮੇਰਾ ਦਿ
 ਲ ਲੋਚਦਾ ਹੈ ਤਾਬ ਲੇਨੇ ਕਹਿਆ ਭੁਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਕੀ
 ਰਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਮੁਲੇ ਖੜੀ ਦੀ ਦਲੀਜ ਪਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਤੇ ਮੁਲੇ
 ਦੀ ਜੋਭੂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਖਕਰ ਅੰਦਰ ਵੜ ਗਈ ਜਾਇ ਕੇ ਮੁਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿਓਂ ਸ
 ਤੇਰੇ ਸਤ ਆਇਆ ਹੈ ਪਰ ਬੁਰੇ ਹਾਲ ਲੁਟਿਆ ਖੋਹਿਆ ਜੇਹੋਂ ਹੈ ਅਗੇਤਾਂ ਬ
 ਭੇ ਸੁੰਦਰ ਹਾਲ ਨਾਲ ਆਵਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਦੇ ਘੋੜੀ ਪੁਰ ਕਦੇ ਪਾਲਕੀ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹਕੇ ਅ
 ਵਦਾਸੀ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਕੁਛ ਮੰਗਣ ਆਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਛੁਪ ਜਾਉ ਇਤਨੇ

ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੁਲੇਨੂੰ ਜਾਇਵਾਜ ਮਾਫੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾ ਅਗੇ ਤੇ ਕੋਠੜੀ ਵਿਚ ਰੁ
 ਝਾਗਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮੁਲੇ ਦੀ ਜੋਰੂ ਪੁਛਿਆ ਮੁਲਾ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾ ਅਗੇ ਉਸ ਨੇ ਕਹ
 ਓਹ ਘਰ ਨਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਵੇ ਮੁਲਾ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਮਿਲਣੇ ਨੂੰ ਅ
 ਏ ਤੇ ਤੂੰ ਅਗੇ ਤੇ ਛਪ ਬੈਠੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ॥ ਨਾਲ ਕਿਰਾੜਾ
 ਦੇਸਤੀ ਏਵੈ ਕਰੈ ਗੁਆਉ ਮਰਣ ਨ ਜਾਪੀ ਮੁਲਿਆ ਅਵੇ ਕਿਤੇ ਬਾਉ ॥

ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਆਖਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਹਰ ਵਾਹਾਏ ਅਤੇ
 ਓਹ ਕਿਰਾੜਾ ਕੋਠੜੀ ਵਿਚ ਜੋਵਾਇਆ ਸੀ ਤਿਉ ਉਸਨੂੰ ਸਰਪ ਅੰਦਰੋਂ ਲੜਾ ਗਿਆ
 ਤਾ ਓਹ ਕਿਰਾੜਾ ਕੋਠੜੀ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤੇ ਜੋਰੂ ਨੂੰ ਕਹਿਓਸ ਹੁਣ ਓਹ ਫਕੀ
 ਰ ਕਿਧਰ ਨੂੰ ਗਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਰਾਇਆ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੂੰ ਹੀ ਚੜ੍ਹੀ ਓਹ ਹੁਣ ਛੋਟੀ
 ਦਸ ਜੋ ਫਕੀਰ ਕੇ ਯਤ੍ਰੇ ਪਾਸੇ ਗਿਆ ਤਾ ਮੁਲੇ ਦੀ ਜੋਰੂ ਬੋਲੀ ਫਕੀਰ ਤਾ ਬਾਹਰ ਵਾਹਨੂੰ
 ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਮੁਲੇ ਨੂੰ ਵਿਹੁ ਸਰਪ ਦੀ ਚੜ੍ਹ ਗਈ ਮੰਜੇ ਪਰ ਪਾਇਕਰ ਬਾਹਰ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈ ਆਏ ਅਤੇ ਖਲਕਤ ਵਿਚ ਬਾਤ ਏਹ ਵਜ ਗਈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨ

ਕ ਜੀ ਮੁਲੇ ਨੂੰ ਮਿਲ
 ਸੀ ਮੁਲਾ ਅਗੇ ਛਪ
 ਮਿਲਿਓ ਨਹੀ ਅਤੇ
 ਮੁਲੇ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਓਲਹ
 ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ
 ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੋਗ
 ਸੀਤ ਪਰ ਉਪਕਰੀ
 ਜੇ ਇਸਨੂੰ ਏਹੁ ਭੁਲ
 ਬਚਨ ਨਿਕਲਿਆ
 ਅਹੈ ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ

ਣ ਵਾਸਤੇ ਇਥੇ ਆਏ
 ਗਿਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ
 ਹੁਣ ਮੁਲਾ ਮਰਦਾ ਹੈ
 ਕਿਉਂ ਪਾਇਓ ਨੇ ਅ
 ਬਜੇੜ ਕੇ ਲੋਕ ਖਲੋਤੇ
 ਗੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੁਸੀ
 ਮੁਲਾ ਮਰਦਾ ਹੈ ਬਖ
 ਗਿਆ ਹੈ ਤੇਰੇ ਮੁਖੇ
 ਸੀ ਤਿਸੀ ਤੇ ਏਹ ਮੇਇ
 ਤੁਸੀ ਬਖਸੇ ਰਖ ਲੇਵੇ

ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਜੀਵਣ ਤੇ ਰਹਿ ਪਹੁਚਿਆ ਹੈ ਹੁਣ ਇਸ
 ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਮਾਰੇ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸਨੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਸਾਧੂ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਹੁਣ ਏਹੁ ਮੁਕ
 ਤ ਹੋ ਜਾਵੈਗਾ ਤੁਸੀ ਇਸਨੂੰ ਚੁਕ ਕੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਵੇ ਇਸਦਾ ਮਰਜਾਣਾ ਨਜੀਕ ਹੈ ਮੁ
 ਲੇ ਨੂੰ ਚੁਕ ਕੇ ਘਰ ਲੈ ਗਏ ਮੁਲਾ ਘਰ ਜਾਵਾਹੀ ਮਰ ਗਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ
 ਕ ਸਦਕ ਮੁਲੇ ਦੀ ਮੁਕਤ ਹੋਇ ਗਈ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਸ ਕਰਨ ਲਗੇ ॥

॥ਅਗੋਸਾਖੀਮੀਰਬਾਬਰਪਾਤਸਾਹੀਕੀਤਲੀ॥

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਸੈਲਕਰਦੇਕਰਦੇਸਲੋਏਜਾਇਨਿਕਲੇਅਰੁਅਗੋਪਠਣਦੇਘਰੁ
ਵਿਚਵਿਵਾਹੁਪੈਸੀਪਠਣਨਚੰਦੇਕੁੰਦਦੇਸਨਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਨਾਲਕੁ
ਛਕਲਿਗੋਟਬੰਧਫਕੀਰਭੀਪੈਸਨਦਸਬਾਰਾਂਐਪਰਖੁਧਿਆਰਬੀਪੈਸਨ
ਤਾਂਉਥੇਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਜਾਇਬੈਠੇਤਾਂਜਿਉਬੈਠੇਸਨਤਿਉਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦੀ
ਖਬਰਕਿਸੇਭੀਨਹੀਲੀਤੀਅਤੇਫਕੀਰਾਂਨੂੰਕੁਖਨੈਬਹੁਤੁਆਜਜਕੀਤਤਾਗੁ
ਰੂਬਾਬਾਜੀਉਥੋਊਠਖੜੋਤੇਉਨਫਕੀਰਾਂਨੂੰਸਾਥਲੈਲੀਤਤਾਂਜਾਇਕਰਉਨ
ਪਠਣਦੀਘਰੀਸੁਆਲਪਾਇਆਉਨਪਠਣਦੇਸਾਰਿਆਘਰਾਂਵਿਚ
ਠਿਰੇਪਰਸੁਆਲਕਿਸੇਨਮੀਨਿਆਤਾਗੁਰੂਜੀਕੋਧਵਨਹੋਏਤਾਂਮਰਦਾਨੇਨੂੰ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨਿਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਂਰਬਾਬਵਜਾਉਤਾਂਮਰਦਾਨੇਨੇਰਬਾਬ
ਵਜਾਇਆਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਰਾਗੁਤਿਲਿਗਵਿਚਸਬਦਕਹਿਆ॥

ਤਿਲਿਗੁਮਹਲਾ? ॥ਜੈਸੀਮੈਆਵੈਖਸਮਕੀਬਾਣੀਤੈਸੜਕਰੀਗਿਆਨ
ਵੇਲਾਲੋਪਾਪਕੀਜੰਦਲੈਕਾਬਲੇਧਾਇਆਜੋਗੀਮੰਗੀਦਾਨਵੇਲਾਲੋਸਰ
ਮਧਰਮਦੁਇਛੁਪਖਲੋਏਕੂੜਠਿਰੇਪਰਧਾਨਵੇਲਾਲੋਕਾਜੀਆਬਾਮਣਾਂ
ਕੀਗਲਬਕੀਅਗਦਪੜੈਸੈਤਾਨਵੇਲਾਲੋਮੁਸਲਮਾਨੀਆਪੜਹਿਕਤੇਬਾਂ
ਕਸਟਮਹਿਕਰਹਿਖੁਦਾਇਵੇਲਾਲੋਜਾਤਿਸਨਤੀਹੋਰਹਿੰਦਵਾਣੀਆਂਏਹੁ
ਭੀਲੇਖੇਲਾਇਵੇਲਾਲੋਖੁਨਕੇਜੋਹਿਲੇਗਵੀਅਹਿਨਨਕਰਤੁਕਕੁੰਗੁਪਾਇ
ਵੇਲਾਲੋ॥੧॥ਸਾਹਿਬਕੇਗੁਣਨਨਕਗਵੈਮਾਸਪੁਰੀਵਿਚਿਅਖਮਸੈਲਾ
ਜਿਨਉਪਾਈਰੰਗਰਵਾਈਬੈਠਵੇਖੇਵਖਿਇਕੇਲਾਸਚਾਸੇਸਾਹਿਬਸਚੁਤਪਾ
ਵਸਸਚਕ੍ਰਾਨਿਆਂਉਕਰੇਗੁਮਸੇਲਾਕਾਇਆਕਪੜਟਕਟਕਹੋਸੀਹਿੰਦਸਤਨ
ਸਮਾਲਸੀਬੋਲਾਆਵਨਅਠਤਰੇਜਨਸਤਨਵੇਹੋਰਭੀਉਠਸੀਮਰਦਕਰੇਲ
ਸਚੁਕੀਬਾਣੀਨਨਕਆਖੈਸਚੁਸੁਣਾਇਸੀਸਚੁਕੀਬੋਲਾ॥ ਪਰਮਾਰਥ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਦੇਹੈਹੇਲਾਲੋਜੋਸਾਹਿਬਕੀਆਗਿਆਹੋਈਹੈਤਿਸਵਹਗੁ
ਰੂਕੀਰਜਾਇਏਹੁਬਚਨਮੁਹੋਨਿਕਲੇਹੈਨਜੇਹੜੇਇਨਲੋਕਦੇਪਾਪਹੈਨਸੋਉਨਨੇਕਬ
ਲਦੇਵਿਚਜਨਮਜਾਇਧਾਰਿਆਹੈਉਨਪਾਪਨੇਫਲਅਣਕੇਇਨਨੁਬਹੁਤਸਚਾਦੇਣਾਂ
ਹੈਤਿਨਾਂਪਾਪਦੇਫਲਭੋਗੋਬਿਨਛੁਟਕਾਰਨਹੀਹੋਵੇਗਾਮੁਗਲਾਂਦਰੁਪਧਰਕੇਅਵ
ਨਗੇਜੋਰਨਲਦਾਨਮੰਗਨਗੇਸਰਮਤੇਧਰਮਜੋਹੈਨਇਸਕਲਜੁਗਵਿਚਤਿਨਾਂਦੀਨ

ਹੋਗਈਏ ਸੁਠਜੋਏ ਸੋਮੇਤ੍ਰੀਏ ਕਿਆ ਪਰਧਨ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆਏ ਕਾਜੀ ਅਤੇ ਬਧਮ
 ਟਾਂਦਾ ਕਹਿਆ ਕੋਈ ਮੰਨਦਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਾਹ ਤੇ ਵਿਆਹ ਸਿਤਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸੁੰਦਰ ਅੰਗ
 ਤੁਨੀ ਦੇਖ ਕੇ ਲੋਕ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਜੋਗ ਨਾਲ ਪਕੜ ਕੇ ਮੰਗਵਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਤੇ ਭੋਗਦੇ ਹੈਨ ਮੁਸ
 ਲਮਾਨੀਆਂ ਕਤਬ ਪੜਦੀਆਂ ਹੈਨ ਕਹਿਦੀਆਂ ਹੈਨ ਸਰਬ ਮੇਂ ਖੁਦਾਇ ਹੈਨ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਦੁਖ
 ਦੇ ਦੇ ਹੈਨ ਤਿਸਦਾ ਫਲ ਕਸੂ ਭੋਗ ਨਹੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਰ ਪਵੇਗੀ ਤਾਂ ਕਾ
 ਨਹੀਂ ਹੋਖੁਦਾਇ ਇਹੁ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਨੀਚ ਜਾਤ ਕੇ ਹਿੰਦੂਣੀਆਂ ਪਕੜ ਮੰਗਵਾ ਦੇ ਹੈਨ
 ਸੋਖੁਨ ਦੇ ਜੋਹਿਲੇ ਗਾਂਵੀ ਅਗੇ ਹੱਤਕ ਕੁੰਗੁ ਪਾਵੀਏਗਾ ਲਾਲੇ ਸਾਮਣੇ ਬੈਠਾ ਪੁੱਛਦੀ
 ਹੋਗੁਰੂ ਜੀ ਮੁਗਲ ਆਂਟ ਕੇ ਲੜਾਈ ਕਰਨਗੇ ਖਾਨਕੋਜੀ ਤਕਰ ਦੁਹਾਈ ਆਪਣੀ ਫੇਰਨ
 ਗੇ ਕਿਤਨਾ ਚਿਰ ਰਾਜ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਨਾ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਕਦੇ ਦੂਰ ਹੋਵੇਗੀ ਖਨ
 ਬਡੇ ਅਭਾਮਾਨੀ ਮਰ ਕਰ ਕੇ ਅੰਧ ਗਹਿਦੇ ਹੈਨ ਤਿਸ ਅਵਗੁਮਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਦਾ ਫਲ ਪਾਵਨਗੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਦੇ ਹੈਨ ਸਾਹਿਬ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਦੇ
 ਹੈਨ ਮਾਸ ਪੁਰੀ ਦੇਹੁ ਅਸਥਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਹ ਜੀਵ ਤੇ ਜੁਦਾ ਕੀਤੀ ਅੰਜਾਨ
 ਗੀਆਂ ਮਰੇ ਜਾਨਗੇ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜਿਸਤੁ
 ਭਵਿੱਤ ਨੇ ਸਭਾ ਜਗਤ ਉਤਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਈ ਤਰਾਂ ਦੇ ਠੰਗ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਿਸ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋਲੋਂ
 ਪ੍ਰਤਕੁਲ ਹੋਕੇ ਬਿਸਿਆਂ ਵਿਚ ਲਗ ਪਏ ਸਭ ਸੁਖ ਭੁਲ ਗਈ ਹੈਨ ਸੋਭਾ ਵੇਤ ਨਿਆਝਾ
 ਕਰਤ ਮਾਸਾ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਨਿਆਇਗੁ ਤਿਸਦਾ ਸਚਾ ਹੈ ਮਸਲੇ ਮੁਜਬਬ
 ਜੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਾਇਆ ਦੇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਹੋਵਨਗੀਆਂ ਜੇਹੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਤੇਹਾ
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੁਖ ਭੋਗੀਆ ਸਾਹੀਧਰਤੀ ਤਿਲ ਹੁੰਦੀ ਲਜਵੇਗਾ ਹਿੰਦਸਤਾਨ ਦਾ ਬੋਲ ਆਵ
 ਕੇ ਸਮਾਲੇਗਾ ਪੰਦਰਾਂ ਸੌ ਅਰਬ ਤੇ ਵਿਓ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਵਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਸਤੁਰਾਂ ਸੌ ਸਤਨ
 ਵੇ ਵਿਚ ਜਾਵਨਗੇ ਤਿਨ ਦੀ ਸਫ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਦੋਸਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਰਸ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ ਫੇਰ ਮੇ
 ਨ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਾਂਗਾ ਤਿਸਦਾ ਚੇਲਾ ਖਾਲਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਦਸਵਾਂ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
 ਕਾ ਮੇਰੇ ਕਰ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਮੇਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਸਨੈ ਸਨੈ ਚਿਹੋਲੇ ਹੋਵੇਗਾ ਤਬ ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਬਲਾ
 ਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮੇਲ ਰਖਨਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜ ਦੁਪਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਦੁਸਟਾਂ ਦਾ ਸਕ
 ਰਨਗੇ ਜੇਕਰ ਆਪਸ ਮੇਲ ਲੜਾਈ ਕਰਨਗੇ ਹੁੰਸੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਬਲ ਕਰ ਕੇ ਦੁਖ ਪਾਵਨਗੇ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਆਖੀ ਹੈ ਜਬ ਏਹੁ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਏਹੁ ਜਾਣਨਗੇ
 ਸਰੋਖੋ ਕਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਤੁਫੰਗਾ ਚਲਨ ਗੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਕਟਨਗੀਆਂ ਸਾਰੇ ਸਿ
 ਰ ਲੁਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਬਡਾ ਭੈ ਦੁਖ ਹੋਵੇਗਾ ਸਾਬਤ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗਾ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸੰਗ ਭਾ

ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਇਕਥਾਹਮਣਪਾਸਸੁਣਦਾਸੀਉਸਨੇਜਾਣਿਆਸਿਤਨੇਗਜਬਦਸਬਕ
 ਤਾਏਉਸਥਾਹਮਣਨੇਮੇਢੇਦੀਆਚੰਗੇਰਭਰਕੇਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਲਿਅਚਖੀਆਅਪ
 ਬੈਠਾਗਿਆਤੇਯਥਜੇਰਕੇਅਰਜਕੀਤੀਹੇਮੇਹਰਵਾਨਜੀਏਹਸਬਦੇਜੇਆਪਨੇਉਚ
 ਰਿਆਏਸੋਦਇਆਕਰਕੇਫੇਰੀਐਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਹੇਸੁਆਮੀਦੇਵਤਾਜੀਏ
 ਹਸਬਦਾਫਿਰਨਤੇਰਹਿਰੁਕਾਜੀਹੁਣਖਕੀਵਗਗਈਹੈਅਤੇਹੁਸੀਆਇਮਿਲੇ
 ਹੇਤੁਹਾਨੁਬਖਸਿਆਹੈਪਰਇਥੇਦੋਇਕੋਹਉਪਰਇਕਛਪਕੂਹੈਸਮੇਤਟਬਰਦੇ
 ਉਥੇਜਾਇਬੈਠੇਇਤਨੇਚਿਰਾਨੁਭਾਈਲਾਲੋਨੁਹੁਕਮਹੋਇਆਭਾਈਲਾਲੋਤੁ
 ਸੀਭੀਆਪਦੇਸਨਬੰਧੀਤੇਪਦਾਰਥਲੈਕਰਉਥੇਹੀਜਾਇਬੈਠੇਇਥੇਰਤਨੁਬਾਬਰ
 ਨੇਪੇਣਾਹੈਤਾਭਾਈਲਾਲੋਰਤਨੁਉਥੇਜਾਇਬੈਠਪੰਜਾਹਕੋਹਤੇਬਾਬਰਨੇਧਾਈ
 ਕੀਤੀਆਣਕੇਸੈਦਪਰਮਾਰਿਆਅੰਸਲੇਪਾਸਲੇਗਿਰਾਇਭੀਲੁਟੇਮਾਰੇਹਿੰਦੁ

ਮੁਸਲਮਾਨਸਭ
 ਨਬੁਢੀਆਜੁ
 ਸਭਬੰਦਵਿਚ
 ਬਦਨੇਅਜੇਹੀ
 ਮਹਾਪੁਰਖਦਾ
 ਖੁਦਾਇਮੰਨਦਾ
 ਤੇਫਕੀਰਮੰਨਦੇ
 ਅਤੇਫਕੀਰਦਾ

ਕਤਲਕੀਤੇ
 ਆਨਮਰਦਭੀ
 ਆਏਗੁਰੂਕੇਸ
 ਕੀਤੀਪਠਾਣੀ
 ਕਹਿਰਹੇਇਆ
 ਹੈਫਕੀਰਨੂੰਅ
 ਹੈਨਖੁਦਾਇਨੂੰ
 ਆਖਿਆਖੁਦ

ਇਸੁਣਦਾਹੈਜੋਫਕੀਰਦੇਦਿਲਾਵਿਚਗੁਜਰਦੀਪੈਸੋਈਕਰਦਾਹੈਪਰਓਫਕੀਰ
 ਕੋਟਹੈਨਜੇਹੜੇਮਿਹਰਮੁਹਬਤਦਿਲਾਵਿਚਰਖਦੇਹੈਨਅਤੇਸੁਆਲਨਹੀਕਰਦੇ
 ਸਿਦਕਸਬਰੀਵਿਚਰਹਦੇਹੈਨਜਿਨਨੇਪੰਚਭੂਆਤਮਾਵਸਕੀਤਾਹੈਅਤੇਦੁਹਾਅ
 ਦੇਸਾਦੇਖਦੇਹੈਨਫਿਕਰਵਾਨੇਮੇਮਦਿਲਸਾਵਕਦਰਵੇਸਦਰਦਵਿਦਹੈਨਓਫਕੀ
 ਰਕਹੀਦੇਹੈਨਪਰਗ੍ਰਹਸਤੀਨੂੰਇਉਰਾਹੀਦਾਹੈਜੋਕੋਈਫਕੀਰਚਹੁਵਰਨਾਵੈਰਹੇ
 ਵੇਭਵੇਹਿੰਦੁਹੋਇਮੁਸਲਮਾਨਹੋਵੇਉਸਦੇਕਰਮਨਾਹੀਵੀਚਾਰਨੇਉਸਕੀਸੇਵਕਰ
 ਨੀਏਹਬਾਰਤਾਕਰਦੇਹੀਸੇਇਕਮੀਰਖਾਂਮੁਗਲਨੇਆਇਕਰਭਾਈਬਾਲੇਨੂੰ
 ਅਤੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਹੋਰਜੇਰੇਨਾਲਧੋਸਨਉਨਨੂੰਵਗਾਹੀਪਕੜਕੇਨਾਲਲੈਤੁਥੀਆ
 ਤਾਗੁਰੂਜੀਭੀਨਾਲਹੀਟਰਪਏਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਮਰਦਾਨਿਆਰਬਾਬਵਜਾਉਮ

ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰੇ ਘੋੜਾ ਘੋੜਾ ਹੈ ਤੂੰ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ
 ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਕੇ ਘੋੜਾ ਹੋ ਬੇਛੁਰੇ ਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਵਾਹਗੁਰੂ
 ਆਖਕੇ ਘੋੜਾ ਹੋ ਬੇਛੁਰੇ ਹੁ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ
 ਤਿਲਿਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਆ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਣਾਈ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰਮਾਪਣੇ ਗੁਰਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਆਂ ॥ ੧ ॥ ਆਇ ਮਿਲ ਗੁਰਸਿਖ
 ਇ ਮਿਲ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਬਾਂਵ ਦੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਏ
 ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾਂ ਮੰਨਿਆਂ ਤਿਨ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਜਾਏ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਏ
 ਰਾਵੇ ਖਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਵਗੀ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਤੀ ਚਾਕਰੀ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੩ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਦੁਖ ਮੇਟਣ ਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਈ ਮੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦੇ ਤੇਜ ਨ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕ ਵਾ
 ਰਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਜਦ ਏਹੁ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਾਂ
 ਮੀਰਖਾਂ ਮੁਗਲ ਨੇ ਸੁਣਕੇ ਜਾਇਕਰ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਹੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸ
 ਲਾਮਤ ਇਕ ਫਕੀਰ ਬੰਦ ਕੇ ਬੀਚ ਆਇਆ ਹੈ ਉਸ ਕੇ ਸਾਬ ਹੋਰ ਭੀ ਫਕੀਰ ਹੋਨ
 ਉਸ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਜੋ ਬੋਹ ਜਾਏ ਜੋ ਉਸ ਕੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹਾਥ ਭਰ ਉਚ ਜਾਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ
 ਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਭੂਮਭੀ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਮਗਰ ਪਿਛੇ ਘੋੜਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲਾਗਿਆ ਆਵਦਾ ਹੈ
 ਚਿਖਾਇ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਦਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਸੇ ਫਕੀਰ
 ਦੇ ਹੋਂਦੇ ਆਂ ਏਹੁ ਸਾਹਿਰ ਨਾਹੀ ਮਰਨਾ ਬਾ ਤਾਂ ਮੀਰਖਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲ ਕਰ ਦੇਖੀ
 ਮਿਹਰ ਵਾਨਗੀ ਕਰੀਏ ਦੇਖੋ ਤੇ ਸਹੀ ਸਚੇ ਕੇ ਸੂਠ ਹੈ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਦੇਇ ਕੋ ਸਪ
 ਰ ਰੂਹ ਹੋਇ ਗਿਆ ਸਭੁ ਲੋਕ ਜੋ ਮੇਰੇ ਤ ਮਰਦ ਕੈ ਦਹੈ ਸਨ ਸਭੁ ਨੂੰ ਚਕੀਆਂ
 ਮਲੀਆਂ ਘੋੜਿਆਂ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਦਾਣਾਂ ਵਲੋ ਸਰਕਾਰ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਪਠਾਣੀਆਂ ਮੁਗ
 ਲਾਣੀਆਂ ਨੂ ਬ੍ਰਹਮਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸਭੁ ਲਗੇ ਚਕੀ ਪੀਸਣੇ ਦਾਣਾਂ ਲਗੇ ਦਲਣੇ ਅਤੇ ਗੁ
 ਰੂਜੀ ਭੀ ਗਾਲਾ ਪਾਵੇ ਜਾਵਾਹਿ ਚੱਕੀ ਆਪ ਹੀ ਪਈ ਫਿਰੈ ਮਰਦਾਨ ਬਾਲਾ ਭੀ
 ਸਭੇ ਚੱਕੀ ਪੀਸੇ ਇਤਨ ਚਿਰ ਨੂੰ ਬਾਦਸਾਹੁ ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆਂ ਤ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਰਾਗ ਆਸਾਵਰਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰ ਸੋਹਿਨ ਪਦੀਆਂ ਮਾਂਗੀ ਪਾਇ ਸੇ ਧੁਗ ਸਿਰਿ ਕਤੀ ਮੁਨੀਆ
 ਨ ਗਲਾ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ਧੁਰਾ ॥ ਮਹਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਹੋਈਆਂ ਹੁਣ ਬਹਿਣ ਨ ਮਿਲੇ ਹੁਦਰਿ
 ੧ ॥ ਅਦੇ ਸਬਾਬ ਆਦੇ ਸੁਆਮੀ ਦਿਪੁਰ ਖੁਤੇਰਾ ਅੰਤ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਥਿ ਵੇਖ

ਹਿ ਵੇਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਦੁ ਸੀਅ ਵੀਅ ਹੀਅ ਲੜੇ ਜਹ ਨ ਪਾਸਾ ਇਕੁ
 ਚੜ੍ਹਿਆਈਅੰ ਦੇਦਖੰਡਕੀਤੇ ਰਾਸਾ ਉਪਰੰਪਣੀ ਵਾਰੀਅੇ ਸੁਲੇ ਸੁਮਕਨ ਪਾਸਿ
 ੨ ॥ ਇਕਲਖਲਹਿਨ ਬਹਿ ਠੀਅੰ ਲਖਲਹਿਨ ਖੜੀਅੰ ॥ ਗਗੀਛੁਹਾਰੇ ਖੰਦੀਅੰ
 ਮਾਣਨ ਸੇਜੜੀਅੰ ॥ ਤਿਨ ਗਲਿ ਸਿਲਕੰ ਪਾਈਅੰ ਤੁਟਿਨ ਮੋਤ ਸਰੀਅੰ ॥ ੩ ॥
 ਧਨ ਜੋਬਨ ਦੁਇ ਵੈਰੀ ਹੋਏ ॥ ਜੀਨੀ ਰਖੇ ਰੰਗ ਲਾਇ ॥ ਦੂਤ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲੋਚ
 ਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਜੋਤਿ ਸਭਾ ਵੈ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਜੇਭਾ ਵੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਅਰੇ
 ਦੇ ਜੇਚੇਤੀਅੇ ਤੁੰ ਕਾਇਤ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸਾਹ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ਅਰੰਗ ਤਮਾ ਸੈਚ
 ਇ ॥ ਬਾਬਰ ਵਾਣੀ ਫਿਰ ਗਈ ਕੁਇਰ ਨ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ॥ ੫ ॥ ਇਕਨ ਵਖਤ ਖੁਆਈ
 ਅਹਿ ॥ ਇਕਨ ਪੁਜਾ ਜਾਇ ਚੌਕੇ ਵਿਣ ਹਿੰਦੁ ਵਾਣੀਅੰ ਕਿਉ ਟਿਕੇ ਕਢਹਿ ਨਾਇ ॥
 ਰਾਮਨ ਕਬਹੂੰ ਚੇਤਿ ਓਹੁ ਟਕਹਿ ਨ ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ ॥ ੬ ॥ ਇਕ ਘਰਿ ਆਵਹਿ
 ਪਣੇ ਇਕ ਮਿਲ ਪੁਛਹਿ ਸੁਖ ॥ ਇਕਨ ਏਹੋ ਲਿਖਿਆ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਵਹਿ ਦੁਖ ॥
 ਜੋਤਿ ਸਭਾ ਵੈ ਸੋਈਅੇ ਨਨਕ ਕਿਆ ਮਾਨਖ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਨ

ਠਣਾਨੁ ਕਤਲ ਕੀਤ

ਈਅ ਬਾਬਰ ਨੇ ਅ

ਸਿਰ ਉਪਰ ਪਟੀਅ

ਅਤੇ ਸੰਧੂਰ ਦੀਆ

ਹੈਸਨ ਉਨ ਦੇ ਸਿਰ

ਭੂਖਨ ਉਤਰ ਲੀਤੇ

ਨਲ ਭਰਕੇ ਕਹਨ

ਤੇ ਜੇਹੜੇ ਮੁਖ ਛਤੀ

ਨ ਪਰਮੇਸਰ ਦਨ

ਤਿਸਕ ਅਰਥ

ਬਾਬਰ ਨੇ ਅਟਕੇ ਪ

ਇਸਤੀਆ ਬੰਨਲ

ਇਘਰ ਲੁਟੇ ਜਿਨ ਦੇ

ਸੋਹ ਬਦੀਅੰ ਹੈਸਨ

ਮਾਗ ਭਰਾਂਦੀ ਦੀਆਂ

ਕਤੀਆਂ ਨਲ ਵਡਕੇ

ਉਨ ਦੇ ਮੂੰਹ ਸੁਆਹ

ਲਗੇ ਹੋਰ ਮਾਇਏ

ਹਮੀ ਮੁਖ ਦੇਹੈ ਸ

ਮਕਦੇ ਨਹੀ ਸਨ ਲੈ

ਦੇਸਨ ਸੇ ਉਨ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਵਿਸਟ ਕੇ ਤੋਬਰੇ ਚੜ੍ਹਦੇਹੈ ਨ ਉਨ ਦਾ ਏਹੁ ਵਾਲ ਹੋਦਾ ਹੈ ਜਾਂ
 ਮਹਿਲਾ ਵਿਚ ਬੈਠੀਆਂ ਹੈਸਨ ਅਤੇ ਸੰਤ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਦੇ ਨਹੀ ਸੀ ਕੀਤਾ ਓਹੁ ਹੁਣ
 ਪਾਸ ਬੈਰਣ ਭੀ ਨਹੀ ਮਿਲਦੀਆਂ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਵਡਾ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਤਿਸ ਵਹੁ ਗੁਰੂ ਨੂ
 ਨਮ ਸਕਰ ਕੀਤਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸਦ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਲੋੜੀਵਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਾ
 ਸਤੇ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਕੇ ਖਕਰ ਕਰ ਥਕ ਪਏਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਭਰਤੋ ਇਨ ਪਾਸ ਸੋਭਾ ਪਾਵ

ਵੇਸੇਤਾਵੇਦਖੰਡੇਹਿਤੋਲਿਆਉਚਕਰਆਈਆਸਨਅਤੇਤਿਨਵੇਉਪਰੋਪਾਣੀ
 ਵਚਵਾਰਕੇਪੀਵੀਦਾਸੀਅਤੇਲਖਲਖਪਦਾਰਥਦੇਪਾਵੀਆਂਹੈਸਨਅਤੇਗੁਰੂ
 ਛੁਹਾਰੇਪਾਵੀਆਂਹੈਸਨਜੋਬਨਦੇਨਲਰੰਗਮਾਣਦੀਆਂਹੈਸਨਸੋਈਏਹੁਧਨਤੇਜੋਬ
 ਨਵੈਰੀਹੋਇਗਏਅਤੇਹੁਕਮਹੋਇਮਾਜੋਕੋਈਜੋਬਨਵਾਲੀਅੰਨ੍ਹਪਕੜਕੇਲਿਆ
 ਵੇਪਤਿਗਵਾਇਕੇਜੇਵਾਹੁਗੁਰੂਨੁਭਾਵਦਾਹੈਤੰਵਰਿਆਈਗੀਦੇਦਾਹੈਜੋਭਾਣਨਹੀ
 ਮੰਨਦੇਤਿਨਨੁਵਾਹੁਗੁਰੂਸਜਾਇਦੇਦਾਹੈਪਾਤਸਾਹਦੇਅਡੰਬਰਾਂਵਿਚਜਾਇਏ
 ਦੇਹੈਨਅਤੇਮਹਾਬਜਨੁਕੁਲਾਇਦੇਦੇਹੈਨਰੰਗਤਮਾਸਿਆਵਿਚਲਗਪੇਦੇਹੈਨ
 ਹੁਣਬਾਬਰਵਾਣੀਬਾਬਰਦੀਦੁਹਾਈਫਿਰਗਈਹੈਅਤੇਜੇਹੋਊਨਦੇਮੁਸਾਹ
 ਬਹੈਨਸੋਊਨਨੂਰੋਟੀਆਭੀਨਹੀਮਿਲਦੀਆਂਪੁਜਤੇਨਿਵਾਜਦਾਸਮਾਘੁਸ
 ਜਦਾਹੈਜੇਹੜੀਆਂਹਿੰਦਵਾਣੀਆਂਹੋਕਪਾਇਕਰਅਤੇਤਿਲਕਲਾਇਕੋਰੋ
 ਕੇਵਿਚਬੈਠਕਰੋਟੀਆਂਖਾਦੀਆਂਹੈਸਨਸੋਊਨਸੁਖਾਲੀਸਾਸੀਵਾਹੁਗੁ
 ਰੂਨੁਚਿਤਨਾਹੀਸੀਕੀਤਾਅਤੇਹੁਣਕਦੇਖੁਦਾਇਗੀਨਹੀਕਹਿਣਮਿਲਦਾ॥
 ਅਤੇਇਕਊਨਨੁਦੁਖਸੁਖਆਣਕੇਪਏਪੁਛਦੇਹੈਨਇਕਮੋਇਆਨੁਬੈਠੇਰੋ
 ਦੇਹੈਨਜਿਉਜਿਉਵਾਹੁਗੁਰੂਨੁਭਾਵਦਾਹੈਤਿਵੈਹੀਕਰਦਾਹੈਇਸਮਾਨੁਖ
 ਦੇਹਬਕੁਛਨਹੀਜਿਉਚਹੁਦਾਹੈਪਰਮੇਸਰਤਿਵੈਹੀਕਰਾਵਦਾਹੈ॥੧॥

ਏਹਸਬਦਸੁਣਕਰਬਾਬਰਪਾਤਿਸਾਹਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆਬਡੀਅਚਰਜਤਾ
 ਦੇਵਿਚਆਇਆਫੇਰਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸੋਕਰਮਾਤੁਲਗਾਮੰਗਣਤਾਸੀਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆਹੋਪਾਤਸਾਹਕਰਮਾਤੁਲਮਕਹਿਰਦਾਹੈਜੋਚਾਹੁਦਾਹੈ
 ਸੋਮੰਗਲੇਜਦਏਹਬਚਨਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹੇਤਪਾਤਿਸਾਹਨੇਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦੇਪੈਰ
 ਆਇਉਮੇਕਹਿਣੇਲਗਾਇਸਫਕੀਰਦੇਮੁਹੋਖੁਦਾਇਹੀਨਿਕਲਦਾਹੈਤੇਖੁਦਾ
 ਇਹੀਬੋਲਦਾਹੈਹਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਨਮਿਲਕਰਗੁਰੂਜੀਦੇਸਲਾਮੀਸੋਭੇਹੀਆਣ
 ਹੋਏਸਭਸਲਾਮਕਰਨਲਗੇਤਪਾਤਿਸਾਹਨੇਆਖਿਆਹੋਦਰਵੇਸਜੀਤੁਸੀਕੁ
 ਛਕਬੁਲਕੋਰੋਜੀਤਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਿਆਹੋਪਾਤਸਾਹਅਸਨੁਕੁਛਨਹੀ
 ਚਾਹੀਦਾਅਤੇਮੀਰਬਾਬਰਪਾਤਿਸਾਹਜੋਸੀਸੋਕਲੀਦਗੀਵੇਸਕੀਤਗਹਿਦਾਸੀ
 ਦਿਨਕੋਪਾਤਸਾਹੀਕਰਨੀਤੇਰਾਤਨੂੰਪੈਰਾਵਿਚਸੰਗਲਪਾਇਕਰਸਿਰਤੁਲਵਾਇ
 ਆਹੋਇਕਰਖੁਦਾਇਕੀਬੰਦਗੀਕਰਦਾਸੀਜਾਸਵੇਰਹੋਵੈਤਉਠਕਰੀਨਿਵਾ
 ਜਕਰਦਾਉਦਾਸੀਫੇਰਤੀਹਸੁਪਾਏਕਰਨਦੇਪੜਦਾਹੋਦਾਸੀਪਿਛੇਤੇਭੰਗਖ

ਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹ ਗਾਵਣ ਲਗੇ ਹੋਰ ਜੋ ਬੰਦੀ ਵਾਂ
ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਨ ਪਾਸ ਉਨ ਵਲੋਂ ਵੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੜਾ ਗਮ ਖਵੈ ਤਰਸ ਕਰੈ ਦਾਇ
ਆਵਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਹੋਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥

॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨ ਕੀਆ ਹਿੰਦੁਸ
ਤਾਨ ਰੂਹਾਇਆ॥ ਆਪੇ ਦੋਸਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮੁ ਕਰਮੁ ਗਲ ਚੜ੍ਹਾਇਆ॥ ਏ
ਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕੁਰਲਾਣੇ ਤੈ ਕੀ ਦਰਦ ਨ ਆਇਆ॥ ੧॥ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾਂ ਕਾ ਸੇਈ
ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕੌਮਾਰੇ ਤਾਂ ਮਨ ਰੋਸਨ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਕਤਾ ਸੀ ਹਮ ਰੈ ਪੈਵ
ਗੈ ਖਸਮੇ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ॥ ਰਤਨਾ ਵਿਗਾੜਾ ਵਿਗੋਏ ਕੁਤੀ ਮੁਇਆ ਸਾਰਨ ਕਾਈ॥
ਆਪੇ ਜੋੜਾ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ਵੇਖਤੇ ਹੀ ਵਡਿਆਈ॥ ੨॥ ਜੇ ਕੋਨਾਂ ਉਧਰਾਏ ਵਡਾ ਸਾ
ਦਕਰੇ ਮਨ ਭੁਣੇ॥ ਖਸਮੇ ਨ ਦਰੀ ਕੀੜਾ ਅਵੇ ਜੇ ਤੇ ਚੁਗੈ ਦਵੈ॥ ਮਰਮ ਰਜੀਵੇ
ਤਾਂ ਕੁਛ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਦੁਖਾਣੇ॥ ੩॥ ੧॥ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਮੀਰ ਬਾਬਰ
ਨੇ ਕਹਾ ਇਸ ਫਕੀਰ ਕੋ ਅੰਦਰ ਲੈ ਆਵੇ॥ ਤਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਆਦਮੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ
ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋਦਰ ਵੇਸ ਏਹ ਜੋ ਤੁਮਨੇ ਅਵਯਾ ਕਰੀ ਸੀ
ਜੇ ਅਬ ਕੇ ਫੇਰ ਭੀ ਕਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਓਹ ਸਬਦ ਫੇਰ ਭੀ ਕਹਾ ਸਬਦ ਸੁਣ
ਨੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਬਰ ਦੇ ਕਪਾੜ ਖੁਲਗਏ ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋਦਰ ਵੇਸ ਏਹੁ ਭੰਗ
ਤੁਸੀ ਖਾਵਹੁ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਮੀਰ ਜੀ ਮੈਂ ਭੰਗ ਮੇਸੀ ਖਾਧੀ ਹੈਂ ਜੇ ਜਿਸ ਕੀ
ਖੁਮਾਰੀ ਕਦੇ ਉਤਰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋਦਰ ਵੇਸ ਓਹੁ ਕੈਸੀ ਭੰਗ ਹੈ
ਜਿਸ ਕੀ ਖੁਮਾਰੀ ਕਦੇ ਉਤਰਦੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥

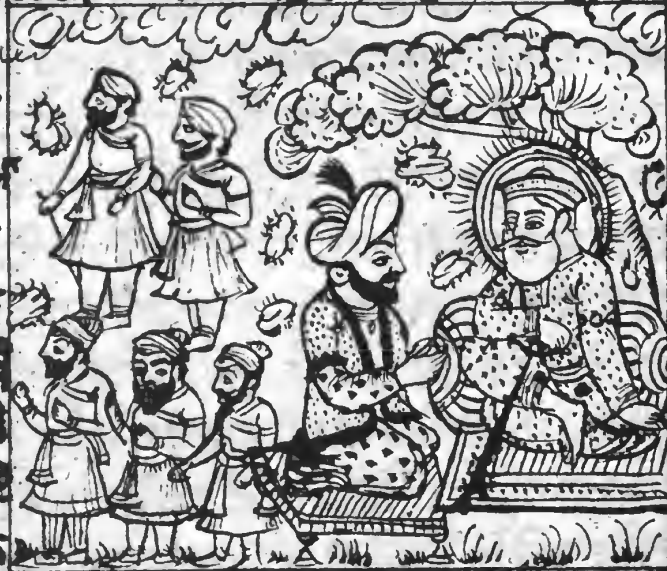
ਤਿਲਿ ਗਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਭਾਉ ਤੇਰਾ ਭਾਂਗ ਖਲੜੀ ਮੇਰੀ
ਤਾ ਮੈਂ ਦੇਵਨਾ ਭੁਇਆ ਅਤੀਤਾ॥ ਕਰਕਾ ਸਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਭੁਖਾ ਮੇਰਾ ਮਾਂਗ ਉ
ਨੀ ਤਾਨੀਤ॥ ੧॥ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਮਾਇ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਂਗ ਉਭੀ ਖਿਆ ਪਾਇ
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੇਸਰ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗ ਮੈ ਹਰਣਾ ਸਰਬ ਸਰੀਰੀ ਚੜ੍ਹਣਾ॥ ਚੰਦਨ
ਕੁਗਤਾ ਜੋਤ ਵਿਨੇਹੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮ ਲਕਰਨਾ॥ ੨॥ ਪਿਆਪਟ ਭਾਂਡਾ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ
ਐਸਾ ਭਗਤ ਵਰਨ ਮਹਿ ਹੋਇ॥ ਤੇਰੈ ਨਾਮ ਨਿਵੈ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ
ਦਰ ਭੀ ਖਿਆ ਪਾਇ॥ ੩॥ ੧॥ ਤਿਸਦਾ ਅਰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹਿੰਦੇ ਹੋਨ

ਸੁਣੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਉ ਜੇਹੜਾ ਹੈ ਸੋ ਭੰਗ ਹੈ ਅਰਮੇਹ ਚਿਤ ਜੇਹੈ ਸੋ ਖ
ਲੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਅਤੀਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੈਂ ਸਤਗੁਰਾਂ ਕੋਲੋਂ ਭਿ

ਖਿਆਲਿ ਲੈ ਜੋ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖੁ ਦਰਸਨ ਮੈ ਨੂੰ ਹੋਵੇ ਕੇ ਸਰਤੇ ਫੁਲ ਕਸਤੂਰੀ ਮਿਗਛਾਲਾ
 ਸਭ ਜੇ ਨੁਪਾਵਿਤੁ ਸਾਦੀਐ ਅਤੇ ਘੋਰਿ ਭਾਂਡਾਂ ਭੀ ਪਾਵਿਤੁ ਹੋਇ ਜਾਵੇ ਸੁਣੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ
 ਜੇ ਤੁਝੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਭਗਤ ਕਰੇਗਾ ਤੇ ਤੁਝੀ ਪਾਵਿਤੁ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰੁ ਜੇ ਹਰੇ ਨਾਮ ਜਪਦੇ ਹੈਨ ਸੋ
 ਜੇ ਹਰੀ ਉਨ ਕੀ ਇਛਾ ਹੋਵੀ ਸੋ ਈ ਫਲ ਪਾਵੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਅਚਲ ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀ ਹੋਇ
 ਆਸੇ ਤੁਸੀ ਭੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰੇਗੇ ਅਤੇ ਸੰਤ ਸਾਧਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਗੇ ਤਾਦਸ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਆਭੋਗੋਗੇ ਅਤੇ ਜੇ ਸੰਤ ਸਾਧਨ ਦੁਖਾਵੇਗੇ ਤਾ ਨਸਟ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗੇ ਇਹ ਬਚਨ
 ਸੁਣਕਰ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿਆ ਚਰਨ ਤੇ ਫਾਹਿ ਪਿਆ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਕੇ ਕਹਾ ਹੋਏ
 ਕੀਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁਖ ਕੋ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਉਪਦੇਸ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਪਾਤਿ
 ਸਾਹੁ ਤੁਸਾ ਧਰਮ ਦਾਨਿਆ ਉਕਰਨ ਅਤੇ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੇ
 ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਣਿਆ ਤਾਦਿਲਾਵਿਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੋਏ ਕੀਰ
 ਸਾਹਿਬ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਇਕ ਦਿਨ ਮੇਰਾ
 ਗਾ ਫੇਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਕਹਾ ਤਿਨ ਦਿਨ ਰਹਿਣਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਭੁਲਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ
 ਤਿਨ ਦਿਨ ਹੀ ਰਹਾਂਗੇ ਪਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੰਦੀ ਵਨ ਵਲੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਬਹੁਤ ਹੀ
 ਗਮ ਖਾਵੈ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚਿਆਇ ਗਏ ਫੇਰ ਲਿਖੇ ਪੈਰ ਹੋਆ
 ਅਤੇ ਉਸੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚਿ ਗਏ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿ
 ਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂ ਕਿਉ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿਛੁ ਕਹੈਗਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਮੇ ਕਿਆ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਤੁਮ ਆਪ ਸਭ ਕੁਛ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾ ਸ੍ਰੀ
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੇ ਆਉਣੇ ਨਾਲ ਮੈ ਸਭ ਬੰਦਾ ਖਲਾਸ ਕੀਤਾ
 ਆਹੈ ਨ ਤੇਰੇ ਦਰਦ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਸੋ ਤੂੰ ਜਾਇਕਰ ਬੰਦ ਖਲਾਸ ਕਰਾਇ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਦਰਗਾਹੋ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਮਿਹਰ ਵਡਿਆਈ ਦਾ ਦਗਲਾ ਪਹਿਨਾਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਇ
 ਦਿਆ ਕੀਤਾ ਇਤਨੇ ਮੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਪਾਸ ਆਇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ
 ਅਰੁ ਕਹਿ ਦੇ ਲਗਾਇ ਸਫ ਕੀਰ ਕੋ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਲੋ ਕਰਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਪਾਤਿ
 ਸਾਹੁ ਜੀ ਫਕੀਰ ਬਹੁਤ ਦਰਦ ਵੀਦੈ ਦੇਹੁ ਬੰਦੀ ਵਨ ਵਲੋ ਦੇਖਿ ਕਰ ਬਹੁਤ ਹਾਲਤ
 ਵਿਚ ਆਇ ਗਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਯਾਰ ਖੁਦਾਇ ਅਗੈ ਹਬ ਜੇਰੇ
 ਦੇਹੁ ਫਕੀਰ ਉਠੈ ਬੈਠੈ ਤਾ ਸਭ ਨਾਨਕ ਨੇ ਹਬ ਜੇਰੇ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਠ ਬੈਠੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਉਠ ਬੈਠੇ ਨਾਲਿ ਜਾਣੀਏ ਜੋ ਕੋਇ ਕੋਟੀ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹੇ ਹੈ ਨਿ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਕਾ ਤੇਜ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਿਬ ਨ ਸਕਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਕ

ਦਮੀਆਇਲਗ ਤਾਂ ਸੀਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤੂੰ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾ
 ਭਜਾਹੁ ਨੇ ਸਤੁ ਤੁਸਲੀਆ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੋਗਈ ਬਨਿਵਾਜਨੀ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪ
 ਰਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਵੋ ਜੀ ਤੁਹਾਨੁ ਨ ਕਜੀਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣਿਪਾਤਸਾਹੁ ਜੇਤੂੰ ਮਿਹ
 ਰਚਾਹੁਦਾਹੈ ਤਾਂ ਬੰਦ ਜੋ ਅਗਲੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸਭ ਖਲਾਸ ਕਰਾਇਦੇਹਾ। ਤ
 ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਪਾਤਸਾਹੁ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਕਰਿ
 ਸਭ ਬੰਦਾ ਖਲਾਸ ਕਰਿਦਿਤੀਆਂ ਫੇਰ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਅਰ
 ਜ ਹੈ ਜੇਤੁਮ ਕਹੇਤੁ ਮੇਕਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਸੀਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤੂੰ ਕੁਛ ਮੰਗਲੈ
 ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਚਿਰਤਾਈ ਚਲੈ ਜੀ ਅਰੁ ਕੁ
 ਰੁਸੀ ਬਕਰਸੀ ਬਤਾਈ ਚਲੈ ਜੀ ਤੁਹਾਨੁ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤੇਰੀ ਪਾਤਿਸ
 ਹੀ ਚਿਰਤਾਈ ਚਲੈਗੀ ਪਰ ਜਦਤੀਕ ਤੂੰ ਘਰ ਵਿਚ ਨਿਆਂ ਓਰ ਹੋਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਪਾਤਿ

ਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਿਆ
 ਅਖਣਦਾ ਮੈਨੂੰ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਚਿਰ
 ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨੇ ਗੁਰੂ
 ਦੇ ਕਿਆ ਸਭ ਬੰਦ
 ਨੇ ਬਿਦਿਆ ਕੀਤੇ
 ਤਉ ਨਨੁ ਦਿਵਾਇ
 ਨਸਿਤ ਨੇ ਹੋਸਨ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪਣੇ
 ਬਚਨ ਦੇਹੁ ਜੀ ਤਾਂ
 ਹੋਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤੇਰੀ
 ਤਾਂ ਚਲੈਗੀ ਤਾਂ
 ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ
 ਦੀਵਾਨ ਪਾਤਸਾਹੁ
 ਅਰਉ ਨ ਦੀਵਾਸ
 ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਬੰਦੀਵਾ
 ਸਭ ਸੀਗੁਰੂ ਜੀ

ਬਿਨ ਜਾਂਵਨ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਸੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਤਸਾਹੁ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਚੋਖੇ ਦਿਨ ਬੰਦ ਖਲਾਸ ਕਰਾਇਕਰ ਸੈਦਪੁਰੇ ਆਏ ਆਇਕੋ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ
 ਲਾਮ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ ਤੁਹਾਨੁ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਾ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਵਿਚਿ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਹਾ ਸੁਖੇਲ ਤਬੇਲ ਘੋੜੇ ਕਹਾ ਬੇਗੀ ਸਹਿ ਨਈ॥ ਕ
 ਹਾ ਸੁਤੇਗ ਬੰਦ ਗਾਏਰ ਕਹਾ ਸੁਲਾਕਵਾਂਈ॥ ੧॥ ਕਹਾ ਸੁ ਅਰਸੀਆ ਮੁਹਿ ਬੰ
 ਕੇ ਅਥੇ ਬੇਦਿਸੇ ਨਾਹੀ॥ ੧॥ ਇਹੁ ਜਗਤੋਰ ਤੂੰ ਗੋਸਾਈ॥ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਬਾਪਿਉ ਬ
 ਪੇਜਰਵੈ ਡਿਏਵ ਚਿਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਾ ਸੁਦਰ ਘਰੁ ਮੰਰੂਪ ਮਹਿਲਾ ਕਹਾ ਸੁ
 ਬੰਕ ਸਰਾਂਈ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਣੀ ਕਮਣ ਜਿਸੁ ਵੇਖਨੀ ਦਨ ਪਾਈ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਪਾ

ਨਤ ਬੋਲੀ ਹਰਮਾ ਹੋਈਆਂ ਛਾਂਈਆਂ ਈ॥ ੨॥ ਇਸ ਜਰਕਾਰਣ ਘਟੀ ਵਿਗੁਣੀ ਇ
 ਨ ਜਰ ਘਟੀ ਖੁਆਈ॥ ਪਾਪਾ ਬਾਬੁ ਹੋਵੈ ਨਹੀਂ ਮੁਇਆਂ ਸਾਬਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸੁ ਨੇ
 ਮਾਪਿ ਖੁਆਏ ਕਰਤਾ ਖੁਸਿ ਲਏ ਚੀਗਿਆਈ॥ ੩॥ ਕਿਟੀ ਹੁ ਪੀਰ ਵਰਜ ਰਹਾਏ ਜਾਂ
 ਮੀਰ ਸੁਣਿਆਂ ਧਾਇਆ॥ ਬਨ ਮੁਕਾਮ ਜਲੋ ਬਿਜੁ ਮੰਦਰ ਮੁਛਿ ਮੁਛਿ ਕੋਇਰ ਰੁ
 ਲਾਇਆ॥ ਕੋਈ ਮੁਗਲ ਹੋਇਆ ਅੰਧਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਰਚ ਲਾਇਆ॥ ੪॥ ਮੁਗਲ
 ਪਠਣ ਪਈ ਲੜਾਈ ਗਣਿ ਮਹਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ॥ ਉਨੀ ਤੁਪਕਤ ਟਚੜਾਈ ਉਨੀ ਹਸ
 ਤ ਚੜਾਈ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਚੀਰੀ ਦਰਗਹਿ ਛਟੀ ਤਿਨ ਮਰਦਾਂ ਭਾਈ॥ ੫॥ ਇਕ ਹਿੰਦੂ
 ਟੀਅਰ ਤੁਰਕ ਟੀਭਾਟਿ ਮਾਣੀ ਠਕਰ ਟੀ॥ ਇਕ ਨ ਪੇਰਣ ਸਿਰ ਖੁਰਪਏ ਇਕ ਨਾਂ
 ਵਾਸ ਮਸਾਣੀ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਬੰਕੇ ਘਰੀਨ ਆਏ ਤਿਨ ਕਿਉ ਰੈਣ ਵਿਹਾਣੀ॥ ੬॥ ਆਪੇ
 ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਕਿਜਨੇ ਮਾਖ ਸੁਣਾਈਐ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਤੋਹੈ ਭਵੈ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਬੈ
 ਜਾਇ ਰੂਆਈਐ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮ ਚਲਾਏ ਵਿਗਸੇ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ॥
 ੭॥ ੧॥ ਤਿਸਕ ਪਰਮਾਰ ਬੁਗਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਤੇਹੈ ਨ ਇਨ ਦੇ ਘੋੜੇ ਕਿਥੇ ਗ
 ਏਹੈ ਨਿ ਅਤੇ ਭੇਰੀਆਂ ਸੁਰਨਾਈਆਂ ਕਿਥੇ ਗਈਆਂ ਜੇ ਅਰਸੀਆ ਵਿਚੋਂ ਮੁਹ ਦੇ
 ਖਵੇ ਹੋਸਨ ਸੇਕਹਾਏ ਅਤੇ ਏਹੁ ਜਗਤ ਤੇਰਾ ਹੈ ਤੂੰ ਗੋਸਾਂਈ ਅਤੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਇਕ
 ਘੜੀ ਵਿਚਿ ਥਾਪਦਾ ਹੈ ਅਰ ਪਛਲੇ ਭੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸਗਾਂਈ ਤੇ
 ਮਹਿਲ ਕਹਾਂ ਗਏ ਕਿਥੇ ਹੋਨ ਸੋਹਜਾ ਸੁਖਾਲੀਆ ਅਤੇ ਤੋਝੋਲ ਪਾਵਣ ਵਾਲੀਆ
 ਕਿਥੇ ਗਈਆਂ ਇਸ ਜਰ ਵਾਸਤੇ ਘਟਿਆਂ ਨੇ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਹੈ ਪਾਪਾ ਬਾਬੁ
 ਜਰ ਇਕ ਠੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਮੋਇਆ ਲੋਕ ਦੇ ਸਾਬਨ ਹੀ ਜਾਈ ਅਰੁ ਜਿਸ
 ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦਿਆਲਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਤੇ ਜਰਿ ਲਾਵਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਗੁ
 ਰੂ ਭੁਲਾਇ ਦੇਦਾ ਹੈ ਸੋ ਜਰ ਵਿਕਾਰ ਤੇ ਲਾਇ ਦੇਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਲੇਬਾਬਰ ਕਾਬੋ
 ਧਾਇਆ ਸੀ ਸਭ ਪੀਰ ਠਕੀਰ ਨੂੰ ਵਰਜ ਰਖਿਆ ਸੀ ਸੋ ਮਹਾਰਜ ਆਪੇ ਹੀ ਮਾਇ
 ਆ ਹੈ ਪਾਪੀ ਆਏ ਸਜਾਇ ਵਾਸਤੇ ਭੋਜਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਏਹੁ ਮਾਰੇਗਾ ਤਾ ਤੁਸਾ
 ਕਰਾਮਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਵਣੀ ਮੇਬਾਬਰ ਤੇ ਸਹਾਈਹਾ ਤਉ ਰਾਤ ਕੇ ਬਾਬਰ ਤੇ ਪਠਣ
 ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਤਾਂ ਪਠਣ ਨੇ ਹਾਥੀ ਨੂੰ ਸਿੰਗਰ ਕੈ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਅਗੇ ਖੜਕੀ ਤਾ
 ਤਾ ਬਾਬਰ ਨੇ ਤੁਛੇ ਗਾ ਚਲਾਈਆਂ ਪਠਣ ਚੀਗਿਆਂ ਨੂੰ ਲਗਾ ਪਈਆ ਤਾ ਪਠਣ
 ਨੇ ਕਿਲ ਛੁਰਾ ਦਿਤਾ ਅਪਣਾ ਅਤੇ ਬਾਬਰ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤਾ ਕੋਹੀ ਕਤ
 ਲਾਮ ਹੋਈ ਜੋ ਹੋਰ ਵਾਣੀਆਂ ਭਾਟਿ ਮਾਣੀਆਂ ਠਕਰ ਟੀਆ ਸਭ ਕਤਲ ਹੋਈ

ਆ ਬੰਨ੍ਹੀ ਲਈਆਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਇਕ ਮਾਗੀਦੀਆਂ ਹੀ ਮਰਗਈਆਂ ਅਤੇ ਜਿਨ
 ਦੇ ਮਾਦਮੀ ਮਰਗਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਖਦੀ ਰੋਣ ਵਿਹਾਣੀ ਦੁਖ ਸੁਖ ਤੋਂ ਆਪ ਕਰਤਾਰ
 ਹੋਏਦਾ ਹੈ ਪੁਕਾਰ ਕਿਸ ਅਗੈ ਕਰੀਐ ਸਭ ਕਿਛੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਹੈ ਕਰ
 ਤਾ ਵੇਖ ਵੇਖ ਕੇ ਵਿਗਾਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਅ ਪਏ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੇ ਫਲ ਪਏ ਭੋਗ ਦੇ
 ਹੈ ਨਿਤ ਬਾਬਰ ਵਾਂਗੀ ਪੁਰਣ ਹੋਈ ਤਾਂ ਬੰਦਾ ਲੋਕਰ ਲੋਕ ਘਰੀ ਆਏ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਸਬਦ ਕਹਿਆ
 ਸੋਰਠਿ ਰਾਗ ਵਿਚ ॥ ਗਾਈ ਬਹੋੜ ਬੰਦੀ ਛੋੜ ਨਿਰੋਕਤ ਦੁਖ ਦਾਹੀ ॥ ਕਰਮਨ
 ਜਾਣ ਧਰਮਨ ਜਾਣ ਲੋਭੀ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਉ ਪਰਿਓਭੁਗਤੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾਏ
 ਹੁਰਾਖੁ ਪੈਜ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਮਾਣਿ ਮਾਤ੍ਰਿ ਮਾਣੁ ॥ ਨਿਯੰਤ੍ਰੀ ਜੀਅ ਸ੍ਰੀ
 ਜ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸਾ ਬਾਲ
 ਕੁਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸ਼ਿ ਤ੍ਰੈ ਕੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬੁ
 ਤ੍ਰ ਪਿਤਾ ਗਲ ਲਾਵੈ ॥ ਪਿਛਲੇ ਅਉਗਣ ਬਖਸਲਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਗੈ ਮਾਰਗ ਪਾਵੈ ॥
 ੨ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਸਭੁ ਬਿਧ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਿਸ ਪਹਿ ਆਖ ਸੁਣਾਈ ਮੇਰੇ ॥ ਕਹਿ
 ਏਕ ਬਨੁ ਨ ਭੀ ਜੈ ਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ਮੇਰੇ ॥ ਅਵਰ ਓਟ ਮੇਰੇ ਸਗਲੀ
 ਦੇਖੀ ॥ ਇਕ ਤੇਰੀ ਓਟ ਰਖਾਈ ਮੇਰੇ ॥ ੩ ॥ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਅ
 ਪੇਸੁ ਏ ਬਿਨੀਤੀ ॥ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲ ਮਿਲਾਵੈ ਸਭਿ ਚੁਕੈ ਮਨਿ ਕੀ ਚਿੰਤੀ ॥ ਹ
 ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਖਿ ਧੁਮੁਖ ਪਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੀਤੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
 ਤਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਣ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਮੁਗਦਿ ਮਨੁ ਸਾਨ ਲਗੇ
 ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਪਣੇ ਮੁਰਦੇ ਦਬਣ ਲਗੇ ॥ ਘਰ ਘਰ ਵਿਚ ਰੋਵਣ ਦਾ ਸਬਦ ਹੋਇ
 ਯਿਆ ਲਗੇ ਪਿਦਣ ਤੇ ਓਹ ਓਹ ਲਗੇ ਕਰਣ ॥ ਇਸ ਕਉ ਤਕਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
 ਹੋਰ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੈਸੇ ਸੋ ਗੋਇਲ ਗੋਇਲੀ ਤੈਸੇ
 ਸੰਸਾਰਾ ਕੂੜ ਕਮਾਵਹਿ ਆਦਮੀ ਬਾਂਧਹਿ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਜਾਗਹੁ ਜਾਗਹੁ ਸੁਤਿ
 ਓਚਾ ਲਿਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੀਤਿ ਨੀਤਿ ਘਰਿ ਬਾਂਧੀ ਮੇਰੇ ਗਹਿਣੇ ਹੋ
 ਈ ॥ ਪਿਰੁ ਪਵੇ ਜੀਉ ਚਲਾ ਸੀ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ਓਹੀ ਓਹੀ ਕਿਆ ਕਰਹੁ ਹੈਰ
 ਸੀ ਸੋਈ ॥ ਭੁਮਰੇ ਵਹੁ ਗੇ ਜਿਨੇ ਤੁਮ ਕੋ ਕਉਣੋਈ ॥ ੩ ॥ ਪੀਧਾ ਪਿਟੁ ਭਾਈ ਹੋਤੁ
 ਕੂੜ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਓਹੁ ਨ ਸੁਣਹੀ ਕਤਹੀ ਤੁਮ ਲੋਕ ਸੁਣ ਵਹੁ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਸਤੇ ਸਤਨਾ
 ਨਕ ਜਗਾਏ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਘਰ ਬੂਝੈ ਆਪਣਾ ਤਾਂ ਨੀਦ ਨ ਹੋਈ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਚਲਣ ਲੋਚ

ਭਿਆ ਕਿਛੁ ਸੰਪੰਨ ਲੋ। ਤਾਧਨੁ ਸੈਰੁ ਦੇਖਕੈ ਬੁਝੁ ਬੀਚਰੇ॥ ੬॥ ਵਣਜ ਕਰਹੁ
 ਮਖਸੂਰ ਲੈਹੁ ਮਤ ਪਛੋਤਾ ਵਹੁ। ਅਉਗਣ ਛੋਤੁ ਗੁਣ ਕਰਹੁ ਮੇਜੇ ਤਤ ਪਰਾਵੁ॥
 ੭॥ ਧਰਮ ਭੂਮ ਸਤਿ ਬੀਜ ਕਾਰਿ ਮੇਸੀ ਕਿਰਸਕ ਮਾਵਹੁ। ਤਾਂ ਵਾਪਰੀ ਜਾਣੀ ਅਹੁ
 ਲਹ ਲੈ ਜਾਵਹੁ॥ ੮॥ ਕਰਮ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਬੁਝੈ ਬੀਚਰਾ। ਨ ਮਵਖਾਏ
 ਸੁਣੈ ਨ ਮੁਨ ਮੋਬਿਉਹਾਰਾ॥ ੯॥ ਜਿਉ ਲਹਾ ਤੇਟਾ ਤਿਉ ਵਾਟ ਚਲਦੀ ਆਈ। ਜਿ
 ਤਿਸੁ ਭੁਵੈ ਨ ਕਾਸਾਈ ਵਡਿਆਈ॥ ੧੦॥ ੧॥ ਇਕ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਦ
 ਸਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਤਿਸਾਹ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ। ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਇਕ ਸਨੇ ਬਿਗਾੜ ਕੀਤ
 ਏਸੀ ਅਤੇ ਇਤਨੇ ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਗਏ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਉਸ ਬਿਰਹ
 ਹੇਠ ਜਾਇਕੇ ਸੋਇਰਹੁ ਜਾਤਿਉ ਠੇਗਾ ਤਾ ਤੇਨ ਦਸਾਂਗੇ ਜਬਾ ਬਓਠ ਕੇਲਵੀ ਤਾ ਮਰਦ
 ਨਾ ਮਥਾ ਏਕ ਕੇ ਉਸ ਬਿਰਹੁ ਦੇ ਹੇਠ ਜਾਇ ਸੁਤਾ ਤਾ ਇਕ ਬੁੰਦ ਚਿਕਨਾਈ ਕੀ ਮਰਦ
 ਨੇ ਦੇ ਸੀ ਨੇ ਉਪਰ ਜਾਇ ਪਈ ਜਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਤਾ ਸੀ ਤਿਉ ਕੀਤੀਆ ਆਇਚੀ ਮਨੁ॥
 ਆਇਕ ਕੀਤੀ ਜੋ ਲੜੀ ਸੋ ਬਨ ਲਸਕੇ ਮਲ ਸੁਟੀਅ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਤਾ ਸੁਤ
 ਜਾਗਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰ
 ਦਾਨ ਏਹ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਹੀ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
 ਇਕ ਕੀਤੀ ਲੜੀ ਸੁਤਿਆ ਪਇਆ ਨੂੰ ਤਾ ਮੇਸਰੇ ਹੀ ਹਥਾਨ ਲਿ ਮਲ ਸੁਟੀਅ
 ਰੁਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਹਸਕਰਿਆ ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸੇ ਤਰਾ ਹੀ ਮਰਦੀਆ ਆਇ
 ਆਹੈਨ ਏਹ ਉਤਰ ਸੁਣਕੇ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਪਇਆ ਅਤੇ ਸਬਦ ਸੁ
 ਣਿਆ ਲੋਕਾਨੇ ਸੈਦ ਪਰੇ ਦੇ ਲੋਕ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਪਰਨਾ ਉਧੀਕ ਸਿਖ
 ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਲਗੇ ਜਪਣ ਇਕ ਸ਼੍ਰੀ ਕਲਾਲ ਭੀ ਬੰਦਾ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ ਉ
 ਸਨੇ ਭੀ ਏਹ ਬਾਰਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਆ ਲਿਖ ਲੀਤੀ ਆਹੈ ਸਨ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ
 ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਚਲੇ ਅਤੇ ਕਸਮੀਰ ਕੀ ਧਰਤੀ ਨੁਚਲੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਅਤੇ ਮਰਦ
 ਨੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹ ਕਸਮੀਰ ਕੀ ਧਰਤੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਚਲੋ ਤਾ ਉਸ
 ਦਾ ਭੀ ਸੋਰ ਕਹੀਏ ਕਸਪ ਜੀ ਕੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਸੇ ਸਿਵ ਜੀ ਕੀ ਕਾਸੀ ਰਹੀ
 ਹੋਈ ਹੈ ਸਰਬਤੀਰਥਾ ਕਾ ਨਿਵਾਸ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਨਦੀ ਕੇ ਕਨਾਰੇ ਪਰ ਹੈ ਕਾਸੀ
 ਉਸੀ ਤਰਾ ਕਸਪ ਜੀ ਨੇ ਕਸਮੀਰ ਰਹੀ ਹੈ ਸਰਬਤੀਰਥ ਹੈਨ ਅਮਰਨਾਥ ਸਿਵ ਜੀ
 ਵਹਾਰਹਿ ਤੇ ਹੈ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਹਾ ਤੁਹਾ
 ਰੀਰ ਜਾਇ ਹੈ ਤੁਹਾ ਹੀ ਚਲੀਏ ਅਸੀਆ ਪਦੇ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਚਲਣਾ ਹੈ ਤੁਹਾ

ਨਨਕਜੀਕਸਮੀਰਕੀਧਰਤੀਕਉਚਲੇ ਜਾਦੇਜਾਦੇਕਸਮੀਰਜਾਇਨਿਕਲੇ
ਆਗੈਸਾਖੀਇਕਕਸਮੀਰਕੋਪਾਲੀਨਾਲ॥

ਜਦਗੁਰੂਜੀਕਸਮੀਰਕੀਧਰਤੀਵਿਚਗਏ ਤਜਾਇਕਰਉਬੇਦੇਖਨਤਾਂਬਡਾਧ
ਰਮਉਬੈਰੋਦਾਧੈਕਸਮੀਰਵਿਚਸਭਕਸਮੀਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਬੰਸਕਸਪਜੀਕੀ
ਸਿਤਨਕਪੀਦੇਹੈਨ ਪਹਾੜਪਰਬਤਭੀਬਹੁਤਹੈਨ ਇਕਪਰਬਤਪਰਜਾਇਬੈਠੇ
ਬਾਹਾਂਦਿਨਉਬੈਬੈਠਿਆਗੁਰੂਜੀਨੂੰਬੀਤਗਏ ਕਿਸੇਭੀਖਬਰਨਹੀਲੀਤੀਜਦ
ਤੋਰਵਾਦਿਨਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂਇਕਪਾਲੀਦੁਬੇਚਾਰਦਾਚਰਦਾਮਾਇਆਕਸਮੀ
ਰੀਥਾਉਸਪਾਲੀਨੇਦੋਖਿਆ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੂੰਕਹਿਣਲਗਾ ਭਾਈਤੁਸੀਇਥੇਕਿ
ਉਬੈਠੇਹੋ ਅਤੇਤੁਸੀਕੌਣਹੁੰਦੇਹੋਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਭਾਈਅਸੀਤੈਨੂੰਕੌਣਨਿ
ਗਆਂਵਦੇਹਾਂ ਤਾਂਓਹਕਸਮੀਰੀਨੇਕਹਾਤੁਸੀਤਾਂਕੋਈਭਲੇਨਹੀਜੇਹੜੇਉਜੜ
ਵਿਚਬੈਠੇਹੋਕਿਆਜਾਣੀਏਤੁਸੀਚੋਰਹੋਯਾਂਬਾਟਪਾਰਹੋਜੇਕਰਤੁਸੀਫਕੀਰਉ
ਦੇਤਾਂਵਸਤੀਵਿਚਜਾਂਦੇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਭਾਈਤੁਸੀਅਪਣੇਘਰਜਾਹੁ ਅਤੇਤੂੰ
ਸਨੂੰਕਛੁਨਾਖਤਫੇਰਓਹਕਸਮੀਰਨੇਕਹਾਭਾਈਤੁਸੀਤਾਂਏਥੇਖੁਦਾਇਨੇਅਦੇ
ਹੋਨਹੀਤਾਏਥੇਕੋਈਭੀਨਹੀਮਾਇਆ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਜਾਹੁਭਾਈਤੂੰਇ
ਥੇਹੁਣਚਲਿਆਜਾਹੁਤਾਂਓਹਕਸਮੀਰੀਸਲਾਮਕਰਕੇਉਠਗਾਇਆ ਤਾਂ
ਜਾਇਕਰਦੇਖੇਤਾਂਉਸਦਾਸਰਾਅਯਤ੍ਰਮੋਇਆਪਾਇਆਹੈ ਤਾਂਓਹਕਸਮੀਰੀਦੇ
ਖਕੇਹੈਰਾਨਧਰੇਸਾਨਹੋਇਗਾਇਆ ਕਹਿਣਲਗਾਹੋਧਰਮੇਸਰਏਹਕਿਆਹੋਇ
ਗਾਇਆਹੈਹੁਣਮੈਨੂੰਸਾਬਤਅਈਯਤ੍ਰਰਾਜੀਬਾਜੀਚਰਦਾਚੁਗਦਾਛੋਡੁਗਾਇ
ਆਥਾਏਹੁਤਾਂਇਕਬਾਹੀਹੀਸਰਾਅਈਯਤ੍ਰਮਗਰੀਆਏਨਾਦੇਮਾਲਕਨੂਕਿ
ਆਜਬਾਬਦੇਵਾਂਗਾ ਇਨਾਂਦੇਖਾਫੁਦਮੇਰਾਤਾਂਸਾਰਾਹੀਬਚਕਰਾਘਾਂਣੀਪਾਵਨਗੇ
ਏਹੁਬਡੀਕੁਦਰਤਪਰਮੇਸਰਦੀਹੋਈਹੈਹੁਣਮੈਕੀਕਰਾਂਗਾਮੇਰੀਗੁਜਰਾਂਨਕਿਉਕਰ
ਚਲੈਗੀਮੇਰੇਲੜਕੇਕਿਸਤਰਾਂਪਲਨਗੇਤਾਂਉਸਕਸਮੀਰੀਨੇਅਪਣੇਜੀਅ
ਵਿਚਕਹਿਆਹੇਭਾਈਜੋਕੁਛੁਹੋਇਆਹੈਸੋਉਸਫਕੀਰਦੀਕੁਦਰਤਨਾਲਹੋਇ
ਆਹੈਹੁਣਮੈਉਸਫਕੀਰਦੀਪੇਰੀਜਾਇਪਵਾਂਤਾਹੀਮੇਰਾਭਲਾਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂਓਹ
ਕਸਮੀਰੀਓਹਦੁਬੈਉਬੈਛੁਡਕੇਸੀਗੁਰੂਜੀਦੀਪੇਰੀਜਾਇਪਾਇਆ ਅਤੇਆਜ
ਜੀਨਾਲਕਹਿਣਲਗਾਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਇਕਬਡੀਕੁਦਰਤਹੋਈਹੈਜੀਤਾ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਕੁਛੁਭਾਈਕਿਆਹੋਇਆਹੈਤਾਂਉਸਕਸਮੀਰੀਕਹਿਆਹੋਸਈ

ਲੋਕਜੀ ਮੇਪਰਾਏ ਦੁਬੇਚਾਰਾ ਫਿਰਨਾ ਨਿਤੁਹੀ ਇਸਤਰਾਂ ਮੇਰੀ ਗੁਜਰਾਨ ਚਲਦੀ
 ਘਰ ਮੇਅਇਆਹਾਂ ਦੁਬੇਚਾਰਾ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਆਇਆਸਾਂ ਤੁੰ ਦੁਬੇਹਛੇ ਚਰਦੇਹੈ
 ਸਨ ਜਾਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਧੇ ਪਾਸ ਆਇਆਤਾਂ ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਛੁਡਾਇਆਹਾਂ ਜਾਤੁਹਾਧੇ
 ਪਾਸੇ ਮੁੜਕੇ ਰੀਆ ਹੁਣ ਜਾਇਕਰ ਡਿਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਅਈਯਤੁ ਮਾਇਆ
 ਇਆਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਬਚਾ ਕੱਚਾ ਦੁਬਿਆ ਦੇਖਾਂਦਾ
 ਘਾਂਣੀ ਪੀੜਨਗੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਛ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾ
 ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਭਗਤ ਹੋ ਸੰਤ ਹੋ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ
 ਉਸਦੇ ਮਨ ਦੀ ਬੁਝਲਈ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਖੀ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਤਰਸਕੀ ਤਾਂ
 ਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੇਜਾ ਹੁਣੇਹੀ ਅਤੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਇਕ ਇਕ ਦੁਬੇਨੂੰ ਉ
 ਠਾਲ ਲੈ ਤੇਰਾ ਸਾਰਾ ਅਈਯਤੁ ਜੀਵੇਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਕਸਮੀਰੀਆ ਇਆ ਆਪਣੇ
 ਅਈਯਤੁ ਕੋਲ ਅਰਾਣਕੇ ਕਹਿਆ ਹੋਵਾਹ ਗੁਰੂ ਤੇ ਨਾਮਕ ਸਦਕਾ ਏਹੁ ਅਈ
 ਯਤੁ ਜੀਵੈ ਇਕ ਵਾਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕਹੇ ਦੁਬੇਨੂੰ ਹਥ ਲਵੇ ਦੁਬਾ ਉਠਕੇ ਚਰਨ ਲਗਾ
 ਵੇ ਇਸੇ ਤਰਾ ਸਾਰਾ ਅਈਯਤੁ ਜੀ ਉਠਿਆ ਕੁਦਰਤ ਖਸਮ ਦੀ ਨਾਲ ਮੁੜਕੇ ਉਸ
 ਦਾ ਅਈਯਤੁ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਇਆ ਫੇਰ ਓਹ ਅਈਯਤੁ ਨੂੰ ਛੁਡ ਕੇ ਕਸਮੀਰੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤੇ ਕਾਹੇਣ ਲਗਾ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਮੈਂ ਤੇ
 ਰੇਹੀ ਪਾਸ ਰਹਾਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੁਝ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਹ ਓਹ ਅਯਲ
 ਘਰ ਜਾਵੇ ਨਹੀਂ ਸਾਗੀਰਾ ਤੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠਾਹੀ ਰਿਹਾ ਅੰਗਲੇ ਦਿਲ ਓਸ ਅ
 ਈਯਤੁ ਦੇ ਖਾਵਰ ਦੰਡ ਦੇ ਦੰਡ ਦੇ ਉਥੇਹੀ ਆਇ ਨਿਕਲੇ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਅਈਯਤੁ
 ਸਭ ਸੁੰਦਰ ਪਾਇਆ ਚਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਯਾਲੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਾਸ ਬੈਠਾਹੈ ਤਾਂ
 ਓਹ ਅਈਯਤੁ ਦੇ ਮਾਲਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਏ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖ
 ਰੇ ਮਸਤ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਅਯਾਲੀ ਭੀ ਮਸਤ ਹੋਇਆ ਬੈਠਾਹੈ ਤਾਂ ਉਨ ਨੇ ਕਹ
 ਹੇ ਸੰਤ ਮਹਾਪੁਰਸਜੀ ਏਹੁ ਅਯਾਲੀ ਨਿਤ ਦੁਬੇਚਾਰ ਕੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਸੀ
 ਅਤੇ ਕਲਾ ਦਾ ਆਇਆ ਰਾਤ ਨਹੀਂ ਘਰ ਗਿਆ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਏਸ
 ਪਰ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾਹੋਇਆਹੈ ਇਸਨੂੰ ਦੰਡ ਦੇਸੇ ਆਪਦ ਭੀ ਦਰਸਨ ਦੀ ਦਰਸਾ
 ਨੂੰ ਹੋਇ ਗਇਆਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਅਯਾਲ ਨੇ ਕਹਾ ਉਨ ਅਈਯਤੁ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ
 ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਏਹੁ ਜੋ ਫਕੀਰ ਹੈ ਸੋ ਅਕੇ ਏਹੁ ਆਪਖੁਦਾਇ ਹੈ ਯਾ ਇਸਦੇ ਵਿਚ
 ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਮਤ ਤੁਸੀਂ ਕਿਛੁ ਹੋਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੋ ਉਨ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕੀਸ

ਤਰਾਜਾਣੀਏ ਤੁਅਈਯਲਨੇਕਹਾ ਸੁਣੇ ਏਹੁਅਈਯੜਮੇਕਲਚਰਦਾਇਥੇ
 ਤੀਕਮਾਇਆ ਚੰਗਾਭਲਾ ਚਰਦਾ ਅਯੜਛਰਕੇਇਸਦੇਪਾਸੇਮੇਆਇਕੇ
 ਕਲਿਆ ਤੁਸੀਚੋਰਹੋ ਗਾਮਰਨਵਾਲੇਹੋ ਧਾੜਵੀਹੋ ਏਥੇਕਿਉਬੈਠੇਹੋਤੁਸੀ
 ਫਕੀਰਨਹੀ ਫਕੀਰਹੁੰਦੇਤਾਂਵਸਤੀਵਿਚਆਵਦੇ ਅੇਸੀਆ ਬੁਗੀਆਂਬੀਅ
 ਦਬੀਦੀਆ ਸਖਤ ਗਲਾਂਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਇਨਾਮੇਨੁਕਹਾਂਭਾਈ ਤੁਜਾਹਆਪ
 ਟਾਕੀਮਕਰ ਜਾਮੇਂਮੁੜਕੇਅਯੜਜਾਇਕਰਨਿਠਾ ਤਾਸਭੋਹੀਮਾਰਿਆਪਾਇਆ
 ਫੇਰਮੇਆਇਕੇਇਨਾਦੀਪੈਰੀਪਾਇਆ ਤਾਂਇਨਾਮੇਨੂੰਆਖਿਆਭਾਈਤੁਜ
 ਇਕਰਵਾਹੁਗੁਰੂਆਖਕੇਦੁਬਿਆਨੂੰਉਠਾਇਲੈ ਤਾਂਮੈਜਾਇਕਰ ਵਾਹੁਗੁਰੂ
 ਆਖਆਖਕੇਦੁਬੇਉਠਾਲਲੀਤੇ ਸਾਰਾਅਈਯੜਜੀਵਉਠਿਆ ਹੁਣਤੁ
 ਸੀਆਪਣੇਦੁਬੇਆਪਣੀਘਰੀਲੈਜਾਵੇਮੇਰੇਕੁਰਸੇਮਤਰਖੋਉਨਕਾਹਿਆ
 ਭਾਈਏਹੁਸਰਆਖਦਾਹੈ ਏਹਬਾਤਸੁਣਕੇਸਾਰਾਅਈਯੜਘਰੀਲੈਆਏ
 ਅਤੇਉਨਵਸਤੀਵਿਚਆਣਕੇਧੁਮਪਾਈ ਕਾਹਓਨੇਭਾਈਇਕਫਕੀਰਏਥੇ
 ਆਏਹੈਨਸੋਅੇਨਖੁਦਾਇਕੀਸੂਰਤਹੈਨ ਤੇਚੋਦਾਦਿਨਉਨਨੂੰਬਾਹਰਬੈਠਿਆ
 ਗੁਜਰਗਏਹੈਨ ਅਤੇਨਾਕਿਸੇਵਸਤਦਾ ਲੋਭਲਾਲਚਹੈਉਨਨੂੰਏਹਬਾਤਸੁਣ
 ਕਰਸਚੇਲੋਕਉਸਵਸਤੀਤੇਦਉੜਕੇਗੁਰੂਜੀਦੇਖਾਸਆਏ ਪੈਰੀਆਇਖ
 ਏ ਬਡੀਬੋਨਤੀਕਰਨਲਗੇਹੇਮਹਾਪੁਰਸੇਸਾਨੁਬਖਸੀਏਜੋਅੇਤਨੇਦਿਨਹੋਏ
 ਹੈਨਅਸਾਡੇਪਾਸੇਤੁਹੀਟਹਿਲਸੇਵਾਕੋਈਨਹੀਹੋਈਸਾਡੇਉਪਰਕਿਰਪਾਕ
 ਰੀਏਬਖਸੀਏਅਸੀਲੋਕਦੁਨੀਆਦਾਰਹਾ ਬਡੇਗੁਨਾਹਗਾਰਹਾਤੁਸੀਸੰਤਹੋ
 ਬਖਸਨਵਾਲੇਹੋ ਤੁਹਾਗੁਰੂਜੀਨੂੰਉਨਕਸਮੀਰਦੇਲੋਕਨੂੰਸਿਖਕੀਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰੇ
 ਨਾਮਦਾਉਪਦੇਸਦੀਆਂ ਸੋਲਗੇਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣ ਵਾਹਗੁਰੂਵਾਹਗੁਰੂਜਪਣ
 ਉਸਕਸਮੀਰਵਿਚ ਚਤਰਦਾਸਨਾਮਪ੍ਰੀਤਸੀ ਉਸਨੇਸੁਣਿਆਜੋਇਥੇਇ
 ਕਫਕੀਰਆਇਆਹੈਉਸਪ੍ਰੀਤਦੇਨਾਲਪੂਜਾਪਠਦੀਸਮਗਰੀਬਹੁਤਸੀ
 ਅਤੇਆਪਣੇਗਲਾਵਿਚਸ੍ਰੀਠਕੁਰਜੀਕੀਪ੍ਰਤਮਾਰਖਦਾਸੀਓਹਪ੍ਰੀਤਗੁਰੂਜੀ
 ਨੁਆਇਮਿਲਿਆ ਗੁਰੂਜੀਕਾਬੁਖਦੇਖਕਰਰਾਮਰਾਮਕਾਰਿਕੇਬੈਠਗਿਆ
 ਉਸਦੇਮਨਮੈਬਡੀਰੀਕਾਰਸੀਮੈਬਡੀਪੂਜਾਕਰਦਾਹਾ ਵਜੇਭਾਵਕੀਬਾਸਨਾਉ
 ਸਕੇਚਿਤੁਤੇਜਾਦੀਨਹੀਸੀ ਅਤੇਸੇਵਾਭੀਓਹਜਿਤਨੀਕਰੇਸਹਸੁਭਾਇਯੀਕ
 ਰੇਅਤੇਮਨਾਵਿਚਕਹੈਜੋਏਹੁਸੇਵਾਮੈਅਗੇਭੀਕਰਦਾਹੀਸਾ ਹੁਣਭੀਕਰਦਾ

ਤਾਤਾਂਉਮੇਕਾਸਦਕ ਉਸਕੀਸੇਵਾ ਬਾਂਇ ਨਪਵੈ ਤਗੁਰੂਨਨਕਜੀਬਚਨਕੀਤਾਰੇ
ਪੀਤ੍ਰਤਜੀ ਤੁਸੀਕੁਛਕਹੋ ਤਾਪੀਤ੍ਰਤ ਨੇਕਹਾ ਮੇਰੇਮਨਤੇ ਦੁਜਾਭਾਵਜਾਵੈਜੀ ਤਗੁ

ਰੂਜੀਨੇਕਹਾ
ਤੁਸੀਗੁਰੂਕ
ਨੇਕਹਾਜੀਮੇ

ਤਗੁਰੂਜੀਨੇ
ਜੀਉਦਿਆ
ਫਕੀਰਬੈਠੇ

ਪਾਸਜਹੁਤਾ
ਨਗੇਸੋਤਿਸ
ਕਰਨਤਾਓ

ਕੇਉਨਦੇਖਾ
ਪੇਗੀਪਉਣਾ
ਆਉਨਕਹਿ

ਰੂਤਜੀਤਪੀ
ਮੇਗੁਰੂਕਰਨ
ਜਮੇਉਸਨੂੰ

ਪੀਤ੍ਰਤਜੀ
ਰ ਤਾਪੀਤ੍ਰਤ
ਕਿਸਨੁਕਰਾ

ਕਹਾਪੀਤ੍ਰਤ
ਨਵਿਖੇਚਾਰ
ਚੈਨਭੂਉਨ

ਓਹਤੋਨ੍ਹੰਦਸ
ਨੁਤਸਾਗੁਰੂ
ਪੀਤ੍ਰਤਪੁਛ

ਸਗਾਇਆ
ਕਰਕੇਬੈਠਾ
ਆਆਓਪੀ

ਰੂਤਨੇਕਹਾਜੀ
ਹੈਜਿਸਨੂੰਦ
ਗੁਰੂਕਰਾਂਜੀ

ਤਉਨਫਕੀਰਨੇਕਹਾ ਅੰਹਉਚਮੰਦਰਜੇਦਿਸਦਾਹਈ ਉਬੈਤ੍ਰਜਾਉਬੈਤ੍ਰੇਰਾ
ਗੁਰੂਤ੍ਰੈਨੂੰਮਿਲੇਗਾ ਤਾਪੀਤ੍ਰਤ ਓਥੇਗਾਇਆ ਜਾਇਕਰਮੰਦਰਦੇਬੂਹੇਅਗੇਮਥਾ
ਟੇਕੀਆ ਉਥੇਅਗੇਸੁਹੇਬਸਤ੍ਰ ਪਾਹਿਨੇਹੋਏਇਕਵਿਸਰੀਭੂਪਆਪਣੇਧਿਆਨ
ਮੈਬੈਠੀਖੇਡਦੀਸੀਉਸਨੇਪਜਾਰਲੈਕਰਪੀਤ੍ਰਤਕੇਸਿਰਮਾਗੀ ਤਾਪੀਤ੍ਰਤਬੁਰੇਹਲ
ਰੋਦਾਪਿਟਦਚਲਾਆਇਆ ਤਉਨਫਕੀਰਾਂਕਹਿਆ ਕਿਉਪੀਤ੍ਰਤਜੀਗੁਰੂਮਿ
ਲਿਆਹਈਪੀਤ੍ਰਤਨੇਆਪਣੀਹਕੀਕਤਕਹਿਸੁਣਾਂਈ ਤਉਨਸਾਧਕਾਹਿਆ
ਪੀਤ੍ਰਤਜੀਓਹਤਾਂਮਾਇਆਹੈਸੀਜਿਸਦੀਤ੍ਰਸੇਵਾਕਰਦਾਹੈ ਤਾਪੀਤ੍ਰਤਗੁਰੂਜੀ
ਕੀਚਰਨੀਆਇਲਗਾ ਓਹਪੂਜਾਦੀਸਾਮਗੀ ਸਭਸੁਟਪਾਈ ਪੋਥੀਆਰਥਿ
ਦੇਊਠਭੀਲੁਟਾਇਦਿਤੇ ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦਾਸਿਖਹੋਇਆ ਅਤੇਸੁਧਆਤਮੇਲ
ਗਾਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣ ਗੁਰੂਜੀਨੇਪੀਤ੍ਰਤਕੇਪਰਥਾਇਸਲੋਕਕਾਹਿਆ

ਗੁਰਮਿਲਿਐਮਨਹਹਿਸੀਐਜਿਉਵੁਠੈਪਰਣਸੀਗਚਸਭਦਿਸੈਹਰੀਆਵਲੀ
ਸਰਭੁਰੇਸੁਭਰਤਲਾਅੰਦਰਸਚੇਰੰਗਾਜਿਉਮਜੀਠੈਲਲਗੁਲਾਲਾਕਮਲ
ਬਿਗਸੈਸਚਮਨਿਗੁਰਕੈਸਬਦਨਿਹਾਲਾਮਨਮੁਖਦੂਜੀਤਰਫੈਵੇਖਹੁਨਦਰ
ਨਿਹਾਲਾਫਾਹੀਫਾਬੈਮਿਰਗਾਜਿਉਸਿਰਦਿਸੈਜਮਕਾਲਾਖਾਧਿਆਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਨਿੰਦਾਬੁਠੀਕਮਕਰੋਧਵਿਕਰਾਲਾਏਨੀਅਖੀਨਦਰਨਆਵਈਜਿਚਰਸਬ
ਦਨਕਰੋਬੀਚਗੁਤੁਪਭਾਵੈਸੀਤੋਖੀਅਚੁਕੈਅਲਜੀਜਾਲਾਮੁਲਰਹੈਗੁਰਸੇ
ਵਿਐਗੁਰਪਉਨੀਬੋਹਿਬਾਨਨਕਲਗੀਤੁਤਲੈਤੁਸਚਮਨਸਚੁ॥੧॥

ਹੋਰਪੀਤੁਤਕਸਮੀਰਦੇਰਲਕੇਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਆਏਇਕਠੇ
ਹੋਇਕਰਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਆਇਬੈਠੇਤਾਉਨਨੇਕਹਿਆਹੇਸੀਤਮਹਾਪੁਰਸਜੀ
ਅਸੀਨਿਤਵੇਦਪਠਸੁਣਦੇਹਾਂਸਾਸਤ੍ਰਪੜਦੇਹਾਂਪਰਸਾਭੁਹੀਕਰਨਹੀਮਿਟ
ਦਅਤੇਐਸੀਕਿਰਪਾਕਰਹੁਜੀਕਿਵੇਸਾਂਤਅਏਜੀਤਾਂਸੀਗੁਰੂਨਕਜੀਨੇ
ਸਬਦਕਹਿਆਸਿਰੀਰਗੁਮਹਲਾ॥ਲਬਕੁਤਕੂਚੁਧਕੂਠਗਖਧ
ਮੁਰਦਾਰਾਪਰਨਿੰਦਾਪਰਮਲਮੁਖਸੁਧੀਅਗਨਿਕ੍ਰੋਧਚੰਡਾਲਾਹਸਕਸਅ
ਪਸਲਾਹਣਾਏਹਕਰਮਮੇਰੇਕਰਤਾਗ॥੧॥ਬਾਬੋਲੀਐਪਤਿਹੋਇਓਤਮ
ਸੇਦਰਊਤਮਕਹੀਐਨੀਚਕਰਮਬਹਿਰੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਸਸੁਾਇਨਰਸੁ
ਰੁਪਕਾਮਣਰਸਪਰਮਲਕੀਵਾਸੁਾਰਸੁਘੋਰੇਰਸਸੇਹਜਾਮੰਦਰਸਮੀਠਰ
ਸੁਮਾਸਾਏਤੇਰਸਸਰੀਰਕੇਕੈਪਦਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ਜਿਤੁਬੋਲਿਐਪਤਿਪਾ
ਈਐਸੋਬੋਲਿਆਪਰਵਾਣਾਫਿਕਾਬੋਲਵਿਗੁਚੰਣਸੁਣਮੁਰਖਮਨਅਜਦ
ਜੋਰਿਸਭਾਵਹਿਸੇਭਲੇਹੋਕਕਿਕਹਿਣਵਖਾਣਾ॥੩॥ਤਿਨਮਤਿਤਿਨਪਤਿਤਿਨ
ਧਨਪਲੈਜਿਨਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤਿਨਕਕਿਆਸਲਾਹਿਣਅਵਰੁ
ਸੁਆਏਓਕਾਇਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੇਰਾਚਹਿਦਾਨਨਾਂਨਾਇ॥੪॥੧॥

ਤਿਸਕਪਰਮਾਰਥਗੁਰੂਨਕਸਾਹਿਬਜੀਵਰਨਨਕਰਦੇਹੈਨਸੁਣਪੀਤੁਤ
ਜੀਲੋਭੁਜੋਸਰੀਰਮੇਹੈਸੋਕੂਤਾਹੈਅਤੇਭੁਠਬੋਲਣਜੋਹੈਸੋਚੁਲਾਹੈਅਤੇ
ਠਗੀਕਰਨੀਜੇਹੜੀਹੈਸੋਮੁਰਦੇਦੇਸਮਾਨਹੈਤੇਪਰਾਈਨਿੰਦਾਜੇਹੜੀਹੈਸੋਪ
ਰਾਈਮਲਹੈਕਰੋਧਜੋਹੈਸੋਅਗਨਦੇਸਮਾਨਹੈਅਤੇਰਸਕਸਖਵਣੇਤੇਅ
ਪਨੁਸਲਾਹਣਾਏਹਮੇਰੇਵਿਚਕਰਮਪਏਹੋਏਹੈਨਜੇਕਰਇਤਨੀਆਂਬਲਾ
ਈਹਿਰੇਵਿਚਹੈਨਤਾਂਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਰਿਦੇਵਿਚਕਿਉਕਰਹੈਅਤੇਜਬ

ਲਗਾ ਸਤੁ ਸੰਗ ਨਹੀ ਉਦਾਇ ਸਜੀਵ ਨੂੰ ਤਬ ਲਗ ਮਨ ਸੁਧਨ ਹੀ ਉਦਾ ਜੋ ਉਤਮ ਕ
ਰਮ ਕਰ ਦੇਹੈ ਨ ਜੋ ਉਤਮ ਕਹੀ ਦੇਹੈ ਨ ਜੋ ਹਰੇ ਨੀਚ ਕਰਮ ਕਰ ਦੇਹੈ ਨ ਜੋ ਨੀਚ ਕਹੀ
ਦੇਹੈ ਨ ਏਹ ਮਨ ਸਰੀਰ ਦੇ ਰਸਾ ਵਿਚ ਫਾਥਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸ ਨੁਸਖੇ ਦਾ ਰਸ ਕਿਉ
ਆਵੈ ਕਿਸੇ ਕੋ ਸੁਣਨੇ ਕਾਰਸ ਕਿਸੇ ਕੋ ਰੂਪੇ ਕਾਰਸ ਕਿਸੇ ਕੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾਰਸ ਕਿ
ਸੇ ਕੋ ਚੰਦਨ ਕੀਵਾਸ ਨਾ ਕਾਰਸ ਕਿਸੇ ਕੋ ਘੋੜੇ ਚੜ੍ਹਨੇ ਕਾਰਸ ਕਿਸੇ ਕੋ ਮੰਦਰ ਬਨਾ
ਵਨੇ ਕਾਰਸ ਕਿਸੇ ਕੋ ਮਿਠਾ ਖਾਣੇ ਕਾ ਸਲੂਣਾ ਖਾਣੇ ਕਾ ਰਸ ਏਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਵਿ
ਚ ਹੋਨ ਨਾ ਮਕਿ ਉਕਰ ਸਰੀਰ ਮੇ ਨਿਵਾਸ ਕਰੇ ॥ ਮਿਠਾ ਬੋਲਣ ਤੇ ਪਤਰ ਹਿੰਦੀ
ਫਿਕਾ ਬੋਲਿਆ ਪਤਰ ਦੀ ਹੋਵੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆ ਕੀ ਮਤ ਉ
ਜਲ ਹੋਤੀ ਹੈ ਪਤਰੀ ਤਿਨ ਕੀ ਗਹਿਤੀ ਹੈ ਨਾਮ ਰੂਪ ਧਨ ਭੀ ਤਿਨ ਕੇ ਪਲੇ ਹੈ ਜਿਨ
ਦੇ ਹੋਰ ਦੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਚਨ ਸਮਾਵਦੇ ਹੋਨ ਸੋਈ ਸੁੰਦਰ ਹੋਨ ਤਓ ਪੰਡਤ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤਿਨ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਨਾਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ਭਗਤ ਦਿਰ
ਭਾਈ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਪ ਜਪੇ ॥ ਸਿਖਾ ਸੰਤ ਸਾਧਾ ਆਏ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਭਾਉ ਭਗ
ਤ ਨਾਲ ਤੁਹਾ ਭਾਉ ਧਾਰੋ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾ ਰੂਨਾ ਲਾਹੇਈ ॥

ਤਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲ ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾ ਰੂਨਾ ਲਾਹੇਈ
ਆਵੀਏ ਓਹ ਬਹੁਤ ਜੁਲਾਮੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾ
ਡੋਗੇ ਮਾਂ ਓਸ ਦਾ ਭੁਲਾ ਹੋਵੇ ਜੀ ਨਹੀਤ ਅਗਲੇ ਕਾਲ ਦੀ ਤਰਾ ਹਲਾਕ ਹੋਇ
ਜਾਵੇਗਾ ਹੁਮਕਾ ਪਤਸਾਹ ਜੋ ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾ ਰੂਨਾ ਲਾਹੇਈ ਭਾਈ ਬੇ
ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾ ਰੂਨਾ ਲਾਹੇਈ ਸੋਵਡਾ ਸੀ ਪਰ ਬੁਝਾ ਜਾ ਲਾਮੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅ
ਤੇ ਜਿਥੇ ਤਲਕ ਹੁਮਕੀ ਪਤਸਾਹੀ ਥੀ ਸਭ ਉਸਨੇ ਲੁਟ ਲੀਤੀ ਅਗਲੇ ਕਾਲ
ਨੇ ਚਾਲੀ ਗੰਜ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਜਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾ ਰੂਨੇ ਪੈ
ਤਲੀ ਗੰਜ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਜਮਾ ਕੀਤਾ ਤਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲ ਮਰਦਾਨ
ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾ ਰੂਨ ਦੇ ਸਾਹਿਰ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਉਸ ਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਅਗੇ
ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਦਰਬਾਰ ਕੇ ਪਰ ਪੁਛਣਾ ਕੀਤਾ ਸੁਲਤਾਨ
ਹਮੀਦ ਕਾ ਰੂਨ ਦਰਬਾਰ ਵੀਹਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋਛਕੀਰ ਸਾਹਿਬ
ਜੀ ਏਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਪੈਤਲੀ ਗੰਜ ਖਜਾਨਾ ਜਮਾ ਕੀਤਾ ਤਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋਦ
ਰਵਨੇ ਏਹ ਪਤਸਾਹ ਕੈ ਸਾਹਿਰ ਨਿਆਉ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੋਗਾ ਵਿਤ ਕੈ ਸੀਕ ਕ

ਰਦਾਏ ਤਾਦਰਵਾਨ ਨੇਕਾ ਹੇ ਫਕੀਰਜੀ ਏਹ ਪਾਤਸਾਹੁ ਬਹੁਤ ਜਾਲਮ ਹੈ ਅਤੇ
ਨਿਆਉਤ ਪਾਵਸ ਅਦਾਲਤ ਕੁਛ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਜੀ ਤਹੁਰੂਜੀ ਨੇਕਾ ਅਰੇ
ਦਰਵਾਨੇ ਇਸ ਬਾਤ ਸਾਹਨੇ ਇਤਨ ਖਜਾਨ ਕਿਉ ਕਰ ਜਮਾ ਕੀਆ ਹੈ ਤਦਰ
ਵਾਨ ਨੇਕਾ ਹੇ ਫਕੀਰਜੀ ਏਹ ਅੇਸਾ ਜਾਲਮ ਹੈ ਜਹ ਤੀਕ ਰੁਪਯਾ ਮੁਹਰ ਸੁ
ਣਦਾ ਹੈ ਆਪਣੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਮੇ ਤਿਥੇ ਹੀ ਮੰਗਾਇ ਲੈਦਾ ਹੈ ਛਤ੍ਰਦਾ ਨਹੀ ਭਾਵੇ ਕੋ
ਸਾਹੀ ਬਲੀ ਭੀ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਸੁਣੇ ਫਕੀਰਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਰੂਰ
ਨੇ ਆਪਣਿਆ ਵਜੀਰਾਨੁ ਕਹਿਆ ਜੇਭਾਈ ਕਿਤੇ ਰੁਪਯਾ ਭੀ ਰਹਿਆ ਹੈ ਕਿ
ਨਹੀ ਤਾ ਵਜੀਰਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਦੁਣ ਤੇ ਰੁਪਯਾ ਕਿਤੇ ਭੀ ਨਹੀ ਰਹਿ
ਆ ਜੀ ਤਾ ਪਾਤਸਾਹ ਨੇ ਸੁਣ ਕੇ ਚਪਕਰਿ ਰਹਿਆ ਕਿਤਨੇ ਕ ਦਿਨ ਦੇ ਪਿਛੇ ਏਹ

ਕਰੂਪਾ ਦੇਵੇ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾ ਓਹ ਪਿਆਰੇ ਉਸ ਦਹਿਲਾਣ ਨੂੰ
ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਬਜਾਰ ਵਿਚ ਗਏ ਇਸ ਦਹਿਲਾਣ ਨੂੰ ਲੈਕਰ ਬਜਾਰ ਵਿਚ ਫਿਰੇ ਇਕ
ਸਉਦਾਗਰ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਉਸ ਲੋਡੀਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਪੁਛ ਬਾਦਸਾਹ ਦੇ ਨਫ
ਰਨੇ ਕਹਾ ਇਸ ਲੋਡੀਕੋ ਬਾਦਸਾਹ ਇਕ ਰੁਪਯੇ ਤੇ ਬੇਰਤਾ ਹੈ ਜੇ ਰੁਪਯਾ ਦੇਵੇ ਸੋ
ਲੈਲਵੇ ਤਿਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਤ ਨੂੰ ਜਾਇਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਮਾਤਾ ਇਕ ਰੁਪਯਾ ਦੇ
ਵੇਂਤਾ ਬਾਦਸਾਹ ਆਪਣੀ ਸਹੇਲੀ ਬੇਰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਮੇ ਮੁਲ ਲੈ ਆਵਾ ਅਗੇਓ
ਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ ਹੇ ਬੇਟਾ ਦੁਣ ਰੁਪਯਾ ਬਾਦਸਾਹ ਨੇ ਕਿਤੇ ਰਹਿਣ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੁਲਤਾਨ
ਹਮੀਦ ਕਰੂਰ ਦੀ ਬਾਦਸਾਹੀ ਹੈ ਪਰ ਹੇ ਬੇਟਾ ਇਕ ਰੁਪਯਾ ਤੇ ਰੇਬਾ ਪਦੇ ਮੂਹ ਵਿਚ ਕਬ
ਰ ਮੇ ਦਬਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੁਓ ਬੋਜਾਇਕੇ ਕਢ ਲੈ ਤੁਓ ਸਸਉਦਾਗਰ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੇ

ਜਾਇਕਰ ਬਾਪਦੀ ਕਬਰ ਪੁਟੀ ਅਤੇ ਰੁਪਾ ਲੋਕਰ ਸਾਹਿਰਮਾਇਆ ਓਹ ਰੁਪ
ਪਾ ਲਿਆਇ ਕੇ ਪਿਆਇਆ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਸਹੇਲੀ ਮੁਲ ਲੈਆਇਆ
ਪਿਆਇਆ ਨੇ ਪਦ ਸਾਹਨੁ ਆਇਕਰ ਕਹਾ ਏਹ ਰੁਪਾ ਲੋਵਹੁ ਜੀ ਤਾ ਪਤਿ ਸਾਹ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਸਹੇਲੀ ਕਿਸਨੇ ਮੁਲ ਲਈ ਹੈ ਤੂੰ ਪਿਆਇਆ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਇ
ਕੋ ਸੇਵਾਗਰ ਕੇ ਬੇਟੇ ਨੇ ਮੁਲ ਲੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਤਿ ਸਾਹਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਤੁਮ ਜਾਇਕਰ ਉਸ ਲੜ
ਕੇ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕਰ ਲੈਆਵੇ ਤੂੰ ਪਿਆਦੇ ਗਏ ਜਾਇਕਰ ਸੇਵਾਗਰ ਕੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕੇ
ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ ਪਤਿ ਸਾਹਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਲੜਕੇ ਏਹ ਰੁਪਾ ਤੈਨੇ ਕਹਾਂ ਸੇ ਆਵਾਏ ਤੂੰ ਸੇ
ਦਾਗਰ ਕੇ ਬੇਟੇ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਪਤਿ ਸਾਹ ਸਲਾਮਤ ਮੇਰੇ ਬਾਪ ਦੇ ਮੁਹ ਵਿਚ ਕਬਰ ਮੈਂ ਰੁ
ਪਾ ਇਕ ਦਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਸੋ ਮੈਂ ਉਥੇ ਆਵਾਏ ਤਾਂ ਪਤਿ ਸਾਹਨੇ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁ
ਣਕੇ ਆਪਣੇ ਦੁਜੀਰਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜਹਾ ਤੀਕਰ ਮੇਰੀ ਬਾਦਸਾਹੀ ਮੈਂ ਗੋਰਾਂ ਹੈ ਨੇ ਸੇ ਸ
ਭੁਖੰਟ ਕਰ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਪਤਿ ਸਾਹਨੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲਿ ਦੁਜੀਰਾਂ ਨੇ ਸਭ ਕਬਰਾਂ ਪੁਟਵਾਈਆਂ
ਪਰ ਰੁਪਾ ਕਿਤੇ ਭੀ ਨਾਂ ਨਿਕਲਿਆ ਸੋ ਏਹ ਅੇਸਾ ਜਾਲਮ ਪਾਤਸਾਹੁ ਹੈ ਇਸਨੇ
ਤੁਰੁਪਾ ਕਿਤੇ ਰਹਿਣ ਦਿਤਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਦਰਵਾਨੇ ਏਹੁ ਪਾ
ਤਸਾਹੁ ਵਡਾ ਗੁਨਹੀ ਗਾਰ ਹੈ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਦਰਗਾਹਿ ਵਿਚ ਵਡੀ ਸਜਾਇ ਪਾਵੇਗਾ ਇ
ਸਕੀ ਕਮਾਈ ਕੋਲਾਨ ਤੈ ਏਸ ਕੇ ਜੀਵਣੇ ਕੋ ਭੀ ਹੈ ਫਹੈ ਹੇ ਦਰਵਾਨੇ ਏਹੁ ਪਰਵਰ
ਦਿਗਰ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਮੈ ਬੜਾ ਬਜੇਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਅਗਲੇ ਕਾਰੂ ਕੇ ਜਮੀਨ ਨੇ ਸੁਣਿ
ਆਸੀ ਇਸ ਕੋ ਕੋਈ ਜਾਹਗਾ ਨਹੀਂ ਸੁਲੇਗੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਦਰਵਾਨੇ
ਤੁਮ ਜਾਇਕੇ ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂਕੇ ਇਤਨ ਜਬਾਬ ਕਹੋ ਜੋ ਇਕ ਫਕੀਰ ਤੂੰ ਉ
ਢੀ ਪਰਖੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਕਹਿ ਦਾ ਹੈ ਇਕ ਵਾਰੀ ਅਸਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਹੁ ਤੁ
ਦ ਦਰਵਾਨ ਪਾਤਸਾਹ ਕੇ ਜਾਇਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਪਤਿ ਸਾਹ ਸਲਾਮਤ ਇਕ ਫਕੀਰ ਤੂੰ ਉਢੀ
ਪਰਖੜਾ ਹੈ ਕਹਿਤ ਹੈ ਇਕ ਵਾਰੀ ਹਮਾਰੇ ਸੰਗ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਹੁ ਤਾਂ ਪਤਿ ਸਾਹਨੇ ਸੁਣਕ
ਰ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਠੀਕਰੀਆਂ ਚੁਣਦੇ ਸੇ ਪਾਤਸਾਹਨੇ ਆਇ
ਕਰ ਸਲਾਮ ਕੀਆ ਅਰਕਹਾ ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਏਹੁ ਠੀਕਰੀਆਂ ਤੁਮ ਕਿਅ ਕਰੋਗੇ ਤੁਹਾ
ਰੂਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਪਤਿ ਸਾਹਨੇ ਏਹੁ ਠੀਕਰੀਆਂ ਅਸੀ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਦਰਗਾਹਿ ਵਿਚਿਲੇ
ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਪਤਿ ਸਾਹਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਏਹੁ ਠੀਕਰੀਆਂ ਤਾਂ ਅਗੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਣੀ
ਆਂ ਮੁਇਆਂ ਹੋਇਆਂ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਨਗੀਆਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸੁਲਤਾਨ
ਹਮੀਦ ਕਾਰੂਨ ਤੈਨੇ ਜੋ ਪੈਤਲੀ ਸਰੀਜ ਖਜਾਨੇ ਕੇ ਜੁਲਮੀ ਕਰਕੇ ਇਕ ਫਕੀਰ ਤੈ

ਜੋ ਚਿਹ ਤੇਰੇ ਨਾਲਿ ਰਿਉ ਕਰ ਲੈਗਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਣ ਤੇਰੇ ਬੀ ਵਡਾ ਕਾਰੁ ਭਾਉ ਸਨੇ ਭੀ
 ਚਾਲੀ ਗੰਜ ਖਜਾਨ ਜੁਲਮ ਕਰਕੇ ਜੋ ਕ੍ਰਿਆ ਸੀ ਚਿਸਨੈ ਭੀ ਨਾਲ ਨਹੀ ਲੈ ਜਾਇਸ
 ਕਿਆ ਅਤੇ ਤੈਨੇ ਇਤਨੇ ਗੰਜ ਕਿਉਂ ਕਰ ਜੋ ਤੁਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸੁਲਤਾਨ ਹ
 ਮੀਦ ਕਾਰੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋਦਰ ਵੇ ਸਜੀ ਕਿਵੇਂ ਏਹ ਖਜਾਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚੇ ਭੀ ਸਹੀ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੇ ਪਤਿਸਾਹ ਏਹ ਖਜਾਨ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਅਗੇ ਤਾਂ ਪਹੁੰਚੇ ਗਾ ਜਾਂਤੁ ਖੁ
 ਦਾਇਕੇ ਨਾਮ ਖਰਾਇਤ ਕਰ ਦੇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਤਾਇਬੇ ਹੀ ਸਭ ਕੁਛ ਗਹਿਜਾਵੇਗਾ ਇਸ ਖ
 ਜਾਨੇ ਕੇ ਵਰਸ ਹੋਰ ਹੀ ਹੋਇ ਜਾਵੈਗੇ ਅਰੁ ਪਹਿਲਾ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਖਜਾਨ ਅਰਮਿਲ ਖ
 ਸਭ ਕੁਛ ਜਪਤ ਕਰ ਲੈਵੈਗੇ ਪਿਛੇ ਤੇਰੀ ਗੋਰਖ ਫਟਵਾ ਆਹਰ ਕਰੈਗੇ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਤੇ
 ਜੋ ਵਡਾ ਕਾਰੁ ਹੋਸੀ ਓਸਨੇ ਚਾਲੀ ਗੰਜ ਖਜਾਨ ਜੁਲਮ ਕਰਕੇ ਇਕੁ ਕੀਤਿ ਸਨ ਅਰਥਿ

ਹਰੀਜ ਅੰਸੋਬੇ
 ਰਾਜ ਮੀਨ ਨਾਲ
 ਅਸਮਾਨ ਨਾਲ
 ਖਜਾਨ ਅਰਲਾ
 ਤੋਂ ਕਬੂ ਬਦਤਮ
 ਲਸਕਰ ਦੇ ਲਤ
 ਬਕੇ ਜਾਏ ਤੇਨ
 ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ
 ਸਮਝਣ ਲਗਾ

ਜਿਨ ਕਾ ਇਕੁ ਸਿ
 ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਿਰ
 ਬਾਜਾ ਬਦਤਮੀ
 ਕਰਹੋਇਆ ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਰਹੋਇਆ
 ਦੇਖ ਕਰ ਨਾਸਹ
 ਹੋਰ ਕਿਸੀ ਕੋ ਜਾਣੈ
 ਹੀ ਕਾਰੁ ਖੁਦਾਇ
 ਅਤੇ ਲੋਕਾ ਪਾਸੇ

ਭੀ ਖੁਦਾਇ ਕਰ ਦੇਵੇਂ ਲਾਗਾ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਬਦਤਮ ਦੁਖ ਦੇਵੇਂ ਲਾਗਾ ਅੰਸਾ ਜੁਲਮ ਕਰ
 ਨੇ ਲਾਗਾ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਦਰਗਾਹੇ ਅਵਾਜ਼ ਮਾਈ ਮਿਹਤਰ ਮਸੇਕੋ ਹੋਮ ਸਾਪੇਕ ਬਰ
 ਤੋਂ ਕਾਰੂ ਕੋ ਜਾਇਕੇ ਇਲਾਮ ਕਰ ਹੋ ਕਾਰੂ ਇਨ ਚਾਲੀਆ ਗੰਜ ਖਜਾਨੇ ਵਿਚੋਂ ਦਸਵਾ
 ਹਿਸਾ ਖੁਦਾਇਕੇ ਨਾਮ ਖਰਾਇਤ ਕਰ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਮੁਸਾਪੇਕ ਬਰ ਖੁਦਾਇਕਾ ਤੁਕਮ ਲੈ
 ਕੇ ਕਾਰੂ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਹਾ ਹੋ ਕਾਰੂ ਖੁਦਾਇਕੇ ਨਾਮ ਪਰ ਕੁਛ ਦੇ ਲਤ ਖਰਾਇ
 ਤ ਕਰ ਦੇਹੁ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਮੁਸਨੇ ਆਠ ਕਰ ਕਹਾ ਕਾਰੂ ਨੇ ਨਹੀ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਾਰੂ ਅੰ
 ਸਾਮ ਗੁਰੂ ਰਹੋਇਗਾ ਇਨਾ ਕਿਸੀ ਕਉ ਜਾਣੈ ਨਹੀ ਕਾਰੂ ਨੇ ਤਿਨੇ ਹੁਕਮ ਖੁਦਾਇਕੇ
 ਮੇਰੂ ਦੀਏ ਤਾਂ ਮੁਸਨੇ ਖੁਦਾਇਕੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੋ ਖੁਦਾਇਤ ਲਾ ਮੈ
 ਤੁਮ ਹੋਨਾ ਕਿ ਚਾਰ ਦੁਕਮ ਕਾਰੂ ਪਰ ਕਰੇ ਬੇ ਪਰਥਿ ਹਮਨ ਦਾ ਨਹੀ ਜੀ ਤੁਏਰ ਖੁਦਾਇ

ਨੇਜਮੀਨਕੋਹੁਕਮਕੀਤਾਜੋਇਸਕਾਰੁਕੋਪੈਰਤੇਪਕਰੁਕਰਸਮੇਤਖਜਾਨਿਆਵੇਗ
 ਰਕਾਬਕਰਦੇਤੁ ਤਾਂਜਿਉਂਕਰੁਸੁਰਹੋਇਆਸੀਤਿਉਜਮੀਨਨੇਪੈਰਤੇਪਕਰੁਕਰਿ
 ਸਮੇਤਖਜਾਨਿਆਵੇਗਰਕਾਬਕਰਿਦੀਆਤਾਂਕਰੁਬਹੁਤਹਲਕਹੋਇਗਇਆਅ
 ਰੋਦੋਰਕਿਆਮਤਤਾਂਈਚਲਿਆਗਇਆਸੁਣਕਾਰੁਜਿਮੀਨਨੇਭੀਉਸਨੁਤੰਗੀਆ
 ਰਕਾਬਕੀਤਾਸੀਜਾਂਚਹਬਹੁਤਜਲਮਸੀਅਤੇਸੁਮਸੀਅਤੇਦੁਸਰਾਕਬੂਕਤਾਈ
 ਹਾਰਨਥਾਜਾਂਉਸਨੇਖਦਾਇਕੀਇਨਾਉਤਮੀਨੀਬੀਚਹਮੁਸੇਪੈਕੀਬਰਕੀਉਮਤ
 ਹੋਇਆਸੀਅਤੇਮੁਸੇਦੇਪਿਛੇਉਸਕੋਪੈਕੀਬਰੀਖਤਾਬਮਿਲਿਆਸੀਯਕੀਨਕ
 ਰਕੇਅਰੁਭੈਨੇਉਮਤਮਹੀਮਦਮੁਸਤਫਕੀਹੋਇਕਰਮੇਸਾਜੁਲਮਕੀਤਾਹੈਜੋਜ
 ਹਾਤੀਕਪੈਸੇਕੀਜਾਤਹੈਜੋਸਭੇਲੁਟਲੀਤੀਹੈਅਤੇਏਹਜੁਲਮਕੇਖਜਾਨੇਤੇਰੇਨ
 ਲਕਿਉਂਕਰਿਹੋਵਨਗੇਹੁਣਅਗੋਜਲਮੀਤੇਤੂੰਬਾਜਆਉਤਾਂਪਾਤਸਾਹੁਨੇਕ
 ਹਿਆਹੇਗੀਬਨਿਵਾਜਨੀਮੇਰਾਮਨਤਾਦੁਨੀਆਂਦੀਹਿਰਸਵਿਰਗਰਕਾਬਪੈਜੀ
 ਜੋਪਿਛੇਹੋਇਗਜਗੀਪੈਸੋਬੀਤਚੁਕੀਅਤੇਅਗੋਮੇਨੁਗਪਿਪਵੇਜੀਜੋਖਦਾਇ
 ਕੇਰਾਉਵਲਮੇਰਾਸਿਦਕਅਵੈਜੀਤਾਂਸੀਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੇਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਰੁ
 ਕੇਪਰਥਾਇਨਸੀਹਤਨਾਮਾਕਹਿਆਤਿਲਿਗਰਾਗਵਿਚਿ। ਤਿਲਿਗਮਹਲਾਂ
 ॥ਕੀਚੈਨੇਕਨਾਮੀਜੋਦੇਵੇਖਦਾਇ।ਜੇਦੀਸੈਜਿਮੀਪਰਿਸੁਹੇਸੀਫਨਾਹਿ
 ॥ਦਾਇਮਵੇਦੋਲਤਕਸੇਬੇਸੁਮਚਾ।ਨਾਰਹੈਗੋਕਰੇਫੀਨਰਹੈਗੋਹਜਚਾ।ਦਮਝਾ
 ਤਿਸੀਕਜੁਖਰਚੇਅਰੁਖਾਇ।ਦੇਵੈਦਿਲਵੈਰਜਵੇਖਦਾਇ॥ਹੋਤਾਨਰਖੈਇਕੇ
 ਲਨਖਾਇ।ਤੁਹਕੀਕਦਿਲਦਾਨੀਓਹੀਉਸਤਜਾਇ।ਕੀਜੋਤਵਜਾਨਕੀਚੈਗਾਮਨ
 ਨਰਹੇਗੀਦੁਨੀਆਨਰਹੈਗੇਦੀਵਾਨ॥ਹਾਥੀਵਧੇਰੇਵਲਸਕਰਹਜਚਾਹੋਵੈਗੋਗਰਕ
 ਕਛੁਲਗੇਨਬਾਗ।ਦੁਨੀਆਕਾਦਿਵਾਨਕਹੇਮੁਲਕਮੇਰਾ।ਆਈਮੋਤਸਿਰਪਰਨਤੇ
 ਰਾਸਮੇਰਾ॥ਕੇਤੀਗਈਦੇਖਬਜੇਬਜਾਇ।ਰਹੇਗਾਵਹੀਏਕਸਾਚਾਖੁਦਾਇ॥ਆਇ
 ਆਅਕੇਲਾਅਕੇਲਾਚਲਾਇਆ।ਚਲਤੇਵਕਤਕੋਈਕਾਮਨਆਇਆ।ਲੇਖਾਮੀ
 ਗੀਜੈਕਿਆਦੀਜੈਜਬਾਬਾਤੋਬਾਪਕਰੇਤਪਾਵੈਅਜਾਬਾ॥ਦੁਨੀਆਪਰਕੀਆਜੋਰਦ
 ਮਕੁਕਮਾਇਆ।ਖਾਇਆਹੰਡਾਇਆਅਜਾਈਗਵਾਇਆ॥ਆਖਰਪਛੋਤਾ
 ਟਾਂਕਰੇਹਾਇਹਾਇ।ਦਰਗਹਿਗਇਆਤੇਤੁਪਵਹਿਸਜਾਇ॥ਲਨਤਵਤੇਕੋਵਤੇ
 ਕਮਾਈ।ਦਗੋਬਾਜੀਕਰਕੇਦੁਨੀਆਲੁਟਖਾਈ॥ਪੀਏਪਿਆਲੇਅਰਖਾਏਕਸਾ
 ਬਾਦੇਖੇਰੇਲੋਕੋਜੁਹੋਤੇਖਰਾਬਾ॥ਜਿਸਕਾਤੂੰਬੰਦਤਿਸੀਕਸਵਾਰਿਆ॥ਦੁਨੀਆਂਭੇ

ਲਾਲਚ ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਵਿਸਾਰਿਆ। ਨਕੀਤੀਆਇ ਬਦਨਾਰ ਖਿਚੀ ਮਾਨ। ਨਕੀਤੀ
ਹਕੂਮਤ ਪੁਕਰੈ ਜਹਾਨ। ਅੰਦਰ ਮਹਿਲ ਕੇ ਤੂੰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਜਾਇ। ਹਰ ਮਾਸੇ ਖੇਲੇ ਖਸਬੇ
ਈਹ ਵਾਇ। ਨਪੂਛੈ ਨ ਬੁਝੈ ਜੋ ਬਾਹਰ ਕਿਆ ਹੋਇ। ਹਰ ਮੀਰਗੀ ਬਾਕੇ ਮਾਰੈ ਬਗੋਇ
ਬਸਤੀ ਉਜਾੜੈ ਤਫਿਰਨ ਵਸਾਵੈ। ਕੂਕੈ ਪੁਕਰੈ ਤਉ ਦਾਇ ਨ ਪਾਵੈ। ਕਰੇ ਹੀਲ ਖੋਹੀ ਕਰੇ
ਬੇਸੁਮਥਾ। ਕਈ ਕਿਰਸਦ ਬਪੁਰੈ ਮਰੀ ਵਹਿ ਹਜਾਗ। ਹਕਮਕਹਾਵਹਿ ਹਕੂਮਤ ਨਹੋਇ
ਦੁਨੀਆ ਕਾ ਦਿਵਾਨ ਫਿਰੈ ਮਸਤ ਲਾਇ। ਲੂਟੈ ਮੁਲਖ ਅੰਗ ਪਹਿਰੈ ਵਖਾਇ। ਦੇਜ ਕ
ਕੀ ਅਤਸ ਮਾਰੈ ਗੀ ਜਲਾਇ। ਗਰਬ ਸਿਉ ਨ ਦੇਖਿ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦਿਵਾਨੇ। ਹਮੇਸਾ ਨਰ
ਹੈ ਗੀ ਤੂੰ ਮੇਸੀ ਨ ਜਾਨੇ। ਉਠਾਵੇ ਸਭਾ ਤਿਸ ਲਗੈ ਨ ਬਾਗ। ਕਿਸਕੀ ਦੁਨੀਆ ਕਿਸਕੇ
ਪਰਿਬਾਗ। ਚੰਦੋਰ ਜਚਲਦਾ ਕਿਛ ਪਕੌਰ ਕਰਾਗ। ਕੀਚੈ ਨਹਿਰਸ ਬਹੁਤ ਦੁਨੀਆ ਕੇ
ਯਾਗ। ਸਗਮਿਦਾ ਨਹੋ ਕੁਛ ਨੇਕੀ ਕਮਾਇ। ਲਾਨਤ ਕਾਜ ਮਾ ਤੂ ਪਹਿਰੈ ਨ ਜਾਇ। ਗਠ
ਲਤ ਕਰੇ ਗੇਤ ਖਵੇਗੇ ਮਗ। ਬੇਟੀ ਵਬੇਟ ਕੋਲ ਹੋਗ ਨਸਾਗ। ਤੇ ਬਾਕੋ ਬਹੁਤ ਕੀਚੈ ਨ
ਜਗ। ਦੇਜ ਕਕੀ ਅਤਸ ਜਲਾਵੈ ਗੀ ਗੋਗ। ਮਸਾਇਕ ਪੈ ਕੀਬਰ ਕੇਤੇ ਸਾਹਿਖਾਨਾ ਨ
ਦੀ ਸੈਜੀ ਮੀ ਪਰਉ ਨੇਕੇ ਨਿਸਾਨਾ। ਚਲਤੇ ਕਬੂਤਰ ਜਨਾਵਰ ਕੀ ਛਾਉ। ਕਿਤੇ ਖਕ ਰੂਏ
ਕੋਈ ਪੂਛੈ ਨ ਲਊ। ਚਲੀ ਗੀ ਜਜੇ ਤੇ ਨਰਾ ਖਿਚੀ ਮਾਨ। ਦੇਖੋ ਰੇ ਕਾਭੂ ਹੋਤੇ ਪਰੇਸ
ਨਾ। ਨਾਦਾਨੀ ਨ ਦੁਨੀਆ ਛਾਨੀ ਮਕਾਮ। ਤੂੰ ਖੁਦ ਸਮਬੀਨੀ ਏਹੁ ਚਲ ਨ ਜਹਾਨ।
ਹਰ ਵਖਤ ਬੰਦੇ ਤੂੰ ਖਿਜਮਤ ਨਾਵਿਸਾਗ। ਮਸਤੀ ਵਗਠ ਲਤ ਸੇਬਾ ਜੀ ਨਹਾਗ।
ਤੇ ਬਾਨਕੀਤੀਆ ਕਰਦਿ ਮਾਗੁ ਨਹਾ। ਨਨਕ ਅੰਮੇਸੇ ਅਲਮਸੇ ਤੇਰੀ ਪਨਹਾ॥੧॥
ਜਦ ਏਹੁ ਨਸੀਹਤ ਨਾਮ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਨਿਸੁਟਾਇਆ

ਤੁਹ ਮੀਰ ਕਰੁਸੁ
ਨਹੋਇ ਗਇਆ
ਗਇਆ ਅਤੇ ਕ
ਜੀ ਮਦਨੀਆ ਵਿਚ
ਕੀਹ ਲੋਕੋ ਵੈਗਾ ਸ
ਵਿਰ ਮੇਨੁ ਭਾਜ
ਅਹੈ ਅਗੇਤ ਮੇਰਾ
ਸਾ ਮੇਨੁ ਕਿਛ ਮਲੂ
ਬਾਬ ਜੀ ਮੇਅਪਕ

ਲਤ ਨਸੁਟਕੇ ਹੋਰ
ਅਤੇ ਮੇਮ ਦਿਲੋ
ਓਸ ਹੋਸਿਤ ਜੀ ਮੇਅ
ਗਰਕਾ ਬਹਾਂ ਤੇ ਮੇਰ
ਹਿਬ ਕੀ ਦਰਗਾਹ
ਖੁਦਾਇ ਸਹੀ ਹੋਇ
ਫਲ ਸੁਤਾ ਪਿਆ
ਮਨ ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋ
ਮਸਲਾ ਸੁਟਕੇ ਬ

ਹੁਤਗੁਰਗਿਆਹ ਮੇਰੇਹਾਲਕਿਆਵਰਤਰਵਰਤੇਗਾ ਤਾਸੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਹੇ
 ਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਰੂਗਲਨਾਭ ਨੇਹੁਕਦੀਨਹੀਲਗਦਾ ਅਤੇਖੁਦਾਇਭੀਗਲੀ
 ਨਹੀਗੀਬ੍ਰਦਾ ਜਿਤਨਾਚਿਰਖੁਦਾਇਦੀਬੰਦਗੀਵਿਚਮੁਕਈਯਦਨਹੋਵੀਏਸੇ
 ਤਿਤਨਾਚਿਰਛੁਟਣਾਮੁਸਕਲਹੈ ਖਲਕਤਦੀਦੋਸਤੀ ਕਿਸੇਕਿਮਨਾਹੀਆਉ
 ਵੀਅਤੇਖਲਕਤਪਿਆਲੇ ਨਵਾਲੇਦੀਯਾਰਹੈ ਜਿਤਨਾਚਿਰਖੁਦੈਤਿਤਨਾ
 ਚਿਰਮਿਤ੍ਰਹੈ ਜਿਸਦਿਨਨਖਾਵੇਤਿਸਦਿਨਦੁਸਮਨਹੋਇਖੁਦੇਦੀਹੈ ਸੇਅੇਸਾਰ
 ਵਜਖਲਕਤਕਾਹੈ ਕਿਆਆਪਣਾਕਿਆਪਰਾਇਆ ਸਰਸੁਖਦੇਹੀਮਿਤ੍ਰ
 ਹੈਨਦੁਖਦਾਮਿਤ੍ਰਕੋਈਨਹੀਸੋਇਸੇਕਰਕੇਸੀਸਾਰਦੀਦੋਸਤੀ ਕਿਸੈਕਿਮਨਾ
 ਆਉਦੀਤਾਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਰੂਨੇਕਹਿਆਹੇਬਾਬਸੀਸਰਨਲਦੋਸਤੀ
 ਨਹੀਹੋਇਆਵਦੀਅਤੇਜੀਖੁਦਾਇਨਲਦੋਸਤੀਕਿਸਤਰਹੋਵੇਤਾਗੁਰੂਜੀਨੇ
 ਇਕਸਬਦਕਹਿਆ ਤਿਲੀਗੁਮਹਲਾ? ॥ਦੋਸਤੀਯਹੋਦੋਸਤੀ
 ਜਾਸਰੁਪਰਜਣੈ॥ਹੁਕਮਪਛਣੈਸਾਹਿਬਕਾਚਲੈਖਸਮੇਭਣੈ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ਦੋਸਤੀਤਪਰਜਣੀਅੇਜਗੁਰਚਰਨਪਖਾਲੇਹੋਇਨਿਮਣੀਆਵੈਖਸਮੈ
 ਦੁਆਰੈਤਾਰਿਵੈਸਮਾਲੈ॥੧॥ਜੇਰਨਲਗੈਦੋਸਤੀਕਲੁਖਗਈ॥ਤਨਨਕਦੇ
 ਖਦਿਆਹੀਸਤਿਗੁਰਕੇਚਰਨੀਆਇਪਈ॥੨॥੧॥ ਜਦਹੋਸਬਦ
 ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਤਪਤਸਾਹਸਬਦਸੁਣਕੇਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਤੇਫਹਿਪਾਇਆ॥
 ਅਤੇਕਹਿਓਸਹੇਗੁਰੂਜੀਜਿਉਤੁਸੀਫਰਮਾਵੈਹੋਤਿਉਹੀਕਰੰਗਾ ਤੁਗੁਰੂਜੀ
 ਨੇਹੁਕਮਕੀਤਾਜਿਤਨੇਤੇਰੀਪਤਸਾਹੀਵਿਚਬੰਦੀਵਨਹੋਗੇਹੈਨਸੇਸਰਬਹੀਖ
 ਲਾਸਕਰਦੇਹੁਤਤੇਹਾਦੁਹੀਜਹਾਨੀਭਲਾਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇਅਗੇਅਜੋਤੇਲੈਕੇਗਾ
 ਹੀਬਾਦੀਗੁਖਿਆਕਰਨੀਤੈਨੁਖੁਦਾਇਦੇਰਾਹਦੀਖਬਰਹੋਜਾਵੇਗੀਤਪਤਸਾਹ
 ਨੇਜੋਬੰਦੀਵਨਪਤਸਾਹੀਵਿਚਹੈਸਨਸਰੁਖਲਾਸੀਕਰਦਿਤੇਅਰਉਨਦਾਜੋਕੁ
 ਛਜਬਤਕੀਤਹੋਇਆਸੀਸਰਉਨਨੁਦਿਵਾਇਦਿਤੁਪਤਸਾਹਦੇਘਰੋਉਨ
 ਨੁਇਜਤਦੇਕੋਤੇਰਦਿਤੇ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਹੇਪਤਸਾਹ ਅਜਤੇਅਗੇਤੁਕਿਸੇ
 ਗਰੀਬਪਰਜੁਲਮਨਹੀਕਰਨ ਤਾਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਰੂਲਗਾਖੁਦਾਇਦੀਬੰ
 ਦਗੀਕਰਨ ਜਹਾਧਕਉਸਕੀਪਤਸਾਹੀਸੀਤਹਾਲੀਗਰਲਗਾਏਗਏਸਤੁ
 ਗਰੀਬਗੁਰਬਾਗੁਮਕੀਪਤਿਸਾਹਤਕਾਬਾਬਾਜੀਕੋਧੰਨਧੰਨਕਰਨੇਲਗਾ
 ਸਰਬਬਾਈਚੈਨਵਰਤਗਿਆ ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕਾਸਦਕਾ ਅਤੇਪਤਸਾਹਗੁ

ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕਾਮੁਹੀਦਹੋਇਆ ਤੇ ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੇ ਪਰਮੇਸਰਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਾ ਉਪ
ਦੇਸਦੀਆ ਹੇਹਮੀਦਕਾਭੂਸੁਲਤਾਨਆਏ ਸੰਤਦੀਸੇਵਾਕਰਿਆਕਰੇ ਹਰਇ
ਕਜੀਅਵਿਚਪਰਮੇਸਰਨੂੰ ਹਜਰਨਜਰਜਾਇਆਂਕਰੇ ਜਿਥੇਕਿਥੇਪਰਮੇਸਰ
ਬਿਆਪਕਹੈ ਹੇਪਾਤਸਾਹਜੋਪਰਮੇਸਰਦੀਤਰਫਹੋਏਹੈਨ ਅਤੇਖੁਦਾਇਦੀਬੰ
ਦਗੀਕਰਦੇਹੈਨ ਜੋਤਿਨਾਦੇਕੀਮਖੁਦਾਇਆਪਰਸਕਰਦਾਹੈ ਅਤੇਤੇਰੇਉਪਰ
ਖੁਦਾਇਦੀਮੇਹਰਹੋਈਹੈ ਜਦਪਰਮੇਸਰਦੀਮਿਹਰਹੋਈਹੈਤਾਪਰਮੇਸਰਦੇਪਿ
ਆਹੇਸੰਤਦਾਦਰਸਨਹੋਦਾਹੈ ਜਦਸੰਤਕਾਦਰਸਨਹੋਇਆਤੋਜਾਣੇਸਭਕਾਰ
ਜਰਾਸਹੋਏ ਹੇਪਾਤਸਾਹਤੇਰੇਪਰਸਾਫੀਭੀਮਿਹਰਹੋਈਹੈ ਨਹੀਤਾਂਉਸਵਤ੍ਰੇਕਾ
ਰੂਦੀਤਰਾਂਤ੍ਰੀਭੀਹਲਾਕਹੋਇਜਾਵੇਪਰਤੈਨੇਤੁਰਤਹੀਪਰਮੇਸਰਨੂੰਚਿਤਾਰਿਆ
ਹੈ ਅਰਖੁਦਾਇਦੀਤਰਫਤ੍ਰੀਆਇਆਹੈ ਤਹਮੀਦਕਾਭੂਨੇਕਹਿਆਹੈਮਹਾਰਾ
ਜਤਸਾਬਡੀਮਿਹਰਕੀਤੀਹੈ ਮੇਰੇਉਪਰਮੇਨ੍ਹਿਰੁਨ੍ਹੇਜਾਵੇਨੂੰ ਬੰਨੇਲਾਇਆਹੈਤੁਸ

ਮੇਨ੍ਹਿਦੋਜਕਦੀਅ
ਹੈਪਾਤਸਾਹਨੇਸੀਗੁ
ਤਸਲੀਅਤਕੀਤੀ
ਕਹਾਹੇਕਾਰੁਤੇਰਾਖ
ਅਬਹਮਚਲਦੇ
ਹਾਹੇਗੁਰੂਜੀਫੇਰ
ਬਹੋਵੇਗਾਤਾਗੁਰੂ
ਉਦਿਦਰਦਿਲਮੇਰਾ
ਮਤਜਾਈਓਪਤਸਾ

ਗਨਤੇਬਚਾਇਆ
ਰੂਜੀਦੇਅਗੇਸਤ
ਆਂਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇ
ਦਾਇਭੁਲਾਕਰੇ।
ਹਾਂਹਮੀਦਕਾਭੂਨੇਕ
ਆਪਕਦੀਦਰਕ
ਜੀਨੇਕਹਾਹੇਪਤਸਾ
ਖੀਓਦੇਖਣਭੁਲ
ਗੁਰੂਜੀਕੀਕਦ

ਮੀਲਗਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਤਸਾਹਪਰਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਏ ਭਾਈਬਾਲਾਅਤੇਮ
ਰਦਾਨੇਸਹਿਤਗੁਰੂਉਬੋਚਲਦੇਹੋਏ ਕਿਸੀਅਸਥਾਨਮੇਜਾਇਬੈਠੇਵਹਕੇਲੋਕ
ਗੁਰੂਜੀਕਾਦਰਸਨਕਰਕੇਬਾਬੇਜੀਦੇਸਿਖਹੋਏ ਸਾਧਸੰਗਤਇਕਠੇਹੋਏਬੈ
ਠਨਇਕਾਦਿਨ ਬਹੁਤਸੰਗਤਇਕਠੀਹੋਈਸਬਦਕਾਉਚਾਰਕਰਤੇਕਰਤੇਇ
ਕਸਿਖਨੇਹਬਜੇਰੂਕੇਅਰਜਕੀਤੀਹੋਕਰਤਪੁਰਖਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਆਪਕੀ
ਮਿਹਰਹੋਇਤਾਸੰਤਦੇਮਹਾਤਮਦੀਸੰਤਦੇਦਰਸਨਕਾਫਲਸੁਨਵੀਏ।
ਸੰਤਦੀਸੇਵਾਕੀਏਕਾਫਲਕਹੀਏ ਅਸਾਜੀਵਾਦੀਕਾਲਿਆਨਕਰੀਏ॥੧॥

॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸੰਤ ਸੇਵਾਕੇ ਫਲਗੀ ਸਾਧਸੰਗਤ ਨਲ ਹੋਈ ॥
 ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣੇ ਸਾਧਸੰਗਤ ਜੀ ਸੰਤਾਦ ਮਹਾਤਮ ਸਾਧ ਤੇ ਕਹਿਅ
 ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਪਰ ਬੋਲ ਜੈਸਾ ਕਹਿਤ ਹੋਤੁ ਮਾਪੇ ਹੀ ਸਮਝ ਲੇਵੇ ਜੀ ਤਾ ਸੰਗਤ
 ਹਬ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਾ ਸਤ ਬਚਨ ਗੁਰੂਜੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਏਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
 ਸ੍ਰੀਗੰਗਾ ਕੇ ਕਨਾਰੇ ਪਰ ਕਿਸੀ ਗਾਮੇ ਰਹਿਦਾ ਸੀ ਉਥੇ ਇਕ ਠਾਕਰ ਦੁਆ
 ਰਾ ਹੋਸੀ ਦੁਹਾਂ ਅਨਿਤ ਸੰਤਾਦਾ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੈ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਦੁਹਾਂ ਸੇਵਾ ਹੋ
 ਦੀ ਰਹਿਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਿਵਹਾਰ ਕਰੇ ਚਮੜਾ ਖਰੀਦੇ ਵੇਚਣੇ ਕ
 ਫਾਲਾਂ ਸਿੰਗੜੇ ਬਨਵਾਇਕੇ ਬੇਚੈ ਏਹੁ ਵਿਹਾਰ ਕਰੇ ਮਾਂਸ ਸੁਰਾਪਾਨ ਖਾਵੇ ਪੀਵੇ
 ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਾ ਠਿਕਾਣਾ ਉਸ ਠਾਕਰ ਮੰਦਰ ਕੇ ਪਾਸ ਥਾ ਆਵੇ ਜਾਂਦੇ ਸੰਤ
 ਦਾ ਦਰਸਨ ਉਸ ਕੋ ਹੋਇਆ ਕਰੈ ਸੰਤ ਸਾਧ ਠਾਕਰ ਦੁਆਰੇ ਭੁਜਨ ਕਰਨੇ ਨੂੰ ਜਾ
 ਵੈ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਉਨ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਮੈ ਭਾਵੁ ਭਗਤੀ ਭੀ ਨਹੀ ਸੀ ॥
 ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਕੀ ਆਰਥ ਲਾਗੂ ਜਰਗਈ ਇਕ ਦਿਨ ਧਰਮ ਰਾਜ ਕਾ ਧੁਕ
 ਮ ਭਾਇਆ ਉਸ ਪਾਪੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਲੈ ਆਵੈ ਉਸ ਕੇ ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਭੁਏ ਹੈ ਉਸ ਕੋ
 ਮਾਨੁਖ ਜਨਮ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਕੋ ਸਿਮਰਨ ਕੇ ਦੀਆ ਥਾ ਉਸ ਨੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਮੈ ਬਿਤਾਇ
 ਆਹੈ ਧਰਮ ਰਾਜ ਕੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇਕੇ ਜਮ ਦੂਤ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਪਕੜ ਕਰ
 ਲੇ ਗਏ ਮਾਰ ਦੇ ਘਸੀਦ ਦੇ ਹਾਥ ਹੋ ਬੰਨ੍ਹੀ ਪਾਂਵ ਬੋਝੀ ਆਪਾਇਕੇ ਜਾਇ ਹਜਰ ਕੀ
 ਆ ਧਰਮ ਰਾਜ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਇਸ ਪਾਪੀ ਕੋ ਕੁੰਭੀ ਨਰਕ ਮੈ ਪਾਂਵੈ ਉਸ ਨਰਕ
 ਕਾ ਮੁਖ ਘੜੇ ਕੇ ਗਲੇ ਜੈਸਾ ਹੈ ਬਿਸਥਾਰ ਉਸ ਕਾ ਕਈ ਲਾਖ ਜੋ ਜਨ ਕਾ ਹੈ ਜਮ ਦੂਤ
 ਉਸ ਨਰਕ ਮੈ ਪਾਂਵੈ ਆਤਮੇ ਸੀ ਅਵਾਜ ਹੋਈ ਜਿਉ ਖੁਹੇ ਮੈ ਪਥਰ ਸੁਣੇ ਤੇ ਅਵਾ
 ਜ ਆਵਦੀ ਹੈ ਬਡੀ ਦੁਰਗੰਧ ਸਤ੍ਰਿਹਾਨ ਕਾ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਬਡੀ ਜਲਨ ਕਰਕੇ ਦੁ
 ਹਾਂ ਕੇ ਜੀਵ ਪੁਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸੇ ਜਬ ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਉਸ ਨਰਕ ਮੈ ਪਾਂਵੇ ਤੇ ਨਰਕ ਸੀ
 ਤਲ ਹੋਇ ਗਾਇਆ ਨਰਕੀ ਜੀਵ ਸਾਂਤੀ ਹੋ ਗਏ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾ
 ਗੇ ਜੀਵ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨ ਤੇ ਰਹਿ ਗਏ ਤਾਂ ਧਰਮ ਰਾਜ ਨੇ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਕੋ ਕਹਾ ਭਾਈ
 ਦੁਹਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਾਪੀ ਥਾ ਕਿ ਕੋਈ ਸੰਤ ਸਾਧ ਸੀ ਉਸ ਕੋ ਪਉਣੇ ਕਰਨ ਨਰਕ ਸੀ
 ਤਲ ਭਾਇਆ ਹੈ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਜਮ ਦੂਤ ਨੂੰ ਪੁਛਾ ਉਨੇ ਨੇ ਕਹਾ ਦੁਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਥ
 ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਪਰ ਧਰਮ ਗ੍ਰਹਣ ਕੀਆ
 ਥਾ ਮਾਂਸ ਅਹਾਰੀ ਸੁਰਾਪਾਨੀ ਥਾ ਉਸੀ ਕੋ ਆਪ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸੇ ਪਕੜ ਕੇ ਨਰਕ ਮੈ ਪ

ਇਸਦੇ ਆਗਿਆ ਭਈ ਇਸਕੇ ਕਰਮ ਦੇਖ ਕੌਨ ਸੁਭਕਰਮ ਇਸਪਾਸੋਂ ਭਈ
 ਅਧੇ ਉਸਕ ਕਰਮ ਦੇਖ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਮੈਂ ਜਿਭਾ ਕੇ ਦਰਸਨ ਹੋਤੇ ਰਹੇ ਪੂਰਨ ਸੰਤ
 ਕੇ ਦਰਸਨ ਕ ਪ੍ਰਤਪ ਉਨ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਧੂੜ ਉਡ ਕਰ ਇਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਪਰ ਪੜਦੀ ਰ
 ਹੀ ਪੈ ਇਸਕਰ ਕੇ ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਣਟਾ ਸਰੀਰ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਤਾਧਰਮ ਰਾਜ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਉ
 ਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੋ ਨਰ ਕਤੇ ਨਿਕਾਲੇ ਦੂਤ ਨੇ ਕਹਾ ਆਓ ਭਾਈ ਅਸਾ ਤ੍ਰੈਨੁ ਭੁਲ ਕੇ ਇ
 ਬੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਕਹਾ ਇਨ ਸਭੁ ਜੀਵ ਕੋ ਨਿਕਾਲੇ ਗੇ ਤਬ ਮੈ ਈਹ ਤੇਜ
 ਕਲਾਗਾ ਦੂਤ ਨੇ ਰਾਜਾ ਸੇਕਹਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੀ ਬਾਰਤਾ ਤਉ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸਭੁ ਜੀ
 ਵ ਕੋ ਨਿਕਾਲੇ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਆਗਾਯਾ ਸੇ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੋ ਸਰਬ ਜੀਵ
 ਸਮੇਤ ਨਿਕਾਲ ਕੇ ਮਾਤੁਲੇ ਕਮੇ ਭੇਜ ਦੀਆ ਨਰਕ ਖਾਲੀ ਕੀਆ ਅਹਉ ਸਬ੍ਰਹ
 ਮਣ ਕੋ ਸਚ ਖੰਡ ਕੇ ਦਰਬਾਰ ਮੈ ਸੰਤ ਕੇ ਸੰਗ ਮੈ ਭੇਜ ਦੀਆ ਦੁਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਕੁਰ ਜੀ ਕੇ
 ਧਜੂਰ ਸੰਤ ਸੰਗਤ ਮੈ ਭੇਜ ਦੀਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸੋਟੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਏਹ ਸੰਤ
 ਕੇ ਸੰਗ ਕ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਏਹ ਸਾਖੀ ਸੁਣ ਕੇ ਉਨ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤੁੰ ਕਰੀ
 ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਰੂਪ ਹੋ ਪਰਮੇਸਰ ਮੈ ਤੁਮ ਰੋਮੈ ਭੇਦ ਨਹੀ

॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸਬਦ ਕੇ ਪ੍ਰਬਾਇ ਹੋਈ ਸ੍ਰੀ ਤਾ ਸੋ ॥

ਸਬਦ ਰਗ ਮਾਰੂ ਮੈ ॥ ਸੋਹ ਨੀ ਮੋਹਿ ਲੀਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ॥ ਲੋਗੁ ਵਿਆਪੀ ਬ੍ਰਹਮੰਦੁ ਨੀ
 ਆਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰ ਕੈ ਸੀਰੀ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਸਗਲ ਲੈ ਛੁਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਭਉ
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾਇ ਅਲੀਆ ॥ ਜੀਅ ਜੀਤੁ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਪ ਲੀਆ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੈ
 ਸ੍ਰਮ ਕਰ ਗਾਡੀ ਗਡੁ ਹੈ ॥ ਏਕੈ ਸੁਪਨੈ ਦਾ ਮੁਨ ਛੁਡੁ ਹੈ ॥ ਰਾਜ ਕਮਾਇ ਕਰੀ ਜੀ ਨਿ
 ਬੈਲੀ ਤਕੇ ਸੰਗ ਨ ਚੰਚਲ ਚਲੀਆ ॥ ੩ ॥ ਏਕੈ ਪ੍ਰਣ ਪਿੰਡ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ॥ ਏਕ ਸੰ
 ਚੀਤ ਜਬਾ ਪੁਮਹਿਤਾਰੀ ॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭ੍ਰਾਤ ਤੇ ਗੁਰ ਜੀ ਤਕੇ ਨਿਕਟ ਨ ਹੋਈ ਖਲੀਆ
 ੪ ॥ ਹੋਇ ਅਉਧੂਤ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਤ੍ਰੀ ਮ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਪੰਡਿਤ ਬੀਚਰੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮਨੀ ਮ
 ਸਾਣੀ ਬਨ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ਉਠਤਿ ਨ ਕੇ ਲਾਗੀ ਪਲੀਆ ॥ ੫ ॥ ਕਾਟੇ ਬੰਧਨ ਰਾਕੁਰ ਜ
 ਨ ਕੇ ॥ ਧਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਸਿਓ ਜੀਅ ਤਕੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ
 ਸਨਕ ਨਦਰ ਨਿਹਲੀਆ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰ ਸਭ ਸੰਗਤ ਬੈਠੀ ਸੀ
 ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਏਕ ਖੜੀ ਸੀ ਚਾਰ ਕਰੋੜ ਰੂਪਾ ਜਮਾ ਰਖ ਦਾਸੀ ਦੇਵ ਕਿਸਕੇ
 ਨਹੀ ਸੀ ਸਨ ਬੰਧੀ ਉਸਕੇ ਵਿਰਵੇ ਬੇ ਕਿਸੀ ਧਰਮ ਕੇ ਰਾਹ ਪਰਭੀ ਨਹੀ ਲਗਾਵ
 ਦਾਸੀ ਕਿਸੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਕਿਸੀ ਸੰਤ ਸੰਗਤ ਕੇ ਅਰਬ ਭੀ ਨਹੀ ਲਗਾਵ ਦਾਸੀ ਇ

ਕਾਇਨ ਉਸ ਧਨੀ ਨੇ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਬਡੇ ਬੁੱਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਆ ਹਬ ਜੇਕਰ ਅਰਦ
 ਸਕੀਤੀ ਸਦੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਕਲਿਆਣ ਕਿਸਤਰ ਹੋਵੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
 ਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਹੋਰੇ ਜੈਸਾ ਇਕ ਪਦਾਰਥ ਫੁਲਾਸੀ ਜੋ ਸੀਕਟ ਉਸ ਰੋਗਿਆਸੀ
 ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਸੁਣਾਵ ਦੇਹਾਂ ਤੂੰ ਸੁਣ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥ ਉਸ ਪਾਸ ਪੈਸੀ ਉਸ ਦੇ ਨਤਰੇ
 ਉਪਰ ਬੈਠ ਰਹੇ ਵਿਸਾਹੁ ਕਿਸੀ ਕਾ ਕਰੇ ਨਹੀ ਦੇਵੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਹੀ ਆਪਣੀ ਖਾਵੇ
 ਨਹੀ ਥਾ ਸੀਕਟ ਸਹਰ ਪਦਾਰਥ ਕੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦਿਆ ਉਸ ਦੀ ਅਰੁ ਲਗੁਜ
 ਰੀ ਆਗਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਹੋਈ ਅਮਕੇ ਅਸ ਬਨਤੇ ਉਸ ਮਾਇਆ ਧਰੀ ਕਉ
 ਪਕੜ ਲੇ ਆਵੇ ਉਨ ਜਮਦੂਤ ਨੇ ਉਸ ਕੋ ਕੇਸ ਤੇ ਆਇ ਪਕੜਿਆ ਧਰਤੀ ਸੇ ਪਟ
 ਕਾਇਆ ਤਾਂ ਗਿਰੂ ਤੇ ਹੁਏ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹਾਇ ਹਾਇ ਤੁਮ ਕੋ ਨਹੋ ਹਮ ਨਮਕ ਸਬ
 ਦ ਉਸ ਕੇ ਮੁਖ ਤੇ ਭੀ ਨ ਨਿਕਲਿਆ ਮਾਰਨੇ ਲਗੇ ਜਮਦੂਤ ਤੇ ਕਹਾ ਹਮ ਧਰਮ ਰਸ
 ਕੇ ਦੂਤ ਪੈ ਤੇਰੇ ਕੋ ਜਮ ਪੁਰੀ ਮੇਲੇ ਚਲੈ ਗੇ ਮਾਇਆ ਧਰੀ ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਮੇਰੀ ਬਤ ਤੋ
 ਸੁਣ ਲੇਵੋ ਦੂਤ ਨੇ ਕਹਾ ਕਹੁ ਕਿਆ ਕਹਿਤਾ ਪੈ ਮਾਇਆ ਧਰੀ ਨੇ ਕਹਾ ਜਿਤਨ ਪਦ
 ਰਥ ਪੈ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਉਸ ਕਾ ਏਕ ਹਿਸਾ ਲੇਵੋ ਮੈਨੂੰ ਛੋਡੁ ਜਾਵੇ ਦੂਤ ਨੇ ਉਸ ਕੋ ਬਹੁਤ ਮ
 ਰਮਾ ਗੀ ਘਸੀਟ ਕੇ ਉਸ ਕੋ ਘਰ ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੀਆ ਧਨੀ ਨੇ ਕਹਾ ਆਧਾਨ ਤੁਮ ਲੇ
 ਜਾਵੇ ਅਰਮੁੜ ਕੋ ਛੋਡੁ ਜਾਵੇ ਦੂਤ ਨੇ ਉਸ ਤੇ ਭੀ ਅਧਕ ਮਾਰਿਆ ਅਰਕਾ ਹਮ ਤੇ
 ਰੇ ਕੋ ਗੀ ਲੇ ਜਾਵੈ ਗੇ ਫੇਰ ਧਨੀ ਨੇ ਕਹਾ ਤੀਨ ਹਿਸੇ ਤੁਮ ਲੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਕੋ ਛੋਡੁ ਦੇਓ
 ਦੂਤ ਹੋਰ ਅਧਕ ਮਾਰ ਕੀਨੀ ਕਹਾ ਤੁਸੁ ਕੋ ਨਹੀ ਛੋਡੁ ਨੇ ਕੇ ਧਨ ਹਮ ਨਹੀ ਲੈਤੇ ਫੇ
 ਰ ਧਨੀ ਕਹਾ ਸੁਭ ਦੋਲਤ ਲੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਕੋ ਮਤ ਲੇ ਜਾਵੇ ਦੂਤ ਨੇ ਕਹਾ ਰੋਬੇ ਧੇ ਇਸ
 ਲਖ ਮੀ ਸਾਥ ਤੇ ਹਮਾਰ ਕਾਮ ਕੁਛ ਨਹੀ ਅਰ ਸਾਹੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਾ ਰਜ ਭੀ ਹਮਾਰੇ
 ਕਿਸੇ ਕਾਮ ਨਹੀ ਹਮਾਰ ਤੇ ਤੇਰੇ ਕੋ ਪਕੜ ਲੇ ਜਾਨੇ ਕਾ ਕਾਮ ਪੈ ਤੁਧਨੀ ਨੇ ਕਹਾ ਸੁਨੇ
 ਪਰ ਮੇਸਰ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਲਖ ਮੀ ਸਾਥ ਦੋਰਾ ਬਤ ਕਰ ਲੇਨੇ ਦੇਵੋ ਪੀਛੇ ਲੇਜ
 ਵੇ ਦੂਤ ਨੇ ਉਸ ਧਨ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਪੜਾ ਕੀਆ ਧਨੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇਲ ਛਮੀ ਤੁਸੁ ਕੋ
 ਮੈਨੇ ਅਤ ਸਨੇਹ ਸੇਰਾ ਖਤਰਾ ਕਿਸੀ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਕਾਮ ਆਵੇਗੀ ਸੇ ਮੇਰੀ ਸਹਾ
 ਇਤਾ ਕਰ ਮੈਨੇ ਤੁਸੁ ਕੋ ਬਡੀ ਪਿਆਰੀ ਕਰ ਜਾਨਦਾ ਬਾ ਖਰਚ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ
 ਨਿਖੁਟੇ ਨਹੀ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਰਖਵਾਲੀ ਕਰਦੇ ਇਸ ਦੇ ਹੀ ਕੋਭੀ ਸੁਕਾਇਆ ਦਿਨ ਰਾ
 ਤ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਹੀ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਰਜ ਕੇ ਖਾਧ ਪੇਧ ਭੀ ਨਹੀ ਅੰਤ ਕੇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਛੋਡੁ
 ਦੇਗੀ ਜਿਤਨ ਚਿਰ ਮੈਂ ਜੀਵਿਆ ਤੇਰੇ ਅਰਥ ਹੀ ਦੇਹ ਸੁਕਾਈ ਸੁਭ ਦੁਤ ਤੇ

ਸ਼੍ਰੋਤ੍ਰਿਅਸੀ ਕਰਕੇ ਰਖਦਾ ਰਿਹਾ ਤੇ ਹੋਰ ਗੁਣ ਤੇ ਸਭ ਹੋਰ ਚਰਕਦਮ ਮੇਰੇ ਸ
 ਥ ਪਹੁੰਚਾਵਣ ਤੇਰਲ ਮੇਰੇ ਕੋ ਛੁਡਾਇ ਨਹੀ ਸਕਤੀ ਇਹ ਬਾਰਤ ਸੁਣ ਲਛੁ
 ਮੀ ਬੋਲੀ ਹੇ ਪਾਪੀ ਜਿਸਤਰਾਂ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਖੋਦਕੇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਤੈਨੇ ਗਾਡਿਆ ਹੈ ਤਿ
 ਸੀਤਰਾਂ ਮੈਂ ਤੁਸ਼ਕੇ ਨਰਕ ਮੇ ਪਾਵੇਗੀ ਹੇ ਦੁਸਟ ਤੈਨੇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਕਿਸੀ ਮਿਤਰ ਕੇ
 ਅਰਥ ਨ ਕਿਸੀ ਤੀਰਥ ਯਾਤ੍ਰਾ ਮੈ ਨ ਕਿਸੀ ਸਿਤ ਸੇਵਾ ਮੈ ਨ ਕੋਈ ਖੁਹ ਬਣ
 ਲੀ ਤਾਲਾਵ ਬਾਗ ਬਨਾਇਆ ਹੈ ਨ ਕਿਸੀ ਅਤਿ ਬੜੇ ਸੀਤ ਧੂਮ ਨਿਵਾਰਣ ਕ
 ਰਨੇ ਕੋ ਬਸਤ੍ਰ ਬਨਾਇ ਦੀਏ ਕਿਸੀ ਧਰਮ ਕੇ ਮਾਰਗ ਮੈਂ ਮੁਸ਼ਕੇ ਨਹੀ ਖਰਚ ਕੀ
 ਆ ਤੈਨੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨਹੀ ਕੀਆ ਕਿਸੀ ਸਨਬੰਧੀ ਕੋ ਮੇਰੇ ਕਰਕੇ ਸੁਖ ਦਿਤ
 ਨਹੀ ਨ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਜਸ ਕੀ ਨੀ ਸੁਣਿਆ ਮੁਖੇ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਭੀ ਨਹੀ ਲੀਆ
 ਹੇ ਪਾਪੀ ਮੇਰੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਤੈਨੇ ਮਨ ਭਾਵ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਭੀ ਨਹੀ ਖਾਧੇ ਪੀਤੇ ਪਹਿਨੇ
 ਇਸ ਜੀਅ ਜੈਸਾ ਪਰਾਹੁਣ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਇਸ ਕੋ ਭੀ ਤੂਤਰ ਸਾਵਦਾਰਿਹਾ ਹੈ
 ਹੇ ਅਭਾਗੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਮੇਰੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਕੋਈ ਸੁਭ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਕਿਸੀ ਧੀ
 ਆਂ ਭੈਣ ਕੇ ਅਰਥ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ ਭੀ ਜੋਭਾਲੇਤਾ ਤੋਂ ਭੀ ਆਜ ਕੇ
 ਦਿਨ ਬਾਜੀ ਕੇ ਬਜਤੇ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਪਾਸ ਮੈਂ ਤੁਸ਼ਕੇ ਲੇਜਾਤੀ ਬੈਕੁੰਠ ਬਾਸੀ ਤੁ
 ਸ਼ਕੋਂ ਕਰਦੀ ਸੁਣਹੇ ਪਾਪੀ ਦਈ ਕੇ ਮਾਰੇ ਇਸ ਆਪਣੇ ਮਨ ਕੋ ਭੀ ਸੁਖੀ ਨਹੀ ਕੀ
 ਆ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕਰਕੇ ਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕੋ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਦੇ ਸਾਕਿਆ ਹੇ ਪਾਪੀ ਜਿ
 ਸਾਜਿਸ ਜੂਨਾ ਮੈਂ ਤੂ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਦਲਿਵੀ ਹੀ ਰਹਾ ਕਰੇਗਾ ਓਹ ਧਨੀ ਜੈਸਾ ਸੀ ਤੈ
 ਸਾਚੁ ਪਕਰਾ ਗਿਆ ਜਮਗਣ ਉਸ ਕੋ ਮਾਰਤੇ ਪੀਟਤੇ ਧਰਮ ਰਾਜ ਕੇ ਪਾਸ ਲੇਗਾ
 ਏ ਧਰਮ ਰਾਜ ਨੇ ਉਸ ਕੋ ਅੰਧ ਘੋਰ ਨਰਕ ਮੈਂ ਸੁਟਾਇ ਦਿਤਾ ਏਹ ਬਾਰਤ ਸੁਣਕੇ
 ਬਡਾ ਭੈ ਭੀ ਤੋਹੇਇਆ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਧ
 ਰਮ ਸਾਲ ਬਨਾਇ ਕਰ ਆਏ ਸਿਤਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਭੁਖੇ ਕਉ ਅੰਨ ਨੀਗੇ ਕੋ ਕਪੜ
 ਦੇਹ ਮਿਠਾ ਬੋਲਿਆ ਕਰ ਅਭਮਾਨ ਕਰੀ ਨਹੀ ਨਿਮ੍ਹੇ ਹੋਇ ਕਰ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਗੋਬਿੰ
 ਦ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਹੁ ਭੀ ਸੁਨਹੁ ਭੀ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਜਿਲਾਭੁ ਹੋਵੇ ਤਿਸ ਕਾ
 ਦਸਵਾਹਿਸਾ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਮਿ ਤ ਦੇਣਾ ਤੇਰੀ ਕਾਲਿਆਣ ਹੋਇਗੀ ਏਹ ਮਾਇ
 ਆ ਮੋਹਨੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਕੋ ਮੇਰੀ ਜਥ ਕੇ ਸੀਚੀ ਹੈ ਤਿਸ ਦੇ ਅੰਤ ਨੁਸਰਾਇ ਕਨ
 ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਏਹ ਛਲ ਰੂਪ ਹੈ ਜੀਅ ਜੀਤ ਕੀ ਪਾਲਨ ਭੀ ਇਸੀ ਕਰਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਕੋ
 ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਜਾਣਕੇ ਮੋਹਨ ਕਰੇ ਪਰਮੇਸਰ ਅਰਥ ਖਰਚੇ ਤੋਂ ਹੀ ਭੁਲੀ ਹੈ।

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਬਧਿਆਤ੍ਰਦੇਪਰਬਾਇ॥

ਗੁਰੂਜੀ ਸਮੁੰਦਰ ਕੇ ਕਨਰੇ ਪੁਰ ਬੈਠੇ ਬੇ ਮਰਦਾਨ ਸਬਦ ਗਾਵਦਾ ਸੀ ਦੂਰ ਪਰੇ
ਇਕ ਮਿਰਤਕ ਪੜ੍ਹਾ ਬਾ ਇਕ ਬਧਿਆਤ੍ਰ ਕੁਖ ਆਇਆ ਉਸ ਮਿਰਤਕ ਕੋ ਸੁੰ
ਘ ਕਰ ਚਲਦਾ ਹਿਰ ਰਸਤੇ ਵਿਚੋਂ ਫੇਰ ਮੁੜਿਆ ਮਿਰਤਕ ਕੇ ਹਾਥ ਪਾਂਦ੍ਰ ਸੁੰਘ ਕੇ
ਰਚਲਾ ਗਿਆ ਫੇਰ ਮੁੜ ਕੇ ਰਿਦਾ ਮਸਤਕ ਸੁੰਘ ਕੇ ਮੁੜਾ ਗਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿ
ਆ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹ ਬਧਿਆਤ੍ਰ ਕੁਖ ਮਿਰਤਕ ਸੁੰਘ ਕੇ ਉਠਾ ਗਿਆ ਏ ਸੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਸਰਬ ਸਾਮਰਥਨੇ ਉਸ ਬਧਿਆਤ੍ਰ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਕੇ ਪੁਛਾ ਤੂੰ ਖੁਧਿਆਰ ਬੀ
ਹੈ ਮਿਰਤਕ ਕੋ ਸੁੰਘ ਕੇ ਛੋੜ ਚਲਿਆ ਏ ਬਧਿਆਤ੍ਰ ਕਹਾ ਆਪ ਕੇ ਦਰਸਨ
ਕਾ ਪਰਤ ਪੁੱਜੇ ਰਿਦਾ ਸੁਧ ਹੋਇਆ ਏ ਮੇ ਇਸ ਕੇ ਸਭ ਅੰਗ ਸੁੰਘੇ ਏ ਸੋ ਕਿ
ਸੇ ਅੰਗ ਵਿਚੋਂ ਸੁਭ ਵਾਸਨਾਂ ਨਹੀ ਆਈ ਸੀਤ ਗੁਰਾ ਅਗੇ ਮਥਾ ਇਸ ਕਾ ਨਹੀ
ਨਿਵਿਆ ਰਸਨਾ ਕਰ ਪਰ ਮੇ ਸਰਕਾ ਜਸ ਨਹੀ ਕਹਾ ਸ੍ਰਵਨ ਕਰ ਸੁਣਿਆ ਨ
ਹੀ ਹਥਾ ਕਰ ਕਿਸੇ ਸੀਤ ਕੀ ਗੁਰਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀ ਕਰੀ ਰਿਦੇ ਕਰ ਪਰ ਉਪਕਾਰ
ਕਿਸੀ ਕਾ ਭੁਲ ਨਹੀ ਚਿਤਾਇਆ ਪੈਰਾ ਕਰ ਤੁਰ ਕੇ ਕੁਗਵਤ ਮੰਦਿਰ ਸੀਤ ਦੁਆ
ਰੇ ਟੁਰ ਕੇ ਨਹੀ ਗਾਇਆ ਇਸ ਕੇ ਮਾਸ ਖਾਏ ਕਰ ਮੇ ਅਧੋਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਾ
ਇਸੀ ਕਰ ਕੁਖ ਕੇ ਧੋਖੇ ਮਰਨ ਹਛਾਏ ਇਹ ਮਾਂਸ ਖਾਣਾ ਹਛਾ ਨਹੀ ਚਹੁ ਬ
ਧਿਆਤ੍ਰ ਕੀ ਉਸ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਕਾਲਿਆਣ ਹੋਇ ਗਈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹੈ ਮਰ
ਦਾਨ ਜੇ ਸਤ ਸੰਗ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਦੇਹ ਧਾਰ ਕੇ ਸੋ ਨਿਸਫਲ ਚੈਨ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਭ
ਗਵੇਤ ਨੇ ਦਿਤੀ ਹੈ ਸੇ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਵਾਸਤੇ ਤੇ ਸਤ ਸੰਗ ਕਰਨੇ ਕੋ ਨਾਮ ਜਪਨੇ ਕੋ
ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਕੀਏ ਤੇ ਦੇਹੀ ਸੁਫਲ ਹੋਈ ਹੈ ਸਤ ਸੰਗ ਕਰ ਪਾਵੇਤ ਹੋਵੀਦਾ ਹੈ ਨਾਮ
ਕੇ ਪਰਤ ਪਤੇ ਸਦਗਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਹਾਥੁ ਸਹਰ ਕੀ ਚਲੀ ਹੈ॥

ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਚਲੇ ਮਰਦਾਨ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਧਰਤੀ ਕੋ ਚਲੀਏ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਾ ਅਸਾਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਨਹੀ ਡਿਠਾ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਚਲੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨ ਸਮੁੰ
ਦਰ ਕੇ ਕਨਰੇ ਪਰ ਖੜੇ ਹੋਏ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਆਖਦੇ
ਅਵੇ ਗੁਰੂਜੀ ਸਮੁੰਦਰ ਉਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਤਰਾਂ ਚਲੇ ਜਾਵੈ ਮਗਰ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾ
ਨ ਭੀ ਚਲੇ ਜਾਵੈ ਮਰਦਾਨੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਵੀ ਚਾਰ ਕੀਤ ਗੁਰੂਜੀ ਸੇਹੀ ਸੇਹੀ ਜਪਤੇ
ਹੈਨ ਮਰਦਾਨ ਭੀ ਸੇਹੀ ਸੇਹੀ ਲਗਾ ਕਹਨ ਲਗਾ ਗੋਤਿ ਖਾਵਨ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮ

ਰਦਨਾ ਗੁਰੂਕੀਕਰਨੀਵਲਨਹੀਦੇਖਣ ਜੋਗੁਰੂਕੋਸੋਕਰਨ ਮਰਦਨਵਹੁ
 ਗੁਰੂਕਹਿਟਲਗਾ ਸਮੁੰਦਰ ਤੇਲਗਾਟੁਰਨ ਮਾਨਸਰੋਵਰਪਰਜਾਇਦਰਸਨ
 ਕੀਆ ਬਡਾਸੁੰਦਰਦਿਵਅਸਥਾਨਹੋਸਵਹਾਂ ਗਹਿਦੇਹੈਨ ਮੋਤੀਆਂਦੀਰੋਗੁਰੂ
 ਗਦੇਹਨ ਦਰਸਨਕਰਕੇ ਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਧੀਨਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਡੀਕਿਰਪਾਕਰਏ
 ਹਅਮਥਾਨਅਸਾਂਭਿਠੇਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਅਖੀਆਂਮੀਟੋ ਜਾਂਮੀਟਕੇਖੋ
 ਲੀਆਂ ਤਾਕਿਅਦੇਖਨਹਾਰੁਸਾਹਿਰਵਿਚਬੈਠੇਹਾਂ ਉਥੇਦਾ ਰਾਜਾਜੋਗੀਦਾਸੀ
 ਖਸੀਓਹਜੋਗੀਸਰੋਵਰਸੀ ਓਹਆਪਨਿਪਰਮੇਸਰਕਹਾਵਦਾਸੀਉਸਸਰੋ
 ਵਰੇਪਾਸੇਮੀਹਮੰਗਨਰਾਜਾਪਰਜਾਕਠੇ ਹੋਇਕੇਤਾਂ ਓਹਜੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਕਰਮੀਹ
 ਵਰਸਾਵਦਾਸੀਕੋਈਪੁਤ੍ਰਮੰਗੀਤਾਂਪੁਤ੍ਰਭੀਦੇਵੈ ਹੋਰਜੋਕਾਮਨਕਰਦੇ ਸਨਲੋ
 ਕਕਾਮਨਪੁਰਨਕਰਦਾਸੀ ਸਭਲੋਕਉਸਨੁਪੁਜਦੇਪਰਮੇਸਰਨੁਕੋਈਨਹੀ
 ਜਾਣਦਾਸੀ ਗੁਰੂਜੀਉਥੇਜਾਇਕਰ ਪਰਮੇਸਰਦੇਗੁਣਗਾਵਟਲਗੇ ਤਾਂ
 ਰਾਜਾਨੇਪਰਜਾਸਮੇਤਆਇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਤੁਸੀਪਰਮੇਸ
 ਰਦਾਨਮਕਿਉਨਹੀਲੈਦੇ ਉਨਾਂਕਹਾ ਸਾਡੁਗੁਰੂਆਖਦਾਹੈਮੇਰੇਬਿਨਹੋਰਪ
 ਰਮੇਸਰਕੋਈਨਹੀ ਜੈਸੇਬੀਜਸੇਬਿਰਛੁਹੋਤਾਹੈ ਘਾਸਤੇਘਾਸਮਾਨਖਤੇਮ
 ਨਖਹੋਤਾਹੈ ਅਸੀਪੂਜਾਜੋਗੀਦੀਕਰਦੇਹਾਂ ਜੋਸਾਡੀਕਾਮਨਹੋਦੀਹੈ ਸੋਦੇਦਾ
 ਹੋਏਹਸੁਣਕੇਗੁਰੂਜੀਨੈਜੋਗੀਦੀਕਲਾ ਸਾਹੀਖੋਚਲੀਤੀ ਮੀਹਬਰਸਣਤੇ
 ਗਹਿਗਿਆ ਸਭਲੋਕਉਥੋਦੇਪਾਣੀਬਿਨ ਦੁਖੀਹੋਏ ਮੀਹਦੇਪਾਣੀਨਲਸ
 ਭੋਕਾਰਜਉਥੇਸਰਦੇਸਨ ਮੀਹਦਪਾਣੀਹੀਪੀਰੇਹੈਸਨ ਰਾਜਾਪਰਜਾਦੁਖੀ
 ਹੋਕੇਜੋਗੀਪਾਸਗਏਜੋਗੀਬਹੁਤੇਰਾਜਤਨਕੀਤਾ ਬਰਖਾਨਹੋਈ ਜੋਗੀਪਾ
 ਸੇਨਿਰਾਸਹੋਇਕੇਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਆਇਲਗੇ ਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਹੋਰਾਜਾਮੀ
 ਹੋਤੈਬਰਸੇਗਾ ਸਤਿਨਾਮੁਕ ਜਾਪਜਪੋਕਰ੍ਹਾਪ੍ਰਸਾਦਕਰੇਅਰਦਾਸਕਰੇ
 ਜੋਗੀਦੀਮੰਨਤਾਛੁਡੇਪਰਮੇਸਰਦਾਜਪਜਪੋਮੀਹਬਰਸੇਗਾ ਰਾਜਾਪਰ
 ਜਾਨੇਤਿਵੇਯੀਕੀਤਾ ਕਰ੍ਹਾਹਕਰਕੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ਬਡੀਬਰਖਾਹੋਈ ਓਹਜੋ
 ਗੀਭੀਗੁਰੂਕਾਸਿਖਹੋਇਆ ਸਭਲੋਕਸਿਖਹੋਏ ਗੁਰੂਗੁਰੂਲਗੇਜਪਣ
 ਉਨਲੋਕਾਂਕਹਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਇਥੇਹੀਰਹੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸਦੀਵਬਣੀਨਲ
 ਪਿਆਰਕਰੇਜਦਕਾਮਨਹੋਵੇ ਕਰ੍ਹਾਪ੍ਰਸਾਦਕਰੇਅਰਦਾਸਕਰੇਖਰ੍ਹੇਹੋਕੇ
 ਰਇਕਾਮਨਹੋਕੇ ਮਥਾਟੇਕਣ ਤੁਹਾਡੀਕਾਮਨਸਭਪੁਰੀਵਾਹਗੁਰੂਕਰੇਗਾ

ਏਹੁਉਪਦੇਸਦੇਕਰਗੁਰੂਜੀਟੁਰਨਲਗੇਤਾਰਾਜਨੇਜਵਾਹਰੇਕਾਬਲਭਰਕੇਗੁਰੂ
 ਜੀਦੇਅਗੇਰਖਿਆਮਹਾਰਾਜਮੇਰੀਭੇਟਲੇਵਹੁਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਹੇਰਾਜਾਸਾਡੇ
 ਪਾਸਸਤਨਾਮਪਰਮੇਸਰਵਾਵਰਾਜਵਾਹਰੈਸੁਠੇਜਵਾਹਰਸਾਡੇਕੀਮਨਹੀ
 ਮਰਦਾਨੇਦੇਖਕਰਕਹਾਗੁਰੂਜੀਇਕਦੋਇਜਵਾਹਰਲੈਲਵੀਏਬਾਬੇਜੀਕ
 ਹਾਸੁਣਮਰਦਾਨਏਹਮੇਰੀਜਵਾਹਰਸਭਦੁਖਰੂਪਹੈਨਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਸੁ
 ਖਦਾਇਕਹੈਸੇਵਾਹਗੁਰੂਕਾਨਾਮਤੈਨੁਪਾਪਤਹੈਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਿਆਕਰੁਮਰਦ
 ਨੇਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਏਕਿਆਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਜਾਪਰਖੁਸੀਹੋਇਕੇਚਲੇ
 ॥ਅਗੇਸਾਖੀਗਾਕਸਾਦੇਨਾਲਹੋਈ॥

ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਡਾਇਕਜੰਗਲਹੋਸੀਤੁਹਾਜਾਇਬੈਠੇਤਿਸਉ
 ਦਿਆਨਵਿਚਬਾਬੇਜੀਨਿਰਾਕਸਮਿਲੇਰਾਕਸਵਿਚਜੇਸਰਦਾਰਹੋਸੀਉਸ
 ਦੀਬਡੀਸਾਹੀਦੇਬਡਾਡੂਰਾਵਣਾਉਰੇਵੰਦਕਾਲਰੂਪਉਸਦੀਦੇਹਉਪਰਖਾ
 ਲਪੜੇਹੋਏਮਰਦਾਨਦੇਖਕੇਡੂਰਿਆਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਡੂਰੇਨ
 ਹੀਸਬਦਪੜਤੇਰੇਨੇਰੇਕੋਈਨਹੀਆਵੇਗਾਮਰਦਾਨਲਗਾਸਬਦਪੜਨ
 ਪਹਿਲਾਓਹਰਾਕਸਦੇਖਕੇਖੁਸੀਹੋਏਸਾਡਾਅਹਰਸਨੂੰਮਿਲਿਆਹੈਇਨ
 ਨੁਖਾਵਾਂਗੇਹੈਸਨਬਹੁਤਸਰੇਜਦਸਬਦਦੀਅਵਾਜਸੁਣੀਰਾਕਸਦੇਮਨਸੇ
 ਤੁਹੋਇਗਏਗੁਰੂਕੇਦਰਸਨਦਾਪਰਤਪਲਗੇਆਣਆਣਕੇਮਥਾਏਕਣਤੇ
 ਪਾਸਬੈਠਦੇਜਾਵਨਉਨਦੇਰਿਦੇਸੁੱਧਹੋਦੇਜਾਵੈਗੁਰੂਕੀਚਰਨੀਲਗੇਮਥਾਏ
 ਕਕੇਰਾਜਾਉਨਦਾਲਗਾਕਹਿਣਅਸੀਤੁਮਸੀਜਨਹਾਂਮਾਨਖਾਵੇਅਹਰਕ
 ਰਨੇਵਾਲੇਹਾਂਬਾਬੇਕਹਾਸਨੀਭੀਖਾਵੈਉਨਾਕਹਾਤੁਹਾਨੂੰਦੇਖਕੇਸਾਨੀਸਾਂਤੁਅ
 ਇਗਈਹੈਤ੍ਰਿਪਤਹੋਏਹਾਂਏਹਜਾਣਿਆਹੈਤੁਹਾਡੇਪਾਸਤੇਸਾਡੀਕਲਿਆਣ
 ਹੋਵੇਗੀਸੋਤੁਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋਸਾਡੀਕਲਿਆਣਕਰੋਬਾਬੇਕਹਾਸਤਨਾਮਕੋਜੋਪੋ
 ਤੇਹਰੂਸਹਿਰਮੇਸਿਖੀਦ੍ਰਿਸ਼ਾਇਆਏਹਾਂਤੁਸਾਉਬੇਜਾਇਕੇਸਤਸੰਗਤਮੈਂਦ
 ਹਿਲਕਰਿਆਕਰੋਉਸਅਸਥਾਨਸੁਧਾਏਆਕਰੋਜਲਭਰਿਆਕਰੋਉਸ
 ਅਸਥਾਨਕੋਲੀਪਿਆਕਰੋਤੇਸਤਸੰਗਤਨਾਲਮਿਲਕੇਸਬਦਸੁਣਿਆਪ
 ਝਿਆਕਰੋਨਾਮਜਪਿਣਉਬੇਕਰਾਹਪ੍ਰਸਾਦਵਰਤੇਗਾਵਹਾਸੇਲੈਕਰਖਣਾ
 ਜਿਉਏਹਕਰੇਗੇਤਿਉਤੁਹਾਨੂੰਸਾਂਤੁਹੋਵੇਗੀਤੁਮਸੀਏਹਦੇਹਤੁਹਾਡੀਕਟੀ
 ਮੇਰੀਸਿਖੀਧਾਰਨਕਰੋਨਾਮਜਪੋਤੁਹਾਡਾਉਧਾਰਹੋਵੇਗਾਨਿਰਸੀਦੇਹੀ

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸਿਧਾਂਤਲਚਰਚਾ ਹੋਈ॥

ਇਕਾਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਗੋਰਖ ਦੇ ਤਪਦੀ ਜਾਹਿਗਾਏ ਜਿਥੇ ਗੋਰਖ ਨੇ
ਤਿਲਖਾਇਕੇ ਸਾਧਨ ਕੀਤੀਏ ਜਿਸਦਾਨ ਉਤਿਲਗੀਜੀਏ ਚਲੇਤਾਂ ਉਥੇ ਦਾਦ
ਰਸਨ ਭੀ ਕਰਚਲੀਏ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਚਲੇ ਕੁਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨ ਉਡਾਹੀ ਲੀ
ਤੀਤਿਲਗੀਜੀ ਜਾਇਪਹੁਚੇ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਸਿਧਾਮਾਇਮਿਲੇ ਇਕਤਿਲ ਬਾਬੇਜੀ
ਦੇ ਅਗੇ ਮਾਣ ਗਖਿਆ ਜਿਤਨ ਜਲ ਉਥੇ ਹੈ ਸੀ ਸਿਧਾਨੇ ਸਭ ਛੁਪਾਇ ਗਖਿਆ
ਮਨਾਵਿਚ ਕਹਿਓਨੇ ਏਹੁਤਿਲ ਬਾਬੇਜੀ ਕਿਸਤਰਾ ਵਰਤਾਵੇਗਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨੇ
ਨੁਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨ ਏਸ ਪਹਾੜੀ ਉਪਰ ਕਪਲ ਮੁਨੀਜੀ ਤਪਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸਮਾ
ਧਮੇ ਅਸਾਥਿਤ ਜਲਦਾ ਤੂਬ ਉਨਦੇ ਅਗੇ ਪਿਆ ਹੈ ਤੂਜਾਇਕੇ ਰੁੜਾਇਦੇਹੇਤੇ
ਪਿਛਾਹ ਮੁੜਕੇ ਨਤਕੀ ਤੁਮਰਦਾਨੇ ਜਾਇਕੇ ਤਿਵੇਹੀ ਕੀਤਾ ਉਸਪਾਣੀ ਦੀਨਦੀ
ਹੋਇਗਈ ਇਧਰ ਗੁਰੂਜੀ ਬਲੇ ਪਾਸੇ ਤਿਲਖਾਇਆ ਓਹਪਾਣੀ ਪਾਇਕੇ
ਛੂਤੁਭਰਪੁਰਕੀਤਾ ਜਿਤਨੇ ਸਿਧ ਉਥੇ ਹੈਸਨ ਸਭ ਕੇ ਬਲੇ ਵਰਤਾਇਆ ਏਹੁਕਦ
ਰਤਦੇਖਕੇ ਸਿਧ ਭ੍ਰੇਮਾਨ ਹੋਏ ਮੰਗਲ ਨਾਥਨੇ ਕਹਾ ਹੇਤ ਪਾਜੀ ਏਥੇ ਬਹੁਤਹੀ ਤਪ
ਵਨਾਏ ਹੈਨ ਉਨਦੇ ਉਪਰ ਸਿਧਾ ਬਲ ਪੇਗਿਆ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿਧਾਤੇ ਬਲ
ਪੜਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਬਡੇ ਸਾਚਿਆਰਪੁਰਸਹੇ ਤੁਹਾਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਜਿਨਦੇ ਰਿਦੇ ਮਾਇਆਦ
ਮੇਹੁ ਹੈ ਸੋਜਗਤ ਨੂੰ ਪਰਬੋਧਦੇ ਹੈਨ ਮੜੀਆ ਬੰਨ ਬੈਠਦੇ ਹੈਨ ਆਸਣ ਛੋਡਕੇ ਦੁ
ਆਰੇ ਦੁਆਰੇ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਉਨਨੂੰ ਸਚ ਕਿਸਤਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਮੋਹਮਾਤਾ ਦੇ
ਮੋਹੇ ਇਸਤੀਅੰਦੇ ਹਿਤਕਰੀ ਹੈਨ ਨਾਓਹ ਔਧੁਤ ਹੈਨ ਨਾ ਸੀਸਾਹੀ ਹੈਨ ਸੁਣ
ਜੋਗੀਓ ਤੁਸੀ ਆਪਣੇ ਆਸਣਤੇ ਬੈਠੋਹੋ ਤੁਮਾਹੀ ਪਰਾਬਧ ਓਥੇਹੀ ਪਹੁਚੇ
ਗੀ ਪਰਜੇਦ ਬਧਾਤੁਹਾਡੇ ਮਨੇ ਦੁਰ ਹੋਈਏ ਤੋ ਪਰਘਰ ਮੰਗਦੇਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਗਮ
ਨਹੀਆਵਦੀ ਤੁਸੀ ਕਰਤਾਰ ਤੋ ਸਿਰਕ ਰਖੇ ਰਿਦੇ ਮੈ ਸਾਂਤ ਕਰੇ ਸਬਰਗਾਵਦੇ
ਹੋ ਆਪਣੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਨਹੀ ਚੀਨਦੇ ਏਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਰੀ ਅਗਨ ਭੁਲੀਤਰ ਜਲਾਵਦੀ
ਗਹਿਦੀਏ ਸਾਂਤ ਬਿਨ ਨਹੀ ਬੁਝਦੀ ਪਰਜੇਗੁਰਾ ਦੇ ਸਬਰਨਾਲ ਰਚੇਭਾਉ ਭੁਗ
ਤਕਰੇ ਸਹਜਦੀ ਭਿਖਿਆ ਵਿਚਾਰਕੇਖਵੇ ਤਪਰਮੇਸਰਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ॥
ਜਬਲਗ ਗੁਰਨੂਮਿਲਕੇ ਨਮਦੀ ਭਿਖਿਆਨ ਖਾਵੇ ਤਾਸਗੀਰਦੇ ਆਵਾਹੀ
ਨਬੀ ਛੁਟਦਾਨਹੀ ਬਾਸਨਦੇ ਬੀਧਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦਾਫਹੀ ਵਿਚਪੈਕੇ ਆਵੇ
ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਬਿੰਦਨਹੀ ਰਖਦੇ ਤੇਜਤੀ ਕਹਾਵਦੇ ਹੈਨ ਮਾਇਆ ਵਾਸਤੇ ਤ੍ਰਿਲੋ

ਕੀਵਿਚਮੰਗਦੇਫਿਰਦੇਹੈਨਜੀਅਪੁਰਦਾਇਆਨਹੀਕਰਦੇਉਨਨੀਗਿਆਨਦੀ
 ਜੋਤਦਾਉਜਾਲਾਨਹੀ ਸਭਨਾਜੀਜਾਲਾਵਿਚਰੂਬੇਹੈਨ ਉਤੋਭੇਖਖਣਾਇਕੇਅੰਦ
 ਰੋਚਿਤਕਰਦਗਧਉਦੇਹੈਨਨਾਮਦਾਨਬਿਨਪਾਰਕੈਸੇਉਤਰਨਗੇਫਟਕਦੀ
 ਮੁੰਦਾਕੀਨੀਪਾਇਕੇਗਿਆਨਪ੍ਰਾਪਤਨਹੀਕਰਦੇਇੰਦੀਆਂਦੇਰਸਾਸੁਆਦਾਵਿ
 ਚਰੂਬੇਹੈਨਗਿਆਨਬਿਨਮੁਕਤਨਹੀਹੋਵਨਗੇਜੋਸਤਗੁਰੂਦਾਸਬਦਾਵਿਚਰੂ
 ਦੇਹੈਨਸੋਤਤੁਕਾਲਮੁਕਤਪ੍ਰਾਪਤਉਦੇਹੈਨਸਤਗੁਰਾਪਾਸਨਵੇਨਿਧਾਹੈਨਗੁ
 ਰੂਸਭਕੁਛਕਰਨਜੋਗਹੈਨਓਹਚਾਹਨਤਾਅਗਿਆਨੀਅਨੀਗਿਆਨਦੇਕ
 ਰਮੁਕਤਕਰਦੇਹੈਨਜਤਸਤਸੰਜਮਜਿਸਦੇਮਨਵਿਚਹੈਸੋਜੋਗੀਤਿੰਨਬੁਫਟ
 ਕਮਿਤ੍ਰਹੈਏਤਨਸੁਣਕੇਸਰੇਸਿਧਗੁਰੂਜੀਦੀਚਰਨੀਲਗੇਸਿਧਗੋਸਟ
 ਉਥੇਉਚਰੀਹੈਸਭਸਿਧਾਦੇਮਨਸਾਂਤਿਆਈਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਟੇਕਨਲ
 ਗੇਭੰਗਰਨਾਥਨੇਬੂੰਤੋਤਨਕੀਤੀਕਹੇਮੈਅਵਸੁਤਹਾਂਭੰਗਰਨਾਥਕਹਾਂਤੁ
 ਪਾਜੀਤੁਸੀਕਰਮਾਤਦਿਖਾਓਤਉਤੁਮਥੇਅਗੇਨਿਵੈਗੇਹਮਅਤੇਮਰਦਨੇ
 ਦਰਬਾਬਲੈਕੇਉਤ੍ਰਿਆਗੁਰੂਜੀਨੈਦੇਖਕੇਅਪਨੀਖੜਾਉਕੌਹੁਕਮਕੀਆ
 ਭੰਗਰਨਾਥਕੇਬਡੀਮਰਮਾਰਕੇਅਕਾਸੇਉਤਰਲਿਆਈਮਾਰਖਾਇਕੇਭੰਗ
 ਰਨਾਥਨੇਮਰਦਨੇਕੋਰਬਾਬਦੀਆਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਟੇਕਿਆਗੋਰਖਨੇਕ
 ਹਤਪੇਕੀਕਰਮਾਤਦੇਖੀਮਾਰਖਾਏਬਿਨਨਹੀਗਹਿਸਕਦਾਸੀਸਭਸਿਧਾ
 ਬਾਬੇਅਗੇਮਥਟੇਕਿਆਏਹਗੋਸਟਗੁਰੂਜੀਨੈਆਪਣੇਸਿਖਾਵਾਸਤੇਕੀ
 ਤੀਹੈਜੋਸਿਖਸੁਣੇਗਾਉਸਕੇਸਿਖੀਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਗੀਜੋਸਿਖਪੜਨਗੇਉਨ
 ਦਾਉਧਾਰੇਹੋਵੇਗਾਲੋਕਪਰਲੋਕਮੈਗਤਮੁਕਤਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਗੀਪਰਮੇਸਰਕੇ
 ਨਾਮਸੁਣਨੇਸੁਣਾਵਣੇਪੜਨੇਪੜਾਵਣੇਮੈਪਾਪਨਸਟਮੁਕਤਿਕਾਲਿਆਦਸ
 ਖਪ੍ਰਾਪਤਉਦਾਹੈਖੁਸੀਉਦੀਹੈਸਭਸਿਧਾਬਿਦਿਆਹੋਏਮਥਟੇਕਕਰਾ
 ਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜਰਾਮਚੰਦਜੀਪੁਲਬਧਾਸਮੁੰਦਰਸੈਨਕੋਪਰ
 ਕੀਆਉਸਅਸਥਾਨਕੋਦੇਖਚਲੀਏਗੁਰੂਜੀਕਹਾਚਲੋਭਾਈਬਾਲਮਰ
 ਦਾਨਅਖੀਆਮੀਟੋਅਖੀਆਮੀਟਦੇਗੀਸੋਸਮੁੰਦਰਪਰਆਇਪਦੁਰੇਤੁੰ
 ਮਰਦਨੇਦੇਖਕਰਪੁਛਿਆਏਹੁਸਿਵਲਿੰਗਕੋਸਾਹੈਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਰਾਮਜੀਜਦੇਪੁ
 ਲਬਨਣਲਗੇਜਨਬਾਦਰਾਨਪਰਬਤਚੁਕਲਿਆਵਣਵਾਸਤੇਭੋਜਿਆਤੇ
 ਕਾਰਜਦੇਅਰੰਭਵੇਲੇਗੁਰਾਦੀਅਰਦਾਸਪੁਜਾਕਰੀਦੀਹੈਕਾਰਜਦੇਨਿਰਵਿਘ

ਨਸਮਾਪਤੀਵਾਸਤੇਪਹਿਲਾਸਿਵਲਿੰਗਥਾਪਕੇਪੁਜਨਕਾਰਿਆਸੀਫੇਰਪਰ
ਬਤਤੇਰਾਮਨਮਾਲਿਖਿਕੇਬੁਲਬਧਬਲੇਕਹਾਰਾਮਜੀਚਹੁਦੇਤੁੰਸਮੁੰਦਰ
ਸੁਕਲੈਦੇਗੁਰੂਜੀਕਹੈਰਾਮਜੀਨੈਕ੍ਰੋਹਿਆਮੇਰਾਦਰਸਨਸਰਬਲੋਕਨਹੀਂ
ਰਨਾਂਨਾਮਦਾਮਹਾਤਮਲਖਾਇਆਕਿਨਾਮਜਪਕੇਸਭਪਾਰਉਤਰਨਗੇਬਲੇ
ਕਹਿਆਸਤੁਪੈਗੁਰੂਜੀਮਰਦਨੇਬਲੇਨੂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਚਲੇਲਿਕਦਿਖਾਵੀਏ
ਮਰਦਨੇਕਹਿਆਪੁਲਉਤੇਹੀਚਲੀਐਗੇਗੁਰੂਜੀਕਹਾਪੁਲਟਟੀਭਈਹੀ
ਜਿਸਨਾਮਦੇਆਸਰੇਪੁਲਬਧਹੈਉਸਨਾਮਦੇਆਸਰੇਪਾਰਜਵੈਗੇਏਹਕਹਿ
ਕਰਗੁਰੂਜੀਸਮੁੰਦਰਉਤੇਤੁਰੇਗਾਏਲਿਕਾਮੇਜਾਇਪਦੇਰਾਕਸਫਿਰਦੈਏਸਨ
ਮਰਦਾਨਦੇਖਕਿਰੂਹਿਆਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਦੇਹਨੂੰਅਨਿਤਜਾਣਸਬਦ
ਪੜ੍ਹਦੇਹਦਾਅਧਿਆਸਰੂਪਭੁਤਤੇਰਾਟਲਜਾਵੇਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਅ
ਗੋਪੜ੍ਹਦਾਸੁਣਦਾਸਾਂਪਰਹੁਣਆਪਦੇਬਚਨਕਰਮੇਰੀਨਿਸਾਹੋਈਹੈਹੁਣਸੀ
ਬਰਸਜੀਵਾਂਭਾਵੇਹੁਣੇਮਰਜਾਵੇਮੇਰਾਦੇਹਨਲਪਰੇਜਨਕਛਨਹੀਜਿਉਸ
ਪਕਿਜਛਰੂਦਾਹੈਤਾਚਿੰਤਨਹੀਕਰਦਾਤੈਸੇਹੀਮੇਭੀਦੇਹਅਭੁਮਾਨਛੋਰੂਆ
ਏਹੁਚਰਚਕਗਦਿਆਦੇਪਾਸਦੋਰਾਕਸਆਇਖਲੋਤੇਉਨਪਾਛਿਆਤੁਸੀਕ
ਉਣਹੋਕਿਬੋਆਏਹੋਗੁਰੂਜੀਕਹਾਅਸੀਰਾਮਚੰਦਜੀਕੇਦੁਤਹਾਂਬਭੀਛ
ਨਕੇਮਿਲਣਾਹੈਰਾਕਸਾਰਾਜਭਭੀਖਨਕੋਜਾਇਕਹਾਤੀਨਮਾਨਖਬਨਮੇ
ਆਏਹੈਨਭਭੀਖਨਸੁਣਕੇਦੋਮੰਤ੍ਰੀਨਾਲਲੈਕੇਨਿਗੀਪੈਰੀਆਇਆਗੁਰੂ
ਕੀਚਰਨੀਲਾਗਾਫਲਫੁਲਮੇਵੇਭੇਟਾਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਰਖੇਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹਾ
ਮਜੀਤੇਜਦੋਦੇਤੁਸੀਵਿਛੁੜ੍ਹੋਹੋਭਭੀਛਨਤਦੇਰਾਮਨਮਰਿਦੇਵਿਚਧਾ
ਰਿਆਹੈਤਾਬਭੀਛਨਕਹਾਹੇਸੰਤਜੀਮੈਆਪਨੂੰਰਾਮਜੀਤੇਦਿਛੁੜ੍ਹਿਆ
ਨਹੀਜਾਨਦਾਰਾਮਜੀਨੇਮੇਰੇਕੋਕਹਿਆਸੀਸਰੀਰਦਾਵਿਛੁੜ੍ਹਨਾਭੀਤਦੇਹੀ
ਉਦਾਹੈਜਾਭਿਦੇਤੇਨਾਮਵਿਸਰਦਾਹੈਜੋਨਾਮਨੂੰਰਿਦੇਧਾਰਦੇਹਨਸੋਕਦੀਨਹੀ
ਵਿਛੁੜ੍ਹਦੇਮੈਨਾਮਨਾਮੀਨੂੰਅਭੇਦਕਰਜਾਤਾਹੈਜਦਮੇਰਾਮਜੀਨੂੰਮਿਲਿਆਸ
ਤਾਰਾਜਦੀਸਰਧਾਸੀਰਾਮਜੀਲਿਕਦਾਰਾਜਮੈਨੂੰਦੇਵਨਜਦੋਦਰਸਨਜਾਇ
ਕੀਤਾਰਾਜਨੂੰਅੰਧੇਕੁਪਦੀਤਰਾਜਾਇਆਕਿਉਧੀਧਿਆਵਿਚਪਿਆਂਕਦੇ
ਦਰਸਨਹੋਵੇਗਾਨਿਹਕਾਮਹੋਇਕੇਤੂੰਤੁੰਤਕੀਤੀਰਾਮਜੀਨੇਕਹਾਆਉਲੀ
ਕੇਸਮੇਬੇਨਤੀਕੀਤੀਮਹਾਰਾਜਮੇਰੇਮਨਰਾਜਦੀਆਸਾਨਹੀਰਾਮਜੀਨੇਕਹਾ

ਹੇਭਭੀਛਨ ਘਰੇਟੁਰਿਆ ਰਾਜਕੀਆਸ ਹੋਈਸੀ ਸੋਸਾਭਾ ਬਿਰਦਹੈ ਪਹਿਲਾ
 ਜਾਗਿਆਸੀ ਦੀਕਾਮਨ ਪੂਰੀਕਰਨੀ ਪੀਛੇ ਨਿਹਕਾਮ ਪਦਵੀ ਦੇਤੇਥੋਂ ਸੋਰਾਮਨ
 ਮਸਭਕ ਉਧਾਰਕਰਤਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਹੇਬਭੀਛਨ ਤੂੰਧੀਨਹੈ ਰਾਮਜੀਨੇਚਿ
 ਰਜੀਵ ਪਦਵੀ ਤੈਨੂੰਤਦੇਹੀਦਈਹੈ ਤਾਬਭੀਛਨਕਾ ਸੀਤਾਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ
 ਵਿਚ ਭੇਦਕੋਈਨਹੀ ਤੁਸੀਕੋਈਉਪਦੇਸਮੇਨੂੰਕਰੇ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਾ ਜਿਸ
 ਵੇਲੇਪੁਲਬਧਾਸੀਗੁਰਾਂਦਾਧਿਆਨਕਰਕੇਪਰਬਤਾਂਤੇਰਾਮਨਾਮਲਿਖਿਆਸੀ
 ਜਲਉਤੇਪਥਰਤਰੇਲੀਕਨੂੰਲੁਟਿਆ ਦੈਤਮਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਰਾਮਜੀਨੈਤੇਤੀਕ
 ਰੋੜ੍ਹਦੇਵਤਿਆਂਦਾਉਧਾਰਕੀਤਾ ਭਾਵਏਹੁ ਗੁਰਾਂਦੇਬਚਨਭਵਜਲਦੀਪੁਲ
 ਹੈਲੀਕਾਅਵਿਦਿਆਉਨਲੁਟੀਕਾਮਕੋਧਦੈਤਕੋਮਾਰਕੇ ਸੀਰਾਮਜੀਦਨਮ
 ਚੜ੍ਹਾਮਾਵਤਉਸਦੇਅਭਿਆਸਕਰਕੇਮਨਰੂਪਤੁਜੀਗੋਕੋਮਾਰਕੇਉਸਕੋਵਸ
 ਕੀਤਾ ਗੁਰਮੁਖਸੀਤਨੇਮਨਮਾਰਣਦਾਭੇਦਦਸਿਆਹੈ ਗੁਰਾਂਦੇਵਚਨਾਂਕਰਕੇ
 ਗਿਆਨਰੂਪਸਮੁੰਦਰਮੇਂ ਅਗਿਆਨੀਪਥਰਨੂੰਤਾਰਿਆਹੈਸ ਤੇਤੀਸਕਰੋਹੀ
 ਦੇਵਤਿਆਂਦੀਨਿਆਈਅਗਿਆਨੀਹੈਨ ਤਿਨਾਂਦਾਉਧਾਰਮਹਾਰਾਜਨੇਕੀਤਾਹੈ
 ਸੁਣੋਬਭੀਛਨ ਤੁਸਾਗੁਰਾਂਦੇਬਚਨਦਾਅਭਿਆਸਕਰਕੇਸੀਤਾਦਾਸੰਗਕਰਨ
 ਰਾਮਨਾਮਦਭਜਨਕਰੋਗੇਤੁਸੀਭੀਉਧਰੋਗੇ ਬਭੀਛਨਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਏ
 ਕਿਆ ਤਾਂਪਾਸੋਭਾਈਬਾਲੇਕਾਮਹਾਰਾਜਹਨੁਮਾਨਜੀਸੁਣੀਦੇਹੈਨਲੀਕਾਮੇ
 ਤਾਬਭੀਛਨਕਾ ਰਾਵਣਦੀਚਿਖਾਤੇਬੈਠਾਹੈ ਤੁਸੀਕੋਹੋਤਾਂ ਸਦਲਵੀਏਪਰਥਿ
 ਹਰਾਮਜੀਤੇਬਿਨਹੋਰਸਅਗੇਮਥਾਨਹੀਟੇਕਦਾ ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਉਸਨੂੰਅਸੀ
 ਰਾਮਰੂਪਦਾਹੀਦਰਸਨਕਰਾਵੇਗੇ ਬਭੀਛਨਨੇਹਨੁਮਾਨਕਉਸਦਵਾਇਆਂ ਗੁਰੂ
 ਜੀਰਾਮਲਛਮਨਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਸੀਤਾ ਰੂਪਹੋਇਬੈਠੇ ਹਨੁਮਾਨਨੇਗੁਰੂਜੀਅਗੇ
 ਮਥਾਏਕਿਆ ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਹੇਹਨੁਮਾਨ ਸਨੁਸਰਬਬਿਆਪੀਕਰਕੇਜਾਣੇਗਾਤ
 ਰਾਮਜੀਤੇਵਿਛੜੇਗਾਨਹੀਤੂੰਏਹੀਜਾਣਜੋਰੂਪਹੈਨ ਸਭਸੀਤਦੇਧਥੇਹੁਏਹੈਨ
 ਉਸੀਸੀਤਨੇ ਰਾਮ ਲਛਮਨਕਾਰੂਪਧਾਰਿਆਹੈ ਉਹੋਸੀਤਨੇਜਾਮਵੇਤਸੁਗੀ
 ਵਬਾਲੀਅੰਗਦ ਹਨੁਮਾਨਕਰੂਪਧਾਰਿਆਹੈ ਉਸੇਸੀਤਨੇਰਾਵਣਬਭੀਛਨਕ
 ਹੋਰਰਾਕਸਦਾਰੂਪਧਾਰਿਆਹੈ ਰਾਮਜੀਦੀਸਤਿਆਕਰਕੇਸੀਤਾ ਜਗਤਕੋਉ
 ਤਪਤਕਰਦੀਹੈ ਅਸਥਿਤਕਰਕੇਪੁਲੈਭੀਕਰਦੀਹੈ ਰਾਮਜੀਸਰਬਬਿਆਪੀਹੈ
 ਤਾਂਹਨੁਮਾਨਨੇਕਾ ਹੋਗੀਬਨਿਵਾਜਜੀਮੇਆਪਨੂੰਜੀਵਜਾਣਨਾਹਉਪਾਸਾ

ਕਰਕੇਤੁਹਾਡਾਸਹਾਂਤੁਹਾਨੁਪਰਮੇਸਰਕਰਕੇਜਾਣਨਹਾਂ ਗਿਆਨਕਰਕੇਭੀਉ
ਸੀਹੀਵਿਆਪੋਹੇਮੇਕੁਛਨਹੀਇਤਨੀਚਰਚਕਰਹਨੁਮਾਨਜੀਮਥਾਏਕਕੇ
ਅਪਨੇਅਸਥਾਨਕੋਗਇਆ ਬਭੀਛੁਨਭੀਚਲਦਾਰਿਹਾਗੁਰੂਜੀਕੀਆਗਿ
ਆਪਾਇਕਰ ਮਹਾਰਾਜਨੇਆਪਣਾਹੁਪਧਾਰਨਕੀਤਾ ਬਲੇਮਰਦਨੇਭੀਆਪ
ਣਾਹੁਪਧਾਰਿਆ ਤਾਮਰਦਨੇਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜਗੁਰੂਬਗਦਾਦਭੀਦਿਖਾਵੇਗੇ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਚਲੋਤੁਈਬਾਲ ਮਰਦਨੇਨਲਸਾਭੂਕੀਮਹੈਬਗਦਾਦਭੀਦੇਖੋ
॥ਆਗੇਸਾਖੀਗੁਰੂਬਗਦਾਦਦੀਚਲੀ॥

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਗੁਰੂਬਗਦਾਦਦੇਬਾਹਰਜਾਇਬੈਠੇ ਮਰਦਾਨ ਲਗਾਸਬਦਪੜ੍ਹ
ਨੇ ਉਥੇਦੇਲੋਕਾਂਮਨੇਕੀਤਾ ਸਰੋਦਨ ਕਰੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਤੁਹਾਡਾਪੀਰਆਵੇਗਾਤਾ
ਸਰੋਦਬੰਦਕਰਾਂਗੇਲੋਕਾਦੇਕਹੇਪੀਰਮੁਗੀਦਾਸਮੇਤ ਆਇਬੈਠ ਪੀਰਪਾਛਿਆ
ਸਰੋਦਬੰਦਕਰੇਬਾਬੇਕਹਾ ਸਰੋਦਬਿਨਾਹੁਪਖੁਸਨਹੀਹੁੰਦਾ ਜਿਸਵੇਲੇਬਾਬੇਅ
ਦਮਨੇਬੁਤਆਦਮੀਦਾਬਣਾਇਆਸੀਰੂਹਵਿਰਦਾਖਲਨਹੀਸੀਹੁੰਦਾ ਪਰਮੇ
ਸਰਨੈਫਰੇਸਤਿਆਨੂੰਹੁਕਮਕੀਆਇਸਦੇਸਿਰਮੇਸਰੋਦਕਰੇਜਾਸਰੋਦਹੋਇਅ
ਤਾਹੁਹਨੈਭੀਬੁਤਮੇਪ੍ਰਵੇਸਕੀਆਤੁਸੀਸਰੋਦਕਿਉਮਨਹਿੰਕਰਦੇਹੋਜੇਕਰੋਪੈਕਿ
ਬਰਨੈਕਹਾਹੈ ਤੁਊਪੈਕਿਬਰਨੇਬਦਫੈਲੀਸਰੋਦਕੋਮਨਹਿਕੀਆਹੈ ਭਾਦਫੈਲੀ
ਦੇਸਰੋਦਨਾਂਸੁਣੋਉਮਰਜਾਇਆਂਨਾਂਗਵਾਓਖੁਦਾਦੇਯਾਦਦਾਸਰੋਦਸੁਣੋਏਹੁ
ਖੁਦਾਦੀਸਿਫਤਹੈਤਾਪੀਰਨੇਕਹਾ ਸਾਡੇਪੈਕਿਬਰਨੋਜੀਮੀਅਸਮਾਨਮੈਖੁਦਾਦੀਸਿ
ਫਤਕਹੀਹੈਸਰੋਦਮਨੇਕੀਤਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਲਖਾਪਤਾਲਲਖਾਅਕਾਸਤਿਨਾ
ਦੇਓੜਕਨੂੰਭਾਲਕੇਬਕਪਏਵੇਦਭੀਏਹੋਬਚਨਕਰਦਾਹੈਬੇਅੰਤਹੈਅੰਤਕੋ
ਈਨਹੀਪੀਰਕਸਾਡੇਪੈਕਿਬਰਸਤਪਤਾਲਸਤਅਕਾਸਕਹੇਉਨਬਹੁਤੇਭੂਟੇਹੈ
ਨਕਿਨਹੀਭੂਟੇਬਾਬੇਕਹਾਭੂਟੇਹੈਨਪੀਰਕਹਾਕਿਥੇਭੂਟੇਹੈਨਬਾਬੇਕਹਾਇਕਦਿ
ਨਹਜਰਤਜਬਰਾਈਪੈਕਿਬਰਨੁਮਹਿਰਾਜਮੇਲੈਗਾਏਸਨ ਉਥੇਰਸਤੇਵਿਚਉ
ਠਾਦੀਆਂਕਤਰਾਂਲਿਖਦੀਆਹੈਸਨਪੈਰੀਬਰਖਲੋਰਿਹਾਜਦਕਤਰਾਂਲਿਖ
ਨਗੀਆਂਤਾਂਜਾਂਵਾਂਗੇਤਾਂਜਬਰਾਈਲਕਹਾਜਦੇਮੈਂਭੀਪੈਦਾਨਹੀਹੋਇਆਸਾਂਤ
ਦੋਦੀਆਂਕਤਰਾਂਜਾਂਦੀਆਂਹੈਨਪੈਕਿਬਰਨੇਕਹਾਇਕਉਠਤੇਤਿੰਨਸੀਦੁਕਹੈਨਦੇ
ਖੀਏਤਾਂਸਹੀਇਕਉਠਕਤਰਾਵਿਚੋਖੋਲਕੇਸ਼ੁਕਾਇਆਜੀਵੇਲਗੇਹੈਸਨਤ
ਲੀਨਾਲਖੋਲਕੇਭੂਠ ਆਂਭੀਆਂਨਾਲਪਰਕੀਤੇਹੈਸਨਸੀਦੁਕਇਕਅੰਡਾਖੋ

ਲਕੇਪੇਕਬਰਭੀਤੇਜਬਰਾਈਲਭੀਅੰਤ੍ਰੇਵਿਚਪ੍ਰਵੇਸਕੀਤਾਦੇਖਨਤਾਸਤਅਕ
 ਸਸਤਪਤਾਲਚੰਦ੍ਰਸੂਰਜਪੇਕਬਰਜਬਰਾਈਲਭੀਹੈਨਏਹਦੇਖਕੇਜਬਰਾਈ
 ਲਨੇਕਹਾਬਾਕੀਅੰਤ੍ਰੇਆਵਿਚਭੀਇਸੇਤਰਖਲਕਤਾਹੋਵਨਗੀਅੰ ਅਸੀ
 ਤੁਸੀਇਕਅੰਤ੍ਰੇਵਿਚਗਹਿਣਵਾਲੇਹਾਂ ਮਹਾਰਾਜਦੀਕੁਦਰਤਦਾਅੰਤਨਹੀ ਕੁਗ
 ਵਤਦੇ ਸਗੀਰਮੇਰੇਅੰਜੇਹੈਨਜੋਬ੍ਰਿਛਹੈਨਤਿਨਾਬਿਰਛਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮੰਤ੍ਰਪ੍ਰੀਫਲ
 ਲਗੇਕੁਏਹੈਨਅੰਤੁਹੀਜੈਸੇਗੁਲਰਦੇਬਿਰਛਨੂੰਫਲਹੁੰਦੇਹੈਨਤਿਨਾਫਲਮੇ
 ਅੰਤੁਸ੍ਰਿਸਟੀਉਦੀਹੈਕਈਅਕਾਸਪਤਾਲਜੀਅਜੀਤਅਨੇਕਹੈਨਅੰਤ੍ਰੇ
 ਖਕਰਸੰਦੂਕਬੰਦਕਰਉਠਕੇਕਤਰਮੇਬਾਂਧਦਿਤਾ ਅਗੇਦਰਗਾਹਮੇਗਏਤੋ
 ਚਾਦਰਦੇਪੜਦੇਅੰਦਰਜਵਾਲਕਜਵਾਬਾਵਦਾਸੀ ਤਾਪੇਕਬਰਨੇਚੰਦਰ
 ਉਠਾਇਕੇਦੇਖਿਆਜਿਸਤਰਪੇਕਬਰਚਾਦਰਦੇਬਾਹਰਪਗਵੀਬਾਂਧਤਾਸੀਤੋ
 ਸੀਹੀਸਬੀਹਖੁਦਾਇਦੀਦੇਖੀ ਤਖੁਦਾਇਦਾਫੁਰਮਾਨਹੋਇਆਮੇਤੇਹੀਸਬੀਹਨ
 ਹੀਤੂੰਮੇਰੀਸਬੀਹਹੈ ਆਪਣੇਬੁਪਦੀਸੁਰਤਸਭਜਗਾਹੈ ਸਾਫਸੀਸੇਵਿਚਨਜ
 ਰਮਾਵਦੀਹੈ ਇਸੇਤਰਮੇਸਭਜਗਾਹੈ ਪਰਤੇਰਾਈਨਾਸਾਫਨਿਰਮਲਹੈਤੇ
 ਵਿਚਮੇਰੀਸਬੀਹਜਾਹਰੈ ਪਰਏਹਸਰਾਰਮੇਰਾਗਾਇਬਰਖੀਜਾਹਰਨਕਰੀ
 ਮੇਤੈਨੂੰਸਾਹਰਗਈਨਜੀਕਹਾਂਪਰਭੇਦਇਸਦਾਛਪਿਆਹੋਇਆਹੈ ਏਹਸੁ
 ਫਕੇਪੇਕਬਰਮੁਕੁਆਇਆ ਅਗੇਦੇਵਾਨਮਜਜੁਬਰਾਹਵਿਚਅਵਾਜਕਰੇ
 ਹੇਪੇਕਬਰਖੁਦਾਨੇਆਦਮੀਨੂੰਆਪਣੀਸੁਰਤਬਣਾਇਆਹੈਅਤੇਤੂੰਖੁਦਨੂੰਕਿ
 ਥੇਦੁੰਦਾਹੈ ਦੁਜੇਦਿਨਪੇਕਬਰਦਰਗਾਹਮੇਗਏਤੇਪੁਛਿਆਜਿਸਭੇਦਨੂੰਗ
 ਇਬਰਖਣਾਹੁਕਮਹੋਇਆਸੀ ਉਸੀਭੇਦਕੋਇਕਮਸਤਨੇਦੀਜਬਾਨੀਰਹਵਿ
 ਚਸੁਣਿਆਹੈਮੈਨੂੰਹੁਕਮਹੋਇਆਜੇਦਨੇਦਿਵਾਨੇਮਸਤਨੇਮੇਰੇਸਾਦਿਕਹੈਨ
 ਤਿਨਾਂਪਾਸੇਮੈਲੁਕਿਆਨਹੀ ਦਾਨੇਜੋਹੈਨਉਨਦੇਪਿਛੇਜਭਲਗਦੇਹੈਨਗਾਫਲਾ
 ਜਿਸਦੇਮਗਰਲਗੇਉਨਨੂੰਸਿਧੇਰਾਹਜਣਵਾਜਬਹੈਖੁਦਾਦੀਕੁਦਰਤਦਾਬਿਅ
 ਨਨਹੀਕੀਤਾਜਾਂਦਾਤੈਨੇਜੁਮਹੀਯਦੀਨੁਮਧਰਾਇਆਹੈਸੋਕਿਉ ਪੀਰਕਹਾ
 ਪੇਕਬਰਦੇਵਫਤਪਾਇਆਬਹੁਤਮੁਦਤਗੁਜਰੀਸਭਮੁਸਲਮਾਨਈਮਾਂਨਤੇ
 ਫਿਰਗਏਨਿਵਾਜ਼ਰੋਜਬੰਦਗੀਛੋਰੁਕੇਤਕਬਰਸਹਿਵਤਬਖੀਲੀਮੇਂਵਰਤਗ
 ਏਦੀਨਬਰਾਅਜਜਹੋਇਆਮੇਰਾਜਨਮਖੁਦਾਦੇਹੁਕਮਨਾਲਹੋਇਆਦੀਨ
 ਨੁਫਰਹਯਤੀਦਿਤੀਨੋਜੁਮਾਨਕੀਤਾਮੁਸਲਮਾਨਨਿਵਾਜ਼ਰੋਜਬੰਦਗੀਤਸਬੀ

ਸਿਖਾਈ ਤੇਤੁਸੀ ਇਸਜਮਨੇ ਵਿਚ ਕਿਸਵਾਸਤੇ ਆਏ ਤੇ ਕਿਸਖਾਨਦਾਨਦੇਹੇ
 ਬਾਬੇਕਹਾ ਅਵਲਤੁਹਾਏ ਦੇਪੀਰਹੋਏ ਅਬਦਲਰਹਮਾਨ ਤਿਸਨੇ ਨੌਖਾਨਦਾਨਕੀ
 ਤੇ ਦੁਜਾਅਬਦਲਵਾਹਦ ਪੰਜਖਾਨਦਾਨ ਉਸਕੀਤੇ ਚੰਦਰਖਾਨ ਬਹਤਰਫਿਰਕੇ
 ਸੋਅਸੀ ਕਿਸੇਖਾਨਦਾਨਦੇਨਹੀ ਧਰਮਦੀਹਾਨਹੋਈ ਹਿੰਦੂਆਨੇਧਰਮਕਰਮਛੋਰੂ
 ਦੀਆ ਅਸੀਵੇਦਾ ਦੀਹਯਾਤੀਤੇਧਰਮਦੀਹਯਾਤੀਵਾਸਤੇਪਰਮੇਸਰਦੇਭੇਜੇਆਏਹੋ
 ਤਾਪੀਰਨੇਕਹਾ ਈਮਾਨਲੋਵੇ ਕਿਸੇਖਾਨਦਾਨਕੇਮੁਰੀਦਹੋਵੇਨਹੀ ਸੰਗਸਾਭਕਰਾਂਗੇ
 ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਉਚੇਸੁਰਕਰਕੇਬਾਂਗਬੁਲਦਕੀਤੀ ਗੁਰਬਰਅਕਾਲ ਸਤਿਸਿਰੀਅਕ
 ਲਚਿਤਚਰਨਨਾਮ ਘਰਘਰ ਪ੍ਰਨਾਮ ਸਭਪਰਕਿਰਪਾਲ ਜੋਰਸਜਵਾਲ ਇਹਸ
 ਬਦਮੁਸਲਮਾਨਾਂਨੇਕੀਨੀ ਸੁਇਆਂਸਭਮੁਰਛਾਹੋਗਏ ਬੋਲਦੇਦੀਵੇਖਣਦੀਸਕਤ
 ਰਹਗਈ ਤਾਬਾਬੇਇਕਪੀਰਨੂੰਕ੍ਰਿਪਾਦੀਨਜਰਕਰਕੇਤਕੜਾਕੀਤਾ ਤਾਪੀਰਮੁਰੀਦਨੂੰ
 ਦੇਖਕੇਹੈਰਾਨਹੋਇਆ ਏਸਕੁਦਰਤਨੂੰਦੇਖਕੇਪੀਰਨੇਕਹਾ ਏਹਫਕੀਰਬੜੀਹਿਮਤ
 ਵਾਲਾਹੈ ਜੇਇਸਨੇਸਭਖਾਨਦਾਨਨੂੰਰਦਕਰਕੇਇਕਪਰਮੇਸਰਨੂੰਪਛਤਾਏ ਤੇਖੁਦਾ
 ਨੇਧਰਤੀਅਸਮਾਨਵਿਚਇਸਨੂੰਮਸਹੂਰਕੀਤਾਹੈ ਖੁਦਾਦੀਯਾਦਬਿਨ ਇਕਦਿਮਇ
 ਸਦਾਖਾਲੀਨਹੀਜਾਂਦਾ ਜਾਂਪੀਰਦੀਗਸਖੁਲੀਤਾਂਅਰਜਕੀਤੀਏਨਾਨਕਫਕੀਰ
 ਜੋਸੇਮੇਨੂੰਮਿਹਰਦੀਨਿਗਾਹਕਰਸਚੇਤਕੀਤਾਹਈਤੂੰਸੇਇਨਲੋਕਨੂੰਭੀਕਰ
 ਤਾਬਾਬੇਕਹਾਤੁਸੀਪਬਰਲਿਆਏਸੀ ਸੰਗਸਾਭਕਰਨੇਨੂੰਹੁਣਕਿਉਂਨਹੀਕਰਦੇਹੋ
 ਪੀਰਨੇਬਾਬੇਦੇਕਦਮਪਕੜੇ ਇਸਬਗਦਾਵਿਚਕਰਾਮਾਤਕਿਸੇਦੀਨਹੀਚਲੀਤੂੰਬ
 ਰਾਫਕੀਰਹੈਜਿਸਨੇਏਹਕਲਾਦਿਖਾਈਹੈ ਹੁਣਸਾਡੀਆਂਤਕਸੀਰਾਂਮਾਫਕਰੋ
 ਤਾਬਾਬੇਕ੍ਰਿਪਾਦੀਨਜਰਕੀਤੀ ਸਭਲੋਕਸੁਰਤਵਿਚੁਆਏ ਬਾਬੇਅਗੇਸਬਲੋਕ
 ਦਸਤਬਸਤਹੋਕੇਤਾਜੀਆਂਕੀਤੀਆਂ ਪੀਰਕਹਾ ਲਖਪਤਾਲਾਂਦੇਤੁਸਾਂਕਹੇਖਬਰਸ
 ਨੂੰਸੁਣਾਓ ਬਾਬੇਕਹਾਤੁਹਾਏਪੈਕੀਬਰਕਤਾਂਸ਼ੁਠੀਆਂ ਸੋਇਕਇਕਸੁਤਰਇਕਇ
 ਕਫਲਕਹੈ ਸੁਤਰਦਾਉਪਰਦਾਹਿਸਾ ਸਤਅਕਾਸਹੇਠਸਤਪਤਾਲ ਜਿਮੀਨਬਹਿ
 ਸਤਦੋਜਕ ਤਿੰਨਸੀਦੁਕਹੈਨ ਸੁਤਰਉਤੇ ਜਿਤਨੇਖਲਕਤ ਦੇਬਚਨਹੈਨਸੇਸੀਦੁਕਾ
 ਵਿਚਅੰਤਹੈਨ ਇਕਆਦਮੀਵਿਚਭੀਚੌਦਾਤਬਕਹੈਨਸੇਖੁਦਾਦੀਕੁਦਰਤਬਿਅੰ
 ਤਹੈ ਜਿਸਤਰਾਂਤੂੰਦੀਨਦੀਹਯਾਤੀਵਾਸਤੇਦੁਨੀਆਂਮੇਂਆਇਆਹੈ ਇਸੇਤਰਾਂਕਰ
 ਤਾਰਨੇਧਰਮਦੀਹਯਾਤੀਵਾਸਤੇਸਨੂੰਭੇਜਿਆਹੈਕਲਜੁਗਮੇਧਰਮਦੇਤਿੰਨਪੈਰ
 ਦਲਗਏਹੈਨ ਚਉਬੇਪੈਰਤੇਖਲੋਤਾਹੈ ਸੋਕੁੜਕੁਸਤਅਧਰਮਕਰਦੁਰਹੁੰਦੇਜਦੇਹੈ

ਮੇਂ ਕਰਤ ਰਦੇ ਹੁਕਮ ਸੇ ਨਾ ਮਰੂਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੇ ਹਿੰਦੂ ਜੋ ਮੁਰਦੇ ਹੋਨ ਤਿਨ੍ਹੀ ਜਿੰਦਾ ਕਰਾਂਗਾ
 ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਸਚ ਕਮਾਂਵਨਗੇ ਤਾਂ ਧਰਮ ਨੂੰ ਫੇਰ ਬਲ ਹੋਵੇਗਾ ਦਸਵਾਂ
 ਜਾਮਾਂ ਪਹਿਰ ਕੇ ਹਿੰਦੂ ਅਨ੍ਹੀ ਸਸਤ੍ਰ ਪਕੜ੍ਹਾਂਗੇ ਜੇ ਸਚ ਕਮਾਂਵਨਗੇ ਤਾਂ ਦਿਨੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰ
 ਤਾਪ ਵਧੇਗਾ ਬੋਇ ਤੋਫਾ ਕੀ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਖਲੋਤਾਰੇਗਾ ਪੀਰਨੇ ਕਹਾ ਅਕ
 ਸਪਤਾਲ ਦਿਖਾਓ ਤਾਬਾਬੇ ਪੀਰਦੇਪੁਰ੍ਹੀ ਹੱਥ ਪਕੜ੍ਹ ਕੇ ਕਹਾ ਅਖੀ ਮੀਟ ਦੇਨੇ ਉ
 ਥੋਗਾਇ ਬੋਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਕਾਸ ਦਿਖਾਏ ਲਖਾਂ ਹੀ ਫੇਰ ਪਤਾਲ ਦਿਖਾਏ ਲਖਾਂ ਹੀ
 ਦੇਖਦਾ ਬਕਾ ਪੀਰਦੇਪੁਰ੍ਹੀ ਪਿਛਾ ਹਾਂਚ ਲੀਏ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਤੇਰਾ ਪੀਰ ਮੰਨੇ ਨਹੀਂ ਇ
 ਥੋਂ ਕੜ੍ਹ ਹੋਵੀ ਕਚਕੋਲ ਭਰ ਲੈ ਉਥੇ ਸੰਗਤ ਕਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਸੀ ਕੜ੍ਹ ਹੁਵਰਤ ਦਾ ਸੀ ਪੀਰ
 ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਕੜ੍ਹ ਹੁਲੈ ਕੇ ਕਚਕੋਲ ਭਰੀ ਧੁਰੇ ਪਤਾਲੇ ਲਈ ਕੜ੍ਹਾਹੀ ਪੀਰ ਅਗੇ ਲਿਆਰ
 ਖੀ ਪੀਰ ਪੁਛੁਣ ਲਗਾ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਤੋ ਪੁਛੁਣ ਤਾਂ ਪੁੱਤ੍ਰ ਕਹਾ ਅਕਾਸ ਪਤਾਲ ਦੇਖਦ
 ਬੱਕਾ ਪਿਆ ਜਿਥੇ ਜਾਵਾਂ ਉਥੇ ਸੰਗਤ ਕਰੀ ਅੰ ਹੋਵਨ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ
 ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਜਸ ਕਰਨ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਦੇਖ ਕੇ ਅੰਤ ਨਾਂ ਆਇਆ ਮੇਂ ਇਥੇ ਇਨ੍ਹੀ ਲੈ
 ਆਇਆ ਹਾਂ ਪੀਰਨੇ ਕਹਾ ਇਨ੍ਹੀ ਜਾਹਰ ਕਲਾਹੇ ਫੇਰ ਪੀਰ ਪੁਛੁਣਿਆ ਬਾਬੇ ਆ
 ਦਮ ਨੇ ਆਦਮੀ ਅੰਦੇਭਾਂਡੇ ਘੜੇ ਹੋਨ ਜੋ ਕਿ ਸਤਗੁ ਘੜੇ ਹੋਨ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਕੁਲ ਲ
 ਚਕ ਦੇ ਉਪਰ ਭਾਂਡੇ ਬਣਾਵਦਾ ਹੈ ਜਿਉਂ ਰੱਕ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਤਿਉਂ ਭਾਂਡਾ ਘੜੀਦਾ ਹੈ ਪ
 ਰ ਕੱਚੇ ਭਾਂਡੇ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਸੁਆਰਦੇ ਆਵੇ ਮੈਂ ਪੱਕੇ ਕੀਮ ਸਵਾਰਦੇ ਹੋਨ ਤੂੰ ਸੇ ਬਾਬਾ
 ਆਦਮ ਕੁਲਾਲ ਆਸਮਾਨ ਚੱਕ ਜਿਉਂ ਅਸਮਾਨ ਦੀ ਗਰਦਸ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਉਂ ਖ
 ਲਕ ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ ਬਜਰਗਾ ਦੀ ਸੁਹਬਤ ਰੂਪ ਆਵੇ ਮੈਂ ਪਰਵਰਦਾ ਹੋਵਾ ਹੈ ਸੋ ਸੁ
 ਖੀ ਗਹਿਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਮਾਦ ਹੋਵਾ ਹੈ ਪੀਰ ਕਹਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਿਦੇ ਹੋਨ ਰੂਹ ਅਦ
 ਮੀ ਅੰਦੇ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਜੀਮਦੇ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿਦੇ ਹੋਨ ਜੀਮਦੇ ਮਰਦੇ ਹੋਨ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਮੁਸ
 ਲਮਾਨ ਸੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗਿਆਨ ਅਗਨ ਕਰ ਪੁਖਤਾ ਹੈ ਜੇ ਸੇ ਕਚੇ ਦਾਏ ਉਗਦੇ ਹੋਨ
 ਉਨੇ ਨਹੀਂ ਉਗਦੇ ਤੂੰ ਸੇ ਅਗਿਆਨੀ ਜਿਤਨੇ ਹੋਨ ਸੇ ਜੀਮਦੇ ਮਰਦੇ ਹੋਨ ਗਿਆਨ
 ਵਨ ਨਹੀਂ ਜੀਮਦਾ ਮਰਦਾ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਤਕੜਾ ਕਰ ਕੇ ਖੁ
 ਦਾ ਦੀ ਸਿਟੁਤ ਗਾਵਦੇ ਹੋਨ ਸੇ ਖੁਦ ਦੇ ਹਜੂਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਨ ਏਹ ਬਾਰਤ ਸੁਣਕੇ ਸਭ
 ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਅਗੇ ਸਿਜਦਾ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੇ ਉਠ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਪੈ ਗਏ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿ ਸਰਾਜਾ ਵਿਚ ਆਏ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਰਾਜੇ ਪੁਲ
 ਸਤ ਦਾ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਹਾ ਇਥੋਂ ਘਰਾ ਕਿਤਨੀ ਦੂਰ ਹੈ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੌਢੇ ਘਰ ਚਲੋਗੇ ਤਾਂ

ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਸਾਨੂੰ ਜਦੋਂ ਕਰਤਾਰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤੂੰ ਉਤਾਵਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ
 ਲੈ ਚਲਾਵੇਗਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਹੁਣੇ ਧਕਾ ਦੇ ਦੇਹੋ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਧਕਾ
 ਦੇ ਦੇ ਤੂੰ ਹਿਅ ਪੇ ਘਰ ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਮੈਂ ਸੁਭਾਵਤੇ ਗਲ ਕੀਤੀ ਹੈ
 ਗੁਰੂਜੀ ਕਹੈ ਚਲ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਥੋਂ ਅਗੇ ਹੀ ਵਿਦਾ ਹੋ ਦੇ ਹੈ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਅਜੇ ਹੀ ਨਾ ਕਰਨੀ ਨਾਲੇ ਨਿਬਾਹੁਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾ
 ਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਸਾਡੇ ਉਤੇ ਤੇ ਅਸੀਂ ਭੀ ਬਡੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਥੀ
 ਉਥੇ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਤੇ ਤੂੰ ਅਖੇ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਖੁਬ ਦੇ ਧੋਬੇ ਮਾਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਪ੍ਰਭ ਬਡੇ ਸੁੰਦਰ ਮਿਲੇ ਹੈ ਸਨ ਫੁਲਾ ਦੀ ਮਾਲਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ
 ਸੋ ਅਚਰਜ ਫੁਲ ਹੈ ਸਨ ਜੋ ਕੁਮਲਾਵ ਦੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਓਹ ਗੀਧਰ ਬਡੇ ਰੇ
 ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਮਾਏ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਸੁਰਗ ਦੇ ਫੁਲ ਤੈਨੂੰ ਮਾਣਾ ਦੇ ਖਾਏ ਹੈ ਨ ਅਸੀਂ
 ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਜਦ ਮਾਏ ਸਾ ਤੈਨੂੰ ਗੀਧਰ ਬਲੇ ਕਤੇ ਲੈ ਮਾਏ ਸਾਂ ਸੋ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅ
 ਗੇ ਚਲ ਬਾਕੀ ਕਰ ਜ ਕਰਕੇ ਮਾਂ ਵਾਂਗੋ ਬੈਠੀ ਰਧਾ ਮਜਾ ਵਾਂਗੋ ਤਾਂ ਗੀਧਰ ਬਲੇ ਕ
 ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਚਲਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਗਿਆ ਮੇਰੀ ਦੇਹ
 ਕਿਥੇ ਛੁਟੇਗੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਭਲੀ ਜਾਹਗਾ ਪੰਜਾ ਦਿਨ ਤੈਨੂੰ ਤੇ ਅਸੀਂ ਪਾਸ ਹੀ ਹੋ
 ਵਾਂਗੋ ਤਾਂ ਦੇਹ ਤੇ ਗੀ ਛੁਟੇਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬ੍ਰਹਮਣਾ ਦਾ ਜਲ ਦਾਗ
 ਖੜੀ ਦਾ ਅਗਨ ਦਾਗ ਹੈ ਸਪੁਰਿਣ ਮੈਂ ਸੁਟ ਛੁਟੇ ਹਨ ਸੁਟ ਦਬੀ ਦੇ ਹੈ ਨ ਪ੍ਰਿਥ
 ਵੀ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਉਣ ਦਾਗ ਦੇਈਏ ਜੋ ਕਹੇ ਜੋ ਕਰੀਏ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਬਦ
 ਕਰ ਮੇਰਾ ਦੇਹ ਅਭ ਮਾਨ ਵਰਹੋ ਇਆ ਹੈ ਮੇਰੇ ਹਵਾ ਸਾਖੀ ਹਾਂ ਜਿਉਂ ਤੁਹਾਡੀ ਇਛ
 ਤਿਵੇ ਕਰੇ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਤੇ ਗੀ ਮੜੀ ਬਣਾਇਕੇ ਜਗਤ ਤੇ ਪੁਜਾਈਏ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਹਾ ਸਗੀਰ ਮੜੀ ਤੇ ਕਢ ਦੇਹੋ ਪਥਰਾ ਦੀ ਮੜੀ ਮੇਂ ਪਾਵ ਦੇਹੋ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਤੈਂ ਬ੍ਰਹ
 ਮਨੁ ਪਛਾਤਾ ਹੈ ਸੁਣੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਰਤਾਰ ਮੈਨੂੰ ਰਿਖਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਭੂਰਾ ਹੈ ਜੋ ਇ
 ਥੇ ਸਾੜੀ ਦੇ ਹੈ ਨ ਸੋ ਪਾਕ ਹੋ ਜਾ ਦੇ ਹੈ ਨ ਜੋ ਵਖੀ ਦੇ ਹੈ ਨ ਸੋ ਅਗੇ ਸਾੜੀ ਦੇ ਹੈ ਨ ਤੁ
 ਸਾ ਮੈਂ ਸਾੜਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਦਰਬੇਲਾ ਨਾਮ ਸਾਹਿਰ ਮੈਂ ਮਾਇ ਉਤਰੇ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਹਾ ਇਥੇ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਛੁਟੇਗੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਇਥੇ ਤੇ ਗੀ ਮੈਂ ਲਾਵ ਰਹੇਗੀ ਤੈਨੂੰ
 ਖੁਰਮੇ ਸਾਹਿਰ ਲੈ ਚਲ ਨੇਹਾ ਉਥੇ ਖੁਰਮੇ ਖਾਹ ਤੇ ਰਾਬਾ ਕੀ ਅਹਾਰ ਉਥੇ ਗਹਿਰ
 ਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਖੁਰਮੇ ਦੇ ਫਲ ਮਾਇ ਖਾਧੇ ਤੇ ਘੜੀ ਦਿਨ ਰਹਾ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਤੇ ਪਾਛਿਆ ਕਿਉਂ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਹ ਖਬਰ ਮਾਤ ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਮ

ਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਤਿਆਰੀਐ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਤੂਕਿਉ ਕਰਜਾਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰੀਨ
 ਭਤੇ ਪਵਣ ਦੀ ਗੰਢ ਖੁਲੀਐ ਨ ਬੇਸੁਆਸ ਹਰਿ ਦੇ ਹੈਨ ਭਾਵੇ ਤੁਸੀ ਗਿਣ ਲਵੇ
 ਤਾ ਬਾਲ ਲਗਾ ਗਿਣਨ ਜਾਨ ਬੇਸਾਸ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਠੰਢੀ ਹੋਇਗ
 ਈ ਬਾਲੇ ਹਬਲਾਇਆ ਤਾ ਦੇਹੀ ਮੇ ਸਾਸ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਾ ਮਰ
 ਦਾਨ ਪੁਰਾ ਭਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਦੇਖ
 ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਾ ਮਾਸੇ ਜੋ ਕੇਹੀ ਕਿਰਪਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪਰ ਕੀਤੀ ਹੈ
 ਸ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਧੰਨ ਕਰਤਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਗੁਰੂ ਤੁਸੀ ਹੋ ਉਸ ਪਰ ਕਿਉਨ ਕ
 ਰਤਾਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ੀ ਦੇ ਖਰਮੇ ਦੀ ਅਲ
 ਕੜੀਆਂ ਕਰੀਆ ਕਰਕੇ ਇਕਚਾਰ ਗੁਰੂ ਜੀਆਂ ਪਈ ਇਕ ਬਾਲੇ ਦੀ ਇ
 ਕਚਾਰ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਉਨਾ ਦਾ ਖਫਟ ਸੀਵਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਉਥੇ ਸਾਫ਼ੀਆ
 ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਸੰਤਨ ਇਥੇ ਲਿਆਵਾਵੀਏ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੰਜਾ
ਬਧਰਤੀ ਨੂੰ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ ਚਲ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੁਲਤਾਨ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦੇਖ ਦੇ ਚ
 ਲੀਏ ਬਾਹੁ ਸੁਮਸਤ ਰੇਜ ਜਿਥੇ ਤਪਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਉਤਰੇ
 ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਪੀਰ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਤਾ ਪੀਰ ਨੇ ਕਟੋਰਾ ਦੁਧ ਦਾ ਭਰ ਕੇ ਭੇਜਿਆ
 ਤੇ ਕਹਿ ਭੇਜਿਆ ਮੁਲਤਾਨ ਪੀਰ ਨਾਲ ਪੁਰਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਚੁੰਬੇ ਲੀ ਦਾ ਫੁਲ
 ਕਟੋਰੇ ਉਤੇ ਰਖਾ ਦਿਤਾ ਤੇ ਕਹਾ ਅਸੀ ਫੁਲ ਦੀ ਨਿਆਈ ਰਹਾਂਗੇ ਏਹ ਸੁਣਕੇ
 ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਪੀਰ ਕਰੋ ਹੋਇਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਨੇ ਫੁਗਮੀ ਮ
 ਰਿਆਸ ਪਨਹੀ ਮਰਦਾ ਸਪਮੀ ਤਾ ਕਰਵਾਸ ਆਵਾਹੈ ਓਹ ਕੇਹੜਾ ਸਬਦ ਹੈ
 ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮਨ ਸੁਧ ਹੋਵੇ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਜਗਤ ਨੂੰ ਸੁਠ ਜਾਣੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਸਤ
 ਜਾਣੇ ਜਿਤਨ ਜਗਤ ਹੈ ਮਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਮਨ ਸਬਦ ਵਲ ਲਗ
 ਦਾ ਹੈ ਤਾ ਸੁਧ ਹੋਵਾ ਹੈ ਤਾ ਬਹਾਵਲ ਹੋਕੇ ਕਹਾ ਜੋ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਸੁਠ ਕਹਿ ਦੇ ਹੈਨ
 ਤੇ ਮਾਇਆ ਬਿਨਾ ਵਿਹਾਰ ਸੁਧ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਜੇਹੀ ਮਾਇਆ ਸੁਠੀ
 ਤੇ ਹੋਵਿਹਾਰ ਸੁਠੇ ਪਰਮੇਸਰ ਸਚਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਭੀ ਸਚਾ ਹੈ ਰੁਕਨ ਦੀਨ ਕ
 ਹਾ ਸੰਤ ਦੇ ਲੱਛਨ ਕਹੇ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਬਜ਼ੁਰਗਾ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੀਅਤ ਰਾਸ
 ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਕੇ ਖੁਸੀ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਪਾਸ ਗੁਣ ਹੋਵੇ ਉਨ ਦੀ ਖਿਜਮਤ
 ਕਰੇ ਤੇ ਸਭ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਪੀਰ ਦੀ ਕਰ ਜਾਣੇ ਜੈਸਾ ਖਾਵਣ ਪੀਵਣ ਪੈਹ
 ਰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ਤਿਸੇ ਤਰਾ ਸਬਦਾ ਤੇ ਅਤਮ ਗਿਆਨ ਦਾ ਅਭਿਆ

ਸਭੀ ਕਰੇ ਬਿਗਾਨੀ ਐਰਤ ਦਾ ਸੰਗ ਨਾ ਕਰੇ ਸੁਬਧੀ ਲੋਕ ਦਾ ਪਿਆਰ ਕਰੇ ਸਿ
 ਸਗਲੇ ਸੰਤ ਨਾਲ ਵਾਦ ਪਵੇ ਸੋਛੇ ਰੁਦੇਵੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀ
 ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਜਣਾ ਵੇਨਹੀ ਕੁਕਰਮੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗ ਨਾਂ ਕਰੇ ਏਹ
 ਲਾਂਸੁਟ ਕੇ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਾ ਧੰਨ ਹੋ ਨਨਕ ਤਪ ਕੇ ਈਉ ਪਦੇ ਸਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
 ਹਾ ਦੇਖੋ ਕਪਾਹ ਦੇ ਸਿਰ ਕੇਹੀ ਗੁਜਰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕ ਖਾਂਵਣ ਪੇ
 ਨਟ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕੇਤੇ ਬੇਗੁਮਰਾਹ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜਿਧਰ ਮਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਓਹੋ ਕੰਮ ਕਰ
 ਦੇ ਹੈਨ ਲਬ ਕਰਨ ਬੁਰਾ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਕਪਾਹ ਵਾੜੀ ਤੇ ਚੁਟੀ ਧੁਪੇ ਸੁਕਾਇ ਕੇ
 ਲਾਠੀ ਸੇਝੀ ਬੀ ਚੁਖ ਚੁਖ ਕਰ ਕੇ ਖੋਹੀ ਫੇਰ ਵੇਲ ਦੇ ਦੇ ਮੂਹ ਦਿਤੀ ਸਖਤ ਪੀੜਾ
 ਝੁਲੀ ਫੇਰ ਤੁਬੀ ਪੇਵੇ ਨੇ ਪੀਵੀ ਕਤੀ ਤੇ ਦਾ ਤਣੀਆਂ ਜਲਾਹਿਆਂ ਉਣੀ ਫਿਕ
 ਕੇ ਮਰੇ ਫੀਆ ਦਿਤੀਆਂ ਕਪੜਾ ਬਣ ਕੇ ਦਰਜੀਆਂ ਕਾਟਿਆ ਸੀਤਾ ਛੀਂ ਬੇਖੀ
 ਬਚਾੜ ਕੇ ਪਟੜੇ ਪਟਕਾਇਓਤਾ ਸਿਰ ਮੁੰਗਲੀ ਮਾਰ ਕੇ ਕੁਟਿਆ ਤਾਉ ਦੇ ਕਰ
 ਫੇਰ ਕਪੜਾ ਪਹਿਨਣੇ ਜੋਗ ਹੋਇਆ ਮਨੁਖ ਦੇਖ ਕੇ ਹਸਦੇ ਹੈਨ ਦੇਖੋ ਕਪਾਹ
 ਦੇ ਸਿਰ ਏਹ ਬੀਤੀ ਆਪਗਰਬਿਆਂ ਦੀ ਕਿਉਂ ਕਰ ਬੀਤੇਗੀ ਤਾਪੀਰਾਂ ਕਹਾ
 ਧੰਨ ਨਨਕ ਜੀ ਧੰਨ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਹੈ ਫਕੀਰੀ
 ਨਾਮਾਇ ਸੀਕਾ ਹੈ ਹੇ ਨਨਕ ਜੀ ਫਕੀਰੀ ਭੀ ਤੈਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਗੁਰਾਈ ਭੀ ਤੇਰੇ ਕੋ ਮਿ
 ਲੀ ਹੈ ਜੋਹਦ ਸੇਖ ਫਕੀਰ ਨੌਂ ਕੀਆ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਭਗਤ ਨੌਂ ਕਰੀ ਜੋਗੇਰ
 ਰਖ ਕੀਤਾ ਤਿਆਗ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਜੀ ਕੀਤਾ ਤਿਆਗ ਦੇਵਦਤ ਕੀਤਾ ਜਤਲ
 ਛਮਨ ਕੀਆ ਜੋਗਾਨ ਵੰਤ ਕੀਆ ਜੁਧਾਹਿ ਸਿਰ ਨੇ ਕੀਤਾ ਬਿਓਗਰਾਮ
 ਜੀ ਕੀਤਾ ਹਠਧੂਹ ਭਗਤ ਕੀਤਾ ਸਤਸੀਤਾ ਦਾ ਰਾਹ ਸਤ ਬਾਬੇ ਆਦਮ ਕੀਤਾ
 ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਪੀਰ ਜੀ ਖੁਦਾਇਦ ਯਾਦ ਕਰਨਾਂ ਬਜਰਗਾਂ ਦੀ ਸੁ
 ਬਤ ਕਰਨੀ ਤੇ ਖੁਦਾਇਦ ਖੌਫ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਕਰਨਾਂ ਉਨਾਂ ਮੁਕਤ ਪਦਵੀ ਮਿ
 ਲੇਗੀ ਏਹੋ ਗੋਸਟ ਸੁਣ ਕੇ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਪੀਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕੇ ਓਨੇ
 ਤੇ ਸਚ ਖੁਦਾਇਦ ਰੂਪ ਕਰ ਕੇ ਜਾਂਟੇ ਓਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਰ ਪੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ
 ਤੇ ਉਥੋਂ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਸਹਿਰੇ ਨਗਰ ਮੇਂ ਆਇਥੇ ਠੇ ਉਥੇ ਇਕ ਬਡਾ ਪ
 ਨੀਪੁਰ ਸਗਹਿਦਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਗੁਮਾਸਤੋਂ ਪੈਸਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮ
 ਟੇ ਦੁਕਾਨ ਪਰ ਬੈਠ ਗਏ ਸਾਗਰਿਨ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਓਹ ਧਨੀ ਆਪਣੇ ਵਿਹਾਰ ਵਿ
 ਚਲ ਗਾਰਿਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੱਲ ਪਿਆਨ ਭੀ ਨ ਕੀਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁਦ

ਨਪੁੰਨਭੀਕੁਛਨਹੀਕਰਦਾ ਏਹਵਡਾਸੁਖੀਨਜਰਆਵਦਾਏਸਾਧਸੰਤਦੀ
 ਸੇਵਾਨਹੀਕਰਦਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਦੁਖਪਾਪਦਾਧਰਮਹੈਗਿਆਨਬਿਨਸਖੀ
 ਕੋਈਨਹੀਪਰਾਇਸਨੁਪੁਛਦੇਖੋਬਾਲੇਜਾਇਕੇਪੁਛਾਸਾਹਜੀਤੁਸੀਵਡੇਸੁ
 ਖੀਹੋਤਓਹਸਾਹਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਆਇਆਨਿਰਾਲੇਬੈਠਕੇਕਹਾਸੁਣੇ
 ਸੰਤਜੀਮੇਰੇਜੈਸਾਦੁਖੀਕੋਈਨਹੀਮੇਰਾਪਿਆਰਇਸਤੀਨਲਸੀਸਮਾਪਾ
 ਇਐਰਤਮਾਂਦੀਹੋਈਮਰਨਪਰਜੀਤੁਮੇਓਸਦੇਹਬੇਦਾਨਪੁੰਨਬਹੁਤਕਰਾਏ
 ਤੇਰੁਦਨਕਰਨੇਲਗਾਤੇਕਹਾਮੇਕਿਸਤਰਾਂਜੀਵਾਂਗਾਇਸਤੀਨੇਕਹਾਤੁਪੁਰਖ
 ਹੋਹੋਗਵਿਆਹਕਰਾਲਵੀਮੇਭੁਲਜਾਵਾਗੀਮੇਨੇਆਪਣੀਇੰਦ੍ਰੀਕਾਟਰੂਗੀ
 ਚਿਹਰਾਛੀਹੋਇਗਈਮੇਕਸਟਪਾਇਕੇਰਾਜੀਹੁਆਹੁਣਓਹਮੇਰੇਦੇਖਦੇਹੋ
 ਰਪੁਰਖਾਨੂੰਭੋਗਦੀਹੋਮੇਦੇਖਕਰਦੁਖੀਹੁੰਦਾਹੋਦਗਧਹੁੰਦਾਹੋਮੇਬਡਾਦੁਖੀ
 ਹੋਗੁਰੂਜੀਕਹਾਦੁਖਸੁਖਪੁਰਬਜਨਮਦੇਹੈਨਪਾਪਾਬੀਦੁਖਪੁੰਨਾਬੀਸੁ
 ਖਹੁੰਦੇਹੈਨਈਸ੍ਰਬੀਆਵਲੈਕੇਜੋਪਾਪਪੁੰਨਕੀਤੇਹੈਤਿਨਕਾਫਲਦੁਖਸੁ
 ਖਭੋਗੋਬਿਨਾਨਹੀਹੋਦਦਾਗਿਆਨੀਮਾਤਲੋਕਦੀਲੀਲਾਭੋਗਦੇਹੈਨਆਗੇ
 ਆਨੀਦੁਖੀਸੁਖੀਹੁੰਦੇਹਨਸਾਹਜੀਗਿਆਨਵਾਨਸਰੀਰਨੂਤੇਦੁਖਸੁਖਨੂੰ
 ਅਨਿਤਹੀਕਰਜਾਣਦੇਹਨਪਰਮੇਸਰਨੂੰਸਤੁਤੇਆਪਣਾਮਿਤ੍ਰਕਰਜਾਣਦੇ
 ਹੈਨਸੁਣੇਸਾਹਜੀਕਰਮਕੀਏਕਾਫਲਕਿਨਾਨੇਭੋਗਿਆਹੈਜੈਸੇਇੰਦ੍ਰਯ
 ਰਾਜਗਕੀਤੇਦੇਵਤਿਆਦਰਾਜਾਭਾਇਆਅਪਛਰਾਭੋਗਦਾਗੋਤਮਦੀਇਸ
 ਤੀਵਲਆਇਆਗੋਤਮਸਰਾਪਦੀਆਇਕਭੁਗਵਾਸਤੇਤੂੰਆਇਆਹੈਸ
 ਹੀਸ੍ਰਭਗਤੈਨੂੰਹੋਵੇਸੋਹੋਈਜਲਮੇਂਛੁਪਿਆਤੇਰੋਨ ੧ ਪਰਸਰਾਮਾਇਕੀਵ
 ਗੀਨਿਹਖਤ੍ਰਾਇਣਕੀਤੀਫੇਰਰਾਮਜੀਨੇਓਸਦਾਬਲਖੋਹਲੀਤਾਸਮੁੰਦਰ
 ਲੰਘਕੇਬੇਲੇਵਿਚਜਾਇਛੁਪਿਆਓਹਾਚਿਰਜੀਵੀਬ੍ਰਾਹਮਣਨੂੰਭਿਖਿਆ
 ਮੰਗਦਾਦੇਖਕੋਰੋਦਾਹੈ ੨ ਰਾਜੇਰਾਜਛਰੂਕੇਅਤੀਤਹੋਏਓਹਭੀਰੂਨੇ ੩ ਪਾ
 ਪਾਨੂੰਦਰਗਾਹਮੇਸਜਾਇਹੁੰਦੀਹੈਤੇਰਾਮਨੂੰਪਿਤਾਨੇਨਿਕਲਾਦਿਤਾਸੀਤਨੂੰ
 ਰਾਵਣਲੋਗਿਆਲਛਮਨਜੁਧਮੇਂਮੁਰਛਾਹੋਇਆਤਰਾਮਜੀਭੀਰੂਨੇ ੪
 ਰਾਮਜੀਰਾਵਣਮਾਰਕੇਬੁਭੀਛਨਨੂੰਰਾਜਦੀਅਲੀਕਾਕਸਾਰਕੁਟਿਬਰਾ
 ਵਣਦਾਖੇਤਮੇਂਗੁਲਿਆਰਾਵਣਭੀਰੂਨਪੰਝਪੰਡਵਦੁਰਜੋਧਨਨਾਲਜ
 ਆਖੇਡਕੇਬਾਰਬਰਸਪਾਂਡਵਬਨਮੇਰਹੇਬੈਰਾਵਦੇਨਗਰਮੇਮਜ਼ਰਹੇਤੇ

ਪਾਂਡਵਾਂਦੇਰੂਬਰੂਦਰਜੇਧਨਨੇਦੋਪਤੀਨੁਲੱਤਮਾਰੀਪਾਂਡਵਭੀਰੁਨੇ ੬ ਤੇਜਿਸਵੇਲੇ
ਮਹਾਂਜਨ੍ਹਪਾਂਡਵਯਾਦਕਰਦੇਸੇਮਹਾਂਜਊਨਦੇਪਾਸਆਵਦਾਸੀ ਫੇਰਾਜੇ
ਜਨਮੇਜੇਬਿਆਸਜੀਨੂੰਪਾਛਿਆਸੀ ਰਾਜੇਜੁਧਿਸਟਰਧਰਮਪੁਤ੍ਰਜੁਆਕਿਉਖੇ
ਰੂਮਾਂਸੀ ਕਿਸੇਵਰਾਜੇਅਨਹੀ ਤਾਬਿਆਸਜੀਕਹਾਹੇਰਾਜਾ ਅਸੀ ਸਭੇਵਰ
ਜਰਹੇਸਾਂਪਰਈਸਰਈਨੇਤਹੋਣੀਸੀ ਜਨਮੇਜੇਕਹਾ ਜੇਅਗੇਤਰੀਖਬਰਹੋਵੇਤ
ਨੇਤਕਿਸਤਰਾਹੋਵੇ ਬਿਆਸਜੀਕਹਾ ਹੇਰਾਜਾ ਤੂੰਇਕਘੋੜੀਮੁਲਲੇਵੇਗਾ ਤੇਸਿ
ਕਾਰਦੇਗੇ ਉਸਨੂੰਦਰਿਆਈਘੋੜਾਲਗੇਗਾ ਕਾਲੇਕੰਨਵਾਲਾਵਛੇਰਾਜੀਮੇਗਾ
ਫੇਰਤੂੰਜਗਕਰੇਗਾ ਤੇਰੀਇਸਤ੍ਰੀਪਵਣਸੇਕਪੜਉਤੁਕੇਨਗਨਹੋਵੇਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਹਸਨਗੇਤੂੰਬ੍ਰਾਹਮਣਨੂੰਮਰੇਗਾ ਤੇਨੂੰਛੁਤੀਕੁਸਟਹੋਵਨਗੇ ਅਠਹਾਂਪਰਬਮਹ
ਭਾਰਥਸੁਣੇਗਾ ਭੀਮਦੇਚਲਾਏਹੋਏਹਾਥੀਅਕਾਸਮੰਤੁਲਮੇਭ੍ਰਮਦੇਹੈਨਹੁਣਤੀ
ਕਰਇਸਕਥਾਨੂੰਨਾਮੰਨੇਗਾ ਇਕਕੁਸਟਤੇਰੇਨਕਵਿਚਰਹੇਗਾ ਉਸਰੋਗਨਾਲ
ਤੂੰਮਰੇਗਾ ਏਹਸਭਗਲਾਹੋਈਆ ਠੀਕਰਾਜਾ ਜਨਮੇਜਾਭੀਰੁਨਾ ਇਕਬਚਨਦੇ
ਨਾਮੰਨਦੇਕਰਪਾਪੀਭਾਇਆ ੭ ਹੋਰਜੇਖ ਮਸਾਇਕ ਪੀਰ ਸਭੁਰੇਦੇਹੈਨ ਮਤ
ਅੰਤਕਲਕੇਸ਼ਨ ਜਮਦੀਭੀਰੂਪੰਦੀਹੋਵੇ ਤੇਗੋਪੀਚੰਦਆਦਿਕਭੀਕੰਨਪ
ਤ੍ਰਾਇਕਰਰੁਨੇਜੋਘਰਘਰਮੇਭ੍ਰਿਖਿਆਮੰਗਦੇਫਿਰਦੇਹੈਨ ਕਿਰਪਣਾਦਧ
ਨਸੀਚਿਆਭੀ ਏਵੈਜਦਾਹੈਚਿਹਭੀਰਦਾਹੈ ਸਾਰਾਸਿਸਰਅਗਿਆਨਕਰਦੁ
ਖੀਏ ਜੋਪਾਣੀਭਗਵੰਤਦੇਨਾਮਨੂੰਮੰਨਦੇਹੈਨਜੇਈਜਿਣਜਾਦੇਹੈ ॥ ਇਨਬਰ
ਨਨੂੰਸੁਣਕੇਸਰਫਨੈਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਏਕਿਆ ਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਸਾਸਸ
ਸਵਾਹਗੁਰੂਕਾਨਾਮਜਪਿਆਕਰਿਤੇਰਾਜਨਮਮਰਨਕਦਿਆਜਾਵੇਗਾ ਉਸ
ਦੀਇਸਤ੍ਰੀਨੁਕਹਾਜੋਬਿਰਾਨੇਪੁਰਖਭੋਗਦੀਆਹਨਅੰਧਘੋਰਨਰਕਾਮੇਪਾਈ
ਦੀਆਹਨ ਤੁਪਤਥੀਮਨਾਲ ਲਾਈਦੇਹਨਗੁਰੂਜੀਅਗੇਦੋਨਹਥਜੇਤ੍ਰਕੇਕਹਾ
ਗੁਰੂਜੀਸਾਡਾਕੋਪਰਲੋਕਮੇਭੁਲਕਰਹੁਜੀਗੁਰੂਜੀਨੇਸਰਫਦੀਦੇਹਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਨਵੀਨਰੇਈਕਰਦਿਤੀਦੋਨੋਗੁਰੂਕੇਸਿਖਹੋਏ ਸਤਸੰਗਕਰਕੇਗੁਰੂਕਾਨਾ
ਮਜਪਕੇਆਪਣਾਸਮਾਸੁਧਰਗਏ ॥ ਸਾਖੀਇਕਕੀਨਿਆਕੀ॥
ਗੁਰੂਜੀਆਵਦੇਹੁਏ ਇਕਬਡੀਉਦਿਆਨਮੇਬੈਠਗਏ ਸੰਧਆਕਾਸਮਾਬ
ਭਾਈਬਾਲਾਹਰਿਰਾਸਪੜਦਾਸੀ ਉਥੇਨਜੀਕਹੀਏਕਝੰਗੀਸੀਉਥੇਇਕਕੰਨ
ਖਰਹਿਦੀਸੀਬਡੀਸੁੰਦਰਈ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰਬੈਠਦੇਖਕੇਪਾਸਆਈ ਤੇਆਇਕੇਕ

ਹਿਓਸਤੁਸੀਕਉਣਹੋਇਬੇਆਇਬੈਂਡੇਹੋਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾਇਬੇਭਾਤਗੁਜਾ
 ਰਾਕਰਕੇਚਲੇਜਾਵੈਗੇਤਾਓਹਕੀਨਿਆਏਕਛੁਰਲੈਕੇਅੰਦਰਗਈਮਾਸ
 ਕਾਗਤਲਾ ਲੈਆਈਉਸਨੁਤਕੜੀਮੋਤੋਲਿਆਦੇਇਸੇਰਮਾਸਹੋਇਆਲ
 ਝਕੀਕਹਾਏਕਸੇਰਤੁਸੀਖਾਵੈਏਕਸੇਰਮੇਖਾਵੈਭੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਇਹਮਾਸ
 ਕਿਸਦਾਹੈਦੇਖੋਬਿਨਾਮਾਸਖਾਣਾਵਾਜਬਨਹੀਤਾਂਉਸਲੜਕੀਨੇਕਹਾਂਰਿ
 ਨਦੇਦਾਕਸਾਲਾਕਰਦੇਹੋਤਾਰਿਧਾਹੋਇਆਲੈਲਵੈਪਰਾਇਸਾਸਿਰੜਨੀ
 ਜਾਹਰਕਿਉਂਕਰਦੇਹੋਭਾਈਬਾਲੇਦਿਲਮੇਰਿਣਤੀਖਾਧੀਏਹਕੀਨਿਆਬਡਾ
 ਅਪਰਾਧਕਰਦੀਹੈਜੇਹੜਾਸਿਰੜਅਖਦੀਹੈਤੇਜਹੜਨਹੀਕਰਦੀਫੇਰਬਾ
 ਲੇਕਹਾਸਾਨੁਜਹੂਰਦਸਏਹਮਾਸਕਿਸਦਾਹੈਉਸਲੜਕੀਕਹਾਤੁਸੀਨਹੀ
 ਰਹਿਦੇਤਾਂਚੁਲੇਦੇਖਲਵੈਅੰਦਰਜਾਇਕੇਭੂਠਾਇਕਮੁਰਦਾਲਟਕਦਾਹੈਲ
 ਝਕੀਕਹਾਇਸਦਾਮਾਸਕਟਕੇਖਾਂਦੀਹਾਂਏਹਦੇਖਕੇਵਾਹਗੁਰੂਵਾਹਗੁਰੂਅਖ
 ਕੇਬਾਲਾਜੀਬਾਹਰਨਿਕਲਆਏਮਾਸਸੁਟਆਏਗੁਰੂਜੀਕਹਾਬਾਲਕੀਡਿ
 ਠਤਾਂਬਾਲੇਕਹਾਮਨੁਖਦਾਮਾਸਲੜਕੀਰਿੰਨਕੇਖਾਂਦੀਹੈਗੁਰੂਜੀਕਹਾਪੁਛੋ
 ਤਾਂਸਹੀਹੋਲੜਕੀਤੂੰਏਹਕੀਕਰਦੀਹੈਮੁਰਦੇਦਾਮਾਸਖਾਂਦੀਹੈਹੋਰਕਛੁਤੇਰੇ
 ਖਾਣੇਕੋਨਹੀਤੂਰਾਕਸਨੀਹੈਜਾਬਾਲੇਨੇਜਾਇਕੇਕਹਾਤਾਲੜਕੀਬੋਲੀਭਾਈ
 ਤੇਰਨਾਮਕੀਹੈਤਾਬਾਲੇਕਹਾਮੇਰਨਾਮਬਾਲਾਹੈਤਾਲੜਕੀਕਹਾਤੇਨੀਕੀਹਬ
 ਆਵੇਗਾਮੇਰਾਪੜਦਾਜਾਹਰਨਕਰਤਾਬਾਲੇਕਹਾਤੈਨੀਸਪਤਹੈਮੇਰਾਭਰਮ
 ਦੁਰਕਰਦੇਤਾਲੜਕੀਨੇਕਹਾਹੋਬਾਲਾਏਹਮੇਰਾਪਿਤਾਹੈਜਦੇਮੇਇਸਦੇਘਰ
 ਜੋਨਮੀਮੇਰੇਨਾਲਪਿਆਰਬਹੁਤਕਰਿਆਕਰੇਸੁੰਦਰਭੋਜਨਖਿਲਾਵੇਸੁੰਦਰ
 ਬਸਤ੍ਰਪਾਹਿਨਵੇਮੇਸੋਲਾਬਰਸਕੀਭਈਤੇਦੇਹਮੇਰੀਅਤਿਸੁੰਦਰਭਈਏਕਖੌ
 ਟੇਕੇਘਰਮੁਝਕੇਦੀਆਮੇਰੇਸਰੀਰਕੋਇਸਨੇਬੋਚਬਹੁਤਪਦਾਰਥਉਸਹੋ
 ਜੋਲੀਆਇਸਨੇਮੇਰਾਕਸੀਨਾਹੀਏਹਰਾਕਸਹੁਆਜਿਸਨੇਮੇਰਾਮਾਸਜੀਵ
 ਦੀਕਵੇਚਖਾਧਾਜਬਇਸਦੇਸਾਸਪੂਰਨਹੁਏਤਾਧਰਮਰਾਜਨੇਕਹਾਜਮਦੁ
 ਤਾਕੋਇਸਪਾਪੀਕੋਮੇਰੇਮੱਥੇਨਾਲਵੈਇਸਕਉਕੁੰਭੀਨਰਕਮੇਪਾਵੈਤਾਜਮ
 ਦੁਤਾਇਸਕੋਨਰਕਮੇਪਾਇਆਅਰਮੇਰੇਸਾਥਉਸਖੜੀਕਸੀਜੋਗਭਾਇਅਉ
 ਪਰਮੇਸਰਕੀਦਇਆਸੇਮੇਰੇਤੇਸਾਤਬੇਰੇਹੁਏਏਕਕੀਨਾਭਈਮੇਰੇਭਰਤੇਕ
 ਹਾਕੀਨਾਕੋਮਾਰਦੇਮੈਨੇਕਹਾਕੀਨਾਮੈਨਹੀਮਾਰੀਤਾਮੇਰੇਭਰਤੇਕਹਾਨਾਮਾ

ਰੇਗੀ ਤਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਸਨਬਿਧਕੋਈਨਹੀਂ। ਕੁਰਤੇਕੋਕਹੋਕੰਨਾਮਾਗੀ ਸਮਾਪਾਇਮੇ
 ਰਾਭੀਕਾਲਭਾਇਆ ਜਮਦੂਤਮੇਨੂੰ ਧਰਮਰਾਜਪਾਸਲੈਗਏ ਰਾਜੇਧਰਮਰਾਇਕ
 ਹਾਹੇਪਾਪਨੀਤੈਬਿਨਅਪਰਧ ਕੰਨਾਮਾਗੀਹੈ ਸੋਤ੍ਰੀਕੀਨਿਆਹੋਇਕਰਮਾਤਲੇ
 ਕਮੇਉਦਿਆਨਕੇਬੀਚ ਆਪਨੇਪਿਤਾਕਾਮਾਸਖਾਇਆਕਰ ਸੋਕੀਨਿਆਕਾਜਨ
 ਮਮਿਲਾਉਸਪਦਾਰਥਕੇਬਦਲੇਇਸਕਾਮਾਸਖਾਤੀਉ ਕਦੋਕੋਈਭੂਲਾਚੁਕਾਮਨ
 ਖਏਬੇ ਆਵੁਤਾਹੈਤੋਮੈਮਾਨੁਖਕੋਦੇਖਤੀਉ ਕੰਨਾਮਾਗੀਕੇਬਦਲੇਜੀਗਲਮੇਮੈ
 ਰਾਵਾਸਹੈਏਹੁਮੇਗੀਗੁਜਰਾਨਹੈ ਭਾਈਬਾਲਸੁਣਕੇਬਠੂਪੈਰਾਨਹੋਇਆ ਤੇਗੁਰੂ
 ਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਕਾਹੋਗੁਰੂਜੀਕਲਜਗਮੇਏਹਜੀਵਕਿਸਤਰਾਤੋ
 ਰਨਗੇ ਗੁਰੂਜੀਨੇਸਬਦਕਹਾ ਤਿਲੀਗਮੇ ॥ਕੀਨਿਆਦਰਬਕਰੈਆਹਰਸੇ
 ਨਰਨਭਕੇਜਾਹੀ ਜਨਮਪਾਇਕੇਸੁਕ੍ਰਿਤਜੋਕੀਆਸੋਸਭਬਿਰਥਾਜਾਹੀ॥
 ੧ਰਹਾਉ ਮੁਰਖਕਿਉਜਨਮਲੀਆਸੀਸਾਰ ਸੁਕ੍ਰਿਤਕਾਰਨਮਾਨਸਦੇਹੀਧ
 ਰੀਕਿਉਪਾਪਉਠਾਇਓਭਰਾ॥ ਅੰਤਸਮੇਤੇਰਾਕੋਇਨਬੇਲੀਕੀਤਾਪਣਾਪ
 ਵੈ॥ਇਸਧਨਕਾਰਣਜਨਮਗਵਾਇਓਫਿਰਏਹੁਥਾਬਨਅਵੈ ੨ ਕੀਆਕ
 ਮਾਇਆਖੋਇਓਪ੍ਰਾਣੀਜੋਤੈਪਾਪਕਮਾਇਆ ਅਪਨਾਕੀਆਭੋਗਤੁਆਪੇ
 ਅਗੇਤੇਰੇਆਇਆ॥ ੩॥ਕੀਨਿਆਦਰਬਅਹੁਨਿੰਦਿਆਪਰਾਈਏਹੁਦੋਨੋ
 ਤਿਆਭਾਗੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਹੁਕਬੀਨਉਤਰੈਭਾਵੇਗੀਗਾਜਾਹੁ ਕਿਦਰੀ॥੪॥
 ਗੁਰੂਜੀਕਹੈਸੁਣਿਭਾਈਬਾਲਾਏਹੁਬਠੀਭਾਗੀਹਤਿਆਹੈ ਕੀਨਿਆਦਰ
 ਬਲੈਣਾਕੀਨਿਆਮਾਰਨੀ ਪਰਸੀਸਾਰਇਸਹਭਿਆਵਿਚਲਗਰਿਹਾਹੈਜੋਪ
 ਦਰਬਲੈਖਾਦੇਹੈਨਤਿਨਦੀਸਤਿਆਨਹੀਗਹਿਦੀ ਕਰਮਕੀਰੇਖਪੀਛੇਲਗੀਰ
 ਹਦੀਹੈ ਸਦਾਨਿਰਧਨਗਰਿਦੇਹੈਨਪਰਾਈਨਿੰਦਵਾਲਭੀਐਸਾਪਾਪੀਹੋਤਾਹੈ
 ਤਾਬਲੇਕਹਾਤੇਰੀਅਤੁਹੀਜਾਣੈਜੀਪਗਇਸਕੰਨਾਕੀ॥ਬਿਪਤਾਕਾਟੇਤਾਗੁਰੂਜੀ
 ਉਸਕੰਨਾਕੇਪਾਸਗਏਉਸਕੀਨਿਆਦਰਸਨਕਰਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ
 ਕੰਨਾਕੀਪਿਠਪਰਗੁਰੂਜੀਬਾਪੀਦਈਕੰਨਾਕੋਗੁਰਮਤਪ੍ਰਾਪਤੋਹੋਈਹਤਾਉਤ
 ਰਗਈਲੜਕੀਕੀਗੁਰੂਜੀਨੈਕਰਤਾਰਕਾਨਮਲੈਕੋਉਸਲੜਕੀਕੇਮੁਖਪਰਜਲ
 ਕੇਛਟੇਮਾਏਏਕਾਛਿਟਕ ਉਸਮੁਰਦੇਪਰਭੀਪਾਇਆ ਓਹਮੁਰਦਾਭੀਮੁਕਤਪ੍ਰਾਪਤ
 ਹੁਆ ਕੰਨਾਕਾਭੀਉਧਾਰਹੁਆ ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸੁਣਕਰਕਹਾਧੰਨਭਾਈ
 ਬਾਲਾਤੁਸੀਧੰਨਹੋਅਤੇਧੰਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਿਨਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੈਐਸੇਪ੍ਰਾਣੀਉਧਰੇ

ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਚਲੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸਜਾ ਦੇਨੂੰ ਖੁਰਮੇ ਸਹਿਰ
 ਲੈ ਜਾਇ ਕੇ ਮੰਜੀ ਬਹਾਵਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਇ ਸਾਧਕ ਧਾਗ ਵਿਚ ਹੈ ਨ ਉਨਾਂ ਨਾਲ ਅਸ
 ਰੂ ਬਚਨ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਾਗੇ ਬਾਲੇ ਹਬ ਜੇ ਕੇ ਕਹਾ ਸਜਾਵ ਤਲਵੰਡੀ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ
 ਕਹਾ ਉਸਤਾਈ ਖੁਰਮੇ ਸਹਿਰ ਜਰੂਰ ਪਹੁੰਚਾਵਣਾ ਹੈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਜਿਉਤੁ ਹਾਡੀ ਰਜ
 ਇ ਤਿਉ ਕੋਰੇ ਜਿਧਰ ਚਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਗਰ ਚਲਾਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਚਲ ਭਾਈ ਬ
 ਲਾ ਪਾਂਡਵਾ ਦੇ ਤਖਤ ਦੀ ਜਾਹਗਾ ਹੁਸਤਨ ਪੁਰ ਦੇਖ ਦੇ ਚਲੀਏ ਦਿਲੀ ਦੇ ਇਕ ਬਾ
 ਗਾ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਉਥੇ ਪਾਤਸਾਹ ਦੀ ਸਵਾਹੀ ਦਾ ਹਾਥੀ ਮਗਰੀਆ ਸੀ ਹਾਥੀ ਵਾ
 ਨੇ ਰੋ ਦੇ ਸਨ ਇਸ ਦੇ ਪਿਛੇ ਸਾਡਾ ਰਿਜਕ ਬਾਦਸਾਹ ਸਾਨੂੰ ਦੇਵਾ ਸੀ ਕੁਟਿਬ ਪਲਦਾ ਸੀ
 ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਦੇ ਵਣਾ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਸਭ ਸੇਵਾ ਰਿਜਕ ਈ ਸਰ ਦੇ ਹਥ ਹੈ ਮਾਰਦਾ
 ਜੀਵਾਲਦਾ ਪਾਲਦਾ ਭੀ ਈ ਸਰ ਹੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਬ ਬਪਰਮੇ ਸਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵੇਗਾ ਮ
 ਹਾਵਤਾ ਕਹੇ ਆਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਦੇ ਵਣਾ ਹੈ ਏਹ ਹਾਥੀ ਭੀ ਸਭ ਨਾਲੇ ਸੀ ਦਰਸੀ ਬਾਦਸਾਹ
 ਇਸ ਤੇ ਖੁਸੀ ਹੋ ਸੀ ਤੁਸੀ ਸਾਹਿਬ ਲੋਕ ਹੋ ਸਭ ਨੀ ਗਲੀ ਸਮਰਬ ਹੋ ਤੁਸੀ ਜੀਵਾਲੇ
 ਜਾਡਾ ਭਲਾ ਕਰੇ ਬਹੁਤ ਦੀ ਨਹੋਏ ਤੁਹਾਡਾ ਕਹਿਣਾ ਖੁਦਾਇ ਭੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕ
 ਹਾ ਪਰਮੇ ਸਰ ਦੇ ਵਰਦੇ ਅਸੀ ਚਾਕਰ ਹਾਂ ਜੇਹੁ ਕਮਰ ਬਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਸੀ ਮੰਨ ਦੇਹਾਂ
 ਜਿਸਤਰਾ ਪਾਤਸਾਹ ਦਾ ਹੁਕਮ ਤੁਸੀ ਮੰਨ ਦੇਹੋ ਜੇਹੁ ਕਮ ਅਦਲ ਕਰੇ ਤਾਂ ਰਿਜਕ ਭੀ
 ਟਜਾਵੈ ਨਿਕਾਲੇ ਭੀ ਜਾਓ ਜੇਖੁ ਨਾ ਮੀਉਂਦੀ ਹੈ ਤੁਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਬਖਸਾ ਲੈ ਦੇਹੋ ਇ
 ਸੇਤਰਾ ਜੇਕੀ ਮਜਰੂਰ ਕਰਾਵਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਰਜ ਕਰਕੇ ਕਰਾ ਲੈਨੇਹਾਂ ਤੁਸੀ ਪਰ
 ਮੇ ਸਰ ਦੇ ਅਗੇ ਹਬ ਜੇਕੋ ਏਹ ਹਾਥੀ ਜੀਵੇ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਮਨ ਦਇਆ ਆਈ ਕਹਾ
 ਜਲ ਲਿਆਵੇ ਓਹ ਲੈ ਆਏ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਾ ਸਤਨਾਮ ਕਹਿਕੇ ਜਲ ਹਾਥੀ ਤੇ
 ਛਿਟਕੇ ਜੀਅ ਮਾਰ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਈ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ ਰਖੇ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹ ਤੁਕ ਪੜੀ
 ਬਾਲੇ ਦੀ ਹਾਥੀ ਛਿਟਕਾਇਆ ਹਾਥੀ ਜੀਵਿਆ ਮਹਾਵਤਾ ਬਾਦਸਾਹ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕੀ
 ਤੀ ਇਕ ਫਕੀਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੋਏ ਹਾਥੀ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਬਾਤਸਾਹ ਆ
 ਏਆ ਪੀਰ ਭੀ ਆਇਆ ਕਾਜੀ ਨੇ ਆਵਦੇ ਹੀ ਕਹਾ ਹੇਫਕੀਰ ਜੀ ਹਾਥੀ ਤੁਸਾ ਜਿ
 ਵਾਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮਾਰਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵਾਲਣ ਵਾਲੇ ਅਸੀ ਕੌਣ ਹਾਂ ਆਪ
 ਖੁਦਾਇ ਮਾਰਦਾ ਜੀਵਾਇਦਾ ਹੈ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇਫਕੀਰ ਤੇਰੇ ਮੇਸਕਤ ਹੈ ਤੁਹਾਥੀ ਕਿ
 ਫੇਰ ਮਾਰਦੇਹ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਜਿਉ ਮਰ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਹੋਵੇਗੀ ਇਤਨ ਕਹਾ
 ਦੇਹੀ ਸੇ ਹਾਥੀ ਮਗਰੀਆ ਨਜਾਮ ਦੀ ਨ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇਕ ਜੀ ਫਕੀਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ

ਖੁਦਾਇਮਨਦਾਹੈ ਫੇਰਕਾਜੀਕਾ ਫਕੀਰਜੀਹਾਈਫੇਰਜੀਵਾਇਦੇ ਗੁਰੂਜੀਕ
 ਹਾਕਾਜੀਖੁਦਾਇਦੇਮਾਹੇਨੂੰਕੋਈਨਹੀਜੀਵਾਲਸਕਦਾ ਸੀਤਦੇਮਾਹੇਨੂੰਸੀਤਹੀਜੀਵਲੇ
 ਪਰਮੇਸਰਦਾਪਰਵਾਰਨਹੀਪਾਇਆਜਾਦਾ ਜੇਹਦੁਦਾਹੈ ਸੋਕਰਦਾਹੈ ਚਾਹੁਦਾਹੈ ਤਾਂ
 ਜੀਆਨੂੰਸੁਖਦੇਦਾਹੈ ਜੇਭਾਵਦਾਹੈ ਤਾਂਜੀਵਨੂੰਜੀਵਾਇਦਾਹੈ ਚਾਹੇਤਮਾਰਦੇਦਾਹੈ
 ਜੇਹੇਜੀਆਦੇਕਰਮਹੈਨ ਤੇਹੇਹੀਜੀਵਨੂੰਭੁਗਾਇਦਾਹੈ ਪਾਪੀਅਨੂੰਨਰਕ ਪਰਮਤੁ
 ਮਾਪੁੰਨਵਾਨੂੰਸੁਖਸੁਰਗਭੁਗਾਵਦਾਹੈ ਕਰਨਕਾਰਨਪਰਮੇਸਰਆਪਹੀਹੈ ਅ
 ਸੀਕਿਜਨੀਆਖੀਏ ਜਿਸਨੇਜਗਤਬਨਾਇਆਹੈ ਉਸਨੇਸਾਰਕਰਨੀਹੈ ਏਹਬਚਨ
 ਗੁਰੂਜੀਕੋਸੁਣਕੇ ਨਜਾਮਦੀਨਪੀਰ ਤੇਪਾਤਸਾਹ ਕਾਜੀਭੀ ਸਭਨਹਬਜੇਕੁਕੇਕਹਾ
 ਹੇਫਕੀਰਸਾਈਮਿਹਰਦੀਨਜਰਕੋਰੇ ਤੁਸੀਪਰਮੇਸਰਦੇਵਲੀਹੋਤੁਹਾਡਾਕਹਿਣਖੁ
 ਦਾਇਮਨਦਾਹੈ ਹਾਈਜੀਵੇਫੇਰ ਗੁਰੂਜੀਜਲਮੰਗਾਇਕੇ ਸਤਨਾਮਕਹਿਕੇ ਹਾਈਉ
 ਤੇਪਣੀਛਿਣਕਿਆ ਹਾਈਜੀਵਿਆ ਪਾਤਸਾਹ ਨਜਾਮਦੀਨਕਾਜੀਹੋਰਲੋਕਗੁਰੂਕੀ
 ਪੈਗੀਪਏ ਗੁਰੂਜੀਸਲੋਕਕਹਾ ਆਪੇਭੁੰਨੇਸਾਜਿਆਨ ਆਪੇਪੁਰਨਦੇਇ ਇਕਨੀ
 ਦੁਪਸਮਾਈਐਇਕਚੁਲੇਗਹਿਨਚੜ੍ਹੇ ਇਨਿਹਾਲੀਪੇਸਵਨ ਇਕਉਪਰਗਯਿਖ
 ਰੇ ਤਿਨਸਵਰੇਨਨਕਜੀਕਉਨਦਰਕਰੇ ਧੌੜੀ ਵੇਰੋਕੀਆਂਵਡਿਆਈਆਂਕਿ
 ਛਕਹਣਕਹਿਣਨਜਾਇਯਾਜੋਕਰਤਾਕਦਰਕਰੀਮਦੇਜੀਆਰਿਜਕਸੇਬਾਹਿਯਾ
 ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿਛੋਡੀਤਿਨੈਪਾਇਯਾਨਨਕਏਕੀਬਾਹੀਹੋਰਦੁਜੀਨਾ
 ਹੀਜਾਇ ਸੋਕਰੇਜਿਤਿਸੈਰਜਾਇਯਾ ਏਹਬਚਨਸੁਣਕੇਪਾਤਸਾਹਗੁਰੂਕੀਚਰਨੀ
 ਲਾਗਾ ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਸੁਣਪਾਤਸਾਹਧਰਮਦਾਨਿਆਉਕਰਨ ਕਾਜੀਨੂੰਕਹਾਵੁ
 ਫੀਨਾਲਿਆਕਰੇ ਜੇਧਰਮਦਾਨਿਆਉਕਰਦੇ ਵਢੀਨਹੀਲੈਦੇ ਉਨਦਾਹੁਕੁਕਿਲੇ
 ਕੀਮੰਨਦੀਹੈ ਇਸਪਰਸਾਖੀਸੁਣੇ ਇਕਸੈਦਗਰਸੀ ਧਰਮਦੀਕਿਰਤਕਰਦਾਮੀ
 ਨਠੇਵੇਚੇਦਸਵੰਧਪਰਮੇਸਰਨਮਿਤਦੇਦਾਸੀ ਉਸਨੇਜਹਾਜਲਦਕੇਹੋਰਮੁਲਖ
 ਮੇਰੀਆਨੇਤਪਾਇਜਹਾਜਰੂਬਗਿਆ ਉਸਨੇਕਾਜੀਨੂੰਕਹਾ ਕਾਜੀਭੀਵਢੀਨਹੀ
 ਸੀਲੈਂਦਾ ਸੁਦਾਗਰਨੂੰਪਰਮੇਸਰਦਾਨਮਲੈਕੇਲਿਖਦਿਤਾ ਹੁਕਮਸਮੁੰਦਰਦੀਤਰ
 ਫਸੈਦਾਗਰਲਿਖਿਆਲੈਕੇ ਸਮੁੰਦਰਮੇਂਜਾਸੁਟਿਆ ਸਮੁੰਦਰਮੇਂਹਲਚਲੀਬ
 ਰੀਹੋਈਉਸਦਾਜਹਾਜਬਾਹਰਆਇਆ ਸੁਦਾਗਰਮਾਲਲੈਕੇਪਰਆਇਆ
 ਜੇਤੁਸਾਭੀਧਰਮਦਾਨਿਆਉਕਰਨ ਆਏ ਸੰਤਦੀਸੇਵਾਕਰਨੀਛਾਦਨਭੋਜਨਦੇ
 ਟਾਪਰਮੇਸਰਦਾਨਮਜਪਣਾ ਕਮਾਈਵੇਚੇਦਸਵੰਧਦੇਣਾ ਤੁਹਾਡਾਭਲਾਹੋਵੇਗਾ

ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁ ਕਹਿਕੇ ਵਿਲੀਓ ਚਲੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀਮੁ ਜਾਮਵੰਤ ਦੀ ਜਾਹ ਗਾਭੀ ਦੇ
 ਖਾਇ ਲੈ ਚਲੀਏ ਉਥੇ ਗੁਰੂਜੀ ਜੀਮੁ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹ ਜਾ
 ਗਾ ਜਾਮਵੰਤ ਦੀਓ ਤੇ ਤੇਜਗੀ ਮੇ ਮਹਾਰਾਜ ਰਾਮਚੰਦ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਥੇ ਉ
 ਜਾਮਵੰਤ ਦੀ ਗੁਫਾ ਦੇ ਦੀਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋ ਬਾਵਨ ਅਵਤਾਰ ਹੋਏ ਹੈਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਵ
 ਧਾਈ ਬਲ ਰਾਜ ਦੀ ਦੇਹ ਮਿਣਨ ਵੇਲੇ ਦੋਇ ਕਰੁ ਕੀਤੀਆ ਤਿਨ ਲੋਕਾ ਦੀਆ ਅ
 ਧੀ ਕਰੁ ਵਾਸਤੇ ਬਲਦੀ ਦੇਹ ਪਤਾਲ ਦਰਾਜ ਵਿਚ ਉਤਨੇ ਚਿਗ ਵਿਚ ਚਾਰ ਪਰਕਮਾਂ
 ਜਾਮਵੰਤ ਨੇ ਕੀਤੀਆ ਹੈ ਸਨ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਹੋਤੇ ਦੁਆ ਪਰਜਾਗਮੇ ਸੀ ਕਿ
 ਜਨਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਪ ਕੀਤਾ ਮਦਿ ਦੇ ਸਬ ਬਕਰ ਕੇ ਸੀ ਕਿ ਸਨਜੀ ਨੇ ਜਾਮਵੰਤੀ ਵਿ
 ਆਹ ਆਦੀ ਸੀ ਤੇ ਮਟਿਭੀ ਆਦੀ ਹੈ ਸੀ ਏਹ ਬਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੀ ਸੇ ਜੀਮੁ ਦਰਾਜਾ ਹੀ
 ਆਇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ਕਹਿ ਓ ਸਹੇਗਰੀ ਬਨਿਵਾਜ ਮੇਰੇ ਪਰਕਿਰਪਾ ਕਰੇ
 ਉਪਦੇਸ ਦੇਓ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਤੁਸਾ ਧਰਮ ਦਾ ਨਿਆਉ ਕਰਨ ਪਰ ਉਪਕਰ ਕਰਨਾ
 ਜਗਤ ਨੂੰ ਸੁਖ ਨਵਤ ਜਾਣਨ ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਫੁਸੀ ਬਾਈ ਧਾਰ ਦਾਰਾ ਜਕਰੇਗੇ ਆ
 ਏਸ ਤਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਸੁਖ ਪਾਵੇਗੇ ਵਾਹ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇ ਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਤਿ
 ਆਰ ਹੋ ਪਏ ਰਾਜੇ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਦੇਕਿਆ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜਾਇ ਬੇਰਹੇ
 ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਨਾਮ ਜਪੇ ਤੁਹਾਡਾ ਜਨਮ ਸਉਰੇਗਾ ਗੁਰੂਜੀ ਉਥੇ ਚਲਦੇ
 ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਉਥੇ ਉਤਾਰੀ ਲੀਤੀ ਤਿਲਵੰਤੀ ਚੰਦਰ ਭਾਨ ਸੰਪੂਰਨ ਖੁਹਤੇ ਆਇ ਉਤਰੇ ਓਹ
 ਖੁਹ ਬਾਲੇ ਦੇ ਪਿਉ ਦਾ ਸੀ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਤ ਚਲਾ ਗਿਆ
 ਹੈ ਤੇ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਜੀ ਸਾਂਨੇ ਚੋ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀ ਸੀ ਤੇ ਅਸਾ ਜਗਤ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਪੁਤਰ ਨੇ
 ਲੈ ਜਾਵਣਾ ਹੈ ਤੂੰ ਚੁਪਾਤਾ ਹੀ ਜਾਇਕੇ ਸਦਾ ਲਿਆਉਂਕੇ ਏੀ ਜਾਣੇ ਨਹੀ ਚਾਰ ਪਾਤੀ
 ਰਾਤ ਗਈ ਬਾਲਾ ਸਹਿਜ ਦੇ ਨੂੰ ਸਦਾ ਗਿਆ ਘਰੇ ਤਾ ਸਹਿਜਾ ਦਾ ਘਰੇ ਬਾਹਰ
 ਨਿਕਲ ਆਇਆ ਦੇਖੇ ਤਾ ਬਾਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਪੇ ਦੇ ਨਾਲ ਆਹਾ ਮਰਦਾ
 ਨਾ ਹੀ ਇਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੈ ਸੀ ਏਹ ਸਿਵਾਣ ਕੇ ਸਹਜਾ ਦੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਅਗੇ ਮਥਾ
 ਦੇਕਿਆ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਕਰਤਾਰ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਸਦੇ
 ਹੈਨ ਉਸ ਕਹਾ ਮੇਰਾ ਬਾਪ ਕਿ ਬੇ ਹੈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋਲ ਹੋਈ
 ਸਜਾ ਦਾ ਕਰਮ ਦਾ ਬਲੀ ਆਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਉਠਟਰਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ
 ਅਗੇ ਆਇ ਮਥਾ ਦੇਕਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਸਜਾ ਦਾ ਤੇਰਾ ਬਾਪ ਕਾਲਵ ਸਹੇਗਰੀ
 ਆਹੇ ਸਾਨੁ ਜਗ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਸਿਰੇ ਪਾਉ ਦੇਣਾ ਤੂੰ ਜੇਹੜਾ ਸਿਰੇ ਪਾਉ ਕਹੇ ਸੇ ਦੇਵੀਏ

ਤਾਸਹਿਜਾਦੇਕਾਜੇਹਾਮਰਦਨੇਨ੍ਹਾਦਿਤਾਸੀਮੇਨ੍ਹਿਓਹਾਸਿਰੋਪਾਓਦੇਓਗੁਰੂਜੀਕ
 ਹਾਤੇਰੇਬਾਪਨੇਸਾਨਕਹਿਆਹੈਸੋਓਸਨੁਅਸਾਂਸਾਸ਼ਿਆਹੈਜੇਤੂਓਬੇਚਲਰ
 ਹੋਗਾਤੂਭੀਓਸੇਜੇਹਾਹੋਵੇਗਾਜੇਕਹੇਸੋਕਰੀਏਸਹਜਾਦੇਕਾਹਿਆਮੇਨ੍ਹਿਬਾਬੇ
 ਦੇਬਾਨਤੇਲੇਚਲੇਗੇਤਾਂਕਰਤਰਮੇਰੇਉਤੇਭੀਮਿਹਰਵਾਂਨੋਹੋਵੇਗਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕ
 ਹਾਚਲੇਭਾਈਬਾਲਾਹੁਣਸਜਾਦੇਨ੍ਹਿਲੇਚਲੀਏਬਾਲੇਕਹਾਚਲੇਗੁਰੂਜੀ॥
 ਪਹਿਲੇਗੁਰੂਜੀਲਹੋਰਆਏਅਰਕਸਾਬਪੁਰੋਵਿਚਆਇਖਲੇਤੂੰਸਵਾ
 ਪਹਿਰਦਿਨਚੜ੍ਹੇਤੀਕਲਹੋਰਮੇਂਗਊਬਧਹੋਦਾਸੀਗੁਰੂਜੀਦੇਖਕੇਸਲੋਕਕਹਾ
 ਲਹੋਰਸਹਿਜਹਿਰਕਹਿਰਸਵਾਪਹਿਰ ੧ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਕਹਾਅਸੀਲਊਦੀ
 ਨਗਰੀਜਾਣਕੇਆਏਸਾਂਸੋਮਲੇਛਾਂਦੇਜੋਰਕਰਕੇਸਵਾਪਹਿਰਦਿਨਚੜ੍ਹੇਤੀਕ
 ਜਹਰਕਹਰਵਰਤਦਾਹੈਅਸੀਦਸਵਾਂਜਾਮਾਂਪਹਿਰਾਂਗੇਮਲੇਛਾਂਦਾਨਸਕਰ
 ਗੇਧਰਮਦਾਰਜਕਰਾਂਗੇਹੁਣਚਲੇਬਾਲਾਸਹਦੇਰੇਚਲਰਹੀਏਗੁਰੂਜੀਸ
 ਹਿਦਰੇਰਾਤਰਹੇਫੇਰਗੁਰੂਜੀਸਲਕਟਨੀਗਏਬੋਰਹੇਠਜਾਇਬੈਠੇ
 ਗੁਰੂਜੀਨੈਸਹਜਾਦੇਨ੍ਹਿਸਹਿਰਬੇਜੇਹੁਪੈਸੇਦੇਕਰਸੂਠਸਚਖਰੀਦਲਿਆ
 ਹੋਸਜਾਦਾਦੰਡਦਾਖਛਦਾਟੇਲਦਾਸਹਿਰਫਿਰਿਆਇਕਬਜਾਰਮੈਮੁਲਨ
 ਮੇਹਟਵਾਣੀਆਸੀਓਹਧਰਮਸਾਲਰਾਤਨ੍ਹੋਜਜਾਂਦਾਸੀਉਸਨੇਟਕਪਾਸਰ
 ਖਿਆਤੇਕਹਾਜੀਵਣਾਂਸੂਠਮਰਨਾਂਸਚਹੈਸਹਿਜਾਦੇਬਾਬੇਨ੍ਹਿਆਇਕਹਾਬ
 ਬੇਕਹਾਚਲੇਤਿਸਦਾਦਰਸਨਕਰੀਏਉਸਦੀਹਟੀਆਇਬੈਠੇਬਾਬੇਕਹਾਭਾ
 ਈਏਹਤੁਧਸਚਜਾਤਾਹੈਉਸਕਹਾਜੀਮੈਸੁਣਿਆਹੈਤੁਹਡੀਕਿਰਪਾਹੋਵੇਗੀ
 ਤਾਂਜਾਣਲਵਾਗਾਬਚਨਹੋਇਆਸਰੂਨਾਲਚਲੇਤਤੈਨ੍ਹਸਚਦਿਤਾਈਅੇ
 ਗੇਉਸਕਹਾਚਲੇਮੁਲੇਹਟੀਲੁਟਕੇਬਾਬੇਜੀਨਾਲਟੁਰਪਿਆ
 ਤਾਬਾਬਾਜੀਤਲੇਭੇਸਹਿਰਮੇਆਏਉਥੇਇਕਸਜਣਨਾਮਦੈਸਨਵਭੇਸਰ
 ਹਿਦਾਸੀਬਡਾਪਾਵਿਤਰਗਹਿਟੀਰਹੇਸਜਾਦੇਨ੍ਹਿਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਇਸਾਗਿਰਾਂ
 ਵਦੀਸੈਲਕਰਆਓਪੁਰਭੁੰਗੀਨਾਂਸਹਜਾਦੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਤੁਹਾਧੇਹੀਦਿਆਮੇ
 ਨ੍ਹਿਕੈਸਾਰੂਰਹੈਸਜਾਦੇਸਜਣਨ੍ਹਿਮਿਲਕੇਰਾਮਸਤੁਕਹੀਸਜਾਦੇਦੇਕਪੜ੍ਹੇ
 ਭੀਉਚੇਸਨਸਜਣਨੇਦੇਖਕੇਕਹਾਆਉਭਾਈਸਤਰਾਮਆਓਬੈਠੇਸਜਣ
 ਨੇਕਹਾਤੁਕੋਣਹੈਆਇਆਕਿਬੈਠੇਕੋਈਹੋਰਭੀਨਾਲਹਈਤਾਸਜਾਦੇਕਹਾ
 ਪਰਦੇਸੀਤਲਵੰਡੀਓਆਇਆਹਾਮਿਰਾਸੀਹਨਨਕਤਪੇਦਾਜੇਮੇਰੇਨ

ਲਹੈ ਸਜਣ ਨੇ ਕਹਾ ਚਿਹਕੈਣਹੈ ਸਜਣੇ ਕਹਾ ਨਾਨਕ ਤਪਖੀਹੈ ਪਰਵਰਾ ਅਵਤਾਰੀ
 ਲੋਕਹੈ ਤੁਹਾਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾਹੈ ਸਜਣ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨਿਕਾ ਭਾਈ ਏਹੁ
 ਤੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਮਿਰਾਸੀਹੈ ਇਸਦੀ ਟਹਿਲ ਹਛੀ ਤਰਾਂ ਕਰਨੀ ਭੁਲੀ ਤਰਾਂ ਰੋਸੇਈਖ
 ਵਾਲੇ ਜਾਹੁ ਸਜਣਾ ਇਨ੍ਹਨਾਲ ਉਨ ਆਦਮੀਆਂ ਅੰਦਰ ਜਾਕੇ ਸਜਣੇ ਦੀਆਂ ਮੁ
 ਸਕ ਬੰਨੀਆਂ ਕਪੜੇ ਲਾਹਕੇ ਕਹਿਓਨੇ ਹੋਰ ਜੇ ਕੁਛੁ ਹਈ ਸੋਦ ਸਦੇਹ ਸਜਣੇ ਮ
 ਨ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੋਤ ਪਾਜੀ ਭੁਲੀ ਜਾਹਗਾ ਮੈ ਆਇਓ ਸਿਆ ਹਮੇਰੀ
 ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਜਣੇ ਦੀ ਖਬਰ ਲਈਏ
 ਮਰਦਾਨੇ ਦੀਤਰਾ ਏਹੁ ਭੀ ਬਧਾ ਬੈਠਾਹੈ ਤੁਰਤ ਹੀ ਸਜਣ ਦੇ ਪਰ ਆਇਓ ਸਜਣ
 ਬੈਸਨੇ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਬਣਿਆ ਬੈਠਾਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸਜਣ ਇਥੇ ਸਾਡਾ ਮਿਰਾਸੀ
 ਆਇਆ ਸੀ ਸਜਣ ਨੇ ਕਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਕਰਦਾ
 ਕਿਉਹੈ ਸਜਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੀਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੋ ਮੇਂ ਤੁਹਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਉ
 ਮਕਰਨਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਜਣੇ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਕਢਾ ਲਿਆਵੋ ਤਾ ਬਾ
 ਲਾ ਅੰਦਰੋਂ ਸਜਣੇ ਨੂੰ ਵਾਜਮਾਗੀ ਸਜਣੇ ਕਹਾ ਜਜਮਾਨ ਤੁਸਾ ਮੇਂ ਨੂੰ ਕਿ ਬੇਭੇਜੀ
 ਆਇਨਾ ਮੇਰੇ ਕਪੜੇ ਲਾਹਕੇ ਬੰਨ ਬਹਾਇਆ ਹੈਨੇ ਬਲੇ ਕਹਾ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਦ
 ਦੇ ਹੈਨੀ ਉਥੇ ਤੈਨੂੰ ਕਪੜੇ ਭੀ ਲੈ ਦੇਵੇਹਾਂ ਜਿਨਾ ਸਜਣੇ ਨੂੰ ਬਧਾ ਸੀ ਚਿਹ ਸਗਮੀ ਦੇ
 ਹੋਕੇ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਏਹੋ ਜੇਹਾ ਹੀ ਆਇਆ ਸੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਸਜਣਾ ਚਲ ਤੇ
 ਰੇ ਬਸਤਰ ਉਥੇ ਹੀ ਪੁਚਾਵਨਗੇ ਸਜਣੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਆਇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
 ਸਜਣੇ ਕਹਾ ਏਹੁ ਭੁਲਾ ਸਜਣ ਭੁਗਤ ਨਹੀ ਏਹੁ ਰਗਾਹੈ ਖਵਾਵਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਅੰਦ
 ਰ ਵਾੜਕੇ ਮੇਰੇ ਕਪੜੇ ਲਾਹ ਲੀਤੇ ਨੇ ਏਹੁ ਭੁਗਤਾ ਦਾ ਕਰਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਸਜ
 ਣਾ ਏਹੁ ਕੀਕੀ ਮਕਰਦਾਹੈ ਸਜਣ ਸਗਮੀ ਦਾ ਹੋਇ ਗਾਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਕਹਾ
 ਸੁਹੀਰਾਗ ਮੈ ਉਜਲ ਕਹਿਆ ਚਿਲਕਣਾ ਘੋਟ ਮਕਾਲ ਤੀ ਮਸ ਧੋਤੀ ਅਸੂ
 ਰਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸੋਧਵਾਂ ਭਿਸ ਸਜਣ ਸੇਈ ਨਾਲ ਮੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲ ਚਲੀਨਾ ਸੀ
 ਬੋਲੇ ਖਾਮੀ ਗੀ ਮੇਹਾ ਜਰਖੜੇ ਦਿਸੀਨ ਰਹਾਉ ਅੰਕੁਟ ਪਿਪਲ ਜੀ ਮਿਆ ਬੁਧੇ
 ਤੇ ਧਰਮ ਸਾਲ ਬਾਹਰੇ ਦਿਸੇ ਸੋਹਿਣਾ ਅੰਦਰੋਂ ਖੋਟੇ ਲਾਲ ਮਥੇ ਟਿਕਾਹ ਲੈਹੈ ਗੱਲ
 ਮੇਮਾਲ ਚਾਰ ਬਾਤ ਫਰੋਸੀ ਸਿਖਿਆ ਠਗਣ ਕੁੰਸੈ ਸਾਰ ਕੋਠੇ ਮੰਡੁ ਪਮਾਣੀਆਂ ਪ
 ਸਹੁ ਚਿਟਵੀਆਹ ਫੁਰੀਆਂ ਕੰਮਨ ਆਵਨੀ ਵਿਚੋ ਸਖਣੀਆਂ ਬਗਾਂ ਬਗੇਕ
 ਪੜੇ ਤੀਰਥ ਮੰਡੂ ਸੀਨ ਪੁਟ ਪੁਟ ਜੀਆਂ ਖਾਵਣੇ ਬਗੇਨਾਂ ਕਹੀਅਨ ਸਿਮਲ

ਰੁਖਸਰੀਰਮੇਮੇਜਨਦੇਖਭੁਲਿਨ ਸੇਫਲਕੀਮਨਆਵਨੀਸੇਗੁਣਮੇਤਨਹੰਨ ੬
 ਅੰਧਲੇਭਾਉਠਾਇਆ ਭੰਗਰਵਾਟਬਹੁਤਾਅਖੀਲੋਤੀਨਾਂਲਹਾਂਹਉਚਤ੍ਰ
 ਲਿਘਾਂਕਿਤ ੭ ਚਾਕਰੀਅੰਚੀਗਿਆਈਆਂਅਵਰਸਿਆਨਪਕਿਤ ਨਾਨਕਨ
 ਮਸਭਾਲਤੁਬਧਛੁਟੈਜਿਤ ੮ ੧੧੧ ਏਹੁਸਬਦਸੁਣਕੇ ਸਜਣਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰ
 ਨਤੇਢਹਿਪਿਆ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸਜਣ ਏਹੁਕੀਮਛੁਡੇਗਾਤਾਂਕਰਤਾਰਤੇਰੇਪੁਰ
 ਮਿਹਰਕਰੇਗਾ ਅਤੇਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਨਾਮਜਪਿਆਕਰਤਾਂਤੇਰੇਜੀਵਦਾਕੁਛ
 ਭੁਲਹੋਵੇਗਾ ਤਾਸਜਣਨੇਕਹਾ ਸੀਤਜੀਮੇਨੀਰਖਲੈਵਾਂ ਮੈਬਹੁਤਅੰਗਣਕੀਤੇ
 ਹੈਨਤੁਸੀਮੇਰੇਹੀਕਰਮਨੀਇਧਰਆਏਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਸੁਣਭਾਈ ਏ
 ਹੁਸਜਾਦਮਿਰਾਸੀਤੇਰਾਂਗੁਰੂਹੋਇਆਇਸਤਾਈਮੀਨੇਗਾਤਾਂਕਰਤਾਰਮਿਹਰਵਨ
 ਹੋਵੀਗਾ ਬੁਰੇਕੀਮਾਂਨੂੰਛੋਡਦੇਹੁ ਸਜਣਨੇਕਹਾ ਹੋਗਰੀਬਨਿਵਾਜਪਿਛਲੇਗੁਨ
 ਹੁਮੇਨੀਬਖਸੇਅਗੇਹੋਰਨਹੀਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸਜਣਤੇਰੇਵਾਸਤੇਹੀਅ
 ਏਹਾਂ ਸਜਣਮਥਾਏਕਿਆਗੁਰੂਜੀਸਜਣਨਾਨਿਵਾਜਕੇ ਅਗੇਨੂੰਚਲੇ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਜਦੇਨੂੰਨਲਲੈਕੇ ਖਰਮੇਸਹਿਰਜਾਇਪਹੁਚੈ ਤੇਕਹਿਓਨੇ
 ਹੋਸਜਾਦਤੇਰੇਬਾਪਮਰਦਲੇਦੀਸਮਾਧਹਈਤਾਸਜਾਦੇਨੇਉਬੇਮਥਾਏਕਿਆ
 ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸਜਾਦਾਤੁਇਥੇਆਇਰਹੁਮਰਦਨ ਸਾਧੂਯਾਰਆਹਾਤਾਂਸਜਾ
 ਦੇਕਹਾਟਬਰਉਥੇਹੀਰਹਨ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰਦਨੇਦੀਤੇਤੇਰੀਮੀਜੀਏਥੇਹੋਵੇ
 ਗੀਤੰਟਬਰਭੀਇਥੇਹੀਲੈਆਉ ਸਹਜਾਦੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਪੁਣਕਿਧਰਨੂੰ
 ਹੋਵੇਗੇਮੈਕਿਸਅਧਾਰਹਾਂਗਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸਹਜਾਦਾਜਿਤਵੇਲੇਤੁਸਾਨੂੰਯ
 ਵਕਰੇਗਾਅਸੀਉਸੇਵੇਲੇਤੇਰੇਪਾਸਆਵਾਂਗੇਸਤੁਪਰਤੀਤਰਖੀਤਾਂਸਜਾਦੇਕ
 ਹਾਗੁਰੂਜੀਮੇਨੀਸਤੁਪਰਤੀਤਹੈ ਤਾਸਜਾਦਾਆਪਣੇਟਬਰਨੂੰਲੈਕੇਖਰਮੇਸਹ
 ਰਜਾਇਰਹਾ ਤੇਗੁਰੂਜੀ ਕੀਧਾਰਨੂੰ ਯਾਰਅਲੀਪਾਸਪਹੁਚੈ ਇਕਮੁਗਲ
 ਫਕੀਰਆਹਉਸਨਾਲਗੁਰੂਜੀਦੀਤੇਟਹੋਈ ਉਸਕਹਾਤੁਮਾਰਨਾਮਕਿਆਹੈ
 ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਨਨਕਨਿਰੋਕਾਰੀ ਮੁਗਲਨੇਕਹਾਪੀਰਕੋਟਹੈਤੁਮਾਰਗੁਰੂਜੀਕ
 ਹਾਇਕਖੁਦਾਇਹੀਪੀਰਮੁਰਸਦਹੈ ਜਿਸਦੇਕੁਲਆਲਮਮੁਰੀਦਹੈਨਅਸੀ
 ਭੀਉਸਦੇਮੁਰੀਦਹਾਂ ਫਕੀਰਸਿੰਗਾਹਵਾਲਓਹੋਹੈਜਿਸਦੀਨਿਗਾਹਬੀਦੁ
 ਜਾਭਾਵੁਦੁਰਹੋਇਆਹੈ ਜਹਾਂਕਹਾਂਖੁਦਾਇਨੂੰਹਾਜਰਨਾਜਰਦੇਖਦਾਹੈ ਏਹੁ
 ਬਾਤਸੁਣਕੇਮੁਗਲਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਂਤੇਢਹਿਪਿਆ ਤੇਗੁਰੂਜੀਦਮੁਰੀਦਹੋਇ

ਅ ਇਕ ਸੇਖ ਸਰਫ ਪਠਾਂਟ ਬਿਰਸਾਹਿਰ ਵਖਟ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਆਹ ਉਸ
 ਮੁਗਲ ਦਾ ਯਾਰ ਆਹ ਓਹ ਪਠਾਂਟ ਮੁਗਲ ਨਲ ਪਰਚਟ ਵਾਸਤੇ ਆਵਦਾ ਸੀ
 ਜਾ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸ ਪਠਾਂਟ ਨੇ ਮੁਗਲ ਨੂੰ ਆਇਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਕੁਛ ਹੋਰੀ ਤੋਰੇ
 ਅਗੇ ਕੁਛ ਹੋਰ ਵਸ ਬੈਸਨ ਪਠਾਂਟ ਨੇ ਪਾਛਿਆ ਅੇ ਮੀਰ ਤੁਮਾਰਾ ਵਖਤ ਕੋਟ ਹੈ
 ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਮਕੇ ਕਿਅਨ ਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਪਠਾਂਟ ਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਕੋ ਕੁਛ ਅੰਗੀ
 ਦੀ ਸਤ ਹੈ ਮੁਗਲ ਕਹਾ ਖੁਦਾ ਦਾ ਹੀ ਚਿਗਮ ਦਾ ਹੀ ਪਠਾਂਟ ਨੇ ਕਹਾ ਕੋਹ ਤਮੁਗ
 ਲ ਨੇ ਕਹਾ ਹਮ ਚੁਹਵਾਲ ਮਸਤ ਪਠਾਂਟ ਕਹਾ ਕਿਸਤਰਾ ਮੁਗਲ ਕਹਾ ਇਕ ਫ
 ਕੀਰ ਹਮ ਚੁਪੀਰ ਸੁਦੀ ਪਠਾਂਟ ਕਹਾ ਉਸ ਦੇ ਦੀਵਾ ਤੇ ਮਤਲਬ ਪੁਰਾਹੁ ਅਹੈ
 ਮੁਗਲ ਕਹਾ ਬੀਦਾ ਉਰਾ ਖਲਾਸ ਬੇਮਤਲਬ ਦੋਰਨ ਮੇ ਆਇਦ ਤੁਪਠਾ
 ਟਕਹਾ ਸੁਮਾਂ ਮ ਬਿਰਾਦਰਾ ਸੁਮਾਰਜਾਇ ਸੁਦੀ ਮੁਗਲ ਕਹਾ ਮਤਲਬ ਦੀਦ
 ਰ ਉਰਾ ਜਾਏ ਪਠਾਂਟ ਕਹਿਆ ਖੁਦਾਇ ਸਤਰੀ ਅਗਮਿਹਰ ਕਰਗੀ ਮਗ
 ਲ ਕਹਾ ਅਰੇ ਅਰੇ ਪਠਾਂਟ ਕਹਾ ਗੁਫਤ ਸੁਮਾ ਬਿਕਦਰੇ ਯਾਰ ਬਫਾ ਦਰਤ
 ਮੁਗਲ ਕਹਾ ਈਲੁਤ ਖੁਦਾਈ ਪਠਾਂਟ ਕਹਾ ਅਰੇ ਅਰੇ ਅਗੇ ਜੇ ਪਠਾਂਟ
 ਵਦਾ ਸੀ ਸੋ ਦੇ ਤੈ ਦਿਨ ਪਰਚਕੇ ਚਲਦਾ ਰਹਿਦਾ ਸੀ ਤੇ ਟਧਰਨ ਮਾਰ ਬੈਠਾ
 ਜਾਵੇ ਨਹੀ ਪਠਾਂਟ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਗੁਰੂ ਮਗੀਦ ਹੋਇਆ
 ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਧੋਰੇ ਨਿਕਲ ਟੁਰੇ ਦੀਨ ਨਾਥ ਦਾਇਆਲ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਇਕ ਸਦੇ ਸਾਵਿਚ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਇਕ ਸਾਹਿਰ ਮੇਰਾ ਤੇ ਉਥੇ ਇਕ ਖੜੋਟਾ
 ਚੰਦ ਪੰਦਾ ਬਰਸਾਦਾ ਸਵਾਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿਦੀ ਬਾਹਰ ਹਿਰੇ ਆਇਆ ਇਕ
 ਸੁਹਟੇ ਉਤੇ ਬਰਫ ਦੀ ਗਾਚੀ ਲਾਹਕੇ ਨਤਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਹਾਥਾਈ ਤੁਕੋਟ ਹੈ
 ਤੇਰਾ ਨ ਉਕੀ ਹੈ ਸਿਖ ਕਿਸਦਾ ਹੈ ਉਸ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਛੁਟੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹ
 ਇਥੇ ਇਕ ਬਿਮਲ ਜੋਤ ਨਾਮ ਤੈ ਬੋਲੀ ਰਹਿਤ ਹੈ ਰਾਜੇ ਨਕਜੀਕ ਬੈਟ ਹੈ
 ਖੜੋਟੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸੀਤ ਜੀ ਕਬ ਕੀ ਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰਤੇ ਹੋ ਰਾਜਾ ਕ ਤੇਤੇ ਜਗ ਮੇਥੇ
 ਅਬ ਕਲਜੁਗ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਰੇ ਭਾਈ ਓਹ ਹੈ ਵੈਗਾ ਹਮਕੇ ਪਛਾਣ ਲੇਵੇ
 ਗਾ ਖੜੋਟੇ ਕਹਾ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮੇਨਾ ਮਨ ਕਨਿਰ ਕਾ
 ਰੀ ਹੈ ਉਸ ਖੜੋਟੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸੀਤ ਜੀ ਪੀਛੇ ਨੈ ਸਾਨੀ ਤੇ ਖੁਬ ਤਮਨੇਦਈ ਮੇਰੇ
 ਕੋ ਤੇ ਮੇ ਜਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕਹ ਖੜੋਟੇ ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਬਛੁਟੇਗੀ ਮੇਰਾ
 ਮ ਕਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਨਾਮ ਤੇਰਾ ਨਾਥ ਹੈ ਦੇਹ ਤੇ ਗੀਤ ਬਛੁਟੇਗੀ ਜਬ

ਮਦੇਹਛੋਰੂਗੇ ਸਉਬਰਸਪੀਛੇ ਦੇਹਛੋਰੂਗਾ ਦੀਨਾਨਾਥਕਹਾ ਹੇਤੁਪਾਤੁਮਮੇ
 ਰੇਬਰੂਗਰਭਾਈਹੋ ਦੀਨਾਨਾਥਕਹਾ ਤੇਤੇਮੇਹਮਤੁਮਏਕਠੇਥੇ ਅਬਭੀਮਿਲੇ
 ਦੁਆਪਰਮੇ ਹਮਤੁਮਕਹਾਥੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਤੁਮਹਰਪ੍ਰਸਾਦਬਾਣੀਏਕੇਘਰ
 ਥੇ ਹਮਪਾਂਡਵਾਕੇਘਰਥੇ ਹਮਾਰਨਾਮਸੁੰਦਰਬਾ ਤੇਰਨਾਮਰਾਮਸਾਹਬਾ
 ਤਾਦੀਨਾਨਾਥਕਹਾ ਬਹੁਤਭੁਲਾਹੁਆਹਮਤੁਮਪੁਰਾਤਨਯਾਗਮਿਲੇ ਕੁਲੀਨਿ
 ਸਾਭਈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਹਮਕੋਭਜਾਇਦੇਵੇ ਦੀਨਾਨਾਥਕਹਾ ਤੁਮਮੇਰੇਬਰੂਗਰ
 ਭਾਈਹੋ ਇਤਨੇਉਤਾਵਲੇਕਿਉਹੋਤੇਹੋ ਏਕਤੇਕਹਾ ਹਮਰੇਦੇਹਛੋਰੂਨੇਕੇਬਾਦ
 ਸੰਬਰਸਪੀਛੇ ਦੇਹਛੋਰੂਗੇ ਦੁਸਰੇਇਤਨੇਉਤਾਵਲੇਹੋਤੇਹੋ ਅਬੀਆਏਅਰ
 ਅਬੀਜਾਤੇਹੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਹਮਾਰਤੁਮਾਰਾਬਚਨਬਾਸੰਬਚਨਕੇਬਾਂਧੇਆ
 ਇਖੜੇਹੁਏਪੈ ਜਹਾਬਚਕਰੀਏ ਤਹਜਾਇਆਚਾਹੀਏ ਦੀਨਾਨਾਥਕਹਾ ਕੇ
 ਈਦਿਨਤੋਰਹੇ ਏਹਭੀਮਾਗੀ ਜਾਹਗਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਇਧਰਉਧਰਤੁਮਹੀ
 ਹੋਹਮਾਰੇਸਿਰਪੁਰਕੀਬਹੁਤਹੈ ਤਾਦੀਨਾਨਾਥਕਹਾ ਤੁਮਮੇਰੇਬਰੂਗਰਭਾਈ
 ਮੇਰਨਬੇੜਕਰਕੇਜਾਏਬਹੁਤਭੁਲਾਸੀਤੁਮਮੇਰੇਕੋ ਬਹੁਤਹੀਦੂਰਤੁਲਚਲੇ
 ਹੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਜੇਕੁਛਸੋਕਰਤਾਰਕੇਹਾਥਹੈਮੇਰੇਹਾਥਕੁਛਨਹੀ ਦੀਨਾਨਾਥ
 ਕਹਾ ਤੁਪਾਜੀਤੁਮਸਤੁਹਿਤੇਹੋਤੂੰਨਦਿਨਗਹਿਕੇਗੁਰੂਜੀਵਿਦਿਆਹੋਏ
 ਵਲੀਕੀਧਾਰੀਪਾਸਘੁਰੇ ਵਲੀਕੀਧਾਰੀਪਾਸਸਰਫਪਠਣਬੈਠਾਅਹਾ
 ਵਲੀਕੀਧਾਰੀਨੇ ਸਲਾਲੇਕਕਹੀਆਓਤੁਪਾਜੀਬੈਠੀਏਸਰਫਰਾਜੀਕਰੀ
 ਲੁਤਫਹੁਆਕਰਮਬਖਸੀਹੁਈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਲੁਤਫਖੁਦਾਈ ਬੰਦਾਗੁਮ
 ਰਾਹੀਕਰਮਬਖਸੀਇਲਾਹੀ ਤੇਸਰਫਪਠਣਬੋਲਿਆ ਹੇਨਾਨਕਤਪਜੀ
 ਏਪੀਕਿਆਕਹਦੀਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਕੁਲਕੁਲਾਏਕਖੁਦਾਇ ਸਭਤੇਰਾਹੈਬੇਪਰ
 ਕੁਹ ਸਿਫਤਧਰੇ ਏਨੇਸਾਨ ਤਬਸਭਤੇਹੋਇਰਹੇਬੰਗਾਨ ਤਬਖੁਲੇਦਰੁ
 ਸਤਮਾਇਨਾ ਸਰਫਕਾਖਫਨੀਖੈਰਖੁਦਾਇਕਾਦੇਖ ਮੁਰਦਾਹੋਇਤੁਜੇਸ
 ਕੁਭੇਖ ਜਮਲਜਹਅਲਾਜੇਕੀਆਖਲਕੁਏਕਅਵਰਨਹੀਦੁਆ ਗੁ
 ਰੂਜੀਕਹੈਸੁਨੇਸਰ, ਦਰਸਮਾਇਨਾਏਹੁਜੇਹਕਪਛਾਨੇ ਸਰਫਨੇਪੁਛਾ
 ਸੇਲੀਕਿਆਕਹਦੀਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੇਲੀਸਾਲਸਹੋਇਕਰਜਹਾਨਮੈਰ
 ਹੋ ਚਹੁਕਤਾਬਾਦੀਰਣਛੁਤੇਸਰਾ ਗੀਅਤਨਾਮੀਨੇ ਤਰੀਕਤਮਾਰਫਤਦਾਦ
 ਵਰਖੇ ਬਾਹਰੇਸਾਹੀਅੰਦਰੇਲਾਲ ਗੁਰੂਜੀਕਹੈ ਤੋਛੇਤੀਮਹਿਲਮੇਪਹੁਚੇਗੇ

ਫੇਰਸਰਫਪੁਛਾ ਕਰਮਾਤੇਮੁਕਤਬੈਸੇਹੋਈਦਾਏ ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਖੁਦਾਇਦੀਮਿਹਰੇ
 ਵੈ ਦੁਜਾਭਾਵਛੋਡੇਤਦੋਰਾਹਓਰਕਦਾਪਾਵੇ ਏਹਗਹਿਨੀਰਹੈ ਤਾਈਮਾਨਦਰੁਸਤ
 ਗਹਿਦਾਏ ਜੋਰਜਲਮਛੋਡੇਹਲੇਮੀਪਕੜੇ ਸਰਫਪੁਛਿਆ ਗੋਦਰੀਕਿਆਕ
 ਹਦੀਏ ਗੁਰੂਜੀਕਏ ਗੋਦਰੀਗਿਆਨਾਇਕਖੁਦਾਇ ਸਮਝੇ ਸਬੁਰੀਕਰਨੀ ਸੁਈ
 ਪਕੜੇ ਸਰਦਾਧਾਗਾਪਾਇਕਰ ਸਭਸਤੇਆਪਕੋਨੀਵਾਜੋਣੇ ਰਜਾਇਪਰਗੁਜੀ
 ਰਹੇ ਸਰਫਪੁਛਾ ਕੋਸਕਿਆਕਹਦੀਏ ਗੁਰੂਜੀਕਏ ਕਓਸਕੇਹਰੀਪਹਿਨੇਸ
 ਰਬਕਮਨਾਕਓਰੋਕੋ ਮਨਕਿਤੇਜਾਵੈਨਹੀ ਏਹਨਸੀਹਤਜੋਮੰਨੇਸੋਆਪਦੇਨਿ
 ਜਪਾਰਕੋਪਹਚੇਗਾ ਪਰਮੇਸਰਕੋਜਹਕਾਜਾਣੈ ਇਹੀਦਲੀਲਹਰਵੇਲੇਰਹੇ
 ਤਾਫਕੀਰਕਹੀਦਾਏ ਠੀਕਰਾਹਥਮੈ ਵਜ੍ਹਦਕਾਸਮਝੇ ਖੁਦਾਕੇਨਾਮਕੀਭਿਖਾਮ
 ਗੋ ਦੁਜਾਭਾਵਛੋਡੇ ਏਹਮਸਲਤਮੈਰਹੇ ਤੋਮਰਨਜਨਮਕੀਕੋਦਤੇਛੋਟੇਗੇ
 ਜੋਕੁਛਖੁਦਾਨੇਕਰਛੋਭਿਆਏ ਉਸਪਰਗੁਮਾਨਕਿਆਕਰਨਾਏ ਸਰਫਨੇਪੁ
 ਛਾ ਬੈਰਾਗਾ ਕਿਆ ਗੁਰੂਜੀਕਏ ਬਿਅੇਬਹੋਨ ਪਰਮੇਸਰਕੇਕੀਤੇਨੂੰ ਕੀਤਾਹੈ
 ਜਾਣੇ ਤਿਸਕੀਸਿਫਤਕਰੇ ਗੁਰੂਨੁਮਿਲਕੇ ਏਕਖੁਦਾਕੋਪਹਿਛਾਨੇ ਸੇਖਸਰ
 ਫਬਾਬੇਦੇਪੈਰਾਂਤੇਢਠ ਤੁਸੀਪੀਰਹੋ ਮੇਤੁਹਾਡਾਮੁਰੀਦਹਾਂ ਸਰਫਪਠਣਾਬਿਦ
 ਰਸਹਿਰਬੀ ਵਲੀਕੀਧਾਰੀਪਾਸਪਰਚਣਨੂੰ ਆਇਆਸੀ ਕੀਧਾਰੇਮੈ ਏਹੁਗੇ
 ਸਰਉਬੋਹੋਈ ਤਗੁਰੂਜੀਕਾ ਸੇਖਸਰਫਤੁਮਬਿਦਰਸਹਰਜਾਓਤਾਸਰਫ
 ਕਾ ਹੇਨਨਕਪੀਰਜੀਆਪਕਾਦੀਦਾਰਹਮੇਫੇਰਬਬੋਹੋਇਗਾ ਗੁਰੂਜੀਕ
 ਹਾਦੀਦਰਦਿਲਮੈਰਾਖੀਓ ਬਹੁਤਤਲਬਹੋਵੇਗੀ ਤੋਸਹਜਾਦਾ ਮਿਰਾਸੀਖੁ
 ਰਮੇਸਾਹਿਰਹੈਉਸਕਾਦੀਦਾਰਕਰਨਾ ਮੇਰਾਹੀਦੀਦਾਰਹੋਵੇਗਾ ਯਾਂਵਲੀਕੀਧ
 ਰੀਕਾਦਿਦਾਰਕਰੇ ਸੇਖਸਰਫਕਾ ਭੁਲਾਪੀਰਜੀ ਵਡੀਇਨਾਇਤਹੁਈਪੈ
 ਫੇਰਵਲੀਕੀਧਾਰੀਨੇਕਹਾਕੁਛਮੇਰੇਪਰਮਿਹਰਕਰੇ ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਸੁਨੇ
 ਵਲੀਕੀਧਾਰੀ ਦੁਜਾਦਾਵਾਦੁਰਕਰੇ ਸੁੰਨੀਤੇਰਾਫਸੀਜਿਤਨੇਫਿਰਕੇਹੈਨਸ
 ਭਖੁਦਾਇਦੇ ਕੀਤੇਹੋਏਹੈਨ ਏਹਫਕੀਰੀ ਕੀਰੋਸਹੈ ਤਵਲੀਕੀਧਾਰੀਨੇਕ
 ਹਾਹੇਤਪਾਜੀਜਬਕਾ ਆਪਕਾਦੀਦਾਰਹੁਆਏ ਏਹਦਾਵਾਦੁਰਹੋਗਿਆਏ
 ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਖੁਦਾਇਕੀਸਰਫਰਾਜੀ ਹੁਈ ਤਵਲੀਕੀਧਾਰੀਕਾ ਤਪਜੀ
 ਮੇਰੋਕੋਸਾਥਹੀਲੇਚਲੇ ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਤੁਮਕਿਈਹਾਹੀਰਖਣਾਏ ਵਲੀਕੀ
 ਧਾਰੀਕਾ ਤੁਮਹੀਰਜਾਇ ਗੁਰੂਜੀਵਲੀਕੀਧਾਰੀ ਪਾਸੇ ਵਿਦਿਆਹੋਏ

ਗੁਰੂਜੀਕਾਬਲਦੀਧਰਤੀਵਿਚਆਏ ਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਂਵਲੀ
ਕੀਧਾਰੀਪਰਬਹੁਮਿਧਰਕੀਤੀਏਤਾਬਾਬੇਕਹਾਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਸਾਧੀਸੇਵਾਬਹੁਤ
ਕੀਤੀਹੈਸੀਬਾਲੇਕਹਾਏਹਤੁਰਕਕਿਉਹੋਇਆਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਇਸ
ਨੇਕਤਮਾਰਿਆਹੈਸੀਇਸੀਤੇਤੁਰਕਕੇਘਰਜਨਮਿਦੁਰਹੈਇਸਨਲਸ
ਤੁਬਚਨਹੈਸੀਵਲੀਪਿਛੇਸਰਫਭੀਪੁਰਨਹੁਆਬਾਲੇਪੁਛਿਆਸਰਫਵ
ਲੀਜੇਹਾਹੋਇਆਹੈਗੁਰੂਜੀਕਹਾਵਲੀਬਹੁਤਦੁਰਹੈਸਰਫਭੀਮਹਾਪੁਰਖਹੁ
ਆਪਰਆਪਟੇਜੋਗਾਕੋਈਇਕਅਧਇਸਤੇਸਿਝੇਗਾਵਲੀਪਾਸੇਸੈਕੜੇ
ਉਧਰਨਗੇਵਲੀਸਤਗੁਰੂਦੇਮੁਕਾਮਹੋਇਆਬਾਲੇਪੁਛਿਆਗੁਰੂਜੀਦੀ
ਸਨਬਕੇਹਾਹਿਕਹੋਇਆਗੁਰੂਜੀਕਹਾਦੀਨਾਨਾਬਅਗੇਪੁਰਨਾਮਾਹਤਿਸ
ਦੀਬਿਹਗਮਭੁਗਤਹੋਈਤੇਸਾਧੀਪੰਖਭੁਗਤਹੋਈਬਾਲੇਕਹਾਕਿਸਤਰਾਂ
ਗੁਰੂਜੀਕਹੇਉਸਦੀਬਿਹਗਮਭੁਗਤੀਇਉਹੋਈਜੇਉਸਨੂੰਮਾਇਆਨਹੀਲ
ਗੀਜੀਮਦਿਆਹੀਭੁਗਤਲੀਤੇਮਾਇਆਨਾਂਗਹਸਤਨਾਂਕਸਬਟਹਿਲਕ
ਰਨੇਨੂੰਇਸਦੇਹੋਰਨਾਂਇਸਨੂੰਘਟੇਦਾਸੋਗਨਾਂਵਾਧੇਦਾਹਰਖਤੇਵੇਡੇਹੋਇਆ
ਗਹਸਤਕਰੇਗਾਇਸਦੀਅੰਲਦਭੀਮਹਾਪੁਰਖਹੋਵੇਗੀਏਹੁਬਿਹਗਮਭੁਗ
ਤੀਏਤੇਸਾਨੂੰਪਹਿਲੇਗਹਸਤਹੋਇਆਇਸੀਤੇਸਾਧੀਪੰਖਭੁਗਤੀਬਾਲੇਪੁ
ਛਕਾਬਲੇਵਿਚਮਹਾਪੁਰਖਕੋਈਹੈਗੁਰੂਜੀਕਹਾਇਕਸਾਧੀਪਠਣਾ
ਵਿਚਬਾਲੇਖੇਲਾਦੀਦੇਹਵਿਚਹੈਪਰਮੁਸਕਿਆਨਹੀਪਰਜਗੁਰਮਿਲਗੇ
ਮੁਲਖਤੀਭੀਨਲਸੀਨਿਤਸਤਸੰਗਕਰੇਚਰਚਾਸੁਣੇਇਕਦੁਕਾਨਮੇਜਾ
ਇਥੈਥੈਇਕਪਠਣਨੇਅਕੇਪੁਛਿਆਤੁਸੀਕੋਣਹੈਗੁਰੂਜੀਕਹਾਬੰਦੇਖੁਦ
ਇਕੋਏਉਸਕਹਾਖੁਦਕੇਬੰਦੇਤੇਸਭੁਹੈਤੁਮਾਰਕੀਮਕਿਸਸਾਬੰਦੇਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾਹਮਫਕੀਰਹੈਈਹਾਹਮਾਰਮਾਨਚੰਦਖਤੀਅਸਨਾਉਹੈਉਸਕੇਬਾਪ
ਕਾਨਾਉਖਾਨਚੰਦਹੈਪਠਣਨੇਕਹਾਚਲੇਮੇਤੁਮਕੋਉਸਪਾਸਲੇਚਲਤਾਹੈ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹਮਨਹੀਜਾਤੇਓਹਆਪਹੀਆਵੇਗਾਪਠਣਨੇਉਸਕੇਖਬ
ਰਕਰੀਮਾਨਚੰਦਤੇਹੈਅਸਨਾਉਬਾਜਾਮੇਬੇਠੇਹੈਓਹਕਹਿਤੇਹੈਖਾਨਚੰਦ
ਕਬੇਟਮਾਨਚੰਦਹਮਾਰਾਅਸਨਾਉਹੈਅਰਆਧੋਹੀਸੁਟਕੇਹਮਾਰੇਪਾਸਮ
ਵੇਗਾਮਾਨਚੰਦਬੇਲਾਰੇਪਠਣਫਕੀਰਤੇਮੇਰਾਅਸਨਾਉਕੋਈਨਹੀਪ
ਠਣਕਹਾਤੇਰਾਮਲੇਤੇਹੈਮਾਨਚੰਦਵੀਚਰਕੀਆਭਾਈਚਲੀਏਤੋਸਹੀ

ਮਾਨਚੰਦ ਦੇ ਸੇਰ ਮੇਵਾ ਲੈ ਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਦੇਖੇ ਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਾ ਭੁਖ ਕੁਛ
 ਸਹੀ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਮਾਨਚੰਦ ਨੇ ਕਹਾ ਫਕੀਰ ਸਾਈ ਜੀ ਪੈਰੀ ਪੈ ਮੇਵਾ ਅਗੇ ਰਖਿਓ
 ਸਤੁ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਆਉ ਮਾਨਚੰਦ ਸਤੁ ਕਰਤੁ ਆਓ ਬੈਠੋ ਮਾਨਚੰਦ ਬੈਠ ਕੇ ਕਹਾ
 ਹੇ ਅਤੀਤ ਜੀ ਫਕੀਰ ਸਭ ਕੇ ਅਸਨਾਉ ਤੇ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਦਾ ਸਭ ਕੇਈ ਸੇਵਕ ਤੇ
 ਫਕੀਰ ਸਭ ਕੇ ਸਾਹਿਬ ਪੈਨ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਕਬਕੇ ਅਸਨਾਉਹੋ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਤੁਮ ਕੇ
 ਆਪੇ ਹੀ ਖਬਰ ਹੋਇ ਰਹੈਗੀ ਮਾਨਚੰਦ ਕਹਾ ਆਪ ਕਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ
 ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਮਾਨਚੰਦ ਕਹਾ ਦੇਸ ਵਤਨ ਕੌਨ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਮਲ
 ਚੰਦ ਤੂੰ ਦੇਸ ਵਤਨ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੇਗਾ ਤੂੰ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੈ ਦੇਸ ਵਤਨ ਦੀ ਤਾ ਮਾਨਚੰਦ ਕਹਾ ਸ
 ਧਜੀ ਦੇਖੇ ਤਾ ਨਹੀ ਪਰ ਸੁਣੇ ਤਾ ਹੋਸਨ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਬੇਗਮ ਪੁਰ ਵਤਨ ਸੇ ਆਏ
 ਹੈ ਤਿਸ ਕਾਰਜਾ ਏਕੀ ਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸ ਨੇ ਏ ਬੇ ਭੁਜੇ ਹਾਂ ਮਾਨਚੰਦ ਕੋ ਮਥਗ ਬਤਾਵ
 ਨ ਵਾਸਤੇ ਇਸੀ ਤੇ ਤੁਮ ਕੇ ਬੁਲਾ ਭੁਜਾਏ ਮਾਨਚੰਦ ਕਹਾ ਸੀਤ ਜੀ ਤੁਮ ਤੇ ਅੰਗ ਬਾ
 ਕਰਤੇ ਹੋ ਏਹ ਬਾਤ ਸੀ ਸਾਰ ਮੈਨ ਹੀ ਵਰਤਤੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹੈ ਮਾਨਚੰਦ ਅਸਲ ਬਾ
 ਤਾ ਤੇ ਏਹੀ ਹੈ ਅੰਗ ਸਭ ਬਾਤ ਨ ਕਲਾਏ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਭਿਲੀ ਗਮੇ ਸਬਦ ਕਹਾ
 ਜੀ ਨਕੀ ਆਤਿ ਨ ਦੇਖਿਆ ਕਿਆ ਕਹੀ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪ ਜੇਨ
 ਵਾਹੀ ਹੋਲਾਈ ਗਾਇ ਸਾਪਿਅਰੇ ਕਾਰਾਇ ਸਾ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਈ ਰਹਾਉ ਜਿ
 ਸਰੰਗ ਕੀਤਨ ਰਾਵਿਆਂ ਸਾਪਛੋਰੇ ਤਾਣੀ ਹਾਥ ਪਛੋਰੇ ਸਿਰ ਧਟੈ ਜਬ ਰੋਣਾ ਵਿਹ
 ਣੀ ਪਛੋਤਾ ਵਨਾ ਮਿਟੈ ਜਬ ਚੁਕੈ ਗੀ ਸਰੀ ਤਾ ਫਿਰ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵੀ ਮੇਜ ਬਾ
 ਵੇਗੀ ਵਗੀ ਕੀਤਲੀ ਆਸੁ ਹੋਗਾ ਣੀ ਮੇਤੇ ਵਧਵੀ ਏਹ ਸੇਗਾਣ ਮੁਖੈ ਨ ਆਵਨੀ
 ਕੋਜੀ ਦੇਸ ਧਰੇਹ ਜੀਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁਰਾਵੀ ਆਂ ਸਿਨ ਪੁਛੋਗੀ ਜਾਏ ਪਾਂਇਲ ਗੋ
 ਬੇਨਤੀ ਕਰੋਲੇ ਉਗੀ ਪੰਥ ਬਤਾਏ ਹੁਕਮ ਪਛੋਣੈ ਨਾਨਕਾ ਭੁੰਚੈ ਦਨ ਲਾਵੈ ਗੁਣ
 ਕਾਮਣ ਕਾਮਣ ਕਰੋਤੋ ਪਿਆਰੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ਜੋ ਦਿਲ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਮਿਲ ਗਹਿ
 ਆ ਮਿਲਿਆ ਕਹੀ ਮੇਰੇ ਸੋਈ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀ ਮੇ ਬਾਤੀ ਮੇਲਨ ਹੋਈ ਧ
 ਤਮ ਲੈ ਫਨ ਧਤ ਕੋ ਲਿਵ ਲਿਵੈ ਕੋ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਦੀ ਜਾਣੀ ਮੇ ਤੋ ਅਨਭੁ
 ਖਾਵੈ ਪਸਾਵਾ ਵੀ ਹੋਇ ਘਰ ਖਰਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਰਸੀ ਆਹੋਵੈ ਮੁਸਕ ਕਾਉ
 ਫਲ ਪਛੋਣੈ ਆਪਿ ਓਪੀਵੈ ਜੋ ਨਾਨਕਾ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਹਿਸਮਾਵੈ ਸਹਜੇ ਸਹ
 ਜੈ ਮਿਲ ਰਹੈ ਅਮਰਾ ਪਦ ਪਾਵੈ ॥੧੭॥੧੮॥ ਏਹ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਮਾਨਚੰਦ
 ਨੇ ਕਹਿ ਅਗਰੀ ਬਨਿ ਵਾਜ ਇਸ ਜੀਵਦਾ ਭੁਲਾ ਕਿਉ ਕਰਹੋਵੈਗਾ ਤੁੰਗ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਸਚੰਦ ਇਸ ਜੀਵਦਾ ਭੁਲਾ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ
 ਕੋਈ ਗਲ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਸਾਸ ਸਾਸ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਕਰੇ ਮਾਨਚੰਦ ਕਹਿਆ ਸੋਈ
 ਬਿਧ ਬਤਾਵੇ ਜਿਸ ਬਿਧ ਪਰਮੇਸਰ ਯਾਦ ਰਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਨੰਗ ਭੁਖਦਾ ਸੰਸਾਰ
 ਕਰ ਕਰਤਾਰਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਕਰਤਾਰਨਾ ਵਿਸਰੇ ਮਾਨਚੰਦ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਤੇ ਫਹਿ
 ਪਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਥ ਦਾ ਡੰਡਾ ਮਾਨਚੰਦ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਕਹਾਇ ਸਨੁ ਖਬਰਦਾਰ
 ਰਖੀ ਮਾਨਚੰਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰਖਿਆ ਕਪਾਟ ਖੁਲਗਏ ਮਸਤ ਹੋਇ ਗਇਆ
 ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਲੈ ਮਾਨਚੰਦ ਸਾਡਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹਈ ਮਾਨਚੰਦ ਮਹਾ ਪਰਖ ਹੋਇ
 ਅਕਾਹਿ ਚਿਸ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਗੁਰੂਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲ ਦੇਰਹੇ ਮੁਲਾਖਤੀ ਭੀ ਚਰਚਾ ਸੁਣ
 ਸੁਣ ਕੇ ਬਡਾ ਅਨੰਦ ਹੋਵੇ ਤੇ ਮੁਲਾ ਮੰਗ ਪਿਛੇ ਛਡਾ ਆਇਆ ਸੀ ਇਕ ਨਾਦਾ ਵਿਅ
 ਹ ਦੇਖ ਕੇ ਚਿਤ ਮੇਂ ਕਹਿ ਚਿਸ ਮੈਂ ਭੀ ਘਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਇਨਾ ਦਿਨਾ ਵਿਰਮੇਰਾ ਵਿਅਹੋ ਜਾਦਾ
 ਤੇ ਮੁਲੇ ਦੇ ਪਰਭੀ ਬਡੀ ਉਡੀਕ ਲਗੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਠਪਹਿਰਾ ਪਹੁੰਚਦਾ ਤਾ ਮੁਲੇ
 ਦੇ ਭਾਈ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇਣੀ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਦੇਖ ਕੇ ਕਹਾ ਕਿ ਉਭਾਈ ਮੁਲਾ ਵਿਆਹ ਨੂੰ
 ਚਿਤ ਹਈ ਮੁਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਦੂਰ ਦੇਸ ਹੈ ਕਿ ਸਤਰਾ ਮੇਂ ਪਹੁੰਚਾਗਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ
 ਮੁਲਾ ਅਖੀਂ ਮੀਟ ਮੁਲੇ ਕਹਾ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਿਆ ਕਰਾਗਾ ਜਾਇਕੇ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਮੁ
 ਲਾ ਅੰਧੀ ਫੀਮ ਉਠਾਇ ਜਿਤਨ ਚੁਕ ਸਕੇ ਚੁਕ ਲੈ ਮੁਲੇ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖੇ ਬਿਅੰਤ ਪਦਾਰ
 ਥ ਹੋ ਬਡੀ ਝੋਲੀ ਭਰੀ ਮੋਹਰਾ ਤੇ ਰੁਪਯੇ ਲੈ ਕੇ ਅਖੀਂ ਮੀਟੀਆਂ ਤੁਰਤ ਸਲਾਕੇ ਮੇਂ ਪਹੁ
 ਚਾ ਘਰ ਦਿਆ ਨੇ ਦੇਖ ਕੇ ਬਡੇ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਮੁਲੇ ਨੂੰ ਤੁਰਤ ਤੇਲ ਚੜ੍ਹਕੇ ਰਾਤ ਵਿਆਹ ਹੋ
 ਗਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਾ ਬਲਦੀ ਧਰਤੀ ਓ ਬਾਲਗੀ ਦਾਈ ਦੇ ਦਿਲੇ ਆਏ ਗੁ
 ਰੂਜੀ ਅਧਕੋ ਪਾਸ ਤੇ ਉਤਰੇ ਬਾਲਗੀ ਦਾਈ ਜੋਗੀ ਉਥੇ ਰਹਿਦਾ ਸੀ ਉਸਦੀ ਰਾਲੀ ਪ
 ਕੀ ਆਹੀ ਭੰਡਾਰੇ ਦੀ ਜਗਾ ਜੁਦੀ ਹੋਸੀ ਖਾਣੇ ਦੀ ਜਗਾ ਜੁਦੀ ਅੰਨ ਅਟੇ ਦਏ ਦਾ
 ਕੁਠਰ ਜੁਦਾ ਕਪੜਿਆ ਦੀ ਜੁਦੀ ਜਗਾ ਤੇ ਸੇਖਾਨ ਜੁਦਾ ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ ਤਬੇਲਾ ਜੁਦਾ
 ਦੋ ਕੋਸ ਉਦਾਲੇ ਆਦਮੀ ਛੱਡੇ ਹੋਏ ਜੋ ਕੋਈ ਬਕਾਮਾਂ ਦਾ ਹੋਵੇ ਉਸਦੀ ਰਹਿਲ ਕਰਨੀ
 ਜੈ ਸੀ ਕਹੇ ਬਕੇ ਨੂੰ ਸਵਾਹੀ ਦੇਣੀ ਨੰਗੇ ਨੁਕਪੜਾ ਭੁਖੇ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਬੁੜੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਪਦਾਰਥ
 ਭੀ ਦੇਣਾ ਬਾਲਗੀ ਦਾਈ ਬਡਾ ਪਰਸੁ ਅਰਬੀ ਆਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਭੀ ਉਸਦੇ ਚੇ
 ਲੇ ਆਏ ਕਾਹਿ ਚਿਨੇ ਚਲੇ ਅਤੀਤ ਮੰਦਰੇ ਮੇਂ ਚਲ ਕੇ ਰਹੇ ਭੰਡਾਰ ਲੇਵੇ ਆਸਣ ਪਰ
 ਬੈਠੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਜਾਓ ਜੋਗੀ ਸੋਰੇ ਹਮ ਨਹੀਂ ਆਵੁਤੇ ਉਨ ਬਾਲਗੀ ਦਾਈ ਕੋ ਆਇ
 ਕਹਾ ਦੋਇ ਅਤੀਤ ਹੈ ਨਹੀਂ ਆਵੁਤੇ ਬਾਲਗੀ ਦਾਈ ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਸਵਾਹੀ ਸੁਖ ਪਾਲ

ਲੇਜਾਵੇ ਅਰਕਹੇ ਹੇ ਸੀਤਜੀ ਤਮਸਵਾਰ ਹੋਲੇ ਵੇਚਲੇ ਮੰਦਰੇ ਉਪਰਤੇ ਮੇਘਆ
 ਇਆਏ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਹਮਨਹੀ ਜਤੇ ਫੇਰ ਬਾਲਗ੍ਰੰਥਾਈ ਆਪਆਇਆ ਜੋਗੀਓ
 ਤੇ ਸੁਨਕਰ ਆਇਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸੀਤਜੀ ਉਪਰਤੇ ਬਰਖਾ ਬਰਸੇਗੀ ਈਹਾਂ ਦੁਖ ਪਾਵੇਗੇ
 ਆਸਨ ਮੰਦਰੇ ਮੇਚਲ ਕੋਰੇ ਬਸਤਰ ਲੇਵੇ ਭੰਡਾਰ ਲੇਵੇ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਜੋਗੀਸ
 ਰਜੀ ਜੇਸੇ ਗੁਜਰੇਗੀ ਹਮ ਗੁਜਰ ਲੇਵੈਗੇ ਕਹਾਂ ਕਹਾਂ ਆਸਨ ਮੰਦਰ ਵੰਡਤੇ ਫਿਰੇ
 ਫਕੀਰ ਅਤੀਤ ਕੇ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਜੈਸੀ ਕੈਸੀ ਗੁਜਰੀ ਤਹਾਂ ਤੈਸੀ ਹੀ ਗੁਜਰ ਗਈ ਬਾਲ
 ਗ੍ਰੰਥਾਈ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਅਤੀਤ ਜੀ ਜੇ ਨਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਜਹਾਂ ਜੈਸੀ ਆਈ ਤਹਾਂ ਹੀ ਗੁਜਰ ਗਈ
 ਪਰ ਅਲੇਖ ਪੁਰਖ ਕੀ ਦਾਇਆ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੈ ਤੇ ਨਤਕਾਰ ਨ ਕਰਨ ਚਾਹੀਏ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਚਲੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਚਲੇ ਗੁਰੂਜੀ ਬਾਲਗ੍ਰੰਥਾਈ
 ਗੁਰੂਜੀ ਕੋ ਸਥਲੇ ਕੇ ਆਸਨ ਮੰਦਰੇ ਮੇ ਕਰਾਇਆ ਮੰਦਰ ਗੁਰੂਜੀ ਕੋ ਦਿਖਾਏ
 ਦੇਖ ਸੀਤ ਕੈ ਸੇ ਮੰਦਰੇ ਅਲੇਖ ਪੁਰਖ ਕੀ ਠਰਨਾਹੈ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਰਾਜਲੀਲਾ ਕਾ ਕਿ
 ਆਦੇਖ ਨਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਕੋ ਭੋਜਨ ਕਾ ਭੰਡਾਰ ਦਿਖਾਯਾ ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ ਤਬੇਲਾ ਦਿਖਾਯਾ
 ਬਸੰਤ ਕਾ ਖਜਨੇ ਕਾ ਹੋਰ ਸਭ ਮੰਦਰ ਦਿਖਾਏ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਖਦੇਖ ਕਰ ਰਾਜਲੀਲਾ
 ਕਾ ਕਿ ਆਦੇਖ ਨਾਹੈ ਏਹੀ ਕਹਿ ਤੇਰੇ ਬਾਲਗ੍ਰੰਥਾਈ ਕਹਾ ਹੇ ਸੀਤਜੀ ਆਪਕਾਨ
 ਮਕਿਆਏ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਇਸ ਕਾਨਮ ਭਾਈ ਬਾਲਾਏ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ
 ਹੈ ਬਾਲਗ੍ਰੰਥਾਈ ਕਹਾ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਤੁਹੀ ਹੋ ਕੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੈ ਸਾਚ ਕਹੇ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਮੈਂ
 ਹੀ ਹੋਂ ਤਾਂ ਬਾਲਗ੍ਰੰਥਾਈ ਕਹਾ ਹੇ ਸਿੰਧ ਜੀ ਉਪਰਤੇ ਮੇਘ ਬਰਸਤਾਏ ਜੇ ਮੰਦਰ ਮੈਂ ਨ
 ਹੋਤੇ ਤਉ ਦੁਖ ਪਾਵੇਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਗੁਜਰ ਜਤੀ ਸੁਖੀ ਗੁਜਰਤੀ ਯਾਂ ਦੁਖੀ ਗੁਜਰ
 ਤੀ ਸਚ ਕਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਦੁਖੀ ਹੀ ਗੁਜਰਤੀ ਤਾਂ ਬਾਲਗ੍ਰੰਥਾਈ ਕਹਾ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ
 ਜਹਰੇ ਸਾਗੀ ਪਿੰਨੀ ਭੁਖ ਰੋਕੇ ਆਟੇ ਕੀ ਰੋਟੀ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਅਹਾਰ ਹੈ ਹਮ ਕੋ ਦੋਖ
 ਤਬਲਾਗੇ ਜਬ ਭਲੇ ਬੰਡ ਹਮ ਪੈਨੇ ਭਲੇ ਭੋਜਨ ਖਾਵੈ ਭਲੇ ਘੋੜਿ ਚਰ ਚੁਕੈ ਹ
 ਮਾਰ ਤੇ ਇਸ ਮੈਂ ਕੁਛ ਹੈ ਨਹੀ ਸਭ ਅਲੇਖ ਪੁਰਖ ਕਾਏ ਸਤੀ ਲਿਆਵੈ ਸੀਤਖੀ
 ਖਾਵੈ ਹਮ ਕੋ ਲੇਪ ਕੁਛ ਨਹੀ ਕਈ ਜੀਵ ਸੁਖ ਪਾਵੇਤੈ ਏਹੁ ਉਤਰ ਹਮ ਕੋ ਦੇਵੈ ਬਾਬੇ
 ਕਹਾ ਤੁਮ ਅਸਲ ਜੋਗੀ ਸਰੋ ਏਹੁ ਬਤ ਤੁਮ ਨੇ ਭਲੀ ਸਮਝੀ ਹੈ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕਰ ਭਾਈ
 ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਕਿ ਉਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਬਤ ਤੇ ਭਲੀ ਹੈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗ
 ਰੂਜੀ ਜੇ ਭਲੀ ਬਤ ਹੈ ਤੇ ਤੁਮ ਭੀ ਭਲੀ ਕਹਿ ਤੇਰੇ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲੇ
 ਰਹੇ ਇਕ ਖੂਹੇ ਤੇ ਆਏ ਲਲੇ ਝਿਖਣ ਉਥੇ ਮਾਹ ਉਸਨੇ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ

ਆਇਮਿਲਿਆ ਮਥਏਕਕੇਕਹਿਓਸ ਗੁਰੂਜੀਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
 ਅਉਰਾਈਲਾਲੇਸਤਕਰਤਾਰ ਲਾਲੇਕਹਾ ਅਜਮੈਨਿਹਾਲਹੋਇਆਹਾਂਮੈਨੂੰ
 ਬਡੀਖੁਸੀਹੋਈ ਅਜਮੈਮਿਰਤਕਜੀਵਿਆਹਾਂ ਗੁਰੂਜੀਸਤਦਿਨਲਾਲੇਪਾਸਹੋ
 ਉਥੋਂਮੂਲੇਚੋਟੇਪਾਸ ਆਏ ਪੁੱਥੇਕੇਰੰਧਾਵੇ ਮੂਲੇਨੂੰਖਬਰਹੋਈ ਨਨਕਜੀਆਇ
 ਆਏ ਮੂਲੇਕਹਾ ਵਤਆਇਆਏਮੇਰੀਧਿਕਜਾਲਣਨੂੰ ਤਾਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਮੂਲੇ
 ਨੂਆਖਿਆ ਜਾਹਮੂਲਾਕੁਛਖਾਵਣਨੂੰਲੈਜਾਹੁ ਦੇਖਕੁਛਕਪੜੇਦੀਖਬਰਲੈ
 ਤਾਮੂਲਾਪ੍ਰਸਾਦਦੀਬਾਲੀਲੈਆਇਆ ਪਰਕੋੜੀਲਜੇਹਾ ਜਾਇਆਖਿਓਸਨ
 ਨਕਜੀਲੈਪ੍ਰਸਾਦਖਾਹ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮੈਨਹੀਖਾਂਦਾ ਤਾਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਸੁਣਿਆ
 ਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰਸਾਦਮੂਲੇਦਾਨਹੀਪਾਇਆ ਅਜਿਤਾਘਰੇਪਰਸਾਦਬਣਾਇਕੈਲੈਗਿ
 ਆ ਗੁਰੂਜੀਉਸਦੀਭਾਵਭਗਤੀਦੇਖਕੇਪਰਸਾਦਛਕਨਲਗੇ ਚੰਦੋਰਣੀਆਈ
 ਕਹਿਓਸ ਬਚਤੇਰੇਕਰਖਾਨੇ ਏਤ੍ਹੇਚਲਦੇਹੈਸਨ ਏਹਾਅਮਦਨੀਆਵੇਤੇਰੀ ਇਜਤ
 ਪਤਬਣੀਹੋਈ ਘਰਤੇਰੇਪੁਤਰ ਤੂੰਸਭਕਾਸੇਵਾਲਾਹੋਕੇ ਬਦੇਰਿਜਕਨੂੰਸਟਕੇਫਕੀ
 ਰੀਪਕੜੀਤੁਹਿਕੀਕੀਤਾ ਸਾਡੀਧੀਦੇ ਏਹੋਜੇਹੇਕਰਮਹੈਸਨ ਹੁਣਭੀਉਨਨੂੰਸੰਭਾ
 ਲਕੇਬਹਿਰਹੁ ਬਤੇਰਾਠਿਰਿਆਏ ਗੁਰੂਜੀਚੁੱਕਰਕਹੇ ਬੋਲੇਕੁਛਨਹੀ ਮਾਤਾਚੋਣੀ
 ਭੀਚਰਨੀਆਇਲਗੀ ਲਖਮੀਦਾਸਚਰਨੀਲਗੇ ਮਾਤਾਚੋਣੀ ਦੇਨੇਕਾਥੀਜਲ
 ਜਾਵੇਬੈਰਾਗ ਕਰਨਲਗੀ ਮਹਾਰਾਜ ਏਹ ਸੁਖਈਸੁਰਜਦਿਖਾਇਕਰ ਸਾਨੁਇਕਬਾ
 ਰਗੀਹੀ ਸਟਦਿੱਤੇਜੇ ਕਿਰਪਾਕਰੋ ਸਾਡੇਅੰਗਣਨੂੰਬਖਸ਼ੋਆਪਣੇਘਰਰਹੋਬਹੁ
 ਤਾਠਿਰੇਹੋ ਯਾਮੈਨੁਆਪਣੇਪਾਸਰਖੋ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸਾਡੇਪਾਸਨਿਗਭੁਖਹਈਕਬੂ
 ਲਹਈਤਾਰਹੁ ਚੋਣੀਨੇਹਾਬਜੇਕੁਕੇਕਹਾ ਆਪਦਾ ਸਬਰਲੇਫਨਿਹਾਲੀਹੈਸਾਨੂੰ
 ਨਿਗਭੁਖਸਭਮੈਨੂੰਕਬੂਲ ਇਤਨਾਚਿਰਨੂੰਸਿਰੀਚੰਦਜੀਭੀਆਇ ਮਥਏਕਿਆ
 ਬੋਬੇਜੀਚਲਗਈ ਜੈਰਾਮ ਜੀਭੀਚਲਗਏਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਜਗਤਸਭਚਲ
 ਣੀਸਹਾਇਏ ਅਸਾਂਭੀਕਿਸੀਦਿਨਨੂੰਚਲਣਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਨੂੰਮੂਲੇਆਇਕੇਕ
 ਹਾਤੁਸੀਕੁਛਖਾਵੇਪੀਦੇਨਹੀ ਏਹਕਪੜੇਪਾਹਿਨੋ ਲਾਲਕਵਾਇ ਨੀਲੀਸਲਵਾਰ
 ਪਟਕਾ ਪਗਣੀ ਸੁਪੈਦ ਫਰਗਲ ਸਿਆਲਹੈਨਗੁਰੂਜੀ ਸਬਦਕਹਾ
 ਸਭਰਸਮਿਠੇਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿਐ ਸਾਲੇਟੇ ਖਟਤੁਰਸੀਮੁਖਬੋਲਣ ਮਾਰਣਨਦ
 ਕੀਏ ਛੁਤੀਧਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਉਏਕ ਜਾਕਉਨਦਰਕਰੇ ਬਾਬਾਹੋਰਖਾਣਾ ਖੁਸੀਖੁਅ
 ਰ ਜਿਤਖਾਏਤਨਪੀੜੀਐ ਮਨਮੇਚਲੈਬਿਕਾਰ ? ਰਤਾਪੈਨਦਮਨਰਤਾ ਸੁਪੈ

ਦੀ ਸਤਦਾਨੁ ਨੀਲੀ ਸਿਆਹੀ ਕਦਾ ਕਰਣੀ ਪਾਹਿਰਣੇ ਪੇਰੁ ਧਿਆਨੁ ਕਮਰ ਬੰਧਸੀ ਤੇ
 ਖਕ ਧਨਜੋ ਬਨਤੇਗਾਨਾਉ॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਪੈਨਣ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰ ਜਿਤ ਪੈਧੇਤ ਨਪੀੜੀ
 ਐਮਨ ਮੇਚਲੇ ਬਿਕਾਰਾ॥ ਮੂਲੇ ਜਾਇਕਰ ਅਜਿਤੋਰੰਧਵੇ ਨੁਕਹਿਆ ਨਖਾਂਦਾਹੈ
 ਨਾਂ ਪਹਿਨਦਾਹੈ ਫੇਰ ਅਜਿਤ ਨਾਲ ਆਇਆ ਘੋੜੀ ਲੀਤੇ ਆਇਆ ਅਖਿਰਿ ਸ
 ਤਪਾਜੀ ਘੋੜੀ ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਕੇ ਘਰ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਘੋੜੇ ਪਾਖਰ ਸੁਇਨੇ ਸ
 ਖਤ ਬੁਝਣ ਤੇਰੀ ਵਾਟ ਤਰਕ ਸਤੀਰ ਕਮਾਣ ਸਾਂਗ ਤੇਗ ਬੰਧ ਗੁਣ ਧਾਤ ਵਾਜਨੇ
 ਜਾ ਪਤਾ ਸਿਉ ਪਰਗਟ ਕਰਮ ਤੇਗ ਮੇਰੀ ਜਾਤ ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਚੜ੍ਹਨ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰ
 ਜਿਤ ਚੜ੍ਹੇ ਐਤ ਨਪੀੜੀ ਐਮਨ ਮਾਹਿ ਚਲਹਿ ਬਿਕਾਰ ਘਰ ਮੰਦਰ ਖੁਸੀ ਨਾਮ
 ਕੀ ਨਦਰ ਤੇਰੀ ਪਰਵਾਹਾ ਹੁਕਮ ਸੋਈ ਤੁਧ ਭਾਵਸੀ ਹੋਰ ਅਖਣ ਬਹੁਤ ਅਪਾਰ
 ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪੁਛਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਸਉਣ ਖੁਸੀ ਖੁਆ
 ਰ ਜਿਤ ਸੁਤੈ ਤੁਨ ਪੀੜੀ ਐਮਨ ਮੇਚਲਹਿ ਬਿਕਾਰਾ॥੪॥ ਉਥੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਧਰਮ
 ਸਾਲ ਬਧੀ ਲੋਕ ਬਹੁਤੇ ਆਇਕਰ ਮਿਲਨ ਲਗੇ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਹੇ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਿਤ ਨੀ ਬਰਸੀ ਆਇਹਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੀ
 ਆਤੁ ਹੀ ਜਣੇ ਮੇਕਿਆ ਜਣਾ ਤੁਸੀ ਦਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਾਲਾ ਅਠਾਰ ਬਰਸ
 ਪਿਛੇ ਆਇਹਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਸਤ ਜੀ ਸਤ ਦੋਇ ਮਹੀਨੇ ਕਹੇ ਤਾਮ ਭੁਚੇਣੀ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ
 ਲਖ ਮੀਦਾਸ ਬਾਲਾ ਭੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਨੁ ਆਏ ਧਰਮ ਸਾਲ ਪਕੇ ਘਰ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸ
 ਨ ਉਥੇ ਰਹਿਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਤਲਵੰਡੀ ਘਾਲਿਆ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮੰਗਾਇ
 ਆ ਬਾਲਾ ਅਪਣੇ ਘਰ ਦਿਆਨੂੰ ਭੀ ਮਿਲਿਆ ਮਾਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ
 ਲਗੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਚਲ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਦਾ ਹਈ ਭਾਈ
 ਕਾਲੂ ਭੀ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਭੀ ਟੁਰਨ ਲਗੇ ਤਾਲਾ ਲੂ ਬਹੁ ਬੈਰਾਗ ਕੀ
 ਤ ਬਾਲੇ ਨੁਕਹਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖੇ ਬਚਾਤੁ ਸੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਆਓ ਕਾਲੂ ਤੇ ਅੰ
 ਮਾ ਬੀਬੀ ਇਥੇ ਆਹੀ ਤਾਉ ਡੀਕਸੀ ਕਦੀ ਨਕਦੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਥੇ ਆਵੇਗਾ
 ਏਭੀ ਇਥੇ ਚਲੇ ਹੈਨ ਤਾ ਕਾਲੂ ਤੇ ਅੰਮਾ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਆਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਉਠ ਕਰ ਮਿਲੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਚਰਨ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਬਾਬੇ ਕਾਲੂ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਨੂੰ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤ ਮਥਾ ਚੁੰਮਿਆ ਅੰਮਾ ਜੀ ਭੀ ਮਥਾ ਚੁੰਮਿਆ ਮਿਲੀ ਪੋ
 ਰ੍ਹੇ ਮਿਲੇ ਚੋਣੀ ਜੀ ਸਸ ਸਦਰੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਉਨਾ ਅਸੀ ਸਦਿ ਤੀਤੇ ਸਾ
 ਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਹਾ ਬਚਾਤੁ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਹਈ

ਗੁਰੂਜੀ ਮਤਾ ਪਿਤਾ ਕੇ ਹਿਤ ਸਬਦ ਵਰ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਕਹਾ ਅਮਲੀ ਅਮਲ ਨ ਅੰਬੇਰੇ
ਮਛੀ ਨੀਰ ਨ ਹੋਇ ਜੋਰ ਤੇ ਸਹ ਆਪਣੇ ਤਿਨ ਭਵੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਹਉ ਵਾਹੀ ਵੇਵਾਖੀ
ਨੀ ਅੰਞੇ ਵੇਵਾ ਤਉ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਨਾਵੈ ਏਹੁ ਸਾਹ ਸਬਦ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਕਾਲੇ
ਕਹਿਆ ਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਸੀ ਠਕੀਰੀ ਵੇਸਛੁਡੇ ਗੁਰਸਤੀ ਆਂਦਾ ਵੇਸ ਕਰੇ ਨਵੇ
ਕਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰੇ ਤਿਲ ਕਲਗਾਇਆ ਕਰੇ ਸਿਧੇ ਮਾਹ ਗਚਲੇ
ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸੀ ਪਰ ਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਅਰਾਧਣੇ ਕੀਗ
ਤ ਤਾਂ ਕਾਲੇ ਨੇ ਕਹਾ ਬੇਟਾ ਮੇਨ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਸਬਦ ਕਹਾ ਕੁੰਗੁਕੀਕ
ਇਆਂ ਰਤੁ ਨਾ ਕੀਲ ਲਤਾ ਅਗਰ ਵਾਸਤੁ ਨ ਸਾਸ ਅਠਸਠਤੀ ਰਬ ਕਾ ਮੁਖਟਿ
ਕ ਤਿਤੁ ਪਟਮਤ ਵਿਗਾਸ ਚਿਤ ਮਤੀ ਸਾਲਾਹਣ ਸਚਨਾ ਮੁਗੁਣਤਾਸ ॥ ਤਾਂ
ਕਾਲੁ ਕਹਿਆ ਇਕ ਸਿਧ ਪੀਰ ਹੈ ਨ ਉਨ੍ਹਨ ਸਭ ਸੀਸਾ ਰਜਾਣਦਾ ਹੋ ਉਨਾ ਅਗੇ
ਪੂਜਾ ਚੜ੍ਹਦੀ ਹੈ ਲੰਗਰ ਲਗਾ ਦੇ ਪੈਨ ਸੁਖੀ ਗਹਿ ਦੇ ਹੈ ਨ ਉਨਾ ਪਿਛੇ ਸੀਸਾ ਰਛੁਟੇਗ
ਯਾਨ ਹੀ ਛੁਟੇਗ ਉਨਾ ਪਰ ਮੇਸਰ ਨਾਲ ਭਾਉ ਹੋਵੇਗਾ ਯਾਨ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤੁਗੁ
ਰੂਜੀ ਕਹਾ ਪੂਜ ਲਗੈ ਪੀਰ ਅਖੀ ਅੰਞੇ ਸਭ ਮਿਲੈ ਸੀਸਾ ਨ ਉਸਦਾ ਵੇਅ ਪਣਾ
ਹੋਵੈ ਸਿਧ ਸਮਾਹ ਜਾਂ ਪਤਿਲੇ ਪੈਨਾਂ ਪਵੈ ਤਾਸ ਭਾ ਪੂਜ ਖੁਆਰ २ ਕਾਲੁ ਪਾਛਿਆ
ਓਹ ਵਸਤੁ ਕੋਣ ਹੋ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸੀਸਾ ਰਤੇ ਛੁਟੀ ਅੰਞੇ ਕਿਵੇਂ ਇਸ ਦੀ ਗਹਿਆ ਵੇ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਨਾਲ ਸੀਸਾ ਰਨ ਲਭੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤੁ ਗੁਰ ਭੋਟਿਆ ਤਿਨ
ਮੇਟਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਉਨਾ ਅੰਦਰ ਨਾ ਮਨਿ ਪਾਨੈ ਨਾ ਮੇ ਪਰ ਗਾਹੋਇ ਨਾ ਉਪਜੀ ਅੰਞੇ
ਨਾ ਉਮੀਨੀ ਅੰਞੇ ਅਖੰਡ ਸਦਾ ਸਚ ਸੋਇ ॥ ੩ ਫੇਰ ਕਾਲੁ ਕਹਾ ਜੇਹੜੇ ਨਾ ਮਨ ਹੀ ਸਿਮ
ਰਦੇ ਉਨਾ ਦੀ ਉਮਰ ਕਿਰਤ ਕਰਦਿਆਂ ਸੀਸਾ ਰੇ ਗੁਜਰ ਗਈ ਉਨਾਂ ਦਾ ਦਰਗਾਹ
ਮੈਕਿਆ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਖੇਦੁ ਖੇਹਰ ਲਾਈ ਅੰਞੇ ਤਜੀ ਉਕੇਹਾ ਹੋ
ਇ ਜਲੀਆਂ ਸਭ ਸਿਆਣਪਾਂ ਉਠੀ ਚਲਿਆਂ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਨਾ ਮਵਿਸਾਰੀ ਅੰਞੇ
ਦਰਗਿਆਂ ਕਿਆ ਹੋਇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜਿਨ ਨਾ ਮਨ ਹੀ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਨੂੰ ਅਗੇ ਦੋ
ਈ ਨਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੁ ਕਹਿਆ ਬਚ ਠੀਕ ਹੋ ਪਰ ਹੋ ਬੇਟ ਤੁਮਹਾ ਪੁਰਖ ਹੈ ਤੇ ਅਸਾ
ਤੈਨੂੰ ਜਤੋ ਨਹੀ ਪਰ ਬਚਾ ਸਾਡਾ ਕਿਆ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਅਸਾ ਪਰ ਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ
ਕਰੇ ਨਹੀ ਲੀਤ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਮੁਖ ਤੇ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਵ ਤੇ ਨਿਕਲੀ ਹੋ ਪਿਤਾ ਜੀ
ਜੋ ਸਾਡਾ ਹਾਲ ਸੋਤੁ ਹਾਡਾ ਹਾਲ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਕਾਲੁ ਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਮਤਾ ਪਿਤਾ ਉਪਰ ਦਿਆਲ ਹੋਏ ਲਗੇ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਜਪਣ

ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪਰਹਰੇ ਉਦਾਸੀ ਭੇਖ ਉਤਾਰ ਕੇ ਸੰਸਾਰੀ ਕਪੜੇ ਪਹਿਨ ਬੈਠੇ
 ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨ ਕਰ ਮੰਜੀ ਬੈਠ ਕੇ ਸਿਖਾਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਵਨ ਤੇ ਬਾਣੀ
 ਉਚਰੀਐ ਜੋ ਸਿਖ ਬਾਣੀ ਸੁਣੇ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਗਿਆਨ ਦਾ ਉਜਾਲਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਪ
 ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਵਧਦੀ ਜਾਵੇ ਸਵੇਰੇ ਜਪ ਪੜ੍ਹਨ ਸੰਧਿਆ ਕੋ ਸੇਰ ਪੜ੍ਹਨ ਸ
 ਵਾਪਰਿ ਰਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਆਰਤੀ ਗਾਵਨ ਆਰਤੀ ਸੁਣ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਤੇ ਸੇਰ ਸੁਣ ਕੇ
 ਦੇਗ ਵਰਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਉਥੇ ਕਰੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪਹਿਰ ਗਿਆਨ ਚਰਚਾ ਹੋਈ ਰਹੇ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਚ ਖੰਡੂ ਮੇਂ ਜਾਇ ਬਸੇ ਨਾਮ ਜਪ ਕੇ ਪਰਮ ਪਦ ਕੇ ਅ
 ਧਕਾਰੀ ਬੁਏ ਇਕ ਵਾਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਸਿਧ ਆਏ ਚਰਚਾ ਬਹੁਤ ਹੋਈ
 ਸਿਧ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਗਤ ਕੇ ਕਰਮ ਭੁੰਦੇ ਖਾਈਆਂ ਹੋਨ ਸਾਨੂੰ ਬ੍ਰਹਿ ਦਿਖਾਓ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕਰਮ ਭਾਂਤ ਸਭ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮੇਂ ਹੋਨ ਸਿਧ ਨੇ ਕਹਾ ਅਸੀਂ ਲੁਕ ਨਹਾਂ ਤੁਸੀਂ
 ਲੋਕੋ ਫੇਰਤੁ ਸਾਲੁ ਕਣ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਗੇ ਜਿਤ ਨੇ ਸਿਧ ਹੋਸਨ ਸਭ ਲੁਕੇ ਜਹਾਂ ਸ
 ਹਾਂ ਲੁਕੇ ਹੋਸਨ ਤਹਾਂ ਤੇ ਪਕੜ ਮਗੀਏ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਫੇਰ ਸਿਧ ਕੋਈ ਉਤ੍ਰਿਆ
 ਆਕਾਸ਼ ਕੋ ਮਿਰਗਾਨੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਬੈਠ ਪਥਰਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾ ਕੀਤੀ ਓਨੇ ਕੋਈ ਸੇਰ
 ਕੋਈ ਬਾਪਿਆ ਆੜੇ ਅੰਧੇ ਅੰਧੇ ਬਿਤਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਬਣੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
 ਏਹ ਲਾਠੀ ਲੈ ਰਾਮ ਕਾਰ ਅਸਾਂ ਸਭ ਟੁੰਦੇ ਉਦਾਲੇ ਕਰਦੇ ਬਾਲੇ ਰਾਮ ਕਾਰ ਕਰੀ
 ਉਨ ਦਾ ਬਲ ਬਾਹਰ ਹੀ ਦਿਖਾਵਨ ਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਨਾਂ ਆਇਆ ਸਭੁ ਹਾ
 ਰਗਾਏ ਹਾਰ ਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿ ਓਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮੇਲੁ ਕਨਹਾਂ ਮੇਨੂੰ ਲੋਕੋ ਜੇਕੋ ਤੁਸੀਂ
 ਨਾਲੋਂ ਸਕੇ ਤਾਂ ਇਕ ਟਕਾ ਰੱਖ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਮੇਹਾ ਜਰ ਹੋਵਾਂਗਾ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਹਨ ਤੁਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁੰਮਿ ਲਾਇ ਦਿਤੇ ਚੇਤਨ ਪੁਰਖ ਕੋ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਕਰਤਾਰ ਮੇਲੀ ਨਕੀਆ ਸਿਧ ਸਭ ਫੰਡਰੇ ਬਝਾਯਤ ਨ ਕਰਹੇ ਕਿਸੇ ਨੇਨ
 ਲਾਭਿਆ ਬਹੁਤ ਚਿਰਤੀਕ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਾਹਿ ਓਨੇ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕੋ ਭਾਈ ਬ
 ਲਿਟਕਾ ਰੱਖ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਰਤ ਹੀ ਪਰਤ ਖਹੇ ਸਭ ਸਿਧਾਂ ਮ
 ਥਾ ਟੇਕਿਆ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਕੀਤੇ ਨੇ ਧੰਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਇਕ ਦਿਨ ਬਡੀ ਅੰਧੇ
 ਰੀ ਵਗੀ ਝਖੜ ਦੇ ਸਬ ਬਕਰ ਕੇ ਪੰਛੀ ਬਹੁਤ ਮਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਖ ਕਰ ਬਡਤ
 ਰਸ ਕੀਤਾ ਸੁਤਨ ਮਨਿ ਰੰਕਾਰ ਕਹਿ ਕੇ ਕਹਾ ਪੰਛੀ ਓਤੁ ਮ ਉਡ ਜਾਓ ਪੰਛੀ ਉਡ
 ਗਏ ਪੰਛੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮਨ ਮੇ ਵਿਚਾ ਕੀਤਾ ਮੇਂ ਕੋਟ ਕੀਟਹਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭਾਂ
 ਟੇਨ ਮੇ ਵਿਆ ਏਹੁ ਸਮਝ ਕਰ ਬਡੇ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਜਲ ਕਟ ਕੇ

ਪੁਰਨਕੀਆ ਸੁਆਸਕੋਪੋਣੈ ਮੇਲਿ ਲਾਇਆ ਸਰੀਰਕੇ ਬਹੁਖੇਦ ਦੀਆ ਬ
 ਭੀ ਸਾਸਨ ਦੇਖਕੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਪਰਤੱਖ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਰੀਰਕੇ ਦੁ
 ਸਤੁ ਕੀਤਾ ਕਾਹਿ ਆਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਸਰੀਰਕੇ ਦੁਖ ਕਿਉ ਦੇਤ ਹੈ ਮੇਰੀ ਮਰਜੀ ਹੋ
 ਤੀ ਹੈ ਤੇਰੇ ਸਰੀਰ ਕਰ ਕਰ ਜਕਰ ਤੂੰ ਹੋ ਤੇਰੇ ਵਸ ਕੁਛ ਨਹੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਇਛਾ ਹੋਈ
 ਸੁਈ ਮੇਕਰਤ ਹੋ ਤੂੰ ਸਰੀਰਕੇ ਦੁਖ ਨ ਦੇਹ ਏਹੁ ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰਕੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ
 ਬੇਜੀਕਹਾ ਹੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਹੋਕਰਤ ਪੁਰਖ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਮਜਾਲ ਹੈ ਮੇ ਦੁਖ ਦੇਵ
 ਮੇਕੋਟ ਕੀਟਹਾਂ ਤੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਾ ਹੋ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਮੈ ਅਰ ਮੇਰੇ ਮੈ ਕਛੁ ਰੇਵ
 ਨਹੀ ਜੋ ਕਛੁ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਕੁਨਹੀ ਹੋਤਾ ਸਭੁ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੇਰਨ ਤੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੇ
 ਰ ਕਛੁ ਅਖਿਤਿ ਆਰਨਹੀ ਤੂੰ ਭੈ ਮਤ ਕਰੈ ਜੋ ਕਛੁ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਭੁ ਮੇਕਰਤ
 ਹੋ ਫੇਰ ਕਰਤਾ ਰਕਾ ਹੁਕਮ ਹੁਆ ਹੋ ਨਾਨਕ ਜੋ ਕਛੁ ਤੂੰ ਕਰੇਗਾ ਮੈ ਮੰਨਾਗਾ ਭਿਵੇਂ ਹੀ
 ਹੋਵੇਗਾ ਸਿਵਕ ਸਬੁਰੀ ਨਾਮਕਾ ਸਿਰੋਪਾਉ ਦੀਆ ਅਰਕਾ ਹੋ ਨਾਨਕ ਅਬਤੀ
 ਰਬਾ ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾਮਕਾ ਚਕਰ ਫੇਰੇ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪੀਛੇ ਲਗੇ ਸੋ ਉਧਰੇਗਾ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ
 ਕਹਾ ਚਲਾਈ ਬਾਲਾ ਬੜੀ ਜੇਹੀ ਉਦਾਸੀ ਤੀਰਥ ਯਾਤ੍ਰਾ ਦੀ ਕਰਾਵੀਏ (ਕੁ
 ਲਛੇ ਤੁ ਮੇਗਾਏ) ਬਤੁ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕੇ ਮੇਲੇ ਸਭੁ ਲੋਕ ਕਰੇ ਹੋਏ ਪੈਨ ਸੀਸਾਰ ਦੀ
 ਕੁਛਾ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀ ਪਰਟੇ ਕਾਰਜਾ ਤਿਸਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦੁਸਮਣਾ ਦਾ ਭਜਾਇਆ
 ਹੋਇਆ ਉਤਸਮੇਂ ਕੁਲਛੇ ਤੁ ਮੈਂ ਆਇਆ ਸ੍ਰਿਕਾਰ ਬਹੁਕੇ ਮਿਰਗਾ ਮਾਗਲਿਆ
 ਇਆ ਉਨਾ ਦੇ ਪਾਸ ਸੀ ਪਦਾਨਹੀ ਸੀ ਉਤਸਮੇਂ ਉਹੀ ਭੇਟਾ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਸਰਬ ਸਾਮਰਥ ਨੇ ਬਾਲੇ ਜੀ ਕੋ ਕਹਾ ਬਾਲਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਪੂਜਣ ਨਹੀ ਆਏ ਸੇਰ
 ਕੁਰਸਾ ਲਣ ਦੇਗਾ ਲਿਆਇ ਕੇ ਧਰੇ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਸਤ ਬਚਨ ਚੁਲਾ ਬਣਾਇ ਕੇ
 ਰਾਮ ਦੇ ਗੋਮੈਂ ਧਰਦਿਤਾ ਅਤੇ ਲੋਕ ਉਥੇ ਹੋ ਮੰਕਰ ਦੇ ਜਗ ਕਰ ਦੇ ਨਾਵ ਦੇ ਵਾਨ
 ਕਰ ਦੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦੇਗਾ ਧਰਦਿਤਾ ਲੋਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਲਾ ਦੇਖਕੇ ਸੋਟ ਲਕੜੀ
 ਹਥਿਆਰ ਲੈ ਕੇ ਦੌੜੇ ਆਕੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਤੁ ਮਕੋਟ ਹੋਜੀ ਆਜ ਕੇ ਦਿਨ ਤੁ
 ਰਕਭੀ ਤੁ ਸਕਰ ਦੇ ਪੈਨ ਤੁ ਮਹਿੰਦ ਧਰਮ ਹੋ ਸਚ ਕਹੇ ਹਾਂ ਤੂੰ ਮੈਂ ਕਿਆ ਧਰਿਆ
 ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹਮਕੋ ਭੂਖ ਲਗੀ ਬੀ ਹਾਂ ਤੂੰ ਧਰੀ ਹੈ ਸੀ ਨਿਆ ਸੀ ਕਹੈ ਹਾਂ ਤੂੰ
 ਮੈਂ ਕਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਾਸ ਹੈ ਉਨਾ ਕਹਾ ਇਧੰਗੁ ਹਟ ਲਗਾ ਹੈ ਤੂੰ ਮਾਸ
 ਰੀਧ ਕਰਖਾਤਾ ਹੈ ਤਾਬਾਬੇ ਕਹਾ ਗਿਆਨ ਮੈ ਬਾਤ ਕਰੇ ਤੋ ਕਾਹਿਤਾ ਹੈ ਸ੍ਰਗਾਨੁਕ
 ਰ ਤੁ ਮੈਨਹੀ ਕਾਹਿਤਾ ਹੋਰ ਲੋਕਾ ਕੋ ਹਟਾਇ ਕੇ ਦੇਕ ਸੀ ਨਿਆ ਸੀ ਨੇਕਹਾ ਗਿਆ

ਨਕੀ ਬਾਤ ਕਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਸਲੋਕ ਕਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਸਹੁ ਨਿਮਿਅ ਮਾਸੈ ਅੰਦ
 ਰਵਾਸ ਜੀਉ ਪਾਇ ਮਾਸ ਮੁਹਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰੁਚੰ ਮਤਨ ਮਾਸ ਮਾਸਹੁ ਬਾਹਰਕ
 ਫਿਅ ਮਾਸ ਮਾਸ ਗਿਰਾਸੁ ਮੁਹਿ ਮਾਸੈ ਕੀਰਮਾਸੈ ਕੀ ਮਾਸੈ ਅੰਦਰ ਸਾਸੁ ਵ
 ਰ੍ਹਾਹੇਇਆ ਵੀਆਹਿਅ ਘਰਲੇ ਆਇਆ ਮਾਸ ਮਾਸਹੁ ਹੀ ਮਾਸ ਉਪਜੈ ਮਾ
 ਸਹੁ ਸਭੇ ਸਾਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹੁਕਮ ਬੁਝੀਐ ਤੁਕੋ ਆਵੈ ਰਾਸ ਆਪਣੁ
 ਦੇ ਨਹਿ ਛੁਟੀਐ ਨਾਨਕ ਬਚਨ ਬਿਣਾਸਾ॥੧॥ ਮਾਸ ਮਾਸ ਕਰ ਮੁਰਖ ਬੁਝੈ ਗੈ
 ਅਨਧਿਆਨ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ਕਉਣ ਮਾਸ ਕਉਣ ਸਾਗ ਕਹਾਵੈ ਕਿਸੇ ਮੇਧ ਪੁਸਮਾ
 ਟੈ ਗੈਰ ਮਾਰਹੇ ਮੁਜਗ ਕੀਆ ਦੇਵਤਿ ਆਕੀ ਬਾਣੇ ਮਾਸ ਛੋਡ ਬੈਸਨ ਕਪਕੈ
 ਰਾਤੀ ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਫੜਕਰ ਲੋਕ ਨੇ ਦਿਖਲਾਵੈ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਹੀ ਸੁਝੈ
 ਨਾਨਕ ਅੰਧੇ ਸੋਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਹੈ ਨ ਕਹਿਆ ਬੁਝੈ ਅੰਧਾ ਸੋਇ ਜੁ ਅੰਧਕ
 ਮਾਵੈ ਜਿਸ ਰਿਦੇ ਸਿਲੋਚਨ ਨਹੀ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਕੀਰਕਤ ਨਿਪਨੇ ਮਛੀ ਮਾਸਨਖ
 ਹੀ ਇਸਤੀ ਪੁਰਖੇ ਜਨ ਸਿਮੇਲ ਉਥੈ ਅੰਧਕ ਮਾਹੀ ਮਾਸਹੁ ਨਿਮੇ ਮਾਸਹੁ ਜੀ
 ਮੇਹ ਮਾਸੈ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਨਹੀ ਚਤਰ ਕਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ॥
 ਬਾਹਰਕ ਮਾਸ ਮੰਦ ਸੁਆਮੀ ਘਰਕ ਮਾਸ ਚੰਗੇਰਾ ਜੀਅ ਜੀਤ ਸਭ ਮਾਸਹੁ
 ਹੋਵੈ ਜੀਅ ਲਾਇਆ ਬਸੇਰਾ ਅਭੁਖ ਭਖਾਹਿ ਭੁਖੰਤ ਜਛੋਡੈ ਅੰਧ ਗੁਰੂਜੀ ਨਕੇ
 ਰ ਮਾਸ ਪੁਰਣੀ ਮਾਸ ਕਤੇਬੀ ਚਹੁ ਜੁਗ ਮਾਸ ਕਮਾਣਾ ਜੇਵ ਕਜਵੀ ਆਹੁ ਸਹੁ
 ਵੈਉ ਬੈ ਮਾਸ ਸਮਾਣਾ ਇਸਤੀ ਪੁਰਖ ਨਿਪਜੇ ਮਾਸਹੁ ਪਾਤਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਜੇਓ
 ਹਦਿ ਸੈਨਰ ਕਜਾ ਦੇਤਾ ਉਨਕ ਦਾਨ ਨ ਲੋਣਾ ਦੇਵਨਰ ਕ ਸੁਰਗ ਲੋਏ ਦੇਖਹੁ ਏ
 ਹੁ ਧਿਕਾਣਾ ਆਪਨ ਬੁਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਏ ਪਾਠੇ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ਪਾਂਡੇ ਤੇਜਾਣੈ ਨ
 ਹੀ ਕਿ ਬਹੁ ਮਾਸ ਉਪਨਾ ਤੋਇ ਅਹੁ ਅੰਨ ਕਮਾਦ ਕਪਾਹ ਤੋਇ ਅਹੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ
 ਗੰਨਾ ਤੋਇ ਆਆਖੇ ਹਉ ਬਹੁ ਬਿਧ ਹਛਾ ਤੋਐ ਬਹੁਤ ਬਿਕਰਾ ਏਤੇਰ ਸਛੋਡ
 ਹੋਵੈ ਸੀਨਿਆਸੀ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਖਟ ਦਰਸਨ
 ਕੀ ਨਿਸਾਹੇਈ ਸਭ ਲੋਕ ਗੁਰੂਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਪਛਣੇ ਦਰਸਾ ਉਸਦੀ ਮਾਂਉ
 ਬਡੀ ਨਿਮ੍ਹੇ ਗੋਇ ਕੇ ਸਰਨੀ ਆਈ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਨਾਮ ਜਪੈ ਤੁਹਾ ਭੁਲਾਹੈ ਵੈਗਾ ਤੁ
 ਹਾ ਭਾਜਭੀ ਤੁਹਾ ਨ ਮਿਲੇਗਾ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਗਾਹਿਣ ਹਟਿਆ ਸਭ ਖਟ ਦਰਸ
 ਨ ਕੇ ਪੰਗਤ ਲਗਾਇ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਗੋਤੇ ਤਸਮਈ ਉਸਰਾ ਜਕੁ ਮਾਰੇ ਹਬੀ ਸਭ ਕੇ
 ਛਕਾਇ ਕੇ ਬਿਦਾ ਕੀਆ ਉਹ ਭੀ ਮਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਖਸੀਕੀਤੀ

ਗੁਰੂਜੀ ਗਿਆਨੀ ਪਰਬ ਦੇ ਮੇਲੇ ਗਏ ਉਥੇ ਬਡਾ ਮੇਲਾ ਸੀ ਜਾਤੀ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹੋਸ
ਨ ਜਤੀ ਸਤੀ ਚਿਰੰਜੀਵ ਸਾਧਕ ਸਿਧ ਨਉ ਨਾਥ ਬਵੰਜਾ ਬੀਰ ਦੇਵਤੇ ਰਾਖ ਸਖੇਤ ਪਾ
ਗਣਗੰਧਰਬ ਦਾਨਵ ਭੈਰਵ ਅਪਛਰਾਂ ਸਰਬ ਗੁਹ ਸਤੀ ਬਾਂਟ ਪਰਸਤੀ ਜੋਗੀ ਜੀ
ਗਾਮ ਖੜੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋਰ ਸਭ ਲੋਕ ਉਥੇ ਹੋਸਨ ਜਿਸ ਦਿਨ ਪੁਰਬੀ ਸੀ ਉਸ ਦਿਨ
ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਸਨ ਨਕਰ ਕੇ ਕਨਾਰੇ ਗੀਗਾ ਕੇ ਚੌਤਰੇ ਪਰਬੈ ਠੇ ਸੇ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ
ਕਰਤੇਥੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦਭਾਈ ਦਾਨਰਬਾਬੀ ਮਿਲਿਆ ਉਸ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹਰਕੇ
ਭਜਨ ਕੌਨ ਕੌਨ ਨਾਤੁਹੇ ਖਗਤਨ ਮੀਨਤਨ ਮਿਰਗਤਨ ਬਰਹਿਤਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਉਧਾ
ਹੇ १ ਹਰਾਉ ਦੇਵਕੁਲ ਦੇਤਕੁਲ ਜਖੁ ਕਿਨਰ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ਜੋ ਜੋ ਭਜਨ ਕਰੇ
ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਤਕੇ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰੇ ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆਰ ਸਾਇਨ ਤੇ ਭੁਏ ਨਿਰਭੇ
ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲਜ ਪਹੁ ਕਰਣ ਮੇਂ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਲੋਕ ਸਭੁ ਚ
ਰਚਾ ਕਰਨੇ ਕੇ ਆਏ ਬਾਬੇ ਡਿਠ ਇਨ ਮੇਂ ਗੁਰਮੁਖ ਕੇ ਦੀਨ ਹੀ ਸਭੁ ਹੋ ਮੇਹਿ ਕਰ ਕੇਲ
ਦੇ ਹੋਏ ਹੋਨ ਸਭੁ ਚੋਟੇ ਹੋ ਆਇ ਬੈਠੇ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਬਿਅੰਤ ਬਿਅੰਤ ਤਾਇਕ ਪੰਨਤ
ਬੋਲਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਕੋ ਬਿਅੰਤ ਸਭੁ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਅਵਤਾਰ ਭੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਅੰਤ ਜਾ
ਣਤੇ ਹੋ ਕਿਨ ਹੀ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਅਵਤਾਰ ਅੰਤ ਜਾਣ ਲੇਵੈ ਤੋਂ ਭੁਗਵੰਤ ਕੇ ਅੰਤ ਵੰਤ ਕਾ
ਏ ਬਿਅੰਤ ਨਹੀ ਗਹਿਤਾ ਹੈ ਅਵਤਾਰ ਉਸ ਕਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਓਹ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਨਹੀ ਕਹੀਦੇ ਤਤੇ ਅਵਤਾਰ ਭੀ ਏਹੀ ਜਾਣਤੇ ਹੋ ਪਰਮੇਸਰ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਬਾਬੇ ਕਹਾ
ਕਰੋੜ ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਹੋਵੇ ਤਪ ਕਰੀਏ ਪਵਣ ਅਹਰ ਰਹੀਏ ਗੁਣ ਮੇਸੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ
ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਹੋਵੇ ਸੁਪਨੇ ਮੇਭੀਨਾਂ ਸਵੀਏ ਨਾਮ ਜਪੀਏ ਤੋਂ ਭੀ ਅੰਤ ਨਹੀ ਅ
ਵਦਾ ਓਹ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਚਾ ਹੈ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਕਟੀਏ ਪੀਸੀਏ ਜਲਾਈਏ ਭੁਸਮ
ਨਾਲ ਰਲਾਈਏ ਤੋਂ ਭੀ ਬਿਅੰਤ ਕਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ਜਿਧੰਤ ਹੋਵੇ ਪੰਛੀ ਦੀ ਤਰਾਂ ਅਕਾਸ ਮੇਭੁ
ਵੀਏ ਖਾਣ ਪੀਣ ਛਡ ਦੇਈਏ ਸੁਖ ਮੇਸੇ ਹੋਵੀਏ ਕੋਈ ਦੇਖਨਾਂ ਸਕੇ ਤੋਂ ਭੀ ਅੰਤ ਨਹੀ
ਗੁਰੂਜੀ ਕਹੇ ਲਿਖਣ ਕਾਗਰ ਸਿਆਹੀ ਬਿਓੜਕੀ ਹੋਵੇ ਲਿਖੇ ਪਵਣ ਦੇਵਤਾ ਭੁਓ
ਰਕੇ ਤਉ ਭੀ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਕਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ਆਵਤਾ ਏਹਾ ਸ੍ਰਿਸਟ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਰਚੀ
ਉਂ ਸੋ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਦ ਰਤ ਕਰ ਰਚੀ ਹੈ ਜਿਨਾਨੇ ਭੁਗਵੰਤ ਕੇ ਸਚ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਿਨ ਦਾ ਉ
ਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵ ਭੁਗਤ ਕਰਨੀ ਨਾਮ ਜਪਣਾਂ ਮਨੁ ਖਜਨ ਮਕਾ ਏਹੁ ਫਲ ਹੈ ਏਹੁ
ਸੁਣਕੇ ਸਭ ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਬਾਬੇ ਸਤਨਾਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
ਏਹ ਬਾਰਤਾ ਦੇਖ ਕਰ ਮਾਤਾ ਗਿਆਨੀ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਕਰ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸਭ ਸੁਣੇ ਸਿਤ

ਦੀ ਅਵਾਜ ਪਛਾਣਕੇ ਕਹਾ ਏਹੁ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਭਗਤ ਹੋਨ ਇਕ ਬਾ
 ਲ ਮਾਇਆ ਭਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਰਖਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਹਬ ਜੋੜਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਮਹਾ
 ਜ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਬਹੁ ਪਾਪ ਢਾਲੇ ਲੋਕ ਇਸ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪੈਨ ਅਤੇ ਕਲ ਜਗ ਦੇ ਲੋਕ ਦੁਰ
 ਬਧੀ ਹੋਨ ਮੇਬਡੀ ਬਿਆਕੁਲ ਹੁੰਦੀਹਾਂ ਪਾਪ ਦੇ ਭਾਰ ਕਰਕੇ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੰਗਾ
 ਮਾਤਾ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਦੇ ਭੁਜਨੀ ਕਹੈਨ ਸੀਤ ਪੈਨ ਤਿਨ ਦੇ ਚਰਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰੇ
 ਜੋ ਸੀਤ ਨਿਰਲੋਭੁ ਪੈਨ ਨਿਰਹਿ ਕਾਰ ਪੈਨ ਨਿਰਵੈਰ ਪੈਨ ਜਿਨ ਨੇ ਜਗਤ ਕੇ ਸੁਠ ਕਰਨ
 ਤਾ ਪੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਪੈਨ ਤਿਨ ਦੇ ਚਰਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰੇ ਅਰਤੇ ਹੇ
 ਪਰਵਾਹ ਵਿਚ ਉਨ ਦੇ ਚਰਨ ਪਵੈਗੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸੁਧੋ ਜਾਵੈਗੀ ਜੈਸੇ ਅਕਾਸ ਨਿਰਮਲ
 ਹੈ ਤੇਰੇ ਸਪਰਸ਼ ਕੀ ਏਤੇ ਕਲ ਜਗ ਕੇ ਜੀਵ ਭੀ ਸੁਧੋ ਜਾਵੈਗੇ ਇਹ ਸੁਨ ਗੰਗਾ ਮਾਤਾ
 ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਪਦਾਰਥ ਭੇਟ ਕੀਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਇਸ ਕਥੇ ਤੂੰ
 ਰਾ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਮਿਤ ਕਰੇ ਮਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਹੇ ਗੰਗਾ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਤੂੰ ਸੀਭੀ ਛੁਕੇ
 ਤ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਤੂੰ ਸੀਭੀ ਰਾ ਕਰਵਾਓ ਅਸੀਭੀ ਖਵਾਹੇ ਮਾਤਾ ਗੰਗਾ ਨੇ ਭੁਗਵੰਤ ਕੇ
 ਨਾਮ ਕ੍ਰੋਭੇ ਜਨ ਕੀਆ ਸਰਬਤ ਜੀਵ ਜਾਤੀ ਸੇ ਤਿਨ ਕੋ ਪਰੇਸਿਆ ਸਿਧ ਸਾਧ ਦੇ
 ਵਤੇ ਜਤੀ ਸਤੀ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਵ ਬਿਸਨ ਮਾਨੁਖ ਗੁਪਧਾਰਕਰ ਪੈਣ ਪਈ
 ਭੀ ਭੋਜਨ ਕੀਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਖਾਪਾਨੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਥੀ ਭੁਗਯਾ
 ਟਕਰ ਗੰਗਾ ਮਾਈ ਸਭ ਕੋ ਭੋਜਨ ਜਿਵਾਇਆ ਛੁਕਕੇ ਸਭ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਅਸ
 ਬਨ ਕੇ ਬਿਦਾ ਹੋਏ ਮਾਤਾ ਗੰਗਾ ਜਲ ਰੂਪ ਹੋਈ ਜੈਸੇ ਬਰਫ ਕੀ ਪੁਤਲੀ ਜਲ ਹੋ
 ਏ ਜਾਵੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗਲੇ ਤੀਰਥ ਕੀ ਜਾਤ ਕੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਭਾਈ ਬਾਲ ਮ
 ਬਰਾਪਰੀ ਜਿਥੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਮਨਾ ਨਦੀ ਕਿਨਾਰੇ ਗੁਵਰਧਨ
 ਪਰਬਤ ਪੈ ਗਊ ਆਚਾਰੀ ਆਹੈਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਥਰਾ ਮੇ ਪਹੁਚੇ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਪਰਬਤ
 ਕੈਸੇ ਆਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਾਲਾ ਰਾਮ ਜੀ ਪੁਲਬੰਨ ਟਵੇਲੇ ਬਾਦਰਾਨੀ ਭੋਜਿ
 ਆ ਪਰਬਤ ਲਿਆਵਣ ਕੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਜੀ ਇਸ ਪਰਬਤ ਨੂੰ ਚੁਕਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਗੁਵਰ
 ਧਨ ਕਹਾ ਮੈਨੂੰ ਕਿਥੇ ਲੈ ਚਲਿਆ ਹੈ ਹਨੁ ਮਾਨ ਜੀ ਕਹਾ ਰਾਮ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰੋ
 ਤਕਰਾਰ ਸੇਊ ਠਾਇਆ ਮਥਰਾ ਮੇ ਲਿਏ ਆਵੇ ਸੇ ਸਨੇਹਾ ਮਿਲਾ ਪੁਲਤਿ ਅਰ
 ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਆਵਦਾ ਹੈ ਰਖ ਆਓ ਹਨੁ ਮਾਨ ਜੀ ਬੈਠ ਗਏ ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ
 ਸੁਣਿਆ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕੋ ਕਹਿ ਭੋਜਾ ਹਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਕੇ ਲੀਲਾ ਬਹੁਤ ਚਿ
 ਰਤ ਕਾ ਇਸ ਪਰਕਾਰੇ ਗੋਤੁ ਮਾਓ ਹਨੁ ਮਾਨ ਜੀ ਇਹੁ ਛੋੜ ਗਏ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅ

ਵਤਰਧਾਰਕੇ ਇਥੇ ਸਰਬੀ ਹੋ ਗੁਰੂਜੀ ਜਮਨਾ ਮੈ ਸਨਨ ਕੀਆ ਸਭ ਅਸਥਾਨ ਤੋ
 ਬ੍ਰਹਮਣ ਬ੍ਰਹਮਦਾਠੀ ਵਹਾਂ ਕੇ ਲੋਕ ਹੀ ਕਰੀ ਲੋਭੀ ਲਪਟ ਦੇਖੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀ
 ਤਵਾਲ ਕੋਈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਬੈਸਨੇ ਬੈਰਾਗੀ ਕਰਮਾ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਮੈ ਬੰਧੇ ਹੁਏ ਹੋ ਦੁ
 ਰਬਧੀ ਪੈ ਰਾਸਰਚਤੇ ਹੋ ਕੁਕਟਮ ਕਰਤੇ ਹੋ ਸੁੰਦਰ ਅਰਿਤ ਤੇ ਲੜਕਿਆ ਸੋਭੋਗ
 ਰਤੇ ਹੋ ਅਧਿਧਿ ਵਰਤਿਆ ਹੋ ਕਤਕ ਪੁਰਬੀ ਕਾਰਾ ਸਮੇਲਾ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖਾ
 ਗੁਰੂਜੀ ਸਬਦ ਕਹਾ ਸੋਈ ਚੰਦ ਚੜ੍ਹਾਹਿ ਜੇਤਰੇ ਸੋਈ ਦਿਨੀਅਰ ਤਪਤਰੇ ਸਾਧ
 ਰਤੀ ਸਾਪਵਨ ਝੁਲਾਰੇ ਜੁਗਾਜੀ ਖੇਲੈ ਬਾਵਕੇ ਸੇ ਜੀਵਨ ਤਲਬ ਨਿਵਾਰ ਹੋਵਹਿ
 ਪਰਵਾਣ ਕਰੈ ਧਿਝਾਣ ਕਲਲ ਖਣਵੀ ਚਰਾਹਾਉ ਕਿਤੈ ਦੇਸਨ ਆਇਆ ਸੁਣ
 ਮੇਤੀਰਥ ਪਾਸਨ ਬੈਠ ਦਾਤਾਨ ਕਰਹਿ ਤੇ ਨਹੀ ਮਹਿਲ ਉਸਾਰਨ ਬੈਠ ਜੈਕੋ ਸ
 ਤਕਰੇ ਸੋਢੀ ਜੈ ਤਪਘਰ ਤਪਨ ਹੋਈ ਜੈਕੋ ਨਾਉ ਲਏ ਬਦਨ ਵੀ ਕਲਕੇਲ ਖਣ
 ਏਹੀ ਜਿਸ ਸਿਕਦਾਰੀ ਤਿਸ ਹਿਖਾਮਰੀ ਚਾਕਰ ਕੇ ਹੋਰਨ ਜਾ ਸਿਕਦਾਰ ਪਵ
 ਹਿਜੀ ਜੀਰੀ ਚਾਕਰਾ ਹਬੁ ਮਰਨ ਆਖ ਗੁਣ ਕਲਆਈ ਮੇ ਤਿਹੁ ਜੁਗ ਕੇ
 ਰਾਹਿਆ ਤਪਾਵ ਸਜੇ ਗੁਣ ਦੇਹ ਤਪਾਈ ਮੇ ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਸਰਾਨ ਬੇਵੀ
 ਕਾਜੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹੋਆ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੇਦ ਅਬਰਬੁਣ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤ ਲਾਹਿਆ
 ਪਤਵਿਣ ਪੂਜਾ ਸਤਵਿਣ ਸੋਜਾ ਜਤਵਿਣ ਕਹੇ ਜਨੇਊ ਨਵਹੁਧੇਵੁ ਤਿਲਕ
 ਚੜ੍ਹਾਵਹੁ ਸਤਵਿਣ ਸੋਚਨ ਹੋਈ ਕਲਪ ਰਵਾਣ ਕਤੇ ਬਕੁਰਾਣ ਪੋਥੀ ਪ੍ਰੀਤਰ
 ਹੋਪਰਾਣ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਭਇਆ ਰਹਿਮਾਣ ਕਰਕਰਤਾ ਤ੍ਰੈ ਕੋ ਜਾਣ ਨਾਨਕ ਨ
 ਮਿਲੇ ਵਡਿਆਈ ਏਦੂ ਪਰਕਰਮ ਨਹੀ ਜੇਘਰ ਹੋਵੇ ਮੰਗਣ ਜਾਈ ਮੇਠਿ
 ਰਉਲਾ ਮਾਮਿ ਲੇਤਹੀ ॥੮॥ ੧॥ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਤਾ ਸਭ ਲੋਕ ਗੁਰੂ
 ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਾਮ
 ਜਪਣੇ ਕਰ ਸੁਖ ਤੇ ਵਡਿਆਈ ਮਿਲਦੀ ਪੈ ਨਾਮ ਜਪਣ ਦੇ ਤੁਲ ਹੋਰ ਕਰਮ ਕੋਈ ਨ
 ਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਸੰਤ ਕੇ ਰਿਦੇ ਮੈ ਵਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮ ਜਪੇ ਸਤ ਸੰਗ ਕਰੇ ਵੰਡੁ ਖਾਇਆ
 ਕਰੇ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤੁਹਾਡੁ ਭਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮਥਰਾ ਬਿੰਦਾ ਬਨ ਮੇ
 ਗੋਕਲ ਮੇ ਸਬਦ ਕਹਾ ਸੁਣ ਸੁਣ ਬੂਝੈ ਮਾਨੈ ਨਾਉ ਤਾ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿ ਹਰੇ ਜਾਉ ਆ
 ਪਭੁਲਾ ਏਠ ਉਰਨਾਉ ਤੁਸਮ ਬ੍ਰਾਵੈ ਮੇਲ ਮਿਲਾਉ ਨਾਮ ਮਿਲੈ ਚਲੈ ਮੇਨਾਲਿ
 ਬਿਨਨ ਵੈ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲ ਖੇਤੀ ਵਣਜਨ ਵੈ ਕੀ ਓਟ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬੀਜ ਕੀ ਪੋਟ
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਜੀਅ ਮੋਰੇਟ ਨਾਮ ਵਿਸਰ ਚਲੈ ਮਨ ਖੋਟ ਸਾਰੇ ਗੁਰਕੀ ਸਾਚੀ ਸੀਖ

ਤਨਮਨਸੀਤਲਸਾਰਪਰੀਖ ਜਲਪੁਰਾਇਨਰਸਕਮਲਪਰੀਖ ਸਬਦਰਤੇ
 ਨੈਰਸਈਖ ਹੁਕਮਸੰਜੋਗਗਰੂਦਸਵਾਦੁਅਰ ਪੰਚਵਸਹਿਮਿਲਜੇਤੁਅਪਰ
 ਆਪਤੁਲੈਆਪੇਵਣਜਰ ਨਨਕਨਮਸਵਾਰਣਹਗ॥੪॥੧॥ ਜੋਪਰਮੇਸਰਦੇ
 ਨਮਨਾਲਪ੍ਰੀਤਕਰਦੇ ਨਮਜਪਦੇ ਨਮਕੀਓਟਲੇਤੋਪੈ ਤਿਨਦੇਸਭਕਰਜਸਉ
 ਰਦੇਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀਕਾਸੀਮੇਗਏ ਪੰਡਤਨਾਲਭੇਟਹੋਈ ਪੰਡਤਨੇਕਹਾ ਨਾ
 ਕਜੀ ਇਸਪੁਰੀਕਾਮਹਾਤਮਵੇਦਾਮਹਿਲਿਖਾਹੈ ਜੋਕੋਈ ਇਸਕਾਸੀਪੁਰੀਵਿਚ
 ਪਾਪੀਪੁੰਨੀਜੀਵਸਰੀਰਤਿਆਗਦੇਹੈਨ ਸਭਸਿਵਪੁਰੀਕੋਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਪੈ
 ਨਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਤੀਬੋਰਸਿਵਜੀਰਾਮਨਾਮਮੰਤ੍ਰ ਕੰਨਮੇਅਵਾਜਪੜਤੀਹੈਤ
 ਬਮੁਕਤਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੈਪੈ ਸੁਣੇਪੰਡਤਜੀਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਕੋਸਾਕਹੈ ਭਾਵੇਕਿਸੇਦੇ
 ਸਮੇਪੜੇ ਸੁਣੇਉਥੇਹੀਮੁਕਤਕਰਤਾਹੈ ਕਬੀਰਭਗਤਕਾਸੀਨੁਤਿਆਗਕੇਮਰਾ
 ਹਾਦੇਸਮੇਜਾਇਬਸੇਉਹਾ ਸਾਧਸੰਗਤਕਰਜੀਵਮੁਹੁਰੇਤੋਹੈ ਭਗਵਤਕਨਮ
 ਮੁਕਤਕਰਤਾਹੈਕਮਨੀਮੁਕਤਕਰਤੀ ਪੰਡਤਕਹਾ ਨਾਮਤੇਹਰਿਜੀਕੇਅਨੇਕ
 ਜੀਵਕੋਮੁਕਤਿਕੇਹਕਾਨਾਮਕਰਤਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹੈ ਬੇੜੀਆਤੇਨਦੀਮੇਅਨੇਕ
 ਹੋਤੀਆਹੈ ਸੋਸਭਪਾਹਉਤਾਰਤੀਹੈਜਿਸਬੇੜੀਤੇਚੜੀਅੇ ਬੇੜੀਨਾਲਪਰੇਜਨ
 ਨਹੀਪਾਹਉਤਰਨੇਮੈ ਪਰੇਜਨਹੋਤਾਹੈ ਤੈਸੇਹੀਪਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਸਭਮੁਕਤਦੇਤੇ
 ਪੈ ਜੇਹਕਾਗੁਰੂਕੇਮੁਖੇ ਨਾਮਉਪਦੇਸਕੀਤਾਹੈ ਸੋਈਜੀਵਦੀਕਲਿਆਣਕਰ
 ਤਾਹੈ ਸੁਣਕੇਪੰਡਤਾਈਨਿਸਾਹੋਈ ਗੁਰੂਜੀਨੈ ਸਭਪੰਡਤਾਕੇ ਸਤਨਾਮਦਾਉਪ
 ਦੇਸਕੀਤਾ ਪੰਡਤਭੀਨਾਮਧਰੀਕਸਿਖਹੋਏ ਗੁਰੂਜੀ ਗਾਇਆਕੋਗਏ ਦੁਹਾ
 ਜਾਇਬੈਠੇ ਭਾਈਬਾਲੇਪੁਛਿਆਗੁਰੂਜੀ ਗਾਇਆਕੋਸੇਭਈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਰੁ
 ਈਬਾਲਾ ਗਾਇਆਸੁਰਦੈਤਹੋਇਆਹੈ ਤਿਸਨੈਬਡਤਪਕੀਤਾ ਤਿਸਕੋਮਹਾ
 ਜਕੀਭਗਤਪ੍ਰਾਪਤਹੋਈ ਤਿਸਨੈਪਰਮੇਸਰਅਰਾਧਨਕੀਤੀ ਪਰਮੇਸਰਪ੍ਰਸੰਨਭੁ
 ਇਆ ਕਹਾ ਵਰਮਾਂਗ ਗਾਇਆਸੁਰਨੇਕਹਾ ਆਜਤੇ ਸੀਸਾਰੀਜੀਵਕੋਈਨਰ
 ਕੋਕੇਨਾਜਾਵੈ ਤਪਰਮੇਸਰਕਹਾ ਏਹਜੀਵਆਪਣੇਕਰਮਨੂੰਨਾਭੋਗੇਤਾਂ ਜਗਤ
 ਰੀਤਭ੍ਰਸਟਹੋਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂਰਾਕਸਨੇਕਹਾ ਸਾਹੇਜੀਵਦੇਕਰਮਾਦਫਲਮੇਨੂੰਭੁਗ
 ਓ ਤਾਮਹਾਰਾਜਕਹਾ ਹੋਗਾਇਆਸੁਰਤ੍ਰਿਇਸੀਪ੍ਰਿਥਵੀਤੇ ਸੈਨਕਰਜਾ ਜੋਕੋਈ
 ਇਸਪ੍ਰਿਥਵੀਪਰਦੇਹਆਣਕੇਤਿਆਗੇਗਾ ਸੋਮੇਰੀਪਰੀਮੈਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਗਾ ਅ
 ਗਜਿਸਕੇਪਿਤਰਅਵਗਤਗਏਹੋਜੋਈਹਾਪਿੰਡਪਤਲਕਰੇਤਿਨਕਉਧਰਹੋਗਾ

ਉਥੇ ਪੰਥਿਅਨੇ ਕਹਾ ਤੁਸੀਭੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰੋ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕਹਾ
 ਅਸੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਰਾਂ ਆਪਣਾ ਅਪਣੇ ਜਗਿਆਸੀਆ ਦਾ ਉਨਦੇ ਪਿਤਰ
 ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰ ਛੁਡਿਆ ਹੈ ਅੇਸੀ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਦੀਵਾ ਪਿੰਡ ਪਤਲ ਕੀਤੀ ਹੈ
 ਜੇ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਅੰਧੇਰਾ ਦੁਰਕਰ ਛੁਡਿਆ ਹੈ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਦੋਨੇ ਆਗਿਆ
 ਨੇ ਮੇਰੇ ਨੇ ਜਿਨਨੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ਹੈ ਤਿਨ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੁਆ ਹੈ
 ਬਾਬੇ ਸਬਦ ਕਹਾ ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕਨਾਮ ਦੁਖਾਵਿਰ ਪਾਇਆ ਤੇਲ ਉਨਚਾ
 ਨਵ ਓਹ ਜੋਖਿਆ ਚੁਕਾ ਜਮ ਸਿਉ ਮੇਲ ਲੋਕ ਮਤ ਕੋ ਫਕਤ ਪਾਇ ਲਖ ਮਸ਼ੀ
 ਆਕਰ ਏਕਠੇ ਏਕਠੀ ਲੇਬਾਹਿ॥ ਪਿੰਡ ਪਤਲ ਮੇਰੀ ਕੇਸੀ ਕਿਰਿਆ ਸਚਨਾਮ
 ਕਰਤਾਗਾ ਅੇਥੇ ਓਥੇ ਅਗੋ ਪਾਛੇ ਏਹ ਮੇਰਾ ਅਧਾਰਾ ਗੀਗ ਬਨ ਰਸ ਸਿਫਤ ਤੁ
 ਮਾਰੀ ਨਵੈ ਆਤਮ ਰਾਉ॥ ਸਚਨਾ ਵਣਤਾਂ ਬੀ ਅੇਜਾ ਅਹਿਨਿ ਸਲਾ ਗੈਰਾਉ॥
 ਇਕਲੇ ਕੀ ਹੋਰ ਛੁਮ ਛੁਰੀ ਬਾਮਣ ਵਟ ਪਿੰਡ ਪਾਇ ਨਨਕਾ ਪਿੰਡ ਬਖਸੀ ਸਕਕ
 ਬਹੁ ਨਿਖੁਟ ਸਨਾਹਿ॥ ੪॥੧॥ ਗਾਇਆ ਕੇ ਪੰਡੇ ਹੋਰ ਭੀ ਲੋਕ ਆਇ ਚਰਨੀਲ
 ਗੀ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਸਤਿਨਾਮ ਸ੍ਰੀਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਪ ਜਪੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕਾਲਿਆਣ ਹੋਵੈਗਾ
 ਮਨੇ ਨਾਸ ਵਾਸਨਾ ਪੈ ਤੁਤਾ ਗਿਆਨ ਕਾ ਅਭਯਾਸ ਕਰੋ ਪ੍ਰਣਯਾਮ ਕਰ ਮਨੇ ਨਾਸ
 ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਗਤ ਨੂੰ ਅਨਿਤ ਜਾਣਨੇ ਤੇ ਵਾਸਨਾ ਪੈ ਹੁੰਦੀ ਆਪੈਨ ਵੇਦਾਂਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੇ ਅ
 ਭਯਾਸ ਤੇ ਤੁਤਾ ਗਿਆਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਨਾਮ ਜਪੇ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੈਗਾ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ
 ਸਭ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਗਨਾਥ ਕੀ ਜਤਾ ਕੇ ਗਏ ਬਾਲਾ ਭੀਸਾ
 ਬਹੈ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜਗਨਾਥ ਕੇ ਮੰਦਰ ਮੈਂ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਜਬ ਅਰਤੀ ਕਾ ਸਮਾ ਤੁ
 ਏਆ ਪੰਥਿਅਨੇ ਆਰਤੀ ਕਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਮਾਧ ਮੇਇ ਸਥਿਤ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਪੰਡੇ
 ਆਰਤੀ ਕਰ ਕੇ ਆਏ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਤੁਸੀ ਜਾਤੀ ਹੋ ਆਰਤੀ ਕੇ ਵੇਲੇ
 ਖੜੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀ ਹੋਏ ਤੁਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਏਕਈ ਸਵਰ ਕੀ ਆਰਤੀ ਹੈ ਏਕ ਜੀਵ ਕੀ
 ਆਰਤੀ ਹੈ ਸੋ ਤੁਮ ਕਹੋ ਹਮ ਕੇ ਸੀ ਆਰਤੀ ਕਰੋ ਤਾ ਪੰਥਿਅਨੇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰੀ
 ਆਰਤੀ ਕਰ ਤੋਹੋ ਬਾਬੇ ਸਬਦ ਕਹਾ ਗਗਨ ਮੇਂ ਬਾਲ ਰਵਰਦ ਦੀ ਪਕਬ
 ਦੇ ਤਾਰ ਕਾ ਮੰਡੂਲਾ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ਧੁਪ ਮਲਿਆਨ ਲੋ ਪਵਨ ਚਵਰੇ ਕਰੈ ਸਗਲ
 ਬਨ ਰਾਇ ਫਲੀਤ ਜੋਤੀ ਕੈ ਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਕੁਵਖੰਡ ਨ ਤੋਰੀ ਆਰਤੀ ਅਨ
 ਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੀਤ ਭੇਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ਸਹਸਤ ਵਨੈ ਨਨ ਨਨੈ ਪੈ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ
 ਮੂਰਤ ਨਾ ਏਕੋ ਤੋਹੀ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨ ਸਹਸਤ ਵ

ਗੰਧਇਵਚਲਤੁਮੇਹੀ ਸਭਮਹਿਜੋਤਜੋਤਹੋਜੋਇਤਿਸਦੇਚਨਣਸਭਮੇਚਨਣ
ਹੋਇਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਪਰਗਟਹੋਇਜੋਤਿਸਭਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥ ਹਰਚਰਨਕ
ਮਲਮਕਰੰਦਲੋਰੁਤਮਨਅਨਦਿਨੋਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾਕਿਰਪਜਲਦੇਹੁਨ
ਨਕਸਾਰੰਗਕੋਹੋਇਜਾਤੇਤੋਰੈਨਾਇਵਾਸਾ ਤੁਪਾਂਡਿਅਨੇਮਥਾਟੇਕਿਆ
ਜਦਭੋਗਲਗਾਵਣਲਗੇ ਪਛੇਤੰਠਕਰਬੋਧਾਅਵਤਾਰਕੋਭੋਗਲਗੈਨਹੀਪਾਂ
ਡਿਅਾਂਹਬਜੋਰੁਕੇਅਰਜਕਰੀਹੋਸੁਆਮੀਹਮਾਰੇਮੇਕਿਆਅਵਗਿਆਪੈਭੋਗ
ਨਹੀਲਗਦਾਤਾਠਕਰਜੀਕਹਾਕਲਜੁਗਮੈਨਨਕਨਿਰਕਰੀਮੇਰਾਭੁਗਤੁਪੈ
ਉਸਕੋਤੁਸੀਅੰਦਰਕਿਉਨਹੀਲਿਆਏਉਸਕੋਆਦਰਸਹਿਤੁਭੋਜਨਕਰਾਏ
ਆਗੋਕੋਜੋਨਨਕਕੇਪੰਥਕਾਅਵੇਉਸਕੋਪਹਿਲੇਭੋਜਨਮਿਲੇਏਹਸੁਣਪਾਂਡੇ
ਦੋਰੈਆਏਨਨਕਤਪਜੀਅੰਦਰਚਲੇਬਾਂਟਾਲੇਓਦਰਸਨਕਰੇਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
ਹਮਸੀਠਕਰਜੀਕਦਰਸਨਈਹਾਬੈਠੇਕਰਤੇਪੈਪੰਡੇਗਲਮੇਪਲਾਪਾਇਕੇਖੜੇ
ਹੋਏਤੁਮਚਲੇਜੀਗੁਰੂਜੀਅੰਦਰਗਏਠਕਰਬੋਧਾਜੀਕਦਰਸਨਕੀਆਪ੍ਰਸਾ
ਦਲੀਆਠਕਰਜੀਭੋਗਲਗਾਇਆਅਗੋਕੋਨਨਕਪੰਥੀਜੋਆਵੈਸੋਖੁਲ
ਦਰਸਨਕਰੇਗੁਰੂਜੀਨੇਧਰਮਸਾਲਉਥੇਰਚੀਬਾਬੇਜੀਕੀਬਾਵਲੀਵਹਾਪੈਜ
ਲਵਹਾਂਕਮਿਠਾਪੈਆਏਕੋਭੋਜਨਮਿਲਤਾਪੈ **(ਗੁਰੂਜੀਸਬਦਕਹਾ)** ਗੁਤਿ
ਆਈਲੇਸਰਸਬਸੰਤਮਾਹਿਰੰਗਰਾਤੇਰਵਹਿਸੁਤੋਰੈਚਾਇਕਿਸਪੁਜਚੜਾ
ਵੈਲਗਾਵੈਪਾਇਤੇਰਾਦਾਸਨਦਾਸਾਕੋਹੋਰਾਇਜਗਜੀਵਨਜੁਗਤਨਮਿਲੈਕ
ਇਤੇਹੀਮੂਰਤਏਕਾਬਹੁਤਰੂਪਕਿਸਪੁਜਚੜਾਵਉਦੇਉਪੁਪਤੇਰਅੰਤਨ
ਪਾਇਆਕਹਾਪਾਇਤੇਰਾਦਾਸਨਦਾਸਾਕਹਉਰਾਇਤੇਰੇਅਠਿਸਠਿਸੰਬਤਸਭ
ਤੀਰਥਾਤੇਰਾਸਚਨਾਮਪਰਮੇਸਰਾਤੇਰੀਗਤਿਅਵਗਤਿਨਹੀਜਣੀਅੰਮੇਅਨਜ
ਣਤਨਾਮਵਖਾਣੀਅੰਮੇਨਨਕਵਿਚਾਰਾਕਿਆਕਪੈਸਭਲੋਕਸਲਾਪੈਏਕਸੇ
ਸਿਰਨਨਕਲੋਕਪਾਵਪੈਬਲਿਹਰੀਜਾਉਜੇਤੇਤੇਰੇਨਾਵਪੈਏਹਸਬਦਸੁਣ
ਕੇਸਭਪੁਜਾਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਲਗੇਬਾਬੇਸਤਨਾਮਕਉਪਦੇਸਦਿਤੁਲ
ਗੇਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣਜਗੀਨਾਬਭੀਪਰਸੰਨਭਏਤਾਗੁਰੂਜੀਉਬੋ **(ਅਯੁਧਿਆ
ਕੀਜਾਤਾਕੀਤੀ)** ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾਏਹਸੀਰਾਮਚੰਦਜੀਕੀਨਗਰੀ
ਹੈਇਸਕਾਭੀਦਰਸਨਕਰਦੇਚਲੀਏਗੁਰੂਜੀਸਰਜੁਨਦੀਦੇਕਨਰੋਪਰਜਾਇਉ
ਤਰੇਉਥੇਦੇਲੋਕਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨੀਆਇਲਗੇਬਾਲੇਨਕਹਾਰਾਮਜੀਇਸਨਗ

ਗੀਕੋਸਾਬਲੈਗਏਸਨ ਏਹੁਕਹਾਂਤੇਆਈ ਤਾਪੰਡੁਤਲੋਕਾਕਹਿਆ ਬਾਬਾਜੀਏਹੁਘ
 ਰੋਤੇਨਲਨਹੀਸਨਗਏ ਅਤੇਜੋਸੀਰਾਮਜੀਕਾਦਰਸਨਕਰਤੇਥੇ ਅਰੁਜੇਉਨਕਾ
 ਨਮਜਪਤੇਥੇ ਜੋਬੈਕੁੰਠਧਾਮਕੋਜਾਇਪਾਪਤੁਹੋਏਹੈਨ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਤੁਸੀਭੀ
 ਗੁਰਨੀਮਿਲਕੇਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਜਪੇਅਰਗੁਰੂਕਾਧਿਆਨਕਰੇਤੁਸੀਭੀਬੈਕੁੰ
 ਠਨੀਪ੍ਰਾਪਤੁਹੋਵੇਗੇ ਤਾਪੰਡੁਤਲੋਕਾਕਹਾਗੁਰੂਕਿਤਨੇਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰੇ
 ਪੰਡੁਤਗੁਰਜੇਹੈ ਅੰਰਕੋਉਪਦੇਸਕਰਤੇਹੈ ਆਪਨਹੀਕਮਾਵਤੇ ਤਿਨਕੋਮਿਲਦੇਕਾ
 ਪੁਨ ਹੋਤਾਹੈ ਜੇਅਵਤੁਤਗੁਰਹੈ ਉਨਦੇਵਿਦਿਆਰੂਪਹਾਬਪੇਰਨਹੀ ਕਿਸੇਸੀਤ
 ਜਨਨੀਮਿਲਕੇਗਿਆਮਪ੍ਰਾਪਤੁਹੋਇਆਹੈ ਜੇਆਪਣਾਉਧਰਕਰਲੇਤਾਦੂਜੇਕੋਪ
 ਰਨਹੀਕਰਤਾ ਜੇਮਹਾਪੁਰਖਗੁਰੂਹੈਨਜੇਆਪਤੋਮੁਕਤਰੂਪਹੈਨਜੇਉਨਕੋਮਿਲੈ
 ਉਸਕਾਉਧਾਰਭੀਕਰਦੇਹੈਨ ਤਾਂਅਧੁਧਿਆਬਾਸੀਲੋਕਾਹਥਜੇਕੁਕੇਕਾਸਾ
 ਰੂਭੀਕਾਲਿਆਨਕਰੇਤੁਸੀਮਹਾਪੁਰਖਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਜਗਤਨੂੰਅਨਿਤਕਰ
 ਜਾਣੇ ਆਏਸੀਤਦੀਜੇਵਾਕਰੇ ਮਨਕਰਕੇਪਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਦਾ ਜਪਕਰੇਤੁਹਾਨੂੰ
 ਭੀਕਾਲਿਆਣਹੋਇਗਾ ਏਹਕਹਿਕੇਗੁਰੂਜੀ ਪਰਾਗਰਾਜਪਰਪਹੁਚੇਉਥੋਦੇ
 ਲੋਕਾਅਨਚਰਚਾਕੀਤੀ ਬਾਬੇਕਾਕੋਈਸਹਿਸਕਿਰਤਪੜਦਾਹੈਪਰਾਨਪੜਦੇਹੈ
 ਜਪਮਾਲਾਸੇਨਾਮਜਪਦੇਹੈ ਕੋਈਤ੍ਰਿਕੁਟੀਦਾਧਿਆਨਲਵਦੇਹੈਨ ਤੇਮੈਂਹੁਣਭੀਅਗੇ
 ਭੀਤੇਰੇਨਾਮਤੇਬਿਨਕੁਛਨਹੀਜਾਣਦਾ ਹੇਕਰਤਾਰਮੈਨਹੀਜਾਣਦਾ ਮੇਰੀਗਤਕਿ
 ਸਕਰਕੇਹੋਵੇਗੀ ਮੈਂਮਰਖਾਅਗਿਆਨੀਹਾਂ ਪਰਤੇਰੀਸਰਨਹਾਂ ਤੇਰੀਕਿਰਪਕਰ
 ਮੇਰੀਲਾਜਪਤਰਹੈਗੀ ਏਹੁਮੇਰਾਮਨਸੀਕਲਪਦਾਬਧਾ ਅਕਾਸਪਤਾਲਦੇਸੁਖ
 ਦੁਖਨੂੰਪਿਆਭੁਗਦਾਹੈ ਘਟੀਜੀਤ੍ਰਦੀਨਿਆਈ ਕਰਮਦਾਬਧਾ ਪਿਆਫਿਰਦਾਹੈ
 ਚਾਰੇਕੁੰਠਾਲੁਦਾਹੈ ਇਕੀਤਹੋਇਕੇਨਾਮਨਹੀਜਪਦਾ ਜਿਸਦਿਨਏਹੁਜੀਵਮਾਤਾ
 ਕੇਉਦਰਮੇਆਇਆਉਸੀਦਿਨਮਰਨਦਾਲੇਖਾਇਸਦੇਮਥੇਤੋਲੀਖਿਆਹੈ ਤੇ
 ਏਹੁਜੀਵਣਦੇਸਾਜਬਣਵਦਾਹੈ ਅਖੀਅਨਲਹੋਰਨਨੂੰਮਰਦਾਦੇਖਦਾਹੈਅ
 ਪਣੀਉਮਰਬੀਤਦੀਦੇਖਦਾਹੈ ਚਿਖਾਦੀਅਗਨਭੀਬਲਦੀਦੇਖਦਾਹੈ ਫੇਰਭੀ
 ਨਾਮਨਹੀਜਪਦਾ ਤੇਆਪਗੁਮਾਨਕਰਦਾਹੈ ਏਹੁਪੁਤ੍ਰਭਾਈ ਬਾਪਤੇਮਾਈ ਰੋਲੇ
 ਇਹਮੇਰੀਸਹਾਇਤਕਰਨਗੇ ਸੇਏਹੁਸਭਸੂਰਹੈ ਜਿਨਪਰਕਰਤਾਰਦੀਕ੍ਰਿਪਾਹੈ
 ਦੀਹੈ ਤਿਨਨੂਸਤਗੁਰੂਦੁਆਰਿਓਨਾਮਮਿਲਦਾਹੈ ਓਹਨਾਮਜਪਦੇਹੈਨਉਨਦੀ
 ਸਹਾਇਤਾਹੋਵੀਹੈ ਏਹੁਸਬਦਸੁਣਕੇ ਪਰਿਆਗ ਬਾਸੀ ਸਿਧ ਸੀਤਪੰਡੁਤਹੋਰ

ਲੋਕ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇਲਗੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਾਡੀ ਭੀ ਕਾਲਿ ਮਣ
 ਹੋਵੈ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇ ਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰੇ ਨਾਮ ਜਪ
 ਨਿਰਮਲ ਮਾਨ ਹੋਵੇ ਆਇ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤੁਹਾ ਭਾਭੁਲ ਹੋਵੇਗਾ ਹੋਰ ਤੀਰਥ
 ਭੀ ਗੋਦਾਵਰੀ ਦੁਆਰਕਾ ਸਭ ਤੀਰਥੋਂ ਪਰਤੀਕ ਰਟਨ ਕੀਤਾ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਖਦੇ ਫਿਰੇ ਭਗਵੰਤ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਉਪਾਸ ਕੇ ਕਦਰ ਸਨ ਕੀ ਆਲੀਆ
 ਭਾਈ ਬਲੇਕੋ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਭ ਤੀਰਥਾਂ ਕਾ ਫਲ ਲੀਤਾ ਹਈ ਹੁਣ ਚਲੇ
ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪਰਤੀ ਚਲੀਏ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਸਤੇ ਮੈਂ ਆਵੇ
 ਤੇ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਮਿਲਿਆ ਸਿਧ ਬਹੁਤੇ ਨਾਲ ਹੈ ਸਨ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਹਾ ਆਈਏ
 ਨਾਨਕ ਤਪਾਜੀ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਆਦ ਪੁਰਖ ਕੇ ਆਦੇਸ ਸਿਧੋਨ
 ਬੋਜਤੀਓ ਸਿਧਾ ਕਹਾ ਹੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾਜੀ ਤੂੰ ਪੁਰ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਹੈ ਤੂੰ ਮਧੀਨੇ ਤੂੰ
 ਕੇ ਅੰਸਾ ਸਬਦ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ ਹੈ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਾ ਕਹੇ ਤਪਾਜੀ ਕੁਛ ਸ
 ਬਦ ਉਚਰੇ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਬਾਪਿ ਮਾਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨਹੋਇ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰਿਜ
 ਨ ਸੇਇ ਜਿਨ ਸੇਇ ਆਤਿ ਨ ਪਾਇ ਆਮਨ ਨਾਨਕ ਗਾਵੀ ਮੇ ਗੁਨੀ ਨਿਧਨ ਗਾ
 ਵੀ ਮੇ ਸੁਣੀ ਮੇ ਮਨ ਰਖੀ ਮੇ ਭਾਉ ਦੁਖ ਪਰਹਰ ਸੁਖ ਪਰਿ ਲੇਜਾਉ ਗੁਰਮੁਖ
 ਨ ਦੇ ਗੁਰਮੁਖ ਦੇਵੇ ਗੁਰਮੁਖ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਗੁਰਈ ਸਰਗੁਰ ਗੋਰਖ ਬਰਮਾ
 ਗੁਰਪਰਬਤੀ ਮਾਈ ਜੇਹ ਉਜਣਾਂ ਆਖਾਂ ਨਾਂਹੀ ਕਹਿਣਾਂ ਕਬਨ ਨ ਜਾਈ ਗੁਰ
 ਏਕ ਦੇਹ ਬੁਝਾਈ ਸਭ ਨਾਜੀ ਅੰਕ ਇਕ ਦਾਤ ਸੇ ਮੇ ਵਿਸਰ ਨ ਜਾਈ॥੧॥
 ਹੋ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਸਭ ਜੀਵਾਂ ਕਾ ਦਾਤਾ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਾ ਵਿਸਰੇ ਮੈਂ ਏਹੁ ਕੁਛ ਮੰਗਨਾਂ ਤਾ
 ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਹਾ ਸਿਧ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਮਿਲੇ ਕਾਫਲ ਹੈ ਕੋਈ ਕੋ ਸਾਧਾ ਪੀ ਹੋਵੈ ਸੋ
 ਮੁਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਆਰਜਾ ਬਡੀ ਉਦੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀਂ
 ਹੀ ਦਾ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਤੇ ਨਾ ਵਿਸਰੇ ਰਾਜ ਮਾਲ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਸਭ ਮਿਥਿ
 ਆਹੈ ਨ ਮੈਨੂੰ ਏਹੀ ਮਿਲੈ ਪਰਮੇਸਰ ਚਿਤ ਰਹੈ ਤਾ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਹਾ ਤੁਹਾ ਭੀ ਅਖੰਡ
 ਭਗਤ ਹੋਈ ਹੈ ਕਲਜੁਗ ਮੇ ਤੁਹਾ ਰੂਜੇ ਸਾਕੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਨਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੋਵੇ
 ਤਾ ਸਭਾ ਸਿਧਾਂ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਕਹਿ ਕੇ ਬਿਦਾ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਵੀ ਨਦੀ ਤੇ ਬਿ
ਆਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੇ ਪਰਟ ਸੇਖ ਫਗੀਦ ਦੇ ਦੋ ਕੋ ਸਦੇ ਫਰਕਾ ਵਿਚ ਆਇ ਬੈਠੇ ਪ
 ਰਟ ਦਾ ਪੀਰ ਸੇਖ ਫਗੀਦ ਦੀ ਅਲਾਦ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਆਹਾ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਮੁਰੀ
 ਦਖੁ ਦਾਇਦਾ ਪਿਆਰ ਲਕੜੀ ਮਾਂਹੁਣ ਨ ਬਾਹਰ ਵਰਾਇਆ ਸੀ ਕਮਾਲ

ਦਰਵੇਸ਼ ਖਬਰਦਾਰ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਖਬਰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਲੋਕ ਕਹਾ ਆਪੇ ਪਰ
 ਕਲਮ ਆਪ ਉਪਰ ਲੇਖ ਭਿਤ੍ਰੇ ਏਕੋ ਕਹੀ ਮੇਨ ਨਕਾ ਦੁਜਾ ਕਹੇ ਕੀ। ਏਹ ਸੁਣਕੇ
 ਦਰਵੇਸ਼ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਕੇ ਸਲਾਮ ਕੀਤੀ ਬੈਠ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤ
 ਇਹ ਬੈਠ ਵਤ ਸੁਣਾਵੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਣਾਇਆ ਅਰਥ ਕਰਕੇ ਸਭ ਕੁਛ ਖੁਦਾਇ ਹੀ
 ਏਹੁ ਖਲਕ ਤਖਾਲਕ ਕੀ ਹੈ ਖਾਲਕ ਖਲਕ ਮੇਵ ਸਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਠਕੀਰਨੇ
 ਸੇਖਰਗਮ ਪਾਸ ਜਾਇਕੇ ਕਹਾ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਸੇਮੇਨ ਖੁਦਾਇ ਕੀ
 ਸੁਰਤ ਹੈ ਮੇਰੇ ਖਾਮਾਇਆਂ ਅਲਹੁ ਨੂੰ ਪਛਾਤ ਹੈ ਸੇਹਕਤਾਲਾਨ ਅਪਣਿਆ
 ਤੇ ਪੀਰਨੇ ਕਹਾ ਹਿੰਦੂ ਕਿਆ ਤੇ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਸੁਰਤ ਕਿਆ ਕਮਾਲ ਨੇ ਕਹਾ ਪੀਰ
 ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਹਿੰਦੂ ਮੇਨ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਕਹਾ ਮੇਰਾ ਸਵਾਲ ਲੈ ਜਾਨੁ ਜਾਣ
 ਬਾਦਿ ਤੇ ਸਤੰ ਹਰੇ ਸਚ ਨਹੀ ਤਾ ਬੂਠ ਇਕ ਸਾਹਿਬ ਦੁਇਹ ਦੀ ਕੋਹ ਸੇਵੀ ਕੇ
 ਹਰਾ ਰਈ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਨ ਖੁਦਾਇ ਸਤ੍ਰੇ ਵਿਚ ਸਹੀ ਹੈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਨ
 ਅਸਾਹੀ ਵਿਚ ਸਹੀ ਹੈ ਖੁਦਾਇ ਇਕ ਹੈ ਤਕਮਾਲ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਕਾ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ
 ਸਾਹਿਬ ਇਕ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਸੇਵੀਏ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਰਦ ਕਰੀਏ ਸਲੋਕ ਦੁਜਾ ਕਹੇ ਸਿਮਰੀ ਮੇ
 ਜੀ ਮੇਤੇ ਮਰਜਾਇ ਏਕੋ ਸਿਮਰੇ ਨਨਕ ਜਲ ਬਲ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਜੇਹੜੇ ਦੂਜੇ
 ਨੂੰ ਭਾਲ ਦੇਹੈ ਨ ਸੇਖਰਾਇ ਨ ਲਵਾ ਸਲ ਨਹੀ ਹੋਏ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਇਕੋ ਨੂੰ ਸਿਮਰੇ ਜੇਸ
 ਭੁਕੇ ਬੀਰ ਗਵਿਆ ਹੈ ਤਿਸੇ ਸਾਬ ਮਿਲ ਕੋਂ ਦਹਿੰਦੂ ਕੋਂ ਦਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭ ਮੇ ਇਕੋ
 ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਸੇਖਰਗਮ ਏਹ ਬੈਠ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਪੀਰ ਕਹਾ ਬਚਾਇਸ
 ਮੇ ਬਹੁਤ ਅਜਮਤ ਹੈ ਮੁਹੀਦ ਨੇ ਕਹਾ ਪੀਰ ਜੀ ਸਭ ਕੁਛ ਤੁਮਾਰੇ ਕੋ ਰੋਸ ਨਹੈ ਪੀਰ
 ਹਾਠ ਲੈ ਮੇਚਲਦਾ ਹਾਂ ਪੀਰ ਸੁਖ ਪਾਲਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਇਕੇ ਮੁਹੀਦ ਕੋ ਨਾਲ ਲੈ ਟਰਿਆ
 ਜਾ ਬਾਬੇ ਪਾਸ ਪਹਿਚੇ ਤਾਂ ਪੀਰ ਸਵਾਰੀ ਤੇ ਉਤਰ ਕੇ ਕਹਾ ਯਾਰੁ ਲਾਮਾ ਲੋਕ ਬਰਾਖੁਦ
 ਈ ਸਚੋਂ ਦਰਗਾਹਿਕ ਵਣ ਵਸੇ ਖਾਖਰੀ ਖਾਉ ਸਚਮੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸ
 ਚ ਅਲਾਈ ਪੀਰ ਦਰਗਾਹਿ ਸੋਹਨ ਸਚੀਆ ਕੁੜੇ ਕੁੜਾ ਭੇਖਾ ਫਿਰੇ ਰਾਸੀ ਸੁਟੀ
 ਆ। ਪੀਰ ਕਹਾ ਧੰਨ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਖੁਦਾਇਕੇ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਹਾ ਆਰਿ ਪੀਰ
 ਜੀ ਸਰਫ ਰਾਜੀ ਹੁਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੀਰ ਜੀ ਆਪ ਸਾਹਿਬ ਗਲ ਮਿਲੇ ਬਹੁਤ ਭਾਉਕ
 ਰਕੇ ਪੀਰ ਕਾ ਵੇਛਾ ਵਣਾ ਵਿਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਪੀਰ ਬੈਠੇ ਪੀਰ ਕਾ ਮੁਖ ਕਾ ਬੇਵਲ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਮੁਖ ਪੂਰਬ ਕੀਤਰਫ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰੀਤ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਇਤਵਲ ਕਾ ਬਾਸ ਹੀ ਕੀਤ
 ਸੇਖਰਗਮ ਕਹਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾ ਦੀਨ ਤੇ ਪੀਰ ਕੀ ਠਉਰੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ

ਪੀਰਜੀਖੁਦਾਇਤੇਬੁਲਦੀਨਿਸਾਸੀਏਹਾਏ ਪੀਰਕਾ ਤੁਹਾਬੈਤਸੁਣਕੇਮੇਥੁ
 ਤਹੈਰਾਨਈਆ ਅਰਕਾ ਜਿਸਦਾਏਹੁ ਬੈਤਹੈ ਤਿਸਦਾਦੀਦਾਰਕਰੀਏ ਗੁਰੂਜੀ
 ਕਹੀ ਅਸੀਜੀਵੇਤੁਹਾਨੂੰਦੀਦਾਰਤੇਸਾਨੂੰਸਰਫਰਜੀਹੁਈ ਅਸੀਨਿਹਾਲਹੋਏ
 ਪੀਰਨੇਖੁਦਾਇਦੀਖਬਰਪਿਨਫੇਦਾ ਸੁਆਲਕੀਤਾ ਪਾਤ੍ਰਪਟੋਲਧਜਕਰੀਕੰਬ
 ਲੜੀਪਹਿਰੇਇ ਜਿਨੀਵੇਸੀਸਹਮਿਲੈਸੋਈਵੇਸਕਰੇ ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਕਵਿਪਟੋ
 ਲਪਾਤ੍ਰਤੀਕੰਬਲੜੀਪਹਿਰੇਇ ਘਰਹੀਬੈਠੇਸਹਮਿਲੈਜੈਨੀਅਤਰਾਸਕਰੇ
 ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਕਹਿਆ ਨਫੀਕੰਤਨਰਾਵਿਆ ਵਡੀਬੀਮੁਈਆਸਾਧਨਕੁਕੇ
 ਦੀਗੋਰਮਹਿਤੈਸਹਿਨਾਮਿਲੀਆਸਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਮਹਿਲਕੁਚਜੀਮ
 ਰਵਡੀਫਲੀਮਨਹੁਕਸੁਧਾਜੇਹੁਣਹੋਵਨਪਿਰਰਵੇਨਾਨਕਅੰਗੁਣਮੁੰਧਾ
 ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਪਾਛਿਆ ਕਵਣਨੁਅਖਰਕਵਣਗੁਣਕਵਣਸੁਮਣੀਆਮੰਤ
 ਕੋਣਸੁਵੇਸੋਹੋਕਰੀ ਜਿਤਵਸਅਵੈਕੰਤਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਨਿਵਣਸੁਅ
 ਖਰਖਿਵਣਗੁਣਜਿਹਬਾਮਣੀਆਮੰਤਾਏਹਤੈਭੈਵੇਵੇਸਕਰਤਾਵਸਆਵੀ
 ਕੰਤਾ ਸੇਵਾਕਰੈਜੁਕੰਤਕੀਕੰਤਤਿਸੀਕਹੋਇਆਗਾਰਬਕੰਤਨਪਾਈਐਜੇਖ
 ਗੀਸੁਆਲਿਓਹੋਇਆ ਸੇਵਾਸਾਤਿਸਭਾਵਸੀਜੋਕੰਨਦਰਕਰੇਇ ਨਾਨਕਸ
 ਭੇਸਹੀਆਪਲਰਨਕੰਤਤਿਸੀਕਹੋਇਆ ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਨੇਏਹੁਬਚਨਸੁਣਕੇ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨਤੇਹਬਰਖਕੇ ਆਪਣੇਮਥੇਤੇਲਾਏ ਕਹਿਓਸਵਾਹਿਨ
 ਨਕਜੀ ਤੁਸਾਸਚੇਖੁਦਾਇਦੀਖਬਰਦਿਤੀਖੁਦਾਇਦੇਰਾਹੁਦੀਸਾਨੁਭੀਖਬਰ
 ਹੋਈਖੁਦਾਇਦਾਕਰਮਹੋਇਆ ਅਸੀਜੀਵੇ ਸਾਨੁਖੁਦਾਇਹੀ ਮਿਲਿਆ
 ਖੁਦਾਇਕਮਹਿਲੀਮਿਲਿਆ ਹੁਣਖੁਦਾਇਦੇ ਮਿਲਣਾਵਿਚਕੁਛਸਕੰਨਹੀ
 ਹੋਰਸੇਖਬ੍ਰਹਮਨਲਗੋਸਟਹੋਈ ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਕਹਿਆ ਹੋਨਾਨਕਜੀਇਕਖੁਦ
 ਇਦੇਨਾਮਦੀਵਾਰਬੀਵੈ ਅਸੀਨਿਹਾਲਹੋਵਾਜੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਸਾਕੀ
 ਵਾਰਉਬੇਕਹੀਨੋਪਉੜੀਆ ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂਜੀਦਿਆਪੈਰਤੇਮਥਾ
 ਟੇਕਿਆ ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਕਹੈ ਹੋਨਾਨਕਜੀਤੂੰਪੀਰਹੈਮੇਤੇਰਾਮੁਰੀਦਹਾਂਸੇਖਬ੍ਰਹ
 ਮਨੇਬਹੁਤਤਵਾਜਿਆ ਗੁਰੂਜੀਦੀਕੀਤੀ ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਵਿਦਿਆਹੋਏ॥
 (ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਤੀ ਸਾਹਅਬਦਲਗਹਿਮਨਨਲਸਾਖੀ) ॥ਉਬਾਰੇਖਾਂਪਠਣਨੇਜ
 ਇਕੇ ਸਾਹਅਬਦਲਗਹਮਾਨਪਾਸ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਤਰੀਫਕੀਤੀ ਸਾਹਅ
 ਬਦਲਗਹਮਾਨਨੇ ਗੁਰੂਕਾਨਮਸੁਣਕੇ ਬਡਾਗੁਸਾਖਾਧਾ ਕਹਿਆ ਕਿਆਹੀ

ਦੂਕੀ ਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਠਾਇ ਕਰ ਦੁਰ ਬਰਦੇ ਵਗੇ ਪਠਾਨ ਕਹਾ ਕਿ ਸਕੋ ਉਠਾਵੋਗੇ ਜੇ
 ਖਕਹਾ ਜਿਸ ਕੀ ਤਰੀਫ ਕਰਦੇ ਹੋ ਪਠਾਨ ਨੇ ਕਹਾ ਸੇਖ ਜੀ ਖੁਦਾਇ ਕੋ ਉਠਾਵੋਗੇ ਓਹ ਖੁ
 ਦਾਇ ਹੈ ਜੇ ਖਕਹਾ ਕਿਆ ਹਿੰਦੂ ਕੀ ਤਰੀਫ ਕਰਤਾ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਕੋ ਖੁਦਾਇ ਕਹਿ ਤਾਹੈ ਪਠ
 ਣ ਨੇ ਕਹਾ ਸੇਖ ਜੀ ਓਹ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇ ਨੇਤੇ ਫਰਕ ਹੈ ਓਹ ਬਾਜ਼ੀ ਨ ਸਖਦਾ
 ਇਹੈ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਨੇਤੇ ਲਾਜ ਮਹੋ ਵੋਗੇ ਤੁ ਅਬਦਲ ਗਹਿਮਾਨ ਗੁਸਾਖਾਧ ਪ
 ਠਾਣ ਕੋ ਕੁਛ ਨ ਸਕੇ ਅਗਲੇ ਭੁਲਕ ਉਬਰੇਖਾਂ ਇਕਰੇਜਾ ਬਾਛਤੇ ਦਾ ਚੰਗਾ ਸੇ
 ਲਾਗਜਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਲੈ ਜਾ ਰਖਿਆ ਅਰਗੁਜ਼ੀ ਦੇ ਰਨ ਤੇ ਹਬਰਖੇ ਤੇ
 ਅਪਣੇ ਮੁਹਤੇ ਫੇਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮੀਆ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇਰਾ ਭੁਲਾ ਕਰੇ ਅਪਣੇ ਨ
 ਉਦੀ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਮੀਆ ਅਸੀ ਫਕੀਰਹਾ ਸਾਨੂੰ ਮੇਸੇ ਚੰਗੇ ਕਪੜੇ ਨਹੀ ਲੋੜੀ
 ਦੇ ਸਾਨੁ ਪਹੁੰਚਾ ਤੁਸੀ ਪਹਿਨੋ ਉਬਰੇਖਾਂ ਕਹਿਆ ਮੇਰੋ ਕੋ ਖੁਦਾਇ ਤੇ ਬਖਸਾਵੇ
 ਮਰਵਾ ਓਨਹੀ ਏਹੁ ਰੇਜਾ ਤੁਮਾਰੀ ਇਨਾਇਤ ਸੇਹੂਆ ਤੁਮਾਰਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਲੋਵਹੁ
 ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਤੁਮਾਰੀ ਮਰਜੀ ਦਰਜੀ ਪਾਸੇ ਦੋਰਾ ਦਰਾ ਬਨਵਾਓ ਤਾਂ ਉਬਰੇਖਾਂ
 ਵੇਚਾ ਦਰਾ ਬਨਾਇ ਕੋ ਲੈਆਇਆ ਇਕਚਾ ਦਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਲੀਤੀ ਦੁਸਰੀ ਬਾ
 ਲੇ ਲੀਤੀ ਤਪਠਾਣ ਕਹਾ ਮੇਨਿ ਹਾਲ ਹੋਇਆ ਆਜ ਏਹੁ ਰੇਜਾ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਪਹ
 ਨਾਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕਹੇਖਾਂ ਨਜੀ ਸੇਖ ਅਬਦਲ ਗਹਿਮਾਨ ਕੀ ਖਬਰ ਤੋ ਖਾਨ ਨੇ
 ਕਹਾ ਤੁਪਾਜੀ ਤੁਮਕੋ ਸਭੁ ਰੇਸ ਨਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸੇਖ ਹਮਾਰੇ ਪਰਖ ਫਾਹੈ ਉਬ
 ਰੇਖਾਂ ਕਹਿਆ ਤੁਪਾਜੀ ਓਹ ਫਕੀਰ ਕਹਾ ਵਤੇ ਹੈ ਪਰ ਫਕੀਰੀ ਦੁਰ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
 ਹਾ ਖਾਨ ਤੁਮ ਸਚ ਕਹਿ ਤੇਹੋ ਖਾਨ ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਪਾਜੀ ਜੁ ਕੁਛ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਹੈ ਮੈਨਹੀ
 ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਨਿਸੀਗਾ ਅਖੇ ਖਾਨ ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਪਾਜੀ ਓਹ ਕਹਿ ਤਾਹੈ
 ਕਿਆ ਹਿੰਦੂ ਕੀ ਤਰੀਫ ਕਰਤਾ ਹੈ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਨਨਕਜੀ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇ ਨੇਤੇ
 ਫਰਕ ਹੈ ਐਨ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਸੁਰਤ ਹੈ ਸੇਖ ਨੇ ਗੁਸਾਖਾਧ ਪਠ ਵਸ ਕੁਛ ਨਹੀ
 ਚਲੇ ਸੇ ਹੋਰ ਕਹਿ ਓਸ ਉਠਾਇ ਕੇ ਦੁਰ ਕਰਦੇ ਵਾਗਾ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਓਹ ਖੁਦਾਇ ਹੈ
 ਤੂ ਕਿਸ ਕੋ ਉਠਾਵੈਗਾ ਏਹ ਸੁਣ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸੇਖ ਦੀ
 ਫੁਕਣੀ ਲਾਹਵੀਏ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਚਲੋ ਜੀ ਖਾਨ ਕਹਿਆ ਮੈਨ ਲ ਚਲੋ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਮ ਅਗੇ ਚਲੋ ਹਮ ਆਵਤੇ ਹੈ ਖਾਨ ਕਹਾ ਤੁਪਾਜੀ ਮੇਰੋ ਕੋ ਉਸਕਾ ਕ
 ਛਤੁਰ ਨਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਰਨਹੀ ਪਰ ਫਕੀਰੀ ਕਪੇਵਦਾ ਹੈ ਯੇਹ ਅਦਬ ਹੈ
 ਤਖਾਨ ਕਹਾ ਤੁਪਾਜੀ ਏਹ ਬਖਸ ਸਖਦਾਇ ਨੇ ਆਪਕੋ ਹੀ ਕਰੀ ਹੈ ਉਬਰੇਖਾਂ

ਅਗੋਗਾਇਆ ਭਾਈਬਾਲਾ ਗੁਰੂਜੀਪੀਛੇਤੇਗਏ ਸਾਹਮਬਦਲਗਹਿਮਨ
 ਪਾਲਕੀਮੇਸਵਾਰਸੀਲੋਕਾਕਹਿਆਨਨਕਤਪਾਆਇਆਹੈ ਸੇਖਨੇਸਵਾਰੀ
 ਛੋਰਦੀ ਗੁਰੂਜੀਕੀਭੇਟਕੀਤੀ ਸੇਖਦਸਤਪੋਸੀਲੀਤੀ ਮੁਹਕਹਿਓਸਤਪਸੀ
 ਖੇਰਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਾਖੇਰਹੈ ਪਰਨਹੀਖੇਰ ਸੇਖਕਹਾਤਪਾਜੀਮੁਖੈਹੈਰਨਗੀ
 ਹੈਤੁਮੇਨੇਕਿਆਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਤੁਮਨੇਜੋਕਹਾਉਠਾਇਦੇਵੈਗੇਤੁਮਾਰੀਕੋਨ
 ਸੀਜਾਹਗਾਰੋਕੀਹੈਜੋਹਮਸੇਛੁਡਾਵਤੇਹੈ ਸੇਖਨੇਕਹਾਕੋਨਕਹਤਹੈਗੁਰੂਜੀ
 ਕਹਾਤੁਮਕਹਿਤੇਹੈ ਸੇਖਨੇਕਹਾਜੋਕਹਿਤੇਹੈ ਸੁਖਮਾਰਤਹੈ ਉਬਰੇਖਾਂਕਹਾ
 ਸੇਖਜੀਤੁਮਕਹਿਤੇਥੇਕਿਆਹਿੰਦੂ ਕੀਤਗੀਫਕਰਤਹੈਉਠਾਇਦੇਵੈਗੇ ਅਬ
 ਮੁਕਰਤੇਹੈ ਸੇਖਕਹਾ ਖਾਂਨਜੀਤਪਾਜਾਣੈਹਮਜਾਣੈਤੁਸ਼ੁਕੋਕਿਆਪਹੁਚਦਾਹੈ
 ਹਮਦੋਨੋਫਕੀਰਹੈਅਪਸਮੇਸਮਸ਼ੁਲੇਵੈਗੇਤੁਮਅਪਨੇਰਿਕਾਨੇਬੈਠੇਹੈ
 ਤਪਠਨਕਹਾਹਮਾਰਠਿਕਨਤਪੇਕੇਸਾਬਹੈਹਮਤਪੇਕੇਮੁਰੀਦਹੈ ਅੇਸਕਲ
 ਪੀਛੇਮਾਰਨਾ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੇਖਜੀਤੇਹਮਫਕੀਰਹੈ ਤੁਮਾਰੋਕੋਇਸੇਤਰਧੁ
 ਹੀਤਹੈਤਾਸੇਖਨੇਗੁਸਾਖਾਇਕੇਕਹਾ ਕਹਤਪਾਤੁਹਿੰਦੂਹੈਕੇਮੁਸਲਮਾਨਹੈ
 ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਨਹਮਹਿੰਦੂਨਾਮੁਸਲਮਾਨਦੋਨੋਬੀਚਬਸੈਸੈਤੁਨ ਏਕਾਏਕੀ
 ਏਕਸੁਬਹਨ ਗੁਰੂਜੀਕਹੈ ਸੁਣਅਬਦਲਗਹਮਨ ਦਾਵਾਭੂਲੇਤੇਏਕਪਛਾਨ
 ਸੇਖਨੇਕਹਾਤਪਾਤੇਰਮਜਬਕੋਨ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਜਬਹਮਾਰਸਚਾਨਾ
 ਮਜਿਨਇਕਤੇਅਨੇਕਕੀਏ ਸਚਪੁੰਜੀਵਪਾਰਭੀਸਚਕਾ ਦੁਜਾਸ਼ੁਰਹੈਖੁਮਾਰੀ
 ਹੈਜੋਆਇਆਹੈਸੋਜਾਵੇਗਾ ਇਕਪਰਨਜਰਰਖੀਅੇਖੁਦਾਸਚਾਹੈਬੰਦਾਸ਼ੁਰ
 ਦਾਵੇਦੀਅਗਨਕਾਛੂਠਾਹੈਤੋਪੀਰਖੁਦਾਇਦਾਵੇਮੈਨਹੀ ਸੇਖਨੇਕਹਾਖੁਦਾ
 ਇਕੇਪਿਆਰੇਕੁਛਨਾਹੁਏ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਜੋਖੁਦਾਇਕੇਪਿਆਰੇਹੈ ਤਿਨਖੁ
 ਦਾਇਪਿਆਰਾਹੈ ਉਨਕੇਦਿਲਮੈਏਕੇਕਾਰਹੈ ਸਭਸੁਰਤੇਮੇਖੁਦਾਕੋਦੇਖਤੇਹੈ
 ਹਲਾਲਕੋਖਤੇਹਰਾਮਨਹੀਖਤੇਜੋਬੰਦਾਇਕਦੀਸਿਫਤਮੇਰਤਾਹੈਸੇਦਰਗ
 ਹਮੇਕਬੂਲਪੜਤਾਹੈ ਸੇਖਕਹਾਤਪਾਜੀਤੇਰੀਨਜਰਤਲੇਕੋਈਨਹੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀਕਹੈਹਮਾਰੀਨਜਰਖੁਲੀਹੈਉਚੀ ਖਾਲਕਕੋਨਜੀਕਗਹਿਤੀਏਕਦਮਖਾਲ
 ਕਨਹੀਭੂਲਦਾ ਅੇਸਾਰਾਹਮਕਉਮਿਲਾਹੈਏਕਖਾਲਕਹੈ ਜਿਸਨੇਸਭੁਕੋਪੈ
 ਦਾਕੀਆਹੈ ਬੁਰਾਕਿਸੀਕੋਨਹੀਜਾਣਦਾਸੇਖਾਲਕਕਨਜੀਕੀਹੈ ਸੁਣੋਸੇਖਜੀ
 ਜਿਸਨੇਅਪਕੋਸਭਤੇਮੰਦਾਜਾਇਆਹੈ ਤਿਸੀਨੇਸਾਹਿਬਕੋਪਾਇਆਹੈ

ਸੇਖਨੇ ਕਹਾ ਹੋਤ ਪਾਜੀ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਆਪਉ ਪਰ ਬਹੁਤ ਇਨਾਇਤ ਹੁਈ ਹੈ ਜਮ
ਕੇ ਦੀਦਾਰ ਦੀਆ ਕਰੋ ਮਿਹਰ ਵਾਨ ਗੀ ਕਰੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਡੀ ਮਿਹਰ ਖੁਦਾਇ
ਕੀ ਹੈ ਤੁਮ ਕੀ ਤੇ ਕੋ ਕੀਤਾ ਹੀ ਜਾਣੇ ਦਾਵਾ ਬੀਨਿਆ ਕਰੋ ਜੋ ਪੈਦਾਇ ਸਹੈ ਸਭੁ
ਦਾਇ ਕੀ ਹੈ ਆਪ ਤੇ ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜੋ ਸਾ ਪਰ ਮੇਸਰ ਨੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਬਲ
ਇਆ ਹੈ ਤੈਸਾ ਹੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣ ਸੇਖ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪੈਰ ਤੇ ਹਥ ਰਖੇ ਮੁਖੇ
ਹਾਤ ਪਾਜੀ ਗੁਸਤ ਖੀ ਮਾਛ ਕਰੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰੁ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਿਚ ਗੁ
ਸਤ ਖੀ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਜੇ ਭੁਲਿਆ ਚੁਕਿਆ ਹੋਵੇ ਭੀ ਕੋਈ ਤਖਾਲਕ ਬਖਸੀ ਦੇ
ਆਪਣੀ ਵਲੋ ਖਬਰ ਦਾਰ ਹੋਣਾ ਜੋ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਨ ਤਿਨ ਨੂੰ ਅਰੇ ਪ
ਹਿਰ ਪੈਛ ਗਹਿਦਾ ਹੈ ਗਾਛ ਲਕਿਸੇ ਵਖਤ ਨਹੀ ਹੁੰਦੇ ਸੇਖ ਕਹਾ ਠੀਕ ਕਾਹਿ ਤੇ
ਉਬਰੇ ਖਾਂ ਦੇਖਾ ਤਪੋ ਕੇ ਤੁਮ ਉਠਾਵ ਦੇਸੇ ਸੇਖ ਕਹਾ ਹਮ ਜਾਣੇ ਤੇਬੇ ਹਿੰਦੂ ਬੁਤ ਪ
ਰਸਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਬ ਹਮ ਕਿ ਮਾਲੁ ਮਹੁਆ ਯੇ ਖਾਸ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਧੁਪੈ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਸੇਖ ਪਾਸੋ ਵਿਚ ਹੋਏ ਪਰ ਟੋਛੇ ਨਹੀ ਦੇਦਿਨ ਗਹਿਕੇ ਵਿਦਾ ਲੀਤੀ
ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸਈਯਦ ਜਲਾਲ ਨਲ ਹੋਈ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ
ਈਯਦ ਜਲਾਲ ਦੀ ਉਚਨੂੰ ਗਏ ਵਡੇ ਵੇਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸਨ ਨਕੀਤ ਬਾਣੀ ਉਚਰੀ
ਇਕ ਸਿੰਧੀ ਨਵਦਾਸੀ ਓਹ ਸਿੰਧੀ ਬਾਣੀ ਬਹੁਤ ਸੁਣ ਕੇ ਦੋਜਾਗਾ ਅਟਕਿਆ ਇ
ਕ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮ ਇਕ ਪਤਾਲ ਆਕਾਸ ਏਹ ਸੁਣ ਕੇ ਪੀਰ ਕੋਲ ਆਇਆ ਪੀ
ਰ ਕਹਾ ਵਡੀ ਵੇਰ ਕਰਕੇ ਆਇਆ ਹੈ ਉਸ ਕਹਿਆ ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਫਕੀਰ ਦਰਿਆ
ਉਨ ਕੇ ਵਡਾ ਕੁਛ ਰਬ ਕਿਆ ਹੈ ਮੈ ਬਡਾ ਹੈਰਾਨਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕੁਰਾਨੇ ਚੌਦਾ ਤਬਕ ਕ
ਹੋਹੈਨ ਇਸ ਨੇ ਲਖਾਹੀ ਕਹੇ ਹੈਨ ਤਾ ਪੀਰ ਕਹਿਆ ਤੁਜਾਇਕੇ ਬੁਲਾਲਿਆ ਉ
ਸਿੰਧੀ ਗਾਇਆ ਜਾਇਕੇ ਹਿੰਦੂ ਚਲੇ ਵਰਵੇਸੇ ਮੈਂਡਾ ਪੀਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਦਾ ਹੋ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਾ ਚਲ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਪੀਰ ਦੇ ਦੀਦਾਰ ਨੂੰ ਚਲ ਦੇਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਪੀ
ਰ ਪਾਸ ਆਏ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਾ ਸਲਾਮ ਲੇਕਮ ਦਰਵੇਸੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਪਰਦੀਖ ਬ
ਰਕੁਸ਼ ਦੇਵੇਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਗਲੀ ਅਪਾਰ ਸੰਦੀਆ ਜੋ ਮੰਗੇ ਸੋ ਦੇਨ ਸੇਖ
ਹਾਦਰ ਗਹ ਕਿਤ ਵਸੇਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਦਰਗਹਿ ਸੋਹਨ ਸਚੀਆ ਸ਼ੁਰਿਆਈ
ਜਾਹਗਾਨ ਹੀ ਚੁਗ ਸੁਟੀ ਦੇਹਨ ਓਹ ਸਿੰਧੀ ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਆਪ ਸਵਿਚ ਪਰਚੇ
ਹੋ ਮੇਰਾ ਜਵਾਬ ਦੇਹੋ ਪੀਰ ਕਹਾ ਕਹੁ ਕਿਆ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਸਿੰਧੀ ਨੇ ਕਹਾ ਪੈਕੀ ਬ
ਰ ਤੇ ਕੁਰਾਨ ਮੈ ਲਿਖਾ ਹੈ ਚੌਦਾ ਤਬਕ ਹੈਨ ਇਸ ਦਰਵੇਸ ਨੇ ਲਖਾਹੀ ਕਹੇ ਹੈਨ

ਮੇਂ ਏਹੁ ਆਖਦਾਹਾਂ ਕੁਰਾਨ ਸੂਠ ਪੈਕੀ ਬਰ ਸੂਠ ਹੈ ਇਕੋ ਏਹੁ ਸੂਠ ਹੈ ਪੀਰਨੇ ਕਹਾ ਨ
 ਏਹੁ ਸੂਠੇ ਨ ਪੈਕੀ ਬਰ ਕੁਰਾਨ ਸੂਠ ਜਿਨ ਨੂੰ ਚਉਦਾ ਤਬਕਾ ਦੀ ਖਬਰ ਹੈ ਉਨ ਚੌਦਹ
 ਬਕ ਦੇ ਸੇ ਪੈਨ ਜਿਨ ਨੂੰ ਲਖਾ ਦੀ ਖਬਰ ਹੈ ਉਨ ਨੇ ਲਖਾਂ ਦੇ ਸੇ ਪੀਰਨੇ ਕਹਾ ਕਹੁ
 ਦਰਵੇਸ ਜੀ ਲਖਾ ਦੇ ਅਗੇ ਕਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਿਅੰਤ ਤਾਂ ਪੀਰਨੇ ਕਹਾ ਲਖ
 ਦੇ ਅਗੇ ਭੀ ਬਿਅੰਤ ਜਿਥੇ ਤੇਰੀ ਨਜਰ ਖੁਲੀ ਹੈ ਤਿਤ ਨੀ ਹੀ ਆਖੀ ਹੈ ਸਿੰਧੀ ਨੇ
 ਕਹਾ ਗੁਰਮੁਖ ਕਿਸਨੂੰ ਆਖ ਦੇ ਹੈਨ ਪੀਰਨੇ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਕਹੇ ਗੁਰਮੁਖ ਕਿ
 ਸਨੂੰ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਮੇਨ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਪੀਰ ਕਹਾ ਟਾਲਾਨ ਕਰੋ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਮੇ
 ਤੁਸਾ ਪਾਸੇ ਪੁਛਣ ਆਇਆਹਾਂ ਪੀਰ ਕਹਾ ਸਾਡੇ ਮੰਡਲ ਦੀ ਬੋਲੀ ਨਹੀ ਤੁਹਾਡੇ
 ਮੰਡਲ ਦੀ ਬੋਲੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮੇ ਤੁਹਾ ਥੀ ਪੁਛਣਾਹਾਂ ਤੁਸਾ ਈ ਯਦ ਜਲਾਲ
 ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿੰਧੀ ਮੁਰੀਦ ਬੁਲਾ ਕੇ ਸਭਾ ਨੂੰ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਮਕਾਨ ਤੇ ਏਹ ਦਰਵੇਸ
 ਉਤਰੇ ਹੈਨ ਇਨ ਦੀ ਖਿਜਮਤ ਕਰਨੀ ਮੇ ਇਨ ਨੂੰ ਬੈਠਾਇ ਰਲਿਆਹਾਂ ਤੁਸਾ ਮੇ
 ਰੇ ਨਾਲੇ ਇਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਜਾਣਨ ਕੋਈ ਉਜਰਨ ਕਰਨ ਜੋ ਆਖਨ ਸੋ ਬਜ
 ਇਲਿਆਵਨ ਪੀਰ ਕਹਾ ਏਨ ਨ ਕ ਜੀ ਤੁਸਾ ਮੇਰੇ ਆਵਾਹਿ ਅੰਤਕ ਇਥੇ ਬੈਠੋ
 ਪੀਰ ਤੁਸੀ ਕਹਾ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਮੇ ਗੁਰਮੁਖ ਦਾ ਜਬਾਬ ਲੈਣ ਜਾਵਹਾਂ ਮਕੇ ਸਗੀਫ
 ਤ ਇਕ ਬਾਗਲ ਪਾਇਆ ਖੋਲਾ ਸਿਰ ਦੇ ਉਤੇ ਰਖ ਕੇ ਹਥ ਅਸਤਾਵਾ ਤੇ ਅਸਲੀ
 ਤ ਪੈਰੀ ਕੋ ਸਾਂ ਪਾਈਆਂ ਪੀਰ ਟੁਗ ਗਿਆ ਤੁਭਾ ਈ ਬਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੁਕਾਉਹੋ
 ਪੈ ਜਿਥੇ ਮਰਦਾਨ ਗਾਇਆ ਸੀ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਓਹੋ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਜਬ
 ਬਾਲਿਆਵੇਗਾ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਫਕੀਰ ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲੀ ਕਰਾ ਹੈ
 ਸਈ ਯਦ ਜਹਾ ਜਜਾ ਇਚ ਰਿਖਾ ਇਕ ਪਹਾੜ ਹੇਠ ਜਹਾ ਜਜਾ ਇਲਗਾ ਪੀਰ ਉ
 ਤਰ ਪਿਆ ਓਹ ਜਹਾ ਜਰਵਾਨ ਹੋਇ ਗਿਆ ਪਹਾੜ ਉਪਰ ਇਕ ਮੰਦਰ ਹੈ ਉਥੇ
 ਭਲੇ ਵਸਤੂ ਵਿਛੋ ਹੈਨ ਸੇਹ ਜਾ ਵਿਛੀਆ ਹੈਨ ਹੋਰ ਕਈ ਵਸਤੂ ਉਤਮ ਪਈਆਂ
 ਹੈਨ ਪਰ ਗਹਿਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪੀਰ ਮਨ ਮੇ ਜਤਾ ਇਸ ਸਮਗਰੀ ਦੇ ਭੋਗਣ ਵਾ
 ਲੇ ਭੀ ਹੋਵਨਗੇ ਏਹ ਦੇਖ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਤਰਫ ਡਿਠਤ ਬਾਰਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪੀਰਨੇ ਕਹਾ
 ਤੇ ਖੁਦਾਇ ਜਿਥੇ ਲੋੜੀਦਾ ਹੈ ਉਥੇ ਵਸਦਾ ਨਹੀ ਜਿਥੇ ਨਹੀ ਲੋੜੀਦਾ ਉਥੇ ਵਸਦਾ
 ਹੈ ਪੀਰ ਦੇ ਆਖਣ ਨਾਲ ਬਰਖਾ ਹਟ ਗਈ ਪੀਰ ਉਸ ਮੰਦਰ ਮੇ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇਤਾ
 ਉਥੇ ਦੇ ਵਸਕੀਟ ਆਏ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਸਣ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਪਰ ਉਨ
 ਦਾ ਸਾਇਆ ਭਾਗੀ ਹੈ ਪੀਰ ਇਕ ਸਾਧ ਪਾਸ ਬੈਠ ਗਿਆ ਉਨ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਖਾਣਾ ਉ

ਤੁਰਿਆ ਪੀਰਨੂੰ ਨਾਂ ਅਹਾਰ ਆਇਆ ਜਿਸ ਪਾਸ ਬੈਠਾ ਸੀ ਉਸ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ
 ਜਾਇਕੇ ਕਹਾ ਇਕ ਆਦਮੀ ਕਿਸੇ ਮੰਤ੍ਰ ਲਵਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਅਹਾਰ ਨਹੀਂ ਆ
 ਇਆ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਹਾ ਅਹਾਰ ਭੀ ਉਸੀ ਕ ਉਹ ਭੀ ਕਰਤਾਰ ਕਾ ਤੁੰ ਕੋਣ ਹੈ ਜਹਰ ਫ
 ਲਿਆਵਦਾ ਹੈ ਸਈ ਯਦ ਰਾਤ ਜਾਗਦਾ ਰਿਹਾ ਜੇ ਦੇਖਾ ਇਹ ਕਿ ਬੇਜਾ ਦੇ ਹੈ ਨ ਪਰ
 ਕੁਤ ਹੋਵਣ ਤੇ ਆਈ ਪੀਰ ਦੀਆਂ ਅਖੀਆਂ ਲਗ ਗਈਆਂ ਚਿਤ ਚਲਦੇ ਕਹੇ
 ਪਿਛੇ ਪੀਰ ਨੇ ਜਗਾ ਕਿ ਸੁਠ ਚਿਲੇ ਗਏ ਫੇਰ ਸਈ ਯਦ ਜਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀਆਂ
 ਲਹਿਰਾਂ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਜਹਾਜ਼ ਭੁਬਦਾ ਹੈ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇਖੁ ਦਾਇ ਕੋਈ
 ਰੇਨ ਪੁਤ੍ਰ ਛਡ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਕੋਈ ਕਰ ਜਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਰਸ ਕਰੋ
 ਇਤਨੇ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਜਹਾਜ਼ ਭੁਬਣੇ ਗਏ ਗਿਆ ਪਤਣ ਭੀ ਜਾਇਲਗਾ ਪੀਰ
 ਨੇ ਕਹਾ ਸਵੇਰੇ ਜਾ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਠੇ ਹੁਣ ਆਵਦੇ ਦੇਖੀਏ ਜਾ ਉਸ ਮੰਦਰ ਆਇਆ
 ਤ ਚਿਹ ਅਗੇ ਹੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਫੇਰ ਇਕ ਸਦੇ ਪਾਸ ਪੀਰ ਬੈਠ ਗਿਆ ਉਨਨੁ ਅਕ
 ਸੀ ਮਹਾਰ ਉਤਰਿਆ ਸਭ ਟਾਖਾ ਪੀਰ ਨੂੰ ਨਾ ਆਇਆ ਉਸ ਸਾਧ ਗੁਰੂ ਕੋ
 ਜਾਇਕਾ ਕਲਵਾਲਾ ਦਰਵੇਸ ਅਜ ਭੀ ਭੁਖਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕਹਾ ਉਸ ਕੋ ਬੁਲਾਵੇ ਕਿ
 ਅਗੁਸਤਾ ਕੀ ਹੈ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਅਭੁਲਾ ਹੈ ਸਾਧਨੇ ਸਈ ਯਾ ਦੋ ਕ ਬੁਲਾਇਕੇ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਪਾਸ ਆਂਦਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਾ ਦਰਵੇਸ ਤੁਕਿ ਬੋ ਆਇਆ ਹੈ ਪੀਰ ਕਹਾ
 ਮੇਓ ਚਬੀ ਆਇਆ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਮੇਕ ਦੀ ਅਗੇ ਭੀ ਭੁਖਾ ਰਿ
 ਹਾ ਹੈ ਇਨਾ ਦੇ ਦਿਨ ਤੇ ਬਿਨਾ ਸਈ ਯਾਦ ਕਹਾ ਨਹੀਂ ਉਸ ਸੀਤ ਕਹਾ ਤੈਨੇ ਕਿ ਅਗੁ
 ਨਾਹ ਕੀ ਆ ਹੈ ਦੋ ਦਿਨ ਅਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਪੀਰ ਕਹਾ ਮੈ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ
 ਕਹਾ ਪਰ ਮੇਸਰ ਕੋ ਤਕਸੀਰ ਨਹੀਂ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਤੁਸੀ ਆਪਣੀ ਤਕਸੀਰ ਜਾਹ ਰਹ
 ਰੇ ਤਾ ਸਈ ਯਦ ਨੇ ਕਹਾ ਮੇਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਲਹਿਰਾਂ ਦੇਖਦੇ ਨੇ ਮੀਧਵ ਸਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ਕ
 ਹਾ ਹੇਖੁ ਦਾ ਪਾਣੀ ਮੈ ਬਾਰਸ ਦੀ ਕਿਆ ਲੋੜ ਹੈ ਮੀਧਵ ਰਿਹਾ ਜਹਾਜ਼ ਭੁਬਦ
 ਦੇਖ ਕੇ ਕਹਾ ਹੇਖੁ ਦਾ ਤਰਸ ਕਰੋ ਜਹਾਜ਼ ਕਿਉਂ ਭੁਬਦੇ ਹੋ ਇਤਨੇ ਆਦਮੀ ਈਵੇ ਮ
 ਰਦੇ ਹੈਨ ਜਹਾਜ਼ ਪਤਣ ਲਗ ਗਿਆ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਹਾ ਇਸ ਬੇਮੁਖ ਨੂੰ ਇਬਕ ਦੇ
 ਇਸ ਮੰਤ੍ਰ ਲਮੇ ਏਹੁ ਭੁਲਾ ਨਹੀਂ ਏਹੁ ਬਡਾ ਬੇਮੁਖ ਹੈ ਸੁਣ ਭਾਈ ਪਰ ਮੇਸਰ ਨੇ
 ਤਾ ਆਪਣਾ ਕਰਨ ਆਹ ਤੂੰ ਉਸਦਾ ਸਰੀਕ ਹੋਇਓ ਉਸ ਦੇ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਲਗੇ ਮੇਂਟ
 ਫ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਡਾ ਜਾਣਨ ਲਗੇ ਜੇ ਮੇਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵਣ ਲਗਾ ਹੈ ਤੂੰ ਬਡਾ
 ਬੇਮੁਖ ਹੈ ਪੀਰ ਕਹਾ ਗੁਰਮੁਖ ਕੋਣ ਹੋਵੇਨ ਗੁਰਮੁਖ ਸਈ ਹੈ ਨ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਕੀਤੇ

ਪੁਰਸਕਨਾ ਲਿਆਵਨ ਜੋ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇ ਦੇਹਨ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸਈ ਯਦ ਜਲ
 ਨੇ ਕਹਾ ਭਲਾ ਜੀ ਏਹ ਬਹੁਤ ਭਲੀ ਹੋਈ ਜੇ ਨੇ ਕੋਈ ਜਬਾਬ ਲਭਾ ਹੈ ਮੈ ਆਪਣੇ ਮ
 ਕਾਨਾ ਇਕ ਦਰਵੇਸ਼ ਨੂ ਛੁਡਾ ਆਇਆ ਸਾਂ ਗੁਰਮੁਖ ਤੇ ਮਨ ਮੁਖ ਦੀ ਬਾਤ ਸਹੀ ਕ
 ਰਨੇ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਿਹਰ ਤੇ ਹਾਸ ਲਹੇਈ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਓਹ ਸਭ ਕੁਛ ਜਾਣਦਾ ਹੈ
 ਤਾਂ ਜਲਾਲ ਨੇ ਕਹਾ ਸਚ ਹੈ ਸਈ ਯਦ ਨੂੰ ਅਹਾਰ ਉਤਰਿਆ ਸਈ ਯਦ ਨੇ ਖਾਧਾ
 ਰਾਤ ਜਾਗਦਾ ਰਿਹਾ ਉਨ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਦੇਖਣ ਵਾਸਤੇ ਜਾਉਨਾ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ
 ਲਾਲ ਦੀ ਪਲਕ ਲਗ ਗਈ ਓਹ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਜਾਗ ਕੇ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਕਹਿ ਓਸ ਧੰਨ ਜੀ
 ਧੰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਬਿਅੰਤ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਚਲੇ ਹੁਣ ਉਸ ਦਰਵੇਸ਼ ਪਾਸ ਚ
 ਲੀਏ ਦਿਲ ਮੇ ਆਈ ਕੋਈ ਜਹਾਜ ਆਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਭੀ ਪਰ ਉਤਰੀਏ ਤਾਂ ਜਿਸ
 ਤਰਾ ਝੜ ਝਖੜ ਕਰਕੇ ਅਗੇ ਜਹਾਜ ਉਥੇ ਲਗਾ ਸੀ ਤਿਸੀ ਤਰਾ ਝਖੜਦਾ ਮ
 ਰਿਆ ਜਹਾਜ ਉਸ ਪਹਾੜ ਨਾਲ ਆਇਲਗ ਪੀਰ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ ਆਪਣੇ
 ਆਸਣ ਤੇ ਆਇ ਉਤਰਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਦਸਤ ਪੈਸੀ ਲੀਤੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕਹਾ ਗੁਰਮੁਖ ਦਾ ਜਬਾਬ ਦੇਖੋ ਪੀਰ ਕਹਾ ਨਾਨਕ ਤਪਾਜੀ ਸਭ ਕੁਛ ਤੁਹਾਨੂੰ
 ਰੋਸਨਾ ਹੈ ਜੇ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇ ਸੋ ਦਰਵੇਸ਼ ਜੀ ਗੁਰਮੁਖ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਉਸ
 ਦੇ ਕੀਤੇ ਵਿਚ ਸਕਨਾ ਲਿਆਵੇ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖ ਸਕ ਕਰੇ ਤਾਂ ਓਹ ਬੇਮੁਖ ਹੋਵੇ ਮੁਰੀਦ
 ਲੋਕ ਕਹਿ ਆਏ ਹੁਜਬਾਬ ਕਿ ਬੋਲਿਆ ਏਹੋ ਪੀਰ ਨੇ ਸਭ ਬਾਤ ਪਹਾੜ ਦੀ ਸੁਣਾਈ
 ਤੇ ਕਹਾ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਾਇਆ ਵਡਾ ਭਾਰਾ ਸੀ ਮੈਨੂੰ ਸੋਝੀ ਭੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਈ ਓਹ
 ਕੌਣ ਆਹੇ ਬਾਲੇ ਪਾਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਓਹ ਕੌਣ ਆਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
 ਉਥੇ ਨਰਦ ਗੁਸਾਈ ਦੇ ਸਿਖ ਆਹੇ ਓਹ ਸੰਗਤ ਹੋ ਪੁਰਨਾ ਸਾਧ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸਈ ਯ
 ਦ ਜਲਾਲ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋਏ ਸਕਾਰ ਪੁਰਦੀ ਹੋਏ ਮੈ ਆਏ ਓਥੇ ਇਕ ਨਰਨੁਸ
 ਤਰਨਾ ਮਾ ਸਰਾਈ ਬਕਰੀਆਂ ਚਰਦਾ ਆਹ ਉਸ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਇਕ ਲੋਟਾ ਦੁ
 ਧਾ ਭਰਾ ਆਂਦਾ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਕਿਸ ਭਾਵਨੀ ਆਂਦਾ ਹਈ ਉਸ ਕਹਿ ਆ ਧਨਹੀ
 ਨ ਬਡਾ ਦੁਖੀ ਹਾਂ ਤੇ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਫਕੀਰ ਬਾਦਸਾਹੀ ਬਖਸ਼ਦੇ ਹੈਨ ਮੈਂ ਚਾਹਨਾ ਹ
 ਇਸ ਦੇ ਸਦਾ ਰਾਜ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਨਾਇਕੋ ਨਾਮ ਜਪਿਆ
 ਕਰੋ ਆਏ ਸੀਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੇ ਰੀਝਾਵਨੀ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਥੇ ਹੀ ਇਕ ਦਊਰ
 ਜੁਲਾਹ ਗਲੀਚਾ ਵਟ ਕੇ ਲਿਆਇਆ ਕਹਾ ਹੇ ਸੀਤ ਜੀ ਗਲੀਚਾ ਬਿਛਾ ਲਵੋ
 ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਮੇਰਾ ਗਲੀਚਾ ਧਰਤੀ ਦਾ ਵਿਛਾਇਆ ਹੈ ਕਦੇ ਪੁ

ਰਾਣਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਏਹੁ ਕੁਤੀ ਸੁਈ ਪਈ ਹੈ ਪਾਲੇ ਨਲ ਠਰਦੀ ਹੈ ਕਲੀਚਾ ਇਸ ਉ
 ਤੇ ਪਾਇ ਦੇਹ ਨਿਤ ਦੁਗੀ ਖਵਾਇਆ ਕਰ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਭਾਵਨੀ ਕਿਆ ਹੈ ਉਸ ਕਹਿ
 ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਮੋਲਾ ਦੋਹੇ ਮੇਂ ਸੁਖ ਪਾਵ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਸਾਧਾ ਦੀਟ
 ਹਿਲ ਕੀਤਾ ਕਰ ਸਾਂਈ ਭੁਜਨ ਕੀਤਾ ਕਰ ਤੇਰੀ ਭਾਵਨੀ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਬੋ ਉ
 ਠਕੇ ਸਿੰਧ ਦੇ ਕੰਢੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਉਥੇ ਇਕ ਤਪਕਰਦਾ ਸੀ ਸਰਵਰ ਨਾਮ ਉਸ
 ਦਾ ਹੈ ਸੀ ਬਾਬੇ ਸਬਦ ਕਹਾ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਰਸਨ ਕੇ ਤਾਂ ਈ ਦੁਖ ਭੂਖਤੀ ਰਬ ਕੇ
 ਏ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤ ਮੇਂ ਰਹਿਤੇ ਕਰਕਰ ਭੁਗਵੇ ਭੁਸ ਭੁਏ ਤੋਂ ਕਾਰਨ ਸਾਹਿਬ ਰੰਗ
 ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਅਨੰਤ ਕਹਿਣ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇ ਤੇ ॥੧॥
 ਏਹੁ ਸੁਣਕੇ ਸਰਵਰ ਚਿਲੈ ਵਿਚੋ ਉਠਕੇ ਬਾਬੇ ਦੀ ਚਰਨੀ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਬਾਬੇ ਕ
 ਹਾ ਕਹੁ ਭਾਈ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਭਾਵਨੀ ਹੈ ਤੁਰਿ ਲੇ ਕਟਦਾ ਹੈ ਉਸ ਕਹਿਆ ਮੁਲ
 ਤਨ ਦੇ ਪੀਰ ਦੀ ਬਡੀ ਮੰਨਤ ਹੈ ਇਜਤ ਹੈ ਜੋ ਮੇਂ ਕਹਿਨਾਹ ਮੇਰੀ ਭੂਮਿ ਨ ਤੋਹੇ
 ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਜਿਉ ਮਿਠੇ ਤੇ ਮਖੀਆ ਭਿਟਾ ਭਿਟ ਕਰਦੀ ਆਹੈ ਨ ਤੈਸੇ ਭੁਜਨ
 ਬੰਦਗੀ ਵਾਲਿਅ ਨੂੰ ਲੋਕ ਦੀ ਮਨਤ ਖੁਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਹਛਾ ਤੇਰੀ ਏਹੋ ਮਨ ਸਾਹਿ
 ਤਾ ਤੇਰੀ ਮਨਤ ਉਨਾ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਥੇ ਅਸੀਂ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਇਸ ਜਗਾ ਸ਼੍ਰਾਭ
 ਦਿਤਾ ਕਰ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ਕਰ ਸਤ ਨਾਮ ਦਾ ਜਪ ਜਪਣ ਸਾਧਾ ਦੀਟ ਹਿਲ
 ਕਰਨੀ ਨਿਰਮ ਭੁਮਾਨ ਹੋਇਕੇ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬੀ ਨਿਹਕ ਮਪਦਵੀ ਭੀ ਤੈਨੂੰ ਮਿ
 ਲੇਗੀ ਤੇਰੀ ਮੰਨਤ ਭੀ ਹੋਵੇਗੀ ਏਹੁ ਕਹਿਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਬੋ ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਚਲ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਚਲੀਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ ਆਵ ਦੇਸੇ
 ਅਤੇ ਦਿਲੀ ਦੇ ਪਾਤਸਾਹ ਬ੍ਰਹਮਖਲੋਦੀ ਇਕ ਖੜੀ ਤਿਸ ਦਾ ਮੁਸੱਦੀ ਆਹਾ
 ਉਸ ਬਾਬੇ ਦੀ ਸਿਫਤ ਸੁਣੀ ਓਹ ਜਲਗਿਆ ਬਾਦਸਾਹ ਪਾਸ ਉਸ ਚੁਗਲੀ ਖਾ
 ਧੀ ਦੇਖੋ ਪਾਤਸਾਹ ਸਲਾਮਤ ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰ ਹੈ ਓਹ ਨਾ ਬੰਦ ਕੋ ਨ ਕਤੇ
 ਬਕੋ ਮਾਨਤ ਹੈ ਤੁਮ ਉਸ ਕੋ ਪੂਛੋ ਬ੍ਰਹਮਖਾਨੇ ਕਹਾ ਫਕੀਰਾਂ ਕੋ ਪਕੜੇ ਲਗੇ ਪਕ
 ਰੀ ਵਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਪਕੜੇ ਆਏ ਬ੍ਰਹਮਖਾਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀ ਸੂਭ ਕੇ ਚਕੀ ਅਰਸ
 ਵਾਮਣ ਗੋਪੂ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇ ਜੋ ਆਦਾ ਪੀਸੈ ਮੁਛਤ ਮੇਂ ਨ ਪਾਤਸਾਹੀ ਮਾਲ ਖਾਵੈ
 ਸਭ ਕੇ ਸਾਬਹੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਬਾਲੇ ਕੋ ਭੀ ਚਕੀ ਅਰਦਾਏ ਮਿਲੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਸਭ
 ਕਟਕ ਪੀਸੈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਚਕੀ ਆਪੇ ਹੀ ਪਈ ਫਿਰੈ ਸਾਰੇ ਧੀਮ ਪਈ ਨਨਕ
 ਤਪਾਏ ਹੈ ਦੋਲਤ ਖਾਨ ਮੇਦੀ ਆਹ ਓਹ ਭੀ ਫਕੀਰ ਹੋਇ ਗਿਆ ਸੀ ਬ੍ਰਹਮਖ

ਨੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਗੁਸਾ ਖਾਧ ਤੇ ਕਹਿਆ ਮਜ਼ਬੂਰ ਖੋ ਬ੍ਰਹਮਖਾਂ ਦੇ
 ਪਾਸ ਖਬਰ ਗਈ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਕਾਂ ਮਲਫ ਕੀਰੈ ਚਿੰਟੈ ਉਸਦੀ ਚਕੀ ਆਪੇ ਪ
 ਈ ਫਿਰਦੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਖਾਂ ਨੇ ਕਹਾ ਅਰੇ ਉਸਕੇ ਖਲਾ ਸਕਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਇਕੇ
 ਨੇ ਕਰਾਨੇ ਕਹਾ ਆਪ ਜਾਈਏ ਬਾਤ ਸਾਹਨੇ ਆਪਕੇ ਰੁਖ ਸਤ ਦਈ ਹੈ ਆਪ ਜਾ
 ਓ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹਮ ਬੈਠੇ ਹੈ ਕਹੀ ਨਹੀ ਜਾਤੇ ਤਾਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁ
 ਸੀ ਚਲੇ ਅਟਕ ਕੇਈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੇਕੀ ਮਕਰਤ ਰਨੈ ਕ
 ਰਨੈ ਹੈ ਨਸੇਈ ਕੀ ਮਕਰੇਗਾ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਈਵੈ ਹੈ ਇਨ ਦੀ ਦਫ ਉਠ ਜਾਵੇ
 ਗੀ ਸਤ ਮਹੀਨੇ ਸਤੁਰਾ ਦਿਨ ਗਹਿਦੇ ਹੈਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਉਠੇਗੀ ਪੰਜਮ
 ਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇਤਾਂ ਪਾਣੀ ਪਤ ਬ੍ਰਹਮਖਲੋਦੀ ਦਾ ਅਤੇ ਬਾਬਰ ਰੋਗਤੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬ
 ਲਾ ਹੋਇਆ ਬ੍ਰਹਮਖਾਂ ਸਾਰਿਆਰੀਆ ਸਤ ਵੇਦਿਨ ਬਾਬਰ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਫਿ
 ਰੀ ਬਾਬਰ ਦਿਲੀ ਦਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹੋਇਆ ਫੇਰ ਬੰਦੀ ਵਾਨ ਪਕੜੇ ਗਏ ਬਾਬਰ ਜੀ
 ਪਕੜੇ ਆਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਦੇਖ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗਤ ਮਾਸੇ ਜਾਂ ਸਤ
 ਵਾਦਿਨ ਹੋਇਆ ਬਾਬਰ ਦੇ ਅਗੇ ਖਾਣਾ ਆਇਆ ਕਪੜਾ ਲਾਹ ਕੇ ਡਿਠਾਵਿਰ
 ਕੀੜੇ ਦੇਖੇ ਬਾਬਰ ਚੀਨੀ ਸਦਿਆ ਦਰੋਗਾਭੀ ਆਇਆ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਯੇਹ ਚਿ
 ਆਕੀਆ ਦੋਨੋਨੇ ਕਹਾ ਬਾਦਸਾਹ ਹਮਕੇ ਕੁਛ ਖਬਰ ਨਹੀ ਚਾਉਲੋ ਕੀਜਗ
 ਹਿ ਕੀੜੇ ਹੁਏ ਹੈਨ ਤਾ ਦਰੋਗੇ ਨੇ ਕਹਾ ਬਾਦਸਾਹ ਇਨ ਮੇਂ ਤਕ ਸੀਰਨ ਹੀ ਬਾਬਰ
 ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਮਕੇ ਕਿਆ ਖਬਰ ਹੈ ਤਾ ਦਰੋਗੇ ਕਹਾ ਏਕ ਹਿੰਦ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰ ਹੈ ਕੋ
 ਦ ਬੀਚ ਆਇਆ ਹੈ ਏਹ ਅਜਮਤ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਉਸਕੇ ਵਾਸਤੇ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਬਾ
 ਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਓਹ ਕਿਉ ਕੋਦ ਕੀਆ ਹੈ ਮੀਰਹੁ ਸੈਨੀ ਕੁਤਵਾਲ ਨੇ ਕਹਾ ਹਜਰਤ ਓ
 ਹ ਬੰਦ ਮੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕੁਤਵਾਲ ਕੇ ਕਹਾ ਉਸਕੇ ਇਜਤ ਸੇ ਲਿਆਵੇ ਤਾਂ ਕੁ
 ਤਵਾਲ ਨੇ ਆਇਕੇ ਬਾਬੇ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜੇ ਕਹਾ ਹੇ ਪਕਫਕੀਰ ਸਾਹਿਬੁ ਬਾਬਰ
 ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੁਮਕੇ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲੇ ਕੋ ਸਾਬਲੀਏ ਬਾਬਰ ਕੇ ਪਾਸ
 ਪਹੁਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਉਠਕੇ ਸਲਾਮ ਕੀਆ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਮਨੇ ਖੁਦਾਇ ਕੋ
 ਸਹੀ ਕੀਆ ਹੈ ਬਾਬੇ ਨੇ ਕਹਾ ਹਾ ਖੁਦਾਇ ਕੋ ਸਹੀ ਕੀਆ ਹੈ ਬਾਬਰ ਕਹਾ ਕਿਸਦ
 ਜਾ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈ ਲਾਖ ਮਹੀਮ ਦਏ ਕੁਦਾਇ ਅਲਖ ਸਾਚਾ
 ਬੇਪਰਵਾਹ ਕਈ ਮਹੀਮ ਦਖੜੇ ਦਰਬਾਰ ਸੁਮਾਰਨ ਪਾਵਹਿ ਬੇਸੁਮਾਰ ਰਸੂ
 ਲ ਰਸਾਲ ਦੁਨੀਆ ਮੇ ਆਇਆ ਜਬ ਰਾਹਿਅ ਤਬ ਫੇਰ ਮੰਗਾਇਆ ਇਉ

ਸਹੀਕੀਆਏ ਨਾਨਕ ਬੰਦੇ ਪਾਕ ਖੁਦਾਇ ਔਰ ਸੁਰਗੀਵੇ १ ਬਾਬਰ ਕਹਾ ਕਿ
ਆਮਹੀ ਮਦਰੀਦਾਏ ਬਾਬੇਕਹਾ ਜਿਨਰੀਤੀ ਗੋਈ ਸੋਪਾਕ ਨਹੀਏ ਕਾਮਜੋਤ
ਨਜਿਸਦੇ ਪਿਛੇ ਲਗਾ ਤਿਸਦੀ ਇਜਤ ਨਹੀ ਖੁਦਾਇ ਕੀਤਰੀ ਫਕਰੇ ਖੁਦਾਇ
ਕੇ ਕੀਏਕੀ ਕਿਆਤਰੀ ਫਕਰ ਨਹੀਏ ਜੇਹਵਾ ਬਾਲਕ ਤੇ ਬੁਢਾਹੋਤਾਏ ਜੀਮਦਾਮ
ਰਦਾਏ ਸੋਪਾਕ ਨਹੀਏ ਤਾਂਬਾਬਰਨੇਕਹਾ ਹੇਨਾਨਕ ਤੇਗੀ ਬਹੁਤ ਦੁਰਨਜਰਖ
ਲੀਏ ਗੁਰੂਜੀਕਏ ਹਮਾਰੀ ਨਜਰ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਹਜੂਰ ਰਹਿਤੀਏ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਪ
ਰਮੇਸਰ ਦੁਰਨਾਕਰੇ ਆਪਣੇਪਾਸੇ ਤਾਂਬਾਬਰਨੇਕਹਾ ਹਕਤਾਲਾਕਾ ਫਰਮਾਨਏ
ਫਕਰ ਹਮਾਰੀ ਜਾਤਏ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਹਕਤਾਲਾਕਾ ਬੋਲਣ ਤੇ ਪਾਕਏ ਜੋਬੋਲਦੇਏ
ਨ ਜੇਦੁਜੇਵਿਚ ਸੁਖ ਸੁਖ ਮਰਦੇਏਨ ਬਾਬਰਨੇਕਹਾ ਤੁਕਿਸਕਾ ਮੁਰੀਦਏ ਬਾਬੇ
ਕਹਾ ਮੈਨਿਰੀਕਰਕਾ ਮੁਰੀਦਏ ਜਿਸਨੇਜਗਤ ਕੋਪੈਦਾ ਕੀਤਾਏ ਤਾਂਬਾਬਰਨੇਕ
ਹਾ ਹੇਨਾਨਕ ਫਕੀਰ ਤੁਪੁਰਾ ਫਕੀਰਏ ਤੁਕੁਛੁਮਾਇਆਲੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਜਿਸ
ਖੁਦਾਇ ਕਾਦੀਆ ਸੰਭੁਕੋਈ ਖਾਤਏ ਉਸਖੁਦਾਇਨੇ ਹਮਕੇ ਬਹੁਤ ਕੁਛੁਦੀਆ
ਏ ਬੰਦੇਕੀਓਟ ਜੋਕੋਈਲੇਤਾਏ ਉਸਕੋ ਦੀਨਦੁਨੀਆ ਕਾਤੇਦਾਹੋਤਾਏ ਉਸਦਾਤ
ਰਕੋਹਮਨਹੀ ਛੋਡਤੇ ਜਿਸਕੇਭਿਖਾਰੀ ਸਾਹਪਤਸਾਹ ਸਭਏ ਜੋਉਸਕੇਛੋਰੁ
ਕੇਤੇਵੇਤੇਮਾਂਗੇ ਸੋਅਹਿਮਕਬੇਪੀਰਏ ਤਾਂਬਾਬਰਨੇਕਹਾ ਹੇਨਾਨਕ ਜੀਜਹਾ
ਆਪਕੀਮਰਜੀਏ ਤਹਾਂਹੋ ਗੁਰੂਜੀਪਤਸਾਹਤੇ ਰਵਾਨਾਹੋਏ ਅਗੋਇ
ਕਮਾਲੇਤ੍ਰਿਖਣ ਬਹੁਤਪੜਿਆਸੀ ਉਸਭੀ ਨਾਨਕਜੀਦਾਨਾਮਸੁਣਕੇ
ਬਹੁਤਗੁਸੇਵਿਚਆਇਆ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਨੂੰ ਆਇਕੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇਨਾਨ
ਕਜੀਤੁਮਨੇ ਕਿਆਸਮਝੀਏ ਜੋਕਿਸੀਕੋਮਾਨਤੇਨਹੀ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਸਬਦਬ
ਸੀਤਮੇਕਹਾ ਨੈਸਤਚਉਦਹਤੀਨਦਰਕਰਮਹਿਲਤਚਾਰਬਹਾਲੀ ਸਾਰਾਸਬ
ਦਸੁਣਕੇ ਸੇਖਮਾਲੇਕਹਾ ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਜੋਕੁਛਨਹੀ ਤਾਖੁਦਾਇਨੇਪੈਦਾ
ਕਿਓਕੀਤੇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਤੂੰਨਾਗੁਣਤੇਸ਼ਿਸਟਸਾਜੀ ਹਿੰਦੂਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕਹ
ਦੇਏਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਰਹੀਮਰਸੂਲਕਹਿਦੇਏਨ ਦੋਨੋਹੀਗਾਫਲਹੈਨ ਏਕਖੁਦਾ
ਇਕੋਕਿਸੇਨਹੀਜਾਤਾ ਵੇਵੇਕੁਰਮਮੇਭੁਲੇਹੋਏਏਨ ਬੇਦਕਤੇਬਦੇਵੇਦੀਨਦੇ
ਜਕੀਹੈਨ ਜਿਨਾਸੰਚਨਿਜਾਤਾਏਸੋਈਪਾਰਉਤਰਨਗੇ ਸੇਖਮਾਲੇਗੁਰੂਜੀ
ਦੇਚਰਨਤੇਢਾਹਿਪਿਆ ਤੇਕਹਿਓਸ ਹੇਨਾਨਕਜੀ ਤੁਮੇਰਾਪੀਰਏ ਮੈਤੇਰਾਮੁਰੀ
ਦਹਾਂ ਪਰਹਿੰਦੁਏਰੁਦਾਵਾ ਕਿਓਬੰਨਏਹੈਨ ਤੁਰਕਭੀਦਾਵਾ ਬੰਨਦੇਹੈਨ ਦੇਵੇਤਰ

ਫਾੜੀਆਹੈਨ ਕਿਕੋਈਧਿਰਸਚੀਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸੁਣਸੇਖਮਾਲੇ ਆਪਦੇਮੂਹ
 ਦੇ ਆਖੇ ਸਭਸਚੇਹੈਨ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਦਰਗਾਹਮੇ ਸਚੇਹੈਨ ਜੇਈਸਰਾ ਭਾਵੇ
 ਕੋਈਹੋਵੇ ਸੇਖਮਾਲੇਨੇਕਹਾ ਦਰਗਾਹਦੇ ਸਚੇਦੀ ਨਿਸਾਨੀਦਸੋ ਬਾਬੇਕਹਾ
 ਜਿਨਾਵਿਚੋਦਾਣਾ ਉਠਗਿਆਹੈ ਹਰਸੂਰਤਨਲਗਾਜੀਰਹਿਦੇਹੈਨ ਬੇਦ ਕਤੇਬਾ
 ਤੇਪਰੇਹੈਨਗਾਹਜਿਨਾਦੀ ਸੋਜਾਣੇਦਰਗਾਹਮੇਸਚੇ ਤਾਸੇਖਮਾਲੇਮਥੇਦੇਕਿ
 ਆ ਤੇਕਹਾਤਪਾਜੀ ਤੁਸੀਮੇਨਖੁਦਾਇਦੀਸੂਰਤਹੋ ਜੋਕਹਿਦੇਹੋਸਭਸਚਕਹਿ
 ਦੇਹੋ ਤਾਉਬਰੇਖਾਂ ਸੇਖਮਾਲੇਦਯਾਰਆਹਾ ਜੋੜੀਆਦਾਹੈਸੀ ਉਸਨੇ
 ਸੇਖਮਾਲੇਪਸੇ ਜੁਟਿਆਸੀ ਜਨਨਕਤਪਾ ਫਕੀਰਹੈ ਓਸਭੀਆਇਕੋ
 ਸਲਾਮਾਅਲੇਕਮ ਤਪਾਜੀਨੁਆਖਿਓਸ ਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਆਓਉਬਰੇ
 ਖਾਂ ਅਲੇਕਮਸਲਾਮ ਬੈਠੀਏਖਾਨਸਾਹਿਬ ਪਠਾਨਕਹਾ ਤਪਾਜੀਮੇਆਪਕੀ
 ਤਾਗੀਫ ਬਹੁਤਸੁਨੀਹੈ ਪਰਤੁਸੀਹਿੰਦੂਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਤਾਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਖਾਨ
 ਸਾਹਿਬ ਹਿੰਦੂਕੀਦੇਹ ਦਿਨਚਰਕੋਹੋਤੀਖੋਹ ਨਾਮਜੁਉਸਕਾਮਿਦੇਨਜਾਇ
 ਨਨਕਮਸਾਥਿਰ ਏਕਖੁਦਾਇ ਹਿੰਦੂਜਾਇਮਸਾਣੀਜਲਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ
 ਗੋਰਘਰਕਰਤੇ ਦੇਵੇਭੁਲੇਹੋਏਹੈਨ ਹਿੰਦੂਕਿਸਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਹਿਮਦਖੁਦ
 ਇਕੋਦੁਹਾਨੇਨਹੀਜਤਾ ਜਿਸਪਰਖੁਦਾਇਮਿਹਰਕਰੇਗਾ ਉਨਨੁਆਪਦੀ
 ਪਛਾਣਬਖਸਦਾਹੈ ਓਹਬੰਦਾਕਹੀਦਾਹੈ ਉਬਰੇਖਾਨਕਹਾ ਤਪਾਜੀਜੈਸਾ
 ਤੂਜੁਟਿਆਸਾ ਤੈਸਾਹੀਦੇਖਿਆਹੈ ਹੇਤਪਾਜੀ ਅਪਨੇਪੇਰਹਮਕੋਚੁਮਨੇ
 ਦੇਹ ਬਾਬੇਦੇਚਰਨਉਬਰੇਖਾਂਚੁਮੇ ਅਤੇਹਥਬਾਬੇਦੇਪੇਰਤੇਲਾਇਕੋਆਪ
 ਟੀਅਖੀਤੇਲਾਏ ਉਬਰੇਖਾਂ ਸੇਖਮਾਲੇਦੇਵੇਗੁਰੂਜੀਪਸੇਵਿਦਿਆਹੋਏ
 ਅਤੇਕਹਿਓਨੇ ਆਜਹਮਨੇਖੁਦਾਇਕ ਦੀਦਾਰਪਾਇਆ ਸਭਸਕੰਹਮਰਾ
 ਦੁਹਾਪੁਆਹੈ ਤਪਾਜੀ ਫਿਰਭੀਦੀਦਾਰਆਪਕਾਹਮਕਰੈਗੇ ਬਾਬੇਕਹਾ ਮਿਹ
 ਰਖੁਦਾਇਕੀ ਉਬਰੇਖਾਂ ਸੇਖਮਾਲੇਵਿਦਿਆਹੋਏ ਗੁਰੂਜੀਪਖੋਕੇਰ
 ਧਾਵੇਆਏ ਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਜੇਮੈਨੂੰਦੁਕਮਹੋਵੇਤਾਂ ਮੈਂਤਲਵੀਰੀਜਾਵੇ
 ਬਾਬੇਕਹਾ ਭਾਈਬਾਲ ਤੂੰਕੋਈਦਿਨਅਸਾਨਲ ਗੁਜਾਰਾਕਰ ਬਾਲੇਕਹਾ ਕੁਲਾ
 ਗੁਰੂਜੀ ਇਕਦਿਨਅੰਜਿਤੇਦੇਖੁਹਤੇਬੈਰੇਹੈਸਨ ਅਜਿਤੇਨੇਗੁਰੂਜੀਕੋਚਰਨਤੇ
 ਮਥਾਜਾਇਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂਜੀਬੋਲੇਨਹੀਅਜਿਤਾਉਠੇਨਹੀ ਚਿਰਗੁਜਰਗਿਆ
 ਜਾਬਾਬਾਜੀਸਮਾਧੀਕੋਧਿਆਨਤੇਉਲਾਨਹੋਏਤਾਬਾਬੇਕਹਾ ਕਰਤਾਰਕੋਪਿਆਹੈ

ਉਠਖੜ੍ਹੇ ਤੀਸਰੇਬਚਨਅਜਿਤਾਉਠਬੈਠ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਅਜਿਤਮਨੋਰ
ਬਕਹੁਅਜਿਤੁਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਸਭਕਛਜਾਣਦੇਹੋਮੇਰੇਆਖਣਦੀਕੋਈਗਲ
ਨਹੀਤਾਬਾਬੇਕਹਿਆਅਜਿਤਿਮਾਕੀਮਪੁਰਾਹੋਇਚੁਕਾਏਜਾਹੁਕਰਮਾਦਾਬ
ਲੀਏਰਾਇਬੁਲਾਰਨਲੋਹਜਾਹਕਦਮਅਗੋਹੋਇਆਏਉਸਦੀਨਜਰਦੇਹੁ
ਵਿਚਨਹੀਖੁਲੀਤੇਰੀਨਜਰਦੇਹਵਿਚਖੁਲੀਏਇਤਨਸੁਣਕੇਅਜਿਤੇਦੇਕੁ
ਪਾਟਖੁਲਗਏਅਜਿਤੇਦਾਹੋਰਹੀਰੂਪਹੋਇਗਇਆ **ਇਕਦਿਨਬੂੜਾਹੋਧ**
ਵਾਅਯਤ੍ਰਚਾਰਦਾਆਇਆਭਾਈਬਾਲੇਨੂੰਭੇਜਕੇਸਦਿਆਬੂੜੇਆਇਕੇਮ
ਬਾਟੇਕਿਆਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਨੀਗਰਾਤੁਕਉਣਹੋਂਦਾਏਬੂੜੇਕਹਾਜੀਜਦਹੁ
ਦਾਹਾਂਸੰਧੂਰੀਧਵੇਦਾਪੁਤਹਾਂਤੁਹਧੇਨਜੀਕਹੀਗਹਿਦਾਹਾਂਬਾਬੇਕਹਾਜਾਹੁਨੀ
ਗਰਾਤਾਬੂੜੇਕਹਾਹੋਬਾਬਾਜੀਤੁਸਾਸਦਿਆਕਹਿਆਕਛਨਹੀਈਵੇਹੀਭੇ
ਜਦੇਹੋਮਨੋਰਬਦਸੋਜੋਮੇਰੀਗਿਣਤੀਮਿਟੇਬਾਬੇਕਹਾਨੀਗਰਾਮਨੋਰਬਭੀਪੁ
ਰਾਹੋਇਰਹੇਗਾਬੂੜਾਰਲਾਗਿਆਬਾਲੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਭਲੀਨਿਸਕੀ
ਤੀਏਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾਏਹੁਪੁਰਾਸਾਧੋਸੀਪਰਚਾਂਦਨਨਹੀਖੁਲਾ
ਪਰਹੁਣੇਹੀਖੁਲੇਗਾਭਲਕੇਤੁੰਦੇਖਲਵੇਅਗਲੇਭੁਲਕਘਿਉਲੈਆਇ
ਆਮਾਪਿਆਤੇਚੋਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਗਖਿਓਸਗੁਰੂਜੀਕਹਾਕਿਬੋਲਿਆਇ
ਆਏਬੂੜੇਕਹਾਘਰੇਆਦਾਏਬਾਬੇਕਹਾਕੋਈਘਰਭੀਸਹੀਕੀਤਾਹਈਬੂ
ੜੇਕਹਾਮੇਰੇਮਾਈਬਾਪਹੈਨਉਨਾਦਿਤਾਏਘਿਉਤੁਸੀਲਵੇਬਾਬੇਕਹਾਏਹੁਸਤ੍ਰੇ
ਕੀਮਦਾਨਹੀਤੁਲੈਜਾਪਿਉਮਾਗੀਗਾਬੂੜੇਹੋਇਦਿਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾਰੇਂਦਾਕਿਉ
ਏਅਸਾਤੇਨੂੰਮਾਰਿਆਨਹੀਬੂੜੇਕਹਾਮਾਪਿਉਮਾਰਨਗੇਕੇਨਹੀਮਾਰਨਗੇਤੁਸੀ
ਦੁਣਮਾਰਦੇਹੋਕਿਉਤਾਈਬਾਲਾਅਸਾਇਸਨੂੰਕਛਕਹਾਏਬਾਲੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀ
ਤੁਸਾਤਾਇਸਨੂੰਭੁਲਾਹੀਕਹਾਏਇਸਕਛਬੁਰਾਸਮਾਝਿਆਹੋਸੀਬੂੜੇਕਹਾ
ਭਾਈਬਾਲਾਏਹੁਗੁਰੂਜੀਏਇਨਨਾਲਕੋਈਬਠਾਬਗੀਨਹੀਪਰਗੁਰੂਜੀਦੀਵ
ਬਾਲਕੇਕਿਉਬੁਝਾਵਦੇਹੋਤੁਸੀਪੁਰਨਪੁਰਖਨਿਰੰਕਸ਼ਦਾਭੂਪਹੋਤਾਬਾਬੇਕਹਾ
ਬੂੜਾਤੂੰਕਰਤਾਰਅਗੇਮਬਾਟੇਕਪਹਿਰਰਾਤਗਹਿਦੀਇਸਨਨਕਰਕੇਕਰਤਾਰਕ
ਹਤਾਰਜਪਿਆਕਰਬੂੜੇਕਹਾਤੁਹਾਤੁਰਸਨਕਰਕੇਅਜੇਅਸਨਨਜੋਗਹੀ
ਰਖਦੇਹੋਜਿਤਨੀਮੇਲਆਹੀਤੁਹਾਤੁਰਸਨਕੀਤੇਹੀਲਾਹਿਗਈਬਾਬੇਕਹਾਕਰ
ਤਾਰਤੇਰੀਮੇਲਤਾਲਾਹੀਏਪਰਏਹੁਬਹਾਨਾਏਤੂੰਬਹੁਤਲੋਕਮਿਲਨਗੇਤੇਰੀ

ਵਲੇ ਦੇਖਕੇ ਬਹੁਤ ਨਾਵਨਗੇ ਉਨ ਦਾ ਕੀ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਬੁਝੇ ਕਹਾ ਭਲਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਬੁਝੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਆਈ ਨ ਬੁਝੇ ਦਾ ਖੁਲਾ ਗਿਆ ਪੁਰਨ
ਸਾਧ ਭਾਇਆ ਲਗਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਜਪਣ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਬੁਝ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਇਰੇ ਹਰ ਇਕ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਘਰ ਹੀ ਰਹਿਆ ਕਰੇ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਾਣਾ ਉਥੇ ਇਕ ਤਪਸਿਆ ਅਰੰਭੀ ਦੇ
ਇਕੋ ਹ ਵਿਚ ਦੇਇ ਦੇਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਨਿਸਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਇਕ ਸਿਰੇ ਤੇ ਜ
ਪਜੀ ਪੜ੍ਹ ਦੇ ਉਤ ਸਿਰੇ ਜਾਣਾ ਉਧਰੇ ਜਪਜੀ ਪੜ੍ਹ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮ ਵਟਾਂ ਤੇ ਅਹ
ਰ ਇਕ ਖਖੜੀ ਅਕੰਦੀ ਇਸ ਜੁਗਤ ਤਿੰਨ ਬਰਸ ਤਪ ਕੀਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਕਰਤਾਰ
ਰਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੇ ਹੀ ਤਪਸਿਆ ਕਬੂਲ ਪਾਈ ਹੈ ਪਰ ਹੁਣ
ਕੋਈ ਓਹ ਕੀ ਮਕਰਾਜਿਤ ਕਰਕੇ ਤੇਰੇ ਬੀ ਅਗਾਹ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਸੀਸਰ
ਨੂੰ ਕਰੇ ਤੇ ਜਗਤ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਚਿਤ
ਵਿਚ ਵੀਚਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤੀਰਥ ਉਪਰ ਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਮੈ ਫਿਰਕੇ ਦੇ
ਖਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਮੇਸ ਨਾ ਮਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਮਿਲੇ ਤਿਸ ਦੀ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇ ਫੇਰ ਗੰਗਾ ਦੇ ਮੇ
ਲੇ ਤੇ ਗਏ ਉਥੇ ਲੋਕ ਕਈ ਲਾਖ ਹੀ ਨਾ ਵੇਦੇ ਹੋ ਪਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਭੁਗ
ਤ ਕੋਈ ਨਾ ਮਿਲਿਆ ਲਖਾਂ ਹੀ ਲੋਕ ਨਤੇ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਭਾਣੇ ਕੋਈ ਨਾਨਤ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕੀ ਵਿਬਾਦਿਸਟ ਲੋਕਾ ਦੀ ਚਰਮਾ ਦਿਸਟ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਲੋਕ ਕਹਾ ਤੀਰਥ ਨ
ਤੇ ਕੋਨ ਗੁਣ ਅੰਗਣ ਕਰਤਾਰ ਹਿਆ ਚਰੇ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹ ਤਿਆ ਤੇ ਪਬਰ ਪੁਜਾਇਆ ਉ
ਮਰ ਵਿਹਾਣੀ ਮਛੀਆ ਗੰਗਾ ਨਵ ਦਿਆਂ ਜਮ ਕੁੰਡੀ ਘਤ ਫਹੀਆਂ ਆਸਣ ਲੈ
ਤਲੀਆਂ ਮਨ ਦੀਆ ਪੁਸੀਆਂ ਮਾਣੀਆਂ ਅਮਲ ਨੂੰ ਫੜੀਆਂ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨ
ਮਾ ਬਿਨ ਧਿਰ ਗਜੀ ਵਾਇਆ॥੧॥ ਏਹ ਸਲੋਕ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਤੇ ਲੋਕ ਨਾਵਨ
ਉਗਵਣ ਦੀ ਵਲ ਮੁਹਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਬ ਵਣ ਵਲ ਮੁਹਕਰਕੇ ਫੇਰ ਪਾਣੀ
ਦੇਣ ਲਗੇ ਲੋਕਾ ਦੇਖ ਕੇ ਕਹਾ ਹੋ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਤੂੰ ਹੋ ਦੂਹੇ ਕੇ ਮੁਸਲਮ
ਨ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਨਿਊਹਾ ਲੋਕਾ ਕਹਿਆ ਇਧਰ ਪਾਣੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਦੇਵੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਾ ਤਸੀ ਪਾਣੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਦੇਵੇ ਹੋ ਲੋਕਾ ਕਹਾ ਪਿਤਰ ਨੂੰ ਬਾਬੇ ਪਾਛਿਆ ਪਿਤਰ ਤੁਹਾ
ਮੇਵੇ ਬਾਕਤ ਨੀ ਦੂਰ ਹੋਨ ਲੋਕਾ ਕਹਾ ਸਾਂਝੇ ਉਣੀ ਜਾ ਕਰੇ ਹੀ ਜੋ ਜਨ ਹੋਨ ਬਾਬੇ ਕ
ਹਾ ਉਨ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਤਰੇਗਾ ਲੋਕਾ ਕਹਾ ਪਤਰੇਗਾ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬਹੁਤ
ਪਾਣੀ ਸੁਟਣ ਲਗੇ ਫੇਰ ਲੋਕਾ ਕਹਾ ਇਧਰ ਪਾਣੀ ਕਿਸ ਵਲ ਸੁਟਦਾ ਹੈ ਬਾਬੇ ਕਹਾ

ਮੇਰੇ ਘਰ ਇਕ ਖੇਤ ਹੈ ਹਰ ਫਸਲ ਸੁਕਜਾਵੈ ਮੇ ਪਾਣੀ ਉਸ ਖੇਤ ਨੂੰ ਦੇਵਾਹਾਂ ਮੀ
 ਹਥੀ ਬੰਨ੍ਹੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਪੈਦੇ ਹੈਨ ਉਥੇ ਪਾਣੀ ਟਿਕਦਾ ਨਹੀਂ ਲੋਕਾਂ ਕਹਾ ਹੋ ਸਾਈਂ ਲੋਕ ਜੀ ਏ
 ਹੁ ਪਾਣੀ ਕਿਸਤੁਰਾ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਤਰਾਨੂੰ ਇਤਨੀ ਦੂਰ ਪਾਣੀ ਪਹੁੰ
 ਚੇਗਾ ਮੇਰੇ ਖੇਤ ਕੋ ਕਿਉਂ ਨ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਅ ਏਹੁ ਕੋਈ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਹੈ
 ਅਸੀਤਾਂ ਏਵੇਂ ਬੁਰਮ ਦੇ ਫਿਰਦੇਹਾਂ ਚਿਹਰਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਪਏ ਲੋਕ ਨਾਇਕੇ ਲ
 ਗੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕੋਈ ਮਾਲਾ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਗਾਇਤੀ ਜਪੇ ਕੋਈ ਭਰ
 ਪਟ ਸੀ ਧੋਆ ਕਰੇ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਮੇਲਗੇ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਸਿ
 ਦੁ ਨਰਕ ਕਜਾ ਦੇ ਲੋਕ ਕਹਿਅ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਦੇਭੀ ਨਰਕ ਕੋਗਾ ਏਹੈਨ ਬਾ
 ਬੇ ਕਹਾ ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਸੁਗਤੀਆਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਹੈਨ ਉਤਪਰ
 ਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਦੇਹੋ ਓਹ ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਕਹਿ ਚਿਨੇ ਮਹਾ ਜਸਾਨੂੰ
 ਆਪਣਾ ਸਿਖ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਅ ਭਾਈ ਮੇ ਆਪ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਲ
 ਭਵਾ ਫਿਰਦਾਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖ ਕਿਸ ਦਾ ਕਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਅ ਭਵੇਂ ਕੁਛ ਹੋਵੇ ਸਾਡਾ
 ਗੁਰੂ ਤੁਹੀ ਹੈ ਉਨਾ ਹੋਸੇਈ ਕੀਤੀ ਭਾਵੁ ਗੁਰੂ ਸੇਕਾ ਚਿਨੇ ਬਾਬਾ ਉਠ ਕੇ ਪਰਸਾਦ ਪਾ
 ਏ ਲੋਵੇ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਉਠੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣ
 ਕੇ ਉਠ ਕੇ ਉਨਾ ਦੇ ਚੋਕੇ ਮੇਜਾ ਏ ਬੈਠੇ ਉਨਾ ਦੀਆਂ ਕੰਥਾਂ ਕਢੀਆਂ ਦੇਖ ਕਰਕਹਾ ਏ
 ਹੁ ਚੋਕਾ ਸੁਚਾਨਹੀਂ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਚੋਕੇ ਵਿਚ ਤੁਸੀਨਹੀਂ ਆਏ ਸੇ ਉਤਨਾਂ ਚਿਰ ਸੁਚਾ ਸੀ
 ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲ ਨੀ ਚਰੇ ਹੈਨ ਸਲੋਕ ਕਹਾ ਕਬ ਧਰਮ ਦੀ ਕੁਦਾਇਆ ਕਸਾਇਣ ਪ
 ਰ ਨਿੰਦਾ ਘਟ ਚੁਹਤੀ ਮੂਠੀ ਕ੍ਰੋਧ ਚੰਡਾਲ ਕਾਰੀ ਕਢੀ ਕਿਆ ਥੀ ਮੇਜਾ ਚਰੇ ਬੈਠੀ
 ਆਂ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਅ ਚੋਕਾ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਕਿਉਂ ਕਰੇ ਹੋਵੇ ਬਾਬੇ ਸਲੋਕ ਕਹਾ ਸਚ ਸੀ
 ਜਮ ਕਰਨੀ ਕਾਰ ਨਾਵਣ ਨਾ ਉਂਜ ਪੇਹੀ ਨਨਕ ਅਗੇ ਉਤਮ ਸੋਈ ਜਪਾ ਪਾਂ ਪੰਥ
 ਨ ਦੇਈਯਾ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕੇ ਸਭ ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਕਹਿ ਚਿਨੇ ਮਹਾ ਜਸ
 ਸਾਡੀ ਗਤ ਕਰੇ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਪਰ ਸਭੁ ਜੋ ਖੋਪ੍ਰੇ ਨਿਕਰੇ
 ਬਾਬੇ ਦਾ ਲੋਕ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕੇ ਭਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਉਨਾ ਤੋਂ ਮਹਾਰ ਕੀਤੀ ਓਹ ਲੋ
 ਕ ਬਾਬੇ ਦੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪ ਕੇ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਆਕਾਸ਼ੀ ਹੋਏ
 ਬਾਬੇ ਜੀ ਫਿਰ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਾਣਾ ਏ ਇਕੇ ਤੇ ਬਾਬੇ ਦੇ ਆਤਮੇ ਆਈ ਆਪਣੀ ਜਾਤ
 ਅੰਗ ਪੈਦਾ ਕਰੀਏ ਤਿਸ ਦੇ ਹਥ ਨਾਮ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਸਪਰਦ ਕੀਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ
 ਮੈ ਸੀਸਾਰ ਦੀ ਗਤ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਮਨ ਇਤਨੀ ਵਰਤੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਆਇਆ ਹੋਨ ਨ ਕਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆਉ ਗੁਰੂਜੀ ਹਬ ਜੋੜ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਣੀ ਆਪ ਕਹੁ ਕਮ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰਾ ਪੰਥ ਚਲੇ ਗਾ ਅਰ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਜਗਤ ਕੋ ਦੇਵੇ ਕਲੀਕਾਲ ਮੈਂ ਜਗਤ ਕੋ ਲੋਗ ਨਾਮ ਜਪ ਕਰ ਉਪਰੈ ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਭਗਤ ਬੁਝੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮੈਂ ਜਗਤ ਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਦੇਵੇ ਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਕਰ ਕੇ ਬਾਪਾਂ ਤਾ ਸੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋਨ ਨ ਕਜੀ ਜਬ ਮੈਂ ਬਾਵਨ ਅਵਤਾਰ ਲੀਆ ਬਾ ਤੂੰ ਮੈਂ ਬਿਲੋਚਨ ਰਿਖੀ ਕੋ ਗੁਰੂ ਕਰ ਬਾਪਿਆ ਬਾ ਬਿਲੋਚਨ ਪਿਛੇ ਭੁੱਖੀ ਸਰਾਂ ਅਰੁ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕਾ ਗੁਰੂ ਆਹਾ ਤੁਪਾਸਿਆ ਭੀ ਕਰਤਾ ਬਾ ਅਰੁ ਤੇਤੇ ਜਗ ਮੇਂ ਸੀ ਨ ਕਰ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਪਾਸੋਂ ਭਗਤ ਭੀ ਕਰਾਈ ਬੀ ਸੀ ਨ ਕਰ ਜੀ ਕੇ ਮਨ ਮੇਂ ਆਈ ਤਿਸ ਅਪਨੇ ਗੁਰੂ ਕੋ ਬੁਝੀਆ ਬਿਲੋਚਨ ਜੀ ਕੋ ਕਹਾ ਹੋ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਮ ਕਲਜੁਗ ਕੇ ਜੀਵ ਕੋ ਨਾਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਰ ਸੀ ਸਾਰ ਕੇ ਜੀਵ ਕੋ ਉਪਰੈ ਮੇਰੇ ਭਗਤ ਦਿਨੁ ਵੇਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਪੰਥ ਚਲਾਵੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਣੀਆ ਆਗਿਆ ਲੋਕ ਰ ਬਿਲੋਚਨ ਜੀ ਬਿਦਿਆ ਹੋਏ ਕਲਜੁਗ ਮੈਂ ਆਇ ਜਨਮ ਲੀਆ ਪੰਜਾਬ ਪਰਤੀ ਜੀਗਲ ਮਤੇ ਕੀ ਸਰਾਇ ਤੇ ਹਟ ਖੜੀ ਕੀ ਵੇਸ ਫੇਰੂ ਕੇ ਘਰ ਅਵਤਾਰ ਲੀਤਾ ਜੀ ਮਦੇ ਹੀ ਭਗਤ ਲੋਕ ਰ ਜਨਮੇ ਜਬ ਬਾਲ ਕਬੇ ਤਬ ਭੀ ਬੁਧ ਸਰੇ ਸਟ ਸੀ ਚੌਦਾ ਬਰ ਸਕੇ ਹੁਏ ਖਹਿਰਿਆਂ ਕੀ ਖਤੂਰ ਮੈਂ ਬਿਆਹੇ ਬਾਸੀ ਖੜੀ ਕੇ ਘਰ ਅਠਾਰ ਬਰ ਸਕੇ ਭੁਏ ਤਉ ਪੁਰੁ ਭਾਇਆ ਦਾਸੁ ਨਾਮ ਰਖਿਆ ਏਕ ਬੀਬੀ ਅਮਰੋ ਹੋਈ ਏਕ ਬੀਬੀ ਸਭ ਰਾਈ ਭੁਏ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਮਹਿਲ ਕਾਨਾਮ ਵਿਰਾਈ ਬਾ ਜਬ ਦਾਸੁ ਪਾਂਚ ਬਰ ਸਕੇ ਭੁਏ ਤਬ ਬਲੇ ਚਾਕੀ ਲੜਾਈ ਭੁਏ ਉਨ ਮਤੇ ਕੀ ਸਰਾਇ ਘੋਰ ਲਈ ਤਬ ਬਾਬਾ ਅੰਗਦ ਸੀ ਸਾਹੁਰੇ ਹੀ ਖਤੂਰ ਖਹਿਰਿਆਈ ਮੈਂ ਆਇ ਬਸੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਬਦ ਉਥੇ ਗਈ ਦੇ ਪੈਸਨ ਇਕ ਸਿਖ ਜਾਤ ਕਾ ਭੁਲਾ ਸੋ ਖਤੂਰ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪ ਦਾਸੀ ਹੋਰ ਸਭ ਖਤੂਰ ਦੇਵੀ ਜੀ ਪੂਜ ਦੇਸਨ ਭੁਲਾ ਸਿਖ ਤੇ ਹਟਾਏ ਮਹਲੇ ਗਹਿਰਾ ਸੀ ਇਕ ਦਿਨ ਜਪ ਜੀ ਪੜ ਦੇਨੂੰ ਪਾਛਿਆ ਲਹਿਣੇ ਜੀ ਏਹ ਸਬਦ ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ ਉਸ ਕਹਿਆ ਏਹ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਹੈ ਤਾਲਹਿਣੇ ਦੇ ਮਨ ਮੈਂ ਬਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਏਹ ਸਬਦ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਰੀਏ ਦੁਰਗਾ ਪੂਜਣ ਲੋਕ ਦੇ ਨਾਲ ਲਹਿਣਾਂ ਜੀ ਚਲੇ ਸੀਗ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰੇ ਉਤਰ ਪਿਆ ਸਿਰੀਆਂ ਲੋਕ ਗਿਰਾਂ ਉਦੇ ਲੋਕ ਪਾਸੇ ਪਾਛਿਆ ਏਹੁ ਗਿਰਾਂ ਉਕਿਸ ਦਾ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਕਹਾ ਨਾਨਕ ਬੇਦੀ ਕਾ ਹੈ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਕਹਾ ਲਹਿਣਿਆਂ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬਦ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸੇ ਦਾ ਗਿਰਾਂ ਉਹਈ ਗੁਰੂਜੀ ਨੂੰ ਭੀ

ਅਗਮਹੋਇਆਜੇਸੇਵਕਮੇਰਾ ਰਾਜਕਾਧਨੀਆਇਆਹੈ ਜਿਸਮੇਰਾਪਿਥਰ
 ਲਾਵਣਾਹੈ ਤਬਾਬਾਨਕਜੀਬਾਹਰਸਤੇਵਿਚਆਇਖੜੇਹੋਏ ਪਰਲੋਕਤੇ
 ਨਿਆਰੇਹੋਖੜੇਤੇ ਲਹਿਣੇਕੋਮਿਲੇ ਤਾਲਹਿਣੇਨੇਪੁਛਿਆ ਹੋਪਰਮੇਸਰਕੇਪਿ
 ਅਰੇ ਕਿਵੇਨਾਨਕਵੇਦੀਕਾ ਦਰਸਨਮੈਨੂਕਰਾਉ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾਚਲਭਾਈਅ
 ਗੋਰੇਲੈ ਬਾਬਾਜੀਪਿਛੇਹੋਏ ਧਰਮਸਾਲਦੇਅਗੇਆਇਖੜੇਤੇ ਬਾਬੇਕਹਾਇ
 ਸਮੇਰੇਨਾਲਘੋੜੀਬੰਨਦੇਉਸਦਰਵਾਜੇਆਇਖਲੇ ਗੁਰੂਜੀਦੂਜੇਪਾਸਿਓ
 ਅੰਦਰਗਏਇਕਚੰਤੜਾਸੀਉਬੋਜਾਇਬੈਠੇ ਲਹਿਣਾਜੀਅੰਦਰਗਏਤਾਂਬਾ
 ਬਾਨਕਜੀਸਿੰਘਾਸਨਪਰਬੈਠੇਹੈ ਲਹਿਣੇਠਿਠ ਜਿਸਨੇਮੈਨੂਰਾਹਵਿਚਦ
 ਰਸਨਦੇਕੇਇਥੇਆਂਦਾਹੈ ਏਹੁਚਿਹੀਹੈ ਦੇਖਕੇਹੈਰਾਨਹੋਇਆ ਕਹਿਓਸਜੇ
 ਮੈਨੂਖਬਰਹੁੰਦੀਏਹੀਬਾਬਾਨਕਜੀਹੈ ਤਮੈਂਇਨਾਦੇਪਿਛੇਘੋੜੀਤੇਓਤਰਕੇ
 ਇਨਾਨੂਚੜਾਕੇ ਲਿਆਂਦਾ ਮੇਬਰੂਐਗਣਹਾਰਾ ਇਨਾਨੂਸਿਵਾਣਨਹੀਸ
 ਕਿਆ ਜੇਜਾਣਦਾਤਾਇਨਾਦੀਪੈਗੀਪਦਿ ਏਹੁਸੋਰਦ੍ਰਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਜਾ
 ਏਮਥਾਏਕਿਆ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਪੁਰਖਾਸੁਖਹੈ ਲਹਿਣੇਕਹਾ ਆਪਦੇਦਰਸਨ
 ਕੀਤੇਸਭਸੁਖਹੋਏ ਲਹਿਣਾਭੈਕਰਕੇਕੁਛਬੋਲਨਾਸਕੇ ਹੋਬਪ੍ਰਗਭੂਤੇਰੂਸੁਟੇ
 ਤੇਕਹਿਓਸਐਤਕੀਮੈਨੂਘਰਭੇਜਨਗੇਤਮੈਂਭੈਕਰਕੇਇਨਾਪਾਸਆਵਾਗਾ
 ਗੁਰੂਜੀਪੁਛਿਆਪੁਰਖਾਤੇਰਾਨਮਕੀਹੈ ਤਉਸਕਹਾ ਮੇਰਾਨਮਲਹਿਣਾਬ
 ਬੇਕਹਾਭਾਈਤ੍ਰਿਸਾਬੋਲਹਿਣਾ ਅਸਾਂਤੇਰਾਦੇਣਾ ਹੁਣਤੇਰਾਨਉ ਅੰਗਰਖੇਤੇ
 ਅੰਗਤੇਪੈਦੇਹੋਇਆਹੈ ਮੈਬੋਕਦੀਜਵਾਨਹੋਵੇਗਾ ਤਾਲਹਿਣੇਨੂੰਬਾਬੇਕਹਾ
 ਹੁਣਤੂੰਜਾਹੁਕਲਫੇਰਆਂਵੀਲਹਿਣੇਨੇਕਹਾ ਏਹੁਬਰੂਮਹਾਂਪੁਰਖਹੈਮੇਰੇਜੀ
 ਅਕੀਜਾਣਲੀਤੀਹੈਸ ਤਾਲਹਿਣਾ ਮਥਾਏਕਕੇ ਆਪਣੇਸੰਗਵਿਚਆਇਮਿ
 ਲਿਆ ਕਹਣਲਗਾਭਾਈਸਭਨਾਨੂੰਮੇਰੀਰਾਮਰਾਮਹੈ ਲੋਕਕਹਿਆ ਤੂੰਇ
 ਬੇਰਹੇਗਾ ਤਾਸੰਗਦਾਵਾਲੀਕੋਣਹੈ ਭਾਈਜੀਸਵਾਸਤੇਮੈਭੁੰਣਪਰਸਣਜਾ
 ਦਾਸਾਂ ਸੇਮੇਰੀਨਿਸਾਇਬੇਹੀਭੁਈਹੈ ਲੋਕਕਹਿਆ ਸਾਡਾਕੀਹਾਲਲਹਿਣੇ
 ਕਹਾਤੁਸੀਭੁੰਣਪਰਸੇ ਜਦਆਵੇਗੇਤਾਤੁਹਾਡੀਭੁਲਾਵਾਹਗੁਰੂਕਰੇਗਾ ਸੀ
 ਗਾਵੇਦਾਹੋਇਆ ਲਹਣਾ ਆਪਣੇਘਰਆਇਆ ਏਹਕਿਸੇਨੂਨਕਹਿਓਸ
 ਜੁਮੈਗੁਰੂਜੀਪਾਸਗਿਆਸਾਂ ਘਰਾਇਆਂਕਹਿਆ ਦੇਵੀਦੇਰੂਸਨਤੇ ਕਿਉਮ
 ਤੂੰਲਹਿਣੇਕਹਾ ਸੰਗਨੂੰਵਿਦਾਕਰਆਇਆਹਾਂ ਹੁਣਨਹੀਜਾਣਾ ਲੋਕਚਪਰ

ਹੋਲਹਿਟੇਕਾਮਨਗੁਰੂਕੇਦਰਸਨਬਿਨਰਹੇਨਹੀਅੰਗਦਨੂੰਤਰ੍ਹਾਫੇਰਤਬੀਭੀਤ
 ਭਟੇਵੇਨੂੰਕਹਿਓਸ ਇਕਮਣਰਸਤਭੇਲੁਣਲੈਆਉ ਉਸਆਂਦੀਲਹਟੇਪੰਡੂਨੀ
 ਸਿਰਤੇਚਾਇਕੇਲੈਟਰਿਆ ਭੁਟੇਵੇਕਹਾ ਕਿਸੇਪਾਸੋਚੁਕਾਇਕੇਲੈਜਾਵੇਯਾਮੇ
 ਲੈਚਲਦਾਹਾਂ ਲਹਿਟੇਕਹਾ ਤੈਨੂੰਜਰਹੁਬਲਗੇਤਾਂਹੋਰਸਨੂੰਦੇਵੈਯਾਂ ਨਹੀਦੇਵੈ
 ਉਸਕਹਾਮੇਆਪਰਖਾਂ ਲਹਿਟੇਅਕੱਲੇਹੀਪੰਡੂਚੁਕਕੇਕਰਤਾਰਪੁਰਲੈਪਹੁ
 ਚਾਮਾਤਜੀਕੀਪੇਰੀਜਾਇਪਾਇਆ ਅਗੋਮਾਤਚੋਟੀਕਹਾ ਤੂੰਕੋਟਹੈਲਹਿਟੇ
 ਕਹਾ ਜੀਮੇਸਿਖਹੋਣਾਹੈ ਮੇਰੇਤੇਭੁਟਲਵੀਏਮੇਨੂੰਦਸੋਗੁਰੂਜੀਕਿਥੇਹੈ ਤਾਮਤੁ
 ਨੇਭੁਟਅੰਦਰਰਖਾਈਤੇਕਹਾ ਓਧਾਨਾਦਖੇਤਹੈਉਥੇਬੈਠੇਨਦੀਫਕਦਾਉ
 ਦੇਹੈਨ ਅੰਗਦਜੀਉਥੇਗੁਰੂਜੀਕੀਪੇਰੀਜਾਇਪਾਇਆ ਬਾਬੇਜੀਅੰਗਦਦਾ
 ਸਿਰਹੱਥਾਤੇਲੀਤਾ ਜੋਤਨਲਜੋਤਮਿਲਗਈ ਲਹਿਟੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਮੇਭੀਮਿ
 ਦਾਈਕਰਾਂ ਬਾਬੇਰੀਬੀਫੜਾਈ ਤਾਂਅੰਗਦਜੀਧਾਂਈਸਮੇਤੁ ਘਾਸਕਫਸੁਟੇ
 ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਬਚਾਤੂੰਏਹੁਨਹੀਕਰਜਾਣਦਾ ਪਰਪੁਲਾਚੁਕਕੇਪਰਲੈਚਲ
 ਪਾਣੀਵਹਿਦਾ ਪੁਲਾਚੁਕਾਇਦਿਤਾ ਲਹਿਟੇਦੇਗਲਖਰਾਮਹੀਨਜਾਮਾਸੀ
 ਚਿਕੜਨਲਭੁਗਰੀਆ ਬਾਬਾਜੀਦੇਨਲਹੀਲਹਿਟੇਪੁਲਾਪਰਅਣਸੁਦਿ
 ਆ ਮਾਤਾਜੀਦੇਖਕੇਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜਆਪਦਾਕੈਸਾਸੁਭਾਵੁਹੈ ਇਸਭਲੇਅਦ
 ਮੀਦੇਕਪੜੇਚਿਕੜਨਲਭੁਗਏਹੈਨ ਕਿਸੇਹੋਰਨੂੰਚੁਕਾਇਦੇਦੇ ਫੇਰਕਿਉਂ
 ਵੇਗਾ ਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਸਟਭੇਲੀਏਏਹੁ ਚਿਕੜਨਹੀਕੇਸਰਹੈ ਪੰਡੂਨਹੀਦੀਨਦੁਨੀਦਾ ਛ
 ਰ੍ਹਹੈਏਹਮੇਰੇਅੰਗਤੇਪੈਦਾਹੋਇਆਹੈਅੰਗਦਜੀਸੁਣਕੇਬਾਬੇਰੀਚਰਨੀਮਥਟੇਕਿਅ
 ਬਾਬੇਅੰਗਦਜੀਨੂੰਆਪਣੇਗਲਨਲਲਾਇਆ ਅਰਭੁਰਪੁਰਕਰਦਿਤਾ ਅਗਮਨਿਗ
 ਮਦੀਸੋਝੀਹੋਈਅੰਗਦਜੀਲਗੇਟਹਿਲਕਰਨਬਾਬੇਰੀਓਹਸਿਗਦੇਵੀਪਰਸਕੇਅ
 ਇਆ ਬਾਬੇਜੀਦੀਚਰਨੀਆਇਪਏਬਾਬੇਸਭਕੇਸੰਤੋਖਿਆ ਘਰਾਨੁਗਏਅੰਗਦਬ
 ਬੇਪਾਸਗਹਿਆ ਟਹਿਲਕਰੇਚਰਨਧੋਵੇਪਖਾਕਰੈਇਕਦਿਨਪਿਛਲੀਰਾਤਜੂਹੇਬਸਤ੍ਰਪੈਏ
 ਹੋਏਬਾਬੇਜੀਦੇਮੰਦਰਦੀਟਹਿਲਕਰਕੇਚਲੀਅੰਗਦਜੀਇਸਨਨਵਾਸਤੇਜਲ
 ਲੈਕੇ^{ਇਸਤ੍ਰ}ਆਏਸੇਪਾਛਿਆਕੌਨਹੈਉਸਨੇਕਹਾ ਮੈਂਦੁਰਗਾਭਵਾਨੀਹਾਂ ਇਸਮੰਦਰਦੀ
 ਟਹਿਲਕਰਨੇਤੇਏਹੁਸਕਤੀਇਨਸਿਤਨੇਮੈਨੂੰਦਿਤੀਹੈਲਹਿਟੇਮਥਾਟੇਕਿਅ
 ਇਕਦਿਨਬਾਬੇਜੀਦਾਚਰਨਹਲਦਾਦੇਖਕੇਲਹਿਟੇਪਾਛਿਆ ਏਹੁਕਿਅਹੈਬ
 ਬੇਜੀਕਹਾ ਗੁਪਤਸੰਗਤਾ ਦਰਸਨਕਰਕੇਜਾਂਦੀਆਂਹੈਨਲਹਿਟੇਮਥਾਟੇਕਿਅ

ਏਕਦਿਨ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਝੁੰਗੀਟਾ ਆਈਆਂ ਦੇਖਕੇ ਅਰਦਾ
 ਸੁਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਹੁਖਿਆਲ ਕੋ ਸਾਹੋਂ ਆਪਕਿਧਰੇ ਗਏ ਸੇ ਬਾਬੇ ਕਹ
 ਬਚਾ ਇਕ ਅਯਾਲੀ ਝੁੰਗੀਟੇ ਬਕਰੀਆਂ ਚਰਾਵਦਾ ਹੈ ਖੀਤ ਨਲ ਆਰਤੀ ਸੋਹਿਲ
 ਪੜਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਸੁਣ ਬਚਾ ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਸੋਹਿਲ ਪੜਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਜਾਇਦਾ ਸਰ
 ਹਾਂ ਤੁਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਅਯਾਲੀ ਨੂੰ ਸਦੇ ਕੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸੋਹਿਲ ਰਾਤ ਕੇ ਸੋਦੀ
 ਵਾਗੀ ਬਿਸਤਰੇ ਪੁਰ ਬੈਠਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਰਹੈਗਾ ਸਾਹੀ ਸੰਗਤ
 ਕੋ ਦੁਕਮ ਕਹਿਆ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਬਾਬੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਿਨ ਬਰਸ ਅੰਗਦ
 ਜੀ ਬਾਬੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਚੌਥੇ ਬਰਸ ਬਾਬੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇਕੇ ਮਤੇ ਕੀ ਸਰਾਇ
 ਗਏ ਉਥੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਸੁਣਿਆਂ ਸੀ ਲਹਿਣਾ ਦੇ ਵੀ ਪਰਸਣ ਭੀ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਨਨਕ
 ਬੇ ਦੀ ਪਾਸ ਗਿਆ ਹੈ ਹਰੀ ਕੋ ਗਿਆ ਏ ਦੇ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਪਰਆਇ
 ਆ ਸੁਣਕੇ ਮਿਲਣ ਆਏ ਸਭ ਟਾਂ ਨੂੰ ਉਠਕੇ ਲਹਿਣਾ ਜੀ ਮਿਲੇ ਇਕ ਤਖਤ ਮਲ
 ਚੌਧਰੀ ਬਾਬੇ ਦਾ ਮੇਲੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਾਇਆ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਗਲ ਮਿ
 ਲੀਏ ਚੌਧਰੀ ਕਹਾ ਲਹਿਣਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਪਾਸੇ ਆਏ ਹੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਰੀ
 ਪੈਟਾ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਭੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਹੋ ਲਹਿਣੇ ਜੀ ਚੌਧਰੀ ਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਬਾਬੇ ਕ
 ਹਾ ਚਲ ਚੌਧਰੀ ਤੂੰ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇਗਾ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਭੀ ਬੜਾ ਹੁੰਦੇਗਾ ਸਭ ਤੋਂ
 ਨੂੰ ਤੇ ਭੀ ਕਿਸੇ ਗਲ ਦੀ ਨਾਹੇਗੀ ਲੋਕਾਂ ਸੁਣਕੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਾ ਕੁਛ ਸਾਡੇ ਤੇ ਕਿਰ
 ਪਾ ਕਰੋ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੁਹੀ ਮੈਂ ਸਬਦ ਕਹਾ ਜਿਨ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ਭਾਉ ਤਿਨ ਸਵਾਰ ਸੀ
 ਸੁਖੀ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਦੁਖਾਵੇਂ ਸਾਰ ਸੀ ਸਹਿਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਹਿ ਸਰ ਪਰਤ ਰਸੀ ਤਿਨ ਮਿਲੇ
 ਆ ਆਇ ਜਿਨ ਕੋ ਲੀਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਨਉ ਦੇਵੈ ਵੀਖਿਆ ਚਾਣਹਿ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਭਵਹਿ ਨ ਭੀਖਿਆ ਜਾਕਉ ਮਾਹਿਲ ਹਦੁਰ ਦੂਜੇ ਨਿਵੈ ਕਿਸ ਦਰ
 ਦਰ ਵਾਣੀ ਨਾਹਿ ਮੂਲੇ ਪੁਛਤਿਸੁ ਛੁਟੈ ਤਾ ਕੋ ਬੋਲ ਸਾਹਿਬ ਨ ਦਰ ਜਿਸ ਘਲੇ ਅ
 ਟੇ ਆਪ ਜਿਸ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਮਤੈ ਕੋਇ ਦਾਹਿ ਉਸ ਰੇ ਸਾਜਿ ਜਾਏ ਸਭ ਸੋਇ ਨਉ ਨਨ
 ਕ ਬਖਸੀਸ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਹੋਇ॥੧॥ ਅਤੇ ਜਦੋ ਬਾਬੇ ਦੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰਜ
 ਵਟਦਾ ਤੁਲਹਿਣੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸੀ ਬਚਾ ਮੇਰੇ ਨਜੀਕ ਆਇ ਰਹੇ ਚੁਟ ਬਰਸਾ ਮੇ
 ਖਤੂਰ ਆਇ ਬਸੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਬੇ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਬਾਬੇ ਬਡੀ ਕਿਰਪਾ
 ਕਰਕੇ ਅੰਗਦਾ ਵਿਚ ਬੈਠ ਗੀ ਵੀ ਕਮਾਈ ਦੀ ਜੋਤ ਅੰਗਦ ਕੇ ਬਖਸੀ ਭਰਪੁਰ
 ਤਾ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਭਾਣੇ ਦਾ ਖਸਮ ਹੈ ਤੇਰੀ ਆਂਤੁ ਹੀ ਜ

ਏਜੀ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਸੰਗਤ ਕੇ ਅੰਗਦਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਨੇ ਏਹ
 ਭਾਣੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜੋ ਰਾਹੇ ਸੋ ਕਰੇ ਏਹ ਇਕ ਦਿਨ ਗਵੀਨ ਦੀ ਕਨਰੇ ਬੈਂਡੇ ਸੇ ਅੰਗਦੀ
 ਪਾਸਥੇ ਰੂਪ ਪਹਿਰਾਤ ਰਹੀ ਅਸਨ ਨਕੀਤ ਬਸਤ ਪਹਿਨਕੇ ਲਗੇ ਕਰਤਾਰ ਦਾ
 ਸਿਮਰਨ ਭਜਨ ਕਰਨੇ ਸਿਫਤ ਕਰਦੇ ਕਹਾ ਫਾਹੁ ਸਰੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਤੇਗੀ ਸਿਫਤ ਕੋਈ
 ਨਹੀ ਕਰਸਕਦਾ ਕਿਸੇ ਪਾਸੇ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਮੇਰੇ ਰਾਜਤਹਾਂ ਤੇਗੀ ਸਿਫਤ ਨਹੀ ਕਹਿਸਕ
 ਦਾ ਜੇਹ ਵੇਤੇਰਾ ਨਾਮ ਲੈ ਦੇਹੈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਲੋਚ ਦੇਹੈ ਨ ਮੇਰੇ ਨ ਦੀ ਭੀ ਸਲਾਹ ਨਹੀ
 ਕਰਸਕਦਾ ਜਿਨ ਨੇ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇ ਕਰ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਹੈ ਸਭਾ ਮਾਸਰੇ ਛਤ੍ਰੇ
 ਇਕ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਹੀ ਆਸਰਾ ਹੈ ਧਿਆਨ ਭੀ ਤੇਰਾ ਹੀ ਹੈ ਓਹ ਮੁਕਤ ਹੋਏ ਸਵੇਰੇ ਉਠ
 ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਜਿਨ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਹੈ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜਪ ਜਪਨਹਾਂ ਓਹ ਬਹੁ ਪਨੀ
 ਹੈ ਨ ਪੁਰੇ ਸਾਹੁ ਹੈ ਹੇ ਸਾਹਿਬ ਉਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਕੇ ਰਖਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਹੈ ਨ ਪ੍ਰਦੀਆਂ
 ਤੇ ਅਪਕਰਮ ਕਰਾਵ ਦੇਹੈ ਨ ਭਲੇ ਮਾਰਗ ਤੇ ਮਨ ਨੂੰ ਫੇਰ ਦੇ ਦੇਹੈ ਨ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਸ
 ਪ੍ਰਦੀ ਦੇ ਸੁਖਾ ਕਾਨਾ ਸਹੋਇ ਜਾਵਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਰ ਮੇਏ ਹੁੰਦੇ ਜਿਨ ਦਾ ਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸ
 ਹੁਨ ਲਕ ਮਕੋਈ ਨਹੀ ਉਨ ਅਗੇ ਠਹਿਰ ਕੇਈ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਓਹ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ
 ਨਹੀ ਲੈਣ ਦੇ ਦੇ ਹੋਰ ਜੋਧੇ ਇਕ ਦਿਨ ਲੜਾਈ ਕਰਕੇ ਹਟ ਜਾਵੇ ਹੈ ਨ ਏਹੁ ਜੋਧੇ ਨਿਤ
 ਲੜਾਈ ਕਰ ਦੇਹੈ ਨ ਕੋਈ ਸੁਰਾ ਪੁਰਾ ਹੋਵੈ ਜੋ ਇਨ ਨਾਲ ਨਿਤ ਲੜਾਈ ਕਰਦਾਰ
 ਹੋਵਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾਮ ਜਪਦਾਰ ਹੋਵਾ ਹੈ ਜੋਈ ਬਹੁ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰਾਦਿਨ
 ਕੋ ਮੇਂ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਜੈਸਾ ਮਨ ਸੀ ਸਿਮਰਣ ਮੇਂ ਲਗਾ ਹੋਇਆ ਦਿਨ ਮੇਂ ਨਾਲ
 ਗਾ ਦੂਜੇ ਪਹਿਰਾਦਿਨ ਕੇ ਬਹੁ ਤੇਰਾ ਹਾਨੂੰ ਮਨ ਦੋੜਿਆ ਮਾਇਆ ਪਿਛਲਾ
 ਰੁਜਗਾ ਰਾਵਲ ਲਾਲਚਾਵਲ ਜਾਇ ਪਾਇਆ ਕਿਸਨ ਦੇ ਰੰਗ ਨਾਲ ਲਗਾਗੇ
 ਤੇ ਖਾਵਨ ਤੀਜੇ ਪਹਿਰਾ ਬੁਖਾਰਿ ਖਾਨੇ ਬਹੁਤ ਆਜਜ ਕੀਤਾ ਫੇਰ ਅੰਨ ਖਾਇ
 ਕੇ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ ਫੇਰ ਉਘਾ ਆਈ ਅਖੀ ਮੀਟ ਕੇ ਸੁਤਾ ਨੀਦ ਤੇ ਜਾਗਿਆ ਤੋਉ
 ਨਹੀ ਲਾਲਚੀ ਲਗਾ ਪਿਆ ਗਲਾਂ ਨਾਲ ਸੈਵਰਿਆਂ ਦੀ ਪਿਰ ਬਧੀ ਕਹਣ ਲ
 ਗਾ ਹੁਣ ਰੁਰਭੁ ਮੈਂ ਨੁ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀ ਹੋ ਕਰਾਵਿਦ ਪਿਰ ਬਧੀ ਬੈਠਾ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ
 ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨ ਕੀਤਾ ਹੋਰ ਸਭ ਵੇਲੇ ਰੁਖਤ ਹੈ ਨ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਯਾਦ
 ਕਰਨ ਦੇ ਪਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਭਾਉ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਸਿਫਤ ਕਰੇ ਉਸ ਦੇ
 ਅਰੇ ਪਹਿਰਾ ਹੀ ਬਾਇ ਪੈਂਦੇ ਹੈ ਨ ਅਠ੍ਹਾਰ ਤੀਰਥ ਕੇ ਅਸਨ ਨ ਕਾਫਲੇ
 ਥੇਲ ਗਾਵਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਚਨ ਅੰਗਦਜੀ ਸੁਣਕੇ ਮਥਾ ਦੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਹੋਸਰੇ

ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਭਜੀਵਾਂਕੋ ਇਕਪਹਿਰਕਾਭਾਉ ਭੀ ਬਹੁਤਹੈ ਜਿਨ ਅਠੇਪਹਿਰ
 ਭਗਵੰਤਨੂੰ ਯਾਦਕੀਤਾਹੈ ਉਨਾਥੀ ਬਲਿਹਾਰਜਾਵਾਮੈ ਬਾਬੇਜੀਕਾ ਬਚਾਮੈ
 ਤੇਰੇਸਿਰਹਬਗਖਿਆਹੈ ਤੂੰਭੀਉਸਤੁਕਹੁ ਤਾਅੰਗਦਜੀਕਾਹਾ ਹੇਸਚੇਪਾ
 ਤਸਾਹੁ ਤੁਹੀਪੁਰਗੁਰੂਹੈ ਗੁਰੂਪੁਰਭੀਤੁਸਾਹੀਪਾਇਆਹੈ ਅਤੇਜਿਨਨੂੰਤੁ
 ਸੀਪੁਰੇਗੁਰੂਮਿਲੇਹੈ ਓਹਭੀਪੁਰੇਸਾਹੁਹੈਨ ਉਨਨੂੰਅਰਪਾਹਿਰਹੋਰਕੋਈਰੋ
 ਗਨਹੀਲਗਦਾ ਓਹਮਾਇਆਵੇਚਗਹਿਦੇਹੈਨ ਪਰਕੋਲਦੀਨਿਆਈਅਲੇ
 ਪਗਹਿਦੇਹੈਨ ਅਠੇਪਹਿਰ ਬੇਪਰਵਾਹੁਰਹਦੇਹੈਨ ਵਾਹੁਗੁਰੂਦੇਰੋਗਮੈਰਤੇਰ
 ਹਦੇਹੈਨ ਉਨਾਦੇਰੁਪਦੇ ਦਰਸਨਦਾ ਅੰਤਕੋਈਨਹੀ ਜਿਨਾਪਰ ਪਰਮੇਸਰ
 ਕਰਮਹੋਵੇਗਾ ਤਿਨਨੂੰਪੁਰਪੁਰਖਮਿਲੇਗਾ ਵੇਹਬਚਨਅੰਗਦਜੀਦੇਸੁਣਕੇ
 ਬਾਬੇਜੀਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਭਵੇ ਸਿਰਤੇਹਬਗਖਿਆ ਅੰਗਦੀਬੇਨਤੀਕੀਤੀਸਚੇ
 ਪਾਤਸਾਹੁ ਪਿਛਲੇਪਹਿਰਜਾਗੇਦਾਫਲਹੋਰਭੀਕਹੀਏ ਬਾਬੇਕਹਿਆ ਬਚਾ
 ਏਹੁਜੀਉਕਿਸੇਦਾ ਜਗਾਇਆਨਹੀਜਾਗਦਾ ਹਠਕਰਕੇਭੀਨਹੀਜਾਗਸਕ
 ਦਾ ਜਦਪਰਮੇਸਰਇਸਜੀਵਤੇਮਿਹਰਕਰਦਾਹੈਉਸਦੇਅੰਦਰਆਪਣਾ
 ਕਰਮਪਾਵਦਾਹੈਤਿਸਨੂੰਸੁਰਤਹੋਦੀਹੈ ਤਾਏਹੁਜੀਵਜਾਗਦਾਹੈ ਬਾਣੀਨਾਲ
 ਪ੍ਰੇਮਲਗਦਾਹੈ ਤਾਏਹੁਜੀਵਪਿਛਲੀਰਾਤਜਾਗਦਾਹੈ ਜਲਨਾਲਸਨਾਨਕ
 ਰਕੇਪ੍ਰੇਮਨਾਲਬਾਣੀਪੜਦਾਹੈ ਭੁਗਵੰਤਦਾਨਾਮਯਾਦਕਰਦਾਹੈ ਉਸਵੇਲੇ
 ਨਾਮਜਪੇਕਾਫਲਏਹੁਹੈ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕੀਦਰਗਾਹਮੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੰਡੀਦਾਹੈ
 ਸਾਹਿਬਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਦਾਹੈਉਥੇਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਪਸਾਉਹੋਇਆ
 ਜਿਉਸੋਨ ਸਰਾਫਕੀਨਜਰਚੜ੍ਹੇਤੇਕੋਸੀਟੀਲਗਕੇ ਤਾਉਖਣੇਤੇਰਹਿਚੁਕ
 ਦਾਹੈਖਜਨੇਕੀਲਾਇਕਹੁੰਦਾਹੈ ਇਸੇਤਰਾਜੇਪ੍ਰਣੀਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਅਸਨਾ
 ਨਕਰਕੇਵਾਹਗੁਰੂਕਾਨਾਮਜਪਦਾਹੈ ਸੋਪਰਮੇਸਰਦੀਦਰਗਾਹਮੈਵਾਸਪਾ
 ਵਦਾਹੈ ਅੰਗਦਜੀਅਰਦਾਸਕੀਤੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁ ਬਾਕੀਸਤਪਹਿਰ
 ਕਾਫਲਕਿਆਹੁੰਦਾਹੈ ਬਾਬੇਕਾ ਬਚਾ ਸਤਾਪਹਿਰਮੈਸਤਹੀਕਮਾਵੇ
 ਇਕਨਿਮਖਫਿਲਨਾਕਰੈ ਇਕਪਹਿਰਪਿਛਲੀਰਾਤਵਾਹਗੁਰੂਦਾਨਾਮਸਿਮਰੈ
 ਅਤੇਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਪੜ੍ਹਿਆਦੇਪਾਸਜਾਇਬੈਠੇਉਥੇਪਾਪਪੁੰਨਦਾਵੀਚਰਕਰੀਦਾ
 ਹੈਪੁੰਨਭੁਲਾਹੈ ਕੂੜਬੋਲੇਤੇਰਾਸਘਟਦੀਹੈ ਪਰਮੇਸਰਦੀਦਰਗਾਹਮੈਸੁਠਿਅ
 ਦੀਠੰਡਨਹੀਹੈ ਬੈਠੇਓਹਹੈਨਜਿਨਦੇਮਨਕਪਟਹੈਸੁਠਬੋਲਦੇਕੂੜਕਪਟਕ

ਮਾਵਦੇਬੋਨਵਰਗਾਹਤੇਸੁਟਘਤੀਦੇਹੈਨਾਜਿਨਾਸਚਕਮਾਇਆਹੈਤਿਨਾਨ੍ਹ
 ਦਰਗਾਹਵਿਚਸਾਬਾਸਮਿਲਦੀਹੈਓਸਦਾਹੀਅਰਲਹੈਨਉਸਕੇਨਾਮ
 ਤੇਬਿਨਜੋਬੋਲਣਹੈਸੋਬਾਦਹੈਦੁਖਸੁਖਸਾਹਿਬਦੇਵਸਹੈਜਿਉਸਾਹਿਬ
 ਨੁਭਵਦਾਹੈਤਿਉਰਖਦਾਹੈਇਹਮਾਨੁਖਕੋਚਾਹੀਏਜੋਬੋਲੇਪਰਮੇਸਰਕਾ
 ਨਾਮਹੀਬੋਲੇਜਿਸਤੇਇਸਕਾਸਾਸਸਫਲਹੋਵੇਅੰਗਦਜੀਨੇਅਰਦਾ
 ਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਪਰਮੇਸਰਜੀਕਿਥੇਦੁਸਦਾਹੈਬਾਬੇਕਹਾਸੁਣ
 ਬਚਾਅਠਖੰਡਪ੍ਰਿਥਵੀਹੈਨਵਖੰਡਏਹਸਰੀਰਹੈਸਾਹੀਪ੍ਰਿਥਵੀਦਾਪ
 ਸਾਰਾਅਠਖੰਡਦਾਇਸਸਰੀਰਵਿਚਹੈਜੋਸਰੀਰਇਸੀਤੇਪਵਿਤਰਹੈਦਾਹੈਜੋ
 ਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਹੈਇਸਵਿਚਪਰਮੇਸਰਦੇਗੁਗਤਾਇਸਦੇਹਵਿਚਬੋਜਦੇਖੋ
 ਜਦੇਭਗਵੰਤਨੁਪਾਵਦੇਹੈਨਾਜਿਨਾਈਸਰਨੁਖੋਜਿਆਹੈਜੋਈਕਰਮਵੰਤ
 ਕਹੀਦੇਹੈਨਉਸੀਕੋਗੁਰੂਮਿਲਿਆਹੈਤਾਪਰਮੇਸਰਕਾਪਰਤਖਦਰਸਨ
 ਹੋਦਾਹੈਅੰਗਦਜੀਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੋਸਚੇਪਾਤਸਾਹਗੁਰੂਭੀਤੁਸੀ
 ਗੋਬਿੰਦਭੀਤੁਸੀਹੀਹੋਤਾਬਾਬੇਕਹਾਬਚਾਤੇਰੇਪਰਮੇਸਰਕਾਮਹੈਤੇਰੇ
 ਪਿਛੇਭੀਜਗਤਨਾਮਅਰਾਧੇਗਾਜਿਨਾਦੇਹਿਰਦੇਨਾਮਬਾਸਿਆਹੈਸੋਓ
 ਹਪਰਉਪਕਾਰੀਹੋਵੇਹੈਨਪਰਮੇਸਰਭੀਉਨਾਦੇਅਧੀਨਹੋਦਾਹੈਪਰਬਚਾ
 ਤੁਸਾਭੀਗੁਰਪਰਮੇਸਰਦਾਸਚਸਬਦਨਾਮਦਾਨਸੀਲਸੰਜਮਪਰਉਪ
 ਕਾਰਸੰਸਾਰਨੁਦਿੜਾਵਣਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਮਹਾਰਾਜਬਾਬੇਨਨਕਜੀਦੀ
 ਚਰਨੀਲਾਗਾਬਾਬੇਜੀਅੰਗਦਪਰਬਹੁਤਖੁਸੀਕੀਤੀਇਕਾਦਿਨ
 ਗੁਰੂਬਾਬਾਦਰਿਆਚਾਵੀਪਰਨਵਦੇਸਨਸਿਆਲਦੇਦਿਨਮੀਹਸ੍ਰਖਰੂਬ
 ਹੁਤਸੀਅੰਗਦਜੀਨਾਇਕੇਬਾਹਰਬੈਠੇਸਨਬਾਬਾਜੀਦਰਿਆਮੈਖੜੋਸਨ
 ਅੰਗਦਜੀਠੰਨੁਕਰਕੇਬੇਸਰਤਹੋਇਗਏਜਾਬਾਬਾਸੇਵਾਪੁਜਾਕਰਦਰਿਆ
 ਤੇਬਾਹਰਆਏਕਰਤਾਰਅਗੋਰੂੜੋਤਬੰਦਨਕੀਤੀਬਸਤਰਪਾਹਿਨਕੇਅੰਗਦ
 ਕੋਦੇਖਾਬਿਸੁਰਤਲੀਮਾਪਿਆਹੈਚਰਨਨਾਲਹਲਾਇਆਅੰਗਦਨੁਸੁਰਤਅ
 ਈਬਾਬੇਪੁਛਾਬਚਾਕਿਆਹੈਅੰਗਦਜੀਕਹਾਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੀਜਾਣੀਜਣੁ
 ਹੋਜੀਮੇਰੇਬਸਤ੍ਰਮੀਹਸੇਭੀਭੀਗੇਸੇਹੁਣਮੇਹਛਾਭੁਲਾਹਾਠੰਢਹਟਗਈਹੈ
 ਬਾਬੇਜੀਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਕਰਕਹਾਬਚਾਏਹਸੇਵਾਜੇੜੀਮੈਂਕਰਦਾਹਾਂਸੋਤੁਸਾਹੀਵੁ
 ਸਤੇਕਰਦਾਹਾਂਏਹਸੇਵਾਸਿਖਾਵਾਸਤੇਹੀਕਰਦਾਹਾਂਜੋਨਨਕਪੰਥੀਹੋਵੇਗਾ

ਤਿਸਕੀ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਗੁਰੂਜੀ ਇਕਤਪ ਅਰਥਿਆ ਇਕਚਾਰਤੋੜ ਇਕ
 ਚਾਰਉਤੇ ਪਟਕਾ ਸਿਰਤੇ ਮੁਖਈ ਏਹੀ ਅਖਨ ਤੇਰਾਨ ਮਜੁਹਾਵਾ ਵਖਤਸੁ
 ਹਵਾ ਕਦੇ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਆਇ ਬੈਠਨ ਸਿਖਾਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦ ਖਵਾਈ ਮੇਜੇ
 ਕੋਈ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਭੁਛ ਲਿਆਵੈ ਤਾਂ ਲਈ ਮੈਨਾਂ ਹੀ ਤੇਜੇ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ
 ਅਤੀਤ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨਸਾ ਕਰਕੇ ਆਵੈ ਤਿਸਦੀ ਮਨਸਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਪੂਰੀ ਕਰੇ
 ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮ ਕਾ ਜਪ ਜਪੀਏ ਤੇ ਸੀਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕ ਭੀ ਆਣ
 ਕੇ ਮਿਲਦੇ ਜਾਵਨ ਬੜਾ ਇਕਰਹੋਇਆ ਭੰਡ ਪਈ ਪਵੇ ਇਕਾਦਿਨ ਸੀਸਾਰ
 ਦੀ ਪਰਕਿਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਉਦਾਸ ਹੋਇਕੇ ਇਕਤ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਲੋਕ ਭੀ ਜਿ
 ਸਪਾਸੇ ਗੁਰੂਜੀ ਜਾਵਨ ਉਧਰੇ ਹੀ ਮਗਰ ਜਾਵਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਇਸਜੇ
 ਜਾਲਤੇ ਅਸਾ ਕਿਆ ਲੇਣਾ ਹੈ ਇਕਾਦਿਨ ਲੋਕਾ ਦੇ ਸੁਤਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬਹਰ
 ਨਿਕਲ ਗਏ ਅਗੇ ਗੋਰਖਨਾਥ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਇਕ ਬਾਬਾ ਜੀ ਇਕ ਅੰ
 ਗਦ ਇਕ ਗੋਰਖਨਾਥ ਅਕਰਹੋਇ ਬੈਠੇ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਬਚਾ ਅੰਗਦਾ ਏਹ ਗੋ
 ਰਖਨਾਥ ਹੈ ਆਦੇਸ ਅਦੇਸ ਨਾਨਕ ਤਪਾਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੋ ਆਦੇਸ ਬਾਬੇ ਕਹਾ
 ਟੇਰ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਾ ਤਪਾਜੀ ਤੁਸਾਂ ਬੜਾ ਅਭੰਬ ਰਖਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਕੋਈ ਸ
 ਥੀ ਭੀ ਕਰਤੇ ਮੇਚਾਰ ਕੁੰਟ ਭਾਲੀ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸਾ ਥੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕਹਾ ਸਾਥੀ ਕਿਸ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਾ ਜੈਸਾ ਮਨ ਹੈ ਮੇਸਾ ਸੰ
 ਗੀ ਹੋਇ ਤਾਂ ਰਖੀ ਮੇ ਜੈਸਾ ਗੁਰੂ ਹੋਵੈ ਤੈਸਾ ਹੀ ਚੇਲਾ ਮਿਲੇ ਤੋਰਾ ਥੀ ਮੇ ਜੇਹੜੀ
 ਜੁਗਤ ਸਬਦ ਮੇਕੀ ਹੈ ਮੇਸਾ ਚੇਲਾ ਮਿਲੇ ਤੋਰਾ ਲਾਏ ਜਿਸ ਚੇਲੇ ਕੋ ਗੁਰੂ ਕੀ
 ਖਬਰ ਨਹੀ ਉਸ ਚੇਲੇ ਕਾ ਰਖਣਾ ਦੇਖ ਹੈ ਇਸੀ ਤੇ ਮੈ ਏਕਾ ਏਕੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ
 ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾ ਅੰਗਦਾ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕੋ ਆਦੇਸ ਅਦੇਸ ਕਹੇ ਅੰਗਦਾ ਜੀ
 ਗੋਰਖ ਕੋ ਆਦੇਸ ਕਹੀ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਾ ਬਾਲਕੇ ਸੁਖੀ ਰਹੋ ਤੇਰਾ ਭੁਲਾਹੋ ਤੂੰ ਭੀ
 ਬੜਾ ਮਹਾਂ ਪਰਖ ਹੋਵੇਗਾ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਬੜਾ ਅਕਠ ਹੋਤਾ ਹੈ ਕਿਆ ਕਰੀ ਮੈ ਗੋ
 ਰਖ ਨੇ ਕਹਾ ਲੰਗਰ ਏਕ ਵਖਤ ਕਰਾਓ ਲੋਕ ਹਟ ਜਾਵਨ ਗੇ ਗੁਰੂਜੀ ਤੂਰੇ ਆਏ
 ਲੰਗਰ ਏਕ ਵਖਤ ਕਾ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਅਗ ਸਿਖਾਨੂੰ ਕਹਾ ਬਚਾ ਹਲਵਾ ਹਿਆ
 ਕਰੇ ਲਗੇ ਸਿਖਾ ਕੇ ਪਰਖਨ ਕਈ ਸਿਖ ਸੁਣਕੇ ਉਠ ਗਏ ਬੜੇ ਜੇਹੇ ਰਹਿ
 ਗਏ ਓਹ ਮਰਣ ਮੰਡ ਬੈਠੇ ਉਨ ਨੂੰ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾ ਤੁਸੀ ਪੇਲੀ ਬੀਜੇ ਓਹ ਪੇ
 ਲੀ ਬੀਜ ਦਗਏ ਬਾਬੇ ਲਾਂਗਰੀ ਨੂੰ ਮੇਰਿਆਂ ਸਿਖਾਨੂੰ ਰਜਕੇ ਛਕਾਵੇ ਅੰਮ੍ਰਿ

ਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋਵੈ ਜਾਪੇਲੀਆਂ ਪਕੀਆਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸੇ ਸਿਖਾਂ ਵੱਡੇ ਕੇ
 ਲਵਾਏ ਲਾਏ ਗੁਰੂਜੀ ਜਾਇਕਰ ਖੜਵਾਏ ਡਿਠੇ ਤੇ ਕਹਾ ਸਾਬਾਸ ਮੇਰੇ ਸਿਖੇ
 ਪਰ ਇਕ ਬਾਤ ਮੇਰੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਛੀ ਲਗੇ ਤਾਂ ਕਰੋ ਤੁਹਾਡੀ ਘਾਲ ਬਾਂਇ ਪਈ ਹੈ
 ਸਿਖਾਂ ਕਹਾ ਜੇ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਸੁਕਰੀਏ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਅਗਲਾ ਇਕੋ ਖਲਵਾਏ
 ਸਾਡੇ ਅਸਾਂ ਦੇ ਸਲਾ ਲਚ ਵਿਚੋਂ ਕਿਆ ਲੈਣਾ ਹੈ ਸਿਖਾਂ ਕਹਾ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਅਸਾਂ
 ਬਰੇ ਦੁਖਾਂ ਨਲ ਖੇਤੀ ਵਾਹੀ ਪਾਲੀ ਹੈ ਆਪਣੀ ਹਥੀ ਅਗ ਕਿਸਤ ਰਾਂ ਲਾਵੀਏ
 ਤੇ ਇਕ ਨ ਚੁਆਤੀ ਫੜਕੇ ਲਾ ਦਿਤੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਪੇਰੀ ਆਇ ਪਏ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਡਿਠ ਅਜੇ ਬੋਝੇ ਜੇਹੇ ਸਿਖ ਰਹਿ ਦੇ ਹੈਨ ਰਹਿਦਿਆਂ ਸਿਖਾਵਾਸ ਤੇ ਬਾ
 ਬੇ ਹੋਰ ਸਾਂਗ ਕੀਤਾ ਸੁਗੀਆਂ ਤੇ ਕੁਤੇ ਅਗੇ ਲਾਇ ਲੀਤੇ ਇਕ ਛੁਰਾ ਲਕ ਬੰਧਾ
 ਏਹ ਸਾਂਗ ਦੇਖ ਕੇ ਲੋਕ ਰੂਰੇ ਰਹਿ ਦੇ ਸਿਖ ਭੀ ਨ ਸਗਏ ਲੋਕ ਅਖਨ ਲਗੇ ਰੁ
 ਈ ਨ ਨਕਤ ਪਾ ਬਤਾ ਕਾਮਲ ਫਕੀਰ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਦਿਵਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ
 ਗੁਰੂਜੀ ਧਾਂਟ ਕਰੂ ਪਕਰ ਕੇ ਸਬਦ ਕਹਾ ਏਕ ਸੁਆਨ ਦੇ ਇਸੁਆਨੀ
 ਨਲ ਕੁਲ ਕੇ ਭੁੱਕਾ ਹਿ ਸਦਾ ਬਾਇਆਲ ਕੂੜ ਛੁਰਾ ਮੁਠ ਮੁਰਦਾਰ ਧਾਂਟ ਕਰੂ
 ਪਰ ਹਾਂ ਕਰਤਾਰ १ ਮੈ ਪਤਿ ਕੀ ਪੰਦ ਨ ਕਰਣੀ ਕੀ ਕਾਰ ਹਉ ਬਿਗੜੈ ਰੂਪ ਰ
 ਹਾਂ ਬਿਕਰਾਲ ਤੇਰਾ ਇਕ ਨ ਮਤ ਰੇ ਸੀਸ ਰ ਮੇਏਹਾ ਆਸ ਏਹਾ ਆਧਾਰ ਮੁ
 ਖਨੀ ਦਾ ਅਖਾਂ ਦਿਨ ਰਾਤ ਪਰ ਘਰੁ ਜੇਹੀ ਨੀਚ ਸਨਤ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤਨ ਵਸੈ ਚੈ
 ਰੂਲ ਧਾਂਟ ਕਰੂ ਪਰ ਹਾਂ ਕਰਤਾਰ ਫਹੀ ਸੁਰਤ ਮਲੁ ਕੀ ਵੇਸ ਹਉ ਠਗ ਵਾੜਾ
 ਗੀ ਦੇਸ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ਮਤ ਕਥਾ ਧਾਂਟ ਕਰੂ ਪਰ ਹਾਂ ਕਰਤਾਰ ਮੈ ਕੀਤ ਨ
 ਜਾਤ ਹਰਾ ਮਖੋਰ ਹਉ ਕਿਆ ਮੁਹ ਦੇ ਸਾਦੁ ਸਟ ਚੋਰ ਨ ਨਕਨੀਚ ਕਹੈ ਬੀਚ
 ਰ ਧਾਂਟ ਕਰੂ ਪਰ ਹਾਂ ਕਰਤਾਰ ॥੪॥ ਏਹ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕੇ ਕਈਆਨੂੰ ਪਰਤੀ
 ਤ ਆਈ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂਜੀ ਇਕ ਹੋਰ ਸਾਂਗ ਕੀਤਾ
 ਲਗੇ ਇਹ ਵੱਡੇ ਚੁਕ ਚੁਕ ਮਾਰਨ ਸਭ ਲੋਕ ਭੁਜ ਗਏ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਏਹੋ ਖਿਆ
 ਲ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹਟੇ ਨਹੀ ਸਿਖ ਕੋਈ ਨੇੜੇ ਆਵੇ ਨਹੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਅੰਗਦ
 ਜੀ ਰਹਿ ਗਏ ਇਕ ਦਿਨ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹਥ ਜੋੜੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ
 ਹ ਏਹੁ ਜੀਅ ਸਾਡਾ ਭੀ ਤੇਰੇ ਅਰਥ ਲਗੇ ਤੁਸਾਡੇ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੈਨ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਬਚ
 ਤੁਭੀ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਤੇ ਹਰ ਜਾਹ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਏਹਾ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਲ ਨਾਂ ਰਹੁ
 ਤਾਂ ਅੰਗਦੀ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਤੇਰੇ ਆਏ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਅੰਗਦ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖੇ ਨਹੀ ਨਹੀ

ਕੀਤਾਪਵੇਗਾ ਇਥੇਖੜੋਵੇਨਹੀ ਧਰਹੀਜਾਂਵੀ ਅੰਗਦਘਰਨੁਆਇਆਜਿਉ
 ਕੋਈਧਾੜਦਮੁਠ ਆਉਦਾਹੈ ਲੋਕਪਾਛਿਆ ਗਰੀਬਨਵਾਜ ਗੁਰੂਜੀਦੀਖਬ
 ਰਦੇਹੇ ਅੰਗਵੀਕਹਾ ਭਾਈਸਿਖੇ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਪਰਮੇਸਰਹੈ ਪਰਤੁਖਨਿਰੰਕ
 ਰਕੀਮੁਰਤਹੈ ਤੁਸਾਆਪਣੇਜੀਅਵਿਚਰੁਰਮਣਾਂਨਹੀ ਹੁਣਬਾਬਾਜੀਆਵੈ
 ਤਾਰੁਨਗੀਨਹੀ ਏਹੁਸਾਂਗਮਹਾਂਪੁਰਖਪਿਛੇਭੀਕਰਦੇਰਹੇਹੈਨ ਆਦਅੰਦ
 ਏਹੁਹੁਦੀਆਈਹੈ ਇਕਸਾਖੀਸਰਬਤਸੰਗਤਸੁਣੇਰਾਮਜੀਲਛਮਣਜੀਕੋ
 ਵਸਿਸਟਜੀਭੀਸਾਂਗਕੀਤਾਸੀ ਇਸਸਾਖੀਕੋਜੋਸੁਣੇਗਾਸੋਨਿਹਾਲਹੋਵੇਗਾ
 ਰਾਮਜੀਨੇਲਛਮਣਕੋਕਹਾਹੇਭ੍ਰਾਤ ਮੇਰਾਜਾਨਨਕਜੀਦੇਘਰਚੁਕਣਾਹੈਸੀ
 ਤਵਿਅਹਕੋਲਿਆਵਣੀਹੈਕੋਈਬ੍ਰਾਹਮਣਹੈਨਹੀ ਲਛਮਨਨੇਕਹਾਮਹਾ
 ਰਾਜਅਨੇਕਬ੍ਰਾਹਮਣਹੈਨਜਿਸਕੋਚਾਹੇਬਲਵੇ ਰਾਮਜੀਕਹਾਹੇਭ੍ਰਾਤਮੇਸਾ
 ਬ੍ਰਾਹਮਣਕੋਈਨਹੀਜਿਸਕੀਮੇਸੇਵਾਕਰਾਂ ਮੇਰੀਸੇਵਾਕੋਜੋਉਠਾਵੇਗਾ ਸੋਕੁਸ
 ਟੀਹੋਵੇਗਾ ਲਛਮਨਕਹਾਫੇਰਕਿਆਕਰੀਏਕੋਣਬ੍ਰਾਹਮਣਆਵੇਜੋਤੇਰਵਿ
 ਆਹੋਹੋਵੇ ਰਾਮਜੀਕਹਾ ਮੇਰਾਕੁਲਗੁਰੂ ਤੋਪ੍ਰੋਹਤਰਘਬੰਸੀਆਕਾਗੁਸਾਂਈ
 ਵਸਿਸਟਜੀਹੈਗਜਨੀਮੇਰਹਿਦਾਹੈ ਓਹਆਵੈਤਮੇਰਾਵਿਅਹੋਹੋਵੈ ਓਹਮੇਰੀ
 ਸੇਵਾਸਹੈਗਾ ਉਸਨੂੰਤੁਲੈਆਉ ਦੇਖੀਓਹਮਹਾਂਪੁਰਖਹਈ ਜੋਕੋਈਸਾਂਗਕਰਦਿ
 ਖਾਵੀਤੰਬੁਰਮੇਨਹੀ ਉਸਤੇਰੂਰਦਾਰਹੀ ਲਛਮਨਆਗਿਆਲੈਕੇਗਜਨੀਗਿ
 ਆਲੋਕਪਾਸੋਪਾਛਿਆ ਕਿਸੇਦਸਿਆਨਹੀਢੰਡੁਭਾਲਕੇਮੁੜਿਆ ਰਸਤੇਵਿਚ
 ਲਛਮਨਨੂੰਉਘਆਈ ਸੁਪਨਾਆਇਆਗੱਜਨੀਤੇਪਰੇਇਕਪਰਬਤਹੈ ਉ
 ਸਤੇਪਰੇਇਕਹੋਰਛੋਟਾਜਿਹਾਪਰਬਤ ਉਸਉਤੇਗੁਸਾਈਵਸਿਸਟਗਹਿਦਾਹੈਤੁ
 ਹਜਾਨੁ ਮੁੜਨਹੀ ਪਰਗੁਰੀਨਹੀ ਲਛਮਣਨੋਜਾਇਕੇਭੂਠ ਉਸਪਰਬਤੀਤੇਇ
 ਕਅਵਧੁਤਖੜਾਹੈਉਸਨੂੰਪਛਾਤਾਨਹੀਫੇਰਮੁੜਿਆਇਆ ਫੇਰਲਛਮਣਨੂੰਸੁ
 ਪਨੇਮੇ ਰਾਮਜੀਨੇਕਹਾ ਲਛਮਨਭੂਲਨਹੀਏਹੁਬਾਸਿਸਟਜੀਹੈ ਲਛਮਨਮੁੜ
 ਕੇਗਿਆਜੀਅਮੈਂਕਹਿਨੇਲਾਗਾਮੈਤਿਨਕੀਚਰਨੀਜਾਇਲਗਤਾਹੋ ਜਬਾਗੀ
 ਆਤੈਵਸਿਸਟਜੀਕਹਾਅਰੇਤੂੰਕੋਨਹੈ ਬਾਰੇਬਾਰਆਵਤਾਹੈਲਛਮਨਨੇਕਹਾ
 ਰਾਮਜੀਕਾਹੁਕਮਹੈਏਹੁਵਸਿਸਟਜੀਹੈਏਹਕਹਿਕੇਚਰਨਨੂੰਦੋੜਿਆ ਵਸਿਸ
 ਟਜੀਛੁਰਾਲੈਕੇਪਏਤੇਕਹਾ ਮੈਚੰਡਾਲਹਾਂ ਆਪਣਾਂਖਾਜਭਾਲਤਾਫਿਰਰਾਹੇਤੈ
 ਮੇਰਾਖਾਜਗਵਾਇਆਹੈਲਛਮਨਕਹਾਂ ਗੁਸਾਈਜੀਮੈਭੂਲਾਹਾਂ ਬਖਸੇਮੈਨੂੰ

ਬਸਿਸਟ ਜੀ ਕਹਾ ਫੇਰ ਕਵੀ ਅਵੇਗਾ ਤਮੇ ਤੈਨੂੰ ਬਾਇ ਮਾਰੇਗਾ ਲਛਮਨ ਕਹਾ
 ਟਛੇ ਫੇਰ ਨਹੀ ਅਵੇਗਾ ਲਛਮਨ ਰੂਰਦਾ ਉਠਦੇ ਕ੍ਰਿਆ ਜੀ ਮੇ ਕਹੈ ਮੇਨੂੰ
 ਇਸ ਬਾਇ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਸੀ ਜਿਉ ਤਿਉ ਕਰਮੇ ਬਚਿਆ ਹਾਂ ਫੇਰ ਮੂਰਤਿ ਮਾਰਤੁ
 ਕੇ ਸੁਤ ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਕੁਈ ਤੁੰ ਭਰਮਨ ਹੋਇ ਗੁਸਾਈ ਵਸਿਸਟ ਜੀ ਪੈ ਹੁਟ ਤੂੰ
 ਨਿਸੰਗ ਜਾਇ ਮਿਲ ਲਛਮਨ ਕਹਾ ਮੇਨੂੰ ਮਰਨ ਪੈਦਾ ਹੈ ਰਾਮ ਜੀ ਕਹਾ ਮਹਾ ਪੁਰ
 ਖੋਕ ਮਰਨ ਨਹੀ ਤਰਨ ਪੈ ਜਿਉ ਮਰਨ ਗੇ ਤਿਵੈ ਨਿਵ ਜਨਗੇ ਨਿਸੰਗ ਤੂੰ
 ਇਕਰ ਮਿਲ ਲਛਮਨ ਗਿਆ ਜਾਇ ਕੇ ਦੇਖੇ ਇਕ ਸੂਰੀ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸਦਾ ਮਾਸ
 ਸੂਰੀ ਅੰਦੇ ਦਧੇ ਮੇਰਿ ਨਦਾ ਪੈ ਲਛਮਨ ਨੇ ਦੇਖ ਕੇ ਵਸਿਸਟ ਜੀ ਕਹਾ ਤੂੰ ਕੰਟ
 ਰੈ ਮੇਰੇ ਅਵੇਗਾ ਪੈ ਲਛਮਨ ਕਹਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਮੇਲ ਲਛਮਨ ਰਜੇ ਦਸ
 ਰਬ ਕਪਤੁ ਹਾਂ ਰਬ ਬੀਸੀ ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਮੇਨੂੰ ਤੁਹਾ ਤੇ ਪਾਸ ਬੁਝਿਆ ਹੈ ਅਗੇ
 ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਕਹਾ ਰੇ ਅਪਰਾਧੀ ਤੂੰ ਮੇਨੂੰ ਕ੍ਰਿਆ ਸਮਝ ਹੈ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਭੁਲੇ ਹੋ ਬਸਿਸ
 ਟ ਜੀ ਨਹੀ ਚਿਹਕੇਈ ਹੋਰ ਹੋਵੈਗਾ ਵਸਿਸਟ ਤੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਪੀਸਰ ਬ੍ਰਾਹਮ
 ਣ ਦੇਵਤ ਮੇਰੇ ਭੁਲ ਸੂਰੀ ਅੰਚਰਾ ਵਣੇ ਵਾਲਾ ਦੇਖ ਚਮੜੇ ਕੇ ਵਧਰ ਮੇਰੇ ਗਲੇ
 ਮੇਰੇ ਮਾਸ ਪਤਾ ਹੂੰ ਤੂੰ ਭੁਲਤਾ ਪੈ ਲਛਮਨ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਵੇ ਮਾਰ ਭਾਵੇ ਛੇਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾ
 ਸ ਆਇਆ ਹਾਂ ਏਹ ਕਹਿ ਕਰ ਲਛਮਨ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਵਸਿਸਟ ਨੇ ਕਹਾ ਮੇ
 ਰਾਖਾ ਜਖਾਂ ਵੇਗਾ ਲਛਮਨ ਕਹਾ ਖਾਂ ਵੇਗਾ ਕਹਾ ਖਾਹੁ ਜਬ ਖਟੇ ਬੈਠ ਲਛਮਨ
 ਦੇਖੇ ਬੁਝੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚੌਕੇ ਪੜੇ ਹੋ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਦੁਆ ਦਸ ਤਿਲ ਕਲਗਾਈ ਮਕਟ
 ਧਾਰੀ ਬੈਠ ਪੈ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਭੋਜਨ ਬਾਲੀ ਪਰੇ ਸੇਧੈ ਲਛਮਨ ਦੇਖ ਕਰ
 ਪੇਰੀ ਪਾਇਆ ਗੁਸਾਈ ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਪੈ ਤੇਰੇ ਪੁਰ ਤੇ ਸਦਾ ਰਾਮ ਜੀ ਕੇ ਸਨਮਖ
 ਰਹੈਗਾ ਅਬ ਤੇ ਕਿਸਨ ਮਿੱਤ ਆਇਆ ਹੈ ਲਛਮਨ ਕਹਾ ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਮੇਨੂੰ ਆ
 ਪਕੇ ਬਲਾਵਣੇ ਕੋ ਭੋਜਾ ਪੈ ਰਾਮ ਜੀ ਕਾ ਬਿਆਹ ਹੈ ਜਨ ਕਾ ਬਿਦੇਹੀ ਕੇ ਪਰ ਦੁਕ
 ਣ ਹੈ ਵਸਿਸਟ ਜੀ ਲਛਮਨ ਕੋ ਸਾਥ ਲੇ ਰਾਮ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਰਾਮ ਜੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਉਠ ਖੜੇ ਭੁਏ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਪੁਜਾ ਕਰੀ ਆਪਸ ਮੇ ਬਹੁ
 ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹੁਈ ਬਸਿਸਟ ਜੀ ਰਾਮ ਜੀ ਕਾ ਬਿਆਹੁ ਕਰਾਇਆ ਫੇਰ ਮੂਰਤ
 ਏ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਸਿਖੇ ਏਹ ਸਾਂਗ ਆਦ ਅੰਤ ਮਹਾ ਪੁਰ
 ਖ ਕਰ ਦੇਹੀ ਆਏ ਹੋਨ ਸੋਤ ਸਭੀ ਚਿਤ ਬਾਇ ਰਖਣਾ ਭੋਲਣ ਨਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਆਵਨ ਤਾ ਰੂਰ ਨਹੀ ਏਹ ਕਹ ਦੇਹੀ ਸੇਤਾ ਬਾਬਾ ਤਾ ਬੇਕੀ ਕਪੀ ਨ ਤੇਰੇ ਅਵੇ ਸਿਰ

ਟਿਪੀ ਹਬਕੁਤਕ ਖਿਵੇਧਰਿਅਹੋਇਆਂ ਹੋਰਬਸਤ੍ਰਕੋਈ ਨਹੀਂ ਵਿਗੀਬਰਹੀ
 ਬਾਬੇਕਹਾਤੁਸੀਕੋਟਹੋ ਸਿਖਾਂਕਹਾ ਤੇਰੇ ਸਿਖਾਂ ਇਤਨਕਹਿਦੇਹੀ ਸੇ ਬਾਬੇਦੇਹ
 ਕੁਤਕਮਾਰਿਆ ਇਕਸਿਖਨੂੰ ਇਕਕੁਤਕ ਬਰਸਾ ਸਭਨਸੰਗਏ ਕੁਛਕਬੈਰੇ
 ਭੀਰਹੇਉਨਨੀਮਾਰਿਆਭੀ ਸਿਖਾਂਕਹਾ ਬਾਬਾਜੀਭਾਂਵੇਮਾਰਭਾਂਵੇਛੁਡੁ ਅਸੰਤੋ
 ਰੋਪਸੋਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਬਾਬੇਕਹਾ ਕਦਕੇਸਿਖਹੋ ਸਿਖਾਂਕਹਾ ਆਪਕੋਕਿਆਪਰ
 ਵਾਹਪਈਹੈ ਸਿਖਕਰਨੇਕੀ ਅਸਾਤੁਹਾਨੁਸਿਰਤੇਧਰਿਆਹੈ ਤੂੰਅਸਾਡਾ ਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਹੈ ਬਾਬੇਕਹਾਤੁਸੀਮੇਰੇ ਸਿਖਹੋ ਤੁਮੇਰਾ ਕਹਿਆਮੰਨੋ ਸਿਖਾਂਕਹਾ ਗੰਗੀ
 ਬਨਿਵਾਜਜਿਉਤੁਸੀਮਨਵੇਗੋਤਿਉਮੰਨਗੇ ਆਓਮੇਰੇਨਲਚਲੇ ਸਿਖਸਭ
 ਮਗਰਲਗੇਜਾਵਨ ਇਕਉਜਾੜਮੈਗਏ ਇਕਚਿਖਾਚਿਣੀਹੈ ਪਾਸਮਰਦਾ
 ਚਿਟੇਖਫਟਮੈ ਬੈਰਬੈਰਬਧ ਛੇਤੀਦਮੋਇਆ ਪਾਇਆਹੈ ਬਾਬੇਖੜੋਹੋ
 ਇਕੇਕਹਾ ਮੇਰੇਸਿਖਹੋ ਤੁ ਇਸਮੁਰਦੇਨੁਖਾਓ ਏਹੁਬਾਬੇਦਾਅਖਣਾ ਸਭਸਿ
 ਖਇਕਦੂਜੇਦੇਪਿਛੇ ਹੋਕੇਲਗੇਲੁਕਣਕੁਸ਼ਨਸਭਜਗਏ ਗੁਰੂਅੰਗਦ ਤੇ
 ਭਾਈਬਾਲਾਖੜੋਰਹੇ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਤੁਸੀਭੀਜਾਓ ਦੋਨੋਨੇਕਹਾ ਅਸੀਕਿਬੇਜਾ
 ਈਏ ਤੁਹਾਡੇਸਿਖਾਂ ਬਾਬੇਕੁਤਕਮਾਰਿਆ ਤੇਕਹਾ ਸਿਖਾਂਕਹਾਵੇਦੋਹੋ ਬਚਨਮੰ
 ਨਦੇਨਹੀਂ ਅੰਗਦਜੀਕਹਾ ਸਾਡੇਵਸਕੁਛਨਹੀਂ ਜਿਉਤੁਸੀਬਚਨਮਨਓਤਿ
 ਉਮੰਨਗੇ ਬਾਬੇਕਹਾਮੁਰਦਾਖਾਓ ਅੰਗਦਜੀਤੇਬਾਲਾ ਵੇਹੀਪਾਸੀਮੁਕਦੇ
 ਦੇਬੈਰਗਏ ਤੇਕਹਾਜਿਸਤਰਫੇਕਹੋਉਸਤਰਫੇਖਾਵੀਏ ਬਾਬੇਕਹਾਪੇਰਾਂਵਲੇ
 ਖਵੈ ਅੰਗਦਜੀਕਪੜਾ ਲਾਹਿਕੇਮੁਹਮਾਰਿਆ ਤੁਮੁਰਦਾਕੋਈਨਹੀਂ ਸੀਰੇਦੀ
 ਲਬਪਈਹੈ ਅੰਗਦਜੀ ਭਾਈਬਾਲੇਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਅੰਗਦਜੀ
 ਕਹਾਧੰਨਤੇਰੀਅੰਕੁਦਰਤਾਂਤੁਧੋਨੂੰਹੀਬਣਦੀਆਹੈਨਬਾਬੇਹਸਕੇਕਹਾ ਬਚਾ
 ਜੋਕੁਛਪਰਮੇਸਰਸਨੂੰਦਿਤਾਹੈ ਸੋਅਸਾਤੈਨੂੰਦਿਤਾਹੈ ਜੋਤੁਹੈਸੋਮੈਂਹ ਜੋਮੈਂ
 ਹਾਂਸੋਤੁਹੈ ਹੁਣਤੁੰਗੁਰੂਹੋਇਆ ਜਗਤਤੇਰਾ ਚੇਲਾਹੋਇਆ ਤੁਗੁਰੂਅੰਗਦ
 ਜੀਹਬਜੇਡੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੋਸਚੇਪਾਤੁਸਾਹਸਭਸਿਖਾਦੀਰਖਲੇਹੁਜੀ
 ਬਾਬੇਕਹਾ ਬਚਾਮੈਂਤੇਰੇਪਿਛੇਸਾਰਾਸਿਸਾਰਬਖਸਿਆਜੋਤੇਰਾਨਮਜਪੇਗਾ
 ਤਿਸਨੂੰਮੈਨਿਹਾਲਕਰਾਂਗਾ ਜਿਥੇਕਿਬੈਂਤੇਰੇਨਾਲਹਾਂ ਅੰਗਦਜੀਬਾਬੇਅ
 ਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤੇਸਰਬਤਸਿਖਸੰਗਤਕੋਕਹਾ ਜੋਕੋਈਬਾਬੇਜੀਕਨਾਮ
 ਲੇਵੇਗਾ ਸੋਸਭਭੁੰਜਲਤੇਪਾਰਪਵੇਗਾ ਬਾਬਾਨਨਕਜੀਬਖਸਲੇਵੇਗਾ

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਲ ਹੋਈ ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਬੈਠੇ ਸੇਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਦੇਖਿਆ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਜੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਿਮਰਦਾ ਸਭ ਕੋਈ ਮਾਇਆ ਕੋ ਹੀ ਸਿਮਰਦਾ ਪੈ ਦੇਖੀਏ ਇ
ਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਪਰ ਮੇਸਰ ਕਿਆ ਕਰੈਗਾ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਆਪਣੇ ਸੇ
ਵਕਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਿਆ ਤੁਸੀਂ ਜਾਇਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਲੈ ਆਵੋ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਲੈ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇਕੇ
ਦੇਖਨ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਸਰਬ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਖਾਨ ਪਹਿਰਾਨ ਦੇ ਦੇਹੈਂ ਤੇ ਚਉਰਾਸੀਲ
ਖ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਤਰਫ ਦੇਖ ਰਹੇਹੈਂ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੋ ਜਪ ਦੇਹੈਂ ਤਾਨਿਰ
ਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਭਈ ਹੋਨ ਨਕਜੀ ਤੁਭੀ ਕੁਛ ਗਾਉ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ
ਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਮੇਂ ਪੰਜ ਤਤ ਦੀ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਭਈ ਹੈ ਮੇਰੀ ਮਲਮੂਤ ਦੀ ਦੇਹ ਹੈ ਮੇ
ਆਪਕੋ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਗਵਾਜੀ ਮੇਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੀ ਸਾਹੀ ਸ੍ਰਿਸਟ ਤੁਹਾ
ਨੂੰ ਪਈਧਿਆਵਦੀ ਹੈ ਤਉ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਾ ਹੋਨ ਨਕਜੀ ਤੇਰਾ ਗਵਾਣ
ਧਿਆਵਣਾ ਮੇਂ ਬਾਇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਬ ਤੂੰ ਮੇਂ ਕੁਛ ਗਾਉ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹੋਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਜੀ ਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਾਉ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜਿਨਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਾਵਿਆ ਹੈ ਮੇਂ ਤਿਨਨੂੰ ਗ
ਵਨਾਹਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਾ ਹੋਨ ਨਕਜੀ ਮੇਂ ਕੁਛ ਗਾਉ ਤਾਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲ
ਗੇ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨ ਤਾਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਸਚੀ ਸਿਫਤ ਕਾ ਖਾਣਾ ਬਾਬੇ ਅਗੇਧ
ਰਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਹੋਨ ਨਕ ਦੇਹ ਖਾਣਾ ਖਾਇਲੈ ਏਹੁ ਨਾਮ ਕਾ ਖਾਣਾ ਹੈ ਮੇਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣ
ਨਾਮ ਦਿਤਾ ਸਚੀ ਸਿਫਤ ਬਖਸੀ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਅਗੇ
ਸਤ ਵਾਗੀ ਨਮ ਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਤੇ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਸਿਫ
ਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਲਗੇ ਕਰਨ ਹੇਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਸਭ ਕੋਈ ਸੁਣਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵ
ਡਾਵਡਾ ਆਖ ਦੇਹੈਂ ਪਰਮੇਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਖੀ ਡਿਠਾ ਹੈ ਤੁਥੀ ਅੰਤ ਹੈ ਅ
ਗਮ ਅਪਾਰ ਹੈ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ
ਵਿਚਹੀ ਸਮਾਇ ਜਾਵੇਹੈਂ ਤੂੰ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਗਾਹਿਰ ਗੀਭੀਰ ਹੈ ਗੁਣਗੁਣੀ
ਏ ਤੇਰੇ ਵਫਤਰ ਦੀ ਖਬਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੇਡਾਕ ਹੈ ਸਾਰੇ ਸੁਰਤ ਵਾਲਿਆਨੇ
ਸੁਰਤ ਭੀ ਕਮਾਈ ਕੀਮਤ ਪਾਵਣ ਵਾਲਿਆਨੇ ਕੀਮਤ ਭੀ ਪਾਈ ਗਿਆਨੀ
ਧਿਆਨੀ ਗੁਰੂ ਇਨਾ ਸਭ ਟਾਨੇ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰਕੇ ਬਕ ਪਏ ਰਿਲਕੁਰ ਭੀ ਤੇ
ਰੀ ਵਡਿਆਈ ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਸਭ ਜਿਤਨ ਸਤ ਹੈ ਤੇ ਤਪ ਹੈ ਸਾਹੀ ਆਚੀ ਗਿਆ

ਹੈਨ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾਂ ਕੀਆਂ ਵਡਿਆਈਆਂ ਹੈਨ ਤੇਰੇ ਬਿਨ ਕਿਸੇ ਸਿੱਧੀ ਨਹੀ ਪਈ
 ਸਭਾ ਸਿਧੀ ਕਾ ਮੁਲ ਤੁਹੀ ਹੈ ਜਿਨ ਪਰ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਤਿਨ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ
 ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸਿਫਤ ਦੇ ਭੀਰੂ ਰੁਕੁਰੇ ਹੈਨ ਜਿਨ ਨੂੰ ਸਚ ਕਰਕੇ ਸਵਾਰਨਾ ਹੈ ਤਿ
 ਨ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਏਹ ਸੁਣ ਕੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀਆ ਗਿਆ ਭਈ ਕੁਛ ਹੋ
 ਗਾ ਸਿਫਤ ਕਹੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਮੇਨੂੰ ਪਿਆਰੀ ਲਗਦੀ ਹੈ ਬਾਬੇ ਸੇਵਰ ਸਬਦ ਕਹ
 ਫੇਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਨਕ ਹੋਰ ਭੀ ਸਿਫਤ ਕਹੁ ਮੇਨੂੰ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ
 ਕਹੀ ਪਿਆਰੀ ਲਗਦੀ ਹੈ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਂ ਵਡਾ ਨਾਉ ਵਡੀ ਵ
 ਡਿਆਈ ਜਾਂ ਸਚਾਨਿਆਉ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਨਿਹਚਲ ਬਾਉ ਵਡੀ ਵਡੀ
 ਆਈ ਜਣੈ ਅਲਾਉ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭ ਭਾਉ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਪੁ
 ਨਵਤ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਅਪੇਆਪ ਨਨਕ ਕਾਰਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਕ
 ਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਇ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਏਹ ਸਲੋਕ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ
 ਅਰਬਾ ਬੇਜੀ ਨੂੰ ਸਚੀ ਸਿਫਤ ਕਾ ਖਾਣਾ ਹੋਰ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਹੈ ਨਨਕ ਜੀ ਏ
 ਹੁ ਸਚੀ ਸਿਫਤ ਕਾ ਖਾਣਾ ਖਾਹੁ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕੀ ਪੀੜਾ ਨਾ ਬਿਆਪੇ ਗੀਨ
 ਮਕਾਖਾਣਾ ਖਾਹੁ ਅਰਕੁ ਦਰਤ ਕਾ ਸਿਰੇ ਪਾਉ ਦੇ ਕਰ ਬਿਦਾ ਕੀਆ ਹੈ ਨਨਕ ਜੀ
 ਤੂੰ ਮਾਨੁ ਲੋਕ ਮੇਜਾ ਇਕਰ ਸੰਗਤ ਕੀ ਖਬਰ ਲੇਹੁ ਨਾਮ ਜਪਾਉ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹੇ ਗਾ ਸੇ
 ਮੈ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਕਰੇਗਾ ਨਾਮ ਜਪੇਗਾ ਸੁਣੇ ਸੁਣਾਵੇਗਾ ਤਿ
 ਸਕੇ ਮੈਂ ਮੁਕਤ ਕਰਾਂਗਾ ਸੀਸ ਰਤੇ ਮੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰਾਉ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਰਾਹ ਤੇਰੇ
 ਮੇਰੇ ਮੈਂ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀ ਬਾਬੇ ਨਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਕਰ
 ਤਰ ਪੁਰਾ ਅਏ ਅੰਗ ਦਜੀ ਕੋ ਕਹਾ ਬਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀਆ ਗਿਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਸਿ
 ਫਤ ਕਰਨੀ ਪ੍ਰਥਮੀ ਮੇਰੇ ਨਾਇਲਾਵਟੀ ਬਰਾ ਇਕ ਮੇਸੀ ਸਿਫਤ ਕਾ ਜੇ ਕੁਛ
 ਧੀ ਮੇਜਿ ਸਕਰ ਲੋਕ ਪਰ ਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਲੋਕ ਪਾਪੀ ਪੁੰਨੀ ਧਰਮੀ ਅਧ
 ਰਮੀ ਸਭ ਮਕਤੁ ਹੋ ਜਾਵਨ ਗ੍ਰਹ ਸਤਾ ਵਿਚ ਬੈਰਾਗ ਬੇਲੀ ਮੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
 ਪਥ ਜੇ ਕੋ ਕਹਾ ਹੋ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਹਾ ਗੁਰ ਸਨ ਤੇ ਨਿਕਲੇ ਗਾ ਤਿਸੀ ਤਿ
 ਜੀਆ ਕਾ ਉਧਾਰੇ ਵੈਗਾ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਜਿਤ ਨਾ ਚਿਰੇ ਮੇਹਾ ਜਿਉ ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਿ
 ਵੇਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇਕ ਮੰਤ੍ਰ ਹੋਵੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸਭ ਜੀਵ ਕੀ ਮਕਤੁ ਹੋਇ ਅਰ
 ਬਰਾ ਇਕ ਨਨੂੰ ਮੇਰਾ ਦਰਸਨ ਹੋਵੈਗਾ ਇਕ ਨਨੂੰ ਨਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਮੇਸਰ ਕੀ ਸਿ
 ਫਤ ਮੇਸੀ ਕਰ ਜਿਸ ਕੇ ਪੜੇ ਪਾਠ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇ ਏਹੁ ਜੀਵ ਲੀਨ ਹੋਇ ਜਾਵੈ॥

ਬਾਣੀਕ ਮੁਲਬੰਧੀਐ ਜਪਦ ਅਰਿਭਕਰ ਜੋਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਜਪਜੀ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਸੇ
 ਮੇਨੂੰ ਆਇੰ ਮਿਲੈਗਾ ਐਸਾ ਜਪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀਕ ਕਰੀਏ ਜਿਤ ਪੜ੍ਹੇ ਏਹੁ ਜੀ
 ਵਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ਬਿਨਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਸਿਫਤ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਣੀ ਮੁਕਤ ਨਹੀ ਹੋਵੇ ਸੀਸ
 ਰੀ ਜੀਵ ਕੋ ਮਾਇਆ ਨੇ ਮੋਹਿਲੀ ਆਪੈ ਮਾਇਆ ਭੁਗਵੰਤ ਜੀਕੋ ਮਿਲਣ
 ਨਹੀ ਦੋਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਣੀ ਦੀ ਬਿਨਾ ਨਮ ਜਪੇ ਗਤ ਨਹੀ ਮੁਕਤ ਦੀ ਪੌੜੀ ਨਾਮੇ
 ਬਰਾਸ ਨੁਸ਼ੀਠਾ ਕੁਰਜੀਕ ਹੁਕਮ ਹੈ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਮੁਕਤ ਲੈ ਜਾਣਾ ਅੰਗਦ ਹਥ
 ਜੋੜੇ ਕਹਾ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਕਹੋਗੇ ਸੋਈ ਜਪ ਹੋਵੈਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੀਸਾਰ
 ਕੇ ਤਾਰਨੇ ਨੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਜਪ ਜੀ ਕੀਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਪਹਿਲਾ ਸ
 ਲੋਕ ੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅ
 ਜੂਨੀ ਸੈਭਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੁ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ਪੈਰੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ
 ਭੀਸਚੁ॥੧॥ ਬਚ ਜੋ ਮੇਰੇ ਅਖਣ ਦੀ ਮਾਧੋੜੀ ਆਪੈ ਨ ਜੋਰ ਰਤੇ ਲੈਕੇ ਸੋਤੁ
 ਪੜ੍ਹਦ ਜਾਤੁ ਤੇਰਾ ਸਕਰ ਕੇ ਸੁਣਾਉ ਏਹੁ ਸਾਰ ਜਪ ਜੀ ਮੁਖਵਾਕ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਹੋ
 ਨ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਪੜ੍ਹ ਸੁਣਾਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਤੋਕਹਾ ਸਾ ਬਾਸ ਬਚਾ
 ਅੰਗਦਾ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਪੌੜੀ ਆਇਥਾ ਉਂਤੀ ਲੋੜੀ ਦੇ ਹੈਸਨ ਹੋਰ ਸਭ ਬਾਣੀ ਗੁ
 ਰੂ ਕੇ ਮੁਖਵਾਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਉ ਸਰਾਫ ਦੇ ਸਾਗਿਰਦ ਨੂੰ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਬਣੇਦਾ
 ਰੁਪਾ ਪਰਖਣਾ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਉ ਸਤਾਰ ਪਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰ ਅੱਧੇ ਨਫੇਦਾ
 ਈਵਾਲ ਕਰ ਬਹਾਵਦਾ ਹੈ ਤਿਸੀ ਤਰਾ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ
 ਕੇ ਬਾਣੀਕ ਖਜਾਨਾ ਅੰਗਦ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਤਾਰਣੇ ਕੇ ਅਰਤੀ ਪੌ
 ਰੀਆਂ ਜਪ ਜੀ ਕੀਤਾ ਸਵਾਪਹਿਰ ਗਤ ਰਹਿਦੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਤੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਸ
 ਨਾਨਕ ਰਕੇ ਜਪ ਜੀ ਸੁਣਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੁਝੀ ਲਾਇ ਬੈਰੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੁਣਾ
 ਇਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ ਜਾਇਕੇ ਸੀਠਾ ਕੁਰਜੀਕੋ ਸੁਣਾਇਆ ਪਰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕਹਾ ਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਪ੍ਰਣੀ ਇਸ ਜਪੁ
 ਕੇ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਸੀਸਾਰ ਭੁਭਿਜ ਲਤੇ ਪਾਰਪਵੇਗਾ ਤੂੰ ਸੀਸਾਰ ਵਿਚ ਇਸ ਜਪ ਕੇ ਪ੍ਰਗ
 ਟਕਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਆਇਕਰ ਕਹਾ ਬਚਾਇਤ ਸੀਜ ਮਜਪ
 ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਸ ਨਾਨਕ ਰਕੇ ਹਿਤ ਚਿਤ ਲਾਇਕੇ ਹੋਰ ਸਪਾਸਿਓ ਮਨ ਹਟਾਇਕੇ ਜ
 ਪ ਜੀ ਪੜ੍ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਰ ਗਤ ਰਹੇ ਨਾਇਕੇ ਜਪ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਮੇਵਾ ਸਾਧ
 ਵੇਗਾ ਤਿਨ ਪੜ੍ਹੀ ਗਤ ਨਾਇਕੇ ਜਪ ਪੜ੍ਹੇ ਜਮ ਕੀ ਸਾਸਨ ਤੇ ਬਚੇ ਰਹੇਗਾ

ਜਿਪ੍ਰਣੀ ਅਪ੍ਰੀਤ ਰਹੇ ਨਾਇ ਜਪ ਪੜ੍ਹੇ ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਮੇਵਾਸਾ ਪਾਵੇਗਾ ਜੋਪ੍ਰਣੀ
 ਸਦੀਵ ਕਾਲ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ਨਾਲ ਰਚੇਗਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰੇਗਾ ਅਨਪਧਿਰ ਮੇਰੇ ਪਿ
 ਅਨਾਵਿਚ ਰਹੇਗਾ ਮੇਰੇ ਸਕੇ ਸਦਾ ਹੀ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸਕੇ ਅੰਗ ਸੀਗੇ
 ਵਾਗਾ ਜੋ ਕੁਛ ਚਿਹਕੇ ਗਾਮੇ ਮੰਨੇਗਾ ਉਸਕਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਭ ਬਖਸ਼ਾਂਗਾ
 ਫੇਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹਥ ਜੋੜੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਕੇ ਮੰ
 ਤ੍ਰ ਜੋ ਹੋਨ ਚਲਾਏ ਚਲਾਏ ਕਰਾਏ ਕਰੀਏ ਸਦਿਆ ਆਵਦਾ ਹੈ ਮਾਰਿਆ ਮ
 ਰਦਾ ਹੈ ਗਬਿਆ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਮੇਹਨ ਵਸੀ ਕਰਨ ਉਚਾਟਨ ਮਾਰਨ ਸਭ ਕੁਛ ਹੁੰ
 ਦਾ ਹੈ ਉਸਕੀ ਆਬਿਧਾ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭ ਕੁਛ ਹੋਨ ਇਸ ਜਪ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀ ਬਿਧ ਕਿਉਂਕ
 ਰ ਹੈ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਬੁਝਾ ਚਿਹਮੰਤ੍ਰ ਅਧਿਆਪਣੀ ਮਖਸੂਦੀ ਚਲਾਏ ਹੋਨ ਇਉਂ
 ਨਹੀ ਚਲਾਏ ਤੇ ਉਸ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਣੇ ਵਾਲੇ ਨਰਕ ਜਾਏ ਹੋਨ ਅਤੇ ਉ
 ਦ ਜਪ ਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਮੁਕਤ ਕਰ
 ਰਨੇ ਕੇ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਦੀ ਰਹਿਤ ਰਹੇਗਾ ਉਸਦੇ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਦੇ ਕਾਰਜ ਸਭ
 ਸੰਰਨਗੇ ਸਭ ਮਖਸੂਦ ਹਾਸਲ ਹੋਨਗੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਕੋ ਇਕ ਜਪ ਮੰਤ੍ਰ ਬਹੁਤ ਹੈ
 ਬਚਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹੇ ਨਾਇ ਕੇ ਜਪ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਚੰਗੀ ਵਦਾਹੀ ਮੁਕਤ ਹੈ ਮੇਰਾ ਪਣੇ
 ਮਹਿਲ ਕੇ ਉਪਰ ਵਾਸ ਦੇਵੇਗਾ ਮੇਰਾ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਸੁਣ ਬਚਾਤੁਸਾਂ
 ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਦਿਤਾ ਵਣ ਬਾਣੀ ਮੈਲਾ ਵਣ ਸਿਖ ਕੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ
 ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਮੁਕਤ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ਅੰਗ ਜੀ ਕੋ ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਕਿਨਾਰੇ
 ਪਰ ਜਪ ਮਹਾਤਮ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਸੁਣਾਇਆ ਏਹ ਜਪ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਕਾ
 ਸਚ ਨਾਨਕ ਕੀਆ ਬਖਾਨ ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਕਾਰਨੇ ਪੁਰਹੋਰ ਆਫੁਰਮਾਨ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚਨਾਮੁ ਜਪ ਜਪੀ ਮੇਰਾ ਹਿ ਇਸਨਾਨ ਹਿਰਾਚਿਤ ਕਰ ਜਪ
 ਕੇ ਜਪ ਤ੍ਰੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ਦਰਗਾਹਿ ਮਾਨ ਜਮਣ ਮਰਣ ਕਟੀ ਮੇਰੇ ਜਪ ਸੰਗ ਲਾਵੈ
 ਧਿਆਨ ਜਿਉਂ ਕਿਉਂ ਕਰੇ ਜਪ ਪੜ੍ਹੈ ਸੋ ਅੰਸਰ ਜਿਥੈ ਨਿਦਾਨ ਜੋ ਮਨ ਸਾਮਨ
 ਮੇਧ ਹੈ ਪੁਰਨ ਕਰੈ ਭੁਗਵਾਨ ਅਹਿਨਿਸ ਜਪ ਜਪਦਾਰ ਹੈ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਕੀ ਜੈ
 ਦਾਨ ॥੧॥ ਇਕਾਦਿਨ ਬੁਝਾ ਜੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਕਹਾ ਬਚਾਤੁਸੇਵਾ
 ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਕੁਛ ਮੰਗਿ ਚਨਾਹੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ
 ਲੇਖ ਅਧੀ ਸੋਤੁ ਸਾਸੁ ਮਿਟਾਇ ਛੁਡੀ ਹੈ ਪਰ ਜੀ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰ
 ਸਨ ਕਰਾਵੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕੰਢੇ ਜਾਹੁ ਉਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਆਉ

ਅੰਗਦ ਜੀ ਗਏ ਸਮੁੰਦਰ ਕਿਨਾਰੇ ਜਾਇਖੜੇ ਤੇ ਇਕ ਜਾਧੂਆਇਆ ਤਿਸਨ
 ਲਗਲਕੇ ਪਾਠ ਗਏ ਇਕ ਵਸਤੀ ਮੈਂ ਜਾਇਵੜੇ ਸਿਖਾ ਪਾਛਿਆ ਤੂੰ ਕਿਥੋਂ ਆਇ
 ਆਹੈ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਆਇਆਂ ਸਿਖਾ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਇਥੇ ਨਹੀਂ ਆਵਦਾ ਏਹ ਸਭ ਵਸਤੀਆਂ ਉਸੇ ਦੀਆਂ ਹੀ ਹੈਨ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹ
 ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਵੈਗਾ ਸਿਖਾ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਸਵੇਰੇ ਤੁ
 ਰਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਥ ਮੂੰਹ ਕਲੇ ਦੇਖੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਛਿਆ ਭਾਈ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਅ
 ਦੀ ਨਗਰੀ ਏਹੋ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਹਾ ਅਗਲੀ ਹੈ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਗੇ ਗਏ ਰਾਤਰੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ
 ਬਹੁਤ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ ਸਵੇਰੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਡਿਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਸੁਰੰਦੇ ਹੈਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁ
 ਛਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੀ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀਆਂ ਦੀ ਨਗਰੀ ਅਗਾਹ ਹੀ ਦਸੀ ਉਥੋਂ ਟਰ
 ਕੇ ਅਗੇ ਰਾਤ ਜਾਇ ਰਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਪਿਛਾ ਹੋਨੂੰ
 ਫਿਰੇ ਹੋਏ ਦੇਖੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਪਾਛਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੀ ਅਗਾਹ ਹੀ ਦਸੀ ਉਥੋਂ ਜਕੇ ਰਿਠਾ
 ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੌਣਾ ਵੇਚ ਕਿਲੀਆਂ ਟੁਕੀਆਂ ਹੈਨ ਉਥੋਂ ਪਾਛਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੀ ਸੁੰ
 ਨ ਸਮਾਧੀ ਅਗਾਹ ਹੀ ਦਸੇ ਅਗਾਹਾਂ ਗਏ ਤਾਂ ਅਪਛਰਾਂ ਦੇ ਦੇਸ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ
 ਰਾਤ ਪਈ ਤਾਂ ਅਪਛਰ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹੈਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਾ ਦੇਤਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ
 ਇਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇਇ ਬੈਠੀਆਂ ਲਗੀਆਂ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਵੱਢ ਵੱਢ ਕੇ ਖਾਣ ਮਰਦ ਹ
 ਇਹਾਇ ਪੁਕਚਨ ਅਪਛਰ ਛੂਹਨ ਨਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੀ ਪਾਛਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੀ ਅਗ
 ਹਾਂ ਹੀ ਲਗੀ ਦਸੀ ਅਗੇ ਜਾਇ ਕੇ ਰਿਠਾ ਕਿਲੇ ਠੋਕੇ ਹੈਨ ਮਨੁਖ ਕੇ ਈਨ ਹੀ ਅੰ
 ਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਦੇਖ ਚਲੀਏ ਰਾਤ ਪਈ ਤਾਂ ਅਸਵਚਕੁ ਦਰਤੀ ਆਇ ਉਤਰੇ ਮੰ
 ਜੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਇਕ ਮੰਜੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਭੀ ਮਿਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਲੀਆਂ ਰੋਕੇ
 ਬੀਆਂ ਮੈਂ ਭੋਜਨ ਆਇਆ ਅਧੇ ਆਪਣਾ ਸਕੁਨ ਖਾਧਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਭੀ
 ਪਰਸਾਦ ਛਕ ਕੇ ਸੁਤਾ ਓਹ ਭੀ ਸੁਤੇ ਸਵੇਰ ਉਦੀਨੂੰ ਸਕੁਰਲੇ ਗਏ ਅੰਗਦ ਜੀ
 ਕਹਾ ਭਾਈ ਪਾਛਿਓਨ ਹੀ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਏਹੋ ਹੈਨ ਰਾਤ ਪਈ ਉਸੀ ਤਰਾਂ ਆਏ
 ਪਰਸਾਦ ਛਕ ਕੇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪਾਛਿਆ ਭਾਈ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਹੁਸੀ ਹੋ
 ਉਨਕਹਿ ਆਸਾਨਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕੀ ਪਰੋਜਨ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬੋਲੀਏ ਤੈਨੂੰ ਬਾਬੇ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਭੋਜਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਗਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਅਸੀਂ ਬੋਲੇ ਹਾਂ ਤੂੰ ਸਾਡੀ ਦੇਹ
 ਨਾਲ ਕੀਨ ਲਾਇ ਦੇਖ ਬਾਬੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਹ ਨਾਲ ਕੀਨ ਲਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਮਾਥੀ ਵਾ
 ਹ ਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਅਵਾਜ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਇਕ ਬਾਰਤ

ਦਸੇ ਪਹਿਲੀ ਨਗਰੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਥ ਮੁਹਕਾਲੇ ਡਿਠੇ ਉਨ ਕਹਿਆ ਮਾਤਲੇ
 ਕਮੇ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਬੈਠਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਈਆ ਤੇ ਕਰਜ ਚੁਕਿਆ ਉਨਾਦਿ
 ਤੋਨਹੀ ਇਸਤੇ ਹਥ ਮੁਹਕਾਲੇ ਪੈਨ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਦੁਜੀ ਨਗਰੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੋਰ
 ਸਰੀਰ ਹਛਾ ਮੁਹ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਉਨ ਕਹਿਆ ਮਾਤਲੇ ਕਮੇ ਉਨ ਪੁਨ ਦਾਨ ਕੀਤੇ
 ਕਾਠ ਸਹਿਤ ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀਤ ਗੁਰਾਂ ਅਗੇ ਸਿਰ ਨਹੀ ਨਿਵਾਇਆ
 ਇਸਤੇ ਉਨ ਦੇ ਮੁਹ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਅੰਗਦਜੀ ਕਹਾ ਤੀਜੀ ਨਗਰੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੁਹ
 ਪਿਛਾਹ ਨੂੰ ਪੈਸਨ ਉਨ ਕਹਾ ਮਾਤਲੇ ਕਵਿਚ ਉਨ ਅਗੇ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬ ਸੰਵਾ
 ਲ ਪਾਇਆ ਉਨ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਨਮਿਤ ਕੁਛ ਦਿਤੋਨਹੀ ਸਵਾਲੀਦ ਸਵਾਲ ਪੁਰਾ
 ਨ ਕੀਤਾ ਨਾ ਕੁਛ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ਇਸਤੇ ਉਨ ਦੇ ਮੁਹ ਪਿਛਾਹ ਨੂੰ ਪੈਸਨ ਤਾਂ
 ਅੰਗਦਜੀ ਕਹਾ ਚੌਥੀ ਨਗਰੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਧੋਣ ਵਿਚ ਕਿਲੇ ਰੁਕੇ ਹੋਏ ਦੇਖੇ
 ਉਨ ਕਹਾ ਮਾਤਲੇ ਕਮੇ ਉਨ ਨੇ ਸਿਖ ਸੀਤ ਸਤ ਪੁਰਸ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਧਰਮ ਸਲ
 ਸਤ ਸੰਗ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਨਹੀ ਆਪਣੇ ਅਭੁਮਾਨ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹੇ ਪੈਨ ਇਸ
 ਵਾਸਤੇ ਉਨ ਦੀ ਧੋਣ ਮੇਂ ਕਿਲੀ ਠੁਕੀਆਂ ਪੈਨ ਅੰਗਦਜੀ ਪੰਜਵੀ ਨਗਰੀ ਮੇਂ
 ਅਪਛਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਮਨ ਖਾਂ ਨੂੰ ਵਢ ਵਢ ਖਾਂ ਦੀਆਂ ਪੈਨ ਉਨ ਕਹਾ ਮਾਤਲੇ
 ਕਮੇ ਲੜਕੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਭੱਟੇ ਵੀਆਂ ਭਤੀਜੀਆਂ ਦੇ ਟਕੇ ਲੈ ਲੈ ਖਯੇ ਇਸਤੇ
 ਓਹ ਮਰਦ ਨੂੰ ਵਢ ਵਢ ਖਾਂ ਦੀਆਂ ਪੈਨ ਤੇ ਕਹਿ ਦੀਆਂ ਪੈਨ ਤੁਸਾਂ ਸਤ੍ਹੇ ਟਕੇ ਲੈ ਖ
 ਯੇ ਅਸੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਸ ਖਾਂ ਦੀਆਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁਣੇ ਅੰਗਦਜੀ ਮਾਤਲੇ ਕਵਿਚ
 ਅਸਾਂ ਦਾਨ ਪੁਨ ਬਹੁਤ ਕੀਤੇ ਪੈਨ ਪਰ ਸਾਸਾਨ ਲਗਾਮ ਨਾ ਮਨ ਹੀ ਚਪਿਆ ਹੈ
 ਇਕ ਧਰਮ ਸਲਾਮੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਮੇਂ ਰਹਿ ਰਾਸ ਨਹੀ ਜਾਇਕੇ ਸੁਣੀ ਹੋਰਤ
 ਪਾਸਿਆ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਤ ਦੂਖਨ ਕਰਕੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਰਸਨ
 ਭੀ ਕਰ ਦੇਗਹਿ ਦੇਹ ਪਰ ਰਹਿ ਰਾਸ ਦੇ ਵੇਲੇ ਛੁਟੀਆਂ ਮਾਰਕੇ ਛੁਟੀ ਬਰਦਾਸ
 ਨੂੰ ਕਢ ਦੇ ਦੇ ਪੈਨ ਏਹੀ ਦੇਖ ਲਾਵ ਦੇ ਪੈਨ ਤੁਸਾਂ ਰਹਿ ਰਾਸ ਨਹੀ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਪਹਿ
 ਰ ਰਤ ਰਹਿ ਦੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਸਾਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਗੁਰਮੰਗਦਜੀ ਕਹਾ
 ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਏਹੁ ਕੋਤਕ ਦੇਖਣ ਆਇਆ ਸਾਂ ਹੁਣ ਮੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਜਾ
 ਣਾਂ ਹੈ ਸੁਨ ਸਮਾਧੀਆਂ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਅਖੀਆਂ ਮੀਟੋ ਜਦ ਖੋਲੀਆਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਦੇ ਹਜਰ ਬੈਠੇ ਪੈਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਬਚਾ ਸੁਨ ਸਮਾਧੀ
 ਦੇਖੇ ਅੰਗਦਜੀ ਕਹਾ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਤੇ ਰਾਸ ਦਕਾ ਸੁਨ ਸਮਾਧੀ ਮੇਂ ਦੇਖੇ ਪੈਨ।

ਇਕਦਿਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਗਏ ਸੇਚਾ ਲਾਲੂ ਮਿਲਕੇ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ ਲਾਗਾ ਤੇ ਕਹਨ ਲਾਗਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਿਤਾ ਕਾ ਲੂ ਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਦੇ ਨੋਚਲ ਗਏ ਪੈਨ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਬਾਂਹ ਬੇਲੀ ਹੋ ਜੋ ਕੁਛ ਕਹੋਗੇ ਸੋ ਕਰਾਂਗਾ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਰਹੋ ਜਾਵੇ ਨਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਚਾਚਾ ਜੀ ਅਸਭੀ ਚਲਣਾ ਹੈ ਰਹਣਾ ਕਿਸੇ ਨਹੀ ਚਾਚੇ ਕਹਾ ਹੁੰਦਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਆਵੇ ਅਸਾ ਸੋਈ ਮੰਨਣੀ ਜੀ ਪੰਛਾ ਦਿਨ ਤਿਲਵੰਡੀ ਰਹਿਕੇ ਤੁਰ ਆਏ ਇਕ ਵਾਰੀ ਪੱਖੋ ਕੇ ਫੰਧਾਵੇ ਨੂੰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਚੋਟੀ ਨੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਪੇ ਨੂੰ ਇਕ ਟਟੇ ਹ ਅਗੇ ਬਹੁਤ ਲਈ ਫਿਰਿਆ ਹੈ ਕੋਈ ਦਿਨ ਜਾਏ ਪਾਸ ਟਿਕਣ ਦੇਹ ਬਤੇਰਾ ਫਿਰ ਲਿਆ ਜੇ ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਗੁਜਰਨ ਤਪੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਵਿਚ ਗੁਜਰਨ ਦੇਹ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਮੰਗੀ ਤੇ ਜੀ ਆਵਿਰ ਕਹਿਆ ਮਾਤਾ ਚੋਟੀ ਠੀਕ ਆਖਦੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਾਲਾ ਜਿਥੇ ਰਹੋਗੇ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੋਗੇ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਹੁਣ ਚਲਣਾ ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਕਰਤਾਰ ਗੋਚਰਾ ਹੈ ਪਰ ਗੰਗੀ ਬਨਿਵਾਜ ਪਿਛੋਂ ਕੋਟ ਹੋਸੀ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਲਹਿਣਾ ਖੜੇਟਾ ਫੇਰੂ ਤੇ ਹਟਦਾ ਪੁਰਮਿਲੇਗਾ ਓਹ ਸਾਡੇ ਪਿਛੋਂ ਬਹੇਗਾ ਤੇ ਸਾਡੇ ਜੇਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਲਖ ਮੀਦਾ ਸਹੁਰਾ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਕਪੜੇ ਦੀ ਕਮੀ ਕਾਈ ਨਾ ਰਹੇਗੀ ਉਨ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਫਿਰਾ ਜੇਹੜੀ ਵਸਤ ਹੈ ਸੋ ਲਹਿਣੇ ਦੀ ਹੈ ਇਤਨਾ ਸਬਦ ਸੁਣ ਦੇਹੀ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਹੇਗੁ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਮੈਂ ਤਿਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸਾਂ ਪਿਛੋਂ ਕਰਤਾਰ ਜਣੇ ਕਿਸਤ ਰਾ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੇ ਤੁਸੀ ਕਿਸਤ ਰਾ ਮਿਲੇ

ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸਾਂ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਜਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਇਆ ਹੈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਗੋਵਿੰਦ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀ ਇਕ ਰੂਪ ਹੋ ਇਕ ਜੇਤ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਅਖੀ ਭੂਰਾ ਹੈ ਸੋ ਕਹਿਆ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਸਨ ਉਨ ਦੀ ਅਨੰਤ ਕਥਾ ਹੈ ਨ ਜਿਨ ਦਾ ਸੁਮਝਨ ਹੀ ਅਸੀ ਜੀਵਹਾਂ ਓਹ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਬਿਅੰਤ ਕ ਅੰਤ ਨਹੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਕਹੋ ਬਾਬੇ ਦੇ ਚਲਣੇ ਦੀ ਕਥਾ ਆਪਣੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਕਥਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਾਂਗੜੇ ਦੇ ਵੀ ਪਰਸਟ ਸਟਟ ਬਰੇ ਚਲੇ ਆਹੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਸੁਟਿਆ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦੀ ਤਪਾਇਬੇ ਰਹਿ ਦੇ ਪੈਨ ਮੈਂ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਮੇਰਾ ਤਨ ਮਨ ਰੋਮ ਰੋਮ ਸਭ ਸੀਤਲ ਹੋਇ ਗਇਆ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ਕੀਟ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਨਾ ਮਕਿਆ ਹੈ ਜਾਣਾ ਕਿਥੇ ਹੈ ਅਏ ਕਿਥੇ ਹੋ ਪੁਰ ਕਿਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਬਜੇੜ ਕੇ ਕਹਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜੰਗਲ ਮਤੇ ਦੀ ਸਰਾਇ ਬੀਅ

ਇਆਹ ਚਲਿਆ ਹੋਵੇ ਵੀ ਪਰਸਨ ਨਾ ਮਲਹਿਟਿ ਹੈ ਫੇਰੁ ਤੇ ਹੁਣ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ ਬਾਬੇ
 ਕਾ ਜੋਵੇ ਵੇ ਵੀ ਪਰਸ ਅਵੇ ਮੈਂ ਕਹਾ ਅਵੇ ਟਜਾਣ ਰਹਿ ਚੁਕਾ ਜਿਸ ਮਤ ਬਲ ਨ੍ਹੀ ਜਾ
 ਟਾਂ ਸੀ ਸੋ ਪੁਰਾਹੋ ਇਮਾਲਿਆ ਹੈ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਕੁਈ ਜੇਤੁ ਹਿਲਹਿ ਟੀਆ ਹੋ ਸੀ ਸੋ
 ਲੈ ਸੀ ਏਤੁ ਨਾ ਸੁਣਕੈ ਕੁਈ ਬਾਲ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੁਟ ਗਏ ਜੇ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ
 ਸੋ ਕਿਤੇ ਜਾਵਾ ਤਾ ਮੇਰੇ ਪੁਨਹਤ ਹੋ ਜਾਵਨ ਮੈਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਹੇ ਘਰ ਜਾਹ ਮੇਂ ਜਾਵਾਂ ਨਹੀ
 ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਅੰਗਦ ਨਾਮ ਕਿਉਂ ਕਰਹੋ ਇਆ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਕੁਈ ਬਾਲ ਤੁਹਾ
 ਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੁ ਪਕਰ ਜਣ ਦਹਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਗਊਆਂ ਵਾਸਤੇ ਘਾਸ ਦੀ ਪੋਟ ਸਿਰ
 ਤੋਂ ਚੁਕਕੇ ਮੈਂ ਆਂਦੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੇ ਖਕੇ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੁਛੁ ਦਈ ਦਾ ਕੁਝੀਤਾ ਕ
 ਰੋ ਏਹੁ ਖੜੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇ ਸਦੇ ਕਪੜੇ ਖਰਾਬ ਹੋਏ ਹੈਨ ਬਾਬੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣ ਮੂਲੇ
 ਦੀ ਪੀਏ ਏਹੁ ਛਿਟਾਨਹੀ ਕੇ ਸਰਕੂ ਗ੍ਰਾਹੇ ਏਹੁ ਖਰਾਬ ਨਹੀ ਸਉਰ ਗਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਨੂੰ
 ਬਾਬੇ ਬਗਲ ਮੇਲੀਤਾ ਗਲ ਲਾਇਆ ਤੇ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਅੰਗ ਤੇ ਹੋਇਓ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਅੰ
 ਗਦ ਹੋਇਆ ਇਕ ਦਿਨ ਮਾਤਾ ਚੋਟੀ ਵੇਨੋ ਬੋਟੇ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਅ
 ਈ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਹਾਡੇ ਬੋਟੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ
 ਹਿਨ ਤੇ ਤੁਸੀ ਹੋਰ ਨਨ੍ਹ ਬਰਸਾਉ ਦੇਹੋ ਏਹੁ ਗਲ ਬੁਲੀ ਨਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਹੁ ਮ
 ਲੇ ਪੀਏ ਦੇਖ ਆਪਣੀ ਅਖੀ ਕਿਤਨ ਕਾਚਿਰ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਇਉਂ ਹੀ ਮੋਈ ਪਈ ਅੱਧੀ
 ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਵਡੇ ਬੋਟੇ ਨੂੰ ਕਹਾ ਬਚ ਏਹੁ ਚੁਹੀ ਇਥੇ ਬੁਲੀ ਨਹੀ ਪੈਰ ਨਾਲ ਟੁੱਬੋ ਜੋ
 ਪਰੇ ਜਾਇ ਪਵੇ ਸਿਰੀਚੰਦ ਕਹਾ ਏਹੋ ਜੇਹੋ ਇਸਟ ਬਤੇਰੇ ਰਿਠੇ ਹੈਨ ਖੰਭਾ ਦੇ ਕਬੂਤ
 ਰ ਉਥਾ ਵੇਖ ਲੜੀ ਦੀਆਂ ਬਿਲੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਣਕੇ ਚੁਪਕਰ ਰ
 ਹੇ ਜਾ ਕਿਤਨ ਕਾਚਿਰ ਬੀਥਿਆ ਛੋਟੇ ਬੋਟੇ ਨੂੰ ਕਹਾ ਉਸਭੀ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਹਾਡੇ
 ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇ ਕੇ ਅਸੀ ਮੁਰਦਬ ਚੁਕਕੇ ਸੁਟ ਦੇ ਛਿੰਗੀਏ ਧੀਰ ਜਕਰੋ ਕੋਈ ਸਿਖ ਅਵ
 ਦਾ ਹੈ ਤਾ ਚੁਕਾਇ ਕੇ ਸੁਟਾਇ ਦੇਨੇਹਾ ਫੇਰ ਮੇਰੀ ਵਲ ਦੇਖ ਕੇ ਕਹਾ ਬਚ ਅੰਗਦ ਚੁ
 ਹੀ ਮੋਈ ਪਈ ਹੈ ਪੈਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਨਾਲ ਟੁੱਬ ਦੇਹ ਕਿਤੇ ਜਾਇ ਪਵੇ ਮੈਂ ਉਠ ਕੇ ਤਿਵੇਂ
 ਕੀਤਾ ਚੁਹੀ ਕਿਥੇ ਜਾਇ ਪਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਦੇਖ ਚੋਟੀਏ ਏਹੁ ਪਰਾਇਆ ਪੁਤ੍ਰ ਹ
 ਈ ਏਹੁ ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਨ ਜਿਸਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ਲੇਵੈ ਮੇਰੇ ਕਿਆਵਸ ਹੈ
 ਇਕ ਦਿਨ ਕੁਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਮੈਂ ਭੀ ਹਾਜਰ ਆਹਾ ਕੁਈ ਬੁਝਾ ਭੀ ਹਾਜਰ ਆਹਾ
 ਅਧੀਰਾ ਤੇ ਸਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਦੇਖ ਕੁਈ ਬੁਝਾ ਕਿਤਨੀ ਕਰਾਤ ਹੈ ਕੁਈ ਬੁਝੇ
 ਦੇਖ ਕੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਧੀਰਾ ਤੇ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਨਹੀ ਪਹਿਰਾਤ ਹੈ ਤਿਨ ਵਾਗੀਏ

ਬਚਨਹੋਏ ਬੂੜਾ ਕਹੇ ਰਾਤ ਅਧੀਐ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹੇ ਪਾਹਿਰ ਰਾਤਹੋ ਹੈ ਸੀਭੀ ਰਾਤ ਅ
ਧੀ ਫੇਰ ਮੇਨੁ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਮੇਭੀ ਦੇਖ ਕੇ ਅਧੀ ਰਾਤ ਹੀ ਕਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਅੰਗ
ਦਾ ਹਛੀ ਤਰਾਂ ਦੇਖ ਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੈਂ ਆਈ ਨ ਜਾਣੀਏ ਏਹੁ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ਕੋਈ ਪਰ
ਖਵਿਚ ਪਰਖ ਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾ ਮੈਂ ਦੇਖ ਕੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਤਨੀ ਰਾਤ ਤੁਸਾ ਬਿਤਾਈ ਹੈ
ਓਹ ਬੀਤ ਗਈ ਹੈ ਜਿਤਨੀ ਤੁਸਾਂ ਰਖੀ ਹੈ ਉਤਨੀ ਗਹਿਦੀ ਹੈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਮੈਨੁ ਕਹਾ ਬਚਾ
ਚਾ ਵਰਾਂ ਧੋਇ ਲਿਆਉ ਤਾ ਮੈਂ ਕਹਾ ਸਤ ਬਚਨ ਦੇ ਓਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਬੇ ਬਸਤ੍ਰ ਦਿਤੇ ਮੈਂ
ਲੈ ਕੇ ਬਾਹਗਰਿਆ ਤਾ ਦੇ ਪਾਹਿਰ ਦਾ ਸੁਰਜ ਤਪੇ ਮੈਂ ਬਸਤ੍ਰ ਧੋਇ ਕੇ ਸੁਕਾਇ ਕੇ ਲੈ
ਆਇਆ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਬਚਾ ਧੋਇ ਕੇ ਸੁਕਾਏ ਹੈਨੀ ਧਪਭੀ ਹੈ ਸੀ ਮੈਂ ਮਥਾ ਦੇ
ਕ ਕੇ ਕਹਾ ਤੁਹਾਡੀ ਕੁਦਰਤ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣੋ ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਾਹਿਰ ਕ
ਤਾਰ ਪੁਰ ਵਿਚ ਟੁਰੇ ਜਾ ਦੇਸਨ ਇਕ ਬਭੂਗੀ ਦਾ ਚ ਬਚਾ ਦੇਖ ਕੇ ਹਥ ਵਿਚੋ ਕਟੋਰਾ
ਸਟ ਦਿਤਾ ਤੇ ਸਾਹਿਰ ਦਾ ਗੀਦਾ ਪਾਣੀ ਉਸ ਵਿਚ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਦੋਨੋ ਬੇਟੇ ਸੀਗਯੀ ਬੇ ਮੇਭੀ
ਹਾਜਰ ਬਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸੀਰੀਦ ਜੀ ਕੋ ਕਹਾ ਬੇਟਾ ਕਟੋਰਾ ਕਢ ਲਵੋ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਦੀਆ
ਮਹਾਰਾਜ ਮੈਂ ਸੋਚੀ ਦੇ ਤੂੰ ਮਾਵਿਚ ਇਸ ਕਟੋਰੇ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੇ ਹੋਰ ਕਟੋਰੇ
ਘਰੇ ਮੈਂ ਜਦ ਪੈ ਕਿ ਆਵਾਸ ਤਾ ਹੋ ਕਟੋਰਾ ਦੂਜੇ ਬੇਟੇ ਕੋ ਕਹਾ ਉਨੇ ਨੇ ਕਹਾ ਕੋਈ ਅ
ਦਮੀ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਕੇ ਕਢਵਾਇ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਅਪ ਜਿਸ ਕਾਰਜ ਕੋ ਚਲੇ ਹੋ ਸੋ ਕਰੀਏ
ਕਢਵਾ ਕੇ ਲੈ ਆਵਦਾ ਹਾਂ ਫੇਰ ਮੇਰੀ ਤਰਫ ਦੇਖਿਆ ਸਾਰਤ ਕਰ ਦੇਹੀ ਸੇ ਮੈਂ ਛਾ
ਲ ਮਾਰ ਕੇ ਕਢ ਲਿਆਇਆ ਸਿਰ ਪੈ ਗਾਂਤੀ ਕਰ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ਲਿਬੜ ਗਿਆ ਦੇ
ਖ ਕਰ ਕਹਾ ਲਹਿਣਿਆ ਤੂੰ ਲਹਿਣਾ ਤੇ ਮੈਂ ਦੇਣਾ ਸੀ ਅਰਖੁ ਸੀਕੀਤੀ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਇਕ ਵਾਰੀ ਬਡੀ ਸੀਗਤ ਕਠੀ ਹੋਈ ਦੁਰੋ ਦੁਰੋ ਲੋਕ ਸੀਗਤ ਕੇ ਆਏ ਗੁਰੂ ਕਾ
ਭਾਣਾਂ ਬਰਖਾਭੀ ਬਹੁਤ ਹੋਈ ਅੰਨ ਸੀਗਤ ਕੋ ਹਥ ਲਗੇ ਨਹੀ ਬਰਖਾ ਕਰ ਕੇ
ਜਲਭੀ ਚੋਰੋਤ ਰਫ ਹੋਇਆ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ਸੀਗਤ ਕੋ ਲੋਕ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਬਾਬੇ
ਕਹਾ ਬਚਾ ਸੀਰੀਦ ਜੀ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਕੇ ਕਿਕਰ ਕੇ ਸੁਣੋ ਭੋਜਨ ਸੀਗਤ ਕੇ ਮਿਲੇ
ਸਿਰੀਦ ਜੀ ਮੇਵੇ ਕਿਵੇ ਕਹਿਛੁ ਤਿਆ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਛੋਟੇ ਬੇਟੇ ਕੋ ਕਹਾ ਉਸਨੇ
ਭੀ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਕਹਾ ਅੰਗਦ ਤੁਹੀ ਜਾਇ ਕੇ ਬਿਰਛ ਨੂੰ ਝੁੰਟ ਸੀਗ
ਤ ਭੁਖੀ ਹੈ ਭੋਜਨ ਖਿਲਾਓ ਅੰਗਦ ਤੁਰਤ ਹੀ ਸੀਗਤ ਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਬਾਹਰ
ਗਏ ਕਿਕਰ ਬਿਰਛ ਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਹਲਾਇਆ ਅਨੇਕ ਤਰਾਂ ਕੇ ਪਕਵਾਨ ਪ੍ਰਿਥ
ਵੀ ਤੇ ਡਿਗੇ ਮੀਂਹ ਕਰ ਕੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਧਰਤੀ ਸੀਗਤ ਚੁਕ ਚੁਕ ਖਵੇ ਜਾਂਤਿ ਪਹੋਈ ਤਾਂ

ਮੁੜ ਆਏ ਸੰਗਤ ਕੇ ਲੋਕ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਕਹੇ ਧੰਨ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਜੀ ਕੀ ਕਮਾਈ ਹੈ
 ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਭਾਵੇ ਤੂੰ ਮੰਨ ਭਾਵੇ ਨ ਮੰਨ ਅਸਾਨ ਲਤਾਇ ਉਹੋਈ ਆਹੀ
 ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਬਚਨ ਕਹਿ ਦੇਹੋ ਸੋ ਸੋਭੇ ਹੀ ਸਤ ਹੈ ਜੀ ਫੇਰ
 ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਚਨ ਪੈਨ ਜੋ ਕੋਈ ਸੁਣੇ ਸੁਣਾਵੇ
 ਗਾ ਸਤ ਕਰ ਕੇ ਜਾਣੇਗਾ ਉਸ ਦੇ ਅੰਗਣ ਪਾਪ ਸਭ ਧੋਤੇ ਜਾਨਗੇ ਖੁਲੇ ਬੰਧਨ ਦ
 ਰਗਾਧ ਵਿਚ ਜਾਵੇਗਾ ਜਹਾ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਜੀ ਤਹਾ ਜਾਇ ਪਦ ਚੇਗਾ ਜਨਮ ਮਰ
 ਨ ਤੇਰਹਿ ਤੋਹੇਵੇਗਾ ਜੇ ਮੰਗੇਗਾ ਸੋ ਬਾਸਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪੂਰੀ ਕਰੇਗਾ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਹੇ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਤੇ ਬਾਬੇ ਨਨਕ ਵਿਚ ਭਰਮ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ
 ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਅਸੀ ਉਸ ਦੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ
 ਦਯੂਹ ਦਤਾਰੇ ਜਨ ਕਰਾਜ ਏਹ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਉਰੇ ਹੀ ਰਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
 ਕਹਾ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਏਕੋ ਕਾਰ ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਾਥੀ ਸਿਸਟ ਕੋਲੀ
 ਨ ਕਰੇਗਾ ਏਹ ਸਭ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਜੋਤ ਨਾਲ ਮਿਲਨਗੇ ਜਿਨ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਕੀ
 ਉਪਮਾਨ ਹੀ ਲੀਤੀ ਸਿਖ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬਾਂਛਾ ਭੀ ਨਹੀ ਲੀਤੀ ਸੋ ਰਾਮ ਕਬੀ
 ਹੈ ਭੇਦ ਨ ਭਾਈ ਸੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮੇ ਮਿਲ ਦੇਹੈ ਨ ਸਿਖ ਨਿਰਮਲ ਓਹ ਹੈ ਜਿਨ ਗੁਰੂ ਤੇ
 ਬਿਨ ਹੋਰ ਕੁਛ ਜਾਤ ਨਹੀ ਗੁਰੂ ਨਿਰਮਲ ਓਹ ਜੋ ਸਿਖਾ ਦੀਆ ਕਾਰ ਭੇਟ ਨਹੀ ਲੈ
 ਦੇ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਕਰਮ ਲੀਨ ਬਿਹਾਰ ਵਾਲੇ ਦ ਅਹਰ ਕੀਤ ਸੋ ਗੁਰੂ ਮਲੀਨ ਸਿਖ ਮਲੀ
 ਨ ਓਹ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਚਨ ਤੇ ਨਹੀ ਟੁਰਦਾ ਏਹ ਬਾਬੇ ਦਾ ਬਚਨ ਹੈ ਏਹ ਨ ਜਰ
 ਬਾਬੇ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋ ਪਾਈ ਹੈ ਨਹੀਤ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ ਗੁਰੂ ਸਿਖਾ ਦੀਆ ਕਾਰ ਭੇਟ ਦੇ
 ਖਕੇ ਭਉ ਦਲ ਜਾ ਦੇਹੈ ਨ ਸਾ ਬਤ ਨਹੀ ਰਹਿ ਦੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ
 ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰ ਹੈ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਲਾਣੇ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਓ
 ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਚਲਾਣੇ ਵੇਲੇ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਪਾਸ ਪੈ ਗੇ ਸਨ
 ਮੇਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਖਰੂਰ ਭੇਜ ਦਿਤਾ ਸੀ ਜਦੋ ਬਾਬੇ ਬੁਢੇ ਜੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇ ਕੇ ਪੁਛਿਆ
 ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਦਿਨ ਪਿਤਾ ਕਾਲ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਬੇਟਾ ਨ
 ਨਕ ਜੀ ਸਨੂੰ ਰਤੀ ਪਿਤਰਾ ਸੁਪਨੇ ਮੇਂ ਕਹਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਵੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਮੇਂ ਚਲੇ ਬਾਬੇ ਕਹਾ
 ਜਿਉ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾਇ ਜਹਾ ਇਛੁ ਹੋਇ ਤਹਾ ਹੀ ਰਹੀਏ ਕਾਲ ਨੇ ਕਹਾ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ
 ਤੇ ਸਹੀ ਰਤੇ ਅਸੀ ਨਿਅਰੇਹ ਮਰਨ ਜਨਮ ਟਾਂਦੇਹ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ ਅਸੀ ਸਾਖੀ ਹਾਂ
 ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਸਨ ਦੀ ਅਭੁਲਾ ਖਾਹੈ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਵੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਨੂੰ ਚਲੇ ਅਸੀ ਆ

ਵੇਜਦੋ ਤਾ ਕਾਲੁ ਬੇਦੀ ਨੇ ਸਾਮਗੀ ਘਰਦੀ ਅਧੀ ਦੇ ਨੇ ਪੜੇ ਬੁਲਾਇ ਕੇ ਦੇ ਦਿਤੀ ਤੇ
 ਅਧੀ ਪੁੰਨ ਕੀਤੀ ਆਪਗਾ ਵੀ ਦੇ ਕੀਦੇ ਬੈਠ ਕੇ ਪਦਮ ਅਸਨ ਕਰੇ ਪੌਣ ਦਸਵੇ ਦੁਆਰ
 ਚੜ੍ਹਾਇ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਰਿਦ੍ਰ ਫੇਰ ਕੇ ਦੇਹ ਤਿਆਗੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੁ ਦੇ ਦਿਨ ਸਭੇ
 ਹਫੇ ਕੀਤੇ ਅਚਾਰ ਜੋ ਕੇ ਬੁਲਾਇ ਕਪੜੇ ਗਹਿਣੇ ਭੋਜਨ ਛਾਦਨ ਸਭ ਹਛਾ ਦਿਤਾ
 ਵੇਦ ਗੀਤ ਕੁਲ ਗੀਤ ਦੇ ਸਾਚਰ ਸਭ ਕੀਤ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਤਾਇਆ ਤੇਰਾ ਦਿਨ
 ਕੇ ਬਾਦ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ ਨੇ ਭੀ ਦੇਹ ਉਸੀ ਤਰਾ ਨਦੀ ਕਨਾਰੇ ਬੈਠ ਕੇ ਤਿਆਗੀ ਮਾਤਾ
 ਦੀ ਦਹਕਿਰਤ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬੇਦ ਗੀਤ ਕੁਲ ਗੀਤ ਦੇ ਸਾਚਰ ਮੂਜਬ ਕੀਤੇ ਬਡੇ ਦਾਨ
 ਪੁੰਨ ਕੀਤੇ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਕੀਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ ਸੰਗਤਾ ਆਵਨ ਦਰਸਨ ਕਰਮਨ ਵਾਂ
 ਛਤਪਾਇ ਆਪਣੇ ਘਰਨੂੰ ਜਾਵਨ ਸਤਨਾਮਦ ਉਪਦੇਸ਼ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰਬ ਕੋ ਕਰੈ
 ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਇਕ ਪਿਪਲ ਸੀ ਉਸ ਪਿਪਲ ਹੇਠ ਬਾਬਾ ਜੀ
 ਦੀ ਮੰਜੀ ਵਿਛੀ ਰਹੇ ਉਸ ਦੇ ਉਪਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਘਰ
 ਇਕ ਕੀਮਲੀਆ ਨਾਮ ਦਹਿਲੀਆ ਸੀ ਓਹ ਗਊਆਨੁ ਘਾਹੁ ਲੈਣ ਜਾਇਆ
 ਕਰੇ ਇਕ ਦਿਨ ਘਾਹੁ ਲੈਣ ਗਿਆ ਬਨ ਮੈ ਜਾਇ ਕਰ ਡਿਠਾ ਤਿੰਨ ਜੋਗੀ ਸਰਬੇ
 ਠੇਹੈਨ ਉਨ ਕਮਲੀਏਨੂੰ ਜਦ ਕੇ ਕਹਾ ਕਮਲੀਆ ਏਫੀਮ ਮਿਟੀ ਦੀ ਸਾਡਾ ਸਨੇ
 ਹਾਲੈ ਜਾਹ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਕਮਲੀਏ ਕਹਾ ਘਾਸ ਲੈ ਕੇ ਜਵਾਂਗਾ ਉਨ ਜੋਗੀ ਸਰਾਂ
 ਵਿਚੋ ਇਕ ਨੈ ਉਠ ਕੇ ਕਮਲੀਏ ਦੀ ਦਾੜੀ ਨਾਲ ਇਕ ਮੁਠ ਘਾਸ ਦੀ ਕੱਟ ਕੇ ਖਿਲ
 ਰੀ ਘਾਹੁ ਦਾਫੇਰ ਉਸਰ ਪਿਆ ਕਹਾ ਜਿਤਨ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਚੁੱਕ ਲੈ ਕਮਲੀ
 ਏਘਾਸ ਦੀ ਪੰਡ ਬੰਨ ਕੇ ਚੁਕ ਲਿਆਇਆ ਓਹ ਫੀਮ ਬਾਬੇ ਦੇ ਸਟੀ ਰਿਖੀ ਸਰਾਂ
 ਦੇ ਕਹੇ ਮੂਜਬ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਕੀਮਲੀਆ ਉਤਾਵਲਾ ਆਇਓ ਘਾਹੁ ਕਿਸੇ ਦ ਚੁੱਕ
 ਆਦਾਹਈ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਅੰਗਾਂਈ ਮਹੀ ਅਗੇ ਨਾਂ ਪਾਵੀ ਕਮਲੀਏ ਕਹਾ ਤਪਾਜੀ
 ਘਾਹੁ ਚੁਰਾਇ ਨਹੀ ਅੰਦਾ ਬਨਾਵਿਚ ਤਿੰਨ ਰਿਖੀ ਸਰਾਂ ਸਨੇਹਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਏਹ ਮਿ
 ਟੀ ਦੀ ਫੀਮ ਬਾਬੇ ਦੇ ਅਗੇ ਸੁਟੀ ਤੇ ਘਾਹੁ ਭੀ ਉਨਾ ਵਿਚੋ ਇਕ ਨੇ ਕਦ ਦਿਤਾ ਹੈ
 ਤਾ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਕਮਲੀਆ ਤੁਧ ਸਾਡਾ ਸਨੇਹਾ ਅੰਦਾ ਹੈ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਏਹ ਬਚਨ ਕਹਾ
 ਫੇਰ ਕਹਾ ਕਮਲੀਆ ਸਧਾਰਣ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਿਆ ਉਸਨੂੰ ਕਹੁ ਦੇਇ ਬਾਹੀ ਅੰਲੀ
 ਮੀਆ ਤੇ ਮੁੰਦਰ ਵਾਟ ਲੈ ਕੇ ਚਲ ਛੋਤੀ ਲੈ ਕੇ ਆਉ ਸਧਾਰਣ ਦੇ ਘਰ ਦ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਬਾਬਾ ਛਕਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਹੀ ਸੀ ਛਕਦਾ ਤੇਰਾ ਦਰਭੀ ਸਧਾਰਣ ਦੇ ਘ
 ਰ ਦੀਆ ਬਾਬਾ ਪਹਿਨਦਾ ਸੀ ਕਮਲੀਏ ਸਧਾਰਣ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਹਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਸ

ਦਿਆਰੈ ਦੋਬਾਹੀਆ ਵਾਂਗੁ ਮੁੰਦਰ ਲੈਕੇ ਛੇਤੀ ਚਲ ਸਧਾਰਣ ਕਹਾਰੇ ਖਾਇਲੁ
 ਕਮਲੀਏ ਕਹਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀ ਪਰਤੁ ਖਾਇਲੈ ਕਮਲੀਆ ਸਧਾਰਣ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਆਇ
 ਆ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਤੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਚਿਸ ਬਾਬੇ ਜੀ ਬਹੁ ਉਤਾਵਲੇ ਸ
 ਦਿਆਜੇ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਸਧਾਰਣ ਕਮਲੀਆ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਚਲਣੇ ਦਾ ਸਨੇਹ ਲੈ
 ਆਇਆ ਹੈ ਤੇ ਚਲ ਅਸੀਂ ਦੇਵੇ ਬੋਲੇ ਚਲੀਏ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸਧਾਰਣ ਦੇ ਨੇ ਬੋਲੇਗ
 ਏ ਬਾਬੇ ਦਖੇਤ ਅਠਾਵੇ ਘੋਰੀ ਉਸ ਖੇਤ ਮੇ ਜਾਇਕੇ ਕਹਾ ਸਧਾਰਣ ਏਹੁ ਬਾਉ
 ਕੋਹ ਹੈ ਸਧਾਰਣ ਕਹਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਹਛਾ ਬਾਉ ਹੈ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਸਾਡੀਆਂ ਲਕੜੀ
 ਆਂ ਇਥੇ ਪਾਵਟੀਆਂ ਪਰ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਖੀ ਨਹੀ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਘਰ ਆਏ ਤੇ
 ਕਹਾ ਸਧਾਰਣ ਮੇਰੀਆਂ ਚਾਦਰਾਂ ਧੋਇਆਣ ਸਧਾਰਣ ਚਾਦਰਾਂ ਧੋਇ ਲਿਆਇ
 ਆ ਕਹਾ ਕੋਠੀ ਤੇ ਧਰਛੁਠ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਸਧਾਰਣ ਮੇਰਾ ਘਰ ਹਛਾ ਲਿਬ ਪੋਚ
 ਦੇਹ ਅਤੇ ਜਪ ਜੀ ਪੜਦਾਰਹੇ ਸਧਾਰਣ ਘਰ ਪੋਚ ਕੇ ਆਣ ਬਾਬੇ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗ
 ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਸਧਾਰਣ ਘਰ ਲਿਬਿਆ ਪੋਚਿਆ ਹਈ ਸਧਾਰਣ ਕਹਾ ਚਲ ਕਰ ਦੇਖ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇਕੇ ਡਿਠਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਸਧਾਰਣ ਨੂੰ ਕਹਾ ਨਿਹਾਲ ਸਿਖਾਨਿਹਾਲ
 ਬਾਬੇ ਬੁਢੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਧਰਮ ਸਾਲ ਮੇ ਬੈਠੇ ਸੇ
 ਬਾਬੇ ਜੀ ਮਨ ਮੇ ਵਿਚਰ ਕੀਤਾ ਹੁਣ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸਚ ਖੰਡੂ ਮੇ ਸੀਠ ਕੁਰ ਨਿਰੰਕਰ ਜੀ ਕੇ ਚ
 ਰਨ ਕਮਲੇ ਮੇ ਚਲੀਏ ਸੀਠ ਕੁਰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਘਟ ਘਟ ਜੀ ਆਂ ਕੀ ਜਾਣ ਨਹਾ
 ਭਗਤ ਵਛਲ ਭਗਤ ਕੇ ਅਧੀਨ ਭਗਤ ਕੇ ਮਨ ਰਾਖਣੇ ਹਰੇ ਸਚ ਖੰਡੂ ਸਚਾ ਲ
 ਗਾਈ ਬੈਠੇ ਬੈ ਹੋਰ ਭਗਤ ਸਭ ਆਪਣੇ ਅਸਥਾਨ ਹਾਥ ਜੋੜੀ ਖੜੇ ਸੇ ਇਤਨੇ ਮੇ
 ਸੀਠ ਕੁਰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਬੋਲੇ ਨਨਕ ਭਗਤ ਮੇਰੇ ਅਸਥਾਨ ਕੇ ਆਵਣ ਚਾਹਤੇ ਹੈ
 ਸਭ ਭਗਤ ਏਹੁ ਬਾਰਤ ਸੁਣ ਕੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਨਨਕ ਤੇਰਾ ਵਡਾ ਭਰ
 ਤੁਹੈ ਜਿਉ ਉਸ ਕੇ ਮਨ ਬਸੀ ਹੈ ਤਿਉ ਹੀ ਕਰੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸੀਠ ਕੁਰ ਜੀ ਅਪਣੇ ਨਿਜ
 ਸੇਵਕ ਕੋ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਨਨਕ ਭਗਤ ਕੇ ਬਹੁ ਆਦਰ ਸਤ ਕਰਸੇ ਤੀ ਮੇਰੇ ਹਜਰ ਲੈ
 ਆਵੇ ਠਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਮਾਗਿਆ ਪਾਇ ਸੇਵਕ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਦੋਨੋ ਹਾਥ ਜੋ
 ਰ੍ਹੇ ਸੇਵਕ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਹੇ ਨਨਕ ਭਗਤ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਮਨ ਬਸੀ ਹੈ ਮੇ ਸਚ ਖੰਡੂ ਮੇ
 ਜਾਵਾ ਸੇਤੁ ਮਾਰੇ ਕਹੇ ਠਕੁਰ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਤੁਮ ਸਚ ਖੰਡੂ ਮੇ ਰਲੇ ਜੀ ਹਮ ਕੇ ਭੁੱਜ
 ਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ਗਹਿਣੇ ਕੇ ਮੰਦਰ ਸਚ ਖੰਡੂ ਮੇ ਸਵਰੇ ਹੈ ਤੁਮ ਆਇਕੇ ਦੇਖ ਜਾਵੇ ਜੀ
 ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਬਿਨ ਹੋਰ ਕੋਣ ਪੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਜੀ ਅਕੀ ਜਾਏ ਮੇ ਬਾਲਿਹ

ਰਜਵਾਂ ਅਪਣੇ ਸਾਹਿਬ ਉਪਰੋਜੀ ਤਾਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਸਚਖੰਡ ਸ੍ਰੀਠਕੁਰਜੀ ਪਾਸ
ਜਾਇਕੇ ਚਰਨ ਪੁਰਮਾ ਬਏਕਿਆ ਹਬਜੇੜ ਖੜੇ ਭਏ ਸ੍ਰੀਠਕੁਰਜੀ ਕਹਾਹੇ ਨਨ
ਕਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਰਮ ਭਗਤ ਹੈ ਰਾਜੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀਏ ਤੇਰੀ ਕ੍ਰਿ
ਪਤੇ ਬਡਾ ਰਾਜੀ ਖੁਸੀ ਭਾਇਆਹੇ ਹੇ ਨਨਕ ਤੇਰੀ ਜੀਅ ਮੈਂ ਇਹਾਂ ਆਵਟੇ ਕੀ ਬ
ਸੀ ਹੈ ਤਬ ਤੇਰੇ ਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਚੈਤੁ ਬਾਬੇਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਮੈਂ ਬਾਲਿ
ਹਾਜਵਾਂ ਤੇਰੇ ਬਿਨ ਮੇਰਾ ਕੋਣ ਹੈ ਮੈਂ ਕੋਣ ਕੀਟ ਹਾਂ ਜੀ ਜੇਕੁ ਛੁਪੈ ਸਭ ਤੇਰੇ ਹੀ ਹਬ
ਏ ਜਿਉਂ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰੇ ਸ੍ਰੀਠਕੁਰਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਅੰਗਦ ਕੋ ਸਮ
ਝਾਣਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕੋ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਲਾਵੇ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਕੇ ਸਮਝੇ ਕਮਾਵੇ
ਗਾ ਤਿਸ ਕਾ ਮੈਂ ਕੁਲਾਕਰਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਚਖੰਡ ਕੀ ਬਾਤ ਕੋ ਸਮਝ ਕੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਹੁ
ਕਮ ਸੇਤੀ ਮਾਤੁਲੋ ਕੇ ਮੇਂ ਆਇਕੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਸਬ ਬਾਰਤਾ ਸਮਝਾਈ ਅਤੇ
ਪੰਜ ਪੈਸੇ ਨਲੀਏਰ ਗੁਰੂ ਦੀ ਰੋੜੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਰਖੀ ਆਪ ਮਥਾ ਏਕਿਆ
ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਬੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਏਕਿਆ ਕਹਾ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਤੂੰ ਸੀ ਕਰਨ ਕਾ
ਰਨ ਹੋ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਤੇ ਮਥਾ ਏਕਿਆ ਜੇ ਇਨ ਨੂੰ ਕੁਸਟ ਪੇਜਾਵੈਗਾ ਮੇਂ ਆਜ ਦਨਿ ਮ
ਣਾਹੇ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਅੰਗਦ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਰੀਰ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪੰਜਤ
ਤਕਾਹੀ ਹੈ ਚਿਤਿ ਨ ਕਲਾ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੈਂ ਇਕੋ ਜੈ ਸੀ ਹੈ ਜਿਸਤਰਾ ਸੂਰਜ ਸਭ ਘਰਾ
ਮੇਂ ਇਕੋ ਜੈ ਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਅਤਮ ਸਤਾ ਸਭ ਸਰੀਰ ਮੇਂ ਇਕੋ ਜੈ ਹੀ ਹੈ ਤੂੰ ਸ
ਭਗਿਆਨ ਕ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਆਚਾਰ ਜਾਰੀ ਗੀਤ ਹੈ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਭਾਵ ਰਖ ਦੇ
ਆਇ ਹੈ ਨ ਤੁਹਾਡਾ ਵਚਨ ਭੀ ਅਨੰਬਾ ਨਹੀ ਕਰਨ ਕੁਛ ਰੋਗ ਤੁਹਾਡੇ ਚਰਨ ਮੇਰੇ ਹੇ
ਗਾ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਵੇਗਾ ਜੇਹੜੀ ਸਮਝ ਗਿਆਨ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪ
ਤ ਹੋਈ ਹੈ ਉਸ ਅਗੇ ਅਸਾਂ ਮਥਾ ਏਕਿਆ ਹੈ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਨੇ ਅੰਗਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗ
ਲੇ ਲਾਇਕੇ ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਕਹਾ ਇਸ ਅਗੇ
ਮਥਾ ਏਕੇ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਜਾਣਨ ਬੇਇਆਨੂੰ ਬੁਲਾਇ ਕੇ ਜਿਆ ਉਨ ਆਵਟ ਵਿਚ
ਫਿਲਕੀਤੀ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਬਚਤੁ ਸੀਖ ਰੂਰ ਜਾਇਰੋ ਨਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਰੀਕਾ
ਕਰਨਗੇ ਵਾਦ ਖੜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹਬਜੇੜ ਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਚ
ਲਾਵੇ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਆਵਾਂ ਦਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਮੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਦੀ ਤੇ ਇਕੋ
ਜਾਵਾਂਗਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਆਗਿਆ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਹੈ ਮੈਂ ਨੂਹ ਜੂਰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਤੂੰ
ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਇ ਲਾਵਣੀ ਸ੍ਰੀਠਕੁਰਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸੋ ਏਹ ਕਰਜ

ਕੀਰਤਨ ਤੁਸੁ ਭੀ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਕਰਨ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਹੁਤ ਬੈਰਾਗ ਕਰੇ ਬਾਬੇ ਸੰਤੋਖ
 ਕਰਾਇਆ ਕਹਾ ਪੁਰਖਾ ਉਦਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹਰਖ ਮਾਨ ਹੋਵੇ ਬਾਬੇ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਣ
 ਅੰਗਦ ਕਾ ਮਨ ਟਿਕਾਇਆ ਇਸੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮ ਦਾਨਾ ਇਸਨ ਨਦ
 ਇਆ ਧਰਮ ਪਰ ਉਪਕਰ ਭਾਉ ਭੁਗਤਿ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਭਾਲਿਆ ਈ ਦੇ ਇਕ
 ਰ ਵਿਦਿਆ ਕੀਤਾ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਿਤਨੇ ਦਿਨ ਅੰਗਤ ਰਾਹੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਾ
 ਹੋਇਕਰ ਘਰ ਵਿਚ ਆਇਗਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰੇ ਲਗੇ ਰਹਿਨ ਨਿ
 ਤ ਕੀਰਤਨ ਹੋਵੇ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸਨ ਨ ਕਰੇ ਕੀਰਤਨ
 ਸੁਣੈ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਭੀ ਜਪ ਜੀ ਪਾਠ ਹੋਵੇ ਹੋਰ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੀਏ ਵੇਦ ਪਾਠੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
 ਤੇ ਵੇਦ ਪਾਠ ਭੀ ਸੁਣੀਏ ਲੰਗਰ ਵੇਵੇਲੇ ਹੋਵੇ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਸੰਗ
 ਤਾ ਕਰਨ ਸੰਗਤ ਦਰਸਨ ਕੋ ਆਵੈ ਗੁਰੂ ਕਾ ਮਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋ ਉਭੀ ਕੋ ਕੋ ਬਚਲ
 ਕੇ ਪਾਠ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਦੇ ਖੀਏ ਅਸੁਕਾ ਮਹੀਨਾ ਆਇਆ ਸਪਤਮ
 ਕੇ ਦਿਨ ਸੇਵਕ ਨੁਕਾ ਭਾਈ ਅਜ ਅਸਾ ਸਮਾਵਣਾ ਹੈ ਸਭ ਸਮਗੀ ਇਕਤਰ੍ਹਾਂ
 ਕੁਸਾ ਘੋੜੇ ਚੌਕਾ ਦੇਇਕੋ ਸਭ ਸਮਗੀ ਸੇਵਕ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੇਵਕ ਬੈਰਾਗ ਕ
 ਰਨ ਲਗੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਉਨ ਕੋ ਸੰਤੋਖ ਦੀਆ ਸਿਰੀਰ ਦ ਜੀ ਕੋ ਬੁਲਾਵਣੇ ਗਏ ਸੇ
 ਵਕ ਕਹਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਚਲਾਏ ਕੀਤਿਆਰੀ ਕਰਤੇ ਹੋ ਚਲੇ ਸਿਰੀਰ ਦ ਲਖਮੀ ਦਾ
 ਸਾਢਿਲ ਮਠ ਕੀਤੀ ਕਹੈ ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਕਿਉਂ ਕਰ ਚਲੀਦਾ ਹੈ ਸਦੇ ਹੋਣੇ ਨਾ ਆਏ
 ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਸੁਣਕੇ ਆਈ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਕਲ ਮਹਿਤ ਜੀ ਕਾ ਸਰ
 ਧਾਰੇ ਜੈ ਸੇ ਆਪ ਕੀ ਮਰਜੀ ਸਰਾਧ ਕਰ ਕੇ ਚਲੀਏ ਜੀ ਖਰੀਨ ਮਾਣੀ ਹੋਇਕੇ
 ਹੀ ਹੋਇਰ ਹੀ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ ਲਗੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਚੋਣੀਏ ਸਰਾਧ ਭੀ ਕਰਾਗੇ
 ਤੇ ਫੇਰ ਦਸ ਮੀਕੇ ਦਿਨ ਚਲਾਂਗੇ ਚੋਣੀ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਘਰ ਗਈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸਭੁ ਸ
 ਮਗਰੀ ਇਕ ਠੀਕ ਰਾਇਰਖੀ ਅਸਟ ਮੀਕੇ ਪਿਤਾ ਕਾ ਸਰਾਧ ਕੀਤਾ ਨੌ ਮੀਕੇ ਸ
 ਭੁਪਰਵਾਰ ਇਕਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਲੋਕ ਸੁਣਕੇ ਅਚਰਜ ਹੋਏ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਚਲਾਏ
 ਸੁਣਕੇ ਦਸ ਮੀਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸਮਾਵੇਗਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਹਿੰਦੁ ਆਕਾ ਗੁਰੂ ਮੁਸਲ
 ਮਾਨ ਕਾ ਪੀਰ ਦੋਨੋ ਕਾ ਗਵਾਹ ਖੜੀ ਮਹਾਜਨ ਪੈਚ ਪਚਾਇਤ ਅਕਰੇ ਹੋਇਕੇ
 ਆਵਨ ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਪੈਰੀ ਪਵਨ ਵਿਦਾ ਹੋਵਨ ਚਰੇ ਬਰਨ ਆਵਨ ਸਿ
 ਖ ਸੇਵਕ ਸਭ ਦਰਸਨ ਕੋ ਆਵੈ ਜੋ ਕੋਈ ਦਰਸਨ ਕੋ ਆਵੈ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਵੈ ਬਾਬੇ
 ਦਾ ਭੋਜ ਕੋਟ ਚੰਦਰ ਮਾਧੀ ਨਿਆਈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕੀਰਤਨ ਭੀ ਹੋਵੇ ਬੇਦ ਪਾਠ

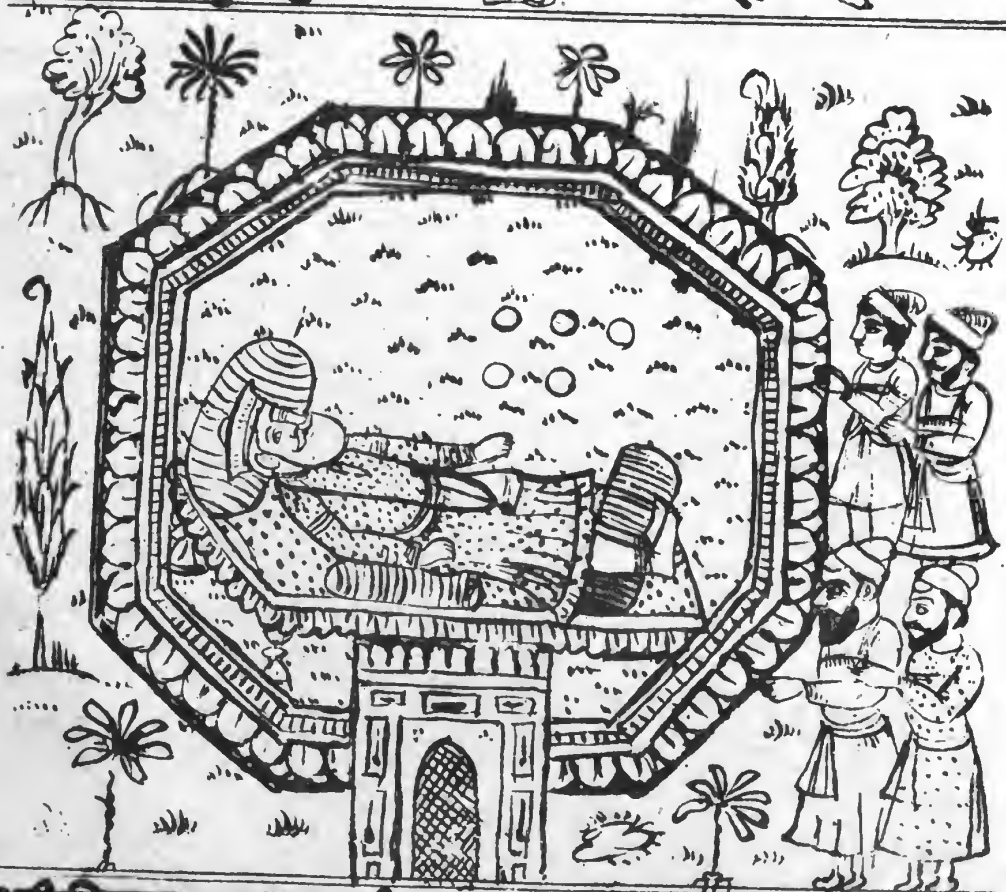
ਭੀਹੋਵੈ ਠਕੁਰਜੀਕੇਨਾਮ ਸਿਮਰਣਕੀਘਨਘੋਰਲਗਰਹੀ ਬਾਬੇਜੀਕਪਰਵਰ
 ਸਭ ਆਇਬੈਠ ਸੀਰੰਦਲਖਮੀਰੰਦ ਜੀ ਬੁਲਾਵਟੇਗਏਉਨਨੇ ਫਿਲਲਾਇਦਿਤੀ
 ਚਿਹਕੈ ਜੇਹਕ ਪਿਛਲੇਦਿਨ ਚਲਿਆਸੀ ਤੇਹਾਹੁਣਭੀ ਚਲਣੇਲਗਾਹੈ ਗੁਰਜੀ
 ਜੇਵਕਕੋਕਹਾ ਵੇਹਰੇਮੇ ਪਿਥਵੀਲੀਧੇ ਜੇਵਕਚੋਕਾਂਦੇਕਰਕੁਸਾਲਿਆਇਕੇ
 ਬਿਛਾਈਹੋਰਸਭਸਮਗੀ ਪਾਸਰਖੀ ਰੋਢਪਹਿਰਗਤਰਹੀ ਬੇਦਿਆਕੋਸੇਵਕਨੇਜ
 ਇਕਹਾਤੁਮਗੀਢਿਲਹੈ ਬਾਬਜੀਸਮਾਵਟੇਕੋ ਤਿਆਰਹੈ ਤੁਮਗੀਢਿਲਹੈ ਚ
 ਲੋਉਨਨੇਸੱਚਜਾਣਕੇਆਏ ਦੇਖੈਤੋਬਾਬਜੀਸਚਹੀ ਸਮਾਇਗਏ ਨੇਤ੍ਰਮੰਦ
 ਲੀਏਥੇ ਸਿਰੀਰੰਦਲਖਮੀਦਾਸਹਥਜੋਰਕੇ ਬੇਨਤੀਕੀਤੀ ਮਹਾਂਰਜਕਰਤਾਰਕੀ
 ਦੁਹਾਈਹਈ ਦੋਇਘੜੀਅਸਾਨਲਗਲਾਂਕੀਤੇਬਗੈਰ ਨਾਚਲਣਾਂਜੀ ਕਰਤਾਰ
 ਕੀਦੁਹਾਈਸੁਣਕੇਬਾਬਜੀਨਿਨੇਤ੍ਰਖੋਲੇਕਹਾ ਬਚਤੁਸਾਦੋਇਘੜੀਕਹੀਅੰਧੈਨ
 ਪਰਇਸਵੇਲੇਜਿਤਨਚਿਰ ਜਿਤਨੇਵਰੇਤੁਸੀਅਖਦੇਤੰਮੈਗਹਿਦਾ ਬਚਤੁਹਰੇ
 ਵਸਨਹੀਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਦਾਤੁਕਮਈਵੇਹੀਏ ਜੇਗਲਾਂਤੁਸਾਂਕਰਨੀਅੰਧੈਨਸੋਕਰੇ
 ਬੇਦਿਆਨੇਕਹਾ ਮਹਾਂਰਜਸਭਕਿਛਤੁਸੀਜਾਣਦੇਹੈ ਬਾਬੇਕਹਾਜੇਤੁਹਰੇਜੀਅ
 ਆਵਦੀਹੈਸੋਆਖੋ ਬੇਦਿਆਕਹਾ ਹੋਬਾਬਜੀ ਅਸੀਭੀਤੇਰੇਪੁਤ੍ਰਹਾਂ ਸਾਡੇਪੁਰ
 ਮਿਹਰਕਰੇ ਵਡਿਆਈਸਾਹੀਲਹਿਣੈਨੂੰਦੇਦਿਤੀਏ ਸਾਡੇਵਸਨਹੀਤੁਹਾਡੀਰਜਾ
 ਇਅਸਾਮਨਟੀ ਸਾਡਾਕੁਛਚਾਰਨਹੀ ਜੰਨਿਮਰਹੋਇਕਰਦੁਹਾਅਰਦਾਸਕੀ
 ਤੀਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਸੁਣੇਬੇਟਾਏਹਵਡਿਆਈਦੀ ਬਾਤ ਕਿਸੇਦੇਹਥਨਹੀ ਜਿਸਨੂੰ
 ਪਰਮੇਸਰਦੇਵੇਉਸਨੂੰਹੀ ਮਿਲਦੀਏ ਜੇਕੋਈਚਾਹੇ ਮੈਕਿਸੇਯਤਨਕਰਕੇਲਵ
 ਤਾਨਹੀਮਿਲਦੀ ਜੇਵਾਕੀਤਿਆ ਸੂਰਬੀਰਤ ਸੰਗਮਕੀਤਿਆ ਤੇਨ ਸੂਰਤੀ
 ਨਾਗਿਆਨਧਿਆਨਕੀਤੇਹਥਆਵਦੀਹੈ ਸਾਸਤ੍ਰਪੜ੍ਹੇਹਥਨਹੀਆਵਦੀ
 ਪੁਰਾਣਪੜ੍ਹੇ ਤੀਰਥਉਤੇਤਪਕੀਤਿਆ ਭੀਨਹੀਮਿਲਦੀ ਬੇਟਾਏਹਕਰਤੇਪੁਰ
 ਖਨੇਰਚਨਾਰਚੀਏ ਤਿਸਨੇਏਹਲੇਖਲਿਖਛਡਿਆਹੈ ਜੀਮਣਮਰਣ ਦੁਖਸੁ
 ਖਆਵਣਜਾਣ ਤੇਏਹਵਡਿਆਈਉਸੀਕੇਹੀਹਥਹੈ ਹੋਰਕਿਸੇਦੇਹਥਨਹੀ
 ਪਰਬੇਟਾਜਿਸਨੂੰਕਰਤਾਰਦਿਤੀਏਵਡਿਆਈਸੋਈਲੋਗਿਆਹੈ ਤੁਲਖਮੀ
 ਦਾਸਕਹਾਅਸੀਤੇਰੇਪੁਤ੍ਰ ਅਜਜੋਹੋਏ ਫਿਰਾਂਗੇ ਰੋਟੀਕਪੜ੍ਹੇ ਬਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰਹੀ
 ਸਰਮਹੈ ਬਾਬੇਕਹਾ ਬਰਾਰੋਟੀਕਪੜ੍ਹਤੁਹਾਨੂੰਬਹੁਤਹੈ ਏਹਮੇਰੀਖੁਸੀਹੋਈਏ
 ਰੋਟੀਕਪੜ੍ਹ ਤੇਰੇਪਰਤਾਪਕਰਕੇਬਹੁਤਹੈ ਪਰਸਾਨੂੰਮਨੇਗਾਕਉਣ ਬਾਬੇਕਹਾ

ਬਰਾ ਤੁਸੀਂ ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰੋ ਗੁਰਾਂ ਪੀਰਾਂ ਦੇ ਕੁਤੇ ਭੀ ਮਿਲੀ ਦੇ ਤੈਨ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਹੈ ਰੋਟੀ ਕਪੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਛੇ ਲਗਾ ਫਿਰ ਸੀ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲੇ
ਗਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੀ ਮਿਲੇਗਾ ਦੋਨੋ ਬੇਟੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਸਭਾ ਪਰਵਾਰ ਭੀ ਹੋ
ਗਸਿਖ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਮਥਾ ਦੇ ਕਿਆ ਤਾਂ ਬੁਢੇ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੇ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਬਜੇ ਕੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੋ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਸਤਨਾਮ ਦਾ
ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਤੇ ਅਗੇ ਅੰਗ ਦਸੀ ਭੀ ਏਹੀ ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨ
ਗੇ ਤਿਸ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਕਹੀਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬੁਢਿਆ ਜਿਉ ਪਰਮੇਸਰ ਅਗਾ
ਧਰੈ ਤਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਭੀ ਅਗਾ ਧਰੈ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਦਮ ਆਸਣ ਬੈਠ ਕਰ ਸ੍ਰੀ
ਵਾਹਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਕਹਾ ਸਤਨਾਮ ਮੇਂ ਪਰਮੇਸਰ ਵਾਸ ਦੇਵ ਰੂਪ ਧਾਰੀ
ਆਸੀ ਦੁਆਪਰ ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਰੂਪ ਹੋਏ ਤੇ ਤੇਰਾ ਮਾਅਵਤ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਧ
ਰਨ ਕੀਤਾ ਕਲਜੁਗ ਗੋਬਿੰਦ ਕ ਰੂਪ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਭਏ ਚਰੇ ਜੁਗ ਚਾਰ ਅੰਦ
ਰ ਚਰੇ ਕ ਨਾਮ ਇਕਤ ਕਰਕੇ ਏਕ ਏਕ ਅਖਰ ਲੈ ਕੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਠਕੁ
ਰ ਜੀ ਕਾ ਸਰੇਸੀ ਸਾਰੇ ਜਾਪ ਜਪਨੇ ਕ ਹੁਕਮ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ
ਸਤ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਤ੍ਰਿਨਾਗੁਣ ਤੇ ਰਹਿਤ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਸੁਖ ਹਨ ਲਭ
ਇਨਾ ਵਿਕਾਰ ਤੇ ਅੰਤੀਤ ਹੋ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਮ
ਵਾਹਗੁਰੂ ਤਿਸ ਕੇ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਪੇਗਾ ਤਿਸ ਪਰਮੇਸਰ ਮੈਂ ਜਾਇ ਸਮਾਵੇਗਾ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਰੂਪ ਹੀ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗਾ **ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ** ਇਕ ਕਨਤ ਕਰੇ ਸਭ
ਸਮਗਰੀ ਇਕਤ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਰਖ ਦੇਓ ਫੇਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਰਲੋਪਨ ਕਰਾਇਓ
ਸਾਵਿਛਾਇਕੇ ਅਸਨਨ ਕਰਕੇ ਨਵੀਨ ਬਸਤਰ ਦੇਇ ਚਦਰ ਪਹਿਨ ਕਰ ਪਦ
ਮ ਆਸਨ ਕਰ ਬੈਠੇ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਕੋਈ ਅੰਦਰ ਕਨਤ ਕੇ ਮਤ ਆਵਣਾ ਸਭ
ਪਰਵਾਰ ਕੇ ਲੋਕ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਬਾਹਰ ਕਨਤ ਕੇ ਰਹਿਣ ਪਹਿਰ ਰਤ ਰਹਿ ਗਈ
ਬਾਬਾ ਜੀ ਧਿਆਨ ਬਿਖੇ ਲੈ ਲੀਨ ਹੋਇ ਗਏ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਠਕੁਰ ਜੀ ਸਰਬ ਬਿਅ
ਪਕ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਪਾਇ ਪਾਇ ਵਾਸੀ ਕਰਨ ਕਰਨ ਸਮਰਥ ਭੁਗਤ ਵਛਲ
ਪਤਤ ਪਾਵਨ ਸ੍ਰੀ ਗਰੂਰ ਚੜ੍ਹੇ ਆਏ ਗੋਪਾਲ ਕਨਤ ਕੇ ਅੰਦਰ ਬਡਾ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਹੋਇਆ ਕੋਟ ਸੂਰਜ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾਜੈਸਾ ਸੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਤੇਸ
ਚ ਖੰਡ ਵਿਚ ਵਡਾ ਸਬਦ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਸਭ ਭੁਗਤ ਆਪਸ ਮੇਂ ਬਾਤ ਕਹ ਦੇਲਾ
ਗੇ ਕਿਧੀਨ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਜਿਸਨੂੰ ਮਾਤ ਲੋਕ ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਠਕੁਰ ਜੀ ਆਪ

ਲੋਟੇ ਕੋ ਗਏ ਸਚੇ ਖੰਡੇ ਪਵਣ ਕੇ ਰਲਾਵਣ ਹਰੇ ਸੁਖਾਸਨ ਲੋਕ ਪਰਖਦ
ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ਼ ਗੰਠੇ ਸਚੇ ਦ੍ਰਮਾ ਸੁਰਜ ਇੰਦ੍ਰ
ਵਰਣ ਕੁਬੇਰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੇ ਸਾਥ ਆਏ ਤੇਤੀ ਸਕਰੋਤੀ
ਦੇਵਤਾ ਭੀ ਆਏ ਸੁਰਨਰ ਮੁਨ ਜਨ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਭ ਆਏ ਧੂਮ ਭਗਤ
ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਸੁਖਦੇਵ ਜੀ ਅੰਮ੍ਰੀਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਭਗਤ ਨਰਦ ਜੀ ਧੰਨ
ਭਗਤ ਸਧਨਾ ਭਗਤ ਅਰਜਨ ਉਧੋ ਅਕੂਰ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ ਰਵ
ਦਾਸ ਸਧਨਾ ਜੈ ਦੇਵ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਸੈਣ ਪੀਪਜੀ ਬੋਣੀ ਜੀ ਸਨਕ ਸਨੇਦਨ ਸਨਤਨ
ਸਨਤਕੁਮਾਰ ਜੀ ਆਏ ਹੋਰ ਸਰਬ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਤਪਸਵੀ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਰ
ਨ ਦੇਵਤਾ ਭੀ ਆਏ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੁਰਤਾ ਧਾਰਕਰ ਆਇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਜੈ ਜੈ ਕ
ਰਕੀਤ ਬਡੇ ਬਾਜੀਤ ਬਜਦੇ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਕਰਦੇ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਦੇ ਕੁ
ਦਰਤ ਕਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਲੋਕ ਰਚਵਰ ਕਰਦੇ ਜੈ ਜੈ ਕਰ ਕਰਤੇ ਸਭ ਭਗਤ ਰਿਖੀ
ਮੁਨੀ ਦੇਵਤਾ ਆਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਧਿਆਨ ਖੁਲਾਗਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰੰਗ ਉਤ
ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰਤੇ ਕਰਤੇ ਆਇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਅਰ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹ
ਮੇ ਬਾਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਅਧਮ ਪਾਪੀ ਉਪਰ ਆਪਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਜੀ ਮੈਂ
ਕੌਨ ਕੀਟ ਹਾਂ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕਾ ਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਾਪ ਬੁਝ ਬਖਸਿਅ
ਏ ਜੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰਣੀਤ ਰਾਮ ਲਵੇਗਾ ਸੁਣੇਗਾ ਮੁਕਤ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ
ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸੇ ਸੰਮਤ 1546 ਅਸਵਦੀ ਵਸਮੀ ਕੇ ਦਿਨ ਮ
ਹਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਪਹਿਰਾਤ ਗਹਿਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਅਨੰਦ ਧੁ
ਨ ਨਾਲ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕੇ ਘਰ ਮੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਬ ਆਨੰਦ ਰੂਪ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਸਾਥ ਸਮਾਏ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੀ ਜੋਤ ਮੈਂ ਜੋਤ ਰੂਪ ਹੋਇ
ਕਰਲੀਨ ਭਏ ਜਿਉ ਜਲ ਮੈਂ ਜਲ ਮਿਲ ਕਰਏ ਕਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਿਉ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਮੈਂ ਲੀਨ ਭਏ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅੰਗ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇ ਲਾਇਆ ਬਡਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੁਆ ਵਹਾ ਕਹਾਇ ਪ੍ਰਗਟਾਈ
ਜਿਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਬਿੰਦ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਬੇ ਅਰਮਹਾ ਜਨ ਲੋਕ ਪਰਵਾਰ ਕੇ ਲੋਕ ਬੇ ਸਭ
ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਇਤਨੇ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਮੁਰੀਦ ਜੋ ਪਠਾਣ
ਲੋਕ ਬੇ ਉਨ ਕਹਾ ਅਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਂਗੇ ਚਿੰਦੂ ਲੋਕ ਕਹਾ ਅਬ
ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸਨ ਕਾ ਸੁਮਾਨ ਹੀ ਉਨ ਕਹਾ ਹਮਾਰਾ ਪੀਰ ਹੈ ਹਮਦੀ ਦਾਰ ਜਰੂਰ ਕਰੇ

ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦਾ ਸ਼ੁਗਲ ਨ ਬੋਝਿਆ

ਉਨਕਹ ਤੁਮਾਰਾ ਸਮਾਨ ਹੀ ਦੇਖਣੇ ਕਾ ਪਠਣੇ ਕਹਾ ਹਮਾਰਾ ਪੀਰ ਹੈ ਜੋ ਕੁਛ ਪੀਰ
ਕਰਾਹੈ ਸੋਹਮ ਕਰਾਂਗੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾ ਸ਼ੁਗਲ ਪੜ੍ਹਾਗਿਆ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿਨ
ਦੀਦਾਰ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਿਨ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ
ਗੋਰ ਮਜਲ ਪਹੁਚਾਵੈਗੇ ਦੋਨੋਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਵਾਦ ਵਾਧਿਆ ਕਿਸੀ ਭੁਲੇ ਲੋਕ ਨੇ ਕਹ
ਕਨਤ ਕੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਕੇ ਦੇਖੋ ਤੋਂ ਸਹੀ ਜਾਇ ਕੇ ਦੇਖਾ ਚਾਹਦਾ ਉਠਾਈ ਤੁਓ ਦੇਹ ਬ
ਬੇ ਜੀ ਕੀ ਹੈਨਹੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਣੇ ਦੇਹੁ ਸਚ ਖੰਡੂ ਕੰਗਏ ਤਾਏਹ ਬਾਤ ਦੇਖ ਕਰ ਦੇ
ਹਾਧਿਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁਗਲ ਚੁਕ ਗਾਇਆ ਜਿਤਨੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਬੇਸੇਸ
ਭਰਾ ਮਰਾਮ ਕਰ ਉਠੇ ਲਾਗੇ ਸਿਫਤ ਸਲਾਹੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਕਰਨੇ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਬ
ਬਾਨ ਨਕਜੀ ਧੀਨ ਹੈ ਬਾਬਾ ਨਕਜੀ ਪਰਤਖ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਮੁਰਤ ਸੀ
ਉਨਕੀ ਕੁਦਰਤ ਕੁਛ ਲਖੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਅਸਾ ਉਨਕੀ ਸੇਵਾ ਭੀ ਨਾ ਕਰ ਲਈ
ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਲੋਕ ਭੀ ਬਾਬੇ ਕਾ ਖੇਲ ਦੇਖ ਕਰ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਟੇ ਲਾਗੇ ਜੋ
ਵਾਹਿ ਖੁਦਾਇ ਵਾਹਿ ਖੁਦਾਇ ਧੀਨ ਤੇ ਗੀ ਕੁਦਰਤ ਤੇ ਧੀਨ ਬਾਬਾ ਨਕਜੀ ਹੈ ਜਿ
ਸਨੇ ਕਲਜੁਗਾ ਵਿਚ ਸਭ ਪਾਪੀ ਪੁੰਨੀ ਤਰੇ ਹੈਨ ਫੇਰ ਜਿਤਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਸੇ
ਵਕ ਪਰਵਾਰ ਕੇ ਲੋਕ ਹੋਸਨ ਤਿਨਨੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਚਾਹਦਾ ਅਧੀ ਲੈ ਕੇ ਚਿਤ ਮੇ
ਲਿ ਬੂਟੇ ਕੇ ਜਲਾਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਾਬੇ ਦੀ ਅਧੀ ਚਾਹਦਾ ਦਣ ਨ ਕੀਤੀ ਦੋਨਾ
ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀਤੇ ਬਾਬਾ ਨਕ ਸਣੇ ਦੇਹ ਬੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਗਏ
ਬਾਬੇ ਬੂਟੇ ਜੀ ਚਲਾਟੇ ਕੀ ਕਥਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਹੋਰ ਸਿ
ਖ ਸਿਤਾ ਕੇ ਰੋਬਰੂ ਸਭ ਕਹਿ ਸੁਣਾਈ ਹੋਰ ਰਟਨ ਕੀ ਕਥਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕੇ ਮੁਖ ਤੇ ਗੁਰੂ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੁਣ ਕੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਸਿਫਤ ਸਲਾਹ ਗਾ ਕਰੀ ਮਥਾ ਦੇਕਿਆ ਸਤ
ਕਰਤਾਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਪੰਥ ਮੇ ਆਵੈਗੇ ਆਪ ਭਾ
ਵਮਿਟਾਇ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਬਿਨ ਹੋਰਤ ਮਾਰਗ ਨ ਚਲੇਗੇ ਤਿਨ ਦੀ ਮ
ਹਿਮਾ ਕੁਛ ਕਹੀ ਨਹੀਂ ਜਤੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਨੂੰ ਭਾਣੇ ਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਹੋਵਨਗੇ
ਮੇਖਾ ਪੀ ਅਧਮ ਕੀਟ ਤੇਰੇ ਗੁਣਾ ਵਾਪਰਾ ਵਰਨ ਹੀ ਪਾਇ ਸਕਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਅ
ਪਾਰ ਹੈਨ ਕਹਿ ਦੇਵਾਲ ਸੁਣਨੇ ਵਾਲ ਤੁਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੇਰੇ ਜਸ ਕੇ ਗਾਵੈਗਾ
ਸਣੈ ਪੜ੍ਹੈ ਲਿਖੇ ਲਿਖਾਵੈਗਾ ਚਿਤ ਲਾਇ ਕੇ ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈਗਾ
ਹੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੇਰੀ ਸਰਨ ਹੋ ਬਖਸ਼ ਲੇਣਾ ਤੇਰੇ ਹੋ ਆਪਣੀ ਸਰਣ ਵਿਚ ਮੈਂ ਨੂੰ ਰਖਣਾ ਜੀ

ਕੀਮਤ ਫੀਜਿਲਰਕਗਦਰਮਈ ੫) ਕਾਗਦਰਿਨਈ ਫੀਜਿਲਰ ੩) ਮਿਲ

